

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΝΣΑΡΚΩΝΕΤΑΙ

ΤΟΜΟΣ 2

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ
ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΘΕΟΥ

Πνευματική ιδιοκτησία © 2023 The Church of Almighty God

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΝΣΑΡΚΩΝΕΤΑΙ

ΤΟΜΟΣ 2

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ
ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟ

Το «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται» (σε συντομογραφία «Ο Λόγος») που εκφράζεται από τον Χριστό των εσχάτων ημερών, τον Παντοδύναμο Θεό, αποτελείται επί του παρόντος από έξι τόμους: Τόμος Πρώτος: «Η εμφάνιση και το έργο του Θεού», Τόμος Δεύτερος: «Σχετικά με το να γνωρίζει κανείς τον Θεό», Τόμος Τρίτος: «Οι συνομιλίες του Χριστού των Εσχάτων Ημερών», Τόμος Τέταρτος: «Εκθέτοντας τους αντίχριστους», Τόμος Πέμπτος: «Οι υποχρεώσεις των επικεφαλής και των εργατών» και Τόμος Έκτος: «Σχετικά με την επιδίωξη της αλήθειας».

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος. Κανένα μέρος της παρούσας έκδοσης δεν επιτρέπεται να αναπαραχθεί ή να μεταδοθεί σε οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μηχανικό, συμπεριλαμβανομένων της φωτοαντιγραφής, της εγγραφής ή οποιουδήποτε συστήματος αποθήκευσης ή ανάκτησης πληροφοριών, χωρίς τη ρητή γραπτή άδεια του κατόχου των πνευματικών δικαιωμάτων.

Τα αιτήματα για πληροφορίες πρέπει να αποστέλλονται στη διεύθυνση:
contact.el@kingdomsalvation.org

Το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου έχουν μεταφράσει και επιμεληθεί εξ ολοκλήρου επαγγελματίες γλωσσολόγοι. Ωστόσο, ενδέχεται να παραμένει ένας μικρός αριθμός ανακρίβειών. Αν υποψιάζεστε πως υπάρχει κάποια τέτοια ανακρίβεια, παρακαλείσθε να ανατρέξετε στο πρωτότυπο κινέζικο κείμενο. Παρακαλείσθε επίσης να επικοινωνήσετε μαζί μας, ώστε να επικαιροποιήσουμε αυτό το βιβλίο όταν επανεκδοθεί.

Δημοσιεύεται από την Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού
<https://el.godfootsteps.org>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο καθένας σας θα πρέπει να εξετάζει εκ νέου πώς έχει πιστέψει στον Θεό κατά τη διάρκεια της ζωής του ώστε να μπορέσει να δει αν, ενόσω ακολουθούσε τον Θεό, έχει καταλάβει πραγματικά, κατανοήσει πραγματικά και καταφέρει να γνωρίσει πραγματικά τον Θεό, αν γνωρίζει πραγματικά τι συμπεριφορά έχει ο Θεός προς τα διάφορα είδη ανθρώπων όντων κι αν καταλαβαίνει πραγματικά το έργο που εκτελεί ο Θεός πάνω του και τον τρόπο με τον οποίο καθορίζει ο Θεός την κάθε του πράξη. Σε ποιον βαθμό κατανοείς, σε τελική ανάλυση, αυτόν τον Θεό που βρίσκεται στο πλευρό σου, καθοδηγώντας την κατεύθυνση της προόδου σου, ορίζοντας τη μοίρα σου και καλύπτοντας τις ανάγκες σου. Πόσα γνωρίζεις πραγματικά γι' αυτόν τον Θεό; Γνωρίζεις ποιο έργο εκτελεί πάνω σου κάθε μέρα; Γνωρίζεις τις αρχές και τους σκοπούς επί των οποίων βασίζει την κάθε Του πράξη; Γνωρίζεις πώς σε καθοδηγεί; Γνωρίζεις τα μέσα με τα οποία προνοεί για σένα; Γνωρίζεις τις μεθόδους με τις οποίες σε καθοδηγεί; Γνωρίζεις τι επιθυμεί να λάβει από σένα και τι επιθυμεί να επιτύχει μέσα σου; Γνωρίζεις τη στάση που διατηρεί προς τους διάφορους τρόπους με τους οποίους συμπεριφέρεσαι; Γνωρίζεις αν είσαι άνθρωπος αγαπητός σε Αυτόν; Γνωρίζεις την προέλευση της χαράς, του θυμού, της λύπης και της ευχαρίστησής Του, τις σκέψεις και τις ιδέες πίσω από αυτά, και την ουσία Του; Γνωρίζεις, εν τέλει, τι είδους Θεός είναι αυτός ο Θεός στον οποίο πιστεύεις; Μήπως αυτές και άλλες παρόμοιες ερωτήσεις είναι κάτι που δεν έχεις ποτέ καταλάβει ή σκεφτεί; Κατά την επιδίωξη της πίστης σου στον Θεό, έχεις εξαλείψει, μέσω πραγματικής εκτίμησης και βίωσης του λόγου του Θεού, τις παρανοήσεις σου σχετικά με Αυτόν; Αφότου έλαβες την πειθαρχία και τη συμμόρφωση του Θεού, έχεις επιτύχει αληθινή υπακοή και στοργή; Εν μέσω της παιδείας και της κρίσης του Θεού, έχεις καταφέρει να γνωρίσεις την ανυπακοή και τη σατανική φύση του ανθρώπου, και έχεις αποκτήσει στοιχειώδη κατανόηση της αγιοσύνης του Θεού; Υπό την καθοδήγηση και διαφώτιση των λόγων του Θεού, έχεις αρχίσει να διατηρείς μια νέα άποψη για τη ζωή; Εν μέσω των δοκιμασιών που έστειλε ο Θεός, έχεις νιώσει την έλλειψη ανεκτικότητάς Του απέναντι στις προσβολές του ανθρώπου, καθώς και τι απαιτεί Εκείνος από εσένα και πώς σε σώζει; Εάν δεν γνωρίζεις τι είναι να παρανοείς τον Θεό ή πώς να εξαλείψεις αυτήν την παρανόηση, τότε μπορεί να ειπωθεί ότι δεν έχεις εισέλθει ποτέ σε πραγματική επικοινωνία με τον Θεό και δεν έχεις κατανοήσει ποτέ τον Θεό, ή μπορεί τουλάχιστον να ειπωθεί ότι δεν επιθύμησες ποτέ να Τον καταλάβεις. Εάν δεν γνωρίζεις τι είναι η πειθαρχία και η συμμόρφωση του Θεού, τότε σίγουρα δεν γνωρίζεις τι είναι η υπακοή και η στοργή, ή τουλάχιστον δεν έχεις υπακούσει ποτέ στον Θεό και δεν έχεις νοιαστεί ποτέ γι' Αυτόν. Εάν δεν έχεις βιώσει ποτέ την παιδεία και την κρίση του Θεού, τότε σίγουρα δεν θα γνωρίζεις την αγιοσύνη Του και θα γνωρίζεις ακόμα λιγότερο ποιος είναι ο στασιασμός του ανθρώπου. Εάν στ' αλήθεια δεν είχες ποτέ σου σωστή άποψη για τη ζωή ή σωστό στόχο στη ζωή, αλλά παραμένεις σε κατάσταση σύγχυσης και αναποφασιστικότητας όσον αφορά το μελλοντικό σου μονοπάτι στη ζωή, ακόμα και σε

σημείο να διστάζεις να προχωρήσεις προς τα εμπρός, τότε είναι σίγουρο πως δεν έχεις δεχτεί ποτέ τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού· μπορεί, μάλιστα, να πει κανείς πως ποτέ σου δεν έχεις εφοδιαστεί ή τροφοδοτηθεί αληθινά από τα λόγια του Θεού. Εάν δεν έχεις υποβληθεί ακόμα στις δοκιμασίες του Θεού, τότε είναι αυτονόητο και σίγουρο ότι δεν θα γνωρίζεις ποια είναι η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού για τις προσβολές του ανθρώπου, ούτε θα καταλάβαινες τι απαιτεί, εν τέλει, από εσένα ο Θεός, πόσο μάλλον δε, ποιο είναι, εν τέλει, το έργο της διαχείρισης και σωτηρίας του ανθρώπου που κάνει Εκείνος. Όσα χρόνια κι αν πιστεύει κανείς στον Θεό, αν δεν έχει ποτέ βιώσει ή αντιληφθεί τίποτα μέσα από τα λόγια του Θεού, τότε σίγουρα δεν βαδίζει στο μονοπάτι προς τη σωτηρία, είναι βέβαιο πως η πίστη του στον Θεό στερείται ουσιαστικού περιεχομένου, είναι βέβαιο πως η γνώση του για τον Θεό είναι κι αυτή μηδενική και είναι αυτονόητο ότι δεν έχει καμία απολύτως ιδέα τι σημαίνει να σέβεται κανείς τον Θεό.

Τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, η ουσία του Θεού, η διάθεση του Θεού —έχουν γίνει όλα γνωστά στην ανθρωπότητα μέσα από τα λόγια Του. Όταν ο άνθρωπος βιώνει τα λόγια του Θεού, ενόσω προσπαθεί να τα κάνει πράξη θα καταφέρει να κατανοήσει τον σκοπό πίσω από τα λόγια που εκφέρει ο Θεός, να κατανοήσει την πηγή και το υπόβαθρο των λόγων του Θεού και να κατανοήσει και να εκτιμήσει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα των λόγων του Θεού. Για την ανθρωπότητα, όλα αυτά είναι πράγματα που πρέπει να βιώσει, να κατανοήσει και να επιτύχει ο άνθρωπος προκειμένου να αποκτήσει την αλήθεια και τη ζωή, να κατανοήσει τις προθέσεις του Θεού, να μεταμορφώσει τη διάθεσή του και να μπορέσει να υπακούει στην κυριαρχία και στις διευθετήσεις του Θεού. Την ίδια στιγμή που ο άνθρωπος βιώνει, κατανοεί και επιτυγχάνει αυτά τα πράγματα, θα έχει αποκτήσει σταδιακά κάποια κατανόηση του Θεού, και τότε θα έχει αποκτήσει, επίσης, διαφορετικούς βαθμούς γνώσης σχετικά με Αυτόν. Αυτή η κατανόηση και γνώση δεν προέρχεται από κάτι που έχει φανταστεί ή συνθέσει ο άνθρωπος, αλλά από αυτά που εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει μέσα του. Μόνο αφότου ο άνθρωπος έχει εκτιμήσει, βιώσει, νιώσει και επιβεβαιώσει αυτά τα πράγματα, αποκτά περιεχόμενο η γνώση του για τον Θεό· μόνο η γνώση που αποκτά εκείνη τη στιγμή ο άνθρωπος είναι πραγματική, αληθινή και ακριβής, και αυτή η διαδικασία —της απόκτησης πραγματικής κατανόησης και γνώσης για τον Θεό καθώς εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει τα λόγια Του— δεν είναι άλλη από την αληθινή επικοινωνία μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να κατανοήσει πραγματικά τις προθέσεις του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά την ουσία του Θεού, φτάνει στο σημείο να κατανοήσει και να γνωρίσει σταδιακά τη διάθεση του Θεού, καταφέρνει να είναι πραγματικά βέβαιος και να έχει έναν σωστό ορισμό για την κυριαρχία του Θεού σε όλη την πλάση, και κερδίζει ουσιαστικό προσανατολισμό και γνώση της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος αλλάζει, βήμα-βήμα, τις ιδέες του για τον Θεό, δεν Τον πλάθει πλέον στο

μυαλό του, δεν αφήνει τις υποψίες του γι' Αυτόν να τον κατακλύζουν, δεν Τον παρανοεί, δεν Τον καταδικάζει, δεν Του ασκεί κριτική και δεν Τον αμφισβητεί. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος θα έχει λιγότερες διαφωνίες με τον Θεό, θα έχει λιγότερες συγκρούσεις με τον Θεό, και θα είναι λιγότερες οι περιπτώσεις στις οποίες ο άνθρωπος επαναστατεί κατά του Θεού. Αντιστρόφως, η στοργή του ανθρώπου για τον Θεό και η υπακοή του σ' Αυτόν θα μεγαλώνουν, και ο σεβασμός του για τον Θεό θα γίνεται πιο αληθινός και πιο βαθύς. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, ο άνθρωπος όχι μόνο θα αποκτήσει την παροχή της αλήθειας και το βάπτισμα της ζωής, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει και πραγματική γνώση για τον Θεό. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, όχι μόνο θα μεταμορφωθεί η διάθεση του ανθρώπου και θα λάβει εκείνος τη σωτηρία, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει τον πραγματικό σεβασμό και την πραγματική λατρεία ενός δημιουργημένου όντος προς τον Θεό. Έχοντας αυτού του είδους την επικοινωνία, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν θα είναι πλέον μία λευκή κόλλα χαρτί, ούτε μια υπόσχεση που προσφέρεται μόνο στα λόγια, ούτε μια μορφή τυφλής επιδίωξης και ειδωλοποίησης. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα ωριμάζει η ζωή του ανθρώπου μέρα με τη μέρα, μόνο τότε θα μεταμορφωθεί σταδιακά η διάθεσή του, και η πίστη του στον Θεό θα μετατραπεί, βήμα-βήμα, από μια ασαφής και αβέβαιη πίστη σε πραγματική υπακοή και στοργή, σε πραγματικό σεβασμό, και ο άνθρωπος, ενόσω ακολουθεί τον Θεό, θα μετατρέψει κι αυτός σταδιακά τη στάση του από παθητική σε ενεργητική, από αρνητική σε θετική. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα φτάσει ο άνθρωπος σε πραγματική κατανόηση και αντίληψη του Θεού, σε πραγματική γνώση του Θεού. Επειδή η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων δεν έχουν εισέλθει ποτέ σε πραγματική επικοινωνία με τον Θεό, η γνώση τους για τον Θεό σταματά στο θεωρητικό επίπεδο, στο επίπεδο των γραμμάτων και των δογμάτων. Αυτό σημαίνει ότι η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, βρίσκονται, από την άποψη της γνώσης του Θεού, στο σημείο από το οποίο ξεκίνησαν, κολλημένοι στο θεμέλιο των παραδοσιακών μορφών απόδοσης φόρου τιμής, με τις φεουδαρχικές δεισιδαιμονίες τους και τις ρομαντικές χροιές τους. Το γεγονός ότι η γνώση του ανθρώπου για τον Θεό είναι κολλημένη στις απαρχές της σημαίνει ότι είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Εκτός από την επιβεβαίωση της θέσης και της ταυτότητας του Θεού από τον άνθρωπο, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό παραμένει σε μια κατάσταση ασαφούς αβεβαιότητας. Ως εκ τούτου, πόσο αληθινό σεβασμό μπορεί να έχει ο άνθρωπος για τον Θεό;

Όσο ακράδαντα κι αν πιστεύεις στην ύπαρξη του Θεού, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό, ούτε τον σεβασμό σου για τον Θεό. Σε όποιο βαθμό κι αν έχεις απολαύσει τις ευλογίες Του και τη χάρη Του, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Όσο πρόθυμος κι αν είσαι να αφιερώσεις τα πάντα και να δαπανήσεις τα πάντα για χάρη Του, αυτό δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Ίσως να έχεις αποκτήσει πολύ μεγάλη οικειότητα με τα λόγια που έχει εκφέρει ο Θεός ή ακόμη και να τα γνωρίζεις απέξω και ανακατωτά, αλλά αυτό

δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη γνώση σου για τον Θεό. Όσο προσηλωμένος κι αν είναι ο άνθρωπος στο να ακολουθεί τον Θεό, αν δεν είχε ποτέ πραγματική επικοινωνία με τον Θεό ή πραγματική εμπειρία των λόγων του Θεού, τότε η γνώση του για τον Θεό δεν θα είναι παρά ένα κενό ή μια ατελείωτη ονειροπόληση. Παρόλο που ενδέχεται να έχεις «βρεθεί» με τον Θεό περνώντας δίπλα Του ή να Τον έχεις συναντήσει πρόσωπο με πρόσωπο, η γνώση σου για τον Θεό θα είναι ακόμα μηδενική και ο σεβασμός σου για τον Θεό δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από ένα κενό σύνθημα ή μια εξιδανικευμένη έννοια.

Πολλοί άνθρωποι κρατούν τα λόγια του Θεού για να τα διαβάζουν καθημερινά, ακόμα και σε σημείο να αποστηθίζουν προσεκτικά όλα τα κλασικά χωρία τους ως το πιο πολύτιμο απόκτημά τους και, επιπλέον, κηρύττουν τον λόγο του Θεού παντού, εφοδιάζοντας και βοηθώντας τους άλλους μέσω των λόγων Του. Πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, γίνονται μάρτυρες για τον Θεό, γίνονται μάρτυρες των λόγων Του, και ότι ενεργώντας έτσι, ακολουθούν την οδό του Θεού· πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, ότι ενεργώντας έτσι, φέρνουν τα λόγια Του στην πραγματική ζωή τους, ότι ενεργώντας έτσι, θα μπορέσουν να λάβουν τον έπαινο του Θεού, να σωθούν και να οδηγηθούν στην τελείωση. Αλλά, ακόμα και καθώς κηρύσσουν τα λόγια του Θεού, δεν συμμορφώνονται ποτέ με τα λόγια του Θεού στην πράξη, ούτε προσπαθούν να συγκρίνουν τον εαυτό τους με αυτά που αποκαλύπτονται στα λόγια του Θεού. Αντίθετα, χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να κερδίσουν τη λατρεία και την εμπιστοσύνη των άλλων με δόλο, να εισέλθουν στη διαχείριση μόνοι τους και να καταχραστούν και να κλέψουν τη δόξα του Θεού. Ελπίζουν, μάταια, να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που παρέχει η διάδοση του λόγου του Θεού για να τους απονεμηθεί η εργασία και ο έπαινος του Θεού. Έχουν περάσει τόσα χρόνια, αλλά αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να κερδίσουν τον έπαινο του Θεού ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να ανακαλύψουν την οδό που θα πρέπει να ακολουθούν ενώ γίνονται μάρτυρες του λόγου του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν βοηθήσει ή εφοδιάσει τον εαυτό τους ενώ βοηθούν και εφοδιάζουν τους άλλους με τον λόγο του Θεού και όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να γνωρίσουν τον Θεό ή να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματικό σεβασμό για τον Θεό ενώ κάνουν όλα αυτά τα πράγματα, αλλά, αντίθετα, οι παρανοήσεις τους σχετικά με τον Θεό γίνονται όλο και βαθύτερες, η έλλειψη εμπιστοσύνης τους προς τον Θεό όλο και σοβαρότερη και οι φαντασιοκοπίες τους σχετικά με Αυτόν όλο και πιο υπερβολικές. Εφοδιασμένοι και καθοδηγούμενοι από τις θεωρίες τους για τα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι είναι τελείως στο στοιχείο τους, ότι χρησιμοποιούν τις ικανότητές τους χωρίς μεγάλη προσπάθεια, ότι έχουν βρει τον σκοπό τους στη ζωή, την αποστολή τους, και ότι έχουν κερδίσει νέα ζωή και έχουν σωθεί, ότι, με τα λόγια του Θεού να βγαίνουν με τόση ευκολία από το στόμα τους, έχουν κερδίσει την αλήθεια, έχουν καταλάβει τις προθέσεις του Θεού και έχουν ανακαλύψει το μονοπάτι προς τη γνώση του Θεού, ότι, ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, έρχονται συχνά πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό. Επίσης, συχνά «συγκινούνται» σε σημείο που

ξεσπούν σε λυγμούς και, καθοδηγούμενοι συχνά από τον «Θεό» στα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι αρπάζονται αδιάκοπα από την ειλικρινή φροντίδα και την καλή Του πρόθεση και, ταυτόχρονα, ότι έχουν κατανοήσει τη σωτηρία του ανθρώπου από τον Θεό και τη διαχείρισή Του, ότι έχουν γνωρίσει την ουσία Του και ότι έχουν καταλάβει τη δίκαιη διάθεσή Του. Πάνω σε αυτήν τη βάση, φαίνεται να πιστεύουν ακόμα πιο ακράδαντα στην ύπαρξη του Θεού, να έχουν μεγαλύτερη επίγνωση της εξυψωμένης κατάστασής Του και να νιώθουν ακόμα πιο βαθιά το μεγαλείο και την υπεροχή Του. Βυθισμένοι στην επιφανειακή γνώση του λόγου του Θεού, φαίνεται ότι η πίστη τους έχει αυξηθεί, η αποφασιστικότητά τους να υπομείνουν δεινά έχει ενισχυθεί και η γνώση τους για τον Θεό έχει γίνει βαθύτερη. Αγνοούν πως, μέχρι να βιώσουν αληθινά τον λόγο του Θεού, όλη τους η γνώση για τον Θεό και οι ιδέες τους σχετικά με Αυτόν προέρχονται από την ίδια τη διάπυρη φαντασία και τις εικασίες τους. Η πίστη τους δεν θα άντεχε σε καμία δοκιμασία από τον Θεό, η υποτιθέμενη πνευματικότητα και το υποτιθέμενο ανάστημά τους απλώς δεν θα άντεχαν στη δοκιμασία ή την επιθεώρηση του Θεού, η αποφασιστικότητά τους δεν είναι παρά ένα κάστρο χτισμένο στην άμμο και η υποτιθέμενη γνώση τους για τον Θεό δεν είναι παρά αποκύημα της φαντασίας τους. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν καταβάλει, τρόπον τινά, πολλή προσπάθεια στον λόγο του Θεού, δεν έχουν καταλάβει ποτέ μα ποτέ τι εστί πραγματική πίστη, τι εστί πραγματική υπακοή, τι εστί πραγματική φροντίδα ή τι εστί πραγματική γνώση του Θεού. Παίρνουν τη θεωρία, τη φαντασία, τη γνώση, το χάρισμα, την παράδοση, τη δεισδαιμονία, ακόμα και τις ηθικές αξίες της ανθρωπότητας, και τα μετατρέπουν σε «κεφάλαιο» και «οπλισμό» για την πίστη στον Θεό και την επιδίωξή Του, τα μετατρέπουν, μάλιστα, στα θεμέλια της πίστης τους στον Θεό και της επιδίωξής Του. Ταυτόχρονα, παίρνουν επίσης αυτό το κεφάλαιο και τον οπλισμό, και τα μετατρέπουν σε μαγικά φυλαχτά μέσω των οποίων γνωρίζουν τον Θεό, για να αντιμετωπίσουν και να χειριστούν τις επιθεωρήσεις, τις δοκιμασίες, την παιδεία και την κρίση του Θεού. Στο τέλος, αυτό που αποκομίζουν εξακολουθεί να μην αποτελείται από τίποτε άλλο παρά συμπεράσματα σχετικά με τον Θεό βουτηγμένα σε θρησκευτική χροιά, σε φεουδαρχική δεισδαιμονία και σε καθετί ρομαντικό, αλλόκοτο και αινιγματικό. Ο τρόπος με τον οποίο γνωρίζουν και ορίζουν τον Θεό είναι φτιαγμένος από το ίδιο καλούπι με αυτόν των ανθρώπων που πιστεύουν μόνο σε μια ανώτερη δύναμη ή στον Γέροντα στον ουρανό, ενώ η πραγματικότητα του Θεού, η ουσία, η διάθεση, τα υπάρχοντα, το Είναι Του και ούτω καθεξής —όλα αυτά που έχουν σχέση με τον ίδιο τον αληθινό Θεό— είναι πράγματα που η αντίληψή τους δεν έχει καταφέρει να κατανοήσει, από τα οποία η αντίληψή τους είναι τελείως αποκομμένη, ακόμη και εκ διαμέτρου αντίθετη. Με αυτόν τον τρόπο, παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί ζουν υπό την παροχή και τη θρέψη του λόγου του Θεού, είναι ανίκανοι να πορευτούν αληθινά στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο αληθινός λόγος γι' αυτό είναι ότι δεν έχουν εξοικειωθεί ποτέ με τον Θεό, ούτε είχαν ποτέ πραγματική επαφή ή επικοινωνία με Αυτόν, κι έτσι είναι αδύνατο να επιτύχουν αμοιβαία κατανόηση με τον Θεό ή να

αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική πίστη στον Θεό, επιδίωξή Του ή λατρεία γι' Αυτόν. Το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον λόγο του Θεού, το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον Θεό —αυτή η οπτική και στάση τούς έχει καταδικάσει να γυρνούν με άδεια χέρια από τα εγχειρήματά τους, τους έχει καταδικάσει να μην μπορούν, σε όλη την αιωνιότητα, να πορευτούν στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο στόχος στον οποίον αποβλέπουν και η κατεύθυνση προς την οποία πηγαίνουν δηλώνουν πως είναι εχθροί του Θεού στην αιωνιότητα και πως σ' όλη την αιωνιότητα δεν θα είναι ποτέ σε θέση να λάβουν τη σωτηρία.

Εάν, στην περίπτωση ενός ανθρώπου που έχει ακολουθήσει τον Θεό για πολλά χρόνια και έχει απολαύσει την παροχή των λόγων Του για πολλά χρόνια, ο ορισμός του για τον Θεό είναι στην ουσία ίδιος με εκείνον κάποιου που προσπέφτει ενώπιον ειδώλων για τους αποδώσει τιμή, τότε τούτο θα σήμαινε πως αυτός ο άνθρωπος δεν έχει αποκτήσει την πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί απλώς δεν έχει εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού και, γι' αυτόν τον λόγο, η πραγματικότητα, η αλήθεια, οι προθέσεις και οι απαιτήσεις προς την ανθρωπότητα, το σύνολο των οποίων ενυπάρχει στον λόγο του Θεού, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με αυτόν τον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, όσο σκληρά κι αν ενδέχεται να εργάζεται ένας τέτοιος άνθρωπος στην επιφανειακή σημασία του λόγου του Θεού, όλα είναι μάταια: Επειδή αυτό που επιδιώκει είναι μόνο λόγια, αυτό που παίρνει θα είναι κι αυτό, αναπόφευκτα, μόνο λόγια. Ανεξάρτητα από το αν ο λόγος που εκφέρει ο Θεός είναι εξωτερικά απλός ή βαθυστόχαστος, αποτελεί, στο σύνολό του, αλήθειες απαραίτητες για τον άνθρωπο καθώς εισέρχεται στη ζωή· αποτελεί την πηγή των ζώντων υδάτων που δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επιβιώσει τόσο πνευματικά όσο και σωματικά. Παρέχει ό,τι χρειάζεται ο άνθρωπος για να παραμείνει ζωντανός, τις αρχές και τα πιστεύω για να διάγει την καθημερινή ζωή του· το μονοπάτι που πρέπει να πάρει για τη σωτηρία, όπως και τον στόχο και την κατεύθυνσή του· κάθε αλήθεια που θα πρέπει να κατέχει ως δημιουργημένο ον ενώπιον του Θεού και κάθε αλήθεια σχετικά με το πώς ο άνθρωπος υπακούει και λατρεύει τον Θεό. Είναι η εγγύηση που διασφαλίζει την επιβίωση του ανθρώπου, είναι ο καθημερινός άρτος του ανθρώπου και είναι, επίσης, η στιβαρή υποστήριξη που επιτρέπει στον άνθρωπο να είναι δυνατός και να στέκεται όρθιος. Είναι πλούσιος στην πραγματικότητα της αλήθειας με την οποία το δημιουργημένο ανθρώπινο είδος βιώνει μια κανονική ανθρώπινη φύση, πλούσιος στην αλήθεια δια της οποίας το ανθρώπινο είδος απελευθερώνεται από τη διαφθορά και αποφεύγει τις παγίδες του Σατανά, πλούσιος στην αδιάκοπη διδαχή, προτροπή, ενθάρρυνση και παρηγοριά που δίνει ο Δημιουργός στη δημιουργημένη ανθρωπότητα. Είναι ο φάρος που καθοδηγεί και δια φωτίζει τους ανθρώπους να καταλάβουν καθετί θετικό, η εγγύηση που διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι θα βιώσουν και θα αποκτήσουν καθετί δίκαιο και καλό, το κριτήριο με το οποίο μετρούνται όλοι οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα αντικείμενα, καθώς επίσης και ο δείκτης πλοήγησης που οδηγεί τους ανθρώπους προς τη σωτηρία και το μονοπάτι του φωτός. Μόνο με την πρακτική

εμπειρία του λόγου του Θεού μπορεί ο άνθρωπος να εφοδιαστεί με την αλήθεια και τη ζωή. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τι εστί κανονική ανθρώπινη φύση, τι εστί ζωή με νόημα, τι εστί αληθινό δημιουργημένο ον, τι εστί πραγματική υπακοή στον Θεό. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος πώς θα πρέπει να νοιάζεται για τον Θεό, πώς να εκπληρώσει το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος και πώς να κατέχει την ομοιότητα ενός πραγματικού ανθρώπου. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τι σημαίνει πραγματική πίστη και πραγματική λατρεία. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος ποιος είναι ο Άρχοντας των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων. Μόνο έτσι μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος τα μέσα με τα οποία Εκείνος που είναι ο Κυρίαρχος όλης της πλάσης κυβερνά την πλάση, την καθοδηγεί και προνοεί γι' αυτήν. Και μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να κατανοήσει και να συλλάβει τα μέσα με τα οποία υπάρχει, φανερώνεται και εργάζεται Εκείνος που είναι ο Κύριος όλης της πλάσης. Αποκομμένος από την πραγματική εμπειρία του λόγου του Θεού, ο άνθρωπος δεν έχει πραγματική γνώση ή επίγνωση του λόγου του Θεού και της αλήθειας. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πέρα για πέρα ζωντανός νεκρός, ένα απόλυτο κέλυφος, και όλη η γνώση σχετικά με τον Δημιουργό δεν έχει καμία απολύτως σχέση με αυτόν. Στα μάτια του Θεού, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει πιστέψει ποτέ σε Αυτόν, ούτε Τον έχει ακολουθήσει ποτέ, κι έτσι ο Θεός δεν τον αναγνωρίζει ούτε ως πιστό Του, ούτε ως ακόλουθό Του, πόσο μάλλον δε, ως γνήσιο δημιουργημένο ον.

Ένα πραγματικό δημιουργημένο ον πρέπει να γνωρίζει ποιος είναι ο Δημιουργός, πού αποσκοπεί η δημιουργία του ανθρώπου, πώς να εκτελέσει τα καθήκοντα ενός δημιουργημένου όντος και πώς να λατρεύει τον Κύριο όλης της πλάσης· πρέπει να κατανοεί, να αντιλαμβάνεται, να γνωρίζει και να νοιάζεται για τις προθέσεις, τις επιθυμίες και τις απαιτήσεις του Δημιουργού, και πρέπει να πράττει σύμφωνα με την οδό του Δημιουργού —να έχει φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό.

Τι σημαίνει να έχει κανείς φόβο Θεού; Και πώς μπορεί κανείς να αποφεύγει το κακό;

«Φόβος Θεού» δεν είναι κάποιος απερίγραφτος φόβος και τρόμος, ούτε αποφυγή, ούτε τήρηση απόστασης, ούτε ειδωλοποίηση ή δεισιδαιμονία. Αντίθετα, είναι θαυμασμός, εκτίμηση, εμπιστοσύνη, κατανόηση, φροντίδα, υπακοή, αφιέρωση, αγάπη, καθώς επίσης και άνευ όρων και παραπόνων λατρεία, ανταπόδοση και υποταγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματικό θαυμασμό, πραγματική εμπιστοσύνη, πραγματική κατανόηση, πραγματικό ενδιαφέρον ή υπακοή, αλλά μόνο τρόπο και ανησυχία, μόνο αμφιβολία, παρανόηση, υπεκφυγή και αποφυγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική λατρεία και υποταγή, μόνο τυφλή ειδωλοποίηση και δεισιδαιμονία. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν δύναται να πράττει σύμφωνα με την οδό του Θεού, ούτε να έχει φόβο Θεού, ούτε να αποφεύγει το κακό. Αντιστρόφως, κάθε δραστηριότητα και συμπεριφορά στην οποία επιδίδεται ο άνθρωπος θα είναι γεμάτη παρακοή και περιφρόνηση, γεμάτη συκοφαντικές κατηγορίες και κακοήθειες

κρίσεις γι' Αυτόν, και κακή διαγωγή αντίθετη με την αλήθεια και την αληθινή σημασία του λόγου του Θεού.

Μόλις η ανθρωπότητα αποκτήσει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό, θα είναι ειλικρινής ως προς το να Τον ακολουθεί και να βασίζεται σ' Αυτόν. Μόνο αν έχει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό και βασίζεται σ' Αυτόν μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική κατανόηση και αντίληψη. Μαζί με την αληθινή αντίληψη για τον Θεό, έρχεται και το αληθινό ενδιαφέρον γι' Αυτόν. Μόνο με πραγματικό ενδιαφέρον για τον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική υπακοή. Μόνο με πραγματική υπακοή στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική αφιέρωση. Μόνο με πραγματική αφιέρωση στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει άνευ όρων και παραπόνων ανταπόδοση. Μόνο με πραγματική εμπιστοσύνη και εξάρτηση, πραγματική κατανόηση και ενδιαφέρον, πραγματική υπακοή, πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση, μπορεί η ανθρωπότητα να γνωρίσει πραγματικά τη διάθεση και την ουσία του Θεού, καθώς και να γνωρίσει την ταυτότητα του Δημιουργού. Μόνο όταν οι άνθρωποι έχουν καταφέρει πραγματικά να γνωρίσουν τον Δημιουργό μπορούν να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική λατρεία και υποταγή. Μόνο όταν έχει πραγματική λατρεία για τον Δημιουργό και υποταγή σ' Αυτόν θα μπορέσει η ανθρωπότητα να παραμερίσει πραγματικά τους πονηρούς τρόπους της, δηλαδή, να αποφύγει το κακό.

Αυτό αποτελεί όλη τη διαδικασία του «φόβου του Θεού και της αποφυγής του κακού» και είναι επίσης, στο σύνολό του, το περιεχόμενο του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Αυτό είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβεί κανείς για να φτάσει στον φόβο Θεού και την αποφυγή του κακού.

«Ο φόβος Θεού και η αποφυγή του κακού» και η γνώση του Θεού είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με μυριάδες νήματα, και η σύνδεση μεταξύ τους είναι αυτονόητη. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει να αποφύγει το κακό, πρέπει πρώτα να έχει πραγματικό φόβο Θεού. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει πραγματικό φόβο Θεού, πρέπει πρώτα να έχει πραγματική γνώση για τον Θεό. Εάν κάποιος επιθυμεί να αποκτήσει γνώση για τον Θεό, πρέπει πρώτα να βιώσει τον λόγο του Θεού, να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, να βιώσει τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του Θεού, καθώς και το παίδεμα και την κρίση Του. Εάν κάποιος επιθυμεί να βιώσει τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και να ζητήσει από τον Θεό να του δώσει ευκαιρίες να βιώσει τα λόγια του Θεού υπό τη μορφή πολλών διαφορετικών περιβαλλόντων που περιλαμβάνουν ανθρώπους, γεγονότα και αντικείμενα. Εάν κάποιος επιθυμεί να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και με τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έχει μία απλή και ειλικρινή καρδιά, ετοιμότητα να αποδεχτεί την αλήθεια, τη θέληση να υπομείνει δεινά, την αποφασιστικότητα και το κουράγιο να αποφύγει το κακό και τη φιλοδοξία να γίνει πραγματικό δημιουργημένο ον... Με αυτόν τον τρόπο, προχωρώντας βήμα-βήμα, θα πλησιάζεις όλο και περισσότερο τον Θεό, η καρδιά σου θα γίνεται όλο και πιο αγνή, και η ζωή σου και η αξία του να είσαι ζωντανός, στον απόηχο της γνώσης που απέκτησες για

τον Θεό, θα αποκτούν όλο και περισσότερη σημασία και θα γίνονται όλο και πιο λαμπερά. Μέχρι που, μία μέρα, θα νιώσεις ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον ένα αίνιγμα, ότι ο Δημιουργός δεν σου κρυβόταν ποτέ, ότι ο Δημιουργός δεν έκρυψε ποτέ το πρόσωπό Του από σένα, ότι ο Δημιουργός δεν είναι καθόλου μακριά σου, ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον Εκείνος που επιθυμείς διαρκώς στις σκέψεις σου αλλά δεν μπορείς να φτάσεις με τα συναισθήματά σου, ότι είναι πραγματικά και αληθινά φύλακας που κάθεται στα δεξιά σου και τα αριστερά σου, εφοδιάζοντας τη ζωή σου και ελέγχοντας τη μοίρα σου. Δεν βρίσκεται στον μακρινό ορίζοντα, ούτε έχει κρυφτεί ψηλά στα σύννεφα. Είναι στο πλευρό σου, προΐσταται του είναι σου, είναι όλα όσα έχεις και το μόνο πράγμα που έχεις. Αυτός ο Θεός σου επιτρέπει να Τον αγαπάς με την καρδιά σου, να προσκολλάσαι σ' Αυτόν, να Τον κρατάς κοντά σου, να Τον θαυμάζεις, να φοβάσαι μην Τον χάσεις, να μη θέλεις άλλο πια να Τον απαρνιέσαι, άλλο πια να Τον παρακούς ή άλλο πια να Τον αποφεύγεις και να Τον κρατάς σε απόσταση. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον νοιάζεσαι, να Τον υπακούς, να ανταποδίδεις ό,τι σου δίνει και να υποτάσσεσαι στο κράτος Του. Δεν αρνείσαι πλέον να σε καθοδηγεί, να προνοεί για σένα, να σε προσέχει και να σε διαφυλάσσει, δεν αρνείσαι πλέον να κάνεις αυτό που σου υπαγορεύει και σου επιτάσσει. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον ακολουθείς, να είσαι γύρω Του, συντροφιά Του· το μόνο που θέλεις είναι να Τον αποδεχθείς ως τη μία και μοναδική ζωή σου, να Τον αποδεχθείς ως τον ένα και μοναδικό σου Κύριο, τον ένα και μοναδικό σου Θεό.

18 Αυγούστου 2014

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πώς να γνωρίσει κανείς τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του	1
Πόσο βαριά ζυγίζουν τα αποτελέσματα των ανθρώπων στις καρδιές τους.....	2
Τα πιστεύω των ανθρώπων δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την αλήθεια	5
Υπάρχουν πολλές απόψεις σχετικά με το πρότυπο βάσει του οποίου καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων.....	7
Βαδίστε στην οδό του Θεού: Να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό	9
Ο Θεός χρησιμοποιεί διάφορες δοκιμασίες για να εξετάσει κατά πόσο οι άνθρωποι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό.....	11
Το να μη σέβεσαι τον Θεό και να μην αποφεύγεις το κακό αποτελεί εναντίωση στον Θεό	16
Πώς καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων και τα πρότυπα βάσει των οποίων το κάνει	20
Τα διάφορα είδη αμηχανίας που φέρνει στους ανθρώπους μια πρακτική ερώτηση	24
Κατανοήστε τη στάση του Θεού και παραμερίστε όλες τις παρανοήσεις για τον Θεό.....	29
Ποιος καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων;	32
Οι άνθρωποι τείνουν να ορίζουν τον Θεό βάσει εμπειρίας	33
Η στάση του Θεού προς όσους δραπετεύουν κατά τη διάρκεια του έργου Του.....	36
Οι άνθρωποι που δραπετεύουν κατά το έργο του Θεού είναι εκείνοι που εγκαταλείπουν την αληθινή οδό	37
Οι μοίρες των ανθρώπων αποφασίζονται από τη στάση τους προς τον Θεό	39
Το σημείο εκκίνησης για τον σεβασμό προς τον Θεό είναι να Τον μεταχειρίζεστε σαν Θεό	43
Εκείνοι που δεν αναγνωρίζονται από τον Θεό	45
Λόγια νουθεσίας.....	46
Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'	48
A. Αδάμ και Εύα	58
1. Η εντολή του Θεού προς τον Αδάμ.....	58
2. Ο Θεός δημιουργεί την Εύα	60
3. Ο Θεός κατασκευάζει δερμάτινους χιτώνες για τον Αδάμ και την Εύα.....	62
B. Νώε	66
1. Ο Θεός προτίθεται να καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό και καθοδηγεί τον Νώε να κατασκευάσει μια κιβωτό	66

2. Η ευλογία του Θεού στον Νώε μετά τον κατακλυσμό	72
3. Ο Θεός χρησιμοποιεί το ουράνιο τόξο ως σύμβολο της διαθήκης Του με τον άνθρωπο	74

Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β' 86

A. Ο Αβραάμ.....	89
1. Ο Θεός υπόσχεται στον Αβραάμ να του χαρίσει έναν γιο.....	89
Κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει το έργο που αποφασίζει να επιτελέσει ο Θεός.....	89
2. Ο Αβραάμ προσφέρει τον Ισαάκ	91
Το Έργο της διαχείρισης του Θεού και της σωτηρίας της ανθρωπότητας ξεκινά με τη θυσία του Ισαάκ από τον Αβραάμ	91
Ο Θεός δεν ενδιαφέρεται αν ο άνθρωπος είναι ανόητος — ζητάει από τον άνθρωπο μόνο να είναι πιστός	92
3. Η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ.....	93
Ο άνθρωπος κερδίζει τις ευλογίες του Θεού εξαιτίας της ειλικρίνειας και της υπακοής του.....	94
Η αναλλοίωτη επιθυμία του Θεού είναι να κερδίσει όσους γνωρίζουν τον Θεό και μπορούν να γίνουν μάρτυρές Του	95
B. Ο Θεός πρέπει να καταστρέψει τα Σόδομα.....	98
Ο Θεός ενδιαφέρεται μόνο για όσους είναι σε θέση να υπακούσουν τα λόγια Του και να ακολουθήσουν τις εντολές Του	98
Ο Θεός είναι πολύ ελεήμων προς εκείνους για τους οποίους νοιάζεται, και βαθιά οργισμένος εναντίον εκείνων τους οποίους απεχθάνεται και απορρίπτει.....	101
Ο λαός των έσχατων ημερών βλέπει μόνο την οργή του Θεού στα λόγια Του και δεν βιώνει πραγματικά την οργή του Θεού.....	103
Η διάθεση του Θεού δεν ήταν ποτέ κρυφή στον άνθρωπο — Η καρδιά του ανθρώπου έχει απομακρυνθεί από τον Θεό	105
Γ. Ο Ιώβ.....	107
1. Η αξιολόγηση του Ιώβ από τον Θεό και στη Βίβλο.....	107
Συγκεκριμένες εκδηλώσεις του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού στην καθημερινή του ζωή	108
2. Ο Σατανάς βάζει σε πειρασμό τον Ιώβ για πρώτη φορά (τα ζώα του γίνονται λεία ληστών και συμφορά πλήττει τα παιδιά του)	110
α. Τα λόγια που εκφράζει ο Θεός.....	110
β. Η απάντηση του Σατανά.....	110
Ο Θεός επιτρέπει στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, έτσι ώστε να οδηγηθεί η πίστη του Ιώβ στην τελείωση	110
γ. Η αντίδραση του Ιώβ	112
Ο Ιώβ αναλαμβάνει την υποχρέωση να επιστρέψει όλα όσα έχει ως απόρροια του σεβασμού του για τον Θεό.....	113

Η ακλόνητη ακεραιότητα του Ιώβ ταπεινώνει τον Σατανά και τον τρέπει πανικόβλητο σε φυγή	116
3. Ο Σατανάς για άλλη μια φορά υποβάλει τον Ιώβ σε πειρασμό (το σώμα του Ιώβ γεμίζει ανοιχτές πληγές)	117
α. Τα λόγια που εκφράζει ο Θεός.....	117
β. Τα λόγια που εκφράζει ο Σατανάς.....	117
γ. Πώς αντιμετωπίζει ο Ιώβ τη δοκιμασία.....	117
Η αγάπη του Ιώβ για την οδό του Θεού ξεπερνάει κάθε άλλη	117
Εν μέσω ακραίου πόνου, ο Ιώβ όντως συνειδητοποιεί ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για την ανθρωπότητα.....	119
Η εξύμνηση του ονόματος του Θεού ενώπιον όλων συνιστά άλλη μια εκδήλωση του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού.....	121
Οι αμέτρητες παρανοήσεις των ανθρώπων σχετικά με τον Ιώβ	122
Ο Ιώβ καταριέται την ημέρα που γεννήθηκε επειδή δεν θέλει ο Θεός να πονάει για χάρη του	125
Ο Ιώβ νικάει τον Σατανά και γίνεται ένας αληθινός άνθρωπος στα μάτια του Θεού	127
Σχετικά με τον Ιώβ.....	129
Στην καθημερινή ζωή του Ιώβ βλέπουμε την τελειότητα, την ακεραιότητα, τον σεβασμό για τον Θεό και την αποφυγή του κακού.....	129
Οι εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του (κατανοώντας την τελειότητα, την ακεραιότητα του Ιώβ, τον σεβασμό του για τον Θεό και την αποφυγή του κακού κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του).....	131
Ο ορθολογισμός του Ιώβ.....	133
Το πραγματικό πρόσωπο του Ιώβ: αληθινό, αγνό, και ειλικρινές.....	134
Ο διαχωρισμός μεταξύ αγάπης και μίσους από τον Ιώβ.....	135
Η καλοσύνη και η ειλικρίνεια του Ιώβ	136
Η σχέση μεταξύ της παράδοσης του Ιώβ από τον Θεό στον Σατανά και των στόχων του έργου του Θεού	136
Αποδέξου τις δοκιμασίες του Θεού, νίκησε τους πειρασμούς του Σατανά και επέτρεψε στον Θεό να κερδίσει ολόκληρο το είναι σου.....	139
Η προειδοποίηση και η διαφώτιση που παρέχονται σε μεταγενέστερες γενιές από τη μαρτυρία του Ιώβ	140
Η μαρτυρία του Ιώβ παρηγορεί τον Θεό	140
4. Ο Ιώβ ακούει για τον Θεό με την ακοή του αυτιού	141
Αν και ο Θεός δεν αποκάλυψε τον εαυτό Του στον Ιώβ, ο Ιώβ πιστεύει στην κυριαρχία του Θεού	142

Η πίστη του Ιώβ στον Θεό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι ο Θεός κρύβεται από αυτόν	143
Ο Ιώβ ευλογεί το όνομα του Θεού και δεν σκέφτεται τις ευλογίες ή τις συμφορές	144
Παρόλο που ο Θεός είναι κρυμμένος από τον άνθρωπο, τα έργα Του μεταξύ των πάντων αρκούν για να Τον γνωρίσει ο άνθρωπος.....	145
Αν η καρδιά του ανθρώπου εχθρεύεται τον Θεό, πώς μπορεί ο άνθρωπος να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό;.....	147
Μην έχεις αμφιβολίες σχετικά με τις δοκιμασίες του Θεού	150
5. Ο Ιώβ μετά τις δοκιμασίες του.....	151
Ο Θεός αγαπά όσους σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό, ενώ θεωρεί τιποτένιους όσους είναι ανόητοι	152
Ο Θεός δίνει εξουσία στον Ιώβ	153
Ο Ιώβ ευλογείται από τον Θεό για άλλη μια φορά, και δεν κατηγορείται ποτέ ξανά από τον Σατανά.....	154
Ο Ιώβ περνάει το τελευταίο ήμισυ της ζωής του εν μέσω των ευλογιών του Θεού	154
Το τίμημα που βίωσε ο Ιώβ κατά τη διάρκεια της ζωής του	155
Δ. Οι κανονισμοί της Εποχής του Νόμου.....	156
Οι κανόνες της Εποχής του Νόμου είναι η πραγματική απόδειξη της καθοδήγησης όλης της ανθρωπότητας από τον Θεό	157
Η ανθρωπότητα θα είναι για πάντα άρρηκτα συνδεδεμένη με τις διδασκαλίες και τις διατάξεις του Θεού.....	158
Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'	161
Ανασκόπηση των σκέψεων, των ιδεών και των ενεργειών του Θεού από τη δημιουργία του κόσμου.....	163
Ο ίδιος ο Θεός δημιουργεί τον πρώτο ζωντανό άνθρωπο	163
Ο Θεός κάνει μια σειρά από πρωτοφανή έργα τον καιρό γύρω από την Εποχή του Νόμου	164
Η πρώτη φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός για να κάνει έργο	169
1. Ο Ιησούς μαδάει στάχυα για να φάει το Σάββατο	170
2. Ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος του Σαββάτου	170
3. Η παραβολή του απολωλότες προβάτου	180
4. Να συγχωρείς εβδομήντα φορές το επτά	182
5. Η αγάπη του Κυρίου	182
6. Η επί του όρους ομιλία	188
7. Οι παραβολές του Κυρίου Ιησού	188
8. Οι εντολές	188
9. Ο Ιησούς κάνει θαύματα	196

α. Ο Ιησούς ταΐζει τους πέντε χιλιάδες.....	196
β. Η ανάσταση του Λαζάρου δοξάζει τον Θεό.....	197
10. Οι Φαρισαίοι επικρίνουν τον Ιησού	205
11. Ο Ιησούς επιπλήττει τους Φαρισαίους.....	205
12. Ο λόγος του Ιησού στους μαθητές Του μετά την ανάστασή Του.....	209
13. Ο Ιησούς τρώει ψωμί και εξηγεί τις Γραφές μετά την ανάστασή Του.....	217
14. Οι μαθητές δίνουν στον Ιησού να φάει ψητό ψάρι.....	217

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α΄

Η εξουσία του Θεού (Α΄) .....

1. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για τη δημιουργία των πάντων.....	228
Την πρώτη μέρα, έγιναν η μέρα και η νύχτα για την ανθρωπότητα και αυτά κρατούν γερά χάρη στην εξουσία του Θεού	228
Τη δεύτερη μέρα, με τη εξουσία του Θεού διευθετούνται τα ύδατα, δημιουργείται το στερέωμα και εμφανίζεται ένας χώρος για την πιο θεμελιώδη ανθρώπινη επιβίωση	230
Την τρίτη ημέρα, ο λόγος του Θεού γεννά τη γη και τις θάλασσες και η εξουσία του Θεού κάνει τον κόσμο να ξεχειλίζει από ζωή	231
Την τέταρτη ημέρα, δημιουργούνται οι εποχές, οι ημέρες και τα χρόνια του ανθρώπινου είδους καθώς ο Θεός ασκεί την εξουσία Του για μια ακόμη φορά	233
Την πέμπτη ημέρα, η ζωή διαφόρων και ποικίλων μορφών επιδεικνύει την εξουσία του Δημιουργού με διάφορους τρόπους	236
Την έκτη ημέρα, ο Δημιουργός μιλάει, και κάθε είδος ζώντος οργανισμού που έχει στο μυαλό Του κάνει την εμφάνισή του, το ένα μετά το άλλο.....	239
Υπό την εξουσία του Δημιουργού, όλα τα πράγματα είναι τέλεια.....	242
Κανένα από τα δημιουργημένα και τα μη δημιουργημένα πλάσματα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού	244
2. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να στήσει μια διαθήκη με τον άνθρωπο.....	246
Αφότου Εκείνος έφτιαξε όλα τα πράγματα, η εξουσία του Δημιουργού επιβεβαιώνεται και αναδεικνύεται για ακόμη μια φορά στη διαθήκη του ουράνιου τόξου	246
3. Οι Ευλογίες του Θεού	248
Ο μοναδικός τρόπος και τα χαρακτηριστικά των ομιλιών του Δημιουργού είναι σύμβολα της μοναδικής ταυτότητας και εξουσίας του Δημιουργού	249
Η εξουσία του Δημιουργού δεν περιορίζεται από τον χρόνο, τον χώρο ή τη γεωγραφία και η εξουσία του Δημιουργού είναι ανυπολόγιστη	254

Το γεγονός του ελέγχου και της κυριαρχίας του Δημιουργού σε όλα τα πράγματα και στους ζώντες οργανισμούς αποδεικνύει την αληθινή ύπαρξη της εξουσίας του Δημιουργού	258
Η εξουσία του Δημιουργού είναι αμετάβλητη και απρόσβλητη	261
4. Η εντολή του Θεού στον Σατανά	262
Ο Σατανάς δεν έχει ποτέ τολμήσει να παραβεί την εξουσία του Δημιουργού και αυτός είναι ο λόγος που όλα τα πράγματα ζουν με τάξη	263
Μόνο ο Θεός, που έχει την ταυτότητα του Δημιουργού, διαθέτει τη μοναδική Εξουσία	265
Η ταυτότητα του Δημιουργού είναι μοναδική κι εσύ δεν πρέπει να συμμορφώνεσαι με την ιδέα του πολυθεϊσμού	271
Παρότι η ανθρωπότητα έχει διαφθαρεί, αυτός ακόμα ζει υπό την κυριαρχία της εξουσίας του Δημιουργού	271

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β΄

Η δίκαιη διάθεση του Θεού.....274

Εξαιτίας της πεισματικής εναντίωσής του στον Θεό, ο άνθρωπος καταστρέφεται από την οργή του Θεού	274
Η διαφθορά των Σοδόμων: εξοργιστική για τον άνθρωπο, εξαγριωτική για τον Θεό	275
Τα Σόδομα εκμηδενίζονται εντελώς επειδή ύβρισαν την οργή του Θεού	277
Μετά την επανειλημμένη εχθρότητα και αντίσταση των Σοδόμων προς Εκείνον, ο Θεός τα ισοπεδώνει	278
Αν και η οργή του Θεού είναι κρυφή και άγνωστη στον άνθρωπο, δεν ανέχεται καμία ύβρι	281
Η οργή του Θεού αποτελεί περιφρούρηση για όλες τις δυνάμεις της δικαιοσύνης και όλα τα θετικά πράγματα	283
Παρόλο που ο Σατανάς μοιάζει φιλόανθρωπος, δίκαιος και ενάρετος, η ουσία του είναι σκληρή και μοχθηρή	287
Δεν πρέπει να βασιζόμαστε στην εμπειρία και τη φαντασία για να γνωρίσουμε τη δίκαιη διάθεση του Θεού	288
Η ανθρωπότητα κερδίζει το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού μέσα από την ειλικρινή μετάνοια.....	290
Σύνοψη της ιστορίας της Νινευή	291
Η προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού φτάνει στους κατοίκους της Νινευή	291
Η έντονη αντίθεση ανάμεσα στην αντίδραση της Νινευή και των Σοδόμων στην προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού	292
Η μετάνοια του βασιλιά της Νινευή κερδίζει την επιδοκιμασία του Ιεχωβά Θεού.....	293

Ο Θεός βλέπει την ειλικρινή μετάνοια βαθιά στην καρδιά των κατοίκων της Νινευή.....	294
Εάν η πίστη σου στον Θεό είναι αληθινή, θα λαμβάνεις συχνά τη φροντίδα Του	296
Η αληθινή μετάνοια στις καρδιές των κατοίκων της Νινευή κερδίζει το έλεος του Θεού και αλλάζει το ίδιο το αποτέλεσμα τους.....	297
Δεν σπανίζει το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού, όμως σπανίζει η αληθινή μετάνοια του ανθρώπου	298
Η δίκαιη διάθεση του δημιουργού είναι πραγματική και ζωντανή	298
Τα ειλικρινή αισθήματα του Δημιουργού απέναντι στην ανθρωπότητα	301
Ο Δημιουργός εκφράζει τα πραγματικά Του αισθήματα για την ανθρωπότητα	304
Πέντε τύποι ανθρώπων	305
Τύπος πρώτος: Το στάδιο του σπαργανωμένου βρέφους.....	306
Τύπος δεύτερος: Το στάδιο του θηλάζοντος βρέφους	306
Τύπος τρίτος: Το στάδιο του απογαλακτισμένου βρέφους, ή το στάδιο του νηπίου	307
Τύπος τέταρτος: Το στάδιο του ωριμάζοντος παιδιού, ή η παιδική ηλικία	310
Τύπος πέμπτος: Το στάδιο της ωρίμανσης της ζωής, ή στάδιο των ενηλίκων	312

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ΄

Η εξουσία του Θεού (Β΄)	315
Κατανοώντας την εξουσία του Θεού από τις μακρο-προοπτικές και τις μικρο-προοπτικές	315
Η μοίρα της ανθρωπότητας και η μοίρα του σύμπαντος είναι αναπόσπαστες από την κυριαρχία του Δημιουργού.....	318
Οι έξι καμπές στην ανθρώπινη ζωή	321
Η πρώτη καμπή: η γέννηση	321
1) Μια νέα ζωή γεννιέται από τα σχέδια του Δημιουργού	321
2) Ο λόγος που διαφορετικά ανθρώπινα όντα γεννιούνται υπό διαφορετικές συνθήκες.....	322
Η δεύτερη καμπή: μεγαλώνοντας	323
1) Ο Δημιουργός σχεδίασε τις καθορισμένες συνθήκες για την ενηλικίωση κάθε ατόμου	324
2) Οι διάφορες συνθήκες υπό τις οποίες μεγαλώνουν οι άνθρωποι οδηγούν σε διαφορετικούς ρόλους.....	324
Η τρίτη καμπή: ανεξαρτητοποίηση	325
1) Αφού ανεξαρτητοποιηθεί, ο άνθρωπος ξεκινά να δοκιμάζει την κυριαρχία του Δημιουργού	326

2) Αφήνοντας κανείς τους γονείς του και ξεκινώντας στα σοβαρά να διαδραματίζει τον ρόλο του στο θέατρο της ζωής.....	327
Η τέταρτη καμπή: γάμος	328
1) Η ατομική επιλογή δεν εισέρχεται στον γάμο	328
2) Ο γάμος γεννιέται από τις μοίρες των δύο συντρόφων	329
Η πέμπτη καμπή: απόγονοι	330
1) Ο άνθρωπος δεν έχει κανέναν έλεγχο στο τι θα απογίνουν τα παιδιά του	331
2) Αφού αναθρέψουν την επόμενη γενιά, οι άνθρωποι αποκτούν νέα κατανόηση για τη μοίρα	332
3) Το να πιστεύεις στη μοίρα δεν αποτελεί υποκατάστατο για τη γνώση της κυριαρχίας του Δημιουργού	333
4) Μόνο εκείνοι που υποτάσσονται στην κυριαρχία του Δημιουργού μπορούν να κερδίσουν πραγματική ελευθερία.....	335
Η έκτη καμπή: θάνατος	337
1) Μόνο ο Δημιουργός έχει τη δύναμη της ζωής και του θανάτου πάνω στον άνθρωπο.....	337
2) Αυτός που δεν γνωρίζει την κυριαρχία του Δημιουργού θα στοιχειώνεται από τον φόβο του θανάτου.....	338
3) Ένας άνθρωπος που δαπανά τη ζωή του στην αναζήτηση δόξας και πλούτου, τα χάνει μπροστά στον θάνατο	339
4) Αν υποταχθείς στο κράτος του Δημιουργού, θα αντιμετωπίσεις τον θάνατο ήρεμα	342
5) Οι επιδιώξεις και οι απολαβές του Ιώβ στη ζωή, του επιτρέπουν να αντιμετωπίσει ήρεμα τον θάνατο	343
6) Μόνο αν κάποιος αποδεχθεί την κυριαρχία του Δημιουργού μπορεί να επιστρέψει στο πλευρό Του	345
Μη χάσεις την ευκαιρία να γνωρίσεις την κυριαρχία του Δημιουργού	345
Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός πως ο Θεός έχει κυριαρχία επί της ανθρώπινης μοίρας	348
Η ορθή στάση και πρακτική για κάποιον που επιθυμεί να υποταχθεί στην εξουσία του Θεού	349
Το να δεχθείς τον Θεό ως τον μοναδικό σου Άρχοντα είναι το πρώτο βήμα για να κερδίσεις τη σωτηρία	350

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Δ΄

Η αγιοσύνη του Θεού (Α΄) .....

1. Η εντολή του Ιεχωβά Θεού προς τον άνθρωπο.....	355
2. Η αποπλάνηση της γυναίκας από το φίδι.....	355

3. Διάλογος μεταξύ του Σατανά και του Ιεχωβά Θεού	358
Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ε΄	
Η αγιοσύνη του Θεού (Β΄)	372
Ο πειρασμός του Σατανά.....	377
Πέντε τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο	385
α. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο	386
β. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο.....	389
γ. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την παραδοσιακή κουλτούρα για να διαφθείρει τον άνθρωπο	391
δ. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη δεισιδαιμονία για να διαφθείρει τον άνθρωπο.....	393
ε. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τις κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο	396
Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ΄	
Η αγιοσύνη του Θεού (Γ΄)	406
Πέντε τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο	406
α. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο και τη φήμη και το κέρδος για να τον ελέγξει.....	406
β. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο	411
γ. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί την παραδοσιακή κουλτούρα για να διαφθείρει τον άνθρωπο	413
σ. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τις κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο.....	415
Κατανόηση της αγιοσύνης του Θεού μέσα απ' όσα κάνει στον άνθρωπο	419
Τα κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο	428
Υπάρχουν έξι κύρια κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο	429
Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ζ΄	
Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα (Α΄)	436
Μια επισκόπηση της εξουσίας του Θεού, της δίκαιης διάθεσης του Θεού και της αγιοσύνης του Θεού	436
1 ^η ιστορία: Ένας σπόρος, η γη, ένα δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και ο άνθρωπος	442
2 ^η ιστορία: Ένα μεγάλο βουνό, ένα μικρό ρυάκι, ένας σφοδρός άνεμος κι ένα γιγάντιο κύμα.....	447

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Η΄

Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα (Β΄) 460

Το βασικό περιβάλλον διαβίωσης που δημιουργεί ο Θεός για την	
ανθρωπότητα	462
α. Ο αέρας	463
β. Η θερμοκρασία	464
γ. Ο ήχος	468
δ. Το φως	470
ε. Η ροή του αέρα.....	471
Η καθημερινή βρώση και πόση που προετοιμάζει ο Θεός για την	
ανθρωπότητα	475

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Θ΄

Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα (Γ΄) 488

Ο Θεός θέτει όρια για όλα τα πράγματα προκειμένου να θρέψει το	
ανθρώπινο γένος	490
Πρώτο μέρος: Ο Θεός θέτει όρια για κάθε τύπο εδάφους	490
Δεύτερο μέρος: Ο Θεός θέτει όρια για κάθε μορφή ζωής.....	492
Τρίτο μέρος: Ο Θεός συντηρεί το περιβάλλον και την οικολογία	
για να θρέψει την ανθρωπότητα	494
Τέταρτο μέρος: Ο Θεός δημιουργεί όρια ανάμεσα στις	
διαφορετικές φυλές	497
Ο Θεός κυβερνά τα πάντα και μεριμνά για τα πάντα, είναι ο Θεός	
όλων των πραγμάτων	501
Ο Θεός ισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ όλων των πραγμάτων για να	
δώσει στους ανθρώπους ένα σταθερό περιβάλλον επιβίωσης	506

Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ι΄

Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα (Δ΄) 515

Πώς ο Θεός κυβερνά και διοικεί τον πνευματικό κόσμο	518
α. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των άπιστων	520
β. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των διαφόρων ανθρώπων της πίστης.....	530
γ. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των ακόλουθων του Θεού.....	534
Οι απαιτήσεις του Θεού από την ανθρωπότητα.....	542
α. Η ταυτότητα και η θέση του ίδιου του Θεού	542
β. Διάφορες στάσεις της ανθρωπότητας προς τον Θεό	543
γ. Η στάση που απαιτεί ο Θεός να έχουν οι άνθρωποι προς Αυτόν	547

ΠΩΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΙΤΥΧΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Πρώτα, ας ψάλουμε έναν ύμνο: Ύμνος της Βασιλείας (Α΄) Η Βασιλεία έχει κατέλθει στον κόσμο.

Συνοδεία: Τα πλήθη Με επευφημούν, τα πλήθη Με δοξάζουν· όλα τα στόματα προφέρουν το όνομα του μοναδικού αληθινού Θεού, Η βασιλεία κατέρχεται στον κόσμο των ανθρώπων.

1 Τα πλήθη Με επευφημούν, τα πλήθη Με δοξάζουν· όλα τα στόματα προφέρουν το όνομα του μοναδικού αληθινού Θεού, όλοι οι άνθρωποι σηκώνουν τα μάτια τους για να παρακολουθήσουν τις πράξεις Μου. Η βασιλεία κατέρχεται στον κόσμο των ανθρώπων, η υπόστασή Μου είναι πλούσια και άφθονη. Ποιος δεν θα ευφραινόταν μπρος σ' αυτό; Ποιος δεν θα χόρευε από χαρά; Ω, Σιών! Ύψωσε το θριαμβευτικό σου λάβαρο για να Με τιμήσεις! Τραγούδα τον θριαμβευτικό ύμνο της νίκης για να διαδώσεις το άγιο όνομά Μου!

2 Όλη η κτίση μέχρι τα πέρατα της γης! Σπεύστε να εξαγνιστείτε ώστε να μπορέσετε να γίνετε προσφορές σε Μένα! Αστερισμοί των ουρανών! Σπεύστε να επιστρέψετε στις θέσεις σας για να δείξετε την ισχυρή δύναμή Μου στο στερέωμα! Ακούω τις φωνές των ανθρώπων στη γη, οι οποίοι εκφράζουν την απέραντη αγάπη, τον απέραντο σεβασμό τους για Μένα στους ύμνους τους! Την ημέρα αυτή, όταν όλη η κτίση επανέλθει στη ζωή, κατέρχομαι στον κόσμο των ανθρώπων. Τη στιγμή αυτή, στην παρούσα αυτή συγκυρία, όλα τα λουλούδια ανθίζουν ξέφρενα, όλα τα πουλιά κελαηδούν θαρρείς με μια φωνή, τα πάντα πάλλονται από χαρά! Στον ήχο του χαιρετισμού της βασιλείας, η βασιλεία του Σατανά καταρρέει, καταστρέφεται υπό τη βροντή του ύμνου της βασιλείας, και δεν πρόκειται να εγερθεί ποτέ ξανά!

3 Ποιος στη γη τολμά να ξεσηκωθεί και να αντισταθεί; Καθώς κατέρχομαι στη γη, φέρνω πυρ, φέρνω οργή, φέρνω καταστροφές κάθε είδους. Τα γήινα βασίλεια είναι τώρα η βασιλεία Μου! Ψηλά στον ουρανό, τα σύννεφα κυλούν και κυματίζουν· κάτω από τον ουρανό, οι λίμνες και τα ποτάμια φουσκώνουν και εύθυμα παράγουν μια συγκινητική μελωδία. Τα ζώα που αναπαύονται ξεπροβάλλουν από τις φωλιές τους, και όλοι οι λαοί αφυπνίζονται από τον λήθαργό τους από Μένα. Η ημέρα που περιμένουν οι πολυάριθμοι λαοί έχει έλθει επιτέλους! Μου προσφέρουν τους πιο όμορφους ύμνους!

Ακολουθήστε τον Αμνό και τραγουδήστε νέα τραγούδια

Τι σκέφτεστε κάθε φορά που τραγουδάτε αυτό το τραγούδι; (Νιώθουμε κατενθουσιασμένοι και εκστασιασμένοι, και σκεφτόμαστε πόσο λαμπρή είναι η ομορφιά της βασιλείας, πώς η ανθρωπότητα και ο Θεός θα είναι για πάντα μαζί.) Έχει σκεφθεί κανείς τη μορφή που πρέπει να υιοθετήσουν οι άνθρωποι, προκειμένου να είναι μαζί με τον Θεό; Στη φαντασία σας, πώς πρέπει να είναι οι άνθρωποι, προκειμένου να ενωθούν

με τον Θεό και να απολαύσουν τη λαμπρή ζωή που θα ακολουθήσει κατά τη βασιλεία; (Οι διαθέσεις τους θα πρέπει να αλλάξουν.) Οι διαθέσεις τους θα πρέπει να αλλάξουν, αλλά σε τι βαθμό; Πώς θα είναι εκείνοι αφού αλλάξουν οι διαθέσεις τους; (Θα γίνουν άγιοι.) Ποιο είναι το κριτήριο για την αγιοσύνη; (Όλες οι σκέψεις και οι θεωρήσεις κάποιου πρέπει να βρίσκονται σε αρμονία με τον Χριστό.) Πώς εκδηλώνεται μια τέτοια αρμονία; (Δεν αντιστέκεται κανείς στον Θεό ούτε Τον προδίδει, μπορεί να υποταχθεί απόλυτα σ' Αυτόν και έχει στην καρδιά του δέος και σεβασμό προς Αυτόν.) Ορισμένες από τις απαντήσεις σας βρίσκονται στον σωστό δρόμο. Ανοίξτε όλοι τις καρδιές σας και δώστε φωνή σε αυτό που θέλετε να πείτε. (Οι άνθρωποι που ζουν με τον Θεό στη βασιλεία θα πρέπει να είναι σε θέση να κάνουν τα καθήκοντά τους —με αφοσίωση— επιδιώκοντας την αλήθεια και χωρίς να παρακωλύονται από κανένα πρόσωπο, γεγονός ή αντικείμενο. Ύστερα καθίσταται δυνατό να δραπετεύσουν από την επιρροή του σκότους, να εναρμονίσουν τις καρδιές τους με τον Θεό και να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό.) (Η οπτική μας ως προς τα πράγματα μπορεί να εναρμονιστεί με τον Θεό και μπορούμε να δραπετεύσουμε από την επιρροή του σκότους. Τουλάχιστον, μπορούμε να φτάσουμε σε σημείο να μη μας εκμεταλλεύεται πια ο Σατανάς, και να αποβάλουμε οποιεσδήποτε διεφθαρμένες διαθέσεις και να υποταχθούμε στον Θεό. Πιστεύουμε ότι είναι απολύτως αναγκαίο να ξεφύγουν οι άνθρωποι από την επιρροή του σκότους. Οι άνθρωποι που αδυνατούν να ξεφύγουν από την επιρροή του σκότους και να δραπετεύσουν από τα δεσμά του Σατανά δεν έχουν επιτύχει τη σωτηρία του Θεού.) (Προκειμένου να πληρούν το πρότυπο για την τελείωση από τον Θεό, οι άνθρωποι πρέπει να είναι σε σύμπνοια μαζί Του και να μην Του αντιστέκονται πλέον. Πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να κάνουν την αλήθεια πράξη, να αποκτήσουν μια κατανόηση ως προς τον Θεό, να Τον αγαπούν και να εναρμονιστούν μαζί Του. Αυτό είναι το μόνο που χρειάζεται να γίνει.)

Πόσο βαριά ζυγίζουν τα αποτελέσματα των ανθρώπων στις καρδιές τους

Φαίνεται πως έχετε κάποιες σκέψεις αναφορικά με την οδό ως προς την οποία θα πρέπει να συμμορφώνεστε και έχετε αναπτύξει κάποια κατανόηση και εκτίμησή της. Ωστόσο, το κατά πόσο όλα τα λόγια που έχετε διατυπώσει θα αποδειχθούν κούφια ή αληθινά εξαρτάται από το επίκεντρό σας κατά την καθημερινή σας άσκηση. Με την πάροδο των ετών, έχετε όλοι δρέψει ορισμένους καρπούς από κάθε πτυχή της αλήθειας, τόσο ως προς το δόγμα όσο και ως προς το πραγματικό περιεχόμενο της αλήθειας. Αυτό αποδεικνύει ότι, στις μέρες μας, οι άνθρωποι δίνουν πολλή έμφαση στον αγώνα για την αλήθεια, και ως αποτέλεσμα, κάθε πτυχή και κάθε κομμάτι της αλήθειας έχει σίγουρα ριζώσει στις καρδιές ορισμένων ανθρώπων. Ωστόσο, ποιος είναι ο μεγαλύτερος φόβος Μου; Ότι, παρά το γεγονός πως αυτά τα ζητήματα της αλήθειας και αυτές οι θεωρίες έχουν ριζώσει στις καρδιές σας, το πραγματικό περιεχόμενό τους έχει ελάχιστη ουσία εκεί. Όταν συναντήσετε προβλήματα και έρθετε αντιμέτωποι με δοκιμασίες και

επιλογές, πόσο πρακτικά χρήσιμη θα σας είναι η πραγματικότητα αυτών των αληθειών; Μπορεί να σας βοηθήσει να ξεπεράσετε τις δυσκολίες σας και να αναδυθείτε από τις δοκιμασίες σας, έχοντας ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού; Θα παραμείνετε σταθεροί εν μέσω των δοκιμασιών σας και θα καταθέσετε ηχηρή μαρτυρία για τον Θεό; Σας έχουν απασχολήσει αυτά τα θέματα ποτέ πριν; Σας ρωτώ: Μέσα στις καρδιές σας και σε όλες τις καθημερινές σκέψεις και ενατενίσεις σας, ποιο είναι το πιο σημαντικό για εσάς; Έχετε καταλήξει ποτέ σε κάποιο συμπέρασμα σχετικά με αυτό; Ποιο πιστεύετε ότι είναι το πιο σημαντικό για εσάς; Μερικοί άνθρωποι λένε, «Είναι το να κάνουμε την αλήθεια πράξη, φυσικά», ενώ άλλοι λένε, «Φυσικά, είναι το να διαβάζουμε καθημερινά τον λόγο του Θεού». Κάποιοι λένε, «Είναι το να προσέρχομαι ενώπιον του Θεού και να προσεύχομαι καθημερινά σ' Αυτόν, φυσικά» κι έπειτα, υπάρχουν και εκείνοι που λένε, «Φυσικά, είναι το να κάνω κάθε μέρα σωστά το καθήκον μου». Υπάρχουν μάλιστα και κάποιοι που λένε ότι το μόνο που σκέφτονται συνεχώς είναι πώς να ικανοποιούν τον Θεό, πώς να υπακούν σε Αυτόν στα πάντα και πώς να ενεργούν σε αρμονία με το θέλημά Του. Έτσι δεν είναι; Μήπως υπάρχει και κάτι άλλο; Για παράδειγμα, μερικοί λένε, «Θέλω μόνο να υποταχθώ στον Θεό, αλλά κάθε φορά που συναντώ κάποιο πρόβλημα, δεν είμαι σε θέση να το κάνω». Άλλοι λένε, «Θέλω μόνο να ικανοποιώ τον Θεό και θα ήταν μια χαρά ακόμα κι αν κατάφερνα να Τον ικανοποιήσω μονάχα μια φορά —αλλά ποτέ δεν καταφέρνω να Τον ικανοποιήσω». Μερικοί λένε, «Θέλω μόνο να υποταχθώ στον Θεό. Σε περιόδους δοκιμασιών, θέλω μόνο να υποτάσσομαι στις ενορχηστρώσεις Του, στην κυριαρχία και στις διευθετήσεις Του, χωρίς καθόλου παράπονα ή αιτιήσεις. Κι όμως, αποτυγχάνω να υποταχθώ σχεδόν κάθε φορά». Εντούτοις, άλλοι λένε, «Όποτε έρχομαι αντιμέτωπος με αποφάσεις, ποτέ δεν μπορώ να επιλέξω να κάνω την αλήθεια πράξη. Θέλω πάντα να ικανοποιώ τη σάρκα και πάντα θέλω να εκπληρώνω τις δικές μου προσωπικές, εγωιστικές επιθυμίες». Γιατί συμβαίνει αυτό; Προτού έρθει η δοκιμασία του Θεού, θα έχετε ήδη προκαλέσει τους εαυτούς σας πολλές φορές, δοκιμάζοντας και εξετάζοντας τους εαυτούς σας ξανά και ξανά; Δείτε αν μπορείτε να υποταχθείτε αληθινά στον Θεό και να Τον ικανοποιήσετε πραγματικά, και αν μπορείτε να εγγυηθείτε ότι δεν πρόκειται να Τον προδώσετε· δείτε αν μπορείτε να απέχετε από την ικανοποίηση του εαυτού σας και την εκπλήρωση των εγωιστικών επιθυμιών σας, και αντιθέτως να ικανοποιείτε μόνο τον Θεό, χωρίς να κάνετε καθόλου προσωπικές επιλογές. Το κάνει αυτό κανείς; Στην πραγματικότητα, υπάρχει μόνο ένα γεγονός που έχει τεθεί μπροστά στα ίδια σας τα μάτια, και είναι εκείνο που ενδιαφέρει περισσότερο τον κάθε έναν από εσάς και αυτό που επιθυμείτε περισσότερο να γνωρίζετε —το ζήτημα του αποτελέσματος και του προορισμού του καθενός. Μπορεί να μην το συνειδητοποιείτε, αλλά είναι κάτι που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί. Σε ό,τι αφορά την αλήθεια των αποτελεσμάτων των ανθρώπων, την υπόσχεση του Θεού στην ανθρωπότητα και το είδος του προορισμού που σκοπεύει να φέρει ο Θεός στους ανθρώπους, ξέρω ότι υπάρχουν κάποιοι που έχουν ήδη μελετήσει τα λόγια του Θεού πάνω σε αυτά τα θέματα αρκετές φορές. Έπειτα, υπάρχουν εκείνοι που γυρεύουν επανειλημμένα την απάντηση και τη σκέφτονται συνεχώς στο

μυαλό τους, αλλά και πάλι δεν τους έρχεται τίποτα ή ίσως καταλήγουν σε κάποιο διφορούμενο συμπέρασμα. Στο τέλος, παραμένουν αβέβαιοι για το τι είδους αποτέλεσμα τους περιμένει. Όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν την τάση να θέλουν πάντα να παίρνουν οριστικές απαντήσεις στις ακόλουθες ερωτήσεις: «Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα μου; Μπορώ να βαδίσω σ' αυτό το μονοπάτι ως το τέλος; Ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στην ανθρωπότητα;» Κάποιοι, μάλιστα, ανησυχούν για το εξής: «Στο παρελθόν, έκανα κάποια πράγματα και είπα μερικά πράγματα· υπήρξα ανυπάκουος στον Θεό, έκανα ενέργειες που πρόδωσαν τον Θεό και σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν κατάφερα να ικανοποιήσω τον Θεό, πλήγωσα τα συναισθήματά Του και Τον απογοήτευσα και Τον έκανα να με μισήσει και να με αποστραφεί. Επομένως, ίσως το αποτέλεσμα μου να είναι άγνωστο». Θα ήταν δίκαιο να πούμε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν άβολα σχετικά με το ίδιο τους το αποτέλεσμα. Κανείς δεν τολμά να πει, «Νιώθω εκατό τοις εκατό βέβαιος ότι θα είμαι επιζών· είμαι εκατό τοις εκατό βέβαιος ότι μπορώ να ικανοποιήσω το θέλημα του Θεού. Είμαι άνθρωπος που είναι εναρμονισμένος με την καρδιά του Θεού· είμαι κάποιος τον οποίο επαινεί ο Θεός». Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ακολουθούν την οδό του Θεού και ότι το να κάνουν την αλήθεια πράξη είναι το δυσκολότερο από όλα. Συνεπώς, τέτοιοι άνθρωποι είναι πεπεισμένοι ότι είναι αδύνατον να βοηθηθούν και δεν τολμούν να ελπίζουν στην επίτευξη κάποιου καλού αποτελέσματος· ή ίσως πιστεύουν ότι δεν μπορούν να ικανοποιήσουν το θέλημα του Θεού και, συνεπώς, δεν μπορούν να καταστούν επιζώντες. Εξαιτίας αυτού, ισχυρίζονται ότι δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα και δεν μπορούν να επιτύχουν κάποιον καλό προορισμό. Ανεξάρτητα από το πώς ακριβώς σκέφτονται οι άνθρωποι, όλοι έχουν αναρωτηθεί πολλές φορές για τα αποτελέσματά τους. Σε ερωτήσεις για το μέλλον τους και για το τι πρόκειται να λάβουν αφού ο Θεός έχει τελειώσει το έργο Του, συνεχώς υπολογίζουν και σχεδιάζουν. Μερικοί πληρώνουν διπλάσιο τίμημα· κάποιοι εγκαταλείπουν τις οικογένειες και τις δουλειές τους· ορισμένοι παρατούν τον γάμο τους· μερικοί παραιτούνται για να δαπανήσουν τον εαυτό τους για χάρη του Θεού· κάποιοι αφήνουν τα σπίτια τους για να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους· ορισμένοι επιλέγουν τις κακουχίες και αρχίζουν να αναλαμβάνουν τις πιο πικρές και εξουθενωτικές εργασίες· μερικοί επιλέγουν να αφιερώσουν την παρουσία τους και όλα όσα έχουν· άλλοι πάλι επιλέγουν να επιδιώξουν την αλήθεια και πασχίζουν να γνωρίσουν τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πώς επιλέγετε να ασκηθείτε, έχει σημασία ο τρόπος με τον οποίο ασκείστε ή όχι; (Όχι, δεν έχει.) Πώς, λοιπόν, εξηγούμε αυτήν την «ασημαντότητα»; Εάν δεν έχει σημασία η μέθοδος άσκησης, τότε τι έχει; (Η εξωτερική καλή συμπεριφορά δεν αντιπροσωπεύει την εφαρμογή της αλήθειας στην πράξη.) (Δεν έχουν σημασία οι σκέψεις του κάθε ατόμου· το κλειδί εδώ είναι αν έχουμε κάνει την αλήθεια πράξη ή όχι και αν αγαπάμε τον Θεό ή όχι.) (Η πτώση των αντίχριστων και των ψευδών επικεφαλής μάς βοηθά να κατανοήσουμε ότι η εξωτερική συμπεριφορά δεν είναι το πιο ζωτικής σημασίας πράγμα. Στην επιφάνεια, φαίνονται να έχουν εγκαταλείψει πολλά και

μοιάζουν πρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα, αλλά, μετά από πιο προσεκτική εξέταση, μπορούμε να καταλάβουμε ότι απλώς δεν σέβονται τον Θεό, αλλά αντίθετα Του εναντιώνονται σε κάθε περίπτωση. Στις κρίσιμες στιγμές, πάντα παίρνουν το μέρος του Σατανά και παρεμβαίνουν στο έργο του Θεού. Έτσι, οι κύριοι προβληματισμοί εδώ είναι το ποια πλευρά θα υποστηρίξουμε όταν έρθει η ώρα και ποιες είναι οι απόψεις μας πάνω στα πράγματα.) Όλοι σας μιλάτε σωστά και φαίνεται ότι διαθέτετε ήδη μια βασική κατανόηση και ένα πρότυπο στο οποίο πρέπει να ανταποκριθείτε ως προς την εφαρμογή της αλήθειας στην πράξη, τις προθέσεις του Θεού, και ως προς το τι απαιτεί ο Θεός από την ανθρωπότητα. Είναι πολύ συγκινητικό το ότι είστε σε θέση να μιλάτε έτσι. Παρόλο που μερικά από αυτά που λέτε δεν είναι πολύ ακριβή, έχετε ήδη πλησιάσει στο να έχετε μια σωστή ερμηνεία της αλήθειας —και αυτό αποδεικνύει ότι έχετε αναπτύξει τη δική σας πραγματική κατανόηση για τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα αντικείμενα γύρω σας, για όλα όσα βρίσκονται γύρω σας όπως τα έχει κανονίσει ο Θεός και για όλα όσα μπορείτε να δείτε. Πρόκειται για μια κατανόηση που πλησιάζει στην αλήθεια. Παρόλο που όσα είπατε δεν είναι εντελώς περιεκτικά και μερικά από τα λόγια σας δεν είναι πολύ κατάλληλα, η κατανόησή σας πλησιάζει ήδη στην πραγματικότητα της αλήθειας. Όταν σας ακούω να μιλάτε έτσι, νιώθω πολύ καλά.

Τα πιστεύω των ανθρώπων δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την αλήθεια

Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που μπορούν να υπομείνουν κακουχίες, που μπορούν να πληρώσουν το τίμημα, που η εξωτερική συμπεριφορά τους είναι πολύ καλή, που είναι αξιοσέβαστοι και που έχουν τον θαυμασμό των άλλων. Μήπως εσείς θα λέγατε ότι η εξωτερική αυτή συμπεριφορά μπορεί να θεωρηθεί άσκηση της αλήθειας; Θα μπορούσε κανείς να διαπιστώσει ότι τέτοιοι άνθρωποι ικανοποιούν το θέλημα του Θεού; Γιατί βλέπουν οι άνθρωποι ξανά και ξανά τέτοια άτομα και πιστεύουν ότι αυτά ικανοποιούν τον Θεό, ότι περπατούν στο μονοπάτι της άσκησης της αλήθειας, ότι παραμένουν στην οδό του Θεού; Γιατί κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται έτσι; Μόνο μία εξήγηση υπάρχει γι' αυτό. Ποια είναι αυτή; Είναι ότι, για πάρα πολλούς ανθρώπους, κάποιες ερωτήσεις —όπως τι σημαίνει να κάνει κανείς την αλήθεια πράξη, τι σημαίνει να ικανοποιεί τον Θεό και τι σημαίνει να κατέχει αληθινά την πραγματικότητα της αλήθειας— δεν είναι πολύ ξεκάθαρες. Επομένως, υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που συχνά πέφτουν θύματα εξαπάτησης από εκείνους που εξωτερικά φαίνονται πνευματικοί, ευγενείς, μεγαλοπρεπείς και σπουδαίοι. Όσο για τους ανθρώπους που μπορούν να μιλούν με ευφράδεια για γράμματα και δόγματα, και ο λόγος και οι ενέργειές τους φαίνονται αξιοθαύμαστα, εκείνοι που εξαπατώνται από αυτούς δεν έχουν εξετάσει ποτέ την ουσία των πράξεών τους, τις αρχές πίσω από τα έργα τους ή τους στόχους τους. Επιπλέον, δεν εξέτασαν ποτέ αν αυτοί οι άνθρωποι υποτάσσονται πραγματικά στον Θεό ούτε διαπίστωσαν ποτέ αν αυτοί οι άνθρωποι σέβονται στ' αλήθεια τον Θεό και αποφεύγουν το κακό. Ποτέ δεν διέκριναν την υπόσταση της ανθρωπίνης φύσης των συγκεκριμένων

ανθρώπων. Αντίθετα, από το πρώτο κιάλας βήμα της γνωριμίας μαζί τους, λίγο-λίγο, έχουν φτάσει να θαυμάζουν και να σέβονται τους ανθρώπους αυτούς, και τελικά αυτοί οι άνθρωποι γίνονται είδωλά τους. Επιπλέον, στο μυαλό κάποιων ανθρώπων, τα είδωλα που λατρεύουν —και που πιστεύουν πως μπορούν να εγκαταλείψουν οικογένεια και δουλειά, και που επιφανειακά φαίνεται ότι μπορούν να πληρώσουν το τίμημα— είναι εκείνοι που ικανοποιούν πραγματικά τον Θεό και που επιτυγχάνουν καλά αποτελέσματα και καλούς προορισμούς. Στο μυαλό τους, τα είδωλα αυτά είναι αυτοί που επαινεί ο Θεός. Τι τους κάνει να πιστεύουν τέτοιο πράγμα; Ποια είναι η ουσία αυτού του ζητήματος; Σε ποιες συνέπειες μπορεί να οδηγήσει; Ας συζητήσουμε πρώτα το θέμα της ουσίας του.

Ουσιαστικά, τα θέματα αυτά που σχετίζονται με τις απόψεις των ανθρώπων, τις μεθόδους άσκησής τους, τις αρχές της άσκησης που επιλέγουν να υιοθετήσουν και αυτό στο οποίο όλοι τείνουν να επικεντρώνονται δεν έχουν καμία σχέση με τις απαιτήσεις του Θεού από την ανθρωπότητα. Είτε οι άνθρωποι επικεντρώνονται σε ρηχά είτε σε βαθυστόχαστα ζητήματα, είτε σε γράμματα και δόγματα είτε στην πραγματικότητα, δεν προσκολλώνται σε αυτό που θα έπρεπε να προσκολληθούν περισσότερο ούτε γνωρίζουν αυτό που θα έπρεπε να γνωρίζουν καλύτερα. Ο λόγος είναι ότι οι άνθρωποι δεν συμπαθούν καθόλου την αλήθεια· ως εκ τούτου, δεν είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν χρόνο και προσπάθεια στην εξεύρεση και την εφαρμογή των αρχών της άσκησης που βρίσκονται στις ομιλίες του Θεού. Αντ' αυτού, προτιμούν να «κόβουν δρόμο», συνοψίζοντας ότι όσα κατανοούν και γνωρίζουν αποτελούν σωστή πράξη και καλή συμπεριφορά· η σύνοψη αυτή καθίσταται, τότε, ο δικός τους στόχος που πρέπει να ακολουθήσουν, τον οποίο θεωρούν ως την αλήθεια που πρέπει να γίνει πράξη. Η άμεση συνέπεια είναι ότι οι άνθρωποι χρησιμοποιούν την ανθρώπινη καλή συμπεριφορά ως υποκατάστατο της άσκησης της αλήθειας, πράγμα που ικανοποιεί επίσης την επιθυμία τους να κολακεύουν τον Θεό. Αυτό τους δίνει το κεφάλαιο με το οποίο παλεύουν κατά της αλήθειας και το οποίο χρησιμοποιούν, επίσης, για να επιχειρηματολογούν με τον Θεό και να Τον ανταγωνίζονται. Ταυτόχρονα, οι άνθρωποι βάζουν, επίσης, αδίστακτα τον Θεό στην άκρη, τοποθετώντας στη θέση Του τα είδωλα που θαυμάζουν. Υπάρχει μία και μόνο βασική αιτία που ωθεί τους ανθρώπους να προβαίνουν σε τέτοιες αδαίες ενέργειες και να διαθέτουν τέτοιες αδαίες απόψεις ή μονόπλευρες γνώμες και πρακτικές —και σήμερα θα σας μιλήσω γι' αυτήν: Ο λόγος είναι ότι, παρόλο που οι άνθρωποι μπορεί να ακολουθούν τον Θεό, να προσεύχονται σε Αυτόν κάθε μέρα και να διαβάζουν καθημερινά τις ομιλίες Του, δεν καταλαβαίνουν πραγματικά το θέλημά Του. Εδώ βρίσκεται η ρίζα του προβλήματος. Αν κάποιος κατανοούσε την καρδιά του Θεού και γνώριζε τι αρέσει σ' Αυτόν, τι αποστρέφεται, τι θέλει, τι απορρίπτει, τι είδους ανθρώπους αγαπά, τι είδους ανθρώπους αντιπαθεί, τι πρότυπα χρησιμοποιεί όταν θέτει απαιτήσεις στους ανθρώπους και ποια προσέγγιση λαμβάνει για την τελείωσή τους, θα μπορούσε, τότε, το άτομο αυτό να έχει ακόμα τις δικές του προσωπικές γνώμες; Θα μπορούσαν τέτοιοι άνθρωποι να πάνε να λατρέψουν κάποιον άλλον; Θα μπορούσε ένας

συνηθισμένος άνθρωπος να καταστεί είδωλό τους; Οι άνθρωποι που κατανοούν το θέλημα του Θεού διαθέτουν μια λίγο πιο ορθολογική άποψη από αυτήν. Δεν πρόκειται να ειδωλοποιήσουν αυθαίρετα κάποιο διεφθαρμένο πρόσωπο, ούτε πρόκειται, ενώ βαδίζουν στο μονοπάτι της άσκησης της αλήθειας, να πιστέψουν ότι η τυφλή τήρηση λίγων απλών κανόνων ή αρχών ισοδυναμεί με την άσκηση της αλήθειας.

Υπάρχουν πολλές απόψεις σχετικά με το πρότυπο βάσει του οποίου καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων

Ας επιστρέψουμε στο θέμα αυτό και ας συνεχίσουμε να συζητάμε το ζήτημα του αποτελέσματος.

Δεδομένου ότι αυτό για το οποίο ενδιαφέρεται κάθε άνθρωπος είναι το δικό του αποτέλεσμα, γνωρίζετε πώς καθορίζει ο Θεός το αποτέλεσμα αυτό; Με ποιον τρόπο καθορίζει ο Θεός το αποτέλεσμα κάποιου; Επιπλέον, τι είδους πρότυπο χρησιμοποιεί για να το καθορίσει; Όταν το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου δεν έχει ακόμα καθοριστεί, τι κάνει ο Θεός για να το αποκαλύψει; Ξέρει κανείς; Όπως είπα πριν ένα λεπτό, υπάρχουν κάποιοι που έχουν ήδη ξοδέψει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα ερευνώντας τα λόγια του Θεού σε μια προσπάθεια να αναζητήσουν στοιχεία για τα αποτελέσματα των ανθρώπων, για τις κατηγορίες στις οποίες διαιρούνται αυτά τα αποτελέσματα, καθώς και για τα διάφορα αποτελέσματα που αναμένουν τα διαφορετικά είδη ανθρώπων. Ελπίζουν επίσης να ανακαλύψουν πώς ο λόγος του Θεού επιβάλλει τα αποτελέσματα των ανθρώπων, τι είδους πρότυπα χρησιμοποιεί Εκείνος και πώς ακριβώς καθορίζει το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου. Ωστόσο, τελικά, οι άνθρωποι αυτοί δεν καταφέρνουν ποτέ να βρουν την οποιαδήποτε απάντηση. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν ελάχιστα λεχθέντα επί του θέματος μέσα στις ομιλίες του Θεού. Γιατί συμβαίνει αυτό; Εφόσον τα αποτελέσματα των ανθρώπων δεν έχουν αποκαλυφθεί ακόμη, ο Θεός δεν επιθυμεί να πει σε κανέναν τι πρόκειται να συμβεί στο τέλος ούτε και θέλει να ενημερώσει κανέναν για τον προορισμό του εκ των προτέρων —διότι αν το έπραττε, αυτό δεν θα είχε κανένα όφελος για την ανθρωπότητα. Εδώ και τώρα, θέλω μονάχα να σας μιλήσω για τον τρόπο με τον οποίο καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων, για τις αρχές που χρησιμοποιεί στο έργο Του προκειμένου να καθορίσει και να εκδηλώσει τα εν λόγω αποτελέσματα, καθώς και για το πρότυπο που χρησιμοποιεί για να καθορίσει το αν κάποιος μπορεί να επιβιώσει ή όχι. Αυτά δεν είναι τα ερωτήματα που σας απασχολούν περισσότερο; Τότε λοιπόν, πώς πιστεύουν οι άνθρωποι ότι καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων; Αναφέρατε ένα μέρος αυτού μόλις τώρα: Κάποιοι από εσάς είπαν ότι έχει σχέση με το αν πράττει κανείς πιστά τα καθήκοντά του και αν δαπανά για τον Θεό· μερικοί είπαν ότι σχετίζεται με το να υποτάσσεται κανείς στον Θεό και να Τον ικανοποιεί· ορισμένοι είπαν ότι ένας παράγοντας είναι το να βρίσκεται κανείς στο έλεος του Θεού· και κάποιοι είπαν ότι το κλειδί είναι να είναι κανείς χαμηλών τόνων... Γνωρίζετε, άραγε, τι σκέφτεται ο Θεός, όταν κάνετε τις αλήθειες αυτές πράξη και όταν ασκείστε σύμφωνα με τις αρχές που πιστεύετε ότι είναι σωστές; Έχετε σκεφτεί ποτέ αν,

συνεχίζοντας έτσι, ικανοποιείτε το θέλημά Του ή όχι; Πληροί αυτό το πρότυπό Του; Ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις Του; Πιστεύω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν σκέφτονται και πολύ αυτά τα ερωτήματα. Απλώς εφαρμόζουν μηχανικά ένα τμήμα του λόγου του Θεού ή ένα μέρος των κηρυγμάτων ή τα πρότυπα ορισμένων πνευματικών φιγούρων τις οποίες θεοποιούν, αναγκάζοντας τον εαυτό τους να πράττει το τάδε ή το δείνα. Πιστεύουν ότι αυτός είναι ο σωστός τρόπος, έτσι συνεχίζουν να τον τηρούν και να τον πράττουν, ανεξάρτητα από το τι πρόκειται να συμβεί στο τέλος. Μερικοί άνθρωποι σκέφτονται, «Έχω πίστη εδώ και τόσα χρόνια· πάντοτε έκανα πράξη αυτόν τον τρόπο. Αισθάνομαι ότι πραγματικά έχω ικανοποιήσει τον Θεό κι επίσης αισθάνομαι ότι έχω αποκομίσει πολλά από αυτό. Αυτό οφείλεται στο ότι έφτασα σε σημείο να κατανοήσω πολλές αλήθειες κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, καθώς επίσης και πολλά πράγματα που δεν καταλάβαινα πριν. Συγκεκριμένα, πολλές από τις ιδέες και τις απόψεις μου έχουν αλλάξει, οι αξίες της ζωής μου έχουν αλλάξει άρδην και διαθέτω πλέον μια αρκετά καλή κατανόηση αυτού του κόσμου». Τέτοιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι τούτο αποτελεί συγκομιδή, καθώς και το τελικό αποτέλεσμα του έργου του Θεού για την ανθρωπότητα. Κατά τη γνώμη σας, και συμπεριλαμβανομένων των προτύπων αυτών και όλων των πρακτικών σας, ικανοποιείτε το θέλημα του Θεού; Κάποιοι από εσάς θα πουν με κάθε βεβαιότητα, «Φυσικά! Ασκούμεστε σύμφωνα με τον λόγο του Θεού· ασκούμεστε σύμφωνα με αυτά που κήρυξε και επικοινωνήσε ο Άνωθεν. Κάνουμε πάντοτε τα καθήκοντά μας και ακολουθούμε διαρκώς τον Θεό, και δεν Τον έχουμε εγκαταλείψει ποτέ. Ως εκ τούτου, μπορούμε να πούμε με απόλυτη σιγουριά ότι ικανοποιούμε τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσα κατανοούμε από τις προθέσεις Του και ανεξάρτητα από το πόσα αντιλαμβανόμαστε από τον λόγο Του, βρισκόμαστε πάντα στο μονοπάτι της προσπάθειας να είμαστε σε αρμονία με τον Θεό. Εφόσον ενεργούμε και ασκούμεστε σωστά, τότε είναι βέβαιο ότι θα επιτύχουμε το σωστό αποτέλεσμα». Τι σκέφτεστε ως προς τη συγκεκριμένη οπτική; Είναι σωστή; Ίσως υπάρχουν και ορισμένοι που λένε, «Ποτέ πριν δεν συλλογίστηκα αυτά τα πράγματα. Απλώς πιστεύω ότι, εφόσον συνεχίζω να εκπληρώνω το καθήκον μου και να ενεργώ σύμφωνα με τις απαιτήσεις των ομιλιών του Θεού, τότε μπορώ να επιβιώσω. Ποτέ δεν έχω εξετάσει το ερώτημα του εάν μπορώ να ικανοποιήσω την καρδιά του Θεού ούτε έχω ποτέ σκεφτεί εάν πληρώ το πρότυπο που έχει ορίσει Εκείνος. Αφού ο Θεός δεν μου έχει πει ποτέ τίποτε ούτε μου παρείχε σαφείς οδηγίες, πιστεύω ότι, εφόσον συνεχίζω να εργάζομαι και δεν σταματώ, τότε ο Θεός θα είναι ικανοποιημένος και δεν θα πρέπει να θέσει πρόσθετες απαιτήσεις σ' εμένα». Είναι σωστές αυτές οι πεποιθήσεις; Κατ' Εμέ, ο συγκεκριμένος τρόπος άσκησης, ο συγκεκριμένος τρόπος σκέψης και αυτές οι απόψεις, όλα περιέχουν φαντασιώσεις, καθώς επίσης και ένα μικρό ποσοστό τύφλωσης. Ίσως το ότι το λέω αυτό να κάνει μερικούς από σας να νιώσουν κάπως αποθαρρημένοι, σκεπτόμενοι, «Τύφλωση; Εάν αυτό είναι τύφλωση, τότε η ελπίδα μας για σωτηρία και επιβίωση είναι πολύ μικρή και αβέβαιη, έτσι δεν είναι; Θέτοντάς το έτσι, δεν μας περιλούζεις με κρύο νερό;» Ανεξάρτητα από το τι πιστεύετε, τα πράγματα που λέω και κάνω δεν έχουν σκοπό να

σας κάνουν να νιώσετε σαν να σας περιλούζουν με κρύο νερό. Μάλλον, σκοπό έχουν να βελτιώσουν την κατανόησή σας ως προς τις προθέσεις του Θεού και να ενισχύσουν την αντίληψή σας ως προς το τι σκέφτεται Εκείνος, ως προς το τι θέλει να επιτύχει, ως προς το ποια είδη ανθρώπων συμπαθεί, τι αποστρέφεται, τι σιχαίνεται, ποιο είδος ανθρώπου επιθυμεί να κερδίσει και ποιο είδος ανθρώπου αποστρέφεται και εγκαταλείπει. Σκοπός τους είναι να χαρίσουν στο μυαλό σας διαύγεια και να σας δώσουν μια ξεκάθαρη κατανόηση του πόσο ακριβώς έχουν απομακρυνθεί οι ενέργειες και οι σκέψεις του καθενός από σας από το πρότυπο που απαιτεί ο Θεός. Είναι απόλυτα απαραίτητο να συζητήσουμε τα θέματα αυτά; Διότι ξέρω ότι έχετε πίστη εδώ και πάρα πολύ καιρό και έχετε ακούσει πάρα πολλά κηρύγματα, αλλά αυτά ακριβώς είναι τα πράγματα τα οποία στερείστε στον μεγαλύτερο βαθμό. Παρόλο που έχετε καταγράψει κάθε αλήθεια στα σημειωματάρια σας και έχετε απομνημονεύσει και εγχαράξει μέσα σας κάποια από τα πράγματα που πιστεύετε προσωπικά ότι είναι σημαντικά, και παρόλο που σχεδιάζετε να χρησιμοποιείτε τα πράγματα αυτά για να ικανοποιήσετε τον Θεό κατά την άσκησή σας, να τα χρησιμοποιήσετε όταν βρεθείτε σε ανάγκη, να τα χρησιμοποιήσετε για να ξεπεράσετε τις δύσκολες στιγμές που πρόκειται να έρθουν ή απλώς να αφήσετε αυτά τα πράγματα να σας συντροφεύουν ενώ ζείτε τη ζωή σας, κατά τη δική Μου άποψη, όπως κι αν το κάνετε, αν απλώς το κάνετε, δεν είναι τόσο σημαντικό. Τι είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό; Είναι το ότι ενώ εσύ ασκείσαι, πρέπει να ξέρεις βαθιά μέσα σου, με απόλυτη βεβαιότητα, αν όλα όσα κάνεις —κάθε πράξη ξεχωριστά— συνάδουν με αυτό που θέλει ο Θεός ή όχι, και αν όλες οι ενέργειές σου, όλες οι σκέψεις σου και τα αποτελέσματα και ο στόχος που θέλεις να επιτύχεις ικανοποιούν πραγματικά το θέλημα του Θεού και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις Του, καθώς και αν Εκείνος τα εγκρίνει ή όχι. Αυτά είναι τα πολύ σημαντικά.

Βαδίζετε στην οδό του Θεού: Να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό

Υπάρχει ένα ρητό στο οποίο θα πρέπει να δώσετε βάση. Πιστεύω ότι το συγκεκριμένο ρητό είναι πολύ σημαντικό, διότι προσωπικά έρχεται στο μυαλό Μου αμέτρητες φορές κάθε μέρα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή κάθε φορά που έχω κάποιον απέναντί Μου, κάθε φορά που ακούω την ιστορία κάποιου και κάθε φορά που ακούω την εμπειρία ενός ατόμου ή τη μαρτυρία της πίστης του στον Θεό, χρησιμοποιώ πάντα αυτό το ρητό για να καθορίσω στην καρδιά Μου αν το άτομο αυτό είναι ή όχι ο τύπος ανθρώπου που θέλει ο Θεός και ο τύπος ανθρώπου που συμπαθεί ο Θεός. Άρα, λοιπόν: ποιο είναι αυτό το ρητό; Τώρα σας κρατώ όλους σε αγωνία. Όταν αποκαλύψω το ρητό, ίσως νιώσετε απογοητευμένοι, καθώς υπάρχουν κάποιοι που το πιστεύουν μόνο στα λόγια εδώ και πολλά χρόνια. Εγώ, ωστόσο, δεν το έχω σε καμία περίπτωση πιστέψει μόνο στα λόγια. Το ρητό αυτό κατοικεί μέσα στην καρδιά Μου. Ποιο είναι, λοιπόν, αυτό το ρητό; Είναι το εξής: «Βαδίζετε στην οδό του Θεού: Να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό». Δεν πρόκειται για μια υπερβολικά απλή φράση; Εντούτοις, παρά

την απλότητά της, οι άνθρωποι που κατανοούν πραγματικά εις βάθος αυτά τα λόγια θα νιώσουν ότι έχουν μεγάλη βαρύτητα, ότι αυτό το ρητό είναι πολύ πολύτιμο για την άσκηση κάποιου, ότι είναι μια φράση από τη γλώσσα της ζωής που περιλαμβάνει την πραγματικότητα της αλήθειας, ότι, για όσους προσπαθούν να ικανοποιήσουν τον Θεό, αντιπροσωπεύει έναν διά βίου στόχο και ότι αποτελεί ισόβια οδό την οποία θα πρέπει να ακολουθεί οποιοσδήποτε λαμβάνει υπ' όψιν του τις προθέσεις του Θεού. Λοιπόν, τι σκέφτεστε: Δεν είναι αυτό το ρητό η αλήθεια; Έχει ή δεν έχει τέτοια σημασία; Επίσης, ίσως κάποιοι από εσάς να συλλογίζονται το ρητό αυτό και να προσπαθούν να καταλάβουν τι σημαίνει, και ίσως να υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά σας που να έχουν ακόμη και αμφιβολίες σχετικά με αυτό: Πόσο σημαντικό είναι, άραγε, αυτό το ρητό; Πολύ; Είναι απαραίτητο να του δίνουμε τόση έμφαση; Ίσως υπάρχουν και ορισμένοι ανάμεσά σας που δεν πολυσυμπαθούν το ρητό αυτό, επειδή νομίζουν ότι το να πάρουν την οδό του Θεού και να την αποστάξουν σε αυτό το ένα και μοναδικό ρητό αποτελεί ακραία υπεραπλούστευση. Το να συμπυκνώσεις όλα όσα είπε ο Θεός σε ένα μόνο ρητό —αυτό δεν θα έκανε τον Θεό να μοιάζει κάπως υπερβολικά ασήμαντος; Αυτό συμβαίνει όμως; Θα μπορούσαν οι περισσότεροι από εσάς να μην κατανοούν πλήρως τη βαθιά σημασία αυτών των λόγων. Αν και το σημειώσατε όλοι, δεν έχετε καμία πρόθεση να φυλάξετε το ρητό αυτό μέσα στις καρδιές σας· απλώς το έχετε γράψει στα σημειωματάρια σας για να το ξανακοιτάξετε και να το συλλογιστείτε στον ελεύθερό σας χρόνο. Κάποιοι από σας ούτε καν πρόκειται να μουν στον κόπο να απομνημονεύσουν το ρητό αυτό, πόσο μάλλον να προσπαθήσουν να το χρησιμοποιήσουν σωστά. Γιατί, όμως, επιθυμώ να αναφέρω το συγκεκριμένο ρητό; Ανεξάρτητα από την οπτική σας γωνία και άσχετα με το τι σκέφτεστε, Εγώ έπρεπε να αναφέρω αυτό το ρητό, διότι είναι εξαιρετικά σχετικό με το πώς ο Θεός καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων. Ανεξάρτητα από την παρούσα κατανόησή σας για το ρητό αυτό ή από το πώς το αντιμετωπίζετε, Εγώ και πάλι θα σας πω το εξής: Εάν οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν πράξη και να βιώσουν τα λόγια αυτού του ρητού και να επιτύχουν το πρότυπο του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού, τότε είναι εξασφαλισμένο πως θα είναι επιζώντες και σίγουρα θα έχουν καλά αποτελέσματα. Εάν, ωστόσο, δεν μπορείς να ανταποκριθείς στο πρότυπο που ορίζει το ρητό αυτό, τότε μπορεί να λεχθεί ότι το αποτέλεσμά σου θα είναι άγνωστο. Έτσι, σας μιλώ για το συγκεκριμένο ρητό για τη δική σας διανοητική προετοιμασία και για να ξέρετε τι πρότυπο χρησιμοποιεί ο Θεός για να σας υπολογίσει. Όπως σας είπα μόλις, το ρητό αυτό σχετίζεται απόλυτα με τη σωτηρία της ανθρωπότητας από τον Θεό, καθώς επίσης και με το πώς καθορίζει Εκείνος τα αποτελέσματα των ανθρώπων. Ως προς τι σχετίζεται; Θα θέλατε να μάθετε, οπότε θα μιλήσουμε γι' αυτό σήμερα.

Ο Θεός χρησιμοποιεί διάφορες δοκιμασίες για να εξετάσει κατά πόσο οι άνθρωποι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό

Σε κάθε εποχή του έργου του Θεού, Εκείνος χορηγεί στους ανθρώπους κάποια λόγια και τους λέει μερικές αλήθειες. Οι αλήθειες αυτές χρησιμεύουν ως η οδός στην οποία θα πρέπει να εμμείνουν οι άνθρωποι, η οδός στην οποία θα πρέπει να βαδίσουν, ως η οδός που τους καθιστά ικανούς να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό, και ως η οδός, την οποία οι άνθρωποι θα πρέπει να κάνουν πράξη και στην οποία θα πρέπει να εμμείνουν κατά τη ζωή τους και κατά την πορεία του ταξιδιού της ζωής τους. Για αυτούς τους λόγους, ο Θεός εκφράζει αυτές τις ομιλίες στην ανθρωπότητα. Τα λόγια αυτά που προέρχονται από τον Θεό θα πρέπει να τηρούνται από τους ανθρώπους και η τήρηση αυτών σημαίνει λήψη ζωής. Εάν κάποιος δεν τα τηρεί, δεν τα κάνει πράξη ούτε βιώνει τα λόγια του Θεού στη ζωή του, τότε ο άνθρωπος αυτός δεν κάνει την αλήθεια πράξη. Επιπλέον, αν οι άνθρωποι δεν κάνουν την αλήθεια πράξη, τότε δεν σέβονται τον Θεό και δεν αποφεύγουν το κακό, ούτε μπορούν να ικανοποιήσουν τον Θεό. Οι άνθρωποι που αδυνατούν να ικανοποιήσουν τον Θεό δεν μπορούν να λάβουν τον έπαινό Του και τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα. Πώς, λοιπόν, κατά την πορεία του έργου Του, καταφέρνει ο Θεός να καθορίσει το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου; Ποιες μεθόδους χρησιμοποιεί ο Θεός για να καθορίσει το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου; Ίσως να είστε ακόμα λίγο μπερδεμένοι ως προς αυτό τη δεδομένη στιγμή, αλλά όταν σας πω για τη διαδικασία, θα καταστεί απόλυτα σαφές, διότι πολλοί από σας το έχετε ήδη βιώσει οι ίδιοι.

Κατά τη διάρκεια του έργου Του, από την αρχή, ο Θεός έχει θέσει δοκιμασίες για κάθε άτομο —ή, θα μπορούσατε να πείτε, για κάθε άτομο που Τον ακολουθεί— και οι δοκιμασίες αυτές είναι διαφόρων μεγεθών. Υπάρχουν εκείνοι που βίωσαν τη δοκιμασία της απόρριψης από την οικογένειά τους, εκείνοι που βίωσαν τη δοκιμασία του αντίξοου περιβάλλοντος, εκείνοι που βίωσαν τη δοκιμασία της σύλληψης και του βασανισμού, εκείνοι που βίωσαν τη δοκιμασία του να έρθουν αντιμέτωποι με επιλογές και εκείνοι που αντιμετώπισαν τις δοκιμασίες του χρήματος και της θέσης. Γενικά, ο καθένας από εσάς έχει αντιμετωπίσει κάθε είδους δοκιμασία. Γιατί, άραγε, ο Θεός εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο; Γιατί μεταχειρίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο τους πάντες; Τι είδους αποτέλεσμα αναζητά; Αυτό είναι το σημείο που θέλω να σας επικοινωνήσω: Ο Θεός θέλει να δει εάν ο άνθρωπος αυτός είναι ή όχι ο τύπος που Τον σέβεται και αποφεύγει το κακό. Αυτό σημαίνει ότι όταν ο Θεός σε υποβάλλει σε μια δοκιμασία και σε φέρνει αντιμέτωπο με τη μία ή την άλλη περίπτωση, η πρόθεσή Του είναι να εξετάσει κατά πόσο είσαι άνθρωπος που Τον σέβεται και αποφεύγει το κακό. Εάν κάποιος έρχεται αντιμέτωπος με το καθήκον της φύλαξης κάποιας προσφοράς, και αυτό το καθήκον οδηγεί στο να έρθει σε επαφή με την προσφορά του Θεού, θα έλεγες ότι αυτό είναι κάτι που έχει κανονίσει ο Θεός; Χωρίς καμία αμφιβολία ναι! Όλα αυτά με τα οποία έρχεσαι αντιμέτωπος είναι κανονισμένα από τον Θεό. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με το τάδε

ζήτημα, ο Θεός σε παρατηρεί μυστικά, παρακολουθώντας τι επιλογές κάνεις, πώς ασκείσαι και τι σκέψεις έχεις. Αυτό που ενδιαφέρει περισσότερο τον Θεό είναι το τελικό αποτέλεσμα, καθώς αποτελεί το αποτέλεσμα που θα Τον βοηθήσει να κρίνει εάν έχει ανταποκριθεί στο πρότυπό Του σε αυτήν τη συγκεκριμένη δοκιμασία. Ωστόσο, κάθε φορά που οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα, συχνά δεν σκέφτονται γιατί έρχονται αντιμέτωποι με αυτό ούτε το πρότυπο στο οποίο αναμένει ο Θεός να ανταποκριθούν, τι θέλει να δει σ' αυτούς ή τι επιθυμεί να αποκτήσει από αυτούς. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με το τάδε πρόβλημα, τέτοιοι άνθρωποι σκέφτονται απλώς, «Αυτό είναι κάτι με το οποίο έχω έρθει αντιμέτωπος· πρέπει να είμαι προσεκτικός και όχι απρόσεκτος! Ό,τι κι αν γίνει, αυτή είναι η προσφορά του Θεού και δεν μπορώ να την αγγίξω». Εξοπλισμένοι με τέτοιες απλοϊκές σκέψεις, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους. Θα έφερνε το αποτέλεσμα αυτής της δοκιμασίας ικανοποίηση στον Θεό ή όχι; Εμπρός συζητείστε το. (Αν οι άνθρωποι σέβονται τον Θεό μέσα στην καρδιά τους, τότε ερχόμενοι αντιμέτωποι με κάποιο καθήκον που τους επιτρέπει να έρθουν σε επαφή με την προσφορά του Θεού, θα σκεφθούν πόσο εύκολο είναι να υβρίσουν τη διάθεση του Θεού, κι αυτό θα τους κάνει να σιγουρευτούν ότι θα προχωρήσουν προσεκτικά.) Η απάντησή σου βρίσκεται στον σωστό δρόμο, αλλά δεν είναι ακόμα απολύτως σωστή. Το να βαδίζει κάποιος στην οδό του Θεού δεν σημαίνει τήρηση επιφανειακών κανόνων· σημαίνει, μάλλον, ότι όποτε έρχεσαι αντιμέτωπος με κάποιο πρόβλημα, το βλέπεις, πρώτα και κύρια, ως κατάσταση που έχει κανονίσει ο Θεός, μια ευθύνη που σου έχει δώσει Εκείνος ή κάποια ανάθεση που σου έχει εμπιστευτεί. Όταν έρθεις αντιμέτωπος με το πρόβλημα αυτό, θα πρέπει να το δεις ακόμα και ως δοκιμασία που σου έχει θέσει ο Θεός. Ερχόμενος αντιμέτωπος με το τάδε πρόβλημα, πρέπει να έχεις κάποιο πρότυπο στην καρδιά σου και πρέπει να σκεφτείς ότι αυτό το ζήτημα προήλθε από τον Θεό. Πρέπει να σκεφτείς πώς να το αντιμετωπίσεις με τέτοιον τρόπο έτσι ώστε να μπορέσεις να εκπληρώσεις την ευθύνη σου, καθώς παραμένεις αφοσιωμένος στον Θεό, καθώς και πώς να το πράξεις, χωρίς να Τον εξοργίσεις ή να υβρίσεις τη διάθεσή Του. Πριν ένα λεπτό μιλήσαμε για τη διαφύλαξη των προσφορών. Αυτό το θέμα σχετίζεται με τις προσφορές και θίγει το καθήκον και την ευθύνη σου. Είσαι δεσμευμένος με την ευθύνη αυτή. Ωστόσο, όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με το πρόβλημα αυτό, μήπως κάνει την εμφάνισή του κάποιος πειρασμός; Ναι. Από πού προέρχεται αυτός ο πειρασμός; Ο πειρασμός αυτός προέρχεται από τον Σατανά, αλλά και από τις κακές, διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων. Δεδομένου ότι υφίσταται πειρασμός, αυτό το ζήτημα περιλαμβάνει το να παραμένουν οι άνθρωποι σταθεροί στη μαρτυρία στην οποία οφείλουν να σταθούν σταθεροί, το οποίο αποτελεί επίσης δική σου ευθύνη και καθήκον. Κάποιοι λένε, «Πρόκειται για κάτι εντελώς ασήμαντο· είναι πραγματικά απαραίτητο να το κάνουμε τόσο μεγάλο θέμα;» Δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο απαραίτητο! Κι αυτό γιατί, για να παραμείνουμε στην οδό του Θεού, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τίποτα που συμβαίνει είτε σε εμάς τους ίδιους είτε γύρω μας, ακόμα και τα ασήμαντα πράγματα· είτε νομίζουμε ότι θα πρέπει να του δώσουμε

σημασία είτε όχι, από τη στιγμή που ερχόμαστε αντιμέτωποι με οποιοδήποτε ζήτημα, δεν πρέπει να το αγνοούμε. Όλα τα πράγματα που συμβαίνουν θα πρέπει να θεωρούνται ως δοκιμασία που μας έχει δώσει ο Θεός. Ποια είναι η γνώμη σου γι' αυτόν τον τρόπο θεώρησης των πραγμάτων; Αν κρατάς τη στάση αυτή, τότε επιβεβαιώνεις ένα γεγονός: Βαθιά μέσα σου, σέβεται τον Θεό και είσαι πρόθυμος να αποφύγεις το κακό. Αν νιώθεις την επιθυμία να ικανοποιήσεις τον Θεό, τότε αυτό που κάνεις πράξη δεν θα απέχει πολύ από την ανταπόκριση στο πρότυπο του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού.

Συχνά υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ότι τα ζητήματα στα οποία δεν δίνουν και πολλή προσοχή οι άνθρωποι και τα οποία δεν αναφέρουν συνήθως δεν είναι παρά ασήμαντα ψιλοπράγματα που δεν έχουν να κάνουν καθόλου με την εφαρμογή της αλήθειας στην πράξη. Όταν έρχονται αντιμέτωποι ακριβώς με ένα τέτοιο ζήτημα, οι άνθρωποι αυτοί δεν του αφιερώνουν και πολλή σκέψη, κι ύστερα το αφήνουν απλώς να περάσει. Στην πραγματικότητα όμως, το εν λόγω ζήτημα ήταν ένα μάθημα το οποίο θα πρέπει να μελετήσεις —ένα μάθημα για τον σεβασμό προς τον Θεό και την αποφυγή του κακού. Επιπλέον, αυτό που θα πρέπει να σε ανησυχεί ακόμα περισσότερο είναι το να γνωρίζεις τι πράττει ο Θεός όταν το ζήτημα αυτό αναδύεται για να σταθεί μπροστά σου. Ο Θεός βρίσκεται ακριβώς δίπλα σου, παρατηρώντας την κάθε σου λέξη και ενέργεια, και παρακολουθώντας όλα όσα κάνεις και τις αλλαγές που συμβαίνουν στις σκέψεις σου —αυτό είναι το έργο του Θεού. Κάποιοι ρωτάνε, «Αν αυτό ισχύει, τότε γιατί δεν το έχω αισθανθεί;» Δεν το έχεις αισθανθεί, επειδή δεν έχεις τηρήσει την οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού ως την πρωταρχική σου οδό· επομένως, δεν μπορείς να διαισθανθείς το λεπτό έργο που κάνει ο Θεός μέσα στους ανθρώπους, το οποίο εκδηλώνεται σύμφωνα με τις διάφορες σκέψεις και ενέργειες των ανθρώπων. Είσαι κοκορόμυαλος! Τι σημαίνει σημαντικό ζήτημα; Τι σημαίνει ασήμαντο ζήτημα; Τα ζητήματα που αφορούν την πορεία στην οδό του Θεού δεν διαχωρίζονται σε σημαντικά και ασήμαντα, είναι όλα σπουδαία —μπορείτε να το δεχτείτε αυτό; (Μπορούμε να το δεχτούμε.) Ως προς τα ζητήματα της καθημερινότητας, υπάρχουν κάποια που οι άνθρωποι θεωρούν ως πολύ μεγάλα και σημαντικά, και άλλα, που θεωρούνται ως ασήμαντα ψιλοπράγματα. Οι άνθρωποι συχνά βλέπουν αυτά τα μεγάλα ζητήματα ως πολύ σημαντικά και θεωρούν ότι τα έχει στείλει ο Θεός. Εντούτοις, καθώς εκτυλίσσονται αυτά τα μεγάλα ζητήματα, εξαιτίας του ανώριμου αναστήματος των ανθρώπων και λόγω του χαμηλού επιπέδου τους, οι άνθρωποι συχνά δεν δύνανται να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού, δεν μπορούν να εξασφαλίσουν καμία αποκάλυψη ούτε να αποκτήσουν καμία πραγματική γνώση κάποιας αξίας. Όσον αφορά τα πιο ασήμαντα ζητήματα, οι άνθρωποι απλώς τα παραβλέπουν και τα αφήνουν να ξεγλιστρήσουν από λίγο κάθε φορά. Ως εκ τούτου, οι άνθρωποι έχουν χάσει πολλές ευκαιρίες να εξεταστούν ενώπιον του Θεού και να δοκιμαστούν από Αυτόν. Τι σημαίνει εάν παραβλέπεις πάντοτε τους ανθρώπους, τα γεγονότα, τα αντικείμενα και τις καταστάσεις που έχει κανονίσει για εσένα ο Θεός; Σημαίνει ότι κάθε μέρα και ακόμα και κάθε στιγμή, απαρνείσαι διαρκώς

την τελείωσή σου από τον Θεό, καθώς επίσης και την ηγεσία Του. Κάθε φορά που ο Θεός κανονίζει μια κατάσταση για εσένα, παρακολουθεί κρυφά, επιβλέποντας την καρδιά σου, παρατηρώντας τις σκέψεις σου και τους στοχασμούς σου, παρακολουθώντας το πώς σκέφτεσαι και περιμένοντας να δει πώς θα ενεργήσεις. Εάν είσαι απερίσκεπτο άτομο —κάποιος που ποτέ δεν πήρε στα σοβαρά την οδό του Θεού, τα λόγια Του ή την αλήθεια— τότε δεν πρόκειται να είσαι προσεκτικός ούτε θα δώσεις σημασία σε αυτό που επιθυμεί να ολοκληρώσει ο Θεός ή στις απαιτήσεις στις οποίες ανέμενε να ανταποκριθείς, όταν διευθέτησε ένα ορισμένο περιβάλλον για εσένα. Και ούτε θα γνωρίσεις το πώς οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα αντικείμενα που συναντάς σχετίζονται με την αλήθεια ή το θέλημα του Θεού. Έχοντας αντιμετωπίσει επανειλημμένες περιστάσεις και δοκιμασίες σαν αυτές, με τον Θεό να μη βλέπει κανένα αποτέλεσμα σ' εσένα, πώς θα προχωρήσει Εκείνος; Έχοντας έρθει επανειλημμένα αντιμέτωπος με δοκιμασίες, δεν έχεις μεγαλοποιήσει τον Θεό στην καρδιά σου ούτε έχεις δει τις περιστάσεις που έχει διευθετήσει για εσένα ο Θεός ως αυτό που πραγματικά είναι: δοκιμασίες ή δοκιμές από τον Θεό. Αντιθέτως, έχεις απορρίψει, τη μία μετά την άλλη, τις ευκαιρίες που σου παραχώρησε ο Θεός, αφήνοντάς τες να ξεγλιστρήσουν ξανά και ξανά. Δεν είναι αυτό ακραία ανυπακοή την οποία εκδηλώνουν οι άνθρωποι; (Ναι.) Θα νιώσει ο Θεός πληγωμένος εξαιτίας αυτού; (Ναι.) Λάθος, ο Θεός δεν θα νιώσει πληγωμένος! Ακούγοντας Με να λέω ένα τέτοιο πράγμα, σοκαριστήκατε για ακόμα μία φορά. Μπορεί να σκέφτεστε: «Δεν ειπώθηκε νωρίτερα ότι ο Θεός πάντα νιώθει πληγωμένος; Συνεπώς, ο Θεός δεν θα νιώσει πληγωμένος; Πότε, λοιπόν, νιώθει πληγωμένος;» Εν συντομία, ο Θεός δεν θα νιώσει πληγωμένος σε αυτήν την κατάσταση. Τότε, λοιπόν, ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στον τύπο συμπεριφοράς που σκιαγραφείται παραπάνω; Όταν οι άνθρωποι απορρίπτουν τις δοκιμασίες και τις δοκιμές που τους στέλνει ο Θεός και όταν τις αποφεύγουν, τότε ο Θεός κρατά μόνο μία στάση απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους. Ποια στάση είναι αυτή; Ο Θεός αποστρέφεται και εγκαταλείπει αυτό το είδος ανθρώπου, από τα βάθη της καρδιάς Του. Υπάρχουν δύο επίπεδα σημασίας για τη φράση «αποστρέφομαι και εγκαταλείπω». Πώς να το εξηγήσω από τη δική Μου οπτική; Στο βάθος του, η φράση «αποστρέφομαι και εγκαταλείπω» φέρει συνειρμούς αποστροφής και μίσους. Και όσον αφορά το άλλο επίπεδο της σημασίας της; Αυτό είναι το κομμάτι που υπαινίσσεται παραίτηση από κάτι. Όλοι γνωρίζετε τι σημαίνει «παραίτηση», σωστά; Εν ολίγοις, «η αποστροφή και η εγκατάλειψη» αντιπροσωπεύουν την ύστατη αντίδραση και στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους εκείνους που συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο· είναι ακραίο μίσος και αηδία απέναντί τους, εξ ου και οδηγεί στην απόφαση να τους εγκαταλείψει. Αυτή είναι η τελική απόφαση του Θεού προς κάποιον που δεν βάδισε ποτέ στην οδό του Θεού, που ποτέ δε σεβάστηκε τον Θεό ούτε απέφυγε το κακό. Μπορείτε τώρα να κατανοήσετε όλοι σας τη σπουδαιότητα του ρητού εκείνου που ανέφερα προηγουμένως;

Καταλαβαίνετε, τώρα, τη μέθοδο που χρησιμοποιεί ο Θεός για να καθορίσει τα αποτελέσματα των ανθρώπων; (Κανονίζει καθημερινά διαφορετικές περιστάσεις.)

Κανονίζει διαφορετικές περιστάσεις —αυτό είναι κάτι το οποίο μπορούν να αισθανθούν και να αγγίζουν οι άνθρωποι. Ποιο, λοιπόν, είναι το κίνητρο του Θεού και το κάνει αυτό; Πρόθεσή Του είναι να δώσει σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά διαφόρων ειδών δοκιμασίες, σε διαφορετικούς χρόνους και διαφορετικά μέρη. Ποιες πτυχές ενός ανθρώπου δοκιμάζονται κατά τη διάρκεια μιας δοκιμασίας; Μια δοκιμασία καθορίζει το εάν και κατά πόσο είσαι ο τύπος ανθρώπου που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό σε κάθε ζήτημα που αντιμετωπίζεις, ακούς, βλέπεις και βιώνεις προσωπικά. Όλοι θα αντιμετωπίσουν το συγκεκριμένο είδος δοκιμασίας, διότι ο Θεός είναι δίκαιος απέναντι σε όλους τους ανθρώπους. Κάποιοι από σας λένε, «Πιστεύω στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, άρα πώς και δεν έχω αντιμετωπίσει καμία δοκιμασία;» Αισθάνεσαι ότι δεν έχεις αντιμετωπίσει ακόμα καμία δοκιμασία, επειδή, κάθε φορά που ο Θεός κανόνιζε περιστάσεις για εσένα, εσύ δεν τις πήρες στα σοβαρά ούτε και ήθελες να βαδίσεις στην οδό του Θεού. Έτσι, απλώς δεν διαισθάνεσαι καθόλου τις δοκιμασίες του Θεού. Κάποιοι λένε, «Έχω βρεθεί αντιμέτωπος με μερικές δοκιμασίες, αλλά δεν γνωρίζω πώς να ασκηθώ κατάλληλα. Ακόμη κι όταν έχω ασκηθεί, εξακολουθώ να μην ξέρω αν παρέμεινα σταθερός κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του Θεού». Οι άνθρωποι που βρίσκονται στη συγκεκριμένη κατάσταση σίγουρα δεν ανήκουν στη μειονότητα. Ποιο είναι, λοιπόν, το πρότυπο βάσει του οποίου υπολογίζει ο Θεός τους ανθρώπους; Είναι ακριβώς όπως είπα πριν από λίγα λεπτά: Είναι το αν σέβεσαι τον Θεό και αποφεύγεις το κακό σε ό,τι κάνεις, σκέφτεσαι και εκφράζεις. Έτσι καθορίζεται το κατά πόσο είσαι άνθρωπος που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό. Πρόκειται, όμως, για απλή ιδέα ή όχι; Είναι αρκετά απλό να το λέμε, είναι, όμως, εύκολο να το κάνουμε πράξη; (Δεν είναι και τόσο εύκολο.) Γιατί όχι; (Επειδή οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τον Θεό ούτε γνωρίζουν πώς οδηγεί ο Θεός τους ανθρώπους στην τελείωση, επομένως, όποτε έρχονται αντιμέτωποι με διάφορα ζητήματα, δεν ξέρουν πώς να αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματά τους. Πρέπει να περάσουν από διάφορες δοκιμασίες, εξευγενισμούς, παιδεύσεις και κρίσεις, προτού καταφέρουν να αποκτήσουν την πραγματικότητα του σεβασμού προς τον Θεό.) Μπορεί να το θέτετε έτσι, αλλά όσον αφορά εσάς, ο σεβασμός προς τον Θεό και η αποφυγή του κακού φαίνεται να είναι εύκολα εφικτή αυτήν τη στιγμή. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή έχετε ακούσει πάρα πολλά κηρύγματα και έχετε λάβει μια διόλου ευκαταφρόνητη ποσότητα ποτίσματος από την πραγματικότητα της αλήθειας· αυτό σας έχει επιτρέψει να κατανοήσετε θεωρητικά και διανοητικά το πώς να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό. Όσον αφορά το πώς πραγματικά να κάνετε πράξη το να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό, όλη αυτή η γνώση υπήρξε πολύ χρήσιμη και σας έκανε να αισθανθείτε ότι ένα τέτοιο πράγμα είναι εύκολα επιτεύξιμο. Γιατί, λοιπόν, οι άνθρωποι δεν μπορούν ποτέ να το επιτύχουν αυτό πραγματικά; Αυτό συμβαίνει, επειδή η φύση και η ουσία των ανθρώπων δεν σέβονται τον Θεό και αρέσκονται στο κακό. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος.

Το να μη σέβεσαι τον Θεό και να μην αποφεύγεις το κακό αποτελεί εναντίωση στον Θεό

Ας ξεκινήσω ρωτώντας σας από πού προήλθε το ρητό «να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό». (Από Το βιβλίο του Ιώβ.) Εφόσον έχουμε αναφέρει τον Ιώβ, ας συζητήσουμε για αυτόν. Την εποχή του Ιώβ, εργαζόταν ο Θεός για τη σωτηρία και την κατάκτηση της ανθρωπότητας; Όχι. Έτσι δεν είναι; Επίσης, όσον αφορά τον Ιώβ, πόση γνώση του Θεού είχε τότε; (Όχι πολλή.) Ο Ιώβ είχε μεγαλύτερη ή μικρότερη γνώση του Θεού από αυτήν που έχετε εσείς τώρα; Γιατί δεν τολμάτε να απαντήσετε; Είναι πολύ εύκολη ερώτηση. Μικρότερη! Αυτό είναι βέβαιο! Αυτές τις μέρες βρίσκεστε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και πρόσωπο με πρόσωπο με τα λόγια του Θεού· έχετε πολύ μεγαλύτερη γνώση για τον Θεό από αυτήν που είχε ο Ιώβ. Γιατί, όμως, αναφέρομαι σε αυτό; Ποιος είναι ο σκοπός Μου όταν λέω αυτά τα πράγματα; Θα ήθελα να σας εξηγήσω ένα γεγονός, αλλά προτού να το κάνω, θέλω να σας κάνω μια ερώτηση: Ο Ιώβ ήξερε πολύ λίγα για τον Θεό, όμως ήταν και πάλι σε θέση να Τον σέβεται και να αποφεύγει το κακό· γιατί, λοιπόν, οι άνθρωποι σήμερα αποτυγχάνουν να το πράξουν; (Είναι βαθιά διεφθαρμένοι.) Το ότι είναι βαθιά διεφθαρμένοι είναι το επιφανειακό φαινόμενο που προκαλεί το πρόβλημα, αλλά Εγώ δεν θα το έβλεπα ποτέ έτσι. Συχνά παίρνετε πολυχρησιμοποιημένα δόγματα και όρους, όπως «βαθιά διαφθορά», «επανάσταση εναντίον του Θεού», «απιστία απέναντι στον Θεό», «ανυπακοή», «απαρέσκεια για την αλήθεια» και ούτω καθεξής, και χρησιμοποιείτε αυτές τις περίφημες φράσεις για να εξηγήσετε την ουσία κάθε ζητήματος. Αυτός είναι λανθασμένος τρόπος άσκησης. Η χρήση της ίδιας απάντησης για την εξήγηση ζητημάτων διαφορετικών φύσεων δημιουργεί αναπόφευκτα βλάσφημες υποψίες για την αλήθεια και τον Θεό· δεν Μου αρέσει να ακούω τέτοιου είδους απαντήσεις. Σκεφτείτε το καλά και προσεκτικά! Κανείς από εσάς δεν έχει σκεφτεί καθόλου αυτό το ζήτημα, αλλά Εγώ μπορώ να το δω κάθε μέρα, και κάθε μέρα μπορώ να το νιώσω. Έτσι, καθώς εσείς ενεργείτε, Εγώ παρακολουθώ. Όταν κάνετε κάτι, αδυνατείτε να νιώσετε την ουσία του, μα όταν παρακολουθώ Εγώ, μπορώ και να δω την ουσία του και να τη νιώσω. Ποια είναι, λοιπόν, η εν λόγω ουσία; Γιατί οι άνθρωποι σήμερα είναι ανίκανοι να σεβαστούν τον Θεό και να αποφύγουν το κακό; Οι απαντήσεις σας απέχουν πάρα πολύ από το να είναι ικανές να εξηγήσουν την ουσία του προβλήματος αυτού ούτε και μπορούν να το επιλύσουν. Αυτό συμβαίνει επειδή έχει μια πηγή για την οποία δεν γνωρίζετε. Ποια είναι αυτή η πηγή; Ξέρω ότι θέλετε να μάθετε γι' αυτήν, γι' αυτό θα σας μιλήσω για την πηγή αυτού του προβλήματος.

Από όταν ξεκίνησε ο Θεός να κάνει έργο, πώς θεωρούσε τα ανθρώπινα όντα; Ο Θεός τα διέσωσε· βλέπει τους ανθρώπους ως μέλη της οικογένειάς Του, ως αντικείμενα του έργου Του, ως αυτούς που επιθυμούσε να κατακτήσει και να σώσει, και ως αυτούς που επιθυμούσε να οδηγήσει στην τελείωση. Αυτή ήταν η στάση του Θεού απέναντι στην ανθρωπότητα κατά την έναρξη του έργου Του. Ποια, όμως, ήταν η στάση της

ανθρωπότητας απέναντι στον Θεό τον καιρό εκείνο; Ο Θεός ήταν άγνωστος για τους ανθρώπους κι εκείνοι θεωρούσαν τον Θεό ξένο. Θα μπορούσε να λεχθεί ότι η στάση τους απέναντι στον Θεό δεν απέφερε τα σωστά αποτελέσματα και ότι εκείνοι δεν κατανοούσαν ξεκάθαρα πώς θα έπρεπε να συμπεριφέρονται στον Θεό. Ως εκ τούτου, Του συμπεριφέρονταν όπως ήθελαν και έπρατταν ό,τι ήθελαν. Είχαν καθόλου απόψεις για τον Θεό; Στην αρχή, όχι· οι αποκαλούμενες απόψεις τους περιείχαν απλώς ορισμένες αντιλήψεις και υποθέσεις γι' Αυτόν. Αποδέχονταν ό,τι ήταν σύμφωνο με τις αντιλήψεις τους, και όταν κάτι δεν ήταν σύμφωνο με τις αντιλήψεις τους, το υπάκουαν επιφανειακά, αλλά βαθιά μέσα τους ένιωθαν έντονη σύγκρουση και του εναντιώνονταν. Η σχέση μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων στην αρχή είχε ως εξής: Ο Θεός τους θεωρούσε μέλη της οικογένειας, αλλά εκείνοι Του φέρονταν σαν να ήταν ξένος. Ωστόσο, έπειτα από ένα διάστημα του έργου του Θεού, οι άνθρωποι έφτασαν σε σημείο να κατανοήσουν τι προσπαθούσε να επιτύχει ο Θεός και γνώριζαν ότι Εκείνος ήταν ο αληθινός Θεός· κατάφεραν επίσης να κατανοήσουν τι μπορούσαν να αποκτήσουν από τον Θεό. Ως τι θεωρούσαν οι άνθρωποι τον Θεό τον καιρό εκείνο; Τον έβλεπαν ως σανίδα σωτηρίας και ήλπιζαν να τους δοθούν χάρη, ευλογίες και υποσχέσεις. Τον καιρό εκείνον, ως τι θεωρούσε ο Θεός τους ανθρώπους; Τους έβλεπε ως στόχους για την κατάκτηση Του. Ο Θεός ήθελε να χρησιμοποιήσει λόγια για να τους κρίνει, να τους δοκιμάσει και να τους υποβάλει σε δοκιμασίες. Ωστόσο, κατά τους ανθρώπους τότε, ο Θεός ήταν απλώς ένα αντικείμενο που μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν για να επιτύχουν τους δικούς τους στόχους. Οι άνθρωποι κατάλαβαν ότι η αλήθεια που απέρρεε από τον Θεό μπορούσε να τους κατακτήσει και να τους σώσει, ότι είχαν την ευκαιρία να αποκτήσουν τα πράγματα που ήθελαν από Αυτόν, καθώς και να επιτύχουν τους προορισμούς που επιθυμούσαν. Εξαιτίας αυτού, ένα μικροσκοπικό κομμάτι ειλικρίνειας σχηματίστηκε στις καρδιές τους και έγιναν πρόθυμοι να ακολουθήσουν τον συγκεκριμένο Θεό. Ο καιρός περνούσε και εξαιτίας του ότι οι άνθρωποι απέκτησαν κάποια επιφανειακή και δογματική γνώση του Θεού, θα μπορούσε να ειπωθεί ακόμη και ότι οι άνθρωποι άρχιζαν να «εξοικειώνονται» ολοένα και περισσότερο με τον Θεό και τα λόγια που είπε, τα κηρύγματά Του, τις αλήθειες που εξέφρασε και το έργο Του. Επομένως, είχαν την εσφαλμένη αντίληψη ότι ο Θεός δεν ήταν πλέον άγνωστος και ότι είχαν ήδη εισέλθει στο μονοπάτι της συμβατότητας με τον Θεό. Μέχρι τώρα, οι άνθρωποι έχουν ακούσει πολλά κηρύγματα πάνω στην αλήθεια και έχουν βιώσει μεγάλο μέρος του έργου του Θεού. Ωστόσο, εξαιτίας των παρεμβολών και των εμποδίων που προκαλούνται από πολλούς διαφορετικούς παράγοντες και περιστάσεις, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτύχουν να κάνουν την αλήθεια πράξη ούτε είναι ικανοί να ικανοποιήσουν τον Θεό. Οι άνθρωποι έχουν γίνει όλο και πιο χαλαροί και χάνουν ολοένα και περισσότερο την πίστη τους. Έχουν μια ολοένα και μεγαλύτερη διαίσθηση ότι τα δικά τους αποτελέσματα είναι άγνωστα. Δεν τολμούν να σκεφτούν υπερβολικές ιδέες ούτε και επιδιώκουν να σημειώσουν κάποια πρόοδο· απλώς ακολουθούν απρόθυμα, προχωρώντας βήμα-βήμα. Όσον αφορά την παρούσα κατάσταση των ανθρώπων, ποια είναι η στάση του Θεού

απέναντί τους; Επιθυμεί μονάχα να παραχωρήσει τις αλήθειες αυτές σ' εκείνους και να τους εμφυσήσει την οδό Του, και στη συνέχεια να κανονίσει διάφορες περιστάσεις, προκειμένου να τους δοκιμάσει με διαφορετικούς τρόπους. Στόχος του είναι να πάρει αυτά τα λόγια, αυτές τις αλήθειες και το έργο Του, και να επιφέρει ένα αποτέλεσμα, όπου οι άνθρωποι θα είναι ικανοί να Τον σέβονται και να αποφεύγουν το κακό. Οι περισσότεροι άνθρωποι που έχω δει παίρνουν απλώς τα λόγια του Θεού και τα θεωρούν δόγματα, απλά γράμματα σε ένα χαρτί, κανονισμούς τους οποίους πρέπει να τηρούν. Στις ενέργειες και την ομιλία τους ή όταν αντιμετωπίζουν δοκιμασίες, δεν θεωρούν την οδό του Θεού ως αυτή στην οποία οφείλουν να εμμένουν. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν οι άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με μείζονες δοκιμασίες· δεν έχω δει κανέναν τέτοιο άνθρωπο που να ασκείται προς την κατεύθυνση του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Συνεπώς, η στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους είναι γεμάτη ακραία αποστροφή και απέχθεια! Παρά το ότι ο Θεός τούς έδωσε επανειλημμένα δοκιμασίες, ακόμα και εκατοντάδες φορές, εκείνοι ακόμα δεν έχουν κάποια ξεκάθαρη στάση με την οποία θα επιδείξουν την αποφασιστικότητά τους: «Θέλω να σέβομαι τον Θεό και να αποφεύγω το κακό!» Από τη στιγμή που οι άνθρωποι δεν διαθέτουν αυτήν την αποφασιστικότητα ούτε επιδεικνύουν κάτι τέτοιο, η παρούσα στάση του Θεού απέναντί τους δεν είναι πλέον η ίδια όπως ήταν στο παρελθόν, όταν Εκείνος εξέτεινε σε αυτούς έλεος, ανεκτικότητα, μακροθυμία και υπομονή. Αντίθετα, είναι εξαιρετικά απογοητευμένος από την ανθρωπότητα. Ποιος προκάλεσε την απογοήτευση αυτή; Από ποιον εξαρτάται η στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους; Εξαρτάται από κάθε άνθρωπο που Τον ακολουθεί ξεχωριστά. Κατά τη διάρκεια του πολυετούς έργου Του, ο Θεός είχε πολλές απαιτήσεις από τους ανθρώπους και κανόνισε πολλές περιστάσεις για αυτούς. Ανεξάρτητα όμως από το πώς απέδωσαν, και ανεξάρτητα από τη στάση τους απέναντι στον Θεό, οι άνθρωποι δεν έχουν καταφέρει να ασκηθούν σε ξεκάθαρη συμφωνία με τον στόχο του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Έτσι, θα προσφέρω μια συνοπτική φράση και θα χρησιμοποιήσω αυτήν τη φράση για να εξηγήσω όλα αυτά που μόλις είπαμε σχετικά με το γιατί οι άνθρωποι αδυνατούν να βαδίσουν στην οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Ποια είναι η φράση αυτή; Είναι η εξής: Ο Θεός θεωρεί τους ανθρώπους ως αντικείμενα της σωτηρίας Του και ως αντικείμενα του έργου Του· οι άνθρωποι θεωρούν τον Θεό ως εχθρό τους και αντίθεσή του. Έχετε τώρα ξεκάθαρη κατανόηση αυτού του θέματος; Είναι πολύ ξεκάθαρο ποια είναι η στάση της ανθρωπότητας, ποια είναι η στάση του Θεού και ποια είναι η σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Ανεξάρτητα από το πόσο κήρυγμα έχετε ακούσει, εκείνα τα πράγματα για τα οποία έχετε καταλήξει στα δικά σας συμπεράσματα, όπως το να είστε πιστοί στον Θεό, να υποτάσσετε στον Θεό, να αναζητάτε την οδό συμβατότητας με Εκείνον, να θέλετε να δαπανήσετε ολόκληρη τη ζωή σας για τον Θεό και να θέλετε να ζείτε για τον Θεό —για Εμένα, αυτά τα πράγματα δεν αποτελούν παραδείγματα συνειδητού βαδίσματος στην οδό του Θεού, η οποία είναι να σέβεστε τον Θεό και να αποφεύγετε το κακό, αλλά αντίθετα, αποτελούν απλώς

κανάλια, μέσω των οποίων μπορείτε να επιτύχετε ορισμένους στόχους. Για να τους επιτύχετε, τηρείτε απρόθυμα μερικούς κανονισμούς και ακριβώς αυτοί οι κανονισμοί είναι που οδηγούν τους ανθρώπους ακόμα πιο μακριά από την οδό του να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό, και που θέτουν ξανά τον Θεό σε αντιπαράθεση με την ανθρωπότητα.

Το σημερινό θέμα είναι λίγο βαρύ, αλλά σε κάθε περίπτωση, Εγώ εξακολουθώ να ελπίζω ότι, όταν θα διέρχεστε στις επερχόμενες εμπειρίες και τους καιρούς που έρχονται, θα είστε σε θέση να κάνετε όσα σας είπα μόλις. Μην θεωρείτε τον Θεό απλώς ως μια μάζα κενού αέρα —λες και υπάρχει όταν σας είναι χρήσιμος, μα δεν υπάρχει όταν δεν Τον χρειάζεστε για κάτι. Όταν διατηρείς μια τέτοια σκέψη στο υποσυνείδητό σου, έχεις κιόλας εξοργίσει τον Θεό. Ίσως υπάρχουν άνθρωποι που λένε, «Δεν θεωρώ τον Θεό απλώς κενό αέρα. Πάντα προσεύχομαι σ' Αυτόν και πάντα προσπαθώ να Τον ικανοποιήσω, και όλα όσα κάνω εμπίπτουν στο πεδίο, στο πρότυπο και στις αρχές που απαιτεί ο Θεός. Σίγουρα δεν ασκούμε σύμφωνα με τις δικές μου ιδέες». Ναι, ο τρόπος αυτός με τον οποίο ασκείται είναι σωστός. Παρ' όλα αυτά, τι σκέφτεσαι όταν έρχεσαι πρόσωπο με πρόσωπο με κάποιο πρόβλημα; Πώς ασκείται όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με ένα ζήτημα; Μερικοί άνθρωποι αισθάνονται ότι ο Θεός υπάρχει όταν προσεύχονται σε Αυτόν και Τον ικετεύουν, αλλά κάθε φορά που αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα, σκαρφίζονται δικές τους ιδέες και θέλουν να εμμείνουν σε αυτές. Αυτό σημαίνει ότι θεωρούν τον Θεό ως μια μάζα κενού αέρα και μια τέτοια κατάσταση καθιστά τον Θεό ανύπαρκτο στο μυαλό τους. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Θεός θα πρέπει να υπάρχει όποτε Τον χρειάζονται, αλλά όχι όταν δεν Τον χρειάζονται. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι το να ασκούνται βασισμένοι στις δικές τους ιδέες αρκεί. Πιστεύουν ότι μπορούν να κάνουν ό,τι τους ευχαριστεί· απλώς δεν πιστεύουν ότι χρειάζεται να αναζητούν την οδό του Θεού. Όσο για τους ανθρώπους που, την παρούσα στιγμή, βρίσκονται σε μια τέτοια περίσταση και έχουν κολλήσει σε αυτού του είδους την κατάσταση, δεν φλερτάρουν, άραγε, με τον κίνδυνο; Κάποιοι λένε, «Είτε φλερτάρω με τον κίνδυνο είτε όχι, έχω πίστη εδώ και πάρα πολλά χρόνια, και πιστεύω ότι ο Θεός δεν πρόκειται να με εγκαταλείψει, επειδή δεν θα άντεχε να το κάνει». Άλλοι λένε, «Πιστεύω στον Κύριο από την εποχή που βρισκόμουν στη μήτρα της μητέρας μου. Έχουν περάσει σαράντα ή πενήντα χρόνια, άρα, ως προς τον χρόνο, συγκεντρώνω τα περισσότερα προσόντα για να με σώσει ο Θεός και είμαι ο πιο κατάλληλος για να επιβιώσω. Με την πάροδο αυτών των τεσσάρων ή πέντε δεκαετιών, έχω εγκαταλείψει την οικογένεια και τη δουλειά μου και έχω παρατήσει όλα όσα είχα —πράγματα όπως χρήματα, κύρος, απολαύσεις και χρόνο με την οικογένειά μου. Δεν έχω φάει πολλά νόστιμα φαγητά, δεν έχω απολαύσει πολλές διασκέδασεις, δεν έχω επισκεφτεί πολλά ενδιαφέροντα μέρη και έχω βιώσει ακόμη και βάσανα που οι συνηθισμένοι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να αντέξουν. Εάν, εξαιτίας των παραπάνω, ο Θεός δεν μπορεί να με σώσει, τότε έχω πέσει θύμα άδικης μεταχείρισης και αδυνατώ να πιστέψω σε έναν τέτοιο Θεό». Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι με τέτοια άποψη; (Υπάρχουν.) Τότε, λοιπόν, σήμερα, θα σας βοηθήσω να καταλάβετε

ένα γεγονός: Όλοι οι άνθρωποι που διατηρούν μια τέτοια άποψη διαπράττουν αυτοκτονία. Και τούτο επειδή καλύπτουν τα μάτια τους με την ίδια τους τη φαντασία. Ακριβώς οι φαντασιώσεις αυτές, καθώς επίσης και τα προσωπικά τους συμπεράσματα αντικαθιστούν το πρότυπο αυτό στο οποίο απαιτεί ο Θεός να ανταποκριθούν οι άνθρωποι και τους καθυστερούν από την αποδοχή των πραγματικών προθέσεων του Θεού. Αυτό τους καθιστά ανίκανους να διαισθανθούν την αληθινή ύπαρξή Του και τους ωθεί επίσης στο να χάσουν την ευκαιρία να τελειωθούν από τον Θεό, απαρνούμενοι κάθε μέρος ή μερίδιο από την υπόσχεση του Θεού.

Πώς καθορίζει ο Θεός τα αποτελέσματα των ανθρώπων και τα πρότυπα βάσει των οποίων το κάνει

Προτού καταλήξεις σε κάποια άποψη ή συμπέρασμα, θα πρέπει πρώτα να κατανοήσεις ποια είναι η στάση του Θεού απέναντί σου και τι σκέφτεται Αυτός, και στη συνέχεια μπορείς να αποφασίσεις για το αν το δικό σου σκεπτικό είναι σωστό ή όχι. Ο Θεός δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ τον χρόνο ως μονάδα μέτρησης προκειμένου να καθορίσει το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου ούτε βάσισε ποτέ έναν τέτοιο καθορισμό στο πόσο έχει υποφέρει ένα άτομο. Τότε, τι χρησιμοποιεί ο Θεός ως πρότυπο για να καθορίσει το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου; Το να το καθορίσει βάσει χρόνου θα ήταν αυτό που συμβαδίζει περισσότερο με τις αντιλήψεις των ανθρώπων. Επιπλέον, υπάρχουν εκείνοι οι άνθρωποι που βλέπετε συχνά, που, κάποια στιγμή, αφιέρωσαν πάρα πολλά, δαπάνησαν πολλά, πλήρωσαν ένα τεράστιο τίμημα και υπέφεραν πολύ. Πρόκειται για αυτούς που, όπως το βλέπετε, μπορούν να σωθούν από τον Θεό. Όλα αυτά που επιδεικνύουν και βιώνουν οι εν λόγω άνθρωποι συμβαδίζουν απόλυτα με τις αντιλήψεις των ανθρώπων για τα πρότυπα που έχει θέσει ο Θεός για τον καθορισμό του αποτελέσματος ενός ατόμου. Ό,τι κι αν πιστεύετε, δεν θα αναφέρω ένα προς ένα τα παραδείγματα αυτά. Για να μην μακρηγορώ, οτιδήποτε δεν αποτελεί πρότυπο μέσα στην ίδια τη σκέψη του Θεού προέρχεται αντ' αυτού από την ανθρώπινη φαντασία και όλα αυτά τα πράγματα αποτελούν ανθρώπινες αντιλήψεις. Αν επιμένεις τυφλά στις δικές σου αντιλήψεις και ιδιοτροπίες, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Είναι ολοφάνερο ότι η συνέπεια αυτού δεν μπορεί παρά να είναι ο Θεός να σε αποστραφεί και να σε εγκαταλείψει. Αυτό οφείλεται στο ότι συνεχώς κομπάζεις για τα προσόντα σου ενώπιον του Θεού, Τον ανταγωνίζεσαι και διαφωνείς μαζί Του, και δεν προσπαθείς να κατανοήσεις πραγματικά τη σκέψη Του ούτε προσπαθείς να κατανοήσεις το θέλημα ή τη στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα. Συνεχίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, αποδίδεις ύψιστες τιμές στον εαυτό σου· δεν μεγαλοποιείς τον Θεό. Πιστεύεις στον εαυτό σου· δεν πιστεύεις στον Θεό. Ο Θεός δεν θέλει τέτοιους ανθρώπους ούτε θα τους επιφέρει σωτηρία. Εάν μπορείς να αφήσεις αυτού του είδους την οπτική, και επιπλέον να διορθώσεις αυτές τις λανθασμένες απόψεις που είχες στο παρελθόν, αν μπορείς να προχωράς σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, αν, από εδώ και στο εξής, μπορείς να κάνεις πράξη την οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού, αν

μπορείς να καταφέρεις να τιμάς τον Θεό ως τον σπουδαιότερο σε όλα τα πράγματα και να απέχεις από το να χρησιμοποιείς τις προσωπικές σου ιδιοτροπίες, απόψεις ή πεποιθήσεις για να ορίσεις τον εαυτό σου και τον Θεό, και αν μπορείς, αντ' αυτού, να αναζητάς τις προθέσεις του Θεού από κάθε άποψη, να φτάσεις σε συνειδητοποίηση και κατανόηση της στάσης Του απέναντι στην ανθρωπότητα και να Τον ικανοποιείς ανταποκρινόμενος στα πρότυπά Του, αυτό θα είναι υπέροχο! Θα σημαίνει ότι πρόκειται να ξεκινήσεις να βαδίζεις στην οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού.

Αν ο Θεός δεν χρησιμοποιεί τις διάφορες σκέψεις, ιδέες και απόψεις των ανθρώπων ως πρότυπο για να καθορίσει τα αποτελέσματά τους, τότε τι είδους πρότυπο χρησιμοποιεί για να καθορίσει τα αποτελέσματα των ανθρώπων; Χρησιμοποιεί δοκιμασίες για να καθορίσει τα αποτελέσματά τους. Υπάρχουν δύο πρότυπα για τη χρήση δοκιμασιών από τον Θεό για τον καθορισμό των αποτελεσμάτων των ανθρώπων: Το πρώτο είναι ο αριθμός των δοκιμασιών στις οποίες υποβάλλονται οι άνθρωποι και το δεύτερο είναι τα αποτελέσματα που έχουν οι εν λόγω δοκιμασίες στους ανθρώπους. Οι δύο αυτοί δείκτες καθορίζουν το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου. Τώρα, ας αναλύσουμε τα δύο αυτά πρότυπα.

Κατ' αρχάς, όταν έρχεται κανείς αντιμέτωπος με μια δοκιμασία από τον Θεό (η δοκιμασία αυτή ίσως να σου φαίνεται ασήμαντη, ανάξια λόγου), Εκείνος θα σου δώσει να καταλάβεις ξεκάθαρα ότι αυτό είναι το χέρι Του πάνω σου και ότι Εκείνος έχει κανονίσει την περίπτωση αυτή για εσένα. Όσο παραμένεις ανώριμος στο ανάστημα, ο Θεός θα κανονίσει δοκιμασίες προκειμένου να σε δοκιμάσει, και οι δοκιμασίες αυτές θα αντιστοιχούν στο ανάστημα σου, σε αυτό που είσαι ικανός να κατανοήσεις και σε αυτό που μπορείς να αντέξεις. Ποιο μέρος σου θα δοκιμαστεί; Η στάση σου απέναντι στον Θεό. Είναι τόσο σημαντική η στάση αυτή; Φυσικά και είναι σημαντική! Έχει ιδιαίτερη σημασία! Αυτή η στάση στους ανθρώπους είναι το αποτέλεσμα που επιθυμεί ο Θεός, άρα, κατ' Αυτόν, είναι και το πιο σημαντικό πράγμα απ' όλα. Διαφορετικά, ο Θεός δεν θα σπαταλούσε τις προσπάθειές Του στους ανθρώπους, ασχολούμενος με τέτοιο έργο. Μέσω των δοκιμασιών αυτών, ο Θεός επιθυμεί να δει τη στάση σου απέναντί Του· θέλει να δει αν βρίσκεσαι στο σωστό μονοπάτι ή όχι. Θέλει επίσης να δει αν σέβεσαι τον Θεό και αποφεύγεις το κακό ή όχι. Επομένως, είτε καταλαβαίνεις μεγάλο είτε μικρό μέρος της αλήθειας την οποιαδήποτε χρονική στιγμή, θα έρθεις και πάλι αντιμέτωπος με τις δοκιμασίες του Θεού, και ανάλογα με οποιαδήποτε αύξηση του ποσοστού της αλήθειας που κατανοείς, Εκείνος θα συνεχίσει να κανονίζει σχετικές δοκιμασίες για εσένα. Όταν βρεθείς εκ νέου αντιμέτωπος με μια δοκιμασία, ο Θεός θα θέλει να δει αν και κατά πόσο η άποψη, οι ιδέες και η στάση σου προς Αυτόν βίωσαν κάποια ανάπτυξη κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε. Κάποιοι αναρωτιούνται, «Γιατί ο Θεός θέλει πάντα να βλέπει τη στάση των ανθρώπων; Δεν έχει δει ήδη πώς κάνουν την αλήθεια πράξη; Γιατί εξακολουθεί να θέλει να δει τη στάση τους;» Αυτό αποτελεί μέγιστη ανοησία! Δεδομένου του ότι ο Θεός εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, το θέλημά Του πρέπει να βρίσκεται εκεί.

Ο Θεός διαρκώς παρατηρεί τους ανθρώπους από την άκρη, παρακολουθώντας την κάθε τους λέξη και ενέργεια, την κάθε τους πράξη και κίνηση· παρατηρεί ακόμα και την κάθε τους σκέψη και ιδέα. Ο Θεός σημειώνει όλα όσα συμβαίνουν στους ανθρώπους —τις καλές τους πράξεις, τα λάθη, τις παραβάσεις τους, ακόμα και τις εξεγέρσεις και τις προδοσίες τους— ως αποδεικτικά στοιχεία με τα οποία καθορίζει τα αποτελέσματά τους. Βήμα-βήμα, καθώς υψώνεται το έργο του Θεού, θα ακούς περισσότερες αλήθειες και θα φτάνεις σε σημείο να δεχθείς περισσότερα θετικά πράγματα και πληροφορίες, καθώς και θα κερδίσεις περισσότερη από την πραγματικότητα της αλήθειας. Κατά τη διαδικασία αυτή, οι απαιτήσεις του Θεού από εσένα θα αυξηθούν και εκείνες, και καθώς συμβαίνει αυτό, Εκείνος θα κανονίζει πιο αυστηρές δοκιμασίες για εσένα. Στόχος του είναι να εξετάσει εάν και κατά πόσο η στάση σου προς Αυτόν έχει, εν τω μεταξύ, σημειώσει πρόοδο. Φυσικά, όταν συμβεί αυτό, η άποψη που απαιτεί από εσένα ο Θεός θα συμβαδίζει με την κατανόησή σου για την πραγματικότητα της αλήθειας.

Καθώς το ανάστημά σου βαθμιαία θα καθίσταται υψηλότερο, το ίδιο θα συμβεί και με το πρότυπο που απαιτεί από εσένα ο Θεός. Όσο είσαι ακόμα ανώριμος, Εκείνος ορίζει ένα πολύ χαμηλό πρότυπο για να ανταποκριθείς σ' αυτό· όταν το ανάστημά σου καταστεί λίγο μεγαλύτερο, Εκείνος θα υψώσει λίγο πιο ψηλά και το πρότυπό σου. Τι θα κάνει όμως ο Θεός αφού έχεις αποκτήσει κατανόηση ολόκληρης της αλήθειας; Θα σου δώσει να αντιμετωπίσεις ακόμη πιο σοβαρές δοκιμασίες. Εν μέσω των δοκιμασιών αυτών, εκείνο που θέλει να αποκτήσει από εσένα ο Θεός, αυτό που θέλει να δει από εσένα, είναι μια βαθύτερη γνώση για Αυτόν, ένας αληθινός σεβασμός γι' Αυτόν. Τη δεδομένη στιγμή, οι απαιτήσεις Του από εσένα θα είναι υψηλότερες και «σκληρότερες» από ό,τι ήταν όταν το ανάστημά σου ήταν πιο ανώριμο (οι άνθρωποι ίσως να τις θεωρήσουν σκληρές, στην πραγματικότητα, όμως, ο Θεός τις θεωρεί λογικές). Όταν ο Θεός δοκιμάζει τους ανθρώπους, τι είδους πραγματικότητα επιθυμεί να δημιουργήσει; Ζητά συνεχώς από τους ανθρώπους να Του δώσουν την καρδιά τους. Μερικοί άνθρωποι θα πουν, «Πώς μπορώ να το δώσω αυτό; Έχω εκπληρώσει το καθήκον μου· εγκατέλειψα το σπίτι και τον βιοπορισμό μου και έχω δαπανήσει τον εαυτό μου. Δεν είναι αυτά όλα παραδείγματα του ότι παραδίδω την καρδιά μου στον Θεό; Πώς αλλιώς θα μπορούσα να δώσω την καρδιά μου στον Θεό; Θα μπορούσαν αυτά να μην ήταν στην πραγματικότητα τρόποι με τους οποίους δίνω την καρδιά μου σ' Αυτόν; Τι ακριβώς απαιτεί ο Θεός;» Η απαίτησή Του είναι πολύ απλή. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που έχουν ήδη δώσει την καρδιά τους στον Θεό σε διάφορους βαθμούς κατά τα διάφορα στάδια των δοκιμασιών τους, αλλά η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων δεν παραδίδει ποτέ την καρδιά της στον Θεό. Όταν ο Θεός σε δοκιμάζει, βλέπει αν η καρδιά σου είναι μαζί Του, με τη σάρκα ή με τον Σατανά. Όταν ο Θεός σε δοκιμάζει, βλέπει εάν και κατά πόσο βρίσκεσαι απέναντί Του ή εάν καταλαμβάνεις μια θέση συμβατή με Αυτόν, και βλέπει επίσης αν η καρδιά σου βρίσκεται στη δική Του πλευρά. Όταν είσαι ανώριμος και αντιμετωπίζεις δοκιμασίες, δεν έχεις πολλή πίστη και δεν μπορείς να γνωρίζεις τι ακριβώς πρέπει να κάνεις για να εκπληρώσεις τις προθέσεις του Θεού, επειδή η

κατανόησή σου για την αλήθεια είναι περιορισμένη. Ωστόσο, αν εσύ μπορείς ακόμα να προσεύχεσαι στον Θεό πραγματικά και ειλικρινά, και αν μπορείς να είσαι πρόθυμος να Του παραδώσεις την καρδιά σου, να Τον καταστήσεις κυρίαρχό σου και να είσαι πρόθυμος να Του προσφέρεις όλα εκείνα τα πράγματα που πιστεύεις ότι είναι τα πλέον πολύτιμα, τότε θα έχεις δώσει ήδη την καρδιά σου στον Θεό. Καθώς θα ακούς περισσότερα κηρύγματα και θα κατανοείς μεγαλύτερο μέρος της αλήθειας, το ανάστημά σου θα αναπτύσσεται και αυτό σταδιακά. Τη δεδομένη στιγμή, το πρότυπο των απαιτήσεων του Θεού δεν θα είναι το ίδιο με αυτό που ήταν τον καιρό που ήσουν ανώριμος· θα απαιτεί υψηλότερο πρότυπο από εσένα. Καθώς οι άνθρωποι παραδίδουν σταδιακά τις καρδιές τους στον Θεό, εκείνες πλησιάζουν σιγά-σιγά προς Αυτόν· καθώς οι άνθρωποι μπορούν πραγματικά να πλησιάσουν τον Θεό, τότε οι καρδιές τους θα Τον σέβονται όλο και περισσότερο. Αυτό που θέλει ο Θεός είναι ακριβώς μια τέτοια καρδιά.

Όταν ο Θεός θέλει να αποκτήσει την καρδιά κάποιου, θα υποβάλει αυτό το άτομο σε πολυάριθμες δοκιμασίες. Κατά τη διάρκεια των εν λόγω δοκιμασιών, αν ο Θεός δεν αποκτήσει την καρδιά αυτού του ατόμου και δεν δει ότι αυτός ο άνθρωπος έχει κάποια στάση —δηλαδή, αν ο Θεός δεν δει αυτό το άτομο να ασκείται ή να συμπεριφέρεται με τρόπο που δείχνει σεβασμό προς Αυτόν, και αν επίσης δεν δει σε αυτό το άτομο κάποια στάση και αποφασιστικότητα προς αποφυγή του κακού— τότε, έπειτα από πολυάριθμες δοκιμασίες, η υπομονή του Θεού προς αυτό το άτομο θα αποσυρθεί και δεν πρόκειται να το ανεχθεί πλέον. Δεν θα δοκιμάσει πλέον αυτό το άτομο και δεν θα εργαστεί πλέον πάνω του. Άρα, τι σημαίνει αυτό για το αποτέλεσμα του εν λόγω ανθρώπου; Σημαίνει ότι δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα. Ίσως αυτό το άτομο να μην έχει διαπράξει κάποιο κακό· ίσως να μην έχει κάνει τίποτα που να διακόπτει και να μην έχει προκαλέσει καμία ενόχληση. Ίσως να μην έχει αντισταθεί ανοιχτά στον Θεό. Ωστόσο, η καρδιά του ατόμου αυτού παραμένει κρυμμένη από τον Θεό· ποτέ δεν είχε ξεκάθαρη στάση και άποψη προς τον Θεό, και ο Θεός δεν μπορεί να δει ξεκάθαρα αν η καρδιά του έχει δοθεί σε Αυτόν ούτε αν αναζητά τον σεβασμό προς τον Θεό και την αποφυγή του κακού. Ο Θεός χάνει την υπομονή του με τέτοιους ανθρώπους και δεν πρόκειται να πληρώσει πλέον κανένα τίμημα γι' αυτούς, δεν θα εκτείνει πλέον έλεος σ' αυτούς ούτε θα εργαστεί πλέον πάνω σε αυτούς. Η ζωή της πίστης ενός τέτοιου ανθρώπου στον Θεό έχει ήδη τελειώσει. Αυτό συμβαίνει, επειδή ο Θεός δεν πήρε το αποτέλεσμα που ήθελε σε καμία από τις πολλές δοκιμασίες που του έδωσε. Έτσι, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, μέσα στους οποίους δεν είδα ποτέ τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος. Πώς μπορούμε να το δούμε αυτό; Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν εδώ και πολλά χρόνια στον Θεό και, επιφανειακά, έχουν συμπεριφερθεί με σφρίγγος· έχουν διαβάσει πολλά βιβλία, έχουν χειριστεί πολλές υποθέσεις, έχουν γεμίσει πάνω από δέκα σημειωματάρια και έχουν γίνει αυθεντίες σε πολλά λόγια και δόγματα. Ωστόσο, ποτέ δεν έχουν ορατή ανάπτυξη μέσα τους, οι απόψεις τους για τον Θεό παραμένουν αόρατες και οι στάσεις τους είναι ακόμα ασαφείς. Με άλλα λόγια, οι καρδιές τους δεν είναι ορατές· είναι πάντοτε τυλιγμένες και σφραγισμένες —είναι σφραγισμένες απέναντι στον Θεό. Ως αποτέλεσμα,

Εκείνος δεν έχει δει τις αληθινές καρδιές τους, δεν έχει δει σ' αυτούς τους ανθρώπους κανέναν αληθινό σεβασμό γι' Αυτόν και, επιπλέον, δεν έχει δει πώς αυτοί οι άνθρωποι βαδίζουν στην οδό Του. Εάν ο Θεός εξακολουθεί να μην έχει κερδίσει τέτοιους ανθρώπους ως τώρα, μπορεί να τους κερδίσει στο μέλλον; Όχι! Θα συνεχίσει να πιέζει για πράγματα που δεν μπορούν να αποκτηθούν; Όχι! Ποια είναι, λοιπόν, η παρούσα στάση του Θεού προς τέτοιους ανθρώπους; (Τους αποστρέφεται και τους εγκαταλείπει, καθώς και τους αγνοεί.) Τους αγνοεί! Ο Θεός δεν λαμβάνει υπ' όψιν τέτοιους ανθρώπους· τους αποστρέφεται και τους εγκαταλείπει. Απομνημονεύσατε τα λόγια αυτά πολύ γρήγορα και με μεγάλη ακρίβεια. Φαίνεται ότι κατανοήσατε όσα ακούσατε!

Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που, όταν αρχίζουν να ακολουθούν τον Θεό, είναι ανώριμοι και αδαείς· δεν κατανοούν το θέλημά Του ούτε γνωρίζουν τι σημαίνει πίστη σ' Αυτόν. Υιοθετούν έναν ανθρώπινο και λανθασμένο τρόπο πίστης στον Θεό και ακολουθίας του Θεού. Όταν τέτοιοι άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με δοκιμασίες, δεν έχουν επίγνωση αυτού· παραμένουν μουδιασμένοι στην καθοδήγηση και τη διαφώτιση του Θεού. Δεν γνωρίζουν τι σημαίνει να παραδώσουν την καρδιά τους στον Θεό ή τι σημαίνει να παραμείνουν σταθεροί κατά τη διάρκεια μιας δοκιμασίας. Ο Θεός δίνει σε τέτοιους ανθρώπους ένα περιορισμένο χρονικό περιθώριο και, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τους επιτρέπει να κατανοήσουν τη φύση των δοκιμασιών Του και τις προθέσεις Του. Μετά, οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να επιδείξουν τις οπτικές τους. Όσον αφορά αυτούς που βρίσκονται στο συγκεκριμένο στάδιο, ο Θεός περιμένει ακόμα. Όσον αφορά εκείνους που διαθέτουν κάποιες απόψεις κι όμως, εξακολουθούν να αμφιταλαντεύονται, που θέλουν να παραδώσουν την καρδιά τους στον Θεό, αλλά δεν έχουν συμφιλιωθεί με την ιδέα να το πράξουν, και που, ενώ έχουν κάνει ορισμένες βασικές αλήθειες πράξη, προσπαθούν να κρυφτούν και να εγκαταλείψουν όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με σοβαρές δοκιμασίες —ποια είναι, άραγε, η στάση του Θεού απέναντι σε αυτούς; Αναμένει ακόμη κάτι από αυτούς και το αποτέλεσμα εξαρτάται από τη στάση και την επίδοσή τους. Αν οι άνθρωποι δεν είναι ενεργητικοί ως προς την πρόοδό τους, τι κάνει ο Θεός; Τους εγκαταλείπει. Αυτό οφείλεται στο ότι, προτού σε εγκαταλείψει ο Θεός, έχεις ήδη εγκαταλείψει τον εαυτό σου. Οπότε, δεν μπορείς να κατηγορείς τον Θεό που πράττει το ίδιο. Είναι λάθος εκ μέρους σου να έχεις παράπονα από τον Θεό.

Τα διάφορα είδη αμηχανίας που φέρνει στους ανθρώπους μια πρακτική ερώτηση

Υπάρχει ένας άλλος τύπος ανθρώπου που έχει το πιο τραγικό αποτέλεσμα από όλους· δεν θέλω να αναφέρομαι καθόλου σε αυτό το είδος ατόμου. Δεν είναι τραγικός επειδή έχει λάβει την τιμωρία του Θεού ή επειδή οι απαιτήσεις Του στο πρόσωπό του είναι σκληρές και έχουν άρα τραγικό αποτέλεσμα· αντίθετα, είναι τραγικός επειδή το επιφέρει ο ίδιος στον εαυτό του. Όπως λέει το κοινό ρητό, σκάβει τον ίδιο του τον λάκκο. Τι είδους άνθρωπος το κάνει αυτό; Οι άνθρωποι αυτοί δεν βαδίζουν στο σωστό μονοπάτι

και τα αποτελέσματά τους αποκαλύπτονται εκ των προτέρων. Στα μάτια του Θεού, τέτοιοι άνθρωποι είναι τα μεγαλύτερα αντικείμενα της αποστροφής Του. Με ανθρώπινους όρους, άνθρωποι σαν αυτούς είναι οι πιο αξιοθρήνητοι. Όταν τέτοιοι άνθρωποι αρχίζουν να ακολουθούν τον Θεό, έχουν μεγάλο ζήλο· πληρώνουν ένα μεγάλο τίμημα, έχουν καλή άποψη ως προς τις προοπτικές του έργου του Θεού και έχουν άπειρη φαντασία σε ό,τι έχει να κάνει με το δικό τους μέλλον. Έχουν επίσης ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στον Θεό, πιστεύοντας ότι Εκείνος μπορεί να καταστήσει τους ανθρώπους ολοκληρωμένους και να τους φέρει έναν λαμπρό προορισμό. Παρ' όλα αυτά, κατά την πορεία του έργου του Θεού και για κάποιον άγνωστο λόγο, οι άνθρωποι αυτοί δραπετεύουν. Τι σημαίνει ο όρος «δραπετεύουν» εδώ; Σημαίνει ότι εξαφανίζονται χωρίς να πουν αντίο, εντελώς αθόρυβα· φεύγουν χωρίς λέξη. Παρόλο που τέτοιοι άνθρωποι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον Θεό, ποτέ δεν ριζώνουν στο μονοπάτι της πίστης τους στον Θεό. Έτσι, ανεξάρτητα από το για πόσον καιρό πίστευαν σ' Αυτόν, εξακολουθούν να είναι ικανοί να απομακρυνθούν από τον Θεό. Μερικοί άνθρωποι φεύγουν για να δημιουργήσουν επιχειρήσεις, κάποιοι φεύγουν για να ζήσουν τη ζωή τους, ορισμένοι για να γίνουν πλούσιοι και μερικοί για να παντρευτούν και να κάνουν παιδιά... Μεταξύ εκείνων που φεύγουν, υπάρχουν κάποιοι που αργότερα παθαίνουν κρίση συνείδησης και θέλουν να γυρίσουν πίσω, και άλλοι που δυσκολεύονται πάρα πολύ να τα βγάλουν πέρα και καταλήγουν να περιφέρονται στον κόσμο χρόνια ολόκληρα. Οι περιφερόμενοι αυτοί βιώνουν πολλά δεινά και πιστεύουν ότι η ύπαρξη στον κόσμο είναι υπερβολικά οδυνηρή και ότι δεν μπορούν να είναι χωριστά από τον Θεό. Θέλουν να επιστρέψουν στον οίκο του Θεού για να λάβουν παρηγοριά, ειρήνη και χαρά, και θέλουν να συνεχίσουν να πιστεύουν στον Θεό, προκειμένου να ξεφύγουν από την καταστροφή ή να αποκτήσουν σωτηρία και έναν όμορφο προορισμό. Αυτό οφείλεται στο ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι πιστεύουν ότι η αγάπη του Θεού είναι απέραντη και ότι η χάρη Του είναι ανεξάντλητη. Νομίζουν ότι, ανεξάρτητα από το τι έχει κάνει κάποιος, ο Θεός θα πρέπει να τον συγχωρήσει και να είναι ανεκτικός με το παρελθόν του. Αυτοί οι άνθρωποι λένε ξανά και ξανά ότι θέλουν να γυρίσουν πίσω και να κάνουν τα καθήκοντά τους. Υπάρχουν μάλιστα κι εκείνοι που δίνουν κάποια από τα υπάρχοντά τους στην εκκλησία, ελπίζοντας ότι αυτό θα ανοίξει τον δρόμο για την επιστροφή τους στον οίκο του Θεού. Ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους; Πώς θα πρέπει να καθορίσει τα αποτελέσματά τους; Μη διστάζετε, μιλήστε. (Νόμιζα ότι ο Θεός θα δεχόταν αυτόν τον τύπο ανθρώπου, αλλά έπειτα από αυτό που άκουσα μόλις τώρα, νιώθω πως ίσως και να μην το κάνει.) Εξήγησε το σκεπτικό σου. (Τέτοιοι άνθρωποι προσέρχονται ενώπιον του Θεού μόνο και μόνο προκειμένου το αποτέλεσμα τους να μην είναι ο θάνατος. Δεν προσέρχονται για να πιστεύουν στον Θεό από πραγματική ειλικρίνεια· προσέρχονται επειδή γνωρίζουν ότι το έργο του Θεού σύντομα θα τελειώσει, άρα έχουν την ψευδαίσθηση ότι μπορούν να έρθουν και να λάβουν ευλογίες.) Λες ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, άρα Εκείνος δεν μπορεί να τους δεχτεί, σωστά; (Ναι.) (Απ' ό,τι κατάλαβα, τέτοιοι άνθρωποι είναι απλώς καιροσκόποι και

δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό.) Δεν έχουν φτάσει σε σημείο να πιστεύουν στον Θεό· είναι καιροσκόποι. Πολύ σωστά! Αυτοί οι καιροσκόποι είναι το είδος των ανθρώπων που όλοι μισούν. Πάνε όπου φυσάει ο άνεμος και δεν μπαίνουν στον κόπο να κάνουν το οτιδήποτε, εκτός κι αν πρόκειται να βγάλουν κάτι από αυτό, άρα, φυσικά, είναι αξιοκαταφρόνητοι! Υπάρχει κάποιος άλλος αδελφός ή αδελφή που να έχει άποψη που θα ήθελε να μοιραστεί; (Ο Θεός δεν πρόκειται να τους δεχτεί πλέον, επειδή το έργο Του πρόκειται να ολοκληρωθεί και τώρα είναι η ώρα που ορίζονται τα αποτελέσματα των ανθρώπων. Αυτήν ακριβώς τη στιγμή είναι που οι συγκεκριμένοι άνθρωποι θέλουν να επιστρέψουν —όχι επειδή θέλουν πραγματικά να επιδιώξουν την αλήθεια, αλλά επειδή βλέπουν τις κατερχόμενες καταστροφές ή επειδή επηρεάζονται από εξωτερικούς παράγοντες. Αν είχαν πραγματικά την πρόθεση να επιδιώξουν την αλήθεια, ποτέ δε θα το είχαν σκάσει στα μισά του έργου του Θεού.) Υπάρχουν άλλες απόψεις; (Δεν πρόκειται να γίνουν δεκτοί. Ο Θεός στην πραγματικότητα τους έδωσε ήδη ευκαιρίες, αλλά εκείνοι επέμεναν να τηρούν στάση αδιαφορίας απέναντί Του. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις αυτών των ανθρώπων και ακόμα κι αν μετανοούν πραγματικά, ο Θεός δεν πρόκειται να τους επιτρέψει να επιστρέψουν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τους έχει κιόλας δώσει τόσο πολλές ευκαιρίες, αλλά εκείνοι έχουν επιδείξει ήδη τη στάση τους: 'Ηθελαν να εγκαταλείψουν τον Θεό. Για τον λόγο αυτόν, αν προσπαθήσουν να επιστρέψουν τώρα, ο Θεός δεν πρόκειται να τους δεχτεί.) (Συμφωνώ επίσης με το ότι ο Θεός δεν πρόκειται να δεχτεί αυτόν τον τύπο ανθρώπου, διότι, όταν κάποιος έχει δει την αληθινή οδό, έχει βιώσει το έργο του Θεού για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, και εξακολουθεί να μπορεί να επιστρέψει στον κόσμο και στην αγκαλιά του Σατανά, τότε αυτό αποτελεί τεράστια προδοσία προς τον Θεό. Παρά το γεγονός ότι η ουσία του Θεού είναι έλεος και αγάπη, εξαρτάται από το είδους ανθρώπου στο οποίο απευθύνεται η ουσία αυτή. Αν ο άνθρωπος αυτός προσέλθει ενώπιον του Θεού γυρεύοντας παρηγοριά ή αναζητώντας κάτι για να εναποθέσει πάνω τις ελπίδες του, τότε απλά δεν είναι ο τύπος που πιστεύει ειλικρινά στον Θεό και το έλεος του Θεού απέναντί σε τέτοιους ανθρώπους φτάνει μέχρι ένα ορισμένο σημείο.) Αν η ουσία του Θεού είναι έλεος, τότε γιατί δεν δίνει σ' αυτό το είδος ανθρώπου λίγο περισσότερο απ' αυτό; Με λίγο περισσότερο έλεος, δεν θα έχει άρα το άτομο αυτό ακόμα μια ευκαιρία; Στο παρελθόν, οι άνθρωποι έλεγαν συχνά ότι ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και δεν θέλει να υποστεί κανείς απώλεια· αν από εκατό πρόβατα χάσει το ένα, ο Θεός θα αφήσει τα ενενήντα εννέα για να ψάξει για το αγνοούμενο. Τώρα, όταν πρόκειται για αυτούς τους ανθρώπους, θα πρέπει ο Θεός να τους δεχτεί και να τους δώσει μια δεύτερη ευκαιρία λόγω της ειλικρινούς πίστης τους; Στην πραγματικότητα, αυτή δεν είναι δύσκολη ερώτηση· είναι πολύ απλή! Εάν καταλαβαίνετε αληθινά τον Θεό και έχετε πραγματική γνώση Αυτού, τότε δεν χρειάζονται πολλές εξηγήσεις —ούτε και πολλές εικασίες χρειάζονται, σωστά; Οι απαντήσεις σας βρίσκονται στον σωστό δρόμο, αλλά υπολείπονται ακόμα της στάσης του Θεού.

Τώρα μόλις, μερικοί από εσάς εξέφρασαν βεβαιότητα ως προς το ότι ο Θεός δεν θα ήταν δυνατόν να δεχτεί αυτόν τον τύπο ανθρώπου. Άλλοι δεν ήταν πολύ ξεκάθαροι, νομίζοντας ότι ο Θεός ίσως να τον δεχόταν ή ίσως και όχι —η στάση αυτή είναι η πλέον μετριοπαθής. Υπήρχαν επίσης εκείνοι ανάμεσά σας, η άποψη των οποίων ήταν πως ελπίζουν ότι θα δεχτεί ο Θεός τον συγκεκριμένο άνθρωπο —αυτή η στάση είναι η πλέον διφορούμενη. Όσοι από σας είναι βέβαιοι για αυτό που νομίζουν πιστεύετε ότι ο Θεός εργάστηκε για τόσο καιρό και ότι το έργο Του έχει ολοκληρωθεί, οπότε δεν υπάρχει λόγος να είναι ανεκτικός προς τους ανθρώπους αυτούς· ως εκ τούτου, νομίζετε ότι δεν πρόκειται να τους δεχτεί ξανά. Οι πιο μετριοπαθείς ανάμεσά σας πιστεύουν ότι τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ανάλογα με τις ατομικές περιστάσεις· εάν οι καρδιές των ανθρώπων αυτών είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τον Θεό, και αν πιστεύουν πραγματικά στον Θεό και επιδιώκουν την αλήθεια, τότε ο Θεός θα πρέπει να ξεχάσει τις προηγούμενες αδυναμίες και τα λάθη τους —θα πρέπει να συγχωρήσει αυτούς τους ανθρώπους, να τους δώσει μια δεύτερη ευκαιρία και να τους επιτρέψει να επιστρέψουν στον οίκο Του και να δεχθούν τη σωτηρία Του. Ωστόσο, εάν οι άνθρωποι αυτοί το σκάσουν ύστερα για άλλη μια φορά, τότε ο Θεός δεν θα τους θέλει πλέον και η εγκατάλειψη αυτών των ανθρώπων δεν μπορεί να θεωρηθεί αδικία. Υπάρχει ακόμα μια ομάδα που ελπίζει ότι ο Θεός μπορεί να δεχτεί έναν τέτοιο άνθρωπο. Αυτή η ομάδα δεν είναι αρκετά σίγουρη αν ο Θεός θα το κάνει πραγματικά ή όχι. Αν πιστεύουν ότι θα πρέπει να δεχτεί αυτό το είδος ατόμου, αλλά δεν το κάνει, τότε φαίνεται ότι αυτή η άποψη είναι ελαφρώς ασυμβίβαστη με την οπτική του Θεού. Εάν πιστεύουν ότι ο Θεός δεν θα πρέπει να δεχτεί έναν τέτοιο άνθρωπο, και ο Θεός τυγχάνει να λέει ότι η αγάπη Του προς τους ανθρώπους είναι απέραντη και ότι είναι πρόθυμος να δώσει σε αυτό το είδους άνθρωπο ακόμα μια ευκαιρία, τότε αυτό δεν αποτελεί παράδειγμα του πώς ξεσκεπάζεται η ανθρώπινη άγνοια; Σε κάθε περίπτωση, όλοι έχετε τις δικές σας απόψεις. Οι απόψεις αυτές αντιπροσωπεύουν ένα είδος γνώσης μέσα στις δικές σας σκέψεις· αποτελούν επίσης αντανάκλαση του βάθους της κατανόησής σας ως προς την αλήθεια και το θέλημα του Θεού. Είναι σωστό να τα λέω αυτά, έτσι δεν είναι; Είναι θαυμάσιο το ότι έχετε απόψεις σχετικά με αυτό το θέμα. Ωστόσο, παραμένει ακόμη το ερώτημα του κατά πόσο οι απόψεις σας είναι σωστές. Είστε όλοι λίγο ανήσυχοι, έτσι δεν είναι; «Ποιο είναι, λοιπόν, το σωστό; Δεν μπορώ να δω ξεκάθαρα ούτε και γνωρίζω με ακρίβεια τι σκέφτεται ο Θεός και δεν μου έχει πει τίποτα. Πώς μπορώ να μάθω τι σκέφτεται ο Θεός; Η στάση του Θεού απέναντι στην ανθρωπότητα είναι η αγάπη. Τηρώντας τη στάση που είχε στο παρελθόν, θα πρέπει να δεχτεί έναν τέτοιο άνθρωπο, αλλά δεν έχω απόλυτα ξεκάθαρη εικόνα για την παρούσα στάση του Θεού· μπορώ μόνο να πω ότι ίσως δεχτεί τον συγκεκριμένο άνθρωπο, ίσως, πάλι, όχι». Αυτό είναι για γέλια, έτσι δεν είναι; Αυτό το ερώτημα σας έχει αφήσει άναυδους. Αν δεν έχετε μια αρμόζουσα άποψη πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα, τότε τι θα κάνετε όταν η εκκλησία σας βρεθεί πραγματικά αντιμέτωπη με έναν τέτοιο άνθρωπο; Εάν δεν χειριστείτε αυτήν την κατάσταση σωστά, θα μπορούσατε να υβρίσετε τον Θεό. Δεν είναι επικίνδυνο ζήτημα;

Γιατί ήθελα να ρωτήσω για τις απόψεις σας αναφορικά με το ζήτημα που μόλις έθιξα; Ήθελα να εξετάσω τις απόψεις σας, να ελέγξω πόση γνώση του Θεού έχετε και ποιο μέρος των προθέσεων και της στάσης του Θεού κατανοείτε. Ποια είναι η απάντηση; Η απάντηση είναι οι ίδιες οι απόψεις σας. Μερικοί από εσάς είναι πολύ συντηρητικοί και κάποιοι χρησιμοποιείτε τη φαντασία σας προκειμένου να μαντέψετε. Τι σημαίνει «μαντεύω»; Σημαίνει ότι δεν είστε σε θέση να διακρίνετε πώς σκέφτεται ο Θεός, και άρα σκαρφίζετε αβάσιμες εικασίες για το ότι ο Θεός θα πρέπει να σκέφτεται με τον τάδε τρόπο· δεν γνωρίζετε πραγματικά αν οι ίδιοι είστε σωστοί ή όχι, οπότε εκφράζετε μια διφορούμενη άποψη. Ερχόμενοι αντιμέτωποι με το γεγονός αυτό, τι έχετε παρατηρήσει; Όταν ακολουθούν τον Θεό, οι άνθρωποι σπανίως προσέχουν το θέλημα Του και σπανίως λαμβάνουν υπ' όψιν τις σκέψεις και τη στάση Του απέναντι στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι δεν κατανοούν τις σκέψεις του Θεού, έτσι, όταν σας κάνουν ερωτήσεις για τις προθέσεις Του και τη διάθεσή Του, πέφτετε σε σύγχυση· πέφτετε σε βαθιά αβεβαιότητα, και έπειτα είτε μαντεύετε είτε παίζετε με τις πιθανότητες. Τι είδους νοοτροπία είναι αυτή; Αποδεικνύει ένα γεγονός: ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό Τον θεωρούν ως μια μάζα κενού αέρα και ως κάτι που τη μια στιγμή φαίνεται να υπάρχει και την άλλη όχι. Γιατί το θέτω έτσι; Διότι κάθε φορά που συναντάτε κάποιο πρόβλημα, δεν γνωρίζετε το θέλημα του Θεού. Και γιατί δεν γνωρίζετε το θέλημά Του; Όχι μόνο τώρα, αλλά από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν γνωρίζετε τη στάση του Θεού απέναντι σε αυτό το πρόβλημα. Δεν μπορείς να τη συλλάβεις και δεν γνωρίζεις τη στάση του Θεού, αλλά το έχεις σκεφτεί αυτό αρκετά; Επεδίωξες να τη μάθεις; Έχεις συναναστραφεί σχετικά με αυτό; Όχι! Αυτό επιβεβαιώνει ένα γεγονός: Ο Θεός της πίστης σου δεν έχει καμία σύνδεση με τον Θεό της πραγματικότητας. Κατά την πίστη σου στον Θεό, αναλογίζεσαι μόνο τις δικές σου προθέσεις, καθώς κι εκείνες των επικεφαλής σου· αναλογίζεσαι μόνο την επιφανειακή και δογματική έννοια του λόγου του Θεού, χωρίς να προσπαθείς πραγματικά να γνωρίσεις ή να αναζητήσεις καθόλου το θέλημα του Θεού. Έτσι δεν είναι; Η ουσία του συγκεκριμένου ζητήματος είναι ιδιαίτερα απάισια! Μετά από τόσα χρόνια, έχω δει πάμπολλους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό. Σε τι έχει μετατρέψει η πίστη τους τον Θεό στο μυαλό τους; Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό σαν να είναι μια μάζα κενού αέρα. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καμία απάντηση σε ερωτήσεις για την ύπαρξη του Θεού, επειδή δεν μπορούν ούτε να νιώσουν ούτε να διαισθανθούν την παρουσία ή την απουσία Του, πόσο μάλλον να τις βλέπουν ξεκάθαρα ή να τις κατανοούν. Υποσυνείδητα, οι άνθρωποι αυτοί θεωρούν ότι ο Θεός δεν υπάρχει. Άλλοι πιστεύουν στον Θεό σαν να είναι άνθρωπος. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι θεωρούν ότι ούτε Εκείνος είναι ικανός να πράξει όλα όσα είναι ανίκανοι να πράξουν οι ίδιοι, και ότι θα πρέπει να σκέφτεται όπως σκέφτονται αυτοί. Ο ορισμός τους για τον Θεό είναι «ένα αόρατο και μη απτό άτομο». Υπάρχει επίσης μια ομάδα ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό σαν να είναι μαριονέτα· οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι ο Θεός δεν έχει συναισθήματα. Νομίζουν ότι ο Θεός είναι ένα άγαλμα από πηλό και ότι όταν αντιμετωπίζει κάποιο ζήτημα, ο Θεός δεν έχει στάση, άποψη ή ιδέες· πιστεύουν πως

βρίσκεται στο έλεος του ανθρώπινου είδους. Οι άνθρωποι πιστεύουν απλώς αυτό που θέλουν να πιστέψουν. Αν Τον κάνουν μέγα, τότε είναι μέγας· αν Τον κάνουν μικρό, τότε είναι μικρός. Όταν οι άνθρωποι αμαρτάνουν και χρειάζονται το έλεος του Θεού, την ανεκτικότητα και την αγάπη Του, υποθέτουν ότι ο Θεός θα πρέπει να εκτείνει το έλεός Του. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι επινοούν έναν «Θεό» στο μυαλό τους, και έπειτα κάνουν τον «Θεό» αυτόν να εκπληρώνει τις απαιτήσεις τους και να ικανοποιεί όλες τους τις επιθυμίες. Ανεξάρτητα από το πού ή το πότε και ανεξάρτητα από το τι κάνουν τέτοιοι άνθρωποι, εκείνοι θα υιοθετήσουν το εν λόγω καπρίτσιο στη μεταχείριση του Θεού και στην πίστη τους. Υπάρχουν ακόμη και εκείνοι που, αφού έχουν επιδεινώσει τη διάθεσή του Θεού, εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να τους σώσει, επειδή υποθέτουν ότι η αγάπη του Θεού είναι απέραντη και η διάθεσή Του δίκαιη και ότι, ανεξάρτητα από το πόσο υβρίζει κανείς τον Θεό, Εκείνος δεν πρόκειται να θυμάται τίποτε από αυτά. Θεωρούν ότι εφόσον τα ανθρώπινα λάθη, τα ανθρώπινα παραπτώματα και η ανθρώπινη ανυπακοή αποτελούν στιγμιαίες εκφράσεις της διάθεσης ενός ατόμου, ο Θεός δίνει στους ανθρώπους ευκαιρίες και είναι ανεκτικός και υπομονετικός μαζί τους· πιστεύουν ότι ο Θεός θα εξακολουθήσει να τους αγαπά όπως και πριν. Έτσι, διατηρούν μεγάλες ελπίδες για την επίτευξη της σωτηρίας. Στην πραγματικότητα, ανεξάρτητα από το αν πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό, εφόσον δεν επιδιώκουν την αλήθεια, τότε ο Θεός θα διατηρεί αρνητική στάση απέναντί τους. Τούτο συμβαίνει, επειδή κατά την πορεία της πίστης σου στον Θεό, παρόλο που πήρες το βιβλίο με τα λόγια του Θεού και το θεώρησες ως θησαυρό, και το μελετούσες και το διάβαζες καθημερινά, έβαλες κατά μέρος τον αληθινό Θεό. Τον θεωρείς απλώς κενό αέρα ή απλό άνθρωπο —και ορισμένοι από εσάς τον θεωρούν απλά μαριονέτα και τίποτα περισσότερο. Γιατί το θέτω κατ' αυτόν τον τρόπο; Το κάνω επειδή από την πλευρά που το βλέπω Εγώ, είτε βρίσκεστε αντιμέτωποι με κάποιο πρόβλημα είτε συναντάτε κάποια περίσταση, όσα υπάρχουν στο υποσυνείδητό σου, όσα δημιουργείς εσωτερικά δεν είχαν ποτέ οποιαδήποτε σύνδεση με τα λόγια του Θεού ή με την επιδίωξη της αλήθειας. Εσύ γνωρίζεις μόνο όσα σκέφτεσαι εσύ ο ίδιος, τη δική σου άποψη και, στη συνέχεια, επιβάλεις τις δικές σου ιδέες και απόψεις διά της βίας στον Θεό. Στον νου σου αυτές γίνονται απόψεις του Θεού, κι από αυτές τις απόψεις δημιουργείς πρότυπα που στηρίζεις ακράδαντα. Με την πάροδο του χρόνου, το να προχωράς κατ' αυτόν τον τρόπο σε απομακρύνει ολοένα και περισσότερο από τον Θεό.

Κατανοήστε τη στάση του Θεού και παραμερίστε όλες τις παρανοήσεις για τον Θεό

Τι ακριβώς είδους Θεός είναι Αυτός ο Θεός στον οποίο πιστεύετε σήμερα; Το έχετε σκεφτεί ποτέ; Όταν βλέπει κάποιον κακό άνθρωπο να διαπράττει κακά πράγματα, τον σιχαίνεται; (Ναι.) Ποια είναι η στάση Του όταν βλέπει τους αδαείς να κάνουν λάθη; (Θλίβεται.) Ποια είναι η στάση Του όταν βλέπει τους ανθρώπους να κλέβουν τις προσφορές Του; (Τους σιχαίνεται.) Όλα αυτά είναι πολύ ξεκάθαρα. Ποια είναι η

στάση του Θεού όταν βλέπει κάποιον να είναι σε σύγχυση ως προς την πίστη του προς Αυτόν, που σε καμία περίπτωση δεν επιδιώκει την αλήθεια; Δεν είστε ιδιαίτερα σίγουροι, σωστά; Η «σύγχυση», ως στάση, δεν είναι αμαρτία ούτε υβρίζει τον Θεό, και οι άνθρωποι αισθάνονται ότι δεν είναι ένα είδος μεγάλου λάθους. Πείτε Μου, λοιπόν —ποια είναι η στάση του Θεού σε αυτήν την περίπτωση; (Είναι απρόθυμος να τους αναγνωρίσει.) «Απρόθυμία να αναγνωρίσει» —τι είδους στάση είναι αυτή; Σημαίνει ότι ο Θεός κοιτά αφ' υψηλού τους συγκεκριμένους ανθρώπους και τους περιφρονεί! Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει ο Θεός τέτοιους ανθρώπους είναι το να τους αγνοεί. Η προσέγγισή του Θεού είναι να τους κάνει στην άκρη, χωρίς να ασχολείται με κανένα έργο πάνω τους και αυτό περιλαμβάνει το έργο της διαφώτισης, της φώτισης, της συμμόρφωσης ή της πειθαρχίας. Τέτοιοι άνθρωποι απλά δεν μετράνε στο έργο του Θεού. Ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι σε όσους επιδεινώνουν τη διάθεσή Του και παραβιάζουν τα διοικητικά διατάγματά Του; Ακραία αποστροφή! Ο Θεός εξοργίζεται φοβερά με τους ανθρώπους που δε μετανοούν για την επιδείνωση της διάθεσής Του! Το ρήμα «εξοργίζομαι» δεν είναι παρά ένα αίσθημα, μια διάθεση· δεν αντιστοιχεί σε μια ξεκάθαρη στάση. Ωστόσο, αυτό το αίσθημα —αυτή η διάθεση— πρόκειται να επιφέρει ένα αποτέλεσμα σε τέτοιους ανθρώπους: Θα γεμίσει τον Θεό με ακραία αποστροφή! Και ποια είναι η συνέπεια αυτής της ακραίας αποστροφής; Ο Θεός βάζει αυτούς τους ανθρώπους στην άκρη, και, επί του παρόντος, δεν ανταποκρίνεται σ' αυτούς. Έπειτα θα περιμένει να τους ταξινομήσει «μετά το φθινόπωρο». Τι υπονοεί τούτο; Θα εξακολουθήσουν να έχουν αποτελέσματα αυτοί οι άνθρωποι; Ο Θεός ποτέ δεν προτίθετο να χορηγήσει κάποιο αποτέλεσμα σε τέτοιους ανθρώπους! Άρα, δεν είναι απολύτως φυσιολογικό το ότι ο Θεός δεν ανταποκρίνεται επί του παρόντος σε τέτοιους ανθρώπους; (Ναι, είναι φυσιολογικό.) Τι θα πρέπει να ετοιμάζονται να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Θα πρέπει να ετοιμαστούν να αντέξουν τις αρνητικές συνέπειες της συμπεριφοράς του και των μοχθηρών πράξεων που έχουν διαπράξει. Αυτή είναι η απάντηση του Θεού σε έναν τέτοιο άνθρωπο. Τώρα, λοιπόν, λέω ξεκάθαρα σε τέτοιους ανθρώπους: Μην τρέφετε πλέον αυταπάτες και μην ασχολείστε με άλλους ευσεβείς πόθους. Ο Θεός δεν θα είναι επ' αόριστον ανεκτικός με τους ανθρώπους· δεν θα υπομένει αιωνίως τα παραπτώματα ή την ανυπακοή τους. Μερικοί άνθρωποι θα πουν, «Κι εγώ έχω δει μερικούς τέτοιους ανθρώπους και όταν προσεύχονται, νιώθουν ότι ο Θεός τους αγγίζει ιδιαιτέρως, κι έπειτα κλαίνει πικρά. Συνήθως είναι επίσης πολύ χαρούμενοι· φαίνεται να έχουν την παρουσία και την καθοδήγηση του Θεού μαζί τους». Μη διατυπώνετε τέτοιες ανοησίες! Τα πικρά δάκρυα δεν σημαίνουν αναγκαστικά ότι αγγίζεται κανείς από τον Θεό ή ότι απολαμβάνει την παρουσία Του, πόσο μάλλον την καθοδήγησή Του. Αν οι άνθρωποι οργίζουν τον Θεό, Εκείνος θα συνεχίσει να τους καθοδηγεί; Εν ολίγοις, όταν ο Θεός έχει αποφασίσει να αποκλείσει και να εγκαταλείψει κάποιον, το αποτέλεσμα αυτού του ανθρώπου έχει ήδη χαθεί. Δεν έχει σημασία πόσο ευνοϊκά είναι τα αισθήματά του όταν προσεύχεται ή πόση πίστη έχει μέσα στην καρδιά του για τον Θεό, αυτό δεν έχει πλέον καμία συνέπεια. Το σημαντικό είναι ότι ο Θεός δεν χρειάζεται το

συγκεκριμένο είδος πίστης· έχει ήδη αποστραφεί και εγκαταλείψει τους ανθρώπους αυτούς. Ο τρόπος με τον οποίον θα τους αντιμετωπίσει στο μέλλον είναι, επίσης, ασημαντος. Το σημαντικό είναι ότι την ίδια τη στιγμή που οι άνθρωποι αυτοί θα οργίσουν τον Θεό, καθορίζεται το αποτέλεσμα τους. Εάν ο Θεός έχει αποφασίσει να μη σώσει τέτοιους ανθρώπους, τότε θα μείνουν πίσω για να τιμωρηθούν. Αυτή είναι η στάση του Θεού.

Αν η ουσία του Θεού περιέχει ένα στοιχείο αγάπης και Εκείνος είναι ελεήμων απέναντι στον καθένα ξεχωριστά, οι άνθρωποι έχουν παραβλέψει και λησμονήσει το γεγονός ότι η ουσία Του είναι και ουσία αξιοπρέπειας. Το ότι διαθέτει αγάπη δε σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να Τον υβρίζουν ελεύθερα, χωρίς να Του προκαλούν αισθήματα ή κάποια αντίδραση ούτε το ότι διαθέτει έλεος σημαίνει ότι δεν έχει καθόλου αρχές ως προς τη μεταχείριση των ανθρώπων. Ο Θεός είναι ζωντανός· υπάρχει πραγματικά. Δεν είναι ούτε κάποια φανταστική μαριονέτα ούτε κάποιο άλλο αντικείμενο. Δεδομένου του ότι υπάρχει, θα πρέπει πάντα να ακούμε προσεκτικά τη φωνή της καρδιάς Του, να δίνουμε μεγάλη προσοχή στη στάση Του και να φτάνουμε σε σημείο να κατανοούμε τα αισθήματά Του. Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούμε ανθρώπινες φαντασιώσεις για να ορίσουμε τον Θεό ούτε θα πρέπει να Του επιβάλλουμε ανθρώπινες σκέψεις και επιθυμίες, κάνοντάς Τον να μεταχειρίζεται τους ανθρώπους με ανθρώπινο τρόπο που βασίζεται σε ανθρώπινες φαντασιώσεις. Αν το πράττεις αυτό, τότε οργίζεις τον Θεό, βάζεις σε πειρασμό την οργή Του και αμφισβητείς την αξιοπρέπειά Του! Έτσι, μόλις φτάσετε σε σημείο να κατανοείτε τη σοβαρότητα αυτού του ζητήματος, παροτρύνω τον καθέναν από εσάς να είναι προσεκτικός και συνετός στις πράξεις του. Να είστε επίσης προσεκτικοί και συνετοί κατά την ομιλία σας —όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεστε στον Θεό, όσο πιο προσεκτικοί και συνετοί είστε, τόσο το καλύτερο! Όταν δεν κατανοείς τη στάση του Θεού, να απέχεις από το να μιλάς απρόσεκτα, μην είσαι απρόσεκτος κατά τις ενέργειές σου ούτε να κολλάς αδιάφορα ετικέτες. Το σημαντικότερο είναι να μην καταλήγεις σε κανένα αυθαίρετο συμπέρασμα. Αντ' αυτού, θα πρέπει να περιμένεις και να αναζητάς· και αυτές οι ενέργειες αποτελούν επίσης μια έκφραση του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν μπορείς να το επιτύχεις αυτό και, πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν κατέχεις τη συγκεκριμένη στάση, τότε ο Θεός δεν πρόκειται να σε κατηγορήσει για την ανοησία, την άγνοια και την έλλειψη κατανόησης που έχεις όσον αφορά τους λόγους που υπάρχουν πίσω από διάφορα πράγματα. Αντ' αυτού, χάρη στη στάση φόβου σου μήπως υβρίσεις τον Θεό, σεβασμού σου προς τις προθέσεις Του και στην προθυμία να Τον υπακούς, ο Θεός θα σε θυμάται, θα σε καθοδηγεί και θα σε διαφωτίζει ή θα ανεχτεί την ανωριμότητα και την άγνοιά σου. Αντιστρόφως, αν η στάση σου απέναντί Του είναι ασεβής —αν Τον κρίνεις όπως θέλεις ή αν εικάζεις και ορίζεις τις ιδέες Του αυθαίρετα— ο Θεός θα σε καταδικάσει, θα σε πειθαρχήσει και ακόμη και θα σε τιμωρήσει· ή μπορεί να σου δώσει κάποιο σχόλιο. Ίσως το σχόλιο αυτό να σχετίζεται με το αποτέλεσμα σου. Γι' αυτό, επιθυμώ και πάλι να τονίσω το εξής: Ο καθένας από σας

θα πρέπει να είναι προσεκτικός και συνετός σε ό,τι προέρχεται από τον Θεό. Μη μιλάς απρόσεκτα και μην είσαι απρόσεκτος στις ενέργειές σου. Πριν πεις οτιδήποτε, θα πρέπει να σταματάς και να σκέφτεσαι: Μήπως αυτή Μου η ενέργεια οργίσει τον Θεό; Κάνοντάς αυτό, σέβομαι τον Θεό; Ακόμη και σε απλά ζητήματα, θα πρέπει να προσπαθείς να απαντάς σε αυτά τα ερωτήματα και να ξοδεύεις περισσότερο χρόνο εξετάζοντάς τα. Αν στ' αλήθεια μπορείς να ασκείσαι σύμφωνα με αυτές τις αρχές σε κάθε πτυχή, στο καθετί, ανά πάσα στιγμή, και να υιοθετείς μια τέτοια στάση ιδίως όταν δεν κατανοείς κάτι, τότε ο Θεός πάντα θα σε καθοδηγεί και θα σου προσφέρει ένα μονοπάτι για να ακολουθήσεις. Ανεξάρτητα από το πόσο μπορεί να προσποούνται οι άνθρωποι, ο Θεός τους βλέπει σαφέστατα και ξεκάθαρα, και θα προσφέρει μια ακριβή και ενδεδειγμένη αξιολόγηση αυτών σου των εκδηλώσεων. Αφού θα έχεις υποβληθεί στην τελική δοκιμασία, ο Θεός θα πάρει το σύνολο της συμπεριφοράς σου, αθροίζοντάς το απολύτως, προκειμένου να καθορίσει το αποτέλεσμά σου. Το αποτέλεσμα αυτό θα πείσει τον καθένα πέρα από κάθε αμφιβολία. Εκείνο που θα ήθελα να σας πω σε αυτό το σημείο είναι το εξής: Κάθε σας πράξη, κάθε σας ενέργεια και κάθε σας σκέψη ορίζουν τη μοίρα σας.

Ποιος καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων;

Υπάρχει ακόμα ένα ζήτημα υψίστης σημασίας που πρέπει να συζητήσουμε και αυτό είναι η στάση σας απέναντι στον Θεό. Η στάση αυτή είναι καίριας σημασίας! Καθορίζει το αν, τελικά, θα βαδίσετε προς την καταστροφή ή προς τον όμορφο προορισμό που έχει προετοιμάσει για σας ο Θεός. Στην Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός έχει ήδη εργαστεί για περισσότερα από είκοσι χρόνια, και ίσως κατά τη διάρκεια αυτών των δύο δεκαετιών, βαθιά μέσα σας να ήσασταν κάπως αβέβαιοι ως προς την επίδοσή σας. Ωστόσο, μέσα στην καρδιά Του, ο Θεός έχει φτιάξει ένα πραγματικό και αληθινό ιστορικό του καθενός από εσάς. Από τη στιγμή που ξεκίνησε ο κάθε άνθρωπος να Τον ακολουθεί και να ακούει τα κηρύγματά Του, κατανοώντας σταδιακά ολοένα και περισσότερο την αλήθεια και ως τη στιγμή που ο καθένας ξεκίνησε να εκπληρώνει τα καθήκοντά του, ο Θεός έχει κρατήσει ιστορικό με κάθε είδους συμπεριφορές που αποδίδονται σε κάθε άτομο. Καθώς εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους και έρχονται αντιμέτωποι με κάθε είδους περιβάλλοντα και δοκιμασίες, ποια είναι η στάση των ανθρώπων; Πώς αποδίδουν; Πώς αισθάνονται μέσα στην καρδιά τους απέναντι στον Θεό;... Ο Θεός έχει κάνει απολογισμό όλων αυτών· έχει ένα ιστορικό όλων αυτών. Από την πλευρά σας, ίσως τα θέματα αυτά να σας μπερδεύουν. Ωστόσο, από την πλευρά του Θεού, είναι όλα απολύτως ξεκάθαρα και δεν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη προχειρότητας. Πρόκειται για ένα ζήτημα που αφορά το αποτέλεσμα κάθε ατόμου και θίγει επίσης τη μοίρα και τις μελλοντικές προοπτικές κάθε ατόμου, και ακόμη περισσότερο, αυτό είναι το σημείο όπου ο Θεός δαπανά όλες τις επίπονες προσπάθειές Του· συνεπώς, ο Θεός δεν θα το παραμελούσε ποτέ ούτε στο ελάχιστο ούτε ανέχεται οποιαδήποτε απροσεξία. Ο Θεός κάνει μια καταγραφή αυτού του απολογισμού της ανθρωπότητας, σημειώνοντας ολόκληρη την πορεία των ανθρώπων στην ακολουθία προς τον Θεό, από την αρχή ως το τέλος. Η στάση

σου απέναντί Του κατά το συγκεκριμένο διάστημα έχει καθορίσει τη μοίρα σου. Έτσι δεν είναι; Τώρα, πιστεύεις ότι ο Θεός είναι δίκαιος; Είναι οι πράξεις Του οι ενδεικνυόμενες; Εξακολουθείτε να έχετε στο μυαλό σας άλλες φαντασιώσεις για τον Θεό; (Όχι.) Τότε θα λέγατε ότι τα αποτελέσματα των ανθρώπων καθορίζονται από τον Θεό ή από τους ίδιους τους ανθρώπους; (Ο Θεός θα τα καθορίσει.) Ποιος τα καθορίζει; (Ο Θεός.) Δεν είστε σίγουροι, έτσι δεν είναι; Αδελφοί και αδελφές από το Χονγκ Κονγκ, μιλήστε —ποιος τα καθορίζει; (Τα καθορίζουν οι ίδιοι οι άνθρωποι.) Τα καθορίζουν οι ίδιοι οι άνθρωποι; Αυτό δεν θα σήμαινε ότι τα αποτελέσματα των ανθρώπων δεν έχουν καμία σχέση με τον Θεό; Αδελφοί και αδελφές από τη Νότια Κορέα, μιλήστε. (Ο Θεός καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων βάσει όλων των ενεργειών και των πράξεών τους, και σύμφωνα με το μονοπάτι στο οποίο βαδίζουν.) Πρόκειται για πολύ αντικειμενική απάντηση. Στο σημείο αυτό, υπάρχει ένα γεγονός, για το οποίο πρέπει να σας ενημερώσω όλους: Κατά την πορεία του έργου της σωτηρίας Του, ο Θεός έχει θέσει για τους ανθρώπους ένα πρότυπο. Το πρότυπο αυτό είναι ότι πρέπει να ακούν τον λόγο του Θεού και να βαδίζουν στην οδό Του. Το συγκεκριμένο πρότυπο χρησιμοποιείται για το ζύγισμα των αποτελεσμάτων των ανθρώπων. Αν ασκείσαι σύμφωνα με το συγκεκριμένο θεϊκό πρότυπο, τότε μπορείς να επιτύχεις ένα καλό αποτέλεσμα· αν όχι, τότε δεν μπορείς να επιτύχεις καλό αποτέλεσμα. Ποιος, λοιπόν, θα έλεγες ότι καθορίζει το εν λόγω αποτέλεσμα; Δεν το καθορίζει ο Θεός από μόνος Του, αλλά, μάλλον, ο Θεός και οι άνθρωποι μαζί. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Γιατί έτσι; Επειδή ο Θεός επιθυμεί να εμπλακεί ενεργά στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους και να προετοιμάσει έναν όμορφο προορισμό για την ανθρωπότητα· οι άνθρωποι είναι τα αντικείμενα του έργου του Θεού, και το αποτέλεσμα αυτό, ο εν λόγω προορισμός, είναι αυτό που ο Θεός ετοιμάζει για εκείνους. Εάν δεν υπήρχαν αντικείμενα για να εργαστεί πάνω τους, δεν θα χρειαζόταν να επιτελέσει αυτό το έργο· αν δεν επιτελούσε αυτό το έργο, τότε οι άνθρωποι δεν θα είχαν ευκαιρία για να κερδίσουν τη σωτηρία. Οι άνθρωποι είναι αυτοί που θα σωθούν και, παρόλο που η σωτηρία είναι ο παθητικός ρόλος της διαδικασίας, η στάση αυτών που διαδραματίζουν αυτόν τον ρόλο καθορίζει το εάν ο Θεός θα είναι επιτυχής στο έργο Του να σώσει την ανθρωπότητα. Χωρίς την καθοδήγηση που σου δίνει ο Θεός, δεν θα γνώριζες το πρότυπο Του ούτε θα είχες κανέναν στόχο. Εάν έχεις το πρότυπο αυτό, τον στόχο αυτόν και, παρ' όλα αυτά, εξακολουθείς να μην συνεργάζεσαι, να μην το κάνεις πράξη ούτε να πληρώνεις το τίμημα, τότε δεν θα επιτύχεις το αποτέλεσμα αυτό. Γι' αυτόν τον λόγο, λέω ότι το αποτέλεσμα κάποιου είναι αδύνατον να διαχωριστεί από τον Θεό και είναι αδύνατον, επίσης, να διαχωριστεί από τον άνθρωπο. Τώρα, άρα, γνωρίζετε ποιος καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων.

Οι άνθρωποι τείνουν να ορίζουν τον Θεό βάσει εμπειρίας

Έχετε παρατηρήσει κάτι κάθε φορά που επικοινωνείτε σχετικά με το θέμα της γνώσης του Θεού; Μήπως παρατηρήσατε ότι η στάση Του αυτές τις μέρες έχει υποστεί κάποια μεταμόρφωση; Είναι η στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους αμετάβλητη;

Θα υπομένει για πάντα έτσι, εκτείνοντας επ' αόριστον όλη την αγάπη και το έλεός Του στους ανθρώπους; Το ζήτημα αυτό περιλαμβάνει επίσης την ουσία του Θεού. Ας επιστρέψουμε στο ερώτημα του αποκαλούμενου ασώτου υιού που αναφέρθηκε νωρίτερα. Μετά από το ερώτημα αυτό, οι απαντήσεις σας δεν ήταν πολύ ξεκάθαρες· με άλλα λόγια, ακόμα δεν έχετε πολύ σταθερή κατανόηση των προθέσεων του Θεού. Μόλις οι άνθρωποι μαθαίνουν ότι ο Θεός αγαπά το ανθρώπινο γένος, Τον ορίζουν ως σύμβολο αγάπης: Πιστεύουν ότι ανεξάρτητα από το τι κάνουν οι άνθρωποι, το πώς συμπεριφέρονται, το πώς μεταχειρίζονται τον Θεό και το πόσο ανυπάκουοι μπορεί να είναι, τίποτα από αυτά δεν έχει πραγματικά σημασία, επειδή ο Θεός έχει αγάπη, και η αγάπη Του είναι απέραντη και αμέτρητη· ο Θεός διαθέτει αγάπη, οπότε μπορεί να είναι ανεκτικός με τους ανθρώπους· και ο Θεός διαθέτει αγάπη, άρα μπορεί να είναι ελεήμων προς τους ανθρώπους, ελεήμων προς την ανωριμότητά τους, ελεήμων προς την άγνοιά τους και ελεήμων προς την ανυπακοή τους. Έτσι έχουν όντως τα πράγματα; Διότι μερικοί άνθρωποι, έχοντας βιώσει την υπομονή του Θεού μία ή ακόμη και κάποιες φορές, θα αντιμετωπίσουν αυτά που βίωσαν ως κεφάλαιο στην προσωπική κατανόησή τους για τον Θεό, πιστεύοντας ότι θα είναι για πάντα υπομονετικός και ελεήμων προς αυτούς, κι έπειτα, κατά τη διάρκεια της ζωής τους, θεωρούν αυτήν την υπομονή του Θεού ως το πρότυπο σύμφωνα με το οποίο τους μεταχειρίζεται. Υπάρχουν επίσης εκείνοι οι άνθρωποι που, έχοντας βιώσει μια φορά την ανεκτικότητα του Θεού, ορίζουν για πάντα τον Θεό ως ανεκτικό —και στο μυαλό τους η ανεκτικότητα αυτή είναι απεριόριστη, απόλυτη, ακόμα και χωρίς αρχές. Είναι σωστές τέτοιες πεποιθήσεις; Κάθε φορά που τίθενται προς συζήτηση τα ζητήματα της ουσίας ή της διάθεσης του Θεού, φαίνεστε μπερδεμένοι. Το να σας βλέπω έτσι, Μου προκαλεί μεγάλο άγχος. Έχετε ακούσει πολλές αλήθειες σχετικά με την ουσία του Θεού· έχετε ακούσει επίσης πολλές συζητήσεις σχετικά με τη διάθεσή Του. Ωστόσο, στο μυαλό σας, τα εν λόγω ζητήματα, καθώς και η αλήθεια αυτών των πτυχών είναι απλώς μνήμες βασισμένες στη θεωρία και τα γραπτά· στην καθημερινή σας ζωή, κανείς από εσάς δεν είναι ποτέ ικανός να βιώσει ή να δει τη διάθεση του Θεού γι' αυτό που είναι πραγματικά. Ως εκ τούτου, είστε όλοι μπερδεμένοι ως προς τις πεποιθήσεις σας· η πίστη όλων σας είναι τυφλή, μέχρι του σημείου να κρατάτε ασεβή στάση απέναντι στον Θεό και ακόμη και να Τον παραμερίζετε. Πού σας οδηγεί η διατήρηση της συγκεκριμένης στάσης απέναντι στον Θεό; Οδηγεί στο να βγάξετε συνεχώς συμπεράσματα για τον Θεό. Μόλις έχετε αποκτήσει λίγη γνώση, νιώθετε έπειτα πολύ ικανοποιημένοι, σαν να έχετε αποκτήσει την ολότητα του Θεού. Εν συνεχεία, καταλήγετε στο συμπέρασμα ότι έτσι είναι ο Θεός, στερώντας Του την ελευθερία κινήσεων. Επιπλέον, όποτε ο Θεός πράττει κάτι καινούριο, απλώς αρνείστε να παραδεχθείτε ότι είναι ο Θεός. Μια μέρα, όταν ο Θεός πει: «Έπαψα να αγαπώ το ανθρώπινο γένος· δεν θα εκτείνω άλλο έλεος στους ανθρώπους· δεν έχω πια άλλη ανεκτικότητα ή υπομονή προς αυτούς· ξεχειλίζω από ακραία αποστροφή και αντιπάθεια προς εκείνους», τέτοιες δηλώσεις θα προκαλέσουν σύγκρουση στα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων. Μερικοί από αυτούς θα πουν κιόλας:

«Δεν είσαι πια ο Θεός μου· δεν είσαι πλέον ο Θεός που θέλω να ακολουθήσω. Αν το λες αυτό, τότε δεν είσαι πλέον κατάλληλος για να είσαι ο Θεός μου και δεν χρειάζεται να συνεχίσω να Σε ακολουθώ. Εάν δεν μου δίνεις πλέον έλεος, αγάπη και ανεκτικότητα, τότε θα πάψω να Σε ακολουθώ. Αν είσαι επ' αόριστον ανεκτικός μαζί μου, αν είσαι πάντα υπομονετικός μαζί μου και μου επιτρέπεις να βλέπω ότι είσαι αγάπη, υπομονή και ανεκτικότητα, μόνο τότε μπορώ να Σε ακολουθήσω και μόνο τότε θα έχω την πίστη να Σε ακολουθήσω μέχρι το τέλος. Αφού θα έχω την υπομονή και το έλεός Σου, η ανυπακοή και τα παραπτώματά μου μπορούν να συγχωρούνται και να μου χαρίζονται επ' αόριστον και μπορώ να αμαρτάνω οποτεδήποτε και οπουδήποτε, να ομολογώ και να συγχωρούμαι οποτεδήποτε και οπουδήποτε, και να Σε οργίζω οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Εσύ δεν θα πρέπει να έχεις καμία άποψη ούτε να βγάζεις συμπεράσματα σχετικά με εμένα». Παρόλο που κανένας από σας δεν μπορεί να σκέφτεσαι τόσο υποκειμενικά ή συνειδητά αυτού του είδους το ζήτημα, όποτε θεωρείς τον Θεό εργαλείο που θα χρησιμοποιηθεί για τη συγχώρεση των αμαρτιών σου ή αντικείμενο που θα χρησιμοποιηθεί για να αποκτήσεις έναν όμορφο προορισμό, έχεις ανεπαίσθητα τοποθετήσει τον ζωντανό Θεό απέναντί σου, ως εχθρό σου. Αυτό βλέπω Εγώ. Εσύ μπορεί να λες όσο θέλεις πράγματα του τύπου, «Πιστεύω στον Θεό», «Επιδιώκω την αλήθεια», «Θέλω να αλλάξω τη διάθεσή μου», «Θέλω να δραπετεύσω από την επιρροή του σκότους», «Θέλω να ικανοποιώ τον Θεό», «Θέλω να υποταχθώ στον Θεό», «Θέλω να είμαι πιστός στον Θεό και να κάνω σωστά το καθήκον μου» και ούτω καθεξής. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το πόσο γλυκά μπορεί να ηχούν τα λόγια σου, ανεξάρτητα από το πόση θεωρία μπορεί να γνωρίζεις και από το πόσο επιβλητική ή αξιοπρεπής μπορεί να είναι αυτή η θεωρία, γεγονός είναι ότι, τώρα πλέον, υπάρχουν πολλοί από εσάς που έχουν ήδη μάθει πώς να χρησιμοποιούν τους κανονισμούς, τα δόγματα, τις θεωρίες που κατέχετε προκειμένου να εξάγουν συμπεράσματα για τον Θεό, τοποθετώντας Τον όπως είναι φυσικό σε αντιδιαστολή με εσάς. Παρόλο που μπορεί να είσαι αυθεντία στα γράμματα και στα δόγματα, δεν έχεις πραγματικά εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας, γι' αυτό και σου είναι πολύ δύσκολο να πλησιάσεις τον Θεό, να Τον γνωρίσεις και να Τον κατανοήσεις. Είναι τόσο θλιβερό!

Είδα την ακόλουθη σκηνή σε ένα βίντεο: Μερικές αδελφές κρατούσαν ένα αντίγραφο του «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται» και το κρατούσαν πολύ ψηλά· σήκωναν το βιβλίο ανάμεσά τους, πολύ ψηλότερα από τα κεφάλια τους. Αν και ήταν απλώς μια εικόνα, αυτό που προκάλεσε μέσα Μου δεν ήταν εικόνα· Με έκανε, μάλλον, να σκεφτώ ότι αυτό που κάθε άνθρωπος κρατά ψηλά στην καρδιά του δεν είναι ο λόγος του Θεού, αλλά το βιβλίο του λόγου του Θεού. Πρόκειται για ένα ζήτημα υπερβολικά θλιβερό. Μια τέτοια ενέργεια δεν έχει καμία σχέση με τον μεγάλο σεβασμό προς τον Θεό, επειδή η έλλειψη κατανόησης του Θεού από την πλευρά σας έχει φτάσει στο σημείο που ακόμη και μια πολύ προφανής ερώτηση, ένα εξαιρετικά ασήμαντο ζήτημα, σας κάνει να σκαρφίζεστε δικές σας αντιλήψεις. Όταν σας ρωτώ διάφορα πράγματα και είμαι σοβαρός μαζί σας, εσείς απαντάτε με εικασίες και δικές σας φαντασιώσεις· ορισμένοι

από εσάς υιοθετούν ακόμη και έναν τόνο αμφιβολίας και απαντούν στην ερώτησή Μου με ερωτήσεις. Αυτό Μου λέει ακόμα πιο ξεκάθαρα ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύετε δεν είναι ο αληθινός Θεός. Ενώ διαβάζατε τα λόγια του Θεού για τόσο πολλά χρόνια, χρησιμοποιείτε αυτά, το έργο Του και άλλα δόγματα, για να εξάγετε εκ νέου συμπεράσματα για Αυτόν. Επιπλέον, ποτέ δεν προσπαθείτε καν να κατανοήσετε τον Θεό· ποτέ δεν προσπαθείτε να καταλάβετε τις προθέσεις Του, να κατανοήσετε τη στάση Του απέναντι στους ανθρώπους ή να αντιληφθείτε το πώς σκέφτεται ο Θεός, γιατί είναι θλιμμένος, γιατί είναι θυμωμένος, γιατί αποστρέφεται και εγκαταλείπει τους ανθρώπους και άλλα τέτοια ερωτήματα. Επιπλέον, ακόμη περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Θεός ήταν πάντοτε σιωπηλός, επειδή απλά παρακολουθεί τις διάφορες ενέργειες της ανθρωπότητας, χωρίς καμία στάση ή ιδέες απέναντί της. Και πάλι, μια άλλη ομάδα ανθρώπων πιστεύει ότι ο Θεός δεν βγάζει τον παραμικρό ήχο, επειδή έχει συναινέσει, παραμένοντας σιωπηλός επειδή περιμένει ή επειδή δεν έχει καμία στάση· θεωρούν ότι επειδή η στάση του Θεού έχει ήδη αναλυθεί πλήρως μέσα στο βιβλίο και έχει εκφραστεί στο σύνολό της στην ανθρωπότητα, ως εκ τούτου δεν είναι απαραίτητο να επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά στους ανθρώπους. Αν και ο Θεός είναι σιωπηλός, εξακολουθεί να έχει στάση και άποψη, καθώς επίσης και πρότυπο στο οποίο απαιτεί να ανταποκριθούν οι άνθρωποι. Αν και οι άνθρωποι δεν προσπαθούν να Τον κατανοήσουν ή να Τον αναζητήσουν, η στάση του Θεού είναι πολύ ξεκάθαρη. Σκεφτείτε κάποιον που κάποτε ακολουθούσε παθιασμένα τον Θεό, αλλά έπειτα, σε κάποιο σημείο, Τον εγκατέλειψε και έφυγε. Αν ο άνθρωπος αυτός θέλει τώρα να επιστρέψει, με αρκετή έκπληξη, θα διαπιστώσετε ότι δεν γνωρίζετε ποια θα είναι η άποψη του Θεού ούτε και η στάση Του. Δεν είναι αυτό υπερβολικά θλιβερό; Στην πραγματικότητα, πρόκειται για αρκετά επιφανειακό ζήτημα. Εάν κατανοούσατε πραγματικά την καρδιά του Θεού, θα γνωρίζατε τη στάση Του απέναντι σε αυτό το είδος ανθρώπου και η απάντησή σας δεν θα ήταν διφορούμενη. Αφού, λοιπόν, δεν γνωρίζετε, επιτρέψτε Μου να σας ενημερώσω.

Η στάση του Θεού προς όσους δραπετεύουν κατά τη διάρκεια του έργου Του

Άνθρωποι σαν κι αυτούς υπάρχουν παντού: Αφού βεβαιωθούν για την οδό του Θεού, για διάφορους λόγους, αναχωρούν σιωπηλά, χωρίς να πουν αντίο, για να φύγουν και να πράξουν ό,τι επιθυμεί η καρδιά τους. Προς το παρόν, δεν θα υπεισέλθουμε στους λόγους για τους οποίους αναχωρούν αυτά τα άτομα· πρώτα, θα ρίξουμε μια ματιά στη στάση του Θεού απέναντι στο συγκεκριμένο είδος ανθρώπου. Είναι πολύ ξεκάθαρη. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι αυτοί φεύγουν, στα μάτια του Θεού, η διάρκεια της πίστης τους έχει λήξει. Και δεν την έληξε ο άνθρωπος αυτός, αλλά ο Θεός. Το ότι ο άνθρωπος αυτός άφησε τον Θεό σημαίνει ότι έχει ήδη απορρίψει τον Θεό, ότι δεν Τον επιθυμεί πια και ότι δεν αποδέχεται πλέον τη σωτηρία του Θεού. Αφού αυτού του είδους οι άνθρωποι δεν θέλουν τον Θεό, είναι δυνατόν να εξακολουθεί να τους θέλει Εκείνος; Επιπλέον, όταν τέτοιοι άνθρωποι έχουν αυτού του είδους τη στάση, αυτήν την άποψη, και έχουν

καταστεί αποφασισμένοι να εγκαταλείψουν τον Θεό, έχουν κιόλας επιδεινώσει τη διάθεσή Του. Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι μπορεί να μην έχουν ξεσπάσει σε οργή και να μην έχουν βωμολογήσει κατά του Θεού, παρά το γεγονός ότι μπορεί να μην έχουν επιδοθεί σε κάποια φαύλη ή ακραία συμπεριφορά, και παρά το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι σκέφτονται, «Αν έρθει μια μέρα, κατά την οποία θα έχω χορτάσει από εξωτερικές διασκεδάσεις ή θα εξακολουθώ να χρειάζομαι τον Θεό για κάτι, θα επιστρέψω. Ή, αν ο Θεός με καλέσει, θα επιστρέψω» ή λένε, «Όταν πληγωθώ εξωτερικά ή όταν δω ότι ο έξω κόσμος είναι πολύ σκοτεινός και πολύ κακός και δεν θέλω πλέον να πηγαίνω με το ρεύμα, θα επιστρέψω στον Θεό». Παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί έχουν υπολογίσει στο μυαλό τους πότε ακριβώς θα επιστρέψουν και παρόλο που έχουν προσπαθήσει να αφήσουν την πόρτα ανοιχτή για την επιστροφή τους, δεν συνειδητοποιούν ότι, ανεξάρτητα από το τι σκέφτονται ή τι σχεδιάζουν, όλο αυτό είναι απλώς ευσεβής πόθος. Το μεγαλύτερο λάθος τους είναι ότι δεν γνωρίζουν ξεκάθαρα πώς αισθάνεται ο Θεός εξαιτίας της επιθυμίας τους να φύγουν. Από την ίδια τη στιγμή που αποφασίζουν να φύγουν από τον Θεό, Εκείνος τους εγκαταλείπει ολοκληρωτικά· μέχρι τότε, έχει ήδη καθορίσει μέσα στην καρδιά Του το αποτέλεσμα ενός τέτοιου ατόμου. Ποιο αποτέλεσμα είναι αυτό; Ότι αυτό το άτομο θα ανήκει στους ποντικούς και θα χαθεί επομένως μαζί τους. Έτσι, οι άνθρωποι συχνά βλέπουν τέτοιες καταστάσεις: Κάποιος εγκαταλείπει τον Θεό, αλλά δεν λαμβάνει έπειτα τιμωρία. Ο Θεός λειτουργεί σύμφωνα με τις δικές Του αρχές· κάποια πράγματα είναι ορατά, ενώ άλλα συμπεραίνονται μόνο στην καρδιά του Θεού, έτσι οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν τα αποτελέσματα. Το μέρος που είναι ορατό στους ανθρώπους δεν είναι απαραίτητα η αληθινή πλευρά των πραγμάτων, αλλά η άλλη πλευρά —η πλευρά που δεν βλέπεις— περιέχει πράγματι τις πραγματικές εγκάρδιες σκέψεις και τα συμπεράσματα του Θεού.

Οι άνθρωποι που δραπετεύουν κατά το έργο του Θεού είναι εκείνοι που εγκαταλείπουν την αληθινή οδό

Γιατί δίνει ο Θεός στους ανθρώπους που φεύγουν κατά τη διάρκεια του έργου Του μια τόσο σοβαρή τιμωρία; Γιατί είναι τόσο οργισμένος μαζί τους; Πρώτα απ' όλα, γνωρίζουμε ότι η διάθεση του Θεού είναι μεγαλοπρέπεια και οργή· Εκείνος δεν είναι πρόβατο προς σφαγή, πόσο μάλλον μαριονέτα που ελέγχουν οι άνθρωποι όπως εκείνοι θέλουν. Ούτε και είναι μια μάζα κενού αέρα που παίρνει διαταγές. Εάν πραγματικά πιστεύεις ότι ο Θεός υπάρχει, τότε θα πρέπει να έχεις μια θεοσεβούμενη καρδιά και θα πρέπει να γνωρίζεις ότι η ουσία Του δεν πρέπει να οργίζεται. Ο εν λόγω θυμός μπορεί να προκληθεί από μια λέξη ή ίσως από κάποια σκέψη ή ίσως από κάποια φαύλη συμπεριφορά ή ίσως ακόμη και από μια μορφή ήπιας συμπεριφοράς ή μια συμπεριφορά που είναι υποφερτή στα μάτια και την ηθική των ανθρώπων· ή, ίσως, προκαλείται από κάποιο δόγμα ή μια θεωρία. Ωστόσο, από τη στιγμή που έχεις οργίσει τον Θεό, η ευκαιρία σου έχει χαθεί και οι τελευταίες ημέρες σου είναι κοντά. Αυτό είναι τρομερό! Αν δεν καταλαβαίνεις ότι ο Θεός δεν πρέπει να υβρισθεί, τότε ίσως δεν Τον φοβάσαι και

ίσως Τον υβρίζεις επανειλημμένα. Εάν δεν γνωρίζεις πώς να σέβεσαι τον Θεό, τότε είσαι ανίκανος και να Τον σέβεσαι και δεν θα γνωρίζεις πώς να κάνεις τον εαυτό σου να εισέλθει στο μονοπάτι μέσω του οποίου θα βαδίσεις στην οδό του Θεού —του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Μόλις αποκτήσεις επίγνωση και συνειδητοποιήσεις ότι ο Θεός δεν πρέπει να υβρίζεται, θα μάθεις τι σημαίνει να σέβεσαι τον Θεό και να αποφεύγεις το κακό.

Το να βαδίζεις στην οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού δεν σχετίζεται αναγκαστικά με το πόση αλήθεια γνωρίζεις, πόσες δοκιμασίες έχεις βιώσει ή πόση πειθαρχία έχεις λάβει. Αντίθετα, εξαρτάται από τη στάση που έχεις απέναντι στον Θεό μες στην καρδιά σου και από την ουσία που εκφράζεις. Οι ουσίες των ανθρώπων και οι υποκειμενικές στάσεις τους —αυτές είναι πολύ σημαντικές, είναι ζωτικής σημασίας. Όσο για εκείνους που αποποιήθηκαν και άφησαν τον Θεό, οι ποταπές στάσεις τους απέναντί Του και οι καρδιές τους που σιχαίνονται την αλήθεια έχουν ήδη επιδεινώσει τη διάθεσή Του, έτσι, κατά τον Θεό, δεν πρόκειται ποτέ να λάβουν συγχώρεση. Έμαθαν για την ύπαρξη του Θεού, πληροφορήθηκαν για τα νέα ότι Εκείνος έχει ήδη φτάσει και έχουν, μάλιστα, βιώσει ακόμη και το νέο έργο του Θεού. Η αναχώρησή τους δεν αποτελούσε περίπτωση παραπλάνησης ή σύγχυσης, πολύ λιγότερο δε αναγκάστηκαν να αναχωρήσουν. Επέλεξαν, μάλλον, συνειδητά και με καθαρό μυαλό, να εγκαταλείψουν τον Θεό. Η αναχώρησή τους δεν έχει να κάνει με το ότι έχασαν τον δρόμο τους ούτε απορρίφθηκαν. Επομένως, στα μάτια του Θεού, δεν είναι τα απολωλότα πρόβατα, τόσο μάλλον άσωτοι υιοί που έχασαν τον δρόμο τους. Έφυγαν ατιμώρητα —και μια τέτοια κατάσταση, μια τέτοια περίσταση, επιδεινώνει τη διάθεση του Θεού και, εξαιτίας της επιδείνωσης αυτής, Εκείνος τους δίνει απελπιστικά αποτελέσματα. Δεν είναι τρομακτικό το εν λόγω αποτέλεσμα; Συνεπώς, εάν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τον Θεό, μπορεί να Τον υβρίσουν. Δεν είναι λίγο αυτό! Αν οι άνθρωποι δεν λαμβάνουν σοβαρά υπ' όψιν τη στάση του Θεού και εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο Θεός προσβλέπει στην επιστροφή τους επειδή είναι από τα απολωλότα πρόβατά Του και τους περιμένει ακόμα να αλλάξουν γνώμη, δεν απέχουν πολύ από τις ημέρες της τιμωρίας τους. Ο Θεός δεν θα αρνηθεί απλώς να τους δεχτεί —δεδομένου ότι αυτή είναι η δεύτερη φορά που επιδεινώνουν τη διάθεσή Του, το ζήτημα είναι ακόμα πιο φοβερό! Οι ασεβείς στάσεις αυτών των ανθρώπων έχουν ήδη παραβιάσει τα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Άραγε ο Θεός θα τους δεχτεί και πάλι; Μέσα στην καρδιά Του, οι αρχές του Θεού σχετικά με το ζήτημα αυτό είναι ότι εάν κάποιος έχει αποκτήσει βεβαιότητα αναφορικά με το ποια είναι η αληθινή οδός, κι όμως μπορεί ακόμα συνειδητά και με καθαρό μυαλό να απορρίπτει τον Θεό και να φεύγει από Αυτόν, τότε Εκείνος θα αποκλείσει τον δρόμο ενός τέτοιου ανθρώπου προς τη σωτηρία και, γι' αυτόν τον άνθρωπο, η πύλη της βασιλείας θα είναι από εκεί και πέρα κλειστή. Όταν το άτομο αυτό χτυπήσει και πάλι την πόρτα, ο Θεός δεν πρόκειται να την ανοίξει· το άτομο αυτό θα αποκλειστεί για πάντα. Ίσως μερικοί από εσάς να έχουν διαβάσει στη Βίβλο την ιστορία του Μωυσή. Αφού ο Μωυσής χρίσθηκε από τον Θεό, οι 250 επικεφαλής εξέφρασαν την ανυπακοή

τους στον Μωυσή εξαιτίας των ενεργειών του και για διάφορους άλλους λόγους. Σε ποιον αρνήθηκαν να υποταχθούν; Όχι, βέβαια, στον Μωυσή. Αρνήθηκαν να υποταχθούν στις διευθετήσεις του Θεού· αρνήθηκαν να υποταχθούν στο έργο του Θεού ως προς το συγκεκριμένο ζήτημα. Είπαν τα εξής: «Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες είναι άγιοι και ο Ιεχωβά είναι μεταξύ αυτών». Έχουν οι λέξεις και οι γραμμές αυτές καμιά σοβαρότητα από την ανθρώπινη οπτική; Καμία απολύτως. Τουλάχιστον, η κυριολεκτική σημασία των λέξεων αυτών δεν είναι σοβαρή. Από νομική άποψη, δεν παραβιάζουν τους νόμους, διότι, επιφανειακά, δεν πρόκειται για μια εχθρική γλώσσα ή λεξιλόγιο, πολύ λιγότερο δε, περιέχει βλάσφημους υπαινιγμούς. Αποτελούν απλώς κοινές προτάσεις, τίποτα περισσότερο. Γιατί, τότε, τα συγκεκριμένα λόγια μπορούν να πυροδοτήσουν τέτοιο μένος εκ μέρους του Θεού; Επειδή δεν απευθύνονταν στους ανθρώπους, αλλά στον Θεό. Η στάση και διάθεση που εκφράζουν είναι ακριβώς αυτό που επιδεινώνει τη διάθεση του Θεού και υβρίζουν τη διάθεση του Θεού, η οποία δεν πρέπει να υβρίζεται. Όλοι γνωρίζουμε ποια ήταν τα αποτελέσματα αυτών των επικεφαλής στο τέλος. Σχετικά με τους ανθρώπους που εγκατέλειψαν τον Θεό, ποια είναι η άποψή τους; Ποια είναι η στάση τους; Και γιατί η άποψη και η στάση τους οδηγούν τον Θεό να τους αντιμετωπίσει με τέτοιον τρόπο; Ο λόγος είναι ότι παρόλο που γνωρίζουν σαφώς ότι είναι ο Θεός, εξακολουθούν να επιλέγουν να Τον προδώσουν, και γι' αυτό απογυμνώνονται εντελώς από τις ευκαιρίες τους για σωτηρία. Όπως είναι γραμμένο στη Βίβλο: «Διότι εάν ημεείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών» (Εβρ. 10:26). Διαθέτετε τώρα ξεκάθαρη κατανόηση για αυτό το ζήτημα;

Οι μοίρες των ανθρώπων αποφασίζονται από τη στάση τους προς τον Θεό

Ο Θεός είναι ένας ζωντανός Θεός και, όπως ακριβώς οι άνθρωποι συμπεριφέρονται διαφορετικά σε διαφορετικές καταστάσεις, έτσι διαφέρει και η στάση Του απέναντι στις εν λόγω συμπεριφορές, καθώς δεν είναι ούτε μαριονέτα ούτε μια μάζα κενού αέρα. Το να γνωρίσει τη στάση του Θεού είναι μια άξια επιδίωξη για το ανθρώπινο γένος. Οι άνθρωποι θα πρέπει να μάθουν ότι, μέσα από τη γνώση της στάσης του Θεού, μπορούν σταδιακά να αποκτήσουν γνώση για τη διάθεση του Θεού και να φτάσουν σε σημείο να κατανοήσουν την καρδιά Του. Όταν φτάσεις σε σημείο να κατανοείς σταδιακά την καρδιά του Θεού, δεν θα αισθάνεσαι ότι ο σεβασμός προς Αυτόν και η αποφυγή του κακού είναι κάτι τόσο δύσκολο να εκπληρωθεί. Επιπλέον, όταν κατανοείς πράγματι τον Θεό, δεν θα μπορείς να εξάγεις συμπεράσματα για Αυτόν. Μόλις έχεις σταματήσει να εξάγεις συμπεράσματα για τον Θεό, θα είναι λιγότερο πιθανό να Τον υβρίσεις και, χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, ο Θεός θα σε καθοδηγήσει να αποκτήσεις γνώση γι' Αυτόν· αυτό θα γεμίσει την καρδιά σου με σεβασμό προς Αυτόν. Θα πάψεις τότε να ορίζεις τον Θεό μέσω των δογμάτων, των γραμμάτων και των θεωριών στις οποίες έχεις γίνει

αυθεντία. Αντίθετα, γυρεύοντας διαρκώς τις προθέσεις του Θεού σε όλα τα πράγματα, ασυνείδητα, θα καταστείς άτομο που επιθυμεί η καρδιά του Θεού.

Οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν ούτε να αγγίξουν το έργο του Θεού, αλλά όσον αφορά τον Θεό, οι ενέργειες του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά —καθώς και η στάση τους απέναντί Του— δεν είναι απλώς αντιληπτές από τον Θεό, αλλά και ορατές σ' Αυτόν. Αυτό είναι κάτι που όλοι θα πρέπει να αναγνωρίσουν και να κατανοήσουν με απόλυτη σαφήνεια. Μπορεί να αναρωτιέσαι συνέχεια, «Γνωρίζει, άραγε, ο Θεός τι πράττω εδώ; Γνωρίζει ο Θεός τι σκέφτομαι ακριβώς αυτήν τη στιγμή; Μπορεί ναι, μπορεί και όχι». Αν υιοθετήσεις τη συγκεκριμένη άποψη, ακολουθώντας και πιστεύοντας στον Θεό, αλλά αμφιβάλλοντας για το έργο και την ύπαρξή Του, τότε αργά ή γρήγορα, θα έρθει μια μέρα που θα Του προκαλέσεις θυμό, διότι ταλαντεύεσαι κιόλας στο χείλος ενός επικίνδυνου γκρεμού. Έχω δει ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, αλλά ακόμα δεν έχουν κερδίσει την πραγματικότητα της αλήθειας, πολύ λιγότερο δε έχουν καταλάβει το θέλημα του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι δεν σημειώνουν καμία πρόοδο στη ζωή τους και στο ανάστημά τους, εμμένοντας μόνο στα πιο ρηχά δόγματα. Αυτό συμβαίνει, επειδή τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν θεωρήσει ποτέ τον λόγο του Θεού ως την ίδια τη ζωή, και ποτέ δεν έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με την ύπαρξή Του ούτε και την έχουν αποδεχτεί. Μήπως πιστεύεις ότι μόλις βλέπει τέτοιους ανθρώπους, ο Θεός πλημμυρίζει από αγαλλίαση; Του χαρίζουν παρηγοριά; Έτσι, εκείνο που αποφασίζει τη μοίρα των ανθρώπων είναι το πώς πιστεύουν στον Θεό. Αναφορικά με το πώς οι άνθρωποι αναζητούν και πώς οι άνθρωποι προσεγγίζουν τον Θεό, η στάση των ανθρώπων είναι μείζονος σημασίας. Μην παραμελείς τον Θεό λες και είναι μία μάζα κενού αέρα που αιωρείται στο πίσω μέρος του μυαλού σου· πάντα να σκέφτεσαι ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι ζωντανός Θεός, πραγματικός Θεός. Δεν κάθεται ψηλά στον τρίτο ουρανό, χωρίς να κάνει τίποτα. Αντίθετα, διερευνά συνεχώς τις καρδιές όλων, παρατηρώντας τι σκαρώνεις, παρακολουθώντας και την πιο μικρή λέξη και την πιο μικρή πράξη σου, παρακολουθώντας πώς συμπεριφέρεσαι και βλέποντας ποια είναι η στάση σου απέναντί Του. Είτε είσαι πρόθυμος να δώσεις τον εαυτό σου στον Θεό είτε όχι, όλη σου η συμπεριφορά και οι εσωτερικές σκέψεις και ιδέες σου ξεσκεπάζονται ενώπιόν Του και παρακολουθούνται από Εκείνον. Η άποψη του Θεού για εσένα, καθώς και η στάση Του απέναντί σου αλλάζουν διαρκώς, λόγω της συμπεριφοράς σου, λόγω των πράξεών σου και λόγω της στάσης σου απέναντί Του. Θα ήθελα να προσφέρω μερικές συμβουλές σε κάποιους ανθρώπους: Μην εναποθέτετε τον εαυτό σας σαν βρέφη στα χέρια του Θεού, λες και Εκείνος θα έπρεπε να σε υπεραγαπά, λες και δεν θα μπορούσε ποτέ να σε αφήσει και λες και η στάση Του απέναντί σου είναι σταθερή και δεν θα μπορούσε ποτέ να αλλάξει, και σε συμβουλεύω να πάψεις να ονειρεύεσαι! Ο Θεός είναι δίκαιος ως προς τη μεταχείρισή Του για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά και είναι σοβαρός ως προς την προσέγγισή Του στο έργο της κατάκτησης και σωτηρίας των ανθρώπων. Αυτή είναι η διαχείρισή Του. Μεταχειρίζεται το κάθε άτομο σοβαρά και όχι σαν κατοικίδιο με το οποίο παίζει. Η αγάπη του Θεού προς τους ανθρώπους δεν είναι το

είδος της αγάπης που θα τους περιποιηθεί υπερβολικά και θα τους κακομάθει, ούτε το έλεος και η ανεκτικότητα Του απέναντι στο ανθρώπινο γένος είναι επιεική ή απρόσεκτα. Αντιθέτως, η αγάπη του Θεού για τους ανθρώπους περιλαμβάνει την εκτίμηση, την ευσπλαχνία και τον σεβασμό για τη ζωή· το έλεος και η ανεκτικότητα Του εκφράζουν τις προσδοκίες Του για αυτούς και είναι αυτά που χρειάζεται η ανθρωπότητα για να επιβιώσει. Ο Θεός είναι ζωντανός και ο Θεός πράγματι υπάρχει· η στάση Του απέναντι στο ανθρώπινο γένος έχει αρχές, δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα σύνολο δογματικών κανόνων και μπορεί να μεταβληθεί. Οι προθέσεις Του για το ανθρώπινο γένος σταδιακά αλλάζουν και μετασχηματίζονται, ανάλογα με τις περιστάσεις καθώς προκύπτουν, και μαζί με τη στάση του κάθε ανθρώπου. Επομένως, θα πρέπει να γνωρίζεις, με απόλυτη σαφήνεια, μέσα στην καρδιά σου ότι η ουσία του Θεού είναι αμετάβλητη και ότι η διάθεσή Του θα εκφραστεί σε διαφορετικούς χρόνους και διαφορετικά πλαίσια. Εσύ μπορεί να μην θεωρείς ότι πρόκειται για σοβαρό ζήτημα και μπορεί να χρησιμοποιείς τις προσωπικές σου αντιλήψεις για να φανταστείς πώς θα πρέπει να πράττει ο Θεός. Ωστόσο, υπάρχουν στιγμές που ισχύει το διαμετρικά αντίθετο της άποψής σου και, χρησιμοποιώντας τις προσωπικές σου αντιλήψεις στην προσπάθειά σου να υπολογίσεις τον Θεό, Τον έχεις κιόλας οργίσει. Αυτό συμβαίνει επειδή ο Θεός δεν λειτουργεί όπως εσύ νομίζεις ούτε θα χειριστεί το ζήτημα όπως λες εσύ ότι θα το αντιμετωπίσει. Συνεπώς, σου υπενθυμίζω να είσαι προσεκτικός και συνετός όταν προσεγγίζεις το οτιδήποτε γύρω σου, και να μάθεις να ακολουθείς την αρχή του βαδίσματος στην οδό του Θεού στα πάντα, δηλαδή, να σέβεσαι τον Θεό και να αποφεύγεις το κακό. Πρέπει να αναπτύξεις μια σταθερή κατανόηση αναφορικά με τα ζητήματα του θελήματος και της στάσης του Θεού, πρέπει να βρεις διαφωτισμένους ανθρώπους για να σου επικοινωνήσουν αυτά τα ζητήματα και πρέπει να αναζητήσεις με πάσα ειλικρίνεια. Μη θεωρείς τον Θεό της πίστης σου ως μαριονέτα —κρίνοντάς Τον κατά βούληση, καταλήγοντας σε αυθαίρετα συμπεράσματα γι' Αυτόν και μη συμπεριφερόμενος στον Θεό με τον σεβασμό που Του αξίζει. Καθώς ο Θεός σου φέρνει σωτηρία και καθορίζει το αποτέλεσμα σου, μπορεί να σου χαρίσει έλεος ή ανεκτικότητα ή κρίση και παιδείωση, αλλά σε κάθε περίπτωση, η στάση Του απέναντί σου δεν είναι παγιωμένη. Εξαρτάται από τη δική σου στάση απέναντί Του, καθώς και την κατανόησή σου για Αυτόν. Μην επιτρέψεις σε μια περαστική πτυχή της γνώσης ή της κατανόησής σου για τον Θεό να Τον ορίσει για πάντα. Μην πιστεύετε σε έναν νεκρό Θεό· πιστέψτε στον ζωντανό. Να το θυμάστε! Αν και έχω συζητήσει κάποιες αλήθειες εδώ —αλήθειες που έπρεπε να ακούσετε— υπό το φως της παρούσας κατάστασής σας και του παρόντος αναστήματός σας, δεν πρόκειται να απαιτήσω περισσότερα από σας τώρα, για να μην υπονομεύσω τον ενθουσιασμό σας. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γεμίσει τις καρδιές σας με υπερβολική θλίψη και να σας κάνει να νιώσετε υπερβολικά μεγάλη απογοήτευση απέναντι στον Θεό. Αντ' αυτού, ελπίζω να μπορέσετε να χρησιμοποιήσετε την αγάπη για τον Θεό που έχετε στις καρδιές σας και να χρησιμοποιήσετε μια στάση που σέβεται τον Θεό, όταν βαδίζετε στο μονοπάτι που απλώνεται μπροστά. Μην αντιμετωπίζετε επιπόλαια το ζήτημα του πώς να

πιστεύετε στον Θεό· αντιμετωπίστε το ως ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που υπάρχουν. Βάλτε το στην καρδιά σας, κάντε το πράξη και συνδέστε το με την πραγματική ζωή· μην το κάνετε απλώς τυπικά —διότι πρόκειται για ζήτημα ζωής και θανάτου, και είναι αυτό που θα καθορίσει το πεπρωμένο σου. Μην το αντιμετωπίζετε σαν αστείο ή σαν παιδικό παιχνίδι! Έχοντας μοιραστεί μαζί σας τα λόγια αυτά σήμερα, αναρωτιέμαι πόση κατανόηση έχει αποκομίσει το μυαλό σας. Υπάρχουν ερωτήματα που θέλετε να θέσετε πάνω σε αυτά που είπα εδώ σήμερα;

Παρόλο που τα συγκεκριμένα θέματα είναι κάπως καινούρια και λίγο απομακρυσμένα από τις απόψεις σας, από τις συνηθισμένες επιδιώξεις σας και από αυτά στα οποία τείνετε να δίνετε προσοχή, νομίζω ότι, αφού έχετε συναναστραφεί σχετικά με αυτά για μια χρονική περίοδο, θα αναπτύξετε μια κοινή κατανόηση για όλα όσα είπα εδώ. Όλα αυτά τα θέματα είναι πολύ νέα και είναι θέματα που δεν έχετε εξετάσει ποτέ πριν, οπότε ελπίζω ότι δεν θα σας επιβαρύνουν με κανέναν τρόπο. Δεν τα λέω αυτά σήμερα για να σας φοβίσω ούτε τα χρησιμοποιώ ως τρόπο για να σας αντιμετωπίσω· στόχος Μου είναι, μάλλον, να σας βοηθήσω να καταλάβετε πραγματικά γεγονότα για την αλήθεια. Επειδή υπάρχει ένα χάσμα μεταξύ ανθρωπότητας και Θεού, αν και οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό, δεν Τον έχουν κατανοήσει ποτέ ούτε γνωρίζουν τη στάση Του. Οι άνθρωποι δεν έχουν υπάρξει επίσης ποτέ ιδιαίτερα ενθουσιώδεις ως προς το ενδιαφέρον τους για τη στάση του Θεού. Αντίθετα, πίστευαν και προχωρούσαν στα τυφλά, και υπήρξαν πάντοτε απρόσεκτοι στη γνώση και την κατανόησή τους για τον Θεό. Επομένως, νιώθω υποχρεωμένος να σας ξεκαθαρίσω τα ζητήματα αυτά, και να σας βοηθήσω να καταλάβετε τι Θεός είναι ακριβώς ο Θεός στον οποίον πιστεύετε, καθώς επίσης και τι σκέφτεται, ποια είναι η στάση Του στη μεταχείριση διαφορετικών ειδών ανθρώπων, πόσο απέχετε από την εκπλήρωση των απαιτήσεων Του και πόσο μεγάλη είναι η διαφορά μεταξύ των δικών σας ενεργειών και του προτύπου που απαιτεί Εκείνος. Στόχος όταν σας πληροφορεί για αυτά τα πράγματα είναι να σας δώσει ένα μέτρο σύγκρισης με το οποίο θα υπολογίζετε τον εαυτό σας και ώστε να ξέρετε σε ποια συγκομιδή έχει οδηγήσει ο δρόμος στον οποίο βαδίζετε, τι δεν έχετε αποκτήσει στον δρόμο αυτόν και σε ποιες περιοχές απλά δεν συμμετείχατε. Όταν επικοινωνείτε μεταξύ σας, συνήθως μιλάτε για θέματα τετριμμένα, τα οποία είναι πολύ περιορισμένα σε πεδίο εφαρμογής και ρηχά σε περιεχόμενο. Υπάρχει μια απόσταση, ένα χάσμα, ανάμεσα σε όσα συζητάτε και στις προθέσεις του Θεού, καθώς επίσης και ανάμεσα στις συζητήσεις σας και στο πεδίο και το πρότυπο των απαιτήσεων του Θεού. Αν συνεχίσετε έτσι, με την πάροδο του χρόνου, αυτό θα καταλήξει στο να παρεκκλίνετε περαιτέρω από την οδό του Θεού. Απλά παίρνετε τις παρούσες ομιλίες του Θεού και τις μετατρέπετε σε αντικείμενα λατρείας και τις βλέπετε ως τελετουργίες και κανονισμούς. Αυτό είναι το μόνο που κάνετε! Στην πραγματικότητα, ο Θεός απλά δεν έχει θέση στις καρδιές σας και δεν έχει αποκτήσει ποτέ πραγματικά τις καρδιές σας. Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι η γνώση του Θεού είναι πολύ δύσκολη και αυτή είναι η αλήθεια. Είναι όντως δύσκολη. Αν οι άνθρωποι αναγκαστούν να κάνουν τα καθήκοντά τους και να υλοποιούν τα πράγματα

εξωτερικά και να εργαστούν σκληρά, τότε θα σκεφτούν ότι η πίστη στον Θεό είναι πανεύκολη, επειδή όλα αυτά τα πράγματα εμπíπτουν στο πεδίο της ανθρώπινης δυνατότητας. Ωστόσο, τη στιγμή που το θέμα μετατοπίζεται στις προθέσεις του Θεού και τη στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα, τότε από την οπτική όλων, τα πράγματα γίνονται πραγματικά λίγο πιο δύσκολα. Αυτό συμβαίνει, επειδή κάτι τέτοιο συνεπάγεται την κατανόηση της αλήθειας από τους ανθρώπους και την είσοδό τους στην πραγματικότητα, άρα φυσικά και θα υπάρχει ένας βαθμός δυσκολίας! Εντούτοις, αφού περάσεις από την πρώτη πόρτα και αρχίσεις να επιτυγχάνεις είσοδο, σταδιακά τα πράγματα γίνονται όλο και πιο εύκολα.

Το σημείο εκκίνησης για τον σεβασμό προς τον Θεό είναι να Τον μεταχειρίζεστε σαν Θεό

Πριν λίγο καιρό, κάποιος έθεσε ένα ερώτημα: Πώς γίνεται παρόλο που γνωρίζουμε περισσότερα για τον Θεό από ό,τι ο Ιώβ, να μην μπορούμε ακόμα να Τον σεβόμαστε; Το ζήτημα αυτό το θίξαμε λίγο πριν. Στην πραγματικότητα, έχουμε συζητήσει την ουσία αυτού του ερωτήματος προηγουμένως, η οποία είναι ότι, παρόλο που ο Ιώβ δεν γνώριζε τότε τον Θεό, Τον αντιμετώπιζε και πάλι σαν Θεό και Τον θεωρούσε Κύριο των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων. Ο Ιώβ δεν θεωρούσε τον Θεό εχθρό· αντίθετα, Τον λάτρευε ως τον Δημιουργό των πάντων. Γιατί οι άνθρωποι σήμερα αντιστέκονται τόσο πολύ στον Θεό; Γιατί δεν είναι ικανοί να Τον σεβαστούν; Ένας λόγος είναι ότι ο Σατανάς τούς έχει διαφθείρει εις βάθος και με μια τόσο βαθιά ριζωμένη σατανική φύση, οι άνθρωποι έχουν γίνει εχθροί του Θεού. Έτσι, αν και πιστεύουν στον Θεό και Τον αναγνωρίζουν, είναι ακόμα σε θέση να Τον αντιστέκονται και να εναντιώνονται σ' Αυτόν. Αυτό το καθορίζει η ανθρώπινη φύση. Ο άλλος λόγος είναι ότι, παρά την πίστη τους στον Θεό, οι άνθρωποι απλά δεν τον αντιμετωπίζουν ως Θεό. Αντίθετα, πιστεύουν ότι Εκείνος εναντιώνεται στην ανθρωπότητα, θεωρώντας Τον εχθρό τους, και αισθάνονται πως είναι ασυμβίβαστοι με τον Θεό. Είναι τόσο απλό. Δεν αναφέρθηκε το ζήτημα αυτό κατά την προηγούμενη συνεδρία μας; Σκεφτείτε το: Αυτός δεν είναι ο λόγος; Μπορεί να έχεις κάποια μικρή γνώση του Θεού, αλλά τι ακριβώς περιλαμβάνει η γνώση αυτή; Δεν είναι αυτό για το οποίο μιλούν όλοι; Δεν είναι αυτό που σου είπε ο Θεός; Εσύ είσαι εξοικειωμένος μόνο με τις θεωρητικές και δογματικές πτυχές του —μα έχεις εκτιμήσει ποτέ το αληθινό πρόσωπο του Θεού; Έχεις υποκειμενική γνώση; Διαθέτεις πρακτική γνώση και εμπειρία; Εάν ο Θεός δεν σου το είχε πει, εσύ θα μπορούσες να το γνωρίζεις; Η θεωρητική σου γνώση δεν αντιπροσωπεύει πραγματική γνώση. Εν ολίγοις, ανεξάρτητα από το πόσα γνωρίζεις ή πώς έφτασες σε σημείο να τα γνωρίζεις, μέχρι να αποκτήσεις πραγματική κατανόηση του Θεού, Αυτός θα είναι εχθρός σου και, μέχρι να αρχίσεις να αντιμετωπίσεις στ' αλήθεια τον Θεό ως Θεό, Εκείνος θα είναι εναντιώνεται σ' εσένα, διότι αποτελείς προσωποποίηση του Σατανά.

Όταν βρίσκεσαι μαζί με τον Χριστό, ίσως να μπορείς να Του σεβίρεις τρία γεύματα την ημέρα ή να Του σεβίρεις τσάι και να φροντίζεις για τις ανάγκες της ζωής Του· θα

φαίνεται ότι μεταχειρίζεσαι τον Χριστό σαν Θεό. Όποτε συμβαίνει κάτι, οι απόψεις των ανθρώπων είναι πάντοτε αντίθετες με εκείνες του Θεού· οι άνθρωποι πάντα αποτυγχάνουν να κατανοήσουν και να αποδεχτούν την άποψη του Θεού. Αν και οι άνθρωποι μπορεί να τα πηγαίνουν καλά με τον Θεό επιφανειακά, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι συμβατοί με Αυτόν. Αμέσως μόλις συμβεί κάτι, αναδύεται η αλήθεια της ανυπακοής της ανθρωπότητας, επιβεβαιώνοντας έτσι την εχθρότητα που υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους και στον Θεό. Η εχθρότητα αυτή δεν είναι εχθρότητα εναντίωσης του Θεού στους ανθρώπους ή εχθρότητα κατά την οποία θέλει ο Θεός να είναι εχθρικός προς αυτούς, ούτε τους θέτει στο αντίπαλο στρατόπεδο από τον ίδιο και τους μεταχειρίζεται με τέτοιο τρόπο. Πρόκειται, μάλλον, για την ουσία εναντίωσης προς τον Θεό που ενεδρεύει πίσω από την υποκειμενική βούληση και το υποσυνείδητο των ανθρώπων. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι θεωρούν όλα όσα προέρχονται από τον Θεό ως αντικείμενα της έρευνάς τους, η ανταπόκρισή τους σε ό,τι προέρχεται από τον Θεό και σε ό,τι Τον αφορά είναι, πάνω απ' όλα, εικασία, αμφιβολία και, στη συνέχεια, γρήγορη υιοθέτηση μιας στάσης που αντιμάχεται τον Θεό και Του εναντιώνεται. Αμέσως μετά, φέρουν μια αρνητική διάθεση στις διαμάχες ή στους ανταγωνισμούς με τον Θεό, φτάνοντας στο σημείο να αμφιβάλλουν ακόμη και για το αν αξίζει να ακολουθήσει κανείς έναν τέτοιο Θεό. Παρά το γεγονός ότι ο ορθολογισμός τους τους λέει ότι δεν θα πρέπει να προχωρήσουν κατ' αυτόν τον τρόπο, εκείνοι θα επιλέξουν και πάλι να το πράξουν παρά τον ίδιο τους τον εαυτό, έτσι ώστε να συνεχίσουν χωρίς δισταγμό μέχρι το τέλος. Για παράδειγμα, ποια είναι η πρώτη αντίδραση κάποιων ανθρώπων όταν ακούν φήμες ή διαβολές για τον Θεό; Η πρώτη τους αντίδραση είναι να αναρωτηθούν αν οι φήμες αυτές αληθεύουν και κατά πόσο είναι υπαρκτές, κι ύστερα υιοθετούν μια στάση αναμονής για το αποτέλεσμα. Εν συνεχεία, αρχίζουν να σκέπτονται: «Είναι αδύνατον να το επιβεβαιώσω αυτό. Έγινε πράγματι; Αυτή η φήμη αληθεύει ή όχι;» Αν και άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν το δείχνουν επιφανειακά, στην καρδιά τους έχουν κιόλας αρχίσει να αμφιβάλλουν και έχουν αρχίσει κιόλας να αρνούνται τον Θεό. Ποια είναι η ουσία της συγκεκριμένης στάσης και μιας τέτοιας άποψης; Δεν είναι προδοσία; Μέχρι να βρεθούν αντιμέτωποι με αυτό το θέμα, δεν μπορείς να δεις ποιες είναι οι απόψεις αυτών των ανθρώπων· φαίνεται ότι δεν αντιμάχονται τον Θεό, λες και δεν Τον θεωρούν εχθρό. Ωστόσο, μόλις έρθουν αντιμέτωποι με κάποιο πρόβλημα, στέκονται αμέσως στο πλευρό του Σατανά και εναντιώνονται στον Θεό. Τι υποδηλώνει αυτό; Υποδηλώνει ότι άνθρωποι και Θεός βρίσκονται σε αντίθετα στρατόπεδα! Δεν είναι ότι ο Θεός θεωρεί την ανθρωπότητα ως εχθρό, αλλά ότι η ίδια η ουσία της ανθρωπότητας είναι εχθρική απέναντι στον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσον καιρό Τον ακολουθεί κάποιος ή πόσο μεγάλο τίμημα έχει πληρώσει, και ανεξάρτητα από το κατά πόσο εξυμνεί τον Θεό, κατά πόσο συγκρατεί τον εαυτό του για να μην Του αντιστέκεται, και ανεξάρτητα ακόμη και από το πόσο έντονα προτρέπει τον εαυτό του να Τον αγαπά, ποτέ δεν πρόκειται να καταφέρει να συμπεριφερθεί στον Θεό ως Θεό. Η ουσία των ανθρώπων δεν το καθορίζει αυτό; Αν Του συμπεριφέρεσαι ως Θεό και πιστεύεις ειλικρινά ότι είναι

Θεός, μπορείς να έχεις ακόμα οποιαδήποτε αμφιβολία για Αυτόν; Είναι δυνατόν η καρδιά σου να τρέφει ακόμα ερωτηματικά σχετικά με Εκείνον; Δεν είναι δυνατόν, έτσι δεν είναι; Οι τάσεις αυτού του κόσμου είναι τόσο κακές, και το ίδιο κακή είναι και αυτή η ανθρώπινη φυλή· πώς γίνεται άρα να μην έχεις καμία αντίληψη ως προς αυτές; Εσύ ο ίδιος είσαι τόσο μοχθηρός, οπότε πώς γίνεται να μην έχεις καμία αντίληψη ως προς αυτό; Κι όμως, λίγες μόνο φήμες και μερικές διαβολές αρκούν για να εγείρουν τέτοιες πελώριες αντιλήψεις για τον Θεό και να σε οδηγήσουν στο να φαντάζεσαι τόσο πολλά πράγματα, κάτι που δείχνει πόσο ανώριμο είναι το ανάστημά σου! Το «ζουζούνισμα» από μερικά κουνούπια και λίγες αηδιαστικές μύγες —αυτό χρειάζεται μόνο για να εξαπατηθείς; Τι άτομο είναι αυτό; Γνωρίζεις, μήπως, τι σκέφτεται ο Θεός για τέτοιους ανθρώπους; Στην πραγματικότητα, η στάση του Θεού ως προς τον χειρισμό τους είναι πολύ ξεκάθαρη. Ο χειρισμός του Θεού προς αυτούς είναι αποκλειστικά και μόνο η αδιαφορία —η στάση Του είναι να μην τους δίνει απολύτως καμία σημασία και να μην παίρνει στα σοβαρά τους αδαείς αυτούς ανθρώπους. Γιατί αυτό; Διότι ο Θεός ποτέ δεν σχεδίασε στην καρδιά Του να αποκτήσει τους συγκεκριμένους ανθρώπους, οι οποίοι δεσμεύτηκαν να είναι εχθρικοί απέναντί Του ως το τέλος, και που ποτέ δεν σχεδίαζαν να αναζητήσουν μια οδό συμβατότητας με Αυτόν. Τα λόγια που ξεστόμισα ίσως να πλήγωσαν μερικούς ανθρώπους. Λοιπόν, είστε πρόθυμοι να Με αφήνετε να σας πληγώνω πάντα έτσι; Είτε είστε πρόθυμοι είτε όχι, όσα λέω είναι αλήθεια! Εάν σας πληγώνω πάντα έτσι και εκθέτω πάντα τις ουλές σας με αυτόν τον τρόπο, θα επηρεάσει αυτό την ευγενή εικόνα του Θεού που τρέφετε στις καρδιές σας; (Όχι.) Συμφωνώ ότι δεν θα το κάνει, διότι απλά δεν υπάρχει Θεός στις καρδιές σας. Ο ευγενής Θεός που κατοικεί στις καρδιές σας —αυτός που υπερασπίζεστε και προστατεύετε με σθένος— απλά δεν είναι ο Θεός. Πρόκειται, μάλλον, για πλάσμα της ανθρώπινης φαντασίας· απλώς δεν υπάρχει. Άρα, είναι πολύ καλύτερο που εκθέτω την απάντηση σε αυτό το αίνιγμα· αυτό δεν ξεσκεπάζει ολόκληρη την αλήθεια; Ο πραγματικός Θεός δεν είναι όπως τον φαντάζονται οι άνθρωποι. Ελπίζω να μπορείτε όλοι να αντιμετωπίσετε την πραγματικότητα αυτή και αυτό θα σας βοηθήσει στη γνώση σας για τον Θεό.

Εκείνοι που δεν αναγνωρίζονται από τον Θεό

Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, η πίστη των οποίων δεν έχει αναγνωριστεί ποτέ μέσα στην καρδιά του Θεού. Με άλλα λόγια, ο Θεός δεν αναγνωρίζει ότι αυτοί είναι ακόλουθοι Του, διότι δεν επαινεί τα πιστεύω τους. Διότι, ανεξάρτητα από το πόσα χρόνια ακολουθούν τον Θεό, οι ιδέες και οι απόψεις τους δεν άλλαξαν ποτέ· είναι σαν τους άπιστους, προσκολλώμενοι στις αρχές και στον τρόπο δράσης των απίστων και στους νόμους των απίστων σχετικά με την επιβίωση και την πίστη. Ποτέ δεν δέχτηκαν τον λόγο του Θεού ως τη ζωή τους, ποτέ δεν πίστεψαν ότι ο λόγος του Θεού είναι αλήθεια, ποτέ δεν είχαν την πρόθεση να δεχτούν τη σωτηρία του Θεού και ποτέ δεν αναγνώρισαν τον Θεό ως Θεό τους. Θεωρούν την πίστη στον Θεό σαν κάποιο είδος ερασιτεχνικού χόμπι, αντιμετωπίζοντάς Τον σαν απλή πνευματική τροφή· έτσι, δεν νομίζουν ότι αξίζει να

προσπαθήσουν να κατανοήσουν τη διάθεση ή την ουσία του Θεού. Μπορεί να ειπωθεί ότι όλα όσα αντιστοιχούν στον αληθινό Θεό δεν έχουν καμία σχέση με αυτούς τους ανθρώπους· δεν ενδιαφέρονται ούτε τους απασχολεί να δώσουν προσοχή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι βαθιά στις καρδιές τους υπάρχει πάντα μια δυνατή φωνή που τους λέει πάντοτε, «Ο Θεός είναι αόρατος και ανέγγιχτος, και δεν υπάρχει». Πιστεύουν ότι η προσπάθεια κατανόησης του Θεού αυτού δεν θα άξιζε τις προσπάθειές τους, και ότι κάνοντάς το αυτό θα κορόιδευαν τους εαυτούς τους. Πιστεύουν πως με το να αναγνωρίζουν τον Θεό μόνο στα λόγια, χωρίς να παίρνουν πραγματική θέση και χωρίς να αφοσιώνονται σε κάποια πραγματική ενέργεια, φέρονται ιδιαίτερα έξυπνα. Πώς βλέπει ο Θεός τέτοιους ανθρώπους; Τους βλέπει ως άπιστους. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν, «Μπορούν οι άπιστοι να διαβάζουν τα λόγια του Θεού; Μπορούν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους; Μπορούν να πουν τα λόγια: “Εγώ θα ζήσω για τον Θεό”;» Αυτό που βλέπουν συνήθως οι άνθρωποι είναι οι εικόνες των ανθρώπων που προβάλλονται στην επιφάνεια· δεν βλέπουν την ουσία των ανθρώπων. Ωστόσο, ο Θεός δεν κοιτάζει τις επιφανειακές αυτές εικόνες· Εκείνος βλέπει μόνο τις εσωτερικές τους ουσίες. Έτσι, αυτό είναι το είδος της στάσης και του ορισμού που έχει ο Θεός απέναντι στους εν λόγω ανθρώπους. Οι άνθρωποι αυτοί λένε, «Γιατί ο Θεός κάνει το τάδε; Γιατί ο Θεός κάνει το δείνα; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό· δεν μπορώ να καταλάβω εκείνο· αυτό δεν συμβαδίζει με τις ανθρώπινες αντιλήψεις· πρέπει να μου το εξηγήσεις Εσύ...» Ως απάντηση σε αυτό, ρωτάω: Είναι πραγματικά απαραίτητο να σου εξηγήσω αυτά τα ζητήματα; Στην πραγματικότητα, έχουν τα ζητήματα αυτά καμιά σχέση μαζί σου; Ποιος νομίζεις ότι είσαι; Από πού προέρχεσαι; Έχεις στ’ αλήθεια τα προσόντα να κάνεις υποδείξεις στον Θεό; Πιστεύεις σε Αυτόν; Εκείνος αναγνωρίζει την πίστη σου; Δεδομένου ότι η πίστη σου δεν έχει καμία σχέση με τον Θεό, τι δουλειά μπορεί να έχουν οι δικές Του πράξεις με εσένα; Δεν ξέρεις τη θέση σου στην καρδιά του Θεού, άρα πώς μπορείς να έχεις τα προσόντα να κάνεις διάλογο μαζί Του;

Λόγια νουθεσίας

Δε νιώθετε άβολα μετά το άκουσμα αυτών των παρατηρήσεων; Παρόλο που ίσως να είστε απρόθυμοι είτε να ακούσετε είτε να δεχτείτε τα λόγια αυτά, αποτελούν όλα τους γεγονότα. Επειδή το συγκεκριμένο στάδιο του έργου επιτελείται μόνο από τον Θεό, αν δεν ενδιαφέρεσαι για τις προθέσεις Του, αν δεν σε νοιάζει καθόλου η στάση Του ούτε κατανοείς την ουσία και τη διάθεσή Του, εσύ θα είσαι αυτός που στο τέλος θα χάσει. Μην κατηγορείτε τα λόγια Μου για δυσκολία στο άκουσμα και μην τους προσάπτετε ότι σβήνουν τον ενθουσιασμό σας. Εγώ λέω την αλήθεια· πρόθεσή Μου δεν είναι να σας αποθαρρύνω. Ανεξάρτητα από το τι σας ζητώ και από το πώς απαιτείται από εσάς να το πράξετε, ελπίζω να βαδίζετε στο σωστό μονοπάτι και να ακολουθείτε την οδό του Θεού και να μην αποκλίνετε ποτέ από το σωστό μονοπάτι. Αν δεν προχωράς σύμφωνα με τον λόγο του Θεού ούτε ακολουθείς την οδό Του, τότε δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι επαναστατείς εναντίον του Θεού και ότι έχεις απομακρυνθεί από το σωστό μονοπάτι.

Έτσι, αισθάνομαι ότι υπάρχουν κάποια ζητήματα που πρέπει να σας διευκρινίσω και πως πρέπει να σας ωθήσω να πιστεύετε χωρίς αμφιβολία, ξεκάθαρα, και χωρίς ούτε ένα ψήγμα αβεβαιότητας, και να σας βοηθήσω να έχετε ξεκάθαρη κατανόηση της στάσης του Θεού, των προθέσεών Του, του πώς ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση και του τρόπου με τον οποίο καθορίζει τα αποτελέσματα των ανθρώπων. Εάν έρθει μια μέρα, κατά την οποία θα είσαι ανίκανος να επιβιβαστείς στο συγκεκριμένο μονοπάτι, Εγώ δε θα φέρω καμία ευθύνη, διότι τα λόγια αυτά έχουν ήδη λεχθεί σε εσένα πολύ καθαρά. Όσο για το πώς αντιμετωπίζεις το δικό σου αποτέλεσμα, αυτό το ζήτημα εξαρτάται αποκλειστικά από εσένα. Όσον αφορά τα αποτελέσματα διαφόρων ειδών ανθρώπων, ο Θεός κρατά διαφορετικές στάσεις, έχει τους δικούς Του τρόπους να τους μετρήσει, καθώς και το δικό Του πρότυπο απαιτήσεων γι' αυτούς. Το πρότυπό Του για να μετρά τα αποτελέσματα των ανθρώπων είναι δίκαιο για όλους —δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό! Συνεπώς, οι φόβοι ορισμένων είναι περιττοί. Ανακουφιστήκατε τώρα; Αυτά για σήμερα. Αντίο σας!

17 Οκτωβρίου 2013

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, Η ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ Α΄

Σήμερα, συναναστρεφόμαστε σχετικά με ένα σημαντικό θέμα. Πρόκειται για ένα θέμα που έχει συζητηθεί ήδη από την αρχή του έργου του Θεού και το οποίο είναι πολύ μεγάλης σημασίας για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Με άλλα λόγια, είναι ένα ζήτημα το οποίο όλοι θα αντιμετωπίσουν στην πορεία της πίστης στον Θεό, ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Είναι ένα καίριο, αναπόφευκτο θέμα που δεν μπορεί να αποφύγει η ανθρωπότητα. Μιλώντας για σημασία, ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα για κάθε πιστό στον Θεό; Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι το πιο σημαντικό πράγμα είναι η κατανόηση του θελήματος του Θεού· ορισμένοι πιστεύουν ότι το πιο σημαντικό είναι να τρώνε και να πίνουν περισσότερο από τα λόγια του Θεού· κάποιιοι αισθάνονται ότι το πιο σημαντικό πράγμα είναι να γνωρίζουν τον εαυτό τους· άλλοι είναι της γνώμης ότι το πιο σημαντικό πράγμα είναι να μάθουν πώς να βρουν τη σωτηρία μέσω του Θεού, να Τον ακολουθούν και να ικανοποιούν το θέλημά Του. Για σήμερα, θα βάλουμε όλα αυτά τα ζητήματα στην άκρη. Και για τι πράγμα θα συζητήσουμε; Το θέμα είναι ο Θεός. Τούτο είναι το πιο σημαντικό θέμα για κάθε άνθρωπο; Τι συνεπάγεται αυτό το θέμα; Φυσικά, είναι αδύνατον να διαχωριστεί από τη διάθεση, την ουσία και το έργο του Θεού. Έτσι σήμερα, ας συζητήσουμε για «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός».

Από τη στιγμή που ο άνθρωπος άρχισε να πιστεύει στον Θεό, αντιμετωπίζει θέματα όπως το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός. Όταν πρόκειται για το έργο του Θεού, κάποιιοι άνθρωποι θα πουν: «Το έργο του Θεού επιτελείται πάνω μας· το βιώνουμε καθημερινά, οπότε δεν μας είναι ανοίκειο». Όταν μιλούν για τη διάθεση του Θεού, μερικοί θα πουν: «Η διάθεση του Θεού αποτελεί ένα θέμα που μελετάμε, εξερευνάμε και στο οποίο επικεντρωνόμαστε σε ολόκληρη τη ζωή μας, άρα θα πρέπει να είναι οικείο προς εμάς». Όσο για τον ίδιο τον Θεό, ορισμένοι θα πουν: «Ο ίδιος ο Θεός είναι Αυτός που ακολουθούμε, Αυτός στον οποίο πιστεύουμε, και Αυτός που επιδιώκουμε, έτσι, και γι' Αυτόν δεν είμαστε ανενημέρωτοι». Ο Θεός δεν σταμάτησε ποτέ το έργο Του, από την αρχή κιόλας της δημιουργίας· μέσω του έργου Του, συνέχισε να εκφράζει τη διάθεσή Του, χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα για να εκφράσει τον λόγο Του. Την ίδια στιγμή, δεν σταμάτησε ποτέ να εκφράζει τον εαυτό Του και την ουσία Του στην ανθρωπότητα, εκφράζοντας το θέλημά Του προς τον άνθρωπο, καθώς και τις απαιτήσεις Του από αυτόν. Ως εκ τούτου, κυριολεκτικά, τα συγκεκριμένα θέματα δεν είναι ξένα σε κανέναν. Ωστόσο, για τους ανθρώπους που ακολουθούν τον Θεό σήμερα, το έργο Του, η διάθεσή Του, ακόμα και ο ίδιος Θεός τους είναι, στ' αλήθεια, όλα εντελώς ξένα. Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό; Καθώς ο άνθρωπος βιώνει το έργο του Θεού, έρχεται επίσης σε επαφή μαζί Του, με αποτέλεσμα να νοιώθει λες και καταλαβαίνει τη διάθεση του Θεού ή λες και γνωρίζει κάπως πώς είναι. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος δεν πιστεύει ότι είναι ξένος προς το έργο του Θεού ή τη διάθεσή Του. Μάλλον, ο άνθρωπος πιστεύει ότι είναι πολύ εξοικειωμένος με τον Θεό και κατανοεί πολλά για Αυτόν. Αλλά ως έχει

τώρα, η κατανόηση αυτή για τον Θεό περιστέλλεται, για πολλούς, σε αυτά που έχουν διαβάσει στα βιβλία, συμπύσσεται στην προσωπική εμπειρία, αναχαιτισμένη από τη φαντασία και, πάνω απ' όλα, περιορισμένη στα γεγονότα που μπορούν να δουν με τα ίδια τους τα μάτια. Όλα αυτά είναι πολύ μακριά από τον ίδιο τον αληθινό Θεό. Και πόσο μακριά είναι αυτό το «μακριά»; Ίσως ο άνθρωπος να μην είναι σίγουρος για τον εαυτό του, ή ίσως ο άνθρωπος να έχει κάποια συναίσθηση, κάποια υποψία —αλλά όταν πρόκειται για τον ίδιο τον Θεό, η κατανόηση του ανθρώπου βρίσκεται υπερβολικά πολύ μακριά από την ουσία του ίδιου του αληθινού Θεού. Τούτος είναι και ο λόγος που, για ένα θέμα όπως «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός», είναι επιτακτική ανάγκη να προβαίνουμε σε συναναστροφή με συστηματικό και συγκεκριμένο τρόπο.

Στην πραγματικότητα, η διάθεση του Θεού είναι ανοιχτή σε όλους και δεν είναι κρυμμένη, επειδή ο Θεός ποτέ δεν απέφυγε εσκεμμένα κανέναν άνθρωπο, ούτε και επιδίωξε ποτέ συνειδητά να κρύψει τον εαυτό Του, για να αποτρέψει από τους ανθρώπους να Τον γνωρίσουν ή να Τον καταλάβουν. Η διάθεση του Θεού ήταν ανέκαθεν να είναι ανοικτός και να αντιμετωπίζει πάντα κάθε πρόσωπο με ειλικρίνεια. Στη διαχείριση του Θεού, ο Θεός επιτελεί το έργο Του ενώπιον όλων και το έργο Του επιτελείται πάνω σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Καθώς επιτελεί το έργο αυτό, αποκαλύπτει συνεχώς τη διάθεσή Του και χρησιμοποιεί συνεχώς την ουσία Του, και αυτό που έχει και αυτό που είναι, προκειμένου να καθοδηγεί και να συνδράμει κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Σε κάθε εποχή και στάδιο, ανεξάρτητα από το αν οι συνθήκες είναι καλές ή κακές, η διάθεση του Θεού είναι πάντοτε ανοιχτή σε κάθε άτομο, και τα υπάρχοντα και το Είναι Του είναι πάντοτε ανοιχτά σε κάθε άτομο, όπως ακριβώς η ζωή Του συνεχώς και αδιαλείπτως συνδράμει και υποστηρίζει το ανθρώπινο γένος. Παρ' όλα αυτά, η διάθεση του Θεού παραμένει κρυμμένη σε κάποιους. Γιατί; Επειδή, παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί ζουν μέσα στο έργο του Θεού και Τον ακολουθούν, ποτέ δεν έχουν προσπαθήσει να κατανοήσουν τον Θεό ούτε έχουν θελήσει να γνωρίσουν τον Θεό, πόσο μάλλον να Τον πλησιάσουν. Για τους συγκεκριμένους ανθρώπους, η κατανόηση της διάθεσης του Θεού προμηνύει ότι πλησιάζει το τέλος τους· σημαίνει ότι πρόκειται να κριθούν και να καταδικαστούν από τη διάθεση του Θεού. Επομένως, ποτέ δεν έχουν λαχταρήσει να καταλάβουν τον Θεό ή τη διάθεσή Του ούτε έχουν επιθυμήσει μια βαθύτερη κατανόηση ή γνώση του θελήματος του Θεού. Δεν επιδιώκουν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού μέσα από ενσυνείδητη συνεργασία —απλώς απολαμβάνουν αδιάκοπα και ποτέ δεν κουράζονται να κάνουν αυτά που θέλουν· να πιστεύουν στον Θεό που εκείνοι θέλουν· να πιστεύουν στον Θεό που υπάρχει μόνο στη φαντασία τους, στον Θεό που υπάρχει μόνο στις αντιλήψεις τους· και να πιστεύουν σε έναν Θεό που είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με αυτούς στην καθημερινότητά τους. Όταν πρόκειται για τον ίδιο τον αληθινό Θεό, είναι απολύτως απαξιωτικοί και δεν έχουν καμία επιθυμία να Τον κατανοήσουν ή να Του δώσουν προσοχή, και πολύ λιγότερο επιθυμούν να έρθουν πιο κοντά Του. Χρησιμοποιούν τα λόγια που εκφράζει ο Θεός μόνο για να

στολίσουν τον εαυτό τους, να αποκτήσουν ένα ωραίο εξωτερικό περίβλημα. Στα δικά τους μάτια, τούτο τους καθιστά κιόλας επιτυχημένους πιστούς και ανθρώπους που έχουν πίστη στην καρδιά τους για τον Θεό. Μέσα τους, καθοδηγούνται από τις φαντασιώσεις και τις αντιλήψεις τους, ακόμα και από τους προσωπικούς τους ορισμούς για τον Θεό. Ο ίδιος ο αληθινός Θεός, από την άλλη πλευρά, δεν έχει απολύτως καμία σχέση μαζί τους. Διότι, αν καταλάβαιναν τον ίδιο τον αληθινό Θεό, την αληθινή διάθεση του Θεού, και το τι έχει και είναι ο Θεός, τούτο θα σήμαινε ότι οι πράξεις, η πίστη και οι επιδιώξεις τους θα καταδικάζονταν. Τούτος είναι και ο λόγος για τον οποίο αποστρέφονται την κατανόηση της ουσίας του Θεού, αλλά και αποστρέφονται και είναι απρόθυμοι να αναζητήσουν ενεργά ή να προσευχηθούν για να καταλάβουν καλύτερα τον Θεό, να γνωρίσουν καλύτερα το θέλημά Του και να κατανοήσουν καλύτερα τη διάθεσή Του. Θα προτιμούσαν ο Θεός να είναι κάτι φανταστικό, κάτι κούφιο και ασαφές. Θα προτιμούσαν ο Θεός να είναι ακριβώς όπως τον έχουν πλάσει στη φαντασία τους, κάποιος υπό τις διαταγές τους, με ανεξάντλητη συνδρομή και πάντα διαθέσιμος. Όταν θέλουν να απολαύσουν τη χάρη του Θεού, ζητούν από τον Θεό να είναι η χάρη αυτή. Όταν χρειάζονται την ευλογία του Θεού, ζητούν από τον Θεό να είναι η εν λόγω ευλογία. Όταν αντιμετωπίζουν αντιξοότητες, ζητούν από τον Θεό να τους ενθαρρύνει, να τους φυλάει τα νώτα. Η γνώση των ανθρώπων αυτών για τον Θεό έχει κολλήσει μέσα στην περιχαράκωση της χάριτος και της ευλογίας. Η κατανόησή τους για το έργο του Θεού, τη διάθεσή Του και τον ίδιο τον Θεό περιορίζεται, επίσης, απλώς στις φαντασιοπληξίες τους και σε γράμματα και δόγματα. Υπάρχουν, όμως, και μερικοί άνθρωποι που ανυπομονούν να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού, θέλουν πραγματικά να δουν τον ίδιο τον Θεό, και να κατανοήσουν στ' αλήθεια τη διάθεση του Θεού, καθώς και το τι έχει και είναι. Αυτοί οι άνθρωποι επιδιώκουν την πραγματικότητα της αλήθειας και τη σωτηρία από τον Θεό, και επιζητούν να λάβουν την κατάκτηση, τη σωτηρία και την τελείωση από τον Θεό. Χρησιμοποιούν την καρδιά τους ώστε να διαβάζουν τον λόγο του Θεού, να εκτιμούν κάθε κατάσταση και κάθε άνθρωπο, γεγονός και οτιδήποτε έχει οργανώσει για εκείνους ο Θεός, και να προσεύχονται και να επιζητούν με ελικρίνεια. Αυτό που θέλουν να γνωρίσουν περισσότερο είναι το θέλημα του Θεού και αυτό που θέλουν να κατανοήσουν περισσότερο είναι η πραγματική διάθεση και ουσία Του, ώστε να μην προσβάλλουν πλέον τον Θεό και, μέσω των εμπειριών τους, να μπορέσουν να δουν περισσότερη από την ομορφιά του Θεού και την αληθινή Του πλευρά. Συμβαίνει, επίσης, ώστε ένας αυθεντικά πραγματικός Θεός να υπάρχει μέσα στις καρδιές τους και να έχει μια θέση εκεί, έτσι ώστε να μη ζουν πλέον ανάμεσα σε φαντασιοπληξίες, αντιλήψεις ή αοριστίες. Για τους συγκεκριμένους ανθρώπους, ο λόγος που νοιώθουν μια πιεστική επιθυμία να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού και την ουσία Του είναι ότι τη διάθεση και την ουσία του Θεού η ανθρωπότητα τις χρειάζεται από στιγμή σε στιγμή κατά την πορεία των εμπειριών τους· η διάθεση και η ουσία Του είναι που παρέχουν ζωή καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της. Τη στιγμή που θα κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού, θα είναι ικανοί να έχουν μεγαλύτερο φόβο Θεού, να συνεργάζονται καλύτερα με το έργο

Του, και να είναι πιο προσεκτικοί απέναντι στο θέλημά Του και να εκτελούν το καθήκον τους όσο καλύτερα μπορούν. Τέτοιες είναι οι συμπεριφορές απέναντι στη διάθεση του Θεού από δύο είδη ανθρώπων. Το πρώτο είδος δεν θέλει να κατανοήσει τη διάθεση του Θεού. Αν και λένε ότι θέλουν να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού, να καταφέρουν να γνωρίσουν τον ίδιο τον Θεό, να δουν αυτό που έχει και αυτό που είναι και να εκτιμήσουν πραγματικά το θέλημά Του, βαθιά μέσα τους θα προτιμούσαν να μην υπάρχει ο Θεός. Τούτο οφείλεται στο ότι το συγκεκριμένο είδος ανθρώπων συστηματικά παρακούει και αντιστέκεται στον Θεό· πολεμούν τον Θεό για μια θέση στις ίδιες τους τις καρδιές και συχνά αμφιβάλλουν ή και αρνούνται την ύπαρξη του Θεού. Δεν θέλουν να επιτρέψουν στη διάθεση του Θεού ή στον ίδιο τον πραγματικό Θεό να καταλάβει τις καρδιές τους. Θέλουν μόνο να ικανοποιούν τις δικές τους επιθυμίες, φαντασιοπληξίες και φιλοδοξίες. Έτσι, οι άνθρωποι αυτοί μπορεί να πιστεύουν στον Θεό, να Τον ακολουθούν, και μπορεί ακόμα και να εγκαταλείψουν τις οικογένειες και τις δουλειές τους για Αυτόν, αλλά δεν αποφεύγουν τους κακούς τους τρόπους. Μερικοί μάλιστα κλέβουν ή σπαταλούν προσφορές, ή καταριούνται τον Θεό όταν είναι μόνοι τους, ενώ άλλοι μπορεί να χρησιμοποιούν τη θέση τους προκειμένου να καταθέτουν επανειλημμένα για τον εαυτό τους, να μεγαλοποιούν εαυτούς ανταγωνιζόμενοι τον Θεό για ανθρώπους και θέση. Χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους και μέτρα για να κάνουν τους ανθρώπους να τους λατρεύουν, προσπαθώντας συνεχώς να κερδίζουν ανθρώπους και να τους ελέγχουν. Μερικοί, μάλιστα, παραπλανούν εσκεμμένα τους ανθρώπους ώστε να πιστέψουν ότι είναι ο Θεός, προκειμένου να αντιμετωπίζονται όπως τον Θεό. Ποτέ δεν θα πουν σε κάποιον ότι έχουν διαφθαρεί, ότι είναι κι αυτοί διεφθαρμένοι και αλαζονικοί, δεν θα πουν σε κανέναν να μην τους λατρεύει και ότι, ανεξάρτητα από το πόσο καλά τα καταφέρνουν, όλα οφείλονται στην εξύψωση του Θεού και ότι πράττουν όσα πρέπει να πράττουν ούτως ή άλλως. Γιατί όμως δεν τα λένε αυτά; Διότι τρέμουν από τον φόβο τους μήπως χάσουν τη θέση τους στις καρδιές των ανθρώπων. Τούτος είναι ο λόγος για τον οποίο τέτοιοι άνθρωποι ποτέ δεν εξυμνούν τον Θεό και ποτέ δεν γίνονται μάρτυρες του Θεού, καθώς ποτέ δεν έχουν προσπαθήσει να Τον κατανοήσουν. Είναι δυνατόν να γνωρίζουν τον Θεό χωρίς να Τον κατανοούν; Αδύνατον! Έτσι, ενώ οι λέξεις στο θέμα «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός» μπορεί να είναι απλές, έχουν διαφορετική σημασία για τον καθένα. Για κάποιον που συχνά δεν υπακούει στον Θεό, Του αντιστέκεται, και είναι εχθρικός απέναντί Του, τα λόγια προμηνύουν καταδίκη· ενώ κάποιος που επιδιώκει την πραγματικότητα της αλήθειας και έρχεται συχνά ενώπιον του Θεού για να αναζητήσει το θέλημά Του θα αγαπήσει αυτά τα λόγια όπως το ψάρι το νερό. Έτσι, ανάμεσά σας υπάρχουν εκείνοι που, όταν ακούν για τη διάθεση και το έργο του Θεού, αρχίζουν να πονοκεφαλιάζουν, οι καρδιές τους γεμίζουν αντίδραση και νοιώθουν εξαιρετικά άβολα. Υπάρχουν όμως και άλλοι μεταξύ σας, που νιώθουν ότι το θέμα αυτό είναι ακριβώς ό,τι χρειάζονται, επειδή τους κάνει τόσο καλό. Είναι κάτι που δεν μπορεί να λείπει από τη βιωματική εμπειρία τους· είναι η ουσία της ουσίας, το θεμέλιο της πίστης στον Θεό και κάτι που η ανθρωπότητα δεν μπορεί να εγκαταλείψει.

Για όλους εσάς, το συγκεκριμένο θέμα μπορεί να φαίνεται κοντά και μακριά, αμφότερα, άγνωστο, κι όμως γνωστό. Αλλά, ανεξάρτητα από όλα τα παραπάνω, τούτο είναι ένα θέμα που όλοι πρέπει να ακούσουν, να γνωρίσουν και να καταλάβουν. Ανεξάρτητα από το πώς το αντιμετωπίζεις, από το πώς το βλέπεις ή από πώς το κατανοείς, η σημασία αυτού του θέματος δεν μπορεί να αγνοηθεί.

Ο Θεός επιτελεί το έργο Του από τότε που δημιούργησε την ανθρωπότητα. Στην αρχή, το έργο ήταν πολύ απλό, αλλά, παρά την απλότητά του, περιείχε εκφράσεις της ουσίας και της διάθεσης του Θεού. Ενώ το έργο του Θεού έχει πλέον αυξηθεί, και το έργο αυτό έχει γίνει θαυμαστό και συγκεκριμένο για κάθε άνθρωπο που Τον ακολουθεί, με μεγάλη έκφραση του λόγου Του, το πρόσωπο του Θεού είναι κρυμμένο από την ανθρωπότητα καθ' όλη την πορεία. Αν και έχει ενσαρκωθεί δύο φορές κιόλας, από την εποχή των βιβλικών διηγήσεων μέχρι τις σύγχρονες ημέρες, ποιος είδε ποτέ το πραγματικό πρόσωπο του Θεού; Βασιζόμενοι στην κατανόησή σας, έχει δει ποτέ κανείς το πραγματικό πρόσωπο του Θεού; Όχι. Κανείς δεν έχει δει το πραγματικό πρόσωπο του Θεού, που σημαίνει ότι κανείς δεν έχει δει ποτέ τον αληθινό εαυτό του Θεού. Αυτό είναι κάτι με το οποίο όλοι συμφωνούν. Δηλαδή, το πραγματικό πρόσωπο του Θεού, ή το Πνεύμα του Θεού, είναι κρυμμένο από όλη την ανθρωπότητα, συμπεριλαμβανομένων του Αδάμ και της Εύας, τους οποίους δημιούργησε, και συμπεριλαμβανομένου του δίκαιου Ιώβ, τον οποίο αποδέχθηκε. Κανείς από αυτούς δεν είδε το πραγματικό πρόσωπο του Θεού. Αλλά γιατί ο Θεός καλύπτει εν γνώσει Του το πραγματικό Του πρόσωπο; Κάποιοι λένε: «Ο Θεός φοβάται μήπως τρομάξει τους ανθρώπους». Άλλοι λένε: «Ο Θεός κρύβει το πραγματικό Του πρόσωπο, επειδή ο άνθρωπος είναι υπερβολικά μικρός και ο Θεός υπερβολικά μέγας· οι άνθρωποι δεν επιτρέπεται να Τον δουν, αλλιώς θα πεθάνουν». Υπάρχουν, επίσης, εκείνοι που λένε: «Ο Θεός είναι απασχολημένος καθημερινά, διαχειριζόμενος το έργο Του και ίσως να μην έχει χρόνο να εμφανιστεί για να Τον δουν άλλοι». Ανεξάρτητα από το τι πιστεύετε εσείς, Εγώ έχω βγάλει ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό; Ότι ο Θεός απλά δεν θέλει να δουν οι άνθρωποι το πραγματικό Του πρόσωπο. Η απόκρυψή Του από την ανθρωπότητα είναι κάτι που ο Θεός κάνει εσκεμμένα. Με άλλα λόγια, η πρόθεση του Θεού είναι να μη δουν οι άνθρωποι το πραγματικό Του πρόσωπο. Τούτο θα πρέπει να έχει καταστεί ξεκάθαρο σε όλους ως τώρα. Παρ' όλο που ο Θεός δεν έχει αποκαλύψει ποτέ και σε κανέναν το πρόσωπό Του, πιστεύετε ότι υπάρχει το πρόσωπο του Θεού; (Ναι.) Και βέβαια υπάρχει. Η ύπαρξη του προσώπου του Θεού είναι πέραν πάσης αμφιβολίας. Αλλά όσο για το πόσο μέγα είναι το πρόσωπο του Θεού ή το πώς μοιάζει —είναι αυτές ερωτήσεις που πρέπει να διερευνήσει η ανθρωπότητα; Όχι. Η απάντηση είναι αρνητική. Αν το πρόσωπο του Θεού δεν αποτελεί θέμα προς διερεύνηση, τότε ποιο είναι; (Η διάθεση του Θεού.) (Το έργο του Θεού.) Προτού, όμως, αρχίσουμε να συναναστρεφόμαστε σχετικά με το επίσημο θέμα, ας επιστρέψουμε σε αυτό που συζητούσαμε μόλις πριν: Γιατί ο Θεός δεν έχει αποκαλύψει ποτέ το πρόσωπό Του στην ανθρωπότητα; Γιατί ο Θεός κρύβει εσκεμμένα το πρόσωπό Του από την ανθρωπότητα; Υπάρχει μόνο ένας λόγος, και είναι

ο εξής: Αν και ο άνθρωπος, τον οποίο δημιούργησε ο Θεός, βιώνει επί χιλιάδες χρόνια το έργο Του, δεν υπάρχει ούτε ένας που να γνωρίζει το έργο του Θεού, τη διάθεση και την ουσία Του. Στα μάτια του Θεού, τέτοιοι άνθρωποι αντιτίθενται σε Αυτόν, και ο Θεός δεν πρόκειται να παρουσιαστεί σε ανθρώπους που είναι εχθρικοί απέναντί Του. Τούτος είναι ο μοναδικός λόγος, που ο Θεός δεν έχει αποκαλύψει ποτέ το πρόσωπό Του στην ανθρωπότητα και που προστατεύει σκόπιμα το πρόσωπό Του από αυτήν. Είναι τώρα ξεκάθαρη για σας η σημασία της γνώσης της διάθεσης του Θεού;

Από την ύπαρξη κιόλας της διαχείρισης του Θεού, Εκείνος ήταν πάντα πλήρως αφιερωμένος στην επιτέλεση του έργου Του. Παρά το γεγονός ότι καλύπτει το πρόσωπό Του από τον άνθρωπο, βρισκόταν πάντα στο πλευρό του, εργαζόμενος πάνω του, εκφράζοντας τη διάθεσή Του, καθοδηγώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα με την ουσία Του, και επιτελώντας το έργο Του πάνω σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά μέσω της δύναμής Του, της σοφίας και της εξουσίας Του, ξεκινώντας, έτσι, την Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος και, σήμερα, την Εποχή της Βασιλείας. Αν και ο Θεός κρύβει το πρόσωπό Του από τον άνθρωπο, η διάθεσή Του, η ύπαρξη και τα υπάρχοντά Του, και το θέλημά Του προς την ανθρωπότητα, αποκαλύπτονται ανεπιφύλακτα στον άνθρωπο, προκειμένου να δει και να βιώσει. Με άλλα λόγια, αν και τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν να δουν ούτε να αγγίξουν τον Θεό, η διάθεση και η ουσία του Θεού, με τις οποίες έχει έρθει σε επαφή το ανθρώπινο γένος, αποτελούν απολύτως εκφράσεις του ίδιου του Θεού. Έτσι δεν είναι; Ανεξάρτητα από τον τρόπο ή τη γωνία προσέγγισης που επιλέγει ο Θεός για το έργο Του, αντιμετωπίζει πάντα τους ανθρώπους μέσω της πραγματικής Του ταυτότητας, πράττει το έργο που υποχρεούται και λέει τα λόγια που είναι υποχρεωμένος να πει. Από όποια θέση και αν μιλά ο Θεός —θα μπορούσε να στέκεται στον τρίτο ουρανό ή να είναι ενσαρκωμένος ή ακόμα και ως συνηθισμένος άνθρωπος— πάντα μιλά στον άνθρωπο με όλη Του την καρδιά και όλο το μυαλό Του, χωρίς καμία εξαπάτηση ή απόκρυψη. Όταν επιτελεί το έργο Του, ο Θεός εκφράζει τον λόγο και τη διάθεσή Του, και εκφράζει αυτό που έχει και είναι, χωρίς καμία απολύτως επιφύλαξη. Καθοδηγεί την ανθρωπότητα με τη ζωή Του, το Είναι Του και τα υπάρχοντά Του. Τούτος είναι ο τρόπος με τον οποίο έζησε ο άνθρωπος κατά την Εποχή του Νόμου —την εποχή-λίκνο του ανθρώπινου γένους— υπό την καθοδήγηση του «αόρατου και μη απτού» Θεού.

Ο Θεός ενσαρκώθηκε για πρώτη φορά μετά την Εποχή του Νόμου —μία ενσάρκωση που διήρκεσε τριάντα τρία και μισό χρόνια. Για έναν άνθρωπο, τα τριάντα τρία και μισό χρόνια είναι πολύς καιρός; (Όχι ιδιαιτέρως.) Δεδομένου ότι η διάρκεια ζωής ενός ανθρώπου είναι συνήθως πολύ μεγαλύτερη από τριάντα-κάτι χρόνια, τα τριάντα τρία και μισό δεν είναι πολύς καιρός. Αλλά για τον ενσαρκωμένο Θεό, τα τριάντα τρία και μισό χρόνια ήταν όντως πολλά. Έγινε άνθρωπος —ένας άνθρωπος συνηθισμένος, που έφερε το έργο και την αποστολή του Θεού. Τούτο σήμαινε ότι έπρεπε να αναλάβει έργο, που ένας συνηθισμένος άνθρωπος αδυνατεί να διαχειριστεί, αλλά και να υπομείνει πάθη, που οι απλοί άνθρωποι είναι αδύνατον να αντέξουν. Το σύνολο των παθών που

υπέστη ο Κύριος Ιησούς κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, από την αρχή του έργου Του έως ότου σταυρώθηκε, ίσως να μην είναι κάτι που οι σημερινοί άνθρωποι θα μπορούσαν να έχουν παρακολουθήσει προσωπικά, αλλά δεν μπορείτε τουλάχιστον να πάρετε μια ιδέα του μέσα από τις ιστορίες της Βίβλου; Ανεξάρτητα από το πόσες λεπτομέρειες υπάρχουν σε αυτά τα καταγεγραμμένα γεγονότα, συνολικά, το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου ήταν γεμάτο κακουχίες και πάθη. Για τον διεφθαρμένο άνθρωπο, τριάντα τρία και μισό έτη δεν είναι πολύς χρόνος· λίγη ταλαιπωρία δεν είναι και μεγάλη υπόθεση. Αλλά για τον άγιο, άμωμο Θεό, ο οποίος έπρεπε να κουβαλήσει όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας, και να τρώει, να κοιμάται και να ζει με αμαρτωλούς, η οδύνη αυτή ήταν απίστευτα μεγάλη. Είναι ο Δημιουργός, ο Κυρίαρχος όλων των πραγμάτων και ο Κυβερνήτης των πάντων, όταν, όμως, ήρθε στον κόσμο, υποχρεώθηκε να υπομείνει την καταπίεση και τη σκληρότητα των διεφθαρμένων ανθρώπων. Προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο Του και να διασώσει την ανθρωπότητα από τη θάλασσα της δυστυχίας, έπρεπε να καταδικαστεί από τον άνθρωπο και να κουβαλήσει τις αμαρτίες ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Η έκταση των παθών που υπέμεινε, δεν μπορεί να γίνει κατανοητή σε βάθος, ούτε να αναγνωριστεί από τους απλούς ανθρώπους. Τι αντιπροσωπεύουν τα πάθη αυτά; Αντιπροσωπεύουν την αφοσίωση του Θεού στο ανθρώπινο γένος. Αντιπροσωπεύουν την ταπείνωση που υπέμεινε και το τίμημα που κατέβαλε για τη σωτηρία του ανθρώπου, προκειμένου να εξαγοράσει τις αμαρτίες του και να ολοκληρώσει το συγκεκριμένο στάδιο του έργου Του. Σημαίνουν επίσης ότι ο άνθρωπος θα λυτρωνόταν από τον σταυρό του Θεού. Πρόκειται για ένα τίμημα που πληρώνεται με αίμα, με ζωή, ένα τίμημα που κανένα δημιουργημένο ον δεν δύναται να αντέξει. Ακριβώς επειδή Εκείνος διαθέτει την ουσία του Θεού και κατέχει ό,τι έχει και είναι ο Θεός, μπόρεσε και να αντέξει αυτό το είδος των παθών και να πράξει το συγκεκριμένο έργο. Είναι κάτι που κανένα ον που δημιουργήθηκε από Αυτόν δεν θα μπορούσε να κάνει στη θέση Του. Τούτο είναι το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, καθώς και μια αποκάλυψη της διάθεσής Του. Μήπως τούτο αποκαλύπτει κάτι για το τι έχει και είναι ο Θεός; Είναι κάτι που αξίζει να γνωρίζει η ανθρωπότητα; Κατά την εποχή εκείνη, αν και ο άνθρωπος δεν είδε το πρόσωπο του Θεού, δέχθηκε την θυσία του Θεού της εξιλέωσης των αμαρτιών και λυτρώθηκε από τον σταυρό του Θεού. Η ανθρωπότητα μπορεί να μην είναι ανενημέρωτη για το έργο που επιτέλεσε ο Θεός κατά την Εποχή της Χάριτος, αλλά είναι κανείς εξοικειωμένος με τη διάθεση και το θέλημα που εξέφρασε ο Θεός κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου; Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο λεπτομέρειες του έργου του Θεού κατά τη διάρκεια διαφορετικών εποχών και μέσα από διάφορους διαύλους, ή ιστορίες σχετικές με τον Θεό, που έλαβαν χώρα τη στιγμή που ο Θεός υλοποιούσε το έργο Του. Οι εν λόγω λεπτομέρειες και ιστορίες αποτελούν το πολύ μονάχα κάποιες πληροφορίες ή θρύλους για τον Θεό, και δεν έχουν καμία σχέση με τη διάθεση και την ουσία του Θεού. Έτσι, ανεξάρτητα από το πόσες ιστορίες γνωρίζουν οι άνθρωποι για τον Θεό, τούτο δεν σημαίνει ότι έχουν βαθιά κατανόηση και γνώση της διάθεσης του Θεού

ή της ουσίας Του. Όπως και κατά την Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος, αν και οι άνθρωποι είχαν βιώσει μια άμεση και οικεία επαφή με τον ενσαρκωμένο Θεό, η γνώση τους για τη διάθεση και την ουσία Του ήταν ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Κατά την Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός ενσαρκώθηκε για άλλη μια φορά, με τον ίδιο τρόπο που το έκανε και την πρώτη φορά. Κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου του έργου, ο Θεός ακόμα εκφράζει ανεπιφύλακτα τον λόγο Του, επιτελεί το έργο που είναι υποχρεωμένος να επιτελέσει, και εκφράζει αυτό που έχει και είναι. Ταυτόχρονα, συνεχίζει να υπομένει και να ανέχεται την ανυπακοή και την άγνοια του ανθρώπου. Δεν αποκαλύπτει αδιαλείπτως ο Θεός τη διάθεσή Του και δεν εκφράζει το θέλημά Του ακόμα και κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου εργασίας; Επομένως, από τη δημιουργία του ανθρώπου έως τώρα, η διάθεση του Θεού, το Είναι και τα υπάρχοντά Του, καθώς και το θέλημά Του, ήταν πάντοτε ανοιχτά σε κάθε άνθρωπο. Ο Θεός ουδέποτε απέκρυψε εσκεμμένα την ουσία, τη διάθεση ή το θέλημά Του. Απλώς η ανθρωπότητα δεν ενδιαφέρεται για τις ενέργειες του Θεού, για το θέλημά Του —γι' αυτό και η κατανόηση του ανθρώπου για τον Θεό είναι τόσο αξιοθρήνητη. Με άλλα λόγια, ενώ ο Θεός κρύβει το πρόσωπό Του, στέκεται και κάθε στιγμή στο πλευρό της ανθρωπότητας, προβάλλοντας ανοιχτά και αδιαλείπτως το θέλημα, τη διάθεση και την ουσία Του. Κατά μία έννοια, το πρόσωπο του Θεού είναι και αυτό ανοιχτό στους ανθρώπους, αλλά εξαιτίας της τύφλωσης και της ανυπακοής τους, δεν είναι ποτέ ικανοί να δουν την εμφάνιση του Θεού. Άρα, αν ισχύει αυτό, τότε η κατανόηση της διάθεσης του Θεού, αλλά και του ίδιου του Θεού, δεν θα πρέπει να είναι εύκολη για όλους; Είναι πολύ δύσκολη αυτή η ερώτηση, έτσι δεν είναι; Εσείς μπορεί να λέτε ότι είναι εύκολο, αλλά ενώ μερικοί άνθρωποι προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό, δεν καταφέρνουν να Τον γνωρίσουν πραγματικά ή να αποκτήσουν ξεκάθαρη κατανόησή Του —είναι πάντα θολή και ασαφής. Αλλά αν πείτε ότι δεν είναι εύκολο, ούτε και αυτό είναι σωστό. Έχοντας αποτελέσει αντικείμενο του έργου του Θεού για τόσο πολύ καιρό, θα έπρεπε όλοι, μέσω των εμπειριών τους, να έχουν αυθεντικές σχέσεις με τον Θεό. Θα πρέπει τουλάχιστον να έχουν συναισθανθεί σε κάποιο βαθμό τον Θεό μέσα στις καρδιές τους ή να έχουν έρθει σε επαφή με τον Θεό πνευματικά, και θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον κάποια αντιληπτική επίγνωση της διάθεσης του Θεού ή να έχουν αποκτήσει κάποια κατανόηση γι' Αυτόν. Από την εποχή που ο άνθρωπος άρχισε να ακολουθεί τον Θεό ως τώρα, η ανθρωπότητα έχει λάβει πάρα πολλά, αλλά λόγω διαφόρων αιτιών —το χαμηλό επίπεδο του ανθρώπου, την άγνοια, την επαναστατικότητα και τις διάφορες προθέσεις— η ανθρωπότητα έχει επίσης χάσει και πάρα πολλά. Μήπως ο Θεός δεν έχει δώσει ήδη αρκετά στην ανθρωπότητα; Αν και ο Θεός κρύβει το πρόσωπό Του από την ανθρωπότητα, προμηθεύει τους ανθρώπους με αυτό που έχει και είναι, αλλά και με τη ζωή Του· η γνώση της ανθρωπότητας για τον Θεό δεν θα έπρεπε να είναι μονάχα αυτό που είναι τώρα. Γι' αυτό πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να συναναστρέφομαι περαιτέρω μαζί σας για το θέμα του έργου του Θεού, της διάθεσής Του, και του Θεού του ίδιου. Σκοπός είναι να μην αποβούν μάταια τα χιλιάδες χρόνια φροντίδας και μέριμνας που ο

Θεός έχει διαθέσει στον άνθρωπο, και η ανθρωπότητα να μπορέσει πραγματικά να κατανοήσει και να αντιληφθεί το θέλημα του Θεού απέναντί της. Όστε οι άνθρωποι να μπορούν να προχωρήσουν σε ένα νέο στάδιο στη γνώση τους για τον Θεό. Θα επιστρέψει επίσης τον Θεό στην αληθινή θέση Του μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, δηλαδή θα Τον δικαιώσει.

Για να κατανοήσεις τη διάθεση του Θεού και τον ίδιο τον Θεό, πρέπει να ξεκινήσεις από κάτι μικρό. Αλλά κάτι μικρό από πού; Καταρχάς, έχω επιλέξει κάποια κεφάλαια από τη Βίβλο. Οι παρακάτω πληροφορίες περιέχουν στίχους από τη Βίβλο, οι οποίοι σχετίζονται με το θέμα του έργου του Θεού, τη διάθεσή Του και τον Θεό τον ίδιο. Βρήκα τα συγκεκριμένα αποσπάσματα ως υλικό αναφοράς, για να σας βοηθήσουν να γνωρίσετε το έργο του Θεού, τη διάθεσή Του και τον Θεό τον ίδιο. Τα μοιράζομαι μαζί σας ώστε να μπορέσουμε να δούμε τι είδους διάθεση έχει αποκαλύψει ο Θεός μέσω του παρελθόντος έργου Του, αλλά και ποιες πτυχές της ουσίας Του είναι άγνωστες στον άνθρωπο. Αυτά τα κεφάλαια μπορεί να είναι παλιά, αλλά το θέμα σχετικά με το οποίο συναναστρεφόμαστε είναι κάτι νέο, που οι άνθρωποι δεν έχουν ακούσει ποτέ. Κάποιοι από εσάς μπορεί να το θεωρήσετε αδιανόητο —η αναφορά στον Αδάμ και την Εύα και η επιστροφή στον Νώε, δεν είναι σαν να ακολουθούμε και πάλι τα ίδια βήματα; Ό,τι κι αν σκέφτεστε, τούτα τα κεφάλαια είναι πολύ χρήσιμα στη συναναστροφή σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα και μπορούν να λειτουργήσουν ως κείμενα διδασκαλίας ή προσωπικής πείρας υλικό για τη σημερινή συναναστροφή. Μέχρι να τελειώσω τη συναναστροφή αυτή, θα έχετε καταλάβει τις προθέσεις Μου όσον αφορά την επιλογή των συγκεκριμένων κεφαλαίων. Όσοι έχουν διαβάσει ήδη την Αγία Γραφή, μπορεί να έχουν διαβάσει τους λίγους αυτούς στίχους, αλλά ίσως να μην τους κατανόησαν πραγματικά. Ας τους εξετάσουμε πρώτα εν συντομία και, στη συνέχεια, ας διερευνήσουμε λεπτομερώς τον καθένα στη συναναστροφή μας.

Ο Αδάμ και η Εύα είναι οι πρόγονοι της ανθρωπότητας. Αν πρόκειται να αναφερθούμε σε χαρακτήρες από τη Βίβλο, τότε πρέπει να ξεκινήσουμε με αυτούς τους δύο. Επόμενος είναι ο Νώε, ο δεύτερος πρόγονος της ανθρωπότητας. Ποιος είναι ο τρίτος χαρακτήρας; (Ο Αβραάμ.) Γνωρίζετε όλοι την ιστορία του Αβραάμ; Μερικοί από εσάς μπορεί να τη γνωρίζουν, αλλά για άλλους μπορεί να μην είναι και πολύ ξεκάθαρη. Ποιος είναι ο τέταρτος χαρακτήρας; Ποιος αναφέρεται στην ιστορία της καταστροφής των Σοδόμων; (Ο Λωτ.) Όμως, εδώ, δεν γίνεται αναφορά στον Λωτ. Σε ποιον γίνεται αναφορά; (Στον Αβραάμ.) Το κύριο πράγμα που αναφέρεται στην ιστορία του Αβραάμ, είναι αυτό που είχε πει ο Ιεχωβά Θεός. Το καταλαβαίνετε; Ποιος είναι ο πέμπτος χαρακτήρας; (Ο Ιώβ.) Ο Θεός δεν αναφέρει πολλά από την ιστορία του Ιώβ κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου τρέχοντος σταδίου του έργου Του; Άρα, εσάς σας ενδιαφέρει πολύ η ιστορία αυτή; Αν πράγματι σας ενδιαφέρει πάρα πολύ, έχετε διαβάσει προσεκτικά την ιστορία του Ιώβ στη Βίβλο; Γνωρίζετε όσα είπε και έκανε ο Ιώβ; Όσοι από εσάς την έχουν διαβάσει περισσότερο, πόσες φορές τη διαβάσατε; Τη διαβάzaτε συχνά; Πείτε μας, παρακαλώ, αδελφές από το Χονγκ Κονγκ. (Τη διάβασα μερικές φορές

πριν, τότε που βρισκόμαστε στην Εποχή της Χάριτος.) Δεν τη ξαναδιαβάσατε από τότε; Είναι λυπηρό αυτό. Επιτρέψτε Μου να σας πω: Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου του έργου του Θεού, Εκείνος ανέφερε πολλές φορές τον Ιώβ, πράγμα που αντανακλά τις προθέσεις Του. Το ότι ανέφερε πολλές φορές τον Ιώβ χωρίς, όμως, να προκαλέσει την προσοχή σας, αποτελεί απόδειξη ενός και μόνο γεγονότος: Ότι δεν ενδιαφέρεστε καθόλου να είστε καλοί άνθρωποι, και άνθρωποι που σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό. Τούτο συμβαίνει, επειδή είστε ικανοποιημένοι με το να έχετε απλώς μια γενική ιδέα για την ιστορία του Ιώβ, που μνημονεύει ο Θεός. Είστε ευχαριστημένοι με μια απλή κατανόηση της ίδιας της ιστορίας, αλλά δεν σας ενδιαφέρουν και δεν προσπαθείτε να κατανοήσετε τις λεπτομέρειες του ποιος είναι ο Ιώβ και τον σκοπό που διέπει το γιατί ο Θεός αναφέρεται στον Ιώβ σε τόσες πολλές περιπτώσεις. Εάν δεν σας ενδιαφέρει ένα τέτοιο πρόσωπο που επαίνεσε ο Θεός, τότε τι ακριβώς προσέχετε; Εάν δεν σας ενδιαφέρει και δεν προσπαθείτε να καταλάβετε ένα τόσο σημαντικό πρόσωπο που ο Θεός έχει αναφέρει, τι μπορεί να λέει αυτό για τη στάση σας απέναντι στον λόγο του Θεού; Δεν είναι αξιοθρήνητο αυτό; Δεν αποδεικνύει ότι οι περισσότεροι από εσάς δεν ασχολούνται με πρακτικά πράγματα, ούτε και επιδιώκουν την αλήθεια; Εάν πράγματι επιδιώκεις την αλήθεια, θα δώσεις και την απαιτούμενη προσοχή στους ανθρώπους που εγκρίνει ο Θεός, καθώς και στις ιστορίες των χαρακτήρων, για τους οποίους έχει μιλήσει. Ανεξάρτητα από το αν μπορείς να είσαι αντάξιός τους ή αν βρίσκεις τις ιστορίες τους απτές, θα τρέξεις να διαβάσεις γι' αυτούς, θα προσπαθήσεις να τους κατανοήσεις, να βρεις τρόπους να ακολουθήσεις το παράδειγμά τους και να πράξεις ό,τι καλύτερο μπορείς σύμφωνα με τις ικανότητές σου. Έτσι οφείλει να συμπεριφέρεται κάποιος που λαχταρά την αλήθεια. Αλλά το γεγονός είναι ότι οι περισσότεροι από εσάς που κάθεστε εδώ, δεν έχουν διαβάσει ποτέ την ιστορία του Ιώβ —και αυτό πραγματικά κάτι λέει.

Ας επιστρέψουμε στο θέμα που συζητούσαμε μόλις. Στο μέρος αυτό των γραφών που αφορά την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, επέλεξα να επικεντρωθώ σε ορισμένες ιστορίες σχετικά με εξαιρετικά αντιπροσωπευτικούς χαρακτήρες, οικείους στη μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων που έχουν διαβάσει τη Βίβλο. Οι χαρακτήρες αυτοί είναι πολύ αντιπροσωπευτικοί. Όποιος διαβάσει τις ιστορίες σχετικά με αυτούς τους χαρακτήρες, θα είναι σε θέση να αισθανθεί ότι το έργο που επιτέλεσε πάνω τους ο Θεός και τα λόγια που τους είπε, είναι εξίσου απτά και προσιτά στους ανθρώπους του σήμερα. Όταν διαβάσεις αυτές τις ιστορίες και τις καταγραφές της Βίβλου, θα καταστείς ικανός να κατανοήσεις καλύτερα το πώς ο Θεός υλοποίησε το έργο Του και αντιμετώπισε τους ανθρώπους εκείνη την περίοδο της ιστορίας. Αλλά ο λόγος για τον οποίο αποφάσισα να συζητήσουμε τα συγκεκριμένα κεφάλαια σήμερα, δεν είναι η δική σου προσπάθεια να εστιάσεις στις ίδιες τις ιστορίες ή στους χαρακτήρες τους. Αντίθετα, είναι για να μπορέσεις, μέσα από τις ιστορίες των εν λόγω χαρακτήρων, να φτάσεις σε σημείο να δεις τις πράξεις του Θεού και τη διάθεσή Του. Αυτό θα σου επιτρέψει να γνωρίσεις και να κατανοήσεις ευκολότερα τον Θεό και την πραγματική πλευρά Του, θα διαλύσει τις εικασίες και τις αντιλήψεις σου για Εκείνον, και θα σε βοηθήσει να απομακρυνθείς

από μια πίστη που κατακλύζεται από ασάφειες. Εάν δεν έχεις γερές βάσεις, η προσπάθεια να βγάλεις νόημα σχετικά με τη διάθεση του Θεού και η γνωριμία του ίδιου του Θεού μπορεί συχνά να σε κάνουν να νοιώθεις αβοήθητος, ανίσχυρος και αβέβαιος, ακόμη και ως προς το από πού να ξεκινήσεις. Αυτό είναι που με ώθησε να αναπτύξω μια μέθοδο και προσέγγιση που θα μπορούσε να σε βοηθήσει να κατανοήσεις καλύτερα τον Θεό, να εκτιμήσεις πιο αυθεντικά το θέλημά Του, να γνωρίσεις τη διάθεσή Του και τον ίδιο τον Θεό, και να σου επιτρέψει να αισθανθείς πραγματικά την ύπαρξή Του και να αντιληφθείς το θέλημά Του απέναντι στην ανθρωπότητα. Δεν θα είναι όλα αυτά προς όφελός σας; Τι αισθάνεστε τώρα μέσα σας όταν ανατρέχετε ξανά σε αυτές τις ιστορίες και στα τμήματα των γραφών; Πιστεύετε ότι τα τμήματα των γραφών που διάλεξα είναι περιττά; Πρέπει να τονίσω ξανά αυτό που μόλις σας είπα: Ο στόχος του να σας κάνω να διαβάσετε τις ιστορίες αυτών των χαρακτήρων, είναι να σας βοηθήσω να διαπιστώσετε το πώς ο Θεός επιτελεί το έργο Του πάνω στους ανθρώπους και να κατανοήσετε καλύτερα τη στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα. Τι θα σας βοηθήσει να φτάσετε σε αυτήν την κατανόηση; Η κατανόηση του έργου που επιτέλεσε ο Θεός στο παρελθόν, και ο συνδυασμός του με το έργο που επιτελεί τούτη τη στιγμή —αυτό θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε τις πολυάριθμες πτυχές Του. Οι εν λόγω πολυάριθμες πτυχές είναι αληθινές, και όλοι όσοι επιθυμούν να γνωρίσουν τον Θεό πρέπει να τις γνωρίζουν και να τις κατανοούν.

Ας ξεκινήσουμε τώρα με την ιστορία του Αδάμ και της Εύας, αρχίζοντας με ένα απόσπασμα από τις γραφές.

A. Αδάμ και Εύα

1. Η εντολή του Θεού προς τον Αδάμ

Γέν. 2:15-17 Και έλαβε ο Ιεχωβά Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσῳ της Εδέμ διά να εργάζεται αυτόν και να φυλάττη αυτόν. Προσέταξε δε ο Ιεχωβά Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει.

Τι καταλαβαίνετε από τους στίχους αυτούς; Τι αισθήματα σας προκαλεί το συγκεκριμένο εδάφιο των γραφών; Γιατί αποφάσισα να μιλήσω σχετικά με την εντολή του Θεού στον Αδάμ; Έχει τώρα ο καθένας από εσάς στο μυαλό του μια εικόνα του Θεού και του Αδάμ; Προσπαθήστε να το φανταστείτε: Εάν βρισκόσαστε εσείς στη σκηνή εκείνη, βαθιά μέσα σας, ποια νομίζετε ότι θα ήταν η μορφή του Θεού; Τι συναισθήματα σας προκαλεί η σκέψη αυτή; Πρόκειται για μια εικόνα συγκινητική και εγκάρδια. Αν και υπάρχει μόνο ο Θεός και ο άνθρωπος σε αυτήν, η οικειότητα μεταξύ τους σε γεμίζει με μια αίσθηση θαυμασμού: Η αφειδής αγάπη του Θεού δίδεται στον άνθρωπο χωρίς ανταλλάγματα και τον περιβάλλει· ο άνθρωπος είναι αθώος και αγνός, ελεύθερος και ξέγνοιαστος, ζώντας μακαρίως υπό τον οφθαλμό του Θεού· ο Θεός επιδεικνύει μέριμνα

για τον άνθρωπο, ενώ ο άνθρωπος ζει υπό την προστασία και την ευλογία του Θεού· κάθε πράγμα που κάνει και λέει ο άνθρωπος, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο και αδιαχώριστο από τον Θεό.

Αυτή μπορεί να ονομαστεί η πρώτη εντολή του Θεού στον άνθρωπο από τότε που τον δημιούργησε. Τι φέρει η εντολή αυτή; Φέρει το θέλημα του Θεού, αλλά και τις ανησυχίες Του για το ανθρώπινο γένος. Τούτη είναι η πρώτη εντολή του Θεού, και είναι επίσης η πρώτη φορά που ο Θεός εκφράζει ανησυχία για τον άνθρωπο. Δηλαδή, ο Θεός αισθάνεται ευθύνη απέναντι στον άνθρωπο από τη στιγμή κίολας που τον δημιούργησε. Ποια είναι αυτή η ευθύνη; Πρέπει να προστατεύει τον άνθρωπο, να τον φροντίζει. Ελπίζει ο άνθρωπος να μπορεί να εμπιστεύεται και να υπακούει στα λόγια Του. Τούτη είναι και η πρώτη προσδοκία του Θεού από τον άνθρωπο. Με αυτήν ακριβώς την προσδοκία ο Θεός λέει τα εξής: «Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει». Αυτές οι απλές λέξεις αντιπροσωπεύουν το θέλημα του Θεού. Επίσης, αποκαλύπτουν ότι ο Θεός, στην καρδιά Του, έχει ήδη αρχίσει να δείχνει ανησυχία για τον άνθρωπο. Μεταξύ όλων των πραγμάτων, μόνο ο Αδάμ πλάστηκε κατ' εικόνα του Θεού· ο Αδάμ ήταν το μοναδικό έμβιο ον με την πνοή ζωής του Θεού· μπορούσε να περπατά με τον Θεό, να συνομιλεί μαζί Του. Γι' αυτό και ο Θεός τού έδωσε αυτήν την εντολή. Στην εντολή Του, ο Θεός κατέστησε πολύ σαφές το τι μπορεί, καθώς και το τι δεν μπορεί να κάνει ο άνθρωπος.

Μέσα σε αυτά τα λίγα απλά λόγια, βλέπουμε την καρδιά του Θεού. Αλλά τι καρδιά είναι αυτή που εμφανίζεται; Υπάρχει αγάπη στην καρδιά του Θεού; Υπάρχει ανησυχία; Στους στίχους αυτούς, όχι μόνο μπορούν να γίνουν αντιληπτές η αγάπη και η ανησυχία του Θεού, αλλά και να γίνουν αισθητές σε προσωπικό επίπεδο. Δεν συμφωνείτε; Τώρα που με ακούσατε να το λέω αυτό, πιστεύετε ακόμα ότι πρόκειται μόνο για μερικά απλά λόγια; Δεν είναι τόσο απλά τελικά, έτσι; Το γνωρίζατε αυτό πριν; Εάν ο Θεός αυτοπροσώπως σου έλεγε τα λίγα αυτά λόγια, πώς θα ένιωθες εσύ μέσα σου; Εάν δεν ήσουν άνθρωπος συμπονετικός, εάν η καρδιά σου ήταν παγωμένη, τότε δεν θα αισθανόσουν τίποτα, δεν θα εκτιμούσες την αγάπη του Θεού, και ούτε θα προσπαθούσες να κατανοήσεις την καρδιά Του. Αλλά ως άτομο με συνείδηση και με αίσθηση ανθρωπιάς, θα αισθανθείς διαφορετικά. Θα νοιώσεις θαλπωρή, θα νοιώσεις φροντίδα και αγάπη και θα νοιώσεις ευτυχία. Έτσι δεν είναι; Αισθανόμενος τα πράγματα αυτά, ποιες θα είναι οι ενέργειές σου απέναντι στον Θεό; Μήπως θα νοιώθεις συνδεδεμένος με τον Θεό; Θα αγαπάς και θα σέβεσαι τον Θεό από τα βάθη της καρδιάς σου; Μήπως η καρδιά σου θα έρθει πιο κοντά στον Θεό; Από αυτό, μπορείς να δεις ακριβώς το πόσο σημαντική είναι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Αλλά αυτό που είναι ακόμη πιο σημαντικό, είναι η εκτίμηση και η κατανόηση του ανθρώπου για την αγάπη του Θεού. Στην πραγματικότητα, ο Θεός δεν λέει πολλά παρόμοια πράγματα στο συγκεκριμένο στάδιο του έργου Του; Υπάρχουν άνθρωποι σήμερα που εκτιμούν την καρδιά του Θεού; Μπορείτε να εκτιμήσετε το θέλημα του Θεού, για το οποίο μόλις μίλησα; Εσείς δεν

μπορείτε καν να εκτιμήσετε πραγματικά το θέλημα του Θεού όταν είναι τόσο συγκεκριμένο, απτό και πραγματικό. Γι' αυτό σας λέω ότι δεν έχετε πραγματική γνώση και κατανόηση του Θεού. Αλήθεια δεν είναι; Αλλά ας το αφήσουμε αυτό προς το παρόν.

2. Ο Θεός δημιουργεί την Εύα

Γέν. 2:18-20 Και είπε Ιεχωβά ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν. Έπλασε δε Ιεχωβά ο Θεός εκ της γης πάντα τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και έφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάση αυτά· και ό,τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. Και έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν.

Γέν. 2:22-23 Και κατεσκεύασε Ιεχωβά ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και έφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αυτή ελήφθη.

Υπάρχει μία πρόταση-κλειδί σε αυτό το σημείο των Γραφών: «ό,τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού». Άρα, ποιος έδωσε σε όλα τα ζωντανά πλάσματα τα ονόματά τους; Ο Αδάμ, όχι ο Θεός. Η πρόταση αυτή λέει στην ανθρωπότητα το εξής γεγονός: Ο Θεός, όταν δημιούργησε τον άνθρωπο, του χάρισε νοημοσύνη. Δηλαδή, η νοημοσύνη του ανθρώπου προήλθε από τον Θεό. Τούτο αποτελεί βεβαιότητα. Γιατί, όμως; Μετά τη δημιουργία του από τον Θεό, μήπως ο Αδάμ πήγε σχολείο; Ήξερε να διαβάζει; Αφού ο Θεός έφτιαξε διάφορα ζωντανά πλάσματα, ο Αδάμ τα αναγνώρισε όλα αυτά τα πλάσματα; Μήπως ο Θεός του είπε ποια ήταν τα ονόματά τους; Εννοείται πως ο Θεός δεν τον δίδαξε ούτε πώς να σκαρφιστεί τα ονόματα αυτών των πλασμάτων. Αυτή είναι η αλήθεια! Τότε πώς ήξερε ο Αδάμ να δώσει στα ζωντανά αυτά πλάσματα τα ονόματά τους και τι ονόματα να τους δώσει; Τούτο σχετίζεται με το ερώτημα του τι προσέθεσε ο Θεός στον Αδάμ όταν τον δημιούργησε. Τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι, όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, του πρόσθεσε την ευφυΐα Του. Τούτο είναι σημείο-κλειδί, ακούστε λοιπόν προσεκτικά; Υπάρχει επίσης άλλο ένα σημείο-κλειδί που θα πρέπει να κατανοήσετε: Αφού ο Αδάμ έδωσε στα ζωντανά πλάσματα τα ονόματά τους, τα ονόματα αυτά καταχωρήθηκαν στο λεξιλόγιο του Θεού. Γιατί το αναφέρω αυτό; Διότι περιλαμβάνει και τη διάθεση του Θεού, και αυτό είναι ένα σημείο που πρέπει να πραγματευτώ περαιτέρω.

Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, εμφύσησε ζωή μέσα του, και του έδωσε και λίγη από τη δική Του νοημοσύνη, τις ικανότητές Του, και το τι έχει και είναι. Αφού ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο όλα αυτά, ο άνθρωπος ήταν ικανός να πράττει μερικά πράγματα ανεξάρτητα και να κάνει τις δικές του σκέψεις. Αν αυτό που σκαρφίζεται και πράττει είναι σωστό στα μάτια του Θεού, τότε ο Θεός το δέχεται και δεν παρεμβαίνει. Αν αυτό που πράττει ο άνθρωπος είναι ορθό, ο Θεός θα επιτρέψει να παραμείνει έτσι. Τι

υποδεικνύει, λοιπόν, η φράση «ό,τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού»; Υποδεικνύει ότι ο Θεός δεν θεώρησε σκόπιμο να αλλάξει κανένα από τα ονόματα που δόθηκαν στα διάφορα ζωντανά πλάσματα. Όποιο όνομα επέλεγε ο Αδάμ, ο Θεός έλεγε «Έτσι είναι», επιβεβαιώνοντας το όνομα του πλάσματος. Μήπως ο Θεός εξέφρασε οποιαδήποτε άποψη για το θέμα; Όχι, σίγουρα όχι. Τι καταλαβαίνετε, λοιπόν, από αυτό; Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τη νοημοσύνη και ο άνθρωπος χρησιμοποίησε τη χαρισμένη από τον Θεό νοημοσύνη του για να κάνει διάφορα πράγματα. Αν αυτό που πράττει ο άνθρωπος είναι θετικό στα μάτια του Θεού, τότε επιβεβαιώνεται, αναγνωρίζεται και γίνεται αποδεκτό από τον Θεό χωρίς καμία κρίση ή κριτική. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να κάνει κανένας άνθρωπος ή κακό πνεύμα ή ο Σατανάς. Μήπως διακρίνετε εδώ μια αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού; Θα μπορούσε ο άνθρωπος, ένα διεφθαρμένο άτομο ή ο Σατανάς να επιτρέψουν σε οποιονδήποτε άλλο να πράξει κάτι στο όνομά τους, κάτω από τη μύτη τους; Φυσικά και όχι! Θα μάχονταν για την εν λόγω θέση με αυτόν τον άλλο άνθρωπο ή την άλλη δύναμη, τη διαφορετική από αυτούς; Φυσικά και θα μάχονταν! Αν με τον Αδάμ βρισκόταν ένας διεφθαρμένος άνθρωπος ή ο Σατανάς εκείνη την εποχή, θα είχαν σίγουρα αποκηρύξει αυτό που έκανε ο Αδάμ. Προκειμένου να αποδείξουν ότι έχουν την ικανότητα να κάνουν τις δικές τους σκέψεις και να έχουν τις δικές τους μοναδικές διαισθήσεις, θα είχαν αρνηθεί απόλυτα όλα όσα έπραττε ο Αδάμ: «Θες να το πεις έτσι; Λοιπόν, εγώ δεν θα το πω έτσι, θα το πω αλλιώς· εσύ το είπες Γιώργο, αλλά εγώ θα το πω Κώστα. Πρέπει να επιδείξω το πόσο έξυπνος είμαι». Τι είδους φύση είναι αυτή; Δεν είναι άγρια αλαζονική; Και ο Θεός; Έχει τέτοια διάθεση; Είχε ο Θεός κάποιες ασυνήθιστες αντιρρήσεις σε αυτό που έπραττε ο Αδάμ; Η απάντηση είναι αδιαμφισβήτητα όχι! Μέσα από τη διάθεση που αποκαλύπτει ο Θεός, δεν υπάρχει η παραμικρή υπόνοια επιχειρηματολογίας, αλαζονείας ή φαρισαϊσμού. Τούτο είναι ξεκάθαρο εδώ. Αυτό μπορεί να φαίνεται δευτερεύον σημείο, αλλά αν δεν κατανοείς την ουσία του Θεού, αν η καρδιά σου δεν προσπαθεί να καταλάβει πώς ενεργεί ο Θεός και ποια είναι η στάση Του, τότε δεν θα γνωρίσεις τη διάθεση του Θεού ούτε και θα δεις την έκφραση και αποκάλυψη της διάθεσής Του. Έτσι δεν είναι; Συμφωνείς με αυτό που μόλις σου εξήγησα; Ως απάντηση στις πράξεις του Αδάμ, ο Θεός δεν διακήρυξε μεγαλόπρεπα: «Έπραξες καλά. Έπραξες σωστά και συναινώ». Στην καρδιά Του, όμως, ο Θεός ενέκρινε, εκτίμησε και επικρότησε όσα έκανε ο Αδάμ. Τούτο ήταν το πρώτο πράγμα από τη δημιουργία που ο άνθρωπος έπραξε για τον Θεό υπό τις οδηγίες Του. Ήταν κάτι που ο άνθρωπος έπραξε αντί του Θεού και για λογαριασμό του Θεού. Στα μάτια του Θεού, τούτο προέκυψε από την ευφυΐα που χάρισε στον άνθρωπο. Ο Θεός το θεώρησε κάτι καλό, θετικό. Αυτό που έκανε ο Αδάμ κατά τη συγκεκριμένη στιγμή, ήταν η πρώτη εκδήλωση της νοημοσύνης του Θεού μέσα στον άνθρωπο. Και ήταν μια καλή εκδήλωση κατά τον Θεό. Εκείνο που θέλω να σας πω εδώ, είναι ότι σκοπός του Θεού, μεταδίδοντας στον άνθρωπο κάτι από αυτό που έχει και είναι και τη νοημοσύνη Του, ήταν η ύπαρξη της ανθρωπότητας ως το ζωντανό πλάσμα που Τον

εκδηλώνει. Διότι ακριβώς ένα τέτοιο ζωντανό πλάσμα που ενεργεί για λογαριασμό Του, λαχταρούσε ο Θεός να δει.

3. Ο Θεός κατασκευάζει δερμάτινους χιτώνες για τον Αδάμ και την Εύα

Γέν. 3:20-21 Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώντων. Και έκαμε Ιεχωβά ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνας, και ενέδυσεν αυτούς.

Ας ρίξουμε μια ματιά σε αυτό το τρίτο απόσπασμα, το οποίο δηλώνει ότι το όνομα που έδωσε ο Αδάμ στην Εύα όντως σημαίνει κάτι. Τούτο δείχνει ότι, μετά τη δημιουργία του, ο Αδάμ έκανε τις δικές του σκέψεις και κατανοούσε πολλά πράγματα. Αλλά προς το παρόν, δεν πρόκειται να μελετήσουμε ούτε να διερευνήσουμε αυτά που καταλάβαινε ή πόσα καταλάβαινε, επειδή δεν είναι αυτός ο κύριος στόχος Μου συζητώντας το τρίτο απόσπασμα. Ποιο είναι, λοιπόν, το κύριο σημείο που θέλω να επισημάνω; Ας ρίξουμε μια ματιά στην πρόταση: «Και έκαμε Ιεχωβά ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνας, και ενέδυσεν αυτούς». Εάν δεν συζητήσουμε τη συγκεκριμένη πρόταση των γραφών στη συναναστροφή μας σήμερα, ίσως να μην συνειδητοποιήσετε ποτέ τις βαθύτερες συνέπειες αυτών των λέξεων. Πρώτον, επιτρέψτε Μου να δώσω μερικά στοιχεία. Φανταστείτε, αν θέλετε, τον Κήπο της Εδέμ, με τον Αδάμ και την Εύα να ζουν μέσα. Ο Θεός πηγαίνει να τους επισκεφτεί, αλλά εκείνοι κρύβονται επειδή είναι γυμνοί. Ο Θεός δεν μπορεί να τους δει, και αφού τους καλεί, αυτοί λένε: «Δεν τολμούμε να Σε κοιτάξουμε, διότι τα σώματά μας είναι γυμνά». Δεν τολμούν να κοιτάξουν τον Θεό, επειδή είναι γυμνοί. Τι κάνει, λοιπόν, ο Ιεχωβά ο Θεός για χάρη τους; Το αρχικό κείμενο λέει: «Και έκαμε Ιεχωβά ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνας, και ενέδυσεν αυτούς». Από αυτό, καταλαβαίνετε τι χρησιμοποίησε ο Θεός για να φτιάξει τα ρούχα τους; Για να φτιάξει τα ρούχα τους, ο Θεός χρησιμοποίησε δέρματα ζώων. Δηλαδή, ο Θεός έφτιαξε γούνινα παλτά για να φορά ο άνθρωπος ως ρουχισμό. Τούτα ήταν και τα πρώτα ρούχα που έφτιαξε ο Θεός για τον άνθρωπο. Σύμφωνα με τα σημερινά πρότυπα, το γούνινο παλτό αποτελεί πολυτελές αντικείμενο, όχι κάτι που μπορούν να φορούν όλοι. Αν κάποιος σε ρωτήσει: «Ποια ήταν τα πρώτα ρούχα που φόρεσαν οι πρόγονοί μας;» Εσύ μπορείς να απαντήσεις: «Γούνινα παλτά». «Ποιος έφτιαξε το παλτό αυτό;» Κι εσύ μπορείς να απαντήσεις τότε: «Ο Θεός!» Και τούτο είναι το κύριο σημείο εδώ: Το ρούχο αυτό, το έφτιαξε ο Θεός. Δεν είναι κάτι που αξίζει να συζητηθεί; Αφού ακούσατε την περιγραφή Μου, έχει αναδυθεί κάποια εικόνα στο μυαλό σας; Θα πρέπει τουλάχιστον να έχετε ένα πρόχειρο περίγραμμά της. Ο λόγος που σας τα λέω σήμερα αυτά, δεν είναι για να σας ενημερώσω ποια ήταν τα πρώτα ρούχα του ανθρώπου. Τότε ποιος είναι; Το ζήτημα δεν είναι το γούνινο παλτό, αλλά το πώς γνωρίζουν οι άνθρωποι τη διάθεση του Θεού, το τι έχει και το τι είναι όπως αποκαλύπτεται από τον ίδιο με βάση τα όσα έπραξε εδώ.

«Και έκαμε Ιεχωβά ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνους, και ενέδυσεν αυτούς». Σε αυτήν τη σκηνή, τι είδους ρόλο βλέπουμε να αναλαμβάνει ο Θεός όταν βρίσκεται μαζί με τον Αδάμ και την Εύα; Με ποιον τρόπο εκδηλώνεται ο Θεός σε αυτόν τον κόσμο με μόνο δύο ανθρώπινα όντα; Υπό τον ρόλο του Θεού; Αδέλφια από το Χονγκ Κονγκ, απαντήστε παρακαλώ. (Υπό τον ρόλο του γονέα.) Αδέλφια από τη Νότιο Κορέα, υπό ποίον ρόλο θεωρείτε ότι εμφανίζεται ο Θεός; (Υπό τον ρόλο του επικεφαλής της οικογένειας.) Αδέλφια από την Ταϊβάν, τι σκέφτεστε εσείς; (Υπό τον ρόλο ενός ατόμου από την οικογένεια του Αδάμ και της Εύας, υπό τον ρόλο ενός μέλους της οικογένειας.) Κάποιοι από εσάς πιστεύουν ότι ο Θεός εμφανίζεται ως μέλος της οικογένειας του Αδάμ και της Εύας, ενώ ορισμένοι λένε ότι εμφανίζεται ως επικεφαλής της οικογένειας και άλλοι ως γονέας. Όλα αυτά είναι πολύ σωστά. Αλλά διαπιστώνετε πού θέλω να καταλήξω Εγώ; Ο Θεός δημιούργησε τους δύο αυτούς ανθρώπους και τους μεταχειρίστηκε ως συντρόφους Του. Ως μοναδική τους οικογένεια, ο Θεός φρόντισε για τη ζωή τους και μερίμνησε για τις ανάγκες τους σε τροφή, ρούχα και στέγη. Εδώ, ο Θεός εμφανίζεται ως γονέας του Αδάμ και της Εύας. Ενώ ο Θεός πράττει τούτο, ο άνθρωπος δεν βλέπει πόσο μεγαλοπρεπής είναι ο Θεός· δεν βλέπει την υπεροχή του Θεού, το μυστήριό Του, και ειδικά την οργή ή τη μεγαλοπρέπειά Του. Το μόνο που βλέπει είναι η ταπεινότητα του Θεού, η στοργή Του, η ανησυχία Του για τον άνθρωπο, και η ευθύνη και η φροντίδα Του γι' αυτόν. Η στάση και ο τρόπος με τα οποία μεταχειρίστηκε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα, είναι παρόμοια με τον τρόπο που οι γονείς δείχνουν ενδιαφέρον για τα παιδιά τους. Μοιάζουν επίσης με τον τρόπο που αγαπούν οι γονείς, μεριμνούν και φροντίζουν τους δικούς τους γιους και κόρες —πραγματικά, ορατά, απτά. Αντί να ανυψώσει Εαυτόν σε μια υψηλή και ισχυρή θέση, ο Θεός χρησιμοποίησε αυτοπροσώπως δέρματα, προκειμένου να φτιάξει ρούχα για τον άνθρωπο. Δεν έχει σημασία το αν το γούνινο παλτό χρησιμοποιήθηκε για να καλύψει τη σεμνότητά τους ή για να τους προστατεύσει από το κρύο. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι τα ρούχα για να καλύψουν το σώμα του ανθρώπου κατασκευάστηκαν από τον Θεό αυτοπροσώπως, με τα ίδια Του τα χέρια. Αντί να τα δημιουργήσει απλά τα ρούχα μέσω της σκέψης ή χρησιμοποιώντας κάποια άλλα θαυμαστά μέσα, όπως μπορεί να φαντάζονται οι άνθρωποι ότι θα έκανε ο Θεός, ο Θεός αναγνωρισμένα έπραξε κάτι, που ο άνθρωπος σκέφτεται ότι ο Θεός δεν πράττει και δεν πρέπει να πράττει. Ίσως τούτο να φαίνεται κάτι ασήμαντο, που κάποιοι μπορεί να μη θεωρούν ούτε καν άξιο αναφοράς, αλλά επιτρέπει σε όποιον ακολουθεί τον Θεό και είχε προηγουμένως ασαφείς αντιλήψεις για Αυτόν, να αποκτήσει μια εικόνα της αυθεντικότητας και της στοργής Του, και να δει την πιστή και ταπεινή Του φύση. Κάνει ανυπόφορα αλαζονικούς ανθρώπους που πιστεύουν ότι είναι σπουδαίοι και ισχυροί, να σκύβουν τα ματαιόδοξα κεφάλια τους με ντροπή μπροστά στην αυθεντικότητα και την ταπεινότητα του Θεού. Εδώ, η γνησιότητα και η ταπεινότητα του Θεού επιτρέπουν περαιτέρω στους ανθρώπους να δουν πόσο αξιαγάπητος είναι. Αντίθετα, ο «απέραντος», «αξιαγάπητος» και «παντοδύναμος» Θεός, όπως Τον πιστεύουν οι άνθρωποι μέσα τους, έχει γίνει ασήμαντος και άσχημος και

καταρρέει με το παραμικρό άγγιγμα. Διαβάζοντας τον εν λόγω στίχο και ακούγοντας την ιστορία αυτή, εσύ αντιμετωπίζεις με περιφρόνηση τον Θεό, επειδή έπραξε κάτι τέτοιο; Μερικοί άνθρωποι μπορεί, άλλοι όμως θα έχουν την αντίθετη αντίδραση. Θα σκεφτούν ότι ο Θεός είναι αυθεντικός και αξιαγάπητος, και ακριβώς αυτή η αυθεντικότητα και η ομορφιά του Θεού είναι που τους συγκινεί. Όσο περισσότερο βλέπουν την πραγματική πλευρά του Θεού, τόσο περισσότερο μπορούν να αντιληφθούν την αληθινή ύπαρξη της αγάπης του Θεού, τη σπουδαιότητα του Θεού στις καρδιές τους, και το γεγονός ότι στέκεται στο πλευρό τους την κάθε στιγμή.

Τώρα, ας επαναφέρουμε τη συζήτησή μας στο παρόν. Εάν ο Θεός μπορούσε να πράττει, από την αρχή κίολας, αυτά τα διάφορα μικροπράγματα για τους ανθρώπους που δημιούργησε, ακόμα και πράγματα που οι άνθρωποι ποτέ δεν θα τολμούσαν να σκεφτούν ή να περιμένουν, τότε θα μπορούσε ο Θεός να πράξει τέτοια πράγματα και για τους ανθρώπους σήμερα; Μερικοί λένε: «Ναι!» Γιατί αυτό; Επειδή η ουσία του Θεού δεν είναι προσποιητή, η ομορφιά Του δεν είναι προσποιητή. Επειδή η ουσία του Θεού υπάρχει στ' αλήθεια και δεν είναι κάτι που προστέθηκε από άλλους, και σίγουρα δεν είναι κάτι που αλλάζει με βάση τον χρόνο, τον τόπο και τις εποχές. Η αυθεντικότητα και η ομορφιά του Θεού μπορούν πραγματικά να φανερωθούν μόνο μέσα από πράξεις που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι συμβατικές και ασήμαντες —τόσο μικρές, που οι άνθρωποι ούτε καν πιστεύουν ότι Εκείνος θα έπραττε ποτέ. Ο Θεός δεν είναι ξιπασμένος. Δεν υπάρχει υπερβολή, παραποίηση, υπερηφάνεια ή αλαζονεία στη διάθεση και την ουσία Του. Δεν καυχάται ποτέ, αλλά, αντίθετα, αγαπά, δείχνει ανησυχία, φροντίζει και καθοδηγεί με πίστη και ειλικρίνεια τα ανθρώπινα όντα που Εκείνος δημιούργησε. Ανεξάρτητα από το πόσο λίγο μπορούν να εκτιμήσουν, να αισθανθούν ή να δουν οι άνθρωποι αυτό που κάνει ο Θεός, Εκείνος σίγουρα το πράττει. Η γνώση ότι ο Θεός έχει μια τέτοια ουσία, θα μπορούσε να επηρεάσει την αγάπη των ανθρώπων για Αυτόν; Θα επηρεάζε τον σεβασμό τους για τον Θεό; Ελπίζω ότι, όταν κατανοήσεις την πραγματική πλευρά του Θεού, θα πλησιάσεις ακόμα πιο κοντά σε Αυτόν και θα είσαι ικανός να εκτιμήσεις πιο αληθινά την αγάπη και τη φροντίδα Του για την ανθρωπότητα, καθώς και να μπορέσεις να Του δώσεις την καρδιά σου και να απαλλαγείς από τις υποψίες και τις αμφιβολίες για Αυτόν. Ο Θεός πράττει ήσυχα τα πάντα για τον άνθρωπο, πράττοντάς τα όλα σιωπηλά, μέσα από την ειλικρίνεια, την πίστη και την αγάπη Του. Ποτέ, όμως, δεν νοιώθει φόβο ή λύπη για οτιδήποτε πράττει, ούτε χρειάζεται κάποιον να Του τα ξεπληρώσει με οποιονδήποτε τρόπο, ούτε και προτίθεται να κερδίσει ποτέ κάτι από την ανθρωπότητα. Μοναδικός σκοπός όλων των πεπραγμένων Του είναι να μπορέσει να δεχθεί την αληθινή πίστη και αγάπη του ανθρώπινου γένους. Και με αυτό, θα τελειώσω εδώ το πρώτο θέμα.

Σας βοήθησαν καθόλου αυτές οι συζητήσεις; Και κατά πόσο; (Αποκτήσαμε μεγαλύτερη κατανόηση και γνώση της αγάπης του Θεού.) (Η συγκεκριμένη μέθοδος συναναστροφής μπορεί να μας βοηθήσει στο μέλλον να εκτιμήσουμε καλύτερα τον λόγο του Θεού, να κατανοήσουμε τα συναισθήματα που είχε και τις έννοιες πίσω από τα

πράγματα που είπε όταν τα είπε, και να συναισθανθούμε πώς ένοιωθε Εκείνος τότε.) Μήπως κάποιος από εσάς, μετά την ανάγνωση των λέξεων αυτών, έχει βαθύτερη επίγνωση της πραγματικής ύπαρξης του Θεού; Δεν πιστεύετε πια ότι η ύπαρξη του Θεού δεν είναι κούφια ή ασαφής; Όποτε νοιώθετε έτσι, μήπως μπορείτε να διαισθανθείτε ότι ο Θεός βρίσκεται ακριβώς δίπλα σας; Ίσως η αίσθηση να μην είναι προφανής τη συγκεκριμένη στιγμή ή ίσως εσείς να μην μπορείτε να τη νοιώσετε ακόμα. Αλλά μια μέρα, όταν θα διαθέτετε πραγματικά μια βαθιά αντίληψη και πραγματική γνώση της διάθεσης και της ουσίας του Θεού στην καρδιά σας, θα διαισθανθείτε ότι ο Θεός βρίσκεται ακριβώς δίπλα σου —απλώς επειδή δεν είχες αποδεχτεί ποτέ πραγματικά τον Θεό μέσα στην καρδιά σου. Και αυτή είναι η αλήθεια!

Τι πιστεύετε για τη συγκεκριμένη προσέγγιση της συναναστροφής; Μπορείτε να συμβαδίζετε; Μήπως πιστεύετε ότι αυτός ο τύπος συναναστροφής πάνω στο θέμα του έργου και της διάθεσης του Θεού είναι πολύ βαρύς; Πώς νοιώθετε; (Πολύ καλά, ενθουσιασμένοι.) Τι σας έκανε να νοιώσετε καλά; Γιατί ήσαστε ενθουσιασμένοι; (Ήταν σαν να επιστρέψαμε στον Κήπο της Εδέμ, σαν να γυρίζαμε πίσω, τότε που βρισκόμαστε δίπλα στον Θεό.) «Η διάθεση του Θεού» αποτελεί, στην πραγματικότητα, ένα μάλλον ασύνηθες θέμα για τους ανθρώπους, επειδή αυτό που φαντάζεστε συνήθως και που διαβάζετε στα βιβλία ή ακούτε σε συναναστροφές, τείνει να σας κάνει πάντα να νοιώθετε κάπως σαν τυφλός που αγγίζει ελέφαντα —απλά ψηλαφίζεις ολόγυρα, με τη βοήθεια των χεριών σου, αλλά δεν μπορείς να φέρεις καμία εικόνα στο μυαλό σου. Η ψηλάφηση στα τυφλά δεν μπορεί να σου δώσει ούτε καν μια αδρή κατανόηση του Θεού, πόσο μάλλον μια ξεκάθαρη αντίληψη για Εκείνον. Προκαλεί μόνο περαιτέρω τη φαντασία σου, εμποδίζοντάς σε να καθορίσεις με ακρίβεια ποια είναι η διάθεση και η ουσία του Θεού, ενώ οι αβεβαιότητες που προκύπτουν από τη φαντασία σου θα γεμίζουν συνεχώς την καρδιά σου με αμφιβολίες. Όταν δεν μπορείς να είσαι σίγουρος για κάτι και, όμως, προσπαθείς ακόμα να το κατανοήσεις, θα υπάρχουν πάντα αντιφάσεις και συγκρούσεις στην καρδιά σου, ακόμη και μια αίσθηση διατάραξης, κάνοντάς σε να νοιώθεις αποπροσανατολισμό και σύγχυση. Δεν είναι αγχωτικό να θέλεις να αναζητήσεις τον Θεό, να Τον γνωρίσεις και να Τον δεις ξεκάθαρα, αλλά να φαίνεται ότι δεν είσαι ποτέ σε θέση να βρεις τις απαντήσεις; Φυσικά, τα λόγια αυτά απευθύνονται αποκλειστικά σε όσους επιθυμούν να επιδιώξουν να σέβονται μετά φόβου και να ικανοποιούν τον Θεό. Για τους ανθρώπους που δεν δίνουν καμία σημασία σε τέτοια πράγματα, τούτο δεν έχει πραγματική αξία, επειδή αυτό που ελπίζουν περισσότερο είναι η πραγματικότητα και η ύπαρξη του Θεού να αποτελούν απλώς θρύλο ή φαντασία, ώστε να μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν, ώστε να μπορούν να είναι αυτοί οι μεγαλύτεροι και οι πιο σημαντικοί, ώστε να μπορούν να διαπράττουν κακές πράξεις χωρίς να λαμβάνουν υπόψιν τις συνέπειες, ώστε να μη χρειαστεί να τιμωρηθούν ή να φέρουν ευθύνες, ώστε, ακόμα και όσα λέει ο Θεός για τους κακοποιούς, να μην ισχύουν γι' αυτούς. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού. Έχουν βαρεθεί εντελώς να προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό και τα πάντα για Αυτόν.

Θα προτιμούσαν να μην υπάρχει ο Θεός. Αυτοί οι άνθρωποι εναντιώνονται στον Θεό, και συγκαταλέγονται σ' εκείνους που θα εξαλειφθούν.

Στη συνέχεια, θα συζητήσουμε την ιστορία του Νώε και το πώς σχετίζεται με το θέμα του έργου του Θεού, της διάθεσης του Θεού και του ίδιου του Θεού.

Τι βλέπετε τον Θεό να κάνει στον Νώε σε αυτό το μέρος των Γραφών; Ίσως όλοι όσοι κάθονται εδώ να γνωρίζουν κάτι, χάρη στην ανάγνωση των Γραφών: Ο Θεός ώθησε τον Νώε να κατασκευάσει την κιβωτό και, εν συνεχεία, ο Θεός κατέστρεψε τον κόσμο μ' έναν κατακλυσμό. Ο Θεός έβαλε τον Νώε να κατασκευάσει την κιβωτό και να σώσει την οκταμελή οικογένειά του, γεγονός που τους επέτρεψε να επιβιώσουν και να γίνουν οι πρόγονοι της επόμενης γενιάς της ανθρωπότητας. Και, τώρα, ας στραφούμε στις γραφές.

B. Νώε

1. Ο Θεός προτίθεται να καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό και καθοδηγεί τον Νώε να κατασκευάσει μια κιβωτό

Γέν. 6:9-14 Αύτη είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ήτο άνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν ο Νώε. Και εγέννησεν ο Νώε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ιάφεθ. Διεφθάρη δε η γη ενώπιον του Θεού, και ενεπλήσθη η γη αδικίας. Και είδεν ο Θεός την γην, και ιδού, ήτο διεφθαρμένη· διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης. Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ' αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την γην. Κάμε εις σεαυτόν κιβωτόν εκ ξύλων Γόφερ· κατά δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, και θέλεις αλείψει αυτήν έσωθεν και έξωθεν με πίσσαν.

Γέν. 6:18-22 Και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σέ· και θέλεις εισέλθει εις την κιβωτόν, συ, και οι υιοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου. Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ θέλουσιν είσθαι. Από των πτηνών κατά το είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών. Και συ λάβε εις σεαυτόν από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, και θέλεις συνάξει αυτό πλησίον σου· και θέλει είσθαι εις σε, και εις αυτά, προς τροφήν. Και έκαμεν ο Νώε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· ούτως έκαμε.

Πήρατε, τώρα, μια γενική ιδέα για το ποιος ήταν ο Νώε, μετά την ανάγνωση αυτών των δύο χωρίων; Τι άνθρωπος ήταν ο Νώε; Το αρχικό κείμενο είναι ως εξής: «Ο Νώε ήτο άνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού». Σύμφωνα με την αντίληψη των σύγχρονων ανθρώπων, τι είδους άνθρωπος ήταν ο «δίκαιος άνθρωπος» εκείνες τις μέρες; Ο δίκαιος άνθρωπος πρέπει να ήταν τέλειος άνθρωπος. Γνωρίζετε κατά πόσο ο τέλειος αυτός άνθρωπος ήταν τέλειος στα μάτια του ανθρώπου ή τέλειος στα μάτια του Θεού; Χωρίς αμφιβολία, ο εν λόγω τέλειος άνθρωπος ήταν τέλειος στα μάτια του Θεού,

αλλά όχι στα μάτια του ανθρώπου. Αυτό είναι σίγουρο! Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι ο άνθρωπος είναι τυφλός και δεν μπορεί να δει, και μόνο ο Θεός κοιτάζει ολόκληρη τη γη και κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, και μόνο ο Θεός γνώριζε ότι ο Νώε ήταν ένας τέλειος άνθρωπος. Επομένως, το σχέδιο του Θεού να καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό, ξεκίνησε από τη στιγμή που κάλεσε τον Νώε.

Τον καιρό εκείνο, ο Θεός προτίθετο να καλέσει τον Νώε να κάνει κάτι πολύ σημαντικό. Γιατί, όμως, έπρεπε να γίνει αυτό το έργο; Επειδή, τη δεδομένη στιγμή, ο Θεός είχε ένα σχέδιο στην καρδιά Του. Το σχέδιό Του ήταν να καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό. Αλλά γιατί να καταστρέψει τον κόσμο; Όπως λέει εδώ: «Διεφθάρη δε η γη ενώπιον του Θεού, και ενεπλήσθη η γη αδικίας». Τι καταλαβαίνετε από τη φράση «ενεπλήσθη η γη αδικίας»; Πρόκειται για ένα φαινόμενο πάνω στη γη, βάσει του οποίου ο κόσμος και οι λαοί του είχαν διαφθαρεί στο έπακρο. Ως εκ τούτου «ενεπλήσθη η γη αδικίας». Στη σημερινή γλώσσα, «ενεπλήσθη αδικίας» σημαίνει ότι τα πάντα έχουν ξεφύγει. Για τον άνθρωπο, σημαίνει ότι κάθε μορφής τάξη είχε χαθεί σε κάθε πτυχή της ζωής και ότι τα πάντα είχαν γίνει χαοτικά και αδύνατον να τα διαχειριστεί κανείς. Στα μάτια του Θεού, σήμαινε ότι οι άνθρωποι του κόσμου είχαν γίνει υπερβολικά διεφθαρμένοι. Διεφθαρμένοι, όμως, σε ποιο βαθμό; Διεφθαρμένοι στον βαθμό που ο Θεός δεν άντεχε πια να τους κοιτά ή να είναι υπομονετικός μαζί τους. Διεφθαρμένοι στον βαθμό που ο Θεός σκόπευε να τους καταστρέψει. Όταν ο Θεός αποφάσισε να καταστρέψει τον κόσμο, σχεδίασε να βρει κάποιον να κατασκευάσει μια κιβωτό. Ο Θεός επέλεξε τον Νώε να εκτελέσει αυτό το έργο, δηλαδή έβαλε τον Νώε να κατασκευάσει μια κιβωτό. Γιατί, όμως, επέλεξε τον Νώε; Στα μάτια του Θεού, ο Νώε ήταν ένας άνθρωπος δίκαιος. Ό,τι κι αν του παρήγγελλε ο Θεός να πράξει, ο Νώε έπραττε ανάλογα. Δηλαδή, ο Νώε ήταν πρόθυμος να κάνει ό,τι του έλεγε ο Θεός. Ο Θεός ήθελε να βρει κάποιον τέτοιο για να συνεργαστεί μαζί Του, για να ολοκληρώσει αυτά που του είχε εμπιστευτεί Εκείνος —για να ολοκληρώσει το έργο Του στη γη. Την εποχή εκείνη, μήπως υπήρχε κάποιος άλλος εκτός από τον Νώε, που θα μπορούσε να ολοκληρώσει μια τέτοια αποστολή; Σίγουρα όχι! Ο Νώε ήταν ο μόνος υποψήφιος, ο μόνος άνθρωπος που μπορούσε να ολοκληρώσει ό,τι του εμπιστευτήκε ο Θεός και έτσι ο Θεός επέλεξε αυτόν. Είναι, όμως, τα όρια και τα πρότυπα του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων τα ίδια τώρα όπως ήταν τότε; Η απάντηση είναι ότι οπωσδήποτε υπάρχει διαφορά! Γιατί όμως το ρωτάω αυτό; Κατά την εποχή εκείνη, ο Νώε ήταν ο μοναδικός δίκαιος άνθρωπος στα μάτια του Θεού, κάτι που σημαίνει ότι ούτε, η σύζυγος ούτε κανένας από τους γιους ή τις νύφες του δεν ήταν δίκαιοι, αλλά ο Θεός τους γλίτωσε χάριν του Νώε. Ο Θεός δεν είχε απαιτήσεις από αυτούς με τον τρόπο που το πράττει σήμερα και, αντίθετα, κράτησε ζωντανά και τα οκτώ μέλη της οικογένειας του Νώε. Έλαβαν την ευλογία του Θεού χάρη στη δικαιοσύνη του Νώε. Χωρίς τον Νώε, κανένας τους δεν θα μπορούσε να ολοκληρώσει αυτά που είχε εμπιστευτεί ο Θεός. Επομένως, ο Νώε ήταν ο μόνος άνθρωπος που έπρεπε να επιβιώσει από εκείνη την καταστροφή του κόσμου, και οι υπόλοιποι ήταν απλώς παράπλευροι ευεργετούμενοι. Τούτο δείχνει ότι, κατά την εποχή

προτού ο Θεός ξεκινήσει επίσημα το διαχειριστικό Του έργο, οι αρχές και τα πρότυπα με τα οποία μεταχειριζόταν τους ανθρώπους και ζητούσε από αυτούς, ήταν σχετικά χαλαρά. Στους σημερινούς ανθρώπους, ο τρόπος, με τον οποίο ο Θεός αντιμετώπισε την οκταμελή οικογένεια του Νώε, φαίνεται να στερείται «δικαιοσύνης». Αλλά σε σύγκριση με τον μεγάλο όγκο του έργου που επιτελεί τώρα πάνω στους ανθρώπους και τη μεγάλη ποσότητα του λόγου Του που μεταδίδει τώρα, η αντιμετώπιση του Θεού προς την οκταμελή οικογένεια του Νώε υπήρξε απλώς μια αρχή έργου, δεδομένου του περιβάλλοντος του έργου Του τη συγκεκριμένη εποχή. Συγκριτικά, ποιος έλαβε περισσότερα από τον Θεό, η οκταμελής οικογένεια του Νώε ή οι άνθρωποι του σήμερα;

Το ότι ο Νώε εκλήθη είναι ένα απλό γεγονός, αλλά το κύριο σημείο αυτού για το οποίο μιλάμε —η διάθεση του Θεού, το θέλημά Του και η ουσία Του στη συγκεκριμένη καταγραφή— δεν είναι τόσο απλό. Για να κατανοήσουμε τις διαφορές αυτές πτυχές του Θεού, πρέπει πρώτα να καταλάβουμε το είδος του ανθρώπου που ο Θεός επιθυμεί να καλέσει και, μέσω αυτού, να κατανοήσουμε τη διάθεση, το θέλημα και την ουσία Του. Τούτο είναι καίριο. Οπότε, στα μάτια του Θεού, τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που καλεί; Πρέπει να είναι κάποιος που μπορεί να ακούει τα λόγια Του και που μπορεί να ακολουθεί τις οδηγίες Του. Ταυτόχρονα, πρέπει επίσης να είναι άνθρωπος με αίσθηση ευθύνης, κάποιος που θα εκτελέσει τον λόγο του Θεού, αντιμετωπίζοντάς τον ως ευθύνη και καθήκον που πρέπει να εκπληρώσει. Άρα, ο άνθρωπος αυτός πρέπει να είναι κάποιος που γνωρίζει τον Θεό; Όχι. Τον καιρό εκείνο, ο Νώε δεν είχε ακούσει και πολλές διδασκαλίες του Θεού, ούτε είχε βιώσει κάποιο έργο Του. Επομένως, ο Νώε είχε ελάχιστη γνώση του Θεού. Αν και καταγράφεται εδώ ότι ο Νώε περπάτησε με τον Θεό, είδε ποτέ το πρόσωπό Του; Η απάντηση είναι σίγουρα όχι! Διότι εκείνη την εποχή, μόνο οι αγγελιοφόροι του Θεού έρχονταν ανάμεσα στους ανθρώπους. Ενώ μπορούσαν να εκπροσωπούν τον Θεό στα λόγια και τις πράξεις, απλώς κοινωνούσαν το θέλημα και τις προθέσεις Του. Το ίδιο το πρόσωπο του Θεού δεν αποκαλύφθηκε μπροστά στον άνθρωπο. Στο συγκεκριμένο μέρος των Γραφών, το μόνο που βλέπουμε, βασικά, είναι αυτό που έπρεπε να κάνει ο Νώε, και τις οδηγίες του Θεού προς αυτόν. Ποια ήταν, λοιπόν, η ουσία που εξέφρασε ο Θεός εδώ; Όλα όσα κάνει ο Θεός, σχεδιάζονται με ακρίβεια. Όταν βλέπει κάτι ή μια κατάσταση, υπάρχει στα μάτια Του ένα μέτρο σύγκρισης, και το μέτρο αυτό καθορίζει κατά πόσο θα ξεκινήσει ένα σχέδιο αντιμετώπισης ή ποια προσέγγιση πρέπει να ακολουθήσει στην αντιμετώπιση του πράγματος αυτού ή της κατάστασης. Δεν είναι αδιάφορος ούτε αναίσθητος. Στην πραγματικότητα, είναι το εντελώς αντίθετο. Υπάρχει εδώ ένας στίχος που αναφέρει τι είπε ο Θεός στον Νώε: «Το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ' αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την γην». Όταν ο Θεός το είπε αυτό, εννοούσε ότι επρόκειτο να καταστρέψει μόνο τους ανθρώπους; Όχι! Ο Θεός είπε ότι επρόκειτο να καταστρέψει όλα τα έμβια όντα με σάρκα. Γιατί ο Θεός ήθελε την καταστροφή; Εδώ υπάρχει άλλη μία αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού: στα μάτια του Θεού, υπάρχει ένα όριο στην υπομονή Του απέναντι στη διαφθορά του ανθρώπου, τη

ρυπαρότητα, τη βία και την ανυπακοή κάθε σάρκας. Ποιο είναι το όριό Του; Είναι, όπως είπε ο Θεός: «Είδεν ο Θεός την γην, και ιδού, ήτο διεφθαρμένη· διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης». Τι σημαίνει η φράση «διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης»; Σημαίνει ότι κάθε ζωντανό πράγμα, συμπεριλαμβανομένων όσων ακολούθησαν τον Θεό, όσων κάλεσαν το όνομά Του, όσων κάποτε πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον Θεό, όσων Τον αναγνώρισαν προφορικώς και Τον εξύμνησαν ακόμη —μόλις η συμπεριφορά τους γέμισε διαφθορά και έφτασε στα μάτια του Θεού, Εκείνος έπρεπε να το καταστρέψει. Τούτο ήταν το όριο του Θεού. Έτσι, σε ποιο βαθμό παρέμεινε ο Θεός υπομονετικός με τον άνθρωπο και τη διαφθορά κάθε σάρκας; Στον βαθμό που όλοι οι άνθρωποι, οπαδοί του Θεού ή άπιστοι, δεν βάδιζαν στο σωστό μονοπάτι. Στον βαθμό που ο άνθρωπος δεν ήταν απλώς ηθικά διεφθαρμένος και γεμάτος κακό, αλλά όπου κανείς δεν πίστευε καν στην ύπαρξη του Θεού, πόσο μάλλον να πιστεύει ότι ο κόσμος κυβερνάται από τον Θεό και ότι ο Θεός μπορεί να φέρει στους ανθρώπους φως και το σωστό μονοπάτι. Στον βαθμό που ο άνθρωπος απεχθανόταν την ύπαρξη του Θεού και δεν επέτρεπε στον Θεό να υπάρχει. Μόλις η διαφθορά του ανθρώπου έφτασε στο συγκεκριμένο σημείο, ο Θεός δεν άντεχε άλλο. Τι ήταν αυτό που την αντικατέστησε; Η έλευση της οργής και της τιμωρίας του Θεού. Τούτο δεν ήταν μερική αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού; Στην παρούσα εποχή, υπάρχουν, άραγε, άνθρωποι που να είναι δίκαιοι στα μάτια του Θεού; Υπάρχουν άνθρωποι που είναι τέλειοι στα μάτια του Θεού; Μήπως σε τούτη την εποχή, η συμπεριφορά κάθε σάρκας πάνω στη γη είναι διεφθαρμένη στα μάτια του Θεού; Σε τούτη τη μέρα και εποχή, εκτός από όσους θέλει ο Θεός να καταστήσει ολοκληρωμένους κι όσους μπορούν να Τον ακολουθήσουν και να δεχτούν τη σωτηρία Του, μήπως όλοι οι άνθρωποι της σάρκας δεν προκαλούν τα όρια της υπομονής του Θεού; Όλα όσα συμβαίνουν δίπλα σας, όσα βλέπετε με τα μάτια σας και ακούτε με τα αυτιά σας, και βιώνετε προσωπικά κάθε μέρα σε αυτόν τον κόσμο, δεν είναι γεμάτα βία; Στα μάτια του Θεού, ένας τέτοιος κόσμος, μια τέτοια εποχή δεν πρέπει να πάρει τέλος; Αν και το υπόβαθρο της παρούσας εποχής είναι τελείως διαφορετικό από εκείνο του καιρού του Νώε, τα αισθήματα και η οργή του Θεού απέναντι στη διαφθορά του ανθρώπου παραμένουν ακριβώς τα ίδια. Ο Θεός είναι ικανός να είναι υπομονετικός λόγω του έργου Του, αλλά δεδομένων των περιστάσεων και συνθηκών, στα μάτια του Θεού ο κόσμος αυτός θα έπρεπε να είχε καταστραφεί εδώ και πολύν καιρό. Οι περιστάσεις έχουν υπερβεί κατά πολύ τις αντίστοιχες τότε που ο κόσμος καταστράφηκε από τον κατακλυσμό. Πού έγκειται, όμως, η διαφορά; Τούτο αποτελεί επίσης κάτι που βασανίζει πάρα πολύ την καρδιά του Θεού και, ίσως, κάτι που κανείς σας δεν μπορεί να αντιληφθεί.

Όταν ο Θεός κατέστρεψε τον κόσμο με κατακλυσμό, ο Θεός μπορούσε να καλέσει τον Νώε να κατασκευάσει μια κιβωτό και να κάνει κάποια από τα προπαρασκευαστικά έργα. Ο Θεός μπορούσε να καλέσει έναν άνθρωπο —τον Νώε— να υλοποιήσει αυτές τις σειρές πραγμάτων για Αυτόν. Αλλά στην παρούσα εποχή, ο Θεός δεν έχει κανέναν για να καλέσει. Γιατί αυτό; Κάθε άτομο που κάθεται εδώ, πιθανότατα κατανοεί και γνωρίζει

πολύ καλά τον λόγο. Χρειάζεστε Εμένα για να το εξηγήσω; Το να το πω μεγαλοφώνως, μπορεί να σας κάνει να χάσετε όλοι την υπόληψή σας και να σας αναστατώσει. Μερικοί άνθρωποι μπορεί να πουν: «Αν και δεν είμαστε δίκαιοι άνθρωποι και δεν είμαστε τέλειοι άνθρωποι στα μάτια του Θεού, αν ο Θεός μας παρήγγελλε να πράξουμε κάτι, θα είμασταν ακόμα ικανοί να το πράξουμε. Πριν, όταν είπε ότι έρχεται μια ολέθρια καταστροφή, ξεκινήσαμε να ετοιμάζουμε τα τρόφιμα και τα αντικείμενα που θα ήταν αναγκαία σε μια καταστροφή. Μήπως δεν έγιναν τα πράγματα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού; Δεν συνεργαστήκαμε πραγματικά με το έργο του Θεού; Δεν μπορούν να συγκριθούν όσα πράξαμε με αυτά που έπραξε ο Νώε; Το γεγονός ότι τα πράξαμε, δεν ισοδυναμεί με πραγματική υπακοή; Δεν ακολουθήσαμε τις οδηγίες του Θεού; Δεν κάναμε ό,τι είπε ο Θεός, επειδή έχουμε πίστη στα λόγια Του; Γιατί, λοιπόν, ο Θεός είναι ακόμα κατηφής; Γιατί ο Θεός λέει ότι δεν έχει κανέναν να καλέσει;» Υπάρχει κάποια διαφορά μεταξύ των δικών σας ενεργειών και εκείνων του Νώε; Ποια είναι η διαφορά; (Η προετοιμασία του φαγητού σήμερα για την καταστροφή αποτελούσε δική μας πρόθεση.) (Οι πράξεις μας δεν μπορούν να κατονομαστούν «δίκαιες», ενώ ο Νώε ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος στα μάτια του Θεού.) Αυτό που είπατε δεν απέχει και πολύ. Αυτό που έκανε ο Νώε ήταν ουσιαστικά διαφορετικό από ό,τι κάνουν τώρα οι άνθρωποι. Όταν ο Νώε έπραξε ό,τι του παρήγγειλε ο Θεός, δεν γνώριζε ποιες ήταν οι προθέσεις του Θεού. Δεν ήξερε τι ήθελε ο Θεός να επιτύχει. Ο Θεός απλώς του έδωσε μια εντολή και του παρήγγειλε να πράξει κάτι, και χωρίς πολλές εξηγήσεις ο Νώε το έπραξε. Δεν προσπάθησε να καταλάβει μυστικά τις προθέσεις του Θεού, ούτε αντιστάθηκε στον Θεό ή επέδειξε ανειλικρίνεια. Απλώς έπραξε ανάλογα, με καθαρή και απλή καρδιά. Έπραξε ό,τι τον έβαλε ο Θεός να πράξει, και το να υπακούει και να ακούει τον λόγο του Θεού στήριζε την πίστη του σε αυτό που έπραττε. Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο ειλικρινά και απλά αντιμετώπισε αυτό που εμπιστεύτηκε ο Θεός. Η ουσία του —η ουσία των ενεργειών του ήταν η υπακοή, όχι η αμφισβήτηση, η αντίσταση και, πολύ λιγότερο, η σκέψη για τα προσωπικά του συμφέροντα ή τα κέρδη και τις απώλειές του. Περαιτέρω, όταν ο Θεός είπε ότι θα καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό, ο Νώε δεν ρώτησε πότε θα γίνει αυτό ούτε ρώτησε τι θα απογίνουν τα πάντα, και σίγουρα δεν ρώτησε τον Θεό με ποιον τρόπο επρόκειτο να καταστρέψει τον κόσμο. Απλώς έπραξε ό,τι παρήγγειλε ο Θεός. Ακολούθησε επακριβώς τις οδηγίες του Θεού σχετικά με το τι και το πώς, και, επίσης, ανέλαβε αμέσως δράση. Ενήργησε σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού, κρατώντας μια στάση που έδειχνε ότι επιθυμούσε να ικανοποιήσει τον Θεό. Μήπως το έκανε για να αποφύγει ο ίδιος την καταστροφή; Όχι. Μήπως ρώτησε τον Θεό πότε ακριβώς θα ερχόταν η καταστροφή του κόσμου; Όχι. Ρώτησε τον Θεό ή μήπως γνώριζε πόσον καιρό θα έπαιρνε η κατασκευή της κιβωτού; Ούτε αυτό το γνώριζε. Απλώς υπάκουσε, άκουσε και έπραξε αναλόγως. Οι σημερινοί άνθρωποι δεν είναι το ίδιο: Μόλις διαρρεύσουν λίγες πληροφορίες μέσω του λόγου του Θεού, αμέσως μόλις οι άνθρωποι διαισθανθούν ένα απλό θρόισμα φύλλων στον άνεμο, περνούν αμέσως στη δράση, χωρίς να λογαριάζουν τίποτε και ανεξαρτήτως τιμήματος, προκειμένου να προετοιμάσουν

αυτά που θα φάνε, θα πιουν και θα χρησιμοποιήσουν στη συνέχεια, σχεδιάζοντας ακόμη και τις οδούς διαφυγής τους για όταν έρθει η καταστροφή. Ακόμη πιο ενδιαφέρον είναι ότι, στη συγκεκριμένη στιγμή-κλειδί, ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι πολύ καλός στο να «γίνεται η δουλειά». Υπό συνθήκες, όπου ο Θεός δεν έχει δώσει καμία εντολή, ο άνθρωπος μπορεί να σχεδιάσει τα πάντα με τον κατάλληλο τρόπο. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τη λέξη «τέλεια» για να περιγράψετε τα σχέδια αυτά. Όσο για το τι λέει ο Θεός, ποιες είναι οι προθέσεις Του ή το τι θέλει, κανείς δεν ενδιαφέρεται και κανείς δεν προσπαθεί να το αντιληφθεί. Τούτη δεν είναι η μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ των ανθρώπων του σήμερα και του Νώε;

Στη συγκεκριμένη καταγραφή της ιστορίας του Νώε, βλέπετε εσείς κάποιο μέρος της διάθεσης του Θεού; Η υπομονή του Θεού απέναντι στη διαφθορά, τη ρυπαρότητα και τη βία του ανθρώπου, έχει όρια. Φτάνοντας στο όριο αυτό, ο Θεός δεν θα είναι πλέον υπομονετικός και, αντιθέτως, θα ξεκινήσει τη νέα διαχείριση και το νέο Του σχέδιο, θα αρχίσει να πράττει αυτό που πρέπει να πράξει, θα αποκαλύψει τις πράξεις Του και την άλλη πλευρά της διάθεσής Του. Με την ενέργεια Του αυτή, δεν θέλει να αποδείξει ότι δεν πρέπει ποτέ να υβρίζεται από τον άνθρωπο ή ότι είναι γεμάτος εξουσία και οργή, ούτε θέλει να δείξει ότι μπορεί να καταστρέψει την ανθρωπότητα. Είναι ότι η διάθεσή Του και η αγία ουσία Του δεν μπορούν πλέον να επιτρέψουν ή να υπομείνουν το συγκεκριμένο είδος ανθρωπότητας να ζει ενώπιόν Του, υπό το κράτος Του. Δηλαδή, όταν ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι εναντίον Του, όταν δεν υπάρχει ούτε ένας σε ολόκληρη τη γη που να μπορεί Εκείνος να σώσει, δεν θα έχει πλέον υπομονή για μια τέτοια ανθρωπότητα και, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, θα φέρει εις πέρας το σχέδιό Του —να καταστρέψει αυτό το είδος ανθρωπότητας. Μια τέτοια πράξη από τον Θεό, καθορίζεται από τη διάθεσή Του. Τούτη αποτελεί απαραίτητη συνέπεια, μια συνέπεια που πρέπει να φέρει κάθε δημιουργημένο ον υπό το κράτος του Θεού. Αυτό δεν δείχνει ότι, στην παρούσα εποχή, ο Θεός ανυπομονεί να ολοκληρώσει το σχέδιό Του και να σώσει τους ανθρώπους που θέλει να σώσει; Υπό αυτές τις συνθήκες, τι ενδιαφέρει περισσότερο τον Θεό; Όχι το πώς Τον αντιμετωπίζουν ή Του ανθίστανται αυτοί που δεν Τον ακολουθούν καθόλου ή αυτοί που Του εναντιώνονται ούτως ή άλλως, ή το ότι η ανθρωπότητα Τον συκοφαντεί. Εκείνος ενδιαφέρεται μόνο για το κατά πόσο αυτοί που Τον ακολουθούν, τα αντικείμενα της σωτηρίας Του στο σχέδιο διαχείρισής Του, έχουν καταστεί ολοκληρωμένοι από τον ίδιον, αν έχουν γίνει άξιοι της ικανοποίησής Του. Όσο για τους ανθρώπους πλην εκείνων που Τον ακολουθούν, απλώς περιστασιακά δίνει μια μικρή τιμωρία για να εκφράσει την οργή Του. Για παράδειγμα: παλιρροϊκά κύματα, σεισμούς και εκρήξεις ηφαιστείου. Ταυτοχρόνως, προστατεύει, επίσης, και φροντίζει σθεναρά όσους Τον ακολουθούν και πρόκειται να σωθούν από Αυτόν. Η διάθεση του Θεού είναι η ακόλουθη: Από τη μία πλευρά, μπορεί να έχει ακραία υπομονή και ανεκτικότητα απέναντι στους ανθρώπους που προτίθεται να καταστήσει ολοκληρωμένους, και να τους περιμένει για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα· από την άλλη, ο Θεός μισεί και αποστρέφεται με πάθος τους ανθρώπους

τύπου Σατανά, που δεν Τον ακολουθούν και Του εναντιώνονται. Αν και δεν ενδιαφέρεται για το αν αυτοί οι τύπου Σατανά άνθρωποι Τον ακολουθούν ή Τον λατρεύουν, Εκείνος εξακολουθεί να τους απεχθάνεται, κάνοντας, παράλληλα, υπομονή για αυτούς στην καρδιά Του και, καθώς καθορίζει το τέλος αυτών των ανθρώπων τύπου Σατανά, αναμένει επίσης την έλευση της ώρας των βημάτων σχετικά με το σχέδιο διαχείρισής Του.

Ας δούμε το επόμενο απόσπασμα.

2. Η ευλογία του Θεού στον Νώε μετά τον κατακλυσμό

Γέν. 9:1-6 Και ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού· και είπε προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γήν· και ο φόβος σας και ο τρόμος σας θέλει είσθαι επί πάντα τα ζώα της γης, και επί πάντα τα πτηνά του ουρανού, επί παν ό,τι έρπει επί της γης, και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης· εις τας χείρας σας εδόθησαν· παν κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις σας προς τροφήν· ως τον χλωρόν χόρτον έδωκα τα πάντα εις εσάς· κρέας όμως με την ζωήν αυτού, με το αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· και εξαπάντος το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της χειρός του ανθρώπου· εκ της χειρός παντός αδελφού αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· όστις χύση αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το αίμα αυτού· διότι κατ' εικόνα Θεού εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον.

Τι καταλάβατε από το συγκεκριμένο χωρίο; Γιατί διάλεξα αυτούς τους στίχους; Γιατί δεν επέλεξα κάποια περικοπή σχετικά με τη ζωή του Νώε και της οικογένειάς του στην κιβωτό; Διότι οι πληροφορίες αυτές δεν έχουν ιδιαίτερη σχέση με το θέμα που επικοινωνούμε σήμερα. Αυτό στο οποίο εστιάζουμε, είναι η διάθεση του Θεού. Εάν θέλετε να μάθετε για αυτές τις λεπτομέρειες, τότε πάρτε την Αγία Γραφή και διαβάστε από μόνοι σας. Δεν θα μιλήσουμε για αυτό εδώ. Το κύριο θέμα μας σήμερα είναι το να γνωρίσουμε τις πράξεις του Θεού.

Αφού ο Νώε αποδέχτηκε τις οδηγίες του Θεού και κατασκεύασε την κιβωτό και έζησε κατά τη διάρκεια των ημερών που ο Θεός χρησιμοποίησε κατακλυσμό για να καταστρέψει τον κόσμο, ολόκληρη η οκταμελής οικογένειά του επέζησε. Εκτός από την οκταμελή οικογένεια του Νώε, ολόκληρη η ανθρωπότητα καταστράφηκε, όπως και όλα τα έμβια όντα πάνω στη γη. Στον Νώε, ο Θεός έδωσε ευλογίες και είπε κάποια πράγματα στον ίδιο και τους γιους του. Τα εν λόγω πράγματα ήταν όσα του έδωσε ο Θεός, και η ευλογία του Θεού σε αυτόν. Τούτη είναι η ευλογία και υπόσχεση που δίνει ο Θεός σε κάποιον που μπορεί να τον ακούσει και να δεχθεί τις οδηγίες Του, καθώς και ο τρόπος, με τον οποίο ο Θεός επιβραβεύει τους ανθρώπους. Δηλαδή, ανεξάρτητα από το αν ο Νώε υπήρξε τέλειος ή δίκαιος άνθρωπος στα μάτια του Θεού, και ανεξάρτητα από το πόσα γνώριζε για τον Θεό, εν συντομία, ο Νώε και οι τρεις γιοι του άκουγαν όλοι τους τα λόγια του Θεού, συνεργάζονταν με το έργο του Θεού, και έπρατταν ό,τι έπρεπε να πράξουν σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού. Ως αποτέλεσμα, διατήρησαν τους ανθρώπους και

διάφορα είδη έμβιων όντων για τον Θεό στον απόηχο της καταστροφής του κόσμου από τον κατακλυσμό, συμβάλλοντας σημαντικά στο επόμενο βήμα του σχεδίου διαχείρισης του Θεού. Για όλα όσα έπραξε, ο Θεός τον ευλόγησε. Ίσως για τους ανθρώπους του σήμερα, αυτό που έκανε ο Νώε να μην άξιζε καν να αναφερθεί. Κάποιοι μπορεί ακόμη να σκεφτούν: «Ο Νώε δεν έκανε τίποτα· ο Θεός είχε αποφασίσει να τον γλιτώσει, οπότε σίγουρα θα παρέμενε ζωντανός. Όμως, δεν οφειλόταν στα δικά του επιτεύγματα η επιβίωσή του. Ήταν αποκλειστικά θέλημα του Θεού, επειδή ο άνθρωπος είναι παθητικός». Αλλά δεν είχε αυτό ο Θεός στο μυαλό Του. Για τον Θεό, ανεξάρτητα από το αν κάποιος είναι σπουδαίος ή ασήμαντος, όσο Τον ακούει, υπακούει στις εντολές Του και σε αυτό που εμπιστεύεται, και όσο μπορεί να συνεργάζεται με το έργο Του, το θέλημα και το σχέδιό Του, ώστε το σχέδιό Του να δύνανται να ολοκληρωθούν ομαλά, τότε η συμπεριφορά αυτή αξίζει την ενθύμησή Του και να λάβει την ευλογία Του. Ο Θεός θεωρεί πολύτιμους τέτοιους ανθρώπους, και προασπίζει τις πράξεις και την αγάπη και τη στοργή τους για Εκείνον. Τούτη είναι η στάση του Θεού. Γιατί, λοιπόν, ευλόγησε ο Θεός τον Νώε; Διότι έτσι αντιμετωπίζει ο Θεός τέτοιες ενέργειες και την υπακοή του ανθρώπου.

Όσον αφορά στην ευλογία του Θεού προς τον Νώε, μερικοί άνθρωποι θα πουν: «Αν ο άνθρωπος ακούει και ικανοποιεί τον Θεό, τότε ο Θεός πρέπει να τον ευλογήσει. Δεν είναι αυτονόητο;» Μπορούμε να το πούμε αυτό; Κάποιοι λένε: «Όχι». Αλλά γιατί όχι; Ορισμένοι λένε: «Ο άνθρωπος δεν είναι άξιος να απολαμβάνει την ευλογία του Θεού». Τούτο δεν είναι απόλυτα σωστό. Επειδή όταν ένα άτομο αποδεχτεί αυτό που του εμπιστεύεται ο Θεός, ο Θεός έχει ένα μέτρο κρίσεως για το κατά πόσο οι πράξεις του είναι καλές ή κακές και για το εάν ο άνθρωπος υπάκουσε, και εάν το άτομο έχει ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού και εάν αυτό που πράττει πληροί το εν λόγω πρότυπο. Εκείνο που ενδιαφέρει τον Θεό είναι η καρδιά του ατόμου, και όχι οι επιφανειακές του πράξεις. Ο Θεός δεν ευλογεί κάποιον για τις πράξεις του, ανεξαρτήτως του πώς τις πράττει. Τούτο έχουν παρεξηγήσει οι άνθρωποι ως προς τον Θεό. Ο Θεός δεν κοιτά μόνο το τελικό αποτέλεσμα των πραγμάτων, αλλά δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην καρδιά και τη στάση του ανθρώπου κατά την εξέλιξη των πραγμάτων, και εξετάζει αν, μέσα στην καρδιά του, υπάρχει υπακοή, σεβασμός και η επιθυμία να ικανοποιηθεί ο Θεός. Πόσα γνώριζε ο Νώε για τον Θεό τον καιρό εκείνο; Τόσα, όσα και τα δόγματα που γνωρίζετε τώρα; Όσον αφορά σε πτυχές της αλήθειας, όπως αντιλήψεις και γνώση του Θεού, έλαβε τόσο πότισμα και επιμέλεια όσο εσείς; Όχι! Υπάρχει, όμως, ένα γεγονός που είναι αδιαμφισβήτητο: Στη συνείδηση, το μυαλό, ακόμη και στα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων του σήμερα, οι αντιλήψεις τους για τον Θεό και η στάση τους απέναντί Του είναι ασαφής και διφορούμενη. Θα μπορούσατε ακόμη και να πείτε ότι μια μερίδα ανθρώπων κρατά αρνητική στάση απέναντι στην ύπαρξη του Θεού. Αλλά στην καρδιά και τη συνείδηση του Νώε, η ύπαρξη του Θεού ήταν απόλυτη και πέρα από την παραμικρή αμφιβολία, και έτσι η υπακοή του προς τον Θεό ήταν ανόθευτη και μπορούσε να αντέξει τη δοκιμασία. Η καρδιά του ήταν αγνή και ανοιχτή προς τον Θεό. Δεν

χρηιζόταν ιζιαίτερη γνώνση δογμάτων για να πείσει τον εαυτό του να ακολουθήσει κάθε λόγο του Θεού, ούτε και χρειζόταν γεγονότα ως απόδειξη για την ύπαρξη του Θεού, προκειμένου να μπορέσει να δεχθεί αυτό που εμπιστεύθηκε ο Θεός και να είναι ικανός να πράξει ό,τι τον έβαλε ο Θεός να πράξει. Τούτη είναι η ουσιαστική διαφορά μεταξύ του Νώε και των σημερινών ανθρώπων. Είναι, επίσης, ο ακριβής ορισμός του τέλειου ανθρώπου στα μάτια του Θεού. Αυτό που θέλει ο Θεός, είναι άνθρωποι σαν τον Νώε. Αυτός είναι ο τύπος του ανθρώπου που επαινεί ο Θεός, και, επίσης, ακριβώς το είδος του ανθρώπου που ο Θεός ευλογεί. Σας διαφώτισε καθόλου αυτό; Οι άνθρωποι κοιτούν τους ανθρώπους εξωτερικά, ενώ αυτό που βλέπει ο Θεός, είναι οι καρδιές και η ουσία των ανθρώπων. Ο Θεός δεν δέχεται από κανέναν να αισθάνεται απροθυμία ή αμφιβολίες απέναντί Του, ούτε επιτρέπει στους ανθρώπους να Τον υποψιάζονται ή να Τον δοκιμάζουν με οποιονδήποτε τρόπο. Ως εκ τούτου, παρόλο που οι άνθρωποι του σήμερα βρίσκονται πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού —θα μπορούσατε ακόμη και να πείτε, πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό— εξαιτίας κάποιου πράγματος βαθιά μέσα στην καρδιά τους, της ύπαρξης της διεφθαρμένης τους ουσίας, και της εχθρικής στάσης τους απέναντί Του, οι άνθρωποι παρακωλύονται στην αληθινή πίστη τους στον Θεό και παρεμποδίζονται στην υπακοή τους προς Αυτόν. Εξαιτίας τούτου, τους είναι πολύ δύσκολο να εξασφαλίσουν την ίδια ευλογία που ο Θεός χάρισε στον Νώε.

Στη συνέχεια, ας ρίξουμε μια ματιά σε αυτό το μέρος των γραφών, για το πώς ο Θεός χρησιμοποίησε το ουράνιο τόξο ως σύμβολο της διαθήκης Του με τον άνθρωπο.

3. Ο Θεός χρησιμοποιεί το ουράνιο τόξο ως σύμβολο της διαθήκης Του με τον άνθρωπο

Γέν. 9:11-13 Και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς· και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθείρη την γην. Και είπεν ο Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους· Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής.

Οι περισσότεροι άνθρωποι ξέρουν τι είναι το ουράνιο τόξο και έχουν ακούσει ιστορίες σχετικά με αυτό. Όσο για την ιστορία του ουράνιου τόξου στη Βίβλο, κάποιοι άνθρωποι την πιστεύουν, μερικοί την αντιμετωπίζουν ως θρύλο, ενώ άλλοι δεν την πιστεύουν καθόλου. Ανεξαρτήτως του οτιδήποτε, όλα τα γεγονότα που συνέβησαν σε σχέση με το ουράνιο τόξο ήταν πράγματα που έπραξε ο Θεός και έλαβαν χώρα κατά τη διαδικασία της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό. Τα γεγονότα αυτά έχουν καταγραφεί στη Βίβλο επακριβώς. Οι εν λόγω καταγραφές δεν μας λένε τι διάθεση είχε ο Θεός την εποχή εκείνη ή ποιες ήταν οι προθέσεις Του πίσω από τα λόγια που είπε. Επιπλέον, κανείς δεν δύναται να αντιληφθεί τι αισθανόταν ο Θεός όταν τα είπε. Ωστόσο, η ψυχική κατάσταση του Θεού σχετικά με το όλο συμβάν αποκαλύπτεται μέσα από τις γραμμές του κειμένου. Είναι λες και οι σκέψεις Του της εποχής εκείνης

ξεπηδούν από τη σελίδα μέσα από κάθε λέξη και φράση του λόγου του Θεού.

Οι σκέψεις του Θεού είναι αυτό για το οποίο πρέπει να ενδιαφέρονται οι άνθρωποι, και αυτό που πρέπει να καταβάλουν μεγαλύτερη προσπάθεια να γνωρίσουν. Τούτο οφείλεται στο ότι οι σκέψεις του Θεού είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την κατανόηση του Θεού από τον άνθρωπο, και η κατανόηση του Θεού από τον άνθρωπο συνδέεται αναπόφευκτα με την είσοδο του ανθρώπου στη ζωή. Τι σκεπτόταν, λοιπόν, ο Θεός την ώρα που συνέβησαν αυτά τα γεγονότα;

Αρχικά, ο Θεός δημιούργησε μια ανθρωπότητα που στα μάτια Του ήταν πολύ καλή και βρισκόταν κοντά Του, αλλά καταστράφηκε από κατακλυσμό αφού επαναστάτησε εναντίον Του. Πόνεσε τον Θεό το γεγονός ότι μια τέτοια ανθρωπότητα απλώς εξαφανίστηκε έτσι, σε μια στιγμή; Φυσικά και Τον πόνεσε! Πώς εξέφρασε, λοιπόν, τον πόνο αυτόν; Πώς καταγράφηκε στη Βίβλο; Καταγράφηκε με τα εξής λόγια: «Και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς· και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθείρη την γην». Αυτή η απλή πρόταση αποκαλύπτει τις σκέψεις του Θεού. Η καταστροφή του κόσμου Τον πόνεσε πάρα πολύ. Με ανθρώπινα λόγια, λυπήθηκε πολύ. Μπορούμε να φανταστούμε: Πώς έμοιαζε η, κάποτε γεμάτη ζωή, γη μετά την καταστροφή της από τον κατακλυσμό; Πώς έμοιαζε η, κάποτε γεμάτη ανθρώπινα όντα, γη εκείνη την εποχή; Καμία ανθρώπινη κατοικία, κανένα ζωντανό πλάσμα, νερό παντού και απόλυτη καταστροφή στην επιφάνεια του νερού. Αυτή η σκηνή ήταν η αρχική πρόθεση του Θεού όταν δημιούργησε τον κόσμο; Εννοείται πως όχι! Η αρχική πρόθεση του Θεού ήταν να βλέπει ζωή σε όλη τη γη, να βλέπει τα ανθρώπινα όντα, που Εκείνος δημιούργησε, να Τον λατρεύουν, και όχι να είναι ο Νώε ο μόνος που Τον λατρεύει ή ο μοναδικός που μπόρεσε να απαντήσει στο κάλεσμά Του να ολοκληρώσει αυτό που του είχε ανατεθεί. Μετά τον χαμό της ανθρωπότητας, ο Θεός δεν είδε την αρχική Του πρόθεση, αλλά το εντελώς αντίθετο. Πώς θα μπορούσε να μην πονά η καρδιά Του; Όταν, λοιπόν, αποκάλυπτε τη διάθεσή Του και εξέφραζε τα συναισθήματά Του, ο Θεός έλαβε μια απόφαση. Ποια ήταν αυτή; Να φτιάξει ένα τόξο στο σύννεφο (δηλαδή, τα ουράνια τόξα που βλέπουμε) ως διαθήκη με τον άνθρωπο, μια υπόσχεση ότι ο Θεός δεν θα κατέστρεφε ξανά με κατακλυσμό την ανθρωπότητα. Ταυτόχρονα, ήταν επίσης ένας τρόπος να ειπωθεί στους ανθρώπους ότι ο Θεός είχε καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό, ώστε το ανθρώπινο γένος να θυμάται για πάντα γιατί ο Θεός έπραξε κάτι τέτοιο.

Ήταν η καταστροφή του κόσμου εκείνη την εποχή κάτι που ήθελε ο Θεός; Σίγουρα δεν ήταν αυτό που ήθελε ο Θεός. Μπορούμε να είμαστε ικανοί να φανταστούμε ένα μικρό κομμάτι από το θλιβερό βλέμμα της γης μετά την καταστροφή του κόσμου, αλλά δεν μπορούμε καν να πλησιάσουμε στο να φανταστούμε πώς ήταν εκείνη την ώρα το σκηνικό στα μάτια του Θεού. Μπορούμε να πούμε ότι, είτε πρόκειται για τους ανθρώπους του τότε ή του τώρα, κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ή να αντιληφθεί αυτό που ένοιωσε ο Θεός, βλέποντας εκείνη τη σκηνή, την εικόνα του κόσμου μετά την καταστροφή του από τον κατακλυσμό. Ο Θεός αναγκάστηκε να το πράξει εξαιτίας της

ανυπακοής του ανθρώπου, αλλά ο πόνος που ένοιωσε η καρδιά του Θεού από την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό, αποτελεί μια πραγματικότητα που κανείς δεν μπορεί να καταλάβει ή να αντιληφθεί. Γι' αυτό ο Θεός έκανε μια διαθήκη με την ανθρωπότητα, μέσω της οποίας αποσκοπούσε να πει στους ανθρώπους να θυμούνται ότι ο Θεός κάποτε έπραξε κάτι τέτοιο και να τους ορκιστεί ότι ο Θεός δεν επρόκειτο να καταστρέψει ποτέ τον κόσμο με τέτοιο τρόπο ξανά. Στην εν λόγω διαθήκη, βλέπουμε την καρδιά του Θεού —βλέπουμε ότι η καρδιά του Θεού πονούσε όταν κατέστρεψε τη συγκεκριμένη ανθρωπότητα. Στην ανθρώπινη γλώσσα, όταν ο Θεός κατέστρεψε το ανθρώπινο γένος και το παρακολούθησε να χάνεται, η καρδιά Του θρηνούσε και αιμορραγούσε. Δεν είναι αυτός ο καλύτερος τρόπος να το περιγράψουμε; Οι λέξεις αυτές χρησιμοποιούνται από τους ανθρώπους για να απεικονίσουν τα ανθρώπινα συναισθήματα, αλλά καθώς η γλώσσα των ανθρώπων είναι υπερβολικά ελλιπής, η χρήση τους για να περιγραφούν τα αισθήματα και τα συναισθήματα του Θεού δεν Μου φαίνεται και πολύ κακή, ούτε υπερβολικά υπέρμετρη. Τουλάχιστον, σας δίνει μια πολύ ζωντανή, πολύ απτή κατανόηση της διάθεσης του Θεού τη δεδομένη στιγμή. Τι θα σκέφτεστε τώρα, όποτε βλέπετε ξανά το ουράνιο τόξο; Θα θυμάστε, τουλάχιστον, ότι, κάποτε, ο Θεός θρήνησε επειδή κατέστρεψε τον κόσμο με κατακλυσμό. Θα θυμάστε ότι, παρόλο που ο Θεός μισούσε αυτόν τον κόσμο και απεχθανόταν τη συγκεκριμένη ανθρωπότητα, όταν κατέστρεψε τα ανθρώπινα όντα που Εκείνος, με τα ίδια Του τα χέρια είχε δημιουργήσει, η καρδιά Του πονούσε, πάλευε να τους αφήσει, δίσταζε και δυσκολευόταν να το αντέξει. Μοναδική παρηγοριά Του ήταν η οκταμελής οικογένεια του Νώε. Η συνεργασία του Νώε έκανε τις επίπονες προσπάθειές Του να δημιουργήσει τα πάντα, να μην αποβούν μάταιες. Σε μια εποχή που ο Θεός υπέφερε, τούτο ήταν το μόνο πράγμα που μπορούσε να αντισταθμίσει την οδύνη Του. Από εκείνο το σημείο και μετά, ο Θεός εναπόθεσε όλες Του τις προσδοκίες για την ανθρωπότητα στην οικογένεια του Νώε, ελπίζοντας ότι μπορούσαν να ζήσουν υπό τις ευλογίες Του και όχι την κατάρα Του, ελπίζοντας ότι δεν θα έβλεπαν ποτέ τον Θεό να καταστρέφει ξανά τον κόσμο με κατακλυσμό, και ελπίζοντας, επίσης, ότι δεν θα καταστρέφονταν.

Για ποιο μέρος της διάθεσης του Θεού θα πρέπει να μάθουμε από αυτό; Ο Θεός απεχθανόταν τον άνθρωπο επειδή ο άνθρωπος ήταν εχθρικός απέναντί Του, αλλά μέσα στην καρδιά Του, η φροντίδα, η ανησυχία και το έλεός Του για την ανθρωπότητα παρέμειναν αμετάβλητα. Ακόμη και όταν κατέστρεψε την ανθρωπότητα, η καρδιά Του παρέμεινε απαράλλακτη. Όταν η ανθρωπότητα γέμισε διαφθορά και ανυπακοή προς τον Θεό σε ανυπόφορο βαθμό, ο Θεός υποχρεώθηκε να καταστρέψει τη συγκεκριμένη ανθρωπότητα λόγω της διάθεσης και της ουσίας Του και σύμφωνα με τις αρχές Του. Λόγω, όμως της ουσίας Του, ο Θεός σπλαχνιζόταν ακόμα την ανθρωπότητα και, μάλιστα, ήθελε να χρησιμοποιήσει και διάφορους τρόπους για να τη λυτρώσει, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει να ζει. Ο άνθρωπος, ωστόσο, εναντιώθηκε στον Θεό, συνέχισε να μην Τον υπακούει, αρνούμενος να δεχθεί τη σωτηρία του Θεού· αρνήθηκε, δηλαδή, να δεχθεί τις καλές Του προθέσεις. Ανεξάρτητα από το ότι ο Θεός τον κάλεσε, του υπενθύμισε, τον

συνέδραμε, τον βοήθησε ή τον ανέχθηκε, ο άνθρωπος ούτε το κατάλαβε, ούτε το εκτίμησε, ούτε καν έδωσε σημασία. Μέσα στην οδύνη Του, ο Θεός δεν λησμόνησε να προσφέρει στον άνθρωπο τη μέγιστη ανεκτικότητα Του, περιμένοντας τον άνθρωπο να αντιστρέψει την πορεία του. Έχοντας φτάσει στα όριά Του, έπραξε αυτό που έπρεπε, χωρίς κανένα δισταγμό. Με άλλα λόγια, υπήρξε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδος και διαδικασία από τη στιγμή που ο Θεός σχεδίασε να καταστρέψει το ανθρώπινο γένος, ως την έναρξη του έργου Του για την καταστροφή της ανθρωπότητας. Η εν λόγω διαδικασία υπήρχε με τον σκοπό να ενεργοποιήσει τον άνθρωπο ώστε να αντιστρέψει την πορεία του, και αυτή ήταν η τελευταία ευκαιρία που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο. Τι έκανε, λοιπόν, ο Θεός κατά την περίοδο προτού καταστρέψει την ανθρωπότητα; Ο Θεός εργάστηκε ακατάπαυστα, υπενθυμίζοντας και προτρέποντας. Ανεξάρτητα από το πόση οδύνη και θλίψη ένοιωθε η καρδιά του Θεού, Εκείνος συνέχισε να επιδιώκει τη φροντίδα, την ανησυχία Του και το άφθονο έλεός Του για την ανθρωπότητα. Τι καταλαβαίνουμε από αυτό; Αναμφισβήτητα, κατανοούμε ότι η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι πραγματική και όχι απλώς και μόνο λόγια. Είναι πραγματική, απτή και υπολογίσιμη, όχι προσποιητή, κίβδηλη, απατηλή ή επιτηδευμένη. Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί ποτέ τεχνάσματα ούτε δημιουργεί ψευδείς εικόνες για να κάνει τους ανθρώπους να καταλάβουν ότι είναι άξιος της αγάπης τους. Ποτέ δεν χρησιμοποιεί ψευδείς μαρτυρίες, προκειμένου να αφήσει τους ανθρώπους να δουν την ομορφιά Του ή για να καυχηθεί για την ομορφιά και την αγιοσύνη Του. Τούτες οι πτυχές της διάθεσης του Θεού δεν είναι, άραγε, αντάξιες της αγάπης του ανθρώπου; Δεν αξίζουν να λατρεύονται; Δεν αξίζουν την αγάπη; Σε τούτο το σημείο, θέλω να σας ρωτήσω: Αφού ακούσατε τα λόγια αυτά, πιστεύετε ότι το μεγαλείο του Θεού είναι απλώς κενές λέξεις πάνω σε μια κόλλα χαρτί; Ή μήπως η ομορφιά του Θεού είναι απλώς κενά λόγια; Όχι! Σίγουρα όχι! Η υπεροχή, το μεγαλείο, η αγιοσύνη, η ανεκτικότητα, η αγάπη του Θεού και ούτω καθεξής —κάθε λεπτομέρεια καθεμίας από τις διάφορες πτυχές της διάθεσης και της ουσίας του Θεού βρίσκει πρακτική έκφραση κάθε φορά που Εκείνος επιτελεί το έργο Του, όπως και ενσωματώνεται στο θέλημά Του απέναντι στον άνθρωπο και εκπληρώνεται και αντανακλάται μέσα σε κάθε άνθρωπο. Ανεξάρτητα από το εάν το έχεις αισθανθεί προηγουμένως, ο Θεός φροντίζει τον κάθε άνθρωπο με κάθε δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας την ειλικρινή καρδιά, τη σοφία Του και διάφορες μεθόδους, προκειμένου να ζεστάνει την καρδιά του κάθε ανθρώπου και να αφυπνίσει το πνεύμα του. Πρόκειται για αδιαμφισβήτητο γεγονός. Ανεξάρτητα από το πόσοι άνθρωποι κάθονται εδώ, κάθε άτομο έχει διαφορετικές εμπειρίες και συναισθήματα ως προς την ανεκτικότητα, την υπομονή και την ομορφιά του Θεού. Οι εν λόγω εμπειρίες του Θεού και τα αισθήματα ή η αντίληψή μας για Εκείνον —εν ολίγοις, όλα αυτά τα θετικά πράγματα προέρχονται από τον Θεό. Έτσι, ενσωματώνοντας τις εμπειρίες και τη γνώση όλων για τον Θεό και συνδυάζοντάς τις με τις αναγνώσεις αυτών των χωρίων από τη Βίβλο σήμερα, έχετε τώρα μια πιο πραγματική και σωστή κατανόηση του Θεού;

Μετά την ανάγνωση της ιστορίας και την κατανόηση μέρους από τη διάθεση του Θεού, που αποκαλύφθηκε μέσα από αυτό το γεγονός, ποια είναι η νέα σας γνώση για τον Θεό; Σας έδωσε μια βαθύτερη κατανόηση του Θεού και της καρδιάς Του; Μήπως τώρα νοιώθετε διαφορετικά, εξετάζοντας ξανά την ιστορία του Νώε; Κατά τη γνώμη σας, ήταν περιττή η συναναστροφή των στίχων αυτών της Βίβλου; Τώρα που συναναστραφήκαμε σχετικά, πιστεύετε ότι ήταν περιττό; Ήταν σίγουρα απαραίτητο! Παρόλο που αυτό που διαβάσαμε είναι ιστορία, πρόκειται για πραγματική καταγραφή του έργου που επιτέλεσε ο Θεός. Στόχος Μου δεν ήταν να σας επιτρέψω να κατανοήσετε τις λεπτομέρειες των ιστοριών αυτών ή του συγκεκριμένου χαρακτήρα, ούτε να μπορέσετε να μελετήσετε τον εν λόγω χαρακτήρα, και σίγουρα όχι να γυρίσετε και να μελετήσετε ξανά τη Βίβλο. Καταλαβαίνετε τι σας λέω; Βοήθησαν καθόλου οι ιστορίες αυτές τη γνώση σας για τον Θεό; Τι πρόσθεσε η ιστορία αυτή στην κατανόησή σας για τον Θεό; Αδέλφια από το Χονγκ Κονγκ, πείτε μας. (Είδαμε ότι η αγάπη του Θεού είναι κάτι που κανένας από εμάς, τους διεφθαρμένους ανθρώπους, δεν κατέχει.) Πείτε μας, αδέλφια από τη Νότια Κορέα. (Η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο είναι πραγματική. Η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο φέρει τη διάθεσή Του, καθώς και το μεγαλείο, την αγιοσύνη, την υπεροχή και την ανεκτικότητα Του. Αξίζει να προσπαθούμε να αποκτήσουμε μια βαθύτερη κατανόησή της.) (Μέσω της συναναστροφής μόλις τότε, από τη μια πλευρά, μπορώ να δω τη δίκαιη και αγία διάθεση του Θεού, και μπορώ επίσης να διακρίνω την ανησυχία που έχει ο Θεός για την ανθρωπότητα, το έλεος του Θεού προς την ανθρωπότητα και ότι όλα όσα πράττει ο Θεός και κάθε σκέψη και ιδέα που έχει αποκαλύπτει την αγάπη και την ανησυχία Του για την ανθρωπότητα.) (Η κατανόησή μου στο παρελθόν ήταν ότι ο Θεός χρησιμοποίησε έναν κατακλυσμό για να καταστρέψει τον κόσμο, επειδή η ανθρωπότητα είχε καταστεί μοχθηρή σε ανυπόφορο βαθμό, και ήταν λες και ο Θεός κατέστρεψε τη συγκεκριμένη ανθρωπότητα, επειδή την αποστράφηκε. Μόνον αφού ο Θεός μίλησε για την ιστορία του Νώε σήμερα και είπε ότι η καρδιά του Θεού αιμορραγούσε, συνειδητοποιώ ότι ο Θεός ήταν πραγματικά απρόθυμος να εγκαταλείψει εκείνο το ανθρώπινο γένος. Επειδή η ανθρωπότητα ήταν υπερβολικά ανυπάκουη, ο Θεός δεν είχε άλλη επιλογή παρά να την καταστρέψει. Στην πραγματικότητα, τη δεδομένη στιγμή η καρδιά του Θεού ήταν πολύ λυπημένη. Από αυτό, μπορώ να διακρίνω στη διάθεση του Θεού, τη φροντίδα και την ανησυχία Του για την ανθρωπότητα. Τούτο είναι κάτι που δεν ήξερα πριν.) Πολύ καλά! Μπορείτε να συνεχίσετε εσείς. (Επηρεάστηκα πολύ από την ακρόαση. Έχω διαβάσει τη Βίβλο στο παρελθόν, αλλά ποτέ δεν έζησα μια εμπειρία σαν τη σημερινή, όπου ο Θεός αναλύει άμεσα αυτά τα πράγματα, ώστε να καταφέρουμε να Τον γνωρίσουμε. Το γεγονός ότι ο Θεός μας πήρε μαζί Του ώστε να δούμε τη Βίβλο, μου επέτρεψε να μάθω ότι η ουσία του Θεού πριν από τη διαφθορά του ανθρώπου ήταν αγάπη και φροντίδα για το ανθρώπινο γένος. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος διεφθάρη ως τις έσχατες μέρες του σήμερα, παρόλο που ο Θεός έχει δίκαιη διάθεση, η αγάπη και η φροντίδα Του παραμένουν αμετάβλητες. Τούτο δείχνει ότι η ουσία της αγάπης του Θεού, από τη δημιουργία έως

τώρα, ανεξάρτητα από το αν ο άνθρωπος είναι διεφθαρμένος, δεν αλλάζει ποτέ.) (Σήμερα κατανόησα ότι η ουσία του Θεού δεν αλλάζει εξαιτίας κάποιας αλλαγής στον χρόνο ή στην τοποθεσία του έργου Του. Επίσης, κατανόησα ότι, ανεξάρτητα από το αν ο Θεός δημιουργεί ή καταστρέφει τον κόσμο μετά τη διαφθορά του ανθρώπου, ό,τι πράττει έχει νόημα και περιέχει τη διάθεσή Του. Κατάλαβα, λοιπόν, ότι η αγάπη του Θεού είναι απέραντη και άμετρη, και επίσης κατάλαβα, όπως ανέφεραν και οι άλλοι αδελφοί και αδελφές, τη φροντίδα και το έλεος του Θεού προς την ανθρωπότητα, όταν κατέστρεψε τον κόσμο.) (Αυτά ήταν πράγματα που πραγματικά δεν γνώριζα πριν. Έπειτα από τη σημερινή ακρόαση, αισθάνομαι ότι ο Θεός είναι αληθινά αξιόπιστος και φερέγγυος, άξιος πίστεως και ότι πράγματι υπάρχει. Μπορώ στ' αλήθεια να εκτιμήσω μέσα μου ότι η διάθεση και η αγάπη του Θεού είναι πραγματικά τόσο συμπαγείς. Έτσι νοιώθω, έπειτα από τη σημερινή ακρόαση.) Έξοχα! Φαίνεται ότι όλα όσα ακούσατε, τα πήρατε κατάκαρδα.

Μήπως παρατηρήσατε κάτι μεταξύ όλων των στίχων της Βίβλου, συμπεριλαμβανομένων όλων των ιστοριών της Βίβλου σχετικά με τις οποίες συναναστραφήκαμε σήμερα; Χρησιμοποίησε ποτέ ο Θεός τη δική Του γλώσσα, προκειμένου να εκφράσει τις δικές Του σκέψεις ή να εξηγήσει την αγάπη και τη φροντίδα Του για την ανθρωπότητα; Υπάρχει κάποια καταγραφή με Εκείνον να χρησιμοποιεί απλή γλώσσα, για να δηλώσει πόσο ενδιαφέρεται για την ανθρωπότητα ή πόσο την αγαπά; Όχι. Σωστά δεν τα λέω; Υπάρχουν τόσο πολλοί μεταξύ σας, που έχουν διαβάσει τη Βίβλο ή άλλα βιβλία εκτός από τη Βίβλο. Έχει δει κάποιος από εσάς τέτοιες λέξεις; Η απάντηση είναι σίγουρα όχι! Δηλαδή, στις καταγραφές της Βίβλου, συμπεριλαμβανομένων των λόγων του Θεού ή της καταγραφής του έργου Του, ποτέ ο Θεός, σε καμιά εποχή ή περίοδο, δεν χρησιμοποίησε τις δικές Του μεθόδους, προκειμένου να περιγράψει τα αισθήματά Του ή να εκφράσει την αγάπη και τη φροντίδα Του για την ανθρωπότητα, ούτε και χρησιμοποίησε ποτέ τον λόγο ή οποιεσδήποτε ενέργειες για να μεταδώσει τα αισθήματα και τα συναισθήματά Του —έτσι δεν είναι; Γιατί το λέω αυτό; Γιατί είμαι υποχρεωμένος να το αναφέρω; Επειδή ενσαρκώνει επίσης την ομορφιά του Θεού και τη διάθεσή Του.

Ο Θεός δημιούργησε το ανθρώπινο γένος· ανεξάρτητα από το αν έχει διαφθαρεί ή Τον ακολουθεί, ο Θεός φέρεται στα ανθρώπινα όντα σαν τους πιο πολύτιμους αγαπημένους Του —ή, όπως θα έλεγαν τα ανθρώπινα όντα, οι πλέον αγαπημένοι Του άνθρωποι— και όχι σαν παιχνίδια Του. Αν και ο Θεός λέει ότι είναι ο Δημιουργός και ότι ο άνθρωπος είναι το δημιούργημά Του, το οποίο μπορεί να ακούγεται σαν να υπάρχει μια μικρή διαφορά στην ιεραρχία, η πραγματικότητα είναι ότι όλα όσα έπραξε ο Θεός για την ανθρωπότητα υπερβαίνουν κατά πολύ μια σχέση τέτοιας φύσεως. Ο Θεός αγαπά την ανθρωπότητα, ενδιαφέρεται και ανησυχεί για αυτήν, καθώς επίσης τη φροντίζει, συνεχώς και αδιαλείπτως. Ποτέ δεν νοιώθει μέσα Του ότι πρόκειται για επιπρόσθετη δουλειά ή για κάτι που αξίζει εύσημα. Ούτε και αισθάνεται ότι η σωτηρία της ανθρωπότητας, ο εφοδιασμός και η παροχή των πάντων αποτελεί τεράστια συμβολή στο ανθρώπινο γένος. Απλώς φροντίζει το ανθρώπινο γένος ήσυχα και σιωπηλά, με τον δικό

Του τρόπο και μέσα από τη δική Του ουσία και από όσα έχει και είναι. Ανεξάρτητα από το πόση φροντίδα και βοήθεια λαμβάνει η ανθρωπότητα από Αυτόν, ο Θεός δεν σκέφτεται ποτέ ούτε και προσπαθεί να πάρει τα εύσημα. Τούτο καθορίζεται από την ουσία του Θεού, και αποτελεί ακριβώς μια πραγματική έκφραση της διάθεσης του Θεού. Γι' αυτό και, ανεξάρτητα από το αν βρίσκεται στη Βίβλο ή σε άλλα βιβλία, ποτέ δεν θα βρούμε τον Θεό να εκφράζει τις σκέψεις Του και να περιγράφει ή να δηλώνει στους ανθρώπους γιατί πράττει αυτά τα πράγματα ή γιατί ενδιαφέρεται τόσο πολύ για την ανθρωπότητα, με σκοπό να την κάνει να είναι ευγνώμων προς Αυτόν ή να Τον δοξάζει. Ακόμη και όταν πονά, όταν η καρδιά Του νοιώθει ακραία οδύνη, ποτέ δεν ξεχνά την ευθύνη Του απέναντι στην ανθρωπότητα ή την ανησυχία Του για αυτήν, ενώ ταυτόχρονα φέρει τον πόνο και την οδύνη μόνος Του, σιωπηλά. Αντίθετα, ο Θεός συνεχίζει να φροντίζει την ανθρωπότητα, όπως έκανε πάντα. Παρόλο που η ανθρωπότητα συχνά δοξάζει τον Θεό ή γίνεται μάρτυράς Του, ο Θεός δεν απαιτεί καμία από αυτές τις συμπεριφορές. Τούτο συμβαίνει, επειδή ο Θεός δεν έχει καμία απολύτως πρόθεση για τα καλά που κάνει για την ανθρωπότητα, να δεχθεί ευγνωμοσύνη ως ανταπόδοση ή οποιοδήποτε αντάλλαγμα. Από την άλλη πλευρά, όσοι μπορούν να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό, όσοι μπορούν να ακολουθούν αληθινά τον Θεό, Τον ακούν και είναι πιστοί σε Αυτόν, καθώς και όσοι μπορούν να Τον υπακούν —αυτοί είναι οι άνθρωποι που λαμβάνουν συχνά τις ευλογίες του Θεού, και ο Θεός τούς δίνει τις ευλογίες Του χωρίς επιφυλάξεις. Επιπλέον, οι ευλογίες που λαμβάνουν οι άνθρωποι από τον Θεό είναι συχνά πέρα από τη φαντασία τους, αλλά και πέρα από οτιδήποτε μπορούν να δικαιολογήσουν τα ανθρώπινα όντα μέσω των όσων έχουν πράξει ή για το τίμημα που έχουν πληρώσει. Όταν η ανθρωπότητα απολαμβάνει τις ευλογίες του Θεού, ενδιαφέρεται κανείς για το τι πράττει ο Θεός; Ενδιαφέρεται κανείς για τα αισθήματα του Θεού; Προσπαθεί κανείς να αντιληφθεί τον πόνο του Θεού; Η απάντηση είναι ένα κατηγορηματικό όχι! Μπορεί το οποιοδήποτε ανθρώπινο ον, συμπεριλαμβανομένου του Νώε, να αντιληφθεί την οδύνη του Θεού τη στιγμή εκείνη; Μπορεί κανείς να εκτιμήσει γιατί ο Θεός να συνάψει μια τέτοια διαθήκη; Κανείς δεν μπορεί! Το ανθρώπινο γένος δεν εκτιμά την οδύνη του Θεού, όχι επειδή αδυνατεί να την κατανοήσει, ούτε εξαιτίας του χάσματος μεταξύ Θεού και ανθρώπου ή της διαφοράς της θέσης τους· οφείλεται, μάλλον, στο ότι η ανθρωπότητα δεν νοιάζεται καθόλου για κανένα από τα αισθήματα του Θεού. Η ανθρωπότητα πιστεύει ότι ο Θεός είναι ανεξάρτητος —ότι ο Θεός δεν έχει ανάγκη το ενδιαφέρον, την κατανόηση ή τις σκέψεις των ανθρώπων. Ο Θεός είναι Θεός, άρα δεν νοιώθει πόνο, ούτε και κανένα συναίσθημα· δεν μπορεί να είναι λυπημένος ή να αισθάνεται θλίψη, ούτε καν κλαίει. Ο Θεός είναι Θεός, άρα δεν έχει ανάγκη να εκφράσει τα συναισθήματά Του, ούτε και χρειάζεται συναισθηματική ανακούφιση. Αν, υπό ορισμένες συνθήκες, νοιώσει τέτοιες ανάγκες, μπορεί να αντεπεξέλθει μόνος Του και δεν θα χρειαστεί τη βοήθεια του ανθρώπινου γένους. Αντίθετα, οι αδύναμοι, ανώριμοι άνθρωποι είναι αυτοί που χρειάζονται την παρηγοριά, τη φροντίδα και την ενθάρρυνση του Θεού, ακόμη και να ανακουφίσει ο

ίδιος τα συναισθήματά τους οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Τέτοια πράγματα κρύβονται βαθιά μέσα στις καρδιές της ανθρωπότητας: Ο άνθρωπος είναι ο αδύναμος· χρειάζεται τον Θεό για να τον προσέχει παντοιοτρόπως, του αξίζει όλη η φροντίδα που λαμβάνει από Εκείνον, και μπορεί να Του ζητά ό,τι θεωρεί πως πρέπει να είναι δικό του. Ο Θεός είναι ο ισχυρός· κατέχει τα πάντα, και πρέπει να είναι ο φύλακας της ανθρωπότητας και ο χορηγός των ευλογιών. Αφού είναι ήδη Θεός, είναι παντοδύναμος και δεν χρειάζεται ποτέ τίποτα από το ανθρώπινο γένος.

Αφού ο άνθρωπος δεν δίνει σημασία σε καμία από τις αποκαλύψεις του Θεού, δεν αισθάνθηκε ποτέ του τη θλίψη, την οδύνη ή τη χαρά του Θεού. Αντιθέτως, ο Θεός γνωρίζει όλες τις εκφράσεις του ανθρώπου, σαν την παλάμη του χεριού Του. Ο Θεός συνδράμει στις ανάγκες του καθενός παντού και πάντοτε, παρατηρώντας τις εναλλασσόμενες σκέψεις του κάθε ανθρώπου, ανακουφίζοντας και προτρέποντάς τους, και καθοδηγώντας και φωτίζοντάς τους. Σε ό,τι αφορά όλα τα πράγματα που έπραξε ο Θεός για την ανθρωπότητα και όλα τα τιμήματα που κατέβαλε εξαιτίας της, μπορούν οι άνθρωποι να βρουν κάποιο χωρίο στη Βίβλο ή από οτιδήποτε έχει πει μέχρι στιγμής ο Θεός, που να δηλώνει σαφώς ότι ο Θεός θα απαιτήσει κάτι από τον άνθρωπο; Όχι! Αντίθετα, ανεξάρτητα από το ότι οι άνθρωποι αγνοούν τις σκέψεις του Θεού, Εκείνος εξακολουθεί να καθοδηγεί συνεχώς την ανθρωπότητα, συνδράμοντας και βοηθώντας την επανειλημμένα, προκειμένου να της επιτρέψει να ακολουθήσει την οδό Του, ώστε να μπορέσει να φθάσει στον όμορφο προορισμό που έχει ετοιμάσει για αυτήν. Σε ό,τι αφορά τον Θεό, αυτό που έχει και είναι, η χάρις, το έλεος και όλες οι ανταμοιβές Του, θα δοθούν ανεπιφύλακτα σε αυτούς που Τον αγαπούν και Τον ακολουθούν. Ποτέ, όμως, δεν αποκαλύπτει σε κανέναν την οδύνη που ένοιωσε ή την ψυχική Του κατάσταση, και ποτέ δεν παραπονιέται για το ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται για Εκείνον ή δεν ξέρει το θέλημά Του. Απλώς υπομένει τα πάντα σιωπηλά, περιμένοντας την ημέρα που η ανθρωπότητα θα είναι ικανή να καταλάβει.

Γιατί τα λέω αυτά εδώ; Τι καταλάβατε από τα πράγματα που είπα; Υπάρχει κάτι στην ουσία και τη διάθεση του Θεού που είναι πανεύκολο να παραβλεφθεί, κάτι που κατέχει μονάχα ο Θεός και κανένας απολύτως άνθρωπος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που οι άλλοι τους θεωρούν σπουδαίους, καλούς, ή τον Θεό της φαντασίας τους. Τι είναι αυτό; Η ανιδιοτέλεια του Θεού. Μιλώντας για ανιδιοτέλεια, ίσως νομίζεις ότι και εσύ είσαι πολύ ανιδιοτελής, διότι, όταν πρόκειται για τα παιδιά σου, ποτέ δεν τους κάνεις παζάρια ούτε διαπραγματεύεσαι μαζί τους, ή πιστεύεις ότι είσαι και εσύ πολύ ανιδιοτελής όσον αφορά στους γονείς σου. Ανεξαρτήτως του τι πιστεύεις, τουλάχιστον έχεις μια ιδέα της λέξης «ανιδιοτελής» και θεωρείς ότι είναι θετική λέξη, και ότι ο ανιδιοτελής άνθρωπος είναι πολύ ευγενής. Όταν φέρεσαι ανιδιοτελώς, έχεις σε μεγάλη εκτίμηση τον εαυτό σου. Αλλά δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να δει την ανιδιοτέλεια του Θεού σε όλα τα πράγματα, μεταξύ των ανθρώπων, των γεγονότων και των αντικειμένων, και μέσα στο έργο του Θεού. Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι ο άνθρωπος είναι υπερβολικά εγωιστής! Γιατί το λέω αυτό; Το ανθρώπινο γένος ζει μέσα σε έναν υλικό κόσμο. Μπορεί να

ακολουθείς τον Θεό, αλλά ποτέ δεν βλέπεις ούτε αντιλαμβάνεσαι ότι ο Θεός σε εφοδιάζει, σε αγαπά και δείχνει ενδιαφέρον για εσένα. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που βλέπεις; Βλέπεις τους εξ αίματος συγγενείς σου, που σε αγαπούν ή σε κουράζουν με την υπερβολική τους αγάπη. Βλέπεις τα πράγματα που είναι ευεργετικά για τη σάρκα σου, και νοιάζεσαι για τους ανθρώπους και τα πράγματα που αγαπάς. Τούτη είναι η υποτιθέμενη ανιδιοτέλεια του ανθρώπου. Αυτοί οι «ανιδιοτελείς» άνθρωποι, όμως, ποτέ δεν ενδιαφέρονται για τον Θεό που τους δίνει ζωή. Σε αντίθεση με την ανιδιοτέλεια του Θεού, η ανιδιοτέλεια του ανθρώπου καθίσταται εγωιστική και ποταπή. Η ανιδιοτέλεια, στην οποία πιστεύει ο άνθρωπος, είναι κενή και μη-πραγματική, κίβδηλη, ασύμβατη και άσχετη με τον Θεό. Η ανιδιοτέλεια του ανθρώπου είναι για τον ίδιο, ενώ η ανιδιοτέλεια του Θεού αποτελεί πραγματική αποκάλυψη της ουσίας Του. Ακριβώς χάρις στην ανιδιοτέλεια του Θεού, ο άνθρωπος εφοδιάζεται συνεχώς εκ μέρους Του. Ίσως να μη σας αγγίζει ιδιαιτέρως το θέμα για το οποίο μιλάω σήμερα και μόλις που νεύετε καταφατικά ως έγκριση, αλλά όταν προσπαθήσεις να αντιληφθείς την καρδιά του Θεού μέσα σου, άθελά σου θα ανακαλύψεις το εξής: Από όλους τους ανθρώπους, τα ζητήματα και τα πράγματα που μπορείς να διαισθανθείς σε αυτόν τον κόσμο, μόνο η ανιδιοτέλεια του Θεού είναι πραγματική και συμπαγής, διότι μόνο η αγάπη του Θεού προς εσένα είναι ανεπιφύλακτη και άμεμπτη. Εκτός από τη θεϊκή, η οποιουδήποτε άλλου, αποκαλούμενη ανιδιοτέλεια είναι προσποιητή, επιφανειακή, μη αυθεντική· έχει στόχους, συγκεκριμένες προθέσεις, κάνει παζάρια, και δεν μπορεί να αντέξει στις δοκιμασίες. Θα μπορούσατε ακόμη και να πείτε ότι είναι ρυπαρή και άξια περιφρόνησης. Συμφωνείτε με αυτά τα λόγια;

Ξέρω ότι δεν είστε πολύ εξοικειωμένοι με αυτά τα θέματα, και χρειάζεστε λίγο χρόνο για να τα εμπεδώσετε, προτού μπορέσετε να τα κατανοήσετε πραγματικά. Όσο πιο ανοίκειά σας είναι αυτά τα ζητήματα και θέματα, τόσο περισσότερο αποδεικνύεται ότι αυτά τα θέματα λείπουν από την καρδιά σας. Αν δεν αναφερόμουν ποτέ σε αυτά τα θέματα, θα γνώριζε κάποιος από εσάς οτιδήποτε για αυτά; Πιστεύω ότι ποτέ δεν θα καταφέρνατε να τα γνωρίσετε. Αυτό είναι σίγουρο. Ανεξάρτητα από το πόσα μπορείτε να καταλάβετε ή να κατανοήσετε, τα θέματα αυτά, για τα οποία μιλώ, είναι εν ολίγοις εκείνα που λείπουν περισσότερο από τους ανθρώπους, αλλά που θα έπρεπε να τους είναι περισσότερο γνωστά. Τα εν λόγω θέματα είναι πολύ σημαντικά για όλους —είναι πολύτιμα και είναι ζωή, και είναι πράγματα που πρέπει να κατέχετε για τον δρόμο που ανοίγεται μπροστά σας. Χωρίς τούτα τα λόγια ως καθοδήγηση, χωρίς την κατανόησή σας για τη διάθεση και την ουσία του Θεού, θα έχετε πάντα ερωτηματικά όταν πρόκειται για τον Θεό. Πώς μπορείς να πιστεύεις σωστά στον Θεό, αν ούτε καν Τον καταλαβαίνεις; Δεν ξέρεις τίποτα για τα συναισθήματα του Θεού, το θέλημα, την ψυχική κατάσταση, τις σκέψεις Του, τι Τον λυπεί και τι Του χαρίζει ευτυχία —πώς μπορείς, λοιπόν, να ενδιαφέρεσαι για την καρδιά Του;

Όποτε ο Θεός είναι αναστατωμένος, έρχεται αντιμέτωπος με μια ανθρωπότητα που δεν Του δίνει καμία σημασία, μια ανθρωπότητα που Τον ακολουθεί και ισχυρίζεται ότι

Τον αγαπά, αλλά παραμελεί εντελώς τα αισθήματά Του. Πώς μπορεί να μην πονά η καρδιά Του; Στο έργο διαχείρισης του Θεού, Εκείνος επιτελεί με ειλικρίνεια το έργο Του και μιλά σε κάθε άνθρωπο, αντιμετωπίζοντάς τους χωρίς επιφυλάξεις ή συγκαλύψεις· αντιστρόφως, κάθε άνθρωπος που Τον ακολουθεί είναι κλειστός απέναντί Του, και κανείς δεν είναι πρόθυμος να Τον προσεγγίσει ενεργά, να κατανοήσει την καρδιά Του ή να δώσει σημασία στα αισθήματά Του. Ούτε καν αυτοί που θέλουν να γίνουν οικείοι Του, δεν θέλουν να πλησιάσουν τον Θεό, να ενδιαφερθούν για την καρδιά Του ή να προσπαθήσουν να Τον καταλάβουν. Όταν ο Θεός είναι χαρούμενος και ευτυχής, δεν υπάρχει κανείς για να μοιραστεί την ευτυχία Του. Όταν ο Θεός παρεξηγείται από τους ανθρώπους, δεν υπάρχει κανείς για να ανακουφίσει την πληγωμένη Του καρδιά. Όταν η καρδιά Του πονά, δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος, πρόθυμος να ακούσει τις εκμυστηρεύσεις Του. Μέσα στα χιλιάδες χρόνια του έργου διαχείρισης του Θεού, δεν υπάρχει κανείς που να κατανοεί τα συναισθήματα του Θεού, κανείς που να τα καταλαβαίνει ή να τα αντιλαμβάνεται, πόσο μάλλον κάποιος που θα μπορούσε να σταθεί πλάι στον Θεό για να μοιραστεί τις χαρές και τις λύπες Του. Ο Θεός είναι μόνος. Μόνος! Ο Θεός είναι μόνος, όχι μόνο επειδή Του εναντιώνεται το διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος, αλλά περισσότερο επειδή ούτε όσοι επιδιώκουν να είναι πνευματικοί, ούτε αυτοί που προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό και να Τον κατανοήσουν, ούτε καν εκείνοι που είναι πρόθυμοι να δαπανήσουν ολόκληρη τη ζωή τους γι' Αυτόν, δεν γνωρίζουν τις σκέψεις Του, ούτε και καταλαβαίνουν τη διάθεση και τα συναισθήματά Του.

Στο τέλος της ιστορίας του Νώε, βλέπουμε ότι ο Θεός χρησιμοποίησε μια ασυνήθιστη μέθοδο για να εκφράσει τα συναισθήματα που είχε τότε. Ήταν μια πολύ ξεχωριστή μέθοδος: η σύναψη διαθήκης με τον άνθρωπο που θα κήρυττε το τέλος της καταστροφής του κόσμου από τον Θεό με τον κατακλυσμό. Επιφανειακά, η σύναψη διαθήκης μπορεί να φαίνεται σαν κάτι συνηθισμένο. Δεν είναι τίποτα περισσότερο από τη χρήση λέξεων, προκειμένου να δεσμευτούν δύο μέρη και να αποτραπεί η παραβίαση της συμφωνίας τους, με σκοπό την προστασία των συμφερόντων και των δύο. Ως προς τη μορφή, είναι κάτι πολύ συνηθισμένο, αλλά από τα κίνητρα που κρύβονται από πίσω και την πρόθεση που έχει ο Θεός για να το πράξει, πρόκειται για πραγματική αποκάλυψη της διάθεσης και της ψυχικής κατάστασής Του. Εάν εσύ βάλεις απλά τα λόγια αυτά στην άκρη και τα αγνοήσεις, και αν Εγώ δεν σας πω ποτέ την αλήθεια των πραγμάτων, τότε η ανθρωπότητα δεν θα μάθει πραγματικά ποτέ τις σκέψεις του Θεού. Ίσως, στη φαντασία σου, ο Θεός να χαμογελούσε συνάπτοντας τη διαθήκη ή ίσως η έκφρασή Του να ήταν σοβαρή, αλλά ανεξάρτητα από τη συνηθέστερη έκφραση που φαντάζονται οι άνθρωποι πως είχε ο Θεός, κανείς δεν θα ήταν σε θέση να δει την καρδιά του Θεού ή την οδύνη Του, πόσο μάλλον τη μοναξιά Του. Κανείς δεν μπορεί να ωθήσει τον Θεό να τον εμπιστευθεί ή να είναι άξιος της εμπιστοσύνης Του ή να είναι κάποιος, στον οποίο να μπορεί να εκφράσει τις σκέψεις Του ή να εκμυστηρευτεί την οδύνη Του. Γι' αυτό και ο Θεός δεν είχε άλλη επιλογή από το να πράξει κάτι τέτοιο. Αποχαιρετώντας την ανθρωπότητα όπως ήταν, ο Θεός έπραξε, επιφανειακά, κάτι εύκολο, διευθετώντας το

ζήτημα του παρελθόντος και ολοκληρώνοντας με τέλειο τρόπο την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό. Ωστόσο, ο Θεός έθαψε βαθιά μέσα στην καρδιά Του την οδύνη εκείνης της στιγμής. Σε μια εποχή που ο Θεός δεν είχε κανέναν για να κάνει τις εκμυστηρεύσεις Του, συνήψε μια διαθήκη με το ανθρώπινο γένος, λέγοντας ότι δεν επρόκειτο να καταστρέψει ξανά τον κόσμο με κατακλυσμό. Η εμφάνιση του ουρανίου τόξου συνέβαινε για να υπενθυμίζει στους ανθρώπους ότι κάτι τέτοιο είχε συμβεί και να τους προειδοποιεί να απέχουν από το κακό. Ακόμη και σε εκείνη την τόσο οδυνηρή κατάσταση, ο Θεός δεν λησμόνησε την ανθρωπότητα, δείχνοντας και πάλι το τόσο μεγάλο ενδιαφέρον Του για αυτήν. Τούτη δεν είναι η αγάπη και η ανιδιοτέλεια του Θεού; Τι σκέπτονται, όμως, οι άνθρωποι, όταν υποφέρουν; Τότε δεν είναι που χρειάζονται περισσότερο τον Θεό; Σε στιγμές όπως αυτές, οι άνθρωποι πάντα σέρνουν τον Θεό κοντά τους, ώστε να μπορέσει να τους παρηγορήσει. Ανεξαρτήτως του πότε, ο Θεός ποτέ δεν πρόκειται να απογοητεύσει τους ανθρώπους, και πάντα θα τους επιτρέπει να βγαίνουν από τις δυσχέρειές τους και να ζουν στο φως. Παρόλο που ο Θεός συνδράμει τόσο την ανθρωπότητα, στην καρδιά του ανθρώπου, ο Θεός δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα καταπραϊντικό χάπι, ένα τονωτικό παρηγοριάς. Όταν ο Θεός υποφέρει, όταν η καρδιά Του είναι πληγωμένη, το να έχει ένα δημιουργημένο ον ή κάποιον άνθρωπο να Του κρατά συντροφιά ή να Τον παρηγορεί, αναμφίβολα αποτελεί υπερβολική επιθυμία. Ο άνθρωπος ποτέ δεν δίνει προσοχή στα αισθήματα του Θεού, οπότε ο Θεός ποτέ δεν ζητά ούτε αναμένει ότι θα υπάρξει κάποιος που να μπορεί να Τον παρηγορήσει. Απλά χρησιμοποιεί τις δικές Του μεθόδους, για να εκφράσει τη διάθεσή Του. Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν ότι είναι μεγάλη η δυσκολία για τον Θεό να περάσει κάποια ταλαιπωρία, αλλά μόνο όταν προσπαθήσεις πραγματικά να καταλάβεις τον Θεό, όταν μπορέσεις να εκτιμήσεις αληθινά τις σοβαρές προθέσεις του Θεού σε ό,τι πράττει, τότε θα καταφέρεις να νοιώσεις το μεγαλείο και την ανιδιοτέλειά Του. Παρ' όλο που ο Θεός συνήψε διαθήκη με την ανθρωπότητα χρησιμοποιώντας το ουράνιο τόξο, δεν είπε ποτέ σε κανέναν γιατί το έπραξε, γιατί καθιέρωσε το εν λόγω συμβόλαιο, που σημαίνει ότι ποτέ δεν είπε σε κανέναν τις πραγματικές Του σκέψεις. Τούτο οφείλεται στο ότι δεν υπάρχει κανείς που να κατανοεί το βάθος της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα που δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια, ούτε και κανείς που να μπορεί να αντιληφθεί τον πόνο που υπέφερε η καρδιά Του, καταστρέφοντας την ανθρωπότητα. Ως εκ τούτου, ακόμα κι αν επρόκειτο να μιλήσει στους ανθρώπους για το πώς αισθάνεται, εκείνοι αδυνατούν να αναλάβουν αυτήν την εμπιστοσύνη. Παρά την οδύνη Του, συνεχίζει στο επόμενο βήμα του έργου Του. Ο Θεός δίνει πάντα την καλύτερη πλευρά Του και τα καλύτερα πράγματα στην ανθρωπότητα, ενώ σιωπηλά κουβαλά ο ίδιος όλα τα δεινά. Ο Θεός ποτέ δεν αποκαλύπτει ανοιχτά τα δεινά αυτά. Αντ' αυτού, τα υπομένει και περιμένει στη σιωπή. Η καρτερία του Θεού δεν είναι κρύα, μουδιασμένη ή ανήμπορη, ούτε και αποτελεί σημάδι αδυναμίας. Αντιθέτως, η αγάπη και η ουσία του Θεού υπήρξαν πάντα ανιδιοτελείς. Πρόκειται για φυσική αποκάλυψη της ουσίας και της διάθεσής Του, και γνήσια ενσάρκωση της ταυτότητας του Θεού ως ο αληθινός Δημιουργός.

Τούτου λεχθέντος, μερικοί μπορεί να παρερμηνεύσουν αυτό που εννοώ και να σκεφτούν: «Στόχος της τόσο λεπτομερειακής και εντυπωσιακής περιγραφής των αισθημάτων του Θεού, ήταν η προτροπή προς τους ανθρώπους να λυπηθούν τον Θεό;» Αυτή είναι η πρόθεση εδώ; (Όχι.) Μοναδικός Μου σκοπός λέγοντας αυτά, είναι να σας κάνω να γνωρίσετε καλύτερα τον Θεό, να κατανοήσετε τις πολυάριθμες πτυχές Του, να καταλάβετε τα συναισθήματά Του, να αντιληφθείτε ότι η ουσία και η διάθεση του Θεού, συγκεκριμένα και κομμάτι-κομμάτι, εκφράζονται μέσα από το έργο Του, σε αντίθεση με ό,τι απεικονίζεται, μέσα στα κενά λόγια του ανθρώπου, γράμματα και δόγματα ή φαντασιώσεις του. Πράγμα, που σημαίνει ότι ο Θεός και η ουσία του Θεού πράγματι υπάρχουν —δεν είναι πίνακες, ούτε πλάσματα της φαντασίας, ούτε ανθρώπινα οικοδομήματα, και σίγουρα δεν έχουν κατασκευαστεί από τον άνθρωπο. Τώρα το παραδέχεστε; Εάν το παραδέχεστε, τότε τα σημερινά Μου λόγια θα έχουν επιτύχει τον στόχο τους.

Σήμερα, συζητήσαμε τρία θέματα. Ελπίζω ότι όλοι κέρδισαν πολλά από τη συναναστροφή μας πάνω στα τρία αυτά θέματα. Μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι, μέσα από τα τρία θέματα, οι σκέψεις του Θεού που περιέγραψα ή η διάθεση και η ουσία του Θεού που ανέφερα, έχουν μεταμορφώσει τις φαντασιοκοπίες και την κατανόηση των ανθρώπων για τον Θεό, έχουν μεταμορφώσει, μάλιστα, την πίστη όλων των ανθρώπων στον Θεό και, επιπλέον, έχουν μεταμορφώσει την εικόνα του Θεού που θαυμάζουν όλοι στην καρδιά τους. Ανεξαρτήτως όλων, ελπίζω ότι όσα μάθατε για τη διάθεση του Θεού σ' αυτές τις δύο ενότητες της Βίβλου, να αποδειχθούν ωφέλιμα για εσάς, και ελπίζω ότι, μετά την επιστροφή σας, θα προσπαθήσετε να το σταθμίσετε περισσότερο. Η σημερινή συνάντηση λήγει εδώ. Αντίο σας!

4 Νοεμβρίου 2013

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, Η ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ Β΄

Κατά την τελευταία μας συνάντηση, συναναστραφήκαμε σχετικά με ένα πολύ σημαντικό θέμα. Θυμάστε ποιο ήταν; Επιτρέψτε Μου να το επαναλάβω. Το θέμα της τελευταίας μας συναναστροφής ήταν: το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός. Θεωρείτε αυτό το θέμα σημαντικό; Ποιο μέρος του είναι σημαντικότερο για εσάς; Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού ή ο ίδιος ο Θεός; Ποιο σας ενδιαφέρει περισσότερο; Για ποιο μέρος θέλετε πιο πολύ να ακούσετε; Ξέρω ότι είναι δύσκολο να απαντήσετε σ' αυτό το ερώτημα, γιατί η διάθεση του Θεού μπορεί να φαίνεται σε κάθε πτυχή του έργου Του και η διάθεσή Του αποκαλύπτεται στο έργο Του πάντα και παντού και, ως εκ τούτου, αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον Θεό. Στο συνολικό σχέδιο διαχείρισης του Θεού, το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός είναι όλα άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους.

Το περιεχόμενο της τελευταίας μας συναναστροφής, όσον αφορά το έργο του Θεού, συνίστατο σε περιγραφές από τη Βίβλο όσον αφορά γεγονότα που συνέβησαν εδώ και πολύ καιρό. Στο σύνολό τους επρόκειτο για ιστορίες που αφορούσαν τον άνθρωπο και τον Θεό, και έχουν να κάνουν με πράγματα που συνέβησαν στον άνθρωπο, ενώ ταυτόχρονα περιλάμβαναν τη συμμετοχή και την έκφραση του Θεού, οπότε οι συγκεκριμένες ιστορίες έχουν ιδιαίτερη αξία και σημασία ως προς τη γνώση του Θεού. Αμέσως μετά την δημιουργία της ανθρωπότητας, ο Θεός άρχισε να αλληλεπιδρά με τον άνθρωπο και να μιλάει στον άνθρωπο, και άρχισε να εκφράζει τη διάθεσή Του στον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, από την εποχή που ο Θεός είχε αρχίσει να αλληλεπιδρά με την ανθρωπότητα, άρχισε να γνωστοποιεί στον άνθρωπο, αδιαλείπτως, την υπόστασή Του και αυτό που έχει και είναι ο Θεός. Ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι του παρελθόντος ή οι άνθρωποι του σήμερα είναι σε θέση να το δουν ή να το κατανοήσουν, ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο και εργάζεται ανάμεσα στους ανθρώπους, αποκαλύπτοντας τη διάθεσή Του και εκφράζοντας την ουσία Του —αυτό είναι γεγονός και δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Αυτό σημαίνει, επίσης, ότι η διάθεση του Θεού, η υπόσταση του Θεού και αυτό που έχει και είναι ο Θεός συνεχώς φανερώνονται και αποκαλύπτονται καθώς Αυτός εργάζεται και αλληλεπιδρά με τον άνθρωπο. Ποτέ δεν έχει συγκαλύψει ή αποκρύψει τίποτα από τον άνθρωπο, αλλά, αντιθέτως, γνωστοποιεί και αποκαλύπτει τη δική Του διάθεση χωρίς να αποκρύπτει τίποτα. Συνεπώς, ο Θεός ελπίζει ότι ο άνθρωπος μπορεί να Τον γνωρίσει και να κατανοήσει τη διάθεση και την υπόστασή Του. Ο Θεός δεν θέλει να αντιμετωπίσει ο άνθρωπος τη διάθεση και την υπόστασή Του ως αιώνια μυστήρια, ούτε θέλει η ανθρωπότητα να θεωρήσει τον Θεό άλυτο γρίφο. Μόνο όταν η ανθρωπότητα γνωρίσει τον Θεό, θα μπορέσει ο άνθρωπος να προχωρήσει προς τα εμπρός και να δεχτεί την καθοδήγηση του Θεού, και μόνο μια τέτοια ανθρωπότητα μπορεί όντως να ζήσει στο κράτος του Θεού, να ζήσει στο φως εν μέσω των ευλογιών του Θεού.

Τα λόγια και η διάθεση που φανερώθηκαν και αποκαλύφθηκαν από τον Θεό αντιπροσωπεύουν το θέλημά Του και αντιπροσωπεύουν, επίσης, την υπόστασή Του. Όταν ο Θεός αλληλεπιδρά με τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το τι λέει ή κάνει ο Θεός, ή ποια διάθεση αποκαλύπτει, και ανεξαρτήτως του τι βλέπει ο άνθρωπος όσον αφορά την υπόσταση του Θεού και τι έχει και είναι Αυτός, όλα αντιπροσωπεύουν το θέλημα του Θεού για τον άνθρωπο. Ανεξάρτητα από το πόσα είναι σε θέση ο άνθρωπος να συνειδητοποιήσει, να συλλάβει ή να κατανοήσει, όλα αντιπροσωπεύουν το θέλημα του Θεού —το θέλημα του Θεού για τον άνθρωπο. Αυτό είναι πέραν πάσης αμφιβολίας! Το θέλημα του Θεού για την ανθρωπότητα συνίσταται στο πώς απαιτεί από τους ανθρώπους να είναι, τι απαιτεί από αυτούς να κάνουν, πώς απαιτεί να ζουν και πώς απαιτεί από αυτούς να είναι ικανοί να επιτύχουν την εκπλήρωση του θελήματος του Θεού. Είναι αυτά τα πράγματα άρρηκτα συνδεδεμένα με την υπόσταση του Θεού; Με άλλα λόγια, ο Θεός φανερώνει τη διάθεσή Του και όλα όσα έχει και είναι Αυτός και ταυτόχρονα θέτει απαιτήσεις στον άνθρωπο. Δεν υπάρχει ουδέν ψέμα, προσποίηση, απόκρυψη μήτε ωραιοποίηση. Ωστόσο, γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει και γιατί δεν κατάφερε ποτέ να αντιληφθεί με σαφήνεια τη διάθεση του Θεού; Γιατί δεν έχει συνειδητοποιήσει ποτέ το θέλημα του Θεού; Αυτό που αποκαλύπτεται και φανερώνεται από τον Θεό είναι αυτό που ο ίδιος ο Θεός έχει και είναι. Είναι κάθε ψήγμα και πτυχή της αληθινής διάθεσής Του —οπότε γιατί δεν μπορεί να το δει ο άνθρωπος; Γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να διαθέτει γνώση εις βάθος; Αυτό οφείλεται σ' έναν σημαντικό λόγο. Ποιος είναι λοιπόν αυτός ο λόγος; Από τον καιρό της δημιουργίας, ο άνθρωπος δεν αντιμετώπισε ποτέ τον Θεό ως Θεό. Τον πρώτο καιρό, ανεξαρτήτως του τι έκανε ο Θεός σε σχέση με τον άνθρωπο ο οποίος μόλις είχε δημιουργηθεί, ο άνθρωπος δεν αντιμετώπιζε τον Θεό παρά ως έναν σύντροφο, ως κάποιον πάνω στον οποίο θα βασιζόταν, και δεν γνώριζε ούτε κατανοούσε τον Θεό. Δηλαδή, ο άνθρωπος δεν γνώριζε ότι ό,τι φανέρωνε αυτό το Είναι —αυτό το Είναι πάνω στο οποίο βασιζόταν και το οποίο έβλεπε ως σύντροφό του— ήταν η υπόσταση του Θεού, ούτε γνώριζε ότι αυτό το Είναι ήταν ο Κυβερνήτης των πάντων. Για να το πούμε απλά, οι άνθρωποι εκείνου του καιρού δεν αναγνώριζαν καθόλου τον Θεό. Δεν γνώριζαν ότι οι ουρανοί και η γη και τα πάντα δημιουργήθηκαν από Αυτόν, και αγνοούσαν από πού ήλθε Αυτός και, επιπλέον, τι ήταν Αυτός. Φυσικά, εκείνη την εποχή, ο Θεός δεν απαιτούσε από τον άνθρωπο να Τον γνωρίζει ή να Τον κατανοεί ή να καταλαβαίνει όλα όσα έκανε Αυτός ή να γνωρίζει το θέλημά Του, γιατί ήταν ο πρώτος καιρός μετά τη δημιουργία του ανθρώπου. Όταν ο Θεός άρχισε τις προετοιμασίες για το έργο της Εποχής του Νόμου, ο Θεός έκανε κάποια πράγματα στον άνθρωπο και επίσης άρχισε να θέτει κάποιες απαιτήσεις στον άνθρωπο, λέγοντάς του πώς να κάνει προσφορές και πώς να λατρεύει τον Θεό. Μόνο τότε ο άνθρωπος απέκτησε κάποιες απλές ιδέες για τον Θεό, μόνο τότε έμαθε τη διαφορά μεταξύ ανθρώπου και Θεού, και ότι ο Θεός ήταν Αυτός που δημιούργησε την ανθρωπότητα. Όταν ο άνθρωπος έμαθε ότι ο Θεός ήταν Θεός και ο άνθρωπος ήταν άνθρωπος, μπήκε κάποια απόσταση μεταξύ αυτού και του Θεού, εντούτοις, ο Θεός δεν

ζήτησε από τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει εκτενώς ή να Τον κατανοήσει εις βάθος. Συνεπώς, ο Θεός θέτει διαφορετικές απαιτήσεις στον άνθρωπο με βάση τα στάδια και τις συνθήκες του έργου Του. Τι καταλαβαίνετε από αυτά; Ποια πτυχή της διάθεσης του Θεού αντιλαμβάνεστε; Είναι ο Θεός πραγματικός; Είναι οι απαιτήσεις του Θεού από τον άνθρωπο σωστές; Κατά τη διάρκεια του πρώτου καιρού μετά τη δημιουργία του ανθρώπου από τον Θεό, όταν ο Θεός δεν είχε ακόμη διεξάγει το έργο της κατάκτησης και τελείωσης του ανθρώπου και δεν είχε εκφράσει πολλά λόγια προς αυτόν, ζητούσε ελάχιστα από τον άνθρωπο. Ανεξαρτήτως του τι έκανε ο άνθρωπος και πώς συμπεριφερόταν —ακόμα κι αν έκανε κάποια πράγματα που ύβριζαν τον Θεό— ο Θεός συγχωρούσε και παρέβλεπε τα πάντα. Αυτό συνέβαινε επειδή ο Θεός γνώριζε τι είχε δώσει στον άνθρωπο και τι υπήρχε μέσα στον άνθρωπο και, συνεπώς, γνώριζε το ύψος των απαιτήσεων που έπρεπε να θέσει στον άνθρωπο. Παρόλο που το ύψος των απαιτήσεων Του ήταν πολύ χαμηλό εκείνον τον καιρό, αυτό δεν σημαίνει ότι η διάθεσή Του δεν ήταν μεγάλη ή ότι η σοφία και η παντοδυναμία Του ήταν μόνο κούφιας λέξης. Ο άνθρωπος έχει μόνο έναν τρόπο για να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού και τον ίδιο τον Θεό: να ακολουθήσει τα στάδια του έργου της διαχείρισης του Θεού και της σωτηρίας της ανθρωπότητας από τον Θεό και να αποδεχτεί τα λόγια που ο Θεός εξέφρασε στην ανθρωπότητα. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος γνωρίσει αυτό που έχει και είναι ο Θεός και γνωρίσει τη διάθεση του Θεού, θα εξακολουθήσει να ζητάει από τον Θεό να του δείξει το πραγματικό Του πρόσωπο; Όχι, ο άνθρωπος δεν πρόκειται ούτε τολμάει να το κάνει αυτό, διότι αν κατανοήσει τη διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι ο Θεός, ο άνθρωπος θα έχει ήδη δει τον ίδιο τον αληθινό Θεό και το πραγματικό Του πρόσωπο. Αυτό είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα.

Καθώς το έργο και το σχέδιο του Θεού προχωρούσαν αδιαλείπτως, και αφού ο Θεός καθιέρωσε τη διαθήκη του ουράνιου τόξου με τον άνθρωπο ως σημείο ότι ποτέ άλλοτε δεν θα καταστρέψει τον κόσμο μέσω κατακλυσμού, η επιθυμία του Θεού να κερδίσει όσους θα μπορούσαν να πορευτούν μαζί Του γινόταν όλο και πιο έντονη. Και είχε μια ακόμα πιο επιτακτική επιθυμία να κερδίσει όσους ήταν σε θέση να κάνουν το θέλημά Του επί γης και, επιπλέον, να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων ικανών να ξεφύγουν από τις δυνάμεις του σκότους και να μην είναι δέσμιοι του Σατανά, μια ομάδα ανθρώπων που να είναι σε θέση να γίνουν μάρτυρές Του επί γης. Η απόκτηση μιας τέτοιας ομάδας ανθρώπων ήταν επί μακρόν η επιθυμία του Θεού, ήταν κάτι που προσδοκούσε από τον καιρό της δημιουργίας. Συνεπώς, παρόλο που ο Θεός χρησιμοποίησε τον κατακλυσμό για να καταστρέψει τον κόσμο ή τη σύναψη διαθήκης με τον άνθρωπο, το θέλημα, η ψυχική κατάσταση, το σχέδιο και οι ελπίδες του Θεού παρέμειναν ίδια. Αυτό που ήθελε να κάνει, αυτό το οποίο λαχταρούσε πολύ πριν από τον καιρό της δημιουργίας, ήταν να κερδίσει εκείνους τους ανθρώπους που επιθυμούσε —να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων ικανών να κατανοήσουν και να γνωρίσουν τη διάθεσή Του και να κατανοήσουν το θέλημά Του, μια ομάδα που θα ήταν σε θέση να Τον λατρέψει. Μια τέτοια ομάδα

ανθρώπων θα ήταν πραγματικά ικανοί να γίνουν μάρτυρές Του, και, όπως μπορεί να πει κανείς, θα ήταν οι έμπιστοί Του.

Σήμερα, ας ανατρέξουμε στα βήματα του Θεού και ας ακολουθήσουμε τα στάδια του έργου Του, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αποκαλύψουμε τις σκέψεις και τις ιδέες του Θεού, και όλες τις διάφορες λεπτομέρειες που έχουν σχέση με τον Θεό, οι οποίες έχουν παραμείνει όλες «σφραγισμένες ερμητικά» για πάρα πολύ καιρό. Μέσω αυτών, θα καταφέρουμε να γνωρίσουμε τη διάθεση του Θεού, να κατανοήσουμε την υπόσταση του Θεού, να αφήσουμε τον Θεό να εισέλθει στην καρδιά μας και να πλησιάσουμε όλοι μας σταδιακά τον Θεό, μειώνοντας την απόστασή μας από τον Θεό.

Κάποια από όσα συζητήσαμε την τελευταία φορά σχετίζονται με τον λόγο για τον οποίο ο Θεός σύναψε διαθήκη με τον άνθρωπο. Αυτήν τη φορά, θα συναναστραφούμε με τα χωρία της Γραφής παρακάτω. Ας αρχίσουμε να διαβάζουμε από τις Γραφές.

A. Ο Αβραάμ

1. Ο Θεός υπόσχεται στον Αβραάμ να του χαρίσει έναν γιο

Γέν. 17:15-17 Και είπε ο Θεός προς τον Αβραάμ, Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το όνομα αυτής Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα αυτής. Και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλω προσέτι δώσει εις σε υιόν εξ αυτής· και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλει γείνει μήτηρ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν εξέλθει εξ αυτής. Και έπεσεν ο Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπε εν τη καρδιά αυτού, Εις άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει;

Γέν. 17:21-22 Αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενον έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ.

Κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει το έργο που αποφασίζει να επιτελέσει ο Θεός

Έτσι, όλοι μόλις ακούσατε την ιστορία του Αβραάμ, έτσι δεν είναι; Επιλέχθηκε από τον Θεό αφού ο κόσμος καταστράφηκε από τον κατακλυσμό, το όνομά του ήταν Αβραάμ, και όταν ήταν εκατό ετών και η σύζυγός του Σάρα ενενήντα, ο Θεός τού έδωσε μια υπόσχεση. Τι υπόσχεση του έδωσε ο Θεός; Ο Θεός υποσχέθηκε αυτό που αναφέρεται στις Γραφές: «Και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλω προσέτι δώσει εις σε υιόν εξ αυτής». Ποιο ήταν το παρασκήνιο της υπόσχεσης του Θεού να του χαρίσει έναν γιο; Οι Γραφές παρέχουν την ακόλουθη αναφορά: «Και έπεσεν ο Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπε εν τη καρδιά αυτού, Εις άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει;» Με άλλα λόγια, το ηλικιωμένο αυτό ζευγάρι ήταν πολύ μεγάλο για να τεκνοποιήσει. Και τι έκανε ο Αβραάμ αφού του έδωσε την υπόσχεσή Του ο Θεός; Έσκυψε το πρόσωπο και γέλασε, και είπε από μέσα του: «Εις άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον;» Ο Αβραάμ πίστευε ότι ήταν αδύνατον —τουτέστιν πίστευε ότι η υπόσχεση του Θεού προς αυτόν δεν ήταν

τίποτα άλλο παρά ένα αστείο. Από την οπτική γωνία του ανθρώπου, αυτό είναι κάτι ανέφικτο για τον άνθρωπο και, παρομοίως, ανέφικτο και αδύνατο για τον Θεό. Ίσως, ο Αβραάμ το θεώρησε γελοίο: «ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, όμως φαίνεται ότι κατά κάποιο τρόπο δεν γνωρίζει ότι κάποιος σε τόσο μεγάλη ηλικία είναι ανίκανος να τεκνοποιήσει. Ο Θεός νομίζει ότι μπορεί να μου επιτρέψει να κάνω παιδί, λέει ότι θα μου χαρίσει έναν γιο —σίγουρα αυτό είναι αδύνατον!» Έτσι, ο Αβραάμ έσκυψε το κεφάλι και γέλασε, λέγοντας από μέσα του: «Αδύνατον —ο Θεός αστειεύεται μαζί μου, δεν μπορεί να είναι αλήθεια!» Δεν πήρε τα λόγια του Θεού στα σοβαρά. Έτσι, στα μάτια του Θεού, τι είδους άνθρωπος ήταν ο Αβραάμ; (Δίκαιος.) Πού αναφέρεται ότι ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος; Νομίζετε ότι όλοι όσοι ο Θεός καλεί είναι δίκαιοι και άμεμπτοι, ότι είναι όλοι άνθρωποι που πορεύονται με τον Θεό. Εσείς τηρείτε το δόγμα! Πρέπει να δείτε καθαρά ότι όταν ο Θεός ορίζει κάποιον, δεν το κάνει αυθαίρετα. Εδώ, ο Θεός δεν είπε ότι ο Αβραάμ ήταν δίκαιος. Στην καρδιά Του, ο Θεός έχει πρότυπα για να μετράει κάθε άτομο. Παρόλο που ο Θεός δεν είπε τι είδους άνθρωπος ήταν ο Αβραάμ, όσον αφορά τη συμπεριφορά του, τι είδους πίστη είχε ο Αβραάμ στον Θεό; Μήπως δεν πίστευε αρκετά; Ή είχε μεγάλη πίστη; Όχι, δεν είχε! Το γέλιο και οι σκέψεις του έδειξαν ποιος ήταν, οπότε η πεποίθησή σας ότι ήταν δίκαιος δεν είναι παρά αποκύημα της φαντασίας σας, αποτελεί τυφλή εφαρμογή του δόγματος, είναι μια ανεύθυνη εκτίμηση. Είδε άραγε ο Θεός το γέλιο του Αβραάμ και τις μικρές του εκφράσεις; Τα γνώριζε; Ο Θεός τα γνώριζε. Θα άλλαζε όμως ο Θεός αυτό που είχε αποφασίσει να κάνει; Όχι! Όταν ο Θεός σχεδίαζε και αποφάσιζε ότι θα επέλεγε τον συγκεκριμένο άνθρωπο, το θέμα είχε ήδη κλείσει. Ούτε οι σκέψεις του ανθρώπου ούτε η συμπεριφορά του θα επηρέαζαν ή θα εμπόδιζαν τον Θεό στο ελάχιστο. Ο Θεός δεν θα άλλαζε αυθαίρετα το σχέδιό Του, ούτε θα άλλαζε παρορμητικά ή θα χαλούσε το σχέδιό Του λόγω της συμπεριφοράς του ανθρώπου, η οποία μπορεί και να είναι ακόμη και συμπεριφορά αδαούς. Τι, λοιπόν, αναφέρεται στη Γένεση 17:21-22; «Αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενο έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ». Ο Θεός δεν έδωσε την παραμικρή προσοχή σε ό,τι σκέφτηκε ή είπε ο Αβραάμ. Ποιος ήταν ο λόγος που δεν τα έλαβε υπόψη Του; Επειδή, εκείνη την εποχή, ο Θεός δεν ζήτησε από αυτόν τον άνθρωπο να έχει μεγάλη πίστη ή να είναι σε θέση να γνωρίζει πολύ καλά τον Θεό ή, πολύ περισσότερο, να μπορεί να κατανοήσει τι έκανε και τι είπε ο Θεός. Επομένως, δεν ζήτησε από τον άνθρωπο να κατανοήσει πλήρως τι αποφάσισε να κάνει, ή ποιους ανθρώπους αποφάσισε να επιλέξει ή τις αρχές των πράξεών Του, διότι το ανάστημα του ανθρώπου ήταν απλώς ανεπαρκές. Εκείνη την εποχή, ο Θεός θεωρούσε όσα έκανε ο Αβραάμ και όπως συμπεριφερόταν φυσιολογικά. Δεν καταδίκασε, ούτε επέπληξε, αλλά απλώς είπε: «Τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενο έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ». Για τον Θεό, αφού διακήρυξε αυτά τα λόγια, το ζήτημα αυτό έγινε πραγματικότητα σταδιακά. Στα μάτια του Θεού, αυτό που έπρεπε να επιτευχθεί μέσω του σχεδίου Του είχε ήδη επιτευχθεί. Αφού ολοκλήρωσε τις ρυθμίσεις Του σχετικά μ' αυτό, ο

Θεός αναχώρησε. Το τι κάνει ή τι σκέφτεται ο άνθρωπος, τι κατανοεί ο άνθρωπος, τα σχέδια του ανθρώπου —τίποτα από αυτά δεν έχει σχέση με τον Θεό. Όλα βαίνουν σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, σύμφωνα με τους χρόνους και τα στάδια που ορίζει ο Θεός. Αυτή είναι η θεμελιώδης αρχή του έργου του Θεού. Ο Θεός δεν παρεμβαίνει σε ό,τι σκέφτεται ή γνωρίζει ο άνθρωπος, ούτε όμως παραιτείται από το σχέδιό Του ή εγκαταλείπει το έργο Του απλά και μόνο επειδή ο άνθρωπος δεν πιστεύει ή δεν καταλαβαίνει. Έτσι επιτυγχάνονται τα γεγονότα σύμφωνα με το σχέδιο και τις σκέψεις του Θεού. Αυτό ακριβώς βλέπουμε στη Βίβλο: ο Θεός έκανε τον Ισαάκ να γεννηθεί τη χρονική στιγμή που είχε καθορίσει. Αποδεικνύουν τα γεγονότα ότι η συμπεριφορά και η στάση του ανθρώπου εμπόδισαν το έργο του Θεού; Δεν εμπόδισαν το έργο του Θεού! Μήπως η περιορισμένη πίστη του ανθρώπου στον Θεό, οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες του γύρω από τον Θεό επηρέασαν το έργο του Θεού; Όχι, δεν το επηρέασαν! Ούτε κατά διάνοια! Το σχέδιο διαχείρισης του Θεού δεν επηρεάζεται από κανέναν άνθρωπο, θέμα ή περιβάλλον. Όλα όσα Αυτός αποφασίζει να κάνει, θα ολοκληρωθούν και θα επιτευχθούν εγκαίρως και σύμφωνα με το σχέδιό Του, και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να παρέμβει στο έργο Του. Ο Θεός δεν δίνει προσοχή σε ορισμένες πτυχές της ανοησίας και της άγνοιας του ανθρώπου, και ακόμα, αγνοεί ορισμένες πτυχές της αντίστασης και των αντιλήψεων του ανθρώπου προς Αυτόν. Αντιθέτως, επιτελεί το έργο που πρέπει να επιτελέσει χωρίς ενδοιασμούς. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού και αντικατοπτρίζει την παντοδυναμία Του.

2. Ο Αβραάμ προσφέρει τον Ισαάκ

Γέν. 22:2-3 Και είπε, Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί. Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωί, εσαμάρωσε την όνον αυτού και έλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον υιόν αυτού· και σχίσας ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός.

Γέν. 22:9-10 Αφού δε έφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον υιόν αυτού έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων· και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, έλαβε την μάχαιραν διά να σφάξη τον υιόν αυτού.

Το Έργο της διαχείρισης του Θεού και της σωτηρίας της ανθρωπότητας ξεκινά με τη θυσία του Ισαάκ από τον Αβραάμ

Έχοντας χαρίσει στον Αβραάμ έναν γιο, εκπληρώθηκαν όσα ο Θεός είπε στον Αβραάμ. Αυτό δεν σημαίνει ότι το σχέδιο του Θεού σταμάτησε εδώ. Αντιθέτως, το μεγαλειώδες σχέδιο του Θεού για τη διαχείριση και τη σωτηρία της ανθρωπότητας είχε μόλις αρχίσει, και η ευλογία Του χαρίζοντας έναν γιο στον Αβραάμ δεν ήταν παρά ένα προοίμιο στο συνολικό σχέδιο της διαχείρισής Του. Εκείνη τη στιγμή, ποιος να ήξερε ότι

η μάχη του Θεού με τον Σατανά είχε ξεκινήσει αθόρυβα τη στιγμή που ο Αβραάμ προσέφερε τον Ισαάκ;

Ο Θεός δεν ενδιαφέρεται αν ο άνθρωπος είναι ανόητος — ζητάει από τον άνθρωπο μόνο να είναι πιστός

Στη συνέχεια, ας δούμε τι έκανε ο Θεός στον Αβραάμ. Στο Γένεση 22:2, ο Θεός έδωσε την ακόλουθη εντολή στον Αβραάμ: «Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί». Το μήνυμα του Θεού ήταν ξεκάθαρο: Είπε στον Αβραάμ να προσφέρει τον μονακριβό γιο του Ισαάκ, τον οποίο αγαπούσε, ως ολοκαύτωμα. Βλέποντάς το σήμερα, εξακολουθεί η εντολή του Θεού να έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Ναι! Ό,τι έκανε ο Θεός εκείνη την εποχή έρχεται σε μεγάλη αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, ακατανόητο στον άνθρωπο. Στις αντιλήψεις τους, οι άνθρωποι πιστεύουν τα εξής: Όταν ένας άνθρωπος δεν πίστευε και σκεφτόταν ότι ήταν αδύνατον, ο Θεός τού χάρισε έναν γιο, και αφού είχε αποκτήσει έναν γιο, ο Θεός τού ζήτησε να θυσιάσει τον γιο του. Εντελώς απίστευτο! Τι σκόπευε στην ουσία να κάνει ο Θεός; Ποια ήταν η πραγματική πρόθεση του Θεού; Αυτός έδωσε στον Αβραάμ έναν γιο άνευ όρων, εντούτοις ζήτησε από τον Αβραάμ να κάνει μια άνευ όρων προσφορά. Ήταν υπερβολή; Από την άποψη ενός τρίτου, αυτό δεν ήταν μόνο υπερβολή, αλλά και μια περίπτωση του «να δημιουργεί κανείς πρόβλημα εκ του μηδενός». Αλλά ο ίδιος ο Αβραάμ δεν πίστευε ότι ο Θεός ζητούσε πάρα πολλά. Αν και είχε κάποιες δικές του ασήμαντες απόψεις σχετικά, και μολονότι ήταν λίγο καχύποπτος έναντι του Θεού, ήταν εντούτοις έτοιμος να κάνει την προσφορά. Σ' αυτό το σημείο, τι διακρίνεται που αποδεικνύει ότι ο Αβραάμ ήταν πρόθυμος να προσφέρει τον γιο του; Τι λένε αυτές οι προτάσεις; Το πρωτότυπο κείμενο περιγράφει τα ακόλουθα: «Σηκωθείς δε Αβραάμ ενώρις το πρωϊ, εσαμάρωσε την όνον αυτού και έλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον υιόν αυτού· και σχίσας ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός» (Γέν. 22:3). «Αφού δε έφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον υιόν αυτού έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων· και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, έλαβε την μάχαιραν διά να σφάξη τον υιόν αυτού» (Γέν. 22:9-10). Όταν ο Αβραάμ άπλωσε το χέρι του και πήρε το μαχαίρι για να σφάξει τον γιο του, είδε τις πράξεις του ο Θεός; Τις είδε. Ολόκληρη η διαδικασία —από την αρχή, όταν ο Θεός ζήτησε από τον Αβραάμ να θυσιάσει τον Ισαάκ, μέχρις ότου ο Αβραάμ όντως σήκωσε το μαχαίρι του για να σφάξει τον γιο του— φανέρωσε στον Θεό την καρδιά του Αβραάμ και, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι υπήρξε ανόητος, αδαής και παρεξήγησε τον Θεό, εκείνη τη στιγμή, η καρδιά του Αβραάμ ήταν πιστή στον Θεό και ειλικρινής και όντως είχε πρόθεση να επιστρέψει στον Θεό τον Ισαάκ, τον γιο που του έδωσε ο Θεός. Μέσα του, ο Θεός είδε την υπακοή, εκείνη την υπακοή που επιθυμούσε.

Όσον αφορά τον άνθρωπο, ο Θεός κάνει πολλά πράγματα που είναι ακατανόητα, ακόμα και απίστευτα. Όταν ο Θεός επιθυμεί να ενορχηστρώσει κάποιον, αυτή η ενορχήστρωση συχνά έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου και είναι ακατανόητη σ' αυτόν, αλλά ακριβώς αυτή η ασυμφωνία και η έλλειψη κατανόησης είναι η δοκιμασία και η δοκιμή του ανθρώπου από τον Θεό. Ο Αβραάμ, εντωμεταξύ, μπόρεσε να επιδείξει υπακοή μέσα του για τον Θεό, η οποία αποτελούσε την πιο θεμελιώδη προϋπόθεση για να είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Μόνο τότε, όταν ο Αβραάμ ήταν σε θέση να υπακούσει την απαίτηση του Θεού, όταν προσέφερε τον Ισαάκ, ο Θεός ανακουφίστηκε και επιδοκίμασε πραγματικά την ανθρωπότητα —τον Αβραάμ, τον οποίο είχε επιλέξει. Μόνο τότε βεβαιώθηκε ο Θεός ότι αυτός ο άνθρωπος, τον οποίο είχε επιλέξει, ήταν ένας απαραίτητος ηγέτης που θα μπορούσε να αναλάβει να φέρει εις πέρας την υπόσχεσή Του και το επακόλουθο σχέδιο διαχείρισής Του. Παρόλο που δεν ήταν παρά μια δοκιμασία και μια δοκιμή, ο Θεός ένωσε ικανοποίηση, ένωσε την αγάπη του ανθρώπου γι' Αυτόν και ένωσε παρηγοριά από τον άνθρωπο όπως ποτέ άλλοτε. Τη στιγμή που ο Αβραάμ σήκωσε το μαχαίρι του για να σφάξει τον Ισαάκ, τον σταμάτησε ο Θεός; Ο Θεός δεν άφησε τον Αβραάμ να θυσιάσει τον Ισαάκ, γιατί απλώς ο Θεός δεν είχε πρόθεση να πάρει τη ζωή του Ισαάκ. Έτσι, ο Θεός σταμάτησε τον Αβραάμ πάνω στην ώρα. Όσον αφορά τον Θεό, η υπακοή του Αβραάμ είχε ήδη περάσει τη δοκιμή, αυτό που έκανε ήταν αρκετό και ο Θεός είχε ήδη δει το αποτέλεσμα όσων Αυτός σκόπευε να κάνει. Ικανοποιήθηκε ο Θεός από αυτό το αποτέλεσμα; Μπορεί να πει κανείς ότι αυτό το αποτέλεσμα ικανοποίησε τον Θεό, ότι ήταν αυτό που ο Θεός ήθελε και ήταν αυτό που ο Θεός λαχταρούσε να δει. Αληθεύει αυτό; Αν και, σε διαφορετικά πλαίσια, ο Θεός χρησιμοποιεί διαφορετικούς τρόπους για να δοκιμάσει κάθε άνθρωπο, ο Θεός είδε στον Αβραάμ αυτό που ήθελε, είδε ότι η καρδιά του Αβραάμ ήταν πιστή και ότι η υπακοή του ήταν άνευ όρων. Ακριβώς αυτό το «άνευ όρων» επιθυμούσε ο Θεός. Οι άνθρωποι λένε συχνά: «Έχω ήδη προσφέρει αυτό, έχω ήδη εγκαταλείψει το άλλο —γιατί ο Θεός ακόμα δεν είναι ικανοποιημένος μαζί μου; Γιατί συνεχίζει να με υποβάλλει σε δοκιμασίες; Γιατί συνεχίζει να με δοκιμάζει;» Αυτό καταδεικνύει το εξής γεγονός: ο Θεός δεν έχει δει την καρδιά σου και δεν έχει κερδίσει την καρδιά σου. Με άλλα λόγια, δεν έχει δει τέτοια ειλικρίνεια όπως όταν ο Αβραάμ μπόρεσε να σηκώσει το μαχαίρι του για να σφάξει τον γιο του με τα ίδια τα χέρια του και να τον προσφέρει στον Θεό. Δεν έχει δει την άνευ όρων υπακοή σου και δεν Του έχεις προσφέρει παρηγοριά. Είναι φυσικό, λοιπόν, ο Θεός να συνεχίζει να σε δοκιμάζει. Δεν είναι αυτό άραγε αλήθεια; Όσον αφορά αυτό το θέμα, ας το κλείσουμε εδώ. Στη συνέχεια, θα διαβάσουμε το κείμενο «Η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ».

3. Η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ

Γέν. 22:16-18 Ώμοσα εις εμαυτόν, λέγει Ιεχωβά, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος

της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου.

Αυτή είναι μια πλήρης καταγραφή της ευλογίας του Θεού προς τον Αβραάμ. Αν και σύντομη, το περιεχόμενό της είναι πλούσιο: περιλαμβάνει τον λόγο και το υπόβαθρο για το δώρο του Θεού στον Αβραάμ, και τι έδωσε στον Αβραάμ. Είναι επίσης διαποτισμένη με τη χαρά και τον ενθουσιασμό, με τα οποία ο Θεός εξέφρασε αυτά τα λόγια, καθώς και από τον διακαή πόθο Του να κερδίσει όσους είναι σε θέση να ακούσουν τα λόγια Του. Μέσα της, βλέπουμε την αγάπη και τη στοργή του Θεού προς όσους υπακούν στα λόγια Του και ακολουθούν τις εντολές Του. Επίσης, βλέπουμε το τίμημα που πληρώνει για να κερδίσει τους ανθρώπους, και τη φροντίδα και την προσπάθεια που καταβάλλει για να τους κερδίσει. Επιπλέον, το εδάφιο αυτό, που περιέχει τη φράση «Ώμοσα εις εμαυτόν», μας δίνει μια ισχυρή αίσθηση της πικρίας και του πόνου που φέρει ο Θεός, και μόνο ο Θεός, στο παρασκήνιο αυτού του έργου του σχεδίου διαχείρισής Του. Πρόκειται για ένα εδάφιο που προκαλεί σκέψη και το οποίο είχε ιδιαίτερη σημασία στις μετέπειτα γενιές και είχε πολύ μεγάλο αντίκτυπο σε αυτές.

Ο άνθρωπος κερδίζει τις ευλογίες του Θεού εξαιτίας της ειλικρίνειας και της υπακοής του

Ήταν μεγάλη η ευλογία που δόθηκε στον Αβραάμ από τον Θεό, για την οποία διαβάζουμε εδώ; Πόσο μεγάλη δηλαδή; Υπάρχει μια πρόταση κλειδί εδώ: «Και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής». Αυτή η πρόταση δείχνει ότι ο Αβραάμ έλαβε ευλογίες που δεν είχαν δοθεί σε κάποιον άλλον πριν ή μετά. Όταν, όπως ζήτησε ο Θεός, ο Αβραάμ επέστρεψε τον μοναχογιό του —τον αγαπημένο του μοναχογιό— στον Θεό (εδώ δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «πρόσφερε»· θα πρέπει να πούμε ότι επέστρεψε τον γιο του στον Θεό), όχι μόνο δεν επέτρεψε ο Θεός στον Αβραάμ να προσφέρει τον Ισαάκ, αλλά του έδωσε και την ευλογία Του. Με ποια υπόσχεση ευλόγησε τον Αβραάμ; Τον ευλόγησε με την υπόσχεση να πολλαπλασιαστούν οι απόγονοί του. Και σε ποιο βαθμό θα πολλαπλασιάζονταν; Οι Γραφές παρέχουν την ακόλουθη αναφορά: «ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής». Ποιο ήταν το πλαίσιο στο οποίο ο Θεός εξέφρασε αυτά τα λόγια; Πώς δηλαδή έλαβε ο Αβραάμ τις ευλογίες του Θεού; Τις έλαβε ακριβώς όπως λέει ο Θεός στις Γραφές: «Διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου». Τουτέστιν, επειδή ο Αβραάμ ακολούθησε την εντολή του Θεού, επειδή έκανε ό,τι του είχε πει, του είχε ζητήσει και τον είχε διατάξει ο Θεός, χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία, γι' αυτό ο Θεός τού έδωσε αυτή την υπόσχεση. Υπάρχει μια κρίσιμη πρόταση σε αυτήν την υπόσχεση που αναφέρεται στις σκέψεις του Θεού εκείνη τη στιγμή. Την έχετε δει; Ίσως να μην έχετε δώσει μεγάλη προσοχή στα λόγια του Θεού: «Ώμοσα εις εμαυτόν». Αυτό που εννοούν είναι ότι, όταν ο Θεός εξέφρασε αυτά τα λόγια, έδωσε όρκο στον εαυτό Του. Τι ορκίζονται οι άνθρωποι όταν δίνουν όρκο; Ορκίζονται

στα Ουράνια, δηλαδή, δίνουν όρκο στον Θεό και ορκίζονται στο όνομα του Θεού. Οι άνθρωποι μπορεί να μην κατανοούν πολύ το γεγονός του ότι ο Θεός έδωσε όρκο στον εαυτό Του, αλλά θα μπορέσετε να το καταλάβετε όταν σας δώσω τη σωστή ερμηνεία. Όντας αντιμέτωπος με έναν άνθρωπο, ο οποίος μπορούσε μόνο να ακούσει τα λόγια Του, αλλά δεν μπορούσε να κατανοήσει την καρδιά Του, ο Θεός αισθάνθηκε για άλλη μια φορά μόνος και σαστισμένος. Μέσα στην απελπισία —και, θα λέγαμε, υποσυνείδητα— ο Θεός έκανε κάτι πολύ φυσικό: ο Θεός έβαλε το χέρι Του στην καρδιά Του και απευθύνθηκε στον εαυτό Του όταν έδωσε αυτήν την υπόσχεση στον Αβραάμ και αυτός ο άνθρωπος άκουσε τον Θεό να λέει: «Ώμοσα εις εμαυτόν». Μέσα από τις πράξεις του Θεού, ίσως σκεφτείς τον εαυτό σου. Όταν βάζεις το χέρι στην καρδιά σου και απευθύνεσαι στον εαυτό σου, έχεις σαφή ιδέα για το τι λες; Είναι η στάση σου ειλικρινής; Μιλάς ειλικρινά, με την καρδιά σου; Έτσι, βλέπουμε εδώ ότι όταν ο Θεός μίλησε στον Αβραάμ, ήταν σοβαρός και ειλικρινής. Την ίδια στιγμή που μιλούσε και ευλογούσε τον Αβραάμ, ο Θεός μιλούσε επίσης στον εαυτό Του. Έλεγε στον εαυτό Του: θα ευλογήσω τον Αβραάμ και θα κάνω τους απογόνους του πολυάριθμους σαν τα αστέρια του ουρανού και θα είναι τόσο πολλοί σαν την άμμο στην ακτή, επειδή υπάκουσε τα λόγια Μου και είναι αυτός που επιλέγω. Όταν ο Θεός είπε «Ώμοσα εις εμαυτόν», ο Θεός αποφάσισε ότι από τον Αβραάμ θα έφτιαχνε τον εκλεκτό λαό του Ισραήλ, και κατόπιν θα καθοδηγούσε τους ανθρώπους αυτούς να προχωρήσουν το έργο Του. Τουτέστιν, θα έκανε ο Θεός τους απογόνους του Αβραάμ να φέρουν το έργο της διαχείρισης του Θεού, και το έργο του Θεού και όσα εξέφραζε ο Θεός θα ξεκινούσαν από τον Αβραάμ και θα συνέχιζαν με τους απογόνους του Αβραάμ, εκπληρώνοντας έτσι την επιθυμία του Θεού να σώσει τον άνθρωπο. Τι λέτε εσείς, δεν είναι αυτό ευλογημένο; Για τον άνθρωπο, δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευλογία από αυτή. Αυτό, μπορεί να πει κανείς, είναι το πιο ευλογημένο πράγμα. Η ευλογία που απέκτησε ο Αβραάμ δεν ήταν ο πολλαπλασιασμός των απογόνων του, αλλά η επίτευξη της διαχείρισης του Θεού, της αποστολής από τον Θεό και του έργου Του στους απογόνους του Αβραάμ. Αυτό σημαίνει ότι οι ευλογίες που κέρδισε ο Αβραάμ δεν ήταν προσωρινές, αλλά συνέχιζαν καθώς προχωρούσε το σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Όταν ο Θεός μίλησε, όταν ο Θεός ορκίστηκε στον εαυτό Του, είχε ήδη πάρει μια απόφαση. Ήταν η διαδικασία αυτής της απόφασης αληθινή; Ήταν πραγματική; Ο Θεός αποφάσισε ότι από τότε και εφεξής, οι προσπάθειές Του, το τίμημα που πλήρωσε, αυτό που έχει και είναι Αυτός, τα πάντα Του, ακόμα και η ζωή Του, θα δίνονταν στον Αβραάμ και στους απογόνους του Αβραάμ. Ομοίως, ο Θεός αποφάσισε ότι, ξεκινώντας από αυτή την ομάδα ανθρώπων, θα φανέρωνε τα έργα Του και θα επέτρεπε στον άνθρωπο να δει τη σοφία, την εξουσία και τη δύναμή Του.

Η αναλλοίωτη επιθυμία του Θεού είναι να κερδίσει όσους γνωρίζουν τον Θεό και μπορούν να γίνουν μάρτυρές Του

Την ίδια στιγμή που μιλούσε στον εαυτό Του, ο Θεός μιλούσε και στον Αβραάμ, αλλά πέρα από το να ακούει τις ευλογίες που του έδωσε ο Θεός, ήταν ο Αβραάμ ικανός

να κατανοήσει τις πραγματικές επιθυμίες του Θεού σε όλα τα λόγια Του εκείνη τη στιγμή; Όχι! Άρα, εκείνη την στιγμή, όταν ο Θεός ορκίστηκε στον εαυτό Του, η καρδιά Του ήταν ακόμα γεμάτη μοναξιά και θλίψη. Δεν υπήρχε ούτε ένα άτομο ικανό να καταλάβει ή να αντιληφθεί τι σκόπευε και τι σχεδίαζε να κάνει. Εκείνη τη στιγμή, κανένας —συμπεριλαμβανομένου του Αβραάμ— δεν ήταν σε θέση να μιλήσει σ' Αυτόν εμπιστευτικά, πολύ λιγότερο δε, μπορούσε να συνεργαστεί μαζί Του για να επιτελέσει το έργο που Αυτός έπρεπε να επιτελέσει. Εκ πρώτης όψεως, ο Θεός είχε κερδίσει τον Αβραάμ, κάποιον που μπορούσε να υπακούσει στα λόγια Του. Στην πραγματικότητα, ωστόσο, ο συγκεκριμένος άνθρωπος γνώριζε ελάχιστα για τον Θεό. Παρόλο που ο Θεός είχε ευλογήσει τον Αβραάμ, η καρδιά του Θεού δεν είχε ικανοποιηθεί ακόμα. Τι σημαίνει ότι ο Θεός δεν ήταν ικανοποιημένος; Σημαίνει ότι η διαχείρισή Του είχε μόλις αρχίσει, σημαίνει ότι ο λαός που ήθελε να κερδίσει, ο λαός που λαχταρούσε να δει, ο λαός που αγαπούσε, ήταν ακόμα μακριά Του. Χρειαζόταν χρόνο, έπρεπε να περιμένει, έπρεπε να είναι υπομονετικός. Διότι εκείνη τη στιγμή, εκτός από τον ίδιο τον Θεό, δεν υπήρχε κανείς που να γνώριζε τι χρειαζόταν Αυτός ή τι ήθελε να κερδίσει ή τι λαχταρούσε. Οπότε, παράλληλα με τον ενθουσιασμό Του, ο Θεός ένιωθε και μεγάλο βάρος στην καρδιά Του. Ωστόσο, δεν σταμάτησε να προχωρεί και συνέχισε να σχεδιάζει το επόμενο στάδιο αυτού που έπρεπε να κάνει.

Τι διακρίνετε στην υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ; Ο Θεός έδωσε μεγάλες ευλογίες στον Αβραάμ απλώς και μόνο επειδή υπάκουε στα λόγια του Θεού. Παρόλο που, εκ πρώτης όψεως, αυτό φαίνεται φυσιολογικό και αυτονόητο, διακρίνουμε εκεί την καρδιά του Θεού: ο Θεός εκτιμά ιδιαίτερα την υπακοή του ανθρώπου σ' Αυτόν και αγαπάει την κατανόηση που Του δείχνει ο άνθρωπος και την ειλικρίνεια απέναντί Του. Πόσο αγαπάει ο Θεός αυτή την ειλικρίνεια; Εσείς μπορεί να μην καταλαβαίνετε πόσο την αγαπάει και μπορεί να μην υπάρχει κανείς που να το συνειδητοποιεί. Ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ έναν γιο και όταν ο γιος αυτός μεγάλωσε, ο Θεός ζήτησε από τον Αβραάμ να προσφέρει τον γιο του στον Θεό. Ο Αβραάμ ακολούθησε την εντολή του Θεού κατά γράμμα, υπάκουσε τον λόγο του Θεού και η ειλικρίνεια του συγκίνησε τον Θεό και εκτιμήθηκε πολύ από τον Θεό. Πόσο την εκτίμησε ο Θεός; Και γιατί την εκτίμησε; Σε μια εποχή που κανείς δεν αντιλαμβανόταν τα λόγια του Θεού ούτε κατανοούσε την καρδιά Του, ο Αβραάμ έκανε κάτι που συγκλόνισε τους ουρανούς και συντάραξε τη γη, και έκανε τον Θεό να αισθανθεί ένα αίσθημα ικανοποίησης άνευ προηγουμένου, και έδωσε στον Θεό τη χαρά ότι κερδίζει κάποιον που ήταν σε θέση να υπακούσει τα λόγια Του. Αυτή η ικανοποίηση και η χαρά προήλθαν από ένα πλάσμα που δημιουργήθηκε από ίδια τα χέρια του Θεού και ήταν η πρώτη «θυσία», την οποία ο άνθρωπος είχε προσφέρει στον Θεό και την οποία ο Θεός εκτίμησε πολύ, από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Ο Θεός πέρασε δύσκολα περιμένοντας αυτή τη θυσία και την αντιμετώπισε ως το πρώτο σημαντικότερο δώρο από τον άνθρωπο, τον οποίο είχε δημιουργήσει. Έδειξε στον Θεό τον πρώτο καρπό των προσπαθειών Του και του τιμήματος που είχε πληρώσει και Του επέτρεψε να δει την ελπίδα στην ανθρωπότητα. Κατόπιν, ο Θεός λαχταρούσε ακόμα

περισσότερο μια ομάδα τέτοιων ανθρώπων για να Του κρατήσουν συντροφιά, να Του φερθούν με ειλικρίνεια και να Τον νοιαστούν με ειλικρίνεια. Ο Θεός ήλπιζε ακόμη ότι ο Αβραάμ θα συνέχιζε να ζει, γιατί ήθελε να έχει μια καρδιά σαν του Αβραάμ να τον συντροφεύει και να είναι μαζί Του, καθώς συνέχιζε τη διαχείρισή Του. Ανεξαρτήτως του τι ήθελε ο Θεός, ήταν απλώς μια επιθυμία, μια ιδέα —γιατί ο Αβραάμ ήταν απλώς ένας άνθρωπος που μπορούσε να Τον υπακούσει και δεν είχε την παραμικρή κατανόηση ή γνώση για τον Θεό. Ο Αβραάμ ήταν κάποιος που δεν πληρούσε ούτε κατά διάνοια τις προδιαγραφές των απαιτήσεων του Θεού από τον άνθρωπο, που είναι οι εξής: να γνωρίζει τον Θεό, να είναι σε θέση να γίνει μάρτυρας του Θεού και να συμφωνεί με τον Θεό. Επομένως, ο Αβραάμ δεν μπορούσε να πορευτεί με τον Θεό. Μέσω της προσφοράς του Ισαάκ από τον Αβραάμ, ο Θεός είδε την ειλικρίνεια και την υπακοή του Αβραάμ και είδε ότι είχε αντέξει τη δοκιμασία του Θεού. Παρόλο που ο Θεός αποδέχτηκε την ειλικρίνεια και την υπακοή του, δεν ήταν ακόμα άξιος να γίνει έμπιστος του Θεού, να γίνει κάποιος που γνώριζε και κατανοούσε τον Θεό, κάποιος που γνώριζε τη διάθεση του Θεού. Απείχε πολύ από το να συμφωνεί με τον Θεό και να κάνει το θέλημα του Θεού. Οπότε, στην καρδιά Του, ο Θεός συνέχιζε να νιώθει μοναξιά και ανησυχία. Όσο πιο πολύ μοναξιά και ανησυχία ένιωθε ο Θεός, τόσο περισσότερο έπρεπε να συνεχίσει τη διαχείρισή Του το συντομότερο δυνατόν και να είναι σε θέση να επιλέξει και να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων για να ολοκληρώσει το σχέδιο διαχείρισής Του και να επιτύχει το θέλημά Του το συντομότερο δυνατόν. Αυτός ήταν ο διακαής πόθος του Θεού και παρέμεινε αναλλοίωτος από την αρχή μέχρι σήμερα. Από την στιγμή που δημιούργησε τον άνθρωπο στην αρχή, ο Θεός λαχταρούσε μια ομάδα νικητών, μια ομάδα που θα πορευόταν μαζί Του και θα ήταν σε θέση να αντιληφθούν, να γνωρίσουν και να κατανοήσουν τη διάθεσή Του. Αυτή η επιθυμία του Θεού έχει μείνει अपαραλλάκτη. Ανεξάρτητα από το πόσο καιρό πρέπει ακόμα να περιμένει Αυτός, ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολος μπορεί να είναι ο δρόμος μπροστά, ανεξάρτητα από το πόσο μακριά μπορεί να είναι οι στόχοι τους οποίους λαχταρά, ο Θεός δεν έχει αλλάξει ούτε έχει εγκαταλείψει ποτέ τις προσδοκίες Του από τον άνθρωπο. Τώρα που τα έχω πει αυτά, συνειδητοποιείτε λίγο την επιθυμία του Θεού; Ίσως αυτό που έχετε συνειδητοποιήσει δεν είναι πολύ βαθύ —αλλά θα έρθει σταδιακά!

Την ίδια περίοδο που ζούσε ο Αβραάμ, ο Θεός κατέστρεψε και μια πόλη. Αυτή η πόλη λεγόταν Σόδομα. Αναμφίβολα, πολλοί άνθρωποι γνωρίζουν την ιστορία των Σοδόμων, αλλά κανένας δεν γνωρίζει τις σκέψεις του Θεού που αποτέλεσαν το υπόβαθρο για την καταστροφή της πόλης.

Οπότε σήμερα, μέσω των συνομιλιών του Θεού με τον Αβραάμ παρακάτω, θα μάθουμε τις σκέψεις Του εκείνον τον καιρό, ενώ θα μάθουμε και τη διάθεσή Του. Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε τα παρακάτω χωρία της Αγίας Γραφής.

Β. Ο Θεός πρέπει να καταστρέψει τα Σόδομα

Γέν. 18:26 Είπε δε Ιεχωβά, Εάν εύρω εν Σοδόμοις πενήκοντα δικαίους εν τη πόλει, θέλω συγχωρήσει εις πάντα τον τόπον δι' αυτούς.

Γέν. 18:29 Και προσέθεσεν έτι ο Αβραάμ να λαλήση προς αυτόν, και είπεν, Εάν ευρεθώσιν εκεί τεσσαράκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν.

Γέν. 18:30 Και είπεν ο Αβραάμ· εάν ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν.

Γέν. 18:31 Και είπεν ο Αβραάμ· εάν ευρεθώσιν εκεί είκοσι; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν.

Γέν. 18:32 Και είπεν ο Αβραάμ· εάν ευρεθώσιν εκεί δέκα; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν.

Αυτά είναι μερικά αποσπάσματα που έχω επιλέξει από τη Βίβλο. Δεν είναι η πλήρης, πρωτότυπη έκδοση. Αν επιθυμείτε να δείτε αυτά, μπορείτε να τα αναζητήσετε μόνοι σας στη Βίβλο. Για οικονομία χρόνου, έχω παραλείψει ένα μέρος του πρωτότυπου κειμένου. Εδώ έχω επιλέξει μόνο μερικά βασικά εδάφια και προτάσεις, παραλείποντας αρκετές προτάσεις που δεν έχουν καμία σχέση με το αντικείμενο της συναναστροφής μας σήμερα. Σε όλα τα εδάφια και το περιεχόμενο επί των οποίων συναναστρεφόμαστε, εστιάζουμε πέρα από τις λεπτομέρειες των ιστοριών και τη συμπεριφορά του ανθρώπου στις ιστορίες. Αντ' αυτού, μιλάμε μόνο για το ποιες ήταν οι σκέψεις και οι ιδέες του Θεού τότε. Μέσω των σκέψεων και των ιδεών του Θεού, θα δούμε τη διάθεση του Θεού και από όλα όσα έκανε ο Θεός, θα δούμε τον ίδιο τον αληθινό Θεό —έτσι, θα επιτύχουμε τον στόχο μας.

Ο Θεός ενδιαφέρεται μόνο για όσους είναι σε θέση να υπακούσουν τα λόγια Του και να ακολουθήσουν τις εντολές Του

Τα παραπάνω εδάφια περιέχουν πολλές λέξεις κλειδιά: τους αριθμούς. Κατ' αρχάς, ο Ιεχωβά είπε ότι αν έβρισκε πενήντα δίκαιους ανθρώπους μέσα στην πόλη, τότε θα έδειχνε έλεος σε ολόκληρη την πόλη, τουτέστιν δεν θα κατέστρεφε την πόλη. Οπότε υπήρχαν, όντως, πενήντα δίκαιοι άνθρωποι στα Σόδομα; Όχι, δεν υπήρχαν! Κατόπιν, τι είπε ο Αβραάμ στον Θεό; Είπε: Εάν ευρεθώσιν εκεί τεσσαράκοντα; Και ο Θεός είπε: Δεν θα το κάνω. Έπειτα, ο Αβραάμ είπε: Εάν ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; Και ο Θεός είπε: Δεν θα το κάνω. Εάν ευρεθώσιν εκεί είκοσι; Δεν θα το κάνω. Δέκα; Δεν θα το κάνω. Υπήρχαν, όντως, δέκα δίκαιοι άνθρωποι μέσα στην πόλη; Δεν υπήρχαν δέκα —αλλά υπήρχε ένας. Και ποιος ήταν αυτός; Ήταν ο Λωτ. Την εποχή εκείνη, υπήρχε μόνο ένας δίκαιος άνθρωπος στα Σόδομα, αλλά μήπως ο Θεός ήταν πολύ αυστηρός ή απαιτητικός όταν κατέληξε σ' αυτόν τον αριθμό; Όχι, δεν ήταν! Οπότε, όταν ο άνθρωπος συνέχιζε να ρωτάει: «Κι αν είναι σαράντα;» «Κι αν είναι τριάντα;» ώσπου να καταλήξει στο «Κι αν είναι δέκα;» Ο Θεός είπε: «Ακόμη και αν υπήρχαν μόνο δέκα, δεν θα κατέστρεφα την πόλη. Θα έδειχνα έλεος στην πόλη και θα συγχωρούσα κι όλους τους άλλους». Αν

υπήρχαν μόνο δέκα, θα ήταν αρκετά θλιβερός αριθμός, αλλά αποδείχθηκε ότι, στην πραγματικότητα, δεν υπήρχαν ούτε καν τόσοι δίκαιοι άνθρωποι στα Σόδομα. Βλέπεις, λοιπόν, ότι στα μάτια του Θεού η αμαρτία και η κακία των κατοίκων της πόλης είχε λάβει τέτοια έκταση, ώστε ο Θεός δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τους καταστρέψει. Τι εννοούσε ο Θεός όταν είπε ότι δεν θα κατέστρεφε την πόλη εάν υπήρχαν πενήντα δίκαιοι άνθρωποι; Αυτοί οι αριθμοί δεν ήταν σημαντικοί για τον Θεό. Αυτό που ήταν σημαντικό ήταν το αν η πόλη περιλάμβανε όσους δίκαιους ανθρώπους Αυτός ήθελε. Εάν η πόλη είχε μόνο έναν δίκαιο άνθρωπο, ο Θεός δεν θα τον άφηνε να πάθει κακό επειδή θα κατέστρεφε την πόλη. Αυτό σημαίνει ότι, ανεξάρτητα από το αν ο Θεός επρόκειτο να καταστρέψει την πόλη ή όχι, και ανεξάρτητα από το πόσοι δίκαιοι άνθρωποι βρίσκονταν εκεί, ο Θεός θεωρούσε αυτή την αμαρτωλή πόλη καταραμένη και απεχθή, και έπρεπε να καταστραφεί, να εξαφανιστεί από τα μάτια του Θεού, ενώ οι δίκαιοι θα έπρεπε να επιζήσουν. Ανεξάρτητα από την εποχή, ανεξάρτητα από το στάδιο της εξέλιξης της ανθρωπότητας, η στάση του Θεού παραμένει αναλλοίωτη: μισεί την κακία και φροντίζει όσους είναι δίκαιοι στα μάτια Του. Αυτή η σαφής στάση του Θεού είναι επίσης η αληθινή αποκάλυψη της υπόστασης του Θεού. Επειδή δεν υπήρχε παρά μόνο ένας δίκαιος άνθρωπος μέσα στην πόλη, ο Θεός δεν δίσταζε πια. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν ότι τα Σόδομα αναπόφευκτα θα καταστρέφονταν. Τι καταλαβαίνετε από τα παραπάνω; Εκείνη την εποχή, ο Θεός δεν θα κατέστρεφε μια πόλη αν υπήρχαν πενήντα δίκαιοι σ' αυτή, ούτε αν υπήρχαν δέκα, πράγμα που σημαίνει ότι ο Θεός θα αποφάσιζε να συγχωρήσει και να είναι ανεκτικός απέναντι στην ανθρωπότητα ή θα επιτελούσε το έργο της καθοδήγησης, εξαιτίας των λίγων ανθρώπων που ήταν σε θέση να έχουν φόβο Θεού και να Τον λατρεύουν. Ο Θεός τρέφει μεγάλη εκτίμηση για τα δίκαια έργα του ανθρώπου, τρέφει μεγάλη εκτίμηση σε όσους είναι σε θέση να Τον λατρεύουν και τρέφει μεγάλη εκτίμηση σε όσους είναι σε θέση να κάνουν καλά έργα ενώπιόν Του.

Από τις απαρχές του χρόνου μέχρι σήμερα, έχετε διαβάσει ποτέ στη Βίβλο ότι ο Θεός επικοινωνήσε την αλήθεια, ή μίλησε για την οδό του Θεού, σε οποιοδήποτε άνθρωπο; Όχι, ποτέ. Τα λόγια του Θεού προς τον άνθρωπο, τα οποία διαβάζουμε, έλεγαν στους ανθρώπους μόνο τι να κάνουν. Κάποιοι πήγαν και τα έκαναν, κάποιοι όχι. Κάποιοι πίστευαν, και κάποιοι όχι. Αυτό ήταν όλο. Συνεπώς, οι δίκαιοι εκείνης της εποχής —όσοι ήταν δίκαιοι στα μάτια του Θεού— ήταν απλώς όσοι μπορούσαν να ακούσουν τα λόγια του Θεού και να ακολουθήσουν τις εντολές του Θεού. Ήταν υπηρέτες που εφάρμοζαν τα λόγια του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους. Θα μπορούσαν οι άνθρωποι αυτοί να αποκαλεστούν ως αυτοί που γνωρίζουν τον Θεό; Θα μπορούσαν να αποκαλεστούν ως άνθρωποι που οδηγήθηκαν στην τελείωση από τον Θεό; Όχι, δεν θα μπορούσαν. Άρα, ανεξάρτητα από τον αριθμό τους, στα μάτια του Θεού ήταν αυτοί οι δίκαιοι άνθρωποι άξιοι να αποκαλούνται έμπιστοι του Θεού; Θα μπορούσαν να αποκαλεστούν μάρτυρες του Θεού; Φυσικά και όχι! Σίγουρα δεν ήταν άξιοι να αποκαλούνται έμπιστοι και μάρτυρες του Θεού. Άρα, πώς τους αποκαλεί ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους; Στην Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που ο Θεός τους αποκαλεί

«οι υπηρέτες Μου». Τουτέστιν, εκείνη την εποχή, στα μάτια του Θεού αυτοί οι δίκαιοι άνθρωποι ήταν οι υπηρέτες του Θεού, ήταν οι άνθρωποι που Τον υπηρετούσαν στη γη. Και πώς σκέφτηκε ο Θεός αυτή την ονομασία; Γιατί τους αποκαλούσε έτσι; Έχει ο Θεός κανόνες στην καρδιά Του για τις ονομασίες με τις οποίες αποκαλεί τους ανθρώπους; Σίγουρα έχει. Ο Θεός έχει κανόνες, ανεξάρτητα από το αν αποκαλεί τους ανθρώπους δίκαιους, τέλειους, έντιμους ή υπηρέτες. Όταν αποκαλεί κάποιον υπηρέτη Του, πιστεύει ακλόνητα ότι αυτός ο άνθρωπος είναι σε θέση να δεχθεί τους αγγελιοφόρους Του, να ακολουθήσει τις εντολές Του και να εκπληρώσει αυτό που διέταξαν οι αγγελιοφόροι. Και τι εκπληρώνει αυτό το άτομο; Αυτό που ο Θεός διατάζει τον άνθρωπο να κάνει και να εκπληρώσει στη γη. Εκείνη την εποχή, θα μπορούσε αυτό που ο Θεός ζήτησε από τον άνθρωπο να κάνει και να εκπληρώσει στη γη να αποκαλεστεί οδός του Θεού; Όχι, δεν θα μπορούσε. Διότι εκείνον τον καιρό, ο Θεός ζήτησε μόνο από τον άνθρωπο να κάνει κάποια απλά πράγματα. Έδωσε μερικές απλές εντολές, λέγοντας στον άνθρωπο να κάνει μόνο το τάδε ή το δείνα, και τίποτα περισσότερο. Ο Θεός εργαζόταν σύμφωνα με το σχέδιό Του. Επειδή τότε δεν υπήρχαν ακόμα πολλές προϋποθέσεις, οι συνθήκες δεν είχαν ακόμα ωριμάσει και ήταν δύσκολο για την ανθρωπότητα να εκπληρώσει την οδό του Θεού, οπότε η οδός του Θεού δεν είχε αρχίσει να φανερώνεται από την καρδιά του Θεού. Ο Θεός έβλεπε τους δίκαιους ανθρώπους για τους οποίους μίλησε, τους οποίους βλέπουμε εδώ —είτε ήταν τριάντα είτε είκοσι— ως υπηρέτες Του. Όταν οι αγγελιοφόροι του Θεού εμφανίζονταν σ' αυτούς τους υπηρέτες, θα μπορούσαν να τους δεχτούν, να ακολουθήσουν τις εντολές τους και να πράξουν σύμφωνα με τα λόγια τους. Αυτό ακριβώς έπρεπε να κάνουν και να επιτύχουν εκείνοι που ήταν υπηρέτες στα μάτια του Θεού. Ο Θεός επιλέγει με σύνεση τις ονομασίες Του για τους ανθρώπους. Δεν τους αποκαλούσε υπηρέτες Του επειδή ήταν όπως εσείς είστε τώρα —επειδή είχαν ακούσει πολλά κηρύγματα, ήξεραν τι έπρεπε να κάνει ο Θεός, κατανοούσαν μεγάλο μέρος του θελήματος του Θεού και αντιλαμβάνονταν το σχέδιο διαχείρισής Του— αλλά επειδή η ανθρώπινη φύση τους ήταν έντιμη και ήταν σε θέση να συμμορφωθούν με τα λόγια του Θεού. Όταν τους διέταξε ο Θεός, ήταν σε θέση να βάλουν κατά μέρος αυτό που έκαναν και να εκπληρώσουν αυτό που είχε διατάξει ο Θεός. Για τον Θεό, λοιπόν, το άλλο επίπεδο σημασίας στον τίτλο του υπηρέτη είναι ότι συνεργάστηκαν με το έργο Του στη γη και, παρόλο που δεν ήταν οι αγγελιοφόροι του Θεού, ήταν αυτοί που εκτελούσαν και υλοποιούσαν τα λόγια του Θεού στη γη. Βλέπετε, λοιπόν, ότι αυτοί οι υπηρέτες ή δίκαιοι άνθρωποι είχαν ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του Θεού. Το έργο που ο Θεός επρόκειτο να ξεκινήσει στη γη δεν θα ήταν δυνατό χωρίς τους ανθρώπους που θα συνεργάζονταν μαζί Του και ο ρόλος που ανέλαβαν οι υπηρέτες του Θεού ήταν αναντικατάστατος από τους αγγελιοφόρους του Θεού. Κάθε εργασία που ο Θεός διέταζε να επιτελέσουν αυτοί οι υπηρέτες είχε μεγάλη σημασία γι' Αυτόν, συνεπώς, δεν μπορούσε να τους χάσει. Χωρίς τη συνεργασία αυτών των υπηρετών με τον Θεό, το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους θα είχε πέσει σε τέλμα, και ως εκ τούτου, το σχέδιο διαχείρισης του Θεού και οι ελπίδες του Θεού δεν θα είχαν εκπληρωθεί.

Ο Θεός είναι πολύ ελεήμων προς εκείνους για τους οποίους νοιάζεται, και βαθιά οργισμένος εναντίον εκείνων τους οποίους απεχθάνεται και απορρίπτει

Στις διηγήσεις της Βίβλου, υπήρχαν δέκα υπηρέτες του Θεού στα Σόδομα; Όχι, δεν υπήρχαν! Άξιζε η πόλη το έλεος του Θεού; Μόνο ένα άτομο στην πόλη —ο Λωτ— δέχτηκε τους αγγελιοφόρους του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι υπήρχε μόνο ένας υπηρέτης του Θεού στην πόλη και έτσι ο Θεός δεν είχε άλλη επιλογή παρά να σώσει τον Λωτ και να καταστρέψει την πόλη των Σοδόμων. Οι συνομιλίες μεταξύ του Αβραάμ και του Θεού που μνημονεύονται παραπάνω μπορεί να φαίνονται απλές, αλλά απεικονίζουν κάτι πολύ βαθύ: Υπάρχουν αρχές στις πράξεις του Θεού, και προτού Αυτός πάρει μια απόφαση, θα αναλώσει πολύ χρόνο σε παρατήρηση και σκέψη. Σίγουρα δεν θα πάρει καμία απόφαση ούτε θα βιαστεί να βγάλει οποιαδήποτε συμπεράσματα πριν έρθει η κατάλληλη ώρα. Οι συνομιλίες μεταξύ του Αβραάμ και του Θεού μάς δείχνουν ότι η απόφαση του Θεού να καταστρέψει τα Σόδομα δεν περιείχε το παραμικρό σφάλμα, διότι ο Θεός γνώριζε ήδη ότι στην πόλη δεν υπήρχαν σαράντα δίκαιοι, ούτε τριάντα δίκαιοι ούτε είκοσι. Δεν υπήρχαν ούτε καν δέκα. Ο μόνος δίκαιος άνθρωπος στην πόλη ήταν ο Λωτ. Ο Θεός παρατηρούσε όλα όσα συνέβαιναν στα Σόδομα και τις συνθήκες που επικρατούσαν εκεί, και ήταν τόσο γνώριμα στον Θεό που τα ήξερε από την καλή και απ' την ανάποδη. Έτσι, η απόφασή Του δεν θα μπορούσε να είναι εσφαλμένη. Αντιθέτως, σε σύγκριση με την παντοδυναμία του Θεού, ο άνθρωπος είναι τόσο απαθής, τόσο ανόητος και αδαής, τόσο κοντόφθαλμος. Αυτό βλέπουμε στις συνομιλίες μεταξύ του Αβραάμ και του Θεού. Ο Θεός έχει φανερώσει τη διάθεσή Του από την αρχή έως σήμερα. Εδώ, επίσης, θα πρέπει να δούμε και τη διάθεση του Θεού. Οι αριθμοί είναι απλοί —δεν καταδεικνύουν τίποτα, αλλά εδώ υπάρχει μια πολύ σημαντική έκφραση της διάθεσης του Θεού. Ο Θεός δεν θα κατέστρεφε την πόλη χάριν πενήντα δίκαιων ανθρώπων. Αυτό οφείλεται στο έλεος του Θεού; Οφείλεται στην αγάπη και την ανεκτικότητα Του; Έχετε δει αυτή την πλευρά της διάθεσης του Θεού; Ακόμα κι αν υπήρχαν μόνο δέκα δίκαιοι άνθρωποι, ο Θεός δεν θα είχε καταστρέψει την πόλη χάριν αυτών των δέκα δίκαιων ανθρώπων. Είναι αυτή ή όχι η ανοχή και η αγάπη του Θεού; Εξαιτίας του ελέους, της ανεκτικότητας και του ενδιαφέροντος του Θεού έναντι αυτών των δίκαιων ανθρώπων, δεν θα είχε καταστρέψει την πόλη. Αυτή είναι η ανεκτικότητα του Θεού. Και στο τέλος, ποιο είναι το αποτέλεσμα; Όταν ο Αβραάμ είπε: «Εάν ευρεθώσιν εκεί δέκα;» ο Θεός είπε: «Δεν θέλω απολέσει αυτήν». Κατόπιν αυτών, ο Αβραάμ δεν είπε τίποτε άλλο —γιατί μέσα στα Σόδομα δεν υπήρχαν οι δέκα δίκαιοι που ανέφερε και δεν είχε τίποτα άλλο να πει, και τότε κατάλαβε γιατί ο Θεός είχε αποφασίσει να καταστρέψει τα Σόδομα. Σ' αυτή την περίπτωση, ποια διάθεση του Θεού βλέπετε; Τι απόφαση πήρε ο Θεός; Ο Θεός αποφάσισε ότι, αν σ' αυτή την πόλη δεν υπήρχαν δέκα δίκαιοι, δεν θα επέτρεπε την ύπαρξή της και θα την κατέστρεφε αναπόφευκτα. Δεν είναι αυτή η οργή του Θεού; Αντιπροσωπεύει αυτή η οργή τη διάθεση του Θεού; Είναι αυτή η διάθεση η αποκάλυψη της άγιας υπόστασης του

Θεού; Είναι η αποκάλυψη της δίκαιης υπόστασης του Θεού, την οποία ο άνθρωπος δεν πρέπει να υβρίζει; Αφού επιβεβαίωσε ότι δεν υπήρχαν δέκα δίκαιοι στα Σόδομα, ο Θεός ήταν βέβαιο ότι θα κατέστρεφε την πόλη και θα τιμωρούσε δριμύτατα τους ανθρώπους μέσα σε αυτήν την πόλη, επειδή αντιτάχθηκαν στον Θεό και επειδή ήταν τόσο ακάθαρτοι και διεφθαρμένοι.

Γιατί αναλύσαμε αυτά τα εδάφια κατ' αυτόν τον τρόπο; Αυτό συμβαίνει επειδή αυτές οι λιγοστές απλές προτάσεις εκφράζουν πλήρως τη διάθεση του μεγάλου έλεους και της βαθιάς οργής του Θεού. Ταυτόχρονα, με το να εκτιμά τους δίκαιους και να τους δείχνει έλεος, ανεκτικότητα και ενδιαφέρον, στην καρδιά του Θεού υπήρχε μια βαθιά αποστροφή για όλους όσοι είχαν διαφθαρεί στα Σόδομα. Δεν ήταν αυτό μεγάλο έλεος και βαθιά οργή; Με ποιον τρόπο θα κατέστρεφε ο Θεός την πόλη; Δια του πυρός. Και γιατί την κατέστρεψε δια του πυρός; Όταν βλέπετε κάτι που καίγεται από φωτιά ή όταν πρόκειται να κάψετε κάτι, τι αισθάνεστε; Γιατί θέλετε να το κάψετε; Πιστεύετε ότι δεν το χρειάζεστε πλέον, ότι δεν θέλετε πλέον να το κοιτάτε; Θέλετε να το εγκαταλείψετε; Η χρήση του πυρός από τον Θεό σημαίνει εγκατάλειψη και μίσος και ότι δεν επιθυμούσε να βλέπει πλέον τα Σόδομα. Αυτό ήταν το συναίσθημα που έκανε τον Θεό να ισοπεδώσει τα Σόδομα δια του πυρός. Η χρήση του πυρός αντιπροσωπεύει τον μεγάλο θυμό του Θεού. Το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού όντως υπάρχουν, αλλά η αγιοσύνη και η δικαιοσύνη του Θεού, όταν εξαπολύει την οργή Του, δείχνουν επίσης στον άνθρωπο την πλευρά του Θεού που δεν ανέχεται καμία ύβρη. Όταν ο άνθρωπος είναι πλήρως ικανός να υπακούει τις εντολές του Θεού και ενεργεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, ο Θεός δείχνει μεγάλο έλεος προς τον άνθρωπο. Όταν ο άνθρωπος έχει γεμίσει με διαφθορά, μίσος και έχθρα γι' Αυτόν, ο Θεός είναι βαθιά θυμωμένος. Και σε τι βαθμό είναι βαθιά θυμωμένος; Η οργή Του θα διαρκέσει έως ότου ο Θεός δεν βλέπει πλέον την αντίσταση και τα σατανικά έργα του ανθρώπου, έως ότου δεν είναι πια μπροστά στα μάτια Του. Τότε μόνο θα εξαφανιστεί η οργή του Θεού. Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το ποιο είναι το άτομο, αν η καρδιά του έχει απομακρυνθεί από τον Θεό και έχει στραφεί μακριά από τον Θεό, ανεπιστρεπτί, τότε ανεξάρτητα από το πώς, κατά πώς φαίνεται ή όσον αφορά τις υποκειμενικές του επιθυμίες, επιθυμεί να λατρεύει και να ακολουθεί και να υπακούει τον Θεό στο σώμα του ή στη σκέψη του, η οργή του Θεού θα εξαπολυθεί ακατάπαυστα. Θα είναι τέτοια, ώστε όταν ο Θεός εξαπολύει την οργή Του σε μεγάλη έκταση, έχοντας δώσει στον άνθρωπο άφθονες ευκαιρίες, μόλις εξαπολυθεί, δεν θα υπάρξει τρόπος να την πάρει πίσω, και δεν θα είναι ποτέ πάλι ελεήμων και ανεκτικός με αυτούς τους ανθρώπους. Αυτή είναι η μία πλευρά της διάθεσης του Θεού που δεν ανέχεται καμία ύβρη. Εδώ, οι άνθρωποι θεωρούν φυσιολογικό ότι ο Θεός θα κατέστρεφε μια πόλη, διότι, στα μάτια του Θεού, μια πόλη βουτηγμένη στην αμαρτία δεν θα μπορούσε να υπάρχει και να συνεχίζει να υπάρχει, και ήταν λογικό να καταστραφεί από τον Θεό. Ωστόσο, σε όσα συνέβησαν πριν και μετά την καταστροφή των Σοδόμων, βλέπουμε ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Είναι ανεκτικός και ελεήμων έναντι όσων είναι ευγενικοί και όμορφοι και καλοί. Έναντι όσων είναι κακοί, αμαρτωλοί και

σατανικοί, είναι βαθύτατα οργισμένοι, έτσι ώστε η οργή Του είναι ακατάπαυστη. Αυτές είναι οι δύο κυριότερες και πιο εμφανείς πτυχές της διάθεσης του Θεού και, επιπλέον, αυτές έχουν αποκαλυφθεί από τον Θεό από την αρχή έως το τέλος: άφθονο έλεος και βαθιά οργή. Οι περισσότεροι από εσάς έχετε βιώσει λίγο από το έλεος του Θεού, αλλά ελάχιστοι από εσάς έχουν εκτιμήσει την οργή του Θεού. Το έλεος και η στοργικότητα του Θεού διακρίνονται σε κάθε άτομο. Τουτέστιν, ο Θεός είναι πολύ ελεήμων απέναντι σε κάθε άτομο. Ωστόσο, πολύ σπάνια —ή, μπορεί να πει κανείς, ποτέ— υπήρξε ο Θεός πολύ θυμωμένος απέναντι σε οποιοδήποτε άτομο ή οποιοδήποτε τμήμα των ανθρώπων που είναι ανάμεσά σας. Χαλαρώστε! Αργά ή γρήγορα, κάθε άνθρωπος θα δει και θα βιώσει την οργή του Θεού, αλλά τώρα δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα. Για ποιον λόγο συμβαίνει αυτό; Διότι όταν ο Θεός είναι διαρκώς θυμωμένος απέναντι σε κάποιον, τουτέστιν, όταν εξαπολύει την βαθιά οργή του πάνω του, αυτό σημαίνει ότι από καιρό απεχθάνεται και έχει απορρίψει αυτό το άτομο, ότι μισεί την ύπαρξή του και ότι δεν μπορεί να αντέξει την ύπαρξή του. Μόλις ο θυμός Του πέσει πάνω του, θα εξαφανιστεί. Σήμερα, το έργο του Θεού δεν έχει φτάσει ακόμη στο σημείο αυτό. Κανένας από εσάς δεν θα είναι σε θέση να το αντέξει μόλις ο Θεός εξοργιστεί υπερβολικά. Βλέπετε, λοιπόν, ότι αυτή τη στιγμή, ο Θεός είναι μόνο πολύ ελεήμων απέναντι σε όλους σας, και δεν έχετε δει ακόμα τον μεγάλο θυμό Του. Αν κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν πειστεί, μπορείτε να ζητήσετε να πέσει πάνω σας η οργή του Θεού, έτσι ώστε να βιώσετε αν ο θυμός του Θεού και η διάθεσή Του που δεν επιδέχεται ύβρης όντως υπάρχουν. Τολμάτε;

Ο λαός των έσχατων ημερών βλέπει μόνο την οργή του Θεού στα λόγια Του και δεν βιώνει πραγματικά την οργή του Θεού

Είναι οι δύο πλευρές της διάθεσης του Θεού που φαίνονται σε αυτά τα εδάφια της Αγίας Γραφής άξια συναναστροφής; Έχοντας ακούσει αυτή την ιστορία, κατανοείτε τον Θεό εκ νέου; Πώς Τον κατανοείτε; Μπορεί να πει κανείς ότι από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, καμία ομάδα δεν έχει απολαύσει τόσο τη χάρη, το έλεος ή τη στοργικότητα του Θεού, όσο αυτή η έσχατη ομάδα. Αν και στο έσχατο στάδιο, ο Θεός έχει επιτελέσει το έργο της κρίσης και του παιδέματος και έχει επιτελέσει το έργο Του με μεγαλοπρέπεια και οργή, τον περισσότερο χρόνο ο Θεός χρησιμοποιεί μόνο λόγια για να επιτύχει το έργο Του. Χρησιμοποιεί λόγια για να διδάξει, να ποτίσει, να παράσχει και να θρέψει. Η οργή του Θεού, εντωμεταξύ, ήταν ανέκαθεν αθέατη και εκτός από την εμπειρία της γεμάτης οργή διάθεσης του Θεού στα λόγια Του, πολύ λίγοι άνθρωποι έχουν βιώσει προσωπικά τον θυμό Του. Με άλλα λόγια, κατά τη διάρκεια του έργου της κρίσης και του παιδέματος του Θεού, παρόλο που η οργή που αποκαλύφθηκε στα λόγια του Θεού επιτρέπει στους ανθρώπους να βιώσουν την μεγαλοπρέπεια του Θεού και την έλλειψη ανεκτικότητάς Του όσον αφορά την ύβρη απέναντί Του, αυτή η οργή δεν πάει πιο πέρα από τον λόγο Του. Τουτέστιν, ο Θεός χρησιμοποιεί λόγια για να επιπλήξει τον άνθρωπο, να εκθέσει τον άνθρωπο, να κρίνει τον άνθρωπο, να παιδέψει τον άνθρωπο και μάλιστα να καταδικάσει τον άνθρωπο —αλλά ο Θεός δεν έχει ακόμη θυμώσει βαθιά με τον

άνθρωπο και δεν έχει καν εξαπολύσει την οργή Του πάνω στον άνθρωπο πέρα από τα λόγια Του. Έτσι, το έλεος και η στοργικότητα του Θεού που βίωσε ο άνθρωπος σ' αυτή την εποχή αποκαλύπτει την αληθινή διάθεση του Θεού, ενώ η οργή του Θεού που βίωσε ο άνθρωπος είναι απλώς η συνέπεια του τόνου και της αίσθησης των ομιλιών Του. Πολλοί άνθρωποι θεωρούν εσφαλμένα αυτό το αποτέλεσμα ως την αληθινή εμπειρία και την αληθινή γνώση της οργής του Θεού. Κατά συνέπεια, οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι έχουν δει το έλεος και τη στοργικότητα του Θεού στα λόγια Του, ότι έχουν επίσης δει την έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού ως προς την ύβρη του ανθρώπου και οι περισσότεροι από αυτούς έχουν εκτιμήσει το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού προς τον άνθρωπο. Όμως, ανεξάρτητα από το πόσο κακή είναι η συμπεριφορά του ανθρώπου, ή πόσο διεφθαρμένη είναι η διάθεσή του, ο Θεός ανέκαθεν τις υπέμενε. Με το να υπομένει, ο στόχος Του είναι να περιμένει ότι τα λόγια που έχει εκφράσει, οι προσπάθειες που έχει καταβάλει και το τίμημα που έχει πληρώσει θα επιτύχουν ένα αποτέλεσμα σε όσους επιθυμεί να κερδίσει. Η αναμονή ενός τέτοιου αποτελέσματος θέλει χρόνο και απαιτεί τη δημιουργία διαφορετικών περιβαλλόντων για τον άνθρωπο, κατά τον ίδιο τρόπο που οι άνθρωποι δεν ενηλικιώνονται μόλις γεννηθούν. Χρειάζονται δεκαοκτώ ή δεκαεννέα χρόνια, και μερικοί άνθρωποι χρειάζονται ακόμη και είκοσι ή τριάντα χρόνια πριν ωριμάσουν και γίνουν πραγματικοί ενήλικες. Ο Θεός περιμένει την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας, περιμένει τον ερχομό αυτής της ώρας και περιμένει την έλευση αυτού του αποτελέσματος. Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου που περιμένει, ο Θεός είναι πολύ ελεήμων. Κατά τη διάρκεια της περιόδου του έργου του Θεού, όμως, ένας εξαιρετικά μικρός αριθμός ανθρώπων πατάσσονται και ορισμένοι τιμωρούνται λόγω της σοβαρής αντίστασής τους προς τον Θεό. Τέτοια παραδείγματα αποδεικνύουν ακόμα περισσότερο τη διάθεση του Θεού που δεν ανέχεται την ύβρη του ανθρώπου και επιβεβαιώνει πλήρως την πραγματική ύπαρξη της ανεκτικότητας και της αντοχής του Θεού προς τους εκλεκτούς. Φυσικά, σε αυτά τα τυπικά παραδείγματα, η αποκάλυψη μέρους της διάθεσης του Θεού σε αυτούς τους ανθρώπους δεν επηρεάζει το συνολικό σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Στην πραγματικότητα, σε αυτό το έσχατο στάδιο του έργου του Θεού, ο Θεός έχει υπομείνει καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου που περιμένει, και έχει δώσει την αντοχή Του και τη ζωή Του για τη σωτηρία όσων Τον ακολουθούν. Το βλέπετε αυτό; Ο Θεός δεν διαταράσσει το σχέδιό Του άνευ λόγου. Μπορεί να εξαπολύσει την οργή Του, αλλά μπορεί και να είναι ελεήμων. Αυτή είναι η αποκάλυψη των δύο κύριων πτυχών της διάθεσης του Θεού. Είναι ή δεν είναι αυτό σαφέστατο; Με άλλα λόγια, όταν πρόκειται για τον Θεό, σωστό και λάθος, δίκαιο και άδικο, θετικό και αρνητικό —όλα αυτά σαφώς φανερώνονται στον άνθρωπο. Αυτό που θα κάνει, αυτό που Του αρέσει, αυτό που μισεί —όλα αυτά αντικατοπτρίζονται άμεσα στη διάθεσή Του. Αυτά τα πράγματα μπορούν επίσης να φανούν σαφέστατα στο έργο του Θεού και δεν είναι αόριστα ή γενικά. Αντιθέτως, επιτρέπουν σε όλους τους ανθρώπους να δουν τη διάθεση του Θεού και τι έχει και τι είναι Αυτός με έναν ιδιαίτερα συγκεκριμένο, αληθινό και πρακτικό τρόπο. Αυτός είναι ο ίδιος ο αληθινός Θεός.

Η διάθεση του Θεού δεν ήταν ποτέ κρυφή στον άνθρωπο — Η καρδιά του ανθρώπου έχει απομακρυνθεί από τον Θεό

Αν δεν είχα συναναστραφεί αυτά τα πράγματα, κανένας από εσάς δεν θα μπορούσε να δει την αληθινή διάθεση του Θεού στις ιστορίες της Βίβλου. Αυτό είναι γεγονός. Αυτό συμβαίνει επειδή, παρόλο που οι συγκεκριμένες βιβλικές ιστορίες κατέγραψαν κάποια από τα πράγματα που έκανε ο Θεός, ο Θεός εξέφρασε πολύ λίγα λόγια και δεν παρουσίασε άμεσα τη διάθεσή Του ούτε φανέρωσε ανοιχτά το θέλημά Του στον άνθρωπο. Οι μεταγενέστερες γενιές δεν θεωρούν τα αρχεία αυτά τίποτα περισσότερο από ιστορίες, και έτσι φαίνεται στους ανθρώπους ότι ο Θεός κρύβεται από τον άνθρωπο, ότι δεν κρύβεται το πρόσωπο του Θεού αλλά η διάθεσή Του και το θέλημά Του. Μετά τη συναναστροφή Μου σήμερα, εξακολουθείτε να νιώθετε ότι ο Θεός κρύβεται παντελώς από τον άνθρωπο; Εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι η διάθεση του Θεού κρύβεται από τον άνθρωπο;

Από τη στιγμή της δημιουργίας, η διάθεση του Θεού ήταν σύμφωνη με το έργο Του. Ποτέ δεν έχει κρυφτεί από τον άνθρωπο, αλλά έχει γνωστοποιηθεί πλήρως και έχει καταστεί σαφής προς τον άνθρωπο. Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου, η καρδιά του ανθρώπου απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από τον Θεό, και καθώς η διαφθορά του ανθρώπου έχει φτάσει σε μεγαλύτερο βάθος, ο άνθρωπος και ο Θεός αποξενώνονται ολοένα και περισσότερο. Αργά αλλά σταθερά, ο άνθρωπος έχει εξαφανιστεί από τα μάτια του Θεού. Ο άνθρωπος δεν μπορεί πια να «δει» τον Θεό, οπότε δεν λαμβάνει καμία «είδηση» του Θεού. Επομένως, δεν γνωρίζει αν υπάρχει ο Θεός και, μάλιστα, φτάνει μέχρι το σημείο και να αρνηθεί εντελώς την ύπαρξη του Θεού. Κατά συνέπεια, η αδυναμία κατανόησης του ανθρώπου για τη διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι δεν οφείλεται στο ότι ο Θεός κρύβεται από τον άνθρωπο, αλλά στο ότι η καρδιά του έχει απομακρυνθεί από τον Θεό. Παρόλο που ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, η καρδιά του ανθρώπου δεν περιέχει τον Θεό και δεν γνωρίζει πώς να αγαπάει τον Θεό ούτε θέλει να αγαπάει τον Θεό, γιατί η καρδιά του δεν πλησιάζει ποτέ κοντά στον Θεό και πάντα αποφεύγει τον Θεό. Ως εκ τούτου, η καρδιά του ανθρώπου είναι μακριά από τον Θεό. Άρα πού είναι η καρδιά του; Στην πραγματικότητα, η καρδιά του ανθρώπου δεν έχει πάει πουθενά: αντί να τη δώσει στον Θεό ή να την αποκαλύψει στον Θεό για να τη δει, την κράτησε για τον εαυτό του. Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι κάποιοι άνθρωποι προσεύχονται συχνά στον Θεό και λένε: «Θεέ μου, κοίταξε την καρδιά μου —Εσύ ξέρεις όλα όσα σκέφτομαι», και κάποιοι ορκίζονται μάλιστα ότι θα αφήσουν τον Θεό να τους κοιτάξει, και να τιμωρηθούν αν αθετήσουν τον όρκο τους. Παρόλο που ο άνθρωπος επιτρέπει στον Θεό να κοιτάζει μέσα στην καρδιά του, αυτό δεν σημαίνει ότι ο άνθρωπος είναι ικανός να υπακούει στις εντολές και τις ρυθμίσεις του Θεού, ούτε ότι έχει αφήσει τη μοίρα και τις προοπτικές του και όσα τον αφορούν υπό τον έλεγχο του Θεού. Έτσι, ανεξάρτητα από τους όρκους που κάνεις στον Θεό ή το τι δηλώνεις σ' Αυτόν, στα μάτια του Θεού η καρδιά σου είναι ακόμα κλειστή σ' Αυτόν, διότι

επιτρέπεις στον Θεό να κοιτάζει μέσα στην καρδιά σου, αλλά δεν Του επιτρέπεις να την ελέγχει. Με άλλα λόγια, δεν έχεις δώσει επ' ουδενί την καρδιά σου στον Θεό και λες μόνο ωραία λόγια για να τα ακούσει ο Θεός· κρύβεις, εντωμεταξύ, τις διάφορες δόλιες προθέσεις σου από τον Θεό, μαζί με τις πλεκτάνες σου, τις συνωμοσίες και τα σχέδιά σου, ενώ κρατάς σφικτά τις προοπτικές και τη μοίρα σου στα χέρια σου, τρέμοντας μήπως σου τις πάρει ο Θεός. Επομένως, ο Θεός δεν βλέπει ποτέ την ειλικρίνεια του ανθρώπου απέναντί Του. Παρόλο που ο Θεός παρατηρεί τα βάθη της καρδιάς του ανθρώπου και μπορεί να δει τι σκέφτεται και θέλει να κάνει ο άνθρωπος στην καρδιά του και μπορεί να δει τι κρατάει μέσα στην καρδιά του, η καρδιά του ανθρώπου δεν ανήκει στον Θεό και δεν έχει παραχωρήσει τον έλεγχο της στον Θεό. Τουτέστιν, ο Θεός έχει το δικαίωμα να παρατηρεί, αλλά δεν έχει το δικαίωμα να ελέγχει. Στην υποκειμενική συνείδηση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θέλει ή δεν προτίθεται να παραδοθεί στις διευθετήσεις του Θεού. Ο άνθρωπος δεν έχει μόνο απομονωθεί από τον Θεό, αλλά υπάρχουν ακόμη και άνθρωποι που σκέφτονται τρόπους να κλείσουν τις καρδιές τους, χρησιμοποιώντας ωραία λόγια και κολακεία για να δημιουργήσουν μια ψευδή εντύπωση και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του Θεού και να αποκρύψουν το αληθινό τους πρόσωπο από το βλέμμα του Θεού. Ο στόχος τους είναι να μην επιτρέψουν στον Θεό να δει, να μην επιτρέψουν στον Θεό να αντιληφθεί πώς είναι στην πραγματικότητα. Δεν θέλουν να δώσουν την καρδιά τους στον Θεό, αλλά να την κρατήσουν για τον εαυτό τους. Το κρυφό νόημα είναι ότι όσα κάνει ο άνθρωπος και όσα θέλει, τα σχεδιάζει, τα υπολογίζει και τα αποφασίζει ο ίδιος. Δεν ζητά τη συμμετοχή ή την παρέμβαση του Θεού, πολύ λιγότερο δε, χρειάζεται τις εντολές του Θεού, την αποστολή από τον Θεό είτε τις απαιτήσεις που ο Θεός θέτει στον άνθρωπο, οι αποφάσεις του ανθρώπου βασίζονται στις δικές του προθέσεις και συμφέροντα, στη δική του κατάσταση και περιστάσεις εκείνη τη στιγμή. Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί πάντα τις γνώσεις και τις ιδέες που του είναι οικείες, και τη δική του διάνοια για να κρίνει και να επιλέξει το μονοπάτι που θα πρέπει να πάρει και δεν επιτρέπει την παρέμβαση ή τον έλεγχο του Θεού. Αυτή είναι η καρδιά του ανθρώπου, την οποία βλέπει ο Θεός.

Από την αρχή μέχρι σήμερα, μόνο ο άνθρωπος ήταν σε θέση να συνομιλεί με τον Θεό. Τουτέστιν, μεταξύ όλων των έμβιων όντων και πλασμάτων του Θεού, μόνο ο άνθρωπος είναι σε θέση να συνομιλεί με τον Θεό. Ο άνθρωπος διαθέτει αυτιά που του επιτρέπουν να ακούει, και μάτια που του επιτρέπουν να βλέπει. Διαθέτει ομιλία, και τις δικές του ιδέες, και ελεύθερη βούληση. Κατέχει όλα όσα απαιτούνται για να ακούει τον Θεό να μιλάει, και να κατανοεί το θέλημα του Θεού, και να δέχεται την αποστολή από τον Θεό, οπότε ο Θεός μεταβιβάζει όλες τις επιθυμίες Του στον άνθρωπο, θέλοντας να κάνει τον άνθρωπο σύντροφο, ο οποίος να συμφωνεί μαζί Του και να μπορεί να πορευτεί μαζί Του. Από τότε που ξεκίνησε τη διαχείρισή Του, ο Θεός περίμενε τον άνθρωπο να Του χαρίσει την καρδιά του, να επιτρέψει στον Θεό να την εξαγνίσει και να την εξοπλίσει, να τον κάνει ευάρεστο και αγαπητό στον Θεό, να τον κάνει να έχει

φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό. Ο Θεός πάντα προσδοκούσε με χαρά και περίμενε αυτό το αποτέλεσμα. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στις καταγραφές της Βίβλου; Τουντέστιν, υπάρχουν στην Βίβλο άνθρωποι ικανοί να χαρίσουν την καρδιά τους στον Θεό; Έχει προηγηθεί κάτι ανάλογο πριν από τη σημερινή εποχή; Σήμερα, ας συνεχίσουμε να διαβάζουμε τις ιστορίες της Βίβλου και ας ρίξουμε μια ματιά εάν όσα έκανε ο άνθρωπος αυτός —ο Ιώβ— έχουν τυχόν σχέση με το θέμα του να «χαρίζετε την καρδιά σας στον Θεό» για το οποίο μιλάμε σήμερα. Ας δούμε αν ο Ιώβ ήταν ευάρεστος και αγαπητός στον Θεό.

Τι εντύπωση έχετε εσείς για τον Ιώβ; Αναφερόμενοι στο πρωτότυπο κείμενο, ορισμένοι λένε ότι ο Ιώβ «ήτο φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού». «Ήτο φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού»: τέτοια είναι η εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ. Πώς θα χαρακτηρίζατε εσείς τον Ιώβ, με τα δικά σας λόγια; Κάποιοι άνθρωποι λένε ότι ο Ιώβ ήταν καλός και λογικός άνθρωπος. Κάποιοι λένε ότι είχε αληθινή πίστη στον Θεό. Κάποιοι λένε ότι ο Ιώβ ήταν δίκαιος και φιλόανθρωπος. Εσείς έχετε δει την πίστη του Ιώβ, δηλαδή στην καρδιά σας δίνετε μεγάλη αξία και ζηλεύετε την πίστη του Ιώβ. Σήμερα, ας δούμε, λοιπόν, ποια ήταν τα γνωρίσματα του Ιώβ που τον έκαναν τόσο ευάρεστο στον Θεό. Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια των Γραφών.

Γ. Ο Ιώβ

1. Η αξιολόγηση του Ιώβ από τον Θεό και στη Βίβλο

Ιώβ 1:1 Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ιώβ· και ο άνθρωπος ούτος ήτο άμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού.

Ιώβ 1:5 Και ότε ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, έστελλεν ο Ιώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωϊ προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών· διότι έλεγεν ο Ιώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδιά αυτών. Ούτως έκαμνεν ο Ιώβ, πάντοτε.

Ιώβ 1:8 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού;

Ποιο βασικό σημείο βλέπετε σε αυτά τα εδάφια; Και τα τρία αυτά σύντομα εδάφια της Αγίας Γραφής σχετίζονται με τον Ιώβ. Αν και είναι σύντομα, δηλώνουν σαφώς τι είδους άτομο ήταν. Μέσω της περιγραφής της καθημερινής συμπεριφοράς του Ιώβ και της διαγωγής του, λένε σε όλους ότι, αντί να είναι ανεδαφική, η εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ ήταν βάσιμη. Μας λένε ότι, είτε επρόκειτο για την εκτίμηση του ανθρώπου για τον Ιώβ (Ιώβ 1:1), είτε για την εκτίμηση του Θεού γι' αυτόν (Ιώβ 1:8), είναι αμρότερα το αποτέλεσμα των πράξεων του Ιώβ ενώπιον Θεού και ανθρώπου (Ιώβ 1:5).

Κατ' αρχάς, ας διαβάσουμε το πρώτο εδάφιο: «Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ιώβ· και ο άνθρωπος ούτος ήτο άμεμπτος και ευθύς και

φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού». Αυτή είναι η πρώτη εκτίμηση του Ιώβ στη Βίβλο, και αυτή η πρόταση είναι η εκτίμηση του συγγραφέα για τον Ιώβ. Φυσικά, αντιπροσωπεύει και την εκτίμηση του ανθρώπου για τον Ιώβ, δηλαδή «ο άνθρωπος ούτος ήτο άμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού». Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε την εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ: «Δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού». Από τις δύο, η μία προήλθε από τον άνθρωπο και η άλλη προήλθε από τον Θεό. Πρόκειται για δύο εκτιμήσεις με το ίδιο περιεχόμενο. Φαίνεται, λοιπόν, ότι η συμπεριφορά και η διαγωγή του Ιώβ ήταν γνωστές στον άνθρωπο, αλλά τύγχαναν και του επαίνου του Θεού. Με άλλα λόγια, η διαγωγή του Ιώβ ενώπιον του ανθρώπου και η διαγωγή του ενώπιον του Θεού ήταν ίδιες. Έθεσε τη συμπεριφορά και τα κίνητρά του ενώπιον του Θεού ανά πάσα στιγμή, έτσι ώστε να μπορεί ο Θεός να τα παρατηρεί, και σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Έτσι, στα μάτια του Θεού, από τους ανθρώπους της γης μόνο ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς, σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό.

Συγκεκριμένες εκδηλώσεις του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού στην καθημερινή του ζωή

Στη συνέχεια, ας δούμε κάποιες συγκεκριμένες εκδηλώσεις του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Εκτός από τα προηγούμενα και τα επόμενα εδάφια, ας διαβάσουμε επίσης το εδάφιο Ιώβ 1:5, που είναι μία από τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Σχετίζεται με το πώς σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό στην καθημερινή του ζωή. Όπως φαίνεται σαφέστατα, όχι μόνο έκανε ό,τι όφειλε χάριν του σεβασμού του για τον Θεό και την αποφυγή του κακού, αλλά τακτικά θυσίαζε ολοκαυτώματα ενώπιον του Θεού για λογαριασμό των γιων του. Φοβόταν ότι συχνά «ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδιά αυτών» ενώ γλεντούσαν. Πώς εκδηλώθηκε αυτός ο σεβασμός στον Ιώβ; Το πρωτότυπο κείμενο αναφέρει τα εξής: «Και ότε ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, έστελλεν ο Ιώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωϊ προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών». Η συμπεριφορά του Ιώβ μάς δείχνει ότι, αντί να εκδηλώνεται στην εξωτερική του συμπεριφορά, ο σεβασμός του για τον Θεό προερχόταν από την καρδιά του, και ότι ο σεβασμός του για τον Θεό μπορούσε να φανεί σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής του, ανά πάσα στιγμή, διότι όχι μόνο απέφευγε ο ίδιος το κακό, αλλά συχνά θυσίαζε ολοκαυτώματα για λογαριασμό των γιων του. Με άλλα λόγια, ο Ιώβ όχι μόνο έτρεμε μήπως αμαρτήσει κατά του Θεού και απαρνηθεί τον Θεό στην καρδιά του, αλλά ανησυχούσε μήπως και οι γιοι του αμαρτήσουν κατά του Θεού και Τον απαρνηθούν στην καρδιά τους. Αυτό δείχνει ότι η αλήθεια του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό άντεξε τον εξονυχιστικό έλεγχο, και είναι πέραν αμφιβολίας οποιουδήποτε ανθρώπου. Τα έκανε αυτά περιστασιακά ή συχνά; Η τελευταία πρόταση του κειμένου είναι «Ούτως έκαμνεν ο Ιώβ, πάντοτε». Το νόημα αυτών των φράσεων είναι ότι ο Ιώβ

δεν πήγαινε να ελέγξει τι έκαναν οι γιοί του περιστασιακά ή όποτε ήθελε, ούτε εξομολογούταν στον Θεό μέσω της προσευχής. Αντ' αυτού, έστελνε τακτικά τους γιους του να αγιαστούν και θυσίαζε ολοκαυτώματα γι' αυτούς. Η λέξη «πάντοτε» εδώ δεν σημαίνει ότι το έκανε για μία ή δύο μέρες ή άπαξ. Σημαίνει ότι η εκδήλωση του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό δεν ήταν προσωρινή και δεν σταματούσε στη θεωρία ή στα προφορικά λόγια. Αντιθέτως, η οδός του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού καθοδηγούσε την καρδιά του, υπαγόρευε τη συμπεριφορά του και ήταν μέσα στην καρδιά του η ρίζα της ύπαρξής του. Το ότι τα έκανε αυτά πάντοτε δείχνει ότι, στην καρδιά του, συχνά φοβόταν μήπως ο ίδιος είχε αμαρτήσει κατά του Θεού και φοβόταν μήπως οι γιοι και οι κόρες του αμαρτήσουν κατά του Θεού. Αντιπροσωπεύει μάλιστα πόση βαρύτητα είχε ο σεβασμός για τον Θεό και η αποφυγή του κακού μέσα στην καρδιά του. Συνεπώς, τα έκανε αυτά πάντοτε, επειδή στην καρδιά του φοβόταν και έτρεμε —φοβόταν ότι είχε διαπράξει κακό και ότι είχε αμαρτήσει κατά του Θεού και ότι είχε παρεκκλίνει από την οδό του Θεού και έτσι δεν μπορούσε να ικανοποιήσει τον Θεό. Ταυτόχρονα, ανησυχούσε επίσης για τους γιους και τις κόρες του, φοβούμενος ότι είχαν υβρίσει τον Θεό. Αυτή ήταν η κανονική διαγωγή του Ιώβ στην καθημερινή του ζωή. Είναι ακριβώς αυτή η κανονική διαγωγή που αποδεικνύει ότι ο σεβασμός του Ιώβ για τον Θεό και την αποφυγή του κακού δεν είναι λόγια του αέρα, ότι ο Ιώβ πραγματικά βίωνε αυτήν την πραγματικότητα. «Ούτως έκαμνεν ο Ιώβ, πάντοτε»: αυτά τα λόγια μάς μιλούν για τα καθημερινά έργα του Ιώβ ενώπιον του Θεού. Όταν συμπεριφερόταν πάντοτε κατ' αυτόν τον τρόπο, άγγιζε η συμπεριφορά του και η καρδιά του τον Θεό; Με άλλα λόγια, ένιωθε ο Θεός συχνά ευχαρίστηση από την καρδιά και τη συμπεριφορά του; Τότε, σε ποια κατάσταση και σε ποιο πλαίσιο τα έκανε αυτά ο Ιώβ πάντοτε; Μερικοί άνθρωποι λένε: «Ενεργούσε έτσι επειδή ο Θεός εμφανιζόταν συχνά στον Ιώβ». Κάποιοι λένε: «Τα έκανε αυτά συνεχώς γιατί είχε τη θέληση να αποφεύγει το κακό». Και κάποιοι λένε: «Ίσως σκέφτηκε ότι τα πλούτη του δεν είχαν έρθει εύκολα και γνώριζε ότι του είχαν δοθεί από τον Θεό και γι' αυτό έτρεμε μήπως χάσει την περιουσία του αν διέπραττε αμαρτία κατά του Θεού ή ύβριζε τον Θεό». Ανταποκρίνονται αυτοί οι ισχυρισμοί στην αλήθεια; Σαφώς και όχι. Διότι, στα μάτια του Θεού, αυτό που ο Θεός αποδεχόταν και εκτιμούσε περισσότερο στον Ιώβ δεν ήταν απλώς ότι συμπεριφερόταν έτσι πάντοτε. Πολύ περισσότερο, ήταν η διαγωγή του ενώπιον του Θεού, του ανθρώπου και του Σατανά όταν παραδόθηκε στον Σατανά και υποβλήθηκε στον πειρασμό. Τα παρακάτω εδάφια προσφέρουν τα πιο πειστικά στοιχεία, στοιχεία που μας αποδεικνύουν ότι η εκτίμηση του Ιώβ από τον Θεό ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια της Αγίας Γραφής.

2. Ο Σατανάς βάζει σε πειρασμό τον Ιώβ για πρώτη φορά (τα ζώα του γίνονται λεία ληστών και συμφορά πλήττει τα παιδιά του)

α. Τα λόγια που εκφράζει ο Θεός

Ιώβ 1:8 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού;

Ιώβ 1:12 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Ιδού, εις την χείρα σου πάντα όσα έχει· μόνον επ' αυτόν μη επιβάλῃς την χείρα σου. Και εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Ιεχωβά.

β. Η απάντηση του Σατανά

Ιώβ 1:9-11 Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; Δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδῃς εάν δεν σε βλασφημήσῃ κατά πρόσωπον.

Ο Θεός επιτρέπει στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, έτσι ώστε να οδηγηθεί η πίστη του Ιώβ στην τελείωση

Το Ιώβ 1:8 είναι η πρώτη καταγραφή που βλέπουμε στη Βίβλο μιας συνομιλίας μεταξύ του Ιεχωβά Θεού και του Σατανά. Τι είπε λοιπόν ο Θεός; Το πρωτότυπο κείμενο αναφέρει τα εξής: «Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού;» Αυτή ήταν η εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ ενώπιον του Σατανά. Ο Θεός είπε ότι ήταν ένας άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος, κάποιος που σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Πριν από αυτά τα λόγια μεταξύ του Θεού και του Σατανά, ο Θεός είχε αποφασίσει ότι θα χρησιμοποιούσε τον Σατανά για να υποβάλει σε πειρασμό τον Ιώβ —ότι θα παρέδιδε τον Ιώβ στον Σατανά. Από μία άποψη, αυτό θα αποδείκνυε ότι η παρατήρηση του Θεού και η εκτίμησή Του για τον Ιώβ ήταν ακριβείς και σωστές, και θα ταπεινώναν τον Σατανά μέσω της μαρτυρίας του Ιώβ. Από την άλλη, θα οδηγούσε την πίστη και τον σεβασμό του Ιώβ για τον Θεό στην τελείωση. Συνεπώς, όταν ο Σατανάς ήλθε ενώπιον του Θεού, ο Θεός δεν κατέφυγε σε αοριστολογίες. Μπήκε κατ' ευθείαν στην ουσία και ρώτησε τον Σατανά: «Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού;» Η ερώτηση του Θεού έχει το ακόλουθο νόημα: ο Θεός ήξερε ότι ο Σατανάς είχε περιπλανηθεί παντού και συχνά κατασκόπευε τον Ιώβ, ο οποίος ήταν υπηρέτης του Θεού. Συχνά έβαζε τον Ιώβ σε πειρασμό και του επιτίθετο προσπαθώντας να βρει έναν τρόπο να τον καταστρέψει για να αποδείξει ότι η πίστη και ο σεβασμός του προς τον Θεό δεν μπορούσαν να μείνουν ακλόνητα. Ο Σατανάς επίσης αναζητούσε συνεχώς ευκαιρίες να καταστρέψει τον Ιώβ, ώστε ο Ιώβ να απαρνηθεί τον Θεό και ώστε ο Σατανάς να μπορέσει να τον αρπάξει από

τα χέρια του Θεού. Εντούτοις, ο Θεός κοίταξε μέσα στην καρδιά του Ιώβ και είδε ότι ήταν άμεμπτος και ευθύς και ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Ο Θεός χρησιμοποίησε μια ερώτηση για να πει στον Σατανά ότι ο Ιώβ ήταν ένας άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος που σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό, ότι ο Ιώβ δεν θα απαρνιόταν ποτέ τον Θεό ούτε θα ακολουθούσε τον Σατανά. Έχοντας ακούσει την εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ, ο Σατανάς ένιωσε οργή λόγω της ταπείνωσής του και θύμωσε ακόμα περισσότερο και ανυπομονούσε πιο πολύ να αρπάξει τον Ιώβ, διότι ο Σατανάς δεν πίστευε ποτέ ότι κάποιος θα μπορούσε να είναι άμεμπτος και ευθύς, ή ότι θα μπορούσε να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Ταυτόχρονα, ο Σατανάς μισούσε επίσης την τελειότητα και την ακεραιότητα στον άνθρωπο, και μισούσε τους ανθρώπους που μπορούσαν να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό. Έτσι, αναφέρεται στο κατά Ιώβ 1:9-11: «Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; Δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον». Ο Θεός γνώριζε πολύ καλά τη μοχθηρή φύση του Σατανά, και γνώριζε πολύ καλά ότι ο Σατανάς είχε προγραμματίσει από πολύ παλιά να καταστρέψει τον Ιώβ, και έτσι θέλησε ο Θεός, λέγοντας για άλλη μια φορά στον Σατανά ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς και ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό, να κάνει τον Σατανά να συμφωνήσει, να κάνει τον Σατανά να αποκαλύψει το αληθινό του πρόσωπο και να επιτεθεί και να δελεάσει τον Ιώβ. Με άλλα λόγια, ο Θεός τόνισε σκόπιμα ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς και ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό και κατ' αυτόν τον τρόπο έκανε τον Σατανά να επιτεθεί στον Ιώβ λόγω του μίσους και της οργής του Σατανά για το ότι ο Ιώβ ήταν ένας άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος που σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Ως εκ τούτου, ο Θεός θα ταπείνωνε τον Σατανά λόγω του ότι ο Ιώβ ήταν ένας άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος, ο οποίος σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό, και ο Σατανάς θα γνώριζε την πλήρη ταπείνωση και ήττα. Κατόπιν τούτου, ο Σατανάς δεν θα αμφέβαλλε πλέον ούτε θα εκτόξευε κατηγορίες όσον αφορά την τελειότητα, την ακεραιότητα του Ιώβ, τον σεβασμό για τον Θεό ή την αποφυγή του κακού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η δοκιμασία του Θεού και ο πειρασμός του Σατανά ήταν σχεδόν αναπόφευκτα. Ο μόνος που ήταν σε θέση να αντέξει τη δοκιμασία του Θεού και τον πειρασμό του Σατανά ήταν ο Ιώβ. Μετά από αυτή τη συνομιλία, ο Σατανάς έλαβε άδεια να υποβάλει σε πειρασμό τον Ιώβ. Έτσι, ξεκίνησε ο πρώτος γύρος των επιθέσεων του Σατανά. Ο στόχος αυτών των επιθέσεων ήταν η περιουσία του Ιώβ, επειδή ο Σατανάς είχε προβεί στην ακόλουθη κατηγορία εναντίον του Ιώβ: «Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; [...] τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής». Ως εκ τούτου, ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να πάρει όλα όσα είχε ο Ιώβ —αυτός ήταν ακριβώς ο λόγος για τον οποίο ο Θεός μίλησε με τον Σατανά. Εντούτοις, ο Θεός είχε μια απαίτηση από τον Σατανά: «Εις την χείρα σου πάντα όσα έχει· μόνον επ' αυτόν μη επιβάλης την χείρα

σου» (Ιώβ 1:12). Αυτός ήταν ο όρος που έθεσε ο Θεός αφού επέτρεψε στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ και παρέδωσε τον Ιώβ στα χέρια του Σατανά, και αυτό ήταν το όριο που έθεσε στον Σατανά: διέταξε τον Σατανά να μη βλάψει τον Ιώβ. Επειδή ο Θεός αναγνώρισε ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς, και επειδή πίστευε ότι η τελειότητα και η ακεραιότητα του Ιώβ ενώπιόν Του ήταν πέραν πάσης αμφιβολίας και μπορούσε να αντέξει τη δοκιμασία, ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, αλλά επέβαλε έναν περιορισμό στον Σατανά: ο Σατανάς είχε το δικαίωμα να πάρει όλη την περιουσία του Ιώβ, αλλά δεν μπορούσε να τον αγγίξει. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ο Θεός δεν παρέδωσε τον Ιώβ εξ' ολοκλήρου στον Σατανά εκείνη τη στιγμή. Ο Σατανάς θα μπορούσε να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ με όποιον τρόπο ήθελε, αλλά δεν μπορούσε να βλάψει τον ίδιο τον Ιώβ, δεν θα μπορούσε να πειράξει ούτε μια τρίχα στο κεφάλι του, γιατί τα πάντα γύρω από τον άνθρωπο ελέγχονται από τον Θεό, αλλά και επειδή και το αν ο άνθρωπος ζει ή πεθαίνει το αποφασίζει ο Θεός, ο Σατανάς δεν έχει αυτήν την άδεια. Αφού ο Θεός είπε αυτά τα λόγια στον Σατανά, ο Σατανάς ανυπομονούσε να ξεκινήσει το έργο του. Χρησιμοποίησε κάθε μέσο για να δελεάσει τον Ιώβ, και μετά από λίγο καιρό, ο Ιώβ είχε χάσει ένα τεράστιο κοπάδι από πρόβατα και βόδια και όλη την περιουσία που του έδωσε ο Θεός... Έτσι, τον βρήκαν οι δοκιμασίες του Θεού.

Παρόλο που η Βίβλος μάς λέει από πού προήλθαν οι πειρασμοί του Ιώβ, είχε ο ίδιος ο Ιώβ, ο οποίος υποβλήθηκε σε αυτούς τους πειρασμούς, επίγνωση του τι συνέβαινε; Ο Ιώβ ήταν απλώς ένας θνητός. Φυσικά και δεν γνώριζε τίποτα από την ιστορία που ξεδιπλώνονταν γύρω του. Εντούτοις, ο σεβασμός του για τον Θεό και η τελειότητα και η ακεραιότητά του τον έκαναν να συνειδητοποιήσει ότι τον είχαν βρει οι δοκιμασίες του Θεού. Δεν ήξερε τι είχε συμβεί στην πνευματική σφαίρα, ούτε ποιες ήταν οι προθέσεις του Θεού πίσω από αυτές τις δοκιμασίες. Γνώριζε, ωστόσο, ότι ανεξάρτητα από το τι συνέβη σ' αυτόν, θα έπρεπε να μένει ακλόνητος ως προς την τελειότητα και την ακεραιότητά του, και θα έπρεπε να τηρεί την οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Ο Θεός είδε ξεκάθαρα τη στάση και την αντίδραση του Ιώβ όσον αφορά αυτά τα θέματα. Και τι είδε ο Θεός; Είδε τη θεοφοβούμενη καρδιά του Ιώβ, γιατί από την αρχή μέχρι ότου δοκιμάστηκε ο Ιώβ, η καρδιά του Ιώβ παρέμεινε ανοιχτή στον Θεό, τέθηκε ενώπιον του Θεού και ο Ιώβ δεν απαρνήθηκε την τελειότητα ή την ακεραιότητά του, ούτε απέρριψε ή αρνήθηκε τον σεβασμό για τον Θεό και την αποφυγή του κακού —τίποτα δεν ήταν πιο ευάρεστο στον Θεό από αυτό. Στη συνέχεια, θα δούμε σε τι πειρασμούς υποβλήθηκε ο Ιώβ και πώς αντιμετώπισε αυτές τις δοκιμασίες. Ας διαβάσουμε από τις Γραφές.

γ. Η αντίδραση του Ιώβ

Ιώβ 1:20-21 Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί· ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον.

Ο Ιώβ αναλαμβάνει την υποχρέωση να επιστρέψει όλα όσα έχει ως απόρροια του σεβασμού του για τον Θεό

Αφού ο Θεός είπε στον Σατανά: «Εις την χείρα σου πάντα όσα έχει· μόνον επ’ αυτόν μη επιβάλῃς την χείρα σου», ο Σατανάς αναχώρησε, και λίγο αργότερα ο Ιώβ δέχτηκε ξαφνικές και δριμείς επιθέσεις: Αρχικά, τα βόδια και τα γαϊδούρια του έγιναν λεία ληστών και μερικοί από τους υπηρέτες του του σκοτώθηκαν· κατόπιν, τα πρόβατα και κάποιοι άλλοι υπηρέτες του κήκαν ολοσχερώς. Στη συνέχεια, οι καμήλες του εκλάπησαν και ακόμη περισσότεροι από τους υπηρέτες του του δολοφονήθηκαν. Τέλος, χάθηκαν οι ζωές των γιων του και των κορών του. Αυτή η σειρά επιθέσεων ήταν το μαρτύριο που υπέστη ο Ιώβ κατά τον πρώτο πειρασμό. Όπως διέταξε ο Θεός, κατά τη διάρκεια αυτών των επιθέσεων ο Σατανάς έβαλε στόχο μόνο την περιουσία του Ιώβ και τα παιδιά του, και δεν έβλαψε τον ίδιο τον Ιώβ. Έτσι, ο Ιώβ, από εκεί που ήταν πλούσιος άνθρωπος με μεγάλη περιουσία, γρήγορα κατέληξε να μην έχει τίποτα. Κανείς δεν θα μπορούσε να αντέξει αυτό το ξαφνικό χτύπημα ή να αντιδράσει κατάλληλα, ωστόσο ο Ιώβ έδειξε την εξαιρετική πλευρά του. Οι Γραφές παρέχουν την ακόλουθη περιγραφή: «Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε». Αυτή ήταν η πρώτη αντίδραση του Ιώβ αφού άκουσε ότι είχε χάσει τα παιδιά του και όλη του την περιουσία. Κατά κύριο λόγο, δεν φάνηκε έκπληκτος ή πανικόβλητος, πολύ λιγότερο δε, εξέφρασε θυμό ή μίσος. Βλέπεις, λοιπόν, ότι στην καρδιά του είχε ήδη αναγνωρίσει ότι αυτές οι καταστροφές δεν ήταν ατύχημα ούτε προήλθαν από ανθρώπινο χέρι, πολύ λιγότερο δε, αποτελούσαν αντίποινα ή τιμωρία. Αντ’ αυτού, τον είχαν πλήξει οι δοκιμασίες του Ιεχωβά. Ο Ιεχωβά ήθελε να του αφαιρέσει την περιουσία και τα παιδιά του. Ο Ιώβ ήταν πολύ ήρεμος και είχε καθαρό μυαλό τότε. Η άμεμπτη και ευθεία ανθρώπινη φύση του τού επέτρεψε με ορθολογικό και φυσικό τρόπο να προβεί σε ακριβείς κρίσεις και αποφάσεις σχετικά με τις συμφορές που τον είχαν πλήξει και, κατά συνέπεια, συμπεριφέρθηκε με ασυνήθιστη ηρεμία: «Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε». «Διέσχισε το επένδυμα αυτού» σημαίνει ότι γδύθηκε και ήταν γυμνός. «Εξύρισε την κεφαλήν αυτού» σημαίνει ότι είχε επιστρέψει ενώπιον του Θεού ως νεογέννητο βρέφος. «Έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε» σημαίνει ότι είχε έρθει στον κόσμο γυμνός, και χωρίς υπάρχοντα και σήμερα, επέστρεφε στον Θεό σαν νεογέννητο βρέφος. Τη στάση του Ιώβ έναντι όλων όσα τον έπληξαν δεν θα μπορούσε να την υιοθετήσει κανένα από τα πλάσματα του Θεού. Η πίστη του στον Ιεχωβά υπερέβη τη σφαίρα της πίστης. Αυτός ήταν ο σεβασμός του για τον Θεό, και η υπακοή του στον Θεό· δεν ήταν μόνο σε θέση να ευχαριστήσει τον Θεό διότι του πρόσφερε, αλλά και γιατί αφαίρεσε απ’ αυτόν. Επιπλέον, ήταν σε θέση να αναλάβει την ευθύνη να επιστρέψει στον Θεό όλα όσα κατείχε, συμπεριλαμβανομένης της ζωής του.

Ο σεβασμός και η υπακοή του Ιώβ απέναντι στον Θεό συνιστά παράδειγμα για την ανθρωπότητα, και η τελειότητα και η ακεραιότητά του ήταν το αποκορύφωμα της

ανθρώπινης φύσης που οφείλει να κατέχει ο άνθρωπος. Παρόλο που δεν είδε τον Θεό, συνειδητοποίησε ότι ο Θεός όντως υπήρχε και εξαιτίας αυτής της συνειδητοποίησης, σεβόταν τον Θεό —και λόγω του σεβασμού του για τον Θεό, ήταν σε θέση να υπακούσει στον Θεό. Άφησε στον Θεό ελεύθερο το πεδίο να πάρει ό,τι είχε, εντούτοις δεν διαμαρτυρήθηκε και έπεσε κάτω ενώπιον του Θεού και Του είπε ότι, εκείνη τη στιγμή, ακόμα κι αν ο Θεός έπαιρνε τη σάρκα του, θα Τον άφηνε να το πράξει με χαρά, αδιαμαρτύρητα. Ολόκληρη η διαγωγή του οφείλεται στην άμεμπτη και ευθεία ανθρώπινη φύση του. Με άλλα λόγια, ως αποτέλεσμα της αθωότητας, της εντιμότητας και της καλοσύνης του, ο Ιώβ έμεινε ακλόνητος στη συνειδητοποίηση και τη βίωση της ύπαρξης του Θεού. Επί αυτής της βάσης έθεσε απαιτήσεις στον εαυτό του και τυποποίησε τη σκέψη, τη συμπεριφορά, τη διαγωγή και τις αρχές των πράξεών του ενώπιον του Θεού σύμφωνα με την καθοδήγησή του από τον Θεό και τα έργα του Θεού που είχε δει μεταξύ των πάντων. Με την πάροδο του χρόνου, οι εμπειρίες του δημιούργησαν έναν αληθινό και πραγματικό σεβασμό για τον Θεό και τον έκαναν να αποφεύγει το κακό. Αυτή ήταν η πηγή της ακεραιότητας στην οποία ο Ιώβ παρέμενε σταθερός. Ο Ιώβ διέθετε μια έντιμη, αθώα και αγαθή ανθρώπινη φύση και είχε πραγματική εμπειρία του σεβασμού για τον Θεό, της υπακοής στον Θεό και της αποφυγής του κακού, καθώς και της γνώσης ότι «ο Ιεχωβά έδωσε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν». Μόνο λόγω αυτών των γνωρισμάτων ήταν σε θέση να παραμείνει ακλόνητος στη μαρτυρία του εν μέσω αυτών των άγριων επιθέσεων του Σατανά, και μόνο εξαιτίας αυτών μπόρεσε να μην απογοητεύσει τον Θεό και να δώσει μια ικανοποιητική απάντηση στον Θεό όταν τον έπληξαν οι δοκιμασίες του Θεού. Παρόλο που η συμπεριφορά του Ιώβ κατά τον πρώτο πειρασμό ήταν πολύ έντιμη, οι μετέπειτα γενιές δεν ήταν βέβαιο ότι θα μπορούσαν να πετύχουν αυτή την εντιμότητα ακόμη και μετά από μια ζωή προσπαθειών, ούτε θα διέθεταν απαραίτητως τη διαγωγή του Ιώβ που περιγράφηκε παραπάνω. Σήμερα, όταν αντιμετωπίζετε την έντιμη συμπεριφορά του Ιώβ και τη συγκρίνετε με τις κραυγές και τον προσδιορισμό της «απόλυτης υπακοής και πίστης μέχρι θανάτου» που επιδεικνύουν στον Θεό όσοι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον Θεό και ακολουθούν τον Θεό, νιώθετε ή όχι βαθιά ντροπή;

Όταν διαβάζεις στις Γραφές όλα όσα υπέφερε ο Ιώβ και η οικογένειά του, ποια είναι η αντίδρασή σου; Χάνεσαι στις σκέψεις σου; Έχεις μείνει άναυδος; Θα μπορούσαν οι δοκιμασίες που έπληξαν τον Ιώβ να περιγραφούν ως «τρομακτικές»; Με άλλα λόγια, και μόνο η ανάγνωση των δοκιμασιών του Ιώβ όπως περιγράφονται στις Γραφές είναι αρκετά τρομακτική, για να μην πούμε τίποτα για το πώς θα ήταν στην πραγματικότητα. Βλέπεις, λοιπόν, ότι όσα βρήκαν τον Ιώβ δεν ήταν «πρακτική άσκηση», αλλά μια αληθινή «μάχη», που περιείχε αληθινά «όπλα» και «σφαίρες». Αλλά, από ποιου το χέρι υποβλήθηκε σε αυτές τις δοκιμασίες; Ήταν, φυσικά, έργο του Σατανά και ο Σατανάς τα έκανε αυτά με τα ίδια του τα χέρια. Ωστόσο, αυτά τα πράγματα είχαν εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό. Μήπως ο Θεός είπε στον Σατανά με ποια μέσα να δελεάσει τον Ιώβ; Όχι. Ο Θεός απλώς του έθεσε έναν όρο τον οποίο έπρεπε να τηρήσει ο Σατανάς, και κατόπιν

ο Ιώβ υποβλήθηκε στον πειρασμό. Όταν ο Ιώβ, υποβλήθηκε στον πειρασμό, έδωσε στους ανθρώπους μια αίσθηση της κακίας και της ασχήμιας του Σατανά, της μοχθηρίας και του μίσους του για τον άνθρωπο, και της εχθρότητάς του προς τον Θεό. Από εκεί καταλαβαίνουμε ότι τα λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν πόσο σκληρός ήταν αυτός ο πειρασμός. Μπορεί να ειπωθεί ότι η μοχθηρή φύση με την οποία ο Σατανάς κακοποιούσε τους ανθρώπους και το άσχημο πρόσωπό του αποκαλύφθηκαν πλήρως εκείνη τη στιγμή. Ο Σατανάς χρησιμοποίησε αυτή την ευκαιρία, την ευκαιρία που του δόθηκε με την άδεια του Θεού, να υποβάλει τον Ιώβ σε φρενήρη και ανελέητη κακοποίηση, η μέθοδος και το επίπεδο σκληρότητας της οποίας ήταν τόσο αδιανόητα όσο και παντελώς αβάσταχτα για τους σημερινούς ανθρώπους. Αντί να λέμε ότι ο Σατανάς υπέβαλε σε πειρασμό τον Ιώβ, και ότι αυτός παρέμεινε σταθερός στη μαρτυρία του κατά τη διάρκεια αυτού του πειρασμού, καλύτερα να λέμε ότι στις δοκιμασίες που του έθεσε ο Θεός, ο Ιώβ ξεκίνησε έναν αγώνα με τον Σατανά για να προστατεύσει την τελειότητα και την ακεραιότητά του, και να υπερασπιστεί την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Σε αυτόν τον αγώνα, ο Ιώβ έχασε ένα τεράστιο κοπάδι από πρόβατα και βόδια, έχασε όλη του την περιουσία και έχασε τους γιους και τις θυγατέρες του. Ωστόσο, δεν εγκατέλειψε την τελειότητα, την ακεραιότητα ή τον σεβασμό του για τον Θεό. Με άλλα λόγια, σε αυτόν τον αγώνα με τον Σατανά, ο Ιώβ προτιμούσε να στερηθεί την περιουσία και τα παιδιά του, αντί να απωλέσει την τελειότητα, την ακεραιότητα και τον σεβασμό του για τον Θεό. Προτίμησε να μείνει πιστός στην αρχή του τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Οι Γραφές παρέχουν μια συνοπτική περιγραφή ολόκληρης της διαδικασίας με την οποία ο Ιώβ έχασε τα περιουσιακά του στοιχεία, και καταγράφουν τη συμπεριφορά και τη στάση του Ιώβ. Αυτές οι συνοπτικές, περιεκτικές αναφορές δίνουν την αίσθηση ότι ο Ιώβ ήταν σχεδόν χαλαρός όταν αντιμετώπιζε αυτόν τον πειρασμό, αλλά εάν αυτό που συνέβη στην πραγματικότητα μπορούσε να αναπαραχθεί, —αν αναλογιστούμε και τη μοχθηρή φύση του Σατανά— τότε τα πράγματα δεν θα ήταν τόσο απλά ή εύκολα όπως περιγράφονται σε αυτές τις προτάσεις. Η πραγματικότητα ήταν πολύ πιο σκληρή. Αυτό είναι το επίπεδο του ολέθρου και του μίσους με το οποίο ο Σατανάς αντιμετωπίζει την ανθρωπότητα και όλους όσους επιδοκιμάζει ο Θεός. Εάν ο Θεός δεν είχε ζητήσει από τον Σατανά να μη βλάψει τον Ιώβ, ο Σατανάς θα τον είχε σίγουρα σφάξει χωρίς καμία ενοχή. Ο Σατανάς δεν θέλει κανείς να λατρεύει τον Θεό ούτε επιθυμεί όσοι είναι δίκαιοι στα μάτια του Θεού και όσοι είναι άμεμπτοι και ευθείς να συνεχίσουν να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό. Διότι όταν οι άνθρωποι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό σημαίνει ότι αποφεύγουν και απαρνούνται τον Σατανά, οπότε ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε την άδεια του Θεού να διοχετεύσει ανελέητα όλη του την οργή και το μίσος στον Ιώβ. Βλέπεις, λοιπόν, πόσο μεγάλο ήταν το μαρτύριο που υπέφερε ο Ιώβ, στο μυαλό και στη σάρκα, εξωτερικά και εσωτερικά. Σήμερα, δεν βλέπουμε πώς ήταν εκείνη την εποχή και μπορούμε να πάρουμε, από τις περιγραφές της Βίβλου, μόνο μια μικρή γεύση των συναισθημάτων του Ιώβ όταν υπέστη αυτό το μαρτύριο.

Η ακλόνητη ακεραιότητα του Ιώβ ταπεινώνει τον Σατανά και τον τρέπει πανικόβλητο σε φυγή

Λοιπόν, τι έκανε ο Θεός όταν ο Ιώβ υπέστη αυτό το μαρτύριο; Ο Θεός παρατηρούσε, και παρακολουθούσε, και περίμενε το αποτέλεσμα. Καθώς ο Θεός παρατηρούσε και παρακολουθούσε, πώς ένιωθε; Ένιωθε θλίψη, βέβαια. Ωστόσο, είναι πιθανόν ο Θεός να μπορούσε να μετανιώσει που επέτρεψε στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, μόνο και μόνο εξαιτίας της θλίψης του; Η απάντηση είναι: Όχι, δεν θα μπορούσε να νιώθει τόσες τύψεις. Διότι πίστευε σθεναρά ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς, ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Ο Θεός είχε δώσει στον Σατανά απλώς την ευκαιρία να επιβεβαιώσει το πόσο δίκαιος ήταν ο Ιώβ ενώπιον του Θεού, και να αποκαλύψει τη δική του κακία και ασέβεια. Ήταν, επίσης, μια ευκαιρία για τον Ιώβ να μαρτυρήσει το πόσο δίκαιος ήταν και ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό ενώπιον των ανθρώπων του κόσμου, του Σατανά και όσων ακολουθούν τον Θεό. Μήπως το τελικό αποτέλεσμα αποδεικνύει ότι η εκτίμηση του Θεού για τον Ιώβ ήταν σωστή και αλάνθαστη; Όντως ο Ιώβ νίκησε τον Σατανά; Εδώ διαβάζουμε τα πρωτότυπα λόγια που εκφράζει ο Ιώβ, λόγια που αποδεικνύουν ότι είχε νικήσει τον Σατανά. Είπε: «Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί». Αυτή είναι η στάση της υπακοής του Ιώβ προς τον Θεό. Στη συνέχεια, είπε: «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον». Αυτά τα λόγια που εξέφρασε ο Ιώβ αποδεικνύουν ότι ο Θεός παρατηρεί τα βάθη της καρδιάς του ανθρώπου, ότι είναι σε θέση να εξετάσει το μυαλό του ανθρώπου και αποδεικνύουν ότι η επιδοκιμασία του Ιώβ από Αυτόν είναι σωστή, ότι αυτός ο άνθρωπος που έτυχε της επιδοκιμασίας του Θεού ήταν δίκαιος. «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον». Αυτά τα λόγια είναι η μαρτυρία του Ιώβ προς τον Θεό. Αυτά τα συνηθισμένα λόγια φόβισαν τον Σατανά, τον ταπείνωσαν και τον έκαναν να τραπεί πανικόβλητος σε φυγή και, επιπλέον, έθεσαν τον Σατανά σε δεσμά και τον αφόπλισαν. Επίσης, αυτά τα λόγια έκαναν τον Σατανά να αισθανθεί τη θαυμασιότητα και τη δύναμη των έργων του Ιεχωβά Θεού και του επέτρεψαν να αντιληφθεί το εξαιρετικό χάρισμα εκείνου, στην καρδιά του οποίου κυριαρχούσε η οδός του Θεού. Επιπλέον, έδειξαν στον Σατανά την ισχυρή ζωτικότητα που επέδειξε ένας μικρός και ασήμαντος άνθρωπος, που ακολουθεί πιστά την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Έτσι, ο Σατανάς ηττήθηκε στον πρώτο αγώνα. Παρ' όλο που είχε «μάθει από αυτό», ο Σατανάς δεν είχε καμία πρόθεση να αφήσει τον Ιώβ να φύγει, ούτε είχε αλλάξει η φθονερή του φύση. Ο Σατανάς ήθελε να συνεχίσει τις επιθέσεις κατά του Ιώβ, οπότε, για άλλη μια φορά, ήλθε ενώπιον του Θεού...

Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε από τις Γραφές όσον αφορά τη δεύτερη φορά που ο Ιώβ υποβλήθηκε σε πειρασμό.

3. Ο Σατανάς για άλλη μια φορά υποβάλει τον Ιώβ σε πειρασμό (το σώμα του Ιώβ γεμίζει ανοιχτές πληγές)

α. Τα λόγια που εκφράζει ο Θεός

Ιώβ 2:3 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας.

Ιώβ 2:6 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον.

β. Τα λόγια που εκφράζει ο Σατανάς

Ιώβ 2:4-5 Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον.

γ. Πώς αντιμετωπίζει ο Ιώβ τη δοκιμασία

Ιώβ 2:9-10 Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έπι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού.

Ιώβ 3:3-4 Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην, και η νυξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν. Η ημέρα εκείνη να ήναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήση αυτήν άνωθεν, και να μη φέγξη επ' αυτήν φως.

Η αγάπη του Ιώβ για την οδό του Θεού ξεπερνάει κάθε άλλη

Οι Γραφές καταγράφουν τον διάλογο που διημείφθη μεταξύ Θεού και Σατανά ως εξής: «Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας» (Ιώβ 2:3). Σε αυτή τη συνομιλία, ο Θεός επαναλαμβάνει την ίδια ερώτηση στον Σατανά. Είναι μια ερώτηση που μας δείχνει τη θετική εκτίμηση του Ιεχωβά Θεού για το τι επέδειξε και βίωσε ο Ιώβ κατά τη διάρκεια της πρώτης δοκιμασίας, και δεν διαφέρει από την εκτίμηση του Ιώβ από τον Θεό προτού υποβληθεί στον πειρασμό του Σατανά. Τουτέστιν, πριν υποβληθεί στον πειρασμό, στα μάτια του Θεού ο Ιώβ ήταν άμεμπτος, οπότε ο Θεός προστάτευε αυτόν και την οικογένειά του, και τον ευλογούσε. Ήταν άξιος ευλογίας στα μάτια του Θεού. Μετά τον πειρασμό, ο Ιώβ δεν αμάρτησε με τα χείλη του επειδή είχε χάσει την περιουσία του και τα παιδιά του, αλλά συνέχισε να δοξολογεί το όνομα του Ιεχωβά. Η πραγματική διαγωγή του έκανε τον Θεό να τον επιδοκιμάσει και, λόγω αυτού, ο Θεός

του έβαλε άριστα. Διότι στα μάτια του Ιώβ, οι απόγονοί του ή τα περιουσιακά του στοιχεία δεν ήταν αρκετά για να τον κάνουν να απαρνηθεί τον Θεό. Με άλλα λόγια, τα παιδιά του ή οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο δεν μπορούσαν να πάρουν τη θέση του Θεού στην καρδιά του. Κατά τον πρώτο πειρασμό του Ιώβ, έδειξε στον Θεό ότι η αγάπη του γι' Αυτόν και η αγάπη του για την οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού ξεπερνούσαν κάθε άλλη. Απλώς αυτή η δοκιμασία χάρισε στον Ιώβ την εμπειρία να λάβει μια ανταμοιβή από τον Ιεχωβά Θεό και να του στερήσει την περιουσία και τα παιδιά του.

Για τον Ιώβ, αυτή ήταν μια αληθινή εμπειρία που καθάρισε την ψυχή του, ήταν ένα βάπτισμα ζωής που εκπλήρωσε την ύπαρξή του και, επιπλέον, ήταν ένα πλούσιο φαγοπότι που δοκίμασε την υπακοή και τον σεβασμό του προς τον Θεό. Αυτός ο πειρασμός μετέτρεψε την κατάσταση του Ιώβ από εκείνη ενός πλούσιου ανθρώπου σε κάποιον που δεν είχε τίποτα, και του επέτρεψε επίσης να βιώσει την κακοποίηση του ανθρώπου από τον Σατανά. Η ένδειά του δεν τον έκανε να μισήσει τον Σατανά. Αντιθέτως, στις ποταπές ενέργειες του Σατανά είδε την ασχήμια και την ασέβεια του Σατανά, καθώς και την εχθρότητα και την εξέγερση του Σατανά κατά του Θεού, και αυτό τον ενθάρρυνε περισσότερο να παραμείνει σταθερός στην οδό του σεβασμού του για τον Θεό και της αποφυγής του κακού για πάντα. Ορκίστηκε ότι ποτέ δεν θα απαρνιόταν τον Θεό ούτε θα γύριζε την πλάτη του στην οδό του Θεού εξαιτίας εξωτερικών παραγόντων όπως η ιδιοκτησία, τα παιδιά ή οι συγγενείς, ούτε θα γινόταν ποτέ δούλος του Σατανά, της περιουσίας ή οποιουδήποτε ανθρώπου. Εκτός από τον Ιεχωβά Θεό, κανένας δεν θα μπορούσε να είναι Κύριός του ή Θεός του. Αυτές ήταν οι φιλοδοξίες του Ιώβ. Από την άλλη πλευρά, ο Ιώβ είχε επίσης αποκτήσει κάτι από αυτόν τον πειρασμό: είχε αποκτήσει μεγάλα πλούτη εν μέσω των δοκιμασιών που του έδωσε ο Θεός.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, ο Ιώβ είχε δει τα έργα του Ιεχωβά και κέρδισε τις ευλογίες του Ιεχωβά Θεού. Ήταν ευλογίες που τον έκαναν να αισθάνεται εξαιρετικά αμήχανο και υποχρεωμένο, διότι πίστευε ότι δεν είχε κάνει τίποτα για τον Θεό, όμως είχε κληρονομήσει τόσο μεγάλες ευλογίες και απολάμβανε τόσο μεγάλη χάρη. Γι' αυτόν τον λόγο, συχνά προσευχόταν στην καρδιά του, ελπίζοντας ότι θα ήταν σε θέση να ξεπληρώσει τον Θεό, ελπίζοντας ότι θα είχε την ευκαιρία να γίνει μάρτυρας των έργων και του μεγαλείου του Θεού και ελπίζοντας ότι ο Θεός θα δοκίμαζε την υπακοή του και, επιπλέον, ότι η πίστη του θα μπορούσε να εξαγνιστεί, έως ότου η υπακοή και η πίστη του κέρδιζαν την επιδοκιμασία του Θεού. Έπειτα, όταν ο Ιώβ τέθηκε σε δοκιμασία, πίστευε ότι ο Θεός είχε εισακούσει τις προσευχές του. Ο Ιώβ εκτίμησε αυτή την ευκαιρία περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, οπότε δεν τολμούσε να την αντιμετωπίσει ελαφρά τη καρδιά, διότι θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η μεγαλύτερη επιθυμία της ζωής του. Η εμφάνιση αυτής της ευκαιρίας σήμαινε ότι η υπακοή και ο σεβασμός του για τον Θεό θα μπορούσαν να δοκιμαστούν, και θα μπορούσαν να εξαγνιστούν. Επιπλέον, αυτό σήμαινε ότι ο Ιώβ είχε την ευκαιρία να κερδίσει την επιδοκιμασία του Θεού, κι έτσι θα ερχόταν πιο κοντά στον Θεό. Κατά τη

διάρκεια της δοκιμασίας, αυτή η πίστη και η επιδίωξη τού επέτρεψαν να τελειωθεί σε μεγαλύτερο βαθμό και να κατανοήσει περισσότερο το θέλημα του Θεού. Επιπλέον, ο Ιώβ έγινε πιο ευγνώμων για τις ευλογίες και τις χάρες του Θεού, στην καρδιά του δοξολογούσε περισσότερο τα έργα του Θεού και είχε μεγαλύτερο σεβασμό και ευλάβεια προς τον Θεό, και λαχταρούσε περισσότερο το κάλλος, το μεγαλείο και την αγιοσύνη του Θεού. Εκείνη τη στιγμή, παρόλο που ο Ιώβ σεβόταν ακόμα τον Θεό και απέφευγε το κακό στα μάτια του Θεού, σε σχέση με τις εμπειρίες του, η πίστη και η γνώση του Ιώβ αυξήθηκαν αλματωδώς: η πίστη του είχε αυξηθεί, η υπακοή του είχε εδραιωθεί, και ο σεβασμός του για τον Θεό είχε γίνει πιο βαθύς. Παρόλο που αυτή η δοκιμασία μεταμόρφωσε το πνεύμα και τη ζωή του Ιώβ, μια τέτοια μεταμόρφωση δεν ικανοποίησε τον Ιώβ, ούτε επιβράδυνε την πρόοδό του. Καθώς, παράλληλα, υπολόγιζε όσα είχε βγει κερδισμένος από αυτή τη δοκιμασία, και εξέταζε τις δικές του ελλείψεις, προσευχόταν ήσυχα, περιμένοντας να τον βρει η επόμενη δοκιμασία, επειδή λαχταρούσε να γιγαντωθεί η πίστη, η υπακοή και ο σεβασμός του για τον Θεό κατά την επόμενη δοκιμασία του Θεού.

Ο Θεός παρατηρεί τις πιο κρυφές σκέψεις του ανθρώπου και όλα όσα λέει και κάνει ο άνθρωπος. Οι σκέψεις του Ιώβ έφτασαν στα αυτιά του Ιεχωβά Θεού και ο Θεός εισάκουσε τις προσευχές του και, κατ' αυτόν τον τρόπο, η επόμενη δοκιμασία του Θεού για τον Ιώβ έφτασε όπως αναμενόταν.

Εν μέσω ακραίου πόνου, ο Ιώβ όντως συνειδητοποιεί ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για την ανθρωπότητα

Μετά τις ερωτήσεις του Ιεχωβά Θεού προς τον Σατανά, ο Σατανάς χαιρόταν κρυφά. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο Σατανάς γνώριζε ότι θα του επιτρεπόταν και πάλι να επιτεθεί στον άνθρωπο που ήταν άμεμπτος στα μάτια του Θεού —για τον Σατανά, αυτό αποτελούσε σπάνια ευκαιρία. Ο Σατανάς θέλησε να εκμεταλλευτεί αυτή την ευκαιρία για να υπονομεύσει τελείως την αποφασιστικότητα του Ιώβ, να τον κάνει να χάσει την πίστη του στον Θεό και έτσι να μην σέβεται πια τον Θεό ούτε να ευλογεί το όνομα του Ιεχωβά. Αυτό θα έδινε στον Σατανά μια ευκαιρία: Οπουδήποτε ή οποτεδήποτε, θα μπορούσε να κάνει τον Ιώβ ένα παιχνιδάκι που θα υπόκειτο στις εντολές του. Ο Σατανάς έκρυψε τις δόλιες προθέσεις του χωρίς ίχνος, αλλά δεν μπορούσε να θέσει υπό έλεγχο τη σατανική του φύση. Αυτήν την αλήθεια υπαινίσσεται στην απάντησή του στα λόγια του Ιεχωβά Θεού, όπως καταγράφονται στις Γραφές: «Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλαφημήση κατά πρόσωπον» (Ιώβ 2:4-5). Είναι αδύνατο να μην αποκτήσει κανείς μια ουσιαστική γνώση και αίσθηση της μοχθηρίας του Σατανά από αυτή τη συνομιλία μεταξύ Θεού και Σατανά. Έχοντας ακούσει αυτές τις πλάνες του Σατανά, όλοι όσοι αγαπούν την αλήθεια και απεχθάνονται το κακό θα νιώθουν αναμφισβήτητα μεγαλύτερο μίσος για την αθλιότητα και την αυθάδεια του

Σατανά, θα αισθάνονται τρόμο και αποστροφή για τις πλάνες του Σατανά και, ταυτόχρονα, θα προσεύχονται ευλαβικά και θα στέλνουν τις ειλικρινείς ευχές τους στον Ιώβ, προσευχόμενοι αυτός ο ευθύς άνθρωπος να επιτύχει την τελειότητα, εκφράζοντας την επιθυμία αυτός ο άνθρωπος που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό, να νικήσει τους πειρασμούς του Σατανά δια παντός και να ζήσει στο φως, εν μέσω της καθοδήγησης και των ευλογιών του Θεού. Έτσι, κι οι άνθρωποι αυτοί εύχονται τα δίκαια έργα του Ιώβ να παροτρύνουν πάντα και να ενθαρρύνουν όλους όσοι επιδιώκουν την οδό του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Αν και η δόλια πρόθεση του Σατανά διαφαίνεται σε αυτήν τη διακήρυξη, ο Θεός συναίνεσε εύκολα στο «αίτημα» του Σατανά —αλλά έθεσε έναν όρο: «Αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον» (Ιώβ 2:6). Επειδή, αυτή τη φορά, ο Σατανάς ζήτησε να απλώσει το χέρι του για να βλάψει τη σάρκα και τα οστά του Ιώβ, ο Θεός είπε: «μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον». Η σημασία αυτής της φράσης είναι ότι έδωσε τη σάρκα του Ιώβ στον Σατανά, αλλά το να σωθεί η ζωή του εναπόκειται στον Θεό. Ο Σατανάς δεν μπορούσε να πάρει τη ζωή του Ιώβ, αλλά πέραν τούτου, ο Σατανάς μπορούσε να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέσο ή μέθοδο κατά του Ιώβ.

Αφού πήρε την άδεια του Θεού, ο Σατανάς έσπευσε στον Ιώβ και άπλωσε το χέρι του για να βλάψει το δέρμα του, προκαλώντας ανοιχτές πληγές σε όλο του το σώμα και ο Ιώβ ένιωθε πόνο στο δέρμα του. Ο Ιώβ δοξολόγησε τη θαυμασιότητα και την αγιοσύνη του Ιεχωβά Θεού, γεγονός που έκανε τον Σατανά ακόμη πιο ξεδιάντροπο και θρασύ. Επειδή είχε νιώσει τη χαρά του να βλάπτει τον άνθρωπο, ο Σατανάς άπλωσε το χέρι του και έγδαρε τη σάρκα του Ιώβ, προκαλώντας του κακοφορμισμένες πληγές. Ο Ιώβ αισθάνθηκε αμέσως πόνο και μαρτύριο στη σάρκα του άνευ προηγουμένου, και δεν μπορούσε παρά να ξύνεται από το κεφάλι ως τα πόδια με τα χέρια του, λες και αυτό θα ανακούφιζε το πνεύμα του από αυτόν τον πόνο της σάρκας του. Συνειδητοποίησε ότι ο Θεός ήταν δίπλα του και τον παρακολουθούσε, και προσπαθούσε να είναι όσο μπορούσε πιο δυνατός. Για άλλη μια φορά, γονάτισε στο έδαφος και είπε: «Εσύ κοιτάς μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, παρατηρείς τη δυστυχία του. Γιατί Σε ενδιαφέρει η αδυναμία του; Ευλογητό το όνομα του Ιεχωβά Θεού». Ο Σατανάς είδε τον αβάσταχτο πόνο του Ιώβ, αλλά δεν είδε τον Ιώβ να απαρνείται το όνομα του Ιεχωβά Θεού. Έτσι, άπλωσε βιαστικά το χέρι του για να βλάψει τα οστά του Ιώβ, προσπαθώντας απεγνωσμένα να τον ξεσκίσει. Σε μια στιγμή, ο Ιώβ αισθάνθηκε άνευ προηγουμένου μαρτύριο. Ένιωθε σαν να είχε αποκολληθεί η σάρκα από τα οστά του και σαν να τσακίζονταν τα οστά του ένα-ένα. Αυτό το αγωνιώδες μαρτύριο τον έκανε να πιστεύει ότι θα ήταν καλύτερα να πέθαινε... Η αντοχή του σε αυτόν τον πόνο είχε φτάσει στα όριά της... Ήθελε να φωνάξει, ήθελε να ξεσκίσει το δέρμα από το σώμα του σε μια προσπάθεια να απαλύνει τον πόνο —αλλά συγκράτησε τις κραυγές του και δεν ξέσκισε το δέρμα από το σώμα του, διότι δεν ήθελε να αφήσει τον Σατανά να δει την αδυναμία του. Έτσι, ο Ιώβ γονάτισε για άλλη μια φορά, αλλά αυτή τη φορά δεν αισθάνθηκε την παρουσία του Ιεχωβά Θεού. Ήξερε ότι ο Ιεχωβάς Θεός ήταν συχνά μπροστά του, και πίσω του, και σε κάθε πλευρά

του. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια του πόνου του, ο Θεός ποτέ δεν παρακολουθούσε. Κάλυψε το πρόσωπό Του και κρύφτηκε, γιατί ο λόγος που δημιούργησε τον άνθρωπο δεν ήταν για να του φέρει πόνο. Τότε ο Ιώβ έκλαψε και προσπαθούσε όσο μπορούσε καλύτερα να υπομείνει αυτή τη σωματική οδύνη, αλλά δεν μπορούσε πλέον να συγκρατηθεί και να μην ευχαριστήσει τον Θεό: «ο άνθρωπος πέφτει στο πρώτο χτύπημα, είναι αδύναμος και ανίσχυρος, είναι νέος και αδαής —γιατί θέλεις να είσαι τόσο στοργικός και τρυφερός προς αυτόν; Με χτυπάς, όμως Σε πονάει που το κάνεις. Για ποιο λόγο αξίζει ο άνθρωπος τη φροντίδα και το ενδιαφέρον Σου;» Οι προσευχές του Ιώβ έφτασαν στα αυτιά του Θεού, και ο Θεός ήταν σιωπηλός, παρακολουθώντας μόνο χωρίς να βγάζει μιλιά... Έχοντας δοκιμάσει κάθε πιθανό κόλπο άνευ αποτελέσματος, ο Σατανάς αναχώρησε ήσυχος, όμως αυτό δεν έληξε τις δοκιμασίες του Ιώβ από τον Θεό. Επειδή η δύναμη του Θεού που είχε αποκαλυφθεί στον Ιώβ δεν είχε γίνει γνωστή, η ιστορία του Ιώβ δεν έληξε με την υποχώρηση του Σατανά. Καθώς προστέθηκαν και άλλοι χαρακτήρες, επρόκειτο να εκτυλιχθούν ακόμα πιο θεαματικές σκηνές.

Η εξύμνηση του ονόματος του Θεού ενώπιον όλων συνιστά άλλη μια εκδήλωση του σεβασμού του Ιώβ για τον Θεό και της αποφυγής του κακού

Ο Ιώβ είχε υποστεί τις συμφορές του Σατανά, όμως δεν απαρνήθηκε το όνομα του Ιεχωβά Θεού. Η σύζυγός του ήταν η πρώτη που τα παράτησε και, παίζοντας τον ρόλο του Σατανά υπό μορφή ορατή στα μάτια του ανθρώπου, επιτέθηκε κατά του Ιώβ. Το πρωτότυπο κείμενο αναφέρει το εξής: «Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε» (Ιώβ 2:9). Αυτά ήταν τα λόγια που ο Σατανάς εξέφραζε με το προσωπείο του ανθρώπου. Αποτελούσαν επίθεση, κατηγορία, καθώς και δέλεαρ, πειρασμό και συκοφαντία. Αφού απέτυχε στην επίθεση κατά της σάρκας του Ιώβ, τότε ο Σατανάς επιτέθηκε άμεσα στην ακεραιότητα του Ιώβ χρησιμοποιώντας αυτά τα λόγια, για να κάνει τον Ιώβ να εγκαταλείψει την ακεραιότητά του, να απαρνηθεί τον Θεό, και να μη συνεχίσει πια να ζει. Επιπλέον, ο Σατανάς θέλησε να χρησιμοποιήσει αυτά τα λόγια για να υποβάλει τον Ιώβ σε πειρασμό: αν ο Ιώβ απαρνιόταν το όνομα του Ιεχωβά, τότε δεν θα χρειαζόταν να υπομείνει τέτοιο μαρτύριο, θα μπορούσε να απελευθερωθεί από το μαρτύριο της σάρκας. Αντιμέτωπος με τη συμβουλή της γυναίκας του, ο Ιώβ την επέπληξε λέγοντας: «Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» (Ιώβ 2:10). Ο Ιώβ γνώριζε εδώ και πολύ καιρό αυτά τα λόγια, αλλά εκείνη τη στιγμή αποδείχτηκε ότι πράγματι τα γνώριζε ο Ιώβ.

Όταν η σύζυγός του τον συμβούλεψε να βλασφημήσει τον Θεό και να πεθάνει, εννοούσε τα εξής: «ο Θεός σου σου φέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο, άρα γιατί δεν Τον βλασφημείς; Για ποιο λόγο ζεις ακόμα; Ο Θεός σου σου φέρεται τόσο άδικα, όμως ακόμα λες “ευλογημένο το όνομα του Ιεχωβά”. Πώς μπόρεσε να σου προκαλέσει συμφορές όταν ευλογείς το όνομά Του; Βιάσου και απαρνήσου το όνομα του Θεού, και μην Τον

ακολουθείς πια. Τότε, τα προβλήματά σου θα λήξουν». Εκείνη τη στιγμή, δημιουργήθηκε η μαρτυρία που ο Θεός ήθελε να δει στον Ιώβ. Κανένας απλός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να γίνει τέτοιος μάρτυρας, ούτε το διαβάζουμε σε καμία από τις ιστορίες της Βίβλου —αλλά ο Θεός το είχε δει πολύ πριν ο Ιώβ πει αυτά τα λόγια. Ο Θεός απλώς επιθυμούσε να χρησιμοποιήσει αυτή την ευκαιρία για να επιτρέψει στον Ιώβ να αποδείξει σε όλους ότι ο Θεός είχε δίκιο. Αντιμέτωπος με τη συμβουλή της γυναίκας του, ο Ιώβ όχι μόνο δεν εγκατέλειψε την ακεραιότητά του ούτε απαρνήθηκε τον Θεό, αλλά είπε μάλιστα στη γυναίκα του: «Τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» Είναι σημαντικά αυτά τα λόγια; Εδώ, υπάρχει μόνο ένα γεγονός ικανό να αποδείξει τη σημασία αυτών των λόγων. Η σημασία αυτών των λόγων είναι ότι έχουν επιδοκιμαστεί από τον Θεό στην καρδιά Του, είναι αυτό που επιθυμεί ο Θεός, είναι αυτό που ο Θεός ήθελε να ακούσει και είναι το αποτέλεσμα που ο Θεός λαχταρούσε να δει. Αυτά τα λόγια είναι, επίσης, η ουσία της μαρτυρίας του Ιώβ. Με αυτά, αποδείχτηκε η τελειότητα, η ακεραιότητα του Ιώβ, ο σεβασμός του για τον Θεό και η αποφυγή του κακού. Η μοναδικότητα του Ιώβ αφορούσε τον τρόπο με τον οποίο, όταν υποβαλλόταν σε πειρασμό, και όταν ολόκληρο το σώμα του ήταν καλυμμένο με ανοιχτές πληγές, όταν υπέφερε το μέγιστο μαρτύριο, και όταν τον συμβούλευαν η γυναίκα και οι συγγενείς του, συνέχιζε να εκφράζει αυτά τα λόγια. Για να το πω διαφορετικά, στην καρδιά του πίστευε ότι, ανεξάρτητα από τους πειρασμούς ή από το πόσο οδυνηρές ήταν οι δοκιμασίες ή τα μαρτύρια, ακόμη και αν ο θάνατος επρόκειτο να τον βρει, δεν θα απαρνιόταν τον Θεό ούτε θα εγκατέλειπε την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Βλέπεις, λοιπόν, ότι ο Θεός κατείχε το πιο σημαντικό μέρος στην καρδιά του και ότι υπήρχε μόνο ο Θεός στην καρδιά του. Γι' αυτόν τον λόγο, διαβάζουμε τέτοιες περιγραφές γι' αυτόν στις Γραφές όπως: Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ιώβ με τα χείλη αυτού. Όχι μόνο δεν αμάρτησε με τα χείλη του, αλλά δεν διαμαρτυρήθηκε στην καρδιά του για τον Θεό. Δεν είπε άσχημα λόγια για τον Θεό, ούτε αμάρτησε κατά του Θεού. Δεν ευλογούσε μόνο με το στόμα του το όνομα του Θεού, αλλά και στην καρδιά του ευλογούσε το όνομα του Θεού. Το στόμα και η καρδιά του ήταν ένα. Αυτός ήταν ο αληθινός Ιώβ που είδε ο Θεός και αυτός ήταν ακριβώς ο λόγος για τον οποίο ο Θεός αγαπούσε πολύ τον Ιώβ.

Οι αμέτρητες παρανοήσεις των ανθρώπων σχετικά με τον Ιώβ

Τα δεινά που υπέφερε ο Ιώβ δεν ήταν έργο των αγγελιοφόρων που έστειλε ο Θεός, ούτε προκλήθηκαν από το ίδιο το χέρι του Θεού. Αντιθέτως, προκλήθηκε αυτοπροσώπως από τον Σατανά, τον εχθρό του Θεού. Κατά συνέπεια, η έκταση των δεινών που υπέστη ο Ιώβ ήταν μεγάλη. Ωστόσο, εκείνη τη στιγμή, ο Ιώβ έδειξε, χωρίς επιφυλάξεις, την καθημερινή γνώση του Θεού στην καρδιά του, τις αρχές των καθημερινών του πράξεων και τη στάση του απέναντι στον Θεό —αυτή είναι η αλήθεια. Αν ο Ιώβ δεν είχε μπει σε πειρασμό, αν ο Θεός δεν είχε στείλει δοκιμασίες στον Ιώβ, όταν ο Ιώβ είπε: «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον», θα έλεγες ότι ο Ιώβ

είναι υποκριτής. Ο Θεός τού είχε δώσει τόση μεγάλη περιουσία, οπότε φυσικά και ευλογούσε το όνομα του Ιεχωβά. Αν, προτού υποβληθεί σε δοκιμές, ο Ιώβ έλεγε: «Τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» θα έλεγες ότι ο Ιώβ υπερέβαλε, και ότι δεν θα απαρνιόταν το όνομα του Θεού, αφού ευλογούταν συχνά από το χέρι του Θεού. Θα έλεγες ότι αν ο Θεός τον είχε καταστρέψει, τότε σίγουρα θα είχε απαρνηθεί το όνομα του Θεού. Ωστόσο, όταν ο Ιώβ βρισκόταν σε καταστάσεις που κανείς δεν επιθυμούσε να βρεθεί ή να δει, καταστάσεις που κανείς δεν επιθυμούσε να βιώσει, τις οποίες οι άνθρωποι φοβούνταν μην βιώσουν, καταστάσεις που ακόμη και ο Θεός δεν άντεχε να παρακολουθήσει, ο Ιώβ εξακολουθούσε να είναι σε θέση να κρατάει την ακεραιότητά του: «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον» και «τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» Όταν έρχονται αντιμέτωποι με τη συμπεριφορά του Ιώβ αυτήν τη στιγμή, όσοι αρέσκονται να μιλούν με πομπώδη λόγια και όσοι αρέσκονται να μιλούν κατά γράμμα και σύμφωνα με δόγματα, όλοι μένουν άφωνοι. Όσοι εξυμνούν το όνομα του Θεού μόνο στα λόγια, αλλά δεν δέχτηκαν ποτέ τις δοκιμασίες του Θεού, καταδικάζονται από την ακεραιότητα στην οποία ο Ιώβ παρέμεινε σταθερός, και όσοι δεν πίστεψαν ποτέ ότι ο άνθρωπος είναι σε θέση να παραμείνει σταθερός στην οδό του Θεού, κρίνονται από τη μαρτυρία του Ιώβ. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με τη διαγωγή του Ιώβ κατά τη διάρκεια αυτών των δοκιμασιών και τα λόγια που είπε, κάποιοι θα αισθανθούν σύγχυση, κάποιοι θα αισθανθούν ζήλια, κάποιοι θα αισθανθούν αμφιβολία, και κάποιοι ίσως και να φανούν αδιάφοροι, περιφρονώντας τη μαρτυρία του Ιώβ, γιατί δεν βλέπουν μόνο το μαρτύριο που υπέφερε ο Ιώβ κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών και διαβάζουν τα λόγια του Ιώβ, αλλά βλέπουν και την ανθρώπινη «αδυναμία» που επέδειξε ο Ιώβ όταν τον βρήκαν οι δοκιμασίες. Αυτή η «αδυναμία» πιστεύουν ότι είναι η υποτιθέμενη ατέλεια στην τελειότητα του Ιώβ, το ψεγάδι σε έναν άνθρωπο, ο οποίος στα μάτια του Θεού ήταν άμεμπτος. Τουτέστιν, κυριαρχεί η πεποίθηση ότι όσοι είναι άμεμπτοι είναι άσογοι, χωρίς μελανά σημεία ή ψεγάδια, ότι δεν έχουν αδυναμίες, δεν γνωρίζουν πόνο, ότι δεν αισθάνονται ποτέ δυστυχία ή απόγνωση και ότι δεν έχουν μίσος ή κάποια εξωτερική ακραία συμπεριφορά. Ως εκ τούτου, η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων δεν πιστεύουν ότι ο Ιώβ ήταν πραγματικά άμεμπτος. Οι άνθρωποι δεν επικροτούν μεγάλο μέρος της συμπεριφοράς του κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του. Για παράδειγμα, όταν ο Ιώβ έχασε την περιουσία του και τα παιδιά του, δεν ξέσπασε, όπως θα φαντάζονταν οι άνθρωποι, σε κλάματα. Η «έλλειψη ευπρέπειάς» του κάνει τους ανθρώπους να σκέφτονται ότι ήταν ψυχρός, επειδή δεν έκλαψε ούτε έδειξε στοργή για την οικογένειά του. Αυτή είναι η αρχική κακή εντύπωση που έχουν οι άνθρωποι για τον Ιώβ. Βρίσκουν τη συμπεριφορά του στη συνέχεια ακόμα πιο περίεργη: το ότι «διέσχισε το επένδυμα αυτού» έχει ερμηνευτεί από τους ανθρώπους ως ένδειξη ασέβειας προς τον Θεό, και το ότι «εξύρισε την κεφαλήν αυτού» θεωρείται εσφαλμένα ως βλασφημία του Ιώβ και εναντίωσή του προς τον Θεό. Εκτός από τα λόγια του Ιώβ ότι «ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον», οι άνθρωποι δεν

διακρίνουν κανένα δείγμα δικαιοσύνης του Ιώβ, την οποία εξυμνούσε ο Θεός, οπότε η μεγάλη πλειοψηφία αξιολογεί τον Ιώβ με βάση την έλλειψη κατανόησης, την παρανόηση, την αμφιβολία, την καταδίκη και την επιδοκιμασία μόνο σε θεωρητικό επίπεδο. Κανείς από αυτούς δεν είναι σε θέση να καταλάβει πραγματικά και να εκτιμήσει τα λόγια του Ιεχωβά Θεού ότι ο Ιώβ ήταν ένας άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος, κάποιος που σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό.

Με βάση την παραπάνω εντύπωσή τους για τον Ιώβ, οι άνθρωποι έχουν περαιτέρω αμφιβολίες ως προς τη δικαιοσύνη του, διότι οι πράξεις του Ιώβ και η διαγωγή του που καταγράφηκαν στις Γραφές δεν ήταν τόσο συγκλονιστικές και συγκινητικές όσο θα φαντάζονταν οι άνθρωποι. Όχι μόνο δεν έκανε μεγάλα κατορθώματα, αλλά πήρε μάλιστα ένα κεραμίδι για να ξύνεται, ενώ καθόταν ανάμεσα στις στάχτες. Αυτή η πράξη επίσης προκαλεί έκπληξη στους ανθρώπους και τους κάνει να αμφισβητήσουν —και μάλιστα να αρνηθούν— τη δικαιοσύνη του Ιώβ, διότι όσο ο Ιώβ ξυνόταν, δεν προσευχόταν, ούτε έδινε υποσχέσεις στον Θεό. Επιπλέον, κανείς δεν τον είδε να χύνει δάκρυα πόνου. Αυτή τη στιγμή, οι άνθρωποι βλέπουν μόνο την αδυναμία του Ιώβ και τίποτα άλλο, ακόμη και όταν ακούνε τον Ιώβ να λέει «τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» παραμένουν παντελώς ασυγκίνητοι ή έστω αναποφάσιστοι, και εξακολουθούν να μην μπορούν να διακρίνουν τη δικαιοσύνη του Ιώβ από τα λόγια του. Η βασική εντύπωση που ο Ιώβ δίνει στους ανθρώπους κατά τη διάρκεια των μαρτυρικών δοκιμασιών του είναι ότι δεν υπήρξε ούτε δουλοπρεπής ούτε αλαζόνας. Οι άνθρωποι δεν βλέπουν την ιστορία πίσω από τη συμπεριφορά του που διαδραματιζόταν στα βάθη της καρδιάς του, ούτε βλέπουν τον σεβασμό για τον Θεό μέσα στην καρδιά του ή την τήρηση της αρχής της οδού της αποφυγής του κακού. Η ψυχραιμία του κάνει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η τελειότητα και η ακεραιότητά του ήταν μόνο κούφια λόγια, ότι ο σεβασμός του για τον Θεό ήταν απλώς φήμες. Η «αδυναμία» που αποκάλυψε εξωτερικά, εντωμεταξύ, τους κάνει μεγάλη εντύπωση, δίνοντάς τους μια «νέα προοπτική», και μάλιστα μια «νέα αντίληψη» για τον άνθρωπο τον οποίο ο Θεός ορίζει ως άμεμπτο και ευθύ. Αυτή η «νέα προοπτική» και «νέα αντίληψη» αποδεικνύονται όταν ο Ιώβ άνοιξε το στόμα του και καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε.

Αν και η έκταση του μαρτυρίου που υπέφερε είναι αδιανόητη και ακατανόητη σε οποιονδήποτε, δεν μίλησε αιρετικά, αλλά απλώς απάλυνε τον σωματικό του πόνο με τα δικά του μέσα. Όπως καταγράφεται στις Γραφές, είπε: «Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην, και η νύξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν» (Ιώβ 3:3). Ίσως, κανείς δεν έχει θεωρήσει ποτέ αυτά τα λόγια σημαντικά, και ίσως υπάρχουν άνθρωποι που τα έχουν προσέξει. Κατά τη δική σας άποψη, η σημασία τους είναι ότι ο Ιώβ αντιτάχθηκε στον Θεό; Δεν είναι παράπονο κατά του Θεού; Ξέρω ότι πολλοί από εσάς έχουν συγκεκριμένες ιδέες για αυτά τα λόγια που εξέφρασε ο Ιώβ και πιστεύουν ότι αν ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς, δεν θα έπρεπε να έχει δείξει αδυναμία ή θλίψη και όφειλε, αντ' αυτού, να αντιμετωπίσει θετικά την επίθεση του Σατανά, και να χαμογελούσε

μάλιστα όταν αντιμετώπιζε τους πειρασμούς του Σατανά. Δεν θα έπρεπε να είχε την παραμικρή αντίδραση σε οποιοδήποτε από τα μαρτύρια που επέφερε στη σάρκα του ο Σατανάς, ούτε θα έπρεπε να έχει επιδείξει κανένα από τα συναισθήματα μέσα στην καρδιά του. Θα έπρεπε μάλιστα να ζητήσει από τον Θεό να κάνει αυτές τις δοκιμασίες ακόμη πιο σκληρές. Αυτά τα γνωρίσματα θα έπρεπε να επιδεικνύει και να κατέχει κάποιος που είναι ακλόνητος και που σέβεται πραγματικά τον Θεό και αποφεύγει το κακό. Εν μέσω αυτού του ακραίου μαρτυρίου, ο Ιώβ καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε. Δεν διαμαρτυρήθηκε για τον Θεό, πολύ λιγότερο δε, είχε την πρόθεση να αντιταχθεί στον Θεό. Αυτό είναι πολύ πιο εύκολο στη θεωρία παρά στην πράξη, διότι από τους αρχαίους χρόνους μέχρι σήμερα, κανείς δεν έχει βιώσει ποτέ τέτοιους πειρασμούς ούτε υπέφερε όσα έπληξαν τον Ιώβ. Γιατί, λοιπόν, κανείς δεν είχε ποτέ υποβληθεί στους ίδιους πειρασμούς όπως ο Ιώβ; Επειδή, όπως το βλέπει ο Θεός, κανένας δεν μπορεί να φέρει αυτή την ευθύνη ή αποστολή από τον Θεό, κανένας δεν θα μπορούσε να φερθεί όπως φέρθηκε ο Ιώβ και επιπλέον κανένας δεν θα μπορούσε, εκτός από το να καταραστεί την ημέρα που γεννήθηκε, να μην απαρνηθεί το όνομα του Θεού και να συνεχίσει να ευλογεί το όνομα του Ιεχωβά Θεού, όπως έκανε ο Ιώβ όταν τον έπληξε αυτό το μαρτύριο. Θα μπορούσε κανείς να το κάνει αυτό; Όταν το λέμε αυτό για τον Ιώβ, επαινούμε τη συμπεριφορά του; Ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος, και ήταν σε θέση να γίνει ένας τέτοιος μάρτυρας του Θεού, και ικανός να τρέψει τον Σατανά σε φυγή με σκυμμένο το κεφάλι, έτσι ώστε να μην έλθει ξανά ενώπιον του Θεού για να τον κατηγορήσει —οπότε γιατί είναι λάθος να τον επαινούμε; Μήπως εσείς έχετε υψηλότερα πρότυπα από τον Θεό; Μήπως εσείς θα τα πηγαίνατε ακόμα καλύτερα από τον Ιώβ όταν θα υποβαλλόσαστε σε δοκιμασίες; Ο Θεός επαινούσε τον Ιώβ —τι αντιρρήσεις θα μπορούσατε να έχετε;

Ο Ιώβ καταριέται την ημέρα που γεννήθηκε επειδή δεν θέλει ο Θεός να πονάει για χάρη του

Συχνά λέω ότι ο Θεός κοιτάζει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, ενώ οι άνθρωποι κοιτούν την εξωτερική εμφάνιση των ανθρώπων. Επειδή ο Θεός κοιτάζει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, κατανοεί το περιεχόμενό τους, ενώ οι άνθρωποι ορίζουν το περιεχόμενο των άλλων με βάση την εξωτερική τους εμφάνιση. Όταν ο Ιώβ άνοιξε το στόμα του και καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε, αυτή η πράξη εξέπληξε όλους τους πνευματικούς ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένων των τριών φίλων του Ιώβ. Ο άνθρωπος προήλθε από τον Θεό και θα έπρεπε να είναι ευγνώμων για τη ζωή και τη σάρκα, καθώς και για την ημέρα της γέννησής του, τα οποία του δόθηκαν από τον Θεό και δεν έπρεπε να τα καταριέται. Αυτό είναι κάτι που οι συνηθισμένοι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν και να αντιληφθούν. Για όποιον ακολουθεί τον Θεό, η κατανόηση αυτού του γεγονότος είναι ιερή και απαραβίαστη, συνιστά αναλλοίωτη αλήθεια. Ο Ιώβ, από την άλλη, έσπασε τους κανόνες: καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε. Πρόκειται για μια πράξη που οι συνηθισμένοι άνθρωποι θεωρούν ότι

συνιστά πέρασμα σε απαγορευμένη περιοχή. Όχι μόνο δεν δικαιούται ο Ιώβ την κατανόηση και τη συμπόνια των ανθρώπων, δεν δικαιούται ούτε τη συγχώρεση του Θεού. Παράλληλα, ακόμα περισσότεροι άνθρωποι αμφισβητούν τη δικαιοσύνη του Ιώβ, επειδή φαινόταν ότι η εύνοια του Θεού έκανε τον Ιώβ άπληστο, τον έκανε τόσο θρασύ και απερίσκεπτο που όχι μόνο δεν ευχαριστούσε τον Θεό που τον ευλογούσε και τον φρόντιζε κατά τη διάρκεια της ζωής του, αλλά αναθεμάτιζε την ημέρα που γεννήθηκε. Τι είναι αυτό, αν όχι εναντίωση στον Θεό; Τέτοιες επιπολαιότητες παρέχουν στους ανθρώπους την απόδειξη για να καταδικάσουν αυτή την ενέργεια του Ιώβ, αλλά ποιος μπορεί να ξέρει τι πραγματικά σκεφτόταν ο Ιώβ εκείνη τη στιγμή; Ποιος μπορεί να γνωρίζει τον λόγο για τον οποίο ο Ιώβ συμπεριφέρθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο; Μόνο ο ίδιος ο Θεός και ο Ιώβ γνωρίζουν την πραγματική ιστορία και τους λόγους σ' αυτή την περίπτωση.

Όταν ο Σατανάς άπλωσε το χέρι του για να προσβάλει τα οστά του Ιώβ, ο Ιώβ έπεσε στα νύχια του, χωρίς να έχει τα μέσα να ξεφύγει ή τη δύναμη να αντισταθεί. Το σώμα και η ψυχή του υπέστησαν απίστευτο πόνο, και αυτός ο πόνος τον έκανε να συνειδητοποιήσει σε βάθος το πόσο ασήμαντος, εύθραυστος και ανίσχυρος είναι ο άνθρωπος που ζει στη σάρκα. Παράλληλα, κατανόησε και εκτίμησε σε βάθος το γιατί ο Θεός θέλει να φροντίζει και να ενδιαφέρεται για την ανθρωπότητα. Στα νύχια του Σατανά, ο Ιώβ συνειδητοποίησε ότι ο άνθρωπος, ο οποίος είναι από σάρκα και οστά, είναι όντως πολύ ανίσχυρος και αδύναμος. Όταν έπεσε στα γόνατα και προσευχόταν στον Θεό, ένιωθε σαν να κάλυψε ο Θεός το πρόσωπό Του και να κρύφτηκε, διότι ο Θεός τον είχε αφήσει πλήρως στα χέρια του Σατανά. Την ίδια στιγμή, ο Θεός έκλαιγε γι' αυτόν, και, επιπλέον, στεναχωριόταν γι' αυτόν. Ο Θεός πόνεσε με τον πόνο του και πληγώθηκε από τις πληγές του... Ο Ιώβ αισθάνθηκε τον πόνο του Θεού, καθώς και πόσο αφόρητος ήταν για τον Θεό... Ο Ιώβ δεν ήθελε να φέρει πια θλίψη στον Θεό, ούτε ήθελε ο Θεός να κλαίει γι' αυτόν, πολύ λιγότερο δε, ήθελε να δει τον Θεό να πονάει εξαιτίας του. Εκείνη τη στιγμή, ο Ιώβ ήθελε μόνο να απελευθερωθεί από τη σάρκα του, για να μην υπομένει πια τον πόνο που του έφερε αυτή η σάρκα, διότι έτσι θα σταματούσε ο Θεός να βασανίζεται από τον δικό του πόνο —ωστόσο δεν μπορούσε, και έπρεπε να ανεχτεί όχι μόνο τον πόνο της σάρκας, αλλά και το μαρτύριο του να μη θέλει να ανησυχήσει τον Θεό. Αυτοί οι δύο πόνοι —ένας από τη σάρκα και ένας από το πνεύμα— έσκιζαν την καρδιά και τα σωθικά του Ιώβ, και τον έκαναν να αισθάνεται πώς τα όρια του ανθρώπου που είναι από σάρκα και οστά μπορούν να κάνουν κάποιον να αισθάνεται απόγνωση και ανημποριά. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η λαχτάρα του για τον Θεό γινόταν ολοένα και πιο μεγάλη και το μίσος του για τον Σατανά γινόταν ολοένα και πιο έντονο. Εκείνη τη στιγμή, ο Ιώβ θα προτιμούσε να μην έχει γεννηθεί ποτέ στον κόσμο των ανθρώπων, θα προτιμούσε να μην υπήρχε, από το να βλέπει τον Θεό να δακρύζει ή να αισθάνεται πόνο για χάρη του. Άρχισε να μισεί τη σάρκα του σε βάθος, να έχει μπουχτίσει από τον εαυτό του, την ημέρα που γεννήθηκε και από όλα όσα τον αφορούσαν. Δεν ήθελε να υπάρχει άλλη αναφορά στην ημέρα της γέννησής του ή σε οτιδήποτε άλλο είχε να κάνει

με αυτή και έτσι, άνοιξε το στόμα του και καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε: «Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην, και η νύξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν. Η ημέρα εκείνη να ήναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήση αυτήν άνωθεν, και να μη φέγξη επ' αυτήν φως» (Ιώβ 3:3-4). Τα λόγια του Ιώβ δείχνουν το μίσος του για τον εαυτό του: «Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην, και η νύξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν», καθώς και την ενοχή που ένιωθε για τον εαυτό του και την αίσθηση του χρέους εξαιτίας του πόνου που προκάλεσε στον Θεό: «Η ημέρα εκείνη να ήναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήση αυτήν άνωθεν, και να μη φέγξη επ' αυτήν φως». Αυτά τα δύο αποσπάσματα εκφράζουν απόλυτα το πώς ένιωθε τότε ο Ιώβ, και επιδεικνύουν πλήρως την τελειότητα και την ακεραιότητά του έναντι όλων. Την ίδια στιγμή, όπως ήθελε ο Ιώβ, η πίστη και η υπακοή του στον Θεό, καθώς και ο σεβασμός του για τον Θεό, είχαν πραγματικά ανυψωθεί. Φυσικά, αυτή η ανύψωση ήταν ακριβώς το αποτέλεσμα που προσδοκούσε ο Θεός.

Ο Ιώβ νικάει τον Σατανά και γίνεται ένας αληθινός άνθρωπος στα μάτια του Θεού

Όταν ο Ιώβ υποβλήθηκε για πρώτη φορά στις δοκιμασίες του, έχασε όλη του την περιουσία και όλα τα παιδιά του, αλλά δεν έπεσε κάτω ούτε είπε τίποτα που να αποτελούσε αμαρτία εναντίον του Θεού ως αποτέλεσμα αυτού. Είχε νικήσει τους πειρασμούς του Σατανά και είχε υπερβεί τα υλικά πλούτη, τα παιδιά του και τη δοκιμασία του να χάσει όλες τις εγκόσμιες κτήσεις του, τουτέστιν ήταν σε θέση να υπακούσει στον Θεό ενόσω αφαιρούσε πράγματα από αυτόν, αλλά και να ευχαριστήσει και να δοξολογήσει τον Θεό εξαιτίας των όσων Εκείνος έπραττε. Αυτή ήταν η διαγωγή του Ιώβ κατά τον πρώτο πειρασμό του Σατανά, και αυτή ήταν και η μαρτυρία του Ιώβ κατά την πρώτη δοκιμασία του Θεού. Στη δεύτερη δοκιμασία, ο Σατανάς άπλωσε το χέρι του να πλήξει τον Ιώβ και, παρόλο που ο Ιώβ βίωσε πόνο άνευ προηγουμένου, η μαρτυρία του και μόνο αρκούσε για να αφήσει τους ανθρώπους άναυδους. Χρησιμοποίησε το ψυχικό σθένος, την αποφασιστικότητα και την υπακοή του στον Θεό, καθώς και τον σεβασμό του για τον Θεό, για να κατατροπώσει για άλλη μια φορά τον Σατανά, και η διαγωγή και η μαρτυρία του έτυχαν και πάλι της επιδοκιμασίας και της εύνοιας του Θεού. Κατά τη διάρκεια αυτού του πειρασμού, ο Ιώβ χρησιμοποίησε την πραγματική του διαγωγή για να διακηρύξει στον Σατανά ότι ο πόνος της σάρκας δεν θα μπορούσε να μεταβάλει την πίστη και την υπακοή του στον Θεό ή να αφαιρέσει την αφοσίωση του στον Θεό και τον σεβασμό για τον Θεό. Δεν θα απαρνιόταν τον Θεό ούτε θα εγκατέλειπε την τελειότητα και την ακεραιότητά του επειδή αντιμετώπιζε τον θάνατο. Η αποφασιστικότητα του Ιώβ έκανε τον Σατανά να φανεί δειλός, η πίστη του άφησε τον Σατανά φοβισμένο και τρεμάμενο, η ένταση με την οποία πολέμησε εναντίον του Σατανά κατά τη διάρκεια του αγώνα τους ζωής και θανάτου, προκάλεσε βαθύ μίσος και κακία στον Σατανά. Η τελειότητα και η ακεραιότητά του δεν άφησαν περιθώριο στον Σατανά να τον βλάψει περισσότερο, οπότε ο Σατανάς εγκατέλειψε τις επιθέσεις

εναντίον του και εγκατέλειψε τις κατηγορίες του κατά του Ιώβ που είχε προβάλει ενώπιον του Ιεχωβά Θεού. Αυτό σήμαινε ότι ο Ιώβ είχε νικήσει τα επίγεια, είχε νικήσει τη σάρκα, είχε νικήσει τον Σατανά και είχε νικήσει τον θάνατο. Ήταν άνθρωπος που ανήκε εντελώς και απολύτως στον Θεό. Κατά τη διάρκεια αυτών των δύο δοκιμασιών, ο Ιώβ έμεινε σταθερός στη μαρτυρία του, όντως βίωσε την τελειότητα και την ακεραιότητά του, και διεύρυνε το πεδίο των αρχών με τις οποίες ζούσε, δηλαδή να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Έχοντας υποβληθεί σε αυτές τις δύο δοκιμασίες, ο Ιώβ κέρδισε μια πλουσιότερη εμπειρία, και αυτή η εμπειρία τον έκανε πιο ώριμο και έμπειρο, τον έκανε δυνατότερο και με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, και τον έκανε πιο σίγουρο για την ορθότητα και την αξία της ακεραιότητας στην οποία παρέμενε σταθερός. Οι δοκιμασίες που έδωσε ο Ιεχωβά Θεός στον Ιώβ τον βοήθησαν να αναπτύξει μια βαθιά κατανόηση και αίσθηση του ενδιαφέροντος του Θεού για τον άνθρωπο, και του επέτρεψαν να αντιληφθεί πόσο πολύτιμη είναι η αγάπη του Θεού, και από εκείνο το σημείο το ενδιαφέρον και η αγάπη για τον Θεό προστέθηκαν στον σεβασμό του για τον Θεό. Οι δοκιμασίες του Ιεχωβά Θεού όχι μόνο δεν αποξένωσαν τον Ιώβ από Αυτόν, αλλά έφεραν την καρδιά του πιο κοντά στον Θεό. Όταν ο σαρκικός πόνος που υπέμεινε ο Ιώβ έφτασε στο αποκορύφωμά του, το ενδιαφέρον που ένιωθε από τον Ιεχωβά Θεό δεν του έδωσε άλλη επιλογή παρά να καταραστεί την ημέρα που γεννήθηκε. Αυτή τη συμπεριφορά δεν την είχε προγραμματίσει από καιρό, αλλά ήταν μια φυσική αποκάλυψη του ενδιαφέροντος και της αγάπης για τον Θεό μέσα από την καρδιά του, ήταν μια φυσική αποκάλυψη που προήλθε από το ενδιαφέρον και την αγάπη του για τον Θεό. Τουτέστιν, επειδή μισούσε τον εαυτό του, και δεν ήθελε, και δεν μπορούσε να αντέξει να βασανίζει τον Θεό, το ενδιαφέρον και η αγάπη του έφτασαν στο σημείο της ανιδιοτέλειας. Τότε, ο Ιώβ ανύψωσε τη μακρόχρονη λατρεία και λαχτάρα του για τον Θεό και την αφοσίωση στον Θεό στο επίπεδο του ενδιαφέροντος και της αγάπης. Παράλληλα, ανύψωσε, επίσης, την πίστη και την υπακοή του στον Θεό και τον σεβασμό του στον Θεό στο επίπεδο του ενδιαφέροντος και της αγάπης. Δεν επέτρεψε στον εαυτό του να κάνει οτιδήποτε που θα μπορούσε να βλάψει τον Θεό, δεν επέτρεψε στον εαυτό του οποιαδήποτε συμπεριφορά που θα έβλαπτε τον Θεό και δεν επέτρεψε στον εαυτό του να φέρει λύπη, πόνο ή ακόμα και δυστυχία στον Θεό για προσωπικούς του λόγους. Στα μάτια του Θεού, παρόλο που ο Ιώβ ήταν ακόμα ο ίδιος Ιώβ όπως πριν, η πίστη του Ιώβ, η υπακοή και ο σεβασμός για τον Θεό είχαν ικανοποιήσει και ευχαριστήσει τον Θεό πλήρως. Εκείνη τη στιγμή, ο Ιώβ είχε επιτύχει την τελειότητα που ο Θεός προσδοκούσε, είχε γίνει κάποιος αληθινά άξιος να αποκαλείται «άμεμπτος και ευθύς» στα μάτια του Θεού. Τα δίκαια έργα του τού επέτρεψαν να νικήσει τον Σατανά και να μείνει ακλόνητος στη μαρτυρία του προς τον Θεό. Επιπλέον, τα δίκαια έργα του τον οδήγησαν στην τελείωση, και επέτρεψαν στην αξία της ζωής του να ανυψωθεί και να κάνει μεγαλύτερη από ποτέ υπέρβαση, ενώ τον κατέστησαν και τον πρώτο άνθρωπο που δεν θα δεχόταν πλέον επιθέσεις και πειρασμούς από τον Σατανά. Επειδή ο Ιώβ ήταν δίκαιος, κατηγορήθηκε και μπήκε σε πειρασμό από τον Σατανά. Επειδή ο Ιώβ ήταν δίκαιος,

παραδόθηκε στον Σατανά. Και επειδή ο Ιώβ ήταν δίκαιος, κατάφερε να νικήσει και να κατατροπώσει τον Σατανά και να μείνει σταθερός στη μαρτυρία του. Από τότε και στο εξής, ο Ιώβ έγινε ο πρώτος άνθρωπος που δεν θα παραδιδόταν ποτέ πια στον Σατανά, ήλθε πράγματι ενώπιον του θρόνου του Θεού και έζησε στο φως υπό τις ευλογίες του Θεού χωρίς να τον κατασκοπεύει ή να τον βασανίζει ο Σατανάς... Είχε γίνει ένας αληθινός άνθρωπος στα μάτια του Θεού, είχε απελευθερωθεί...

Σχετικά με τον Ιώβ

Έχοντας μάθει πώς ο Ιώβ πέρασε τις δοκιμασίες, οι περισσότεροι από εσάς πιθανότατα θα ήθελαν να μάθουν περισσότερες λεπτομέρειες για τον ίδιο τον Ιώβ, ιδιαίτερα όσον αφορά το μυστικό με το οποίο κέρδισε τον έπαινο του Θεού. Οπότε σήμερα, ας μιλήσουμε για τον Ιώβ!

Στην καθημερινή ζωή του Ιώβ βλέπουμε την τελειότητα, την ακεραιότητα, τον σεβασμό για τον Θεό και την αποφυγή του κακού

Αν θέλουμε να συζητήσουμε για τον Ιώβ, τότε πρέπει να ξεκινήσουμε με την εκτίμηση του όπως την εξέφρασε το στόμα του Θεού: «Δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού».

Ας μάθουμε πρώτα για την τελειότητα και την ακεραιότητα του Ιώβ.

Πώς αντιλαμβάνεστε τις λέξεις «άμεμπτος» και «ευθύς»; Πιστεύετε ότι ο Ιώβ ήταν άφογος, ότι ήταν έντιμος; Αυτό, βέβαια, θα συνιστούσε κυριολεκτική ερμηνεία και κατανόηση των λέξεων «άμεμπτος» και «ευθύς». Καίριας σημασίας για να κατανοήσει όντως κανείς τον Ιώβ είναι το πλαίσιο της πραγματικής ζωής —τα λόγια, τα βιβλία και η θεωρία από μόνα τους δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις. Θα ξεκινήσουμε εξετάζοντας την οικογενειακή ζωή του Ιώβ, ποια ήταν η κανονική του διαγωγή κατά τη διάρκεια της ζωής του. Έτσι, θα διακρίνουμε τις αρχές και τους στόχους του στη ζωή, καθώς και την προσωπικότητα και τις επιδιώξεις του. Τώρα, ας διαβάσουμε τα τελευταία λόγια στο Ιώβ 1:3: «Ήτο ο άνθρωπος εκείνος ο μεγαλύτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής». Αυτά τα λόγια λένε ότι το κύρος και η θέση του Ιώβ ήταν πολύ υψηλά, και παρόλο που δεν μας λένε αν ο λόγος για τον οποίο ήταν ο μεγαλύτερος από όλους τους ανθρώπους της Ανατολής ήταν λόγω της μεγάλης περιουσίας του ή επειδή ήταν άμεμπτος και ευθύς και σεβόταν τον Θεό αποφεύγοντας παράλληλα το κακό, γενικά, γνωρίζουμε ότι το κύρος και η θέση του Ιώβ έχαιραν μεγάλης εκτίμησης. Όπως καταγράφηκε στη Βίβλο, οι πρώτες εντυπώσεις των ανθρώπων από τον Ιώβ ήταν ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος, ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό και ότι διέθετε μεγάλο πλούτο και κύρος. Για ένα φυσιολογικό άτομο που ζει σε ένα τέτοιο περιβάλλον και κάτω από τέτοιες συνθήκες, η διατροφή του Ιώβ, η ποιότητα ζωής και οι διάφορες πτυχές της προσωπικής του ζωής θα ήταν το επίκεντρο της προσοχής των περισσότερων ανθρώπων. Συνεπώς, πρέπει να συνεχίσουμε να διαβάζουμε τις Γραφές: «Και υπήγαινον οι υιοί αυτού και έκαμνον συμπόσια εν ταις οικίαις αυτών, έκαστος κατά την ημέραν

αυτού, και έστελλον και προσεκάλουν τας τρεις αδελφάς αυτών διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. Και ότε ετελείονον αι ημέραι του συμποσίου, έστελλον ο Ιώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωϊ προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών· διότι έλεγεν ο Ιώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδιά αυτών. Ούτως έκαμνεν ο Ιώβ, πάντοτε» (Ιώβ 1:4-5). Αυτό το εδάφιο μάς λέει δύο πράγματα: το πρώτο είναι ότι οι γιοι και οι θυγατέρες του Ιώβ έκαναν συχνά γλέντια, όπου έτρωγαν και έπιναν πολύ. Το δεύτερο είναι ότι ο Ιώβ συχνά πρόσφερε ολοκαυτώματα επειδή συχνά ανησυχούσε για τους γιους και τις θυγατέρες του, φοβούμενος ότι είχαν αμαρτήσει, ότι στην καρδιά τους είχαν απαρνηθεί τον Θεό. Εδώ περιγράφονται οι ζωές δύο διαφορετικών τύπων ανθρώπων. Ο πρώτος, οι γιοι και οι θυγατέρες του Ιώβ, έκαναν συχνά γλέντια λόγω του πλούτου τους, ζούσαν εξωφρενικά, έτρωγαν και έπιναν μέχρι να ευχαριστηθεί η καρδιά τους κι απολάμβαναν την υψηλή ποιότητα ζωής που φέρει ο υλικός πλούτος. Ζώντας μια τέτοια ζωή, ήταν αναπόφευκτο ότι συχνά θα έπεφταν στην αμαρτία και θα ύβριζαν τον Θεό —όμως δεν αγιάζονταν οι ίδιοι ούτε προσέφεραν ολοκαυτώματα. Βλέπετε, λοιπόν, ότι ο Θεός δεν είχε θέση στην καρδιά τους, ότι δεν σκέφτονταν τις χάρες του Θεού, ούτε φοβούνταν μήπως υβρίσουν τον Θεό, πολύ λιγότερο δε, φοβόντουσαν μήπως απαρνηθούν τον Θεό στην καρδιά τους. Φυσικά, δεν επικεντρωνόμαστε στα παιδιά του Ιώβ, αλλά στο τι έκανε ο Ιώβ όταν αντιμετώπιζε αυτά τα πράγματα. Αυτό είναι το άλλο θέμα που περιγράφεται στο εδάφιο και το οποίο αφορά την καθημερινή ζωή του Ιώβ και το περιεχόμενο της ανθρώπινης φύσης του. Όταν η Βίβλος περιγράφει τα γλέντια των γιων και των θυγατέρων του Ιώβ, δεν υπάρχει καμία αναφορά στον Ιώβ. Αναφέρεται μόνο ότι οι γιοι και οι θυγατέρες του συχνά έτρωγαν και έπιναν μαζί. Με άλλα λόγια, ο ίδιος δεν έκανε γλέντια, ούτε συμμετείχε στα εξωφρενικά φαγοπότια των γιων και των θυγατέρων του. Παρόλο που ήταν πλούσιος και είχε πολλά περιουσιακά στοιχεία και υπηρέτες, η ζωή του Ιώβ δεν χαρακτηριζόταν από πολυτέλεια. Δεν παρασυρόταν από το εξαιρετικό περιβάλλον διαβίωσης του, και δεν έπεφτε με τα μούτρα στις απολαύσεις της σάρκας λόγω του πλούτου του, ούτε ξεχνούσε να προσφέρει ολοκαυτώματα, πολύ λιγότερο δε, ο πλούτος του τον έκανε να αποφεύγει σταδιακά τον Θεό στην καρδιά του. Προφανώς, λοιπόν, ο Ιώβ ήταν πειθαρχημένος στον τρόπο ζωής του, δεν ήταν άπληστος ή φιλήδονος χάρη στις ευλογίες του Θεού προς αυτόν και δεν προσηλωνόταν στην ποιότητα ζωής. Αντιθέτως, ήταν ταπεινός και μετριοφρων, δεν έκανε επίδειξη και ήταν μετρημένος και προσεκτικός ενώπιον του Θεού. Σκεφτόταν συχνά τις χάρες και τις ευλογίες του Θεού και σεβόταν πάντοτε τον Θεό. Στην καθημερινότητά του, ο Ιώβ συχνά ξυπνούσε νωρίς για να προσφέρει ολοκαυτώματα για τους γιους και τις θυγατέρες του. Με άλλα λόγια, ο Ιώβ όχι μόνο σεβόταν τον Θεό ο ίδιος, αλλά ήλπιζε ότι και τα παιδιά του θα σέβονταν τον Θεό παρομοίως και δεν θα διέπρατταν αμαρτίες κατά του Θεού. Ο υλικός πλούτος του Ιώβ δεν είχε θέση μέσα στην καρδιά του, ούτε υποκαθιστούσε τη θέση που είχε ο Θεός. Είτε για χάρη του ίδιου είτε των παιδιών του, όλες οι καθημερινές πράξεις του Ιώβ συνδέονταν με τον σεβασμό για τον Θεό και την αποφυγή του κακού. Ο σεβασμός του

για τον Ιεχωβά Θεό δεν σταματούσε στο στόμα του, αλλά γινόταν πράξη, και αντικατοπτριζόταν σε κάθε πτυχή της καθημερινής του ζωής. Αυτή η πραγματική διαγωγή του Ιώβ μάς δείχνει ότι ήταν ειλικρινής και ότι διέθετε μια ουσία που αγαπούσε τη δικαιοσύνη και τα θετικά πράγματα. Το γεγονός ότι ο Ιώβ συχνά έστελνε και αγίαζε τους γιους και τις θυγατέρες του σημαίνει ότι δεν ενέκρινε ούτε επικροτούσε τη συμπεριφορά των παιδιών του. Αντιθέτως, στην καρδιά του ήταν απογοητευμένος με τη συμπεριφορά τους, και τους καταδίκασε. Είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά των γιων και των θυγατέρων του δεν ευχαριστούσε τον Ιεχωβά Θεό, οπότε τους καλούσε συχνά να παρουσιαστούν ενώπιον του Ιεχωβά Θεού και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους. Οι πράξεις του Ιώβ μάς δείχνουν μια άλλη πλευρά της ανθρώπινης φύσης του, αυτή στην οποία δεν πορεύτηκε ποτέ με όσους συχνά διέπρατταν αμαρτίες και ύβριζαν τον Θεό, αλλά, αντιθέτως, τις απέφευγε και παρέμενε μακριά τους. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι ήταν οι γιοι και οι θυγατέρες του, δεν απαρνήθηκε τις δικές του αρχές συμπεριφοράς επειδή επρόκειτο για τους ίδιους τους συγγενείς του, ούτε επέτρεπε τις αμαρτίες τους εξαιτίας των συναισθημάτων του. Αντιθέτως, τους παρότρυνε να εξομολογούνται και να κερδίζουν την ανεκτικότητα του Ιεχωβά Θεού και τους προειδοποιούσε να μην απαρνηθούν τον Θεό χάριν της άπληστης φιληδονίας τους. Οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες ο Ιώβ συμπεριφερόταν στους άλλους είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τις αρχές του σεβασμού του για τον Θεό και την αποφυγή του κακού. Αγαπούσε ό,τι επιδοκίμαζε ο Θεός και μισούσε ό,τι απωθούσε τον Θεό, αγαπούσε όσους σέβονταν τον Θεό στην καρδιά τους και μισούσε όσους διέπρατταν κακό ή διέπρατταν αμαρτίες κατά του Θεού. Αυτή την αγάπη και το μίσος επιδείκνυε στην καθημερινότητά του και αυτή ήταν η ακεραιότητα του Ιώβ που έβλεπαν τα μάτια του Θεού. Φυσικά, αυτή είναι και η έκφραση και το βίωμα της αληθινής ανθρώπινης φύσης του Ιώβ στις σχέσεις του με τους άλλους στην καθημερινότητά του, τα οποία πρέπει να γνωρίσουμε.

Οι εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του (κατανοώντας την τελειότητα, την ακεραιότητα του Ιώβ, τον σεβασμό του για τον Θεό και την αποφυγή του κακού κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του)

Αυτό που έχουμε συζητήσει παραπάνω είναι οι διάφορες πτυχές της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ που εκδηλώνονταν στην καθημερινότητά του πριν ξεκινήσουν οι δοκιμασίες του. Αναμφίβολα, αυτές οι διάφορες εκδηλώσεις παρέχουν μια αρχική γνωριμία και κατανόηση της ακεραιότητας του Ιώβ, του σεβασμού του Θεού και της αποφυγής του κακού, και φυσικά παρέχουν μια αρχική επιβεβαίωση. Ο λόγος για τον οποίο λέω «αρχική» είναι επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι ακόμα δεν κατανοούν πραγματικά την προσωπικότητα του Ιώβ και τον βαθμό μέχρι τον οποίο επιδίωκε την υπακοή και τον σεβασμό για τον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι η κατανόηση των περισσότερων ανθρώπων όσον αφορά τον Ιώβ δεν είναι βαθύτερη από την κάπως ευνοϊκή εντύπωση που σχηματίζεται γι' αυτόν ως αποτέλεσμα των δύο εδαφίων της Βίβλου τα οποία

περιέχουν τα λόγια του: «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον» και «τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» Συνεπώς, έχουμε μεγάλη ανάγκη να καταλάβουμε πώς βίωνε ο Ιώβ την ανθρώπινη φύση του όταν δέχτηκε τις δοκιμασίες του Θεού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αληθινή ανθρώπινη φύση του Ιώβ θα αποκαλυφθεί σε όλους στο σύνολό της.

Όταν ο Ιώβ άκουσε ότι είχε κλαπεί η περιουσία του, ότι οι γιοι και οι θυγατέρες του είχαν χάσει τη ζωή τους και ότι οι υπηρέτες του είχαν σκοτωθεί, αντέδρασε ως εξής: «Τότε σηκωθείς ο Ιώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε» (Ιώβ 1:20). Αυτά τα λόγια μας μιλάνε για ένα γεγονός: αφού άκουσε αυτή την είδηση, ο Ιώβ δεν πανικοβλήθηκε, δεν έκλαψε, ούτε κατηγόρησε τους υπηρέτες που του έφεραν την είδηση, πολύ λιγότερο δε, επιθεώρησε τη σκηνή του εγκλήματος για να διερευνήσει και να επαληθεύσει τις λεπτομέρειες και να μάθει τι πραγματικά συνέβη. Δεν έδειξε κανέναν πόνο ή λύπη για την απώλεια της περιουσίας του, ούτε κατέρρευσε θρηνώντας για την απώλεια των παιδιών και των αγαπημένων του. Αντιθέτως, έσκισε το ένδυμά του, ξύρισε το κεφάλι του, έπεσε στο έδαφος και προσκύνησε. Οι ενέργειες του Ιώβ διαφέρουν από αυτές ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Προκαλούν σύγχυση σε πολλούς ανθρώπους, και τους κάνουν να επιπλήξουν τον Ιώβ στην καρδιά τους για την «ψυχρότητά του». Αν έχαναν ξαφνικά την περιουσία τους, οι κανονικοί άνθρωποι θα φαίνονταν συντετριμμένοι ή απελπισμένοι —ή, στην περίπτωση κάποιων ανθρώπων, ίσως και να έπεφταν σε βαθιά κατάθλιψη. Αυτό συμβαίνει επειδή στην καρδιά τους, η περιουσία των ανθρώπων αντιπροσωπεύει μια ζωή κόπων —είναι εκείνη στην οποία στηρίζουν την επιβίωσή τους, είναι η ελπίδα που τους κρατάει ζωντανούς. Η απώλεια της περιουσίας τους σημαίνει ότι οι κόποι τους πήγαν χαμένοι, ότι δεν έχουν ελπίδα, και μάλιστα ότι δεν έχουν μέλλον. Αυτή είναι η στάση κάθε φυσιολογικού ατόμου προς την περιουσία του και η στενή σχέση που έχει με αυτή, και αυτή είναι και η σημασία της περιουσίας στα μάτια των ανθρώπων. Ως εκ τούτου, η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων αισθάνεται σύγχυση από την αδιάφορη στάση του Ιώβ ως προς την απώλεια της περιουσίας του. Σήμερα, θα διαλύσουμε τη σύγχυση που ένιωσαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι εξηγώντας τι συνέβαινε μέσα στην καρδιά του Ιώβ.

Η κοινή λογική υπαγορεύει ότι, δεδομένου ότι ο Ιώβ είχε λάβει τόσο μεγάλη περιουσία από τον Θεό, ο Ιώβ θα έπρεπε να αισθάνεται ντροπή ενώπιον του Θεού εξαιτίας της απώλειας αυτών των περιουσιακών στοιχείων, διότι δεν τα είχε φυλάξει ούτε τα είχε φροντίσει, δεν είχε διατηρήσει τα περιουσιακά στοιχεία που του δόθηκαν από τον Θεό. Έτσι, όταν άκουσε ότι η περιουσία του είχε κλαπεί, η πρώτη του αντίδραση θα έπρεπε να ήταν να πάει στη σκηνή του εγκλήματος και να κάνει απογραφή όλων όσων είχαν χαθεί, και στη συνέχεια να εξομολογηθεί στον Θεό, ώστε να μπορέσει για άλλη μια φορά να λάβει τις ευλογίες του Θεού. Ο Ιώβ, όμως, δεν το έκανε, και φυσικά είχε τους λόγους του που δεν το έκανε. Στην καρδιά του, ο Ιώβ πίστευε ακράδαντα ότι ο Θεός τού είχε παραχωρήσει όλα όσα κατείχε, και δεν ήταν προϊόν του δικού του μόχθου.

Συνεπώς, δεν έβλεπε αυτές τις ευλογίες ως κάτι στο οποίο έπρεπε να επενδύσει, αντίθετα βάσιζε τις αρχές της επιβιώσής του στην προσήλωση, με όλες του τις δυνάμεις, στον δρόμο τον οποίο έπρεπε να ακολουθεί. Αγαπούσε τις ευλογίες του Θεού και Τον ευχαριστούσε γι' αυτές, αλλά δεν ήταν εξαρτημένος από τις ευλογίες, ούτε επιζητούσε περισσότερες. Αυτή ήταν η στάση του απέναντι στην περιουσία. Δεν έκανε τίποτα απλώς και μόνο για να κερδίζει ευλογίες, ούτε ανησυχούσε ή στεναχωριόταν από την έλλειψη ή την απώλεια των ευλογιών του Θεού. Δεν ένιωθε υπερβολική, τρελή χαρά εξαιτίας των ευλογιών του Θεού, ούτε αγνοούσε την οδό του Θεού ούτε ξεχνούσε τη χάρη του Θεού λόγω των ευλογιών που απολάμβανε συχνά. Η στάση του Ιώβ απέναντι στην περιουσία του αποκαλύπτει στους ανθρώπους την αληθινή του ανθρώπινη φύση: πρώτον, ο Ιώβ δεν ήταν άπληστος άνθρωπος και δεν είχε απαιτήσεις από την υλική του ζωή. Δεύτερον, ο Ιώβ δεν ανησυχούσε ποτέ ούτε φοβόταν ότι ο Θεός θα του έπαιρνε όλα όσα είχε, πράγμα που αποτελούσε τη στάση υπακοής στον Θεό που είχε μέσα στην καρδιά του. Τυτέστιν, δεν είχε απαιτήσεις ή παράπονα για το πότε ή αν ο Θεός θα έπαιρνε από αυτόν, και δεν ζητούσε τον λόγο, αλλά μόνο προσπαθούσε να υπακούει τις ρυθμίσεις του Θεού. Τρίτον, ποτέ δεν πίστευε ότι η περιουσία του προήλθε από τον δικό του μόχθο, αλλά ότι του παραχωρήθηκε από τον Θεό. Αυτή ήταν η πίστη του Ιώβ στον Θεό και αποτελεί ένδειξη της πεποίθησής του. Καθίσταται σαφής η ανθρώπινη φύση του Ιώβ και η αληθινή καθημερινή του επιδίωξη όπως συνοψίζεται στα τρία αυτά σημεία του; Η ανθρώπινη φύση και η επιδίωξη του Ιώβ ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ψυχραιμής συμπεριφοράς του όταν ήρθε αντιμέτωπος με την απώλεια της περιουσίας του. Ακριβώς λόγω της καθημερινής του επιδίωξης, ο Ιώβ είχε το ανάστημα και την πεποίθηση να πει: «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον» κατά τις δοκιμασίες του Θεού. Αυτά τα λόγια δεν τα είχε σκεφτεί σε μια νύχτα ο Ιώβ, ούτε του ήρθαν έτσι στο μυαλό. Ήταν όσα είχε δει και αποκτήσει κατά τη διάρκεια πολυετούς εμπειρίας ζωής. Σε σύγκριση με όλους όσοι αναζητούν μόνο τις ευλογίες του Θεού και φοβούνται ότι ο Θεός θα πάρει από αυτούς, και το απεχθάνονται και παραπονούνται γι' αυτό, δεν είναι πολύ πραγματική η υπακοή του Ιώβ; Σε σύγκριση με όλους όσοι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, αλλά οι οποίοι ποτέ δεν πίστευαν ότι ο Θεός κυβερνάει επί των πάντων, δεν διαθέτει ο Ιώβ μεγάλη ειλικρίνεια και ακεραιότητα;

Ο ορθολογισμός του Ιώβ

Οι πραγματικές εμπειρίες του Ιώβ και η ακέραια και ειλικρινής του ανθρώπινη φύση σήμαινε ότι έκανε την πιο ορθολογική κρίση και επιλογές όταν έχασε την περιουσία και τα παιδιά του. Τέτοιες ορθολογικές επιλογές ήταν άρρηκτα συνδεδεμένες με τις καθημερινές του επιδιώξεις και τα έργα του Θεού, τα οποία γνώρισε κατά την καθημερινότητά του. Η ειλικρίνεια του Ιώβ τον κατέστησε ικανό να πιστέψει ότι το χέρι του Ιεχωβά κυβερνά τα πάντα. Η πίστη του τού επέτρεψε να γνωρίζει το γεγονός της κυριαρχίας του Ιεχωβά Θεού επί των πάντων. Η γνώση του τον έκανε πρόθυμο και ικανό να υπακούει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Ιεχωβά Θεού. Η υπακοή του τού

επέτρεψε να είναι όλο και πιο αληθινός στον σεβασμό του για τον Ιεχωβά Θεό. Ο σεβασμός του τον έκανε όλο και πιο αληθινό στην αποφυγή του κακού. Τελικά, ο Ιώβ τελειώθηκε επειδή σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Η τελειώσή του τον έκανε σοφό και του χάρισε τον μέγιστο ορθολογισμό.

Πώς θα πρέπει να κατανοήσουμε τη λέξη «ορθολογικός»; Μια κυριολεκτική ερμηνεία είναι ότι σημαίνει να είναι κανείς λογικός, να είναι συνετός και να διαθέτει λογική σκέψη, να διαθέτει ορθό λόγο, πράξεις και κρίση και να διαθέτει ορθούς και απλούς ηθικούς κανόνες. Ωστόσο, ο ορθολογισμός του Ιώβ δεν ερμηνεύεται τόσο εύκολα. Όταν λέγεται εδώ ότι ο Ιώβ κατείχε τον μέγιστο ορθολογισμό, αυτό λέγεται σε σχέση με την ανθρώπινη φύση και τη διαγωγή του ενώπιον του Θεού. Επειδή ο Ιώβ ήταν ειλικρινής, μπορούσε να πιστέψει και να υπακούσει στην κυριαρχία του Θεού, γεγονός που του έδωσε μια γνώση που δεν ήταν εφικτή από τους άλλους, και αυτή η γνώση τού επέτρεψε να διακρίνει, να κρίνει και να ορίζει καλύτερα τη συμφορά που τον έπληξε, του επέτρεψε να επιλέξει με μεγαλύτερη ακρίβεια και διορατικότητα τι έπρεπε να κάνει και πού έπρεπε να παραμείνει σταθερός. Τυτέστιν, τα λόγια, η συμπεριφορά, οι αρχές πίσω από τις πράξεις του και ο κώδικας με τον οποίο ενεργούσε ήταν απλά, σαφή και συγκεκριμένα και δεν ήταν τυφλά, παρορμητικά ή βασισμένα στο συναίσθημα. Ήξερε πώς να αντιμετωπίζει όποια συμφορά τον έπληττε, ήξερε πώς να εξισορροπεί και να χειρίζεται τις σχέσεις μεταξύ πολύπλοκων γεγονότων, ήξερε πώς να μένει σταθερός στην οδό που όφειλε να παραμείνει σταθερός και, επιπλέον, ήξερε πώς να αντιμετωπίζει το γεγονός ότι ο Ιεχωβά Θεός έδινε και αφαιρούσε. Αυτός ήταν ο ορθολογισμός του Ιώβ. Ακριβώς επειδή ο Ιώβ διέθετε αυτόν τον ορθολογισμό, είπε: «Ο Ιεχωβά έδωσε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον» όταν έχασε την περιουσία του και τους γιους και τις θυγατέρες του.

Όταν ο Ιώβ ήρθε αντιμέτωπος με τον αφόρητο σωματικό πόνο και τις διαμαρτυρίες των συγγενών και φίλων του, και όταν ήρθε αντιμέτωπος με τον θάνατο, η πραγματική διαγωγή του κατέδειξε για άλλη μια φορά το αληθινό του πρόσωπο σε όλους.

Το πραγματικό πρόσωπο του Ιώβ: αληθινό, αγνό, και ειλικρινές

Ας διαβάσουμε τον Ιώβ 2:7-8: «Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Ιεχωβά και επάταξε τον Ιώβ με έλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού έως της κορυφής αυτού. Και έλαβεν εις εαυτόν όστρακον, διά να ξύηται με αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού». Αυτή είναι μια περιγραφή της διαγωγής του Ιώβ όταν εμφανίστηκαν ανοιχτές πληγές πάνω στο σώμα του. Τότε, ο Ιώβ κάθισε στις στάχτες καθώς υπέμενε τον πόνο. Κανείς δεν του παρείχε θεραπεία και κανείς δεν τον βοήθησε να απαλύνει τον σωματικό του πόνο. Αντ' αυτού, χρησιμοποίησε ένα κεραμίδι για να ξύνει την επιφάνεια των ανοιχτών πληγών. Εκ πρώτης όψεως, αυτό ήταν απλώς ένα στάδιο στο μαρτύριο του Ιώβ και δεν έχει καμία σχέση με την ανθρώπινη φύση του και τον σεβασμό για τον Θεό, διότι ο Ιώβ δεν χρησιμοποίησε λόγο για να εκφράσει τη ψυχική διάθεση και τις απόψεις του εκείνη τη στιγμή. Ωστόσο, οι πράξεις του Ιώβ και η συμπεριφορά του εξακολουθούν να

αποτελούν μια αληθινή έκφραση της ανθρώπινης φύσης του. Στο προηγούμενο κεφάλαιο, διαβάσαμε ότι ο Ιώβ ήταν ο μεγαλύτερος όλων των ανθρώπων της Ανατολής. Αυτό το εδάφιο από το δεύτερο κεφάλαιο, εντωμεταξύ, μας δείχνει ότι αυτός ο σπουδαίος άνθρωπος της Ανατολής πήρε στ' αλήθεια ένα κεραμίδι για να ξύνεται, ενώ καθόταν ανάμεσα στις στάχτες. Δεν υπάρχει άραγε σαφής αντίθεση μεταξύ των δύο αυτών περιγραφών; Πρόκειται για μια αντίθεση που μας δείχνει τον αληθινό εαυτό του Ιώβ: παρά την ευυπόληπτη θέση του και το κύρος του, ποτέ δεν αγάπησε ούτε έδωσε καμιά προσοχή σε αυτά τα πράγματα. Δεν τον ενδιέφερε το πώς οι άλλοι έβλεπαν το κύρος του, ούτε ανησυχούσε για το αν οι πράξεις του ή η συμπεριφορά του θα είχαν αρνητικές συνέπειες για το κύρος του. Δεν απολάμβανε τα οφέλη της θέσης του, ούτε απολάμβανε τη δόξα που συνόδευε το κύρος και τη θέση του. Το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν η αξία και η σημασία του τρόπου ζωής του στα μάτια του Ιεχωβά Θεού. Ο αληθινός εαυτός του Ιώβ ήταν η ίδια η υπόστασή του: δεν αγαπούσε τη φήμη και τα πλούτη και δεν ζούσε για τη φήμη και τα πλούτη. Ήταν αληθινός, αγνός και ειλικρινής.

Ο διαχωρισμός μεταξύ αγάπης και μίσους από τον Ιώβ

Μια άλλη πλευρά της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ επιδεικνύεται σε αυτή τη συνομιλία μεταξύ του ίδιου και της γυναίκας του: «Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή;» (Ιώβ 2:9-10). Βλέποντας το μαρτύριο που υπέφερε, η γυναίκα του Ιώβ προσπάθησε να συμβουλευσει τον Ιώβ για να τον βοηθήσει να ξεφύγει από το μαρτύριο του, αλλά ο Ιώβ δεν επιδοκίμασε τις «καλές προθέσεις». Αντ' αυτού, προκάλεσαν τον θυμό του, διότι η γυναίκα του αρνήθηκε την πίστη του και την υπακοή στον Ιεχωβά Θεό, και επίσης αρνήθηκε την ύπαρξη του Ιεχωβά Θεού. Αυτό ήταν απαράδεκτο για τον Ιώβ, γιατί ποτέ δεν είχε επιτρέψει στον εαυτό του να κάνει οτιδήποτε που να αντιτίθεται ή να βλάπτει τον Θεό, να μη μιλήσουμε για τους άλλους. Πώς θα μπορούσε να παραμείνει αδιάφορος όταν είδε τους άλλους να εκφράζουν λόγια που βλασφημούσαν και προσέβαλαν τον Θεό; Γι' αυτό αποκάλεσε τη γυναίκα του «άφρονα γυναίκα». Η στάση του Ιώβ απέναντι στη γυναίκα του χαρακτηριζόταν από θυμό και μίσος, καθώς και από αποδοκιμασία και επίπληξη. Αυτή ήταν η φυσική έκφραση της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ που διαφοροποιείται μεταξύ αγάπης και μίσους, και αντιπροσώπευε όντως την ακέραια ανθρώπινη φύση του. Ο Ιώβ διέθετε μια αίσθηση δικαιοσύνης, που τον έκανε να μισεί τις εκφάνσεις της κακίας και να αποστρέφεται, να καταδικάζει και να απορρίπτει την παράλογη αίρεση, τα γελοία επιχειρήματα και τους αστείους ισχυρισμούς και του επέτρεπε να τηρεί τις δικές του, σωστές αρχές και στάση όταν είχε απορριφθεί από τις μάζες και εγκαταλείφθηκε από όσους ήταν κοντά του.

Η καλοσύνη και η ειλικρίνεια του Ιώβ

Επειδή, από τη συμπεριφορά του Ιώβ, μπορούμε να διακρίνουμε την έκφραση διαφόρων πτυχών της ανθρώπινης φύσης του, ποια στοιχεία της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ βλέπουμε όταν άνοιξε το στόμα του για να καταραστεί την ημέρα που γεννήθηκε; Αυτό είναι το θέμα που θα συζητήσουμε παρακάτω.

Πιο πάνω, μίλησα για τους λόγους που ο Ιώβ καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε. Τι καταλαβαίνετε απ' αυτό; Εάν ο Ιώβ ήταν σκληρόκαρδος και άστοργος, αν ήταν ψυχρός και δεν είχε συναισθήματα και στερούταν της ανθρώπινης φύσης, θα μπορούσε να ενδιαφερθεί για την επιθυμία της καρδιάς του Θεού; Θα μπορούσε άραγε να είχε μισήσει την ημέρα που γεννήθηκε επειδή νοιαζόταν για την καρδιά του Θεού; Με άλλα λόγια, αν ο Ιώβ ήταν σκληρόκαρδος και στερούταν της ανθρώπινης φύσης, θα μπορούσε να στενοχωρηθεί για τον πόνο του Θεού; Θα μπορούσε να είχε καταραστεί την ημέρα που γεννήθηκε επειδή ο Θεός είχε στεναχωρηθεί γι' αυτόν; Η απάντηση είναι: φυσικά και όχι! Επειδή ήταν καλόκαρδος, ο Ιώβ νοιαζόταν για την καρδιά του Θεού. Επειδή νοιαζόταν για την καρδιά του Θεού, ο Ιώβ διαισθανόταν τον πόνο του Θεού. Επειδή ήταν καλόκαρδος, υπέφερε μεγαλύτερο μαρτύριο λόγω του ότι διαισθανόταν τον πόνο του Θεού. Επειδή διαισθανόταν τον πόνο του Θεού, άρχισε να μισεί την ημέρα που γεννήθηκε, οπότε καταράστηκε την ημέρα αυτή. Για όσους είναι θεατές, η όλη συμπεριφορά του Ιώβ κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του είναι υποδειγματική. Μόνο το γεγονός που καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε βάζει ένα ερωτηματικό πάνω από την τελειότητα και την ακεραιότητά του, ή προσφέρει μια διαφορετική εκτίμηση. Στην πραγματικότητα, αυτή ήταν η πιο αληθινή έκφραση του περιεχομένου της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ. Το περιεχόμενο της ανθρώπινης φύσης του δεν ήταν κρυμμένο ούτε καλυμμένο ούτε αναθεωρήθηκε από κάποιον άλλο. Όταν καταράστηκε την ημέρα που γεννήθηκε, έδειξε την καλοσύνη και την ειλικρίνεια που υπήρχαν βαθιά μέσα στην καρδιά του. Ήταν σαν μια πηγή της οποίας τα νερά είναι τόσο διαυγή και διάφανα, ώστε βλέπει κανείς τον πυθμένα της.

Έχοντας μάθει όλα αυτά για τον Ιώβ, οι περισσότεροι άνθρωποι θα έχουν αναμφισβήτητα μια αρκετά ακριβή και αντικειμενική εκτίμηση του περιεχομένου της ανθρώπινης φύσης του Ιώβ. Θα πρέπει επίσης να έχουν αναπτύξει μια βαθιά, πρακτική και πιο μεγάλη κατανόηση και εκτίμηση της τελειότητας και της ακεραιότητας του Ιώβ όπως εκφράζονται από τον Θεό. Ας ελπίσουμε ότι αυτή η κατανόηση και η εκτίμηση θα βοηθήσουν τους ανθρώπους να μπουν στην οδό του σεβασμού του Θεού και της αποφυγής του κακού.

Η σχέση μεταξύ της παράδοσης του Ιώβ από τον Θεό στον Σατανά και των στόχων του έργου του Θεού

Αν και οι περισσότεροι άνθρωποι τώρα αναγνωρίζουν ότι ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς και ότι σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό, αυτή η αναγνώριση δεν τους κάνει να κατανοούν καλύτερα την πρόθεση του Θεού. Ενώ ζηλεύουν την ανθρώπινη φύση και

την επιδίωξη του Ιώβ, θέτουν την ακόλουθη ερώτηση στον Θεό: αφού ο Ιώβ ήταν τόσο άμεμπτος και ευθύς, οι άνθρωποι τον λάτρευαν τόσο πολύ, γιατί ο Θεός τον παρέδωσε στον Σατανά και τον υπέβαλε σε τόσα πολλά μαρτύρια; Τέτοια ερωτήματα σίγουρα υπάρχουν στην καρδιά πολλών ανθρώπων —ή μάλλον, αυτή η αμφιβολία είναι το ερώτημα στην καρδιά πολλών ανθρώπων. Δεδομένου ότι έχει προκαλέσει σύγχυση σε τόσους πολλούς ανθρώπους, πρέπει να θέσουμε αυτό το ερώτημα επί τάπητος και να το ερμηνεύσουμε σωστά.

Ό,τι κάνει ο Θεός είναι απαραίτητο, και έχει εξαιρετική σημασία, διότι όλα όσα κάνει μέσα στον άνθρωπο αφορούν τη διαχείρισή Του και τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Φυσικά, το έργο που επιτέλεσε ο Θεός στον Ιώβ δεν διαφέρει, παρόλο που ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς στα μάτια του Θεού. Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός ή τα μέσα με τα οποία το κάνει, ανεξάρτητα από το κόστος, ανεξάρτητα από τον στόχο Του, ο σκοπός των πράξεών Του δεν αλλάζει. Ο σκοπός του είναι να προσθέσει στον άνθρωπο τα λόγια του Θεού, όπως και τις απαιτήσεις του Θεού και το θέλημα του Θεού για τον άνθρωπο· με άλλα λόγια, είναι να προσθέσει στον άνθρωπο ό,τι πιστεύει ο Θεός ότι είναι θετικό σύμφωνα με τα στάδιά Του, επιτρέποντας στον άνθρωπο να καταλάβει την καρδιά του Θεού και να κατανοήσει την υπόσταση του Θεού και να επιτρέψει στον άνθρωπο να υπακούσει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να επιτύχει σεβασμό για τον Θεό και αποφυγή του κακού —όλα αυτά είναι μια πτυχή του σκοπού του Θεού σε όλα όσα κάνει. Η άλλη άποψη είναι ότι, επειδή ο Σατανάς είναι το αντιθετικό στοιχείο και το αντικείμενο υπηρεσίας στο έργο του Θεού, ο άνθρωπος συχνά παραδίδεται στον Σατανά· αυτό είναι το μέσο που χρησιμοποιεί ο Θεός για να επιτρέψει στους ανθρώπους να δουν στους πειρασμούς και στις επιθέσεις του Σατανά την κακία, την ασχήμια και την ασέβεια του Σατανά, κάνοντας έτσι τους ανθρώπους να μισούν τον Σατανά και να είναι σε θέση να γνωρίζουν και να αναγνωρίζουν ό,τι είναι αρνητικό. Αυτή η διαδικασία τούς επιτρέπει να απελευθερωθούν σταδιακά από τον έλεγχο του Σατανά και από τις κατηγορίες, τις παρεμβάσεις και τις επιθέσεις του —μέχρι που, χάρη στα λόγια του Θεού, στις γνώσεις τους για τον Θεό και χάρη στην υπακοή τους σ' Αυτόν, και στην πίστη τους στον Θεό και στον σεβασμό τους γι' Αυτόν, νικούν θριαμβευτικά τις επιθέσεις και των κατηγοριών του Σατανά. Μόνο τότε θα έχουν σωθεί εντελώς από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Η σωτηρία των ανθρώπων σημαίνει ότι ο Σατανάς έχει ηττηθεί, σημαίνει ότι δεν αποτελούν πια το φαγητό στο στόμα του Σατανά —αντί να τους καταπιεί, ο Σατανάς τούς έχει αφήσει ελεύθερους. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι ακέραιοι, επειδή διαθέτουν πίστη, υπακοή και σεβασμό για τον Θεό και επειδή διακόπτουν κάθε σχέση με τον Σατανά. Ταπεινώνουν τον Σατανά, κάνουν τον Σατανά να δειλιάσει, και καταφέρνουν να κατατροπώσουν τον Σατανά. Η αποφασιστικότητά τους να ακολουθήσουν τον Θεό, και η υπακοή και ο σεβασμός για τον Θεό νικούν τον Σατανά και κάνουν τον Σατανά να τους εγκαταλείψει οριστικά. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι έχουν πραγματικά κερδηθεί από τον Θεό, και αυτός είναι ο απώτερος στόχος του Θεού

για την σωτηρία του ανθρώπου. Εάν θέλουν να σωθούν και επιθυμούν να τους κερδίσει ο Θεός οριστικά, τότε όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό πρέπει να αντιμετωπίσουν πειρασμούς και επιθέσεις μεγάλης ή μικρής έκτασης από τον Σατανά. Όσοι εξέρχονται από αυτούς τους πειρασμούς και τις επιθέσεις και είναι σε θέση να νικήσουν πλήρως τον Σατανά είναι όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό. Τουτέστιν, όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό είναι όσοι έχουν υποβληθεί στις δοκιμασίες του Θεού και έχουν υποστεί τους πειρασμούς και τις επιθέσεις του Σατανά αμέτρητες φορές. Όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό κατανοούν το θέλημα και τις απαιτήσεις του Θεού και είναι σε θέση να συναινούν στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού και δεν απαρνούνται την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού εν μέσω των πειρασμών του Σατανά. Όσοι σώζονται από τον Θεό διαθέτουν ειλικρίνεια, είναι καλόκαρδοι, διακρίνουν μεταξύ αγάπης και μίσους, έχουν αίσθηση της δικαιοσύνης και είναι λογικοί και σε θέση να νοιάζονται για τον Θεό και να αγαπούν ό,τι ανήκει στον Θεό. Ο Σατανάς δεν κρατά αυτούς τους ανθρώπους δέσμιους, δεν τους κατασκοπεύει, δεν τους κατηγορεί ούτε τους κακοποιεί, είναι εντελώς ελεύθεροι, έχουν αποδεσμευτεί και απελευθερωθεί πλήρως. Ο Ιώβ ήταν ένας τέτοιος απελευθερωμένος άνθρωπος και έτσι ακριβώς εξηγείται το γιατί ο Θεός τον είχε παραδώσει στον Σατανά.

Ο Ιώβ κακοποιήθηκε από τον Σατανά, αλλά απέκτησε επίσης αιώνια ελευθερία και απελευθέρωση και κέρδισε το δικαίωμα να μην υποβληθεί ποτέ ξανά στη διαφθορά, την κακοποίηση και τις κατηγορίες του Σατανά, αντιθέτως να ζήσει ελεύθερα και ανεμπόδιστα στο φως του προσώπου του Θεού και να ζήσει εν μέσω των ευλογιών του Θεού προς αυτόν. Κανείς δεν θα μπορούσε να αφαιρέσει, ούτε να καταστρέψει, ούτε να υφαρπάξει αυτό το δικαίωμα. Δόθηκε στον Ιώβ σε αντάλλαγμα για την πίστη, την αποφασιστικότητα, και την υπακοή και τον σεβασμό του για τον Θεό. Ο Ιώβ πλήρωσε το τίμημα της ζωής του για να κερδίσει τη χαρά και την ευτυχία στη γη, να κερδίσει το δικαίωμα και την αξίωση, όπως ορίζεται από τον Ουρανό και αναγνωρίζεται από τη γη, να λατρεύει τον Δημιουργό χωρίς παρεμβολές ως πραγματικό πλάσμα του Θεού στη γη. Αυτό ήταν επίσης το σπουδαιότερο αποτέλεσμα των πειρασμών στους οποίους υποβλήθηκε ο Ιώβ.

Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν σωθεί ακόμα, στη ζωή τους παρεμβαίνει συχνά ο Σατανάς, και μάλιστα την ελέγχει. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι που δεν έχουν σωθεί είναι δέσμιοι του Σατανά, δεν είναι ελεύθεροι, δεν έχουν απελευθερωθεί από τον Σατανά, δεν έχουν τα προσόντα ή το δικαίωμα να λατρεύουν τον Θεό, και ο Σατανάς τούς καταδιώκει διαρκώς και τους επιτίθεται άγρια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ευτυχισμένοι, δεν έχουν δικαίωμα σε μια κανονική ύπαρξη, και επιπλέον δεν έχουν καμία αξιοπρέπεια. Μόνο αν ορθώσεις το ανάστημά σου και παλέψεις με τον Σατανά, χρησιμοποιώντας την πίστη σου στον Θεό και την υπακοή και τον σεβασμό για τον Θεό ως τα όπλα με τα οποία θα συμμετάσχεις σε έναν αγώνα ζωής και θανάτου με τον Σατανά, έτσι ώστε να νικήσεις πλήρως τον Σατανά και να τον κάνεις να φύγει με την ουρά στα σκέλια και να φοβάται όποτε σε βλέπει, έτσι ώστε να εγκαταλείψει εντελώς τις

επιθέσεις και τις κατηγορίες εναντίον σου —μόνο τότε θα σωθείς και θα είσαι ελεύθερος. Αν είσαι αποφασισμένος να σπάσεις κάθε δεσμό με τον Σατανά, αλλά δεν είσαι εξοπλισμένος με τα όπλα που θα σε βοηθήσουν να νικήσεις τον Σατανά, τότε κινδυνεύεις. Καθώς περνάει ο καιρός, όταν έχεις υποστεί τόσα μαρτύρια από τον Σατανά που δεν σου έχει μείνει ούτε μια σπιθαμή δύναμης, αλλά ακόμα δεν έχεις καταφέρει να γίνεις μάρτυρας, και δεν έχεις απελευθερωθεί εντελώς από τις κατηγορίες και τις επιθέσεις του Σατανά εναντίον σου, τότε δεν έχεις πολλές ελπίδες σωτηρίας. Στο τέλος, όταν ανακηρύσσεται η ολοκλήρωση του έργου του Θεού, θα είσαι ακόμα στα χέρια του Σατανά, ανίκανος να απελευθερωθείς, και δεν θα έχεις ποτέ την ευκαιρία ή την ελπίδα. Ως εκ τούτου, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι θα είναι πλήρως δέσμιοι του Σατανά.

Αποδέξου τις δοκιμασίες του Θεού, νίκησε τους πειρασμούς του Σατανά και επέτρεψε στον Θεό να κερδίσει ολόκληρο το είναι σου

Κατά τη διάρκεια του έργου της διαρκούς παροχής και υποστήριξης του ανθρώπου από τον Θεό, Εκείνος εκφράζει το συνολικό θέλημά και τις απαιτήσεις Του στον άνθρωπο και δείχνει τα έργα, τη διάθεσή Του και το τι έχει και είναι Αυτός στον άνθρωπο. Ο στόχος είναι να εξοπλιστεί ο άνθρωπος με ανάστημα και να επιτρέψει στον άνθρωπο να αποκτήσει διάφορες αλήθειες από τον Θεό, ακολουθώντας Τον —αλήθειες που είναι τα όπλα που δόθηκαν στον άνθρωπο από τον Θεό για να πολεμήσει τον Σατανά. Αφού εξοπλιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος πρέπει να αντιμετωπίσει τις δοκιμασίες του Θεού. Ο Θεός έχει πολλά μέσα και οδούς για να δοκιμάζει τον άνθρωπο, αλλά καθένα από αυτά απαιτεί τη «συνεργασία» του εχθρού του Θεού: του Σατανά. Τουτέστιν, εφόσον έχει δώσει στον άνθρωπο τα όπλα με τα οποία θα πολεμήσει τον Σατανά, ο Θεός παραδίδει τον άνθρωπο στον Σατανά και επιτρέπει στον Σατανά να «δοκιμάσει» το ανάστημα του ανθρώπου. Εάν ο άνθρωπος μπορεί να ξεφύγει από τους σχηματισμούς μάχης του Σατανά, αν μπορεί να ξεφύγει από τον κλοιό του Σατανά και να επιβιώσει μάλιστα, τότε ο άνθρωπος θα έχει περάσει τη δοκιμασία. Αλλά αν ο άνθρωπος αποτύχει να ξεφύγει από τους σχηματισμούς μάχης του Σατανά και υποταχθεί στον Σατανά, τότε δεν θα έχει περάσει τη δοκιμασία. Όποια πτυχή του ανθρώπου κι αν εξετάζει ο Θεός, τα κριτήρια για την εξέτασή Του είναι εάν ο άνθρωπος μένει ή όχι σταθερός στη μαρτυρία του όταν δέχεται επίθεση από τον Σατανά και εάν έχει απαρνηθεί ή όχι τον Θεό και έχει παραδοθεί και υποταχθεί στον Σατανά ενώ έχει πέσει στην παγίδα του Σατανά. Μπορεί να ειπωθεί ότι το αν ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί ή όχι εξαρτάται από το αν μπορεί να νικήσει και να κατατροπώσει τον Σατανά, και αν μπορεί να κερδίσει ή όχι την ελευθερία του εξαρτάται από το εάν είναι σε θέση να σηκώσει μόνος του τα όπλα που του έδωσε ο Θεός για να νικήσει τα δεσμά του Σατανά, κάνοντας τον Σατανά να χάσει εντελώς την ελπίδα και να τον αφήσει στην ησυχία του. Αν ο Σατανάς χάσει την ελπίδα και παραιτηθεί από κάποιον, αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς δεν θα προσπαθήσει ποτέ ξανά να πάρει αυτό το άτομο από τον Θεό, δεν θα το κατηγορήσει ποτέ ούτε θα παρέμβει σε αυτό το άτομο, δεν θα το θέσει ποτέ εκ

νέου σε μαρτύρια ούτε θα του επιτεθεί. Μόνο κάποιος σαν κι αυτόν θα έχει πραγματικά κερδηθεί από τον Θεό. Αυτή είναι η όλη διαδικασία μέσω της οποίας ο Θεός κερδίζει ανθρώπους.

Η προειδοποίηση και η διαφώτιση που παρέχονται σε μεταγενέστερες γενιές από τη μαρτυρία του Ιώβ

Την ίδια στιγμή που κατανοούν τη διαδικασία με την οποία ο Θεός κερδίζει κάποιον ολοκληρωτικά, οι άνθρωποι καταλαβαίνουν και τους στόχους και τη σημασία της παράδοσης του Ιώβ από τον Θεό στον Σατανά. Οι άνθρωποι δεν ταράζονται πλέον από το μαρτύριο του Ιώβ και εκτιμούν τη σημασία του εκ νέου. Δεν ανησυχούν πλέον αν αυτοί οι ίδιοι υποβληθούν στον ίδιο πειρασμό με τον Ιώβ, και δεν αντιτίθενται πλέον ούτε απορρίπτουν την έλευση των δοκιμασιών του Θεού. Η πίστη του Ιώβ, η υπακοή και η μαρτυρία του για τη νίκη κατά του Σατανά αποτελούν πηγή τεράστιας αρωγής και ενθάρρυνσης για τους ανθρώπους. Στον Ιώβ, βλέπουν την ελπίδα για τη δική τους σωτηρία, και βλέπουν ότι μέσω της πίστης, της υπακοής και του σεβασμού για τον Θεό, είναι απολύτως δυνατό να νικήσουν τον Σατανά και να υπερισχύσουν του Σατανά. Βλέπουν ότι εφόσον αποδέχονται την κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού και εφόσον κατέχουν την αποφασιστικότητα και την πίστη να μην απαρνηθούν τον Θεό αφού χάσουν τα πάντα, τότε μπορούν να ταπεινώσουν και να νικήσουν τον Σατανά, και βλέπουν ότι χρειάζονται μόνο την αποφασιστικότητα και την επιμονή να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους —έστω κι αν αυτό σημαίνει ότι θα χάσουν τη ζωή τους— για να φοβηθεί ο Σατανάς και να αναγκαστεί σε άτακτη υποχώρηση. Η μαρτυρία του Ιώβ αποτελεί προειδοποίηση για τις επόμενες γενιές και αυτή η προειδοποίηση τους λέει ότι αν δεν νικήσουν τον Σατανά, τότε δεν θα μπορέσουν ποτέ να απαλλαγούν από τις κατηγορίες και τις παρεμβάσεις του Σατανά, ούτε θα μπορέσουν ποτέ να ξεφύγουν από την κακοποίηση και τις επιθέσεις του. Η μαρτυρία του Ιώβ έχει διαφωτίσει τις επόμενες γενιές. Αυτή η διαφώτιση διδάσκει στους ανθρώπους ότι μόνο αν είναι άμεμπτοι και ακέραιοι, θα είναι σε θέση να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό. Τους διδάσκει ότι μόνο εάν σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό, μπορούν να γίνουν ισχυροί και μεγάλοι μάρτυρες του Θεού. Μόνο αν γίνουν ισχυροί και μεγάλοι μάρτυρες του Θεού, δεν θα μπορούν ποτέ να ελέγχονται από τον Σατανά και θα ζουν κάτω από την καθοδήγηση και την προστασία του Θεού —μόνο τότε θα έχουν σωθεί πραγματικά. Η προσωπικότητα του Ιώβ και η επιδίωξη της ζωής του πρέπει να τύχουν μίμησης από όλους όσοι επιδιώκουν τη σωτηρία. Αυτά που βίωσε κατά τη διάρκεια ολόκληρης της ζωής του και η διαγωγή του κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του είναι ένας πολύτιμος θησαυρός για όλους όσοι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό.

Η μαρτυρία του Ιώβ παρηγορεί τον Θεό

Αν σας πω τώρα ότι ο Ιώβ είναι ένας υπέροχος άνθρωπος, ίσως να μην είστε σε θέση να εκτιμήσετε τη σημασία αυτής της φράσης και ίσως να μην είστε σε θέση να συλλάβετε

το συναίσθημα πίσω από τον λόγο για τον οποίο μίλησα για όλα αυτά τα πράγματα. Ωστόσο, περιμένετε μέχρι την ημέρα που θα έχετε βιώσει τις ίδιες ή παρόμοιες δοκιμασίες με εκείνες του Ιώβ, όταν θα έχετε περάσει αντιξοότητες, όταν θα έχετε βιώσει δοκιμασίες που προορίζονται προσωπικά για εσάς από τον Θεό, όταν δίνεις τα πάντα και υπομένεις ταπείνωση και κακουχίες, για να υπερισχύσεις του Σατανά και να γίνεις μάρτυρας του Θεού εν μέσω πειρασμών —τότε θα μπορέσεις να εκτιμήσεις τη σημασία όσων εκφράζω. Τότε, θα αισθανθείς ότι είσαι πολύ κατώτερος από τον Ιώβ, θα αισθανθείς πόσο υπέροχος είναι ο Ιώβ και ότι είναι άξιος μίμησης. Όταν έρθει εκείνη η στιγμή, θα συνειδητοποιήσεις πόσο σημαντικά είναι αυτά τα κλασικά λόγια που εκφράζει ο Ιώβ για κάποιον που είναι διεφθαρμένος και που ζει αυτόν τον καιρό και θα συνειδητοποιήσεις πόσο δύσκολο είναι για τους σημερινούς ανθρώπους να επιτύχουν αυτό που πέτυχε ο Ιώβ. Όταν αισθανθείς ότι είναι δύσκολο, θα εκτιμήσεις πόσο ταραγμένη και ανήσυχη είναι η καρδιά του Θεού, θα εκτιμήσεις πόσο υψηλό είναι το τίμημα που πληρώνει ο Θεός για να κερδίσει τέτοιους ανθρώπους και πόσο πολύτιμο είναι αυτό που κάνει και δαπανά ο Θεός για την ανθρωπότητα. Τώρα που έχετε ακούσει αυτά τα λόγια, έχετε κατανοήσει σαφώς και εκτιμήσει σωστά τον Ιώβ; Στα δικά σας μάτια, ήταν ο Ιώβ ένας πραγματικά άμεμπτος και ευθύς άνθρωπος που σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό; Πιστεύω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι σίγουρα θα συμφωνήσουν. Διότι τα γεγονότα σχετικά με το τι έπραξε και αποκάλυψε ο Ιώβ είναι αναμφισβήτητα από τον άνθρωπο ή τον Σατανά. Αποτελούν την πιο ισχυρή απόδειξη του θριάμβου του Ιώβ επί του Σατανά. Αυτή η απόδειξη δημιουργήθηκε στον Ιώβ και ήταν η πρώτη μαρτυρία που έλαβε ο Θεός. Συνεπώς, όταν ο Ιώβ θριάμβευσε στους πειρασμούς του Σατανά και έγινε μάρτυρας του Θεού, ο Θεός είδε την ελπίδα στον Ιώβ, και η καρδιά Του παρηγορήθηκε από τον Ιώβ. Από τον καιρό της δημιουργίας έως τον καιρό του Ιώβ, αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο Θεός βίωσε πραγματικά την ανακούφιση και τι σήμαινε να παρηγορείται από τον άνθρωπο. Ήταν η πρώτη φορά που είχε δει και είχε κερδίσει την αληθινή μαρτυρία που Του έφερε ο Ιώβ.

Πιστεύω ότι, έχοντας ακούσει τη μαρτυρία του Ιώβ και τις διηγήσεις των διαφόρων πτυχών του Ιώβ, οι περισσότεροι άνθρωποι θα έχουν σχεδιάσει το μονοπάτι μπροστά τους. Επίσης, πιστεύω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που είναι γεμάτοι άγχος και φόβο θα αρχίσουν σιγά σιγά να χαλαρώνουν τόσο στο σώμα όσο και στο μυαλό και θα αρχίσουν να αισθάνονται σταδιακά ανακούφιση...

Τα παρακάτω εδάφια επίσης αφορούν τον Ιώβ. Ας συνεχίσουμε την ανάγνωση.

4. Ο Ιώβ ακούει για τον Θεό με την ακοή του αυτιού

Ιώβ 9:11 Ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν· διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν.

Ιώβ 23:8-9 Ιδού, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· εις τα αριστερά, όταν εργάζεται, αλλά δεν δύναμαι να ίδω αυτόν. Κρύπτεται εις τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν.

Ιώβ 42:2-6 Εξεύρω ότι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς στοχασμός σου δύναται να εμποδισθή. Τις ούτος ο κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν προέφερα εκείνο, το οποίον δεν ενόουν. Πράγματα υπερθαύμαστα δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. Άκουσον, δέομαι· και εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσῃ, και συ δίδαξόν με. Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανοώ εν χώματι και σποδῶ.

Αν και ο Θεός δεν αποκάλυψε τον εαυτό Του στον Ιώβ, ο Ιώβ πιστεύει στην κυριαρχία του Θεού

Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια; Έχουν κάποιοι από εσάς συνειδητοποιήσει ότι εδώ υπάρχει ένα γεγονός; Πρώτον, πώς γνώριζε ο Ιώβ ότι υπάρχει Θεός; Έπειτα, πώς ήξερε ότι ο ουρανός και η γη και τα πάντα κυβερνώνται από τον Θεό; Υπάρχει ένα εδάφιο που απαντά σε αυτές τις δύο ερωτήσεις: «Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανοώ εν χώματι και σποδῶ». Από αυτά τα λόγια μαθαίνουμε ότι, αντί να έχει δει τον Θεό με τα μάτια του, ο Ιώβ είχε μάθει για τον Θεό από τους μύθους. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, άρχισε να πορεύεται το μονοπάτι ακολουθώντας τον Θεό, και κατόπιν επιβεβαίωσε την ύπαρξη του Θεού στη ζωή του και μεταξύ των πάντων. Υπάρχει ένα αναμφισβήτητο γεγονός εδώ ποιο είναι αυτό το γεγονός; Παρά το γεγονός ότι ήταν σε θέση να ακολουθήσει την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού, ο Ιώβ δεν είχε δει ποτέ τον Θεό. Όσον αφορά αυτό, δεν μοιάζει με τους σημερινούς ανθρώπους; Ο Ιώβ δεν είχε δει ποτέ τον Θεό. Κατά συνέπεια, παρόλο που είχε ακούσει για τον Θεό, δεν ήξερε πού ήταν ο Θεός ή πώς έμοιαζε ο Θεός ή τι έκανε ο Θεός. Αυτά είναι υποκειμενικοί παράγοντες. Αντικειμενικά μιλώντας, παρόλο που ακολουθούσε τον Θεό, ο Θεός δεν είχε εμφανιστεί ποτέ σ' αυτόν ούτε του είχε μιλήσει. Δεν είναι άραγε αλήθεια αυτό; Παρόλο που ο Θεός δεν είχε μιλήσει στον Ιώβ ούτε του είχε δώσει οποιεσδήποτε εντολές, ο Ιώβ είχε δει την ύπαρξη του Θεού και είχε δει την κυριαρχία Του επί των πάντων, και στους μύθους μέσω των οποίων ο Ιώβ είχε ακούσει για τον Θεό με την ακοή του αυτιού. Κατόπιν τούτων, ξεκίνησε να ζει σεβόμενος τον Θεό και αποφεύγοντας το κακό. Αυτές ήταν οι απαρχές και η διαδικασία με την οποία ο Ιώβ ακολουθούσε τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσο σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό, ανεξάρτητα από το πόσο σταθερός ήταν στην ακεραιότητά του, ο Θεός εξακολουθούσε να μην εμφανίζεται σ' αυτόν. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο. Αυτός είπε: «Ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν· διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν» (Ιώβ 9:11). Τα λόγια αυτά λένε ότι ο Ιώβ ίσως να ένιωθε τον Θεό γύρω του ή όχι —αλλά δεν είχε μπορέσει ποτέ να δει τον Θεό. Υπήρχαν στιγμές που φανταζόταν ότι ο Θεός περνούσε μπροστά του ή ενεργούσε ή καθοδηγούσε τον άνθρωπο, αλλά δεν το ήξερε. Ο Θεός έρχεται στον άνθρωπο όταν αυτός δεν το περιμένει. Ο άνθρωπος δεν ξέρει πότε ή πού ο Θεός θα έρθει σ' αυτόν, γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να δει τον Θεό, και έτσι, όσον αφορά τον άνθρωπο, ο Θεός είναι κρυμμένος από αυτόν.

Η πίστη του Ιώβ στον Θεό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι ο Θεός κρύβεται από αυτόν

Στο ακόλουθο εδάφιο της Γραφής, ο Ιώβ λέει τότε: «Ιδού, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· εις τα αριστερά, όταν εργάζεται, αλλά δεν δύναμαι να ιδώ αυτόν. Κρύπτεται εις τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν» (Ιώβ 23:8-9). Από αυτή την αναφορά, μαθαίνουμε ότι, όσον αφορά την εμπειρία του Ιώβ, ο Θεός κρυβόταν διαρκώς απ' αυτόν. Ο Θεός δεν είχε εμφανιστεί ανοιχτά σ' αυτόν, ούτε είχε εκφράσει ανοιχτά οποιαδήποτε λόγια σ' αυτόν, όμως στην καρδιά του, ο Ιώβ ήταν σίγουρος για την ύπαρξη του Θεού. Πάντα πίστευε ότι ο Θεός μπορεί να περπατά μπροστά του ή να εργάζεται δίπλα του και ότι, παρόλο που δεν μπορούσε να δει τον Θεό, ο Θεός ήταν δίπλα του, κυβερνώντας τα πάντα γύρω του. Ο Ιώβ δεν είχε δει ποτέ τον Θεό, αλλά ήταν σε θέση να παραμείνει πιστός στην πίστη του, κάτι που κανένας άλλος δεν ήταν σε θέση να κάνει. Γιατί δεν μπορούσαν οι άλλοι να το κάνουν αυτό; Επειδή ο Θεός δεν μίλησε στον Ιώβ ούτε εμφανίστηκε σ' αυτόν και αν δεν πίστευε πραγματικά, δεν θα μπορούσε να συνεχίσει, ούτε θα μπορούσε να μείνει σταθερός στην οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Δεν είναι αυτό άραγε αλήθεια; Πώς νιώθεις όταν διαβάζεις ότι ο Ιώβ είπε αυτά τα λόγια; Πιστεύεις ότι η τελειότητα και η ακεραιότητα του Ιώβ, και η δικαιοσύνη του ενώπιον του Θεού είναι αλήθεια και όχι υπερβολή από την πλευρά του Θεού; Παρόλο που ο Θεός αντιμετώπισε τον Ιώβ όπως και τους άλλους ανθρώπους και δεν εμφανίστηκε ούτε μίλησε σ' αυτόν, ο Ιώβ εξακολουθούσε να μένει σταθερός στην ακεραιότητά του, εξακολουθούσε να πιστεύει στην κυριαρχία του Θεού και, επιπλέον, πρόσφερε ολοκαυτώματα και προσευχόταν ενώπιον του Θεού, φοβούμενος μήπως υβρίσει τον Θεό. Η ικανότητα του Ιώβ να σέβεται τον Θεό χωρίς να Τον έχει δει μας δείχνει πόσο αγαπούσε τα θετικά πράγματα και πόσο ακλόνητη και πραγματική ήταν η πίστη του. Δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη του Θεού επειδή ο Θεός κρυβόταν από αυτόν, δεν έχασε την πίστη του ούτε απαρνήθηκε τον Θεό επειδή δεν Τον είχε δει ποτέ. Αντιθέτως, εν μέσω του κρυφού έργου του Θεού να κυβερνά τα πάντα, είχε συνειδητοποιήσει την ύπαρξη του Θεού και είχε αισθανθεί την κυριαρχία και τη δύναμη του Θεού. Δεν σταμάτησε να είναι ευθύς επειδή ο Θεός κρυβόταν, ούτε και απαρνήθηκε την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού επειδή ο Θεός δεν είχε εμφανιστεί ποτέ σ' αυτόν. Ο Ιώβ ουδέποτε ζήτησε να του εμφανιστεί δημόσια ο Θεός για να αποδείξει την ύπαρξή Του, διότι είχε ήδη δει την κυριαρχία του Θεού στα πάντα και πίστευε ότι είχε αποκτήσει τις ευλογίες και τις χάρες που άλλοι δεν είχαν κερδίσει. Παρόλο που ο Θεός κρυβόταν από αυτόν, η πίστη του Ιώβ στον Θεό δεν κλονίστηκε ποτέ. Έτσι, πήρε ό,τι κανείς άλλος δεν είχε πάρει: την επιδοκιμασία του Θεού και την ευλογία του Θεού.

Ο Ιώβ ευλογεί το όνομα του Θεού και δεν σκέφτεται τις ευλογίες ή τις συμφορές

Υπάρχει ένα γεγονός, το οποίο δεν αναφέρεται ποτέ στις ιστορίες των Γραφών για τον Ιώβ, και σε αυτό το γεγονός θα εστιάσουμε σήμερα. Αν και ο Ιώβ δεν είχε δει ποτέ τον Θεό ούτε άκουσε τα λόγια του Θεού με τα ίδια του τα αυτιά, ο Θεός είχε μια θέση στην καρδιά του Ιώβ. Ποια ήταν η στάση του Ιώβ απέναντι στον Θεό; Ήταν, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως: «είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον». Ευλογούσε το όνομα του Θεού άνευ όρων, ανεξαρτήτως πλαισίου και χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος. Βλέπουμε ότι ο Ιώβ είχε δώσει την καρδιά του στον Θεό, επιτρέποντάς στον Θεό να την ελέγχει. Όλα όσα σκεφτόταν, όλα όσα αποφάσιζε και όλα όσα σχεδίαζε στην καρδιά του τα φανέρωνε στον Θεό και δεν τα έκρυβε από τον Θεό. Η καρδιά του δεν εναντιωνόταν στον Θεό και ποτέ δεν είχε ζητήσει από τον Θεό να κάνει τίποτα γι' αυτόν ή να του δώσει τίποτα και δεν έτρεφε εξωφρενικές επιθυμίες ότι θα κέρδιζε οτιδήποτε από τη λατρεία του στον Θεό. Ο Ιώβ δεν μιλούσε για συναλλαγές με τον Θεό και δεν υπέβαλε αιτήματα ούτε έθετε απαιτήσεις στον Θεό. Δοξολογούσε το όνομα του Θεού εξαιτίας της μεγάλης δύναμης και της εξουσίας του Θεού να κυβερνά τα πάντα, και αυτό δεν εξαρτιόταν από το αν είχε κερδίσει ευλογίες ούτε αν είχε πληγεί από συμφορές. Πίστευε ότι, ανεξάρτητα από το αν ο Θεός ευλογεί τους ανθρώπους ή τους φέρνει συμφορές, η δύναμη και η εξουσία του Θεού δεν αλλάζουν, επομένως, ανεξάρτητα από τις συνθήκες ενός ατόμου, το όνομα του Θεού θα έπρεπε να δοξολογείται. Αυτός ο άνθρωπος είναι ευλογημένος από τον Θεό εξαιτίας της κυριαρχίας του Θεού, και όταν η συμφορά πλήττει τον άνθρωπο, και αυτό οφείλεται στην κυριαρχία του Θεού. Η δύναμη και η εξουσία του Θεού κυριαρχούν και ρυθμίζουν τα πάντα γύρω από τον άνθρωπο. Οι ιδιοτροπίες της τύχης του ανθρώπου είναι η εκδήλωση της δύναμης και της εξουσίας του Θεού και, ανεξάρτητα από την άποψη καθενός, το όνομα του Θεού θα πρέπει να δοξολογείται. Αυτά βίωσε και κατάφερε να μάθει ο Ιώβ κατά τη διάρκεια της ζωής του. Όλες οι σκέψεις και οι πράξεις του Ιώβ έφτασαν στα αυτιά του Θεού και έφτασαν ενώπιον του Θεού και θεωρήθηκαν σημαντικές από τον Θεό. Ο Θεός αγάπησε αυτή τη γνώση του Ιώβ και εκτίμησε πολύ τον Ιώβ που είχε τέτοια καρδιά. Αυτή η καρδιά προσδοκούσε παντού και πάντοτε την εντολή του Θεού, και ανεξάρτητα από τον χρόνο ή τον τόπο, καλωσόριζε όποιο πλήγμα τον έβρισκε. Ο Ιώβ δεν απαιτούσε τίποτα από τον Θεό. Αυτό που απαιτούσε από τον ίδιο του τον εαυτό ήταν να περιμένει, να αποδέχεται, να αντιμετωπίζει και να υπακούει σε όλες τις ρυθμίσεις που προέρχονταν από τον Θεό. Ο Ιώβ πίστευε ότι αυτό ήταν το καθήκον του και ήταν ακριβώς αυτό που ήθελε ο Θεός. Ο Ιώβ δεν είχε δει ποτέ τον Θεό, ούτε Τον είχε ακούσει να του μιλάει, να δίνει εντολές, να παραδίδει διδασκαλίες ή να του δίνει οποιεσδήποτε οδηγίες. Με τα σημερινά δεδομένα, για να μπορέσει να κατέχει μια τέτοια γνώση και στάση απέναντι στον Θεό, όταν ο Θεός δεν του είχε δώσει καμία διαφώτιση, καθοδήγηση ή οδηγία σχετικά με την αλήθεια —αυτό ήταν πολύτιμο και το ότι αυτός είχε επιδείξει αυτά τα πράγματα ήταν

αρκετό για τον Θεό, και ο Θεός επαίνεσε τη μαρτυρία του και την αγάπησε. Ο Ιώβ δεν είχε ποτέ δει τον Θεό ούτε είχε ακούσει τον Θεό να εκφράζει αυτοπροσώπως οποιαδήποτε διδασκαλία σ' αυτόν, αλλά η καρδιά του και ο ίδιος ήταν πολύ πιο πολύτιμα για τον Θεό από εκείνους τους ανθρώπους, οι οποίοι, ενώπιον του Θεού, μπορούσαν να μιλάνε μόνο όσον αφορά βαθιές θεωρίες, και μπορούσαν μόνο να καυχούνται και να μιλούν για προσφορά θυσιών, αλλά οι οποίοι δεν είχαν ποτέ πραγματική γνώση του Θεού και δεν είχαν ποτέ σεβαστεί πραγματικά τον Θεό. Διότι η καρδιά του Ιώβ ήταν αγνή και δεν κρυβόταν από τον Θεό και η ανθρώπινη φύση του ήταν ειλικρινής και καλή, και αγαπούσε τη δικαιοσύνη και ό,τι ήταν θετικό. Μόνο ένας άνθρωπος όπως αυτός που είχε τέτοια καρδιά και ανθρώπινη φύση ήταν σε θέση να ακολουθήσει την οδό του Θεού και ήταν ικανός να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Ένας τέτοιος άνθρωπος μπορούσε να δει την κυριαρχία του Θεού, μπορούσε να δει την εξουσία και τη δύναμή Του και ήταν σε θέση να υπακούσει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις Του. Μόνο ένας άνθρωπος όπως αυτός θα μπορούσε πραγματικά να δοξολογήσει το όνομα του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν έβλεπε το αν ο Θεός θα τον ευλογούσε ή θα του έστελνε συμφορές, επειδή γνώριζε ότι όλα ελέγχονται από το χέρι του Θεού, και ότι το να ανησυχεί ο άνθρωπος είναι σημάδι ανοησίας, άγνοιας και παραλογισμού, αμφιβολίας για το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στα πάντα, και έλλειψης σεβασμού για τον Θεό. Η γνώση του Ιώβ ήταν ακριβώς αυτό που ήθελε ο Θεός. Άρα, είχε ο Ιώβ μεγαλύτερη θεωρητική γνώση του Θεού από εσάς; Επειδή το έργο και οι ομιλίες του Θεού εκείνον τον καιρό ήταν ελάχιστες, δεν ήταν εύκολο να επιτευχθεί η γνώση του Θεού. Ένα τέτοιο επίτευγμα από τον Ιώβ δεν ήταν καθόλου απλό. Δεν είχε βιώσει το έργο του Θεού, ούτε είχε ακούσει ποτέ τον Θεό να μιλάει, ούτε είχε δει το πρόσωπο του Θεού. Το ότι ήταν σε θέση να έχει μια τέτοια στάση απέναντι στον Θεό ήταν εξ ολοκλήρου το αποτέλεσμα της ανθρώπινης φύσης του και της προσωπικής του επιδίωξης, μιας ανθρώπινης φύσης και επιδίωξης που δεν διαθέτουν οι άνθρωποι σήμερα. Έτσι, εκείνη την εποχή, ο Θεός είπε: «Δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς». Εκείνη την εποχή, ο Θεός είχε ήδη ολοκληρώσει την εκτίμησή του γι' αυτόν και είχε καταλήξει σ' αυτό το συμπέρασμα. Πόσο πιο πολύ θα ίσχυε αυτό σήμερα;

Παρόλο που ο Θεός είναι κρυμμένος από τον άνθρωπο, τα έργα Του μεταξύ των πάντων αρκούν για να Τον γνωρίσει ο άνθρωπος

Ο Ιώβ δεν είχε δει το πρόσωπο του Θεού ούτε είχε ακούσει τα λόγια του Θεού, πολύ λιγότερο δε, είχε βιώσει προσωπικά το έργο του Θεού, αλλά όλοι είδαν τον σεβασμό του για τον Θεό και τη μαρτυρία του κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του, και ο Θεός τα αγάπησε και τα χάρηκε, και τα επαίνεσε, και οι άνθρωποι τα ζηλεύουν και τα θαυμάζουν και, ακόμη σπουδαιότερο από αυτό, τα υμνούν. Δεν υπήρχε τίποτα σπουδαίο ή εξαιρετικό όσον αφορά τη ζωή του: όπως και κάθε συνηθισμένος άνθρωπος, ζούσε μια συνηθισμένη ζωή, πηγαίνοντας για δουλειά με την ανατολή του ηλίου και επιστρέφοντας

στο σπίτι για να ξεκουραστεί όταν νύχτωνε. Η διαφορά είναι ότι κατά τη διάρκεια των συνηθισμένων δεκαετιών της ζωής του, ο ίδιος κέρδισε γνώσεις για την οδό του Θεού, και συνειδητοποίησε και κατανόησε τη μεγάλη δύναμη και κυριαρχία του Θεού όπως ποτέ δεν είχε κάνει κανείς άλλος. Δεν ήταν πιο έξυπνος από οποιονδήποτε συνηθισμένο άνθρωπο, η ζωή του δεν ήταν ιδιαίτερα ανθεκτική, ούτε είχε αόρατες ειδικές ικανότητες. Αυτό που διέθετε, όμως, ήταν μια προσωπικότητα που ήταν ειλικρινής, καλή και ακέραια, μια προσωπικότητα που αγαπούσε τη δικαιοσύνη, την εντιμότητα και τα θετικά πράγματα —τίποτα από αυτά δεν κατέχει η πλειοψηφία των συνηθισμένων ανθρώπων. Ήξερε να διακρίνει μεταξύ αγάπης και μίσους, είχε αίσθηση της δικαιοσύνης, ήταν σταθερός και επίμονος και, στον τρόπο σκέψης του, έδινε σχολαστική προσοχή στη λεπτομέρεια. Έτσι, κατά τη διάρκεια του συνηθισμένου του χρόνου στη γη, είδε όλα τα εξαιρετικά πράγματα που είχε κάνει ο Θεός και είδε το μεγαλείο, την αγιοσύνη και τη δικαιοσύνη του Θεού, είδε το ενδιαφέρον του Θεού, τη χάρη και την προστασία του ανθρώπου από τον Θεό και είδε την εντιμότητα και την εξουσία του υπέρτατου Θεού. Ο πρώτος λόγος για τον οποίο ο Ιώβ ήταν σε θέση να κερδίσει αυτά τα πράγματα που ήταν πέραν των δυνατοτήτων οποιουδήποτε φυσιολογικού ατόμου ήταν επειδή είχε αγνή καρδιά και η καρδιά του ανήκε στον Θεό και καθοδηγούνταν από τον Δημιουργό. Ο δεύτερος λόγος ήταν η επιδίωξη του να είναι άμεμπτος και τέλειος, να είναι κάποιος που συμμορφωνόταν με το θέλημα του Ουρανού, κάποιος που τον αγαπούσε ο Θεός και που απέφευγε το κακό. Ο Ιώβ κατείχε και επιδίωκε αυτά τα πράγματα, ενώ δεν μπορούσε να δει τον Θεό ούτε να ακούσει τα λόγια του Θεού. Παρόλο που δεν είχε δει ποτέ τον Θεό, είχε γνωρίσει τα μέσα με τα οποία ο Θεός κυβερνά επί των πάντων και κατάλαβε τη σοφία με την οποία το κάνει αυτό ο Θεός. Παρόλο που δεν είχε ακούσει ποτέ τον Θεό να μιλάει, ο Ιώβ γνώριζε ότι όλα τα έργα ανταμοιβής και αφαίρεσης από τον άνθρωπο προέρχονται από τον Θεό. Παρόλο που τα χρόνια της ζωής του δεν διέφεραν από αυτά ενός συνηθισμένου ανθρώπου, δεν επέτρεψε το γεγονός αυτό να επηρεάσει τη γνώση του για την κυριαρχία του Θεού επί των πάντων ή να τον επηρεάσει ενόσω ακολουθεί την οδό του σεβασμού του για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Στα μάτια του, οι νόμοι των πάντων έβριθαν από τα έργα του Θεού, και η κυριαρχία του Θεού μπορούσε να φανεί σε οποιαδήποτε φάση της ζωής ενός ατόμου. Δεν είχε δει τον Θεό, αλλά ήταν σε θέση να συνειδητοποιήσει ότι τα έργα του Θεού είναι παντού και, κατά τη διάρκεια της συνηθισμένης ζωής του στη γη, σε κάθε γωνιά της ζωής του, ήταν σε θέση να δει και να συνειδητοποιήσει τα εξαιρετικά και θαυμαστά έργα του Θεού και μπορούσε να δει τις θαυμαστές ρυθμίσεις του Θεού. Η απόκρυψη και η σιωπή του Θεού δεν εμπόδισαν τον Ιώβ να συνειδητοποιήσει τα έργα του Θεού, ούτε επηρέασαν τη γνώση του για την κυριαρχία του Θεού επί των πάντων. Η ζωή του ήταν η συνειδητοποίηση, κατά την καθημερινότητά του, της κυριαρχίας και των ρυθμίσεων του Θεού, ο οποίος κρύβεται στα πάντα. Στην καθημερινότητά του, επιπλέον, άκουγε και κατανοούσε τη φωνή της καρδιάς του Θεού και τα λόγια του Θεού, ο οποίος είναι σιωπηλός ανάμεσα στα πάντα, αλλά εκφράζει τη φωνή της καρδιάς Του και των λόγων

Του, κυβερνώντας τους νόμους των πάντων. Βλέπεις, λοιπόν, ότι εάν οι άνθρωποι διαθέτουν την ίδια ανθρώπινη φύση και επιδίωξη με τον Ιώβ, τότε μπορούν να αποκτήσουν την ίδια συνειδητοποίηση και γνώση όπως ο Ιώβ και μπορούν να αποκτήσουν την ίδια κατανόηση και γνώση της κυριαρχίας του Θεού επί των πάντων όπως ο Ιώβ. Ο Θεός δεν είχε εμφανιστεί στον Ιώβ ούτε του είχε μιλήσει, αλλά ο Ιώβ ήταν σε θέση να είναι άμεμπτος και ευθύς και να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Με άλλα λόγια, χωρίς ο Θεός να έχει εμφανιστεί ή να έχει μιλήσει στον άνθρωπο, τα έργα του Θεού μεταξύ των πάντων και η κυριαρχία Του επί των πάντων αρκούν ώστε ο άνθρωπος να αντιληφθεί την ύπαρξη, τη δύναμη και την εξουσία του Θεού και η δύναμη και η εξουσία του Θεού αρκούν για να κάνουν τον άνθρωπο να ακολουθεί την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Δεδομένου ότι ένας συνηθισμένος άνθρωπος όπως ο Ιώβ ήταν σε θέση να επιτύχει σεβασμό για τον Θεό και αποφυγή του κακού, τότε και κάθε συνηθισμένος άνθρωπος που ακολουθεί τον Θεό θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να επιτύχει το ίδιο. Παρόλο που αυτά τα λόγια ίσως ακούγονται σαν λογικό συμπέρασμα, αυτό δεν αντίκειται στους νόμους των πραγμάτων. Ωστόσο, τα γεγονότα δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες: ο σεβασμός για τον Θεό και η αποφυγή του κακού, φαίνεται ότι είναι προνόμιο του Ιώβ και μόνο του Ιώβ. Όταν αναφέρεται η φράση «σεβασμός για τον Θεό και αποφυγή του κακού», οι άνθρωποι πιστεύουν ότι αυτό θα πρέπει να γίνει μόνο από τον Ιώβ, λες και η οδός του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού είχε το όνομα Ιώβ πάνω και δεν είχε σχέση με κανέναν άλλον άνθρωπο. Ο λόγος γι' αυτό είναι ξεκάθαρος: Επειδή μόνο ο Ιώβ κατείχε μια προσωπικότητα που ήταν ειλικρινής, καλή και ακέραια, η οποία αγαπούσε τη δικαιοσύνη και την εντιμότητα και τα θετικά πράγματα, μόνο ο Ιώβ μπορούσε να ακολουθήσει την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Πρέπει όλοι να έχετε κατανοήσει τι υπονοείται εδώ —επειδή κανείς δεν διαθέτει μια ανθρώπινη φύση που είναι ειλικρινής, καλή και ακέραια και που αγαπά τη δικαιοσύνη και την εντιμότητα και ό,τι είναι θετικό, κανείς δεν μπορεί να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό, οπότε δεν μπορεί ποτέ να κερδίσει τη χαρά του Θεού ή να παραμείνει σταθερός εν μέσω δοκιμασιών. Αυτό σημαίνει επίσης ότι, εκτός από τον Ιώβ, όλοι οι άνθρωποι εξακολουθούν να πέφτουν στην παγίδα του Σατανά και να είναι δέσμιόι του, όλοι δέχονται τις κατηγορίες, τις επιθέσεις και την κακοποίησή του. Είναι αυτοί που ο Σατανάς προσπαθεί να καταπιεί, και είναι όλοι δέσμιοι, φυλακισμένοι που έχει αιχμαλωτίσει ο Σατανάς.

Αν η καρδιά του ανθρώπου εχθρεύεται τον Θεό, πώς μπορεί ο άνθρωπος να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό;

Δεδομένου ότι οι σημερινοί άνθρωποι δεν διαθέτουν την ίδια ανθρώπινη φύση με τον Ιώβ, τι γίνεται με τη φύση και την ουσία τους, και τη στάση τους απέναντι στον Θεό; Σέβονται άραγε τον Θεό; Αποφεύγουν άραγε το κακό; Όσοι δεν σέβονται τον Θεό ούτε αποφεύγουν το κακό μπορούν να συνοψιστούν σε τρεις μόνο λέξεις: «εχθροί του Θεού».

Λέτε συχνά αυτές τις τρεις λέξεις, αλλά δεν έχετε μάθει ποτέ το πραγματικό τους νόημα. Οι λέξεις «εχθροί του Θεού» έχουν ουσία: Δεν λένε ότι ο Θεός βλέπει τον άνθρωπο ως εχθρό, αλλά ότι ο άνθρωπος βλέπει τον Θεό ως εχθρό. Πρώτον, όταν οι άνθρωποι αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, ποιος από αυτούς δεν έχει τους δικούς του στόχους, τα δικά του κίνητρα και φιλοδοξίες; Παρόλο που μια πλευρά τους πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού και έχει δει την ύπαρξη του Θεού, η πίστη τους στον Θεό εξακολουθεί να περιέχει αυτά τα κίνητρα, και ο απώτερος σκοπός της πίστης τους στον Θεό είναι να λάβουν τις ευλογίες Του και τα πράγματα που επιθυμούν. Στις εμπειρίες της ζωής των ανθρώπων, συχνά αναλογίζονται: «Έχω εγκαταλείψει την οικογένεια και την καριέρα μου για τον Θεό, και τι μου έχει δώσει Αυτός; Πρέπει να τα προσθέσω και να τα επιβεβαιώσω —έλαβα πρόσφατα οποιεσδήποτε ευλογίες; Έχω δώσει πολλά όλο αυτό το διάστημα, έχω τρέξει και τρέχω, και έχω υποφέρει πολύ —μου έχει δώσει ο Θεός οποιεσδήποτε υποσχέσεις σε αντάλλαγμα; Θυμάται τις καλές πράξεις μου; Ποιο θα είναι το τέλος μου; Μπορώ να λάβω τις ευλογίες του Θεού;...» Κάθε άνθρωπος κάνει τέτοιους υπολογισμούς μέσα στην καρδιά του συνέχεια, και θέτει απαιτήσεις στον Θεό που περιλαμβάνουν τα κίνητρα, τις φιλοδοξίες και τη συναλλακτική νοοτροπία του. Τουτέστιν, στην καρδιά του ο άνθρωπος δοκιμάζει διαρκώς τον Θεό, σκαρφίζετα συνεχώς σχέδια για τον Θεό, συνεχώς επιχειρηματολογεί υπέρ της δικής του κατάληξης με τον Θεό και προσπαθεί να αντλήσει μια δήλωση από τον Θεό, κοιτώντας μήπως ο Θεός μπορεί να του δώσει ό,τι επιθυμεί. Την ίδια στιγμή που ακολουθεί τον Θεό, ο άνθρωπος δεν αντιμετωπίζει τον Θεό ως Θεό. Ο άνθρωπος ανέκαθεν προσπαθούσε να κάνει συμφωνίες με τον Θεό, θέτοντας διαρκώς απαιτήσεις σ' Αυτόν, και μάλιστα ασκώντας Του πίεση σε κάθε βήμα, προσπαθώντας να βγάλει από τη μύγα ξύγκι. Ενώ παράλληλα προσπαθεί να κάνει συμφωνίες με τον Θεό, ο άνθρωπος συζητάει επίσης μαζί Του και υπάρχουν ακόμη και άνθρωποι που, όταν υποβάλλονται σε δοκιμασίες ή βρίσκονται σε συγκεκριμένες καταστάσεις, συχνά γίνονται αδύναμοι, παθητικοί και αμελείς στο έργο τους, και έχουν πολλά παράπονα από τον Θεό. Από τον καιρό που πρωτόαρχισε ο άνθρωπος να πιστεύει στον Θεό, θεωρούσε τον Θεό ως το κέρασ της Αμάλθειας, έναν ελβετικό σουγιά, και θεωρεί τον εαυτό του ως τον μεγαλύτερο πιστωτή του Θεού, λες και είναι έμφυτο δικαίωμα και υποχρέωσή του να προσπαθεί να πάρει ευλογίες και υποσχέσεις από τον Θεό, ενώ η ευθύνη του Θεού είναι να προστατεύει και να φροντίζει τον άνθρωπο και να τον στηρίζει. Αυτή είναι η βασική κατανόηση της «πίστης στον Θεό» όλων όσοι πιστεύουν στον Θεό, και αυτή είναι η βαθύτερή τους κατανόηση της έννοιας της πίστης στον Θεό. Από τη φύση και την ουσία του ανθρώπου ως την υποκειμενική του επιδίωξη, δεν υπάρχει τίποτα που να σχετίζεται με τον σεβασμό του Θεού. Ο σκοπός που ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό δεν θα μπορούσε να έχει καμία σχέση με τη λατρεία του Θεού. Τουτέστιν, ο άνθρωπος δεν έχει ποτέ θεωρήσει ούτε κατανοήσει ότι η πίστη στον Θεό προϋποθέτει να σέβεται και να λατρεύει τον Θεό. Υπό το πρίσμα αυτών των συνθηκών, η ουσία του ανθρώπου είναι προφανής. Ποια είναι αυτή η ουσία; Είναι ότι η καρδιά του ανθρώπου είναι μοχθηρή, κρύβει προδοσία και απάτη, δεν αγαπάει τη δικαιοσύνη και την εντιμότητα και ό,τι είναι θετικό, και είναι τιποτένια και άπληστη. Η

καρδιά του ανθρώπου δεν θα μπορούσε να είναι πιο κλειστή στον Θεό. Ο άνθρωπος δεν την έχει δώσει επ' ουδενί στον Θεό. Ο Θεός δεν έχει δει ποτέ την αληθινή καρδιά του ανθρώπου, ούτε έχει γνωρίσει ποτέ την λατρεία του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο τίμημα πληρώνει ο Θεός ή πόσο έργο κάνει ή το πόσα παρέχει στον άνθρωπο, ο άνθρωπος δεν τα βλέπει και αδιαφορεί παντελώς γι' αυτά. Ο άνθρωπος δεν έδωσε ποτέ την καρδιά του στον Θεό, θέλει απλώς να τη φροντίζει ο ίδιος, να παίρνει τις δικές του αποφάσεις —κάτι που υποδηλώνει ότι ο άνθρωπος δεν θέλει να ακολουθήσει την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού ούτε θέλει να υπακούσει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού, κι ούτε θέλει να λατρεύει τον Θεό ως Θεό. Αυτή είναι η κατάσταση του ανθρώπου σήμερα. Τώρα, ας δούμε και πάλι τον Ιώβ. Κατ' αρχάς, έκανε κάποια συμφωνία με τον Θεό; Έχει απώτερα κίνητρα με το να μένει σταθερός στην οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού; Εκείνη την εποχή, είχε μιλήσει ο Θεός σε οποιονδήποτε για το τέλος που θα ερχόταν; Εκείνη την εποχή, ο Θεός δεν είχε υποσχεθεί τίποτα σε κανέναν για το τέλος, και σ' αυτό το πλαίσιο ήταν σε θέση ο Ιώβ να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Μπορούν οι σημερινοί άνθρωποι να συγκριθούν με τον Ιώβ; Υπάρχουν πάρα πολλές διαφορές· ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες. Παρόλο που ο Ιώβ δεν γνώριζε πολλά για τον Θεό, είχε δώσει την καρδιά του στον Θεό και αυτή ανήκε στον Θεό. Δεν έκανε ποτέ συμφωνία με τον Θεό και δεν είχε εξωφρενικές επιθυμίες ή απαιτήσεις από τον Θεό. Αντιθέτως, πίστευε ότι «ο Ιεχωβά έδωσε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν». Αυτό ήταν αυτό που είχε δει και κατείχε επειδή έμενε πιστός στην οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού κατά τη διάρκεια της μακρόβιας ζωής του. Ομοίως, είχε επίσης κερδίσει το αποτέλεσμα που αντιπροσωπεύουν τα λόγια: «Τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθί εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθί;» Αυτές οι δύο προτάσεις ήταν αυτό που είχε δει και είχε γνωρίσει ως αποτέλεσμα της υπάκουης στάσης του στον Θεό κατά τη διάρκεια της εμπειρίας της ζωής του, και ήταν επίσης τα ισχυρότερα όπλα του με τα οποία βγήκε θριαμβευτής κατά τη διάρκεια των πειρασμών του Σατανά, και ήταν το θεμέλιο της ακλόνητης στάσης του στη μαρτυρία του στον Θεό. Σε αυτό το σημείο, θεωρείτε τον Ιώβ υπέροχο άνθρωπο; Ευελπιστείτε ότι θα γίνετε ένας τέτοιος άνθρωπος; Φοβάστε ότι θα πρέπει να υποστείτε τους πειρασμούς του Σατανά; Αποφασίσατε να προσευχηθείτε για να σας υποβάλει ο Θεός στις ίδιες δοκιμασίες όπως τον Ιώβ; Αναμφισβήτητα, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα τολμούσαν να προσευχηθούν για αυτά τα πράγματα. Είναι προφανές λοιπόν ότι η δική σας πίστη είναι απελπιστικά μικρή. Σε σύγκριση με τον Ιώβ, η πίστη σας είναι απλώς ανάξια αναφοράς. Είστε οι εχθροί του Θεού, δεν σέβεστε τον Θεό, είστε ανίκανοι να παραμείνετε σταθεροί στη μαρτυρία σας στον Θεό, και δεν είστε σε θέση να βγείτε θριαμβευτές από τις επιθέσεις, τις κατηγορίες και τους πειρασμούς του Σατανά. Τι σας κάνει ικανούς να λάβετε τις υποσχέσεις του Θεού; Έχοντας ακούσει την ιστορία του Ιώβ και κατανοήσει την πρόθεση του Θεού να σώσει τον άνθρωπο και την έννοια της σωτηρίας του ανθρώπου, διαθέτετε τώρα εσείς την πίστη να δεχτείτε τις ίδιες δοκιμασίες

με τον Ιώβ; Δεν θα έπρεπε να έχετε αποφασίσει ώστε να επιτρέψετε στον εαυτό σας να ακολουθήσει την οδό του σεβασμού του Θεού και της αποφυγής του κακού;

Μην έχεις αμφιβολίες σχετικά με τις δοκιμασίες του Θεού

Αφού έλαβε τη μαρτυρία του Ιώβ μετά το πέρας των δοκιμασιών του, ο Θεός αποφάσισε ότι θα κέρδιζε μια ομάδα —ή περισσότερους από μια ομάδα— ανθρώπων όπως τον Ιώβ, αλλά αποφάσισε να μην επιτρέψει ποτέ ξανά στον Σατανά να επιτεθεί ή να κακοποιήσει οποιοδήποτε άλλο άτομο χρησιμοποιώντας τα μέσα με τα οποία είχε υποβάλει σε πειρασμό, επιτέθηκε και κακοποίησε τον Ιώβ, βάζοντας στοίχημα με τον Θεό. Ο Θεός δεν επέτρεψε στον Σατανά να κάνει ποτέ ξανά τέτοιου είδους πράγματα στον άνθρωπο, ο οποίος είναι αδύναμος, ανήτος και αδαής —ήταν αρκετό που ο Σατανάς είχε υποβάλει σε πειρασμό τον Ιώβ! Το να μην επιτρέψει στον Σατανά να κακοποιεί τους ανθρώπους κατά βούληση είναι το έλεος του Θεού. Για τον Θεό, ήταν αρκετό ότι ο Ιώβ είχε υποστεί τον πειρασμό και την κακοποίηση του Σατανά. Ο Θεός δεν επέτρεψε στον Σατανά να κάνει ξανά τέτοια πράγματα, γιατί η ζωή και όλα όσα αφορούν τους ανθρώπους που ακολουθούν τον Θεό κυβερνώνται και ενορχηστρώνονται από τον Θεό και ο Σατανάς δεν έχει δικαίωμα να χειραγωγεί τους εκλεκτούς του Θεού κατά βούληση —θα πρέπει να είστε σαφείς όσον αφορά αυτό το σημείο! Ο Θεός νοιάζεται για την αδυναμία του ανθρώπου, και κατανοεί την ανοησία και την άγνοιά του. Παρόλο που, για να μπορεί ο άνθρωπος να σωθεί ολοκληρωτικά, ο Θεός πρέπει να τον παραδώσει στον Σατανά, ο Θεός δεν είναι πρόθυμος να δει ποτέ τον άνθρωπο να πιάνεται κορόιδο και να κακοποιείται από τον Σατανά, και δεν θέλει να δει τον άνθρωπο να υποφέρει διαρκώς. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό, και το ότι ο Θεός κυβερνά και οργανώνει τα πάντα γύρω από τον άνθρωπο είναι καθορισμένο από τον Ουρανό και αναγνωρισμένο από τη γη· αυτή είναι η ευθύνη του Θεού και αυτή είναι η εξουσία με την οποία ο Θεός κυβερνά τα πάντα! Ο Θεός δεν επιτρέπει στον Σατανά να κακοποιεί και να κακομεταχειρίζεται τον άνθρωπο κατά βούληση, δεν επιτρέπει στον Σατανά να χρησιμοποιεί διάφορα μέσα για να παρασύρει τον άνθρωπο σε λάθος δρόμο και, επιπλέον, δεν επιτρέπει στον Σατανά να παρεμβαίνει στην κυριαρχία του Θεού στον άνθρωπο, ούτε επιτρέπει στον Σατανά να καταπατά και να καταστρέφει τους νόμους με τους οποίους ο Θεός κυβερνά τα πάντα, να μην μιλήσουμε για το σπουδαίο έργο του Θεού που αφορά τη διαχείριση και τη σωτηρία της ανθρωπότητας! Όσοι ο Θεός επιθυμεί να σώσει και όσοι είναι σε θέση να γίνουν μάρτυρες του Θεού, είναι ο πυρήνας και η αποκρυστάλλωση του έργου διαχείρισης του Θεού των έξι χιλιάδων ετών, καθώς και το τίμημα των προσπαθειών Του στα έξι χιλιάδες έτη του έργου Του. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να παραδώσει αδιάφορα αυτούς τους ανθρώπους στον Σατανά;

Οι άνθρωποι συχνά ανησυχούν και φοβούνται τις δοκιμασίες του Θεού, όμως ζουν διαρκώς στην παγίδα του Σατανά και ζουν σε επικίνδυνο έδαφος όπου δέχονται τις επιθέσεις και την κακοποίηση του Σατανά —όμως δεν γνωρίζουν φόβο και είναι ατάραχοι. Τι συμβαίνει; Η πίστη του ανθρώπου στον Θεό περιορίζεται μόνο στα

πράγματα που μπορεί να δει. Δεν έχει την παραμικρή εκτίμηση για την αγάπη του Θεού και την έγνοια Του για τον άνθρωπο ή για την τρυφερότητα και το ενδιαφέρον Του προς τον άνθρωπο. Εκτός από ελάχιστο δέος και φόβο για τις δοκιμασίες του Θεού, την κρίση και το παίδεμα, το μεγαλείο και την οργή, ο άνθρωπος δεν κατανοεί ούτε στο ελάχιστο τις καλές προθέσεις του Θεού. Μόλις γίνεται αναφορά στις δοκιμασίες, οι άνθρωποι αισθάνονται ότι ο Θεός έχει απώτερα κίνητρα, και κάποιοι πιστεύουν μάλιστα ότι ο Θεός καταστρώνει κακά σχέδια, αγνοώντας τι θα τους κάνει πράγματι ο Θεός. Έτσι, παράλληλα με το να κραυγάζουν ότι υπακούν στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού, κάνουν ό,τι μπορούν για να αντισταθούν και να αντιταχθούν στην κυριαρχία του Θεού πάνω στον άνθρωπο και τις ρυθμίσεις για τον άνθρωπο, διότι πιστεύουν ότι αν δεν είναι προσεκτικοί, θα παραπλανηθούν από τον Θεό, ότι αν δεν κρατήσουν στα χέρια τους τη μοίρα τους, τότε ό,τι έχουν, θα μπορούσε να αφαιρεθεί από τον Θεό, και η ζωή τους θα μπορούσε μάλιστα να τερματιστεί. Ο άνθρωπος βρίσκεται στο στρατόπεδο του Σατανά, αλλά δεν ανησυχεί μήπως κακοποιηθεί από τον Σατανά, και κακοποιείται από τον Σατανά, αλλά δεν φοβάται μήπως αιχμαλωτιστεί από τον Σατανά. Εξακολουθεί να λέει ότι δέχεται τη σωτηρία του Θεού, όμως ποτέ δεν εμπιστεύτηκε τον Θεό ούτε πίστεψε ότι ο Θεός θα σώσει τον άνθρωπο πραγματικά από τα νύχια του Σατανά. Αν, όπως ο Ιώβ, ο άνθρωπος είναι σε θέση να υποταχθεί στις ενορχηστρώσεις και τις ρυθμίσεις του Θεού και μπορεί να αφήσει ολόκληρη την ύπαρξή του στα χέρια του Θεού, τότε το τέλος του ανθρώπου δεν θα είναι το ίδιο με αυτό του Ιώβ —θα πάρει τις ευλογίες του Θεού; Αν ο άνθρωπος είναι σε θέση να δεχτεί και να υποταχθεί στην κυριαρχία του Θεού, τι έχει να χάσει; Συνεπώς, προτείνω να είστε μετρημένοι στις πράξεις σας, και προσεκτικοί με όλα όσα πρόκειται να σας συμβούν. Μην είστε βιαστικοί ή παρορμητικοί και μην αντιμετωπίζετε τον Θεό και τους ανθρώπους, τα θέματα και τα αντικείμενα που έχει ρυθμίσει για εσάς ανάλογα με την οξυθυμία ή τον αυθορμητισμό σας ή σύμφωνα με τη φαντασία και τις αντιλήψεις σας. Πρέπει να είστε προσεκτικοί στις πράξεις σας, και πρέπει να προσεύχεστε και να αναζητάτε περισσότερα, για να αποφύγετε να προκαλέσετε την οργή του Θεού. Να το θυμάστε αυτό!

Στη συνέχεια, θα δούμε πώς ήταν ο Ιώβ μετά τις δοκιμασίες του.

5. Ο Ιώβ μετά τις δοκιμασίες του

Ιώβ 42:7-9 Αφού δε ο Ιεχωβά ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον Ιώβ, είπε ο Ιεχωβά προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ· διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλος μου θέλει ικετεύσει υπέρ υμών· διότι θέλω δεχθῆ το πρόσωπον αυτού· διά να μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ· Και υπήγον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης, και έκαμον ως προσέταξεν εις αυτούς ο Ιεχωβά· ο δε Ιεχωβά εδέχθη το πρόσωπον του Ιώβ.

Ιώβ 42:10 Και έστρεψεν ο Ιεχωβά την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Ιεχωβά εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον.

Ιώβ 42:12 Και ευλόγησεν ο Ιεχωβά τα έσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισχιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη βοών και χιλίας όνους.

Ιώβ 42:17 και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών.

Ο Θεός αγαπά όσους σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό, ενώ θεωρεί τιποτένιους όσους είναι ανόητοι

Στο Ιώβ 42:7-9, ο Θεός λέει ότι ο Ιώβ είναι υπηρέτης Του. Η χρήση του όρου «υπηρέτης» για να αναφερθεί στον Ιώβ καταδεικνύει τη σημασία που είχε ο Ιώβ στην καρδιά Του. Παρόλο που ο Θεός δεν προσφώνησε τον Ιώβ με κάποια έκφραση μεγαλύτερου κύρους, αυτός ο χαρακτηρισμός δεν είχε σχέση με τη σημασία που είχε ο Ιώβ στην καρδιά του Θεού. Η λέξη «υπηρέτης» εδώ είναι το προσωνύμιο του Θεού για τον Ιώβ. Οι πολλαπλές αναφορές του Θεού στον «υπηρέτη Μου Ιώβ» δείχνουν πώς ήταν ευχαριστημένος με τον Ιώβ. Παρόλο που ο Θεός δεν είπε τίποτα για το νόημα που κρύβει η λέξη «υπηρέτης», ο ορισμός του Θεού για τη λέξη «υπηρέτης» μπορεί να φανεί από τα λόγια Του σε αυτό το εδάφιο της Γραφής. Ο Θεός είπε πρώτα στον Ελιφάς τον Θαιμανίτη: «Ο θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ». Είναι η πρώτη φορά που με αυτά τα λόγια ο Θεός είχε πει ανοιχτά στους ανθρώπους ότι δέχτηκε όλα όσα είπε και έκανε ο Ιώβ αφού υπέστη τις δοκιμασίες του Θεού και είναι η πρώτη φορά που είχε ανοιχτά επιβεβαιώσει την ακρίβεια και την ορθότητα όλων όσα είχε κάνει και είχε πει ο Ιώβ. Ο Θεός ήταν θυμωμένος με τον Ελιφάς και τους υπόλοιπους λόγω της εσφαλμένης, παράλογης συνομιλίας τους, επειδή, όπως ο Ιώβ, δεν μπορούσαν να δουν την εμφάνιση του Θεού ή να ακούσουν τα λόγια που εξέφρασε στη ζωή τους, όμως ο Ιώβ είχε μια τόσο σαφή γνώση του Θεού, ενώ αυτοί μπορούσαν μόνο να κάνουν αβάσιμες υποθέσεις για τον Θεό, παραβιάζοντας το θέλημα του Θεού και δοκιμάζοντας την υπομονή Του σε όλα όσα έκαναν. Συνεπώς, ενώ ταυτόχρονα αποδεχόταν όλα όσα έκανε και είπε ο Ιώβ, ο Θεός άρχισε να οργίζεται απέναντι στους άλλους, διότι μέσα τους όχι μόνο δεν μπόρεσε να δει κάποια πραγματικότητα του σεβασμού για τον Θεό, αλλά δεν άκουσε τίποτα περί σεβασμού για τον Θεό σε όσα είπαν. Επομένως, ο Θεός στη συνέχεια τους έθεσε τις εξής απαιτήσεις: «Διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλός μου θέλει ικετεύσει υπέρ υμών· διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού· διά να μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας». Σε αυτό το εδάφιο, ο Θεός λέει στον Ελιφάς και στους άλλους να κάνουν κάτι που θα τους λυτρώσει από τις αμαρτίες τους, διότι η αφροσύνη τους ήταν αμαρτία κατά του Ιεχωβά Θεού, οπότε έπρεπε να προσφέρουν ολοκαυτώματα για να διορθώσουν τα σφάλματά τους. Τα ολοκαυτώματα προσφέρονται συχνά στον Θεό, αλλά το ασυνήθιστο στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ότι αυτά τα

ολοκαυτώματα προσφέρθηκαν στον Ιώβ. Ο Ιώβ έγινε δεκτός από τον Θεό επειδή έγινε μάρτυρας του Θεού κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του. Αυτοί οι φίλοι του Ιώβ, εντωμεταξύ, εκτέθηκαν κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του. Εξαιτίας της αφροσύνης τους, καταδικάστηκαν από τον Θεό, και προκάλεσαν την οργή του Θεού και θα έπρεπε να τιμωρηθούν από τον Θεό —να τιμωρηθούν προσφέροντας ολοκαυτώματα ενώπιον του Ιώβ— κατόπιν τούτου, ο Ιώβ προσευχήθηκε για χάρη τους για να πάψει η τιμωρία και η οργή του Θεού εναντίον τους. Η πρόθεση του Θεού ήταν να τους κάνει να ντραπούν, γιατί δεν ήταν άνθρωποι που σέβονταν τον Θεό και απέφευγαν το κακό, και είχαν καταδικάσει την ακεραιότητα του Ιώβ. Από τη μια πλευρά, ο Θεός τούς είπε ότι δεν αποδεχόταν τις πράξεις τους, αλλά είχε αποδεχτεί και είχε ικανοποιηθεί απόλυτα από τον Ιώβ. Από την άλλη, ο Θεός τούς είπε ότι η αποδοχή του Θεού ανυψώνει τον άνθρωπο ενώπιον του Θεού, ότι ο Θεός αποστρέφεται τον άνθρωπο εξαιτίας της αφροσύνης του, η οποία Τον υβρίζει, και ο άνθρωπος είναι ποταπός και ελεεινός στα μάτια του Θεού. Αυτοί είναι οι ορισμοί που δόθηκαν από τον Θεό για δύο τύπους ανθρώπων, είναι η στάση του Θεού απέναντι σε αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων και είναι η έκφραση του Θεού για την αξία και τη θέση αυτών των δύο τύπων ανθρώπων. Παρόλο που ο Θεός αποκάλεσε τον Ιώβ υπηρέτη Του, στα μάτια του Θεού αυτός ο υπηρέτης ήταν αγαπητός και είχε την εξουσία να προσευχηθεί για τους άλλους και να τους συγχωρήσει τα σφάλματά τους. Αυτός ο υπηρέτης μπορούσε να μιλήσει απευθείας με τον Θεό και να έρθει απευθείας ενώπιον του Θεού, η δε θέση του ήταν υψηλότερη και πιο σεβασμια από αυτή των άλλων. Αυτή είναι η πραγματική έννοια της λέξης «υπηρέτης» που εκφράζει ο Θεός. Ο Ιώβ έλαβε αυτή την ιδιαίτερη τιμή εξαιτίας του σεβασμού του για τον Θεό και της αποφυγής του κακού, και ο λόγος για τον οποίο οι άλλοι δεν αποκαλούνταν υπηρέτες από τον Θεό είναι επειδή δεν σέβονταν τον Θεό ούτε απέφευγαν το κακό. Αυτή η άκρως διαφορετική διττή στάση του Θεού είναι η στάση Του προς δύο τύπους ανθρώπων: όσοι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό γίνονται αποδεκτοί από τον Θεό και θεωρούνται πολύτιμοι στα μάτια Του, ενώ όσοι είναι ανόητοι, δεν σέβονται τον Θεό, είναι ανίκανοι να αποφύγουν το κακό και δεν είναι σε θέση να λάβουν την εύνοια του Θεού. Συχνά ο Θεός τους αποστρέφεται και τους καταδικάζει, και είναι ποταποί στα μάτια του Θεού.

Ο Θεός δίνει εξουσία στον Ιώβ

Ο Ιώβ προσευχήθηκε για τους φίλους του και αργότερα, ως αποτέλεσμα των προσευχών του Ιώβ, ο Θεός δεν τους αντιμετώπισε όπως ταίριαζε στην αφροσύνη τους —δεν τους τιμώρησε ούτε τους εκδικήθηκε. Και για ποιον λόγο δεν το έκανε; Επειδή οι προσευχές του υπηρέτη του Θεού, του Ιώβ, γι' αυτούς είχαν φτάσει στα αυτιά Του. Ο Θεός τούς συγχώρησε, επειδή δέχτηκε τις προσευχές του Ιώβ. Τι βλέπουμε λοιπόν εδώ; Όταν ο Θεός ευλογεί κάποιον, του δίνει πολλές ανταμοιβές, και όχι μόνο υλικές: ο Θεός τού δίνει εξουσία και το δικαίωμα να προσεύχεται για τους άλλους και ο Θεός ξεχνάει και παραβλέπει τα αμαρτήματα αυτών των ανθρώπων, επειδή εισακούει αυτές τις

προσευχές. Αυτή είναι η εξουσία που ο Θεός έδωσε στον Ιώβ. Μέσα από τις προσευχές του Ιώβ για να σταματήσει την καταδίκη τους, ο Ιεχωβά Θεός ντρόπιασε αυτούς τους ανόητους ανθρώπους —κάτι που, φυσικά, ήταν η ειδική τιμωρία Του για τον Ελιφάς και τους άλλους.

Ο Ιώβ ευλογείται από τον Θεό για άλλη μια φορά, και δεν κατηγορείται ποτέ ξανά από τον Σατανά

Μεταξύ των ομιλιών του Ιεχωβά Θεού είναι και τα λόγια: «διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ». Τι είπε ο Ιώβ; Μιλήσαμε γι' αυτό προηγουμένως, καθώς και τις πολλές σελίδες των λόγων στο Βιβλίο του Ιώβ, όπου καταγράφονται όσα είπε ο Ιώβ. Σε όλες αυτές τις πολυάριθμες σελίδες λόγων, ο Ιώβ δεν εξέφρασε ποτέ παράπονα ή αμφιβολίες για τον Θεό. Απλώς περιμένει το αποτέλεσμα. Αυτή η αναμονή είναι η στάση της υπακοής, ως αποτέλεσμα της οποίας, και ως αποτέλεσμα των όσων είπε στον Θεό, ο Ιώβ κέρδισε την αποδοχή από τον Θεό. Όταν υπέμεινε δοκιμασίες και υπέφερε τα δεινά, ο Θεός ήταν στο πλευρό του και, παρόλο που τα δεινά του δεν τα απάλυνε η παρουσία του Θεού, ο Θεός είδε όσα ήθελε να δει και άκουσε όσα ήθελε να ακούσει. Όλες οι πράξεις και τα λόγια του Ιώβ έφθασαν στα μάτια και στα αυτιά του Θεού. Ο Θεός άκουσε και είδε —αυτό είναι γεγονός. Η γνώση του Ιώβ για τον Θεό και οι σκέψεις του για τον Θεό στην καρδιά του την εποχή εκείνη, κατά την περίοδο εκείνη, δεν ήταν τόσο συγκεκριμένες όσο αυτές των σημερινών ανθρώπων, αλλά στο πλαίσιο της εποχής, ο Θεός αναγνώριζε όλα όσα είχε πει, επειδή η συμπεριφορά του και οι σκέψεις στην καρδιά του, καθώς και όσα είχε εκφράσει και αποκαλύψει, κάλυπταν τις απαιτήσεις Του. Κατά τη διάρκεια του χρόνου που ο Ιώβ υποβλήθηκε σε δοκιμασίες, αυτό που σκέφτηκε στην καρδιά του και αποφάσισε να κάνει, έδειξε στον Θεό ένα αποτέλεσμα, ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα για τον Θεό και, μετά από αυτό, ο Θεός έληξε τις δοκιμασίες του Ιώβ, ο Ιώβ εξήλθε από τα προβλήματά του, και οι δοκιμασίες του εξαφανίστηκαν και δεν τις υπέστη ποτέ ξανά. Επειδή ο Ιώβ είχε ήδη υποβληθεί σε δοκιμασίες και είχε παραμείνει σταθερός κατά τη διάρκεια αυτών των δοκιμασιών, και θριάμβευσε απόλυτα κατά του Σατανά, ο Θεός τού έδωσε τις ευλογίες που τόσο δικαίως του άξιζαν. Όπως καταγράφηκε στο Ιώβ 42:10, 12, ο Ιώβ ευλογήθηκε για άλλη μια φορά και με περισσότερα από την πρώτη. Εκείνη τη στιγμή, ο Σατανάς είχε αποσυρθεί και δεν είπε ούτε έκανε τίποτα πια, και από τότε, ο Ιώβ δεν δέχτηκε ποτέ ξανά τις παρεμβάσεις ή τις επιθέσεις του Σατανά, και ο Σατανάς δεν εκτόξευσε ποτέ πια κατηγορίες εναντίον των ευλογιών του Θεού για τον Ιώβ.

Ο Ιώβ περνάει το τελευταίο ήμισυ της ζωής του εν μέσω των ευλογιών του Θεού

Αν και οι ευλογίες Του εκείνη την εποχή περιορίζονταν μόνο στα πρόβατα, τα βόδια, τις καμήλες, τα υλικά αγαθά και ούτω καθεξής, οι ευλογίες που ο Θεός θέλησε να δώσει στον Ιώβ από την καρδιά Του ήταν πολύ περισσότερες από αυτές. Εκείνον τον καιρό,

καταγράφηκαν ποιες αιώνιες υποσχέσεις θέλησε να δώσει ο Θεός στον Ιώβ; Στις ευλογίες Του προς τον Ιώβ, ο Θεός δεν ανέφερε ούτε άγγιξε το θέμα του τέλους του και, ανεξάρτητα από το ποια σημασία ή θέση έλαβε ο Ιώβ στην καρδιά του Θεού, εν κατακλείδι, ο Θεός ήταν πολύ μετρημένος όσον αφορά τις ευλογίες Του. Ο Θεός δεν ανακοίνωσε το τέλος του Ιώβ. Τι σημαίνει αυτό; Εκείνη τη στιγμή, όταν το σχέδιο του Θεού δεν είχε ακόμη φτάσει στο σημείο της διακήρυξης του τέλους του ανθρώπου, το σχέδιο δεν είχε ακόμη εισέλθει στο τελικό στάδιο του έργου Του, ο Θεός δεν αναφέρθηκε στο τέλος, δίνοντας απλώς υλικές ευλογίες στον άνθρωπο. Αυτό σημαίνει ότι το δεύτερο ήμισυ της ζωής του ο Ιώβ το πέρασε εν μέσω των ευλογιών του Θεού, κάτι που τον διαφοροποιούσε από τους άλλους ανθρώπους —αλλά όπως οι άλλοι, γέρασε κι αυτός και όπως κάθε φυσιολογικός άνθρωπος, ήρθε η μέρα που αποχαιρέτισε τα εγκόσμια. Έτσι, καταγράφεται ότι «και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών» (Ιώβ 42:17). Ποια είναι η σημασία της φράσης «ετελεύτησεν πλήρης ημερών» εδώ; Την εποχή που ο Θεός διακήρυττε το τέλος των ανθρώπων, ο Θεός έθεσε ένα προσδόκιμο ζωής για τον Ιώβ και, όταν ο καιρός είχε έρθει, επέτρεψε στον Ιώβ να αναχωρήσει με φυσικό τρόπο από αυτόν τον κόσμο. Από τη δεύτερη ευλογία του Ιώβ μέχρι τον θάνατό του, ο Θεός δεν πρόσθεσε άλλα δεινά. Για τον Θεό, ο θάνατος του Ιώβ ήταν φυσικός, και επίσης αναγκαίος. Ήταν κάτι πολύ φυσιολογικό, και δεν συνιστούσε κρίση ούτε καταδίκη. Ενώσω ήταν ζωντανός, ο Ιώβ λάτρευε και σεβόταν τον Θεό. Όσον αφορά το είδος του τέλους που είχε μετά τον θάνατό του, ο Θεός δεν είπε τίποτα, ούτε έκανε κανένα σχόλιο επ' αυτού. Ο Θεός έχει ισχυρό αίσθημα ευπρέπειας σε ό,τι λέει και κάνει, και το περιεχόμενο και οι αρχές των λόγων και των πράξεών Του συνάδουν με το στάδιο του έργου Του και την περίοδο κατά την οποία εργάζεται. Τι είδους τέλος είχε κάποιος όπως ο Ιώβ στην καρδιά του Θεού; Είχε καταλήξει σε κάποια απόφαση ο Θεός στην καρδιά Του; Φυσικά! Αυτό όμως δεν το γνώριζε ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν ήθελε, ούτε είχε καμία πρόθεση να το πει στον άνθρωπο. Συνεπώς, εκ πρώτης όψεως, ο Ιώβ πέθανε πλήρης ημερών, και αυτή ήταν η ζωή του Ιώβ.

Το τίμημα που βίωσε ο Ιώβ κατά τη διάρκεια της ζωής του

Άξιζε άραγε η ζωή που έζησε ο Ιώβ; Ποια ήταν η αξία της; Γιατί λέγεται ότι έζησε μια ζωή που άξιζε; Ποια ήταν η αξία του για τον άνθρωπο; Από την σκοπιά του ανθρώπου, αντιπροσώπευε την ανθρωπότητα, την οποία ο Θεός επιθυμεί να σώσει, εφόσον έγινε ηχηρός μάρτυρας του Θεού ενώπιον του Σατανά και των ανθρώπων του κόσμου. Ο ίδιος εκπλήρωσε το καθήκον που όφειλε να εκπληρώσει ένα πλάσμα του Θεού, έγινε παράδειγμα και έπαιξε τον ρόλο του πρότυπου για όλους όσους ο Θεός επιθυμεί να σώσει, επιτρέποντας στους ανθρώπους να δουν ότι είναι απολύτως δυνατό να θριαμβεύσουν κατά του Σατανά βασιζόμενοι στον Θεό. Και ποια ήταν η αξία του για τον Θεό; Για τον Θεό, η αξία της ζωής του Ιώβ έγκειτο στην ικανότητά του να σέβεται τον Θεό, να λατρεύει τον Θεό, να μαρτυρεί για τα έργα του Θεού και να δοξολογεί τα έργα του Θεού, προσφέροντας στον Θεό παρηγοριά και ευχαρίστηση. Για τον Θεό, η

αξία της ζωής του Ιώβ έγκειτο επίσης στον τρόπο που πριν από τον θάνατό του ο Ιώβ βίωσε τις δοκιμασίες και θριάμβευσε κατά του Σατανά και έγινε ηχηρός μάρτυρας του Θεού ενώπιον του Σατανά και των ανθρώπων του κόσμου, ώστε ο Θεός να κερδίσει δόξα στην ανθρωπότητα, παρηγορώντας την καρδιά Του και επιτρέποντας στην ανυπόμονη καρδιά Του να δει ένα αποτέλεσμα και να δει την ελπίδα. Η μαρτυρία του δημιούργησε προηγούμενο όσον αφορά την ικανότητα να παραμένει κανείς σταθερός στη μαρτυρία του προς τον Θεό, και όσον αφορά την ταπείνωση του Σατανά για λογαριασμό του Θεού στο έργο του Θεού για τη διαχείριση της ανθρωπότητας. Δεν είναι αυτή η αξία της ζωής του Ιώβ; Ο Ιώβ έφερε παρηγοριά στην καρδιά του Θεού, έδωσε στον Θεό μια πρόγευση της χαράς τού να κερδίζεις δόξα και παρέσχε μια θαυμάσια αρχή για το σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Από αυτό το σημείο και στο εξής, το όνομα του Ιώβ έγινε σύμβολο της δόξας του Θεού και σημείο του θριάμβου της ανθρωπότητας κατά του Σατανά. Αυτά που βίωσε ο Ιώβ κατά τη διάρκεια της ζωής του, καθώς και ο αξιοσημείωτος θρίαμβος του κατά του Σατανά θα χαίρουν πάντα της αγάπης του Θεού, και η τελειότητα, η ακεραιότητά του και ο σεβασμός του για τον Θεό θα τυγχάνουν σεβασμού και μίμησης από τις επόμενες γενιές. Ο Θεός θα αγαπά πάντα τον Ιώβ σαν ένα άψογο, λαμπερό μαργαριτάρι, και γι' αυτό αξίζει την απεριόριστη εκτίμηση του ανθρώπου!

Στη συνέχεια, ας δούμε το έργο του Θεού κατά την Εποχή του Νόμου.

Δ. Οι κανονισμοί της Εποχής του Νόμου

Οι Δέκα Εντολές

Οι αρχές της ανέγερσης των θυσιαστηρίων

Κανονισμοί για τη μεταχείριση των δούλων

Κανονισμοί για κλοπή και αποζημίωση

Τήρηση του Σαββατικού έτους και των τριών εορτών

Κανονισμοί για την ημέρα του Σαββάτου

Κανονισμοί των προσφορών

Ολοκαυτώματα

Προσφορές σιτηρών

Ειρηνικές προσφορές

Προσφορές περί αμαρτίας

Προσφορές περί ανομίας

Κανονισμοί προσφορών από ιερείς (ο Ααρών και οι γιοι του διατάσσονται να συμμορφωθούν)

Ολοκαυτώματα από ιερείς

Προσφορές σιτηρών από ιερείς

Προσφορές περί αμαρτίας από ιερείς

Προσφορές περί ανομίας από ιερείς

Ειρηνικές προσφορές από ιερείς

Κανονισμοί για τη βρώση των προσφορών από ιερείς

Καθαρά και ακάθαρτα ζώα (όσα είναι κατάλληλα και όσα είναι ακατάλληλα προς κατανάλωση)

Κανονισμοί για τον καθαρισμό των γυναικών μετά τον τοκετό

Κανόνες για την εξέταση της λέπρας

Κανονισμοί για όσους έχουν ιαθεί από λέπρα

Κανονισμοί για την κάθαρση μολυσμένων σπιτιών

Κανονισμοί για όσους υποφέρουν από μη φυσιολογικές εκκρίσεις

Η ημέρα της εξιλέωσης που πρέπει να τηρείται άπαξ ετησίως

Κανόνες για τη σφαγή βοοειδών και προβάτων

Η απαγόρευση απεχθών πρακτικών των Εθνών (αιμομιξία, και ούτω καθεξής)

Κανονισμοί που πρέπει να τηρεί ο λαός [«Άγιοι θέλετε είσθαι· διότι άγιος είμαι εγώ Ιεχωβά ο Θεός σας» (Λευ. 19:2)]

Η εκτέλεση όσων θυσιάζουν τα παιδιά τους στον Μολώχ

Κανονισμοί για την τιμωρία του εγκλήματος της μοιχείας

Κανόνες που θα πρέπει να τηρούνται από τους ιερείς (κανόνες για την καθημερινή συμπεριφορά τους, κανόνες για την κατανάλωση των αγίων πραγμάτων, κανόνες για την προσφορά θυσιών και ούτω καθεξής)

Εορτές που πρέπει να τηρούνται (ημέρα του Σαββάτου, Πάσχα, Πεντηκοστή, ημέρα του Εξιλασμού και ούτω καθεξής)

Λοιποί Κανονισμοί (η καύση των λύχνων, το Ιωβηλαίο έτος, η εξαγορά της γης, τάματα, η προσφορά της δεκάτης και ούτω καθεξής)

Οι κανόνες της Εποχής του Νόμου είναι η πραγματική απόδειξη της καθοδήγησης όλης της ανθρωπότητας από τον Θεό

Συνεπώς, έχετε διαβάσει αυτούς τους κανονισμούς και τις αρχές της Εποχής του Νόμου, έτσι δεν είναι; Καλύπτουν αυτοί οι κανονισμοί ένα ευρύ φάσμα; Κατ' αρχάς, καλύπτουν τις Δέκα Εντολές, κατόπιν είναι οι κανονισμοί για την ανέγερση θυσιαστηρίων κλπ. Στη συνέχεια, είναι οι κανονισμοί για την τήρηση του Σαββάτου και των τριών εορτών, και μετά είναι οι κανονισμοί για τις προσφορές. Είδατε πόσα είδη προσφορών υπάρχουν; Υπάρχουν ολοκαυτώματα, προσφορές σιτηρών, ειρηνικές προσφορές, προσφορές περί αμαρτίας κλπ. Τις ακολουθούν οι κανονισμοί για τις προσφορές των ιερέων, συμπεριλαμβανομένων των ολοκαυτωμάτων και των προσφορών σιτηρών από ιερείς, και άλλου είδους προσφορών. Το όγδοο σύνολο κανονισμών αφορά την κατανάλωση προσφορών από ιερείς. Στη συνέχεια υπάρχουν κανονισμοί που πρέπει να τηρούνται κατά τη διάρκεια της ζωής των ανθρώπων. Υπάρχουν διατάξεις για πολλές πτυχές της ζωής των ανθρώπων, όπως κανονισμοί για το τι μπορούν ή δεν μπορούν να φάνε, για την κάθαρση των γυναικών μετά τον τοκετό και για όσους έχουν ιαθεί από τη λέπρα. Σε αυτούς τους κανονισμούς, ο Θεός μιλάει μέχρι και για ασθένειες, και υπάρχουν ακόμη και κανόνες για τη σφαγή προβάτων και βοοειδών και ούτω καθεξής. Τα πρόβατα και τα βοοειδή δημιουργήθηκαν από τον Θεό

και θα έπρεπε να τα σφαγιάζεις όπως σου λέει ο Θεός. Υπάρχει, χωρίς αμφιβολία, λογική στα λόγια του Θεού, είναι αναμφίβολα σωστό να ενεργείς όπως διακηρύσσει ο Θεός, και σίγουρα ωφέλιμο για τους ανθρώπους! Υπάρχουν επίσης εορτές και κανόνες που πρέπει να τηρούνται, όπως η ημέρα του Σαββάτου, το Πάσχα και άλλες —ο Θεός μίλησε για όλα αυτά. Ας ρίξουμε μια ματιά στις τελευταίες: λοιποί κανονισμοί —η καύση των λύχνων, το Ιωβηλαίο έτος, η εξαγορά της γης, τα τάματα, η προσφορά της δεκάτης και ούτω καθεξής. Καλύπτουν αυτοί οι κανονισμοί ένα ευρύ φάσμα; Το πρώτο πράγμα για το οποίο πρέπει να μιλήσουμε είναι το ζήτημα των προσφορών των ανθρώπων. Μετά υπάρχουν κανονισμοί όσον αφορά την κλοπή και την αποζημίωση, και η τήρηση της ημέρας του Σαββάτου... Αφορούν κάθε λεπτομέρεια της ζωής. Τουτέστιν, όταν ο Θεός ξεκίνησε το επίσημο έργο της διαχείρισης του σχεδίου Του, έθεσε πολλούς κανονισμούς που έπρεπε να ακολουθήσει ο άνθρωπος. Αυτοί οι κανονισμοί υπήρχαν για να επιτρέψουν στον άνθρωπο να ζήσει την κανονική ζωή του ανθρώπου στη γη, την κανονική ζωή του ανθρώπου που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον Θεό και την καθοδήγησή Του. Ο Θεός είπε πρώτα στον άνθρωπο πώς να κατασκευάζει θυσιαστήρια και πώς να τα διαμορφώνει. Κατόπιν, είπε στον άνθρωπο πώς να κάνει προσφορές και καθόρισε πώς έπρεπε να ζει ο άνθρωπος —πού έπρεπε να δίνει προσοχή στη ζωή, ποιους κανόνες έπρεπε να τηρεί και τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να κάνει. Αυτό που ο Θεός σχεδίαζε για τον άνθρωπο ήταν ολοκληρωμένο και με αυτά τα έθιμα, τους κανονισμούς και τις αρχές τυποποίησε τη συμπεριφορά των ανθρώπων, καθοδήγησε τη ζωή τους, καθοδήγησε τη μύησή τους στους νόμους του Θεού, τους οδήγησε να έρθουν ενώπιον του θυσιαστηρίου του Θεού, τους καθοδήγησε να διάγουν μια ζωή μεταξύ όσων είχε δημιουργήσει ο Θεός για τον άνθρωπο όπου υπήρχε τάξη, κανονικότητα και μέτρο. Ο Θεός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά αυτούς τους απλούς κανονισμούς και τις αρχές για να θέσει όρια στον άνθρωπο, έτσι ώστε στη γη ο άνθρωπος να έχει μια κανονική ζωή λατρεύοντας τον Θεό, να έχει την κανονική ζωή του ανθρώπου. Αυτό είναι το συγκεκριμένο περιεχόμενο της έναρξης του σχεδίου διαχείρισής Του των έξι χιλιάδων ετών. Οι κανονισμοί και οι κανόνες περιλαμβάνουν ένα πολύ ευρύ περιεχόμενο, συνιστούν τις λεπτομέρειες της καθοδήγησης του Θεού για την ανθρωπότητα κατά την Εποχή του Νόμου, έπρεπε να τυγχάνουν της αποδοχής και να τηρούνται από τους ανθρώπους που ήρθαν πριν από την Εποχή του Νόμου, συνιστούν καταγραφή του έργου που επιτέλεσε ο Θεός κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου και αποτελούν την πραγματική απόδειξη της ηγεσίας του Θεού και της καθοδήγησης του συνόλου της ανθρωπότητας.

Η ανθρωπότητα θα είναι για πάντα άρρηκτα συνδεδεμένη με τις διδασκαλίες και τις διατάξεις του Θεού

Σε αυτούς τους κανονισμούς, βλέπουμε ότι η στάση του Θεού απέναντι στο έργο Του, τη διοίκησή Του, και απέναντι στην ανθρωπότητα είναι σοβαρή, ευσυνείδητη, αυστηρή και υπεύθυνη. Επιτελεί το έργο που πρέπει να επιτελέσει ανάμεσα στους ανθρώπους

σύμφωνα με τα στάδιά Του, χωρίς την παραμικρή απόκλιση, εκφράζοντας τα λόγια που πρέπει να εκφράσει προς την ανθρωπότητα χωρίς το παραμικρό σφάλμα ή παράλειψη, επιτρέποντας στον άνθρωπο να δει ότι είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την ηγεσία του Θεού και να του δείξει πόσο σημαντικά για την ανθρωπότητα είναι όσα κάνει και λέει ο Θεός. Ανεξάρτητα από το πώς θα είναι ο άνθρωπος στην επόμενη εποχή, στις απαρχές —κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου— ο Θεός έκανε αυτά τα απλά πράγματα. Για τον Θεό, οι αντιλήψεις των ανθρώπων για τον Θεό, τον κόσμο και την ανθρωπότητα εκείνη την εποχή ήταν αφηρημένες και θολές και, παρόλο που είχαν μερικές συνειδητές ιδέες και προθέσεις, όλες ήταν ασαφείς και εσφαλμένες, οπότε οι άνθρωποι ήταν άρρηκτα συνδεδεμένοι με τις διδασκαλίες και τις διατάξεις του Θεού για αυτούς. Οι πρώτοι άνθρωποι δεν γνώριζαν τίποτα, οπότε ο Θεός έπρεπε να αρχίσει να διδάσκει τον άνθρωπο τις πιο επιφανειακές και βασικές αρχές για επιβίωση και τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη ζωή, να διαποτίζει την καρδιά του ανθρώπου σταδιακά. Μέσω αυτών των κανόνων, που αποτελούνταν από λόγια, και μέσω αυτών των κανονισμών, επέτρεψε στον άνθρωπο να Τον κατανοεί σταδιακά, να εκτιμά και να κατανοεί σταδιακά την ηγεσία Του και μια βασική έννοια της σχέσης μεταξύ Αυτού και του ανθρώπου. Αφού πέτυχε αυτό το αποτέλεσμα, μόνο τότε ήταν σε θέση ο Θεός να επιτελέσει, σιγά σιγά, το έργο που θα επιτελούσε αργότερα. Συνεπώς, αυτοί οι κανονισμοί και το έργο που επιτέλεσε ο Θεός κατά την Εποχή του Νόμου αποτελούν τον θεμέλιο λίθο του έργου Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, και το πρώτο στάδιο του έργου στο σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Παρόλο που, πριν από το έργο της Εποχής του Νόμου, ο Θεός είχε μιλήσει στον Αδάμ, στην Εύα και στους απογόνους τους, αυτές οι εντολές και οι διδασκαλίες δεν ήταν τόσο συστηματικές ούτε συγκεκριμένες ώστε να δίδονται μία μία στον άνθρωπο και δεν καταγράφηκαν, ούτε έγιναν κανονισμοί. Αυτό συμβαίνει επειδή, εκείνον τον καιρό, το σχέδιο του Θεού δεν είχε προχωρήσει τόσο πολύ. Μόνο όταν ο Θεός θα είχε οδηγήσει τον άνθρωπο σε αυτό το στάδιο θα μπορούσε να ξεκινήσει να εκφράζει αυτούς τους κανονισμούς της Εποχής του Νόμου και να αρχίσει να κάνει τον άνθρωπο να τους τηρεί. Ήταν μια αναγκαία διαδικασία και το αποτέλεσμα ήταν αναπόφευκτο. Αυτά τα απλά έθιμα και οι κανονισμοί δείχνουν στον άνθρωπο τα στάδια του έργου διαχείρισης του Θεού και τη σοφία του Θεού που αποκαλύφθηκε στο σχέδιο διαχείρισής Του. Ο Θεός ξέρει τι περιεχόμενο και ποια μέσα να χρησιμοποιήσει για να ξεκινήσει, και ποια μέσα να συνεχίσει να χρησιμοποιεί μέχρι τέλους, ώστε να μπορέσει να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων που θα γίνουν μάρτυρές Του, αλλά και να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων που θα έχουν τις ίδιες απόψεις μ' Αυτόν. Γνωρίζει τι έχει μέσα του ο άνθρωπος και γνωρίζει τι λείπει στον άνθρωπο. Γνωρίζει τι πρέπει να του παρέχει και πώς θα πρέπει να καθοδηγήσει τον άνθρωπο, και γνωρίζει, επίσης, τι θα πρέπει και τι δεν θα πρέπει να κάνει ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος είναι σαν μαριονέτα: παρόλο που δεν είχε κατανοήσει το θέλημα του Θεού, δεν είχε επιλογή παρά να καθοδηγηθεί από το έργο διαχείρισης του Θεού, σταδιακά, μέχρι σήμερα. Δεν υπήρχε καμία ασάφεια στην καρδιά του Θεού για το τι έπρεπε να κάνει. Στην καρδιά Του υπήρχε ένα πολύ σαφές και

ζωντανό σχέδιο και διεξήγαγε το έργο που ο ίδιος επιθυμούσε να επιτελέσει σύμφωνα με τα στάδια και το σχέδιό Του, προχωρώντας από την επιφάνεια στο βάθος. Παρόλο που δεν είχε υποδείξει το έργο που επρόκειτο να επιτελέσει αργότερα, το μετέπειτα έργο Του συνέχισε να διεξάγεται και να προχωρεί σε αυστηρή συμφωνία με το σχέδιό Του, το οποίο είναι μια εκδήλωση αυτού που έχει και είναι ο Θεός, και είναι επίσης η εξουσία του Θεού. Ανεξάρτητα από το ποιο στάδιο του σχεδίου διαχείρισής Του επιτελεί, η διάθεσή και η υπόστασή Του αντιπροσωπεύουν τον ίδιο. Αυτό είναι απολύτως αληθές. Ανεξάρτητα από την εποχή ή το στάδιο του έργου, υπάρχουν πράγματα που δεν θα αλλάξουν ποτέ: το τι είδους ανθρώπους αγαπά ο Θεός, το τι είδους ανθρώπους αποστρέφεται, η διάθεσή Του και αυτό που έχει και είναι Αυτός. Ακόμα κι αν αυτοί οι κανονισμοί και οι αρχές που ο Θεός καθιέρωσε κατά τη διάρκεια του έργου της Εποχής του Νόμου φαίνονται πολύ απλά και επιφανειακά στους ανθρώπους σήμερα, και παρόλο που είναι εύκολο να γίνουν κατανοητά και να επιτευχθούν, μέσα τους υπάρχει ακόμα η σοφία του Θεού και υπάρχει μάλιστα και η διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός. Διότι μέσα σε αυτούς τους φαινομενικά απλούς κανονισμούς εκφράζεται η ευθύνη και η φροντίδα του Θεού απέναντι στην ανθρωπότητα, καθώς και η εξαιρετική ουσία των σκέψεών Του, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει πραγματικά το γεγονός ότι ο Θεός κυβερνάει τα πάντα και τα πάντα ελέγχονται από το χέρι Του. Ανεξάρτητα από το πόση γνώση διαθέτουν οι άνθρωποι, ή πόσες θεωρίες ή μυστήρια κατανοούν, για τον Θεό κανένα από αυτά δεν είναι ικανό να αντικαταστήσει την παροχή Του και την ηγεσία της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα θα είναι για πάντα άρρηκτα συνδεδεμένη με την καθοδήγηση του Θεού και το προσωπικό έργο του Θεού. Αυτή είναι η άρρηκτη σχέση μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Ανεξάρτητα από το αν ο Θεός σου δίνει μια εντολή ή έναν κανονισμό, ή σου παρέχει την αλήθεια για να κατανοήσεις το θέλημά Του, ανεξάρτητα από το τι κάνει, ο σκοπός του Θεού είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο σε ένα όμορφο αύριο. Τα λόγια που εκφράζει ο Θεός και το έργο που επιτελεί είναι η αποκάλυψη μίας πτυχής της υπόστασής Του και η αποκάλυψη μίας πτυχής της διάθεσης και της σοφίας Του, είναι ένα απαραίτητο βήμα του σχεδίου διαχείρισής Του. Αυτό δεν πρέπει να παραβλεφθεί! Το θέλημα του Θεού είναι σε ό,τι κι αν κάνει. Ο Θεός δεν φοβάται άστοχες παρατηρήσεις, ούτε φοβάται τις αντιλήψεις ή τις σκέψεις του ανθρώπου γι' Αυτόν. Επιτελεί απλώς το έργο Του και συνεχίζει τη διαχείρισή Του σύμφωνα με το σχέδιο διαχείρισής Του, χωρίς να τον εμποδίζει κανένας άνθρωπος, θέμα ή αντικείμενο.

Ωραία, εδώ τελειώσαμε για σήμερα. Θα τα πούμε την επόμενη φορά!

9 Νοεμβρίου 2013

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, Η ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ Γ΄

Οι τελευταίες συναναστροφές μας είχαν μεγάλο αντίκτυπο στον καθένα από εσάς. Πλέον, οι άνθρωποι μπορούν επιτέλους να νιώσουν πραγματικά την αληθινή ύπαρξη του Θεού και πως ο Θεός βρίσκεται πράγματι πολύ κοντά στον άνθρωπο. Παρόλο που οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, ποτέ τους δεν έχουν καταλάβει πραγματικά τις σκέψεις και τις ιδέες Του όπως τώρα, ούτε κι έχουν βιώσει τις πρακτικές Του πράξεις όπως τώρα. Είτε πρόκειται για γνώση είτε για πραγματική άσκηση, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μάθει κάτι νέο, έχουν αποκτήσει υψηλότερο επίπεδο κατανόησης, έχουν συνειδητοποιήσει το λάθος στις προηγούμενες επιδιώξεις τους, έχουν συνειδητοποιήσει τη ρηχότητα της εμπειρίας τους και το γεγονός πως πολύ μεγάλο μέρος της εμπειρίας τους δε συνάδει με το θέλημα του Θεού, όπως κι έχουν συνειδητοποιήσει πως αυτό που στερείται περισσότερο ο άνθρωπος είναι η γνώση του για τη διάθεση του Θεού. Η γνώση αυτή από πλευράς του ανθρώπου είναι ένα είδος γνώσης που βασίζεται στην αντίληψη· το να φτάσει κανείς στο επίπεδο της ορθολογικής γνώσης απαιτεί σταδιακή εμβάθυνση και ενδυνάμωση μέσω των εμπειριών του. Πριν οι άνθρωποι καταλάβουν πραγματικά τον Θεό, μπορεί να ειπωθεί, υποκειμενικά, πως πράγματι πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού στις καρδιές τους, αλλά δεν έχουν πραγματική κατανόηση για συγκεκριμένα ερωτήματα, όπως τι είδους Θεός είναι στην πραγματικότητα, ποιο είναι το θέλημά Του, ποια είναι η διάθεσή Του και ποια είναι η πραγματική Του στάση προς την ανθρωπότητα. Αυτό διακυβεύει σοβαρά την πίστη των ανθρώπων στον Θεό, εμποδίζοντας την πίστη τους να επιτύχει ποτέ αγνότητα ή τελείωση. Ακόμη κι αν βρίσκεσαι πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού ή νιώθεις πως έχεις συναντήσει τον Θεό μέσα από τις εμπειρίες σου, και πάλι δεν μπορεί να ειπωθεί πως Τον καταλαβαίνεις ολοκληρωτικά. Επειδή δε γνωρίζεις τις σκέψεις του Θεού ή τι αγαπά και μισεί, τι Τον εξαγριώνει και τι Του φέρνει χαρά, δεν έχεις άρα πραγματική κατανόηση γι' Αυτόν. Η πίστη σου έχει οικοδομηθεί σε θεμέλιο ασάφειας και φαντασίας, βασιζόμενη στις υποκειμενικές σου επιθυμίες. Εξακολουθεί να απέχει πολύ από μια αυθεντική πίστη κι εσύ εξακολουθείς να απέχεις πολύ από το να γίνεις πραγματικός ακόλουθος. Επεξηγήσεις των παραδειγμάτων από τις Βιβλικές αυτές ιστορίες, έχουν επιτρέψει στους ανθρώπους να γνωρίσουν την καρδιά του Θεού, καθώς και να γνωρίσουν τι σκεφτόταν σε κάθε βήμα του έργου Του και γιατί εκτέλεσε το έργο αυτό, ποια ήταν η αρχική Του πρόθεση και ποιο το σχέδιο Του όταν το εκτέλεσε, πώς υλοποίησε τις ιδέες Του, πώς προετοιμάστηκε για το σχέδιό Του και πώς το εκπόνησε. Μέσα απ' αυτές τις ιστορίες, μπορούμε να αποκτήσουμε εμπειριστατωμένη και συγκεκριμένη κατανόηση της κάθε επιμέρους πρόθεσης και της κάθε αληθινής σκέψης του Θεού κατά τα έξι χιλιάδες χρόνια του έργου της διαχείρισής Του, καθώς και της στάσης Του προς τους ανθρώπους σε διαφορετικούς καιρούς και εποχές. Αν οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν τι σκεφτόταν ο Θεός, τη στάση Του και τη διάθεση

που Αυτός αποκάλυπτε καθώς αντιμετώπιζε την κάθε κατάσταση, αυτό μπορεί να βοηθήσει κάθε άνθρωπο να συνειδητοποιήσει βαθύτερα την πραγματική ύπαρξη του Θεού και να νιώσει βαθύτερα την πρακτικότητα και την αυθεντικότητά Του. Ο στόχος μου όταν εξιστορώ τις ιστορίες αυτές δεν είναι να κατανοήσουν οι άνθρωποι τη Βιβλική ιστορία ούτε να τους βοηθήσω να εξοικειωθούν με τα εδάφια και τα πρόσωπα της Βίβλου, ενώ σίγουρα δεν είναι να βοηθήσω τους ανθρώπους να κατανοήσουν το υπόβαθρο αυτών που έκανε ο Θεός κατά την Εποχή του Νόμου. Αντιθέτως, είναι να βοηθήσω τους ανθρώπους να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού, τη διάθεσή Του και το κάθε κομματάκι Του, καθώς και να αποκτήσουν μια πιο αυθεντική και πιο ακριβή κατανόηση και γνώση του Θεού. Με τον τρόπο αυτό, οι άνθρωποι μπορούν λίγο-λίγο να ανοίξουν τις καρδιές τους στον Θεό, να έρθουν κοντά στον Θεό, να αποκτήσουν καλύτερη γνώση γι' Αυτόν, τη διάθεσή Του και την ουσία Του, και να γνωρίσουν καλύτερα τον ίδιο τον πραγματικό Θεό.

Η γνώση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι μπορεί να έχουν θετικό αντίκτυπο στους ανθρώπους. Μπορεί να τους βοηθήσει να έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στον Θεό και να τους βοηθήσει να επιτύχουν πραγματική υπακοή και σεβασμό προς Αυτόν. Τότε, δεν θα Τον ακολουθούν πια ούτε θα Τον λατρεύουν στα τυφλά. Ο Θεός δε θέλει κορόιδα ή εκείνους που ακολουθούν στα τυφλά κάποιο πλήθος, αλλά αντιθέτως μια ομάδα ανθρώπων που έχουν σαφή κατανόηση και γνώση της διάθεσης του Θεού στις καρδιές τους και μπορούν να ενεργήσουν ως μάρτυρες του Θεού, ανθρώπους που, λόγω της ομορφιάς Του, λόγω αυτού που Αυτός έχει και είναι και λόγω της δίκαιης διάθεσής Του, δε θα εγκατέλειπαν ποτέ τον Θεό. Σαν ακόλουθος του Θεού, αν στην καρδιά σου εξακολουθεί να υπάρχει έλλειψη διαύγειας ή υπάρχει ασάφεια και σύγχυση σχετικά με την πραγματική ύπαρξη του Θεού, με τη διάθεσή Του, με αυτό που Αυτός έχει και είναι και με το σχέδιό Του για τη σωτηρία την ανθρωπότητας, τότε η πίστη σου δεν μπορεί να λάβει τον έπαινο του Θεού. Ο Θεός δε θέλει να Τον ακολουθεί αυτό το είδος ανθρώπου, όπως και δεν Του αρέσει να εμφανίζεται ενώπιόν Του αυτό το είδος ανθρώπου. Επειδή αυτού του είδους άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τον Θεό, είναι ανίκανοι να δώσουν την καρδιά τους στον Θεό —η καρδιά τους παραμένει κλειστή σε Αυτόν κι έτσι η πίστη τους στον Θεό είναι γεμάτη ακαθαρσίες. Είναι ακόλουθοι του Θεού που δεν μπορούν παρά να λέγονται τυφλοί. Οι άνθρωποι μπορούν να αποκτήσουν πραγματική πίστη και να γίνουν πραγματικοί ακόλουθοι, μόνο αν έχουν πραγματική κατανόηση και γνώση του Θεού, τα οποία γεννούν μέσα τους πραγματική υπακοή και σεβασμό προς τον Θεό. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορούν να δώσουν την καρδιά τους στον Θεό και να την ανοίξουν σ' Αυτόν. Αυτό θέλει ο Θεός, επειδή όλα όσα κάνουν και σκέφτονται μπορούν να αντέξουν στη δοκιμή του Θεού και να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό. Όλα όσα επικοινωνώ σ' εσάς σχετικά με τη διάθεση του Θεού ή με αυτό που Αυτός έχει και είναι ή με το θέλημα και τις σκέψεις Του σε ό,τι κι αν κάνει, από οποιαδήποτε σκοπιά και από οποιαδήποτε οπτική μιλήσω γι' αυτό, είναι όλα για να σας βοηθήσω να βεβαιωθείτε περισσότερο για την πραγματική ύπαρξη του Θεού, να

κατανοήσετε και να εκτιμήσετε πιο αληθινά την αγάπη Του για την ανθρωπότητα, να κατανοήσετε και να εκτιμήσετε πιο αληθινά το ενδιαφέρον του Θεού για τους ανθρώπους, καθώς και την ειλικρινή Του επιθυμία να διαχειριστεί και να σώσει την ανθρωπότητα.

Ανασκόπηση των σκέψεων, των ιδεών και των ενεργειών του Θεού από τη δημιουργία του κόσμου

Σήμερα, θα συνοψίσουμε πρώτα τις σκέψεις, τις ιδέες και την καθεμιά κίνηση του Θεού από τότε που δημιούργησε την ανθρωπότητα. Θα ρίξουμε μια ματιά στο έργο που έχει εκτελέσει, από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι την επίσημη αρχή της Εποχής της Χάριτος. Μπορούμε τότε να ανακαλύψουμε ποιες σκέψεις και ιδέες του Θεού είναι άγνωστες στον άνθρωπο και, από εκεί, μπορούμε να αποσαφηνίσουμε τη σειρά του σχεδίου διαχείρισης του Θεού και να κατανοήσουμε απόλυτα το πλαίσιο στο οποίο ο Θεός δημιούργησε το έργο της διαχείρισής Του, την πηγή και τη διαδικασία της ανάπτυξής του, καθώς επίσης και να κατανοήσουμε απόλυτα τα αποτελέσματα που επιδιώκει από το έργο της διαχείρισής Του, δηλαδή, τον πυρήνα και τον σκοπό του έργου της διαχείρισής Του. Για να κατανοήσουμε τα πράγματα αυτά, πρέπει να επιστρέψουμε σε μια μακρινή, ήρεμη και ήσυχη εποχή, όπου δεν υπήρχαν άνθρωποι...

Ο ίδιος ο Θεός δημιουργεί τον πρώτο ζωντανό άνθρωπο

Όταν ο Θεός σηκώθηκε από το κρεβάτι Του, η πρώτη σκέψη που έκανε ήταν η εξής: να δημιουργήσει ένα ζωντανό άτομο —έναν πραγματικό, ζωντανό άνθρωπο— κάποιον με τον οποίο θα ζει μαζί και ο οποίος θα είναι η μόνιμη συντροφιά Του· το άτομο αυτό θα μπορούσε να Τον ακούει και Εκείνος θα μπορούσε να του εκμυστηρεύεται πράγματα και να μιλάει μαζί του. Τότε, για πρώτη φορά, ο Θεός σήκωσε μια χούφτα χώμα και την χρησιμοποίησε για να δημιουργήσει τον πρώτο ζωντανό άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα που είχε φανταστεί στο μυαλό Του και, στη συνέχεια, έδωσε στο ζωντανό αυτό πλάσμα ένα όνομα: Αδάμ. Μόλις ο Θεός απέκτησε αυτό το άτομο που ζούσε και ανέπνεε, πώς αισθάνθηκε; Για πρώτη φορά, αισθάνθηκε τη χαρά του να έχεις κάποιο αγαπημένο πρόσωπο, μια συντροφιά. Επίσης, αισθάνθηκε για πρώτη φορά την ευθύνη του να είσαι πατέρας και το ενδιαφέρον που τη συνοδεύει. Το άτομο αυτό, που ζούσε και ανέπνεε, έφερε στον Θεό ευτυχία και χαρά· για πρώτη φορά αισθάνθηκε παρηγορημένος. Αυτό ήταν το πρώτο πράγμα που πραγματοποίησε ποτέ ο Θεός, όχι με τις σκέψεις ή τον λόγο Του, αλλά με τα ίδια Του τα χέρια. Όταν το είδος του όντος αυτού —ένα άτομο που ζούσε και ανέπνεε— στάθηκε μπροστά στον Θεό, φτιαγμένο από σάρκα και αίμα, με σώμα και μορφή, και ικανό να μιλήσει με τον Θεό, αυτός βίωσε ένα είδος χαράς που δεν είχε ξανανιώσει ποτέ. Ο Θεός ένωσε πραγματικά την ευθύνη Του, ενώ το ζωντανό αυτό ον δεν άγγιξε μόνο την καρδιά Του, αλλά ζέστανε και συγκίνησε την καρδιά Του με την κάθε μικρή κίνηση που έκανε. Όταν το ζωντανό αυτό ον στάθηκε ενώπιον του Θεού, ήταν η πρώτη φορά που Αυτός έκανε τη σκέψη να κερδίσει κι άλλους τέτοιους

ανθρώπους. Αυτή ήταν η σειρά των γεγονότων που ξεκίνησε με την πρώτη αυτή σκέψη που έκανε ο Θεός. Για τον Θεό, όλα αυτά τα γεγονότα συνέβαιναν για πρώτη φορά, αλλά, κατά τα πρώτα γεγονότα αυτά, ό,τι κι αν αισθανόταν εκείνη τη στιγμή —χαρά, ευθύνη, ενδιαφέρον— δεν είχε με ποιον να το μοιραστεί. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, ο Θεός αισθάνθηκε πραγματικά μια μοναξιά και μια θλίψη, που δεν είχε ποτέ Του βιώσει στο παρελθόν. Ένωσε πως ο άνθρωπος δεν μπορούσε να δεχτεί ή να κατανοήσει την αγάπη και το ενδιαφέρον Του, ούτε τις προθέσεις Του για τον άνθρωπο, κι έτσι αισθανόταν ακόμα λύπη και πόνο στην καρδιά Του. Παρόλο που είχε κάνει τα πράγματα αυτά για τον άνθρωπο, ο άνθρωπος δεν το γνώριζε και δεν μπορούσε να το καταλάβει. Πέρα από την ευτυχία, η χαρά και η παρηγοριά που Του έφερε ο άνθρωπος, γρήγορα Του γέννησε και τα πρώτα αισθήματα λύπης και μοναξιάς. Αυτές ήταν οι σκέψεις και τα συναισθήματα του Θεού εκείνη τη στιγμή. Όσο ο Θεός έκανε όλα αυτά τα πράγματα, στην καρδιά Του περνούσε από τη χαρά στη λύπη και από τη λύπη στον πόνο και αυτά τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα με άγχος. Το μόνο που ήθελε να κάνει ήταν να βιαστεί να αφήσει αυτό το άτομο, το ανθρώπινο αυτό γένος να γνωρίσει αυτό που υπήρχε στην καρδιά Του και να κατανοήσει τις προθέσεις Του νωρίτερα. Τότε, θα μπορούσαν να γίνουν οι ακόλουθοί Του και να μοιραστούν τις σκέψεις Του και να συμμορφωθούν με το θέλημά Του. Δεν θα άκουγαν πλέον απλώς τον Θεό να μιλά και θα παρέμεναν άφωνοι· δεν θα αγνοούσαν πλέον τον τρόπο που θα συμμετείχαν στο έργο του Θεού και, πάνω απ' όλα, δεν θα ήταν πλέον άνθρωποι αδιάφοροι προς τις απαιτήσεις του Θεού. Τα πρώτα αυτά πράγματα που έκανε ο Θεός έχουν μεγάλη σημασία και μεγάλη αξία για το σχέδιο της διαχείρισής Του και για τα ανθρώπινα όντα σήμερα.

Αφού δημιούργησε τα πάντα και την ανθρωπότητα, ο Θεός δεν αναπαύτηκε. Ήταν ανυπόμονος και πρόθυμος να εκτελέσει τη διαχείρισή Του και να κερδίσει μέσα από την ανθρωπότητα τους ανθρώπους που τόσο αγαπούσε.

Ο Θεός κάνει μια σειρά από πρωτοφανή έργα τον καιρό γύρω από την Εποχή του Νόμου

Στη συνέχεια, λίγο αφότου ο Θεός δημιούργησε τα ανθρώπινα όντα, βλέπουμε από τη Βίβλο πως ένας φοβερός κατακλυσμός έπληξε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Νώε αναφέρεται στα πρακτικά του κατακλυσμού και μπορεί να ειπωθεί πως ο Νώε ήταν ο πρώτος άνθρωπος που έλαβε το κάλεσμα του Θεού για να εργαστεί μαζί Του και να ολοκληρώσει μια αποστολή για τον Θεό. Φυσικά, αυτή ήταν και η πρώτη φορά που ο Θεός κάλεσε κάποιον άνθρωπο από τη γη να κάνει κάτι σύμφωνα με την εντολή Του. Μόλις ο Νώε ολοκλήρωσε την κατασκευή της κιβωτού, ο Θεός πλημμύρισε τη γη για πρώτη φορά. Όταν ο Θεός κατέστρεψε τη γη με τον κατακλυσμό, ήταν η πρώτη φορά, από τότε που δημιούργησε τα ανθρώπινα όντα, που αισθάνθηκε να τον κατακλύζει αηδία απέναντί τους· αυτό ήταν που ανάγκασε τον Θεό να πάρει την οδυνηρή απόφαση να καταστρέψει την ανθρώπινη αυτή φυλή με τον κατακλυσμό. Αφού ο κατακλυσμός κατέστρεψε τη γη, ο Θεός έκανε την πρώτη Του συμφωνία με τους ανθρώπους, μια

συμφωνία για να δείξει πως δε θα κατέστρεφε ποτέ ξανά τον κόσμο με κατακλυσμούς. Το σημείο της συμφωνίας αυτής ήταν το ουράνιο τόξο. Αυτή ήταν η πρώτη συμφωνία του Θεού με την ανθρωπότητα, επομένως το ουράνιο τόξο ήταν το πρώτο σημείο μιας συμφωνίας που δόθηκε από τον Θεό· το ουράνιο τόξο είναι κάτι πραγματικό, φυσικό και υπαρκτό. Είναι η ίδια η ύπαρξη του ουράνιου τόξου που κάνει τον Θεό να νιώθει συχνά θλίψη για την προηγούμενη ανθρώπινη φυλή την οποία έχασε και αποτελεί γι' Αυτόν διαρκή υπενθύμιση αυτού που της συνέβη... Ο Θεός δεν μπορούσε να επιβραδύνει τον ρυθμό Του· ήταν ανυπόμονος και πρόθυμος να κάνει το επόμενο βήμα στη διαχείρισή Του. Στη συνέχεια, ο Θεός επέλεξε τον Αβραάμ ως την πρώτη Του επιλογή για το έργο Του σε όλο το Ισραήλ. Αυτή ήταν επίσης η πρώτη φορά που ο Θεός επέλεξε έναν τέτοιο υποψήφιο. Ο Θεός αποφάσισε να ξεκινήσει την εκτέλεση του έργου Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας μέσω του ανθρώπου αυτού, καθώς και να συνεχίσει το έργο Του μέσα από τους απογόνους του ανθρώπου αυτού. Μπορούμε να δούμε στη Βίβλο πως αυτό έκανε ο Θεός με τον Αβραάμ. Τότε, ο Θεός όρισε το Ισραήλ ως τον πρώτο εκλεκτό Του τόπο και ξεκίνησε το έργο της Εποχής του Νόμου μέσω του εκλεκτού Του λαού, τους Ισραηλίτες. Και πάλι για πρώτη φορά, ο Θεός παρέδωσε στους Ισραηλίτες τους ρητούς κανόνες και τους νόμους που θα πρέπει να ακολουθεί η ανθρωπότητα και τους επεξήγησε λεπτομερώς. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο Θεός παρέδιδε στα ανθρώπινα όντα τέτοιους σαφείς, τυποποιημένους κανόνες σχετικά με το πώς θα πρέπει να προσφέρουν θυσίες, πώς θα πρέπει να ζουν, τι θα πρέπει να κάνουν και τι όχι, ποιες εορτές και ημέρες θα πρέπει να τηρούν και ποιες αρχές θα πρέπει να ακολουθούν σε ό,τι κι αν κάνουν. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο Θεός παρείχε στην ανθρωπότητα τόσο λεπτομερείς, τυποποιημένους κανονισμούς και αρχές για το πώς να διάγουν τις ζωές τους.

Κάθε φορά που λέω «η πρώτη φορά», αυτό αναφέρεται σε ένα είδος έργου που ο Θεός δεν είχε αναλάβει ποτέ στο παρελθόν. Αναφέρεται σε έργο που δεν υφίστατο προηγουμένως και, παρόλο που ο Θεός είχε δημιουργήσει την ανθρωπότητα και κάθε είδους πλάσμα και ζωντανό οργανισμό, αυτό είναι το είδος έργου που δεν είχε κάνει ποτέ πριν. Όλο αυτό το έργο περιλάμβανε τη διαχείριση της ανθρωπότητας από τον Θεό· είχε να κάνει στο σύνολο του με τους ανθρώπους και με τη σωτηρία και τη διαχείρισή τους απ' Αυτόν. Μετά τον Αβραάμ, ο Θεός έκανε ξανά άλλη μια πρωτιά —επέλεξε τον Ιώβ ως εκείνον που θα ζούσε υπό τον νόμο και που θα μπορούσε να υπομείνει τους πειρασμούς του Σατανά, ενώ θα συνέχιζε να σέβεται τον Θεό, να αποφεύγει το κακό και να μένει σταθερός στη μαρτυρία του για τον Θεό. Αυτή ήταν επίσης η πρώτη φορά που ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό κάποιον άνθρωπο, όπως και η πρώτη φορά που Αυτός έβαλε στοίχημα με τον Σατανά. Στο τέλος, για πρώτη φορά, κέρδισε κάποιον που ήταν ικανός να μείνει σταθερός στη μαρτυρία και να καταθέσει μαρτυρία γι' Αυτόν ενώ αντιμετώπιζε τον Σατανά, και κάποιον που μπορούσε να ντροπιάσει εντελώς τον Σατανά. Από τότε που ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, αυτός ήταν ο πρώτος άνθρωπος που απέκτησε και που ήταν ικανός να γίνει μάρτυρας γι' Αυτόν. Αφού κέρδισε

τον άνθρωπο αυτό, ο Θεός ανυπομονούσε ακόμη περισσότερο να συνεχίσει τη διαχείρισή Του και να εκτελέσει το επόμενο στάδιο του έργου Του, προετοιμάζοντας την τοποθεσία και τους ανθρώπους που θα επέλεγε για το επόμενο βήμα του έργου Του.

Αφού συναναστραφήκαμε σχετικά με όλα αυτά, έχετε πραγματική κατανόηση του θελήματος του Θεού; Ο Θεός θεωρεί αυτήν την περίπτωση διαχείρισης της ανθρωπότητας από Αυτόν, της σωτηρίας της ανθρωπότητας από Αυτόν, ως πιο σημαντική απ' οτιδήποτε άλλο. Κάνει τα πράγματα αυτά, όχι μόνο με το μυαλό Του, όχι μόνο με τον λόγο Του, και σίγουρα όχι με αδιάφορη στάση· τα κάνει όλα αυτά με σχέδιο, με στόχο, με πρότυπα και με το θέλημά Του. Είναι ξεκάθαρο πως το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας έχει μεγάλη σημασία και για τον Θεό και για τον άνθρωπο. Όσο δύσκολο κι αν είναι το έργο, όσο μεγάλα κι αν είναι τα εμπόδια, όσο αδύναμοι κι αν είναι οι άνθρωποι ή όσο βαθιά κι αν είναι η επαναστατικότητα της ανθρωπότητας, τίποτε από αυτά δεν είναι δύσκολο για τον Θεό. Ο Θεός κρατάει τον εαυτό Του απασχολημένο, καταβάλλοντας τις επίμοχθες προσπάθειές Του και διαχειριζόμενος το έργο που Αυτός ο ίδιος θέλει να επιτελέσει. Επίσης, κανονίζει τα πάντα και ασκεί την κυριαρχία Του πάνω σε όλους εκείνους τους ανθρώπους στους οποίους θα εργαστεί και σε όλο το έργο που θέλει να ολοκληρώσει· τίποτε από αυτά δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στο παρελθόν. Αυτή είναι η πρώτη φορά που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει αυτές τις μεθόδους και έχει πληρώσει ένα τέτοιο μεγάλο τίμημα για το τεράστιο αυτό έργο της διαχείρισης και της σωτηρίας της ανθρωπότητας. Όσο ο Θεός εκτελεί αυτό το έργο, εκφράζει και ανακοινώνει στην ανθρωπότητα, λίγο-λίγο και χωρίς επιφύλαξη, την επίμοχθη προσπάθειά Του, αυτό που Αυτός έχει και είναι, τη σοφία και την παντοδυναμία Του, καθώς και την κάθε πτυχή της διάθεσής Του. Ανακοινώνει και εκφράζει τα πράγματα αυτά όπως δεν έχει ξανακάνει ποτέ Του. Επομένως, σ' ολόκληρο το σύμπαν, πέρα από τους ανθρώπους που ο Θεός σκοπεύει να διαχειριστεί και να σώσει, δεν έχουν υπάρξει ποτέ πλάσματα τόσο κοντά με τον Θεό, που να είχαν τόσο στενή σχέση μ' Αυτόν. Στην καρδιά Του, η ανθρωπότητα, την οποία Αυτός θέλει να διαχειριστεί και να σώσει, είναι ό,τι πιο σημαντικό· εκτιμά την ανθρωπότητα αυτή περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο. Παρόλο που έχει πληρώσει μεγάλο τίμημα για τους ανθρώπους και παρόλο που Τον πληγώνουν και Τον παρακούν συνεχώς, Αυτός δεν τους εγκαταλείπει ποτέ και συνεχίζει το έργο Του ακούραστα, δίχως παράπονα ή μετάνοια. Αυτό συμβαίνει γιατί γνωρίζει πως, αργά ή γρήγορα, οι άνθρωποι θα αφυπνιστούν από το κάλεσμά Του, θα συγκινηθούν από τον λόγο Του, θα αναγνωρίσουν πως Αυτός είναι ο Κύριος της κτίσης και θα επιστρέψουν στο πλευρό Του...

Αφού τα ακούσατε όλα αυτά σήμερα, μπορεί να αισθάνεστε πως όλα όσα κάνει ο Θεός είναι πολύ φυσιολογικά. Φαίνεται πως οι άνθρωποι ανέκαθεν αισθάνονταν κάποιες από τις προθέσεις που έχει ο Θεός γι' αυτούς μέσα από τον λόγο και το έργο Του, αλλά πάντα υπάρχει κάποια απόσταση ανάμεσα στα αισθήματα ή τη γνώση τους και σε αυτό που σκέφτεται ο Θεός. Γι' αυτό, πιστεύω πως είναι αναγκαίο να επικοινωνήσω με όλους τους ανθρώπους τον λόγο για τον οποίο ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα,

καθώς και το υπόβαθρο πίσω από την επιθυμία Του να κερδίσει την ανθρωπότητα για την οποία ήλπιζε. Είναι απαραίτητο να το μοιραστώ αυτό με τους πάντες, έτσι ώστε όλοι να είναι ξεκάθαροι και να το κατανοούν στις καρδιές τους. Επειδή η κάθε σκέψη και ιδέα του Θεού και η κάθε φάση και περίοδος του έργου Του σχετίζονται και συνδέονται στενά με ολόκληρο το έργο της διαχείρισής Του, όταν άρα καταλάβεις τις σκέψεις, τις ιδέες και το θέλημά Του σε κάθε βήμα του έργου Του, είναι ακριβώς σαν να καταλαβαίνεις πώς προέκυψε το έργο του σχεδίου διαχείρισής Του. Πάνω σε αυτό το θεμέλιο είναι που γίνεται βαθύτερη η κατανόησή σου για τον Θεό. Παρόλο που όλα όσα έκανε ο Θεός όταν δημιούργησε για πρώτη φορά τον κόσμο, τα οποία ανέφερα προηγουμένως, φαίνονται προς το παρόν απλώς «πληροφορίες» που δεν έχουν σχέση με την επιδίωξη της αλήθειας, κατά τη διάρκεια της εμπειρίας σου, θα έρθει ωστόσο η μέρα που δεν θα πιστεύεις πως αυτό είναι κάτι τόσο απλό όπως μερικές πληροφορίες ούτε ότι αποτελεί απλώς κάποιο είδος μυστηρίου. Όσο θα προοδεύει η ζωή σου, μόλις ο Θεός έχει κάποια θέση στην καρδιά σου ή μόλις κατανοήσεις το θέλημά Του καλύτερα και βαθύτερα, τότε θα καταλάβεις πραγματικά τη σημασία και την αναγκαιότητα των όσων λέω σήμερα. Ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίο το αποδέχεστε αυτό τώρα, εξακολουθεί να είναι αναγκαίο να κατανοείτε και να γνωρίζετε αυτά τα πράγματα. Όταν ο Θεός κάνει κάτι, όταν εκτελεί το έργο Του, ανεξάρτητα από το εάν το εκτελεί με τις ιδέες Του ή με τα ίδια Του τα χέρια, και ανεξάρτητα από το εάν είναι η πρώτη φορά που το κάνει ή η τελευταία, στο τέλος, ο Θεός έχει σχέδιο, και οι σκοποί και οι σκέψεις Του βρίσκονται σε ό,τι κι αν κάνει. Αυτοί οι σκοποί και οι σκέψεις εκπροσωπούν τη διάθεση του Θεού και εκφράζουν αυτό που Αυτός έχει και είναι. Τα δύο αυτά πράγματα —η διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι— πρέπει να γίνουν κατανοητά σε κάθε άνθρωπο. Όταν οι άνθρωποι κατανοήσουν τη διάθεσή Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι, μπορούν σταδιακά να κατανοήσουν γιατί ο Θεός κάνει όσα κάνει και λέει όσα λέει. Απ' αυτό, μπορούν τότε να έχουν μεγαλύτερη πίστη για ν' ακολουθούν τον Θεό, να επιδιώκουν την αλήθεια και μια αλλαγή στη διάθεσή τους. Δηλαδή, η κατανόηση του Θεού από τον άνθρωπο και η πίστη του ανθρώπου στον Θεό είναι αδιαχώριστα.

Αν αυτό για το οποίο αποκτούν γνώση οι άνθρωποι και το οποίο καταφέρνουν να κατανοήσουν είναι η διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι, τότε αυτό που αποκτούν θα είναι η ζωή που πηγάζει από τον Θεό. Μόλις η ζωή αυτή σφυρηλατηθεί μέσα σου, ο σεβασμός σου για τον Θεό θα γίνεται ολοένα μεγαλύτερος. Πρόκειται για κέρδος που λαμβάνει χώρα πολύ φυσιολογικά. Αν δεν θέλεις να κατανοήσεις ή να μάθεις για τη διάθεση του Θεού ή την ουσία Του, αν δεν θέλεις καν να στοχαστείς ή να επικεντρωθείς σε αυτά τα πράγματα, μπορώ να σου πω με βεβαιότητα πως ο τρόπος με τον οποίο επιδιώκεις την πίστη σου στον Θεό, επί του παρόντος, δεν θα σου επιτρέψει ποτέ να ικανοποιήσεις το θέλημά Του ή να λάβεις τον έπαινό Του. Επιπλέον, δεν θα μπορέσεις ποτέ να επιτύχεις πραγματικά τη σωτηρία —αυτές είναι οι τελικές συνέπειες. Όταν οι άνθρωποι δεν κατανοούν τον Θεό και δεν γνωρίζουν τη διάθεσή Του, οι καρδιές τους δεν μπορούν ποτέ ν' ανοίξουν πραγματικά σ' Αυτόν. Μόλις κατανοήσουν τον Θεό,

θα αρχίσουν να εκτιμούν και να γεύονται αυτό που υπάρχει μέσα στην καρδιά Του με ενδιαφέρον και πίστη. Όταν εκτιμήσεις και γευτείς αυτό που υπάρχει μέσα στην καρδιά του Θεού, η καρδιά σου θα ανοίξει σ' Αυτόν σταδιακά και βαθμιαία. Όταν η καρδιά σου ανοίξει σ' Αυτόν, θα νιώσεις πόσο επαίσχυντες και αξιοκαταφρόνητες ήταν οι ανταλλαγές σου με τον Θεό, οι απαιτήσεις σου από τον Θεό και οι ίδιες σου οι υπερβολικές επιθυμίες. Όταν η καρδιά σου ανοίξει πραγματικά στον Θεό, θα δεις πως η καρδιά Του είναι ένας τόσο απέραντος κόσμος και θα εισέλθεις σε ένα βασίλειο που δεν έχεις βιώσει ποτέ ξανά. Στο βασίλειο αυτό δεν υπάρχει εξαπάτηση, δεν υπάρχει δόλος, δεν υπάρχει σκότος και κακό. Υπάρχει μόνο ειλικρίνεια και αφοσίωση· μόνο φως και εντιμότητα· μόνο δικαιοσύνη και καλοσύνη. Είναι γεμάτο αγάπη και φροντίδα, γεμάτο συμπόνια και μακροθυμία και, μέσα από αυτό, νιώθεις την ευτυχία και τη χαρά του να είσαι ζωντανός. Αυτά είναι τα πράγματα που θα σου αποκαλύψει ο Θεός όταν Του ανοίξεις την καρδιά σου. Ο απέραντος αυτός κόσμος είναι γεμάτος με τη σοφία του Θεού και την παντοδυναμία Του· είναι επίσης γεμάτος με την αγάπη και την εξουσία Του. Εδώ, μπορείς να δεις κάθε πτυχή αυτού που έχει και είναι ο Θεός, τι Του δίνει χαρά, γιατί Αυτός ανησυχεί και γιατί θλίβεται, γιατί οργίζεται... Αυτά μπορεί να δει ο κάθε άνθρωπος που ανοίγει την καρδιά του στον Θεό και Του επιτρέπει να εισέλθει. Ο Θεός μπορεί να εισέλθει στην καρδιά σου, μόνο αν την ανοίξεις σ' Αυτόν. Μπορείς να δεις αυτό που έχει και είναι ο Θεός και τις προθέσεις Του για εσένα, μόνο αν Αυτός έχει εισέλθει στην καρδιά σου. Εκείνη τη στιγμή, θα ανακαλύψεις πως τα πάντα στον Θεό είναι τόσο πολύτιμα και πως αυτό που έχει και είναι Αυτός είναι υπεράξιο να εκτιμάται. Σε σύγκριση μ' αυτό, οι άνθρωποι που σε περιβάλλουν, τα αντικείμενα και τα γεγονότα στη ζωή σου, ακόμη και τα αγαπημένα σου πρόσωπα, ο σύντροφός σου και τα πράγματα που αγαπάς, δεν είναι καν άξια αναφοράς. Είναι τόσο μικρά και τόσο ασήμαντα· θα νιώσεις πως κανένα υλικό αντικείμενο δεν θα μπορέσει ποτέ να σε προσελκύσει ξανά ή πως κανένα υλικό αντικείμενο δεν θα μπορέσει ποτέ ξανά να σε παρασύρει να πληρώσεις οποιοδήποτε τίμημα γι' αυτό. Στην ταπεινότητα του Θεού θα δεις το μεγαλείο και την υπεροχή Του. Επιπλέον, θα δεις σε κάποια πράξη του Θεού που παλιά πίστευες ότι ήταν αρκετά μικρή την απέραντη σοφία και τη μακροθυμία Του, όπως και την υπομονή Του, την ανοχή Του και την κατανόησή Του προς εσένα. Αυτό θα γεννήσει μέσα σου λατρεία γι' Αυτόν. Τη μέρα εκείνη, θα νιώσεις πως η ανθρωπότητα ζει σε έναν τόσο βρόμικο κόσμο, πως η αγάπη, η υποτιθέμενη προστασία ή το ενδιαφέρον που παίρνεις από τους ανθρώπους στο πλευρό σου, από τα όσα συμβαίνουν στη ζωή σου, ακόμη και από αυτούς που αγαπάς, δεν είναι καν άξια αναφοράς· μόνο ο Θεός είναι ο αγαπημένος σου και μόνο τον Θεό εκτιμάς περισσότερο. Όταν έλθει εκείνη η μέρα, πιστεύω πως μερικοί θα πουν: Η αγάπη του Θεού είναι τόσο μεγάλη και η ουσία Του είναι τόσο αγία· στον Θεό δεν υπάρχει δόλος, κακό, φθόνος και έριδα, αλλά μόνο δικαιοσύνη και αυθεντικότητα, και οι άνθρωποι πρέπει να λαχταρούν όλα όσα έχει και είναι ο Θεός. Οι άνθρωποι πρέπει να αγωνίζονται και να πασχίζουν γι' αυτά. Πάνω σε τι έχει οικοδομηθεί η ικανότητα της ανθρωπότητας να το επιτύχει αυτό; Έχει οικοδομηθεί πάνω στην

κατανόησή τους για τη διάθεση του Θεού και στην κατανόησή τους για την ουσία του Θεού. Επομένως, η κατανόηση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι, αποτελεί δια βίου μάθημα για κάθε άνθρωπο· είναι ένας ισόβιος στόχος που επιδιώκει κάθε άνθρωπος που αγωνίζεται για να αλλάξει τη διάθεσή του και να γνωρίσει τον Θεό.

Η πρώτη φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός για να κάνει έργο

Μόλις μιλήσαμε για όλο το έργο που έκανε ο Θεός, τη σειρά πρωτοφανών έργων που επιτέλεσε. Κάθε ένα από τα πράγματα αυτά σχετίζεται με το σχέδιο διαχείρισης του Θεού και με το θέλημα του Θεού. Σχετίζονται επίσης με τη διάθεση του ίδιου του Θεού και με την ουσία Του. Εάν θέλουμε να κατανοήσουμε περισσότερα από αυτά που έχει και είναι ο Θεός, δεν μπορούμε να σταματήσουμε στην Παλαιά Διαθήκη ή στην Εποχή του Νόμου· πρέπει να συνεχίσουμε εμπρός, ακολουθώντας τα βήματα που έκανε ο Θεός στο έργο Του. Έτσι, όπως ο Θεός τελείωσε την Εποχή του Νόμου και ξεκίνησε την Εποχή της Χάριτος, είθε τα δικά μας βήματα να ακολουθήσουν κατά πόδας, μέσα στην Εποχή της Χάριτος —μια εποχή γεμάτη χάρη και λύτρωση. Κατά την εποχή αυτή, ο Θεός έκανε και πάλι κάτι πολύ σημαντικό που δεν είχε κάνει ποτέ πριν. Το έργο κατά τη νέα αυτή εποχή αποτέλεσε μια νέα αφετηρία για τον Θεό και την ανθρωπότητα —μια αφετηρία που αποτελείτο από ένα ακόμη νέο έργο που έγινε από τον Θεό και που δεν είχε γίνει ποτέ πριν. Το νέο αυτό έργο ήταν πρωτοφανές, κάτι που ξεπερνά τις δυνατότητες της φαντασίας των ανθρώπων και όλων των πλασμάτων. Είναι κάτι πλέον ευρέως γνωστό σε όλους τους ανθρώπους —για πρώτη φορά, ο Θεός έγινε ανθρώπινο ον, και για πρώτη φορά ξεκίνησε νέο έργο με τη μορφή ενός ανθρώπου, με την ταυτότητα ενός ανθρώπου. Το νέο αυτό έργο σήμαινε πως ο Θεός είχε ολοκληρώσει το έργο Του στην Εποχή του Νόμου και πως δε θα έκανε ούτε θα έλεγε πια τίποτε υπό τον νόμο. Επιπλέον, δε θα έλεγε ούτε θα έκανε οτιδήποτε με τη μορφή του νόμου ή σύμφωνα με τις αρχές ή τους κανόνες του νόμου. Με άλλα λόγια, το σύνολο του έργου Του που βασιζόταν στον νόμο ανακόπηκε δια παντός και δε θα συνεχιζόταν, επειδή ο Θεός ήθελε να ξεκινήσει νέο έργο και να κάνει νέα πράγματα. Το σχέδιό Του είχε και πάλι μια νέα αφετηρία, κι έτσι, ο Θεός έπρεπε να οδηγήσει την ανθρωπότητα στην επόμενη εποχή.

Το εάν τα νέα αυτά ήταν χαρμόσινα ή δυσοίωνα για τους ανθρώπους εξαρτιόταν από την ουσία του κάθε ατόμου ξεχωριστά. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως για κάποιους ανθρώπους τα νέα αυτά δεν ήταν χαρμόσινα, αλλά δυσοίωνα, γιατί, όταν ο Θεός ξεκίνησε το νέο Του έργο, οι άνθρωποι εκείνοι που απλώς τηρούσαν τους νόμους και τους κανόνες, που απλώς ακολουθούσαν τα δόγματα αλλά δε σέβονταν τον Θεό, έτειναν να χρησιμοποιούν το παλιό έργο του Θεού για να καταδικάσουν το νέο Του έργο. Για τους ανθρώπους αυτούς, τα νέα αυτά ήταν δυσοίωνα. Ωστόσο, για κάθε άνθρωπο που ήταν αθώος και ανοιχτός, που ήταν ειλικρινής με τον Θεό και πρόθυμος να δεχτεί τη λύτρωσή Του, τα νέα της πρώτης ενσάρκωσης του Θεού ήταν ιδιαίτερα χαρμόσινα. Διότι, από τότε που πρωτοεμφανίστηκαν οι άνθρωποι, αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο

Θεός είχε εμφανιστεί και είχε ζήσει ανάμεσα στην ανθρωπότητα σε μια μορφή που δεν ήταν το Πνεύμα· αυτήν την φορά, Αυτός γεννήθηκε από άνθρωπο, έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους ως ο Υιός του ανθρώπου και εργάστηκε ανάμεσά τους. Αυτή η «πρωτιά» γκρέμισε τις αντιλήψεις των ανθρώπων· ήταν πέρα από κάθε φαντασία. Επιπλέον, όλοι οι ακόλουθοι του Θεού απέκτησαν ένα υλικό όφελος. Ο Θεός, όχι μόνο έβαλε τέλος στην παλαιά εποχή, αλλά, επιπλέον, έβαλε τέλος στις παλιές μεθόδους εργασίας Του και στον τρόπο εργασίας Του. Δεν ζητούσε πια στους αγγελιαφόρους Του να μεταφέρουν το θέλημά Του, δε βρισκόταν πια κρυμμένος στα σύννεφα, και δεν εμφανιζόταν και δε μιλούσε πλέον προστακτικά στους ανθρώπους μέσω βροντής. Σε αντίθεση με οτιδήποτε στο παρελθόν, μέσω μιας μεθόδου που δεν μπορούσαν να φανταστούν οι άνθρωποι και που δυσκολεύονταν να κατανοήσουν ή να δεχτούν —της ενσάρκωσης— Αυτός έγινε ο Υιός του ανθρώπου προκειμένου να ξεκινήσει το έργο της εποχής εκείνης. Αυτή η ενέργεια του Θεού βρήκε εντελώς απροετοίμαστη την ανθρωπότητα· έκανε τους ανθρώπους να νιώσουν αμηχανία, επειδή ο Θεός είχε ξεκινήσει και πάλι νέο έργο που δεν είχε κάνει ποτέ Του στο παρελθόν. Σήμερα, θα ρίξουμε μια ματιά στο νέο έργο που επιτέλεσε ο Θεός στη νέα εποχή και θα εξετάσουμε τι μπορούμε να μάθουμε από αυτό το νέο έργο όσον αφορά τη διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι.

Τα ακόλουθα είναι λόγια καταγεγραμμένα στην Καινή Διαθήκη της Βίβλου:

1. Ο Ιησούς μαδάει στάχυα για να φάει το Σάββατο

Ματθ. 12:1 Εν εκείνω τω καιρώ επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν σαββάτω· οι δε μαθηταί αυτού επείνασαν και ήρχισαν να ανασπώσιν αστάχυα και να τρώγωσιν.

2. Ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος του Σαββάτου

Ματθ. 12:6-8 Σας λέγω δε ότι εδώ είναι κάποιος μεγαλύτερος του ιερού. Εάν όμως γνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους. Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.

Ας ρίξουμε πρώτα μια ματιά στην περικοπή αυτή: «Εν εκείνω τω καιρώ επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν σαββάτω· οι δε μαθηταί αυτού επείνασαν και ήρχισαν να ανασπώσιν αστάχυα και να τρώγωσιν».

Γιατί επέλεξε την περικοπή αυτή; Πώς συνδέεται με τη διάθεση του Θεού; Στο κείμενο αυτό, το πρώτο πράγμα που μαθαίνουμε είναι πως ήταν ημέρα Σάββατο, ωστόσο, ο Κύριος Ιησούς βγήκε έξω και οδήγησε τους μαθητές Του μέσα από τα σπαρτά. Αυτό που είναι ακόμα πιο «προδοτικό» είναι πως επιπλέον «ήρχισαν να ανασπώσιν αστάχυα και να τρώγωσιν». Στην Εποχή του Νόμου, ο νόμος του Ιεχωβά Θεού όριζε πως οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να βγαίνουν έξω ξέγνοιαστα και να συμμετέχουν σε δραστηριότητες το Σάββατο· υπήρχαν πολλά πράγματα που δεν μπορούσαν να γίνουν το Σάββατο. Η ενέργεια αυτή, από πλευράς του Κυρίου Ιησού, προβλημάτισε εκείνους που είχαν ζήσει υπό τον νόμο για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ προκάλεσε ακόμα και επικρίσεις. Όσο για τη σύγχυσή τους και τον τρόπο με τον οποίο μιλούσαν γι' αυτό που

έκανε ο Ιησούς, θα τα αφήσουμε προς το παρόν κατά μέρος και θα συζητήσουμε πρώτα για τον λόγο που ο Χριστός επέλεξε από όλες τις μέρες να το κάνει αυτό το Σάββατο, καθώς και γι' αυτό που ήθελε να επικοινωνήσει μέσω της ενέργειας αυτής στους ανθρώπους που ζούσαν υπό τον νόμο. Αυτή είναι η σύνδεση μεταξύ της περικοπής αυτής και της διάθεσης του Θεού για την οποία θέλω να μιλήσω.

Όταν ήλθε ο Κύριος Ιησούς, χρησιμοποίησε τις πρακτικές Του ενέργειες για να πει στους ανθρώπους ότι Ο Θεός είχε αναχωρήσει από την Εποχή του Νόμου, είχε ξεκινήσει νέο έργο, και ότι το νέο αυτό έργο δεν απαιτούσε την τήρηση του Σαββάτου. Το γεγονός ότι ο Θεός εξήλθε από τους περιορισμούς της μέρας του Σαββάτου αποτελούσε μονάχα μια πρόγευση του νέου Του έργου· το πραγματικό και σπουδαίο έργο δεν είχε καταφτάσει ακόμα. Όταν ο Κύριος Ιησούς ξεκίνησε το έργο Του, είχε ήδη αφήσει πίσω Του τα «δεσμά» της Εποχής του Νόμου και είχε καταρρίψει τους κανονισμούς και τις αρχές της εποχής εκείνης. Μέσα Του, δεν υπήρχε ίχνος από οτιδήποτε σχετιζόταν με τον νόμο· είχε απαλλαγεί απ' αυτόν εξ ολοκλήρου, δεν τον τηρούσε πια και ούτε απαιτούσε από την ανθρωπότητα να τον τηρεί. Επομένως, εδώ βλέπεις πως ο Κύριος Ιησούς διέσχισε τα σπαρτά το Σάββατο και πως ο Κύριος δεν αναπαυόταν· ήταν έξω και εργαζόταν, δεν αναπαυόταν. Η ενέργειά Του αυτή συντάραξε τις αντιλήψεις των ανθρώπων και τους επικοινωνήσε πως Αυτός δε ζούσε πια υπό τον νόμο, πως είχε αφήσει τους περιορισμούς του Σαββάτου και εμφανιζόταν ενώπιον της ανθρωπότητας και εν μέσω αυτής με νέα εικόνα, με νέο τρόπο εργασίας. Η ενέργειά Του αυτή έδειξε στους ανθρώπους πως είχε φέρει μαζί Του νέο έργο, έργο που ξεκίνησε με την αποχώρηση από την υπαγωγή στον νόμο και την αναχώρηση από το Σάββατο. Όταν ο Θεός εκτελούσε το νέο Του έργο, δεν ήταν πια προσκολλημένος στο παρελθόν και δεν Τον απασχολούσαν πια οι κανονισμοί της Εποχής του Νόμου. Επιπλέον, δεν επηρεαζόταν από το έργο Του στην προηγούμενη εποχή, αλλά αντιθέτως εργαζόταν το Σάββατο όπως ακριβώς έκανε και οποιαδήποτε άλλη ημέρα, και όταν οι μαθητές Του πεινούσαν το Σάββατο, μπορούσαν να κόψουν μερικά στάχυα και να φάνε. Όλα αυτά ήταν πολύ φυσιολογικά στα μάτια του Θεού. Για τον Θεό επιτρέπεται να έχει μια νέα αρχή για πολύ από το νέο έργο που θέλει να κάνει και τα νέα λόγια που θέλει να πει. Όταν ξεκινά κάτι νέο, μήτε αναφέρει το προηγούμενο έργο Του ξανά μήτε συνεχίζει να το επιτελεί. Διότι ο Θεός έχει τις αρχές Του στο έργο Του, όταν θέλει να ξεκινήσει νέο έργο, τότε είναι που θέλει να φέρει την ανθρωπότητα σε ένα νέο στάδιο του έργου Του και τότε είναι που το έργο Του θα εισέλθει σε κάποια ανώτερη φάση. Αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να ενεργούν σύμφωνα με τα παλιά ρητά και τους κανονισμούς ή συνεχίσουν να είναι προσηλωμένοι σ' αυτά, ο Θεός δε θα το θυμάται ούτε θα το εγκρίνει. Αυτό συμβαίνει επειδή έχει ήδη φέρει νέο έργο κι έχει εισέλθει σε μια νέα φάση του έργου Του. Όταν Αυτός ξεκινά νέο έργο, εμφανίζεται στην ανθρωπότητα με μια εντελώς νέα εικόνα, από μια εντελώς νέα σκοπιά και μ' έναν εντελώς νέο τρόπο, έτσι ώστε οι άνθρωποι να δουν διαφορετικές πτυχές της διάθεσής Του και αυτού που Αυτός έχει και είναι. Αυτός είναι ένας από τους στόχους Του στο νέο Του έργο. Ο Θεός δεν προσκολλάται σε παλιά πράγματά ούτε βαδίζει στην

πεπατημένη· όταν εργάζεται και μιλά, δεν είναι τόσο απαγορευτικός όσο φαντάζονται οι άνθρωποι. Στον Θεό, τα πάντα είναι ελεύθερα και απελευθερωμένα και δεν υπάρχει καμία απαγόρευση, καθόλου περιορισμοί —αυτό που φέρνει στην ανθρωπότητα είναι ελευθερία και απελευθέρωση. Είναι ένας ζωντανός Θεός, ένας Θεός που υπάρχει πραγματικά και αληθινά. Δεν είναι κάποια μαριονέτα ή κάποια πήλινη φιγούρα και είναι τελείως διαφορετικός από τα είδωλα που φυλάσσουν σαν ιερά και λατρεύουν οι άνθρωποι. Είναι ζωντανός και φωτεινός, και αυτό που φέρνουν ο λόγος Του και το έργο Του στην ανθρωπότητα είναι όλο ζωή και φως, όλο ελευθερία και απελευθέρωση, επειδή Αυτός κρατά την αλήθεια, τη ζωή και την οδό —δεν Τον περιορίζει τίποτα σε κανένα μέρος του έργου Του. Ό,τι κι αν λένε οι άνθρωποι και όπως κι αν βλέπουν ή αξιολογούν το νέο Του έργο, Αυτός θα εκτελεί το έργο Του δίχως ενδοιασμούς. Δε θα ανησυχεί για τις αντιλήψεις ή τις κατηγορίες οποιουδήποτε σχετικά με το έργο και τα λόγια Του, ούτε και για την έντονη αντίδραση και την αντίστασή τους στο νέο Του έργο. Ουδείς σε ολόκληρη την πλάση δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει την ανθρώπινη λογική ή την ανθρώπινη φαντασία, γνώση και ηθική, για να μετρήσει ή να προσδιορίσει αυτό που κάνει ο Θεός και για να δυσφημίσει, να διαταράξει ή να υπονομεύσει το έργο Του. Δεν υπάρχει καμία απαγόρευση στο έργο Του και σε ό,τι κάνει· αυτό δε θα περιορίζεται από κανέναν άνθρωπο, γεγονός ή πράγμα, ούτε και θα διαταράσσεται από καμιά εχθρική δύναμη. Όσον αφορά το νέο Του έργο, είναι ένας παντοτινά νικηφόρος Βασιλιάς, ενώ όλες οι εχθρικές δυνάμεις και όλες οι αιρέσεις και οι πλάνες της ανθρωπότητας ποδοπατούνται κάτω από το υποπόδιό Του. Όποιο νέο στάδιο του έργου Του κι αν εκτελεί, σίγουρα θα αναπτύσσεται και θα επεκτείνεται μέσα από την ανθρωπότητα και σίγουρα θα εκτελείται ανεμπόδιστα σε ολόκληρο το σύμπαν, έως ότου ολοκληρωθεί το μέγα Του έργο. Αυτή είναι η παντοδυναμία και η σοφία του Θεού, η εξουσία και η δύναμή Του. Επομένως, ο Κύριος Ιησούς μπορούσε να βγει έξω στα φανερά και να εργαστεί το Σάββατο, επειδή στην καρδιά Του δεν υπήρχαν κανόνες, δεν υπήρχε καμία γνώση ή δόγμα που να προήλθε από την ανθρωπότητα. Αυτό που Αυτός είχε ήταν το νέο έργο του Θεού και η οδός Του. Το έργο Του ήταν η οδός να ελευθερώσει την ανθρωπότητα, να αποδεσμεύσει τους ανθρώπους, να τους επιτρέψει να υπάρξουν στο φως και να ζήσουν. Εν τω μεταξύ, εκείνοι που λατρεύουν είδωλα ή ψεύτικους θεούς ζουν την κάθε μέρα δεσμευμένοι από τον Σατανά, περιορισμένοι από κάθε λογής κανόνες και ταμπού —σήμερα απαγορεύεται αυτό, αύριο κάτι άλλο— δεν έχουν καμία ελευθερία στις ζωές τους. Είναι σαν αλυσοδεμένοι φυλακισμένοι, που ζουν μια ζωή δίχως καμία χαρά. Τι αντιπροσωπεύει η «απαγόρευση»; Αντιπροσωπεύει περιορισμούς, δεσμά και κακό. Όταν ένας άνθρωπος λατρεύει κάποιο είδωλο, λατρεύει έναν ψεύτικο θεό, ένα κακό πνεύμα. Η απαγόρευση εμφανίζεται όταν ασκούνται τέτοιες δραστηριότητες. Δεν μπορείς να φας αυτό ή εκείνο, δεν μπορείς να βγεις έξω σήμερα, αύριο δεν μπορείς να μαγειρέψεις, την επομένη δεν μπορείς να μετακομίσεις σε νέο σπίτι, πρέπει να επιλέγονται συγκεκριμένες ημέρες για γάμους και κηδείες, ακόμη και για τη γέννηση ενός παιδιού. Πώς ονομάζεται αυτό; Αυτό ονομάζεται απαγόρευση· είναι

η σκλαβιά της ανθρωπότητας, ενώ τα δεσμά του Σατανά και των κακών πνευμάτων ελέγχουν τους ανθρώπους και περιορίζουν τις καρδιές και τα σώματά τους. Υπάρχουν αυτές οι απαγορεύσεις με τον Θεό; Όταν μιλάς για την αγιοσύνη του Θεού, πρέπει πρώτα να σκεφτείς αυτό: Με τον Θεό, δεν υπάρχουν απαγορεύσεις. Ο Θεός έχει αρχές στον λόγο και στο έργο Του, αλλά όχι απαγορεύσεις, επειδή ο Θεός ο ίδιος είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή.

Τώρα, ας εξετάσουμε την επόμενη περικοπή από τις Γραφές: «Σας λέγω δε ότι εδώ είναι κάποιος μεγαλύτερος του ιερού. Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθώους. Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου» (Ματθ. 12:6-8). Σε τι αναφέρεται η λέξη «ιερό» εδώ; Για να το θέσουμε απλά, αναφέρεται σε ένα μεγαλοπρεπές, ψηλό κτίριο και, κατά την Εποχή του Νόμου, το ιερό ήταν μέρος για να λατρεύουν οι ιερείς τον Θεό. Όταν ο Κύριος Ιησούς είπε «εδώ είναι κάποιος μεγαλύτερος του ιερού», σε ποιον αναφερόταν το «κάποιος»; Προφανώς, το «κάποιος» είναι ο Κύριος Ιησούς στη σάρκα, γιατί μόνο Αυτός ήταν μεγαλύτερος του ιερού. Τι έλεγαν τα λόγια αυτά στους ανθρώπους; Έλεγαν στους ανθρώπους να βγουν από το ιερό —ο Θεός είχε ήδη εγκαταλείψει το ιερό και δεν εργαζόταν πια μέσα σ' αυτό, επομένως οι άνθρωποι έπρεπε να αναζητήσουν τ' αχνάρια του Θεού έξω από το ιερό και να ακολουθήσουν τα βήματά Του στο νέο Του έργο. Όταν ο Κύριος Ιησούς το είπε αυτό, υπήρχε μια λογική βάση πίσω από τα λόγια Του, η οποία ήταν ότι υπό τον νόμο, οι άνθρωποι είχαν καταλήξει να βλέπουν το ιερό σαν κάτι μεγαλύτερο από τον Θεό τον ίδιο. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι λάτρευαν το ιερό αντί να λατρεύουν τον Θεό, έτσι, ο Κύριος Ιησούς τους προειδοποίησε να μη λατρεύουν είδωλα, αλλά αντιθέτως να λατρεύουν τον Θεό, διότι είναι υπέρτατος. Έτσι, είπε: «Έλεον θέλω και ουχί θυσίαν». Είναι εμφανές πως, στα μάτια του Κυρίου Ιησού, οι περισσότεροι άνθρωποι που ζούσαν υπό τον νόμο δε λάτρευαν πια τον Ιεχωβά, αλλά εκτελούσαν απλώς τη διαδικασία της θυσίας τυπικά, και ο Κύριος Ιησούς προσδιόρισε πως η διαδικασία αυτή συνιστούσε ειδωλολατρία. Οι ειδωλολάτρες αυτοί, έβλεπαν το ιερό σαν κάτι μεγαλύτερο και ανώτερο από τον Θεό. Στις καρδιές τους υπήρχε μόνο το ιερό, όχι ο Θεός, επομένως, αν επρόκειτο να χάσουν το ιερό, τότε θα έχαναν τον τόπο της κατοίκησής τους. Χωρίς το ιερό, δεν είχαν πού να λατρεύουν και δεν μπορούσαν να προσφέρουν τις θυσίες τους. Ο υποτιθέμενος «τόπος κατοίκησής» τους είναι ο τόπος όπου χρησιμοποιούσαν την ψεύτικη πρόφαση ότι λατρεύουν τον Ιεχωβά Θεό προκειμένου να παραμένουν στο ιερό και να εκτελέσουν τις δικές τους υποθέσεις. Η υποτιθέμενη «προσφορά θυσιών» ήταν απλώς η εκτέλεση των προσωπικών τους επαίσχυντων δοσοληψιών υπό το πρόσχημα της τέλεσης της υπηρεσίας τους στο ιερό. Αυτός ήταν ο λόγος που οι άνθρωποι της εποχής έβλεπαν το ιερό σαν κάτι μεγαλύτερο από τον Θεό. Ο Κύριος Ιησούς είπε αυτά τα λόγια ως προειδοποίηση προς τους ανθρώπους, επειδή χρησιμοποιούσαν το ιερό σαν βιτρίνα και τις θυσίες σαν κάλυψη για να εξαπατούν τους ανθρώπους και τον Θεό. Αν εφαρμόσετε τα λόγια αυτά στο παρόν, παραμένουν εξίσου έγκυρα και εξίσου σχετικά. Παρόλο που οι άνθρωποι σήμερα έχουν

βιώσει διαφορετικό έργο του Θεού από αυτό που βίωσαν οι άνθρωποι στην Εποχή του Νόμου, η φύση και η ουσία τους είναι οι ίδιες. Στο πλαίσιο του έργου σήμερα, οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να κάνουν πράγματα του ίδιου τύπου όπως παρουσιάζονται στα λόγια «το ιερό είναι μεγαλύτερο από τον Θεό». Για παράδειγμα, οι άνθρωποι βλέπουν την εκπλήρωση των καθηκόντων τους ως τη δουλειά τους· θεωρούν το να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό και να πολεμήσεις τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα ως πολιτικά κινήματα για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τη δημοκρατία και την ελευθερία· μετατρέπουν το καθήκον τους σε καριέρα για να αξιοποιήσουν τις ικανότητές τους, αλλά αντιμετωπίζουν τον σεβασμό στον Θεό και την αποφυγή του κακού ως τίποτα περισσότερο από μια θρησκευτική διδαχή προς τήρηση, και ούτω καθεξής. Αυτές οι συμπεριφορές δεν είναι ουσιαστικά το ίδιο όπως «το ιερό είναι μεγαλύτερο από τον Θεό»; Η διαφορά είναι ότι, πριν δύο χιλιάδες χρόνια, οι άνθρωποι εκτελούσαν τις προσωπικές τους δραστηριότητες μέσα στο φυσικό ιερό, ενώ σήμερα, οι άνθρωποι εκτελούν τις προσωπικές τους δραστηριότητες σε άυλα ιερά. Οι άνθρωποι εκείνοι που εκτιμούν τους κανόνες θεωρούν τους κανόνες μεγαλύτερους από τον Θεό· οι άνθρωποι εκείνοι που αγαπούν το κύρος θεωρούν το κύρος μεγαλύτερο από τον Θεό· εκείνοι που αγαπούν την καριέρα τους θεωρούν τις καριέρες μεγαλύτερες από τον Θεό και ούτω καθεξής. Όλες οι εκφράσεις τους Με οδηγούν να πω: «Οι άνθρωποι, μέσα από τα λόγια τους, δοξάζουν τον Θεό ως τον μεγαλύτερο, ωστόσο, στα μάτια τους, τα πάντα είναι μεγαλύτερα από τον Θεό». Αυτό συμβαίνει γιατί οι άνθρωποι, ενόσω βρίσκονται στο μονοπάτι απ' το οποίο ακολουθούν τον Θεό, μόλις βρουν την ευκαιρία να επιδείξουν τα δικά τους ταλέντα ή να ασκήσουν τις δικές τους δραστηριότητες ή να επιτύχουν στις δικές τους καριέρες, απομακρύνονται από τον Θεό και ρίχνονται στη λατρεμένη καριέρα τους. Όσο γι' αυτό που τους έχει εμπιστευτεί ο Θεός και το θέλημά Του, τα πράγματα αυτά έχουν απορριφθεί εδώ και καιρό. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ της κατάστασης αυτών των ανθρώπων και εκείνων που εκτελούσαν τις δραστηριότητες τους στο ιερό πριν δύο χιλιάδες χρόνια;

Στη συνέχεια, ας ρίξουμε μια ματιά στο τελευταίο εδάφιο αυτής της περικοπής: «Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου». Υπάρχει πρακτική πλευρά σ' αυτό το εδάφιο; Μπορείτε να δείτε την πρακτική πλευρά; Όλα όσα λέει ο Θεός πηγάζουν από την καρδιά Του, επομένως, γιατί το είπε αυτό; Πώς το καταλαβαίνετε; Μπορεί να κατανοείτε το νόημα του εδαφίου τώρα, ωστόσο, την εποχή κατά την οποία ειπώθηκε, λίγοι άνθρωποι το κατανοούσαν, γιατί η ανθρωπότητα είχε μόλις βγει από την Εποχή του Νόμου. Για εκείνους, η αναχώρηση από το Σάββατο ήταν κάτι εξαιρετικά δύσκολο, πόσο μάλλον η κατανόηση του τι είναι ένα αληθινό Σάββατο.

Το εδάφιο «ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου» δείχνει στους ανθρώπους πως όλα όσα αφορούν τον Θεό δεν έχουν υλική φύση και πως, ενώ ο Θεός μπορεί να φροντίσει όλες τις υλικές σου ανάγκες, όταν έχουν καλυφθεί όλες οι υλικές σου ανάγκες, μπορεί η ικανοποίηση από τέτοια πράγματα να αντικαταστήσει την επιδίωξή σου για την αλήθεια; Αυτό είναι προφανώς αδύνατον! Η διάθεση του Θεού και

αυτό που Αυτός έχει και είναι, σχετικά με τα οποία συναναστραφήκαμε, αποτελούν και τα δύο την αλήθεια. Η αξία της δεν μπορεί να μετρηθεί απέναντι σε οποιοδήποτε υλικό αντικείμενο, όσο πολύτιμο κι αν είναι αυτό, ούτε μπορεί η αξία της να υπολογισθεί σε χρήματα, γιατί δεν είναι υλικό αντικείμενο, και καλύπτει τις ανάγκες της καρδιάς του κάθε ανθρώπου. Για κάθε άνθρωπο, η αξία των άυλων αυτών αληθειών θα 'πρεπε να 'ναι μεγαλύτερη από την αξία οποιουδήποτε υλικού πράγματος που μπορεί να εκτιμάς, έτσι δεν είναι; Η δήλωση αυτή είναι κάτι στο οποίο πρέπει να σταθείτε. Το σημείο κλειδί σ' αυτό που μόλις είπα είναι πως αυτό που έχει και είναι ο Θεός και τα πάντα σχετικά με τον Θεό είναι τα πιο σημαντικά πράγματα για κάθε άνθρωπο και δεν μπορούν να αντικατασταθούν από οποιοδήποτε υλικό αντικείμενο. Θα σου δώσω ένα παράδειγμα: Όταν πεινάς, χρειάζεσαι φαγητό. Το φαγητό αυτό μπορεί να είναι περισσότερο ή λιγότερο καλό ή περισσότερο ή λιγότερο απογοητευτικό, αλλά, εφόσον χορτάσεις, το δυσάρεστο αίσθημα της πείνας δε θα υπάρχει πια —θα εξαφανιστεί. Μπορείς να καθίσεις ήσυχα και να ξεκουράσεις το σώμα σου. Η πείνα των ανθρώπων μπορεί να εξαλειφθεί με το φαγητό, ωστόσο, όταν ακολουθείς τον Θεό και νιώθεις πως δεν Τον κατανοείς καθόλου, πώς μπορείς να εξαλείψεις το κενό στην καρδιά σου; Μπορεί να εξαλειφθεί με φαγητό; Ή όταν ακολουθείς τον Θεό, αλλά δεν κατανοείς το θέλημά Του, τι μπορείς να χρησιμοποιήσεις για να αντισταθμίσεις αυτήν την πείνα στην καρδιά σου; Κατά τη διαδικασία της εμπειρίας της σωτηρίας σου μέσα από τον Θεό, ενώ επιδιώκεις μια αλλαγή στη διάθεσή σου, αν δεν κατανοείς το θέλημά Του ή δε γνωρίζεις ποια είναι η αλήθεια κι αν δε γνωρίζεις τη διάθεση του Θεού, τότε δεν θα αισθάνεσαι ιδιαίτερα άβολα; Δεν θα αισθάνεσαι μεγάλη πείνα και δίψα στην καρδιά σου; Τα αισθήματα αυτά δεν θα σε αποτρέπουν απ' το να βρεις ανάπαυση στην καρδιά σου; Επομένως, πώς μπορείς να αντισταθμίσεις αυτήν την πείνα στην καρδιά σου; Υπάρχει τρόπος να την εξαλείψεις; Μερικοί άνθρωποι πηγαίνουν για ψώνια, μερικοί αναζητούν τους φίλους τους για να εκμυστηρευτούν σ' αυτούς, μερικοί απολαμβάνουν έναν ύπνο μεγάλης διάρκειας, ενώ άλλοι διαβάζουν τον λόγο του Θεού ή εργάζονται πιο σκληρά και καταβάλλουν μεγαλύτερη προσπάθεια για να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Μπορούν τα πράγματα αυτά να εξαλείψουν τις πραγματικές σου δυσκολίες; Όλοι σας κατανοείτε πλήρως αυτά τα είδη πρακτικών. Όταν νιώθεις ανήμπορος, όταν νιώθεις την έντονη επιθυμία να λάβεις διαφώτιση από τον Θεό για να σου επιτρέψει να γνωρίσεις την πραγματικότητα της αλήθειας και το θέλημά Του, τι χρειάζεσαι πιο πολύ; Αυτό που χρειάζεσαι δεν είναι κάποιο πλήρες γεύμα ούτε μερικά ευγενικά λόγια, πόσο μάλλον οι εφήμερες ανέσεις και η ικανοποίηση της σάρκας. Αυτό που χρειάζεσαι είναι να σου πει ο Θεός ευθέως και ξεκάθαρα τι θα πρέπει να κάνεις και πώς θα πρέπει να το κάνεις· να σου πει ξεκάθαρα ποια είναι η αλήθεια. Αφού το έχεις κατανοήσει αυτό, ακόμη κι αν αποκτάς ελάχιστη μόνο κατανόηση, δεν θα νιώθεις περισσότερο ικανοποιημένος στην καρδιά σου από όσο θα ένιωθες μετά από ένα καλό γεύμα; Όταν η καρδιά σου είναι ικανοποιημένη, δεν αποκτά η καρδιά σου και ολόκληρο το είναι σου πραγματική ανάπαυση; Μέσω της αναλογίας και της ανάλυσης αυτής, καταλαβαίνετε πλέον γιατί

ήθελα να μοιραστώ μαζί σας το εδάφιο «ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου»; Το νόημά του είναι πως αυτό που εκπορεύεται από τον Θεό, αυτό που Αυτός έχει και είναι, και τα πάντα σχετικά μ' Αυτόν είναι μεγαλύτερα από καθετί άλλο, συμπεριλαμβανομένου και του πράγματος ή του ατόμου που κάποτε πίστευες ότι ήταν ό,τι πιο πολύτιμο για σένα. Δηλαδή, αν ένας άνθρωπος δεν μπορεί να αποκτήσει λόγο από το στόμα του Θεού ή δεν κατανοεί το θέλημά Του, τότε δεν μπορεί να βρει ανάπαυση. Στις μελλοντικές σας εμπειρίες, θα καταλάβετε γιατί ήθελα να δείτε αυτήν την περικοπή σήμερα· είναι κάτι πολύ σημαντικό. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι αλήθεια και ζωή. Η αλήθεια είναι κάτι που οι άνθρωποι δεν μπορούν να στερούνται στη ζωή τους και είναι κάτι που ποτέ δεν μπορεί να τους λείπει· μπορείς ακόμα να πεις πως είναι το σημαντικότερο πράγμα. Παρόλο που δεν μπορείς να τη δεις ή να την αγγίξεις, η σημασία της για εσένα δεν μπορεί να αγνοηθεί· είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να φέρει ανάπαυση στην καρδιά σου.

Είναι η κατανόηση σας για την αλήθεια ενσωματωμένη στις δικές σας καταστάσεις; Στην πραγματική ζωή, πρέπει πρώτα να σκεφτείς ποιες αλήθειες σχετίζονται με τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που έχεις συναντήσει· είναι ανάμεσα σ' αυτές τις αλήθειες που μπορείς να βρεις το θέλημα του Θεού και να συνδέσεις αυτά που έχεις συναντήσει με το θέλημά Του. Εάν δε γνωρίζεις ποιες πτυχές της αλήθειας σχετίζονται με τα πράγματα που έχεις συναντήσει αλλά αντιθέτως πας κατευθείαν να αναζητήσεις το θέλημα του Θεού, αυτό αποτελεί μια τυφλή προσέγγιση η οποία δεν μπορεί να αποφέρει αποτελέσματα. Εάν θέλεις να αναζητήσεις την αλήθεια και να κατανοήσεις το θέλημα του Θεού, πρέπει πρώτα να εξετάσεις τι είδους πράγματα σου έχουν συμβεί, με ποιες πτυχές της αλήθειας σχετίζονται και να αναζητήσεις τη συγκεκριμένη αλήθεια στον λόγο του Θεού που σχετίζεται μ' αυτά που έχεις βιώσει. Στη συνέχεια, να αναζητήσεις το μονοπάτι άσκησης που είναι σωστό για εσένα στην αλήθεια εκείνη· με τον τρόπο αυτό, μπορείς να αποκτήσεις έμμεση κατανόηση του θελήματος του Θεού. Το να αναζητάς και να κάνεις πράξη την αλήθεια δεν είναι να εφαρμόζεις μηχανικά κάποια διδαχή ή να ακολουθείς κάποιον τύπο. Η αλήθεια δεν είναι τυποποιημένη ούτε και είναι νόμος. Δεν είναι νεκρή —είναι η ίδια η ζωή, είναι κάτι ζωντανό και είναι ο κανόνας που πρέπει να ακολουθούν τα δημιουργημένα όντα στη ζωή και ο κανόνας που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι στη ζωή. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβεις, όσο το δυνατόν περισσότερο, εμπειρικά. Σε όποιο στάδιο κι αν έχεις φτάσει στην εμπειρία σου, είσαι αναπόσπαστος από τον λόγο του Θεού ή από την αλήθεια, ενώ αυτό που κατανοείς για τη διάθεση του Θεού και αυτό που γνωρίζεις γι' αυτό που έχει και είναι ο Θεός, εκφράζονται όλα μέσα από τον λόγο του Θεού· είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την αλήθεια. Η διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός είναι, από μόνα τους, η αλήθεια· η αλήθεια είναι μια αυθεντική εκδήλωση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι. Κάνει από αυτό που έχει και είναι Εκείνος και κάνει μια σαφή δήλωση του τι έχει και είναι Εκείνος· σου λέει πιο ευθέως τι αρέσει στον Θεό, τι δεν Του αρέσει, τι θέλει Αυτός να κάνεις και τι δε σου επιτρέπει να κάνεις, ποιους ανθρώπους

σιχαίνεσαι και σε ποιους ανθρώπους βρίσκει ευχαρίστηση. Πίσω από τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, οι άνθρωποι μπορούν να δουν την ευχαρίστηση, τον θυμό, τη λύπη και την ευτυχία Του, όπως και την ουσία Του —αυτή είναι η αποκάλυψη της διάθεσής Του. Πέρα του να γνωρίζεις αυτό που έχει και είναι ο Θεός και να κατανοείς τη διάθεσή Του από τον λόγο Του, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι η ανάγκη να επιτύχεις αυτήν την κατανόηση μέσα από πρακτική εμπειρία. Αν ένας άνθρωπος απομακρύνει τον εαυτό του από την πραγματική ζωή ώστε να γνωρίσει τον Θεό, τότε δε θα μπορέσει να το επιτύχει αυτό. Ακόμη κι αν υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να αποκτήσουν κάποια κατανόηση από τον λόγο του Θεού, η κατανόησή τους περιορίζεται σε θεωρίες και λέξεις, και προκύπτει μια απόκλιση από το πώς είναι πραγματικά ο ίδιος ο Θεός.

Αυτό που επικοινωνούμε τώρα, έγκειται όλο μέσα στο πλαίσιο των ιστοριών που καταγράφονται στη Βίβλο. Μέσω των ιστοριών αυτών και μέσω της ανάλυσης αυτών των πραγμάτων που συνέβησαν, οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν τη διάθεσή Του και αυτό που Αυτός εξέφρασε πως έχει και είναι, επιτρέποντας τους να γνωρίσουν την κάθε πτυχή του Θεού πιο ευρέως, πιο βαθιά, πιο εκτενώς και πιο πλήρως. Επομένως, ο μόνος τρόπος για να γνωρίσεις την κάθε πτυχή του Θεού είναι μέσα από αυτές τις ιστορίες; Όχι, δεν είναι ο μόνος τρόπος! Γιατί αυτό που λέει ο Θεός και το έργο που εκτελεί στην Εποχή της Βασιλείας, μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να γνωρίσουν τη διάθεσή Του και να την κατανοήσουν πιο πλήρως. Ωστόσο, πιστεύω πως είναι λίγο πιο εύκολο να γνωρίσεις τη διάθεση του Θεού και να κατανοήσεις αυτό που Αυτός έχει και είναι, μέσα από κάποια παραδείγματα ή κάποιες ιστορίες που καταγράφονται στη Βίβλο και τις οποίες γνωρίζουν οι άνθρωποι. Αν χρησιμοποιήσω τον λόγο της κρίσης και της παιδείας και τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός σήμερα, λέξη προς λέξη, για να σου δώσω τη δυνατότητα να Τον γνωρίσεις με αυτόν τον τρόπο, θα νιώσεις πως είναι πολύ ανιαρό και κουραστικό, ενώ μερικοί άνθρωποι θα νιώσουν ακόμη πως ο λόγος του Θεού φαίνεται πολύ τυποποιημένος. Ωστόσο, αν πάρω αυτές τις ιστορίες της Βίβλου σαν παράδειγμα για να γνωρίσουν οι άνθρωποι τη διάθεση του Θεού, τότε δε θα το βρουν βαρετό. Μπορείς να πεις πως ενόσω επεξηγούνται τα παραδείγματα αυτά, οι λεπτομέρειες σχετικά με αυτό που υπήρχε στην καρδιά του Θεού εκείνη την εποχή —η διάθεση ή το συναίσθημά Του, οι σκέψεις και οι ιδέες Του— έχουν ειπωθεί στους ανθρώπους στη γλώσσα των ανθρώπων, και ο στόχος όλων αυτών είναι να τους επιτραπεί να εκτιμήσουν, να νιώσουν πως αυτό που έχει και είναι ο Θεός δεν είναι τυποποιημένο. Δεν είναι κάποιος θρύλος ή κάτι που δεν μπορούν να δουν ή να αγγίξουν οι άνθρωποι. Είναι κάτι που υπάρχει πραγματικά, που οι άνθρωποι μπορούν να νιώσουν και να εκτιμήσουν. Αυτός είναι ο απώτερος στόχος. Μπορείς να πεις πως οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτήν την εποχή είναι ευλογημένοι. Από τις ιστορίες της Βίβλου, μπορούν να αντλήσουν ευρύτερη κατανόηση του προηγούμενου έργου του Θεού· μπορούν να δουν τη διάθεσή Του μέσα από το έργο που έχει κάνει· μπορούν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού για την ανθρωπότητα μέσα από τις διαθέσεις αυτές που έχει εκφράσει, όπως και να κατανοήσουν τις απτές εκδηλώσεις της αγιοσύνης και

της φροντίδας Του για τους ανθρώπους, και με αυτόν τον τρόπο μπορούν να επιτύχουν μια πιο εμπειριστατωμένη και πιο βαθιά γνώση της διάθεσης του Θεού. Πιστεύω πως όλοι σας μπορείτε τώρα να το νιώσετε αυτό!

Μέσα στο πλαίσιο του έργου που ολοκλήρωσε ο Κύριος Ιησούς κατά την Εποχή της Χάριτος, μπορείς να δεις ακόμα μια πτυχή αυτού που έχει και είναι ο Θεός. Αυτή η πτυχή εκφράστηκε μέσω της σάρκας Του και οι άνθρωποι ήταν σε θέση να το δουν και να το εκτιμήσουν λόγω της ανθρώπινης φύσης Του. Στον Υιό του ανθρώπου, οι άνθρωποι είδαν τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός στη σάρκα βίωσε την ανθρώπινη φύση Του, όπως και είδαν τη θεϊκή φύση του Θεού να εκφράζεται μέσω της σάρκας. Οι δύο αυτοί τύποι έκφρασης επέτρεψαν στους ανθρώπους να δουν έναν ιδιαίτερα αληθινό Θεό, όπως και επέτρεψαν στους ανθρώπους να σχηματίσουν μια διαφορετική ιδέα για τον Θεό. Ωστόσο, κατά το διάστημα που μεσολάβησε από τη δημιουργία του κόσμου έως το τέλος της Εποχής του Νόμου, δηλαδή πριν την Εποχή της Χάριτος, οι μόνες πτυχές του Θεού που έβλεπαν, άκουγαν και βίωναν οι άνθρωποι ήταν μονάχα η θεϊκή φύση του Θεού, τα πράγματα που έκανε και έλεγε ο Θεός σε ένα άυλο βασίλειο και τα πράγματα που εξέφραζε από την αληθινή Του υπόσταση, τα οποία δεν μπορούσαν να δουν ή ν' αγγίξουν. Συχνά, τα πράγματα αυτά έκαναν τους ανθρώπους να αισθάνονται πως ο Θεός ήταν τόσο επιβλητικός στο μεγαλείο Του που δεν μπορούσαν να Τον πλησιάσουν. Η εντύπωση που έδινε συνήθως ο Θεός στους ανθρώπους ήταν πως τρεμόπαιζε στην ικανότητά τους να Τον αντιληφθούν, ενώ οι άνθρωποι αισθάνονταν, επιπλέον, πως όλες οι σκέψεις και οι ιδέες Του ήταν τόσο μυστηριώδεις και τόσο ασύλληπτες, που δεν υπήρχε τρόπος να τις φτάσουν, πόσο μάλλον να επιχειρήσουν να τις κατανοήσουν και να την εκτιμήσουν. Για τους ανθρώπους, τα πάντα στον Θεό ήταν πολύ μακρινά, τόσο μακρινά που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να τα δουν, δεν μπορούσαν να τ' αγγίξουν. Φαινόταν να βρίσκεται ψηλά στον ουρανό, όπως και φαινόταν να μην υπάρχει καθόλου. Επομένως, για τους ανθρώπους, η κατανόηση της καρδιάς και του νου του Θεού ή οποιουδήποτε σκεπτικού Του ήταν ανεπίτευκτη ή ακόμα και πέρα από τις δυνατότητές τους. Παρόλο που ο Θεός εκτέλεσε κάποιο απτό έργο κατά την Εποχή του Νόμου και διατύπωσε κάποιον συγκεκριμένο λόγο και εξέφρασε κάποιες συγκεκριμένες διαθέσεις για να επιτρέψει στους ανθρώπους να εκτιμήσουν και να αντιληφθούν κάποια αληθινή γνώση σχετικά με Αυτόν, στο τέλος όμως, αυτές οι εκφράσεις του τι έχει και είναι ο Θεός προήλθαν από ένα άυλο βασίλειο, ενώ αυτό που κατάλαβαν οι άνθρωποι και αυτό που γνώρισαν αφορούσε ακόμη τη θεϊκή πτυχή αυτού που Αυτός έχει και είναι. Η ανθρωπότητα δεν μπορούσε να αποκτήσει σαφή ιδέα από αυτήν την έκφραση αυτού που Αυτός έχει και είναι, και η εντύπωσή τους για τον Θεό παρέμενε κολλημένη στο πλαίσιο του «ένα πνευματικό σώμα στο οποίο είναι δύσκολο να έρθεις κοντά, το οποίο τη μια δύναται κανείς να αντιληφθεί, και την άλλη όχι». Επειδή ο Θεός δε χρησιμοποίησε κάποιο συγκεκριμένο αντικείμενο ή κάποια εικόνα που ανήκε στο υλικό βασίλειο για να εμφανιστεί ενώπιον των ανθρώπων, αυτοί παρέμειναν ανίκανοι να Τον ορίσουν χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των ανθρώπων. Στην καρδιά και στο μυαλό τους, οι

άνθρωποι πάντοτε ήθελαν να χρησιμοποιούν τη δική τους γλώσσα για να καθιερώσουν ένα πρότυπο για τον Θεό, να Τον κάνουν υλικό και να Τον εξανθρωπίσουν, όπως πόσο ψηλός είναι, πόσο μεγάλος είναι, πώς μοιάζει, τι ακριβώς Του αρέσει και ποια είναι η προσωπικότητά Του. Στην πραγματικότητα, ο Θεός γνώριζε στην καρδιά Του πως οι άνθρωποι σκέφτονταν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ήταν ξεκάθαρος με τις ανάγκες των ανθρώπων και, φυσικά, γνώριζε τι έπρεπε να κάνει Αυτός, έτσι εκτέλεσε το έργο Του με διαφορετικό τρόπο στην Εποχή της Χάριτος. Ο νέος αυτός τρόπος ήταν και θεϊκός και εξανθρωπισμένος. Κατά το διάστημα που εργαζόταν ο Κύριος Ιησούς, οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν πως ο Θεός είχε πολλές ανθρώπινες εκφράσεις. Για παράδειγμα, μπορούσε να χορέψει, να παραστεί σε γάμους, να κοινωνεί με τους ανθρώπους, να μιλά μαζί τους και να συζητά πράγματα μαζί τους. Πέρα από αυτό, ο Κύριος Ιησούς ολοκλήρωσε και πολύ έργο που αντιπροσώπευε τη θεϊκή Του φύση και, φυσικά, όλο αυτό το έργο ήταν μια έκφραση και μια αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού. Κατά το διάστημα αυτό, όταν η θεϊκή φύση του Θεού υλοποιήθηκε σε συνηθισμένη σάρκα με τέτοιο τρόπο ώστε οι άνθρωποι μπορούσαν να τη δουν και να την αγγίξουν, δεν ένιωθαν πια πως Αυτός τρεμόπαιζε στην αντίληψή τους ή πως δεν μπορούσαν να Τον πλησιάσουν. Αντιθέτως, μπορούσαν να προσπαθήσουν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού ή να καταλάβουν τη θεϊκή Του φύση μέσα από κάθε κίνηση, μέσα από τον λόγο και μέσα από το έργο του Υιού του ανθρώπου. Ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου εξέφρασε τη θεϊκή φύση του Θεού μέσω της ανθρώπινης φύσης Του και μετέφερε το θέλημα του Θεού στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, μέσα από τη δική Του έκφραση του θελήματος και της διάθεσης του Θεού, αποκάλυψε, επίσης, στους ανθρώπους τον Θεό που δεν μπορούν να δουν ή να αγγίξουν, ο οποίος κατοικεί στο πνευματικό βασίλειο. Αυτό που είδαν οι άνθρωποι ήταν ο Θεός ο ίδιος σε απτή μορφή, φτιαγμένος από σάρκα και αίμα. Επομένως, ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου έκανε απτά και εξανθρωπισμένα κάποια πράγματα, όπως την ταυτότητα του ίδιου του Θεού, τη θέση, την εικόνα, τη διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Παρόλο που η εξωτερική εμφάνιση του Υιού του ανθρώπου είχε μερικούς περιορισμούς όσον αφορά την εικόνα του Θεού, η ουσία Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι, ήταν πλήρως ικανά να εκπροσωπούν την ταυτότητα και τη θέση του ίδιου του Θεού· απλώς υπήρχαν μερικές διαφορές στη μορφή της έκφρασης. Δεν μπορούμε να αρνηθούμε πως ο Υιός του ανθρώπου εκπροσωπούσε την ταυτότητα και τη θέση του ίδιου του Θεού, τόσο στη μορφή της ανθρώπινης φύσης Του όσο και στη θεϊκή Του φύση. Κατά το διάστημα αυτό, ωστόσο, ο Θεός εργαζόταν μέσω της σάρκας, μιλούσε από την οπτική της σάρκας και στεκόταν ενώπιον της ανθρωπότητας με την ταυτότητα και τη θέση του Υιού του ανθρώπου. Αυτό έδωσε στους ανθρώπους την ευκαιρία να συναντήσουν και να βιώσουν τον πραγματικό λόγο και το έργο του Θεού ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, επέτρεψε στους ανθρώπους να αποκτήσουν μια εικόνα της θεϊκής Του φύσης και του μεγαλείου Του εν μέσω ταπεινότητας, όπως και να αποκτήσουν μια πρώτη κατανόηση και έναν πρώτο ορισμό της αυθεντικότητας και της πραγματικότητας του Θεού. Αν και το έργο που

ολοκληρώθηκε από τον Κύριο Ιησού, οι μέθοδοι εργασίας Του και η οπτική από την οποία Αυτός μιλούσε διέφεραν από την αληθινή υπόσταση του Θεού στο πνευματικό βασίλειο, τα πάντα γύρω από Αυτόν αντιπροσώπευαν πραγματικά τον ίδιο τον Θεό, τον οποίο η ανθρωπότητα δεν είχε ξαναδεί —αυτό είναι αδιαμφισβήτητο! Αυτό σημαίνει πως, ανεξάρτητα από τη μορφή με την οποία εμφανίζεται ο Θεός, ανεξάρτητα από την οπτική από την οποία μιλά ή από την εικόνα με την οποία αντικρίζει την ανθρωπότητα, ο Θεός δεν αντιπροσωπεύει τίποτε άλλο παρά τον εαυτό Του. Δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει κανέναν άνθρωπο ούτε κανέναν από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Ο Θεός είναι ο Θεός ο ίδιος, κι αυτό είναι αδιαμφισβήτητο.

Στη συνέχεια, θα ρίξουμε μια ματιά σε μια παραβολή που διηγήθηκε ο Κύριος Ιησούς κατά την Εποχή της Χάριτος.

3. Η παραβολή του απολωλότες προβάτου

Μαθ. 18:12-14 Τι σας φαίνεται; εάν άνθρωπός τις έχη εκατόν πρόβατα και πλανηθή εν εξ αυτών, δεν αφήνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επί τα όρη, ζητεί το πλανώμενον; Και εάν συμβή να εύρη αυτό, αληθώς σας λέγω ότι χαίρει δι' αυτό μάλλον παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα. Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων.

Αυτή η περικοπή είναι μια παραβολή —τι είδους συναίσθημα γεννά στους ανθρώπους; Ο τρόπος έκφρασης που χρησιμοποιεί εδώ —η παραβολή— είναι ένα σχήμα λόγου στη γλώσσα των ανθρώπων και, ως εκ τούτου, είναι κάτι που ανήκει στο φάσμα της ανθρώπινης γνώσης. Αν ο Θεός είχε πει κάτι ανάλογο κατά την Εποχή του Νόμου, οι άνθρωποι θα είχαν νιώσει πως τέτοια λόγια δεν ήταν πραγματικά συμβατά με αυτό που ήταν ο Θεός, ωστόσο, όταν ο Υιός του ανθρώπου μετέφερε αυτά τα λόγια κατά την Εποχή της Χάριτος, ήταν κάτι το παρήγορο, το ζεστό και το οικείο στους ανθρώπους. Όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε, όταν εμφανίστηκε με τη μορφή ενός ανθρώπου, χρησιμοποίησε μια ιδιαίτερα ταιριαστή παραβολή η οποία προήλθε από τη δική Του ανθρώπινη φύση, για να εκφράσει τη φωνή της καρδιάς Του. Η φωνή αυτή αντιπροσώπευε την ίδια τη φωνή του Θεού και το έργο που Αυτός ήθελε να εκτελέσει την εποχή εκείνη. Αντιπροσώπευε επίσης μια στάση που είχε ο Θεός απέναντι στους ανθρώπους κατά την Εποχή της Χάριτος. Βλέποντάς το από την οπτική της στάσης του Θεού προς τους ανθρώπους, Αυτός σύγκρινε τον κάθε άνθρωπο με ένα πρόβατο. Αν ένα πρόβατο χανόταν, τότε Αυτός θα έκανε ό,τι χρειαζόταν για να το βρει. Αυτό αντιπροσώπευε μια αρχή του έργου του Θεού την εποχή εκείνη ανάμεσα στην ανθρωπότητα, όταν ήταν ενσαρκωμένος. Ο Θεός χρησιμοποίησε την παραβολή αυτή για να περιγράψει τη βούληση και τη στάση Του στο έργο εκείνο. Αυτό ήταν το πλεονέκτημα της ενσάρκωσης του Θεού: μπορούσε να εκμεταλλευτεί τη γνώση της ανθρωπότητας και να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα των ανθρώπων για να μιλήσει με τους ανθρώπους και να εκφράσει το θέλημά Του. Εξήγησε ή «μετέφρασε» στον άνθρωπο τη βαρυσήμαντη,

θεϊκή Του γλώσσα, την οποία οι άνθρωποι δυσκολεύονταν να καταλάβουν, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των ανθρώπων, τον ανθρώπινο τρόπο. Αυτό βοήθησε τους ανθρώπους να κατανοήσουν το θέλημά Του και να γνωρίσουν αυτό που Αυτός ήθελε να κάνει. Μπορούσε επίσης να κάνει συζητήσεις με τους ανθρώπους από την ανθρώπινη οπτική, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των ανθρώπων, όπως και να επικοινωνεί με τους ανθρώπους με τρόπο που καταλάβαιναν. Μπορούσε ακόμα και να μιλήσει και να εργαστεί χρησιμοποιώντας τη γλώσσα και τη γνώση των ανθρώπων, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούσαν να νιώσουν την καλοσύνη και την εγγύτητα του Θεού, έτσι ώστε να μπορούσαν να δουν την καρδιά Του. Τι βλέπετε σε αυτό; Υπάρχει καμία απαγόρευση στον λόγο και τις ενέργειες του Θεού; Όπως το βλέπουν οι άνθρωποι, αποκλείεται ο Θεός να μπορούσε να χρησιμοποιήσει τη γνώση, τη γλώσσα ή τον τρόπο ομιλίας των ανθρώπων, για να μιλήσει γι' αυτά που ο Θεός ο ίδιος ήθελε να πει, το έργο που Αυτός ήθελε να εκτελέσει ή για να εκφράσει το ίδιο Του το θέλημα. Μα αυτό είναι λανθασμένο σκεπτικό. Ο Θεός χρησιμοποίησε αυτού του είδους την παραβολή, ώστε οι άνθρωποι να νιώσουν την πραγματικότητα και την ειλικρίνεια του Θεού, και να δουν τη στάση Του προς τους ανθρώπους κατά την περίοδο εκείνη. Η παραβολή αυτή αφύπνισε τους ανθρώπους που ζούσαν υπό τον νόμο για μεγάλο διάστημα από κάποιο όνειρο, καθώς και ενέπνευσε γενιές και γενιές ανθρώπων που ζούσαν στην Εποχή της Χάριτος. Διαβάζοντας την περικοπή της παραβολής αυτής, οι άνθρωποι γνωρίζουν την ειλικρίνεια του Θεού σχετικά με τη σωτηρία της ανθρωπότητας και κατανοούν το βάρος και τη σημασία που αποδίδεται στην ανθρωπότητα στην καρδιά του Θεού.

Ας ρίξουμε μια ματιά στο τελευταίο εδάφιο της περικοπής: «Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων». Αυτός ήταν ο λόγος του ίδιου του Κυρίου Ιησού ή ο λόγος του Πατέρα στον ουρανό; Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως αυτός που μιλά είναι ο Κύριος Ιησούς, ωστόσο, το θέλημά Του αντιπροσωπεύει το θέλημα του Θεού του ίδιου, γι' αυτό και είπε: «Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων». Οι άνθρωποι, την εποχή εκείνη, αναγνώριζαν μόνο τον Πατέρα στον ουρανό σαν Θεό, και πίστευαν πως το άτομο που έβλεπαν μπροστά τους ήταν απλώς απεσταλμένος Του και δεν μπορούσε να εκπροσωπεί τον Πατέρα στον ουρανό. Γι' αυτό έπρεπε να προσθέσει αυτό το εδάφιο ο Κύριος Ιησούς στο τέλος αυτής της παραβολής, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να νιώσουν πραγματικά το θέλημα του Θεού για την ανθρωπότητα, όπως και να νιώσουν την αυθεντικότητα και την ακρίβεια των όσων Αυτός έλεγε. Παρόλο που αυτό το εδάφιο ήταν κάτι το απλό να πει κανείς, ειπώθηκε με ενδιαφέρον και αγάπη και αποκάλυψε την ταπεινότητα και την απόκρυψη του Κυρίου Ιησού. Ανεξάρτητα από το εάν ο Θεός ενσαρκώθηκε ή εάν εργαζόταν στο πνευματικό βασίλειο, Αυτός γνώριζε την καρδιά του ανθρώπου καλύτερα, κατανοούσε καλύτερα αυτό που χρειάζονταν οι άνθρωποι, γνώριζε για τι ανησυχούσαν και τι τους προκαλούσε σύγχυση, κι γι' αυτό πρόσθεσε αυτό το εδάφιο. Το εδάφιο αυτό επισήμανε ένα πρόβλημα κρυμμένο στην ανθρωπότητα: Οι άνθρωποι ήταν επιφυλακτικοί προς αυτά που έλεγε ο Υιός του

ανθρώπου, επομένως, όταν μιλούσε ο Κύριος Ιησούς έπρεπε να προσθέσει: «Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων» και μόνο με την προϋπόθεση αυτή μπορούσε ο λόγος Του να αποφέρει καρπούς, να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν στην ακρίβειά του και να βελτιωθεί η αξιοπιστία του. Αυτό δείχνει πως, όταν ο Θεός έγινε ένας κανονικός Υιός του ανθρώπου, ο Θεός και η ανθρωπότητα μοιράζονταν μια ιδιαίτερα περίεργη σχέση και πως η κατάσταση του Υιού του ανθρώπου ήταν ιδιαίτερα αμήχανη. Δείχνει επίσης πόσο ασήμαντη ήταν η θέση του Κυρίου Ιησού ανάμεσα στους ανθρώπους κατά την εποχή εκείνη. Όταν το είπε αυτό, στην πραγματικότητα έλεγε στους ανθρώπους: Μείνετε ήσυχοι —αυτά τα λόγια δεν αντιπροσωπεύουν αυτό που βρίσκεται στη δική Μου καρδιά, αλλά είναι το θέλημα του Θεού που βρίσκεται στις καρδιές σας. Για την ανθρωπότητα, δεν ήταν αυτό κάτι το ειρωνικό; Παρόλο που το γεγονός πως ο Θεός εργαζόταν στη σάρκα παρείχε πολλά οφέλη τα οποία Αυτός δεν είχε στο άτομό Του, έπρεπε να ανέχεται τις αμφιβολίες και την απόρριψή τους, όπως και την απάθεια και την ανία τους. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως η διαδικασία του έργου του Υιού του ανθρώπου ήταν η διαδικασία της βίωσης της απόρριψης από την ανθρωπότητα και της βίωσης του ανταγωνισμού της απέναντί Του. Επιπλέον, ήταν η διαδικασία του να εργάζεται για να κερδίζει συνεχώς την εμπιστοσύνη της ανθρωπότητας και να κατακτά την ανθρωπότητα μέσα από αυτό που Αυτός έχει και είναι, μέσα από την ίδια την ουσία Του. Δεν ήταν τόσο ότι ο Θεός ενσαρκωμένος είχε κηρύξει πόλεμο επί γης κατά του Σατανά· ήταν περισσότερο ότι ο Θεός είχε γίνει ένας κοινός άνθρωπος, είχε ξεκινήσει έναν αγώνα μαζί μ' αυτούς που Τον ακολουθούσαν και, στον αγώνα αυτό, ο Υιός του ανθρώπου ολοκλήρωσε το έργο Του με την ταπεινότητά Του, με αυτό που Αυτός έχει και είναι, και με την αγάπη και τη σοφία Του. Απέκτησε τους ανθρώπους που Αυτός ήθελε, κέρδισε την ταυτότητα και τη θέση που Του άξιζαν και «επέστρεψε» στον θρόνο Του.

Στη συνέχεια, ας ρίξουμε μια ματιά στις δύο ακόλουθες Γραφικές περικοπές.

4. Να συγχωρείς εβδομήντα φορές το επτά

Ματθ. 18:21-22 Τότε προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος, είπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις; Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω έως επτάκις, αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά.

5. Η αγάπη του Κυρίου

Ματθ. 22:37-39 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν.

Από τις δύο αυτές περικοπές, η μία μιλά για συγχώρεση και η άλλη για αγάπη. Τα δύο αυτά θέματα τονίζουν πραγματικά το έργο που ο Κύριος Ιησούς ήθελε να φέρει εις πέρας στην Εποχή της Χάριτος.

Όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε, έφερε μαζί Του ένα στάδιο του έργου Του, το οποίο ήταν οι συγκεκριμένες αναθέσεις έργου και η διάθεση που ήθελε να εκφράσει κατά την εποχή εκείνη. Κατά την περίοδο εκείνη, όλα όσα έκανε ο Υιός του ανθρώπου περιστρέφονταν γύρω από το έργο που ήθελε να εκτελέσει ο Θεός την εποχή εκείνη. Δε θα έκανε ούτε περισσότερα, ούτε λιγότερα. Καθετί που Αυτός έκανε και κάθε είδους έργο που εκτελούσε σχετιζόταν με την εποχή αυτή. Είτε το εξέφραζε με τρόπο ανθρώπινο, στη γλώσσα των ανθρώπων είτε μέσω θεϊκής γλώσσας, και ανεξαρτήτως του τρόπου ή της οπτικής με τα οποία το έκανε, ο στόχος Του ήταν να βοηθήσει τους ανθρώπους να κατανοήσουν τι ήθελε να κάνει Αυτός, ποιο ήταν το θέλημά Του και ποιες οι απαιτήσεις Του από τους ανθρώπους. Μπορεί να χρησιμοποιήσει διάφορα μέσα και διαφορετικές οπτικές για να βοηθήσει τους ανθρώπους να κατανοήσουν και να γνωρίσουν το θέλημά Του, και να κατανοήσουν το έργο Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Έτσι, στην Εποχή της Χάριτος, βλέπουμε τον Κύριο Ιησού να χρησιμοποιεί, ως επί το πλείστον, τη γλώσσα των ανθρώπων για να εκφράσει αυτό που Αυτός ήθελε να επικοινωνήσει με την ανθρωπότητα. Επιπλέον, Τον βλέπουμε από τη σκοπιά ενός κοινού καθοδηγητή να μιλά με τους ανθρώπους, φροντίζοντας τις ανάγκες τους και βοηθώντας τους με αυτά που είχαν ζητήσει. Αυτός ο τρόπος εργασίας δεν υπήρχε στην Εποχή του Νόμου που προηγήθηκε της Εποχής της Χάριτος. Έγινε πιο οικείος και πιο συμπονετικός προς την ανθρωπότητα, όπως και πιο ικανός να επιτυγχάνει πρακτικά αποτελέσματα σε μορφή και τρόπο. Η μεταφορά σχετικά με το να συγχωρείς τους ανθρώπους εβδομήντα φορές το επτά, πράγματι διευκρινίζει αυτό το σημείο. Ο σκοπός που επιτυγχάνεται από τον αριθμό στη μεταφορά αυτή είναι πως επιτρέπει στους ανθρώπους να κατανοήσουν την πρόθεση του Κυρίου Ιησού τη στιγμή που το είπε. Η πρόθεση Του ήταν πως οι άνθρωποι πρέπει να συγχωρούν τους άλλους, όχι μια και δυο φορές, ούτε καν επτά φορές, αλλά εβδομήντα φορές το επτά. Τι είδους ιδέα περιλαμβάνεται μέσα στην ιδέα του «εβδομήντα φορές το επτά»; Είναι για να οδηγήσει τους ανθρώπους στο να εκλάβουν τη συγχώρεση ως δική τους ευθύνη, ως κάτι που πρέπει να μάθουν και ως μια «οδό» την οποία πρέπει να τηρούν. Αν και ήταν μόνο μια μεταφορά, χρησίμευσε για να επισημάνει ένα κρίσιμο σημείο. Βοήθησε τους ανθρώπους να εκτιμήσουν εις βάθος αυτό που Αυτός εννοούσε και να βρουν τους κατάλληλους τρόπους άσκησης και τις αρχές και τα πρότυπα άσκησης. Η μεταφορά αυτή βοήθησε τους ανθρώπους να καταλάβουν ξεκάθαρα και τους έδωσε μια ακριβή αντίληψη —πως έπρεπε να διδαχθούν τη συγχώρεση και να συγχωρούν αμέτρητες φορές άνευ όρων, με μια στάση μακροθυμίας και κατανόησης προς τους άλλους. Όταν το είπε αυτό ο Κύριος Ιησούς, τι υπήρχε μέσα στην καρδιά Του; Στ' αλήθεια σκεφτόταν τον αριθμό «εβδομήντα φορές το επτά»; Όχι, δεν τον σκεφτόταν. Υπάρχει αριθμός φορών που ο Θεός συγχωρεί τον άνθρωπο; Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον «αριθμό των φορών» που αναφέρεται εδώ, που θέλουν πραγματικά να κατανοήσουν την προέλευση και τη σημασία του αριθμού αυτού. Θέλουν να κατανοήσουν τον λόγο για τον οποίο ο αριθμός αυτός βγήκε από το στόμα του Κυρίου Ιησού· πιστεύουν πως υπάρχει κάποιος

βαθύτερος υπαινιγμός πίσω από τον αριθμό αυτό. Αλλά στην πραγματικότητα, αυτό ήταν απλώς ένα σχήμα του ανθρώπινου λόγου που χρησιμοποίησε ο Θεός. Κάθε υπαινιγμός και σημασία πρέπει να λαμβάνεται μαζί με τις απαιτήσεις που έχει ο Κύριος Ιησούς από την ανθρωπότητα. Όταν ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί ακόμα, οι άνθρωποι δεν κατανοούσαν πολλά από αυτά που έλεγε, γιατί τα λόγια Του προέρχονταν από την ολοκληρωμένη θεϊκή φύση. Η οπτική και το συγκείμενο αυτών που Αυτός έλεγε ήταν αόρατα και ανέφικτα για την ανθρωπότητα· είχαν εκφραστεί από ένα πνευματικό βασίλειο που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να δουν. Γιατί οι άνθρωποι που ζούσαν στη σάρκα, δεν μπορούσαν να διέλθουν στο πνευματικό βασίλειο. Ωστόσο, αφότου ο Θεός ενσαρκώθηκε, μίλησε στην ανθρωπότητα από την οπτική της ανθρώπινης φύσης, και εξήλθε και υπερέβη τη σφαίρα του πνευματικού βασιλείου. Μπορούσε να εκφράσει τη θεϊκή Του διάθεση, το θέλημα και τη στάση Του, μέσα από πράγματα που οι άνθρωποι μπορούσαν να φανταστούν, πράγματα που έβλεπαν και συναντούσαν στις ζωές τους, χρησιμοποιώντας μεθόδους που οι άνθρωποι μπορούσαν να δεχθούν, σε μια γλώσσα που μπορούσαν να καταλάβουν και με μια γνώση που μπορούσαν να συλλάβουν, έτσι ώστε να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να κατανοήσει και να γνωρίσει τον Θεό, να κατανοήσει την πρόθεσή Του και τα απαιτούμενά Του πρότυπα εντός του πλαισίου των δυνατοτήτων τους και μέχρι τον βαθμό που ήταν ικανοί. Αυτή ήταν η μέθοδος και η αρχή του έργου του Θεού στην ανθρώπινη φύση. Αν και οι τρόποι και οι αρχές εργασίας του Θεού στη σάρκα επιτυγχάνονταν κυρίως με τη βοήθεια ή μέσω της ανθρώπινης φύσης, επέτυχε πράγματι αποτελέσματα που δε θα μπορούσαν να είχαν επιτευχθεί με εργασία απευθείας στη θεϊκή φύση. Το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση ήταν πιο απτό, αυθεντικό και στοχευμένο, οι μέθοδοι ήταν πολύ πιο ελαστικές, ενώ σε μορφή υπερέβαινε το έργο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή του Νόμου.

Στη συνέχεια, ας μιλήσουμε για την αγάπη προς τον Κύριο και την αγάπη του πλησίον ως σεαυτόν. Αυτό είναι κάτι που εκφράζεται απευθείας στη θεϊκή φύση; Όχι, προφανώς και όχι! Όλα αυτά ήταν πράγματα για τα οποία μίλησε ο Υιός του ανθρώπου στην ανθρώπινη φύση· μόνο τα ανθρώπινα όντα θα έλεγαν κάτι του τύπου «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν» και «Αγάπα τους άλλους όπως εκτιμάς την ίδια σου τη ζωή». Αυτός ο τρόπος ομιλίας είναι αποκλειστικά ανθρώπινος. Ο Θεός δεν έχει μιλήσει ποτέ κατ' αυτόν τον τρόπο. Αν μη τι άλλο, ο Θεός δεν έχει τέτοιου είδους γλώσσα στη θεϊκή Του φύση, επειδή δεν έχει ανάγκη από τέτοιου είδους αρχή, όπως το «αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν», προκειμένου να ρυθμίσει την αγάπη Του για την ανθρωπότητα, επειδή η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι μια φυσική αποκάλυψη αυτού που Αυτός έχει και είναι. Πότε έχετε ακούσει τον Θεό να λέει κάτι του τύπου: «Αγαπώ την ανθρωπότητα όπως αγαπώ τον εαυτό Μου»; Δεν Τον έχετε ακούσει, επειδή η αγάπη βρίσκεται στην ουσία του Θεού και σε αυτό που Αυτός έχει και είναι. Η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα και η στάση Του, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο μεταχειρίζεται τους ανθρώπους αποτελούν φυσική έκφραση και αποκάλυψη της διάθεσής Του. Δε χρειάζεται να το κάνει αυτό σκόπιμα με κάποιον συγκεκριμένο τρόπο

ή να ακολουθεί σκόπιμα μια συγκεκριμένη μέθοδο ή έναν κώδικα ηθικής για να επιτύχει να αγαπά τον πλησίον Του όπως τον εαυτό Του —ήδη κατέχει αυτού του είδους την ουσία. Τι βλέπεις σε αυτό; Όταν ο Θεός εργαζόταν στην ανθρώπινη φύση, πολλές μέθοδοι, πολύς λόγος και πολλές αλήθειες Του εκφράζονταν με ανθρώπινο τρόπο. Ωστόσο, την ίδια ώρα, η διάθεση του Θεού, αυτό που Αυτός έχει και είναι και το θέλημά Του εκφράζονταν για να τα γνωρίσουν και να τα κατανοήσουν οι άνθρωποι. Αυτό που κατάφεραν να γνωρίσουν και να κατανοήσουν ήταν ακριβώς η ουσία Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι, που αντιπροσωπεύουν την έμφυτη ταυτότητα και τη θέση του Θεού του ίδιου. Με άλλα λόγια, ο Υιός του ανθρώπου στη σάρκα εξέφρασε την έμφυτη διάθεση και την ουσία του Θεού του ίδιου στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και όσο το δυνατόν ακριβέστερα. Η ανθρώπινη φύση του Υιού του ανθρώπου, όχι μόνο δεν ήταν κάποιο εμπόδιο ή κάποιος φραγμός στην επικοινωνία και την αλληλεπίδραση του ανθρώπου με τον Θεό στον ουρανό, αλλά στην πραγματικότητα ήταν το μόνο κανάλι και η μόνη γέφυρα που είχε η ανθρωπότητα για να συνδεθεί με τον Κύριο της κτίσης. Τώρα, στο σημείο αυτό, δεν πιστεύετε πως υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ της φύσης και των μεθόδων του έργου που εκτέλεσε ο Κύριος Ιησούς κατά την Εποχή της Χάριτος και του τρέχοντος σταδίου του έργου; Το τρέχον στάδιο του έργου χρησιμοποιεί επίσης πολλή από τη γλώσσα των ανθρώπων για να εκφράσει τη διάθεση του Θεού, όπως και πολλή από τη γλώσσα και πολλές από τις μεθόδους της καθημερινότητας της ανθρωπότητας και της ανθρώπινης γνώσης για να εκφράσει το θέλημα του ίδιου του Θεού. Όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, είτε μιλάει από ανθρώπινη είτε από θεϊκή οπτική, πολλή από τη γλώσσα και πολλές από τις μεθόδους έκφρασής Του περνούν από το μέσο της γλώσσας και των μεθόδων των ανθρώπων. Δηλαδή, όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, αυτή είναι η καλύτερη ευκαιρία που έχεις για να δεις την παντοδυναμία και τη σοφία του Θεού, και να γνωρίσεις την κάθε αληθινή πτυχή του Θεού. Όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε, ενώ μεγάλωνε, κατάφερε να κατανοήσει, να μάθει και να συλλάβει μερική από τη γνώση, την κοινή λογική, τη γλώσσα και τις μεθόδους έκφρασης της ανθρωπότητας στην ανθρώπινη φύση. Ο ενσαρκωμένος Θεός κατείχε τα πράγματα αυτά που προήλθαν από τους ανθρώπους τους οποίους Αυτός είχε δημιουργήσει. Έγιναν εργαλεία του Θεού στη σάρκα για να εκφράζει τη διάθεση και τη θεϊκή Του φύση, και Του επέτρεψαν να κάνει το έργο Του πιο συναφές, πιο αυθεντικό και πιο ακριβές όταν εργαζόταν μέσα από την ανθρωπότητα, από ανθρώπινη οπτική, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των ανθρώπων. Αυτό έκανε το έργο Του πιο προσιτό και πιο εύκολα κατανοητό στους ανθρώπους, επιτυγχάνοντας, έτσι, τα αποτελέσματα που ήθελε ο Θεός. Δεν είναι πιο πρακτικό για τον Θεό να εργάζεται στη σάρκα μ' αυτόν τον τρόπο; Δεν είναι αυτή η σοφία του Θεού; Όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε, όταν η σάρκα του Θεού ήταν ικανή να αναλάβει το έργο που Αυτός ήθελε να επιτελέσει, τότε ήταν που Αυτός θα εξέφραζε πρακτικά τη διάθεση και το έργο Του και τότε ήταν, επίσης, η στιγμή κατά την οποία Αυτός μπορούσε να ξεκινήσει επίσημα τη διακονία Του ως ο Υιός του ανθρώπου. Αυτό σήμαινε πως δεν υπήρχε πια «χάσμα γενεών» ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο, πως ο Θεός σύντομα

θα έπαυε το έργο της επικοινωνίας μέσω αγγέλων και πως ο Θεός ο ίδιος μπορούσε να εκφράσει προσωπικά όλο τον λόγο και το έργο που Αυτός ήθελε στη σάρκα. Σήμαινε επίσης πως οι άνθρωποι που σώζει ο Θεός ήταν πιο κοντά σ' Αυτόν, πως το έργο της διαχείρισής Του είχε εισέλθει σε νέα εδάφη και πως ολόκληρη η ανθρωπότητα επρόκειτο να βρεθεί αντιμέτωπη με μια νέα εποχή.

Όλοι όσοι έχουν διαβάσει τη Βίβλο γνωρίζουν πως πολλά γεγονότα συνέβησαν όταν γεννήθηκε ο Κύριος Ιησούς. Το σημαντικότερο από αυτά τα γεγονότα ήταν η καταδίωξή Του από τον βασιλιά των διαβόλων, ένα τόσο ακραίο γεγονός που όλα τα παιδιά της πόλης που ήταν από δύο χρονών και κάτω σφαγιάστηκαν. Είναι εμφανές πως ο Θεός πήρε μεγάλο ρίσκο με την ενσάρκωσή Του ανάμεσα στους ανθρώπους· είναι επίσης εμφανές το μεγάλο τίμημα που πλήρωσε για την ολοκλήρωση της διαχείρισής Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Οι μεγάλες ελπίδες που είχε ο Θεός για το έργο Του στη σάρκα ανάμεσα στην ανθρωπότητα είναι επίσης εμφανείς. Όταν η σάρκα του Θεού ήταν ικανή να αναλάβει το έργο ανάμεσα στην ανθρωπότητα, πώς αισθανόταν Αυτός; Οι άνθρωποι θα έπρεπε να μπορούν να το καταλάβουν αυτό σε κάποιον βαθμό, έτσι δεν είναι; Αν μη τι άλλο, ο Θεός ήταν ευτυχισμένος, επειδή μπορούσε να ξεκινήσει να επιτελεί το νέο Του έργο ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Όταν βαπτίστηκε ο Κύριος Ιησούς και ξεκίνησε επίσημα το έργο Του για να εκπληρώσει τη διακονία Του, η καρδιά του Θεού ήταν πλημμυρισμένη από χαρά, επειδή, μετά από τόσα χρόνια αναμονής και προετοιμασίας, μπορούσε επιτέλους να ενδυθεί τη σάρκα ενός κανονικού ανθρώπου και να ξεκινήσει το νέο Του έργο με τη μορφή ενός ανθρώπου από σάρκα και αίμα, τον οποίο οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν και να αγγίξουν. Μπορούσε επιτέλους να μιλήσει πρόσωπο με πρόσωπο και καρδιά με καρδιά με τους ανθρώπους, μέσω της ταυτότητας ενός ανθρώπου. Ο Θεός μπορούσε επιτέλους να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με την ανθρωπότητα, μέσω των ανθρώπινων τρόπων και της ανθρώπινης γλώσσας· μπορούσε να φροντίζει την ανθρωπότητα, να τους διαφωτίζει και να τους βοηθά, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των ανθρώπων· μπορούσε να τρώει στο ίδιο τραπέζι και να ζει στον ίδιο χώρο μ' αυτούς. Μπορούσε επίσης να δει τα ανθρώπινα όντα, να δει τα πράγματα και να δει τα πάντα, με τον τρόπο που τα έβλεπαν οι άνθρωποι, ακόμα και μέσα από τα ίδια τους τα μάτια. Για τον Θεό, αυτή ήταν ήδη η πρώτη Του νίκη του έργου Του στη σάρκα. Μπορεί επίσης να ειπωθεί πως ήταν το κατόρθωμα ενός σπουδαίου έργου και αυτό ήταν, βέβαια, αυτό για το οποίο χαιρόταν περισσότερο ο Θεός. Αρχής γενομένης από τότε, ο Θεός αισθάνθηκε, για πρώτη φορά, μια κάποια παρηγοριά από το έργο Του ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Όλα τα γεγονότα που πραγματοποιηθήκαν ήταν τόσο πρακτικά και τόσο φυσικά, ενώ η παρηγοριά που αισθανόταν ο Θεός ήταν τόσο αληθινή. Για την ανθρωπότητα, κάθε φορά που περατώνεται ένα νέο στάδιο του έργου του Θεού και κάθε φορά που ο Θεός νιώθει ικανοποιημένος, τότε είναι που μπορεί η ανθρωπότητα να έρθει πιο κοντά στον Θεό και στη σωτηρία. Για τον Θεό, αυτό είναι επίσης το ξεκίνημα του νέου Του έργου, προχωρώντας στο σχέδιο διαχείρισής Του, και, επιπλέον, αυτές είναι οι στιγμές που οι προθέσεις Του πλησιάζουν στην πλήρη εκπλήρωση. Για την

ανθρωπότητα, το ότι παρουσιάστηκε μια τέτοια ευκαιρία είναι μεγάλη τύχη και πολύ θετικό· για όλους όσοι προσμένουν τη σωτηρία του Θεού, τα νέα είναι σπουδαία και χαρμόσινα. Όταν ο Θεός εκτελεί ένα νέο στάδιο έργου, αποκτά τότε μια νέα αρχή, κι όταν το νέο αυτό έργο και η νέα αυτή αρχή ξεκινούν και όταν παρουσιάζονται στην ανθρωπότητα, τότε το αποτέλεσμα αυτού του σταδίου του έργου έχει ήδη αποφασιστεί και περατωθεί, και ο Θεός έχει ήδη δει το τελικό αποτέλεσμα και τους καρπούς του. Τότε είναι επίσης που τα αποτελέσματα αυτά κάνουν τον Θεό να νιώθει ικανοποιημένος και, φυσικά, τότε είναι που η καρδιά Του νιώθει ευτυχία. Ο Θεός αισθάνεται καθησυχασμένος ελπειδή, στα μάτια Του, έχει ήδη δει και καθορίσει τους ανθρώπους που Αυτός αναζητά και έχει ήδη κερδίσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων, μια ομάδα ικανή να κάνει το έργο Του επιτυχημένο και να Του φέρει ικανοποίηση. Συνεπώς, αφήνει κατά μέρος τις ανησυχίες Του και νιώθει ευτυχισμένος. Με άλλα λόγια, όταν η σάρκα του Θεού είναι έτοιμη να ξεκινήσει νέο έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, όταν Αυτός ξεκινά, δίχως παρεμπόδιση, να κάνει το έργο που πρέπει να κάνει και όταν νιώθει πως όλα έχουν επιτευχθεί, τότε, για Εκείνον, το τέλος φαίνεται ήδη. Λόγω αυτού, είναι ικανοποιημένος και η καρδιά Του είναι ευτυχισμένη. Πώς εκφράζεται η ευτυχία του Θεού; Μπορείτε να φανταστείτε ποια μπορεί να είναι η απάντηση; Ενδεχομένως να κλάψει ο Θεός; Μπορεί να κλάψει ο Θεός; Μπορεί να χειροκροτήσει; Μπορεί να χορέψει; Μπορεί να τραγουδήσει; Αν ναι, τι θα τραγουδούσε; Φυσικά, ο Θεός θα μπορούσε να τραγουδήσει ένα όμορφο, συγκινητικό τραγούδι, ένα τραγούδι που θα εξέφραζε τη χαρά και την ευτυχία στην καρδιά Του. Θα το τραγουδούσε για την ανθρωπότητα, για τον εαυτό Του και για τα όλα τα πράγματα. Η ευτυχία του Θεού μπορεί να εκφραστεί με οποιονδήποτε τρόπο —όλα αυτά είναι φυσιολογικά, γιατί ο Θεός έχει χαρές και λύπες, ενώ τα διάφορα συναισθήματά Του μπορούν να εκφραστούν με διάφορους τρόπους. Αυτό είναι το δικαίωμά Του και τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι πιο φυσιολογικό και ενδεδειγμένο. Οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να σκέφτονται τίποτε άλλο γι' αυτό. Δεν θα πρέπει να προσπαθείτε να χρησιμοποιήσετε το «ξόρκι της περίσφιξης του κρίκου»^α στον Θεό, λέγοντάς Του πως δεν πρέπει να κάνει αυτό ή το άλλο, πως δεν πρέπει να ενεργεί κατ' αυτόν ή τον άλλο τρόπο και, έτσι, να περιορίζετε την ευτυχία Του ή όποιο άλλο συναίσθημα μπορεί Εκείνος να έχει. Στις καρδιές των ανθρώπων, ο Θεός δεν μπορεί να είναι ευτυχισμένος, δεν μπορεί να δακρύσει, δεν μπορεί να κλάψει —δεν μπορεί να εκφράσει κανένα συναίσθημα. Μέσα από αυτά που έχουμε επικοινωνήσει κατά τις δυο αυτές συναναστροφές, πιστεύω πως δε θα βλέπετε πια τον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο, αλλά θα Του επιτρέψετε να έχει μια κάποια ελευθερία και απελευθέρωση. Αυτό είναι κάτι πολύ καλό. Στο μέλλον, αν είστε ικανοί να νιώθετε πραγματικά τη θλίψη του Θεού όταν ακούτε πως είναι θλιμμένος και

α. Το «ξόρκι της περίσφιξης του κρίκου» είναι ένα ξόρκι το οποίο χρησιμοποίησε ο μοναχός Τανγκ Σανζάνγκ στο κινέζικο μυθιστόρημα «Ταξίδι στη Δύση». Χρησιμοποιεί αυτό το ξόρκι για να ελέγξει τον Σουν Γουκόνγκ, σφίγγοντας έναν μεταλλικό κρίκο γύρω από το κεφάλι του δεύτερου, προκαλώντας του αφόρητους πονοκεφάλους και θέτοντάς τον, με αυτόν τον τρόπο, υπό τον έλεγχό του. Έχει καταστεί μια μεταφορά που περιγράφει κάτι που δεσμεύει τον άνθρωπο.

αν είστε ικανοί να νιώθετε πραγματικά την ευτυχία Του όταν ακούτε πως είναι ευτυχισμένος, τότε θα είστε τουλάχιστον σε θέση να κατανοείτε ξεκάθαρα τι κάνει τον Θεό ευτυχισμένο και τι Τον κάνει θλιμμένο. Όταν είσαι ικανός να νιώθεις θλίψη επειδή ο Θεός είναι θλιμμένος και να νιώθεις ευτυχία επειδή είναι ευτυχισμένος, τότε Αυτός θα έχει κερδίσει πλήρως την καρδιά σου και δε θα υπάρχει πια κάποιος φραγμός ανάμεσα σ' εσένα και Αυτόν. Δε θα προσπαθείς πια να περιορίσεις τον Θεό με ανθρώπινες φαντασιώσεις, αντιλήψεις και γνώση. Εκείνη τη στιγμή, ο Θεός θα είναι ζωντανός και έντονος στην καρδιά σου. Θα είναι ο Θεός της ζωής σου και ο Κύριος των πάντων σχετικά μ' εσένα. Έχετε αυτήν τη φιλοδοξία; Είστε πεπεισμένοι πως μπορείτε να το επιτύχετε αυτό;

Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε τις ακόλουθες περικοπές από τις Γραφές:

6. Η επί του όρους ομιλία

Οι μακαρισμοί (Ματθ. 5:3-12)

Άλας και φως (Ματθ. 5:13-16)

Νόμος (Ματθ. 5:17-20)

Θυμός (Ματθ. 5:21-26)

Μοιχεία (Ματθ. 5:27-30)

Διαζύγιο (Ματθ. 5:31-32)

Όρκoi (Ματθ. 5:33-37)

Οφθαλμόν αντί οφθαλμού (Ματθ. 5:38-42)

Αγάπα τους εχθρούς σου (Ματθ. 5:43-48)

Διδασχή για την ελεημοσύνη (Ματθ. 6:1-4)

Προσευχή (Ματθ. 6:5-8)

7. Οι παραβολές του Κυρίου Ιησού

Η παραβολή του σπορέα (Ματθ. 13:1-9)

Η παραβολή των ζιζανίων (Ματθ. 13:24-30)

Η παραβολή του κόκκου του σιναπιού (Ματθ. 13:31-32)

Η παραβολή για το προζύμι (Ματθ. 13:33)

Η παραβολή των ζιζανίων επεξηγημένη (Ματθ. 13:36-43)

Η παραβολή του θησαυρού (Ματθ. 13:44)

Η παραβολή του μαργαριταριού (Ματθ. 13:45-46)

Η παραβολή του διχτυού (Ματθ. 13:47-50)

8. Οι εντολές

Ματθ. 22:37-39 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν.

Ας ρίξουμε πρώτα μια ματιά στα διάφορα μέρη της «Επί του όρους ομιλίας». Τι θίγουν όλα αυτά τα διαφορετικά μέρη; Μπορεί να ειπωθεί, με βεβαιότητα, πως το περιεχόμενων αυτών των διάφορων μερών είναι πιο εξυψωμένα, πιο απτά και πιο κοντά στις ζωές των ανθρώπων απ' ό,τι οι κανονισμοί της Εποχής του Νόμου. Για να το θέσουμε με σύγχρονους όρους, αυτά τα πράγματα είναι πιο σχετικά με την πραγματική άσκηση των ανθρώπων.

Ας διαβάσουμε για το ακόλουθο συγκεκριμένο περιεχόμενο: Πώς πρέπει να κατανοείς τους μακαρισμούς; Τι πρέπει να γνωρίζεις για τον νόμο; Πώς πρέπει να προσδιορίζεται ο θυμός; Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι μοιχοί; Πώς πρέπει να μιλά κανείς για το διαζύγιο και τι είδους κανόνες υπάρχουν γι' αυτό; Ποιος μπορεί να διαζευχθεί και ποιος όχι; Για τους όρκους, το «οφθαλμόν αντί οφθαλμού», το «αγάπα τους εχθρούς σου», και το να είσαι ελεήμων; Και ούτω καθεξής. Όλα αυτά σχετίζονται με την κάθε πτυχή της ανθρωπότητας που κάνει πράξη την πίστη της στον Θεό και που ακολουθεί τον Θεό. Κάποιες απ' αυτές τις πράξεις παραμένουν εφαρμόσιμες σήμερα, όμως είναι πιο ρηχές από αυτό που απαιτείται τώρα από τους ανθρώπους —είναι σχετικά στοιχειώδεις αλήθειες τις οποίες συναντούν οι άνθρωποι στην πίστη τους στον Θεό. Από τότε που άρχισε να εργάζεται ο Κύριος Ιησούς, είχε ήδη ξεκινήσει να επιτελεί το έργο στη διάθεση της ζωής των ανθρώπων, αλλά αυτές οι πτυχές του έργου Του βασιζόταν στο θεμέλιο του νόμου. Είχαν οι κανόνες και οι τρόποι ομιλίας γι' αυτά τα θέματα καμιά σχέση με την αλήθεια; Φυσικά και είχαν! Όλοι οι προηγούμενοι κανονισμοί και οι αρχές, καθώς επίσης και τα κηρύγματα στην Εποχή της Χάριτος, σχετίζονταν με τη διάθεση του Θεού, με αυτό που Αυτός έχει και είναι και, φυσικά, με την αλήθεια. Ό,τι κι αν εκφράζει ο Θεός και όποιον τρόπο έκφρασης ή γλώσσα κι αν χρησιμοποιεί, τα πράγματα που εκφράζει έχουν όλα το δικό τους θεμέλιο, την προέλευση και την αφετηρία τους στις αρχές της διάθεσής Του και σε αυτό που Αυτός έχει και είναι. Αυτό είναι απολύτως αληθές. Επομένως, ακόμα κι αν τα πράγματα που Αυτός είπε φαίνονται πλέον λίγο ρηχά, και πάλι δεν μπορείς να πεις πως δεν είναι η αλήθεια, γιατί ήταν πράγματα που ήταν απαραίτητα στους ανθρώπους την Εποχή της Χάριτος, ώστε να ικανοποιήσουν το θέλημα του Θεού και να επιτύχουν μια αλλαγή στη διάθεση της ζωής τους. Μπορείς να πεις πως κάποιο από αυτά τα κηρύγματα δε συνάδει με την αλήθεια; Όχι, δεν μπορείς! Κάθε ένα από αυτά είναι η αλήθεια επειδή ήταν όλα τους οι απαιτήσεις του Θεού από την ανθρωπότητα· ήταν όλα τους οι αρχές και το πλαίσιο που δόθηκε από τον Θεό τα οποία έδειχναν πώς θα πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς, και αντιπροσωπεύουν τη διάθεση του Θεού. Ωστόσο, βάσει του επιπέδου της ανάπτυξής τους στη ζωή την εποχή εκείνη, αυτά ήταν τα μόνα πράγματα που ήταν ικανοί να δεχθούν και να κατανοήσουν. Επειδή το αμάρτημα της ανθρωπότητας δεν είχε επιλυθεί ακόμα, αυτά ήταν τα μόνα λόγια που μπορούσε να διατυπώσει ο Κύριος Ιησούς και μπορούσε να αξιοποιήσει μόνο τις απλές διδαχές που εμπεριέχονταν μέσα σ' αυτού του είδους το πλαίσιο, για να πει στους ανθρώπους της εποχής πώς πρέπει να ενεργούν, τι πρέπει να κάνουν, εντός ποιων αρχών και ποιου πλαισίου πρέπει να κάνουν πράγματα και πώς πρέπει να πιστεύουν

στον Θεό και να πληρούν τις απαιτήσεις Του. Όλα αυτά καθορίστηκαν βάσει του αναστήματος της ανθρωπότητας την εποχή εκείνη. Δεν ήταν εύκολο για τους ανθρώπους που ζούσαν υπό τον νόμο να δεχθούν τις διδαχές αυτές, επομένως, αυτά που δίδασκε ο Κύριος Ιησούς έπρεπε να παραμένουν μέσα σ' αυτό το πλαίσιο.

Στη συνέχεια, ας ρίξουμε μια ματιά στα διάφορα περιεχόμενα των «Παραβολών του Κυρίου Ιησού».

Η πρώτη είναι η παραβολή του σπορέα. Αυτή είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα παραβολή· η σπορά είναι κάτι το συνηθισμένο στις ζωές των ανθρώπων. Η δεύτερη είναι η παραβολή των ζιζανίων. Κάθε άνθρωπος που έχει ασχοληθεί με καλλιέργειες και σίγουρα κάθε ενήλικας θα γνωρίζει τι είναι τα «ζιζάνια». Η τρίτη είναι η παραβολή του κόκκου του σιναπιού. Όλοι σας γνωρίζετε τι είναι το σινάπι, έτσι δεν είναι; Αν δε γνωρίζετε, μπορείτε να ρίξετε μια ματιά στη Βίβλο. Η τέταρτη παραβολή είναι η παραβολή για το προζύμι. Τώρα, οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν πως το προζύμι χρησιμοποιείται στη ζύμωση και ότι είναι κάτι που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι στην καθημερινότητά τους. Οι υπόλοιπες παραβολές, συμπεριλαμβανομένων της έκτης —της παραβολής του θησαυρού· της έβδομης —της παραβολής του μαργαριταριού· και της όγδοης —της παραβολής του διχτυού, όλες αντλήθηκαν και προήλθαν από τις αληθινές ζωές των ανθρώπων. Τι είδους εικόνα σχηματίζουν οι παραβολές αυτές; Την εικόνα του Θεού να γίνεται κανονικό άτομο και να ζει μαζί με την ανθρωπότητα, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα της ζωής, τη γλώσσα των ανθρώπων, για να επικοινωνεί με τους ανθρώπους και να τους παρέχει αυτά που χρειάζονται. Όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε και έζησε ανάμεσα στην ανθρωπότητα για μεγάλο διάστημα, αφού βίωσε και είδε τους διάφορους τρόπους ζωής των ανθρώπων, οι εμπειρίες αυτές έγιναν το διδακτικό Του υλικό μέσω του οποίου μετέτρεψε τη θεϊκή Του γλώσσα στη γλώσσα των ανθρώπων. Φυσικά, τα πράγματα αυτά που είδε και άκουσε στη ζωή εμπλούτισαν επίσης την ανθρώπινη εμπειρία του Υιού του ανθρώπου. Όταν ήθελε οι άνθρωποι να κατανοήσουν κάποιες αλήθειες, να κατανοήσουν κάποιο από το θέλημα του Θεού, τότε μπορούσε να χρησιμοποιήσει παραβολές παρόμοιες με τις παραπάνω για να μιλήσει στους ανθρώπους για το θέλημα του Θεού και τις απαιτήσεις Του από την ανθρωπότητα. Οι παραβολές αυτές σχετίζονταν όλες με τις ζωές των ανθρώπων· καμιά τους δεν ήταν άσχετη με τις ανθρώπινες ζωές. Όταν ο Κύριος Ιησούς έζησε με την ανθρωπότητα, είδε αγρότες να φροντίζουν τα χωράφια τους και ήξερε τι ήταν τα ζιζάνια και το προζύμι· καταλάβαινε πως οι άνθρωποι αγαπούν τους θησαυρούς, έτσι χρησιμοποίησε τις μεταφορές του θησαυρού και του μαργαριταριού. Στη ζωή, συχνά έβλεπε ψαράδες να ρίχνουν τα δίχτυα τους· ο Κύριος Ιησούς είδε αυτή και άλλες δραστηριότητες που σχετίζονται με την ανθρώπινη ζωή, όπως και βίωσε αυτού του είδους τη ζωή. Ακριβώς όπως κάθε άλλο κανονικό ανθρώπινο ον, βίωσε την ανθρώπινη καθημερινότητα και την κατανάλωση τριών γευμάτων τη μέρα. Βίωσε προσωπικά τη ζωή ενός μέσου ανθρώπου και παρατήρησε τις ζωές των άλλων. Όταν παρατήρησε και βίωσε προσωπικά όλα αυτά, αυτό που σκέφτηκε δεν ήταν το πώς θα έχει μια καλή ζωή ή πώς θα μπορούσε να ζήσει

πιο ελεύθερα και πιο άνετα. Αντιθέτως, κατά τις εμπειρίες του στην αυθεντική ανθρώπινη ζωή, ο Κύριος Ιησούς είδε τις κακουχίες στις ζωές των ανθρώπων. Είδε τις κακουχίες, την εξαθλίωση και τη θλίψη των ανθρώπων που ζούσαν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και που ζούσαν μια αμαρτωλή ζωή υπό τη διαφθορά του Σατανά. Ενώ βίωνε προσωπικά την ανθρώπινη ζωή, βίωσε επίσης πόσο ανήμποροι ήταν οι άνθρωποι που ζούσαν εν μέσω της διαφθοράς, όπως και είδε και βίωσε τις άθλιες καταστάσεις των ανθρώπων που ζούσαν στην αμαρτία, οι οποίοι έχασαν πάσα κατεύθυνση εν μέσω των βασανιστηρίων στα οποία υποβλήθηκαν από τον Σατανά και από το κακό. Όταν τα είδε αυτά ο Κύριος Ιησούς, τα είδε με τη θεϊκή ή με την ανθρώπινη φύση Του; Η ανθρώπινη φύση Του υπήρχε πραγματικά και ήταν ολοζώντανη. Αυτός μπορούσε να τα βιώνει και να τα βλέπει όλα αυτά. Αλλά, φυσικά, έβλεπε αυτά τα πράγματα στην ουσία Του, η οποία είναι η θεϊκή Του φύση. Δηλαδή, αυτά τα είδε ο Χριστός ο ίδιος, ο Κύριος Ιησούς ο οποίος ήταν άνθρωπος, και όλα όσα είδε Τον έκαναν να νιώσει τη σημασία και την αναγκαιότητα του έργου που είχε αναλάβει κατά τη διάρκεια αυτής της φοράς που ζούσε στη σάρκα. Παρόλο που ο ίδιος γνώριζε πόσο τεράστια ήταν η ευθύνη που έπρεπε να επωμιστεί στη σάρκα, όπως και γνώριζε πόσο τρομερός θα ήταν ο πόνος τον οποίο θα αντιμετώπιζε, όταν έβλεπε την ανθρωπότητα αβοήθητη μέσα στην αμαρτία, όταν έβλεπε την εξαθλίωση των ζωών τους και τους αδύναμους αγώνες τους υπό τον νόμο, αισθανόταν όλο και πιο θλιμμένος και αγωνιούσε όλο και περισσότερο να σώσει την ανθρωπότητα από την αμαρτία. Ανεξαρτήτου του είδους των δυσκολιών που θα αντιμετώπιζε ή του πόνου που θα υφίστατο, Αυτός γινόταν όλο και πιο αποφασισμένος να λυτρώσει την ανθρωπότητα, η οποία ζούσε στην αμαρτία. Κατά τη διαδικασία αυτή, μπορείς να πεις πως ο Κύριος Ιησούς ξεκίνησε να κατανοεί όλο και πιο ξεκάθαρα το έργο που έπρεπε να εκτελέσει κι αυτό που Του είχε ανατεθεί. Γινόταν επίσης όλο και πιο ανυπόμονος να ολοκληρώσει το έργο που Αυτός έπρεπε να αναλάβει —να επωμιστεί όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας, να εξιλεωθεί για την ανθρωπότητα, ώστε αυτή να μη ζει πια στην αμαρτία και, παράλληλα, ώστε ο Θεός να μπορούσε να συγχωρέσει τις αμαρτίες των ανθρώπων χάρι στην προσφορά περί αμαρτίας, επιτρέποντάς Του να συνεχίσει να προχωρά με το έργο Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Μπορεί να ειπωθεί πως, στην καρδιά Του, ο Κύριος Ιησούς ήταν πρόθυμος να προσφέρει τον εαυτό Του για την ανθρωπότητα, να θυσιάσει τον εαυτό Του. Ήταν επίσης πρόθυμος να ενεργήσει ως προσφορά περί αμαρτίας και να καρφωθεί στον σταυρό, και ήταν πράγματι ανυπόμονος να ολοκληρώσει το έργο αυτό. Όταν είδε τις άθλιες συνθήκες της ανθρώπινης ζωής, ήθελε ακόμη περισσότερο να εκπληρώσει την αποστολή Του όσο το δυνατόν γρηγορότερα, δίχως την καθυστέρηση ενός λεπτού ή ούτε καν ενός δευτερολέπτου. Αισθανόμενος τέτοια επείγουσα ανάγκη, δεν αναλώθηκε σε καμιά σκέψη για το πόσο μεγάλος θα ήταν ο δικός Του ο πόνος ούτε έτρεφε περαιτέρω ανησυχίες για το πόση ταπείνωση θα έπρεπε να υποστεί. Είχε μονάχα μια πεποίθηση στην καρδιά Του: Εφόσον πρόσφερε τον εαυτό Του και εφόσον καρφωνόταν στον σταυρό σαν προσφορά περί αμαρτίας, τότε το θέλημα του Θεού θα επιτελούταν και ο

Θεός θα μπορούσε να ξεκινήσει νέο έργο. Η ζωή της ανθρωπότητας και η κατάσταση της ύπαρξής της στην αμαρτία θα μεταμορφώνονταν ολοκληρωτικά. Η πεποίθησή Του κι αυτό που ήταν αποφασισμένος να κάνει σχετίζονταν με τη σωτηρία του ανθρώπου κι Αυτός είχε μονάχα έναν στόχο, ο οποίος ήταν να κάνει το θέλημα του Θεού, ώστε να μπορέσει ο Θεός να ξεκινήσει επιτυχώς το επόμενο στάδιο του έργου Του. Αυτά σκεφτόταν ο Κύριος Ιησούς την περίοδο εκείνη.

Ζώντας στη σάρκα, ο ενσαρκωμένος Θεός κατείχε κανονική ανθρώπινη φύση· είχε τα συναισθήματα και τον ορθολογισμό ενός κανονικού ανθρώπου. Γνώριζε τι ήταν η ευτυχία και τι ήταν ο πόνος, και όταν είδε την ανθρωπότητα να ζει μια τέτοιου είδους ζωή, ένιωθε βαθιά μέσα Του πως το να δώσει απλώς στους ανθρώπους μερικές διδαχές, παρέχοντάς τους κάτι ή διδάσκοντάς τους κάτι, δε θα ήταν αρκετό για να τους απομακρύνει από την αμαρτία. Ούτε κάνοντάς τους να υπακούν απλώς στις εντολές δε θα τους λύτρωνε από την αμαρτία· μόνο όταν Αυτός επωμίστηκε την αμαρτία της ανθρωπότητας και έγινε το ομοίωμα της αμαρτωλής σάρκας, μπορούσε να κερδίσει την ελευθερία της ανθρωπότητας και τη συγχώρεση της ανθρωπότητας από τον Θεό ως αντάλλαγμα. Έτσι, αφού ο Κύριος Ιησούς είχε βιώσει και δει τις ζωές των ανθρώπων στην αμαρτία, μια έντονη επιθυμία εκδηλώθηκε στην καρδιά Του —να επιτρέψει στους ανθρώπους να απελευθερωθούν από τις ζωές κατά τις οποίες αγωνίζονταν στην αμαρτία. Η επιθυμία αυτή, Τον έκανε να νιώθει όλο και περισσότερο πως έπρεπε να πάει στον σταυρό και να επωμιστεί τις αμαρτίες της ανθρωπότητας όσο το δυνατόν συντομότερα και γρηγορότερα. Αυτές ήταν οι σκέψεις του Κυρίου Ιησού την περίοδο εκείνη, αφού είχε ζήσει με τους ανθρώπους και είχε δει, ακούσει και νιώσει την αθλιότητα των ζωών τους στην αμαρτία. Το ότι ο ενσαρκωμένος Θεός μπορούσε να έχει τέτοιου είδους θέλημα για την ανθρωπότητα, ότι μπορούσε να εκφράζει και να αποκαλύπτει αυτού του είδους τη διάθεση —είναι αυτό κάτι που θα μπορούσε να έχει ένας μέσος άνθρωπος; Τι θα έβλεπε ένας μέσος άνθρωπος, ζώντας σε ένα τέτοιου είδους περιβάλλον; Τι θα σκεφτόταν; Αν τ' αντιμετώπιζε όλα αυτά ένας μέσος άνθρωπος, θα έβλεπε τα προβλήματα από κάποια εξυψωμένη οπτική; Σίγουρα όχι! Παρόλο που η εξωτερική εμφάνιση του ενσαρκωμένου Θεού είναι ακριβώς ίδια μ' αυτή του ανθρώπου, και παρόλο που Αυτός μαθαίνει ανθρώπινη γνώση και μιλά τη γλώσσα των ανθρώπων, ενώ, μερικές φορές, εκφράζει ακόμα και τις ιδέες Του μέσω των μεθόδων ή των τρόπων ομιλίας της ανθρωπότητας, παρ' όλα αυτά, ο τρόπος με τον οποίο Αυτός βλέπει τους ανθρώπους και βλέπει την ουσία των πραγμάτων δεν είναι σε καμία περίπτωση ο ίδιος με τον τρόπο με τον οποίο βλέπουν οι διεφθαρμένοι άνθρωποι την ανθρωπότητα και την ουσία των πραγμάτων. Η οπτική Του και το ύψωμα στο οποίο Αυτός στέκεται είναι κάτι το απλησίαστο για έναν διεφθαρμένο άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει γιατί ο Θεός είναι η αλήθεια, γιατί η σάρκα που φορά κατέχει επίσης την ουσία του Θεού, και οι σκέψεις και αυτό που εκφράζεται από την ανθρώπινη φύση Του είναι επίσης η αλήθεια. Για τους διεφθαρμένους ανθρώπους, αυτά που Αυτός εκφράζει στη σάρκα είναι παροχές της αλήθειας και της ζωής. Οι παροχές αυτές δεν είναι μόνο για έναν άνθρωπο, αλλά για

ολόκληρη την ανθρωπότητα. Στην καρδιά κάθε διεφθαρμένου ανθρώπου, υπάρχουν μόνο οι λίγοι εκείνοι άνθρωποι που σχετίζονται μ' αυτόν. Νοιάζεται και ενδιαφέρεται μόνο για αυτή τη χούφτα ανθρώπων. Όταν η καταστροφή είναι εν όψει, σκέφτεται πρώτα τα παιδιά του, τον ή τη σύζυγό του και τους γονείς του. Το πολύ, ένας πιο συμπονετικός άνθρωπος θα αναλωνόταν σε κάποια σκέψη για κάποιον συγγενή ή καλό φίλο, αλλά επεκτείνονται οι σκέψεις ακόμη και ενός τόσο συμπονετικού ατόμου πέρα από αυτό; Όχι, ποτέ! Επειδή οι άνθρωποι, εν τέλει, είναι άνθρωποι και μπορούν να βλέπουν τα πάντα μονάχα από το ύψωμα και την οπτική ενός ανθρώπινου όντος. Ωστόσο, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι τελείως διαφορετικός από έναν διεφθαρμένο άνθρωπο. Όσο συνηθισμένη, κανονική και ασήμαντη κι αν είναι η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού ή ακόμα και με όση περιφρόνηση κι αν Τον αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, οι σκέψεις και η στάση Του προς την ανθρωπότητα είναι πράγματα που δεν μπορεί να κατέχει κανένας άνθρωπος, που δεν μπορεί να μιμηθεί κανένας άνθρωπος. Πάντα θα παρατηρεί την ανθρωπότητα από την οπτική της θεϊκής φύσης, από το ύψωμα της θέσης Του ως Δημιουργός. Πάντα θα βλέπει την ανθρωπότητα μέσα από την ουσία και τη νοοτροπία του Θεού. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δει την ανθρωπότητα από το χαμηλό ύψωμα ενός μέσου ανθρώπου ή από την οπτική ενός διεφθαρμένου ατόμου. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν την ανθρωπότητα, τη βλέπουν με την ανθρώπινη όραση και χρησιμοποιούν ως μέτρο τους πράγματα όπως την ανθρώπινη γνώση και τους ανθρώπινους κανόνες και θεωρίες. Αυτό είναι εντός του πλαισίου των όσων μπορούν να δουν οι άνθρωποι με τα μάτια τους και είναι εντός του πλαισίου που μπορεί να επιτευχθεί από διεφθαρμένους ανθρώπους. Όταν ο Θεός βλέπει την ανθρωπότητα, τη βλέπει με θεϊκή όραση και χρησιμοποιεί σαν μέτρο την ουσία Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνει πράγματα που δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι και εδώ είναι που διαφέρουν εξ ολοκλήρου ο Θεός ενσαρκωμένος και οι διεφθαρμένοι άνθρωποι. Η διαφορά αυτή καθορίζεται από τις διαφορετικές ουσίες των ανθρώπων και του Θεού —οι διαφορετικές αυτές ουσίες είναι που ορίζουν τις ταυτότητες και τις θέσεις τους, όπως και την οπτική και το ύψωμα από τα οποία βλέπουν τα πράγματα. Βλέπετε την έκφραση και την αποκάλυψη του ίδιου του Θεού στον Κύριο Ιησού; Μπορείτε να πείτε πως αυτά που έκανε και είπε ο Κύριος Ιησούς, σχετίζονταν με τη διακονία Του και με το έργο της διαχείρισης του Θεού και πως όλα ήταν η έκφραση και η αποκάλυψη της ουσίας του Θεού. Παρόλο που είχε ανθρώπινη εκδήλωση, η θεϊκή Του ουσία και η αποκάλυψη της θεϊκής Του φύσης είναι αδιαμφισβήτητες. Αυτή η ανθρώπινη εκδήλωση, ήταν πραγματικά μια εκδήλωση της ανθρώπινης φύσης; Η ανθρώπινη εκδήλωσή Του, λόγω της ουσίας της, ήταν τελείως διαφορετική από την ανθρώπινη εκδήλωση των διεφθαρμένων ανθρώπων. Ο Κύριος Ιησούς ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Αν ήταν πραγματικά ένας από τους κοινούς, διεφθαρμένους ανθρώπους, θα μπορούσε να είχε δει τη ζωή της ανθρωπότητας στην αμαρτία από θεϊκή οπτική; Φυσικά και όχι! Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στον Υιό του ανθρώπου και τους κοινούς ανθρώπους. Οι διεφθαρμένοι άνθρωποι ζουν όλοι τους στην αμαρτία, ενώ στη θέα της αμαρτίας δε

νιώθουν τίποτα· είναι όλοι τους ίδιοι, όπως ένα γουρούνι που ζει στη λάσπη και δε νιώθει καθόλου άβολα ή βρόμικο —αντιθέτως, τρώει καλά και κοιμάται βαριά. Αν κάποιος καθαρίσει το χοιροστάσιο, το γουρούνι θα νιώσει άβολα και δεν θα παραμείνει καθαρό. Πολύ σύντομα, θα κυλιέται ξανά στη λάσπη και θα νιώθει απολύτως άνετα, γιατί είναι ένα βρόμικο πλάσμα. Οι άνθρωποι βλέπουν τα γουρούνια ως βρώμικα, αλλά αν καθαρίσεις το χώρο διαβίωσης ενός γουρουνιού, αυτό δεν αισθάνεται καθόλου καλύτερα —γι’ αυτό κανείς δεν έχει γουρούνια στο σπίτι του. Ο τρόπος με τον οποίο οι άνθρωποι βλέπουν τα γουρούνια θα είναι πάντα διαφορετικός από το πώς αισθάνονται τα γουρούνια τα ίδια, γιατί οι άνθρωποι και τα γουρούνια δεν είναι του ίδιου είδους. Έτσι, επειδή ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου δεν είναι του ίδιου είδους με τους διεφθαρμένους ανθρώπους, μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να σταθεί σε μια θεϊκή οπτική, στο ύψωμα του Θεού, από το οποίο βλέπει την ανθρωπότητα και τα πάντα.

Τι συμβαίνει με το μαρτύριο που βιώνει ο Θεός όταν ενσαρκώνεται και ζει ανάμεσα στην ανθρωπότητα; Τι μαρτύριο είναι αυτό; Καταλαβαίνει πραγματικά κανείς; Κάποιοι λένε πως ο Θεός υποφέρει πολύ, πως παρόλο που είναι ο ίδιος ο Θεός, οι άνθρωποι δεν κατανοούν την ουσία Του, αλλά τείνουν πάντα να Του συμπεριφέρονται σαν άνθρωπο, κάνοντάς Τον να νιώθει θλιμμένος και αδικημένος —λένε πως, για τους λόγους αυτούς, το μαρτύριο του Θεού είναι πραγματικά μεγάλο. Άλλοι λένε πως ο Θεός είναι αθώος και αναμάρτητος, αλλά υποφέρει με τον ίδιο τρόπο όπως η ανθρωπότητα, πως βιώνει τη δίωξη, τη συκοφαντία και την ταπείνωση δίπλα στην ανθρωπότητα· λένε πως υπομένει επίσης τις παρανοήσεις και την ανυπακοή των ακολούθων Του —συνεπώς, λένε πως το μαρτύριο του Θεού πραγματικά δεν μπορεί να μετρηθεί. Τώρα, φαίνεται πως δεν κατανοείτε πραγματικά τον Θεό. Μάλιστα, το μαρτύριο για το οποίο μιλάτε, δε μετράει σαν πραγματικό μαρτύριο για τον Θεό, επειδή υπάρχει μαρτύριο μεγαλύτερο από αυτό. Τότε, τι εστί πραγματικό μαρτύριο για τον Θεό τον ίδιο; Τι εστί πραγματικό μαρτύριο για τη σάρκα του Θεού ενσαρκωμένου; Για τον Θεό, το ότι δεν Τον κατανοεί η ανθρωπότητα δε μετρά σαν μαρτύριο ούτε μετρά σαν μαρτύριο το ότι οι άνθρωποι Τον έχουν κάπως παρανοήσει και δεν Τον βλέπουν σαν Θεό. Ωστόσο, οι άνθρωποι νιώθουν συχνά πως ο Θεός πρέπει να έχει υποστεί μεγάλη αδικία, πως κατά το διάστημα το οποίο ο Θεός περνά στη σάρκα, δεν μπορεί να δείξει την υπόστασή Του στην ανθρωπότητα και να επιτρέψει στους ανθρώπους να δουν το μεγαλείο Του, και πως ο Θεός κρύβεται ταπεινά σε μια ασήμαντη σάρκα, και πως αυτό πρέπει να είναι ένα μεγάλο μαρτύριο γι’ Αυτόν. Οι άνθρωποι παίρνουν στα σοβαρά τα όσα καταλαβαίνουν και τα όσα βλέπουν από το μαρτύριο του Θεού και προβάλλουν στον Θεό κάθε λογής συμπόνια, ενώ συχνά θα Τον επαινέσουν και λίγο για το μαρτύριό Του. Στην πραγματικότητα, υπάρχει κάποια διαφορά· υπάρχει κενό ανάμεσα σ’ αυτό που κατανοούν οι άνθρωποι για το μαρτύριο του Θεού και σ’ αυτό που Αυτός νιώθει πραγματικά. Σας λέω την αλήθεια —για τον Θεό, είτε είναι το Πνεύμα του Θεού είτε η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού, το μαρτύριο που περιγράφηκε πιο πάνω δεν είναι

πραγματικό μαρτύριο. Τότε ποιο είναι ακριβώς το μαρτύριο του Θεού; Ας μιλήσουμε για το μαρτύριο του Θεού μόνο από την οπτική του Θεού ενσαρκωμένου.

Όταν ενσαρκώνεται ο Θεός και μεταμορφώνεται σε έναν μέσο, κανονικό άνθρωπο που ζει δίπλα-δίπλα με τους ανθρώπους μες στην ανθρωπότητα, δεν μπορεί να δει και να νιώσει τις μεθόδους και τους νόμους των ανθρώπων, καθώς και τις φιλοσοφίες τους για τη ζωή; Πώς Τον κάνουν να αισθάνεται αυτές οι μέθοδοι και οι νόμοι για το πώς πρέπει να ζεις; Αισθάνεται απέχθεια στην καρδιά Του; Γιατί θα αισθανόταν απέχθεια; Ποιες είναι οι μέθοδοι και οι νόμοι των ανθρώπων για το πώς πρέπει να ζεις; Πάνω σε ποιες αρχές έχουν ριζώσει; Σε τι βασίζονται; Οι μέθοδοι της ανθρωπότητας, οι νόμοι της και ούτω καθεξής, όπως σχετίζονται με τον τρόπο ζωής —όλα αυτά έχουν δημιουργηθεί στη βάση της λογικής, της γνώσης και της φιλοσοφίας του Σατανά. Οι άνθρωποι που ζουν υπό τέτοιου είδους νόμους, δεν έχουν ανθρωπιά, δεν έχουν αλήθεια —αψηφούν όλοι τους την αλήθεια και είναι εχθρικοί προς τον Θεό. Αν ρίξουμε μια ματιά στην ουσία του Θεού, βλέπουμε πως η ουσία Του είναι ακριβώς το αντίθετο της λογικής, της γνώσης και της φιλοσοφίας του Σατανά. Η ουσία Του είναι γεμάτη δικαιοσύνη, αλήθεια, αγιοσύνη και άλλες πραγματικότητες όλων των θετικών πραγμάτων. Τι νιώθει ο Θεός, ο οποίος κατέχει αυτήν την ουσία και ζει ανάμεσα σε μια τέτοια ανθρωπότητα; Τι νιώθει στην καρδιά Του; Δεν είναι γεμάτη πόνο; Η καρδιά Του πονά με πόνο που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει ή να βιώσει. Αυτό οφείλεται στο ότι όλα όσα Αυτός αντιμετωπίζει, συναντά, ακούει, βλέπει και βιώνει, είναι όλα τους η διαφθορά και το κακό της ανθρωπότητας, όπως και η επαναστατικότητα και η αντίστασή τους στην αλήθεια. Ό,τι προέρχεται από τους ανθρώπους είναι η πηγή του μαρτυρίου Του. Με άλλα λόγια, επειδή η ουσία Του δεν είναι ίδια μ' αυτή των διεφθαρμένων ανθρώπων, η διαφθορά των ανθρώπων γίνεται η πηγή του μεγαλύτερου μαρτυρίου Του. Όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, μπορεί να βρει κάποιον που να μοιράζεται μια κοινή γλώσσα μ' Αυτόν; Ένα τέτοιο άτομο δεν μπορεί να βρεθεί μέσα στην ανθρωπότητα. Δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να επικοινωνεί ή που να μπορεί να έχει τέτοια συνομιλία με τον Θεό —τι είδους συναίσθημα θα έλεγες πως έχει ο Θεός γι' αυτό; Τα πράγματα για τα οποία οι άνθρωποι συζητούν, τα οποία αγαπούν, επιδιώκουν και λαχταρούν, έχουν όλα να κάνουν με την αμαρτία και με τις κακές συνήθειες. Όταν τα αντικρίζει όλα αυτά ο Θεός, δεν είναι σαν μαχαιριά στην καρδιά Του; Αντίκρυ σε τέτοια πράγματα, θα μπορούσε να έχει χαρά στην καρδιά Του; Θα μπορούσε να βρει παρηγοριά; Εκείνοι που ζουν μαζί Του είναι άνθρωποι που βρίθουν από επαναστατικότητα και κακό, επομένως πώς να μην υποφέρει η καρδιά Του; Πόσο μεγάλο είναι στην πραγματικότητα αυτό το μαρτύριο και ποιος νοιάζεται γι' αυτό; Ποιος δίνει προσοχή; Και ποιος είναι ικανός να το εκτιμήσει; Οι άνθρωποι δεν έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν την καρδιά του Θεού. Το μαρτύριό Του είναι κάτι που οι άνθρωποι αδυνατούν ιδιαίτερα να εκτιμήσουν, ενώ η ψυχρότητα και η απάθεια της ανθρωπότητας κάνουν το μαρτύριο του Θεού ακόμα πιο βαθύ.

Υπάρχουν άνθρωποι που συχνά συμμαρτυρούν τα δεινά του Χριστού, επειδή υπάρχει ένα εδάφιο στη Βίβλο που αναφέρει: «Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά

κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να κλίνη την κεφαλήν». Όταν το ακούν αυτό οι άνθρωποι, το παίρνουν κατάκαρδα και πιστεύουν πως αυτό είναι το μεγαλύτερο μαρτύριο που υπομένει ο Θεός και το μεγαλύτερο μαρτύριο που υπομένει ο Χριστός. Τώρα, εξετάζοντάς το από τη σκοπιά των γεγονότων, είναι πράγματι έτσι; Όχι· ο Θεός δεν θεωρεί τις δυσκολίες αυτές ως μαρτύριο. Δεν έχει διαμαρτυρηθεί ποτέ Του για την αδικία εξαιτίας των δυσκολιών της σάρκας που βιώνει και δεν έχει κάνει ποτέ Του τους ανθρώπους να Του ανταποδώσουν οτιδήποτε ή να Τον ανταμείψουν με οτιδήποτε. Ωστόσο, όταν βλέπει τα πάντα για την ανθρωπότητα και τις διεφθαρμένες ζωές και το κακό των διεφθαρμένων ανθρώπων, όταν βλέπει πως η ανθρωπότητα βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Σατανά, πως είναι φυλακισμένη από τον Σατανά και δεν μπορεί να ξεφύγει, πως οι άνθρωποι που ζουν στην αμαρτία δε γνωρίζουν ποια είναι η αλήθεια, Αυτός δεν μπορεί να ανεχθεί όλες αυτές τις αμαρτίες. Η απέχθειά Του για τους ανθρώπους αυξάνεται μέρα με τη μέρα, ωστόσο, πρέπει να τα υπομένει όλα αυτά. Αυτό είναι το μεγάλο μαρτύριο του Θεού. Ο Θεός δεν μπορεί να εκφράσει πλήρως ούτε τη φωνή της καρδιάς Του ούτε και τα συναισθήματά Του στους ακόλουθούς Του, ενώ κανένας από τους ακόλουθούς Του δεν μπορεί να κατανοήσει πραγματικά το μαρτύριό Του. Κανείς δεν προσπαθεί καν να κατανοήσει ή να παρηγορήσει την καρδιά Του, η οποία υπομένει ξανά το μαρτύριο αυτό μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο, και ώρα με την ώρα. Τι βλέπετε σε όλο αυτό; Ο Θεός δεν απαιτεί τίποτα από τους ανθρώπους σε αντάλλαγμα των όσων έχει δώσει, αλλά, λόγω της ουσίας του Θεού, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανεχθεί το κακό, τη διαφθορά και την αμαρτία της ανθρωπότητας, και αντ' αυτού αισθάνεται πολύ έντονη αποστροφή και μίσος, κάτι που οδηγεί την καρδιά και τη σάρκα του Θεού να υπομένουν ατέρμονο μαρτύριο. Το έχετε δει αυτό; Το πιο πιθανόν είναι πως κανείς σας δεν το έβλεπε, γιατί κανείς σας δεν κατανοεί πραγματικά τον Θεό. Με την πάροδο του χρόνου, θα πρέπει να το βιώσετε σταδιακά από μόνοι σας.

Στη συνέχεια, ας ρίξουμε μια ματιά στις ακόλουθες Γραφικές περικοπές:

9. Ο Ιησούς κάνει θαύματα

α. Ο Ιησούς ταΐζει τους πέντε χιλιάδες

Ιωάν. 6:8-13 Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας.

β. Η ανάσταση του Λαζάρου δοξάζει τον Θεό

Ιωάν. 11:43-44 Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. Και εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη.

Από τα θαύματα που έχει κάνει ο Κύριος Ιησούς, έχουμε επιλέξει μόνο αυτά τα δύο, επειδή αρκούν για να επιδείξουν αυτό για το οποίο θέλω να μιλήσω εδώ. Τα δύο αυτά θαύματα είναι πραγματικά εκπληκτικά και ιδιαίτερα αντιπροσωπευτικά των θαυμάτων που εκτέλεσε ο Κύριος Ιησούς κατά την Εποχή της Χάριτος.

Ας ρίξουμε πρώτα μια ματιά στην πρώτη περικοπή: Ο Ιησούς ταΐζει τους πέντε χιλιάδες.

Ποια είναι η ιδέα των «πέντε άρτων και των δύο ψαριών»; Υπό κανονικές συνθήκες, πόσοι άνθρωποι θα μπορούσαν να τραφούν επαρκώς με πέντε καρβέλια ψωμί και δύο ψάρια; Αν βασίσετε τον υπολογισμό σας στην όρεξη ενός μέσου ανθρώπου, αυτό θα επαρκούσε μονάχα για δυο ανθρώπους. Αυτή είναι η ιδέα των «πέντε άρτων και των δυο ψαριών» στην πιο βασική της μορφή. Ωστόσο, σ' αυτήν την περικοπή, πόσους ανθρώπους τάισαν οι πέντε άρτοι και τα δύο ψάρια; Το παρακάτω καταγράφεται στις Γραφές: «Ήτο δε χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἕως πεντακισχίλιοι». Σε σύγκριση με πέντε άρτους και δύο ψάρια, το πέντε χιλιάδες είναι μεγάλος αριθμός; Τι δείχνει το ότι ο αριθμός αυτός είναι τόσο μεγάλος; Από ανθρώπινη οπτική, το να μοιράσεις πέντε άρτους και δύο ψάρια σε πέντε χιλιάδες ανθρώπους θα ήταν αδύνατο, γιατί η διαφορά μεταξύ των ανθρώπων και του φαγητού είναι υπερβολικά μεγάλη. Ακόμα κι αν κάθε άνθρωπος έτρωγε μια πολύ μικρή μπουκιά, και πάλι δε θα επαρκούσαν για πέντε χιλιάδες ανθρώπους. Αλλά εδώ, ο Κύριος Ιησούς έκανε ένα θαύμα —όχι μόνο εξασφάλισε ότι πέντε χιλιάδες άνθρωποι μπορούσαν να φάνε μέχρι να χορτάσουν, αλλά περίσσεψε κιόλας φαγητό. Λέει στις Γραφές: «Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. Εσύναξαν λοιπὸν και ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς τοὺς φαγόντας». Το θαύμα αυτό έδωσε στους ανθρώπους τη δυνατότητα να δουν την ταυτότητα και τη θέση του Κυρίου Ιησού, όπως και να δουν πως τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον Θεό· με αυτόν τον τρόπο, είδαν την αλήθεια της παντοδυναμίας του Θεού. Πέντε άρτοι και δύο ψάρια ήταν αρκετά για να ταΐσουν πέντε χιλιάδες, ωστόσο, αν δεν υπήρχε καθόλου φαγητό, θα μπορούσε ο Θεός να ταΐσει πέντε χιλιάδες ανθρώπους; Φυσικά και θα μπορούσε! Αυτό ήταν θαύμα, επομένως, οι άνθρωποι αναπόφευκτα ένιωσαν πως ήταν κάτι το ακατανόητο, το απίστευτο και το μυστηριώδες, αλλά για τον Θεό, η πράξη αυτή δεν ήταν τίποτα. Εφόσον ήταν κάτι το συνηθισμένο για τον Θεό, γιατί θα έπρεπε να το ξεχωρίσουμε τώρα για ερμηνεία; Επειδή αυτό που

κρύβεται πίσω από το θαύμα είναι το θέλημα του Κυρίου Ιησού, το οποίο δεν έχει αντιληφθεί ποτέ πριν η ανθρωπότητα.

Πρώτα, ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τι είδους άνθρωποι ήταν αυτοί οι πέντε χιλιάδες. Ήταν ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού; Από τις Γραφές, γνωρίζουμε πως δεν ήταν ακόλουθοί Του. Γνώριζαν ποιος ήταν ο Κύριος Ιησούς; Σίγουρα όχι! Αν μη τι άλλο, δεν ήξεραν πως ο άνθρωπος που στεκόταν μπροστά τους ήταν ο Χριστός, ενώ, μερικοί μπορεί να γνώριζαν μόνο τ' όνομά Του και να ήξεραν ή να είχαν ακούσει κάτι για πράγματα που Αυτός είχε κάνει. Η περιέργειά τους για τον Κύριο Ιησού είχε απλώς προκληθεί όταν άκουσαν ιστορίες γι' Αυτόν, αλλά σίγουρα δεν μπορείτε να πείτε πως Τον ακολουθούσαν, πόσο μάλλον πως Τον κατανοούσαν. Όταν ο Κύριος Ιησούς είδε αυτούς τους πέντε χιλιάδες ανθρώπους, αυτοί πεινούσαν και το μόνο που μπορούσαν να σκεφτούν ήταν να γεμίσουν το στομάχι τους, επομένως σ' αυτό το πλαίσιο ικανοποίησε ο Κύριος Ιησούς την επιθυμία τους. Όταν ικανοποίησε την επιθυμία τους, τι υπήρχε μέσα στην καρδιά Του; Ποια ήταν η στάση Του προς τους ανθρώπους αυτούς, που το μόνο που ήθελαν ήταν να φάνε και να χορτάσουν; Την ώρα εκείνη, οι σκέψεις και η στάση του Κυρίου Ιησού σχετίζονταν με τη διάθεση και την ουσία του Θεού. Απέναντι σ' αυτούς τους πέντε χιλιάδες ανθρώπους με τα άδεια στομάχια, που το μόνο που ήθελαν ήταν να φάνε ένα πλήρες γεύμα, απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους που ήταν γεμάτοι περιέργεια και ελπίδα γι' Αυτόν, το μόνο που σκέφτηκε ο Κύριος Ιησούς ήταν να αξιοποιήσει αυτό το θαύμα για να τους απονεμίει χάρη. Ωστόσο, δεν έτρεφε ελπίδες πως θα γίνονταν ακόλουθοί Του, γιατί ήξερε πως το μόνο που ήθελαν ήταν να συμμετάσχουν στη διασκέδαση και να χορτάσουν φαγητό, οπότε αξιοποίησε στο μέγιστο αυτά που είχε και χρησιμοποίησε πέντε καρβέλια ψωμί και δύο ψάρια για να ταΐσει πέντε χιλιάδες ανθρώπους. Άνοιξε τα μάτια σ' αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι απολάμβαναν να βλέπουν συναρπαστικά πράγματα, οι οποίοι ήθελαν να δουν θαύματα, κι έτσι είδαν με τα μάτια τους τα πράγματα που μπορούσε να επιτύχει ο ενσαρκωμένος Θεός. Παρόλο που ο Κύριος Ιησούς χρησιμοποίησε κάτι το υλικό για να ικανοποιήσει την περιέργειά τους, ήδη γνώριζε στην καρδιά Του πως το μόνο που ήθελαν αυτοί οι πέντε χιλιάδες άνθρωποι ήταν να φάνε ένα καλό γεύμα, επομένως δεν κήρυξε σε αυτούς ούτε τους είπε τίποτα απολύτως —απλώς τους άφησε να δουν το θαύμα όπως πραγματοποιήθηκε. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να συμπεριφερθεί σ' αυτούς τους ανθρώπους με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο συμπεριφερόταν στους μαθητές Του που Τον ακολουθούσαν πραγματικά, ωστόσο, στην καρδιά του Θεού, όλα τα πλάσματα βρίσκονται υπό τη διακυβέρνησή Του και επέτρεπε σε όλα τα πλάσματα που Αυτός έβλεπε να απολαύσουν τη χάρη του Θεού, όταν ήταν απαραίτητο. Παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί δε γνώριζαν ποιος ήταν και δεν Τον κατανοούσαν ή δεν είχαν κάποια συγκεκριμένη εντύπωση γι' Αυτόν ή ευγνωμοσύνη προς το πρόσωπό Του, ακόμα και αφού έφαγαν τους άρτους και τα ψάρια, αυτό δεν ήταν κάτι με το οποίο διαφώνησε ο Θεός —έδωσε στους ανθρώπους αυτούς μια υπέροχη ευκαιρία να απολαύσουν τη χάρη του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι λένε πως ο Θεός έχει αρχές σε όσα κάνει, πως δεν προσέχει

ούτε προστατεύει τους μη πιστούς, και πώς, συγκεκριμένα, δεν τους επιτρέπει να απολαμβάνουν τη χάρη Του. Είναι πράγματι έτσι; Στα μάτια του Θεού, εφόσον είναι ζωντανά όντα τα οποία ο ίδιος δημιούργησε, θα τους διαχειρίζεται και θα τους φροντίζει, και με ποικίλους τρόπους θα τους περιποιείται, θα κάνει σχέδια γι' αυτούς και θα τους κυβερνά. Αυτές είναι οι σκέψεις και η στάση του Θεού προς τα πάντα.

Παρόλο που οι πέντε χιλιάδες άνθρωποι που έφαγαν τα καρβέλια ψωμί και τα ψάρια δε σχεδίαζαν να ακολουθήσουν τον Κύριο Ιησού, Αυτός δεν έθεσε καμία υψηλή απαίτηση σ' αυτούς· μόλις χόρτασαν, ξέρετε τι έκανε ο Κύριος Ιησούς; Τους κήρυξε καθόλου; Πού πήγε αφότου το έκανε αυτό; Οι Γραφές δεν καταγράφουν να τους είπε τίποτα ο Κύριος Ιησούς, μόνο πώς έφυγε ήσυχα όταν είχε εκτελέσει το θαύμα Του. Επομένως, έθεσε καμία απαίτηση στους ανθρώπους αυτούς; Υπήρχε καθόλου μίσος; Όχι, εδώ δεν υπήρχε τίποτε τέτοιο. Απλώς δεν ήθελε να δώσει άλλη σημασία στους ανθρώπους αυτούς που δε θα Τον ακολουθούσαν και, την ώρα εκείνη, η καρδιά Του πονούσε. Επειδή είχε δει την εξαχρείωση και είχε νιώσει την απόρριψη της ανθρωπότητας, όταν είδε αυτούς τους ανθρώπους και βρέθηκε μαζί τους, λυπήθηκε από την ανθρώπινη αμβλύνοια και άγνοια και η καρδιά Του πονούσε, το μόνο που ήθελε ήταν να εγκαταλείψει τους ανθρώπους αυτούς το συντομότερο δυνατόν. Ο Κύριος δεν έθεσε καμία απαίτηση σ' αυτούς στην καρδιά Του, δεν ήθελε να τους δώσει σημασία, και ακόμα περισσότερο, δεν ήθελε να δαπανήσει την ενέργειά Του σ' αυτούς. Γνώριζε πώς δεν μπορούσαν να Τον ακολουθήσουν, αλλά παρ' όλα αυτά, η στάση Του προς αυτούς παρέμεινε ιδιαίτερα ξεκάθαρη. Ήθελε απλώς να τους φερθεί με ευγένεια, να τους απονέμει χάρη και πράγματι αυτή ήταν η στάση του Θεού προς κάθε πλάσμα υπό τη διακυβέρνησή Του —να φέρεται σε κάθε πλάσμα με ευγένεια, να το φροντίζει και να το τρέφει. Για τον λόγο ακριβώς που ο Κύριος Ιησούς ήταν ο Θεός ενσαρκωμένος, αποκάλυψε πολύ φυσικά την ίδια την ουσία του Θεού και φέρθηκε στους ανθρώπους αυτούς με ευγένεια. Τους φέρθηκε με μια καρδιά γεμάτη αγαθοσύνη και μακροθυμία, και με μια τέτοια καρδιά τους έδειχνε καλοσύνη. Όπως κι αν έβλεπαν οι άνθρωποι αυτοί τον Κύριο Ιησού και όποιο κι αν ήταν το αποτέλεσμα, Αυτός φερόταν σε κάθε πλάσμα βάσει της θέσης Του ως Κύριος όλης της κτίσης. Όλα όσα αποκάλυπτε ήταν, χωρίς εξαίρεση, η διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Ο Κύριος Ιησούς έκανε ήσυχα αυτό το πράγμα και μετά έφυγε ήσυχα —ποια πτυχή της διάθεσης του Θεού είναι αυτή; Θα λέγατε πώς είναι η στοργική καλοσύνη του Θεού; Θα μπορούσατε να πείτε ότι αυτή είναι η ανιδιοτέλεια του Θεού; Είναι αυτό κάτι για το οποίο είναι ικανός ένας κοινός άνθρωπος; Σίγουρα όχι! Κατ' ουσίαν, ποιοι ήταν αυτοί οι πέντε χιλιάδες άνθρωποι που τάισε ο Κύριος Ιησούς με πέντε άρτους και δύο ψάρια; Θα λέγατε πώς ήταν άνθρωποι που βρίσκονταν σε σύμπτωια μ' Αυτόν; Θα λέγατε πώς ήταν όλοι τους εχθρικοί προς τον Θεό; Μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα πώς σίγουρα δεν ήταν σε σύμπτωια με τον Κύριο και πώς η ουσία τους ήταν απόλυτα εχθρική προς τον Θεό. Ωστόσο, πώς τους φέρθηκε ο Θεός; Χρησιμοποίησε μια μέθοδο για να εξουδετερώσει την εχθρότητα των ανθρώπων προς τον Θεό —η μέθοδος αυτή λέγεται «καλοσύνη». Με άλλα λόγια, παρόλο που ο

Κύριος Ιησούς έβλεπε αυτούς τους ανθρώπους σαν αμαρτωλούς, στα μάτια του Θεού δεν έπαυαν να είναι δημιούργημά Του, επομένως, ακόμα κι έτσι, φέρθηκε σ' αυτούς τους αμαρτωλούς με ευγένεια. Αυτή είναι η μακροθυμία του Θεού, και η μακροθυμία αυτή καθορίζεται από την ίδια την ταυτότητα και την ουσία του Θεού. Επομένως, αυτό είναι κάτι για το οποίο κανένας άνθρωπος δεν είναι ικανός· μόνο ο Θεός μπορεί να το κάνει.

Όταν θα είσαι ικανός να εκτιμήσεις πραγματικά τις σκέψεις και τη στάση του Θεού προς την ανθρωπότητα, όταν θα μπορείς να κατανοήσεις πραγματικά τα συναισθήματα και το ενδιαφέρον του Θεού για κάθε δημιουργημένο ον, τότε θα είσαι ικανός να κατανοήσεις την αφοσίωση και την αγάπη που έχει δαπανήσει ο Δημιουργός σε κάθε έναν από τους ανθρώπους που δημιούργησε. Όταν συμβεί αυτό, θα χρησιμοποιήσεις δύο λέξεις για να περιγράψεις την αγάπη του Θεού. Ποιες είναι οι δύο αυτές λέξεις; Μερικοί λένε «ανιδιοτελής» και άλλοι «φιλόανθρωπη». Απ' αυτές τις δύο, η λέξη «φιλόανθρωπη» είναι η λιγότερο κατάλληλη για να περιγράψει την αγάπη του Θεού. Είναι μια λέξη που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να περιγράψουν κάποιον που είναι μεγαλόψυχος ή ανοιχτόμυαλος. Αποστρέφομαι αυτήν τη λέξη, γιατί αναφέρεται στην απονομή ελεημοσύνης τυχαία, αδιακρίτως, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές. Είναι μια υπερβολικά συναισθηματική τάση, η οποία είναι κοινή για τους ανόητους και μπερδεμένους ανθρώπους. Όταν η λέξη αυτή χρησιμοποιείται για να περιγράψει την αγάπη του Θεού, υπάρχει αναπόφευκτα ένας βλάσφημος συνειρμός. Έχω εδώ δύο λέξεις που περιγράφουν πιο εύστοχα την αγάπη του Θεού. Ποιες είναι αυτές; Η πρώτη είναι «απέραντη». Δεν είναι ιδιαίτερα ενθυμητική λέξη; Η δεύτερη είναι «αχανής». Υπάρχει πραγματικό νόημα πίσω από αυτές τις λέξεις που χρησιμοποιώ για να περιγράψω την αγάπη του Θεού. Αν το πάρουμε κυριολεκτικά, η λέξη «απέραντος» περιγράφει τον όγκο ή τη χωρητικότητα κάποιου πράγματος, αλλά άσχετα από το πόσο μεγάλο είναι το πράγμα αυτό, είναι κάτι που μπορούν να αγγίξουν και να δουν οι άνθρωποι. Αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχει —δεν είναι κάποιο αφηρημένο αντικείμενο, αλλά κάτι που μπορεί να δώσει ιδέες στους ανθρώπους με έναν σχετικά ακριβή και πρακτικό τρόπο. Είτε την κοιτάξεις από δισδιάστατη είτε από τρισδιάστατη οπτική, δε χρειάζεται να φανταστείς την ύπαρξή της, επειδή είναι κάτι που υπάρχει πραγματικά με τρόπο αληθινό. Παρόλο που η χρήση της λέξης «απέραντη», για να περιγράψουμε την αγάπη του Θεού, μπορεί να φαίνεται σαν μια προσπάθεια να προσδιορίζουμε ποσοτικά την αγάπη Του, δίνει, επίσης, την αίσθηση πως η αγάπη Του είναι ποσοτικά απροσδιόριστη. Λέω πως η αγάπη του Θεού μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά, γιατί η αγάπη Του δεν είναι κενή και ούτε είναι κάτι θρυλικό. Αντιθέτως, είναι κάτι που μοιράζονται τα πάντα υπό τη διακυβέρνηση του Θεού, κάτι που απολαμβάνουν όλα τα πλάσματα, σε διάφορους βαθμούς και από διαφορετικές οπτικές. Παρόλο που οι άνθρωποι δεν μπορούν να τη δουν ή να την αγγίξουν, η αγάπη αυτή δίνει τροφή και ζωή στα πάντα, όπως αποκαλύπτεται, λίγο-λίγο, στις ζωές τους, ενώ αυτοί μετρούν και καταθέτουν μαρτυρία για την αγάπη του Θεού, την οποία απολαμβάνουν κάθε στιγμή που περνά. Λέω πως η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά, γιατί το μυστήριο

της φροντίδας και της θρέψης των πάντων από τον Θεό είναι κάτι δύσκολο για τους ανθρώπους να συλλάβουν, όπως είναι και οι σκέψεις του Θεού για τα πάντα, ιδίως αυτές που αφορούν την ανθρωπότητα. Με άλλα λόγια, κανείς δε γνωρίζει το αίμα και τα δάκρυα που έχει χύσει ο Δημιουργός για την ανθρωπότητα. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει και κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει το βάθος ή το βάρος της αγάπης που έχει ο Δημιουργός για την ανθρωπότητα, την οποία δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια. Η περιγραφή της αγάπης του Θεού ως απέραντη, βοηθά τους ανθρώπους να εκτιμήσουν και να κατανοήσουν το εύρος και την αλήθεια της ύπαρξής της. Βοηθά επίσης τους ανθρώπους να κατανοήσουν βαθύτερα το πραγματικό νόημα της λέξης «Δημιουργός» και να αποκτήσουν μια βαθύτερη κατανόηση του πραγματικού νοήματος αυτού που ονομάζεται «δημιουργία». Τι περιγράφει συνήθως η λέξη «αχανής»; Χρησιμοποιείται συνήθως για να περιγράψει τον ωκεανό ή το σύμπαν, για παράδειγμα: «αχανές σύμπαν» ή «αχανής ωκεανός». Η επεκτασιμότητα και το ήρεμο βάθος του σύμπαντος είναι πέραν της ανθρώπινης κατανόησης· είναι κάτι που εξάπτει τη φαντασία των ανθρώπων, κάτι για το οποίο αισθάνονται μεγάλο θαυμασμό. Το μυστήριο και η βαθύτητά του είναι εντός του οπτικού πεδίου, αλλά και κάτι το άπιαστο. Όταν σκέφτεσαι τον ωκεανό, σκέφτεσαι το εύρος του —μοιάζει απεριόριστος και μπορείς να νιώσεις το μυστηριώδες στοιχείο του και τη μεγάλη χωρητικότητά του όσον αφορά τη διατήρηση πραγμάτων. Γι' αυτό χρησιμοποίησα τον όρο «αχανής» για να περιγράψω την αγάπη του Θεού, για να βοηθήσω τους ανθρώπους να νιώσουν πόσο πολύτιμη είναι, να νιώσουν τη βαθιά ομορφιά της αγάπης Του, και πως η δύναμη της αγάπης του Θεού είναι απέραντη και ευρεία. Χρησιμοποίησα αυτήν τη λέξη για να βοηθήσω τους ανθρώπους να νιώσουν την αγιοσύνη της αγάπης Του, όπως και την αξιοπρέπεια και τη μη προσβλητικότητα του Θεού που αποκαλύπτεται μέσω της αγάπης Του. Τώρα, πιστεύετε πως η λέξη «αχανής» περιγράφει κατάλληλα την αγάπη του Θεού; Η αγάπη του Θεού είναι αντάξια των δύο αυτών χαρακτηρισμών «απέραντη» και «αχανής»; Απολύτως! Στη γλώσσα των ανθρώπων, μόνο οι δυο αυτές λέξεις είναι κάπως κατάλληλες και πλησιάζουν σχετικά στο να περιγράψουν την αγάπη του Θεού. Δε νομίζετε; Αν σας ζητούσα να περιγράψετε την αγάπη του Θεού, θα χρησιμοποιούσατε αυτές τις δυο λέξεις; Το πιθανότερο είναι να μην το κάνατε, γιατί η κατανόηση και η εκτίμηση που έχετε για την αγάπη του Θεού περιορίζεται στο πεδίο μιας δισδιάστατης οπτικής και δεν έχει ανέλθει στο ύψος του τρισδιάστατου χώρου. Επομένως, αν σας ζητούσα να περιγράψετε την αγάπη του Θεού, θα νιώθατε πως δεν έχετε τα λόγια να το κάνετε ή ίσως θα είχατε μείνει μέχρι και άφωνοι. Μπορεί να σας είναι δύσκολο να κατανοήσετε τις δυο λέξεις για τις οποίες μίλησα σήμερα ή μπορεί απλώς να μη συμφωνείτε. Αυτό απλώς αποδεικνύει πως η εκτίμηση και η κατανόησή σας για την αγάπη του Θεού είναι επιφανειακή και περιορίζεται σε ένα στενό πεδίο. Έχω ξαναπεί πως ο Θεός είναι ανιδιοτελής· θυμάστε αυτήν τη λέξη, «ανιδιοτελής». Θα μπορούσε η αγάπη του Θεού να περιγραφεί μόνο ως ανιδιοτελής; Το πεδίο αυτό δεν είναι πολύ περιορισμένο; Θα πρέπει να στοχαστείτε το ζήτημα αυτό παραπάνω, ώστε να μπορέσετε να κερδίσετε κάτι απ' αυτό.

Τα παραπάνω αποτελούν αυτά που είδαμε από τη διάθεση και την ουσία του Θεού από το πρώτο θαύμα. Παρόλο που αυτή είναι μια ιστορία την οποία διαβάζουν οι άνθρωποι εδώ και αρκετές χιλιάδες χρόνια, έχει μια απλή πλοκή, επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν ένα απλό φαινόμενο, ωστόσο, στην απλή αυτή πλοκή μπορούμε να δούμε κάτι πιο πολύτιμο, το οποίο είναι η διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Τα πράγματα αυτά που Αυτός έχει και είναι αντιπροσωπεύουν τον ίδιο τον Θεό και είναι μια έκφραση των ίδιων των σκέψεων του Θεού. Όταν ο Θεός εκφράζει τις σκέψεις Του, είναι μια έκφραση της φωνής της καρδιάς Του. Ελπίζει πως θα υπάρχουν άνθρωποι που θα μπορούν να Τον καταλάβουν, να Τον γνωρίσουν και να κατανοήσουν το θέλημά Του, και που θα μπορούν να ακούσουν τη φωνή της καρδιάς Του και να συνεργαστούν ενεργά για να ικανοποιήσουν το θέλημά Του. Τα πράγματα αυτά που έκανε ο Κύριος Ιησούς ήταν μια άφωνη έκφραση του Θεού.

Στη συνέχεια, ας δούμε την ακόλουθη περικοπή: Η ανάσταση του Λαζάρου δοξάζει τον Θεό.

Τι εντυπώσεις έχετε αφού διαβάσετε την περικοπή αυτή; Το θαύμα αυτό που έκανε ο Κύριος Ιησούς είχε πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα από το προηγούμενο, γιατί κανένα θαύμα δεν είναι πιο εκπληκτικό από το να κάνεις έναν νεκρό να επιστρέψει από τον τάφο. Εκείνη την εποχή, ήταν εξαιρετικά σημαντικό το ότι ο Κύριος Ιησούς έκανε κάτι τέτοιο. Επειδή ο Θεός είχε ενσαρκωθεί, οι άνθρωποι μπορούσαν να δουν μόνο τη φυσική εμφάνισή Του, την πρακτική πλευρά Του και την ασήμαντη πτυχή Του. Ακόμα κι αν κάποιοι άνθρωποι έβλεπαν και κατανοούσαν κάτι από τον χαρακτήρα Του ή κάποιες από τις ιδιαίτερες ικανότητες που Αυτός έμοιαζε να διαθέτει, κανείς δε γνώριζε από πού ήλθε ο Κύριος Ιησούς, ποιος ήταν πραγματικά στην ουσία Του και τι άλλα πράγματα ήταν πραγματικά ικανός να κάνει. Όλα αυτά ήταν άγνωστα στην ανθρωπότητα. Τόσο πολλοί άνθρωποι ήθελαν να βρουν αποδείξεις για να απαντήσουν σ' αυτά τα ερωτήματα για τον Κύριο Ιησού και να μάθουν την αλήθεια. Μπορούσε ο Θεός να κάνει κάτι για να αποδείξει την ίδια Του την ταυτότητα; Για τον Θεό, αυτό ήταν παιχνιδάκι· ήταν πανεύκολο. Μπορούσε να κάνει κάτι οπουδήποτε, οποτεδήποτε, για να αποδείξει την ταυτότητα και την ουσία Του, ωστόσο ο Θεός έκανε τα πράγματα με τον δικό Του τρόπο —με σχέδιο και με βήματα. Δεν ενεργούσε αδιακρίτως, αντιθέτως έψαχνε την κατάλληλη στιγμή και την κατάλληλη ευκαιρία για να κάνει κάτι που θα επέτρεπε στον άνθρωπο να δει, κάτι που ήταν πραγματικά εμποτισμένο με νόημα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, Εκείνος αποδείκνυε την εξουσία και την ταυτότητά Του. Οπότε, μπορούσε η ανάσταση του Λαζάρου να αποδείξει την ταυτότητα του Κυρίου Ιησού; Ας εξετάσουμε την ακόλουθη Γραφική περικοπή: «Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. Και εξήλθεν ο τεθνηκώς [...]» Όταν το έκανε αυτό ο Κύριος Ιησούς, είπε μονάχα ένα πράγμα: «Λάζαρε, ελθέ έξω». Τότε ο Λάζαρος εξήλθε από τον τάφο του· αυτό επετεύχθη χάρη σε μερικά μόνο λόγια που εξήλθαν από το στόμα του Κυρίου. Κατά την περίοδο αυτή, ο Κύριος Ιησούς δεν έστησε κάποιο θυσιαστήριο ούτε και εκτέλεσε άλλες ενέργειες. Είπε μόνο αυτό το ένα πράγμα. Θα πρέπει αυτό να αποκαλείται θαύμα ή

προσταγή; Ή μήπως ήταν κάποιου είδους μαγεία; Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως θα μπορούσε να ονομαστεί θαύμα, ενώ, αν το δείτε από σύγχρονη οπτική, ασφαλώς και πάλι θα μπορούσατε να το αποκαλέσετε θαύμα. Ωστόσο, σίγουρα δε θα μπορούσε να θεωρηθεί το είδος της μαγείας που υποτίθεται ότι επαναφέρει μια ψυχή στη ζωή, ενώ, σε καμία περίπτωση δεν ήταν μαγικό κόλπο κανενός είδους. Είναι ορθό να ειπωθεί πως το θαύμα αυτό ήταν η πιο φυσιολογική, μικροσκοπική επίδειξη της εξουσίας του Δημιουργού. Αυτή είναι η εξουσία και η δύναμη του Θεού. Ο Θεός έχει την εξουσία να κάνει κάποιον να πεθάνει, να κάνει το πνεύμα του να αφήσει το σώμα του και να επιστρέψει στον Άδη ή όπου αλλού θα πρέπει να πάει. Η στιγμή του θανάτου κάποιου ανθρώπου και το μέρος όπου θα πάει μετά θάνατον —αυτά καθορίζονται από τον Θεό. Μπορεί να πάρει αυτές τις αποφάσεις οποτεδήποτε και οπουδήποτε, χωρίς να περιορίζεται από ανθρώπους, γεγονότα, αντικείμενα ή από τον χώρο και τη γεωγραφία. Αν Αυτός θέλει να το κάνει, μπορεί να το κάνει, επειδή τα πάντα και όλα τα ζωντανά όντα βρίσκονται υπό τη διακυβέρνησή Του, και τα πάντα γεννιούνται, ζουν και χάνονται μέσω του λόγου Του και της εξουσίας Του. Μπορεί να αναστήσει κάποιον νεκρό κι αυτό είναι επίσης κάτι που μπορεί να κάνει οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Αυτή είναι η εξουσία που μόνο ο Δημιουργός κατέχει.

Όταν ο Κύριος Ιησούς έκανε πράγματα όπως το να επαναφέρει τον Λάζαρο από τον τάφο, ο στόχος Του ήταν να αποδείξει στους ανθρώπους, να δείξει στον Σατανά και να γνωστοποιήσει και στους δύο πως τα πάντα σχετικά με την ανθρωπότητα, η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας, καθορίζονται από τον Θεό και πως, παρόλο που Αυτός είχε ενσαρκωθεί, παρέμενε επικεφαλής του φυσικού κόσμου ο οποίος είναι ορατός, όπως και του πνευματικού κόσμου τον οποίο δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι. Αυτό ήταν για να μάθουν η ανθρωπότητα και ο Σατανάς πως τα πάντα σχετικά με την ανθρωπότητα δεν είναι υπό τη διοίκηση του Σατανά. Αυτή ήταν μια αποκάλυψη και μια εκδήλωση της εξουσίας του Θεού, όπως και ήταν ένας τρόπος να στείλει ο Θεός ένα μήνυμα στα πάντα, πως η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Η ανάσταση του Λαζάρου από τον Κύριο Ιησού ήταν ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Δημιουργός διδάσκει και καθοδηγεί την ανθρωπότητα. Ήταν μια απτή ενέργεια, στην οποία χρησιμοποίησε τη δύναμη και την εξουσία Του για να καθοδηγήσει και να φροντίσει την ανθρωπότητα. Ήταν ένας τρόπος, χωρίς τη χρήση λόγων, να επιτρέψει ο Δημιουργός στην ανθρωπότητα να δει την αλήθεια πως Αυτός είναι ο επικεφαλής των πάντων. Ήταν ένας τρόπος για να πει στην ανθρωπότητα, μέσω πρακτικών ενεργειών, πως δεν υπάρχει άλλη σωτηρία, παρά αυτή μέσω Αυτού. Αυτό το σιωπηλό μέσο που χρησιμοποίησε για να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα είναι αιώνιο, ανεξίτηλο, φέρνοντας στις καρδιές των ανθρώπων μια κατάπληξη και μια διαφώτιση που δεν μπορούν να ξεθωριάσουν ποτέ. Η ανάσταση του Λαζάρου δόξασε τον Θεό —αυτό έχει βαθύ αντίκτυπο σε κάθε ακόλουθο του Θεού. Παγιώνει σταθερά σε κάθε άνθρωπο που κατανοεί βαθιά το γεγονός αυτό, την κατανόηση και το όραμα πως μόνο ο Θεός μπορεί να διοικεί τη ζωή και τον θάνατο της ανθρωπότητας. Παρόλο που ο Θεός έχει αυτού του είδους την

εξουσία και, παρόλο που μέσω της ανάστασης του Λαζάρου έστειλε ένα μήνυμα για την κυριαρχία Του επί της ζωής και του θανάτου της ανθρωπότητας, αυτό δεν ήταν το πρωταρχικό Του έργο. Ο Θεός δεν κάνει ποτέ κάτι άνευ νοήματος. Καθετί που κάνει έχει μεγάλη αξία και είναι ένα ασύγκριτο κόσμημα μέσα σε ένα θησαυροφυλάκιο. Σε καμία περίπτωση δε θα έθετε ως πρωταρχικό ή μοναδικό στόχο ή θέμα του έργου Του το να «κάνει κάποιον να βγει από τον τάφο του». Ο Θεός δεν κάνει τίποτα άνευ νοήματος. Η ανάσταση του Λαζάρου ως μεμονωμένο γεγονός επαρκεί για να επιδείξει την εξουσία του Θεού και για να αποδείξει την ταυτότητα του Κυρίου Ιησού. Γι' αυτό δεν επανέλαβε τέτοιου είδους θαύμα ο Κύριος Ιησούς. Ο Θεός ενεργεί βάσει των δικών Του αρχών. Στη γλώσσα των ανθρώπων, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ο Θεός απασχολεί το μυαλό Του μόνο με σοβαρά ζητήματα. Με άλλα λόγια, όταν ο Θεός κάνει πράγματα, δεν παρεκκλίνει από τον σκοπό του έργου Του. Γνωρίζει ποιο έργο θέλει να εκτελέσει σ' αυτό το στάδιο, τι θέλει να επιτύχει και θα εργαστεί αυστηρώς βάσει του σχεδίου Του. Αν ένας διεφθαρμένος άνθρωπος είχε αυτού του είδους την ικανότητα, θα σκεφτόταν απλώς τρόπους να αποκαλύψει την ικανότητά του, ώστε οι άλλοι να μάθουν πόσο εντυπωσιακός είναι, ώστε να γονατίσουν σ' αυτόν, ώστε να τους ελέγχει και να τους ρημάξει. Αυτό είναι το κακό που προέρχεται απ' τον Σατανά και ονομάζεται διαφθορά. Ο Θεός δεν έχει μια τέτοια διάθεση ούτε και μια τέτοια ουσία. Ο σκοπός Του όταν κάνει πράγματα δεν είναι να κάνει φιγούρα, αλλά να προσφέρει στην ανθρωπότητα περισσότερη αποκάλυψη και καθοδήγηση, και γι' αυτό οι άνθρωποι βλέπουν πολύ λίγα παραδείγματα τέτοιου τύπου περιστατικών στη Βίβλο. Αυτό δε σημαίνει πως οι δυνάμεις του Κυρίου Ιησού ήταν περιορισμένες ή πως ήταν ανίκανος για τέτοια πράγματα. Απλώς, ο Θεός δεν ήθελε να το κάνει, γιατί η ανάσταση του Λαζάρου από τον Κύριο Ιησού είχε ιδιαίτερα πρακτική σημασία και γιατί το πρωταρχικό έργο της ενσάρκωσης του Θεού δεν ήταν να τελέσει θαύματα, δεν ήταν να αναστήσει νεκρούς, αλλά ήταν το έργο της λύτρωσης για την ανθρωπότητα. Έτσι, μεγάλο μέρος του έργου που ολοκλήρωσε ο Κύριος Ιησούς ήταν το να διδάσκει τους ανθρώπους, να τους φροντίζει και να τους βοηθά, ενώ γεγονότα όπως η ανάσταση του Λαζάρου ήταν απλώς ένα μικρό τμήμα της διακονίας που επιτέλεσε ο Κύριος Ιησούς. Επιπλέον, θα μπορούσατε να πείτε πως το να «κάνει φιγούρα» δεν είναι μέρος της ουσίας του Θεού, επομένως, ο Κύριος Ιησούς δεν ασκούσε σκόπιμα αυτοσυγκράτηση με το να μην επιδεικνύει περισσότερα θαύματα ούτε οφειλόταν αυτό σε περιβαλλοντολογικούς περιορισμούς και σίγουρα δεν οφειλόταν σε έλλειψη δύναμης.

Όταν ο Κύριος Ιησούς επανέφερε τον Λάζαρο στη ζωή, χρησιμοποίησε μόνο μερικά λόγια: «Λάζαρε, ελθέ έξω». Δεν είπε τίποτα παραπάνω. Επομένως, τι επιδεικνύουν αυτά τα λόγια; Επιδεικνύουν πως ο Θεός μπορεί να κατορθώσει οτιδήποτε μέσω της ομιλίας, συμπεριλαμβανομένου του να αναστήσει έναν νεκρό. Όταν ο Θεός δημιουργήσε τα πάντα, όταν δημιούργησε τον κόσμο, το έκανε με λόγια —προφορικές εντολές, λόγο με εξουσία, και με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκαν τα πάντα, κι έτσι, επετεύχθη. Αυτά τα λίγα λόγια που είπε ο Κύριος Ιησούς ήταν ακριβώς όπως τα λόγια που εξέφερε ο Θεός

όταν δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα· με τον ίδιο τρόπο, διατηρούσαν την εξουσία του Θεού και τη δύναμη του Δημιουργού. Τα πάντα σχηματίστηκαν και έμειναν σταθερά χάρη στον λόγο από το στόμα του Θεού και, με όμοιο τρόπο, ο Λάζαρος εξήλθε από τον τάφο του χάρη στον λόγο από το στόμα του Κυρίου Ιησού. Αυτή ήταν η εξουσία του Θεού που εκδηλώθηκε και υλοποιήθηκε στην ενσάρκωμένη σάρκα Του. Αυτού του είδους η εξουσία και η ικανότητα ανήκαν στον Δημιουργό και στον Υιό του ανθρώπου, στον οποίο υλοποιήθηκε ο Δημιουργός. Αυτή είναι η κατανόηση που διδάσκεται στην ανθρωπότητα μέσω της επαναφοράς του Λαζάρου στη ζωή από τον Θεό. Τώρα, θα ολοκληρώσουμε τη συζήτησή μας πάνω σ' αυτό το θέμα. Στη συνέχεια, ας διαβάσουμε λίγο ακόμη από τις Γραφές.

10. Οι Φαρισαίοι επικρίνουν τον Ιησού

Μάρκ. 3:21-22 Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν· διότι έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. Και οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, έλεγον ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια.

11. Ο Ιησούς επιπλήττει τους Φαρισαίους

Ματθ. 12:31-32 Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους· και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι.

Ματθ. 23:13-15 Αλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρώγετε τας οικίας των χηρών και τούτο επί προφάσει ότι κάμνετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών έμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν. Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ένα προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμών.

Το περιεχόμενο των δύο παραπάνω περικοπών είναι διαφορετικό. Ας ρίξουμε πρώτα μια ματιά στην πρώτη περικοπή: Οι Φαρισαίοι Επικρίνουν τον Ιησού.

Στη Βίβλο, η αξιολόγηση των Φαρισαίων για τον ίδιο τον Ιησού και για τα πράγματα που Αυτός έκανε ήταν: «[...] έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. [...] ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια» (Μάρκ. 3:21-22). Η επίκριση του Κυρίου Ιησού από τους γραμματείς και τους Φαρισαίους δεν ήταν απλώς μίμηση των λόγων των άλλων ούτε αβάσιμη εικασία —ήταν το συμπέρασμά που έβγαλαν για τον Κύριο Ιησού από όσα είδαν και άκουσαν για τις ενέργειές Του. Παρόλο που το συμπέρασμά τους βγήκε δήθεν στο όνομα της δικαιοσύνης και φαινόταν βάσιμο στους ανθρώπους, ήταν δύσκολο ακόμα και για τους ίδιους να συγκρατήσουν την αλαζονεία με την οποία επέκριναν τον Κύριο Ιησού. Η φρενήρης ενέργεια του μίσους τους για τον

Κύριο Ιησού, φανέρωσε τις ίδιες τους τις τρελές φιλοδοξίες, τις κακές και σατανικές τους όψεις, καθώς επίσης και τη μοχθηρή φύση με την οποία αντιστέκονταν στον Θεό. Αυτά τα πράγματα που είπαν όταν επέκριναν τον Κύριο Ιησού υποκινούνταν από τις τρελές τους φιλοδοξίες, τη ζήλια, και την άσχημη και μοχθηρή φύση της εχθρότητάς τους προς τον Θεό και την αλήθεια. Δεν ερεύνησαν την πηγή των ενεργειών του Κυρίου Ιησού, ούτε ερεύνησαν την ουσία όσων Αυτός είπε ή έκανε. Αντιθέτως, στα τυφλά, σε κατάσταση παράφορης ταραχής και με σκόπιμη κακεντρέχεια, επιτέθηκαν σ' αυτά που Αυτός είχε κάνει και τα δυσφήμησαν. Έφτασαν, μάλιστα, σε τέτοιο σημείο ώστε να δυσφημίσουν εσκεμμένα το Πνεύμα Του, δηλαδή, το Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι το Πνεύμα του Θεού. Αυτό εννοούσαν όταν είπαν, «είναι έξω εαυτού», «ο Βεελζεβούλ» και ο «άρχοντας των δαιμονίων». Με άλλα λόγια, είπαν πως το Πνεύμα του Θεού ήταν ο Βεελζεβούλ και ο άρχοντας των δαιμονίων. Χαρακτήρισαν ως τρέλα το έργο του ενσαρκωμένου Πνεύματος του Θεού, το οποίο είχε ενδυθεί τη σάρκα. Όχι μόνο βλασφήμησαν το Πνεύμα του Θεού, αποκαλώντας Το Βεελζεβούλ και άρχοντα των δαιμονίων, αλλά καταδίκασαν επίσης το έργο του Θεού και καταδίκασαν και βλασφήμησαν τον Κύριο Ιησού Χριστό. Η ουσία της αντίστασής τους προς τον Θεό και της βλασφημίας τους κατά του Θεού ήταν ολόιδια με την ουσία της αντίστασης και της βλασφημίας που δόθηκαν από τον Σατανά και τα δαιμόνια. Δεν αντιπροσώπευαν απλώς διεφθαρμένους ανθρώπους, αλλά, πολύ περισσότερο, ήταν η προσωποποίηση του Σατανά. Ήταν ένα κανάλι για τον Σατανά ανάμεσα στην ανθρωπότητα, όπως και συνεργοί και υπηρέτες του Σατανά. Η ουσία της βλασφημίας και της σπύλωσής τους κατά του Κυρίου Ιησού Χριστού, ήταν ο αγώνας τους με τον Θεό για θέση, η αναμέτρησή τους με τον Θεό και η ατέρμονη υποβολή του Θεού σε δοκιμασίες από αυτούς. Η ουσία της αντίστασής τους στον Θεό, η στάση εχθρότητας τους προς Αυτόν, καθώς επίσης και τα λόγια και οι σκέψεις τους, βλασφημούσαν άμεσα και εξόργιζαν το Πνεύμα του Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο, ο Θεός όρισε μια λογική κρίση βασισμένη σε όσα είχαν πει και κάνει και ο Θεός αποφάσισε πως οι πράξεις τους είναι η αμαρτία της βλασφημίας κατά του Αγίου Πνεύματος. Η αμαρτία αυτή είναι ασυγχώρητη σ' αυτόν, αλλά και στον άλλο κόσμο, όπως αποδεικνύεται από την ακόλουθη Γραφική περικοπή: «Η κατά του Πνεύματος βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους» και «όστις είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι». Σήμερα, ας μιλήσουμε για το πραγματικό νόημα αυτού του λόγου του Θεού: «δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι». Ας αποσαφηνίσουμε, δηλαδή, το πώς εκπληρώνει ο Θεός τα λόγια: «δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι».

Όλα όσα συζητήσαμε σχετίζονται με τη διάθεση του Θεού και με τη στάση Του προς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα. Φυσικά, οι δύο παραπάνω περικοπές, δεν αποτελούν εξαίρεση. Παρατηρήσατε τίποτα στις δυο αυτές Γραφικές περικοπές; Μερικοί άνθρωποι λένε πως βλέπουν τον θυμό του Θεού μέσα σ' αυτές. Μερικοί λένε πως βλέπουν την πλευρά της διάθεσης του Θεού που δεν ανέχεται την ύβρη της

ανθρωπότητας και πως, αν οι άνθρωποι κάνουν κάτι βλάσφημο προς τον Θεό, τότε δε θα λάβουν τη συγχώρεσή Του. Παρά το γεγονός πως, σ' αυτές τις δυο περικοπές, οι άνθρωποι βλέπουν και αντιλαμβάνονται τον θυμό και τη μη ανεκτικότητα του Θεού προς την ύβρη της ανθρωπότητας, εξακολουθούν να μην κατανοούν πραγματικά τη στάση Του. Σε αυτές τις δύο περικοπές υπάρχουν κρυφές αναφορές στην πραγματική στάση του Θεού και την προσέγγιση Του προς εκείνους που Τον βλασφημούν και Τον εξοργίζουν. Η στάση και η προσέγγισή Του καταδεικνύουν το πραγματικό νόημα της παρακάτω περικοπής: «Ὅστις εἶπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι». Ὅταν οι άνθρωποι βλασφημούν τον Θεό και όταν Τον εξοργίζουν, Αυτός εκδίδει ετυμηγορία, και η ετυμηγορία αυτή είναι ένα αποτέλεσμα που εκδίδεται από Αυτόν. Στη Βίβλο, περιγράφεται ως εξής: «Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, Πάσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἡ κατὰ τοῦ Πνεύματος ὁμως βλασφημία δὲν θέλει συγχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους» (Ματθ. 12:31) και «Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσὰς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί» (Ματθ. 23:13). Ωστόσο, καταγράφεται στη Βίβλο ποιο ήταν το αποτέλεσμα για εκείνους τους γραμματεῖς και τους Φαρισαίους, καθώς και για εκείνους που είπαν πως ο Κύριος Ιησούς ήταν τρελός, αφού είπε τα πράγματα αυτά; Καταγράφεται να υπέστησαν κάποια τιμωρία; Όχι —αυτό μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα. Λέγοντας εδώ «Όχι» δε σημαίνει πως δεν υπήρχε τέτοια καταγραφή, αλλά στην πραγματικότητα ότι απλώς δεν υπήρχε κάποιο αποτέλεσμα ορατό στο ανθρώπινο μάτι. Η φράση «δεν καταγράφηκε» διασαφηνίζει το ζήτημα της στάσης και των αρχών που έχει ο Θεός για τη διαχείριση συγκεκριμένων πραγμάτων. Ο Θεός δεν κλείνει τα μάτια ή τα αυτιά όσον αφορά τους ανθρώπους που Τον βλασφημούν ή Του αντιστέκονται ή ακόμα και εκείνους που Τον κακολογούν, τους ανθρώπους που σκοπίμως Του επιτίθενται, Τον κακολογούν και Τον καταριούνται —αλλά αντιθέτως, έχει ξεκάθαρη στάση προς αυτούς. Αλεχθάνεται τους ανθρώπους αυτούς και τους καταδικάζει στην καρδιά Του. Επιπλέον, ανακοινώνει ανοιχτά ποιο θα είναι το αποτέλεσμά τους, ώστε οι άνθρωποι να γνωρίζουν πως έχει ξεκάθαρη στάση προς εκείνους που Τον βλασφημούν, όπως και να γνωρίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα καθορίσει το αποτέλεσμά τους. Ωστόσο, αφού τα είπε αυτά ο Θεός, οι άνθρωποι σπάνια μπορούσαν να βλέπουν την αλήθεια για το πώς ο Θεός θα χειριζόταν τους ανθρώπους εκείνους και δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τις αρχές πίσω από το αποτέλεσμα και την ετυμηγορία που εξέδιδε ο Θεός για εκείνους. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν τη συγκεκριμένη προσέγγιση και τις μεθόδους που έχει ο Θεός για τον χειρισμό τους. Αυτό έχει να κάνει με τις αρχές που έχει ο Θεός όταν κάνει πράγματα. Ο Θεός χρησιμοποιεί την εμφάνιση γεγονότων για να αντιμετωπίσει την κακή συμπεριφορά κάποιων ανθρώπων. Δηλαδή, δεν ανακοινώνει την αμαρτία τους και δεν καθορίζει το αποτέλεσμά τους, αλλά αντιθέτως χρησιμοποιεί απευθείας την εμφάνιση γεγονότων για να αποδώσει την τιμωρία τους και τα δίκαια αντίποινά τους. Όταν λάβουν χώρα τα γεγονότα αυτά, η σάρκα των ανθρώπων είναι αυτή που τιμωρείται, δηλαδή η τιμωρία

είναι κάτι το ορατό στο ανθρώπινο μάτι. Όταν αντιμετωπίζει την κακή συμπεριφορά κάποιων ανθρώπων, ο Θεός τούς καταριέται απλώς με λόγια και τους πλήττει επίσης ο θυμός Του, αλλά η τιμωρία που εισπράττουν μπορεί να είναι κάτι που οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν. Παρ' όλα αυτά, αυτού του είδους το αποτέλεσμα μπορεί να είναι ακόμα πιο σοβαρό από τα αποτελέσματα τα οποία μπορούν να δουν οι άνθρωποι, όπως το να τιμωρείσαι ή να σκοτώνεσαι. Αυτό συμβαίνει γιατί, υπό τις συνθήκες που ο Θεός έχει καθορίσει να μη σώζει τέτοιου είδους ανθρώπους, να μην τους δείχνει πια έλεος ή να έχει μακροθυμία προς αυτούς και να μην τους προσφέρει άλλες ευκαιρίες, τότε η στάση που Αυτός υιοθετεί απέναντί τους είναι μια στάση κατά την οποία τους παραμερίζει. Ποια είναι εδώ η σημασία του «παραμερίζω»; Η βασική σημασία του όρου είναι να αφήνεις κάτι στην άκρη, να το αγνοείς και να μη του δίνεις πια σημασία. Εδώ, όμως, όταν ο Θεός παραμερίζει κάποιον, υπάρχουν δύο διαφορετικές εξηγήσεις για τη σημασία του: Η πρώτη είναι πως Αυτός έχει παραδώσει τη ζωή και τα πάντα σχετικά με τον άνθρωπο εκείνο στον Σατανά, ώστε να τα αντιμετωπίσει εκείνος, και ο Θεός δε θα ήταν πια υπεύθυνος γι' αυτά και δε θα διαχειριζόταν πια αυτόν τον άνθρωπο. Ανεξάρτητα απ' το αν ο άνθρωπος εκείνος ήταν τρελός ή χαζός, ή αν ήταν νεκρός ή ζωντανός, ή αν είχε πέσει στην κόλαση ως τιμωρία, τίποτα από αυτά δε θα είχε καμία σχέση με τον Θεό. Αυτό θα σήμαινε πως ένα τέτοιο πλάσμα δε θα είχε καμία σχέση με τον Δημιουργό. Η δεύτερη εξήγηση είναι πως ο Θεός έχει αποφασίσει πως Αυτός ο ίδιος θέλει να κάνει κάτι με τον άνθρωπο αυτό, με τα ίδια Του τα χέρια. Είναι πιθανό να αξιοποιήσει την υπηρεσία αυτού του ανθρώπου ή να το χρησιμοποιήσει ως αντιθετικό στοιχείο. Είναι πιθανό να έχει ειδικό τρόπο για να αντιμετωπίζει αυτό το είδος ανθρώπου, ειδικό τρόπο να του φέρεται, όπως ακριβώς με τον Παύλο για παράδειγμα. Αυτή είναι η αρχή και η στάση στην καρδιά του Θεού βάσει των οποίων έχει αποφασίσει να αντιμετωπίζει αυτό το είδος ανθρώπου. Επομένως, όταν οι άνθρωποι αντιστέκονται στον Θεό και όταν Τον κακολογούν και Τον βλασφημούν, αν επιβαρύνουν τη διάθεσή Του ή αν σπρώξουν τον Θεό πέρα από τα όρια της ανοχής Του, τότε τις συνέπειες δεν αντέχουν καν να τις σκεφτούν. Η πιο σοβαρή συνέπεια είναι πως ο Θεός παραδίδει τις ζωές τους και τα πάντα σχετικά με αυτούς στον Σατανά μια για πάντα. Δε θα συγχωρεθούν σε όλη την αιωνιότητα. Αυτό σημαίνει πως ο άνθρωπος αυτός έχει γίνει τροφή στο στόμα του Σατανά, ένα παιχνίδι στο χέρι του και, από εκεί και πέρα, ο Θεός δεν έχει καμία παραπάνω σχέση μαζί του. Φαντάζεστε πόση δυστυχία υπήρχε όταν ο Σατανάς έβαζε τον Ιώβ σε πειρασμό; Ακόμη και υπό τον όρο πως ο Σατανάς δεν επιτρεπόταν να βλάψει τη ζωή του Ιώβ, ο Ιώβ και πάλι υπέφερε πολύ. Επιπλέον, δεν είναι ακόμα πιο δύσκολο να φανταστείς τα δεινά που θα προκαλούνταν από τον Σατανά σε κάποιον ο οποίος έχει παραδοθεί εξ ολοκλήρου στον Σατανά, που είναι εξ ολοκλήρου στον έλεγχο του Σατανά, που έχει χάσει ολοκληρωτικά τη φροντίδα και το έλεος του Θεού, που δε βρίσκεται πια υπό τη διακυβέρνηση του Δημιουργού, που του έχει αφαιρεθεί το δικαίωμα να Τον λατρεύει και το δικαίωμα να είναι πλάσμα υπό τη διακυβέρνηση του Δημιουργού, και του οποίου η σχέση με τον Κύριο της κτίσης έχει

αποκοπεί ολοκληρωτικά; Η δίωξη του Ιώβ από τον Σατανά ήταν κάτι το ορατό στο ανθρώπινο μάτι, αλλά, αν ο Θεός παραδώσει τη ζωή κάποιου στον Σατανά, οι συνέπειες ξεπερνούν την ανθρώπινη φαντασία. Για παράδειγμα, κάποιος άνθρωπος μπορεί να ξαναγεννηθούν ως αγγελάδες ή γαϊδούρια, ενώ κάποιος μπορεί να καταληφθούν ή να κυριευτούν από ακάθαρτα, κακά πνεύματα, και ούτω καθεξής. Τέτοια είναι τα αποτελέσματα κάποιων από τους ανθρώπους που παραδίδονται από τον Θεό στον Σατανά. Απ' έξω, φαίνεται πως οι άνθρωποι εκείνοι που γελοιοποίησαν, κακολόγησαν, καταδίκασαν και βλασφήμησαν τον Κύριο Ιησού, δεν υπέστησαν καμία συνέπεια. Ωστόσο, η αλήθεια είναι πως ο Θεός έχει μια προσέγγιση για να αντιμετωπίζει τα πάντα. Μπορεί να μη χρησιμοποιεί σαφή γλώσσα για να πει στους ανθρώπους το αποτέλεσμα του πώς αντιμετωπίζει το κάθε είδος ανθρώπου. Μερικές φορές, δε μιλάει ευθέως, αλλά αντιθέτως ενεργεί ευθέως. Το γεγονός πως δε μιλάει γι' αυτό δε σημαίνει πως δεν υπάρχει κανένα αποτέλεσμα· στην πραγματικότητα, σε μια τέτοια περίπτωση είναι πιθανό το αποτέλεσμα να είναι ακόμα πιο σοβαρό. Εξωτερικά, μπορεί να φαίνεται ότι υπάρχουν κάποιες, στους οποίους ο Θεός δε μιλάει ξεκάθαρα σχετικά με τη στάση Του, αλλά στην πραγματικότητα, ο Θεός δε θέλει να τους δίνει καμία σημασία εδώ και πολύ καιρό. Δε θέλει να τους βλέπει πια. Λόγω των πραγμάτων που έχουν κάνει και της συμπεριφοράς τους, λόγω της φύσης και της ουσίας τους, το μόνο που θέλει ο Θεός είναι να εξαφανιστούν από μπροστά Του, να τους παραδώσει απευθείας στον Σατανά, να δώσει το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα τους στον Σατανά και να επιτρέψει στον Σατανά να κάνει ό,τι θέλει μαζί τους. Είναι ξεκάθαρος ο βαθμός στον οποίο τους μισεί ο Θεός, ο βαθμός στον οποίο Τον αηδιάζουν. Αν ένας άνθρωπος εξαγριώσει τον Θεό σε βαθμό που ο Θεός δε θέλει πια ούτε να τον ξαναδεί και είναι προετοιμασμένος να τον εγκαταλείψει ολοκληρωτικά, σε βαθμό που δε θέλει καν να τον αντιμετωπίσει ο ίδιος —αν φτάσει στο σημείο που Αυτός θα τον παραδώσει στον Σατανά για να τον κάνει ό,τι θέλει, που θα επιτρέψει στον Σατανά να τον ελέγχει, να τον καταστρέψει και να τον μεταχειριστεί με οποιονδήποτε τρόπο τον ευχαριστεί— τότε ο άνθρωπος αυτός έχει παντελώς τελειώσει. Το δικαίωμά του να είναι άνθρωπος έχει ανακληθεί οριστικά και το δικαίωμά του να είναι πλάσμα της δημιουργίας του Θεού έχει πάψει να υφίσταται. Δεν είναι αυτό το πιο σοβαρό είδος τιμωρίας;

Όλα τα παραπάνω είναι πλήρης επεξήγηση του λόγου: «δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι», και λειτουργεί, επίσης, ως ένας απλός σχολιασμός πάνω σ' αυτές τις περικοπές από τις Γραφές. Πιστεύω πως πλέον όλοι έχετε κάποια κατανόηση σχετικά με αυτά!

Τώρα, ας διαβάσουμε τις ακόλουθες περικοπές από τις Γραφές.

12. Ο λόγος του Ιησού στους μαθητές Του μετά την ανάστασή Του

Ιωάν. 20:26-29 Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμένα, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. Έπειτα λέγει προς τον Θωμάν· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ίδε τας χείρας μου, και

φέρει την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επειδή με είδες, Θωμά, είστευσας· μακάριοι όσοι δεν είδον και είστευσαν.

Ιωάν. 21:16-17 Λέγει προς αυτόν πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων, υιέ του Ιωάννη, αγαπάς με; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινε τα πρόβατά μου. Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν· Σίμων, υιέ του Ιωάννη, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν· Αγαπάς με; και είπε προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις τα πάντα, συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Βόσκε τα πρόβατά μου.

Αυτό που εξιστορούν οι περικοπές αυτές είναι ορισμένα πράγματα που έκανε και είπε ο Κύριος Ιησούς στους μαθητές Του μετά την ανάστασή Του. Πρώτα, ας ρίξουμε μια ματιά σε τυχόν διαφορές που μπορεί να υπάρχουν στον Κύριο Ιησού πριν και μετά την ανάσταση. Ήταν ακόμα ο ίδιος Κύριος Ιησούς των περασμένων ημερών; Οι Γραφές περιέχουν το ακόλουθο εδάφιο που περιγράφει τον Κύριο Ιησού μετά την ανάσταση: «Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν». Είναι πολύ ξεκάθαρο πως, εκείνη τη στιγμή, ο Κύριος Ιησούς δεν κατοικούσε πια σ' ένα σαρκικό σώμα, αλλά πως ήταν πλέον σ' ένα πνευματικό σώμα. Αυτό οφειλόταν στο ότι είχε υπερβεί τους περιορισμούς της σάρκας· παρόλο που η πόρτα ήταν κλειστή, μπορούσε ακόμα να έλθει ανάμεσα στους ανθρώπους και να τους επιτρέψει να Τον δούνε. Αυτή είναι η μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ του Κυρίου Ιησού μετά την ανάσταση και του Κυρίου Ιησού που ζούσε στη σάρκα, πριν από την ανάσταση. Παρόλο που δεν υπήρχε διαφορά μεταξύ της εμφάνισης του πνευματικού σώματος εκείνης της στιγμής και της εμφάνισης του Κυρίου Ιησού όπως ήταν πριν, ο Κύριος Ιησούς, εκείνη τη στιγμή, είχε γίνει κάποιος που οι άνθρωποι ένιωθαν σαν ξένο, γιατί είχε γίνει πνευματικό σώμα αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς και, σε σύγκριση με την προηγούμενη σάρκα Του, το πνευματικό αυτό σώμα ήταν πιο ακατάληπτο και δυσνόητο στους ανθρώπους. Δημιούργησε επίσης μεγαλύτερη απόσταση ανάμεσα στον Κύριο Ιησού και στους ανθρώπους, ενώ οι άνθρωποι ένιωθαν στις καρδιές τους πως, εκείνη τη στιγμή, ο Κύριος Ιησούς είχε γίνει πιο μυστηριώδης. Αυτές οι νοήσεις και τα συναισθήματα από πλευράς των ανθρώπων, τους επανέφεραν ξαφνικά σε μια εποχή πίστης σε έναν Θεό που δεν μπορούσαν να δουν ή ν' αγγίξουν. Έτσι, το πρώτο πράγμα που έκανε ο Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του ήταν να επιτρέψει σε όλους να Τον δουν, να επιβεβαιώσει πως Αυτός υπάρχει και να επιβεβαιώσει το γεγονός της ανάστασής Του. Επιπλέον, αυτή η ενέργεια αποκατέστησε τη σχέση Του με τους ανθρώπους στην προηγούμενη κατάστασή της όταν Αυτός εργαζόταν στη σάρκα, όταν ήταν ο Χριστός τον οποίο μπορούσαν να δουν και ν' αγγίξουν. Ένα από τα αποτελέσματα αυτού είναι πως οι άνθρωποι δεν είχαν καμία απολύτως αμφιβολία πως ο Κύριος Ιησούς είχε αναστηθεί από τους νεκρούς αφού είχε καρφωθεί στον σταυρό, και επίσης δεν είχαν καμία αμφιβολία για το έργο του Κυρίου Ιησού για τη λύτρωση της ανθρωπότητας. Ένα

άλλο αποτέλεσμα είναι πως το γεγονός ότι ο Κύριος Ιησούς εμφανίστηκε στους ανθρώπους μετά την ανάστασή Του και τους επέτρεψε να Τον δουν και να Τον αγγίξουν εδραίωσε σταθερά την ανθρωπότητα στην Εποχή της Χάριτος, διασφαλίζοντας πως από εκεί και πέρα, οι άνθρωποι δεν θα επέστρεφαν στην προηγούμενη Εποχή του Νόμου, με την υποτιθέμενη αιτιολογία ότι ο Κύριος Ιησούς «εξαφανίστηκε» ή ότι «έφυγε χωρίς να πει λέξη». Έτσι διασφάλισε ότι θα συνέχιζαν να προχωρούν προς τα εμπρός, ακολουθώντας τις διδαχές του Κυρίου Ιησού και το έργο που Αυτός είχε εκτελέσει. Κατά συνέπεια, άνοιξε επίσημα μια νέα φάση στο έργο της Εποχής της Χάριτος, ενώ, από εκεί και έπειτα, οι άνθρωποι που ζούσαν υπό τον νόμο εξήλθαν επίσημα από τον νόμο και εισήλθαν σε μια νέα περίοδο, μια νέα αρχή. Αυτές είναι οι πολύπλευρες σημασίες της εμφάνισης του Κυρίου Ιησού στην ανθρωπότητα μετά την ανάσταση.

Εφόσον ο Κύριος Ιησούς κατοικούσε τώρα σ' ένα πνευματικό σώμα, πώς μπορούσαν οι άνθρωποι να Τον αγγίξουν και να Τον δουν; Αυτό το ερώτημα θίγει τη σημασία της εμφάνισης του Κυρίου Ιησού στην ανθρωπότητα. Παρατηρήσατε τίποτα στις Γραφικές περικοπές που μόλις διαβάσαμε; Γενικά, τα πνευματικά σώματα δεν είναι ορατά ή απτά, ενώ, μετά την ανάσταση, το έργο που είχε αναλάβει ο Κύριος Ιησούς είχε ήδη ολοκληρωθεί. Επομένως, στη θεωρία, δεν είχε κανέναν απολύτως λόγο να επιστρέψει ανάμεσα στους ανθρώπους για να τους συναντήσει με την αρχική Του μορφή, ωστόσο, η εμφάνιση του πνευματικού σώματος του Κυρίου Ιησού σε ανθρώπους όπως ο Θωμάς έκανε τη σημασία της εμφάνισής Του πιο απτή, ώστε διείσδυσε βαθύτερα στις καρδιές των ανθρώπων. Όταν εμφανίστηκε στον Θωμά, άφησε τον δύσπιστο Θωμά να αγγίξει το χέρι Του, λέγοντάς του: «Φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός». Τα λόγια αυτά και οι ενέργειες αυτές δεν ήταν πράγματα που ήθελε να πει και να κάνει ο Κύριος Ιησούς μόνο αφότου είχε αναστηθεί· στην πραγματικότητα, ήταν πράγματα που ήθελε να πει και να κάνει πριν καρφωθεί στον σταυρό, γιατί οι αμφιβολίες του Θωμά δεν είχαν αρχίσει μόλις τότε, αλλά τον συνόδευσαν καθ' όλη την περίοδο που ακολουθούσε τον Κύριο Ιησού. Είναι εμφανές πως, πριν καρφωθεί στον σταυρό, ο Κύριος Ιησούς είχε ήδη μια κατανόηση για ανθρώπους σαν τον Θωμά. Επομένως, τι μπορούμε να δούμε από αυτό; Παρέμενε ο ίδιος Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του. Η ουσία Του δεν είχε αλλάξει. Ωστόσο, εδώ ήταν ο Κύριος Ιησούς που είχε αναστηθεί από τους νεκρούς και είχε επιστρέψει από τον πνευματικό κόσμο με την αρχική Του εικόνα, με την αρχική Του διάθεση και με την κατανόηση που είχε για την ανθρωπότητα από τον χρόνο Του στη σάρκα, επομένως, πήγε πρώτα στον Θωμά και τον άφησε να αγγίξει το πλευρό Του, όχι μόνο για να επιτρέψει στον Θωμά να δει το πνευματικό Του σώμα μετά την ανάσταση, αλλά και για να τον αφήσει να αγγίξει και να νιώσει την ύπαρξη του πνευματικού Του σώματος και να εγκαταλείψει ολοκληρωτικά τις αμφιβολίες του. Πριν καρφωθεί στον σταυρό ο Κύριος Ιησούς, ο Θωμάς πάντοτε αμφέβαλε πως Αυτός ήταν ο Χριστός και ήταν ανίκανος να πιστέψει. Η πίστη του στον Θεό είχε οικοδομηθεί μόνο πάνω σ' αυτά που μπορούσε να δει με τα ίδια του τα μάτια, πάνω σ' αυτά που μπορούσε να αγγίξει με τα ίδια του τα χέρια. Ο Κύριος

Ιησούς κατανοούσε καλά την πίστη αυτού του είδους ανθρώπων. Πίστευαν μόνο στον επουράνιο Θεό, ενώ δεν πίστευαν καθόλου τον Απεσταλμένο του Θεού ή τον ενσαρκωμένο Χριστό και ούτε Τον δέχονταν. Για να να ομολογήσει και να πιστέψει ο Πέτρος στην ύπαρξη του Κυρίου Ιησού, όπως και να πιστέψει πως Αυτός ήταν πραγματικά ο ενσαρκωμένος Θεός, επέτρεψε στον Θωμά να απλώσει το χέρι του και να αγγίξει το πλευρό Του. Οι αμφιβολίες του Θωμά είχαν καμιά διαφορά πριν και μετά την ανάσταση του Κυρίου Ιησού; Πάντοτε αμφέβαλλε και με εξαίρεση το πνευματικό σώμα του Κυρίου Ιησού που του εμφανίστηκε προσωπικά και του επέτρεψε να αγγίξει τα σημάδια από τα καρφιά στο σώμα Του, δεν υπήρχε καμία περίπτωση να μπορούσε κανείς να εξαλείψει τις αμφιβολίες του και να τον κάνει να τις αποχωριστεί. Έτσι, από τη στιγμή που ο Κύριος Ιησούς επέτρεψε στον Θωμά να αγγίξει το πλευρό Του και να αισθανθεί πραγματικά την ύπαρξη των σημαδιών από τα καρφιά, οι αμφιβολίες του Θωμά εξαφανίστηκαν, κατάλαβε πραγματικά πως ο Κύριος Ιησούς είχε αναστηθεί, και ομολόγησε και πίστεψε πως ο Κύριος Ιησούς ήταν ο πραγματικός Χριστός και ο ενσαρκωμένος Θεός. Παρόλο που την ώρα εκείνη ο Θωμάς δεν αμφέβαλλε πια, είχε χάσει για πάντα την ευκαιρία να συναντηθεί με τον Χριστό. Είχε χάσει για πάντα την ευκαιρία να είναι μαζί Του, να Τον ακολουθεί, να Τον γνωρίσει. Είχε χάσει την ευκαιρία να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Χριστό. Η εμφάνιση και ο λόγος του Κυρίου Ιησού παρείχαν ένα συμπέρασμα και μια ετυμηγορία για την πίστη εκείνων που ήταν γεμάτοι αμφιβολίες. Χρησιμοποίησε τον πραγματικό Του λόγο και τις ενέργειές Του για να πει στους αμφισβητίες, να πει σε εκείνους που πίστευαν μόνο στον Θεό στον ουρανό, αλλά όχι στον Χριστό, το εξής: ο Θεός δεν επιδοκίμαζε την πίστη τους ούτε τους επιδοκίμαζε που Τον ακολουθούσαν, ενώ αμφέβαλλαν γι' Αυτόν. Η μέρα κατά την οποία πίστεψαν πλήρως στον Θεό και στον Χριστό μπορούσε να είναι μόνο η μέρα που ο Θεός ολοκλήρωσε το μέγα Του έργο. Φυσικά, η μέρα εκείνη ήταν επίσης η μέρα που διατυπώθηκε μια ετυμηγορία για τις αμφιβολίες τους. Η στάση τους προς τον Χριστό καθόρισε τη μοίρα τους, οι επίμονες αμφιβολίες τους σήμαιναν πως η πίστη τους δεν απέδωσε κανέναν καρπό γι' αυτούς, ενώ η σκληρότητά τους σήμαινε πως οι ελπίδες τους ήταν μάταιες. Επειδή η πίστη τους στον επουράνιο Θεό τρεφόταν με ψευδαισθήσεις και οι αμφιβολίες τους προς τον Χριστό ήταν στην πραγματικότητα η αληθινή τους στάση προς τον Θεό, παρόλο που άγγιξαν τα σημάδια από τα καρφιά στο σώμα του Κυρίου Ιησού, η πίστη τους παρέμενε ανώφελη και το αποτέλεσμά τους θα μπορούσε να περιγραφεί μόνο ως μια τρύπα στο νερό —ήταν όλο μάταιο. Αυτό που είπε ο Κύριος Ιησούς στον Θωμά ήταν επίσης πολύ ξεκάθαρα ο τρόπος Του να πει σε κάθε άνθρωπο: Ο αναστημένος Κύριος Ιησούς είναι ο Κύριος Ιησούς που πέρασε τριάντα τρία και μισό χρόνια εργαζόμενος ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Παρόλο που είχε καρφωθεί στον σταυρό και είχε βιώσει την κοιλάδα της σκιάς του θανάτου, και παρόλο που είχε βιώσει την ανάσταση, δεν είχε υποστεί καμία αλλαγή σε καμία πτυχή. Παρόλο που τώρα είχε σημάδια από καρφιά στο σώμα Του και παρόλο που είχε αναστηθεί και είχε βγει από τον τάφο, η διάθεσή Του, η κατανόησή Του για την ανθρωπότητα και οι προθέσεις Του προς

την ανθρωπότητα δεν είχαν υποστεί την παραμικρή αλλαγή. Επίσης, έλεγε στους ανθρώπους πως είχε κατέβει από τον σταυρό, είχε θριαμβεύσει επί της αμαρτίας, είχε ξεπεράσει τις κακουχίες και είχε θριαμβεύσει επί του θανάτου. Τα σημάδια από τα καρφιά ήταν απλώς οι αποδείξεις της νίκης Του επί του Σατανά, οι αποδείξεις πως έγινε θυσία υπέρ αμαρτίας για να λυτρώσει επιτυχώς όλη την ανθρωπότητα. Έλεγε στους ανθρώπους πως Αυτός είχε ήδη επωμιστεί τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και πως είχε ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης. Όταν επέστρεψε για να δει τους μαθητές Του, τους είπε αυτό το μήνυμα μέσω της εμφάνισής Του: «Είμαι ακόμα ζωντανός, υπάρχω ακόμα· σήμερα, στέκομαι πραγματικά μπροστά σας για να Με δείτε και να Με αγγίξετε. Θα είμαι πάντοτε μαζί σας». Ο Κύριος Ιησούς ήθελε επίσης να χρησιμοποιήσει την περίπτωση του Θωμά ως προειδοποίηση για τους ανθρώπους στο μέλλον: Παρόλο που δεν μπορείς μήτε να δεις μήτε να αγγίξεις τον Κύριο Ιησού κατά την πίστη σου σ' Αυτόν, είσαι ευλογημένος εξαιτίας της αληθινής σου πίστης, όπως και μπορείς να δεις τον Κύριο Ιησού εξαιτίας της αληθινής σου πίστης, και αυτό το είδος ανθρώπου είναι ευλογημένο.

Ο λόγος αυτός που καταγράφεται στη Βίβλο και που εξέφερε ο Κύριος Ιησούς όταν εμφανίστηκε στον Θωμά προσφέρει μεγάλη βοήθεια σε όλους τους ανθρώπους στην Εποχή της Χάριτος. Η εμφάνισή Του στον Θωμά και τα λόγια που του είπε έχουν επηρεάσει σημαντικά τις γενιές που ακολούθησαν· έχουν παντοτινή σημασία. Ο Θωμάς αντιπροσωπεύει ένα είδος ανθρώπου που πιστεύει στον Θεό, ωστόσο αμφιβάλλει για τον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι είναι καχύποπτοι εκ φύσεως, έχουν μοχθηρές καρδιές, είναι επίβουλοι και δεν πιστεύουν στα πράγματα που μπορεί να επιτύχει ο Θεός. Δεν πιστεύουν στην παντοδυναμία του Θεού και στην κυριαρχία Του, ούτε πιστεύουν στον ενσαρκωμένο Θεό. Ωστόσο, η ανάσταση του Κυρίου Ιησού ερχόταν σε πλήρη αντίθεση μ' εκείνα τα χαρακτηριστικά που είχαν και τους παρείχε την ευκαιρία να ανακαλύψουν τις ίδιες τους τις αμφιβολίες, να αναγνωρίσουν τις ίδιες τους τις αμφιβολίες και να ομολογήσουν την ίδια τους την επιβουλή, καταλήγοντας, έτσι, στο να πιστέψουν πραγματικά στην ύπαρξη και στην ανάσταση του Κυρίου Ιησού. Αυτό που συνέβη με τον Θωμά, προειδοποίησε και επέστησε την προσοχή στις μελλοντικές γενιές, έτσι ώστε περισσότεροι άνθρωποι να μπορέσουν να προειδοποιήσουν τους εαυτούς τους να μην είναι αμφισβητίες σαν τον Θωμά, καθώς και ότι αν γέμιζαν με αμφιβολίες, τότε θα βυθίζονταν στο σκότος. Αν ακολουθείς τον Θεό, αλλά, όπως ακριβώς ο Θωμάς, θέλεις πάντα να αγγίζεις το πλευρό του Κυρίου και να νιώθεις τα σημάδια Του από τα καρφιά για να επιβεβαιώσεις, να επαληθεύσεις και να κάνεις εικασίες σχετικά με το αν υπάρχει ο Θεός ή όχι, τότε ο Θεός θα σε απαρνηθεί. Επομένως, ο Κύριος Ιησούς απαιτεί από τους ανθρώπους να μην είναι σαν τον Θωμά, πιστεύοντας μόνο στα όσα μπορούν να δουν με ίδια τα μάτια τους, αλλά να είναι αγνοί, ειλικρινείς άνθρωποι και να μην τρέφουν αμφιβολίες για τον Θεό, αλλά απλώς να πιστεύουν σ' Αυτόν και να Τον ακολουθούν. Οι άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι ευλογημένοι. Αυτή είναι μια πολύ μικρή απαίτηση που έχει ο Κύριος Ιησούς από τους ανθρώπους, καθώς και είναι μια προειδοποίηση προς τους ακόλουθούς Του.

Η παραπάνω είναι η στάση του Κυρίου Ιησού προς εκείνους που είναι γεμάτοι αμφιβολίες. Επομένως, τι τους είπε και τι έκανε ο Κύριος Ιησούς για εκείνους που είναι ικανοί να πιστεύουν ειλικρινά σ' Αυτόν και να Τον ακολουθούν; Αυτό θα μελετήσουμε στη συνέχεια, μέσω ενός διαλόγου μεταξύ του Κυρίου Ιησού και του Πέτρου.

Στη συζήτηση αυτή, ο Κύριος Ιησούς ρώτησε επανειλημμένως τον Πέτρο ένα πράγμα: «Σίμων, υιέ του Ιωάννη, αγαπάς με;» Αυτό αποτελεί ένα υψηλότερο πρότυπο το οποίο απαίτησε ο Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του από ανθρώπους όπως ο Πέτρος, ανθρώπους που πιστεύουν πραγματικά στον Χριστό και αγωνίζονται για να αγαπούν τον Κύριο. Η ερώτηση αυτή ήταν κάτι σαν έρευνα και ανάκριση, αλλά, ακόμη περισσότερο, ήταν μια απαίτηση και μια προσδοκία από τους ανθρώπους σαν τον Πέτρο. Ο Κύριος Ιησούς χρησιμοποίησε αυτήν την ερωτηματική μέθοδο, έτσι ώστε οι άνθρωποι να συλλογιστούν και να κοιτάξουν μέσα τους και να αναρωτηθούν: Ποιες είναι οι απαιτήσεις του Κυρίου Ιησού από τους ανθρώπους; Αγαπώ τον Κύριο; Είμαι άνθρωπος που αγαπάει τον Θεό; Πώς οφείλω να αγαπώ τον Θεό; Παρόλο που ο Κύριος Ιησούς έκανε μόνο αυτήν την ερώτηση στον Πέτρο, η αλήθεια είναι πως, στην καρδιά Του, θέτοντας στον Πέτρο αυτά τα ερωτήματα, ήθελε να χρησιμοποιήσει αυτήν την ευκαιρία για να απευθύνει αυτό το ίδιο είδος ερώτησης σε περισσότερους ανθρώπους που επιζητούν να αγαπούν τον Θεό. Απλώς, ο Πέτρος είχε την ευλογία να ενεργεί ως ο εκπρόσωπος αυτού του είδους ανθρώπου, να δέχεται αυτές τις ερωτήσεις από το στόμα του ίδιου του Κυρίου Ιησού.

Σε σύγκριση με τα ακόλουθα λόγια που είπε ο Κύριος Ιησούς στον Θωμά μετά την ανάστασή Του: «Φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός», η τριπλά επαναλαμβανόμενη ερώτησή του προς τον Πέτρο: «Σίμων, υιέ του Ιωάννη, αγαπάς με;» επιτρέπει στους ανθρώπους να νιώσουν καλύτερα την αυστηρότητα της στάσης του Κυρίου Ιησού, όπως και το αίσθημα του επείγοντος που ένιωθε όταν τον ρωτούσε. Όσο για τον δύσπιστο Θωμά, με τη δόλια φύση του, ο Κύριος Ιησούς τού επέτρεψε να απλώσει το χέρι του και να αγγίξει τα σημάδια από τα καρφιά στο σώμα Του, γεγονός που τον οδήγησε στο να πιστέψει πως ο Κύριος Ιησούς ήταν ο αναστημένος Υιός του ανθρώπου και στο να αναγνωρίσει την ταυτότητα του Κυρίου Ιησού ως Χριστό. Επιπλέον, παρόλο που ο Κύριος Ιησούς δεν επέπληξε τον Θωμά με αυστηρότητα ούτε και εξέφρασε λεκτικά κάποια σαφή κρίση γι' αυτόν, παρ' όλα αυτά, χρησιμοποίησε πρακτικές ενέργειες για να ενημερώσει τον Θωμά πως τον κατανοούσε, ενώ, ταυτόχρονα, επιδείκνυε τη στάση και την αποφασιστικότητά Του προς αυτό το είδος ανθρώπου. Οι απαιτήσεις και οι προσδοκίες του Κυρίου Ιησού από αυτό το είδος ανθρώπου δεν φαίνονται από αυτά που είπε, επειδή οι άνθρωποι σαν τον Θωμά απλούστατα δεν έχουν ούτε ένα ίχνος αληθινής πίστης. Οι απαιτήσεις που έχει ο Κύριος Ιησούς από αυτούς φτάνουν μέχρι εκεί, αλλά η στάση που Αυτός αποκάλυψε προς τους ανθρώπους σαν τον Πέτρο είναι τελείως διαφορετική. Δεν απαίτησε από τον Πέτρο να απλώσει το χέρι του και να αγγίξει τα σημάδια Του από τα καρφιά, ούτε είπε στον Πέτρο: «Μη γίνου άπιστος αλλά πιστός». Αντιθέτως, έκανε στον Πέτρο την ίδια ερώτηση

επανειλημμένα. Η ερώτηση προκαλούσε σκέψεις και ήταν γεμάτη νόημα, μια ερώτηση που δεν μπορεί παρά να κάνει κάθε ακόλουθο του Χριστού να νιώσει μετάνοια και φόβο, αλλά και να νιώσει την ανήσυχη και λυπημένη διάθεση του Κυρίου Ιησού. Επιπλέον, όταν πονούν πολύ και υποφέρουν, είναι πιο ικανοί να κατανοήσουν το ενδιαφέρον και τη φροντίδα του Κυρίου Ιησού Χριστού· συνειδητοποιούν τις ελικρινείς Του διδαχές και τις αυστηρές Του απαιτήσεις για αγνούς και έντιμους ανθρώπους. Η ερώτηση του Κυρίου Ιησού επιτρέπει στους ανθρώπους να νιώσουν πως οι προσδοκίες που έχει ο Κύριος από τους ανθρώπους και που αποκαλύπτονται σ' αυτόν τον απλό λόγο, δεν είναι απλώς να πιστεύεις σ' Αυτόν και να Τον ακολουθείς, αλλά να επιτύχεις να έχεις αγάπη, να αγαπάς τον Κύριό σου και τον Θεό σου. Αυτό το είδος αγάπης είναι στοργικό και υπάκουο. Είναι οι άνθρωποι που ζουν για τον Θεό, πεθαίνουν για τον Θεό, αφιερώνουν τα πάντα στον Θεό, και δαπανούν και δίνουν τα πάντα για τον Θεό. Αυτό το είδος αγάπης σημαίνει επίσης να δίνει κανείς στον Θεό παρηγοριά, επιτρέποντάς Του να απολαμβάνει τη μαρτυρία και να αναπαύεται. Είναι η ανταπόδοση της ανθρωπότητας στον Θεό, η ευθύνη, η υποχρέωση και το καθήκον του ανθρώπου, και είναι μια οδός που πρέπει να ακολουθούν οι άνθρωποι καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Οι τρεις αυτές ερωτήσεις ήταν μια απαίτηση και μια προτροπή που έκανε ο Κύριος Ιησούς προς τον Πέτρο και προς όλους τους ανθρώπους που θα οδηγούνταν στην τελείωση. Ήταν οι τρεις αυτές ερωτήσεις που οδήγησαν και παρακίνησαν τον Πέτρο να ακολουθήσει το μονοπάτι του στη ζωή ως το τέλος, ενώ ήταν οι ερωτήσεις αυτές κατά την αναχώρηση του Κυρίου Ιησού που οδήγησαν τον Πέτρο να ξεκινήσει στο μονοπάτι του προς την τελείωση, που τον οδήγησαν, χάρη στην αγάπη του για τον Κύριο, να φροντίζει την καρδιά του Κυρίου, να υπακούει στον Κύριο, να προσφέρει παρηγοριά στον Κύριο και να προσφέρει ολόκληρη τη ζωή του και όλο του το είναι χάρη στην αγάπη του.

Κατά την Εποχή της Χάριτος, το έργο του Θεού αφορούσε κυρίως δύο είδη ανθρώπων. Το πρώτο ήταν το είδος του ανθρώπου που πίστευε σ' Αυτόν και Τον ακολουθούσε, που μπορούσε να τηρεί τις εντολές Του και να σηκώνει τον σταυρό, και που μπορούσε να μείνει πιστός στην οδό της Εποχής της Χάριτος. Αυτό το είδος ανθρώπου θα λάμβανε την ευλογία του Θεού και θα απολάμβανε τη χάρη του Θεού. Το δεύτερο είδος ανθρώπου ήταν σαν τον Πέτρο — κάποιος που μπορούσε να οδηγηθεί στην τελείωση. Έτσι, αφού αναστήθηκε ο Κύριος Ιησούς, έκανε πρώτα τα δύο αυτά πλέον σημαντικά πράγματα. Το ένα έγινε με τον Θωμά, το άλλο με τον Πέτρο. Τι αντιπροσωπεύουν αυτά τα δυο πράγματα; Αντιπροσωπεύουν τις πραγματικές προθέσεις του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας; Αντιπροσωπεύουν την ελικρίνεια του Θεού προς την ανθρωπότητα; Το έργο που Αυτός έκανε με τον Θωμά ήταν για να προειδοποιήσει τους ανθρώπους να μην είναι δύσπιστοι, αλλά απλώς να πιστεύουν. Το έργο που έκανε με τον Πέτρο ήταν για να ενδυναμώσει την πίστη των ανθρώπων σαν τον Πέτρο και για να κάνει ξεκάθαρες τις απαιτήσεις Του από αυτό το είδος ανθρώπου, να δείξει ποιους στόχους θα έπρεπε να επιδιώκουν.

Αφού αναστήθηκε ο Κύριος Ιησούς, εμφανίστηκε στους ανθρώπους που Αυτός θεώρησε απαραίτητο, μίλησε μαζί τους, διατύπωσε τις απαιτήσεις Του από αυτούς, αφήνοντας πίσω τις προθέσεις και τις προσδοκίες Του για τους ανθρώπους. Με άλλα λόγια, ως ο ενσαρκωμένος Θεός, το ενδιαφέρον Του για την ανθρωπότητα και οι απαιτήσεις Του από τους ανθρώπους δεν άλλαξαν ποτέ· αυτά παρέμειναν τα ίδια όταν ήταν ενσαρκωμένος και όταν ήταν στο πνευματικό Του σώμα αφού καρφώθηκε στον σταυρό και αναστήθηκε. Ενδιαφερόταν για τους μαθητές αυτούς πριν βρεθεί πάνω στον σταυρό, και στην καρδιά Του, ήταν ξεκάθαρος όσον αφορά την κατάσταση του κάθε ανθρώπου και κατανοούσε τα ελαττώματα κάθε ανθρώπου και, φυσικά, η κατανόηση Του για κάθε άνθρωπο αφότου πέθανε, αναστήθηκε και έγινε πνευματικό σώμα, ήταν η ίδια όπως ήταν όταν Αυτός ήταν στη σάρκα. Γνώριζε πως οι άνθρωποι δεν ήταν απολύτως βέβαιοι για την ταυτότητά Του ως Χριστός, αλλά, κατά το διάστημά Του στη σάρκα, δεν διατύπωσε αυστηρές απαιτήσεις από τους ανθρώπους. Ωστόσο, αφού είχε αναστηθεί, εμφανίστηκε σ' αυτούς και φρόντισε να βεβαιωθούν απολύτως για το γεγονός πως ο Κύριος Ιησούς είχε έλθει από τον Θεό και πως ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός, ενώ χρησιμοποίησε το γεγονός της εμφάνισης και της ανάστασής Του ως το μεγαλύτερο όραμα και το κίνητρο της δια βίου επιδίωξης της ανθρωπότητας. Η ανάστασή Του από τον θάνατο, όχι μόνο ενδυνάμωσε όλους όσοι Τον ακολουθούσαν, αλλά επίσης εφάρμοσε πλήρως, ανάμεσα στην ανθρωπότητα, το έργο Του της Εποχής της Χάριτος, με αποτέλεσμα το ευαγγέλιο της σωτηρίας του Κυρίου Ιησού στην Εποχή της Χάριτος να αρχίσει να διαδίδεται σταδιακά σε κάθε γωνιά της ανθρωπότητας. Θα έλεγες πως η εμφάνιση του Κυρίου Ιησού μετά την ανάστασή Του είχε καμιά σημασία; Αν, εκείνη την περίοδο, ήσουν ο Θωμάς ή ο Πέτρος και συναντούσες αυτό το τόσο βαρυσήμαντο πράγμα στη ζωή σου, τι είδους επίπτωση θα είχε πάνω σου; Θα το είχες δει σαν το καλύτερο και το σπουδαιότερο όραμα στη ζωή της πίστης σου στον Θεό; Θα το είχες δει σαν δύναμη που θα σε παρακινούσε καθώς ακολουθούσες τον Θεό, αγωνιζόσουν για να Τον ικανοποιείς και επεδίωκες να αγαπήσεις τον Θεό σε ολόκληρη τη ζωή σου; Θα είχες δαπανήσει μια ζωή προσπαθειών για να διαδώσεις αυτό το σπουδαιότερο από όλα τα οράματα; Θα είχες αποδεχθεί τη διάδοση της σωτηρίας του Κυρίου Ιησού ως αποστολή από τον Θεό; Παρόλο που δεν το έχετε βιώσει αυτό, τα δύο παραδείγματα του Θωμά και του Πέτρου ήδη αρκούν για να αποκτήσουν οι σύγχρονοι άνθρωποι μια σαφή κατανόηση του Θεού και του θελήματός Του. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως, αφού ο Θεός ενσαρκώθηκε, αφού βίωσε προσωπικά τη ζωή ανάμεσα στην ανθρωπότητα και βίωσε προσωπικά την ανθρώπινη ζωή και, αφού είδε την εξαχρέωση της ανθρωπότητας και την κατάσταση της ανθρώπινης ζωής εκείνη την περίοδο, ο Θεός στη σάρκα ένιωσε πιο βαθιά πόσο ανήμπορη, οικτρή και αξιοθρήνητη είναι η ανθρωπότητα. Ο Θεός απέκτησε περισσότερη ενσυναίσθηση για την ανθρώπινη κατάσταση, λόγω της ανθρώπινης φύσης που διέθετε όταν ζούσε στη σάρκα, λόγω των σαρκικών ενστίκτων Του. Αυτό Τον οδήγησε να νιώσει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τους ακόλουθούς Του. Αυτά είναι πιθανόν πράγματα που δεν μπορείτε να κατανοήσετε, αλλά μπορώ να περιγράψω αυτήν

την ανησυχία και το ενδιαφέρον που ένιωσε ο Θεός στη σάρκα προς καθέναν από τους ακόλουθούς Του, χρησιμοποιώντας δύο λέξεις: «έντονο ενδιαφέρον». Παρόλο που ο όρος αυτός προέρχεται από τη γλώσσα των ανθρώπων και παρόλο που είναι άκρως ανθρώπινος, εντούτοις πραγματικά εκφράζει και περιγράφει τα συναισθήματα του Θεού για τους ακόλουθούς Του. Όσο για το έντονο ενδιαφέρον του Θεού για τους ανθρώπους, κατά τη διάρκεια των εμπειριών σας, σταδιακά θα το νιώσετε και θα πάρετε μια γεύση απ' αυτό. Ωστόσο, αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο κατανοώντας σταδιακά τη διάθεση του Θεού, με βάση την επιδίωξη μιας αλλαγής στη δική σας τη διάθεση. Όταν ο Κύριος Ιησούς έκανε αυτήν την εμφάνιση, αυτό οδήγησε το έντονο ενδιαφέρον Του για τους ακόλουθούς Του στην ανθρώπινη φύση στο να υλοποιηθεί και να περάσει στο πνευματικό Του σώμα ή, μπορεί να πει κανείς, στη θεϊκή Του φύση. Η εμφάνισή Του επέτρεψε στους ανθρώπους να βιώσουν για άλλη μια φορά και να νιώσουν το ενδιαφέρον και τη φροντίδα του Θεού, αποδεικνύοντας, ταυτόχρονα, δυναμικά πως ο Θεός είναι Αυτός που εγκαινιάζει μια εποχή, που ξεδιπλώνει μια εποχή και που τελειώνει, επίσης, μια εποχή. Μέσω της εμφάνισής Του, ενδυνάμωσε την πίστη όλων των ανθρώπων και απέδειξε στον κόσμο το γεγονός πως είναι ο Θεός ο ίδιος. Αυτό έδωσε στους ακόλουθούς Του αιώνια επιβεβαίωση, ενώ, μέσω της εμφάνισής Του, εγκαινίασε επίσης μια φάση του έργου Του στη νέα εποχή.

13. Ο Ιησούς τρώει ψωμί και εξηγεί τις Γραφές μετά την ανάστασή Του

Λουκ. 24:30-32 Και αφού εκάθησε μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον άρτον ευλόγησε και κόψας έδιδεν εις αυτούς. Αυτών δε διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός έγεινεν άφαντος απ' αυτών. Και είπον προς αλλήλους· Δεν εκαίετο εν υμίν η καρδιά ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφάς;

14. Οι μαθητές δίνουν στον Ιησού να φάει ψητό ψάρι

Λουκ. 24:36-43 Ενώ δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. Εκείνοι δε εκπλαγέντες και έμφοβοι γενόμενοι ενόμιζον ότι έβλεπον πνεύμα. Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε τεταραγμένοι; και διά τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατέ με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. Και τούτο ειπών, έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας. Ενώ δε αυτοί ηπίστουν έτι από της χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς· Έχετε τι φαγώσιμον ενταύθα; Οι δε έδωκαν εις αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν μέλιτος. Και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν.

Στη συνέχεια, θα εξετάσουμε τα παραπάνω εδάφια των Γραφών. Το πρώτο εδάφιο εξιστορεί πως ο Κύριος Ιησούς τρώει ψωμί και εξηγεί τις Γραφές μετά την ανάστασή Του, ενώ το δεύτερο εδάφιο εξιστορεί πως ο Κύριος Ιησούς τρώει ένα ψητό ψάρι. Πώς σας βοηθούν τα δύο αυτά εδάφια να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού; Μπορείτε να φανταστείτε την εικόνα που σχηματίζεται από αυτές τις περιγραφές του Κυρίου Ιησού

που να τρώει ψωμί και μετά ένα ψητό ψάρι; Μπορείτε να φανταστείτε πώς μπορεί να νιώθατε αν ο Κύριος Ιησούς στεκόταν μπροστά σας τρώγοντας ψωμί; Ή αν έτρωγε στο ίδιο τραπέζι μ' εσάς, αν έτρωγε ψάρι και ψωμί με τους ανθρώπους, τι είδους συναίσθημα θα είχατε εκείνη τη στιγμή; Αν ένιωθε πολύ κοντά με τον Κύριο, πως Αυτός είναι πολύ οικείος με εσένα, τότε το συναίσθημα αυτό είναι σωστό. Αυτό ακριβώς το αποτέλεσμα ήθελε να επιτύχει ο Κύριος Ιησούς τρώγοντας ψωμί και ψάρι μπροστά στον συναγμένο λαό μετά την ανάστασή Του. Αν ο Κύριος Ιησούς είχε μόνο μιλήσει με τους ανθρώπους μετά την ανάστασή Του, αν αυτοί δεν μπορούσαν να νιώσουν τη σάρκα και τα οστά Του, αλλά αντίθετα ένιωθαν πως Αυτός ήταν ένα απρόσιτο Πνεύμα, πώς θα είχαν αισθανθεί; Δεν θα είχαν απογοητευτεί; Νιώθοντας απογοητευμένοι, δεν θα είχαν νιώσει εγκαταλελειμμένοι οι άνθρωποι; Δεν θα είχαν νιώσει μια απόσταση μεταξύ των ίδιων και του Κυρίου Ιησού Χριστού; Τι είδους αρνητικό αντίκτυπο θα είχε δημιουργήσει αυτή η απόσταση στη σχέση των ανθρώπων με τον Θεό; Σίγουρα οι άνθρωποι θα είχαν νιώσει φοβισμένοι, πως δεν θα τολμούσαν να έλθουν κοντά Του, κι έτσι η στάση που θα είχαν υιοθετήσει θα ήταν να Τον κρατούν σε μια σεβαστή απόσταση. Από εκεί και πέρα, θα είχαν αποκόψει τη στενή τους σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό και θα είχαν επιστρέψει στη σχέση που είχε η ανθρωπότητα με τον Θεό στον ουρανό πριν από την Εποχή της Χάριτος. Το πνευματικό σώμα που δεν μπορούσαν να αγγίξουν ή να αισθανθούν οι άνθρωποι θα είχε οδηγήσει στην εκρίζωση της οικειότητάς τους με τον Θεό, όπως και θα είχε κάνει τη στενή εκείνη σχέση, η οποία δημιουργήθηκε κατά τη ζωή του Κυρίου Ιησού Χριστού στη σάρκα, χωρίς να υπάρχει απόσταση μεταξύ Αυτού και των ανθρώπων, να πάψει να υφίσταται. Τα μόνα πράγματα που προκαλούσε στους ανθρώπους το πνευματικό σώμα ήταν συναισθήματα φόβου, αποφυγής και ένα βλέμμα δίχως λόγια. Δεν θα είχαν τολμήσει να Τον πλησιάσουν ή να επιδοθούν σε διάλογο μαζί Του, πόσο μάλλον να Τον ακολουθήσουν, να Τον εμπιστευτούν ή να Τον θαυμάσουν. Ο Θεός δεν επιθυμούσε να δει αυτό το είδος συναισθήματος που είχαν οι άνθρωποι γι' Αυτόν. Δεν ήθελε να δει τους ανθρώπους να Τον αποφεύγουν ή να απομακρύνονται απ' Αυτόν· το μόνο που ήθελε ήταν να Τον κατανοήσουν οι άνθρωποι, να Τον πλησιάσουν και να γίνουν η οικογένειά Του. Αν η ίδια σου η οικογένεια, τα παιδιά σου, σε έβλεπαν και δεν σε αναγνώριζαν, δεν τολμούσαν να σε πλησιάσουν και πάντα σε απέφευγαν, αν δεν μπορούσες να αποκτήσεις την κατανόησή τους για όλα όσα είχατε κάνει γι' αυτούς, πώς θα αισθανόσουν; Δεν θα ήταν επώδυνο; Δεν θα ήσουν συντετριμμένος; Έτσι ακριβώς αισθάνεται ο Θεός όταν Τον αποφεύγουν οι άνθρωποι. Έτσι, μετά την ανάστασή Του, ο Κύριος Ιησούς εμφανίστηκε στους ανθρώπους πάλι με τη μορφή σάρκας και οστών, και συνέχιζε να τρώει και να πίνει με αυτούς. Ο Θεός βλέπει τους ανθρώπους ως οικογένεια και ο Θεός θέλει η ανθρωπότητα να Τον βλέπει επίσης ως τον πιο αγαπητό σ' αυτήν· μόνο έτσι μπορεί ο Θεός να κερδίσει πραγματικά τους ανθρώπους και μόνο έτσι μπορούν οι άνθρωποι να αγαπούν και να λατρεύουν πραγματικά τον Θεό. Τώρα μπορείτε να κατανοήσετε την πρόθεσή Μου όταν διάλεξα αυτά τα δύο εδάφια των Γραφών, στις

οποίες ο Κύριος Ιησούς τρώει ψωμί και εξηγεί τις Γραφές μετά την ανάστασή Του και στις οποίες οι μαθητές Του δίνουν ένα ψητό ψάρι για να φάει;

Μπορεί να ειπωθεί ότι είχε μελετηθεί σοβαρά η σειρά των πραγμάτων που είπε και έκανε ο Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του. Αυτά τα πράγματα ήταν γεμάτα με την καλοσύνη και τη στοργή που είχε ο Θεός προς την ανθρωπότητα, όπως και γεμάτα με την εκτίμηση και τη σχολαστική φροντίδα που Αυτός είχε για τη στενή σχέση που είχε δημιουργήσει με την ανθρωπότητα κατά τον χρόνο Του στη σάρκα. Ακόμη περισσότερο, ήταν γεμάτα με τη νοσταλγία και τη λαχτάρα που Αυτός ένιωθε για τη ζωή Του στην οποία έτρωγε και ζούσε μαζί με τους ακόλουθούς Του κατά τον χρόνο Του στη σάρκα. Έτσι, ο Θεός δεν ήθελε οι άνθρωποι να νιώθουν απόσταση ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο ούτε και ήθελε να απομακρυνθεί η ανθρωπότητα από τον Θεό. Ακόμη περισσότερο, δεν ήθελε να νιώσει η ανθρωπότητα πως ο Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του δεν ήταν πια ο Κύριος που είχε υπάρξει τόσο οικείος με τους ανθρώπους, πως δεν ήταν πια μαζί με την ανθρωπότητα επειδή είχε επιστρέψει στον πνευματικό κόσμο, είχε επιστρέψει στον Πατέρα τον οποίο οι άνθρωποι ποτέ δεν μπορούσαν να δουν ή να φτάσουν. Δεν ήθελε οι άνθρωποι να νιώσουν πως είχε προκύψει κάποια διαφορά στη θέση μεταξύ Αυτού και της ανθρωπότητας. Όταν ο Θεός βλέπει ανθρώπους που θέλουν να Τον ακολουθήσουν, αλλά που Τον κρατούν σε σεβαστή απόσταση, η καρδιά Του πονά, γιατί αυτό σημαίνει πως οι καρδιές τους είναι πολύ μακριά απ' Αυτόν και πως θα Του είναι πολύ δύσκολο να κερδίσει τις καρδιές τους. Επομένως, αν Αυτός είχε εμφανιστεί στους ανθρώπους σε ένα πνευματικό σώμα που δεν μπορούσαν να δουν ή ν' αγγίξουν, αυτό θα είχε απομακρύνει τον άνθρωπο από τον Θεό για άλλη μια φορά, όπως και θα είχε οδηγήσει την ανθρωπότητα να θεωρήσει εσφαλμένα πως ο Χριστός, μετά την ανάστασή Του, είχε υπερυψωθεί, πως ήταν διαφορετικής φύσης από τους ανθρώπους και πως ήταν κάποιος που δεν μπορούσε πια να μοιραστεί το τραπέζι με ανθρώπους και να φάει μαζί τους, επειδή οι άνθρωποι είναι αμαρτωλοί, ακάθαρτοι και ποτέ δεν μπορούν να πλησιάσουν τον Θεό. Για να διαλύσει αυτές τις παρανοήσεις της ανθρωπότητας, ο Κύριος Ιησούς έκανε διάφορα από τα πράγματα που συνήθιζε να κάνει στη σάρκα, όπως καταγράφεται στη Βίβλο: «λαβών τον άρτον ευλόγησε και κόψας έδιδεν εις αυτούς». Τους εξήγησε επίσης τις Γραφές, όπως συνήθιζε να κάνει στο παρελθόν. Όλα αυτά τα πράγματα που έκανε ο Κύριος Ιησούς, έκαναν κάθε άνθρωπο που Τον έβλεπε να νιώθει πως ο Κύριος δεν είχε αλλάξει, πως ήταν ακόμα ο ίδιος Κύριος Ιησούς. Παρόλο που είχε καρφωθεί στον σταυρό και είχε βιώσει τον θάνατο, είχε αναστηθεί και δεν είχε αφήσει την ανθρωπότητα. Είχε επιστρέψει για να βρίσκεται ανάμεσα στους ανθρώπους, ενώ τίποτα σχετικά μ' Αυτόν δεν είχε αλλάξει. Ο Υιός του ανθρώπου που στεκόταν ενώπιον των ανθρώπων ήταν ακόμα ο ίδιος Κύριος Ιησούς. Η συμπεριφορά Του και ο τρόπος με τον οποίο συζητούσε με τους ανθρώπους έμοιαζαν ιδιαίτερα οικεία. Εξακολουθούσε να είναι τόσο γεμάτος στοργική καλοσύνη, χάρη και μακροθυμία —εξακολουθούσε να είναι ο ίδιος Κύριος Ιησούς που αγαπούσε τους άλλους όπως αγαπούσε τον εαυτό Του, που μπορούσε να συγχωρήσει την ανθρωπότητα

εβδομήντα επί επτά. Όπως έκανε πάντα πριν, Αυτός έφαγε με τους ανθρώπους, συζήτησε μαζί τους τις Γραφές και, το σπουδαιότερο, ήταν πλασμένος από σάρκα και οστά, και μπορούσαν να Τον δουν και να Τον αγγίξουν, ακριβώς όπως πρότερα. Ο Υιός του ανθρώπου καθώς ήταν επέτρεψε στους ανθρώπους να νιώσουν οικειότητα, να αισθανθούν άνετα και να νιώσουν τη χαρά του να ανακτάς κάτι που είχε χαθεί. Με σπουδαία ευκολία, εκείνοι ξεκίνησαν με θάρρος και σιγουριά να βασίζονται πάνω Του και να θαυμάζουν αυτόν τον Υιό του ανθρώπου που μπορούσε να συγχωρήσει την ανθρωπότητα για τις αμαρτίες της. Ξεκίνησαν επίσης να προσεύχονται στο όνομα του Κυρίου Ιησού δίχως δισταγμό, να προσεύχονται να λάβουν τη χάρη Του, την ευλογία Του και να αποκτήσουν γαλήνη και χαρά από Αυτόν, να λάβουν τη φροντίδα και την προστασία Του, όπως και ξεκίνησαν να θεραπεύουν τους ασθενείς και να εκβάλλουν τα δαιμόνια στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

Κατά το διάστημα που ο Κύριος Ιησούς εργάστηκε στη σάρκα, οι περισσότεροι από τους ακόλουθούς Του δεν μπορούσαν να επαληθεύσουν πλήρως την ταυτότητά Του και τα όσα είπε. Όταν πλησίαζε στον σταυρό, οι ακόλουθοί Του διατηρούσαν μια στάση παρατήρησης. Ύστερα, από τη στιγμή που καρφώθηκε στον σταυρό έως ότου ενταφιάστηκε, οι άνθρωποι διατηρούσαν μια στάση απογοήτευσης προς Αυτόν. Κατά το διάστημα αυτό, οι άνθρωποι είχαν ήδη περάσει, στις καρδιές τους, από την αμφιβολία σχετικά με τα πράγματα που είχε πει ο Κύριος Ιησούς κατά τον χρόνο Του στη σάρκα στην απόλυτη άρνησή τους. Ύστερα, όταν εξήλθε από τον τάφο και εμφανίστηκε στους ανθρώπους, στον έναν μετά τον άλλον, η πλειοψηφία των όσων Τον είδαν με τα ίδια τους τα μάτια ή άκουσαν τα νέα της ανάστασής Του άλλαξαν σταδιακά τη στάση τους από την άρνηση στον σκεπτικισμό. Μόνο όταν ο Κύριος Ιησούς ζήτησε από τον Θωμά να αγγίξει το πλευρό Του με το χέρι του και όταν έκοψε το ψωμί και το έφαγε μπροστά στο πλήθος μετά την ανάστασή Του και, κατόπιν, προχώρησε στο να φάει ένα ψητό ψάρι μπροστά τους, δέχτηκαν αυτοί πραγματικά το γεγονός πως ο Κύριος Ιησούς ήταν ο Χριστός στη σάρκα. Θα μπορούσατε να πείτε πως ήταν λες και το πνευματικό αυτό σώμα με σάρκα και οστά, που στεκόταν ενώπιον εκείνων των ανθρώπων, αφύπνιζε τον καθένα τους από κάποιο όνειρο: Ο Υιός του ανθρώπου που στεκόταν μπροστά τους ήταν Εκείνος που υπήρχε από αμνημονεύτων χρόνων. Είχε μορφή, σάρκα και οστά, και είχε ήδη ζήσει και φάει στο πλευρό της ανθρωπότητας για μεγάλο διάστημα... Τη στιγμή εκείνη, οι άνθρωποι αισθάνθηκαν πως η ύπαρξή Του ήταν τόσο αληθινή και τόσο υπέροχη. Την ίδια στιγμή, ήταν επίσης τόσο περιχαρείς και ευτυχισμένοι, και κατακλυσμένοι από συναισθήματα. Η επανεμφάνισή Του επέτρεψε στους ανθρώπους να δουν πραγματικά την ταπεινότητά Του, να νιώσουν την εγγύτητά Του και την προσήλωσή Του στην ανθρωπότητα, και να νιώσουν πόσο πολύ τους σκέφτοταν Εκείνος. Η σύντομη αυτή επανασύνδεση, έκανε τους ανθρώπους που είδαν τον Κύριο Ιησού να νιώσουν σαν να είχε περάσει μια ζωή. Οι χαμένες, μπερδεμένες, φοβισμένες, ανήσυχες, γεμάτες λαχτάρα και μουδιασμένες τους καρδιές βρήκαν παρηγοριά. Δεν είχαν πια αμφιβολίες και δεν ήταν πια απογοητευμένοι, γιατί ένιωθαν πως πλέον υπήρχε ελπίδα και κάτι στο οποίο

μπορούσαν να στηριχτούν. Ο Υιός του ανθρώπου που στεκόταν τότε ενώπιόν τους θα ήταν πάντοτε η οπισθοφυλακή τους· θα ήταν ο ισχυρός τους πύργος, το καταφύγιο τους για όλη την αιωνιότητα.

Παρόλο που ο Κύριος Ιησούς είχε αναστηθεί, η καρδιά και το έργο Του δεν είχαν αφήσει την ανθρωπότητα. Εμφανιζόμενος στους ανθρώπους, τους είπε πως σε όποια μορφή κι αν υπήρχε Αυτός, θα συνόδευε τους ανθρώπους, θα βάδιζε μαζί τους και θα ήταν μαζί τους παντού και πάντα. Τους είπε πως, παντού και πάντα, θα φρόντιζε την ανθρωπότητα και θα την καθοδηγούσε, θα της επέτρεπε να Τον βλέπει και να Τον αγγίζει, και θα διασφάλιζε να μη νιώθει ποτέ ξανά αβοήθητη. Ο Κύριος Ιησούς ήθελε να μάθουν οι άνθρωποι πως δεν ζουν μόνοι σ' αυτόν τον κόσμο. Η ανθρωπότητα έχει τη φροντίδα του Θεού· ο Θεός είναι μαζί της. Οι άνθρωποι μπορούν πάντοτε να στηρίζονται στον Θεό και Αυτός αποτελεί οικογένεια για τον κάθε ακόλουθό Του. Με στήριγμα τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα νιώθει πια μόνη ή αβοήθητη, ενώ εκείνοι που Τον δέχονται ως προσφορά περί αμαρτίας τους, δεν θα είναι πια δέσμιοι της αμαρτίας. Στα μάτια των ανθρώπων, αυτά τα τμήματα του έργου Του που εκτέλεσε ο Κύριος Ιησούς μετά την ανάστασή Του, ήταν πολύ μικρά πράγματα, αλλά, όπως το βλέπω Εγώ, το κάθε ένα πράγμα που έκανε ήταν τόσο γεμάτο νόημα, τόσο πολύτιμο, τόσο σημαντικό και βαρυσήμαντο.

Παρόλο που ο χρόνος που πέρασε ο Κύριος Ιησούς εκτελώντας έργο στη σάρκα ήταν γεμάτος κακουχίες και βάσανα, εκπλήρωσε ολοκληρωτικά και απόλυτα το έργο Του την εποχή εκείνη στη σάρκα, για να λυτρώσει την ανθρωπότητα μέσω της εμφάνισής Του στο πνευματικό Του σώμα από σάρκα και αίμα. Ξεκίνησε τη διακονία Του με την ενσάρκωσή Του και ολοκλήρωσε τη διακονία Του με την εμφάνισή Του στην ανθρωπότητα στη σαρκική Του μορφή. Προανήγγειλε την Εποχή της Χάριτος, ξεκινώντας τη νέα εποχή μέσω της ταυτότητάς Του ως Χριστός. Μέσω της ταυτότητάς Του ως Χριστός, επιτέλεσε έργο στην Εποχή της Χάριτος, ενώ ενδυνάμωσε και οδήγησε όλους τους ακόλουθούς Του στην Εποχή της Χάριτος. Για το έργο του Θεού, μπορεί να ειπωθεί πως Αυτός πραγματικά ολοκληρώνει αυτό που αρχίζει. Υπάρχουν στάδια και ένα σχέδιο, και το έργο είναι γεμάτο με τη σοφία, την παντοδυναμία, τις θαυμαστές Του πράξεις, και την αγάπη και το έλεός Του. Φυσικά, ο κύριος άξονας που διέρχεται από όλο το έργο του Θεού, είναι η φροντίδα Του για την ανθρωπότητα· είναι διαποτισμένο με το ενδιαφέρον που Αυτός νιώθει και που ποτέ δεν μπορεί να παραμερίσει. Σε αυτούς τους στίχους της Βίβλου, σε καθετί που ο Κύριος Ιησούς έκανε μετά την ανάστασή Του, αποκαλύφθηκαν οι αμετάβλητες ελπίδες και το ενδιαφέρον του Θεού για την ανθρωπότητα, όπως και η σχολαστική φροντίδα Του και η αγάπη Του για την ανθρωπότητα. Τίποτε από αυτά δεν έχει αλλάξει ποτέ μέχρι και τη σημερινή ημέρα —μπορείτε να το δείτε; Όταν το βλέπετε αυτό, οι καρδιές σας δεν πλησιάζουν ασυναίσθητα τον Θεό; Αν ζούσατε σ' εκείνη την εποχή και σας εμφανιζόταν ο Κύριος Ιησούς, μετά την ανάστασή Του σε μια υλική μορφή για να Τον δείτε και, αν καθόταν μπροστά σας, έτρωγε ψωμί και ψάρι, σας εξηγούσε τις Γραφές και μιλούσε μαζί σας,

τότε πώς θα αισθανόσασταν; Θα αισθανόσασταν ευτυχισμένοι; Ή θα αισθανόσασταν ένοχοι; Οι πρότερες παρανοήσεις και η αποφυγή του Θεού, οι διαμάχες με τον Θεό και οι αμφιβολίες γι' Αυτόν, δεν θα εξαφανίζονταν όλες έτσι απλά; Η σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπου δεν θα γινόταν πιο κανονική και πρέπουσα;

Ερμηνεύοντας τα περιορισμένα αυτά κεφάλαια της Βίβλου, εντοπίζετε καμιά ατέλεια στη διάθεση του Θεού; Εντοπίζετε καμιά νόθευση στην αγάπη του Θεού; Βλέπετε καθόλου απάτη ή κακό στην παντοδυναμία ή στη σοφία του Θεού; Σίγουρα όχι! Τώρα, μπορείτε να πείτε με σιγουριά πως ο Θεός είναι άγιος; Μπορείτε να πείτε με σιγουριά πως κάθε ένα από τα συναισθήματα του Θεού αποτελεί μια αποκάλυψη της ουσίας και της διάθεσής Του; Ελπίζω πως αφού διαβάσατε τα λόγια αυτά, η κατανόηση που αποκτήσατε από αυτά θα σας βοηθήσει και θα σας αποφέρει οφέλη στην επιδίωξή σας για αλλαγή διάθεσης και φόβο Θεού και πως τα λόγια αυτά θα σας αποφέρουν καρπούς, καρπούς που θα αυξάνονται μέρα με τη μέρα, ώστε κατά τη διαδικασία αυτής της επιδίωξης να έρθετε όλο και πιο κοντά στον Θεό, όλο και πιο κοντά στο πρότυπο που απαιτεί ο Θεός. Δεν θα βαριέστε πια την επιδίωξη της αλήθειας και δεν θα νιώθετε πια πως η επιδίωξη της αλήθειας και η αλλαγή της διάθεσης είναι κάτι το φορτικό ή το περιττό. Αντιθέτως, παρακινημένοι από την έκφραση της πραγματικής διάθεσης του Θεού και την αγία ουσία του Θεού, θα λαχταράτε το φως, θα λαχταράτε τη δικαιοσύνη και θα αγωνίζεστε για να επιδιώκετε την αλήθεια, να επιδιώκετε την ικανοποίηση του θελήματος του Θεού και θα γίνετε ένας άνθρωπος που έχει κερδηθεί από τον Θεό· θα γίνεται ένας πραγματικός άνθρωπος.

Σήμερα έχουμε μιλήσει για ορισμένα πράγματα που έκανε ο Θεός στην Εποχή της Χάριτος, όταν ενσαρκώθηκε για πρώτη φορά. Από τα πράγματα αυτά, είδαμε τη διάθεση που Αυτός εξέφρασε και αποκάλυψε στη σάρκα, καθώς και την κάθε πτυχή αυτού που Αυτός έχει και είναι. Όλες αυτές οι πτυχές αυτού που Αυτός έχει και είναι μοιάζουν ιδιαίτερα εξανθρωπισμένες, αλλά η πραγματικότητα είναι πως η ουσία όλων όσα έχει αποκαλύψει και εκφράσει είναι αναπόσπαστη από την ίδια Του τη διάθεση. Κάθε μέθοδος και κάθε πτυχή του Θεού ενσαρκωμένου που εκφράζει τη διάθεσή Του στην ανθρώπινη φύση, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ίδια Του την ουσία. Επομένως, είναι πολύ σημαντικό που ο Θεός ήλθε στην ανθρωπότητα χρησιμοποιώντας τον τρόπο της ενσάρκωσης. Επίσης σημαντικό είναι το έργο που έκανε στη σάρκα, αλλά ακόμα πιο σημαντικά για κάθε άνθρωπο που ζει στη σάρκα, για κάθε άνθρωπο που ζει στη διαφθορά είναι η διάθεση που αποκάλυψε και το θέλημα που εξέφρασε. Είναι αυτό κάτι που μπορείτε να κατανοήσετε; Αφού κατανοήσατε τη διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι, βγάλατε κάποιο συμπέρασμα για το πώς πρέπει να φέρεστε στον Θεό; Τέλος, σε απάντηση στην ερώτηση αυτή, θα ήθελα να σας δώσω τρεις συμβουλές: Πρώτον, μη δοκιμάζεις τον Θεό. Όσα κι αν κατανοείς για τον Θεό και όσα κι αν γνωρίζεις για τη διάθεσή Του, σε καμία περίπτωση μην Τον δοκιμάζεις. Δεύτερον, μην αναμετριέσαι με τον Θεό για θέση. Όποιου είδους θέση κι αν σου δίνει ο Θεός, όποιου είδους έργο κι αν σου εμπιστεύεται, όποιου είδους καθήκον κι αν σε καλεί να

εκτελέσεις και όσο κι αν έχεις δαπανήσει τον εαυτό σου και όσα κι αν έχεις θυσιάσει για τον Θεό, σε καμία περίπτωση μην αναμετρίεσαι μαζί Του για θέση. Τρίτον, μην ανταγωνίζεσαι τον Θεό. Ανεξάρτητα από το εάν κατανοείς ή αν μπορείς να υποταχθείς σ' αυτά που κάνει μαζί σου ο Θεός, σ' αυτά που κανονίζει για εσένα και στα πράγματα που σου προσφέρει, σε καμία περίπτωση μην ανταγωνίζεσαι τον Θεό. Αν μπορείς να τηρείς αυτές τις τρεις συμβουλές, τότε θα είσαι αρκετά ασφαλής και δε θα είσαι επιρρεπής στο να εξαγριώνεις τον Θεό. Εδώ θα σταματήσουμε τη σημερινή συναναστροφή!

23 Νοεμβρίου 2013

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Α΄

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Α΄)

Οι διάφορες πρόσφατες συναναστροφές Μου αφορούσαν το έργο του Θεού, τη διάθεση του Θεού και τον ίδιο τον Θεό. Αφού ακούσατε τις συναναστροφές αυτές, νιώθετε ότι έχετε κατανοήσει και γνωρίσει τη διάθεση του Θεού; Τι βαθμό κατανόησης και γνώσης έχετε κερδίσει; Μπορείτε να τη βαθμολογήσετε; Αυτές οι συναναστροφές σας έχουν βοηθήσει ν' αποκτήσετε μια πιο βαθειά κατανόηση του Θεού; Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι αυτή η κατανόηση συνιστά την αληθινή γνώση του Θεού; Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι αυτή η γνώση και κατανόηση του Θεού είναι η γνώση της συνολικής ουσίας του Θεού και του τι Αυτός έχει και είναι; Όχι, προφανώς όχι! Διότι αυτές οι συναναστροφές πρόσφεραν μόνο μια κατανόηση ενός μέρους της διάθεσης του Θεού και του τι Αυτός έχει και είναι —και όχι ολόκληρης, στο σύνολό της. Αυτές οι συναναστροφές σας βοήθησαν να κατανοήσετε μόνο ένα μέρος από το έργο που έκανε ο Θεός στο παρελθόν· μέσα από αυτές τις συναναστροφές είδατε τη διάθεση του Θεού και του τι Αυτός έχει και είναι, καθώς επίσης και την προσέγγιση και το σκεπτικό πίσω από οτιδήποτε έχει κάνει. Αυτό, όμως, συνιστά μόνο μια κατά γράμμα, στα λόγια κατανόηση του Θεού, ενώ μέσα στην καρδιά σας δεν είστε σίγουροι για το πόσα από όλα αυτά είναι αληθινά. Τι είναι εκείνο που κατά κύριο λόγο καθορίζει αν υπάρχει κάποια πραγματικότητα στην κατανόηση τέτοιου είδους πραγμάτων από τους ανθρώπους; Αυτό καθορίζεται από το πόσο από τον λόγο και τη διάθεση του Θεού έχουν πραγματικά βιώσει οι άνθρωποι μέσα από τις πραγματικές εμπειρίες τους και από το τι έχουν καταφέρει να δουν και να γνωρίσουν κατά τη διάρκεια αυτών των πραγματικών εμπειριών. Έχει πει ποτέ κανείς λόγια σαν αυτά; «Οι διάφορες πρόσφατες συναναστροφές μάς έχουν επιτρέψει την κατανόηση των πράξεων του Θεού, των σκέψεων του Θεού και, ειδικότερα, της στάσης του Θεού απέναντι στο ανθρώπινο είδος και του πού βασίζονται οι πράξεις Του, όπως επίσης και των αρχών που διέπουν τις πράξεις Του· κι έτσι, έχουμε καταφέρει να κατανοήσουμε τη διάθεση του Θεού και έχουμε γνωρίσει την ολότητα του Θεού». Είναι σωστό να το πούμε αυτό; Προφανώς όχι. Γιατί λέω ότι δεν είναι σωστό να το πούμε αυτό; Η διάθεση του Θεού και ό,τι Αυτός έχει και είναι, εκφράζονται από όσα έχει κάνει και από τον λόγο που έχει εκφέρει. Μέσα από το έργο που έχει επιτελέσει και τον λόγο που έχει εκφέρει ο Θεός, ο άνθρωπος μπορεί να δει αυτό που έχει και είναι Αυτός, αλλά αυτό σημαίνει μόνο ότι το έργο και ο λόγος επιτρέπουν στον άνθρωπο να κατανοήσει μόνο ένα μέρος της διάθεσης του Θεού και μόνο ένα μέρος από το τι Αυτός έχει και είναι. Αν ο άνθρωπος επιθυμεί να κερδίσει μεγαλύτερη και βαθύτερη κατανόηση του Θεού, τότε πρέπει να βιώσει περισσότερο τον λόγο και το έργο του Θεού. Παρότι ο άνθρωπος αποκτά μόνο μια αποσπασματική κατανόηση του Θεού όταν βιώνει ένα μέρος από τον λόγο ή το έργο του Θεού, αυτή η αποσπασματική κατανόηση αντιπροσωπεύει την αληθινή διάθεση του Θεού; Αντιπροσωπεύει την ουσία του Θεού; Ασφαλώς αντιπροσωπεύει την αληθινή διάθεση

του Θεού και την ουσία του Θεού· γι' αυτό δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Ανεξάρτητα από τον χρόνο, τον τόπο ή τον τρόπο που ο Θεός πράττει το έργο Του και ανεξάρτητα από τη μορφή με την οποία εμφανίζεται στον άνθρωπο, ή τον τρόπο που εκφράζει το θέλημά Του, όλα όσα Εκείνος αποκαλύπτει και εκφράζει αντιπροσωπεύουν τον ίδιο τον Θεό, την ουσία του Θεού και ό,τι Αυτός έχει και είναι. Ο Θεός πραγματοποιεί το έργο Του μ' αυτό που Αυτός έχει και είναι και με την αληθινή Του ταυτότητα. Αυτό είναι απόλυτα αληθινό. Παρόλα αυτά, σήμερα οι άνθρωποι έχουν μόνο μια αποσπασματική κατανόηση του Θεού μέσα από τον λόγο Του και από αυτά που ακούν στα κηρύγματα κι έτσι, ως ένα σημείο, αυτή η κατανόηση μπορεί να λεχθεί ότι είναι μόνο μια θεωρητική γνώση. Δεδομένων των πραγματικών σου καταστάσεων, μπορείς να επαληθεύσεις την κατανόηση ή τη γνώση του Θεού που έχεις ακούσει, δει ή γνωρίσει και καταλάβει στην καρδιά σου σήμερα, μόνο αν ο καθένας από σας το δοκιμάσει στις πραγματικές εμπειρίες του και κατορθώσει να το γνωρίσει λίγο-λίγο. Αν δεν μοιραζόμουν αυτά τα λόγια μ' εσάς στη συναναστροφή, θα καταφέρνατε να επιτύχετε αληθινή γνώση του Θεού μόνο μέσω των εμπειριών σας; Φοβάμαι ότι αυτό θα ήταν πολύ δύσκολο. Και αυτό διότι οι άνθρωποι πρέπει πρώτα να έχουν τον λόγο του Θεού για να γνωρίσουν τον τρόπο που θα αποκτήσουν την εμπειρία. Όσα λόγια του Θεού κι αν τρώνε οι άνθρωποι, αυτός είναι ο αριθμός των εμπειριών που μπορούν να έχουν στην πραγματικότητα. Ο λόγος του Θεού καθοδηγεί μπροστά στο μονοπάτι και οδηγεί τον άνθρωπο στις εμπειρίες του. Εν συντομία, εκείνους που έχουν κάποια αληθινή εμπειρία, αυτές οι πρόσφατες συναναστροφές θα τους βοηθήσουν να επιτύχουν μια βαθύτερη κατανόηση της αλήθειας και μια πιο ρεαλιστική γνώση του Θεού. Αλλά για εκείνους που δεν έχουν καμία αληθινή εμπειρία, ή που μόλις έχουν αρχίσει να έχουν εμπειρία, ή απλώς μόλις έχουν αρχίσει να ακουμπούν την πραγματικότητα, αυτή είναι μια μεγάλη δοκιμασία.

Το κυριότερο περιεχόμενο των διαφόρων πρόσφατων συναναστροφών αφορούσε το θέμα «Η διάθεση του Θεού, το έργο του Θεού και ο ίδιος ο Θεός». Τι έχετε καταλάβει από τα βασικά και κεντρικά σημεία όλων αυτών για τα οποία μίλησα; Από αυτές τις συναναστροφές, μπορείτε να αναγνωρίσετε ότι Εκείνος που πραγματοποίησε το έργο, Εκείνος που αποκάλυψε αυτές τις διαθέσεις, είναι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος, που είναι ο κυρίαρχος των πάντων; Αν η απάντησή σας σε αυτό είναι ναι, τότε τι σας οδηγεί σ' αυτό το συμπέρασμα; Για να φτάσετε σ' αυτό το συμπέρασμα, πόσες πτυχές λάβατε υπόψη; Μπορεί να Μου πει κανείς; Ξέρω ότι οι τελευταίες συναναστροφές σάς επηρέασαν βαθύτατα και ήταν η αφορμή για μια καινούργια αρχή στην καρδιά σας προς τη γνώση του Θεού, πράγμα που είναι εξαιρετικό. Αλλά παρότι, σε σχέση με πριν, κάνατε ένα μεγάλο άλμα στην κατανόηση του Θεού, ο δικός σας ορισμός της ταυτότητας του Θεού πρέπει ακόμα να εξελιχθεί πέρα από τα ονόματα του Ιεχωβά Θεού της Εποχής του Νόμου, του Κύριου Ιησού της Εποχής της Χάριτος και του Παντοδύναμου Θεού της Εποχής της Βασιλείας. Αυτό σημαίνει ότι, παρότι οι συναναστροφές που αφορούν το θέμα «Η διάθεση του Θεού, το έργο του Θεού και ο ίδιος ο Θεός» σας εφοδίασαν με κάποια κατανόηση για τον λόγο που εξέφρασε κάποτε ο Θεός και το έργο που επιτέλεσε

κάποτε ο Θεός και το Είναι και τα υπάρχοντα που είχε κάποτε αποκαλύψει ο Θεός, εσείς δεν μπορείτε να δώσετε έναν αληθινό ορισμό και έναν ακριβή προσανατολισμό της λέξης «Θεός». Ούτε έχετε αληθινό και ακριβή προσανατολισμό και γνώση της θέσης και της ταυτότητας του ίδιου του Θεού, δηλαδή της θέσης του Θεού ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα και παντού σ' ολόκληρο το σύμπαν. Και αυτό διότι στις προηγούμενες συναναστροφές που αφορούσαν τον ίδιο τον Θεό και τη διάθεσή Του, όλο το περιεχόμενο βασιζόταν στις προηγούμενες εκφράσεις και αποκαλύψεις του Θεού όπως ήταν καταγεγραμμένες στη Βίβλο. Παρόλα αυτά, ο άνθρωπος δυσκολεύεται να ανακαλύψει το Είναι και τα υπάρχοντα που αποκαλύπτονται και εκφράζονται από τον Θεό κατά τη διάρκεια ή έξω από τη διαχείρισή Του και τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Έτσι, ακόμα και αν αντιλαμβάνεστε το Είναι και τα υπάρχοντα του Θεού που αποκαλύφθηκαν στο έργο που έκανε Εκείνος στο παρελθόν, ο ορισμός σας για την ταυτότητα και τη θέση του Θεού απέχει μακράν από «τον Θεό τον μοναδικό, Εκείνον που είναι ο κυρίαρχος των πάντων» και είναι διαφορετικός από εκείνον «του Δημιουργού». Οι διάφορες πρόσφατες συναναστροφές έκαναν όλους να σκέφτονται το ίδιο: Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να γνωρίζει τις σκέψεις του Θεού; Αν κάποιος πραγματικά γνώριζε, τότε αυτός θα ήταν σίγουρα ο Θεός, διότι μόνο ο ίδιος ο Θεός ξέρει τις δικές Του σκέψεις και μόνο ο ίδιος ο Θεός γνωρίζει ποια είναι η βάση και η προσέγγιση πίσω από οτιδήποτε Εκείνος κάνει. Σας φαίνεται σωστό και λογικό να αναγνωρίζετε την ταυτότητα του Θεού μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά ποιος μπορεί να πει κρίνοντας από τη διάθεση και το έργο του Θεού ότι αυτό πραγματικά είναι το έργο του ίδιου του Θεού και όχι το έργο ενός ανθρώπου, ένα έργο που δεν μπορεί να γίνει για λογαριασμό του Θεού από τον άνθρωπο; Ποιος μπορεί να διακρίνει αν το έργο αυτό υπάγεται στην κυριαρχία Εκείνου που κατέχει την ουσία και τη δύναμη του Θεού; Αυτό σημαίνει ότι, μέσα από ποια χαρακτηριστικά ή από ποια ουσία αναγνωρίζετε ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός, που έχει την ταυτότητα του Θεού και είναι Εκείνος που είναι κυρίαρχος των πάντων; Το έχετε ποτέ σκεφτεί αυτό; Αν δεν το έχετε ποτέ σκεφτεί αυτό, τότε αυτό αποδεικνύει ένα γεγονός: Οι διάφορες πρόσφατες συναναστροφές σας έχουν εφοδιάσει μόνο με κάποια κατανόηση της ιστορίας στο κομμάτι εκείνο που ο Θεός επιτέλεσε το έργο Του και την προσέγγιση του Θεού, την εκδήλωση και τις αποκαλύψεις κατά τη διάρκεια αυτού του έργου. Παρότι αυτή η κατανόηση κάνει τον καθένα σας να αναγνωρίζει χωρίς καμία αμφιβολία ότι Εκείνος που επιτέλεσε τα δύο αυτά στάδια του έργου είναι ο ίδιος ο Θεός στον οποίον πιστεύετε και που ακολουθείτε, Εκείνος τον οποίον πρέπει πάντα να ακολουθείτε, ακόμα δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε ότι Εκείνος είναι ο Θεός που υπάρχει από τη δημιουργία του κόσμου και που θα υπάρχει στους αιώνες των αιώνων, ούτε μπορείτε να αναγνωρίσετε ότι Εκείνος είναι που καθοδηγεί και κυριαρχεί πάνω σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα. Σίγουρα δεν έχετε ποτέ σκεφτεί αυτό το πρόβλημα. Είτε είναι ο Ιεχωβά ή ο Κύριος Ιησούς, από ποιες πτυχές της ουσίας και της εκδήλωσης μπορείτε να αναγνωρίσετε όχι μόνο ότι Εκείνος είναι ο Θεός, τον οποίο πρέπει να ακολουθείτε, αλλά και Εκείνος που προστάζει την ανθρωπότητα και είναι

κυρίαρχος της μοίρας της ανθρωπότητας, που επιπλέον είναι ο ίδιος ο Θεός ο μοναδικός που κυριαρχεί στους ουρανούς και στη γη και επί των πάντων; Μέσα από ποια κανάλια αναγνωρίζετε ότι Εκείνος στον οποίον πιστεύετε και τον οποίο ακολουθείτε είναι ο ίδιος ο Θεός που κυριαρχεί επί των πάντων; Μέσα από ποια κανάλια συνδέετε τον Θεό στον οποίο πιστεύετε με τον Θεό που είναι κυρίαρχος της μοίρας της ανθρωπότητας; Τι είναι εκείνο που σας επιτρέπει να αναγνωρίζετε ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύετε είναι ο ίδιος ο Θεός ο μοναδικός, που υπάρχει στους ουρανούς και στη γη και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα; Αυτό είναι το πρόβλημα που θα επιλύσω στην επόμενη ενότητα.

Τα προβλήματα που δεν έχετε σκεφτεί ποτέ ή που δεν μπορείτε να διανοηθείτε κάλλιστα θα μπορούσαν να είναι τα πιο σημαντικά για να γνωρίσετε τον Θεό και από τα οποία μπορεί να αναζητηθούν ακατανόητες για τον άνθρωπο αλήθειες. Όταν αυτά τα προβλήματα έρθουν στην επιφάνεια, σε τέτοιο σημείο που θα χρειαστεί να τα αντιμετωπίσετε και να επιλέξετε, αν δεν μπορέσετε πλήρως να τα επιλύσετε επειδή είστε ανόητοι και ανίδεοι, ή επειδή οι εμπειρίες σας είναι πολύ επιφανειακές και στερεώστε την αληθινή γνώση του Θεού, τότε θα αποτελέσουν το μεγαλύτερο εμπόδιο και το μεγαλύτερο κώλυμα στο μονοπάτι για την πίστη σας στον Θεό. Κι έτσι, αισθάνομαι ότι είναι ιδιαιτέρως αναγκαίο να συναναστραφώ μαζί σας σχετικά μ' αυτό το θέμα. Ξέρετε ποιο είναι τώρα το πρόβλημά σας; Σας είναι ξεκάθαρο για ποια προβλήματα μιλάω; Αυτά είναι τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσετε; Είναι τα προβλήματα που δεν καταλαβαίνετε; Είναι τα προβλήματα που δεν σας είχαν συμβεί ποτέ πριν; Είναι αυτά σημαντικά προβλήματα για σας; Είναι, στα αλήθεια, προβλήματα; Αυτό το θέμα είναι πηγή μεγάλης σύγχυσης για σας και δείχνει ότι δεν κατανοείτε αληθινά τον Θεό στον οποίον πιστεύετε και δεν Τον παίρνετε στα σοβαρά. Μερικοί λένε: «Το ξέρω ότι είναι ο Θεός και γι' αυτό Τον ακολουθώ, διότι ο λόγος Του είναι η έκφραση του Θεού. Αυτό αρκεί. Τι άλλη απόδειξη χρειάζεται; Σίγουρα δεν πρέπει να αμφιβάλουμε για τον Θεό; Σίγουρα δεν πρέπει να δοκιμάσουμε τον Θεό; Σίγουρα δεν πρέπει να αμφισβητούμε την ουσία του Θεού και την ταυτότητα του ίδιου του Θεού;» Ανεξάρτητα από το αν σκέφτεστε έτσι, Εγώ δεν κάνω αυτές τις ερωτήσεις με σκοπό να σας δημιουργήσω σύγχυση για τον Θεό, ή για να σας προτρέψω να Τον δοκιμάσετε, πόσο μάλλον για να σας δημιουργήσω αμφιβολίες για την ταυτότητα και την ουσία του Θεού. Τουναντίον, το κάνω για να ενθαρρύνω μια βαθύτερη κατανόηση από σας της ουσίας του Θεού, μια μεγαλύτερη βεβαιότητα και πίστη για τη θέση του Θεού, έτσι ώστε ο Θεός να γίνει ο μοναδικός στην καρδιά όλων εκείνων που ακολουθούν τον Θεό, έτσι ώστε η αρχική θέση του Θεού —ως ο Δημιουργός, ο Κυβερνήτης των πάντων, ο ίδιος ο Θεός ο μοναδικός— να μπορέσει να αποκατασταθεί στην καρδιά κάθε δημιουργήματος. Αυτό είναι, επίσης, το θέμα για το οποίο θα συναναστραφώ.

Τώρα, ας αρχίσουμε να διαβάζουμε τις παρακάτω γραφές από τη Βίβλο.

1. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για τη δημιουργία των πάντων

Γέν. 1:3-5 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φώς· και έγεινε φώς· και είδεν ο Θεός το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους· και εκάλεσεν ο Θεός το φως, Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πρώτη.

Γέν. 1:6-7 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίξη ύδατα από υδάτων. Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινεν ούτω.

Γέν. 1:9-11 Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινεν ούτω. Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινεν ούτω.

Γέν. 1:14-15 Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινεν ούτω.

Γέν. 1:20-21 Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν.

Γέν. 1:24-25 Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινεν ούτω. Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν.

Την πρώτη μέρα, έγιναν η μέρα και η νύχτα για την ανθρωπότητα και αυτά κρατούν γερά χάρη στην εξουσία του Θεού

Ας δούμε τι λέει το πρώτο χωρίο: «Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φώς· και έγεινε φώς· και είδεν ο Θεός το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους· και εκάλεσεν ο Θεός το φως, Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πρώτη» (Γέν. 1:3-5). Το χωρίο αυτό περιγράφει την πρώτη πράξη του Θεού στην αρχή της δημιουργίας και την πρώτη μέρα του Θεού στην οποία υπήρχε ένα απόγευμα και ένα πρωί. Αλλά ήταν μια εξαιρετική μέρα: ο Θεός άρχισε να ετοιμάζει το φως για όλα τα πράγματα και, επιπλέον, διαχώρισε το φως από το σκοτάδι. Εκείνη τη μέρα, ο Θεός άρχισε να μιλά και ο λόγος Του με τη εξουσία Του ήταν πλάι-πλάι. Η εξουσία Του άρχισε να ξεχωρίζει από όλα τα πράγματα και η δύναμή Του εξαπλώθηκε σε όλα τα πράγματα σαν αποτέλεσμα του λόγου Του. Από αυτή τη μέρα και μετά, δημιουργήθηκαν όλα τα πράγματα και κράτησαν γερά χάρη στον λόγο του Θεού, στην εξουσία του Θεού και στη δύναμη του Θεού και άρχισαν να λειτουργούν χάρη στον λόγο του Θεού, στην εξουσία του Θεού και στη δύναμη του Θεού. Όταν ο Θεός εκστόμισε τις

λέξεις «Γενηθήτω φώς», έγινε φως. Ο Θεός δεν ξεκίνησε κάποιο· το φως εμφανίστηκε ως αποτέλεσμα του λόγου Του. Αυτό ήταν το φως, το οποίο ο Θεός ονόμασε μέρα και από αυτό εξαρτάται η ανθρώπινη ύπαρξη ακόμα και σήμερα. Επειδή το πρόσταξε ο Θεός, η ουσία και η αξία του δεν έχουν αλλάξει ποτέ και αυτό δεν εξαφανίστηκε ποτέ. Η ύπαρξή του αποδεικνύει την εξουσία και τη δύναμη του Θεού και διακηρύσσει την ύπαρξη του Δημιουργού. Επιβεβαιώνει ξανά και ξανά την ταυτότητα και τη θέση του Δημιουργού. Δεν είναι απροσδιόριστο, ούτε απατηλό, αλλά είναι ένα αληθινό φως, ορατό από τον άνθρωπο. Από τη στιγμή εκείνη και μετά, σ' αυτόν τον άδειο κόσμο στον οποίο «η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου», παρήχθη το πρώτο υλικό αγαθό. Αυτό το πράγμα είναι αποτέλεσμα των λέξεων από το στόμα του Θεού και εμφανίστηκε στην πρώτη πράξη της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τη εξουσία και τον λόγο του Θεού. Λίγο μετά, ο Θεός πρόσταξε να ξεχωρίσει το φως από το σκοτάδι... Όλα άλλαξαν και ολοκληρώθηκαν χάρη στον λόγο του Θεού... Ο Θεός αποκάλεσε αυτό το φως «Μέρα» και το σκοτάδι «Νύχτα». Τότε, το πρώτο απόγευμα και το πρώτο πρωινό δημιουργήθηκαν στον κόσμο που ο Θεός ήθελε να δημιουργήσει και ο Θεός είπε ότι αυτή ήταν η πρώτη μέρα. Αυτή η μέρα ήταν η πρώτη μέρα της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τον Δημιουργό, ήταν η αρχή της δημιουργίας όλων των πραγμάτων και η πρώτη φορά που φάνηκε η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού σ' αυτόν τον κόσμο που Εκείνος δημιούργησε.

Μέσα από αυτές τις λέξεις, ο άνθρωπος μπορεί να δει την εξουσία του Θεού και του λόγου του Θεού, καθώς και τη δύναμη του Θεού. Διότι μόνον ο Θεός μπορεί να έχει τέτοια δύναμη, άρα μόνο ο Θεός έχει τέτοια εξουσία· επειδή μόνο ο Θεός έχει τέτοια εξουσία, άρα μόνο ο Θεός έχει τέτοια δύναμη. Μπορεί ο οποιοσδήποτε άνθρωπος ή αντικείμενο να έχει τέτοια εξουσία και δύναμη σαν και αυτή; Υπάρχει μια απάντηση στην καρδιά σας; Εκτός από τον Θεό, υπάρχει κανένα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον που έχει τέτοια εξουσία; Έχετε ποτέ δει ανάλογο παράδειγμα σε κανένα βιβλίο ή δημοσίευση; Υπάρχει κάποια καταγραφή για κάποιον που να έχει δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη και όλα τα άλλα πράγματα; Δεν φαίνεται σε κανένα άλλο βιβλίο ή καταγραφή. Αυτά, βεβαίως, είναι τα μόνα αξιόπιστα και πανίσχυρα λόγια για την εκπληκτική δημιουργία του κόσμου από τον Θεό, που καταγράφονται στη Βίβλο· αυτά τα λόγια αναφέρονται στη μοναδική εξουσία και ταυτότητα του Θεού. Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτή η εξουσία και δύναμη συμβολίζουν τη μοναδική ταυτότητα του Θεού; Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτά είναι γνωρίσματα του Θεού και μόνο του Θεού; Χωρίς αμφιβολία, μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει τέτοια εξουσία και τόση δύναμη! Αυτή την εξουσία και τη δύναμη δεν μπορεί να έχει ούτε να αντικαταστήσει κανένα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον! Είναι αυτό ένα από τα χαρακτηριστικά του ίδιου του Θεού του μοναδικού; Έχετε αυτή τη μαρτυρία; Αυτά τα λόγια, γρήγορα και ξεκάθαρα, επιτρέπουν στους ανθρώπους να κατανοήσουν το γεγονός ότι ο Θεός διαθέτει μοναδική εξουσία και μοναδική δύναμη, υπέρτατη ταυτότητα και θέση. Από την

παραπάνω συναναστροφή, μπορείτε να πείτε ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύετε είναι ο ίδιος ο Θεός ο μοναδικός;

Τη δεύτερη μέρα, με τη εξουσία του Θεού διευθετούνται τα ύδατα, δημιουργείται το στερέωμα και εμφανίζεται ένας χώρος για την πιο θεμελιώδη ανθρώπινη επιβίωση

Ας διαβάσουμε το δεύτερο χωρίο της Βίβλου: «Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινεν ούτω» (Γέν. 1:6-7). Τι αλλαγές συντελέστηκαν αφότου ο Θεός είπε «Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων»; Στις Γραφές λέει: «Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος». Ποιο ήταν το αποτέλεσμα αφότου μίλησε ο Θεός και έπραξε αυτά; Την απάντηση θα τη βρούμε στο τελευταίο μέρος του χωρίου: «Και έγεινεν ούτω».

Αυτές οι δύο μικρές προτάσεις καταγράφουν ένα εκπληκτικό γεγονός και περιγράφουν μια εξαιρετική σκηνή —τη φοβερή διαδικασία κατά την οποία ο Θεός εξουσιάζει τα ύδατα και δημιουργεί ένα χώρο για να μπορεί να υπάρξει ο άνθρωπος...

Σ' αυτή τη σκηνή, τα ύδατα και το στερέωμα εμφανίζονται μπροστά στα μάτια του Θεού σε μια στιγμή, και διαχωρίζονται με την εξουσία του λόγου του Θεού, διαχωρίζονται σε ένα «πάνω» και σε ένα «κάτω», με τον τρόπο που υπέδειξε ο Θεός. Αυτό σημαίνει ότι το στερέωμα που δημιούργησε ο Θεός όχι μόνο κάλυψε τα κάτω ύδατα, αλλά και στήριξε τα ύδατα πάνω... Σε όλο αυτό, ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο από το να γουρλώσει τα μάτια αποσβολωμένος και να του κοπεί η ανάσα από τον θαυμασμό μπρος στην ισχύ της εξουσίας Του και στο μεγαλείο της σκηνής όπου ο Δημιουργός μετέφερε και πρόσταξε τα ύδατα και δημιούργησε το στερέωμα. Μέσα από τον λόγο του Θεού, τη δύναμη του Θεού και την εξουσία του Θεού, ο Θεός έκανε ακόμα ένα μεγάλο κατόρθωμα. Δεν είναι αυτή η ισχύς της εξουσίας του Δημιουργού; Ας χρησιμοποιήσουμε τις γραφές για να εξηγήσουμε τις πράξεις του Θεού: ο Θεός είπε τα λόγια Του και εξαιτίας αυτών των λόγων του Θεού δημιουργήθηκε ένα στερέωμα ανάμεσα στα ύδατα. Την ίδια στιγμή, στον χώρο συνέβη μια τεράστια αλλαγή εξαιτίας αυτών των λόγων του Θεού και δεν ήταν αυτή μια συνηθισμένη αλλαγή, αλλά ένα είδος αντικατάστασης από το τίποτα στο κάτι. Ήταν προϊόν της σκέψης του Δημιουργού και δημιουργήθηκε κάτι από το τίποτα χάρη στα λόγια που είπε ο Δημιουργός και, επιπλέον, αυτό από τότε και μετά θα υπήρχε και θα παρέμενε ακλόνητο, για χάρη του Δημιουργού και θα μετακινούνταν, θα άλλαζε ή θα ανανεωνόταν, σύμφωνα με τις σκέψεις του Δημιουργού. Αυτό το χωρίο περιγράφει τη δεύτερη πράξη του Δημιουργού, όταν Εκείνος δημιουργούσε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό ήταν μια ακόμα έκφραση της εξουσίας και της δύναμης του Δημιουργού, ένα ακόμα πρωτοποριακό εγχείρημα του Δημιουργού. Αυτή η μέρα ήταν η δεύτερη μέρα που πέρασε ο Δημιουργός από την ίδρυση του κόσμου και

ήταν μια ακόμη καταπληκτική μέρα για Εκείνον: Εκείνος περπατούσε μέσα στο φως, Εκείνος έφερε το στερέωμα, Εκείνος διευθέτησε και εξουσίασε τα ύδατα και οι πράξεις Του, η εξουσία Του και η δύναμή Του ήταν όλα ενεργά εκείνη την καινούργια μέρα...

Υπήρχε το στερέωμα ανάμεσα στα ύδατα πριν τον λόγο του Θεού; Βεβαίως και όχι! Και τι έγινε όταν ο Θεός είπε «Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων»; Αυτά που ήθελε ο Θεός να γίνουν, εμφανίστηκαν. Δημιουργήθηκε το στερέωμα ανάμεσα στα ύδατα και τα ύδατα διαχωρίστηκαν επειδή ο Θεός είπε «ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων». Μ' αυτόν τον τρόπο, μετά τα λόγια του Θεού, εμφανίστηκαν δύο νέα αντικείμενα, δύο πράγματα που μόλις δημιουργήθηκαν ανάμεσα σε όλα τα άλλα, ως αποτέλεσμα της εξουσίας και της δύναμης του Θεού. Πώς βλέπετε την εμφάνιση αυτών των δύο νέων πραγμάτων; Νιώθετε τη μεγαλοσύνη της δύναμης του Δημιουργού; Νιώθετε τη μοναδική και εξαιρετική δύναμη του Δημιουργού; Η μεγαλοσύνη αυτής της δύναμης και της ισχύος είναι αποτέλεσμα της εξουσίας του Θεού, και αυτή η εξουσία είναι η εκπροσώπηση του ίδιου του Θεού και ένα μοναδικό χαρακτηριστικό του ίδιου του Θεού.

Δεν σας έδωσε για ακόμη μια φορά αυτή η παράγραφος μια βαθιά αίσθηση της μοναδικότητας του Θεού; Στην πραγματικότητα, αυτό δεν είναι ούτε κατά διάνοια αρκετό. Η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού εκτείνονται ακόμα πιο πέρα. Η μοναδικότητά Του δεν οφείλεται μόνο στο ότι διαθέτει μια ουσία που δεν μοιάζει με κανενός άλλου δημιουργήματος, αλλά και στο ότι η εξουσία και η δύναμή Του είναι εξαιρετικές, χωρίς όριο, ξεπερνούν και ξεχωρίζουν απ' όλα και, επιπλέον, επειδή η εξουσία Του και αυτό που έχει και είναι Αυτός μπορούν να δημιουργήσουν ζωή, να κάνουν θαύματα και να δημιουργούν κάθε εκπληκτικό και εξαιρετικό λεπτό και δευτερόλεπτο. Συγχρόνως, Εκείνος δύναται να κυβερνά τη ζωή που Εκείνος δημιουργεί και να κυριαρχεί πάνω στα θαύματα και σε κάθε λεπτό και δευτερόλεπτο που Εκείνος δημιουργεί.

Την τρίτη ημέρα, ο λόγος του Θεού γεννά τη γη και τις θάλασσες και η εξουσία του Θεού κάνει τον κόσμο να ξεχειλίζει από ζωή

Κατόπιν, ας διαβάσουμε την πρώτη πρόταση στη Γένεση 1:9-11: «Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά». Τι αλλαγές έγιναν αφού ο Θεός απλώς είπε: «Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά»; Και τι υπήρχε εκεί σε αυτόν τον χώρο εκτός από το φως και το στερέωμα; Στις Γραφές είναι γραμμένο: «Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν». Αυτό σημαίνει ότι σ' αυτόν τον χώρο τώρα υπήρχαν ξηρά και θάλασσες και η ξηρά και οι θάλασσες είχαν διαχωριστεί. Η εμφάνιση αυτών των νέων πραγμάτων ήταν αποτέλεσμα της εντολής από το στόμα του Θεού «και έγεινεν ούτω». Μήπως η Γραφή περιγράφει τον Θεό να τρέχει να προλάβει ενώ τα έκανε αυτά; Μήπως Τον περιγράφει να κάνει σωματική εργασία; Πώς, λοιπόν, τα έκανε όλα αυτά ο Θεός; Πώς έκανε ο Θεός

να γίνουν αυτά τα νέα πράγματα; Είναι αυτονόητο, ο Θεός χρησιμοποίησε λόγια για να τα επιτύχει όλα αυτά, να τα δημιουργήσει όλα αυτά.

Στα τρία παραπάνω εδάφια, έχουμε μάθει για την εμφάνιση τριών σπουδαίων γεγονότων. Αυτά τα τρία σπουδαία γεγονότα προέκυψαν και δημιουργήθηκαν μέσω του λόγου του Θεού, και εξαιτίας του λόγου Του, το ένα μετά το άλλο, αυτά τα γεγονότα εμφανίστηκαν μπροστά στα μάτια του Θεού. Έτσι μπορεί να δει κανείς ότι τα λόγια «ο Θεός μιλά και αυτό θα πραγματοποιηθεί. Εκείνος διατάζει κι αυτό θα θεμελιωθεί» δεν είναι κούφια. Αυτή η ουσία του Θεού επιβεβαιώνεται τη στιγμή που οι σκέψεις Του συλλαμβάνονται κι όταν ο Θεός ανοίγει το στόμα Του για να μιλήσει, η ουσία Του αναπαρίσταται πλήρως.

Ας συνεχίσουμε με την τελευταία πρόταση αυτού του εδαφίου: «Και είπε ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινεν ούτω». Καθώς ο Θεός μιλούσε, όλα αυτά τα πράγματα άρχισαν να δημιουργούνται με τη σκέψη και μόνο του Θεού και σε μια στιγμή, μια ποικιλία από λεπτεπίλεπτες μικρές μορφές ζωής έβγαλαν τα τρεμάμενα κεφαλάκια τους από το χώμα και πριν ακόμα τινάξουν τη σκόνη από πάνω τους, έγενεφان ενθουσιωδώς χαιρετώντας το ένα το άλλο, κουνώντας τα κεφάλια τους και χαμογελώντας στον κόσμο. Ευχαρίστησαν τον Δημιουργό για τη ζωή που τους δόθηκε από Εκείνον κι ανήγγειλαν στον κόσμο ότι αυτά είναι μέρος όλων των πραγμάτων κι ότι το καθένα χωριστά θα αφιερώσει τη ζωή του στο να αναδεικνύει την εξουσία του Δημιουργού. Καθώς ο Θεός εκστόμιζε τα λόγια Του, η γη έγινε πλούσια και πράσινη, όλων των ειδών τα βότανα που μπορούσε να απολαύσει ο άνθρωπος φύτεψαν στο χώμα και τα βουνά και οι πεδιάδες γέμισαν με δέντρα και δάση... Αυτός ο άγονος κόσμος, όπου δεν υπήρχε ίχνος ζωής, καλύφθηκε τάχιστα με μια αφθονία από χορτάρια, βότανα και δέντρα και ξεχείλισε από πρασινάδα... Η ευωδία από το χόρτο και το άρωμα από το χώμα σκόρπισαν στον αέρα και μια ποικιλία φυτών άρχισε να αναπνέει μαζί με τον αέρα που κυκλοφορούσε κι άρχισε η διαδικασία της ανάπτυξης. Την ίδια στιγμή, χάρη στον λόγο του Θεού και ως απόρροια της σκέψης του Θεού, όλα τα φυτά ξεκίνησαν τη διαδικασία του αέναου κύκλου της ζωής όπου μεγαλώνουν, ανθίζουν, καρποφορούν και πολλαπλασιάζονται. Άρχισαν να ακολουθούν πιστά την αντίστοιχη για το καθένα πορεία ζωής κι άρχισαν να παίζουν τους αντίστοιχους ρόλους τους ανάμεσα σε όλα τα πράγματα... Όλα γεννήθηκαν κι έζησαν εξαιτίας του λόγου του Δημιουργού. Θα λάμβαναν αδιάκοπα τα εφόδια και τη θρέψη του Δημιουργού και θα επιβίωναν πάντα πεισματικά σε κάθε γωνιά της γης για να αναδεικνύουν την εξουσία και τη δύναμη του Δημιουργού και πάντα θα αναδείκνυν τη δύναμη της ζωής που τους δόθηκε από τον Δημιουργό...

Η ζωή του Δημιουργού είναι υπερβατική, οι σκέψεις Του είναι υπερβατικές και η εξουσία Του είναι υπερβατική κι έτσι, όταν εκστομιζόταν ο λόγος Του, το τελικό αποτέλεσμα ήταν «και έγεινεν ούτω». Σαφέστατα ο Θεός δεν χρειάζεται να εργάζεται με τα χέρια Του όταν ενεργεί. Απλώς χρησιμοποιεί τις σκέψεις Του για να διατάζει και

τον λόγο Του για να δίνει εντολές και με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνονται τα πράγματα. Αυτήν την ημέρα, ο Θεός συγκέντρωσε όλα τα νερά μαζί σε ένα μέρος κι άφησε να εμφανιστεί η ξηρά, όπου μετά ο Θεός έκανε να βλαστήσει χόρτο από την ξηρά και εκεί αναπτύχθηκαν βότανα που έβγαλαν σπόρους και δέντρα που παρήγαγαν καρπούς κι ο Θεός τα κατέταξε το κάθε ένα κατά το είδος του και τα έκανε να έχουν το καθένα τον δικό του σπόρο. Όλα αυτά έγιναν πραγματικότητα σύμφωνα με τις σκέψεις του Θεού και με τις εντολές των λόγων του Θεού και το καθένα εμφανίστηκε το ένα μετά το άλλο, σε αυτόν τον νέο κόσμο.

Πριν ακόμα ξεκινήσει το έργο Του, ο Θεός είχε ήδη σχηματίσει μια εικόνα στο μυαλό Του του τι είχε πρόθεση να επιτύχει, κι όταν ο Θεός ξεκίνησε να δημιουργεί αυτά τα πράγματα, που ήταν και η στιγμή που ο Θεός άνοιξε το στόμα Του να μιλήσει για το περιεχόμενο αυτής της εικόνας, άρχισαν να πραγματοποιούνται αλλαγές σε όλα τα πράγματα χάρη στην εξουσία και τη δύναμη του Θεού. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός το έκανε αυτό, ή από το πώς άσκησε την εξουσία Του, όλα επετεύχθησαν σταδιακά, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού και εξαιτίας του λόγου του Θεού και συντελέστηκαν σταδιακά αλλαγές μεταξύ του ουρανού και της γης χάρη στον λόγο και στην εξουσία του Θεού. Όλες αυτές οι αλλαγές και τα συμβάντα ανέδειξαν την εξουσία του Δημιουργού και το πόσο ιδιαίτερη και σπουδαία είναι η δύναμη της ζωής του Δημιουργού. Οι σκέψεις Του δεν είναι απλές ιδέες ή μια κενή εικόνα, αλλά είναι μια εξουσία που εμπεριέχει ζωτικότητα και εξαιρετική ενέργεια και συνιστά τη δύναμη που κάνει όλα τα πράγματα να αλλάζουν, να αναζωογονούνται, να ανανεώνονται και να χάνονται. Για τον λόγο αυτόν, όλα τα πράγματα λειτουργούν χάρη στις σκέψεις Του και, συγχρόνως, επιτυγχάνονται χάρη στα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Του...

Πριν εμφανιστούν όλα τα πράγματα, ο Θεός είχε προ πολλού εκπονήσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο στις σκέψεις Του κι ένας νέος κόσμος είχε δημιουργηθεί προ πολλού. Παρότι την τρίτη ημέρα εμφανίστηκαν όλων των ειδών τα φυτά στη γη, ο Θεός δεν είχε κανένα λόγο να σταματήσει τα βήματα της δημιουργίας Του αυτού του κόσμου. Ήταν στις προθέσεις Του να συνεχίσει να εκστομίζει τον λόγο Του, να συνεχίσει να πραγματοποιεί τη δημιουργία κάθε νέου πράγματος. Μιλούσε, έδινε τις εντολές Του, ασκούσε την εξουσία Του και αναδείκνυε τη δύναμή Του και προετοίμαζε όλα όσα είχε σχεδιάσει να προετοιμάσει για όλα τα πράγματα και το ανθρώπινο είδος που προτίθετο να δημιουργήσει...

Την τέταρτη ημέρα, δημιουργούνται οι εποχές, οι ημέρες και τα χρόνια του ανθρώπινου είδους καθώς ο Θεός ασκεί την εξουσία Του για μια ακόμη φορά

Ο Δημιουργός χρησιμοποίησε τον λόγο Του για να πραγματοποιήσει το σχέδιό Του και με αυτόν τον τρόπο πέρασε τις τρεις πρώτες μέρες του σχεδίου Του. Κατά τη διάρκεια αυτών των τριών ημερών, ο Θεός δεν φάνηκε να είναι απασχολημένος ή να εξαντλείται, αντιθέτως πέρασε τρεις υπέροχες πρώτες μέρες από το σχέδιό Του και

πέτυχε το σπουδαίο εγχείρημα της ριζικής μεταμόρφωσης του κόσμου. Ένας ολοκαίνουργιος κόσμος εμφανίστηκε μπροστά στα μάτια Του και κομμάτι-κομμάτι, η υπέροχη εικόνα που ήταν σφραγισμένη στις σκέψεις Του επιτέλους φανερώθηκε μέσα από τον λόγο του Θεού. Η εμφάνιση κάθε καινούργιου πράγματος ήταν σαν τη γέννηση ενός νεογέννητου κι ο Δημιουργός ευχαριστήθηκε από αυτήν την εικόνα που ήταν κάποτε στη σκέψη Του και που τώρα είχε πάρει ζωή. Εκείνη τη στιγμή, η καρδιά Του αισθάνθηκε ένα ψήγμα ικανοποίησης, αλλά το σχέδιό Του είχε μόλις αρχίσει. Εν ριπή οφθαλμού, μια καινούργια μέρα είχε έρθει —και ποιο ήταν το επόμενο βήμα στο σχέδιο του Δημιουργού; Τι είπε Εκείνος; Πώς άσκησε την εξουσία Του; Τι καινούργια πράγματα παρουσιάστηκαν στο μεταξύ σε αυτόν τον καινούργιο κόσμο; Ακολουθώντας τις οδηγίες του Δημιουργού, το βλέμμα μας πέφτει στην τέταρτη ημέρα της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τον Θεό, μια ημέρα που ήταν ένα ακόμα νέο ξεκίνημα. Βεβαίως, για τον Δημιουργό ήταν αναμφίβολα μια ακόμη υπέροχη μέρα, και ήταν μια ακόμη μέρα μεγίστης σπουδαιότητας για το σημερινό ανθρώπινο είδος. Ήταν, βεβαίως, μια μέρα ανυπολόγιστης αξίας. Πώς ήταν τόσο υπέροχη, πώς ήταν τόσο σπουδαία και πώς είχε τέτοια ανυπολόγιστη αξία; Ας ακούσουμε πρώτα τον λόγο του Δημιουργού...

«Και είπε ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης» (Γέν. 1:14-15). Αυτή ήταν μια ακόμη άσκηση της εξουσίας του Θεού που αναδείχθηκε από τα δημιουργήματα αφού Εκείνος δημιούργησε την ξηρά και τα φυτά της. Για τον Θεό, ένα τέτοιο έργο ήταν εξίσου εύκολο με εκείνο που είχε ήδη επιτελέσει, διότι ο Θεός έχει τέτοια δύναμη. Ο Θεός κρατάει τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα πραγματοποιηθεί. Ο Θεός διέταξε να εμφανιστούν φωστήρες στον ουρανό κι αυτοί οι φωστήρες δεν έλαμψαν μόνο στον ουρανό και πάνω από τη γη, αλλά επίσης χρησίμευαν ως σημεία για την ημέρα και τη νύχτα, για τις εποχές, τις μέρες και τα χρόνια. Με αυτό τον τρόπο καθώς μίλησε ο Θεός, κάθε τι που θέλησε ο Θεός να πραγματοποιήσει το πέτυχε σύμφωνα με τη σημασία Του και με τον τρόπο που υπέδειξε ο Θεός.

Οι φωστήρες στον ουρανό είναι μια ύλη στον ουρανό που ακτινοβολεί φως. Μπορούν να φωτίζουν τον ουρανό και τη γη και τις θάλασσες. Περιστρέφονται σύμφωνα με τον ρυθμό και τη συχνότητα που ορίζει ο Θεός, και φωτίζουν διαφορετικές χρονικές περιόδους επί της γης, και με αυτόν τον τρόπο οι περιστρεφόμενοι κύκλοι των φωστήρων δημιουργούν τη μέρα και τη νύχτα στα ανατολικά και στα δυτικά της γης και δεν είναι μόνο σημεία για τη νύχτα και τη μέρα, αλλά μέσα από αυτούς τους διαφορετικούς κύκλους σηματοδοτούν τις εορτές και τις διάφορες άλλες ιδιαίτερες μέρες της ανθρωπότητας. Συμπληρώνουν και συνοδεύουν τέλεια τις τέσσερις εποχές —άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο και χειμώνα— που έφτιαξε ο Θεός, μαζί με τις οποίες με αρμονικό τρόπο οι φωστήρες είναι τα τακτικά και ακριβή σημεία για τις σεληνιακές περιόδους, τις μέρες και τα χρόνια της ανθρωπότητας. Παρότι η ανθρωπότητα μόνο

μετά την έλευση της καλλιέργειας άρχισε να καταλαβαίνει και να αντιμετωπίζει τη διαίρεση των σεληνιακών περιόδων, των ημερών και των χρόνων που ήταν το αποτέλεσμα των φωστήρων που δημιούργησε ο Θεός, στην πραγματικότητα, οι σεληνιακές περίοδοι, οι μέρες και τα χρόνια που σήμερα αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος άρχισαν να δημιουργούνται πολύ πιο πριν, από την τέταρτη ημέρα που ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα, το ίδιο και οι εναλλασσόμενοι κύκλοι άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο και χειμώνας που γνωρίζουν οι άνθρωποι και αυτοί ξεκίνησαν πολύ πιο πριν, την τέταρτη ημέρα της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τον Θεό. Οι φωστήρες που δημιούργησε ο Θεός έδωσαν στον άνθρωπο τη δυνατότητα να μπορεί τακτικά, επακριβώς και ξεκάθαρα να ξεχωρίζει τη μέρα από τη νύχτα, να μπορεί να μετρά τις μέρες και να μπορεί ξεκάθαρα να παρακολουθεί τις σεληνιακές περιόδους και τα χρόνια. (Η μέρα της πανσελήνου σηματοδοτούσε την ολοκλήρωση ενός μήνα κι από αυτό ο άνθρωπος ήξερε ότι η φώτιση των φωστήρων ξεκινά έναν νέο κύκλο. Η μέρα της ημισελήνου σηματοδοτούσε την ολοκλήρωση μισού μήνα, που σήμαινε για τον άνθρωπο ότι άρχιζε μια νέα σεληνιακή περίοδος, πράγμα από το οποίο μπορούσε να συμπεράνει κανείς πόσες μέρες και νύχτες υπήρχαν σε μια σεληνιακή περίοδο, πόσες σεληνιακές περίοδοι υπήρχαν στην κάθε εποχή, πόσες εποχές υπήρχαν μέσα σε έναν χρόνο και όλα αυτά αποκαλύπτονταν με τρομερή τακτικότητα.) Έτσι λοιπόν ο άνθρωπος μπορούσε με ευκολία να παρακολουθεί τις σεληνιακές περιόδους, τις μέρες και τα χρόνια που σηματοδοτούνταν από τις περιστροφές των φωστήρων. Από αυτό το σημείο και μετά, η ανθρωπότητα κι όλα τα πράγματα ζούσαν ασυνείδητα μέσα σε μια τακτική εναλλαγή της μέρας με τη νύκτα και την εναλλαγή των εποχών που ήταν απόρροια της περιστροφής των φωστήρων. Αυτό ήταν το νόημα της δημιουργίας των φωστήρων την τέταρτη ημέρα από τον Δημιουργό. Ομοίως, οι σκοποί και η σημασία αυτής της πράξης του Δημιουργού ήταν ακόμη αδιαχώριστες από την εξουσία Του και τη δύναμή Του. Έτσι λοιπόν, οι φωστήρες που δημιουργήθηκαν από τον Θεό και η αξία που θα έφεραν σύντομα στον άνθρωπο ήταν μια ακόμη αριστοτεχνική ενέργεια της άσκησης της εξουσίας του Δημιουργού.

Σε αυτόν τον καινούργιο κόσμο, όπου το ανθρώπινο είδος δεν είχε ακόμα εμφανιστεί, ο Δημιουργός είχε δημιουργήσει το βράδυ και το πρωί, το στερέωμα, την ξηρά και τις θάλασσες, το γρασίδι, τα βότανα και τα διάφορα είδη δέντρων, τους φωστήρες, τις εποχές, τις μέρες και τα χρόνια για την καινούργια ζωή που Εκείνος επρόκειτο να δημιουργήσει σύντομα. Η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού εκφραζόταν σε κάθε τι καινούργιο που Εκείνος δημιουργούσε κι ο λόγος Του και τα επιτεύγματά Του συνέβαιναν συγχρόνως, χωρίς την ελάχιστη αντίφαση και χωρίς κανένα απολύτως κενό. Η εμφάνιση και η γέννηση όλων αυτών των νέων πραγμάτων ήταν απόδειξη της εξουσίας και της δύναμης του Δημιουργού: κρατά τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα εκτελεσθεί και αυτά που θα επιτύχει θα διαρκέσουν για πάντα. Αυτό το γεγονός δεν έχει αλλάξει ποτέ: έτσι ήταν στο παρελθόν, έτσι είναι σήμερα και έτσι θα είναι στον αιώνα τον άπαντα. Όταν δείτε για ακόμα μια φορά αυτά τα λόγια των

γραφών, σας φαίνονται καινούργια; Έχετε δει να έχουν νέο περιεχόμενο ή έχετε ανακαλύψει κάτι καινούργιο; Αυτό συμβαίνει διότι οι πράξεις του Δημιουργού έχουν διεγείρει την καρδιά σας κι έχουν οδηγήσει την κατεύθυνση της γνώσης σας για την εξουσία Του και τη δύναμή Του και σας άνοιξαν την πόρτα για την κατανόηση του Δημιουργού, και οι πράξεις Του και η εξουσία Του έδωσαν ζωή σ' αυτά τα λόγια. Έτσι, μέσα από αυτά τα λόγια ο άνθρωπος έχει δει μια αληθινή και ζωντανή έκφραση της εξουσίας του Δημιουργού, έχει γίνει αληθινός μάρτυρας της υπεροχής του Δημιουργού, έχει παρατηρήσει την ιδιαιτερότητα της εξουσίας και της δύναμης του Δημιουργού.

Η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού παράγουν το ένα θαύμα μετά το άλλο· Εκείνος προσελκύει την προσοχή του ανθρώπου κι ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτα από το να κοιτάζει καθηλωμένος τα καταπληκτικά έργα που γεννιούνται από την άσκηση της εξουσίας Του. Η πρωτοφανής δύναμή Του φέρνει τη μία απόλαυση μετά την άλλη κι ο άνθρωπος μένει θαμπωμένος και εξαιρετικά χαρούμενος, με το στόμα ανοιχτό από θαυμασμό, καταλαμβάνεται από δέος και ζητωκραυγάζει· επιπλέον, ο άνθρωπος συγκινείται φανερά και του δημιουργούνται σεβασμός, ευλάβεια και δέσιμο. Η εξουσία και οι πράξεις του Δημιουργού έχουν μεγάλο αντίκτυπο και καθαρτική επίδραση στο πνεύμα του ανθρώπου και επιπλέον χορταίνουν το πνεύμα του ανθρώπου. Κάθε μία από τις σκέψεις Του, κάθε μία από τις ομιλίες Του και κάθε αποκάλυψη της εξουσίας Του είναι ένα αριστούργημα ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και πρόκειται για ένα τεράστιο εγχείρημα που πραγματικά αξίζει τη βαθιά κατανόηση και γνώση του δημιουργημένου ανθρώπινου είδους. Όταν μετράμε το κάθε πλάσμα που έχει γεννηθεί από τον λόγο του Δημιουργού, το πνεύμα μας προσελκύεται από το θαύμα της δύναμης του Θεού και βρισκόμαστε να ακολουθούμε τα βήματα του Δημιουργού προς την επόμενη μέρα: την πέμπτη ημέρα της δημιουργίας από τον Θεό όλων των πραγμάτων.

Ας συνεχίσουμε να διαβάζουμε τη Γραφή εδάφιο προς εδάφιο, καθώς κοιτάζουμε περισσότερα από τα έργα του Δημιουργού.

Την πέμπτη ημέρα, η ζωή διαφόρων και ποικίλων μορφών επιδεικνύει την εξουσία του Δημιουργού με διάφορους τρόπους

Η Γραφή λέγει: «Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν» (Γέν. 1:20-21). Η γραφή ξεκάθαρα μας λέγει ότι εκείνη την ημέρα ο Θεός δημιούργησε τα πλάσματα των υδάτων και τα πουλιά του αέρα, που σημαίνει ότι Εκείνος δημιούργησε τα διάφορα ψάρια και πουλιά και κατέταξε το καθένα κατά το είδος του. Με αυτόν τον τρόπο, η γη, οι ουρανοί και τα ύδατα εμπλουτίστηκαν από τη δημιουργία του Θεού...

Καθώς τα λόγια του Θεού εκστομίζονταν, καινούργια φρέσκια ζωή, με διαφορετικά μορφές η καθεμιά, έπαιρναν ζωή στη στιγμή μέσα από τα λόγια του Δημιουργού.

Ερχόταν στον κόσμο σπρώχνοντας για μια θέση, πηδώντας, παιχνιδίζοντας από χαρά... Ψάρια όλων των σχημάτων και μεγεθών κολυμπούσαν στο νερό· οστρακοειδή όλων των ειδών ξεφύτρωσαν από την άμμο· πλάσματα με λέπια, με κέλυφος και ασπόνδυλα μεγάλωναν βιαστικά και με διαφορετικές μορφές, είτε μεγάλα ή μικρά, ψηλά ή κοντά. Κατά τον ίδιο τρόπο διάφορα είδη φυκιών άρχισαν να αναπτύσσονται ζωηρά, λικνιζόμενα με τον ρυθμό διαφόρων υδρόβιων ειδών, κυματίζοντας κι αναταράσσοντας τα στάσιμα ύδατα, σαν να τους λέγανε: «Κουνήσου! Φέρε τους φίλους σου! Διότι δεν θα είσαι ποτέ πια μόνος!» Από τη στιγμή που εμφανίστηκαν στα νερά τα διάφορα είδη των ζωντανών οργανισμών που δημιούργησε ο Θεός, κάθε καινούργια φρέσκια ζωή έφερνε ζωντάνια σε νερά που ήταν για πάρα πολύ καιρό ακίνητα και τα οδήγησαν στη νέα εποχή... Από αυτό το σημείο και μετά, φώλιαζαν μαζί και κρατούσαν συντροφιά το ένα στο άλλο και δεν διατηρούσαν απόσταση μεταξύ τους. Το νερό υπήρχε για τα πλάσματα που ζούσαν μέσα του, τρέφοντας την κάθε ζωή που υπήρχε στην αγκάλη του και η κάθε ζωή μπορούσε να υπάρχει χάρη στο νερό και την τροφή του. Το ένα έδινε στο άλλο ζωή και την ίδια ώρα το καθένα με τον ίδιο τρόπο, γινόταν μάρτυρας του θαύματος και του μεγαλείου της δημιουργίας του Δημιουργού και της αξεπέραστης δύναμης της εξουσίας του Δημιουργού...

Καθώς η θάλασσα δεν ήταν πλέον σιωπηλή, η ζωή άρχισε να γεμίζει και τους ουρανούς. Ένα-ένα τα πουλιά, μικρά και μεγάλα, πετούσαν στον ουρανό από το έδαφος. Αντίθετα από τα πλάσματα της θάλασσας, εκείνα είχαν φτερά και πούπουλα που σκέπαζαν τις λεπτές και χαριτωμένες φιγούρες τους. Χτυπούσαν τα φτερά τους με περηφάνια και επεδείκνυν αγέρωχα το υπέροχο φτέρωμά τους και τις ειδικές λειτουργίες και ικανότητες που τους χάρισε ο Δημιουργός. Πετούσαν ψηλά με ευκολία και δεξιότητα, ανάμεσα στον ουρανό και στη γη και μέσα από αγρούς και δάση... Ήταν τα αγαπημένα πλάσματα του αέρα και τα αγαπημένα πλάσματα όλων. Σύντομα θα αποτελούσαν τον σύνδεσμο μεταξύ ουρανού και γης και θα μετέφεραν τα μηνύματα σε όλα τα πράγματα... Κελαηδούσαν, εφομούσαν χαρωπά, σκόρπιζαν κέφι, γέλιο και παλμό σ' αυτόν τον μέχρι τότε άδειο κόσμο... Χρησιμοποιούσαν το καθάριο τους μελωδικό κελάηδισμα και τα λόγια που είχαν στην καρδιά τους για να υμνούν τον Δημιουργό για τη ζωή που Εκείνος τους χάρισε. Χόρευαν χαρωπά για να δείξουν την τελειότητα και το θαύμα της δημιουργίας του Δημιουργού και θα αφιέρωναν ολόκληρη τη ζωή τους στο να γίνουν μάρτυρες της εξουσίας του Δημιουργού μέσα από την ιδιαίτερη ζωή που Εκείνος τους χάρισε...

Ανεξάρτητα από το αν ζούσαν στο νερό, ή στους ουρανούς, με την εντολή του Δημιουργού, αυτή η μεγάλη πληθώρα των έμβιων οργανισμών υπήρχε στις διαφορετικές μορφές της ζωής και κατόπιν εντολής του Δημιουργού, συναθροίζονταν με τα αντίστοιχα είδη τους —κι αυτός ο νόμος, αυτός ο κανονισμός δεν μπορούσε να αλλάξει από κανένα πλάσμα. Ποτέ δεν τόλμησαν αλλά ούτε και μπορούσαν να ξεπεράσουν τα όρια που τους έθετε ο Δημιουργός. Όπως πρόσταζε ο Δημιουργός, ζούσαν και πολλαπλασιάζονταν και ήταν πιστά προσκολλημένα στον τρόπο ζωής και στους νόμους που τους έθεσε ο

Δημιουργός και τηρούσαν συνειδητά τις άγραφες εντολές και τα ουράνια διατάγματα και τους κανόνες που Εκείνος τους έθεσε, όλα τα χρόνια και μέχρι σήμερα. Συζητούσαν με τον Δημιουργό με τον δικό τους ιδιαίτερο τρόπο και κατάφεραν να εκτιμήσουν το νόημα του Δημιουργού και να υπακούουν τις εντολές Του. Κανένα ποτέ δεν παραβίασε την εξουσία του Δημιουργού και η κυριαρχία Του και οι εντολές Του προς αυτά ασκούσαν στις σκέψεις Του. Εκείνος δεν μιλούσε, αλλά η εξουσία του Δημιουργού που ήταν μοναδική, έλεγχε όλα τα πράγματα με μια σιωπή που δεν είχε γλώσσα και που διέφερε από την ανθρώπινη. Η άσκηση της εξουσίας Του με αυτόν τον ιδιαίτερο τρόπο έκανε τον άνθρωπο να αποκτήσει νέες γνώσεις και να δώσει μια νέα ερμηνεία της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού. Εδώ πρέπει να σας πω ότι αυτή τη νέα ημέρα, η άσκηση της εξουσίας του Δημιουργού απέδειξε για άλλη μια φορά τη μοναδικότητα του Δημιουργού.

Τώρα ας ρίξουμε μια ματιά στην τελευταία πρόταση αυτού του εδαφίου της γραφής: «Είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν». Τι νομίζετε ότι σημαίνει αυτό; Σ' αυτά τα λόγια περικλείονται τα συναισθήματα του Θεού. Ο Θεός παρακολουθούσε όλα όσα είχε δημιουργήσει να παίρνουν ζωή και να είναι δυνατά χάρη στον λόγο Του και σταδιακά να αρχίζουν να αλλάζουν. Σ' εκείνο το σημείο, ο Θεός ήταν ικανοποιημένος με τα διάφορα πράγματα που είχε φτιάξει με τον λόγο Του και με τις διάφορες ενέργειες που είχε επιτελέσει; Η απάντηση είναι ότι «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν». Τι βλέπετε εδώ; Τι αντιπροσωπεύει η φράση «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν»; Τι συμβολίζει; Σημαίνει ότι ο Θεός είχε τη δύναμη και τη σοφία να πραγματοποιήσει αυτά που είχε προγραμματίσει και καθορίσει, να πετύχει τους σκοπούς που ήθελε να πετύχει. Όταν ο Θεός ολοκλήρωνε την κάθε εργασία, μήπως μετάνιωνε; Η απάντηση παραμένει ότι «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν». Με άλλα λόγια, όχι μόνο δεν μετάνιωνε, αλλά αντιθέτως ήταν ικανοποιημένος. Τι σημαίνει δεν μετάνιωνε; Σημαίνει ότι το σχέδιο του Θεού είναι τέλειο, ότι η δύναμη και η σοφία Του είναι τέλειες και μια τέτοια τελείωση μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την εξουσία Του. Όταν ο άνθρωπος εκτελεί μια εργασία, μπορεί και αυτός, όπως ο Θεός, να δει ότι είναι καλή; Μπορεί ο άνθρωπος σε ό,τι κάνει να επιτύχει την τελείωση; Μπορεί ο άνθρωπος να ολοκληρώσει κάτι μια φορά και στον αιώνα τον άπαντα; Όπως ο άνθρωπος λέει: «τίποτε δεν είναι τέλειο, είναι μόνο καλύτερο», τίποτε από αυτά που κάνει ο άνθρωπος δεν μπορεί να φθάσει την τελείωση. Όταν ο Θεός είδε ότι όλα όσα είχε κάνει και επιτύχει ήταν καλά, όλα όσα έφτιαξε ο Θεός είχαν ορισθεί με τον λόγο Του, που σημαίνει ότι όταν «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν», όλα όσα έφτιαξε είχαν πάρει μια μόνιμη μορφή, είχαν καταταγεί ανά είδος και τους είχε δοθεί μια σταθερή θέση, ένας σταθερός σκοπός και μια λειτουργία, μια για πάντα στους αιώνες. Επιπλέον, ο ρόλος τους ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και το ταξίδι που πρέπει να κάνουν κατά τη διάρκεια της διαχείρισης όλων των πραγμάτων από τον Θεό είχε ήδη οριστεί από τον Θεό κι όλα αυτά δεν αλλάζουν. Αυτός είναι ο επουράνιος νόμος που ο Δημιουργός θέσπισε για όλα τα πράγματα.

«Είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν», αυτές οι απλές, υποεκτιμημένες λέξεις που τόσο συχνά αγνοούνται, είναι οι λέξεις του επουράνιου νόμου και του επουράνιου διατάγματος που δόθηκαν σε όλα τα πλάσματα του Θεού. Είναι μία ακόμη προσωποποίηση της εξουσίας του Θεού, μία προσωποποίηση που είναι πιο πρακτική και πιο βαθιά. Μέσα από τον λόγο Του, ο Δημιουργός όχι μόνο κατάφερε να κερδίσει ό,τι είχε αποφασίσει να κερδίσει και να επιτύχει ό,τι είχε αποφασίσει να επιτύχει, αλλά επίσης κατόρθωσε να έχει στα χέρια Του τον έλεγχο όλων εκείνων που είχε δημιουργήσει και να διοικεί όλα όσα είχε δημιουργήσει υπό την εξουσία Του και επιπλέον, όλα με τρόπο συστηματικό και τακτικό. Επίσης, όλα τα πράγματα πολλαπλασιάζονταν, υπήρχαν και χάνονταν σύμφωνα με τον λόγο Του και, επιπλέον, υπήρχαν υπό την εξουσία Του, σύμφωνα με τους νόμους που Εκείνος είχε θεσπίσει και δεν υπήρχε καμία εξαίρεση! Αυτός ο νόμος είχε άμεση ισχύ από τη στιγμή που «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν» και θα υπάρχει, θα συνεχίσει και θα λειτουργεί σύμφωνα με το σχέδιο διαχείρισης του Θεού μέχρι τη μέρα που αυτό θα ανακληθεί από τον Δημιουργό! Η μοναδική εξουσία του Δημιουργού έχει εκδηλωθεί όχι μόνο από την ικανότητά Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και να διατάξει να πάρουν ζωή, αλλά επίσης κι από την ικανότητά Του να διοικεί και να κυριαρχεί σε όλα τα πράγματα και να δίνει ζωή και ζωτικότητα σε όλα τα πράγματα και επιπλέον στην ικανότητά Του να κάνει μια για πάντα όλα τα πράγματα που θα δημιουργούσε με το σχέδιό Του να εμφανίζονται και να υπάρχουν στον κόσμο που Εκείνος έφτιαξε σε μία τέλεια μορφή, μια τέλεια δομή ζωής κι έναν τέλειο ρόλο. Επίσης, είχε εκδηλωθεί μέσω του τρόπου με τον οποίο οι σκέψεις του Δημιουργού δεν υπόκειντο σε κανέναν περιορισμό, δεν περιορίζονταν από τον χρόνο, τον χώρο, ούτε υπήρχαν γεωγραφικοί περιορισμοί. Όπως και η εξουσία Του, η μοναδική ταυτότητα του Δημιουργού θα παραμείνει αναλλοίωτη στους αιώνες των αιώνων. Η εξουσία Του θα είναι πάντα μια αναπαράσταση κι ένα σύμβολο της μοναδικής Του ταυτότητας και η εξουσία Του θα υπάρχει για πάντα πλάι στην ταυτότητά Του!

Την έκτη ημέρα, ο Δημιουργός μιλάει, και κάθε είδος ζώντος οργανισμού που έχει στο μυαλό Του κάνει την εμφάνισή του, το ένα μετά το άλλο

Ανεπαίσθητα, το έργο του Δημιουργού για τη δημιουργία όλων των πραγμάτων είχε συνεχιστεί για πέντε ημέρες, κι αμέσως μετά, ο Δημιουργός καλωσόρισε την έκτη ημέρα της δημιουργίας όλων των πραγμάτων. Αυτή η μέρα ήταν ένα ακόμα νέο ξεκίνημα και μια ακόμα εξαιρετική ημέρα. Ποιο ήταν, λοιπόν, το σχέδιο του Δημιουργού την παραμονή εκείνης της νέας ημέρας; Ποια καινούργια πλάσματα θα παρουσίαζε, θα δημιουργούσε; Ακούστε, αυτή είναι η φωνή του Δημιουργού...

«Και είπε ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινεν ούτω. Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν» (Γέν. 1:24-25). Ποια

έμψυχα ζώα συμπεριλαμβάνονται; Οι Γραφές λένε: «κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών». Που σημαίνει ότι εκείνη την ημέρα, όχι μόνο ήταν όλων των ειδών τα έμψυχα ζώα στη γη, αλλά όλα είχαν ταξινομηθεί και κατά το είδος τους και, ομοίως, «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν».

Όπως και κατά τις προηγούμενες πέντε ημέρες, ο Δημιουργός μίλησε με τον ίδιο τόνο και διέταξε τη γέννηση των έμψυχων ζώων που Εκείνος επιθυμούσε, να εμφανιστούν πάνω στη γη, κατά το είδος αυτών. Όταν ο Δημιουργός ασκεί την εξουσία Του, κανένα από τα λόγια Του δεν εκφέρεται μάταια, κι έτσι, την έκτη ημέρα, το κάθε έμψυχο ζώο που Εκείνος είχε σκοπό να δημιουργήσει εμφανίστηκε την προκαθορισμένη στιγμή. Καθώς ο Δημιουργός είπε «Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών», η γη αμέσως γέμισε ζωή, και πάνω στην ξηρά εμφανίσθηκαν ξαφνικά οι ανάσες από διάφορα είδη έμψυχων ζώων... Στους πράσινους χλοερούς αγριότοπους εμφανίσθηκαν, η μία μετά την άλλη, παχιές αγελάδες που κουνούσαν την ουρά τους εδώ και κει, πρόβατα που βελάζανε συγκεντρώθηκαν σε κοπάδια κι άλογα που χλιμίντριζαν άρχισαν να καλπάζουν... Μέσα σε μια στιγμή, οι απέραντες εκτάσεις έρημων λιβαδιών έσκασαν από ζωή... Η εμφάνιση αυτών των διαφόρων αγροτικών ζώων ήταν ένα υπέροχο θέαμα πάνω στα ήρεμα λιβάδια, κι έφερε απεριόριστη ζωντάνια... Αυτά θα ήταν οι σύντροφοι των λιβαδιών και οι άρχοντες των λιβαδιών, το καθένα αμοιβαία εξαρτώμενο από το άλλο. Και θα γίνονταν αυτά οι φύλακες και οι προστάτες αυτών των τόπων, που θα ήταν η μόνιμη κατοικία τους και θα τους παρείχε ό,τι χρειαζόνταν, μια πηγή αιώνιας τροφής που χρειάζονται για την ύπαρξή τους...

Την ίδια μέρα που εμφανίσθηκαν αυτά τα διάφορα αγροτικά ζώα, με τον λόγο του Θεού, εμφανίστηκε επίσης πλήθος εντόμων, το ένα μετά το άλλο. Παρότι ήταν τα μικρότερα σε μέγεθος ζωντανά ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα, η δύναμη της ζωής τους αποτελούσε επίσης τη θαυμαστή δημιουργία του Δημιουργού, και δεν εμφανίσθηκαν πολύ αργά... Μερικά φτεροκόπησαν τα μικρά φτερά τους, ενώ κάποια άλλα σύρθηκαν σιγά-σιγά. Μερικά πήδηξαν και χοροπήδησαν, κι άλλα τρέκλισαν. Μερικά κύλισαν προς τα μπρος, ενώ άλλα γρήγορα υποχώρησαν. Μερικά κινήθηκαν πλαγίως κι άλλα πήδηξαν ψηλά και χαμηλά... Όλα προσπάθησαν να βρουν κατοικία. Μερικά τρύπωσαν στο γρασίδι, μερικά άνοιξαν τρύπες στο έδαφος, μερικά πέταξαν πάνω στα δέντρα και κρύφτηκαν στα δάση... Παρότι μικρά σε μέγεθος, δεν θέλησαν να υποφέρουν το μαρτύριο της πείνας, κι αφού εξασφάλισαν κατοικία, έτρεξαν να βρουν τροφή για να τραφούν. Μερικά σκαρφάλωσαν στο γρασίδι για να φάνε τα τρυφερά φυλλαράκια, μερικά άρπαξαν μπουκιές από χώμα και το κατάπιαν μέχρι το στομάχι τους, τρώγοντας με ενθουσιασμό και ευχαρίστηση (για αυτά, ακόμα και το χώμα είναι μια νόστιμη λιχουδιά). Μερικά κρύφτηκαν στα δάση, αλλά δεν σταμάτησαν να ξεκουραστούν, διότι ο χυμός μέσα στα λαμπερά σκούρα πράσινα φύλλα ήταν γι' αυτά ένα νόστιμο γεύμα... Αφού χόρτασαν, ακόμα και τότε τα έντομα δεν σταμάτησαν τη δραστηριότητά τους. Παρότι μικρά σε ανάστημα, είχαν τεράστια ενέργεια και απεριόριστη ζωντάνια, κι έτσι, από όλα τα πλάσματα, είναι τα πιο δραστήρια και τα πιο εργατικά. Δεν τεμπέλιασαν

ποτέ και ποτέ δεν ξεκουράστηκαν. Ακόμα κι όταν η όρεξή τους είχε ικανοποιηθεί, ασχολούνταν ακόμη με την εύρεση τροφής για το μέλλον, και δούλευαν και έτρεχαν για το αύριο, για την επιβίωσή τους... Ψιθύριζαν απαλούς σκοπούς σε διάφορες μελωδίες και ρυθμούς για να ενθαρρύνουν και να παρακινήσουν τους εαυτούς τους να συνεχίσουν. Κι αυτά τα πλάσματα επίσης έδωσαν χαρά στο γρασίδι, στα δέντρα και σε κάθε κομμάτι του εδάφους, κάνοντας την κάθε μέρα και τον κάθε χρόνο μοναδικά... Με τη δική τους γλώσσα και με τον τρόπο τους, περνούσαν πληροφορίες σε όλους τους ζώντες οργανισμούς της γης. Με τη δική τους ιδιαίτερη πορεία ζωής, σημάδεψαν όλα τα πράγματα κι άφησαν τα ίχνη τους σε όλα τα πράγματα... Είχαν πολύ στενή σχέση με το έδαφος, το γρασίδι και τα δάση, κι έφερναν σφρίγος και ζωντάνια στο έδαφος, το γρασίδι και τα δάση. Έφερναν τις παροτρύνσεις και τα χαιρετίσματα του Δημιουργού σε όλα τα ζωντανά πλάσματα...

Το βλέμμα του Δημιουργού πέρασε πάνω από όλα τα πράγματα που δημιούργησε, κι αυτή τη στιγμή η ματιά Του σταμάτησε πάνω από τα δάση και τα βουνά, και το μυαλό Του γυρόφερνε. Καθώς εκστόμιζε τα λόγια Του, στα πυκνά δάση και πάνω από τα βουνά, εμφανίστηκε ένα είδος πλασμάτων που δεν έμοιαζε με κανένα άλλο από τα προηγούμενα: Ήταν τα άγρια ζώα, τα οποία είχε εκφέρει το στόμα του Θεού. Κατά πολύ αργοπορημένα, κουνούσαν τα κεφάλια τους και χτυπούσαν στον αέρα τις ουρές τους, το καθένα με το δικό του μοναδικό πρόσωπο. Κάποια είχαν γούνα, κάποια είχαν κελύφη, κάποια αποκάλυπταν δόντια, κάποια έκαναν μορφασμούς, κάποια είχαν μακριούς λαιμούς, κάποια είχαν κοντές ουρές, κάποια είχαν άγρια μάτια, κάποια διακατέχονταν από άτολμο βλέμμα, κάποια έσκυβαν να φάνε γρασίδι, κάποια είχαν αίμα γύρω από το στόμα τους, κάποια χοροπηδούσαν σε δύο πόδια, κάποια περπατούσαν πάνω σε τέσσερις οπλές, κάποια κοιτούσαν μακριά πάνω από τα δέντρα, κάποια ήταν ξαπλωμένα και περίμεναν μέσα στα δάση, κάποια έψαχναν σπηλιές για να ξεκουραστούν, κάποια έτρεχαν και παιχνίδιζαν στους κάμπους, κάποια περιφέρονταν στα δάση... Κάποια βρυχούνταν, κάποια αλυχτούσαν, κάποια γαύγιζαν, κάποια έκλαιγαν... Κάποια ήταν υψίφωνα, κάποια βαρύτονα, κάποια είχαν χοντρή φωνή, κάποια είχαν φωνή καθαρή και μελωδική... Κάποια ήταν βλοσυρά, κάποια ήταν χαριτωμένα, κάποια ήταν απαίσια, κάποια ήταν αξιαγάπητα, κάποια ήταν τρομαχτικά, κάποια ήταν χαριτωμένα αφελή... Ένα-ένα, προχωρούσαν. Κοίτα πόσο υψηλά και δυνατά είναι, με ελεύθερο πνεύμα, παθητικώς αδιάφορα το ένα για το άλλο, δίχως να χαραμίζουν ούτε μια ματιά το ένα στο άλλο... Το καθένα έχοντας τη συγκεκριμένη ζωή που του χάρισε ο Δημιουργός και τη δική του αγριότητα και κτηνωδία, εμφανίστηκαν στα δάση και πάνω στα βουνά. Περιφρονώντας τα όλα, τόσο εντελώς αυταρχικά όντα —ήταν εξάλλου αληθινοί άρχοντες των βουνών και των δασών. Από τη στιγμή που διατάχτηκε η εμφάνισή τους από τον Δημιουργό, «διεκδίκησαν» τα δάση και τα βουνά, καθώς ο Δημιουργός είχε ήδη βάλει όρια και είχε καθορίσει το πεδίο της ύπαρξής τους. Μόνο αυτά ήταν οι αληθινοί άρχοντες των βουνών και των δασών, και γι' αυτό ήταν τόσο άγρια, τόσο περιφρονητικά. Ονομάστηκαν «άγρια ζώα», καθαρά επειδή, από όλα τα πλάσματα, ήταν εκείνα που

ήταν αληθινά άγρια, κτηνώδη και αδάμαστα. Δεν μπορούσαν να εξημερωθούν, κι έτσι δεν μπορούσαν να εκτραφούν και δεν μπορούσαν να ζήσουν αρμονικά με το ανθρώπινο είδος ούτε να προσφέρουν εργασία στο ανθρώπινο είδος. Επειδή δεν μπορούσαν να εκτραφούν και δεν μπορούσαν να προσφέρουν εργασία στο ανθρώπινο είδος, έπρεπε να ζουν μακριά από το ανθρώπινο είδος, κι ο άνθρωπος δεν μπορούσε να τα προσεγγίσει. Με τη σειρά τους, επειδή ζούσαν μακριά από το ανθρώπινο είδος κι ο άνθρωπος δεν μπορούσε να τα προσεγγίσει, μπόρεσαν να εκπληρώσουν την ευθύνη που τους ανέθεσε ο Δημιουργός: να είναι φύλακες των βουνών και των δασών. Η αγριότητά τους προστάτευε τα βουνά και φύλαγε τα δάση, κι αυτή ήταν η καλύτερη προστασία και εξασφάλιση της ύπαρξής τους και του πολλαπλασιασμού τους. Συγχρόνως, η αγριότητά τους διατηρούσε και διασφάλιζε τις ισορροπίες μεταξύ όλων των πραγμάτων. Η άφιξή τους προσέδωσε υποστήριξη κι ασφάλεια στα βουνά και στα δάση. Η άφιξή τους προσέθεσε άφθονο σφρίγος και ζωτικότητα στα μέχρι τότε άψυχα κι άδεια βουνά και δάση. Από τότε και μετά, τα βουνά και τα δάση έγιναν η μόνιμη κατοικία τους, και δεν θα έχαναν ποτέ την κατοικία τους, διότι μόνο γι' αυτά εμφανίστηκαν και υπήρξαν τα βουνά και τα δάση· τα άγρια ζώα θα εκπλήρωναν το καθήκον τους και θα έκαναν ό,τι μπορούσαν για να τα διαφυλάξουν. Έτσι, επίσης, τα άγρια ζώα θα υπάκουαν πιστά στις προτροπές του Δημιουργού να μην αφήνουν την περιοχή τους, και θα συνέχιζαν να χρησιμοποιούν την κτηνώδη φύση τους προκειμένου να διατηρηθούν οι ισορροπίες ανάμεσα σε όλα τα πράγματα που εποίησε ο Δημιουργός και θα αναδείκνυαν την εξουσία και τη δύναμη του Δημιουργού!

Υπό την εξουσία του Δημιουργού, όλα τα πράγματα είναι τέλεια

Όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που κινούνταν αλλά και εκείνων που δεν μπορούσαν να κινηθούν, όπως για παράδειγμα τα πτηνά και τα ψάρια, όπως τα δέντρα και τα λουλούδια, συμπεριλαμβανομένων και των ζώων της φάρμας, των εντόμων και των αγρίων ζώων που έπλασε την έκτη ημέρα —ήταν όλα καλά στα μάτια του Θεού και, επιπλέον, στα μάτια του Θεού, όλα αυτά, σύμφωνα με το σχέδιό Του, είχαν φθάσει στο απόγειο της τελειότητας και είχαν ανταποκριθεί στα πρότυπα που επιθυμούσε να επιτύχει ο Θεός. Βήμα-βήμα, ο Δημιουργός πραγματοποίησε το έργο που επιθυμούσε να κάνει, σύμφωνα με το σχέδιό Του. Το ένα μετά το άλλο, εμφανίστηκαν τα πράγματα που ήθελε να δημιουργήσει, και η εμφάνιση του καθενός από αυτά ήταν η απεικόνιση της εξουσίας του Δημιουργού, η αποκρυστάλλωση της εξουσίας Του· εξαιτίας αυτής της αποκρυστάλλωσης, όλα τα πλάσματα δεν μπορούσαν παρά να είναι ευγνώμονα για τη χάρη και για τις παροχές του Δημιουργού. Καθώς εκδηλώνονταν οι θαυματουργές πράξεις του Θεού, αυτός ο κόσμος, κομμάτι-κομμάτι, γέμισε με όλα αυτά που δημιούργησε ο Θεός, κι από χαώδης και σκοτεινός, έγινε καθαρός και φωτεινός, κι από τη θανάσιμη ακινησία πέρασε στη ζωντάνια και την απεριόριστη ζωτικότητα. Από όλα τα δημιουργήματα, από τα μεγάλα έως τα μικρά, από τα μικρά έως τα μικροσκοπικά, κανένα δεν δημιουργήθηκε χωρίς την

εξουσία και τη δύναμη του Δημιουργού, και υπήρχε μια μοναδική και έμφυτη ανάγκη και αξία στην ύπαρξη του κάθε πλάσματος. Ανεξάρτητα από τις διαφορές τους σε μορφή και διάπλαση, δεν έπρεπε παρά να φτιαχτούν από τον Δημιουργό για να υπάρχουν υπό την εξουσία του Δημιουργού. Κάποιες φορές, οι άνθρωποι θα δουν ένα έντομο, κάποιο ιδιαίτερα άσχημο, και θα πουν: «Αυτό το έντομο είναι τόσο απαίσιο, δεν υπάρχει περίπτωση κάτι τόσο άσχημο να πλάστηκε από τον Θεό· δεν υπάρχει περίπτωση να έπλαθε ο Θεός κάτι τόσο άσχημο». Τι ανόητη άποψη! Εκείνο που θα έπρεπε να πουν είναι «Παρότι αυτό το έντομο είναι τόσο άσχημο, το έφτιαξε ο Θεός, και σίγουρα θα έχει κάποιον ιδιαίτερο σκοπό». Στις σκέψεις του Θεού, υπήρχε η πρόθεση να δώσει κάθε λογής όψεις και κάθε είδους λειτουργίες και χρήσεις στα διάφορα ζωντανά όντα που δημιούργησε, κι έτσι, κανένα από αυτά που έπλασε ο Θεός δεν είναι από το ίδιο ύφασμα. Από την εξωτερική τους εμφάνιση μέχρι και την εσωτερική τους σύσταση, από τις συνήθειες διαβίωσής τους μέχρι την περιοχή που ζουν —καθένα είναι διαφορετικό. Οι αγελάδες έχουν τη μορφή της αγελάδας, τα γαϊδούρια έχουν τη μορφή του γαϊδουριού, τα ελάφια έχουν τη μορφή του ελαφιού και οι ελέφαντες έχουν τη μορφή του ελέφαντα. Μπορείς εσύ να πεις ποιο είναι το πιο όμορφο και ποιο είναι το πιο άσχημο; Μπορείς να πεις ποιο είναι το πιο χρήσιμο και τίνος η ύπαρξη είναι η λιγότερο αναγκαία; Σε μερικούς ανθρώπους αρέσουν οι ελέφαντες, αλλά κανείς δεν χρησιμοποιεί ελέφαντες για να καλλιεργήσει τους αγρούς. Σε μερικούς αρέσουν τα λιοντάρια και οι τίγρεις, επειδή η εμφάνισή τους είναι η πιο εντυπωσιακή από όλα τα πράγματα, αλλά μπορείς να τα έχεις ως κατοικίδια; Εν συντομία, όσον αφορά τα μυριάδες πράγματα της δημιουργίας, ο άνθρωπος θα πρέπει να αποδέχεται την εξουσία του Δημιουργού, κι αυτό σημαίνει να αποδέχεται την τάξη που όρισε ο Δημιουργός σε όλα τα πράγματα. Αυτή είναι η πιο σοφή στάση. Μόνο μια στάση αναζήτησης και υπακοής στις αρχικές προθέσεις του Δημιουργού συνιστά αληθινή παραδοχή και βεβαιότητα για την εξουσία του Δημιουργού. Είναι καλό στα μάτια του Θεού, επομένως, ποιον λόγο έχει ο άνθρωπος να το κατακρίνει;

Έτσι, όλα τα πράγματα που είναι στην εξουσία του Θεού θα παίξουν μια νέα συμφωνία για την κυριαρχία του Δημιουργού, θα αρχίσουν ένα καταπληκτικό πρελούδιο για το έργο Του της νέας ημέρας και εκείνη τη στιγμή ο Δημιουργός θα ανοίξει επίσης μια καινούργια σελίδα στο έργο Του της διαχείρισης! Σύμφωνα με τον νόμο που όρισε ο Δημιουργός για τα φρέσκα βλαστάρια τη άνοιξη, την ωρίμανση το καλοκαίρι, τη σοδειά το φθινόπωρο και την αποθήκευση τον χειμώνα, όλα τα πράγματα θα ακολουθούν το σχέδιο διαχείρισης του Δημιουργού και θα καλωσορίζουν την καινούργια τους μέρα, το νέο ξεκίνημα και τη νέα πορεία ζωής. Θα συνεχίσουν να ζουν και θα αναπαράγονται σε μια ατελείωτη ακολουθία για να καλωσορίζουν την κάθε μέρα υπό την κυριαρχία της εξουσίας του Δημιουργού...

Κανένα από τα δημιουργημένα και τα μη δημιουργημένα πλάσματα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού

Αφότου Εκείνος άρχισε τη δημιουργία όλων των πραγμάτων, άρχισε να εκφράζεται και να αποκαλύπτεται η δύναμη του Θεού, επειδή ο Θεός χρησιμοποίησε τον λόγο για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα. Ανεξάρτητα από τον τρόπο που Εκείνος τα δημιούργησε, κι ανεξάρτητα από το γιατί τα δημιούργησε, όλα δημιουργήθηκαν και διατηρήθηκαν και υπήρξαν χάρη στον λόγο του Θεού· αυτή είναι η μοναδική εξουσία του Δημιουργού. Τον καιρό που δεν είχε ακόμα εμφανιστεί το ανθρώπινο είδος στον κόσμο, ο Δημιουργός χρησιμοποίησε τη δύναμή Του και την εξουσία Του για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα για το ανθρώπινο είδος και χρησιμοποίησε τις μοναδικές Του μεθόδους για να φτιάξει ένα κατάλληλο περιβάλλον για να ζήσει η ανθρωπότητα. Όλα όσα έκανε Εκείνος έγιναν σε αναμονή για την ανθρωπότητα, που σύντομα θα απολάμβανε την πνοή Του. Αυτό σημαίνει ότι τον καιρό πριν δημιουργηθεί η ανθρωπότητα, η εξουσία του Θεού είχε αναδειχθεί σε όλα τα πλάσματα που διαφέρουν από το ανθρώπινο είδος, σε πράγματα μεγάλα όπως οι ουρανοί, οι φωστήρες, οι θάλασσες και η ξηρά και σε πράγματα μικρά όπως τα ζώα και τα πτηνά, καθώς και σε όλων των ειδών τα έντομα και τους μικροοργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και των διαφόρων βακτηριδίων που δεν είναι ορατά με γυμνό οφθαλμό. Στο κάθε ένα από αυτά δόθηκε ζωή από τον λόγο του Δημιουργού, καθένα απ' αυτά πολλαπλασιάστηκε χάρη στον λόγο του Θεού και καθένα απ' αυτά έζησε υπό την κυριαρχία του Δημιουργού χάρη στον λόγο Του. Παρότι δεν έλαβαν την πνοή του Δημιουργού, ανέδειξαν τη ζωντάνια της ζωής που τους χάρισε ο Δημιουργός μέσα από διάφορα σχήματα και δομές. Παρότι δεν είχαν αποκτήσει την ικανότητα της ομιλίας που ο Δημιουργός χάρισε στο ανθρώπινο είδος, το καθένα είχε λάβει από τον Δημιουργό έναν τρόπο έκφρασης, που διέφερε από τη γλώσσα του ανθρώπου. Η εξουσία του Δημιουργού δεν δίνει μόνο το σφρίγος της ζωής σε φαινομενικά στατικά υλικά αντικείμενα ώστε αυτά να μην εξαφανιστούν ποτέ, αλλά επιπλέον δίνει το ένστικτο της αναπαραγωγής και του πολλαπλασιασμού σε όλα τα έμψυχα πλάσματα, ώστε να μην εξαφανιστούν ποτέ κι έτσι από γενιά σε γενιά να περάσουν τους νόμους και τις αρχές της επιβίωσης που τους χαρίστηκαν από τον Δημιουργό. Ο τρόπος με τον οποίο ο Δημιουργός ασκεί την εξουσία Του δεν εμμένει αυστηρά σε κάποια μακροσκοπική ή μικροσκοπική άποψη και δεν περιορίζεται σε καμία μορφή. Εκείνος μπορεί να διατάζει τις λειτουργίες του σύμπαντος και να κυριαρχεί πάνω στη ζωή και τον θάνατο όλων των πραγμάτων και επιπλέον, μπορεί να διαχειρίζεται όλα τα πράγματα με τέτοιο τρόπο ώστε να Τον υπηρετούν. Μπορεί να διαχειρίζεται όλες τις λειτουργίες των βουνών, των ποταμών και των λιμνών και να εξουσιάζει όλα τα πράγματα που βρίσκονται σ' αυτά και, πέραν τούτου, μπορεί να παρέχει σε όλα τα πράγματα ό,τι τους χρειάζεται. Αυτή είναι η εκδήλωση της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού πάνω σε όλα τα πράγματα πέραν της ανθρωπότητας. Αυτή η εκδήλωση δεν είναι μόνο για μια ζωή· δεν θα σταματήσει ποτέ ούτε θα ξεκουραστεί, και δεν μπορεί να

αλλάξει ή να καταστραφεί από άνθρωπο ή πράγμα, ούτε μπορεί να αυξηθεί ούτε να μειωθεί από κανέναν άνθρωπο ή πράγμα —επειδή τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού και ως εκ τούτου, η εξουσία του Δημιουργού δεν μπορεί να αντικατασταθεί από κανένα δημιουργημένο πλάσμα· είναι ανέφικτη για οποιοδήποτε μη δημιουργημένο ον. Πάρτε για παράδειγμα τους αγγελιοφόρους του Θεού και τους αγγέλους. Αυτοί δεν διαθέτουν τη δύναμη του Θεού, πόσο μάλλον την εξουσία του Δημιουργού κι ο λόγος που δεν διαθέτουν τη δύναμη και την εξουσία του Θεού είναι επειδή δεν διαθέτουν την ουσία του Δημιουργού. Τα μη δημιουργημένα όντα, όπως είναι οι αγγελιοφόροι του Θεού και οι άγγελοι, παρότι μπορούν να κάνουν κάποια πράγματα εκ μέρους του Θεού, δεν μπορούν να αντιπροσωπεύουν τον Θεό. Παρότι διαθέτουν κάποια δύναμη που δεν έχουν οι άνθρωποι, δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού, δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού για να δημιουργήσουν όλα τα πράγματα, να διατάζουν όλα τα πράγματα και να κυριαρχούν πάνω σ' αυτά. Έτσι λοιπόν, η μοναδικότητα του Θεού δεν μπορεί να αντικατασταθεί από κανένα μη δημιουργημένο ον και ομοίως η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν μπορούν να αντικατασταθούν από κανένα μη δημιουργημένο ον. Στη Βίβλο έχεις διαβάσει για κανέναν αγγελιοφόρο του Θεού να έχει δημιουργήσει όλα τα πράγματα; Γιατί δεν έχει στείλει ο Θεός κανέναν από τους αγγελιοφόρους Του ή τους αγγέλους Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα; Επειδή δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού κι έτσι δεν διαθέτουν την ικανότητα να ασκήσουν την εξουσία του Θεού. Όπως όλα τα πλάσματα είναι κι αυτά κάτω από την κυριαρχία του Δημιουργού και κάτω από την εξουσία του Δημιουργού κι έτσι με τον ίδιο τρόπο, ο Δημιουργός είναι επίσης ο Θεός τους και ο Ηγεμόνας τους. Ανάμεσα σε όλους αυτούς, έναν προς έναν —είτε αυτοί είναι ευγενείς ή ταπεινοί, με μεγάλη ή μικρή δύναμη— δεν υπάρχει ούτε ένας που να μπορεί να υπερβεί την εξουσία του Δημιουργού κι έτσι ανάμεσά τους δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού. Ποτέ δεν θα τους αποκαλέσει κανείς Θεό και ποτέ δεν θα μπορέσουν να γίνουν ο Δημιουργός. Αυτές είναι αλήθειες και γεγονότα που δεν αλλάζουν ποτέ!

Από την παραπάνω συναναστροφή, μπορούμε μήπως να συνάγουμε τα παρακάτω: μόνο ο Δημιουργός και Άρχοντας όλων των πραγμάτων, Εκείνος που διαθέτει τη μοναδική εξουσία και τη μοναδική δύναμη, μπορεί να ονομάζεται ο μοναδικός Θεός ο ίδιος; Σ' αυτό το σημείο, μπορεί να νιώθετε ότι μια τέτοια ερώτηση είναι πολύ βαθύς στοχασμός. Εσείς αυτή τη στιγμή είστε ανίκανοι να την καταλάβετε και δεν μπορείτε να διακρίνετε την ουσία που εμπεριέχεται σ' αυτήν κι έτσι για την ώρα, νιώθετε ότι η απάντηση είναι δύσκολη. Σ' αυτήν την περίπτωση, θα συνεχίσω με τη συναναστροφή Μου. Έπειτα θα σας επιτρέψω να δεχτείτε τις πραγματικές πράξεις που προκύπτουν από πολλές πλευρές της εξουσίας και της δύναμης που διαθέτει ο Θεός και μόνο, κι έτσι θα σας επιτρέψω να αντιληφθείτε πλήρως και να εκτιμήσετε και να γνωρίσετε τη μοναδικότητα του Θεού και το τι σημαίνει η μοναδική εξουσία του Θεού.

2. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να στήσει μια διαθήκη με τον άνθρωπο

Γέν. 9:11-13 Και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς· και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθείρη την γην. Και είπεν ο Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους· Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής.

Αφ'ότου Εκείνος έφτιαξε όλα τα πράγματα, η εξουσία του Δημιουργού επιβεβαιώνεται και αναδεικνύεται για ακόμη μια φορά στη διαθήκη του ουράνιου τόξου

Η εξουσία του Δημιουργού συνεχώς αναδεικνύεται κι ασκείται σε όλα τα πλάσματα κι Εκείνος όχι μόνο εξουσιάζει τη μοίρα όλων των πραγμάτων, αλλά επίσης εξουσιάζει την ανθρωπότητα, αυτό το ιδιαίτερο πλάσμα που δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια και που διαθέτει μια διαφορετική δομή ζωής και υπάρχει με μια διαφορετική μορφή ζωής. Αφού ο Δημιουργός έφτιαξε όλα τα πράγματα, δεν σταμάτησε να εκφράζει την εξουσία Του και τη δύναμή Του. Για Εκείνον η εξουσία με την οποία ήταν ο απόλυτος άρχοντας όλων των πραγμάτων και της μοίρας ολόκληρης της ανθρωπότητας, τυπικά άρχισε μόνο όταν το ανθρώπινο είδος πραγματικά γεννήθηκε από το χέρι Του. Εκείνος είχε την πρόθεση να διαχειρίζεται την ανθρωπότητα και να την εξουσιάζει, είχε την πρόθεση να σώσει την ανθρωπότητα· είχε την πρόθεση να κερδίσει πραγματικά την ανθρωπότητα και να κερδίσει μια ανθρωπότητα που θα μπορούσε να διοικήσει όλα τα πράγματα· είχε την πρόθεση να φτιάξει μια ανθρωπότητα που θα ζει υπό την εξουσία Του και θα γνωρίζει και θα υπακούει στην εξουσία Του. Έτσι ο Θεός άρχισε επισήμως να εκφράζει την εξουσία Του στους ανθρώπους χρησιμοποιώντας τον λόγο Του και άρχισε να χρησιμοποιεί την εξουσία Του για να πραγματοποιήσει τον λόγο Του. Βεβαίως η εξουσία του Θεού είχε αναδειχθεί παντού κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας. Απλώς έχω διαλέξει κάποια ειδικά, πολύ γνωστά παραδείγματα από τα οποία μπορείτε να καταλάβετε και να γνωρίσετε τη μοναδικότητα του Θεού τη μοναδική εξουσία Του.

Υπάρχει μια ομοιότητα μεταξύ της παραγράφου στη Γένεση 9:11-13 και των παραπάνω παραγράφων σχετικά με την καταγραφή της δημιουργίας του κόσμου από τον Θεό, υπάρχει όμως και μια διαφορά. Ποια είναι η ομοιότητα; Η ομοιότητα βρίσκεται στη χρήση λέξεων από τον Θεό για να κάνει αυτά που είχε την πρόθεση να κάνει και η διαφορά είναι ότι τα εδάφια που παρατίθενται εδώ αντιπροσωπεύουν τη συνομιλία του Θεού με τον άνθρωπο στην οποία κατάρτισε μια διαθήκη με τον άνθρωπο και είπε στον άνθρωπο τι περιέχει αυτή η διαθήκη. Αυτή η άσκηση της εξουσίας του Θεού επιτεύχθηκε κατά τον διάλογό Του με τον άνθρωπο, που θα πει ότι πριν τη δημιουργία του ανθρώπινου είδους, ο λόγος του Θεού ήταν οδηγίες και διαταγές προς τα πλάσματα που Εκείνος είχε πρόθεση να δημιουργήσει. Τώρα όμως υπήρχε κάποιος να ακούσει τον λόγο του Θεού κι έτσι ο λόγος Του ήταν τόσο ένας διάλογος με τον άνθρωπο, όσο και μια

παρότρυνση και μια νουθεσία στον άνθρωπο. Επιπλέον, τα λόγια του Θεού ήταν εντολές που έφεραν την εξουσία Του και που δόθηκαν σε όλα τα πράγματα.

Ποια ενέργεια του Θεού καταγράφεται σ' αυτήν την παράγραφο; Η παράγραφος καταγράφει τη διαθήκη που έκανε ο Θεός με τον άνθρωπο αφού Εκείνος κατέστρεψε τον κόσμο με έναν κατακλυσμό· λέει στον άνθρωπο ότι ο Θεός δεν θα έφερνε ποτέ ξανά τέτοια καταστροφή στον κόσμο, κι ότι για τον σκοπό αυτόν, ο Θεός έφτιαξε ένα σημείο. Ποιο είναι αυτό το σημείο; Στις Γραφές λέει ότι: «Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής». Αυτά είναι τα αρχικά λόγια που είπε ο Δημιουργός στο ανθρώπινο είδος. Καθώς έλεγε αυτά τα λόγια, εμφανίστηκε ένα ουράνιο τόξο μπροστά στα μάτια του ανθρώπου και παραμένει εκεί μέχρι σήμερα. Όλοι έχουν δει ένα τέτοιο ουράνιο τόξο κι όταν το βλέπεις, ξέρεις πώς αυτό εμφανίζεται; Η επιστήμη δεν μπορεί να το εξηγήσει, ούτε να βρει από πού προέρχεται ή να προσδιορίσει πού βρίσκεται. Επειδή το ουράνιο τόξο είναι ένα σημείο της διαθήκης που έχει καταρτισθεί μεταξύ του Δημιουργού και του ανθρώπου. Δεν απαιτεί επιστημονική βάση, δεν φτιάχτηκε από τον άνθρωπο, ούτε ο άνθρωπος μπορεί να το αλλάξει. Είναι η συνέχεια της εξουσίας του Δημιουργού, αφού Εκείνος εκστόμισε τον λόγο Του. Ο Δημιουργός χρησιμοποίησε τη δική Του ιδιαίτερη μέθοδο για να τηρήσει τη διαθήκη Του με τον άνθρωπο και την υπόσχεσή Του κι έτσι η χρήση του ουράνιου τόξου από Εκείνον σαν ένα σημείο της διαθήκης που Εκείνος κατάρτισε είναι ένα ουράνιο διάταγμα και νόμος που θα παραμείνει αναλλοίωτο για πάντα, είτε όσον αφορά στον Δημιουργό, είτε στο δημιουργημένο ανθρώπινο είδος. Αυτός ο αμετάβλητος νόμος, πρέπει να ειπωθεί, είναι ακόμα μια αληθινή απόδειξη της εξουσίας του Δημιουργού αφότου δημιούργησε όλα τα πράγματα και πρέπει να ειπωθεί, ότι η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού δεν έχουν όρια. Η χρήση του ουράνιου τόξου από Εκείνον σαν ένα σημείο είναι μια συνέχεια και μια επέκταση της εξουσίας του Δημιουργού. Αυτό ήταν μια ακόμη πράξη που έκανε ο Θεός με χρήση του λόγου Του και ήταν ένα σημείο της διαθήκης που κατάρτισε ο Θεός με τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας τον λόγο. Είπε στον άνθρωπο αυτό που ήθελε να κάνει και με ποιον τρόπο αυτό θα εκπληρωνόταν και θα πραγματοποιούνταν. Με αυτόν τον τρόπο το θέμα επετεύχθη, σύμφωνα με τα λόγια από το στόμα του Θεού. Μόνο ο Θεός έχει τέτοια δύναμη και σήμερα, αρκετές χιλιάδες χρόνια αφότου είπε αυτά τα λόγια, ο άνθρωπος μπορεί ακόμα να βλέπει το ουράνιο τόξο που βγήκε από το στόμα του Θεού. Εξαιτίας αυτών των λόγων που ξεστόμισε ο Θεός, αυτό το πράγμα έμεινε αναλλοίωτο και αμετάβλητο μέχρι σήμερα. Κανένας δεν μπορεί να εξαφανίσει αυτό το ουράνιο τόξο, κανένας δεν μπορεί να αλλάξει τους νόμους του κι αυτό υπάρχει μόνο και μόνο εξαιτίας του λόγου του Θεού. Αυτή ακριβώς είναι η εξουσία του Θεού. «Ο Θεός κρατά τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα πραγματοποιηθεί κι αυτό που επιτυγχάνει Αυτός κρατά για πάντα». Αυτά τα λόγια είναι ξεκάθαρα εδώ κι αποτελούν ξεκάθαρο σημείο και χαρακτηριστικό της εξουσίας και της δύναμης του Θεού. Ένα τέτοιο σημείο ή χαρακτηριστικό δεν υπάρχει ούτε φαίνεται σε κανένα από τα δημιουργημένα όντα, ούτε φαίνεται σε κανένα από τα μη δημιουργημένα όντα. Είναι αποκλειστικότητα του

μοναδικού Θεού και ξεχωρίζει την ταυτότητα και την ουσία που έχει μόνο ο Δημιουργός από αυτήν των πλασμάτων. Συγχρόνως, είναι ένα σημείο και ένα χαρακτηριστικό που εκτός από τον ίδιο τον Θεό, δεν μπορεί ποτέ να ξεπεραστεί από κανένα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον.

Η κατάρτιση της διαθήκης του Θεού με τον άνθρωπο ήταν μια πράξη μεγάλης σημασίας, μια πράξη με την οποία Εκείνος είχε σκοπό να επικοινωνήσει ένα γεγονός στον άνθρωπο και να ενημερώσει τον άνθρωπο για το θέλημά Του. Για τον σκοπό αυτόν μεταχειρίστηκε μια μοναδική μέθοδο, χρησιμοποιώντας ένα ειδικό σημείο για να καταρτίσει μια διαθήκη με τον άνθρωπο, ένα σημείο που ήταν μια υπόσχεση της διαθήκης που είχε καταρτίσει με τον άνθρωπο. Ήταν λοιπόν αυτή η κατάρτιση της διαθήκης ένα σπουδαίο γεγονός; Πόσο σπουδαίο γεγονός ήταν; Αυτό ακριβώς είναι που κάνει τη διαθήκη τόσο ιδιαίτερη: Δεν είναι μια διαθήκη μεταξύ ενός ανθρώπου και κάποιου άλλου ή μιας ομάδας και μιας άλλης ή μιας χώρας και μιας άλλης, αλλά είναι μια διαθήκη μεταξύ του Δημιουργού κι ολόκληρης της ανθρωπότητας και θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι την ημέρα που ο Θεός θα καταργήσει όλα τα πράγματα. Ο εκτελεστής αυτής της διαθήκης είναι ο Δημιουργός και ο φύλακός της είναι επίσης ο Δημιουργός. Εν συντομία, ολόκληρη η διαθήκη του ουράνιου τόξου που καταρτίστηκε με τον άνθρωπο πραγματοποιήθηκε και επετεύχθη σύμφωνα με τον διάλογο μεταξύ του Δημιουργού και του ανθρώπου και έχει παραμείνει έτσι μέχρι σήμερα. Τι άλλο θα μπορούσαν να κάνουν τα πλάσματα εκτός από το να υποταχθούν, να υπακούσουν, να πιστέψουν, να εκτιμήσουν, να μαρτυρήσουν και να υμνήσουν την εξουσία του Δημιουργού; Επειδή κανένας άλλος πέρα από τον μοναδικό Θεό δεν έχει τη δύναμη να κάνει μια τέτοια διαθήκη. Η εμφάνιση του ουράνιου τόξου, ξανά και ξανά, αποτελεί αναγγελία προς στην ανθρωπότητα και εφιστά την προσοχή της στη διαθήκη μεταξύ του Δημιουργού και της ανθρωπότητας. Στις συνεχείς εμφανίσεις της διαθήκης μεταξύ του Δημιουργού και της ανθρωπότητας, εκείνο που αποδεικνύεται στην ανθρωπότητα δεν είναι ένα ουράνιο τόξο ή η ίδια η διαθήκη, αλλά η αμετάβλητη εξουσία του Δημιουργού. Η επαναλαμβανόμενη εμφάνιση του ουράνιου τόξου αποδεικνύει τα τρομακτικά και θαυματουργά έργα του Δημιουργού σε κρυφά μέρη και συγχρόνως είναι μια ζωηρή αντανάκλαση της εξουσίας του Δημιουργού που δεν θα ξεθωριάσει ποτέ και δεν θα αλλάξει ποτέ. Δεν είναι αυτό η ένδειξη μιας άλλης πλευράς της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού;

3. Οι Ευλογίες του Θεού

Γέν. 17:4-6 Εγώ, ιδού, η διαθήκη μου είναι προς σέ· και θέλεις γίνεσαι πατήρ πλήθους εθνών· και δεν θέλει καλείσθαι πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θέλει είσθαι Αβραάμ· διότι πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα· και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς θέλουνσιν εξέλθει εκ σου.

Γέν. 18:18-19 Ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γίνεσαι έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουνσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γής· επειδή γνωρίζω αυτόν ότι θέλει διατάξει προς τους

υιούς αυτού και προς τον οίκον αυτού, μεθ' εαυτόν, και θέλουσι φυλάξει την οδόν του Ιεχωβά, διά να πράττωσι δικαιοσύνην και κρίσιν, ώστε να επιφέρη ο Ιεχωβά επί τον Αβραάμ τα όσα ελάλησε προς αυτόν.

Γέν. 22:16-18 Όμοσα εις εμαυτόν, λέγει Ιεχωβά, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσῃ, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου.

Ιώβ 42:12 Και ευλόγησεν ο Ιεχωβά τα έσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισχιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη βοών και χιλίας όνους.

Ο μοναδικός τρόπος και τα χαρακτηριστικά των ομιλιών του Δημιουργού είναι σύμβολα της μοναδικής ταυτότητας και εξουσίας του Δημιουργού

Πολλοί επιθυμούν να ζητήσουν και να λάβουν την ευλογία του Θεού, αλλά δεν μπορεί ο καθένας να λάβει αυτές τις ευλογίες, επειδή ο Θεός έχει τις δικές Του αρχές και δίνει την ευλογία Του στον άνθρωπο με τον δικό Του τρόπο. Οι υποσχέσεις που δίνει ο Θεός στον άνθρωπο και το πόση χάρη Εκείνος θα δώσει στον άνθρωπο, δίνονται με βάση τις σκέψεις και τις πράξεις των ανθρώπων. Επομένως, τι δείχνουν οι ευλογίες του Θεού; Τι μπορούν να δουν σ' αυτές οι άνθρωποι; Σ' αυτό το σημείο, ας βάλουμε στην άκρη τη συζήτηση για το σε τι είδους ανθρώπους ο Θεός δίνει τις ευλογίες Του και για τις αρχές του Θεού σύμφωνα με τις οποίες Εκείνος δίνει τις ευλογίες Του. Αντ' αυτού, ας δούμε τις ευλογίες του Θεού προς τον άνθρωπο με σκοπό να γνωρίσουμε την εξουσία του Θεού, υπό το πρίσμα της γνώσης της εξουσίας του Θεού.

Οι τέσσερις παραπάνω παράγραφοι της γραφής είναι όλες καταγραφές της ευλογίας του Θεού προς τον άνθρωπο. Μας δίνουν μια λεπτομερή περιγραφή των αποδεκτών της ευλογίας του Θεού, όπως του Αβραάμ και του Ιώβ, καθώς και τους λόγους για τους οποίους ο Θεός έδωσε τις ευλογίες Του και τι περιείχαν αυτές οι ευλογίες. Ο τόνος κι ο τρόπος των ομιλιών του Θεού και η προοπτική και η θέση από την οποία Εκείνος μίλησε, επιτρέπουν στον άνθρωπο να καταλάβει ότι Εκείνος που δίνει τις ευλογίες και ο αποδέκτης αυτών των ευλογιών έχουν ξεκάθαρα διαφορετικές ταυτότητες, θέση και ουσία. Ο τόνος κι ο τρόπος αυτών των ομιλιών και η θέση από την οποία εκστομίστηκαν είναι μοναδικές στον Θεό, ο οποίος διαθέτει την ταυτότητα του Δημιουργού. Εκείνος έχει την εξουσία και την ισχύ, καθώς και την τιμή του Δημιουργού και ένα μεγαλείο που δεν αμφισβητείται από κανέναν άνθρωπο.

Ας δούμε πρώτα στη Γένεση 17:4-6: «Εγώ, ιδού, η διαθήκη μου είναι προς σέ· και θέλεις γείνει πατήρ πλήθους εθνών· και δεν θέλει καλείσθαι πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θέλει είσθαι Αβραάμ· διότι πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα· και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς

θέλουσιν εξέλθει εκ σου». Τα λόγια αυτά ήταν η διαθήκη που κατάρτισε ο Θεός με τον Αβραάμ, καθώς και οι ευλογίες του Θεού προς τον Αβραάμ: ο Θεός θα έκανε τον Αβραάμ πατέρα των εθνών, θα τον έκανε εξαιρετικά γόνιμο και θα έκανε έθνη απ' αυτόν και βασιλείς θα έβγαιναν από εκείνον. Βλέπεις την εξουσία του Θεού σ' αυτά τα λόγια; Και πώς αντιλαμβάνεσαι αυτήν την εξουσία; Ποια πλευρά από την ουσία της εξουσίας του Θεού βλέπεις; Άμα εξετάσουμε από κοντά αυτά τα λόγια, δεν είναι δύσκολο να ανακαλύψουμε ότι η εξουσία και η ταυτότητα του Θεού αναδεικνύονται ξεκάθαρα στα λόγια των ομιλιών του Θεού. Για παράδειγμα, όταν ο Θεός λέγει «η διαθήκη μου είναι προς σέ· και θέλεις [...] σε κατέστησα [...] Και θέλω σε [...]», φράσεις όπως «και θέλεις» «και θέλω», η διατύπωση των οποίων φέρει τη διαβεβαίωση της ταυτότητας και της εξουσίας του Θεού, είναι κατά μία άποψη, μια ένδειξη της πίστης του Δημιουργού. Κατά μία άλλη άποψη, είναι ιδιαίτερες λέξεις που χρησιμοποίησε ο Θεός, ο οποίος έχει την ταυτότητα του Δημιουργού —αποτελούν επίσης, όμως, μέρος του συμβατικού λεξιλογίου. Αν κάποιος πει ότι ελπίζει κάποιο άλλο πρόσωπο να είναι εξαιρετικά γόνιμο, ότι θα γίνουν έθνη από εκείνον και ότι βασιλείς θα βγουν απ' αυτόν, αυτό αναμφίβολα είναι ένα είδος ευχής, όχι είναι υπόσχεση ή ευλογία. Έτσι, οι άνθρωποι δεν τολμούν να πουν «Θα σε κάνω το και το, θα γίνεις το και το», διότι ξέρουν ότι δεν διαθέτουν τέτοιου είδους δύναμη. Δεν είναι στο χέρι τους κι ακόμα κι αν πουν τέτοια πράγματα, αυτά θα είναι κούφια λόγια, ανοησίες, παρακινούμενα από τις επιθυμίες και τις φιλοδοξίες τους. Τολμάει κανένας να μιλήσει με αυτόν τον πομπώδη τρόπο όταν νιώθει ότι δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τις επιθυμίες του; Όλοι θέλουν το καλό για τους απογόνους τους κι ελπίζουν ότι θα διαπρέψουν και θα έχουν μεγάλες επιτυχίες. «Τι τεράστια τύχη θα ήταν αν ένας από αυτούς γινόταν αυτοκράτορας! Αν κάποιος κατάφερνε να γίνει κυβερνήτης θα ήταν επίσης καλό —αρκεί να γινόταν κάποιος σπουδαίος!» Αυτά είναι όλα ευχές των ανθρώπων, αλλά οι άνθρωποι μπορούν μόνο να εύχονται ευλογίες για τους απογόνους τους και δεν μπορούν να εκπληρώσουν ούτε να διασφαλίσουν ότι κάποια από τις ευχές αυτές θα πραγματοποιηθεί. Βαθιά μέσα του καθένας ξέρει καθαρά ότι δεν διαθέτει τη δύναμη να καταφέρει τέτοια πράγματα, επειδή όλα όσα τα αφορούν είναι εκτός του ελέγχου του κι έτσι με ποιον τρόπο θα μπορούσε να ελέγξει αυτός τη μοίρα των άλλων; Ο λόγος για τον οποίον ο Θεός μπορεί να πει τέτοια λόγια είναι επειδή ο Θεός διαθέτει τέτοια εξουσία και Εκείνος μπορεί να επιτελέσει και να πραγματοποιήσει όλες Του τις υποσχέσεις στους ανθρώπους και να υλοποιήσει όλες τις ευλογίες που τους έχει δώσει. Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο και για τον Θεό το να κάνει κάποιον ιδιαίτερα γόνιμο είναι παιχνιδάκι. Μία Του μόνο λέξη είναι αρκετή για να κάνει τους απογόνους κάποιου να ευημερήσουν. Δεν θα χρειαστεί ποτέ να ιδρώσει για να το επιτύχει αυτό, ούτε να κουράσει το μυαλό Του ή να σκοτίζεται. Αυτή ακριβώς είναι η δύναμη και η εξουσία του Θεού.

Αφού διαβάσετε «ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γής» στη Γένεση 18:18, μπορείτε να νιώσετε την εξουσία του Θεού; Μπορείτε να αισθανθείτε πόσο εξαιρετικός είναι ο

Δημιουργός; Μπορείτε να αισθανθείτε την υπεροχή του Δημιουργού; Τα λόγια του Θεού είναι συγκεκριμένα. Ο Θεός δεν λέει αυτά τα λόγια λόγω ή σαν έκφραση της βεβαιότητας την οποία έχει για την επιτυχία Του. Αντιθέτως, είναι λόγια που αποδεικνύουν την εξουσία της ομιλίας του Θεού κι είναι μια εντολή που εκπληρώνει τον λόγο του Θεού. Υπάρχουν εδώ δύο εκφράσεις στις οποίες θα πρέπει να δώσετε σημασία. Όταν ο Θεός λέγει «ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γής», υπάρχει κανένα στοιχείο ασάφειας σ' αυτά τα λόγια; Υπάρχει κανένα στοιχείο ανησυχίας; Υπάρχει κανένα στοιχείο φόβου; Λόγω των λέξεων «θέλει εξάπαντος» και «θέλουν» στην ομιλία του Θεού, αυτά τα στοιχεία που είναι χαρακτηριστικά του ανθρώπου και που τα βλέπει κανείς συχνά σ' αυτόν, δεν είχαν ποτέ καμία σχέση με τον Δημιουργό. Κανένας δεν θα τολμούσε να χρησιμοποιήσει τέτοια λόγια όταν εύχεται το καλό σε κάποιον, κανένας δεν θα τολμούσε να ευλογήσει κάποιον άλλον με τέτοια βεβαιότητα ώστε να του δώσει ένα μεγάλο και σπουδαίο έθνος ή να υποσχεθεί ότι όλα τα έθνη στη γη θα ευλογηθούν από αυτόν. Όσο πιο βέβαια είναι τα λόγια του Θεού, τόσο πιο καλά αποδεικνύουν κάτι —και τι είναι αυτό το κάτι; Αποδεικνύουν ότι ο Θεός έχει τέτοια εξουσία, ότι η εξουσία Του μπορεί να κατορθώσει αυτά τα πράγματα κι ότι η εκπλήρωσή τους είναι αναπόφευκτη. Ο Θεός ήταν ενδόμυχα βέβαιος, χωρίς καμία επιφύλαξη, για όλες τις ευλογίες Του προς τον Αβραάμ. Επιπλέον, όλα αυτά θα πραγματοποιούνταν σύμφωνα με τον λόγο Του και καμία δύναμη δεν θα ήταν ικανή να αλλάξει, να εμποδίσει, να βλάψει ή να διαταράξει την εκπλήρωσή τους. Ανεξάρτητα από το τι άλλο συνέβη, τίποτα δεν θα μπορούσε να ακυρώσει ή να επηρεάσει την εκπλήρωση και την πραγματοποίηση του λόγου του Θεού. Αυτή είναι η απόλυτη ισχύς του λόγου που εκστομίστηκε από το στόμα του Δημιουργού και η εξουσία του Δημιουργού που δεν ανέχεται την άρνηση του ανθρώπου! Έχοντας διαβάσει αυτά τα λόγια, αμφιβάλεις ακόμα; Αυτά τα λόγια βγήκαν από το στόμα του Θεού και υπάρχει δύναμη, μεγαλοπρέπεια και εξουσία στον λόγο του Θεού. Τέτοια δύναμη και εξουσία και το αναπόφευκτο της εκπλήρωσης των γεγονότων είναι άπιαστα από οποιοδήποτε δημιουργημένο αλλά και μη δημιουργημένο πλάσμα κι αξεπέραστα από οποιοδήποτε δημιουργημένο αλλά και μη δημιουργημένο πλάσμα. Μόνο ο δημιουργός μπορεί να συνδιαλεχθεί με το ανθρώπινο είδος σε τέτοιο τόνο και τονισμό και τα γεγονότα έχουν αποδείξει ότι οι υποσχέσεις Του δεν είναι κούφια λόγια και επιπόλαιοι κομπασμοί, αλλά είναι η έκφραση μοναδικής εξουσίας που δεν μπορεί να ξεπεράσει κανένας άνθρωπος, γεγονός ή πράγμα.

Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του λόγου του Θεού κι αυτού του ανθρώπου; Όταν διαβάζεις αυτά τα λόγια που είπε ο Θεός, αντιλαμβάνεσαι τη δύναμη του λόγου του Θεού και την εξουσία του Θεού. Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς τους ανθρώπους να λένε τέτοια λόγια; Νομίζεις ότι είναι εξαιρετικά υπερόπτες και γεμάτοι κομπασμό, άνθρωποι που κάνουν επίδειξη; Διότι δεν έχουν αυτή τη δύναμη, δεν διαθέτουν τέτοια εξουσία κι έτσι είναι απολύτως ανίκανοι να επιτύχουν τέτοια πράγματα. Το ότι είναι τόσο σίγουροι για τις υποσχέσεις τους, αποδεικνύει μόνο πόσο απρόσεχτα είναι τα σχόλιά τους. Αν κάποιος

λέει τέτοια λόγια, τότε αναμφίβολα είναι υπερόπτης και υπέρ το δέον σίγουρος και αποκαλύπτει τον εαυτό του σαν ένα κλασικό παράδειγμα της διάθεσης του αρχαγγέλου. Αυτά τα λόγια προήλθαν από το στόμα του Θεού. Βλέπεις κάποιο στοιχείο υπερουσίας; Νομίζεις ότι ο λόγος του Θεού είναι μόνο ένα αστείο; Ο λόγος του Θεού είναι εξουσία, ο λόγος του Θεού είναι γεγονός και πριν εκστομιστούν αυτά τα λόγια, δηλαδή ενώ Εκείνος παίρνει την απόφαση να κάνει κάτι, τότε αυτό το πράγμα έχει ήδη επιτευχθεί. Μπορεί να ειπωθεί ότι όλα όσα είπε ο Θεός στον Αβραάμ ήταν μια διαθήκη που συνήψε ο Θεός με τον Αβραάμ και μια υπόσχεση που δόθηκε από τον Θεό στον Αβραάμ. Αυτή η υπόσχεση ήταν ένα διαπιστωμένο γεγονός, όπως επίσης και ένα γεγονός που έχει περατωθεί κι αυτά τα γεγονότα σταδιακά εκπληρώθηκαν στη σκέψη του Θεού, σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού. Έτσι, το ότι ο Θεός λέει αυτά τα λόγια, δεν σημαίνει ότι έχει μια αλαζονική διάθεση, διότι ο Θεός είναι ικανός να επιτύχει τέτοια πράγματα. Έχει αυτήν τη δύναμη και εξουσία κι είναι απολύτως ικανός να επιτύχει τέτοιες πράξεις και η επίτευξή τους είναι μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων Του. Όταν τέτοια λόγια εκστομίζονται από τον Θεό, αποτελούν μια αποκάλυψη και μια έκφραση της αληθινής διάθεσης του Θεού, μια τέλεια αποκάλυψη και απόδειξη της ουσίας και της εξουσίας του Θεού και δεν υπάρχει τίποτε πιο αρμόζον και κατάλληλο για να αποδείξει την ταυτότητα του Δημιουργού. Ο τρόπος, ο τόνος και η διατύπωση αυτών των ομιλιών συνιστούν ακριβώς το σημάδι της ταυτότητας του Δημιουργού και αντιστοιχούν τέλεια στην έκφραση της ταυτότητας του ίδιου του Θεού· σ' αυτές δεν υπάρχει προσποίηση ούτε ανηθικότητα. Είναι καθαρά και ξάστερα η τέλεια απόδειξη της ουσίας και της εξουσίας του Δημιουργού. Όσο για τα δημιουργήματα, αυτά δεν διαθέτουν ούτε αυτήν την εξουσία ούτε αυτήν την ουσία, πόσο μάλλον τη δύναμη που δίδεται από τον Θεό. Αν ο άνθρωπος εκδηλώσει τέτοια συμπεριφορά, τότε οπωσδήποτε θα είναι η φραστική επίθεση της διεφθαρμένης του διάθεσης και η ρίζα αυτού θα είναι ο αντίκτυπος του συνονθυλεύματος της αλαζονείας και της τρελής φιλοδοξίας του ανθρώπου και της έκθεσης των κακόβουλων προθέσεων κανενός άλλου παρά μόνο του διαβόλου, του Σατανά, που επιθυμεί να παραπλανήσει τον άνθρωπο και να τον παρασύρει να προδώσει τον Θεό. Πώς αντιμετωπίζει ο Θεός αυτό που αποκαλύπτεται από μια τέτοια γλώσσα; Ο Θεός θα έλεγε ότι εσύ θέλεις να σφετεριστείς τη θέση Του και θέλεις να Τον υποδυθείς και να Τον αντικαταστήσεις. Όταν μιμείσαι τον τόνο της ομιλίας του Θεού, η πρόθεσή σου είναι να αντικαταστήσεις τη θέση του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων και να οικειοποιηθείς το ανθρώπινο είδος, που εξ ορισμού ανήκει στον Θεό. Αυτός είναι ο Σατανάς, απλά και ξεκάθαρα. Αυτές είναι πράξεις των απογόνων του αρχαγγέλου κι αυτό δεν είναι αποδεκτό από τους Ουρανούς! Ανάμεσά σας, υπάρχει κανείς που έχει μιμηθεί τον Θεό με ένα συγκεκριμένο τρόπο, λέγοντας λίγα λόγια, με την πρόθεση να παραπλανήσει και να εξαπατήσει τους ανθρώπους και να τους κάνει να νομίσουν ότι τα λόγια και οι πράξεις αυτού του ανθρώπου διαθέτουν την εξουσία και τη δύναμη του Θεού, σαν να ήταν η ουσία και η ταυτότητα αυτού του ανθρώπου μοναδική κι ακόμα σαν ο τόνος των λόγων αυτού του ανθρώπου να ήταν παρόμοιος με αυτών του Θεού; Έχετε

ποτέ κάνει κάτι τέτοιο; Έχετε ποτέ μιμηθεί τον τόνο του Θεού όταν μιλάτε, με χειρονομίες που παριστάνουν τη διάθεση του Θεού, με αυτό που υποθέτετε ότι είναι δύναμη και εξουσία; Μήπως οι περισσότεροι από σας έχετε κάποιες φορές δράσει, ή προγραμματίσατε να δράσετε με έναν τέτοιο τρόπο; Τώρα που αληθινά βλέπετε, διακρίνετε και γνωρίζετε την εξουσία του Δημιουργού και κοιτάτε πίσω σ' αυτά που συνηθίζατε να κάνετε και στο τι αποκαλύπτατε από τον εαυτό σας, δεν νιώθετε άσχημα; Αναγνωρίζετε την ανεντιμότητά σας και την αδιαντροπιά σας; Έχοντας εξετάσει τη διάθεση και την ουσία αυτών των ανθρώπων, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι καταραμένοι και γεννήματα του διαβόλου; Θα μπορούσαμε να πούμε ότι όλοι όσοι κάνουν αυτά τα πράγματα προσβάλλουν τον εαυτό τους; Αντιλαμβάνεστε τη σοβαρότητα αυτού του πράγματος; Πόσο σοβαρό είναι αυτό; Η πρόθεση των ανθρώπων που δρουν με αυτόν τον τρόπο είναι να μιμηθούν τον Θεό. Θέλουν να γίνουν ο Θεός, να κάνουν τους ανθρώπους να τους λατρεύουν όπως τον Θεό. Θέλουν να ξεριζώσουν τη θέση του Θεού από τις καρδιές των ανθρώπων και να ξεφορτωθούν τον Θεό που εργάζεται ανάμεσα στους ανθρώπους, και το κάνουν αυτό με σκοπό να κατορθώσουν να ελέγξουν τους ανθρώπους, να καταβροχθίσουν τους ανθρώπους και να τους κυριεύσουν. Όλοι έχουν υποσυνείδητες επιθυμίες και φιλοδοξίες σαν κι αυτές και όλοι ζουν σε μια τέτοιου είδους διεφθαρμένη σατανική ουσία, σε μια τέτοια σατανική φύση όπου είναι σε εχθρότητα με τον Θεό, αι προδίδουν τον Θεό κι επιθυμούν να γίνουν Θεός. Παρακολουθώντας τη συναναστροφή μου πάνω στο θέμα της εξουσίας του Θεού, ακόμα επιθυμείτε ή προσπαθείτε να υποδυθείτε ή να μιμηθείτε τον Θεό; Επιθυμείτε ακόμα να γίνετε Θεός; Εύχεστε ακόμα να γίνετε Θεός; Ο άνθρωπος δεν μπορεί να μιμηθεί την εξουσία του Θεού και δεν μπορεί να υποδυθεί την ταυτότητα και τη θέση του Θεού. Παρότι μπορείς να μιμηθείς τον τόνο με τον οποίο μιλάει ο Θεός, δεν μπορείς να μιμηθείς την ουσία του Θεού. Παρότι μπορείς να πάρεις τη θέση του Θεού και να Τον υποδυθείς, ποτέ δεν θα μπορέσεις να κάνεις αυτό που προτίθεται να κάνει ο Θεός και ποτέ δεν θα μπορέσεις να διοικήσεις και να δώσεις εντολές σε όλα τα πράγματα. Στα μάτια του Θεού θα είσαι για πάντα ένα μικρό πλάσμα κι ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι οι ικανότητες και οι δεξιότητές σου κι ανεξάρτητα από τα χαρίσματα σου, είσαι εξ ολοκλήρου υπό την κυριαρχία του Δημιουργού. Παρόλο που είσαι σε θέση να πεις μερικά άγρια λόγια, αυτό ούτε δείχνει ότι έχεις την ουσία του Δημιουργού, ούτε εκφράζει το ότι διαθέτεις την εξουσία του Δημιουργού. Η εξουσία και η δύναμη του Θεού είναι η ουσία του ίδιου του Θεού. Είναι κάτι που ούτε μαθαίνεται, ούτε μπορεί να προστεθεί εξωτερικά, αλλά είναι η έμφυτη ουσία του ίδιου του Θεού. Κι έτσι, η σχέση μεταξύ του Δημιουργού και των δημιουργημάτων δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ. Όντας ένα από τα δημιουργήματα, ο άνθρωπος πρέπει να κρατά τη θέση του και να συμπεριφέρεται με συνείδηση. Να διαφυλάσσεις με αίσθημα καθήκοντος αυτό που σου έχει εμπιστευτεί ο Δημιουργός. Να μην παρεκτρέπεις ούτε να κάνεις πράγματα που ξεπερνούν το εύρος των δυνατοτήτων σου ή που είναι δυσάρεστα για τον Θεό. Μην προσπαθείς να είσαι σπουδαίος, να είσαι υπεράνθρωπος ή πάνω από τους άλλους, ούτε να προσπαθείς να

γίνεις Θεός. Αυτά είναι που δεν πρέπει να επιθυμεί ο άνθρωπος. Το να προσπαθεί κάποιος να γίνει σπουδαίος ή υπεράνθρωπος είναι γελοίο. Το να ζητά να γίνει Θεός είναι ακόμη χειρότερο. Είναι αηδιαστικό και ποταπό. Εκείνο που είναι αξιέπαινο και που θα έπρεπε να ενδιαφέρει περισσότερο από οτιδήποτε τα δημιουργήματα, είναι να γίνουν αληθινά δημιουργήματα. Αυτός θα πρέπει να είναι ο μοναδικός στόχος τον οποίον όλοι οι άνθρωποι θα έπρεπε να προσπαθούν να πετύχουν.

Η εξουσία του Δημιουργού δεν περιορίζεται από τον χρόνο, τον χώρο ή τη γεωγραφία και η εξουσία του Δημιουργού είναι ανυπολόγιστη

Ας δούμε στη Γένεση 22:17-18. Αυτό είναι άλλο ένα εδάφιο όπου μιλάει ο Ιεχωβά Θεός και στο οποίο είπε στον Αβραάμ «ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου». Ο Ιεχωβά Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ πολλές φορές για να πολλαπλασιαστούν οι απόγονοί του —μα μέχρι ποιο σημείο θα πολλαπλασιάζονταν; Μέχρι του σημείου για το οποίο μιλάει στη Γραφή: «ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης». Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός θέλησε να χαρίσει στον Αβραάμ απογόνους τόσους πολλούς, όσα τα άστρα του ουρανού και τόσο άφθονους όση η άμμος στην παραλία. Ο Θεός μίλησε χρησιμοποιώντας ένα σχήμα λόγου, και απ' αυτό το σχήμα λόγου δεν είναι δύσκολο να δει κανείς ότι ο Θεός δεν θα χάριζε μόνο έναν, δύο ή ακόμα και μόνο χιλιάδες απογόνους στον Αβραάμ, αλλά αμέτρητους, αρκετούς ώστε να γίνουν ένα μεγάλο πλήθος εθνών, διότι ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ ότι θα γινόταν ο πατέρας πολλών εθνών. Κι αυτός ο αριθμός αποφασίστηκε από τον άνθρωπο ή από τον Θεό; Μπορεί ο άνθρωπος να ελέγξει πόσους απογόνους μπορεί να έχει; Εξαρτάται απ' αυτόν; Ο άνθρωπος δεν είναι ικανός ούτε να κανονίσει αν θα έχει αρκετούς απογόνους, πόσο μάλλον να κανονίσει να αποκτήσει τόσους όσα «τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης». Και ποιος δεν εύχεται να είναι οι απόγονοί του τόσοι πολλοί όσα και τ' άστρα; Δυστυχώς τα πράγματα δεν εξελίσσονται πάντα έτσι όπως τα θέλεις. Ανεξάρτητα από το πόσο επιδέξιος ή ικανός είναι ο άνθρωπος, αυτό δεν εξαρτάται απ' αυτόν. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει απ' αυτό που επιτάσσει ο Θεός. Θα έχεις τόσους, όσους Εκείνος σου επιτρέπει να έχεις. Αν ο Θεός σου δώσει λίγους, τότε ποτέ δεν θα έχεις πολλούς, κι αν ο Θεός σου δώσει πολλούς, δεν έχει κανένα νόημα να δυσανασχετείς με το πόσους έχεις. Έτσι δεν είναι; Όλα αυτά εξαρτώνται από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο! Ο άνθρωπος κυβερνάται από τον Θεό και κανείς δεν εξαιρείται!

Όταν ο Θεός είπε «θέλω πληθύνει το σπέρμα σου», αυτό ήταν ένα συμβόλαιο που ο Θεός συνήψε με τον Αβραάμ και όπως το συμβόλαιο του ουράνιου τόξου, θα εκπληρώνονταν στην αιωνιότητα, ήταν δε επίσης μια υπόσχεση από τον Θεό προς τον Αβραάμ. Μόνο ο Θεός είναι αρμόδιος και ικανός να πραγματοποιήσει αυτήν την

υπόσχεση. Ανεξάρτητα από το αν ο άνθρωπος το πιστεύει ή όχι, ανεξάρτητα από το αν ο άνθρωπος το δέχεται ή όχι και ανεξάρτητα από το πώς το βλέπει και το θεωρεί ο άνθρωπος, όλο αυτό θα πραγματοποιηθεί κατά γράμμα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Ο λόγος του Θεού δεν θα διαφοροποιηθεί αν αλλάξουν οι άνθρωποι βούληση ή αντιλήψεις και δεν θα διαφοροποιηθεί εξαιτίας της αλλαγής σε κάποιον άνθρωπο, γεγονός ή πράγμα. Όλα τα πράγματα μπορεί να εξαφανιστούν, αλλά ο λόγος του Θεού θα παραμείνει ως έχει για πάντα. Στην πραγματικότητα, η ημέρα που θα εξαφανιστούν τα πάντα είναι ακριβώς η μέρα που ο λόγος του Θεού θα έχει εκπληρωθεί εντελώς, επειδή Εκείνος είναι ο Δημιουργός και Εκείνος κατέχει την εξουσία του Δημιουργού, Εκείνος κατέχει τη δύναμη του Δημιουργού, Εκείνος έχει τον έλεγχο όλων των πραγμάτων και όλης της δύναμης της ζωής. Εκείνος μπορεί να προκαλέσει τη δημιουργία εκ του μηδενός ή να μηδενίσει κάτι και Εκείνος ελέγχει τη μεταμόρφωση όλων των πραγμάτων από ζωντανά σε νεκρά· για τον Θεό, τίποτε δεν θα ήταν απλούστερο από το να πολλαπλασιάσει το σπέρμα κάποιου. Αυτό στον άνθρωπο μοιάζει φαντασία, σαν ένα παραμύθι, αλλά για τον Θεό, αυτό που Εκείνος αποφασίζει και υπόσχεται να κάνει δεν είναι φαντασία ούτε είναι παραμύθι. Αντιθέτως, είναι ένα γεγονός το οποίο ο Θεός έχει ήδη δει και είναι σίγουρο ότι αυτό θα πραγματοποιηθεί. Το αντιλαμβάνεστε αυτό; Αποδεικνύεται από τα γεγονότα ότι οι απόγονοι του Αβραάμ ήταν πολλοί; Πόσο πολλοί; Ήταν τόσο πολλοί όσα «τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης» όπως είπε ο Θεός; Εξαπλώθηκαν σε όλα τα έθνη και σε όλες τις περιοχές, σε κάθε μέρος του κόσμου; Και τι ήταν εκείνο μέσω του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτό το γεγονός; Πραγματοποιήθηκε από την εξουσία του λόγου του Θεού; Διότι αρκετές εκατοντάδες ή χιλιάδες χρόνια αφότου μίλησε ο Θεός, τα λόγια Του συνέχισαν να εκπληρώνονται και διαρκώς να γίνονται γεγονότα. Αυτή είναι η δύναμη του λόγου του Θεού και η απόδειξη της εξουσίας του Θεού. Όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα στην αρχή, ο Θεός είπε «γενηθήτω φως», και έγινε φως. Αυτό συνέβη πολύ γρήγορα, πραγματοποιήθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και δεν υπήρξε καμία καθυστέρηση στην πραγματοποίηση και την εκπλήρωσή του. Τα αποτελέσματα του λόγου του Θεού ήταν άμεσα. Και τα δύο ήταν μια εκδήλωση της εξουσίας του Θεού, αλλά όταν ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ, Εκείνος επέτρεψε στον άνθρωπο να δει μια άλλη πλευρά της ουσίας της εξουσίας του Θεού, καθώς και το ότι η εξουσία του Δημιουργού είναι ανυπολόγιστη, και επιπλέον επέτρεψε στον άνθρωπο να δει μια πιο αληθινή, πιο υπέροχη πλευρά της εξουσίας του Δημιουργού.

Από τη στιγμή που εκστομίστηκε ο λόγος του Θεού, η εξουσία του Θεού αναλαμβάνει αυτό το έργο και το γεγονός που υποσχέθηκε ο Θεός με το στόμα Του σταδιακά αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα. Το αποτέλεσμα είναι ότι αλλαγές εμφανίζονται σε όλα τα πράγματα, όπως ακριβώς με την άφιξη της άνοιξης το γρασίδι γίνεται πράσινο, τα λουλούδια ανθίζουν, τα δέντρα βλασταίνουν, τα πουλιά αρχίζουν να κελαηδούν, οι χήνες επιστρέφουν και οι αγροί γεμίζουν με ανθρώπους... Με την άφιξη της άνοιξης όλα τα πράγματα αναζωογονούνται και αυτό είναι το θαυμαστό έργο του Δημιουργού. Όταν ο

Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του, όλα τα πράγματα στον ουρανό και στη γη ανανεώνονται και αλλάζουν σύμφωνα με τη σκέψη του Θεού —χωρίς καμία εξαίρεση. Όταν εκστομίζεται μια δέσμευση ή μια υπόσχεση από το στόμα του Θεού, όλα τα πράγματα εξυπηρετούν την εκπλήρωσή της και κινούνται γύρω από την εκπλήρωσή της· όλα τα δημιουργήματα ενορχηστρώνονται και διευθετούνται υπό το κράτος του Δημιουργού, παίζοντας τους αντίστοιχους ρόλους τους και εξυπηρετώντας τις αντίστοιχες λειτουργίες τους. Αυτό αποτελεί την εκδήλωση της εξουσίας του Δημιουργού. Τι καταλαβαίνεις από αυτό; Πώς αντιλαμβάνεσαι την εξουσία του Θεού; Έχει κάποιο βεληνεκές η εξουσία του Θεού; Υπάρχει χρονικό όριο; Μπορεί να ειπωθεί ότι έχει συγκεκριμένο ύψος ή συγκεκριμένο μήκος; Μπορεί να ειπωθεί ότι έχει συγκεκριμένο μέγεθος ή δύναμη; Μπορεί να μετρηθεί με τις ανθρώπινες διαστάσεις; Η εξουσία του Θεού δεν αναβοσβήνει, δεν έρχεται και παύει και κανένας δεν μπορεί να μετρήσει ακριβώς πόσο μεγάλη είναι η εξουσία Του. Ανεξάρτητα από την πάροδο του χρόνου, όταν ο Θεός ευλογεί κάποιον, αυτή η ευλογία θα συνεχίζεται και η συνέχειά της θα γίνεται η μαρτυρία της ανεκτίμητης εξουσίας του Θεού και θα επιτρέψει στην ανθρωπότητα να βλέπει την επανεμφάνιση της άσβεστης δύναμης ζωής του Δημιουργού, ξανά και ξανά. Κάθε εκδήλωση της εξουσίας Του είναι η τέλεια απόδειξη του λόγου που βγήκε από το στόμα Του, που παρουσιάζεται σε όλα τα πράγματα και στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, όλα τα επιτεύγματα που είναι απόρροια της εξουσίας Του είναι έξοχα πέραν κάθε σύγκρισης και πέρα για πέρα άψογα. Μπορεί να ειπωθεί ότι η σκέψη Του, ο λόγος Του, η εξουσία Του και όλο το έργο που έχει κάνει συνιστούν μια απaráμιλλα όμορφη εικόνα και για τα δημιουργήματα, η ανθρώπινη γλώσσα δεν έχει λόγια για να περιγράψει τη σημασία και την αξία της. Όταν ο Θεός υπόσχεται κάτι σε κάποιον, γνωρίζει τα πάντα γι' αυτόν σαν την παλάμη Του, είτε έχει να κάνει με το πού ζει ή με το τι κάνει, το παρελθόν του πριν ή αφού έλαβε την υπόσχεση, ή με το πόσο μεγάλες αναταραχές υπήρξαν στο περιβάλλον που ζει. Όσος καιρός κι αν έχει περάσει απ' όταν μίλησε ο Θεός, για Εκείνον είναι σαν να έχει μόλις εκστομίσει τον λόγο Του. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός έχει τη δύναμη και τέτοια εξουσία που μπορεί να παρακολουθεί, να ελέγχει και να εκπληρώνει κάθε υπόσχεση που δίνει στην ανθρωπότητα και ανεξάρτητα από το ποια είναι η υπόσχεση, ανεξάρτητα από το πόσο χρόνο θα πάρει αυτή για να πραγματοποιηθεί ολοκληρωτικά και επιπλέον ανεξάρτητα από την έκταση του πεδίου εφαρμογής της —για παράδειγμα στον χρόνο, γεωγραφικά, ως προς τη φυλή και ούτω καθεξής— αυτή η υπόσχεση θα πραγματοποιηθεί, θα εκπληρωθεί και επιπλέον η πραγματοποίησή της και η εκπλήρωσή της δεν θα χρειαστούν την παραμικρή προσπάθεια από Εκείνον. Τι αποδεικνύει αυτό; Αποδεικνύει ότι το εύρος της εξουσίας του Θεού είναι αρκετό για να ελέγχει ολόκληρο το σύμπαν και ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο Θεός είναι που δημιούργησε το φως, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός διαχειρίζεται μόνο το φως, ή ότι Εκείνος διαχειρίζεται μόνο το νερό επειδή δημιούργησε το νερό και ότι όλα τα άλλα πράγματα είναι άσχετα με τον Θεό. Θα ήταν αυτό μια παρεξήγηση; Παρότι η ευλογία του Θεού προς τον Αβραάμ σταδιακά έχει

ξεθωριάσει στη μνήμη των ανθρώπων μετά από αρκετές εκατοντάδες χρόνια, για τον Θεό αυτή η υπόσχεση ακόμη παραμένει η ίδια. Ήταν ακόμη στη διαδικασία της εκπλήρωσης και ποτέ δεν είχε σταματήσει. Ο άνθρωπος ποτέ δεν γνώριζε ούτε είχε ακούσει πώς ο Θεός εξασκεί την εξουσία Του, πώς έχουν ενορχηστρωθεί και διευθετηθεί όλα τα πράγματα και πόσες θαυμάσιες ιστορίες υπάρχουν γύρω απ' όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός όλον αυτόν τον καιρό, αλλά κάθε υπέροχο κομμάτι της εκδήλωσης της εξουσίας του Θεού και της αποκάλυψης των πράξεών Του διαδόθηκε και δοξάστηκε απ' όλα τα πράγματα, όλα τα πράγματα ανέδειξαν και μιλούσαν για τα θαυματουργά κατορθώματα του Δημιουργού και καθεμία απ' αυτές τις πολυαναφερόμενες ιστορίες για την κυριαρχία του Δημιουργού σε όλα τα πράγματα θα πρέπει να διακηρύσσεται απ' όλα τα πράγματα εις τους αιώνες των αιώνων. Η εξουσία με την οποία ο Θεός κυβερνά όλα τα πράγματα και η δύναμη του Θεού αποδεικνύουν σε όλα τα πράγματα πως ο Θεός είναι πανταχού και πάντοτε παρών. Όταν θα δεις την απανταχού παρουσία της εξουσίας και της δύναμης του Θεού, θα δεις ότι ο Θεός είναι παρών παντού και πάντα. Η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν περιορίζονται από τον χρόνο, τη γεωγραφία, τον χώρο, ή από κάποιο πρόσωπο, γεγονός ή πράγμα. Το εύρος της εξουσίας και της δύναμης του Θεού ξεπερνούν τη φαντασία του ανθρώπου. Είναι ανεξιχνίαστο για τον άνθρωπο, ο άνθρωπος δεν μπορεί να το φανταστεί και δεν θα μπορέσει ποτέ να το γνωρίσει πλήρως.

Σε κάποιους ανθρώπους αρέσει να βγάζουν συμπεράσματα και να φαντάζονται, αλλά πόσο μακριά μπορεί να φτάσει η φαντασία του ανθρώπου; Μπορεί να πάει πέρα απ' αυτόν τον κόσμο; Είναι ο άνθρωπος ικανός να βγάλει συμπεράσματα και να φανταστεί την αυθεντικότητα και την ακρίβεια της εξουσίας του Θεού; Είναι οι εικασίες και η φαντασία του ανθρώπου ικανές να του επιτρέψουν να επιτύχει τη γνώση της εξουσίας του Θεού; Μπορούν να κάνουν τον άνθρωπο ικανό να εκτιμήσει πραγματικά και να υποταχθεί στην εξουσία του Θεού; Τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι οι εικασίες και η φαντασία του ανθρώπου είναι μόνο προϊόν της διάνοησης του ανθρώπου, και δεν βοηθούν στο ελάχιστο ούτε εξυπηρετούν τον άνθρωπο να αντιληφθεί την εξουσία του Θεού. Κάποιοι μπορούν, αφού διαβάσουν κείμενα επιστημονικής φαντασίας, να φανταστούν το φεγγάρι ή πώς είναι τα άστρα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο άνθρωπος μπορεί να καταλάβει την εξουσία του Θεού. Η φαντασία του ανθρώπου είναι μόνο αυτό: φαντασία. Για τα δεδομένα αυτών των πραγμάτων, δηλαδή για τη σχέση τους με την εξουσία του Θεού, δεν καταλαβαίνει τίποτα απολύτως. Τι σημασία έχει, λοιπόν, ακόμα κι αν έχεις πάει στο φεγγάρι; Μήπως αυτό σημαίνει ότι έχεις μια πολυδιάστατη κατανόηση της εξουσίας του Θεού; Μήπως σημαίνει ότι είσαι ικανός να φανταστείς το εύρος της εξουσίας και της δύναμης του Θεού; Από τη στιγμή που οι εικασίες και η φαντασία του ανθρώπου δεν είναι ικανές να κάνουν τον άνθρωπο να γνωρίσει την εξουσία του Θεού, τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος; Η πιο σοφή επιλογή είναι να μην εικάζει και να μη φαντάζεται, που θα πει ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να επαφίεται ποτέ στη φαντασία και να εξαρτάται από εικασίες, σε ό,τι έχει σχέση με τη γνώση της

εξουσίας του Θεού. Τι είναι αυτό που θέλω να σας πω μ' αυτό; Η γνώση της εξουσίας του Θεού, της δύναμης του Θεού, της ίδιας της ταυτότητας του Θεού και της ουσίας του Θεού δεν επιτυγχάνεται αν επαφίεσαι στη φαντασία σου. Μιας και δεν μπορείς να επαφίεσαι στη φαντασία σου για να γνωρίσεις την εξουσία του Θεού, τότε ποιος είναι ο τρόπος για να επιτύχεις την αληθινή γνώση της εξουσίας του Θεού; Ο τρόπος να το κάνεις είναι να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού, μέσω των συναναστροφών να βιώνεις τον λόγο του Θεού. Έτσι, θα έχεις μια βαθμιαία εμπειρία και επιβεβαίωση της εξουσίας του Θεού και θα κερδίσεις μια βαθμιαία κατανόηση και σταδιακή γνώση αυτής. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχεις τη γνώση της εξουσίας του Θεού. Δεν υπάρχει πιο σύντομος δρόμος. Όταν σας ζητώ να μη φαντάζεστε δεν είναι το ίδιο σαν να σας ζητώ να περιμένετε παθητικά την καταστροφή ή να σας ζητώ να μην κάνετε τίποτα. Το να μη χρησιμοποιείς το μυαλό σου για να σκεφτείς και να φανταστείς σημαίνει να μη χρησιμοποιείς τη λογική για να βγάζεις συμπεράσματα, να μη χρησιμοποιείς τη γνώση για να κάνεις αναλύσεις, να μη βασίζεσαι στην επιστήμη, αλλά αντιθέτως να εκτιμάς, να επαληθεύεις και να επιβεβαιώνεις ότι ο Θεός στον οποίον πιστεύεις έχει εξουσία, να επιβεβαιώνεις ότι η μοίρα σου είναι υπό την κυριαρχία Του και ότι η δύναμή Του πάντα αποδεικνύει ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο αληθινός Θεός, μέσα από τον λόγο του Θεού, μέσα από την αλήθεια, μέσα από οτιδήποτε αντιμετωπίζεις στη ζωή. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί κάποιος να επιτύχει την κατανόηση του Θεού. Μερικοί λένε ότι επιθυμούν να βρουν έναν απλό τρόπο για να επιτύχουν αυτόν τον στόχο, αλλά μπορείτε να σκεφτείτε κανέναν τέτοιο τρόπο; Σου λέω, δεν υπάρχει λόγος να το σκέφτεσαι: δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι! Ο μόνος τρόπος είναι να γνωρίζεις και να επιβεβαιώνεις ευσυνειδήτως και σταθερά αυτό που έχει και είναι ο Θεός μέσα από κάθε λέξη που Εκείνος εκφράζει και από καθετί που κάνει. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να γνωρίσει κανείς τον Θεό. Επειδή αυτό που έχει και είναι ο Θεός και όλα όσα έχουν να κάνουν με τον Θεό δεν είναι κούφια και κενά —είναι αληθινά.

Το γεγονός του ελέγχου και της κυριαρχίας του Δημιουργού σε όλα τα πράγματα και στους ζώντες οργανισμούς αποδεικνύει την αληθινή ύπαρξη της εξουσίας του Δημιουργού

Κατά τον ίδιο τρόπο, η ευλογία του Ιεχωβά προς τον Ιώβ καταγράφεται στο Βιβλίο του Ιώβ. Τι χάρισε ο Θεός στον Ιώβ; «Και ευλόγησεν ο Ιεχωβά τα έσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισχλίας καμήλους και χίλια ζεύγη βοών και χιλίας όνους» (Ιώβ 42:12). Από την ανθρώπινη σκοπιά, τι ήταν αυτά τα πράγματα που δόθηκαν στον Ιώβ; Ήταν περιουσία της ανθρωπότητας; Με τέτοια περιουσία, δεν θα ήταν ο Ιώβ πολύ πλούσιος εκείνη την εποχή; Έπειτα, πώς απέκτησε τέτοια περιουσία; Τι προκάλεσε τον πλούτο του; Είναι προφανές —ο Ιώβ τα απέκτησε αυτά χάρη στην ευλογία του Θεού. Το πώς είδε ο Ιώβ αυτήν την περιουσία και πώς εξέλαβε τις ευλογίες του Θεού, δεν είναι κάτι το οποίο θα συζητήσουμε τώρα. Σε ό,τι έχει να κάνει με τις ευλογίες του Θεού, όλοι οι άνθρωποι

λαχταρούν μέρα και νύχτα να ευλογηθούν από τον Θεό, αλλά παρόλα αυτά ο άνθρωπος δεν μπορεί να ελέγξει πόση περιουσία μπορεί να αποκτήσει κατά τη διάρκεια της ζωής του ή κατά πόσο μπορεί να δεχτεί ευλογίες από τον Θεό —αυτό είναι ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός! Ο Θεός έχει την εξουσία και τη δύναμη να χαρίσει οποιαδήποτε περιουσία στον άνθρωπο, να επιτρέψει στον άνθρωπο να αποκτήσει οποιαδήποτε ευλογία, και παρόλα αυτά υπάρχει μια αρχή στις ευλογίες του Θεού. Τι είδους ανθρώπους ευλογεί ο Θεός; Ευλογεί τους ανθρώπους που Του είναι αρεστοί, βεβαίως! Ο Αβραάμ και ο Ιώβ ήταν και οι δύο ευλογημένοι από τον Θεό, παρόλα αυτά οι ευλογίες που δέχτηκαν δεν ήταν ίδιες. Ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ με απογόνους τόσο πολλούς, όσο η άμμος και τα αστέρια. Όταν ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ, έκανε τους απογόνους ενός μόνο ανθρώπου και ένα έθνος, να γίνουν δυνατοί και εύποροι. Με τον τρόπο αυτόν, η εξουσία του Θεού κυριάρχησε στο ανθρώπινο είδος, που εισέπνευσε την ανάσα του Θεού ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα και σ' όλα τα ζωντανά πλάσματα. Κάτω από την κυριαρχία της εξουσίας του Θεού, αυτό το ανθρώπινο είδος πολλαπλασιάστηκε και έζησε με την ταχύτητα που αποφάσισε ο Θεός και μέσα σε ένα πλαίσιο που αποφάσισε ο Θεός. Ειδικότερα, η βιωσιμότητα αυτού του έθνους, ο ρυθμός ανάπτυξης και το προσδόκιμο ζωής ήταν όλα μέρος της διευθέτησης που έκανε ο Θεός και η αρχή όλων αυτών βασιζόνταν ολοκληρωτικά πάνω στην υπόσχεση που ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ. Αυτό σημαίνει ότι, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, οι υποσχέσεις του Θεού θα προχωρούσαν χωρίς εμπόδια και θα πραγματοποιούνταν με τη μέριμνα της εξουσίας του Θεού. Στην υπόσχεση που ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ, ανεξάρτητα από τις αναταραχές στον κόσμο, ανεξάρτητα από την εποχή, ανεξάρτητα από τις καταστροφές που υπέστη η ανθρωπότητα, οι απόγονοι του Αβραάμ δεν θα κινδύνευαν να εξολοθρευτούν και το έθνος τους δεν επρόκειτο να εξαφανιστεί. Η ευλογία του Θεού στον Ιώβ, εντούτοις, τον κατέστησε εξαιρετικά πλούσιο. Αυτό που του έδωσε ο Θεός, ήταν ζωντανά πλάσματα που ανέπνεαν, τα χαρακτηριστικά των οποίων —ο αριθμός τους, η ταχύτητα του πολλαπλασιασμού τους, οι ρυθμοί επιβίωσης, το ποσοστό του λίπους στα σώματά τους κλπ.— επίσης ελεγχόταν από τον Θεό. Παρότι αυτά τα έμβια όντα δεν διέθεταν το χάρισμα της ομιλίας, ανήκαν και αυτά στις διευθετήσεις του Θεού και η αρχή πίσω από τις διευθετήσεις του Θεού γι' αυτά ήταν βασισμένη στις ευλογίες που ο Θεός υποσχέθηκε στον Ιώβ. Στις ευλογίες που ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ και στον Ιώβ, παρότι αυτά που υποσχέθηκε ήταν διαφορετικά, η εξουσία με την οποία ο Θεός κυβερνούσε όλα τα πράγματα και τα ζωντανά πλάσματα ήταν η ίδια. Κάθε λεπτομέρεια από την εξουσία και τη δύναμη του Θεού εκφράζεται στις διαφορετικές υποσχέσεις και ευλογίες προς τον Αβραάμ και τον Ιώβ και δείχνει στην ανθρωπότητα για ακόμα μια φορά ότι η εξουσία του Θεού είναι πολύ πέρα από τη φαντασία του ανθρώπου. Αυτές οι λεπτομέρειες δείχνουν για μια ακόμη φορά στην ανθρωπότητα ότι αν η ανθρωπότητα επιθυμεί να γνωρίσει την εξουσία του Θεού, μπορεί να το κάνει μόνο μέσω του λόγου του Θεού και βιώνοντας το έργο του Θεού.

Η εξουσία της κυριαρχίας του Θεού πάνω σ' όλα τα πράγματα επιτρέπει στον άνθρωπο να δει ένα γεγονός: η εξουσία του Θεού δεν περιέχεται μόνο στις λέξεις «Και είπε ο Θεός, γεννηθήτω φως και έγινε φως, γεννηθήτω το στερέωμα και έγινε το στερέωμα, και να γίνει η γη και έγινε η γη» αλλά επίσης η εξουσία του Θεού περιέχεται στο πώς κατόρθωσε να κάνει το φως να συνεχίζει να υπάρχει, εμπόδισε την εξαφάνιση του στερεώματος και διατήρησε τη γη για πάντα ξέχωρα από το νερό, καθώς και στις λεπτομέρειες του πώς κυβέρνησε και διαχειρίστηκε τα πράγματα που δημιούργησε: το φως, το στερέωμα και τη γη. Τι άλλο βλέπετε στην ευλογία του Θεού προς την ανθρωπότητα; Ξεκάθαρα, αφότου ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ και τον Ιώβ, τα βήματα του Θεού δεν σταμάτησαν, διότι Εκείνος μόλις είχε αρχίσει να ασκεί την εξουσία Του και είχε την πρόθεση να κάνει την κάθε Του λέξη πραγματικότητα και να πραγματοποιήσει την κάθε λεπτομέρεια για την οποία μίλησε κι έτσι, καθώς περνούσε ο καιρός, συνέχισε να κάνει καθετί που είχε σκοπό να κάνει. Επειδή ο Θεός έχει εξουσία, ίσως να νομίζει ο άνθρωπος ότι ο Θεός χρειάζεται μόνο να μιλάει και, χωρίς να κουνήσει το δαχτυλάκι Του γίνονται όλα τα γεγονότα και τα πράγματα. Αυτές οι φαντασιώσεις είναι τόσο γελοίες! Εάν έχεις μόνο τη μονόπλευρη άποψη για το συμβόλαιο που συνήψε ο Θεός με τον άνθρωπο με χρήση του λόγου και για την πραγματοποίηση των πάντων από τον Θεό με χρήση του λόγου, και δεν είσαι ικανός να δεις τα διάφορα σημάδια και γεγονότα που δείχνουν ότι η εξουσία του Θεού έχει υπό το κράτος της την ύπαρξη όλων των πραγμάτων, τότε η κατανόησή σου για την εξουσία του Θεού είναι τόσο κούφια και γελοία! Αν έτσι φαντάζεται ο άνθρωπος ότι είναι ο Θεός, τότε πρέπει να ειπωθεί ότι η γνώση του ανθρώπου για τον Θεό έχει πέσει στα τάρταρα και έχει φτάσει σε αδιέξοδο, επειδή ο Θεός τον οποίο φαντάζεται ο άνθρωπος δεν είναι τίποτε άλλο από μια μηχανή που δίνει εντολές, όχι ο Θεός που διαθέτει εξουσία. Τι έχεις δει από τα παραδείγματα του Αβραάμ και του Ιώβ; Έχεις δει την αληθινή πλευρά της εξουσίας και της δύναμης του Θεού; Αφότου ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ και τον Ιώβ, ο Θεός δεν έμεινε όπως ήταν, ούτε έβαλε τους αγγελιοφόρους Του να δουλεύουν ενώ Εκείνος περίμενε να δει το αποτέλεσμα. Αντιθέτως, μόλις ο Θεός εκστόμισε τον λόγο Του, με την καθοδήγηση της εξουσίας του Θεού, όλα τα πράγματα άρχισαν να συμμορφώνονται με το έργο που ήθελε ο Θεός να κάνει και φτιάχτηκαν οι άνθρωποι, τα πράγματα και τα αντικείμενα που ζήτησε ο Θεός. Αυτό σημαίνει ότι μόλις τα λόγια εκστομίστηκαν από το στόμα του Θεού, η εξουσία του Θεού άρχισε να ασκείται σε όλη τη γη και Εκείνος καθόρισε μια σειρά για να πραγματοποιήσει και να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του προς τον Αβραάμ και τον Ιώβ, κάνοντας επίσης και όλα τα κατάλληλα σχέδια και προετοιμασίες για όλα όσα χρειαζόταν για το κάθε βήμα και το κάθε βασικό στάδιο που προγραμματίσε να επιτελέσει. Εκείνον τον καιρό δεν κατηύθυνε μόνο τους αγγελιοφόρους Του, αλλά και όλα τα πράγματα που Εκείνος είχε δημιουργήσει. Αυτό σημαίνει ότι τα όρια μέσα στα οποία εξασκούσαν η εξουσία του Θεού δεν συμπεριλάμβανε μόνο τους αγγελιοφόρους, αλλά όλα τα πράγματα στη δημιουργία, που διευθετούσε για να συμμορφώνονται με το έργο που ήθελε να κάνει. Αυτός ήταν ο ιδιαίτερος τρόπος με τον οποίο εξασκούσαν η

εξουσία του Θεού. Στις φαντασιώσεις σας, κάποιοι μπορεί να έχουν την παρακάτω αντίληψη για την εξουσία του Θεού: ο Θεός έχει εξουσία και ο Θεός έχει δύναμη κι έτσι ο Θεός δεν έχει παρά να παραμείνει στον τρίτο ουρανό ή σε ένα σταθερό μέρος και δεν χρειάζεται να κάνει κάποιο ιδιαίτερο έργο, κι ολόκληρο το έργο Του ολοκληρώνεται στη σκέψη Του. Μερικοί μπορεί επίσης να πιστεύουν ότι παρότι ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ, ο Θεός δεν χρειάστηκε να κάνει τίποτα και ήταν αρκετό για Εκείνον απλώς να εκφράσει τον λόγο Του. Αληθινά αυτό είναι που συνέβη; Όχι βέβαια! Παρότι ο Θεός κατέχει εξουσία και δύναμη, η εξουσία Του είναι αληθινή και πραγματική, δεν είναι κενή. Η αυθεντικότητα και η πραγματικότητα της εξουσίας και της δύναμης του Θεού σταδιακά αποκαλύπτονται και περιέχονται στη δημιουργία όλων των πραγμάτων, στον έλεγχό Του επί όλων των πραγμάτων και στη διαδικασία με την οποία κυβερνά και διαχειρίζεται την ανθρωπότητα. Κάθε μέθοδος, κάθε προοπτική και κάθε λεπτομέρεια της κυριαρχίας του Θεού στην ανθρωπότητα και σε όλα τα πράγματα και όλο το έργο που επιτέλεσε, καθώς και η κατανόησή Του για όλα τα πράγματα —στην κυριολεξία αποδεικνύουν όλα ότι η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν είναι κούφιας λέξεις. Η εξουσία και η δύναμή Του αναδεικνύονται και αποκαλύπτονται συνεχώς και σε όλα τα πράγματα. Αυτές οι εκδηλώσεις και αποκαλύψεις μιλούν για την πραγματική ύπαρξη της εξουσίας του Θεού, διότι Εκείνος χρησιμοποιεί την εξουσία και τη δύναμή Του για να συνεχίσει το έργο Του και να προστάζει όλα τα πράγματα και να κυβερνά όλα τα πράγματα κάθε στιγμή· η δύναμη και η εξουσία Του δεν μπορούν να αντικατασταθούν ούτε από τους αγγέλους ούτε από τους αγγελιοφόρους του Θεού. Ο Θεός αποφάσισε τι ευλογίες θα έδινε στον Αβραάμ και στον Ιώβ —αυτό ήταν απόφαση του Θεού. Παρότι οι αγγελιοφόροι του Θεού επισκέφτηκαν προσωπικά τον Αβραάμ και τον Ιώβ, οι πράξεις τους ήταν βασισμένες στην εντολή του Θεού και οι πράξεις τους ήταν υπό την εξουσία του Θεού, και, ομοίως, οι αγγελιαφόροι βρίσκονταν υπό την κυριαρχία του Θεού. Παρότι ο άνθρωπος βλέπει τους αγγελιοφόρους του Θεού να επισκέπτονται τον Αβραάμ και δεν έχει καμία μαρτυρία στις καταγραφές της Βίβλου ότι ο Ιεχωβά Θεός προσωπικά έχει κάνει κάτι, ο μόνος που αληθινά ασκεί δύναμη και εξουσία είναι ο ίδιος ο Θεός και αυτό δεν επιδέχεται καμία αμφιβολία από κανέναν άνθρωπο! Παρότι έχεις δει ότι οι άγγελοι και οι αγγελιοφόροι έχουν μεγάλη δύναμη και έχουν κάνει θαύματα ή ότι έχουν κάνει κάποια πράγματα κατά παραγγελία του Θεού, οι πράξεις τους είναι μόνο για λόγους ολοκλήρωσης της παραγγελίας του Θεού και σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν ένδειξη της εξουσίας του Θεού —επειδή κανένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν έχει και δεν διαθέτει την εξουσία του Δημιουργού για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και να τα κυβερνήσει. Έτσι, κανένας άνθρωπος και κανένα πράγμα δεν μπορεί να ασκήσει ή να αναδείξει την εξουσία του Δημιουργού.

Η εξουσία του Δημιουργού είναι αμετάβλητη και απρόσβλητη

Τι έχετε δει σ' αυτά τα τρία μέρη της γραφής; Έχετε δει ότι υπάρχει μια αρχή σύμφωνα με την οποία ο Θεός ασκεί την εξουσία Του; Για παράδειγμα, ο Θεός χρησιμοποίησε ένα

ουράνιο τόξο για να συνάψει ένα συμβόλαιο με τον άνθρωπο —τοποθέτησε ένα ουράνιο τόξο στα σύννεφα για να πει στον άνθρωπο ότι δεν θα χρησιμοποιήσει ποτέ ξανά έναν κατακλυσμό για να καταστρέψει τον κόσμο. Αυτό το ουράνιο τόξο που βλέπουν οι άνθρωποι σήμερα είναι το ίδιο εκείνο που ειπώθηκε από το στόμα του Θεού; Έχει αλλάξει η φύση και η σημασία του; Χωρίς καμία αμφιβολία, δεν έχουν αλλάξει. Ο Θεός χρησιμοποίησε την εξουσία Του για να επιτελέσει αυτήν την πράξη και το συμβόλαιό Του με τον άνθρωπο συνεχίζει να ισχύει μέχρι σήμερα, και το πότε το συμβόλαιο αυτό θα αλλάξει ασφαλώς θα είναι απόφαση του Θεού. Αφότου ο Θεός είπε, «να τοποθετηθεί το τόξο μου στα σύννεφα», ο Θεός πάντοτε τηρούσε αυτό το συμβόλαιο μέχρι και σήμερα. Τι σου λέει αυτό; Παρότι ο Θεός κατέχει εξουσία και δύναμη, είναι πολύ αυστηρός και οι πράξεις Του διακατέχονται από αρχές και παραμένει πιστός στον λόγο Του. Η αυστηρότητά Του και οι αρχές που διέπουν τις πράξεις Του, αποδεικνύουν το απρόσβλητο του Δημιουργού και το ανυπέρβλητο της εξουσίας του Δημιουργού. Παρότι έχει την υπέρτατη εξουσία και όλα τα πράγματα είναι υπό το κράτος Του και παρότι έχει τη δύναμη να κυβερνά όλα τα πράγματα, ο Θεός ποτέ δεν έβλαψε και ούτε αναστάτωσε το σχέδιό Του και κάθε φορά που ασκεί την εξουσία Του ακολουθεί πιστά τις δικές Του αρχές και τηρεί επακριβώς ό,τι έχει πει και ακολουθεί τα βήματα και τους στόχους του σχεδίου Του. Είναι αυτονόητο ότι όλα τα πράγματα που κυβερνούνται από τον Θεό υπακούουν επίσης στις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας του Θεού και κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν εξαιρείται από τις ρυθμίσεις της εξουσίας Του, ούτε μπορεί να αλλάξει τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Στα μάτια του Θεού οι ευλογημένοι λαμβάνουν την καλή τύχη που προκαλεί η εξουσία Του και οι καταραμένοι τιμωρούνται από την εξουσία του Θεού. Κάτω από την κυριαρχία της εξουσίας του Θεού, κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν εξαιρείται από την άσκηση της εξουσίας Του, ούτε μπορεί να αλλάξει τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Η εξουσία του Δημιουργού δεν αλλάζει εξαιτίας κάποιας αλλαγής σε οτιδήποτε και ομοίως οι αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του δεν αλλάζουν για κανένα λόγο. Στη γη και στον ουρανό μπορεί να συμβούν μεγάλες αναταραχές, αλλά η εξουσία του Δημιουργού δεν θα αλλάξει. Όλα τα πράγματα μπορεί να εξαφανιστούν, αλλά η εξουσία του Δημιουργού δεν θα εξαφανιστεί ποτέ. Αυτή είναι η ουσία της αμετάβλητης και απρόσβλητης εξουσίας του Δημιουργού και αυτή είναι η ίδια η μοναδικότητα του Δημιουργού!

Τα παρακάτω λόγια είναι αναγκαία για να γνωρίσει κανείς την εξουσία του Θεού και η σημασία τους δίνεται στην παρακάτω συναναστροφή. Ας συνεχίσουμε να διαβάζουμε τη Γραφή.

4. Η εντολή του Θεού στον Σατανά

Ιώβ 2:6 Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον.

Ο Σατανάς δεν έχει ποτέ τολμήσει να παραβεί την εξουσία του Δημιουργού και αυτός είναι ο λόγος που όλα τα πράγματα ζουν με τάξη

Αυτό είναι ένα απόσπασμα από το βιβλίο του Ιώβ και το «αυτός» στον λόγο αυτόν αναφέρεται στον Ιώβ. Παρότι σύντομη, αυτή η φράση διασαφηνίζει πολλά θέματα. Περιγράφει μια συγκεκριμένη συνομιλία μεταξύ του Θεού και του Σατανά στον πνευματικό κόσμο και μας λέει ότι το αντικείμενο του λόγου του Θεού ήταν ο Σατανάς. Καταγράφει επίσης, τι ειδικά ελέγχθη από τον Θεό. Ο λόγος του Θεού ήταν μια προσταγή και μια εντολή προς τον Σατανά. Οι συγκεκριμένες λεπτομέρειες αυτής της εντολής έχουν σχέση με το να χαριστεί η ζωή στον Ιώβ και το πού ο Θεός έθεσε τα όρια στη συμπεριφορά του Σατανά προς τον Ιώβ —και ο Σατανάς αναγκάστηκε να χαρίσει τη ζωή στον Ιώβ. Το πρώτο πράγμα που μαθαίνουμε απ' αυτήν την πρόταση είναι ότι αυτά τα λόγια είπε ο Θεός στον Σατανά. Σύμφωνα με το αρχικό κείμενο από το Βιβλίο του Ιώβ, μας δίνει το υπόβαθρο αυτών των λέξεων: ο Σατανάς ήθελε να κατηγορήσει τον Ιώβ κι έτσι έπρεπε πρώτα να έχει τη συγκατάθεση του Θεού, πριν μπορέσει να τον βάλει σε πειρασμό. Όταν ο Θεός συναίνεσε στο αίτημα του Σατανά να βάλει τον Ιώβ σε πειρασμό, έθεσε στον Σατανά τον παρακάτω όρο: «Ιώβ εις την χείρα σου εστί· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον». Ποια είναι η φύση αυτών των λέξεων; Είναι σίγουρα μια προσταγή, μια εντολή. Έχοντας κατανοήσει τη φύση αυτών των λέξεων, πρέπει επίσης να κατάλαβες, βέβαια, ότι Εκείνος που έδωσε αυτήν την εντολή ήταν ο Θεός και εκείνος που του δόθηκε η εντολή και την υπάκουσε, ήταν ο Σατανάς. Είναι αυτονόητο ότι σ' αυτήν την εντολή, η σχέση του Θεού με τον Σατανά είναι ολοφάνερη σ' όποιον διαβάζει αυτά τα λόγια. Βεβαίως, αυτή επίσης είναι η σχέση του Θεού με τον Σατανά στον πνευματικό κόσμο και η διαφορά μεταξύ της ταυτότητας και της κατάστασης του Θεού και του Σατανά, που φαίνεται στις καταγραφές των συνομιλιών μεταξύ Θεού και Σατανά στις Γραφές, και είναι η σαφής διαφορά ανάμεσα στην ταυτότητα και την κατάσταση του Θεού και του Σατανά την οποία μπορεί μέχρι σήμερα ο άνθρωπος να μάθει στο συγκεκριμένο παράδειγμα και γραπτή καταγραφή. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να πω ότι η καταγραφή αυτών των λέξεων είναι ένα σημαντικό τεκμήριο για τη γνώση της ανθρωπότητας ως προς την ταυτότητα και την κατάσταση του Θεού και παρέχει σημαντική πληροφόρηση για τη γνώση της ανθρωπότητας περί Θεού. Μέσα απ' αυτήν τη συνομιλία μεταξύ του Δημιουργού και του Σατανά στον πνευματικό κόσμο, ο άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει ακόμη μία συγκεκριμένη πλευρά της εξουσίας του Δημιουργού. Αυτές οι λέξεις είναι μια ακόμη μαρτυρία της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού.

Φαινομενικά, ο Ιεχωβά Θεός συμμετάσχει σε έναν διάλογο με τον Σατανά. Όσον αφορά την ουσία, η στάση με την οποία μιλά ο Ιεχωβά Θεός και η θέση στην οποία Εκείνος στέκεται είναι υψηλότερες από του Σατανά. Αυτό σημαίνει ότι ο Ιεχωβά Θεός διατάζει τον Σατανά με τόνο προσταγής και λέει στον Σατανά τι να κάνει και τι να μην κάνει, ότι ο Ιώβ είναι ήδη στα χέρια του, και είναι ελεύθερος να του συμπεριφερθεί όπως

θέλει —αλλά ότι δεν μπορεί να του πάρει τη ζωή. Αυτό που υπονοείται είναι ότι, παρότι ο Ιώβ έχει τεθεί στα χέρια του Σατανά, η ζωή του δεν παραδόθηκε στον Σατανά. Κανένας δεν μπορεί να πάρει τη ζωή του Ιώβ από τα χέρια του Θεού, εάν δεν το επιτρέψει ο Θεός. Η διάθεση του Θεού περιγράφεται ξεκάθαρα σ' αυτήν την εντολή προς τον Σατανά και αυτή η εντολή εκδηλώνει και αποκαλύπτει επίσης τη θέση από την οποία ο Ιεχωβά Θεός συνομιλεί με τον Σατανά. Σ' αυτό, ο Ιεχωβά Θεός όχι μόνο διατηρεί τη θέση του Θεού που δημιούργησε το φως και τον αέρα και όλα τα πράγματα και τα έμβια όντα, του Θεού που είναι κυρίαρχος όλων των πραγμάτων και των έμβιων όντων, αλλά και του Θεού που προστάζει την ανθρωπότητα και προστάζει τον Άδη, του Θεού που ελέγχει τη ζωή και τον θάνατο όλων των ζώντων οργανισμών. Στον πνευματικό κόσμο, ποιος άλλος εκτός από τον Θεό θα τολμούσε να δώσει τέτοια διαταγή στον Σατανά; Και γιατί ο Θεός έδωσε προσωπικά τη διαταγή Του στον Σατανά; Επειδή η ζωή του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένης και αυτής του Ιώβ, ελέγχεται από τον Θεό. Ο Θεός δεν επέτρεψε στον Σατανά να βλάψει ή να πάρει τη ζωή του Ιώβ, και ακόμα και όταν ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, θυμήθηκε να του δώσει μια συγκεκριμένη εντολή και για μια ακόμη φορά απαγόρευσε στον Σατανά να πάρει τη ζωή του Ιώβ. Ο Σατανάς δεν τόλμησε ποτέ να καταστρατηγήσει την εξουσία του Θεού και επιπλέον, πάντα άκουγε πολύ προσεκτικά και υπάκουε στις εντολές και στα συγκεκριμένα προστάγματα του Θεού, μην τολμώντας ποτέ να τα αψηφήσει και βεβαίως μην τολμώντας ποτέ να αλλάξει μόνος του καμία από τις εντολές του Θεού. Αυτά είναι τα όρια που έθεσε ο Θεός στον Σατανά κι ο Σατανάς δεν τόλμησε ποτέ να ξεπεράσει αυτά τα όρια. Αυτό δεν είναι η δύναμη της εξουσίας του Θεού; Αυτό δεν είναι μια μαρτυρία της εξουσίας του Θεού; Ο Σατανάς έχει πολύ πιο σαφή κατανόηση απ' ό,τι η ανθρωπότητα για το πώς να συμπεριφέρεται απέναντι στον Θεό και πώς να θεωρεί τον Θεό κι έτσι, στον πνευματικό κόσμο, ο Σατανάς βλέπει ξεκάθαρα τη θέση και την εξουσία του Θεού και μπορεί πολύ καλά να εκτιμήσει τη δύναμη της εξουσίας του Θεού και τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Δεν τολμά καθόλου να τις παραβλέψει, ούτε τολμά να τις παραβεί με κανένα τρόπο ή να κάνει κάτι που θα καταστρατηγήσει την εξουσία του Θεού και δεν τολμά με κανένα τρόπο να αμφισβητήσει την οργή του Θεού. Παρότι η φύση του είναι κακή και αλαζονική, ο Σατανάς δεν έχει τολμήσει ποτέ να ξεπεράσει τα όρια και τους περιορισμούς που του θέτει ο Θεός. Για εκατομμύρια χρόνια έχει παραμείνει αυστηρά μέσα σ' αυτά τα όρια, έχει τηρήσει την κάθε διαταγή και εντολή του Θεού και ποτέ δεν έχει τολμήσει να ξεπεράσει το όριο. Παρότι μοχθηρός, ο Σατανάς είναι πολύ σοφότερος από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Γνωρίζει την ταυτότητα του Δημιουργού και γνωρίζει τα όριά του. Από τις «πειθήνιες» πράξεις του Σατανά, φαίνεται ότι η εξουσία και η δύναμη του Θεού είναι ουράνια διατάγματα που δεν μπορούν να καταστρατηγηθούν από τον Σατανά και ότι ακριβώς λόγω της μοναδικότητας και της εξουσίας του Θεού, όλα τα πράγματα αλλάζουν και πολλαπλασιάζονται με τάξη, ότι η ανθρωπότητα μπορεί να ζει και να πολλαπλασιάζεται μέσα στα πλαίσια που έθεσε ο Θεός, χωρίς να υπάρχει άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί

να διαταράξει αυτήν την τάξη ούτε άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί να αλλάξει αυτόν τον νόμο —επειδή όλα προέρχονται από τα χέρια του Δημιουργού κι από την τάξη και την εξουσία του Δημιουργού.

Μόνο ο Θεός, που έχει την ταυτότητα του Δημιουργού, διαθέτει τη μοναδική Εξουσία

Η ιδιόζουσα ταυτότητα του Σατανά έχει κάνει κάποιους ανθρώπους να δείχνουν μεγάλο ενδιαφέρον για τις εκδηλώσεις του σε διάφορες μορφές. Υπάρχουν μάλιστα πολλοί ανόητοι άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο Σατανάς διαθέτει κι εκείνος εξουσία, όπως και ο Θεός, επειδή ο Σατανάς μπορεί να κάνει θαύματα και μπορεί να κάνει πράγματα που είναι αδύνατον να κάνουν οι άνθρωποι. Έτσι, πέρα από το να λατρεύουν τον Θεό, οι άνθρωποι κρατούν ένα μέρος στην καρδιά τους για τον Σατανά και φτάνουν στο σημείο να λατρεύουν τον Σατανά όπως τον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι είναι και αξιολύπητοι και απεχθείς. Είναι αξιολύπητοι εξαιτίας της άγνοιάς τους και απεχθείς επειδή είναι αιρετικοί και έχουν έμφυτη μοχθηρή φύση. Σ' αυτό το σημείο πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να σας πληροφορήσω για το τι είναι η εξουσία, τι συμβολίζει, και τι αντιπροσωπεύει. Γενικά μιλώντας, ο ίδιος ο Θεός είναι η εξουσία, η εξουσία Του συμβολίζει την υπεροχή και την ουσία του Θεού και η εξουσία του ίδιου του Θεού αντιπροσωπεύει τη θέση και την ταυτότητα του Θεού. Εφόσον έτσι είναι τα πράγματα, λοιπόν, τολμά να πει ο Σατανάς ότι αυτός ο ίδιος είναι ο Θεός; Τολμά να πει ο Σατανάς ότι αυτός δημιούργησε όλα τα πράγματα και ότι κυριαρχεί σε όλα; Βεβαίως δεν τολμά! Διότι αυτός είναι ανίκανος να δημιουργήσει όλα τα πράγματα. Μέχρι τώρα, δεν έχει φτιάξει τίποτε απ' ό,τι έχει δημιουργήσει ο Θεός και δεν έχει δημιουργήσει ποτέ τίποτε που να είναι έμφυχο. Επειδή δεν διαθέτει την εξουσία του Θεού, ποτέ δεν θα μπορούσε να αποκτήσει τη θέση και την ταυτότητα του Θεού και αυτό καθορίζεται από την ουσία του. Έχει την ίδια δύναμη με τον Θεό; Βεβαίως δεν την έχει! Πώς ονομάζουμε τις πράξεις του Σατανά και τα θαύματα που κάνει; Είναι δύναμη; Μπορούμε να τα πούμε εξουσία; Όχι βέβαια! Ο Σατανάς οδηγεί το ρεύμα της διαφθοράς και ενοχλεί, βλάπτει και εμποδίζει κάθε πλευρά του έργου του Θεού. Τα τελευταία αρκετές χιλιάδες χρόνια, εκτός από το να διαφθείρει και να βλάπτει την ανθρωπότητα και να παρασύρει και να πλανεύει τον άνθρωπο προς τη διαφθορά και την άρνηση του Θεού, έτσι ώστε ο άνθρωπος να πορεύεται προς τη σκοτεινή κοιλάδα του θανάτου, έχει κάνει τίποτε ο Σατανάς που να αξίζει και την παραμικρή μνεία, το παραμικρό εγκώμιο ή έπαινο από τον άνθρωπο; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη θα είχε διαφθαρεί η ανθρωπότητα απ' αυτόν; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη θα είχε βλαφτεί η ανθρωπότητα απ' αυτόν; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη, θα είχε εγκαταλείψει η ανθρωπότητα τον Θεό και θα έκλινε προς τον θάνατο; Εφόσον ο Σατανάς δεν έχει ούτε εξουσία ούτε δύναμη, τι πρέπει να συμπεράνουμε για την ουσία όλων των πράξεών του; Υπάρχουν κάποιοι που ερμηνεύουν ό,τι κάνει ο Σατανάς ως απλά τεχνάσματα, ωστόσο εγώ πιστεύω ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν είναι τόσο κατάλληλη. Είναι οι μοχθηρές του

ενέργειες που διαφθείρουν την ανθρωπότητα απλά τεχνάσματα; Η μοχθηρή δύναμη με την οποία ο Σατανάς έβλαψε τον Ιώβ και η λυσσαλέα επιθυμία να τον βλάψει και να τον ρημάξει δεν θα μπορούσαν ποτέ να επιτευχθούν με απλά τεχνάσματα. Κοιτάζοντας πίσω, βλέπουμε ότι σε μια στιγμή, τα κοπάδια και οι αγέλες του Ιώβ σκορπίστηκαν πέρα για πέρα στους λόφους και στα βουνά και εξαφανίστηκαν. Μέσα σε μια στιγμή, η μεγάλη περιουσία του Ιώβ εξαφανίστηκε. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί μ' ένα απλό τέχνασμα; Η φύση όλων των πράξεων του Σατανά αντιστοιχεί και ταιριάζει με αρνητικά χαρακτηριστικά, όπως η πρόκληση ζημιών, η παρεμπόδιση, η καταστροφή, η βλάβη, το κακό, η μοχθηρία και το σκοτάδι κι έτσι η εμφάνιση όλων αυτών που είναι άδικοι και κακά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τις πράξεις του Σατανά και είναι αχώριστα από τη μοχθηρή φύση του Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόσο «δυνατός» είναι ο Σατανάς, ανεξάρτητα από το πόσο θρασύς και φιλόδοξος είναι, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη ικανότητα έχει να προξενεί ζημιές, ανεξάρτητα από το πόσο ευρείας κλίμακας είναι οι τεχνικές που χρησιμοποιεί για να διαφθείρει και να παρασύρει τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το πόσο έξυπνα είναι τα κόλπα και τα σχέδια με τα οποία τρομοκρατεί τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το πόσο ευμετάβλητη είναι η μορφή του, ποτέ δεν μπόρεσε να δημιουργήσει ούτε ένα έμψυχο ον, ποτέ δεν μπόρεσε να θέσει νόμους και κανόνες για την ύπαρξη όλων των πραγμάτων και ποτέ δεν μπόρεσε να κυβερνήσει ή να ελέγξει κανένα αντικείμενο, είτε έμψυχο ή άψυχο. Στο σύμπαν και στο στερέωμα, δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο που να έχει γεννηθεί από τον Σατανά, ή που να υπάρχει εξαιτίας του. Δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο που αυτός κυβερνά ή ελέγχει. Αντιθέτως, ο Σατανάς όχι μόνο είναι αναγκασμένος να ζει υπό την κυριαρχία του Θεού, αλλά και πρέπει να υπακούει όλες τις εντολές και τις προσταγές του Θεού. Χωρίς την άδεια του Θεού, είναι δύσκολο για τον Σατανά να ακουμπήσει ακόμα και μια σταγόνα νερό ή έναν κόκκο άμμου πάνω στη γη. Χωρίς την άδεια του Θεού, ο Σατανάς δεν μπορεί ούτε να κινήσει τα μυρμήγκια πάνω στη γη, πόσο μάλλον τους ανθρώπους, που δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Στα μάτια του Θεού, ο Σατανάς είναι κατώτερος και από τα κρινάκια στο βουνό, τα πουλιά που πετούν στον αέρα, τα ψάρια στη θάλασσα και τις κάμπιες στη γη. Ο ρόλος του περιορίζεται στο να υπηρετεί όλα τα πράγματα, να δουλεύει για την ανθρωπότητα και να υπηρετεί το έργο του Θεού και το σχέδιο διαχείρισής Του. Ανεξάρτητα από τη μοχθηρότητα της φύσης του και τη διαβολικότητα της ουσίας του, το μόνο πράγμα που μπορεί να κάνει είναι να συμμορφώνεται υπάκουα με το καθήκον του: δηλαδή να υπηρετεί τον Θεό και να αποτελεί ένα αντιθετικό στοιχείο προς τον Θεό. Αυτή είναι η ουσία και η θέση του Σατανά. Η ουσία του δεν συνδέεται με τη ζωή, δεν συνδέεται με τη δύναμη και δεν συνδέεται με την εξουσία. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα παιχνίδι στα χέρια του Θεού, μια απλή μηχανή που υπηρετεί τον Θεό!

Έχοντας πλέον αντιληφθεί το αληθινό πρόσωπο του Σατανά, πολλοί άνθρωποι ακόμα δεν έχουν καταλάβει τι είναι η εξουσία κι έτσι επέτρεψέ Μου να σου πω! Η ίδια η εξουσία μπορεί να εξηγηθεί ως η δύναμη του Θεού. Καταρχάς, μπορεί να ειπωθεί με

βεβαιότητα ότι τόσο η εξουσία όσο και η δύναμη είναι πράγματα θετικά. Δεν συνδέονται με τίποτε αρνητικό και δεν έχουν σχέση με οποιοδήποτε δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον. Η δύναμη του Θεού μπορεί να δημιουργήσει πράγματα οποιασδήποτε μορφής που έχουν ζωή και ζωντανία κι αυτό καθορίζεται από τη ζωή του Θεού. Ο Θεός είναι η ζωή κι έτσι Εκείνος είναι η πηγή όλων των έμβιων όντων. Επιπλέον, η εξουσία του Θεού μπορεί να κάνει όλα τα έμβια όντα να υπακούν την κάθε λέξη του Θεού, δηλαδή να δημιουργηθούν σύμφωνα με τα λόγια από το στόμα του Θεού και να ζουν και να πολλαπλασιάζονται με εντολή του Θεού, και στη συνέχεια ο Θεός προστάζει και δίνει εντολές σε όλα τα έμβια όντα και ποτέ δεν παρεκκλίνει τίποτε από αυτό, εις τους αιώνες των αιώνων. Κανένας άνθρωπος και κανένα αντικείμενο δεν διαθέτει αυτά τα χαρακτηριστικά. Μόνο ο Δημιουργός διαθέτει και φέρει τέτοια δύναμη, και αυτό καλείται εξουσία. Αυτή είναι η μοναδικότητα του Δημιουργού. Καθεμία από μόνη της, ανεξάρτητα από το αν είναι η ίδια η λέξη «εξουσία» ή η ουσία αυτής της εξουσίας, μπορεί να συσχετιστεί με τον Δημιουργό, επειδή είναι σύμβολο της μοναδικής ταυτότητας και ουσίας του Δημιουργού και αντιπροσωπεύει την ταυτότητα και τη θέση του Δημιουργού. Εκτός από τον Δημιουργό, κανένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν μπορεί να συσχετιστεί με τη λέξη «εξουσία». Αυτή είναι μια ερμηνεία της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού.

Παρότι ο Σατανάς έβλεπε πάντοτε τον Ιώβ ζηλόφθονα, χωρίς την άδεια του Θεού δεν θα τολμούσε να αγγίξει ούτε μια τρίχα από το κεφάλι του. Παρότι ο Σατανάς είναι έμφυτα κακός και σκληρός, αφότου ο Θεός του έδωσε την εντολή Του, δεν είχε άλλη επιλογή από το να συμμορφωθεί με την προσταγή του Θεού. Έτσι, παρόλο που ο Σατανάς ήταν τόσο τρελαμένος σαν τον λύκο ανάμεσα στα πρόβατα όταν συνάντησε τον Ιώβ, δεν τολμούσε να ξεχάσει τα όρια που του έθεσε ο Θεός, δεν τολμούσε να παραβιάσει τις εντολές του Θεού και ό,τι κι αν έκανε, ο Σατανάς δεν τολμούσε να παρεκκλίνει από τις αρχές και τα όρια του λόγου του Θεού —δεν είναι αυτό γεγονός; Από αυτό φαίνεται ότι ο Σατανάς δεν τολμά να παραβεί τίποτε από τον λόγο του Ιεχωβά Θεού. Για τον Σατανά, κάθε λέξη από το στόμα του Θεού είναι μια εντολή κι ένας επουράνιος νόμος, μια έκφραση της εξουσίας του Θεού —επειδή πίσω από την κάθε λέξη του Θεού υπάρχει και η ανάγνωση της τιμωρίας εκείνων που παραβιάζουν τις εντολές του Θεού και εκείνων που είναι ανυπάκουοι και αντιτίθενται στους επουράνιους νόμους. Ο Σατανάς ξεκάθαρα γνωρίζει ότι αν παραβιάσει τις εντολές του Θεού, θα πρέπει να δεχτεί τις συνέπειες της καταστρατήγησης της εξουσίας του Θεού και της αντίθεσης στους επουράνιους νόμους. Ποιες ακριβώς είναι αυτές οι επιπτώσεις; Είναι αυτονόητο ότι είναι η τιμωρία του από τον Θεό. Οι πράξεις του Σατανά προς τον Ιώβ ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος της διαφθοράς του ανθρώπου απ' αυτόν, και όταν ο Σατανάς τα έκανε αυτά, τα όρια του Θεού και οι εντολές Του προς τον Σατανά ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος των αρχών που διέπουν καθετί που κάνει αυτός. Επιπλέον, ο ρόλος και η θέση του Σατανά σ' αυτό το θέμα ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος του ρόλου και της θέσης του Σατανά, σε σχέση με το έργο της διαχείρισης του Θεού και η ολοκληρωτική υπακοή του Σατανά στον Θεό όταν έβαζε σε πειρασμό τον Ιώβ ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος

του πώς ο Σατανάς δεν τολμούσε να αντιτεθεί ούτε στο ελάχιστο στο έργο της διαχείρισης του Θεού. Τι είδος προειδοποίησης σας δίνουν αυτοί οι μικρόκοσμοι; Ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, συμπεριλαμβανομένου και του Σατανά, δεν υπάρχει άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί να καταστρατηγήσει τους επουράνιους νόμους και τα διατάγματα του Δημιουργού, και κανένας άνθρωπος ούτε κανένα πράγμα που τολμά να παραβιάσει αυτούς τους επουράνιους νόμους και τα διατάγματα, επειδή κανένας άνθρωπος και κανένα πράγμα δεν μπορεί να αλλάξει ή να αποφύγει την τιμωρία του Δημιουργού προς εκείνους που δεν τα υπακούν. Μόνο ο Δημιουργός μπορεί να θεσπίσει επουράνιους νόμους και διατάγματα, μόνο ο Δημιουργός έχει τη δύναμη να τα θέσει σε ισχύ και μόνο η δύναμη του Δημιουργού δεν μπορεί να καταστρατηγηθεί από κανέναν και από τίποτε. Αυτή είναι η μοναδική εξουσία του Δημιουργού, και αυτή η εξουσία είναι υπέρτατη όλων κι έτσι, είναι αδύνατον να πούμε ότι «ο Θεός είναι ο μέγιστος και ο Σατανάς το νούμερο δύο». Εκτός από τον Δημιουργό που κατέχει τη μοναδική εξουσία, δεν υπάρχει άλλος Θεός!

Έχετε, λοιπόν, τώρα μια νέα γνώση για την εξουσία του Θεού; Καταρχάς, υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην εξουσία του Θεού που μόλις αναφέρθηκε και στη δύναμη του ανθρώπου; Ποια είναι η διαφορά; Μερικοί άνθρωποι λένε ότι δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ των δύο. Σωστά! Παρότι οι άνθρωποι λένε ότι δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ των δύο, στις σκέψεις και τις αντιλήψεις των ανθρώπων, η δύναμη του ανθρώπου συχνά συγχέεται με εξουσία, κι αυτά τα δύο συχνά συγκρίνονται μεταξύ τους. Τι συμβαίνει εδώ; Δεν κάνουν οι άνθρωποι το λάθος να αντικαθιστούν απρόσεκτα τη μία με την άλλη έννοια; Αυτές οι δύο έννοιες δεν συνδέονται και δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ τους, παρ' όλα αυτά οι άνθρωποι δεν καταφέρνουν να μην τις μπερδεύουν. Πώς θα λυθεί αυτό; Αν στ' αλήθεια επιθυμείς να βρεις τη λύση, ο μόνος τρόπος είναι να αντιληφθείς και να γνωρίσεις τη μοναδική εξουσία του Θεού. Αφού κατανοήσεις και γνωρίσεις την εξουσία του Δημιουργού, δεν θα ξαναμιλήσεις ταυτόχρονα για τη δύναμη του ανθρώπου και για την εξουσία του Θεού.

Σε τι αναφέρεται η δύναμη του ανθρώπου; Για να το πούμε απλά, είναι μια ικανότητα ή μια δεξιότητα που επιτρέπει στη διεφθαρμένη διάθεση, στις επιθυμίες και στις φιλοδοξίες του ανθρώπου να μεγαλώσουν ή να επιτευχθούν στον μέγιστο βαθμό. Αυτό θεωρείται εξουσία; Ανεξάρτητα από το πόσο διογκωμένες ή επικερδείς είναι οι φιλοδοξίες και οι επιθυμίες του ανθρώπου, αυτό το πρόσωπο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διαθέτει εξουσία. Στην καλύτερη περίπτωση, αυτή η διόγκωση και η επιτυχία δεν είναι παρά μόνο μια απόδειξη του γελοίου αστείου του Σατανά στους ανθρώπους· είναι το πολύ μια φάρσα στην οποία ο Σατανάς συμπεριφέρεται σαν τον ίδιο του τον πρόγονο, για να εκπληρώσει τη φιλοδοξία του να γίνει Θεός.

Πώς ακριβώς βλέπεις την εξουσία του Θεού τώρα; Τώρα που έχουν λεχθεί αυτά τα λόγια στις συναναστροφές, θα πρέπει να έχεις μια νέα γνώση για την εξουσία του Θεού. Έτσι, σας ρωτώ: Τι συμβολίζει η εξουσία του Θεού; Συμβολίζει την ταυτότητα του ίδιου του Θεού; Συμβολίζει τη δύναμη του ίδιου του Θεού; Συμβολίζει τη μοναδική θέση του

ίδιου του Θεού; Ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα, σε τι έχεις δει την εξουσία του Θεού; Πώς το είδες αυτό; Σε σχέση με τις τέσσερις εποχές που βιώνει ο άνθρωπος, μπορεί κανείς να αλλάξει τον νόμο της εναλλαγής μεταξύ άνοιξης, καλοκαιριού, φθινοπώρου και χειμώνα; Την άνοιξη τα δέντρα βλασταίνουν και ανθίζουν, το καλοκαίρι καλύπτονται από φύλλα, το φθινόπωρο καρποφορούν και τον χειμώνα πέφτουν τα φύλλα τους. Μπορεί κανείς ν' αλλάξει αυτόν τον νόμο; Αυτό αντανακλά μια πλευρά της εξουσίας του Θεού; Ο Θεός είπε «Γενηθήτω φώς» και έγινε φως. Αυτό το φως υπάρχει ακόμα; Ποιος είναι ο λόγος που υπάρχει; Υπάρχει βεβαίως εξαιτίας του λόγου του Θεού και εξαιτίας της εξουσίας του Θεού. Ο αέρας που δημιουργήθηκε από τον Θεό υπάρχει ακόμα; Ο αέρας που αναπνέει ο άνθρωπος προέρχεται από τον Θεό; Μπορεί κανένας να εξαφανίσει αυτά που προέρχονται από τον Θεό; Μπορεί κανένας ν' αλλάξει την ουσία τους και τη λειτουργία τους; Μπορεί κανένας να αναστατώσει τη μέρα και τη νύχτα που καθόρισε ο Θεός και τον νόμο της νύχτας και της μέρας που κανόνισε ο Θεός; Μπορεί ο Σατανάς να κάνει ένα τέτοιο πράγμα; Ακόμα και αν δεν κοιμάσαι τη νύχτα και κάνεις τη νύχτα μέρα, εξακολουθεί αυτή να είναι η νύχτα. Εσύ μπορείς ν' αλλάξεις την καθημερινή σου ρουτίνα, αλλά δεν έχεις τη δυνατότητα ν' αλλάξεις τον νόμο της εναλλαγής μεταξύ νύχτας και μέρας —το γεγονός αυτό δεν αλλάζει από κανέναν άνθρωπο, έτσι δεν είναι; Μπορεί κανένας να κάνει το λιοντάρι να οργώσει τη γη σαν βόδι; Μπορεί κανένας να μετατρέψει τον ελέφαντα σε γάιδαρο; Μπορεί κανένας να κάνει μια κότα να υψωθεί στον αέρα σαν τον αετό; Μπορεί κανένας να κάνει τον λύκο να τρώει χορτάρι όπως ένα πρόβατο; (Όχι.) Μπορεί κανένας να κάνει το ψάρι που ζει στο νερό να ζήσει στην ξηρά; Αυτό δεν μπορεί να γίνει από ανθρώπους. Γιατί όχι; Διότι ο Θεός πρόσταξε τα ψάρια να ζουν στο νερό κι έτσι ζουν στο νερό. Δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν στη γη και θα πέθαιναν. Δεν μπορούν να καταστρατηγήσουν τα όρια των διαταγών του Θεού. Όλα τα πράγματα διέπονται από ένα νόμο και ένα όριο στη ζωή τους και το κάθε είδος έχει τα δικά του ένστικτα. Αυτά έχει επιτάξει ο Δημιουργός και είναι αναλλοίωτα και αξεπέραστα από οποιονδήποτε άνθρωπο. Για παράδειγμα, το λιοντάρι θα ζει πάντα στη ζούγκλα, σε απόσταση από τις κοινωνίες των ανθρώπων και δεν θα μπορέσει ποτέ να είναι τόσο πειθήνιο όπως το βόδι που ζει μαζί με τον άνθρωπο και εργάζεται για τον άνθρωπο. Παρότι και οι ελέφαντες και τα γαϊδούρια είναι και τα δύο ζώα, και έχουν και τα δύο τέσσερα πόδια και είναι πλάσματα που αναπνέουν, ανήκει το καθένα σε διαφορετικό είδος, διότι πλάστηκαν σε διαφορετικά είδη από τον Θεό, καθένα έχει τα δικά του ένστικτα και ποτέ δεν θα εναλλαχθούν μεταξύ τους. Παρότι η κότα έχει δύο πόδια και φτερά σαν τον αετό, ποτέ δεν θα μπορέσει να πετάξει στον αέρα. Στην καλύτερη περίπτωση μπορεί να πετάξει πάνω σ' ένα δέντρο —αυτό καθορίζεται από το ένστικτό της. Είναι αυτονόητο ότι όλα αυτά είναι εξαιτίας των διαταγών της εξουσίας του Θεού.

Παρακολουθώντας την εξέλιξη της ανθρωπότητας σήμερα, μπορεί να ειπωθεί ότι η επιστήμη της ανθρωπότητας ακμάζει και οι επιστημονικές επιτεύξεις του ανθρώπου μπορεί να ειπωθεί ότι είναι εντυπωσιακές. Οι δυνατότητες του ανθρώπου, πρέπει να

ομολογήσει κανείς, έχουν αυξηθεί ακόμη περισσότερο, αλλά υπάρχει μια επιστημονική ανακάλυψη που η ανθρωπότητα δεν έχει καταφέρει να επιτύχει: Ο άνθρωπος έχει κατασκευάσει αεροπλάνα, αεροπλανοφόρα και την ατομική βόμβα, έχει πάει στο διάστημα, περπάτησε στο φεγγάρι, ανακάλυψε το διαδίκτυο, έχει φτάσει να ζει μια ζωή γεμάτη τεχνολογία και παρ' όλα αυτά δεν έχει την ικανότητα να δημιουργήσει ένα πλάσμα που ζει και αναπνέει. Τα ένστικτα κάθε ζώντος οργανισμού και οι νόμοι που διέπουν τις ζωές τους, ο κύκλος της ζωής και του θανάτου κάθε είδους των ζωντανών οργανισμών —όλα αυτά είναι πέρα από τις δυνατότητες της επιστήμης του ανθρώπου και δεν μπορούν να ελεγχθούν από αυτή. Σ' αυτό το σημείο, πρέπει να ειπωθεί ότι όσο ψηλά κι αν έφτασε η επιστήμη του ανθρώπου, δεν συγκρίνεται με καμία από τις σκέψεις του Δημιουργού και δεν είναι ικανή να διακρίνει το θαύμα της δημιουργίας του Δημιουργού και τη δύναμη της εξουσίας Του. Υπάρχουν τόσοι πολλοί ωκεανοί πάνω στη γη, αλλά ποτέ αυτοί δεν καταστρατήγησαν τα όριά τους για να καλύψουν τη γη κατά βούληση και αυτό έγινε επειδή ο Θεός έθεσε όρια για καθέναν απ' αυτούς. Έμειναν εκεί που τους πρόσταξε Εκείνος και χωρίς την άδεια του Θεού δεν μπορούν να κινούνται ελεύθερα. Χωρίς την άδεια του Θεού δεν μπορούν να μπερδευτούν ο ένας ωκεανός με τον άλλο και μπορούν μόνο να κινηθούν όταν το λέει ο Θεός, και ποια είναι η κατεύθυνσή τους και πού θα μείνουν καθορίζεται από την εξουσία του Θεού.

Για να το πούμε απλά, «η εξουσία του Θεού» σημαίνει ότι εξαρτάται από τον Θεό. Ο Θεός έχει το δικαίωμα να αποφασίζει πώς θα κάνει κάτι, κι αυτό γίνεται με όποιον τρόπο Εκείνος επιθυμεί. Ο νόμος όλων των πραγμάτων εξαρτάται από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο και ούτε μπορεί ν' αλλάξει από τον άνθρωπο. Δεν μπορεί ν' αλλάξει με τη θέληση του ανθρώπου, τουναντίον αλλάζει με τη σκέψη του Θεού, τη σοφία του Θεού και τις εντολές του Θεού· αυτό είναι ένα γεγονός αναμφισβήτητο από οποιονδήποτε άνθρωπο. Οι ουρανοί και η γη και όλα τα πράγματα, το σύμπαν, ο έναστρος ουρανός, οι τέσσερεις εποχές του χρόνου, αυτά που είναι ορατά και αόρατα στον άνθρωπο —όλα υπάρχουν, λειτουργούν και αλλάζουν χωρίς το παραμικρό λάθος, με την εξουσία του Θεού, σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, σύμφωνα με τις προσταγές του Θεού και σύμφωνα με τους νόμους της αρχής της δημιουργίας. Ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν μπορεί ν' αλλάξει τους νόμους ή ν' αλλάξει τη έμφυτη σειρά με την οποία λειτουργούν. Εμφανίστηκαν στη ζωή λόγω της εξουσίας του Θεού και πεθαίνουν λόγω της εξουσίας του Θεού. Αυτή είναι ακριβώς η εξουσία του Θεού. Τώρα που έχουμε πει όλα αυτά, μπορείς να νιώσεις ότι η εξουσία του Θεού είναι ένα σύμβολο της ταυτότητας και του κύρους του Θεού; Μπορεί να έχει την εξουσία του Θεού οποιοδήποτε δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον; Αυτή η εξουσία μπορεί να τη μιμηθεί, να την υποδυθεί, ή να την αντικαταστήσει κάποιος άνθρωπος, κάποιο πράγμα ή αντικείμενο;

Η ταυτότητα του Δημιουργού είναι μοναδική κι εσύ δεν πρέπει να συμμορφώνεσαι με την ιδέα του πολυθεϊσμού

Παρότι οι δεξιότητες και οι δυνατότητες του Σατανά είναι μεγαλύτερες από εκείνες του ανθρώπου, παρότι μπορεί να κάνει πράγματα αδύνατα για τον άνθρωπο και ανεξάρτητα από το αν ζηλεύεις ή επιδιώκεις αυτό που κάνει ο Σατανάς, ανεξάρτητα από το αν αυτά τα πράγματα τα σιχαίνεσαι ή σου προκαλούν αηδία, ανεξάρτητα από το αν έχεις ή όχι την ικανότητα να τα δεις και ανεξάρτητα από το τι μπορεί να κατορθώσει ο Σατανάς ή από το πόσους ανθρώπους έχει ξεγελάσει ώστε να τον λατρεύουν και να τον τιμούν με αφοσίωση και ανεξάρτητα από το πώς τον ορίζεις, δεν είναι δυνατόν να λες ότι έχει την εξουσία και τη δύναμη του Θεού. Πρέπει να ξέρεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός, υπάρχει μόνο ένας Θεός και επιπλέον πρέπει να ξέρεις ότι μόνο ο Θεός έχει εξουσία και μόνο ο Θεός έχει τη δύναμη να ελέγχει και να κυβερνά όλα τα πράγματα. Επειδή ο Σατανάς έχει την ικανότητα να παραπλανά τους ανθρώπους και να υποδύεται τον Θεό, να μιμηθεί τα σημάδια και τα θαύματα που έκανε ο Θεός, και έχει κάνει παρόμοια πράγματα με τον Θεό, εσύ πιστεύεις λανθασμένα ότι ο Θεός δεν είναι μοναδικός, ότι υπάρχουν πολλοί Θεοί, ότι αυτοί οι διάφοροι Θεοί έχουν απλώς μεγαλύτερες ή μικρότερες δεξιότητες και ότι υπάρχουν διαφορές στο εύρος της δύναμης που ασκούν. Εσύ κατατάσσεις το μεγαλείο τους με τη σειρά της άφιξης και σύμφωνα με την ηλικία τους, και πιστεύεις λανθασμένα ότι υπάρχουν άλλες θεότητες εκτός από τον Θεό, και νομίζεις ότι η δύναμη και η εξουσία του Θεού δεν είναι μοναδικές. Αν έχεις τέτοιες ιδέες, αν δεν αναγνωρίζεις τη μοναδικότητα του Θεού, αν δεν πιστεύεις ότι μόνο ο Θεός κατέχει αυτήν την εξουσία και αν συμμορφώνεσαι μόνο με τον πολυθεϊσμό, τότε σου λέω ότι είσαι το απόβρασμα των δημιουργημάτων, είσαι η αληθινή ενσάρκωση του Σατανά και είσαι ένα απόλυτο πρόσωπο του κακού! Αντιλαμβάνεστε τι προσπαθώ να σας διδάξω λέγοντας αυτές τις λέξεις; Ανεξάρτητα από τον χρόνο, το μέρος ή το υπόβαθρό σου, δεν πρέπει να συγχέεις τον Θεό με κανένα άλλο πρόσωπο, πράγμα, ή αντικείμενο. Ανεξάρτητα από το πόσο άγνωστη και απλησίαστη νιώθεις να είναι η εξουσία του Θεού και η ουσία του ίδιου του Θεού, ανεξάρτητα από το πόσο οι πράξεις και ο λόγος του Σατανά συμφωνούν με την αντίληψη και τη φαντασία σου, ανεξάρτητα από το πόσο σε ικανοποιούν, μην είσαι ανόητος, μη συγχέεις αυτές τις ιδέες, μην αρνείσαι την ύπαρξη του Θεού, μην αρνείσαι την ταυτότητα και τη θέση του Θεού, μη βγάζεις τον Θεό έξω από την πόρτα και φέρνεις τον Σατανά για ν' αντικαταστήσει μέσα στην καρδιά σου τον Θεό, να γίνει ο Θεός σου. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι είστε ικανοί να φανταστείτε τις συνέπειες, αν το κάνετε αυτό!

Παρότι η ανθρωπότητα έχει διαφθαρεί, αυτός ακόμα ζει υπό την κυριαρχία της εξουσίας του Δημιουργού

Ο Σατανάς διαφθείρει την ανθρωπότητα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Έχει κάνει ανυπολόγιστο κακό, έχει καταδολιεύσει γενεές επί γενεών και έχει διαπράξει ειδική εγκλήματα στον κόσμο. Έχει κακομεταχειριστεί τον άνθρωπο, τον έχει παραπλανήσει,

έχει δελεάσει τον άνθρωπο για να αντιτεθεί στον Θεό και έχει κάνει μοχθηρές πράξεις που έχουν αναστατώσει και ζημιώσει το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, ξανά και ξανά. Ωστόσο, με την εξουσία του Θεού, όλα τα πράγματα και οι ζώντες οργανισμοί συνεχίζουν να ακολουθούν τις οδηγίες και τους νόμους του Θεού. Σε σχέση με την εξουσία του Θεού, η μοχθηρή φύση του Σατανά και η σφοδρότητά του είναι τόσο άσχημες, τόσο σιχαμένες και τόσο αξιοκαταφρόνητες και τόσο τιποτένιες και τόσο ευπρόσβλητες. Παρότι ο Σατανάς κυκλοφορεί ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα που έχει δημιουργήσει ο Θεός, δεν είναι ικανός να επιφέρει την παραμικρή αλλαγή στους ανθρώπους, στα πράγματα και στα αντικείμενα που προστάζονται από τον Θεό. Έχουν περάσει αρκετές χιλιάδες χρόνια και η ανθρωπότητα ακόμα χαίρεται το φως και τον αέρα που τους δόθηκε από τον Θεό και συνεχίζουν να αναπνέουν από την ανάσα του ίδιου του Θεού, συνεχίζουν να χαίρονται τα λουλούδια, τα πουλιά, τα ψάρια και τα έντομα που δημιούργησε ο Θεός και χαίρονται όλα τα πράγματα που τους παρέχει ο Θεός. Η μέρα και η νύχτα συνεχίζουν να αντικαθιστούν η μία την άλλη. Οι τέσσερεις εποχές εναλλάσσονται ως συνήθως. Οι χήνες που πετούν στον ουρανό μεταναστεύουν τον χειμώνα και πάλι επιστρέφουν την επόμενη άνοιξη. Τα ψάρια στο νερό δεν φεύγουν από τα ποτάμια και τις λίμνες —από το σπίτι τους. Τα τζιτζίκια στη γη τραγουδούν ακατάπαυστα το καλοκαίρι, οι γρύλοι στο χορτάρι σιγομουρμουρίζουν απαλά παρέα με τον άνεμο το φθινόπωρο, οι χήνες μαζεύονται σε κοπάδια ενώ οι αετοί παραμένουν μοναχικοί. Οι αγέλες των λιονταριών συντηρούνται με το κυνήγι. Τα ελάφια δεν ξεστρατίζουν από το γρασίδι και τα λουλούδια... Κάθε είδος ζωντανού οργανισμού ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα αναχωρεί και επιστρέφει, και πάλι αναχωρεί και ένα εκατομμύριο αλλαγές συντελούνται στο δευτερόλεπτο —αλλά εκείνο που δεν αλλάζει είναι τα ένστικτά τους και οι νόμοι της επιβίωσης. Όλα ζουν με τη μέριμνα και τη θρέψη του Θεού και κανένας δεν μπορεί ν' αλλάξει τα ένστικτά τους και ούτε κανείς μπορεί να τους χαλάσει τους νόμους της επιβίωσης. Παρότι η ανθρωπότητα που ζει ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα έχει διαφθαρεί και παραπλανηθεί από τον Σατανά, ο άνθρωπος ακόμα δεν κατάφερε να απέχει από το νερό που δημιούργησε ο Θεός και από τον αέρα που δημιούργησε ο Θεός και απ' όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, και ο άνθρωπος συνεχίζει να ζει και να πολλαπλασιάζεται στον χώρο αυτόν που δημιούργησε ο Θεός. Τα ένστικτα της ανθρωπότητας δεν έχουν αλλάξει. Ο άνθρωπος συνεχίζει να εξαρτάται από τα μάτια του για να βλέπει, από τ' αυτιά του για ν' ακούει, από το μυαλό του για να σκέφτεται, από την καρδιά του για να καταλαβαίνει, από τα πόδια του για να περπατά, από τα χέρια του για να εργάζεται και ούτω καθεξής. Όλα τα ένστικτα που δόθηκαν από τον Θεό στον άνθρωπο για να μπορέσει να δεχθεί την προσφορά του Θεού παραμένουν απaráλλαχτα, η ικανότητα του ανθρώπου να συνεργάζεται με τον Θεό δεν έχει αλλάξει, η ικανότητα των ανθρώπων να εκπληρώνουν τα καθήκοντα ενός δημιουργημένου όντος δεν έχει αλλάξει, οι πνευματικές ανάγκες της ανθρωπότητας δεν έχουν αλλάξει, η επιθυμία της ανθρωπότητας να βρει τις ρίζες της δεν έχει αλλάξει και δεν έχει αλλάξει και η λαχτάρα της ανθρωπότητας να σωθεί από τον Δημιουργό. Αυτές είναι οι παρούσες συνθήκες των ανθρώπων, που ζουν υπό την εξουσία

του Θεού και που έχουν υποστεί την ανελέητη καταστροφή του Σατανά. Παρότι η ανθρωπότητα έχει υποστεί την καταδυνάστευση του Σατανά και δεν είναι πλέον ο Αδάμ και η Εύα της αρχής της δημιουργίας, αλλά είναι γεμάτη πράγματα ανταγωνιστικά με τον Θεό, όπως η γνώση, η φαντασία, οι απόψεις και ούτω καθεξής, και είναι γεμάτη από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση, στα μάτια του Θεού η ανθρωπότητα είναι πάντοτε η ίδια ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε. Η ανθρωπότητα ακόμα κυβερνάται και ενορχηστρώνεται από τον Θεό και ζει στην πορεία που καθόρισε ο Θεός και γι' αυτό, στα μάτια του Θεού, η ανθρωπότητα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά απλώς είναι καλυμμένη με βρομιά, μ' ένα στομάχι που γουργουρίζει, είναι νωχελική, έχει μια μνήμη που δεν είναι όσο καλή ήταν κάποτε, και είναι λίγο μεγαλύτερης ηλικίας —αλλά όλες οι λειτουργίες και τα ένστικτα του ανθρώπου είναι εντελώς άφθαρτα. Αυτή είναι η ανθρωπότητα που προτίθεται ο Θεός να σώσει. Μόλις αυτή η ανθρωπότητα ακούσει το κέλευσμα του Δημιουργού και τη φωνή του Δημιουργού, θα σηκωθεί και θα τρέξει να εντοπίσει την πηγή αυτής της φωνής. Μόλις αυτή η ανθρωπότητα δει τη μορφή του Δημιουργού, ο άνθρωπος θα πάψει να προσέχει οτιδήποτε άλλο και θα τα εγκαταλείψει όλα για ν' αφοσιωθεί στον Θεό και θα προσφέρει και τη ζωή του ακόμα για Εκείνον. Όταν η καρδιά του ανθρώπου καταλάβει τον από καρδιάς λόγο του Δημιουργού, ο άνθρωπος θα απαρνηθεί τον Σατανά και θα συνταχθεί με τον Δημιουργό. Όταν ο άνθρωπος ξεπλύνει εντελώς τη βρομιά από πάνω του και για μια ακόμη φορά δεχθεί την πρόνοια και την τροφή του Θεού, τότε η μνήμη του ανθρώπου θα αποκατασταθεί και τότε ο άνθρωπος θα έχει αληθινά επιστρέψει στην κυριαρχία του Δημιουργού.

14 Δεκεμβρίου 2013

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Β΄ Η ΔΙΚΑΙΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τώρα που ακούσατε την προηγούμενη συναναστροφή σχετικά με την εξουσία του Θεού, είμαι βέβαιος ότι έχετε εξοπλιστεί με πολλές λέξεις πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Το πόσα μπορείτε να αποδεχτείτε, να αντιληφθείτε και να κατανοήσετε, εξαρτάται από την προσπάθεια που καταβάλλετε. Ελπίζω ειλικρινά ότι μπορείτε να προσεγγίσετε αυτό το ζήτημα με σοβαρότητα· σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να το αντιμετωπίσετε με μισή καρδιά! Τώρα, η γνώση της εξουσίας του Θεού είναι ίση με τη γνώση της ολότητας του Θεού; Μπορούμε να πούμε ότι η γνώση της εξουσίας του Θεού είναι η αρχή της γνώσης του ίδιου του Θεού, του μοναδικού και θα μπορούσαμε επίσης να πούμε ότι η γνώση της εξουσίας του Θεού σημαίνει ότι έχουμε ήδη εισέλθει στην πύλη για τη γνώση της ουσίας του ίδιου του Θεού, του μοναδικού. Η κατανόηση αυτή αποτελεί ένα μέρος της γνώσης του Θεού. Ποιο είναι το άλλο μέρος, λοιπόν; Αυτό είναι το θέμα που θα ήθελα να συναναστραφώ σήμερα —η δίκαιη διάθεση του Θεού.

Έχω επιλέξει δύο αποσπάσματα από τη Βίβλο, βάσει των οποίων θα συναναστραφώ στο σημερινό θέμα: Το πρώτο αφορά στην καταστροφή των Σοδόμων από τον Θεό, που βρίσκεται στη Γένεση 19:1-11 και τη Γένεση 19:24-25· το δεύτερο αφορά στην απελευθέρωση της Νινευή από τον Θεό, η οποία βρίσκεται στον Ιωνά 1:1-2, επιπροσθέτως στο τρίτο και το τέταρτο κεφάλαιο του βιβλίου του Ιωνά. Υποψιάζομαι ότι όλοι περιμένετε να ακούσετε τι έχω να πω σχετικά με τις δύο αυτές ενότητες. Φυσικά, αυτό που λέω δεν μπορεί να ξεφύγει από το πεδίο της γνώσης του ίδιου του Θεού και της ουσίας Του, ποιο, όμως, θα είναι το επίκεντρο της σημερινής συναναστροφής; Μήπως κάποιος από εσάς γνωρίζει; Ποια σημεία της συναναστροφής Μου για την εξουσία του Θεού τράβηξαν την προσοχή σας; Γιατί είπα ότι μόνο Αυτός που κατέχει τέτοια εξουσία και δύναμη είναι ο ίδιος ο Θεός; Τι επιθυμούσα να διευκρινίσω λέγοντάς το; Τι επιθυμούσα να μάθετε από αυτό; Είναι η εξουσία και η δύναμη του Θεού μία πτυχή τού πώς εκφράζεται η ουσία Του; Μήπως αποτελούν μέρος της ουσίας Του, ένα μέρος που αποδεικνύει την ταυτότητα και τη θέση Του; Κρίνοντας από αυτές τις ερωτήσεις, μπορείτε να πείτε τι πρόκειται να πω; Τι είναι αυτό που θέλω να κατανοήσετε; Σκεφτείτε το προσεκτικά.

Εξαιτίας της πεισματικής εναντίωσής του στον Θεό, ο άνθρωπος καταστρέφεται από την οργή του Θεού

Πρώτα, ας δούμε μερικά εδάφια από τις Γραφές, που περιγράφουν την καταστροφή των Σοδόμων από τον Θεό.

Γέν. 19:1-11 Ἦλθον δε οἱ δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα τὸ ἐσπέρας· καὶ ἐκάθητο ὁ Λωτ παρὰ τὴν πύλην τῶν Σοδόμων· ἰδὼν δὲ ὁ Λωτ, ἐσηκώθη εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους· καὶ εἶπεν, Ἰδού, κύριοί μου, ἐκκλίνετε, παρακαλῶ, πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ δούλου σας, καὶ διανυκτερεύσατε καὶ πλύνετε τοὺς πόδας σας· καὶ σηκωθέντες πρῶτ', θέλετε

υπάγει εις την οδόν σας· οι δε είπον, Ουχί, αλλ' εν τη πλατεία θέλομεν διανυκτερεύσει. Αφού δε εβίασεν αυτούς πολύ, εξέκλιναν προς αυτόν και εισήλθον εις την οικίαν αυτού· και έκαμεν εις αυτούς συμπόσιον, και έψησεν άζυμα και έφαγον. Πριν δε κοιμηθώσιν, οι άνδρες της πόλεως, οι άνδρες των Σοδόμων, περιεκύκλωσαν την οικίαν, νέοι και γέροντες, άπας ο λαός ομού πανταχόθεν· και έκραζον προς τον Λωτ και έλεγον προς αυτόν, Που είναι οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα; έκβαλε αυτούς προς ημάς, διά να γνωρίσωμεν αυτούς. Εξήλθε δε ο Λωτ προς αυτούς εις το πρόθυρον, και έκλεισε την θύραν οπίσω αυτού, και είπε, Μη, αδελφοί μου, μη πράξητε τοιούτον κακόν· ιδού, έχω δύο θυγατέρας αίτινες δεν εγνώρισαν άνδρα· να σας φέρω λοιπόν αυτάς έξω· και κάμετε εις αυτάς, όπως φανή εις εσάς αρεστόν· μόνον εις τους άνδρας τούτους μη πράξητε μηδέν, επειδή διά τούτο εισήλθον υπό την σκιάν της στέγης μου. Οι δε είπον, Φύγε απ' εκεί. Και είπον, ούτος ήλθε διά να παροικήση· θέλει να γείνη και κριτής; τώρα θέλομεν κατοποιήσιν σε μάλλον παρά εκείνους. Και εβίαζον τον άνθρωπον τον Λωτ καθ' υπερβολήν, και επλησίασαν διά να συντρίψωσι την θύραν· Εκτείναντες δε οι άνδρες τας χείρας αυτών έσυραν τον Λωτ προς εαυτούς εις την οικίαν, και έκλεισαν την θύραν· τους δε ανθρώπους, τους όντας εις την θύραν της οικίας, εκτύπησαν με αορασίαν από μικρού έως μεγάλου, ώστε απέκαμον ζητούντες την θύραν.

Γέν. 19:24-25 Και έβρεξεν ο Ιεχωβά επί τα Σόδομα και Γόμορρα θείον και πυρ παρά Ιεχωβά εκ του ουρανού· και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά της γης.

Από τα χωρία αυτά, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε ότι η κακία και η διαφθορά των Σοδόμων είχαν ήδη φθάσει σε έναν απεχθή βαθμό και για τον άνθρωπο και για τον Θεό, και ότι, επομένως, στα μάτια του Θεού η πόλη άξιζε να καταστραφεί. Αλλά τι συνέβη μέσα στην πόλη προτού αυτή καταστραφεί; Ποια έμπνευση μπορούν να αντλήσουν οι άνθρωποι από τα γεγονότα εκείνα; Τι δείχνει στους ανθρώπους για τη διάθεση του Θεού η στάση Του απέναντι σε αυτά τα γεγονότα; Προκειμένου να κατανοήσουμε ολόκληρη την ιστορία, ας διαβάσουμε προσεκτικά αυτά που καταγράφηκαν στις Γραφές...

Η διαφθορά των Σοδόμων: εξοργιστική για τον άνθρωπο, εξαγριωτική για τον Θεό

Τη νύχτα εκείνη, ο Λωτ δέχτηκε την επίσκεψη δύο αγγελιαφόρων του Θεού, και ετοίμασε μια γιορτή προς τιμήν τους. Μετά το φαγητό, προτού πέσουν να κοιμηθούν, άνθρωποι από όλη την πόλη περικύκλωσαν την κατοικία του Λωτ και άρχισαν να του φωνάζουν. Οι Γραφές τούς καταγράφουν να λένε: «Που είναι οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα; έκβαλε αυτούς προς ημάς, διά να γνωρίσωμεν αυτούς». Ποιος είπε αυτά τα λόγια; Σε ποιον απευθύνονταν; Αυτά ήταν τα λόγια του λαού των Σοδόμων, που τα φώναζαν έξω από την κατοικία του Λωτ και απευθύνονταν στον ίδιο. Τι αισθάνεσαι, ακούγοντας αυτά τα λόγια; Νοιώθεις έξαλλος; Μήπως σε αρρωσταίνουν; Μήπως βράζεις από οργή; Τα λόγια αυτά δε «βρομάνε» Σατανά; Μπορείς, μέσα από αυτά, να αισθανθείς το κακό και το σκοτάδι σε εκείνην την πόλη; Μπορείς, μέσα από τα λόγια

τους, να αισθανθείς τη σκληρότητα και τη βαρβαρότητα της συμπεριφοράς εκείνων των ανθρώπων; Μπορείς να αισθανθείς το βάθος της διαφθοράς τους μέσα από τη συμπεριφορά τους; Μέσα από το περιεχόμενο των λόγων τους, δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσουμε ότι η κακή φύση και η κτηνώδης διάθεσή τους είχαν φτάσει σε ένα επίπεδο, πέρα από τον ίδιο τους τον έλεγχο. Εκτός από τον Λωτ, ακόμα και ο τελευταίος άνθρωπος στην πόλη αυτή δεν ήταν διαφορετικός από τον Σατανά· η θέα και μόνο ενός άλλου προσώπου ωθούσε αυτούς τους ανθρώπους να θέλουν να τον βλάψουν και να τον καταβροχθίσουν... Τα στοιχεία αυτά δεν δίνουν μόνο μια αίσθηση της φρικιαστικής και τρομακτικής φύσης της πόλης, καθώς και την αύρα του θανάτου γύρω από αυτήν, αλλά δίνουν επίσης μια αίσθηση της κακίας και της αιματηρότητάς της.

Ευρισκόμενος πρόσωπο με πρόσωπο με μια συμμορία απάνθρωπων φονιάδων, ανθρώπων γεμάτων με την άγρια επιθυμία να καταβροχθίσουν ανθρώπινες ψυχές, πώς απάντησε ο Λωτ; Σύμφωνα με τις Γραφές: «Μη, μη πράξετε δή τοιούτον κακόν· ιδού, έχω δύο θυγατέρας αίτινες δεν εγνώρισαν άνδρα· να σας φέρω λοιπόν αυτάς έξω· και κάμετε εις αυτάς, όπως φανή εις εσάς αρεστόν· μόνον εις τους άνδρας τούτους μη πράξετε μηδέν, επειδή διά τούτο εισήλθον υπό την σκιάν της στέγης μου». Αυτό που εννοούσε ο Λωτ με τούτα τα λόγια ήταν το εξής: Ήταν πρόθυμος να εγκαταλείψει τις δύο κόρες του, προκειμένου να προστατεύσει τους αγγελιαφόρους. Με κάθε λογικό υπολογισμό, εκείνοι οι άνθρωποι θα έπρεπε να συμφωνήσουν με τους όρους του Λωτ, και να αφήσουν τους δύο αγγελιαφόρους ήσυχους· στο κάτω-κάτω, οι αγγελιαφόροι τούς ήταν τελείως άγνωστοι, άνθρωποι που δεν είχαν καμία απολύτως σχέση μαζί τους και δεν είχαν βλάψει ποτέ τα συμφέροντά τους. Εντούτοις, ωθούμενοι από την κακή φύση τους, δεν άφησαν το ζήτημα εκεί, αλλά, αντιθέτως, ενέτειναν τις προσπάθειές τους. Εδώ, μία άλλη από τις λογομαχίες τους μπορεί αναμφισβήτητα να δώσει μια περαιτέρω εικόνα για την πραγματικά φαύλη φύση αυτών των ανθρώπων, ενώ ταυτόχρονα, μας επιτρέπει, επίσης, να μάθουμε και να κατανοήσουμε τον λόγο για τον οποίο ο Θεός επιθυμούσε να καταστρέψει αυτήν την πόλη.

Τι είπαν, λοιπόν, στη συνέχεια; Όπως αναφέρει η Βίβλος: «Φύγε απ' εκεί. Και είπον, ούτος ήλθε διά να παροικήση· θέλει να γείνη και κριτής; τώρα θέλομεν κατοποιήσῃ σε μάλλον παρά εκείνους. Και εβίαζον τον άνθρωπον τον Λωτ καθ' υπερβολήν, και επλησίασαν διά να συντρίψωσι την θύραν». Γιατί ήθελαν να σπάσουν την πόρτα του Λωτ; Ο λόγος είναι ότι ανυπομονούσαν να κάνουν κακό στους δύο εκείνους αγγελιαφόρους. Τι έφεραν οι αγγελιαφόροι αυτοί στα Σόδομα; Είχαν έρθει με σκοπό να σώσουν τον Λωτ και την οικογένειά του, όμως οι άνθρωποι της πόλης πίστεψαν λανθασμένα ότι είχαν έρθει για να αναλάβουν επίσημες θέσεις. Χωρίς να ρωτήσουν τον σκοπό των αγγελιαφόρων, οι κάτοικοι βάσισαν την επιθυμία τους να βλάψουν με κτηνώδη τρόπο τους δύο αυτούς αγγελιοφόρους σε απλές εικασίες· ήθελαν να βλάψουν δύο ανθρώπους, που δεν είχαν καμία απολύτως σχέση μαζί τους. Είναι ξεκάθαρο ότι οι άνθρωποι της πόλης αυτής είχαν χάσει εντελώς την ανθρώπινη φύση και τη λογική τους.

Ο βαθμός της παραφροσύνης και της αγριότητάς τους δεν διέφερε από τη φαύλη φύση του Σατανά, με την οποία βλάπτει και καταβροχθίζει τους ανθρώπους.

Όταν απαίτησαν ο Λωτ να τους δώσει αυτούς τους ανθρώπους, τι έκανε εκείνος; Από το κείμενο, γνωρίζουμε ότι ο Λωτ δεν τους παρέδωσε. Μήπως ο Λωτ γνώριζε τους δύο αγγελιαφόρους του Θεού; Φυσικά και όχι! Γιατί, όμως, ήταν ικανός να σώσει τους δύο αυτούς ανθρώπους; Μήπως γνώριζε τι είχαν έρθει να κάνουν; Αν και αγνοούσε τον λόγο του ερχομού τους, γνώριζε ότι ήταν υπηρέτες του Θεού, και έτσι τους δέχτηκε σπίτι του. Το ότι μπορούσε να αποκαλεί «κυρίους» τους δύο υπηρέτες του Θεού, δείχνει ότι ο Λωτ ήταν τακτικός οπαδός του Θεού, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους ανθρώπους στα Σόδομα. Επομένως, όταν οι αγγελιαφόροι του Θεού ήρθαν σε αυτόν, διακινδύνευσε την ίδια του τη ζωή προκειμένου να δεχτεί τους δύο αυτούς υπηρέτες στο σπίτι του· επιπλέον, ως αντάλλαγμα, προσέφερε, επίσης, τις δυο του κόρες προκειμένου να προστατεύσει τους δύο αυτούς υπηρέτες. Αυτή ήταν η δίκαιη πράξη του Λωτ· αποτελούσε, επίσης, απτή έκφραση της φύσης και της ουσίας του Λωτ, και ήταν ακόμα ο λόγος για τον οποίο ο Θεός έστειλε τους υπηρέτες Του να σώσουν τον Λωτ. Όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με τον κίνδυνο, ο Λωτ προστάτεψε τους δύο αυτούς υπηρέτες, χωρίς να λάβει υπόψιν του τίποτα άλλο· επιχείρησε, μάλιστα, να ανταλλάξει τις δύο κόρες του με την ασφάλεια των υπηρετών. Εκτός από τον Λωτ, υπήρχε κάποιος άλλος μέσα στην πόλη που θα έπραττε κάτι τέτοιο; Όπως αποδεικνύουν τα γεγονότα —όχι! Επομένως, είναι αυτονόητο ότι, πλην του Λωτ, όλοι στα Σόδομα αποτελούσαν στόχο προς καταστροφή, και δικαίως —τους άξιζε.

Τα Σόδομα εκμηδενίζονται εντελώς επειδή ύβρισαν την οργή του Θεού

Όταν οι άνθρωποι των Σοδόμων είδαν τους δύο υπηρέτες, δεν ζήτησαν να μάθουν τον λόγο του ερχομού τους, ούτε ρώτησε κανείς αν είχαν έρθει για να διαδώσουν το θέλημα του Θεού. Αντιθέτως, σχημάτισαν όχλο και, χωρίς να περιμένουν εξηγήσεις, πήγαν να αρπάξουν τους δύο υπηρέτες, σαν να ήταν άγρια σκυλιά ή κακοί λύκοι. Ο Θεός παρακολουθούσε αυτά τα πράγματα καθώς συνέβαιναν; Τι σκεφτόταν μέσα Του ο Θεός για τη συγκεκριμένη ανθρώπινη συμπεριφορά, για αυτό το γεγονός; Ο Θεός αποφάσισε να καταστρέψει αυτήν την πόλη· δεν δίστασε, ούτε περίμενε, ούτε έκανε άλλη υπομονή. Η ημέρα Του είχε έρθει, έτσι ξεκίνησε το έργο που επιθυμούσε να επιτελέσει. Γι' αυτό, η Γένεση 19:24-25 λέει: «Και έβρεξεν ο Ιεχωβά επί τα Σόδομα και Γόμορρα θείον και πυρ παρά Ιεχωβά εκ του ουρανού· και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά της γης». Οι δύο αυτοί στίχοι λένε τη μέθοδο με την οποία ο Θεός κατέστρεψε την πόλη, καθώς επίσης και τα πράγματα που κατέστρεψε ο Θεός. Πρώτα, η Αγία Γραφή εξιστορεί ότι ο Θεός έκαψε την πόλη με φωτιά, και ότι η έκταση αυτής της φωτιάς ήταν αρκετή ώστε να καταστρέψει όλους τους ανθρώπους και όλα όσα μεγάλωναν στο έδαφος. Δηλαδή, η φωτιά που έπεσε από τον ουρανό δεν κατέστρεψε μόνο την πόλη, κατέστρεψε και όλους

τους ανθρώπους και τα έμβια όντα μέσα σε αυτήν, έως ότου δεν απέμενε κανένα ίχνος. Μετά την καταστροφή της πόλης, η γη απέμεινε γυμνή από έμβια όντα. Δεν υπήρχε πλέον ζωή, ούτε και καθόλου σημάδια ζωής. Η πόλη είχε γίνει έρημος, ένα άδειο μέρος γεμάτο νεκρική σιγή. Δεν θα υπήρχαν πλέον κακές πράξεις εναντίον του Θεού στον τόπο εκείνον, ούτε σφαγή ή αίμα χυμένο.

Γιατί θέλησε ο Θεός να κάψει τελείως αυτήν την πόλη; Τι μπορείτε να κατανοήσετε εδώ; Άντεχε πραγματικά ο Θεός να παρακολουθεί την ανθρωπότητα και τη φύση, τις ίδιες Του τις δημιουργίες, να καταστρέφονται έτσι; Εάν μπορείς να διακρίνεις τον θυμό του Ιεχωβά Θεού από την πυρκαγιά που εξαπολύθηκε από τον ουρανό, τότε δεν είναι δύσκολο και να αντιληφθείς πόσο μεγάλη ήταν η οργή Του κρίνοντας από τους στόχους της καταστροφής Του και από τον βαθμό εκμηδένισης της πόλης. Όταν ο Θεός περιφρονεί μια πόλη, θα αποδώσει την τιμωρία Του επάνω σε αυτήν. Όταν μια πόλη προκαλεί αηδία στον Θεό, Εκείνος στέλνει επανειλημμένες προειδοποιήσεις για να ενημερώσει τους ανθρώπους για τον θυμό Του. Ωστόσο, όταν ο Θεός αποφασίζει να θέσει τέλος και να καταστρέψει μια πόλη —δηλαδή, όταν η οργή και η μεγαλοπρέπειά Του έχουν υποστεί ύβρι— δεν στέλνει περαιτέρω τιμωρίες ή προειδοποιήσεις. Αντίθετα, την καταστρέφει άμεσα. Την αφανίζει. Τούτη είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού.

Μετά την επανειλημμένη εχθρότητα και αντίσταση των Σοδόμων προς Εκείνον, ο Θεός τα ισοπεδώνει

Τώρα που έχουμε μια γενική κατανόηση της δίκαιης διάθεσης του Θεού, μπορούμε να στρέψουμε την προσοχή μας στην πόλη των Σοδόμων —μέρος το οποίο ο Θεός θεωρούσε αμαρτωλό. Κατανοώντας την ουσία της πόλης αυτής, μπορούμε πλέον να καταλάβουμε γιατί ο Θεός επιθυμούσε να την καταστρέψει και γιατί την κατέστρεψε τόσο ολοκληρωτικά. Μέσα από αυτό, μπορούμε να γνωρίσουμε τη δίκαιη διάθεση του Θεού.

Από ανθρώπινη άποψη, τα Σόδομα ήταν μια πόλη που μπορούσε να ικανοποιήσει πλήρως την επιθυμία του ανθρώπου και την κακία του. Θελκτική και μαγευτική, με μουσική και χορό τη μια νύχτα μετά την άλλη, η ευημερία της οδήγησε τους ανθρώπους στην εμμονή και την τρέλα. Το κακό της διέβρωσε τις καρδιές των ανθρώπων και τους προσέλκυσε στην ανηθικότητα. Ήταν μια πόλη, όπου τα ακάθαρτα και τα κακά πνεύματα δρούσαν ξέφρενα· ξεχείλιζε από αμαρτία και φόνο και ο αέρας ήταν γεμάτος από μια αιματηρή, σάπια δυσωδία. Ήταν μια πόλη που πάγωνε το αίμα των ανθρώπων, μια πόλη από την οποία θα αποχωρούσαμε γεμάτοι φρίκη. Κανείς στην πόλη αυτή —ούτε άντρας ούτε γυναίκα, ούτε νέος ούτε γέρος— δεν αναζητούσε τον αληθινό δρόμο· κανείς δεν λαχταρούσε το φως ούτε επιθυμούσε να απομακρυνθεί από την αμαρτία. Ζούσαν υπό τον έλεγχο του Σατανά, υπό τη διαφθορά και τον δόλο του Σατανά. Είχαν χάσει την ανθρώπινη φύση τους· είχαν χάσει τα λογικά τους και είχαν χάσει τον πρωταρχικό στόχο της ύπαρξης του ανθρώπου. Διέπραξαν αναρίθμητες μοχθηρές πράξεις αντίστασης κατά του Θεού· αρνήθηκαν την καθοδήγησή

Του και εναντιώθηκαν στο θέλημά Του. Οι κακές τους πράξεις ήταν εκείνες που οδήγησαν αυτούς τους ανθρώπους, την πόλη και όλα τα ζωντανά μέσα σε αυτήν, βήμα προς βήμα, στο κατηφορικό μονοπάτι της καταστροφής.

Αν και αυτά τα δύο χωρία δεν καταγράφουν όλες τις λεπτομέρειες που αφορούν την έκταση της διαφθοράς του λαού των Σοδόμων, αλλά, αντίθετα καταγράφουν τη συμπεριφορά τους προς τους δύο υπηρέτες του Θεού αμέσως μετά την άφιξη των τελευταίων στην πόλη, υπάρχει ένα απλό γεγονός που αποκαλύπτει την έκταση της διαφθοράς, της κακίας και της αντίστασης στον Θεό του λαού των Σοδόμων. Μέσα από αυτό, εκτίθενται επίσης το αληθινό πρόσωπο και η ουσία του λαού της πόλης. Όχι μόνο οι άνθρωποι αυτοί αρνήθηκαν να αποδεχτούν τις προειδοποιήσεις του Θεού, αλλά ούτε και φοβήθηκαν την τιμωρία Του. Αντιθέτως, χλεύαζαν τον θυμό του Θεού. Του αντιστάθηκαν χωρίς να καταλαβαίνουν. Ό,τι και αν έπραττε ή όπως και αν το έπραττε Εκείνος, η φαύλη φύση τους απλώς εντεινόταν, και εναντιώνονταν επανειλημμένα στον Θεό. Ο λαός των Σοδόμων ήταν εχθρικός προς την ύπαρξη του Θεού, τον ερχομό Του, την τιμωρία Του και, ακόμα περισσότερο, στις προειδοποιήσεις Του. Ήταν εξαιρετικά αλαζονικοί. Καταβρόχθιζαν και έβλαπταν όλους τους ανθρώπους που ήταν δυνατόν να καταβροχθιστούν και να βληθούν, και δεν αντιμετώπισαν διαφορετικά ούτε τους υπηρέτες του Θεού. Σε σχέση με όλες τις αισχρές πράξεις που διέπραξε ο λαός των Σοδόμων, η πρόκληση κακού στους υπηρέτες του Θεού αποτελούσε μόνο την κορυφή του παγόβουνου, και η κακή φύση τους που αποκαλύπτετο έτσι, στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά μια σταγόνα στον ωκεανό. Ως εκ τούτου, ο Θεός επέλεξε να τους καταστρέψει με φωτιά. Ο Θεός δεν χρησιμοποίησε πλημμύρα, ούτε τυφώνα, σεισμό, τσουνάμι ή οποιαδήποτε άλλη μέθοδο για να καταστρέψει την πόλη. Τι δηλώνει η χρήση της φωτιάς από τον Θεό, για να καταστρέψει την πόλη; Σήμαινε την ολοκληρωτική καταστροφή της πόλης· σήμαινε ότι η πόλη εξαφανίστηκε εξ ολοκλήρου από προσώπου γης και από την ύπαρξη. Εδώ, η λέξη «καταστροφή» δεν αναφέρεται μόνο στην εξαφάνιση της μορφής και της δομής της πόλης ή της εξωτερικής εμφάνισής της· σημαίνει επίσης και ότι οι ψυχές των ανθρώπων μέσα στην πόλη έπαψαν να υπάρχουν, έχοντας εξαλειφθεί απόλυτα. Με απλά λόγια, όλοι οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα που σχετίζονταν με την πόλη, καταστράφηκαν. Δεν θα υπήρχε επόμενη ζωή ή μετενσάρκωση για τους ανθρώπους αυτής της πόλης· ο Θεός τους είχε εξαλείψει από την ανθρωπότητα της δημιουργίας Του, για πάντα. Η χρήση της φωτιάς σήμαινε το τέλος της αμαρτίας σε αυτό το μέρος, και ότι η αμαρτία είχε περιοριστεί εκεί· η αμαρτία αυτή θα έπαυε να υπάρχει και να εξαπλώνεται. Σήμαινε ότι το κακό του Σατανά είχε χάσει το έδαφος που τον εξέτρεφε, καθώς και το νεκροταφείο που του παρείχε ένα μέρος για να μένει και να ζει. Στον πόλεμο μεταξύ Θεού και Σατανά, η χρήση της φωτιάς από τον Θεό είναι η σφραγίδα της νίκης Του, η οποία σημαδεύει τον Σατανά. Η καταστροφή των Σοδόμων αποτελεί σπουδαίο παραπάτημα στη φιλοδοξία του Σατανά να εναντιωθεί στον Θεό διαφθείροντας και καταβροχθίζοντας τους ανθρώπους, και αποτελεί επίσης ταπεινωτικό σημάδι μιας εποχής στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, όταν ο άνθρωπος

απέρριψε την καθοδήγηση του Θεού και εγκατέλειψε εαυτόν στη φαυλότητα. Επιπλέον, είναι καταγραφή μιας πραγματικής αποκάλυψης της δίκαιης διάθεσης του Θεού.

Όταν η φωτιά που έστειλε ο Θεός από τον ουρανό είχε μετατρέψει τα Σόδομα σε τίποτα περισσότερο από στάχτες, τούτο σήμαινε ότι εν συνεχεία η πόλη με το όνομα Σόδομα έπαψε να υπάρχει, όπως και τα πάντα μέσα στην πόλη. Καταστράφηκε από τον θυμό του Θεού, εξαφανίστηκε μέσα στην οργή και τη μεγαλοπρέπεια του Θεού. Λόγω της δίκαιης διάθεσης του Θεού, τα Σόδομα έλαβαν τη δίκαιη τιμωρία και το δίκαιο τέλος τους. Το τέλος της ύπαρξης των Σοδόμων οφειλόταν στο κακό τους και οφειλόταν, επίσης, στην επιθυμία του Θεού να μην κοιτάξει ποτέ ξανά αυτήν την πόλη ούτε και κανέναν από τους ανθρώπους που είχαν ζήσει σ' αυτήν ή και οποιαδήποτε ζωή είχε ανατραφεί μέσα στην πόλη. Η «επιθυμία του Θεού να μην κοιτάξει ποτέ ξανά την πόλη» είναι η οργή Του, καθώς και η μεγαλοπρέπειά Του. Ο Θεός έκαψε την πόλη, επειδή η κακία και η αμαρτία της Τον έκαναν να νοιώθει θυμό, αηδία και αποστροφή προς αυτήν, και να επιθυμεί να μην κοιτάξει ποτέ ξανά ούτε αυτήν ούτε και κανέναν από τους ανθρώπους ή τα έμβια όντα μέσα της. Μόλις η πόλη σταμάτησε πια να καίγεται, αφήνοντας μόνο στάχτες πίσω της, έπαψε και να υπάρχει στα μάτια του Θεού· ακόμη και η ανάμνησή Του από αυτήν είχε χαθεί, σβηστεί. Τούτο σημαίνει ότι η φωτιά που εστάλη από τον ουρανό δεν κατέστρεψε μονάχα ολόκληρη την πόλη των Σοδόμων, δεν κατέστρεψε μονάχα τους ανθρώπους μέσα στην πόλη, που ήταν γεμάτοι ανομία, ούτε κατέστρεψε απλώς ό,τι είχε κηλιδωθεί από την αμαρτία μέσα στην πόλη· πέρα από τα πράγματα αυτά, η φωτιά κατέστρεψε και την ανάμνηση του κακού και της αντίστασης της ανθρωπότητας ενάντια στον Θεό. Τούτο ήταν ο σκοπός του Θεού όταν κατέκαψε την πόλη.

Η ανθρωπότητα αυτή είχε διαφθαρεί στο έπακρο. Οι εν λόγω άνθρωποι δεν γνώριζαν ποιος ήταν ο Θεός ή από πού προέρχονταν οι ίδιοι. Αν τους ανέφερεις τον Θεό, θα επιτίθεντο, θα συκοφαντούσαν και θα βλασφημούσαν. Ακόμη και όταν οι υπηρέτες του Θεού ήρθαν να διαδώσουν την προειδοποίησή Του, οι διεφθαρμένοι αυτοί άνθρωποι όχι μόνο δεν επέδειξαν κανένα σημάδι μετάνοιας και δεν εγκατέλειψαν την κακή συμπεριφορά τους, μα, αντιθέτως, έβλαψαν θρασύτατα τους υπηρέτες του Θεού. Αυτά που εξέφρασαν και αποκάλυψαν, ήταν η φύση και η ουσία της ακραίας εχθρότητάς τους προς τον Θεό. Μπορούμε να καταλάβουμε ότι η αντίσταση των διεφθαρμένων αυτών ανθρώπων ενάντια στον Θεό ήταν κάτι περισσότερο από μια αποκάλυψη της διεφθαρμένης διάθεσής τους, ακριβώς όπως ήταν και κάτι περισσότερο από ένα περιστατικό συκοφαντίας ή χλευασμού, που απέρρεε απλώς από την έλλειψη κατανόησης της αλήθειας. Ούτε η βλακεία ούτε η άγνοια προκάλεσαν την κακή συμπεριφορά τους· δεν ενήργησαν έτσι επειδή είχαν εξαπατηθεί, ούτε, βεβαίως, επειδή τους είχαν παραπλανήσει. Η συμπεριφορά τους είχε φτάσει στο επίπεδο του καταφανώς θρασύ ανταγωνισμού, της εναντίωσης και της φωνασκίας κατά του Θεού. Αναμφίβολα, η συγκεκριμένη ανθρώπινη συμπεριφορά εξόργισε τον Θεό και εξόργισε τη διάθεσή Του —μια διάθεση που δεν πρέπει να υβρίζεται. Γι' αυτό και ο Θεός απελευθέρωσε άμεσα

και ανοιχτά την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του· τούτη αποτελούσε μια αληθινή αποκάλυψη της δίκαιης διάθεσής Του. Ευρισκόμενος αντιμέτωπος με μια πόλη που ξεχείλιζε από αμαρτία, ο Θεός επιθύμησε να την καταστρέψει με τον ταχύτερο δυνατό τρόπο, να εξαφανίσει τους ανθρώπους μέσα σε αυτήν και το σύνολο των αμαρτιών τους με τον πλέον ολοκληρωτικό τρόπο, να κάνει τους ανθρώπους της πόλης να πάψουν να υπάρχουν και να σταματήσει τον πολλαπλασιασμό της αμαρτίας σε αυτόν τον τόπο. Ο ταχύτερος και πλέον ολοκληρωτικός τρόπος να το πράξει, ήταν να την κατακάψει με φωτιά. Η στάση του Θεού απέναντι στον λαό των Σοδόμων δεν ήταν η εγκατάλειψη ή η αμέλεια. Αντίθετα, χρησιμοποίησε την οργή, τη μεγαλοπρέπεια και την εξουσία Του για να τιμωρήσει, να πλήξει και να καταστρέψει απόλυτα τους συγκεκριμένους ανθρώπους. Η στάση Του απέναντί τους δεν ήταν μόνο η φυσική καταστροφή, αλλά και η καταστροφή της ψυχής, μια αιώνια εξάλειψη. Τούτη είναι και η πραγματική συνέπεια των όσων εννοεί ο Θεός με τα λόγια «να πάψουν να υπάρχουν».

Αν και η οργή του Θεού είναι κρυφή και άγνωστη στον άνθρωπο, δεν ανέχεται καμία ύβρι

Η μεταχείριση του Θεού προς ολόκληρη την ανθρωπότητα, ανόητη και αδαής όπως είναι, βασίζεται πρωτίστως στο έλεος και την ανεκτικότητα. Η οργή Του, από την άλλη πλευρά, κρύβεται για τη μεγάλη πλειονότητα του χρόνου και στη μεγάλη πλειονότητα των γεγονότων και είναι άγνωστη στον άνθρωπο. Ως αποτέλεσμα αυτού, είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να βλέπει τον Θεό να εκθέτει την οργή Του, και του είναι επίσης δύσκολο να κατανοήσει την οργή Του. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος παίρνει απήφιστα την οργή του Θεού. Όταν ο άνθρωπος βρεθεί αντιμέτωπος με το τελικό έργο και βήμα του Θεού για την ανεκτικότητα και τη συγχώρηση του ανθρώπου —δηλαδή, όταν έλθει στην ανθρωπότητα η τελευταία προτροπή για έλεος και η τελευταία προειδοποίηση του Θεού— αν οι άνθρωποι εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους για να εναντιώνονται στον Θεό και δεν κάνουν καμία προσπάθεια να μετανοήσουν, να διορθώσουν τους τρόπους τους και να δεχτούν το έλεός Του, τότε ο Θεός δεν θα παραχωρήσει περαιτέρω την ανεκτικότητα και την υπομονή Του σε αυτούς. Αντίθετα, ο Θεός θα αποσύρει το έλεός Του εκείνη τη στιγμή. Μετά από αυτό, θα στείλει μόνο την οργή Του. Μπορεί να εκφράζει την οργή Του με διαφορετικούς τρόπους, ακριβώς όπως μπορεί και χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους για να τιμωρήσει και να καταστρέψει τους ανθρώπους.

Η χρήση της φωτιάς από τον Θεό για να καταστρέψει την πόλη των Σοδόμων, είναι η πιο γρήγορη μέθοδος για να εκμηδενίσει ολοκληρωτικά μια ανθρωπότητα ή οποιοδήποτε άλλο πράγμα. Η καύση του λαού των Σοδόμων κατέστρεψε περισσότερα από τα φυσικά τους σώματα· κατέστρεψε την ολότητα του πνεύματος, της ψυχής και του σώματός τους, εξασφαλίζοντας ότι οι άνθρωποι μέσα στην πόλη θα έπαυαν να υπάρχουν τόσο στον υλικό κόσμο όσο και στον κόσμο, που είναι αόρατος στον άνθρωπο. Τούτος είναι ένας τρόπος, μέσα από τον οποίο ο Θεός αποκαλύπτει και εκφράζει την οργή Του.

Αυτός ο τρόπος αποκάλυψης και έκφρασης είναι μια πτυχή της ουσίας της οργής του Θεού, ακριβώς όπως είναι, φυσικά, και μια αποκάλυψη της ουσίας της δίκαιης διάθεσης του Θεού. Όταν ο Θεός στέλνει την οργή Του, παύει να αποκαλύπτει οποιοδήποτε έλεος ή στοργικότητα, ούτε επιδεικνύει περισσότερη από την ανεκτικότητα ή την υπομονή Του· δεν υπάρχει κανένα πρόσωπο, πράγμα ή λόγος που να Τον πείσουν να συνεχίσει να είναι υπομονετικός, να δώσει και πάλι το έλεός Του, να παραχωρήσει για άλλη μια φορά την ανεκτικότητά Του. Στη θέση των πραγμάτων αυτών, και χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή, ο Θεός στέλνει την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του, πράττοντας αυτό που επιθυμεί. Θα πράξει τα πράγματα αυτά με γρήγορο και καθαρό τρόπο και σύμφωνα με τις δικές Του επιθυμίες. Τούτος είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός στέλνει την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του, τις οποίες ο άνθρωπος δεν πρέπει να υβρίζει, και είναι επίσης έκφραση μιας πτυχής της δίκαιης διάθεσής Του. Όταν οι άνθρωποι παρακολουθούν τον Θεό να δείχνει ανησυχία και αγάπη προς τον άνθρωπο, είναι ανίκανοι να ανιχνεύσουν την οργή Του, να διακρίνουν τη μεγαλοπρέπειά Του ή να συναισθανθούν την έλλειψη ανεκτικότητάς Του προς την ύβρι. Τα στοιχεία αυτά οδηγούσαν πάντοτε τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι αποκλειστικά έλεος, ανεκτικότητα και αγάπη. Ωστόσο, όταν κάποιος παρακολουθεί τον Θεό να καταστρέφει μια πόλη ή να απεχθάνεται μια ανθρωπότητα, η οργή Του στην καταστροφή του ανθρώπου και η μεγαλοπρέπειά Του επιτρέπουν στους ανθρώπους να διακρίνουν την άλλη πλευρά της δίκαιης διάθεσής Του. Τούτη είναι η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού προς την ύβρι. Η διάθεση του Θεού που δεν ανέχεται την ύβρι, ξεπερνά τη φαντασία κάθε δημιουργημένου όντος και, μεταξύ των μη-δημιουργημένων όντων, κανένα δεν είναι ικανό να παρέμβει σε αυτήν ή να την επηρεάσει· ακόμα δε λιγότερο είναι δυνατόν να την υποδυθεί ή να τη μιμηθεί κάποιος. Έτσι, η ανθρωπότητα πρέπει να γνωρίσει περισσότερο αυτήν ακριβώς την πτυχή της διάθεσης του Θεού. Μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει τη συγκεκριμένη διάθεση, και μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει τέτοιου είδους διάθεση. Ο Θεός κατέχει τη συγκεκριμένη δίκαιη διάθεση, διότι απεχθάνεται την κακία, το σκοτάδι, την επαναστατικότητα και τις μοχθηρές πράξεις του Σατανά —που διαφθείρει και καταβροχθίζει την ανθρωπότητα— διότι απεχθάνεται όλες τις αμαρτωλές πράξεις που Του εναντιώνονται, και διότι η ουσία Του είναι αγία και αμόλυντη. Εξαιτίας τούτου, δεν πρόκειται να ανεχθεί από κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα να Του εναντιωθούν ανοιχτά ή να Τον αμφισβητήσουν. Ακόμη και ένα άτομο, στο οποίο έχει δείξει κάποτε έλεος ή το έχει επιλέξει, αρκεί μονάχα να προκαλέσει τη διάθεσή Του και να παραβιάσει τις αρχές Του για υπομονή και ανεκτικότητα, και ο Θεός θα απελευθερώσει και θα αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Του που δεν ανέχεται καμία απολύτως ύβρι χωρίς το ελάχιστο έλεος ή δισταγμό.

Η οργή του Θεού αποτελεί περιφρούρηση για όλες τις δυνάμεις της δικαιοσύνης και όλα τα θετικά πράγματα

Κατανοώντας αυτά τα παραδείγματα του λόγου, των σκέψεων και των ενεργειών του Θεού, είσαι ικανός να καταλάβεις τη δίκαιη διάθεση του Θεού, μια διάθεση που δεν θα ανεχθεί ύβρι από τον άνθρωπο; Εν ολίγοις, ανεξάρτητα από το ποιο μέρος της μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος, τούτη είναι μια πτυχή της διάθεσης του ίδιου του Θεού και την έχει μόνο Αυτός. Η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού προς την ύβριν είναι η μοναδική Του ουσία· η οργή του Θεού είναι η μοναδική Του διάθεση· η μεγαλοπρέπεια του Θεού είναι η μοναδική Του ουσία. Η αρχή πίσω από την οργή του Θεού αποτελεί επίδειξη της ταυτότητας και της θέσης Του, τα οποία κατέχει μόνο Εκείνος. Είναι αυτονόητο ότι αυτή η αρχή αποτελεί και σύμβολο της ουσίας του ίδιου του μοναδικού Θεού. Η διάθεση του Θεού είναι η δική Του έμφυτη ουσία, η οποία δεν αλλάζει καθόλου με το πέρασμα του χρόνου ούτε μεταβάλλεται από αλλαγές της γεωγραφικής θέσης. Η έμφυτη διάθεσή του είναι η εγγενής ουσία Του. Ανεξάρτητα από το πάνω σε ποιους επιτελεί το έργο Του, δεν αλλάζει η ουσία Του ούτε και η δίκαιη διάθεσή Του. Όταν κάποιος εξοργίζει τον Θεό, αυτό που στέλνει Εκείνος είναι η έμφυτη διάθεσή Του· τη δεδομένη στιγμή, δεν αλλάζει η αρχή πίσω από τον θυμό Του ούτε και η μοναδική ταυτότητα και θέση Του. Ο θυμός Του δεν οφείλεται σε κάποια αλλαγή στην ουσία Του ή στο ότι από τη διάθεσή Του προκύπτουν διαφορετικά στοιχεία, αλλά στο ότι η αντίθεση του ανθρώπου εναντίον Του προσβάλλει τη διάθεσή Του. Η κατάφωρη πρόκληση του Θεού από τον άνθρωπο αποτελεί σοβαρή αμφισβήτηση της ίδιας της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Κατά την άποψη του Θεού, όταν ο άνθρωπος Τον αμφισβητεί, Τον θέτει υπό αίρεση και δοκιμάζει τον θυμό Του. Όταν ο άνθρωπος εναντιώνεται στον Θεό, όταν ο άνθρωπος θέτει υπό αίρεση τον Θεό, όταν ο άνθρωπος συνεχώς δοκιμάζει την οργή του Θεού —και σε τέτοιες στιγμές η αμαρτία δρα ανεξέλεγκτη— η οργή του Θεού φυσικά θα αποκαλυφθεί και θα κάνει την εμφάνισή της. Επομένως, η έκφραση της οργής του Θεού αποτελεί σύμβολο του ότι όλες οι δυνάμεις του κακού θα πάντουν να υπάρχουν, σύμβολο του ότι όλες οι εχθρικές δυνάμεις θα καταστραφούν. Τούτη είναι η μοναδικότητα της δίκαιης διάθεσης του Θεού και της οργής Του. Όταν η αξιοπρέπεια και η αγιοσύνη του Θεού τίθενται υπό αμφισβήτηση, όταν οι δυνάμεις της δικαιοσύνης παρεμποδίζονται και είναι αόρατες από τον άνθρωπο, τότε ο Θεός στέλνει την οργή Του. Λόγω της ουσίας του Θεού, όλες οι δυνάμεις πάνω στη γη που Τον αμφισβητούν εναντιώνονται σ' Αυτόν και Τον πολεμούν, είναι κακές, διεφθαρμένες και άδικες· προέρχονται από τον Σατανά και ανήκουν στον Σατανά. Επειδή ο Θεός είναι δίκαιος, φωτεινός και τέλεια άγιος, όλα τα κακά, διεφθαρμένα και ανήκοντα στον Σατανά πράγματα θα εξαφανιστούν όταν απελευθερωθεί η οργή του Θεού.

Αν και το ξέσπασμα της οργής του Θεού αποτελεί μια πτυχή της έκφρασης της δίκαιης διάθεσής Του, ο θυμός του Θεού ποτέ δεν χτυπά αδιάκριτα, ούτε είναι ποτέ δίχως αρχές. Αντιθέτως, ο Θεός δεν είναι καθόλου οξύθυμος και δεν αποκαλύπτει την

οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του ελαφρά τη καρδία. Επιπλέον, η οργή του Θεού είναι πολύ ελεγχόμενη και μετρημένη· δεν συγκρίνεται καθόλου με τον τρόπο που ο άνθρωπος συνηθίζει να γίνεται έξω φρενών ή να δίνει διέξοδο στον θυμό του. Πολλές συνομιλίες μεταξύ ανθρώπου και Θεού βρίσκονται καταγεγραμμένες μέσα στη Βίβλο. Τα λόγια μερικών ανθρώπων που πήραν μέρος στις συνομιλίες ήταν ρηχά, αδαή και παιδαριώδη, αλλά ο Θεός δεν τους έπληξε, ούτε τους καταδίκασε. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας του Ιώβ, πώς μεταχειρίστηκε ο Ιεχωβά Θεός τους τρεις φίλους του Ιώβ και τους υπόλοιπους, αφού άκουσε τα λόγια που είπαν στον Ιώβ; Τους καταδίκασε; Εξοργίστηκε μαζί τους; Δεν έκανε τίποτα τέτοιο! Αντ' αυτού, είπε στον Ιώβ να κάνει ικεσίες εκ μέρους τους και να προσευχηθεί γι' αυτούς, και ο ίδιος ο Θεός δεν πήρε τα λάθη τους κατάκαρδα. Όλα αυτά τα παραδείγματα αντιπροσωπεύουν τη βασική στάση με την οποία ο Θεός φέρεται στην ανθρωπότητα, έτσι διεφθαρμένη και αδαής όπως είναι. Επομένως, η εξαπόλυση της οργής του Θεού δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση έκφραση της διάθεσής Του, ούτε είναι τρόπος για να εκδηλώσει τα συναισθήματά Του. Σε αντίθεση με την παρανόηση του ανθρώπου, η οργή του Θεού δεν είναι μια απόλυτη έκρηξη θυμού. Ο Θεός δεν εξαπολύει την οργή Του επειδή είναι ανίκανος να ελέγξει την ίδια Του τη διάθεση ή επειδή ο θυμός Του έχει φτάσει στο σημείο βρασμού και πρέπει να βρει διέξοδο. Αντίθετα, η οργή Του αποτελεί απεικόνιση και γνήσια έκφραση της δίκαιης διάθεσής Του, και είναι μια συμβολική αποκάλυψη της άγιας ουσίας Του. Ο Θεός είναι οργή και δεν ανέχεται να προσβάλλεται —τούτο δεν σημαίνει ότι ο θυμός του Θεού δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ των αιτιών ή ότι είναι ανήθικος· η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι εκείνη που έχει την αποκλειστική αξίωση στα ανήθικα, τυχαία ξεσπάσματα οργής, μιας οργής που δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ των αιτιών. Μόλις κάποιος άνθρωπος αποκτήσει θέση, το βρίσκει συχνά δύσκολο να ελέγχει τη διάθεσή του, και έτσι απολαμβάνει να αρπάζει τις ευκαιρίες για να εκφράσει τη δυσαρέσκειά του και να δώσει διέξοδο στα συναισθήματά του· συχνά εξοργίζεται χωρίς προφανή λόγο, έτσι ώστε να αποκαλύψει την ικανότητά του και να αφήσει τους άλλους να μάθουν ότι η θέση και η ταυτότητά του είναι διαφορετικές από εκείνες των απλών ανθρώπων. Φυσικά, και οι διεφθαρμένοι, χωρίς θέση, άνθρωποι χάνουν κι αυτοί συχνά τον έλεγχο. Ο θυμός τους συχνά προκαλείται από ζημιά στα προσωπικά τους συμφέροντα. Προκειμένου να προστατεύσουν την προσωπική θέση και αξιοπρέπειά τους, συχνά δίνουν διέξοδο στα συναισθήματά τους και αποκαλύπτουν την αλαζονική φύση τους. Ο άνθρωπος θα εξοργιστεί και θα δώσει διέξοδο στα συναισθήματά του, προκειμένου να υπερασπιστεί και να στηρίξει την ύπαρξη της αμαρτίας, και οι ενέργειες αυτές αποτελούν τους τρόπους με τους οποίους ο άνθρωπος εκφράζει τη δυσαρέσκειά του· ξεχειλίζουν από ανηθικότητα, από σκευωρίες και μηχανορραφίες, από τη διαφθορά και την κακία του ανθρώπου και, πάνω απ' όλα, βρίθουν από τις παράλογες φιλοδοξίες και επιθυμίες του ανθρώπου. Όταν η δικαιοσύνη έρχεται σε σύγκρουση με την κακία, ο θυμός του ανθρώπου δεν θα φουντώσει προς υπεράσπιση της ύπαρξης της δικαιοσύνης ή προς στήριξή της· αντίθετα, όταν απειλούνται, διώκονται και δέχονται επίθεση οι

δυνάμεις της δικαιοσύνης, η στάση του ανθρώπου είναι η παράβλεψη, η υπεκφυγή ή η οπισθοχώρηση. Ωστόσο, όταν βρεθεί αντιμέτωπος με τις δυνάμεις του κακού, ο άνθρωπος τηρεί συγκαταβατική στάση και κάνει τεμενάδες προς αυτές. Επομένως, τα ξεσπάσματα του ανθρώπου αποτελούν μια διαφυγή κακών δυνάμεων, μια έκφραση της αχαλίνωτης και ασταμάτητης κακής συμπεριφοράς του υλικού ανθρώπου. Ωστόσο, όταν ο Θεός στείλει την οργή Του, όλες οι δυνάμεις του κακού θα εμποδιστούν, όλες οι αμαρτίες που βλάπτουν τον άνθρωπο θα περιοριστούν, όλες οι εχθρικές δυνάμεις που εμποδίζουν το έργο του Θεού θα καταστούν προφανείς, θα διαχωριστούν και θα αφοριστούν, ενώ όλοι οι συνεργοί του Σατανά που εναντιώνονται στον Θεό θα τιμωρηθούν και θα εκριζωθούν. Στη θέση τους, το έργο του Θεού θα προχωρήσει ελεύθερο από κάθε εμπόδιο, το σχέδιο διαχείρισης του Θεού θα συνεχίσει να εξελίσσεται βήμα προς βήμα σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα και ο εκλεκτός λαός του Θεού θα απαλλαχθεί από τη διατάραξη και τον δόλο του Σατανά, ενώ όσοι ακολουθούν τον Θεό θα απολαύσουν την ηγεσία και την παροχή του Θεού μέσα σε ήσυχο και γαλήνιο περιβάλλον. Η οργή του Θεού αποτελεί ασπίδα, η οποία εμποδίζει όλες τις δυνάμεις του κακού από το να πολλαπλασιάζονται και να δρουν ανεξέλεγκτες, και είναι επίσης μια δικλείδα ασφαλείας η οποία προστατεύει την ύπαρξη και τον πολλαπλασιασμό όλων των δίκαιων και θετικών πραγμάτων, διαφυλάσσοντάς τα αιώνια από την καταπίεση και την υπονόμευση.

Μπορείτε να διακρίνετε την ουσία της οργής του Θεού στην καταστροφή των Σοδόμων; Υπάρχει κάτι άλλο αναμειγμένο μέσα στην οργή Του; Είναι η οργή του Θεού καθαρή; Για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του ανθρώπου, είναι η οργή του Θεού ανόθευτη; Μήπως υπάρχει κάποιο τέχνασμα πίσω από την οργή Του; Υπάρχει κάποια συννομωσία; Μήπως υπάρχουν τίποτε ακατονόμαστα μυστικά; Αυστηρά και επίσημα, μπορώ να σας πω το εξής: Δεν υπάρχει στοιχείο της οργής του Θεού που μπορεί να προκαλέσει αμφιβολία. Ο θυμός Του είναι καθαρός και ανόθευτος, και δεν υποκρύπτει άλλες προθέσεις ή στόχους. Οι λόγοι που διέπουν τον θυμό Του είναι καθαροί, άμεμπτοι και πάνω από κάθε κριτική. Είναι μια φυσική αποκάλυψη και απεικόνιση της αγίας ουσίας Του· είναι κάτι που τίποτα σε όλη τη δημιουργία δεν κατέχει. Τούτο είναι ένα μέρος της μοναδικής δίκαιης διάθεσης του Θεού και, επίσης, μια έντονη διαφορά μεταξύ των αντίστοιχων ουσιών του Δημιουργού και του δημιουργήματός Του.

Ανεξάρτητα από το αν κάποιος θυμώνει μπροστά στους άλλους ή πίσω από τις πλάτες τους, ο καθένας έχει διαφορετική πρόθεση και σκοπό στον θυμό του. Ίσως χτίζουν το κύρος τους, ή ίσως υπερασπίζονται τα προσωπικά τους συμφέροντα, διατηρώντας την εικόνα τους ή τα προσχήματα. Ορισμένοι συγκρατούν τον θυμό τους, ενώ άλλοι είναι πιο απερίσκεπτοι και αφήνουν την οργή τους να φουντώνει όποτε το επιθυμούν, χωρίς τον ελάχιστο περιορισμό. Εν ολίγοις, ο θυμός του ανθρώπου αντλείται από τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Ανεξάρτητα από τον στόχο του, είναι υλικός και εκ της φύσεως· δεν έχει καμία σχέση με τη δικαιοσύνη ή την αδικία, διότι τίποτα στη φύση και την ουσία του ανθρώπου δεν αντιστοιχεί στην αλήθεια. Επομένως, η διεφθαρμένη

ιδιοσυγκρασία της ανθρωπότητας και η οργή του Θεού δεν πρέπει να αναφέρονται στην ίδια πρόταση. Χωρίς εξαίρεση, η συμπεριφορά του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, ξεκινά από την επιθυμία της διαφύλαξης της διαφθοράς, και όντως βασίζεται στη διαφθορά· γι' αυτόν τον λόγο, ο θυμός του ανθρώπου δεν είναι δυνατόν να αναφέρεται στην ίδια πρόταση με την οργή του Θεού, ανεξάρτητα από το πόσο σωστός μπορεί να φαίνεται θεωρητικώς ο θυμός του ανθρώπου. Όταν ο Θεός στέλνει την οργή του, οι κακές δυνάμεις εντοπίζονται και τα κακά πράγματα καταστρέφονται, ενώ τα δίκαια και θετικά πράγματα απολαμβάνουν τη φροντίδα και την προστασία του Θεού και τους επιτρέπεται να συνεχίσουν. Ο Θεός στέλνει την οργή Του επειδή άδικα, αρνητικά και κακά στοιχεία παρεμποδίζουν, διαταράσσουν ή καταστρέφουν την κανονική δραστηριότητα και την ανάπτυξη δίκαιων και θετικών στοιχείων. Ο στόχος του θυμού του Θεού δεν είναι να διαφυλάξει τη δική Του θέση και ταυτότητα, αλλά να διασφαλίσει την ύπαρξη δίκαιων, θετικών, όμορφων και καλών στοιχείων, να διαφυλάξει τους νόμους και την τάξη της κανονικής επιβίωσης του ανθρώπινου γένους. Τούτη είναι η βασική αιτία της οργής του Θεού. Η οργή του Θεού αποτελεί μια πολύ σωστή, φυσική και αληθινή αποκάλυψη της διάθεσής Του. Δεν υπάρχουν απώτερα κίνητρα στην οργή του, ούτε και δόλος ή συνωμοσία, πόσο μάλλον οι επιθυμίες, η πανουργία, η κακεντρέχεια, η βία, το κακό ή οποιοδήποτε άλλο από τα κοινά χαρακτηριστικά της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Προτού ο Θεός στείλει την οργή Του, έχει ήδη αντιληφθεί την ουσία όλων των ζητημάτων ξεκάθαρα και ολοκληρωτικά, και έχει ήδη διατυπώσει ακριβείς και σαφείς ορισμούς και συμπεράσματα. Έτσι, ο στόχος του Θεού σε ό,τι ασχολείται, είναι απολύτως ξεκάθαρος, όπως και η στάση Του. Δεν είναι μπερδεμένος, τυφλός, παρορμητικός ή απερίσκεπτος, και σίγουρα δεν είναι ανήθικος. Τούτη είναι η πρακτική πτυχή της οργής του Θεού, και ακριβώς χάρη σε αυτή την πρακτική πτυχή της οργής του Θεού, η ανθρωπότητα έχει επιτύχει την κανονική της ύπαρξη. Χωρίς την οργή του Θεού, η ανθρωπότητα θα περιέπιπτε σε αφύσικες συνθήκες διαβίωσης και όλα τα δίκαια, όμορφα και καλά πράγματα θα καταστρέφονταν και θα έπαυαν να υπάρχουν. Χωρίς την οργή του Θεού, οι νόμοι και οι κανόνες της ύπαρξης για τα δημιουργημένα όντα θα παραβιάζονταν ή και θα ανατρέπονταν τελείως. Από τη δημιουργία του ανθρώπου, ο Θεός χρησιμοποιεί αδιαλείπτως τη δίκαιη διάθεσή Του για να διασφαλίσει και να διατηρήσει την κανονική ύπαρξη της ανθρωπότητας. Επειδή η δίκαιη διάθεσή Του περιέχει οργή και μεγαλοπρέπεια, όλα τα κακά —οι άνθρωποι, τα πράγματα και τα αντικείμενα— και όλα όσα διαταράσσουν και βλάπτουν την κανονική ύπαρξη της ανθρωπότητας, τιμωρούνται, ελέγχονται και καταστρέφονται ως αποτέλεσμα της οργής Του. Κατά τη διάρκεια των διάφορων περασμένων χιλιετιών, ο Θεός χρησιμοποιεί αδιαλείπτως τη δίκαιη διάθεσή Του για να πλήξει και να καταστρέψει όλα τα ακάθαρτα και κακά πνεύματα που εναντιώνονται στον Θεό και που, στο έργο του Θεού για τη διαχείριση της ανθρωπότητας, δρουν ως συνεργοί και υπηρέτες του Σατανά. Έτσι, το έργο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου προχωρά πάντα σύμφωνα με το

σχέδιό Του. Τούτο σημαίνει ότι, χάρη στην ύπαρξη της οργής του Θεού, οι πιο δίκαιοι σκοποί των ανθρώπων δεν καταστράφηκαν ποτέ.

Τώρα που κατανοήσατε την ουσία της οργής του Θεού, πρέπει σίγουρα να έχετε και μια ακόμα καλύτερη κατανόηση του πώς να διακρίνετε το κακό του Σατανά!

Παρόλο που ο Σατανάς μοιάζει φιλόανθρωπος, δίκαιος και ενάρετος, η ουσία του είναι σκληρή και μοχθηρή

Ο Σατανάς χτίζει τη φήμη του εξαπατώντας τους ανθρώπους και συχνά εδραιώνει εαυτόν ως πρωτοπόρο και πρότυπο δικαιοσύνης. Υπό το ψευδές πρόσχημα της διαφύλαξης της δικαιοσύνης, βλάπτει τους ανθρώπους, καταβροχθίζει την ψυχή τους και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να ναρκώσει, να εξαπατήσει και να υποκινήσει τον άνθρωπο. Σκοπός του είναι να κάνει τον άνθρωπο να εγκρίνει και να ακολουθήσει την κακή συμπεριφορά του, να τον κάνει να συνταχθεί με αυτόν στην εναντίωση της εξουσίας και της κυριαρχίας του Θεού. Ωστόσο, όταν κάποιος αντιλαμβάνεται τις σκευωρίες και τις συνωμοσίες του, αλλά και τα φαύλα χαρακτηριστικά του, και δεν επιθυμεί να συνεχίσει να τον τσαλαπατά και να τον ξεγελά ο Σατανάς, ή να συνεχίσει να είναι σκλάβος του ή να τιμωρηθεί και να καταστραφεί μαζί του, τότε ο Σατανάς αλλάζει τα προηγούμενως άγια χαρακτηριστικά του, ξεσχίζοντας την ψεύτικη μάσκα του, για να αποκαλύψει το αληθινό του πρόσωπο, που είναι κακό, φαύλο, άσχημο και άγριο. Δεν θα ήθελε τίποτα περισσότερο από το να εξοντώσει όλους όσους αρνούνται να τον ακολουθήσουν και όσους εναντιώνονται στις μοχθηρές δυνάμεις του. Στο σημείο αυτό, ο Σατανάς δεν μπορεί πλέον να προσλάβει μια αξιόπιστη, ευγενή εμφάνιση· αντίθετα, κάτω από την προβιά του αρνιού, αποκαλύπτονται τα πραγματικά άσχημα και διαβολικά χαρακτηριστικά του. Μόλις έρθουν στο φως οι σκευωρίες του Σατανά και εκτεθούν τα αληθινά χαρακτηριστικά του, αυτός θα εξοργιστεί και θα εκθέσει τη βαρβαρότητά του. Κατόπιν τούτου, η επιθυμία του να βλάψει και να καταβροχθίσει τους ανθρώπους θα εντείνεται συνεχώς. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι εξοργίζεται όταν ο άνθρωπος αφυπνίζεται από την αλήθεια και αναπτύσσει μια ισχυρή εκδικητικότητα προς στον άνθρωπο, επειδή εκείνος λαχταρά την ελευθερία και το φως, και τη δραπετεύση από τη φυλακή του Σατανά. Η οργή του έχει στόχο την υπεράσπιση και στήριξη της κακίας του, και αποτελεί επίσης πραγματική αποκάλυψη της άγριας φύσης του.

Σε κάθε ζήτημα, η συμπεριφορά του Σατανά εκδηλώνει την κακή του φύση. Από όλες τις κακές πράξεις που έχει επιτελέσει ο Σατανάς στον άνθρωπο —από τις αρχικές του προσπάθειες να παραπλανήσει τον άνθρωπο για να τον ακολουθήσει, μέχρι την εκμετάλλευση του ανθρώπου, κατά την οποία σέρνει τον άνθρωπο στις κακές πράξεις του, ή την εκδικητικότητά του προς τον άνθρωπο αφότου έχουν εκτεθεί τα πραγματικά χαρακτηριστικά του και ο άνθρωπος τον έχει αναγνωρίσει και απορρίψει— μία προς μία αυτές οι πράξεις εκθέτουν την κακή ουσία του Σατανά, και αποδεικνύουν το γεγονός ότι ο Σατανάς δεν έχει ουδεμία σχέση με τα θετικά πράγματα και ότι ο Σατανάς είναι η πηγή

όλων των κακών πραγμάτων. Κάθε μία από τις ενέργειές του διαφυλάσσει την κακία του, εξασφαλίζει τη συνέχιση των κακών πράξεών του, στρέφεται εναντίον δίκαιων και θετικών πραγμάτων, και καταστρέφει τους νόμους και την τάξη της κανονικής ύπαρξης της ανθρωπότητας. Αυτές οι πράξεις του Σατανά είναι εχθρικές προς τον Θεό και θα καταστραφούν από την οργή του Θεού. Αν και ο Σατανάς έχει τη δική του οργή, η οργή του αποτελεί απλώς μέσο διεξόδου της κακής φύσης του. Ο λόγος για τον οποίο ο Σατανάς είναι εξοργισμένος και έξαλλος είναι ο εξής: Οι αδιανόητες σκευωρίες του έχουν φανερωθεί· οι πλεκτάνες του δεν διαφεύγουν εύκολα την τιμωρία· η παράλογη φιλοδοξία και επιθυμία του να αντικαταστήσει τον Θεό και να ενεργεί ως Θεός έχουν πληγεί και εμποδιστεί· ο δε στόχος του για τον έλεγχο ολόκληρης της ανθρωπότητας έχει πλέον καταλήξει στο μηδέν και δεν πρόκειται να επιτευχθεί ποτέ. Εκείνο που εμπόδισε τις πλεκτάνες του Σατανά από το να καρποφορήσουν και σταμάτησε τη διάδοση και την αποχαλίνωση του κακού του Σατανά είναι η επανειλημμένη σύγκληση της οργής του Θεού. Για αυτόν τον λόγο, ο Σατανάς μισεί και φοβάται την οργή του Θεού. Κάθε φορά που κατεβαίνει η οργή του Θεού, δεν αποκαλύπτει απλώς την αληθινή φαύλη εμφάνιση του Σατανά, αλλά εκθέτει, επίσης, τις κακές επιθυμίες του Σατανά στο φως ενώ, ταυτόχρονα, αποκαλύπτονται πλήρως οι λόγοι για την οργή του Σατανά κατά της ανθρωπότητας. Η έκρηξη της οργής του Σατανά αποτελεί πραγματική αποκάλυψη της κακής του φύσης και έκθεση των σκευωριών του. Φυσικά, κάθε φορά που εξοργίζεται ο Σατανάς, αναγγέλλει την καταστροφή κακών πραγμάτων, και την προστασία και συνέχιση των θετικών πραγμάτων, αναγγέλλει την αλήθεια ότι η οργή του Θεού είναι αδύνατον να υβρισθεί!

Δεν πρέπει να βασιζόμαστε στην εμπειρία και τη φαντασία για να γνωρίσουμε τη δίκαιη διάθεση του Θεού

Όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με την κρίση και το παίδεμα του Θεού, μπορείς να πεις ότι ο λόγος του Θεού είναι κίβδηλος; Μπορείς να ισχυριστείς ότι υπάρχει κάποια ιστορία πίσω από την οργή του Θεού, και ότι η οργή Του είναι κίβδηλη; Θα συκοφαντήσεις τον Θεό, λέγοντας ότι η διάθεσή Του δεν είναι απαραίτητως εντελώς δίκαιη; Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με κάθε μία από τις πράξεις του Θεού, πρέπει πρώτα να βεβαιώνεσαι ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι απαλλαγμένη από οποιαδήποτε άλλα στοιχεία, ότι είναι αγία και τέλεια. Οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν το πλήγμα από τον Θεό, την τιμωρία και την καταστροφή της ανθρωπότητας. Χωρίς εξαιρέσεις, όλες οι πράξεις του Θεού τελούνται αυστηρώς σύμφωνα με την έμφυτη διάθεση και το σχέδιό Του και δεν συμπεριλαμβάνει κανένα κομμάτι από τη γνώση, την παράδοση και τη φιλοσοφία της ανθρωπότητας. Όλες οι πράξεις του Θεού αποτελούν έκφραση της διάθεσης και ουσίας Του, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με οτιδήποτε ανήκει στο διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος. Η ανθρωπότητα έχει την αντίληψη ότι μόνο η αγάπη, το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού προς την ανθρωπότητα είναι τέλεια, αναλλοίωτα και άγια, και κανείς δεν γνωρίζει ότι η μήνις και η οργή του Θεού είναι εξίσου αναλλοίωτες· επιπλέον, κανείς δεν

έχει μελετήσει ερωτήματα όπως, γιατί ο Θεός δεν ανέχεται καμία ύβρι ή γιατί η οργή Του είναι τόσο μεγάλη. Αντίθετα, κάποιοι συγχέουν την οργή του Θεού με ένα ξαφνικό ξέσπασμα θυμού, σαν αυτόν της διεφθαρμένης ανθρωπότητας, και παρεξηγούν την οργή του Θεού ως την ίδια με αυτήν του διεφθαρμένου ανθρώπινου γένους. Μάλιστα, υποθέτουν λανθασμένα ότι η μήνις του Θεού είναι ακριβώς ίδια με τη φυσική αποκάλυψη της διεφθαρμένης διάθεσης της ανθρωπότητας και ότι η έκλυση της οργής του Θεού είναι ακριβώς ίδια με τον θυμό των διεφθαρμένων ανθρώπων όταν αντιμετωπίζουν κάποια δυσάρεστη κατάσταση, και πιστεύουν, μάλιστα, ότι η έκλυση της οργής του Θεού αποτελεί έκφραση της διάθεσής Του. Έπειτα από τη συναναστροφή αυτή, ελπίζω ότι κάθε ένας από εσάς δεν θα έχει πλέον καθόλου παρανοήσεις, φαντασιώσεις ή εικασίες αναφορικά με τη δίκαιη διάθεση του Θεού, και ελπίζω ότι, αφού ακούσατε τα λόγια Μου, θα μπορείτε πλέον να αναγνωρίσετε πραγματικά μέσα στην καρδιά σας την οργή της δίκαιης διάθεσης του Θεού, να βάλετε στην άκρη όλες τις προηγούμενες λανθασμένες κατανοήσεις της οργής του Θεού, και ότι θα αλλάξετε τις ίδιες τις λανθασμένες πεποιθήσεις και απόψεις σας ως προς την ουσία της οργής του Θεού. Επιπλέον, ελπίζω ότι μπορείτε να έχετε μέσα σας έναν ακριβή ορισμό της διάθεσης του Θεού, ότι δεν θα έχετε πλέον καμία αμφιβολία ως προς τη δίκαιη διάθεση του Θεού, και ότι δεν πρόκειται να επιβάλετε κανέναν ανθρώπινο συλλογισμό ή φαντασίωση πάνω στην αληθινή διάθεση του Θεού. Η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι η αληθινή ουσία του Θεού. Δεν είναι κάτι γραμμένο ή διαμορφωμένο από τον άνθρωπο. Η δίκαιη διάθεσή Του είναι η δίκαιη διάθεσή Του και δεν έχει καμία σχέση ή σύνδεση με οτιδήποτε από τη δημιουργία. Ο Θεός ο ίδιος είναι ο Θεός ο ίδιος. Δεν θα καταστεί ποτέ μέρος της δημιουργίας και, ακόμα και αν γίνει μέλος των δημιουργημένων όντων, η έμφυτη διάθεση και η ουσία Του δεν πρόκειται να αλλάξουν. Επομένως, η γνώση του Θεού δεν είναι το ίδιο με τη γνώση ενός αντικειμένου· η γνώση του Θεού δεν είναι η ανάλυση κάποιου πράγματος, ούτε είναι το ίδιο με την κατανόηση κάποιου ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος χρησιμοποιεί τη γενική ιδέα του ή τη δική του μέθοδο για γνώση ενός αντικειμένου ή για κατανόηση ενός ατόμου προκειμένου να γνωρίσει τον Θεό, τότε δεν θα είσαι ποτέ ικανός να αποκτήσεις γνώση του Θεού. Η γνώση του Θεού δεν βασίζεται στην εμπειρία ή τη φαντασία και, επομένως, δεν πρέπει ποτέ να επιβάλλεις την εμπειρία ή τη φαντασία σου στον Θεό· όσο πλούσιες και αν είναι η εμπειρία και η φαντασία σου, είναι ακόμα περιορισμένες. Επιπλέον, η φαντασία σου δεν αντιστοιχεί σε γεγονότα, πολύ λιγότερο δε, στην αλήθεια, ενώ είναι ασύμβατη με την πραγματική διάθεση και ουσία του Θεού. Δεν θα επιτύχεις ποτέ, αν βασίζεσαι στη φαντασία σου προκειμένου να κατανοήσεις την ουσία του Θεού. Ο μοναδικός δρόμος είναι αυτός: Αποδέξου όλα όσα προέρχονται από τον Θεό και, στη συνέχεια, βίωσέ τα και κατανόησέ τα σταδιακά. Θα έρθει μια ημέρα, κατά την οποία, χάρη στη συνεργασία σου και στην πείνα και τη δίψα σου για την αλήθεια, ο Θεός θα σε δια φωτίσει, προκειμένου να Τον κατανοήσεις και να Τον γνωρίσεις πραγματικά. Και με τούτο, ας ολοκληρώσουμε το τμήμα αυτό της συνομιλίας μας.

Η ανθρωπότητα κερδίζει το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού μέσα από την ειλικρινή μετάνοια

Ακολουθεί η βιβλική ιστορία της «Σωτηρίας της Νινευή από τον Θεό».

Ιων. 1:1-2 Και έγεινε λόγος Ιεχωβά προς Ιωνάν τον υιόν του Αμαθί, λέγων, Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αυτής· διότι η ασέβεια αυτών ανέβη ενώπιόν μου.

Ιων. 3 Και έγεινε λόγος Ιεχωβά προς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον προς αυτήν το κήρυγμα, το οποίον εγώ λαλώ προς σε. Και εσηκώθη ο Ιωνάς και υπήγεν εις Νινευή κατά τον λόγον του Ιεχωβά. Η δε Νινευή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών· Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχεται εις την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή. Και οι άνδρες της Νινευή επίστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών· διότι ο λόγος είχε φθάσει προς τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. Και διεκηρύχθη και εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι, μηδέ ύδωρ να πώσιν· αλλ' άνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών. Τις εξεύρει αν επιστρέψη και μεταμεληθή ο Θεός και επιστρέψη από της οργής του θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; Και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό.

Ιων. 4 Και ελυπήθη ο Ιωνάς λύπην μεγάλην και ηγανάκτησε. Και προσηυχήθη προς τον Ιεχωβά και είπεν, Ω Ιεχωβά, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ έτι ήμην εν τη πατρίδι μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις Θαρσείς· διότι εγνώριζον ότι συ είσαι Θεός ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών διά το κακόν. Και τώρα, Ιεχωβά, λάβε, δέομαί σου, την ψυχήν μου απ' εμού· διότι είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. Και είπε Ιεχωβά, Είναι καλόν να αγανακτής; Και εξήλθεν Ιωνάς από της πόλεως και εκάθησε κατά το ανατολικόν μέρος της πόλεως, και εκεί έκαμεν εις εαυτόν καλύβην και εκάθητο υποκάτω αυτής εν τη σκιά, εωσού ίδη τι έμελλε να γείνη εις την πόλιν. Και διέταξε ο Ιεχωβά Θεός κολοκύνθην και έκαμε να αναβή επάνωθεν του Ιωνά, διά να ήναι σκιά υπεράνω της κεφαλής αυτού, διά να ανακουφίση αυτόν από της θλίψεως αυτού. Και εχάρη ο Ιωνάς διά την κολοκύνθην χαράν μεγάλην. Και διέταξεν ο Θεός σκώληκα, ότε εχάραξεν η αυγή της επαύριον· και επάταξε την κολοκύνθην και εξηράνθη. Και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος, διέταξεν ο Θεός άνεμον ανατολικόν καυστικόν· και προσέβαλεν ο ήλιος επί την κεφαλήν του Ιωνά, ώστε ώλιγοψύχησε· και εξήτησεν εν τη ψυχή αυτού να αποθάνη, και είπεν, Είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. Και είπεν ο Θεός προς τον Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτής διά την κολοκύνθην; Και είπε, Καλόν είναι να αγανακτώ έως θανάτου. Και είπε Ιεχωβά, Συ συμπόνεσες την κολοκύνθη, διά την

οποίαν δεν εκοπίσας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν να αυξήση, ήτις εγεννήθη εν μιά νυκτί και εν μιά νυκτί εχάθη. Και εγώ δεν έπρεπε να συμπονέσω τη Νινευή, την πόλιν τη μεγάλη, εν ή υπάρχουσι πλείότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες δεν διακρίνουνσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, και κτήνη πολλά;

Σύνοψη της ιστορίας της Νινευή

Παρόλο που η ιστορία της «Σωτηρίας της Νινευή από τον Θεό» είναι σύντομη, μας επιτρέπει να διακρίνουμε την άλλη πλευρά της δίκαιης διάθεσης του Θεού. Προκειμένου να κατανοήσουμε από τι ακριβώς αποτελείται η πλευρά αυτή, πρέπει να επιστρέψουμε στις Γραφές και να επανεξετάσουμε μία από τις πράξεις του Θεού την οποία επιτέλεσε κατά τη διαδικασία του έργου Του.

Ας δούμε πρώτα την αρχή αυτής της ιστορίας: «Και έγεινε λόγος Ιεχωβά προς Ιωνάν τον υιόν του Αμαθί, λέγων, Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αυτής· διότι η ασέβεια αυτών ανέβη ενώπιόν μου» (Ιων. 1:1-2). Σε αυτό το απόσπασμα από τις Γραφές, γνωρίζουμε ότι ο Ιεχωβά Θεός διέταξε τον Ιωνά να πάει στην πόλη Νινευή. Αλλά γιατί διέταξε τον Ιωνά να πάει στην πόλη αυτή; Η Βίβλος είναι εξαιρετικά σαφής σχετικά με αυτό: Η κακία του λαού μέσα στη συγκεκριμένη πόλη είχε έλθει ενώπιον του Ιεχωβά Θεού, γι' αυτό και Εκείνος έστειλε τον Ιωνά να τους διακηρύξει τι σκόπευε να κάνει. Παρόλο που δεν υπάρχει τίποτα καταγεγραμμένο που να μας λέει ποιος ήταν ο Ιωνάς, αυτό, φυσικά, δεν έχει καμία σχέση με τη γνώση του Θεού και, συνεπώς, εσείς δεν χρειάζεται να καταλάβετε αυτόν τον άνθρωπο, τον Ιωνά. Εσείς χρειάζεται μόνο να γνωρίζετε τι διέταξε ο Θεός τον Ιωνά να κάνει και ποιοι ήταν οι λόγοι του Θεού πράττοντάς το αυτό.

Η προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού φτάνει στους κατοίκους της Νινευή

Ας προχωρήσουμε στο δεύτερο χωρίο, στο τρίτο κεφάλαιο του Βιβλίου του Ιωνά: «Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχεται εις την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα ημέραι και η Νινευή θέλει καταστραφή». Τούτα είναι τα λόγια που ο Θεός διαβίβασε απευθείας στον Ιωνά, για να τα πει στους κατοίκους της Νινευή, άρα, φυσικά, αυτά είναι τα λόγια που ο Ιεχωβά ήθελε να πει στους κατοίκους της Νινευή. Τα λόγια αυτά λένε στους ανθρώπους ότι ο Θεός άρχισε να αποστρέφεται και να απεχθάνεται τον λαό της πόλης, επειδή η κακία τους είχε έλθει ενώπιον του βλέμματός Του, και έτσι θέλησε να καταστρέψει την πόλη αυτή. Ωστόσο, προτού ο Θεός καταστρέψει την πόλη, θα πραγματοποιούσε άγγελμα στους κατοίκους της Νινευή, ενώ, ταυτόχρονα, θα τους παρείχε την ευκαιρία να μετανοήσουν για την κακία τους και να ξεκινήσουν εκ νέου. Η ευκαιρία αυτή επρόκειτο να διαρκέσει σαράντα ημέρες, όχι περισσότερο. Με άλλα λόγια, εάν οι άνθρωποι μέσα στην πόλη δεν μετανοούσαν, δεν παραδέχονταν τις αμαρτίες τους και δεν γονάτιζαν ενώπιον του Ιεχωβά Θεού εντός σαράντα ημερών, ο Θεός θα κατέστρεφε την πόλη, όπως είχε καταστρέψει και τα

Σόδομα. Τούτο ήθελε να πει ο Ιεχωβά Θεός στους κατοίκους της Νινευή. Σαφώς, αυτό δεν ήταν μια απλή δήλωση. Δεν διαβίβαζε μόνο τον θυμό του Ιεχωβά Θεού, αλλά και τη στάση Του προς τους κατοίκους της Νινευή, ενώ, ταυτόχρονα, η δήλωση αυτή χρησίμευε και ως επίσημη προειδοποίηση προς τους ανθρώπους που ζούσαν μέσα στην πόλη. Η προειδοποίηση αυτή τους έλεγε ότι οι κακές τους πράξεις τούς είχαν κοστίσει την απέχθεια του Ιεχωβά Θεού και σύντομα θα τους έφερναν στο χείλος του αφανισμού τους. Ως εκ τούτου, η ζωή κάθε κατοίκου της Νινευή διέτρεχε άμεσο κίνδυνο.

Η έντονη αντίθεση ανάμεσα στην αντίδραση της Νινευή και των Σοδόμων στην προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού

Τι σημαίνει «ανατροπή»; Στην καθομιλουμένη, σημαίνει να μην υπάρχουν πια. Αλλά με τι τρόπο; Ποιος θα μπορούσε να ανατρέψει μια ολόκληρη πόλη; Φυσικά, είναι αδύνατο για τον άνθρωπο να εκτελέσει μια τέτοια πράξη. Ο λαός της Νινευή δεν ήταν ανόητος· αμέσως μόλις άκουσε το άγγελμα, κατάλαβε. Ήξεραν όλοι ότι το άγγελμα είχε προέλθει από τον Θεό· ήξεραν ότι ο Θεός επρόκειτο να επιτελέσει το έργο Του, ήξεραν ότι η κακία τους είχε εξοργίσει τον Ιεχωβά Θεό, επιφέροντας πάνω τους τον θυμό Του, οπότε επρόκειτο να καταστραφούν σύντομα, μαζί με την πόλη τους. Πώς συμπεριφέρθηκε ο λαός της πόλης αφότου άκουσε την προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού; Η Βίβλος περιγράφει με ιδιαίτερες λεπτομέρειες το πώς αντέδρασαν οι άνθρωποι, από τον βασιλιά έως τους κοινούς πολίτες. Στις Γραφές καταγράφονται τα ακόλουθα λόγια: «Και οι άνδρες της Νινευή επίστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών· διότι ο λόγος είχε φθάσει προς τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. Και διεκηρύχθη και εγνωστοποιήθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι, μηδέ ύδωρ να πίωνσιν· αλλ' άνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών. [...]» (Ιων. 3:5-9).

Αφού άκουσαν το άγγελμα του Ιεχωβά Θεού, ο λαός της Νινευή επέδειξε μια στάση εντελώς αντίθετη προς εκείνη του λαού των Σοδόμων —ενώ ο λαός των Σοδόμων εναντιώθηκε ανοιχτά στον Θεό, προχωρώντας από κακό σε κακό, οι κάτοικοι της Νινευή, αφού άκουσαν τα λόγια αυτά, δεν αγνόησαν το θέμα, ούτε προέβαλαν αντίσταση. Αντίθετα, πίστεψαν τον Θεό και κήρυξαν νηστεία. Τι σημαίνει η λέξη «πίστεψαν» εδώ; Η ίδια η λέξη υποδηλώνει πίστη και υποταγή. Αν χρησιμοποιήσουμε την ίδια τη συμπεριφορά των κατοίκων της Νινευή για να εξηγήσουμε τη λέξη, τότε σημαίνει ότι πίστεψαν πως ο Θεός μπορούσε και θα έπραττε ό,τι είχε πει, και πως εκείνοι ήταν πρόθυμοι να μετανοήσουν. Μήπως ο λαός της Νινευή αισθάνθηκε φόβο εν όψει της επικείμενης καταστροφής; Η πίστη τους ήταν εκείνη που γέννησε τον φόβο στις

καρδιές τους. Άρα, τι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε, για να αποδείξουμε την πίστη και τον φόβο των κατοίκων της Νινευή; Είναι, όπως τα λέει η Βίβλος: «[...] εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών». Τούτο σημαίνει ότι οι κάτοικοι της Νινευή πίστεψαν αληθινά, και ότι από την πίστη αυτή γεννήθηκε φόβος, ο οποίος στη συνέχεια τούς οδήγησε στη νηστεία και την ένδυση με σακιά. Έτσι έδειξαν ότι άρχιζαν να μετανοούν. Σε απόλυτη αντίθεση με τους ανθρώπους των Σοδόμων, οι κάτοικοι της Νινευή όχι μόνο δεν εναντιώθηκαν στον Θεό, αλλά και κατέδειξαν σαφώς τη μετάνοιά τους μέσω της συμπεριφοράς και των ενεργειών τους. Φυσικά, τούτο ήταν κάτι που έκαναν όλοι οι κάτοικοι της Νινευή, όχι μόνο οι κοινοί θνητοί —ο βασιλιάς δεν αποτέλεσε εξαίρεση.

Η μετάνοια του βασιλιά της Νινευή κερδίζει την επιδοκιμασία του Ιεχωβά Θεού

Ακούγοντας τα νέα αυτά ο βασιλιάς της Νινευή, σηκώθηκε από τον θρόνο του, έβγαλε τον χιτώνα του, φόρεσε ένα σακί και κάθισε πάνω σε στάχτες. Στη συνέχεια, διακήρυξε ότι κανείς στην πόλη δεν επιτρεπόταν να φάει οτιδήποτε, και ότι κανένα πρόβατο, βόδι ή οποιοδήποτε άλλο ζωντανό δεν θα επιτρεπόταν να βοσκήσει ή να πει νερό. Άνθρωποι και ζωντανά έπρεπε να φορέσουν σακιά, οι δε άνθρωποι έπρεπε να ικετεύσουν θερμά τον Θεό. Ο βασιλιάς επίσης διακήρυξε ότι κάθε ένας από αυτούς έπρεπε να απομακρυνθεί από τους κακούς τρόπους του και να απαρνηθεί τη βία των χεριών του. Κρίνοντας από αυτήν τη σειρά πράξεων, ο βασιλιάς της Νινευή είχε αληθινή μετάνοια στην καρδιά του. Αυτή η σειρά ενεργειών που πραγματοποίησε —όταν σηκώθηκε από τον θρόνο του, πέταξε μακριά τον βασιλικό του χιτώνα, φόρεσε το σακί και κάθισε στις στάχτες— διδάσκει στους ανθρώπους ότι ο βασιλιάς της Νινευή έβαζε κατά μέρος τη βασιλική θέση του και φορούσε σακί μαζί με τους κοινούς θνητούς. Τούτο σημαίνει ότι ο βασιλιάς της Νινευή, αφότου άκουσε το άγγελμα του Ιεχωβά Θεού, δεν κράτησε τη βασιλική του θέση για να συνεχίσει τον κακό δρόμο του ή τη βία των χεριών του· αντίθετα, έβαλε κατά μέρος την εξουσία που είχε στα χέρια του και μετανόησε ενώπιον του Ιεχωβά Θεού. Τη δεδομένη στιγμή, ο βασιλιάς της Νινευή δεν μετανοούσε ως βασιλιάς· είχε έρθει ενώπιον του Θεού, προκειμένου να μετανοήσει και να ομολογήσει τις αμαρτίες του ως κοινός υποτελής Του. Επιπλέον, είπε και σε ολόκληρη την πόλη να μετανοήσει και να ομολογήσει τις αμαρτίες της ενώπιον του Ιεχωβά Θεού, όπως και ο ίδιος· επιπροσθέτως, είχε και ένα συγκεκριμένο σχέδιο για το πώς να το πράξει, όπως φαίνεται και στις Γραφές: «Οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήσωσι, μηδέ ύδωρ να πίωσιν [...] και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών». Ως κυβερνήτης της πόλης, ο βασιλιάς της Νινευή κατείχε ύπατη θέση και δύναμη, και μπορούσε να κάνει ό,τι ήθελε. Ερχόμενος αντιμέτωπος με το άγγελμα του Ιεχωβά Θεού, θα μπορούσε να αγνοήσει το θέμα ή απλώς να μετανοήσει και να ομολογήσει τις αμαρτίες του μόνο

αυτός· όσο για το αν οι άνθρωποι στην πόλη επέλεγαν ή όχι να μετανοήσουν, θα μπορούσε να έχει αγνοήσει εντελώς το θέμα. Ωστόσο, ο βασιλιάς της Νινευή δεν έπραξε καθόλου αυτό. Όχι μόνο σηκώθηκε από τον θρόνο του, φόρεσε σακί, πασπάλισε εαυτόν με στάχτες, μετανοώντας για τις αμαρτίες του και ομολογώντας τις ενώπιον του Ιεχωβά Θεού, αλλά διέταξε και όλους τους ανθρώπους και τα ζωντανά της πόλης να πράξουν το ίδιο. Πρόσταξε, μάλιστα, τους ανθρώπους να «φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν». Μέσα από αυτή τη σειρά ενεργειών, ο βασιλιάς της Νινευή εκπλήρωσε πραγματικά αυτό που πρέπει να εκπληρώνει ένας κυβερνήτης. Η σειρά των ενεργειών του είναι τέτοια, που οποιοσδήποτε βασιλιάς της ιστορίας των ανθρώπων θα δυσκολευόταν να την επιτύχει, και, πράγματι, κανένας άλλος βασιλιάς δεν πέτυχε αυτά τα πράγματα. Οι ενέργειες αυτές μπορούν να αποκληθούν πρωτοφανείς στην ανθρώπινη ιστορία και αξίζουν να μνημονεύονται από την ανθρωπότητα και να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για αυτήν. Από τις απαρχές του ανθρώπινου γένους, κάθε βασιλιάς είχε οδηγήσει τους υπηκόους του στην αντίσταση και την εναντίωση προς τον Θεό. Κανείς ποτέ δεν είχε καθοδηγήσει τους υπηκόους του στο να ικετεύσουν τον Θεό να τους συγχωρέσει για την κακία τους, να λάβουν τη συγχώρηση του Ιεχωβά Θεού και να αποφύγουν την επικείμενη τιμωρία. Ο βασιλιάς της Νινευή, ωστόσο, κατάφερε να καθοδηγήσει τους υπηκόους του να στραφούν προς τον Θεό, να αφήσουν πίσω αμφοτέροι τους κακούς τρόπους τους και να εγκαταλείψουν τη βία των χεριών τους. Επιπλέον, στάθηκε επίσης ικανός να βάλει κατά μέρος τον θρόνο του και, σε αντάλλαγμα, ο Ιεχωβά Θεός άλλαξε γνώμη και ένιωσε τύψεις, ανακαλώντας την οργή Του και επιτρέποντας στους ανθρώπους της πόλης να επιζήσουν, προφυλάσσοντάς τους από την καταστροφή. Οι ενέργειες του βασιλιά μπορούν να χαρακτηριστούν μόνο ως σπάνιο θαύμα στην ιστορία του ανθρώπου, αλλά και πρότυπο παράδειγμα μιας διεφθαρμένης ανθρωπότητας, που μετανοεί για τις αμαρτίες της και τις ομολογεί ενώπιον του Θεού.

Ο Θεός βλέπει την ειλικρινή μετάνοια βαθιά στην καρδιά των κατοίκων της Νινευή

Αφού άκουσαν τη διακήρυξη του Θεού, ο βασιλιάς της Νινευή και οι υπήκοοί του εκπλήρωσαν μια σειρά ενεργειών. Ποια ήταν η φύση αυτών των ενεργειών και της συμπεριφοράς τους; Με άλλα λόγια, ποια ήταν η ουσία της διαγωγής τους στο σύνολό της; Για ποιον λόγο έπραξαν όσα έπραξαν; Στα μάτια του Θεού, είχαν μετανοήσει ειλικρινά —όχι μονάχα επειδή Τον ικέτευσαν με θέρμη και ομολόγησαν τις αμαρτίες τους ενώπιόν Του, αλλά και επειδή εγκατέλειψαν την κακή διαγωγή τους. Ενήργησαν κατ' αυτόν τον τρόπο, διότι, ακούγοντας τα λόγια του Θεού, αισθάνθηκαν απίστευτο τρόμο και πίστεψαν ότι Εκείνος επρόκειτο να πράξει στ' αλήθεια όσα είπε. Νηστεύοντας, φορώντας σακιά και καθήμενοι στις στάχτες, θέλησαν να δηλώσουν την προθυμία τους να αναμορφώσουν τους τρόπους τους και να απέχουν από την κακία και προσευχήθηκαν στον Ιεχωβά Θεό ώστε να συγκρατήσει τον θυμό Του, ικετεύοντάς Τον να ανακαλέσει την απόφασή Του και την καταστροφή που ετοιμαζόταν να πέσει πάνω τους. Εάν

εξετάσουμε το σύνολο της συμπεριφοράς τους, μπορούμε να δούμε ότι είχαν ήδη κατανοήσει πως οι προηγούμενες κακές πράξεις τους ήταν απεχθείς στον Ιεχωβά Θεό, καθώς και ότι είχαν κατανοήσει τον λόγο, για τον οποίο Εκείνος επρόκειτο να τους καταστρέψει σύντομα. Γι' αυτό όλοι ήθελαν να μετανοήσουν πλήρως, να απομακρυνθούν από τους κακούς τους τρόπους και να εγκαταλείψουν τη βία των χειρών τους. Με άλλα λόγια, μόλις έμαθαν τη διακήρυξη του Ιεχωβά Θεού, ο κάθε ένας τους ένωσε φόβο στην καρδιά του· δεν συνέχισαν την κακή διαγωγή τους, ούτε διέπρατταν πλέον τις πράξεις που απεχθανόταν τόσο ο Ιεχωβά Θεός. Επιπροσθέτως, ικέτευσαν τον Ιεχωβά Θεό να συγχωρήσει τις προηγούμενες αμαρτίες τους και να μην τους μεταχειριστεί σύμφωνα με τις προηγούμενες ενέργειές τους. Ήταν πρόθυμοι να μην εμπλακούν ποτέ ξανά σε κακές πράξεις, και να ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες του Ιεχωβά Θεού, προκειμένου να μπορέσουν να μην Τον εξοργίσουν ποτέ ξανά. Η μετάνοιά τους ήταν ειλικρινής και βαθιά. Πήγαζε από τα βάθη της καρδιάς τους και δεν ήταν προσποιητή, ούτε προσωρινή.

Μόλις ολόκληρος ο λαός της Νινευή, από τον βασιλιά μέχρι τους κοινούς θνητούς, έμαθαν ότι ο Ιεχωβά Θεός ήταν οργισμένος μαζί τους, ο Θεός μπορούσε να δει σαφώς και ξεκάθαρα κάθε μία από τις επακόλουθες ενέργειές τους και τη συμπεριφορά τους στο σύνολό της, καθώς και όλες τις αποφάσεις και επιλογές που έκαναν. Βλέποντας τη συμπεριφορά τους, ο Θεός άλλαξε γνώμη. Τι μπορεί να σκεφτόταν ο Θεός εκείνη ακριβώς τη στιγμή; Η Βίβλος μπορεί να σου απαντήσει την ερώτηση αυτή. Τα ακόλουθα λόγια καταγράφηκαν στις Γραφές: «Και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό» (Ιων. 3:10). Παρόλο που ο Θεός άλλαξε γνώμη, δεν υπήρχε τίποτα περίπλοκο ως προς τη σκέψη Του. Απλώς, μετέβη από την έκφραση του θυμού Του στον κατευνασμό του, και στη συνέχεια αποφάσισε να μην φέρει την καταστροφή στην πόλη της Νινευή. Ο λόγος για τον οποίο η απόφαση του Θεού —να απαλλάξει τους κατοίκους της Νινευή από την καταστροφή— ήταν τόσο γρήγορη, είναι ότι ο Θεός παρατήρησε την καρδιά του κάθε ανθρώπου της Νινευή. Είδε αυτό που έκρυβαν βαθιά μέσα στην καρδιά τους: την ειλικρινή τους μετάνοια και ομολογία για τις αμαρτίες τους, την ειλικρινή πίστη τους σε Εκείνον, τη βαθιά συναίσθησή τους ότι οι κακές τους πράξεις είχαν εξοργίσει τη διάθεσή Του και τον απορρέοντα φόβο για την επικείμενη τιμωρία από τον Ιεχωβά Θεό. Την ίδια στιγμή, ο Ιεχωβά Θεός άκουσε και τις προσευχές τους, οι οποίες πήγαζαν από τα βάθη της καρδιάς τους, να τον ικετεύουν να μην είναι πλέον θυμωμένος εναντίον τους, ώστε να καταφέρουν να αποφύγουν την καταστροφή. Όταν ο Θεός παρατήρησε όλα αυτά τα γεγονότα, σιγά-σιγά ο θυμός Του έσβησε. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλος ήταν πριν ο θυμός Του, βλέποντας την ειλικρινή μετάνοια στα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων αυτών, η καρδιά Του συγκινήθηκε και έτσι δεν μπορούσε να αντέξει να τους επιφέρει την καταστροφή, και έπαψε να είναι θυμωμένος μαζί τους. Αντ' αυτού, συνέχισε να

τείνει το έλεος και την ανεκτικότητα Του προς αυτούς, και εξακολούθησε να τους καθοδηγεί και να τους προσφέρει.

Εάν η πίστη σου στον Θεό είναι αληθινή, θα λαμβάνεις συχνά τη φροντίδα Του

Η αλλαγή των προθέσεων του Θεού προς τον λαό της Νινευή, δεν εμπεριείχε δισταγμούς ή οτιδήποτε αμφίσημο ή ασαφές. Μάλλον, ήταν μια μεταμόρφωση από τον καθαρό θυμό στην καθαρή ανεκτικότητα. Τούτη είναι μια πραγματική αποκάλυψη της ουσίας του Θεού. Ο Θεός δεν είναι ποτέ αμφίγνωμος ή διστακτικός στις πράξεις Του· οι αρχές και οι στόχοι πίσω από τις ενέργειές Του είναι όλα σαφή και ολοφάνερα, καθαρά και τέλεια, χωρίς την ανάμιξη κανενός απολύτως τεχνάσματος ή σκευωρίας. Με άλλα λόγια, η ουσία του Θεού δεν περιέχει σκοτάδι ή κακό. Ο Θεός θύμωσε με τους κατοίκους της Νινευή επειδή οι κακές τους πράξεις είχαν έλθει ενώπιον του βλέμματός Του· τη δεδομένη στιγμή, ο θυμός Του πήγαζε από την ουσία Του. Εντούτοις, όταν η οργή του Θεού διαλύθηκε, χαρίζοντας για άλλη μια φορά την ανεκτικότητά Του στον λαό της Νινευή, όλα όσα αποκάλυψε αποτελούσαν και πάλι τη δική Του ουσία. Το σύνολο της μεταβολής αυτής οφειλόταν σε μια αλλαγή στη στάση του ανθρώπου απέναντι στον Θεό. Κατά τη διάρκεια ολόκληρης αυτής της χρονικής περιόδου, η απρόσβλητη διάθεση του Θεού δεν άλλαξε, η ανεκτική ουσία του Θεού δεν άλλαξε, αλλά ούτε και η στοργική και ελεήμων ουσία Του. Όταν οι άνθρωποι διαπράττουν κακές πράξεις και προσβάλλουν τον Θεό, Εκείνος επιφέρει σε αυτούς τον θυμό Του. Όταν οι άνθρωποι μετανοούν πραγματικά, η γνώμη του Θεού αλλάζει, και ο θυμός Του παύει. Όταν οι άνθρωποι συνεχίζουν πεισματικά να εναντιώνονται στον Θεό, η οργή Του είναι ακατάπαυστη· λίγο-λίγο, η οργή Του θα πέσει πάνω τους ώσπου να καταστραφούν. Τούτη είναι η ουσία της διάθεσης του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν ο Θεός εκφράζει οργή ή έλεος και στοργικότητα, η διαγωγή, συμπεριφορά και στάση προς τον Θεό του ανθρώπου βαθιά μέσα του υπαγορεύουν αυτό που δηλώνεται μέσα από την αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού. Εάν ο Θεός υποβάλλει συνεχώς έναν άνθρωπο στην οργή Του, η καρδιά του συγκεκριμένου ανθρώπου αναμφισβήτητα εναντιώνεται στον Θεό. Επειδή αυτό το άτομο ποτέ δεν μετανόησε αληθινά, δεν έσκυψε το κεφάλι του ενώπιον του Θεού ούτε και πίστεψε πραγματικά στον Θεό, ποτέ δεν κέρδισε το έλεος και την ανεκτικότητά Του. Εάν κάποιος λαμβάνει συχνά τη φροντίδα του Θεού, το έλεος και την ανεκτικότητά Του, τότε, αναμφίβολα, ο άνθρωπος αυτός έχει αληθινή πίστη για τον Θεό μέσα στην καρδιά του, και η καρδιά του δεν εναντιώνεται στον Θεό. Μετανοεί συχνά και ειλικρινά ενώπιον του Θεού· ως εκ τούτου, ακόμα κι αν η πειθαρχία του Θεού πέφτει συχνά πάνω σε αυτόν τον άνθρωπο, η οργή Του δεν πρόκειται.

Ο σύντομος αυτός απολογισμός επιτρέπει στους ανθρώπους να κοιτάξουν την καρδιά του Θεού, να δουν την πραγματικότητα της ουσίας Του, να κατανοήσουν ότι ο θυμός του Θεού και οι αλλαγές της γνώμης Του δεν είναι χωρίς αιτία. Παρά την έντονη αντίφαση που επέδειξε ο Θεός όταν ήταν οργισμένος και όταν άλλαξε γνώμη, το οποίο

ωθεί τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι υπάρχει μεγάλη ασυνέπεια ή αντίθεση μεταξύ των δύο αυτών πτυχών της ουσίας του Θεού —του θυμού και της ανεκτικότητας Του— η στάση του Θεού απέναντι στη μετάνοια των κατοίκων της Νινευή, για μια ακόμα φορά, επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν μια άλλη πλευρά της αληθινής διάθεσης του Θεού. Η αλλαγή της γνώμης του Θεού επιτρέπει πραγματικά στην ανθρωπότητα να δει για άλλη μια φορά την αλήθεια του έλεους και της στοργικότητας του Θεού, καθώς και την αληθινή αποκάλυψη της ουσίας Του. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει ότι το έλεος και η στοργικότητα του Θεού δεν είναι μύθοι, ούτε κατασκευάσματα. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι, κατά τη δεδομένη στιγμή, τα συναισθήματα του Θεού ήταν αληθινά, όπως και η αλλαγή της γνώμης Του —ο Θεός παραχώρησε πράγματι, για άλλη μια φορά, το έλεος και την ανεκτικότητά Του στην ανθρωπότητα.

Η αληθινή μετάνοια στις καρδιές των κατοίκων της Νινευή κερδίζει το έλεος του Θεού και αλλάζει το ίδιο το αποτέλεσμα τους

Υπήρξε κάποια αντίφαση μεταξύ της αλλαγής της γνώμης του Θεού και της οργής Του; Φυσικά και όχι! Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι η ανεκτικότητα του Θεού τη συγκεκριμένη στιγμή είχε την αιτία της. Ποια μπορεί να είναι αυτή; Είναι αυτή που δίνεται στη Βίβλο: «Κάθε άνθρωπος απομακρύνθηκε από τον κακό δρόμο του» και «εγκατέλειψε τη βία των χεριών του».

Η έκφραση «κακός δρόμος» δεν αναφέρεται σε κάποια χούφτα κακών πράξεων, αλλά στο κακό από το οποίο πηγάζει η συμπεριφορά των ανθρώπων. «Η απομάκρυνση από τον κακό δρόμο» σημαίνει ότι οι εν λόγω άνθρωποι δεν θα διαπράξουν ποτέ ξανά τις συγκεκριμένες πράξεις. Με άλλα λόγια, ποτέ ξανά δεν θα συμπεριφερθούν με τον κακό αυτόν τρόπο· η μέθοδος, η πηγή, ο στόχος, η πρόθεση και η αρχή των ενεργειών τους έχουν όλα αλλάξει· ποτέ ξανά δεν θα χρησιμοποιήσουν εκείνες τις μεθόδους και αρχές για να χαρίσουν ευχαρίστηση και ευτυχία στις καρδιές τους. Το «εγκαταλείπουν» στο «εγκαταλείπουν τη βία των χεριών τους» σημαίνει να βάλουν κατά μέρος ή να πετάξουν, να χωρίσουν εντελώς από το παρελθόν και να μην γυρίσουν ποτέ πίσω. Όταν οι κάτοικοι της Νινευή εγκατέλειψαν τη βία των χεριών τους, τούτο απέδειξε και αντιπροσώπευσε την αληθινή μετάνοιά τους. Ο Θεός παρατηρεί τόσο την εξωτερική εμφάνιση των ανθρώπων, όσο και την καρδιά τους. Όταν ο Θεός παρατήρησε πέρα από κάθε αμφιβολία την αληθινή μετάνοια στις καρδιές των κατοίκων της Νινευή, καθώς και ότι είχαν αφήσει τους κακούς τρόπους τους και είχαν εγκαταλείψει τη βία των χεριών τους, άλλαξε γνώμη. Τούτο σημαίνει ότι η διαγωγή και συμπεριφορά των ανθρώπων αυτών και οι διάφοροι τρόποι τους να κάνουν τα πράγματα, καθώς και η αληθινή ομολογία και μετάνοιά τους για τις αμαρτίες στην καρδιά τους, ώθησαν τον Θεό να αλλάξει τη γνώμη και τις προθέσεις Του, να ανακαλέσει την απόφασή Του και να μην τους τιμωρήσει ούτε να τους καταστρέψει. Έτσι, ο λαός της Νινευή πέτυχε ένα διαφορετικό αποτέλεσμα για τον εαυτό του. Εξαγόρασαν τις ίδιες τους τις ζωές και

ταυτόχρονα κέρδισαν το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού, οπότε και ο Θεός ανακάλεσε την οργή Του.

Δεν σπανίζει το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού, όμως σπανίζει η αληθινή μετάνοια του ανθρώπου

Ανεξάρτητα από το πόσο θυμωμένος ήταν ο Θεός με τους κατοίκους της Νινευή, αμέσως μόλις εκείνοι κήρυξαν νηστεία, μετανοώντας εν σάκκω και σποδῶ, η καρδιά Του άρχισε να μαλακώνει, και Εκείνος άρχισε να αλλάζει γνώμη. Όταν τους διακήρυξε ότι επρόκειτο να καταστρέψει την πόλη τους —τη στιγμή που προηγήθηκε της ομολογίας και της μετάνοιάς τους για τις αμαρτίες τους— ο Θεός εξακολουθούσε να είναι θυμωμένος μαζί τους. Μετά την εκτέλεση μιας σειράς από πράξεις μετανοίας, ο θυμός του Θεού για τον λαό της Νινευή μεταμορφώθηκε σταδιακά σε έλεος και ανεκτικότητα προς εκείνους. Δεν υπάρχει τίποτε αντιφατικό σχετικά με την συμπτωματική αποκάλυψη των δύο αυτών πτυχών της διάθεσης του Θεού στο ίδιο γεγονός. Πώς, λοιπόν, μπορεί κάποιος να κατανοήσει και να γνωρίσει αυτήν την έλλειψη αντιφατικότητας; Ο Θεός διατύπωσε και αποκάλυψε με τη σειρά κάθε μία από τις δύο αυτές εκ διαμέτρου αντίθετες ουσίες, καθώς οι άνθρωποι της Νινευή μετανοούσαν, επιτρέποντας στους ανθρώπους να δουν την πραγματικότητα και το απρόσβλητο της ουσίας του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποίησε τη στάση Του, για να πει στους ανθρώπους τα εξής: Δεν είναι ότι ο Θεός δεν ανέχεται τους ανθρώπους, ή ότι δεν θέλει να τους δείξει έλεος· αντίθετα, είναι ότι σπανίως μετανοούν πραγματικά απέναντι στον Θεό, και είναι σπάνιο να απομακρυνθούν πραγματικά οι άνθρωποι από τους κακούς τρόπους τους και να εγκαταλείψουν τη βία των χεριών τους. Με άλλα λόγια, όταν ο Θεός είναι θυμωμένος με τον άνθρωπο, ελπίζει ότι ο άνθρωπος θα είναι ικανός να μετανοήσει αληθινά και πράγματι ελπίζει να δει την πραγματική μετάνοια του ανθρώπου, οπότε και θα συνεχίσει να παρέχει ελεύθερα το έλεος και την ανεκτικότητά Του σε αυτόν. Τούτο σημαίνει ότι η κακή διαγωγή του ανθρώπου επισύρει την οργή του Θεού, ενώ το έλεος και η ανεκτικότητά Του απονέμονται σε όσους ακούν τον Θεό και μετανοούν πραγματικά ενώπιόν Του, σε όσους μπορούν να απομακρυνθούν από τους κακούς τρόπους τους και μπορούν να εγκαταλείψουν τη βία των χεριών τους. Η στάση του Θεού αποκαλύφθηκε πολύ καθαρά στη μεταχείρισή Του προς τους κατοίκους της Νινευή: Το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού δεν είναι καθόλου δύσκολο να επιτευχθούν, και αυτό που απαιτεί Εκείνος είναι η αληθινή μετάνοια του ανθρώπου. Όσο οι άνθρωποι απομακρύνονται από τους κακούς τους τρόπους και εγκαταλείπουν τη βία των χεριών τους, ο Θεός αλλάζει τη γνώμη και τη στάση Του απέναντί τους.

Η δίκαιη διάθεση του δημιουργού είναι πραγματική και ζωντανή

Όταν ο Θεός άλλαξε στάση απέναντι στον λαό της Νινευή, το έλεος και η ανεκτικότητά Του ήταν ένα ψεύτικο προκάλυμμα; Φυσικά και όχι! Τότε, τι καταδεικνύει η μετάβαση μεταξύ των δύο αυτών πτυχών της διάθεσης του Θεού κατά την

αντιμετώπιση της συγκεκριμένης κατάστασης; Η διάθεση του Θεού αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σύνολο —δεν είναι καθόλου διαιρεμένη. Ανεξάρτητα από το αν Εκείνος εκφράζει θυμό ή έλεος και ανεκτικότητα προς τους ανθρώπους, όλα αποτελούν εκφράσεις της δίκαιης διάθεσής Του. Η διάθεση του Θεού είναι ζωτική και ολοφάνερη, κι Αυτός αλλάζει τις σκέψεις και τη στάση Του ανάλογα με τον τρόπο εξέλιξης των πραγμάτων. Η μεταβολή της στάσης Του προς τους κατοίκους της Νινευή διδάσκει στην ανθρωπότητα ότι έχει τις δικές Του σκέψεις και ιδέες· δεν είναι ρομπότ ούτε πηλίνο αγαλματάκι, αλλά ο ίδιος ο ζωντανός Θεός. Μπορούσε να είναι θυμωμένος με τον λαό της Νινευή, ακριβώς όπως μπορούσε να συγχωρήσει το παρελθόν του λόγω της στάσης του· μπορούσε να αποφασίσει να φέρει δυστυχίες στους κατοίκους της Νινευή και μπορούσε, επίσης να αλλάξει την απόφασή Του χάρη στη μετάνοιά τους. Στους ανθρώπους αρέσει να εφαρμόζουν αυστηρά κανόνες, και να χρησιμοποιούν αυτούς τους κανόνες για να οριοθετήσουν και να ορίσουν τον Θεό, όπως και τους αρέσει να χρησιμοποιούν τύπους προκειμένου να επιχειρήσουν να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού. Γι' αυτό, όσον αφορά τον τομέα της ανθρώπινης σκέψης, ο Θεός δεν σκέφτεται ούτε και διαθέτει καμιά ουσιαστική ιδέα. Όμως, στην πραγματικότητα, οι σκέψεις του Θεού τελούν υπό συνεχή μεταβολή, ανάλογα με τις αλλαγές στα πράγματα και τα περιβάλλοντα. Κατά τη διάρκεια της μεταβολής των σκέψεων αυτών, αποκαλύπτονται διαφορετικές πτυχές της ουσίας του Θεού. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μεταβολής, τη στιγμή ακριβώς που ο Θεός αλλάζει γνώμη, αυτό που δείχνει στο ανθρώπινο γένος είναι η αληθινή ύπαρξη της ζωής Του, καθώς και ότι η δίκαιη διάθεσή Του είναι γεμάτη δυναμική ζωτικότητα. Ταυτόχρονα, ο Θεός χρησιμοποιεί τις ίδιες τις αληθινές Του αποκαλύψεις, προκειμένου να αποδείξει στην ανθρωπότητα την πραγματικότητα της ύπαρξης της οργής, του ελέους, της στοργικότητας και της ανεκτικότητάς Του. Η ουσία Του αποκαλύπτεται ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος, ανάλογα με τον τρόπο εξέλιξης των πραγμάτων. Διαθέτει την οργή του λιονταριού, και το έλεος και την ανεκτικότητα μιας μητέρας. Κανείς άνθρωπος δεν επιτρέπεται να αμφισβητήσει, να παραβιάσει, να αλλάξει ή να στρεβλώσει τη δίκαιη διάθεσή Του. Μεταξύ όλων των ζητημάτων και όλων των πραγμάτων, η δίκαιη διάθεση του Θεού —δηλαδή η οργή και το έλεός Του— μπορεί να αποκαλυφθεί ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος. Ο Θεός εκφράζει έντονα τις πτυχές αυτές σε κάθε γωνιά ολόκληρης της δημιουργίας και τις εφαρμόζει με ζωντάνια σε κάθε στιγμή που περνά. Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν περιορίζεται από τον χρόνο ή τον χώρο· με άλλα λόγια, η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν εκφράζεται μηχανικά ούτε αποκαλύπτεται σύμφωνα με τους περιορισμούς του χρόνου ή του χώρου, αλλά, αντίθετα, με απόλυτη ευκολία, και ανά πάσα στιγμή και παντού. Όταν βλέπεις τον Θεό να αλλάζει γνώμη και να παύει να δηλώνει την οργή Του, αποφεύγοντας να καταστρέψει την πόλη της Νινευή, μπορείς να πεις ότι ο Θεός είναι απλώς φιλεύσπλαχνος και στοργικός; Μπορείς να πεις ότι η οργή του Θεού αποτελείται από κενά λόγια; Όταν ο Θεός εκδηλώνει βίαιη οργή και αποσύρει το έλεός Του, μπορείς να πεις ότι δεν αισθάνεται αληθινή αγάπη προς την ανθρωπότητα; Αυτή η βίαιη οργή

εκφράζεται από τον Θεό ως απάντηση στις κακές πράξεις των ανθρώπων· η οργή Του δεν έχει ψεγάδια. Η καρδιά του Θεού συγκινείται ως απάντηση στη μετάνοια των ανθρώπων, και η μετάνοια αυτή είναι εκείνη που μεταβάλλει τη γνώμη Του. Όταν νιώθει συγκινημένος, όταν αλλάζει η γνώμη Του, καθώς και όταν δείχνει το έλεος και την ανεκτικότητα Του προς τον άνθρωπο, όλα αυτά δεν έχουν κανένα απολύτως ψεγάδι· είναι καθαρά, αγνά, τέλεια και ανόθευτα. Η ανεκτικότητα του Θεού είναι αυτό ακριβώς: ανεκτικότητα· ακριβώς όπως και το έλεός Του δεν είναι τίποτε άλλο παρά έλεος. Η διάθεσή Του αποκαλύπτει οργή ή έλεος και ανεκτικότητα, ανάλογα με τη μετάνοια του ανθρώπου και τις μεταβολές στη διαγωγή του. Ανεξάρτητα από το τι αποκαλύπτει και εκφράζει Εκείνος, όλα είναι αγνά και ειλικρινή· η ουσία τους είναι διαφορετική από εκείνη οποιουδήποτε πράγματος στη δημιουργία. Όταν ο Θεός εκφράζει τις αρχές που διέπουν τις ενέργειές Του, αυτές είναι απαλλαγμένες από οποιαδήποτε ψεγάδια ή ατέλειες, όπως και οι σκέψεις Του, οι ιδέες Του, και κάθε απόφαση που λαμβάνει και κάθε ενέργεια που κάνει. Εφόσον έτσι αποφάσισε ο Θεός και εφόσον έτσι έπραξε, έτσι ολοκληρώνει και τα εγχειρήματά Του. Τα αποτελέσματα των εγχειρημάτων Του είναι ορθά και αλάνθαστα, ακριβώς διότι και η πηγή τους είναι αψεγάδιαστη και τέλεια. Η οργή του Θεού είναι αψεγάδιαστη. Ομοίως, το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού —τα οποία δεν κατέχει κανένα ον μέσα σ’ όλη τη δημιουργία— είναι άγια και αψεγάδιαστα, και μπορούν να αντέξουν στην ενδελεχή μελέτη και την εμπειρία.

Μέσα από την κατανόηση της ιστορίας της Νινευή, βλέπετε πλέον την άλλη πλευρά της ουσίας της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Βλέπετε την άλλη πλευρά της μοναδικής δίκαιης διάθεσης του Θεού; Υπάρχει κάποιος μέσα στην ανθρωπότητα, που να διαθέτει το συγκεκριμένο είδος διάθεσης; Μήπως κάποιος διαθέτει αυτό το είδος οργής, την οργή του Θεού; Έχει κάποιος το ανάλογο έλεος και την ανάλογη ανεκτικότητα με του Θεού; Ποιος, από τη δημιουργία, μπορεί να συγκεντρώσει τόσο μεγάλη οργή και να αποφασίσει να καταστρέψει ή να προκαλέσει καταστροφή στην ανθρωπότητα; Και ποιος έχει τα προσόντα να παραχωρήσει έλεος στον άνθρωπο, να ανεχτεί και να συγχωρήσει, αλλάζοντας, έτσι, την προηγούμενη απόφασή του να τον καταστρέψει; Ο Δημιουργός εκφράζει τη δίκαιη διάθεσή Του μέσα από τις δικές Του μοναδικές μεθόδους και αρχές και δεν υπόκειται στον έλεγχο ή τους περιορισμούς κανενός ανθρώπου, γεγονότος ή πράγματος. Χάρη στη μοναδική διάθεσή Του, κανείς δεν είναι ικανός να Του αλλάξει σκέψεις και ιδέες, ούτε και να Τον πείσει να αλλάξει οποιαδήποτε από τις αποφάσεις Του. Ολόκληρη η συμπεριφορά και οι σκέψεις που διέπουν ολόκληρη τη δημιουργία υπάρχουν κάτω από την κρίση της δίκαιης διάθεσής Του. Κανείς δεν μπορεί να ελέγξει κατά πόσο ασκεί οργή ή έλεος· μόνο η ουσία του Δημιουργού —ή με άλλα λόγια, η δίκαιη διάθεση του Δημιουργού— μπορεί να το αποφασίσει αυτό. Τούτη είναι η μοναδική φύση της δίκαιης διάθεσης του Δημιουργού!

Μέσω της ανάλυσης και της κατανόησης της μεταβολής της στάσης του Θεού προς τον λαό της Νινευή, είστε ικανοί να χρησιμοποιήσετε τη λέξη «μοναδικός», προκειμένου να περιγράψετε το έλεος που βρίσκεται μέσα στη δίκαιη διάθεση του Θεού; Είπαμε

προηγουμένως ότι η οργή του Θεού αποτελεί μια πτυχή της ουσίας της μοναδικής δίκαιης διάθεσής Του. Τώρα θα ορίσω δύο πτυχές —την οργή του Θεού και το έλεός Του— ως τη δίκαιη διάθεσή Του. Η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι αγία· δεν ανέχεται προσβολές ή αμφισβητήσεις· είναι κάτι που δεν κατέχει κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα. Ανήκει μόνο και αποκλειστικά στον Θεό. Τούτο σημαίνει ότι η οργή του Θεού είναι αγία και απρόσβλητη. Παρομοίως, η άλλη όψη της δίκαιης διάθεσης του Θεού —το έλεός Του— είναι άγιο και αδύνατον να υβρισθεί. Κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα δεν μπορεί να αντικαταστήσει ή να εκπροσωπήσει τον Θεό στις πράξεις Του, ούτε και θα μπορούσε κανείς να Τον έχει αντικαταστήσει ή να Τον έχει εκπροσωπήσει στην καταστροφή των Σοδόμων ή τη σωτηρία της Νινευή. Τούτη είναι η αληθινή έκφραση της μοναδικής δίκαιης διάθεσης του Θεού.

Τα ειλικρινή αισθήματα του Δημιουργού απέναντι στην ανθρωπότητα

Οι άνθρωποι λένε συχνά ότι δεν είναι εύκολο να γνωρίσεις τον Θεό. Εγώ, παρόλα αυτά, λέω ότι η γνώση του Θεού δεν είναι καθόλου δύσκολη υπόθεση, διότι ο Θεός προβάλλει συχνά τα έργα Του για να τα βλέπει ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν σταμάτησε ποτέ τον διάλογό Του με το ανθρώπινο γένος, δεν απέκρυψε ποτέ τον εαυτόν Του από τον άνθρωπο, ούτε και κρύφτηκε. Οι σκέψεις, οι ιδέες, τα λόγια και τα έργα Του —τα πάντα αποκαλύπτονται στην ανθρωπότητα. Επομένως, όσο ο άνθρωπος επιθυμεί να γνωρίσει τον Θεό, μπορεί να φτάσει στην κατανόηση και τη γνώση Του μέσα από κάθε είδους τρόπο και μέθοδο. Ο λόγος για τον οποίο ο άνθρωπος σκέφτεται τυφλά ότι ο Θεός τον αποφεύγει επίτηδες, ότι έχει αποκρύψει σκοπίμως τον Εαυτόν Του από την ανθρωπότητα και ότι δεν έχει καμία πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να Τον καταλάβει και να Τον γνωρίσει, είναι επειδή δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Θεός, ούτε και επιθυμεί να Τον κατανοήσει. Ακόμα δε περισσότερο από αυτό, ο άνθρωπος δεν νοιάζεται για τις σκέψεις, τα λόγια ή τα έργα του Δημιουργού... Ειλικρινά, αν κάποιος απλώς χρησιμοποιεί τον ελεύθερο χρόνο του για να εστιάσει και να κατανοήσει τα λόγια ή τα έργα του Δημιουργού, δίνοντας απλώς λίγη προσοχή στις σκέψεις του Δημιουργού και τη φωνή της καρδιάς Του, δεν θα του είναι δύσκολο να συνειδητοποιήσει ότι οι σκέψεις, τα λόγια και τα έργα του Δημιουργού είναι ορατά και ξεκάθαρα. Ομοίως, ελάχιστη προσπάθεια θα χρειαστεί για να συνειδητοποιήσει ότι ο Δημιουργός βρίσκεται συνεχώς μεταξύ των ανθρώπων, πάντοτε σε διάλογο με τον άνθρωπο και το σύνολο της δημιουργίας και ότι καθημερινά επιτελεί νέα έργα. Η ουσία και η διάθεσή Του εκφράζονται μέσα από τον διάλογό Του με τον άνθρωπο· οι σκέψεις και ιδέες Του αποκαλύπτονται ολοκληρωτικά μέσα από τα έργα Του· συνοδεύει και παρατηρεί το ανθρώπινο γένος ανά πάσα στιγμή. Μιλά ήσυχα στην ανθρωπότητα και σε όλη τη δημιουργία με τα σιωπηλά λόγια Του: «Βρίσκομαι στους ουρανούς, και βρίσκομαι ανάμεσα στη δημιουργία Μου. Παρακολουθώ· περιμένω· βρίσκομαι στο πλευρό σου...» Τα χέρια Του είναι ζεστά και δυνατά· τα βήματά Του, ελαφρά· η φωνή Του, απαλή και

χαριτωμένη· η μορφή Του πηγαινοέρχεται, αγκαλιάζοντας ολόκληρο το ανθρώπινο γένος· η φυσιογνωμία Του είναι ωραία και ευγενής. Δεν έφυγε ποτέ, ποτέ δεν εξαφανίστηκε. Μέρα και νύχτα, είναι ο μόνιμος σύντροφος της ανθρωπότητας, ο οποίος δεν φεύγει ποτέ το πλευρό της. Η αφοσιωμένη φροντίδα και η ιδιαίτερη στοργή Του για την ανθρωπότητα, καθώς και η αληθινή ανησυχία και αγάπη Του για τον άνθρωπο, απεικονίστηκαν κομμάτι-κομμάτι καθώς έσωζε την πόλη της Νινευή. Συγκεκριμένα, ο διάλογος μεταξύ του Ιεχωβά Θεού και του Ιωνά αποκάλυψε πλήρως την τρυφερότητα του Δημιουργού για την ανθρωπότητα που ο ίδιος δημιούργησε. Μέσα από τα λόγια αυτά, μπορείς να αποκτήσεις βαθιά κατανόηση των ειλικρινών αισθημάτων του Θεού για το ανθρώπινο γένος...

Το παρακάτω εδάφιο καταγράφηκε στο Βιβλίο του Ιωνά 4:10-11: «Και είπε Ιεχωβά, Συ συμπόνεσες την κολοκύνθη, διά την οποίαν δεν εκοπίσας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν να αυξήση, ήτις εγεννήθη εν μιά νυκτί και εν μιά νυκτί εχάθη. Και εγώ δεν έπρεπε να συμπονέσω τη Νινευή, την πόλιν τη μεγάλη, εν ή υπάρχουνσι πλειότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες δεν διακρίνουνσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, και κτήνη πολλά;» Τούτα είναι τα πραγματικά λόγια του Ιεχωβά Θεού, τα οποία καταγράφηκαν από μια συνομιλία μεταξύ του Θεού και του Ιωνά. Παρόλο που ο διάλογος είναι σύντομος, είναι γεμάτος από την έγνοια του Δημιουργού για την ανθρωπότητα και την απροθυμία Του να την εγκαταλείψει. Τα λόγια αυτά εκφράζουν την αληθινή στάση και τα αισθήματα που κρατά ο Θεός μέσα στην καρδιά Του για τη δημιουργία Του. Μέσα από αυτά τα λόγια, τα οποία είναι ξεκάθαρα και ακριβή και όμοιά τους σπάνια ακούγονται από τον άνθρωπο, ο Θεός δηλώνει τις αληθινές προθέσεις Του για την ανθρωπότητα. Ο διάλογος αυτός αντιπροσωπεύει τη στάση, που κράτησε ο Θεός απέναντι στον λαό της Νινευή —αλλά για τι είδους στάση πρόκειται; Είναι η στάση που κράτησε απέναντι στον λαό της Νινευή πριν και μετά τη μετάνοιά τους, και η στάση με την οποία μεταχειρίζεται την ανθρωπότητα. Μέσα σ' αυτά τα λόγια βρίσκονται οι σκέψεις Του και η διάθεσή Του.

Ποιες σκέψεις του Θεού αποκαλύπτονται μέσα από αυτά τα λόγια; Εάν προσέξετε τις λεπτομέρειες καθώς διαβάσετε, δεν θα σας είναι δύσκολο να παρατηρήσετε ότι χρησιμοποιεί το ρήμα «λυπάμαι»· η χρήση της λέξης αυτής δείχνει την πραγματική στάση του Θεού απέναντι στο ανθρώπινο γένος.

Από το επίπεδο της κυριολεκτικής σημασίας, οι άνθρωποι μπορούν να ερμηνεύσουν το ρήμα «λυπάμαι» με διάφορους τρόπους: πρώτον, σημαίνει «αγαπώ και προστατεύω, νοιώθω τρυφερότητα για κάτι»· δεύτερον, σημαίνει «αγαπώ στοργικά» και, τέλος, σημαίνει «είμαι απρόθυμος να βλάψω κάτι και ανίκανος να αντέξω να το κάνω». Εν ολίγοις, το ρήμα αυτό υπονοεί τρυφερή στοργή και αγάπη, καθώς και απροθυμία να εγκαταλειφθεί κάποιος ή κάτι· υπονοεί το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού προς τον άνθρωπο. Ο Θεός χρησιμοποίησε αυτήν τη λέξη, η οποία είναι μια λέξη που λέγεται συνεχώς από τους ανθρώπους, και που όμως είναι επίσης σε θέση να ξεγυμνώνει τη φωνή της καρδιάς του Θεού και τη στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα.

Αν και η πόλη της Νινευή ήταν γεμάτη με ανθρώπους εξίσου διεφθαρμένους, κακούς και βίαιους με αυτούς των Σοδόμων, η μετάνοιά τους ώθησε τον Θεό να αλλάξει γνώμη και να αποφασίσει να μην τους καταστρέψει. Επειδή ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισαν τα λόγια και τις εντολές του Θεού επέδειξε μια στάση που ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με αυτή των πολιτών των Σοδόμων, και λόγω της έντιμης υποταγής τους στον Θεό και της έντιμης μετάνοιας για τις αμαρτίες τους, καθώς και της πραγματικής και ειλικρινούς από κάθε άποψη συμπεριφοράς τους, ο Θεός, για άλλη μια φορά, εξέφρασε το ειλικρινές έλεός Του και τους το παραχώρησε. Κανείς δεν μπορεί να αντιγράψει αυτό που ο Θεός χαρίζει στην ανθρωπότητα ή το έλεος του Θεού για την ανθρωπότητα, και κανείς άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να διαθέτει το έλεος του Θεού, την ανεκτικότητα ή τα ειλικρινή αισθήματά Του προς το ανθρώπινο γένος. Υπάρχει κάποιος που να θεωρείς σπουδαίο ή ακόμα και υπεράνθρωπο, ο οποίος, από κάπου ψηλά, και μιλώντας ως σπουδαίος άνθρωπος ή επί του ανώτατου σημείου, θα έκανε το συγκεκριμένο είδος δήλωσης στην ανθρωπότητα ή τη δημιουργία; Ποιος, από το ανθρώπινο γένος, μπορεί να γνωρίζει την κατάσταση της ανθρώπινης ζωής όπως την παλάμη του; Ποιος μπορεί να φέρει το βάρος και την ευθύνη για την ύπαρξη της ανθρωπότητας; Ποιος έχει τα προσόντα να διακηρύξει την καταστροφή μιας πόλης; Και ποιος έχει τα προσόντα να συγχωρήσει μια πόλη; Ποιος μπορεί να πει ότι συμπονά τη δημιουργία του; Μόνο ο Δημιουργός! Μόνο ο Δημιουργός νοιώθει οίκτο γι' αυτήν την ανθρωπότητα. Μόνο ο Δημιουργός δείχνει τρυφερότητα προς την ανθρωπότητα αυτή. Μόνο ο Δημιουργός διατηρεί μια αληθινή, αδιάρρηκτη στοργή για αυτήν την ανθρωπότητα. Ομοίως, μόνο ο Δημιουργός μπορεί να παραχωρεί έλεος σ' αυτή την ανθρωπότητα και να συμπονά όλη τη δημιουργία Του. Η καρδιά του σκιρτά και πονά σε κάθε μία από τις πράξεις του ανθρώπου: Νοιώθει οργισμένος και συντετριμμένος, και θλίβεται εξαιτίας του κακού και της διαφθοράς του ανθρώπου· αισθάνεται ευχαριστημένος, περιχαρής, επιεικής και ευφρόσυνος για τη μετάνοια και την πίστη του ανθρώπου· κάθε μία από τις σκέψεις και τις ιδέες Του υπάρχει για το ανθρώπινο γένος και περιστρέφεται γύρω του· αυτό που είναι και έχει εκφράζεται εξ ολοκλήρου προς χάριν της ανθρωπότητας· το σύνολο των συναισθημάτων Του είναι συνυφασμένο με την ύπαρξή της. Προς χάριν της ανθρωπότητας, ταξιδεύει σπεύδοντας παντού· σιωπηλά, χαρίζει κάθε κομμάτι της ζωής Του· αφιερώνει κάθε λεπτό και δευτερόλεπτο της ζωής Του... Ποτέ δεν ήξερε πώς να αγαπά τη δική Του ζωή, όμως πάντα συμπονούσε το ανθρώπινο γένος που ο ίδιος δημιούργησε... Δίνει όλα όσα έχει στην ανθρωπότητα αυτή... Χαρίζει άνευ όρων και χωρίς προσδοκία ανταμοιβής το έλεος και την ανεκτικότητά Του. Πράττει τούτο, αποκλειστικά και μόνο ώστε η ανθρωπότητα να μπορεί να συνεχίσει να επιβιώνει ενώπιον των οφθαλμών Του, λαμβάνοντας την πρόνοιά Του για τη ζωή. Πράττει τούτο αποκλειστικά και μόνο ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει κάποτε να υποταχθεί ενώπιόν Του και να αναγνωρίσει ότι Εκείνος είναι Αυτός που τροφοδοτεί την ύπαρξη του ανθρώπου και συνδράμει τη ζωή ολόκληρης της δημιουργίας.

Ο Δημιουργός εκφράζει τα πραγματικά Του αισθήματα για την ανθρωπότητα

Ο διάλογος αυτός μεταξύ του Ιεχωβά Θεού και του Ιωνά αποτελεί, χωρίς καμία αμφιβολία, έκφραση των πραγματικών αισθημάτων του Δημιουργού για την ανθρωπότητα. Από τη μία πλευρά, ενημερώνει τους ανθρώπους για την κατανόηση του Δημιουργού προς όλη τη δημιουργία, που τελεί υπό την κυριαρχία Του· όπως είπε ο Ιεχωβά Θεός: «Και εγώ δεν έπρεπε να συμπονέσω τη Νινευή, την πόλιν τη μεγάλη, εν ή υπάρχουνσι πλείοτεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες δεν διακρίνουνσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, και κτήνη πολλά;» Με άλλα λόγια, η κατανόηση της Νινευή από τον Θεό απέχει πολύ από το να είναι επιπόλαιη. Δεν γνώριζε απλώς τον αριθμό των έμβιων όντων μέσα στην πόλη (συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων και των ζώων), αλλά ήξερε και πόσοι δεν μπορούσαν να διακρίνουν το δεξί από το αριστερό χέρι τους —δηλαδή, πόσα παιδιά και νέοι βρίσκονταν εκεί. Τούτο αποτελεί ατράνταχτη απόδειξη της ολοκληρωτικής κατανόησης του Θεού προς το ανθρώπινο γένος. Από την άλλη πλευρά, ο διάλογος αυτός πληροφορεί τους ανθρώπους για τη στάση του Δημιουργού απέναντι στην ανθρωπότητα, δηλαδή το βάρος που ασκεί η ανθρωπότητα στην καρδιά του Δημιουργού. Ακριβώς όπως είπε και ο Ιεχωβά Θεός: «Συ συμπόνεσες την κολοκύνθη, διά την οποίαν δεν εκοπίασας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν να αυξήση, ήτις εγεννήθη εν μιά νυκτί και εν μιά νυκτί εχάθη. Και εγώ δεν έπρεπε να συμπονέσω τη Νινευή, την πόλιν τη μεγάλη [...];» Τούτα είναι τα λόγια μομφής του Ιεχωβά Θεού προς τον Ιωνά, αλλά είναι όλα αληθινά.

Παρόλο που στον Ιωνά είχε ανατεθεί να κηρύξει τα λόγια του Ιεχωβά Θεού στον λαό της Νινευή, εκείνος δεν κατανόησε τις προθέσεις του Ιεχωβά Θεού, ούτε κατανόησε τις ανησυχίες και τις προσδοκίες Του για τον λαό της πόλης. Με αυτή την επίπληξη, ο Θεός ήθελε να του πει ότι η ανθρωπότητα αποτελούσε προϊόν των ίδιων των χεριών του Θεού, και ότι Εκείνος είχε δαπανήσει σκληρή προσπάθεια για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, ότι κάθε άνθρωπος ξεχωριστά έφερε στους ώμους του τις προσδοκίες του Θεού και ότι κάθε άνθρωπος ξεχωριστά απολάμβανε τη συνδρομή της ζωής του Θεού· και για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, ο Θεός είχε πληρώσει το τίμημα της επίπονης προσπάθειας. Η επίπληξη αυτή δίδαξε επίσης τον Ιωνά ότι ο Θεός συμπονούσε την ανθρωπότητα, η οποία ήταν το έργο των ίδιων των χεριών Του, όπως ακριβώς και ο ίδιος ο Ιωνάς συμπονούσε την κολοκύνθη. Και σε καμία περίπτωση δεν θα εγκατέλειπε την ανθρωπότητα ελαφρά τη καρδιά, ή μέχρι την τελευταία δυνατή στιγμή, καθώς, μάλιστα, υπήρχαν τόσο πολλά παιδιά και αθώα ζωντανά μέσα στην πόλη. Όταν ήρθε αντιμέτωπος με αυτά τα νεαρά και αδαή προϊόντα της δημιουργίας του Θεού τα οποία δεν μπορούσαν καν να διακρίνουν το δεξί από το αριστερό τους χέρι, ήταν ακόμη πιο ασύλληπτο ο Θεός να τερμάτιζε τη ζωή τους, καθορίζοντας το αποτέλεσμά τους με τέτοιο βιαστικό τρόπο. Ο Θεός ήλπιζε να τα δει να μεγαλώνουν· ήλπιζε ότι δεν θα έπαιρναν τον ίδιο δρόμο με τους πρεσβυτέρους τους, ότι δεν θα χρειαζόταν να ακούσουν και πάλι την

προειδοποίηση του Ιεχωβά Θεού και ότι θα γίνονταν μάρτυρες του παρελθόντος της Νινευή. Ακόμα περισσότερο, ο Θεός ήλπιζε να δει τη Νινευή μετά την μετάνοια και να παρακολουθήσει το μέλλον της μετά τη μετάνοια αυτής, και, το πιο σημαντικό, να δει για άλλη μια φορά τη Νινευή να ζει υπό το δικό Του έλεος. Γι' αυτό, στα μάτια του Θεού, εκείνα τα όντα της δημιουργίας που δεν μπορούσαν να διακρίνουν το δεξί από το αριστερό χέρι τους, αποτελούσαν το μέλλον της Νινευή. Θα επωμίζονταν το άξιο καταφρόνησης παρελθόν της Νινευή, ακριβώς όπως θα αναλάμβαναν και το σημαντικό καθήκον να γίνουν μάρτυρες και του παρελθόντος και του μέλλοντος της Νινευή, υπό την καθοδήγηση του Ιεχωβά Θεού. Διακηρύσσοντας τα πραγματικά αισθήματά Του, ο Ιεχωβά Θεός παρουσίασε το έλεος του Δημιουργού προς ολόκληρη την ανθρωπότητα. Έδειξε στο ανθρώπινο γένος ότι «το έλεος του Δημιουργού» δεν αποτελεί κενή φράση, ούτε κενή υπόσχεση· έχει συγκεκριμένες αρχές, μεθόδους και στόχους. Ο Θεός είναι αληθινός και πραγματικός, και δεν χρησιμοποιεί ψευδή αισθήματα ή προσωπεία, και με τον ίδιο τρόπο το έλεός Του χαρίζεται αιώνια στην ανθρωπότητα ανά πάσα στιγμή και εποχή. Ωστόσο, μέχρι σήμερα, ο διάλογος του Δημιουργού με τον Ιωνά αποτελεί τη μοναδική και αποκλειστική λεκτική δήλωσή Του ως προς το γιατί και πώς δείχνει έλεος στην ανθρωπότητα, πόσο ανεκτικός είναι προς την ανθρωπότητα, καθώς και ως προς τα πραγματικά αισθήματά Του γι' αυτήν. Τα σαφή και σύντομα λόγια του Ιεχωβά Θεού κατά τον διάλογο αυτόν εκφράζουν τις ολοκληρωμένες σκέψεις Του προς το ανθρώπινο γένος ως ένα ακέραιο σύνολο· αποτελούν αληθινή έκφραση της στάσης της καρδιάς Του απέναντί του, καθώς και μια ατράνταχτη απόδειξη της παραχώρησης άφθονου ελέους σε αυτό. Το έλεός Του δεν αποδίδεται μονάχα στις πρεσβύτερες γενιές της ανθρωπότητας, αλλά δίδεται και στα νεότερα μέλη της, όπως γινόταν πάντοτε, από τη μια γενιά στην άλλη. Αν και η οργή του Θεού πέφτει συχνά πάνω σε συγκεκριμένες γωνιές και εποχές της ανθρωπότητας, το έλεος του Θεού παραμένει ακατάπαυστο. Μέσα από το έλεός Του, καθοδηγεί και οδηγεί, και βοηθά και τροφοδοτεί τη μια μετά την άλλη, τις γενιές της δημιουργίας Του, επειδή τα πραγματικά Του αισθήματα προς την ανθρωπότητα δεν πρόκειται να αλλάξουν ποτέ. Όπως είπε ο Ιεχωβά Θεός: «Και εγώ δεν έπρεπε να συμπονέσω [...]» Πάντοτε συμπονούσε το ίδιο Του το δημιούργημα. Τούτο είναι το έλεος της δίκαιης διάθεσης του Δημιουργού και είναι επίσης η πλήρης μοναδικότητά του Δημιουργού!

Πέντε τύποι ανθρώπων

Προς το παρόν, θα αφήσω εδώ τη συναναστροφή μας για τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Στη συνέχεια, θα ταξινομήσω τους πιστούς του Θεού σε διάφορες κατηγορίες, ανάλογα με την κατανόησή τους ως προς τον Θεό και την κατανόηση και εμπειρία τους ως προς τη δίκαιη διάθεσή Του, έτσι ώστε να γνωρίζετε το στάδιο στο οποίο βρίσκεστε σήμερα, καθώς και το τρέχον ανάστημά σας. Όσον αφορά στη γνώση των ανθρώπων για τον Θεό και την κατανόηση ως προς τη δίκαιη διάθεσή Του, τα διαφορετικά στάδια και αναστήματα που καταλαμβάνουν οι άνθρωποι, μπορούν γενικά να χωριστούν σε

πέντε τύπους. Το συγκεκριμένο θέμα βασίζεται στη γνώση του μοναδικού Θεού και της δίκαιης διάθεσής Του. Ως εκ τούτου, καθώς θα διαβάζετε το ακόλουθο περιεχόμενο, πρέπει να επιχειρήσετε προσεκτικά να αντιληφθείτε πόση κατανόηση και γνώση έχετε σχετικά με τη μοναδικότητα του Θεού και τη δίκαιη διάθεσή Του και, στη συνέχεια, θα πρέπει να χρησιμοποιήσετε το αποτέλεσμα για να κρίνετε σε ποιο στάδιο ανήκετε πραγματικά, πόσο μεγάλο είναι στ' αλήθεια το ανάστημά σας, και τι τύπος ανθρώπου είστε πραγματικά.

Τύπος πρώτος: Το στάδιο του σπαργανωμένου βρέφους

Τι σημαίνει η έκφραση «σπαργανωμένο βρέφος»; Σπαργανωμένο βρέφος είναι εκείνο που μόλις έχει έρθει σε αυτόν τον κόσμο, το νεογέννητο. Είναι, όταν οι άνθρωποι είναι πιο ανώριμοι από ποτέ.

Οι άνθρωποι που βρίσκονται στο συγκεκριμένο στάδιο, δεν διαθέτουν καμιά ουσιαστική επίγνωση ή συνείδηση των θεμάτων της πίστης στον Θεό. Είναι μπερδεμένοι και έχουν άγνοια για τα πάντα. Οι άνθρωποι αυτοί μπορεί να πιστεύουν στον Θεό για μεγάλο χρονικό διάστημα ή ίσως και όχι, αλλά η μπερδεμένη και αδαής κατάστασή τους, καθώς και το πραγματικό τους ανάστημα τους τοποθετούν στο στάδιο του βρέφους στις φασκίες. Ο ακριβής ορισμός της κατάστασης του βρέφους στις φασκίες είναι ο ακόλουθος: Ανεξάρτητα από το πόσον καιρό πιστεύει στον Θεό, ο άνθρωπος αυτός θα είναι πάντοτε μπερδεμένος, συγχυσμένος και απλοϊκός· δεν ξέρει γιατί πιστεύει στον Θεό, ούτε ξέρει ποιος είναι ο Θεός ή ο Θεός ποιος είναι. Αν και ακολουθεί τον Θεό, δεν υπάρχει ακριβής ορισμός του Θεού μέσα στην καρδιά του, και δεν μπορεί να καθορίσει εάν Αυτός που ακολουθεί είναι ο Θεός, πόσο δε μάλλον αν στ' αλήθεια πρέπει να πιστεύει στον Θεό και να Τον ακολουθεί. Τούτη είναι η πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου τύπου ανθρώπου. Οι σκέψεις των ανθρώπων αυτών είναι θολές και, για να το θέσουμε απλά, η πίστη τους είναι μπερδεμένη. Βρίσκονται πάντα σε μια κατάσταση παραζάλης και κενού· η «σύγχυση», το «σάστισμα» και η «απλοϊκότητα» συνοψίζουν την κατάστασή τους. Ποτέ δεν έχουν δει ούτε και αισθάνονται την ύπαρξη του Θεού και, ως εκ τούτου, μιλώντας τους για τη γνώση του Θεού, είναι τόσο χρήσιμο όσο και το να τους βάλει κανείς να διαβάσουν ένα βιβλίο γραμμένο στα ιερογλυφικά —δεν πρόκειται ούτε να το καταλάβουν ούτε να το δεχτούν. Για αυτούς, το να γνωρίσουν τον Θεό είναι ίδιο πράγμα με την ακρόαση μιας φανταστικής ιστορίας. Μπορεί οι σκέψεις τους να είναι θολές, αλλά πιστεύουν πραγματικά και ακράδαντα ότι η γνώση του Θεού αποτελεί απόλυτο χάσιμο χρόνου και προσπάθειας. Τούτος είναι ο πρώτος τύπος ανθρώπου: το βρέφος στις φασκίες.

Τύπος δεύτερος: Το στάδιο του θηλάζοντος βρέφους

Σε σύγκριση με το βρέφος στις φασκίες, ο άνθρωπος αυτός έχει σημειώσει κάποια πρόοδο. Δυστυχώς, ακόμα δεν έχει καμία απολύτως κατανόηση του Θεού. Εξακολουθεί να μην έχει σαφή κατανόηση και επίγνωση του Θεού, και δεν έχει ξεκαθαρίσει απόλυτα

τον λόγο για τον οποίο πρέπει να πιστεύει στον Θεό, αλλά μέσα στην καρδιά του έχει τον δικό του σκοπό και σαφείς ιδέες. Δεν τον απασχολεί το αν είναι σωστό να πιστεύουμε στον Θεό. Ο σκοπός και στόχος που επιδιώκει μέσω της πίστης στον Θεό είναι να απολαμβάνει τη χάρη Του, να έχει ευδαιμονία και ειρήνη, να διάγει άνετη ζωή, να απολαμβάνει τη φροντίδα και την προστασία του Θεού και να ζει υπό τις ευλογίες Του. Δεν τον απασχολεί το πόσο καλά γνωρίζει τον Θεό· δεν νοιώθει καμία παρόρμηση να αναζητήσει μια κατανόηση του Θεού, ούτε και τον απασχολεί το τι κάνει ο Θεός ή τι επιθυμεί να κάνει. Απλώς επιζητά στα τυφλά να απολαύσει τη χάρη Του και να αποκτήσει περισσότερες από τις ευλογίες Του· ζητά να κερδίσει τις εκατονταπλάσιες στην παρούσα εποχή, και αιώνια ζωή στην επόμενη. Οι σκέψεις του, το πόσο πολύ δαπανά εαυτόν και η αφοσίωσή του, καθώς και οι δοκιμασίες του, έχουν όλες τον ίδιο στόχο: να αποκτήσει τη χάρη και τις ευλογίες του Θεού. Δεν ανησυχεί για τίποτε άλλο. Ο τύπος αυτός του ανθρώπου είναι βέβαιος μόνο για το ότι ο Θεός μπορεί να κρατήσει τον άνθρωπο ασφαλή και να του δώσει τη χάρη Του. Μπορούμε να πούμε ότι δεν ενδιαφέρεται ούτε είναι πολύ ξεκάθαρος ως προς το γιατί ο Θεός επιθυμεί να σώσει τον άνθρωπο ή ως προς το αποτέλεσμα που ο Θεός επιθυμεί να επιτύχει με τα λόγια και το έργο Του. Δεν κατέβαλε ποτέ καμία προσπάθεια να γνωρίσει την ουσία και τη δίκαιη διάθεση του Θεού, ούτε και μπορεί να βρει το ενδιαφέρον για να το πράξει. Δεν έχει την τάση να δώσει προσοχή σε αυτά τα πράγματα, ούτε και θέλει να τα γνωρίσει. Δεν επιθυμεί να ρωτήσει για το έργο του Θεού, τις απαιτήσεις του Θεού για τον άνθρωπο, το θέλημά Του ή οτιδήποτε άλλο σχετίζεται με Αυτόν, αλλά δεν έχει και την τάση να ρωτήσει για αυτά τα πράγματα. Τούτο συμβαίνει επειδή πιστεύει ότι τα συγκεκριμένα θέματα είναι άσχετα με την απόλαυση της χάριτος του Θεού, τον απασχολεί δε μόνο ο Θεός εκείνος που υπάρχει σε άμεση σχέση με τα δικά του συμφέροντα και μπορεί να δώσει χάρη στον άνθρωπο. Δεν ενδιαφέρεται για τίποτε άλλο, και έτσι δεν μπορεί να εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας, ανεξάρτητα από το πόσα χρόνια πιστεύει στον Θεό. Χωρίς κανέναν να τον ταΐζει ή να τον ποτίζει συχνά, θα είναι δύσκολο να συνεχίσει στον δρόμο της πίστης στον Θεό. Εάν δεν μπορεί να απολαύσει την πρότερη ευδαιμονία και ειρήνη του ή τη χάρη του Θεού, τότε είναι πολύ πιθανό να αποχωρήσει. Τούτος είναι ο δεύτερος τύπος ανθρώπου: αυτός που βρίσκεται στο στάδιο του θηλάζοντος βρέφους.

Τύπος τρίτος: Το στάδιο του απογαλακτισμένου βρέφους, ή το στάδιο του νηπίου

Η συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων κατέχει κάποιο βαθμό καθαρής επίγνωσης. Γνωρίζουν ότι απόλαυση της χάριτος του Θεού δεν σημαίνει και ότι οι ίδιοι έχουν πραγματική εμπειρία, γνωρίζουν ότι αν και δεν κουράζονται ποτέ να αναζητούν την ευδαιμονία και την ειρήνη, να επιζητούν τη χάρη ή αν και είναι ικανοί να γίνουν μάρτυρες είτε μιλώντας για τις εμπειρίες τους ως προς την απόλαυση της χάριτος του Θεού είτε εξυμνώντας τον Θεό για τις ευλογίες που Εκείνος τους έχει δώσει, αυτά τα

πράγματα δεν σημαίνουν ότι κατέχουν τη ζωή, ούτε ότι κατέχουν την πραγματικότητα της αλήθειας. Ξεκινώντας από την επίγνωσή τους, παύουν να διατηρούν παράλογες ελπίδες, ότι θα τους συνοδεύει μόνο η χάρις του Θεού· αντίθετα, και ενώ απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού, επιθυμούν ταυτόχρονα να κάνουν κάτι για Αυτόν. Είναι πρόθυμοι να εκτελέσουν το καθήκον τους, να υπομείνουν κάποια δυσκολία και κόπωση, να συμμετάσχουν σε κάποιο βαθμό συνεργασίας με τον Θεό. Ωστόσο, επειδή η επιδίωξή τους στην πίστη τους στον Θεό είναι υπερβολικά αλλοιωμένη, επειδή οι ατομικές προθέσεις και οι επιθυμίες που υποθάλουν είναι υπερβολικά ισχυρές, και η διάθεσή τους παράλογα αλαζονική, τους είναι πολύ δύσκολο να ικανοποιήσουν την επιθυμία του Θεού ή να είναι πιστοί σε Αυτόν. Γι' αυτό, συχνά αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν τις ατομικές επιθυμίες τους ή να τιμήσουν τις υποσχέσεις τους προς τον Θεό. Συχνά βρίσκονται σε αντιφατικές καταστάσεις: Ενώ επιθυμούν διακαώς να ικανοποιήσουν τον Θεό στον μέγιστο δυνατό βαθμό, χρησιμοποιούν όλη τη δύναμή τους για να Του εναντιώνονται, ενώ συχνά ορκίζονται στον Θεό, αλλά έπειτα γρήγορα πατούν τους όρκους τους. Ακόμα πιο συχνά βρίσκονται σε άλλες αντιφατικές καταστάσεις: Ενώ πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, αρνούνται Εκείνον και όλα όσα προέρχονται από Αυτόν· ελπίζουν εναγωνίως ότι ο Θεός θα τους διαφωτίσει, θα τους οδηγήσει, θα τους συνδράμει και θα τους βοηθήσει, αλλά ακόμα αναζητούν την ίδια τους τη διέξοδο. Επιθυμούν να κατανοήσουν και να γνωρίσουν τον Θεό, κι όμως είναι απρόθυμοι να έλθουν κοντά Του. Αντ' αυτού, συνεχώς αποφεύγουν τον Θεό και οι καρδιές τους είναι κλειστές σ' Αυτόν. Ενώ διαθέτουν μια επιφανειακή κατανόηση και εμπειρία της κυριολεκτικής σημασίας των λόγων του Θεού και της αλήθειας, καθώς και μια επιφανειακή αντίληψη του Θεού και της αλήθειας, υποσυνείδητα ακόμα δεν μπορούν να επιβεβαιώσουν ή να καθορίσουν το εάν ο Θεός είναι η αλήθεια, ούτε μπορούν να επιβεβαιώσουν εάν ο Θεός είναι πραγματικά δίκαιος. Δεν μπορούν επίσης να προσδιορίσουν την πραγματικότητα της διάθεσης και της ουσίας του Θεού, πόσο δε μάλλον την πραγματική Του ύπαρξη. Η πίστη τους στον Θεό περιέχει πάντα αμφιβολίες και παρεξηγήσεις καθώς και φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις. Καθώς απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού, απρόθυμα βιώνουν ή κάνουν πράξη κάποιες από αλήθειες που θεωρούν ως εφικτές προκειμένου να εμπλουτίσουν την πίστη τους, να αυξήσουν την εμπειρία τους και να επαληθεύσουν την κατανόησή τους ως προς την πίστη στον Θεό, καθώς και να ικανοποιήσουν τη ματαιοδοξία τους με το να περπατούν στον δρόμο της ζωής, που οι ίδιοι δημιούργησαν, και ότι εκπληρώνουν ένα δίκαιο εγχείρημα για την ανθρωπότητα. Ταυτόχρονα, πράττουν αυτά τα πράγματα και για να ικανοποιήσουν την προσωπική τους επιθυμία να κερδίσουν ευλογίες, το οποίο είναι μέρος ενός στοιχήματος που βάζουν με την ελπίδα να λάβουν μεγαλύτερες ευλογίες για την ανθρωπότητα, αλλά και για να επιτύχουν το φιλόδοξο ιδανικό και τη διά βίου επιθυμία να μην ξεκουραστούν μέχρι να έχουν αποκτήσει τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί είναι σπανίως ικανοί να αποκτήσουν τη διαφώτιση του Θεού, διότι η επιθυμία και η πρόθεσή τους να κερδίσουν ευλογίες είναι υπερβολικά σημαντικές γι' αυτούς. Δεν έχουν καμία επιθυμία να τα παρατήσουν και, πραγματικά, δεν θα άντεχαν να το κάνουν.

Φοβούνται ότι, χωρίς την επιθυμία να κερδίσουν ευλογίες, χωρίς τη μακρόχρονη φιλοδοξία της μη ανάπαυσης μέχρι την απόκτηση του Θεού, θα χάσουν το κίνητρο της πίστης στον Θεό. Γι' αυτό και δε θέλουν να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα. Δε θέλουν να αντιμετωπίσουν τα λόγια ή το έργο του Θεού. Δε θέλουν να έρθουν αντιμέτωποι με τη διάθεση ή την ουσία του Θεού, πόσο δε μάλλον να αναφερθούν στο θέμα της γνώσης του Θεού. Τούτο συμβαίνει επειδή μόλις ο Θεός, η ουσία Του και η δίκαιη διάθεσή Του αντικαταστήσουν τις φαντασιοκοπίες τους, τα όνειρά τους θα γίνουν καπνός και η αποκαλούμενη αγνή πίστη τους και τα «προσόντα» που συγκέντρωσαν μετά από χρόνια επίπονης δουλειάς, θα χαθούν, καταλήγοντας στο τίποτε. Ομοίως, το «έδαφος» που έχουν κατακτήσει με τον ιδρώτα και το αίμα τους κατά τη διάρκεια των ετών, θα βρεθεί στο χείλος της κατάρρευσης. Όλο τούτο θα δηλώνει ότι η πολυετής σκληρή δουλειά και προσπάθειά τους υπήρξαν μάταιες, ότι πρέπει να ξεκινήσουν ξανά από το μηδέν. Αυτός είναι ο πλέον ανυπόφορος πόνος για την καρδιά τους, και είναι το αποτέλεσμα, που δεν επιθυμούν καθόλου να δουν, γι' αυτό και βρίσκονται συνεχώς εγκλωβισμένοι σε αυτό το αδιέξοδο, αρνούμενοι να γυρίσουν πίσω. Τούτος είναι ο τρίτος τύπος ανθρώπου: αυτός που βρίσκεται στο στάδιο του απογαλακτισμένου βρέφους.

Οι τρεις τύποι ανθρώπων που περιέγραφα παραπάνω —δηλαδή οι άνθρωποι που υπάρχουν στα τρία αυτά στάδια— δεν διαθέτουν πραγματική πίστη στην ταυτότητα και τη θέση του Θεού ή στη δίκαιη διάθεσή Του, ούτε και μπορούν ξεκάθαρα και με ακρίβεια να αναγνωρίσουν ή να επιβεβαιώσουν αυτά τα πράγματα. Επομένως, είναι πολύ δύσκολο για αυτούς τους τρεις τύπους ανθρώπων να εισέλθουν στην πραγματικότητα της αλήθειας, και είναι επίσης δύσκολο για αυτούς να λάβουν το έλεος, τη διαφώτιση ή τη φώτιση του Θεού, επειδή ο τρόπος με τον οποίο πιστεύουν σε Αυτόν και η εσφαλμένη στάση τους απέναντί Του, καθιστούν αδύνατον για Εκείνον να επιτελέσει έργο μέσα στην καρδιά τους. Οι αμφιβολίες, οι παρανοήσεις και οι φαντασιοκοπίες τους σχετικά με τον Θεό ξεπερνούν την πίστη και τη γνώση τους για Εκείνον. Πρόκειται για τρεις τύπους ανθρώπων, οι οποίοι διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο, όπως και πρόκειται για τρία πολύ επικίνδυνα στάδια. Όταν κάποιος διατηρεί μια στάση αμφιβολίας απέναντι στον Θεό, την ουσία και την ταυτότητά Του, καθώς και στο ζήτημα τού κατά πόσο ο Θεός είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα της ύπαρξής Του, και δεν μπορεί να είναι βέβαιος για αυτά τα πράγματα, πώς μπορεί να αποδεχθεί όλα όσα προέρχονται από τον Θεό; Πώς μπορεί να αποδεχθεί το γεγονός ότι ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή; Πώς μπορεί να αποδεχθεί το παιδεμα και την κρίση του Θεού; Πώς μπορεί να αποδεχθεί την εκ Θεού σωτηρία; Πώς μπορεί αυτός ο άνθρωπος να αποκτήσει την αληθινή καθοδήγηση και την παροχή του Θεού; Όσοι βρίσκονται στα τρία αυτά στάδια μπορούν να εναντιωθούν στον Θεό, να κρίνουν τον Θεό, να Τον βλασφημήσουν ή να Τον προδώσουν ανά πάσα στιγμή. Μπορούν να εγκαταλείψουν την αληθινή οδό και να απαρνηθούν τον Θεό ανά πάσα στιγμή. Μπορεί να λεχθεί ότι οι άνθρωποι των τριών αυτών σταδίων βρίσκονται σε κρίσιμη περίοδο, επειδή δεν έχουν εισέλθει στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό.

Τύπος τέταρτος: Το στάδιο του ωριμάζοντος παιδιού, ή η παιδική ηλικία

Μετά τον απογαλακτισμό —δηλαδή, αφού έχει απολαύσει επαρκώς τη χάρη, ο άνθρωπος αρχίζει να διερευνά το τι σημαίνει να πιστεύει στον Θεό, αρχίζει να επιθυμεί να κατανοεί διαφορετικά ερωτήματα, όπως το γιατί ζει ο άνθρωπος, πώς πρέπει να ζει και γιατί ο Θεός επιτελεί το έργο Του πάνω σε αυτόν. Όταν αυτές οι ασαφείς σκέψεις και τα συγκεχυμένα πρότυπα σκέψης αναδύονται και υπάρχουν μέσα του, δέχεται συνεχές πότισμα, και είναι επίσης ικανός να εκτελέσει το καθήκον του. Κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου, δεν έχει πλέον καμία αμφιβολία ως προς την αλήθεια της ύπαρξης του Θεού, ενώ διαθέτει και ακριβή κατανόηση του τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό. Βασιζόμενος σε αυτό, αποκτά μια σταδιακή γνώση του Θεού, και λαμβάνει βαθμιαία κάποιες απαντήσεις στις ασαφείς σκέψεις και στα συγκεχυμένα πρότυπα σκέψης του σχετικά με τη διάθεση και την ουσία του Θεού. Όσον αφορά στις αλλαγές στη διάθεσή τους καθώς και στη γνώση για τον Θεό, οι άνθρωποι στο συγκεκριμένο στάδιο αρχίζουν να μπαίνουν στον σωστό δρόμο και εισέρχονται σε μια μεταβατική περίοδο. Μέσα σε αυτό ακριβώς το στάδιο, οι άνθρωποι αρχίζουν να έχουν ζωή. Σαφείς ενδείξεις κατοχής της ζωής αποτελούν η σταδιακή επίλυση των διαφόρων ζητημάτων σχετικά με τη γνώση για τον Θεό, που οι άνθρωποι έχουν στις καρδιές τους —όπως παρεξηγήσεις, φαντασιοκοπίες, αντιλήψεις και ασαφείς ορισμούς του Θεού— και, όχι μόνο καταφέρνουν να πιστεύουν και να αναγνωρίζουν αληθινά την πραγματικότητα της ύπαρξης του Θεού, αλλά καταφέρνουν επίσης να κατέχουν έναν ακριβή ορισμό του Θεού και έχουν τη σωστή θέση για τον Θεό μέσα στην καρδιά τους, και το να ακολουθούν πραγματικά τον Θεό αντικαθιστά την ασαφή πίστη τους. Κατά τη διάρκεια του σταδίου αυτού, οι άνθρωποι φτάνουν σταδιακά να γνωρίσουν τις παρανοήσεις τους ως προς τον Θεό, καθώς και τις εσφαλμένες επιδιώξεις και τους λανθασμένους τρόπους πίστης τους. Αρχίζουν να ποθούν την αλήθεια, να λαχταρούν να βιώσουν την κρίση, τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του Θεού, να ποθούν μια αλλαγή στη διάθεσή τους. Κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου σταδίου, εγκαταλείπουν βαθμιαία όλες τις αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες σχετικά με τον Θεό και, ταυτόχρονα, αλλάζουν και διορθώνουν την εσφαλμένη γνώση τους για Εκείνον, αποκτώντας κάποια σωστή βασική γνώση του Θεού. Αν και ένα μέρος της γνώσης που κατέχουν οι άνθρωποι σε αυτό το στάδιο δεν είναι πολύ συγκεκριμένο ή ακριβές, τουλάχιστον αρχίζουν σταδιακά να εγκαταλείπουν τις αντιλήψεις, τις λανθασμένες γνώσεις και τις παρανοήσεις τους για τον Θεό· δεν διατηρούν πλέον τις προσωπικές αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες τους σχετικά με Αυτόν. Αρχίζουν να μαθαίνουν πώς να εγκαταλείπουν —να εγκαταλείπουν πράγματα που έχουν βρει ανάμεσα στις δικές τους αντιλήψεις, πράγματα που προέρχονται από τη γνώση και πράγματα από τον Σατανά· αρχίζουν να είναι πρόθυμοι να υποταχθούν σε σωστά και θετικά πράγματα, ακόμα και σε πράγματα που προέρχονται από τα λόγια του Θεού και συμμορφώνονται με την αλήθεια. Αρχίζουν

επίσης να επιχειρούν να βιώνουν τα λόγια του Θεού, να γνωρίζουν προσωπικά και να εκτελούν τα λόγια Του, να δέχονται τα λόγια Του ως αρχές για τις πράξεις τους και ως θεμέλιο για την αλλαγή της διάθεσής τους. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, οι άνθρωποι αποδέχονται ασυνείδητα την κρίση και το παίδεμα του Θεού, αποδέχονται ασυνείδητα τα λόγια του Θεού ως τη ζωή τους. Ενώ αποδέχονται την κρίση, το παίδεμα και τα λόγια του Θεού, ταυτόχρονα συνειδητοποιούν ολοένα και περισσότερο και καθίστανται ικανοί να νοιώσουν ότι ο Θεός που πιστεύουν μέσα στην καρδιά τους υπάρχει πραγματικά. Μέσα από τα λόγια του Θεού, μέσα στις εμπειρίες τους και τη ζωή τους, αισθάνονται ολοένα και περισσότερο ότι ο Θεός πάντα ηγείτο της μοίρας του ανθρώπου, πάντα οδηγούσε και πρόσφερε στον άνθρωπο. Μέσω της σύνδεσής τους με τον Θεό, επιβεβαιώνουν σταδιακά την ύπαρξή Του. Επομένως, προτού καν το συνειδητοποιήσουν, υποσυνείδητα, έχουν ήδη εγκρίνει και αρχίσει να πιστεύουν ακράδαντα στο έργο του Θεού, και έχουν εγκρίνει τα λόγια Του. Έχοντας εγκρίνει τα λόγια και το έργο του Θεού, οι άνθρωποι απαρνούνται ακατάπαυστα τον εαυτό τους, τις ίδιες τις αντιλήψεις τους, την προσωπική γνώση τους και τις ατομικές τους φαντασιοκοπίες, ενώ, ταυτόχρονα, αναζητούν αδιάλειπτα την αλήθεια και το θέλημα του Θεού. Η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό είναι αρκετά επιφανειακή κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου εξέλιξης —είναι ανίκανοι ακόμα και να επεξεργαστούν σαφώς αυτήν τη γνώση με λέξεις, ούτε μπορούν να την εκφράσουν με συγκεκριμένες λεπτομέρειες— ενώ η κατανόησή τους είναι αποκλειστικά αντιληπτική· ωστόσο, όταν αντιπαραβάλλονται με τα προηγούμενα τρία στάδια, οι ανώριμες ζωές των ανθρώπων αυτής της περιόδου, έχουν ήδη δεχθεί το πότισμα και τη συνδρομή των λόγων του Θεού και έτσι έχουν ήδη αρχίσει να βλασταίνουν. Η ζωή τους είναι σαν σπόρος θαμμένος στο έδαφος· μετά τη λήψη υγρασίας και θρεπτικών συστατικών, θα διαπεράσει το χώμα, η δε βλάστησή του θα αντιπροσωπεύει τη γέννηση νέας ζωής. Η γέννηση αυτή μας επιτρέπει να ρίξουμε μια γρήγορη ματιά στις ενδείξεις της ζωής. Όταν οι άνθρωποι έχουν ζωή, αναπτύσσονται. Ως εκ τούτου, πάνω σε αυτά τα θεμέλια —σταδιακά ανοίγοντας τον δρόμο τους προς τη σωστή οδό της πίστης στον Θεό, εγκαταλείποντας τις προσωπικές τους αντιλήψεις και αποκτώντας την καθοδήγηση του Θεού— αναπόφευκτα και λίγο-λίγο, η ζωή των ανθρώπων θα αναπτυχθεί. Επί ποιας βάσης μετριέται η ανάπτυξη αυτή; Μετριέται σύμφωνα με την εμπειρία του ατόμου ως προς τα λόγια του Θεού και την πραγματική τους αντίληψη για τη δίκαιη διάθεσή Του. Παρόλο που το βρίσκουν πολύ δύσκολο να χρησιμοποιήσουν δικά τους λόγια για να περιγράψουν με ακρίβεια τη γνώση τους για τον Θεό και την ουσία Του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ανάπτυξης, η συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων δεν είναι πλέον υποκειμενικά πρόθυμη να επιδιώξει την ευχαρίστηση μέσω της απόλαυσης της χάριτος του Θεού ή να πιστέψει στον Θεό για να επιδιώξει τον δικό της σκοπό όσον αφορά το να κερδίσει τη χάρη Του. Αντ' αυτού, είναι πρόθυμοι να επιδιώξουν μια ζωή σύμφωνα με τον λόγο του Θεού και να καταστούν οι υποτελείς της εκ Θεού σωτηρίας. Επιπροσθέτως,

είναι σίγουροι και έτοιμοι να δεχτούν την κρίση και το παίδεμα του Θεού. Τούτο είναι το σημάδι του ανθρώπου, που βρίσκεται στο στάδιο της ανάπτυξης.

Αν και οι άνθρωποι στο συγκεκριμένο στάδιο έχουν κάποια γνώση της δίκαιης διάθεσης του Θεού, η γνώση αυτή είναι πολύ θολή και ασαφής. Ενώ αδυνατούν να επεξεργαστούν με σαφήνεια τα πράγματα αυτά, νοιώθουν ότι έχουν ήδη κερδίσει κάτι εσωτερικά, επειδή έχουν αποκτήσει κάποιο μέτρο γνώσης και κατανόησης της δίκαιης διάθεσης του Θεού, μέσα από το παίδεμα και την κρίση Αυτού. Ωστόσο, όλα είναι μάλλον επιφανειακά, και βρίσκονται ακόμα σε στοιχειώδες στάδιο. Η ομάδα αυτή των ανθρώπων έχει μια συγκεκριμένη άποψη, με την οποία αντιμετωπίζουν τη χάρη του Θεού, η οποία εκφράζεται μέσα από τις αλλαγές των στόχων που επιδιώκουν, και τον τρόπο με τον οποίο τους επιδιώκουν. Έχουν ήδη δει —στα λόγια και το έργο του Θεού, σε όλες τις απαιτήσεις και τις αποκαλύψεις Του για τον άνθρωπο— ότι, αν εξακολουθήσουν να μην ακολουθούν την αλήθεια, αν συνεχίσουν να μην επιδιώκουν να εισέλθουν στην πραγματικότητα, αν εξακολουθήσουν να μην προσπαθούν να ικανοποιήσουν και να γνωρίσουν τον Θεό καθώς βιώνουν τα λόγια Του, τότε θα χάσουν τη σημασία της πίστης στον Θεό. Κατανοούν ότι, ανεξάρτητα από το πόσο απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού, δεν μπορούν να αλλάξουν τη διάθεσή τους, να ικανοποιήσουν ή να γνωρίσουν τον Θεό, και ότι, ενώ οι άνθρωποι ζουν συνεχώς υπό τη χάρη Του, δεν πρόκειται ποτέ να επιτύχουν ανάπτυξη, να αποκτήσουν ζωή ούτε να καταστούν ικανοί να λάβουν τη σωτηρία. Συνοπτικά, εάν άτομο δεν μπορεί να βιώσει πραγματικά τα λόγια του Θεού και είναι ανίκανο να γνωρίσει τον Θεό μέσα από τα λόγια Του, θα παραμείνει αιώνια στο στάδιο του βρέφους και ποτέ δεν θα κάνει ούτε βήμα προς την εξέλιξη της ζωής του. Εάν βρίσκεσαι για πάντα στο στάδιο του βρέφους, εάν δεν εισέλθεις ποτέ στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, εάν δεν θεωρείς τον λόγο του Θεού σημαντικό σαν τη ζωή σου, αν δεν έχεις αληθινή πίστη και γνώση του Θεού, τότε έχεις καμιά πιθανότητα να οδηγηθείς στην τελείωση από Εκείνον; Επομένως, όποιος εισέρχεται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, όποιος θεωρεί τον λόγο του Θεού σημαντικό ως τη ζωή του, όποιος αρχίζει να αποδέχεται το παίδεμα και την κρίση του Θεού, ο καθένας του οποίου η διεφθαρμένη διάθεση αρχίζει να αλλάζει και όποιος έχει καρδιά που λαχταρά την αλήθεια, επιθυμεί να γνωρίσει τον Θεό και να αποδεχτεί τη σωτηρία Του —αυτοί είναι οι άνθρωποι εκείνοι που πραγματικά κατέχουν τη ζωή. Τούτος είναι πραγματικά ο τέταρτος τύπος ανθρώπου, αυτός του ωριμάζοντος παιδιού, ο άνθρωπος στο στάδιο της παιδικής ηλικίας.

Τύπος πέμπτος: Το στάδιο της ωρίμανσης της ζωής, ή στάδιο των ενηλίκων

Μετά την εμπειρία και την υπέρβαση του σταδίου της παιδικής ηλικίας, ενός σταδίου ανάπτυξης που είναι γεμάτο επαναλαμβανόμενα σκαμπανεβάσματα, η ζωή των ανθρώπων σταθεροποιείται, τα βήματά τους είναι πλέον συνεχόμενα, και κανείς δεν είναι ικανός να τα εμποδίσει. Παρόλο που το μονοπάτι μπροστά είναι ακόμα τραχύ και

απότομο, εκείνοι δεν είναι πλέον αδύναμοι ή φοβισμένοι, ούτε πηγαίνουν πια ψηλαφιστά, ούτε χάνουν τα στηρίγματά τους. Τα θεμέλιά τους είναι ριζωμένα βαθιά μέσα στην πραγματική εμπειρία του λόγου του Θεού και τις καρδιές τους έχουν ελκύσει η αξιοπρέπεια και το μεγαλείο του Θεού. Λαχταρούν να ακολουθήσουν τα βήματα του Θεού, να γνωρίσουν την ουσία Του, να γνωρίσουν τα πάντα σχετικά με τον Θεό.

Σε τούτο το στάδιο, οι άνθρωποι γνωρίζουν ήδη ξεκάθαρα σε ποιον πιστεύουν, και ξέρουν σαφώς γιατί πρέπει να πιστεύουν στον Θεό, καθώς και το νόημα της ζωής τους, αλλά και γνωρίζουν καθαρά ότι όλα όσα εκφράζει ο Θεός είναι η αλήθεια. Με την πολυετή πείρα τους, συνειδητοποιούν ότι, χωρίς την κρίση και το παίδεμα του Θεού, κανείς δεν πρόκειται να είναι ποτέ ικανός να ικανοποιήσει ή να γνωρίσει τον Θεό, ούτε και θα είναι ποτέ πραγματικά ικανός να έρθει ενώπιόν Του. Μέσα στην καρδιά των ανθρώπων αυτών υπάρχει έντονη η επιθυμία να δοκιμαστεί από τον Θεό, προκειμένου, κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας, να μπορέσει να δει τη δίκαιη διάθεση του Θεού και να επιτύχει μια αγνότερη αγάπη και, συγχρόνως, να καταστεί ικανός να κατανοήσει και να γνωρίσει πιο αληθινά τον Θεό. Όσοι βρίσκονται στο συγκεκριμένο στάδιο έχουν ήδη αποχαιρετήσει ολοκληρωτικά το βρεφικό στάδιο και το στάδιο της απόλαυσης της χάριτος του Θεού και της κατανάλωσης του ψωμιού που τους αναλογεί. Δεν τρέφουν πλέον υπερβολικές ελπίδες να κάνουν τον Θεό να τους ανεχτεί και να τους δείξει έλεος· μάλλον, είναι σίγουροι ότι πρόκειται να δέχονται και ελπίζουν στην αδιάκοπη παίδευση και κρίση του Θεού, έτσι ώστε να διαχωριστούν από τη διεφθαρμένη τους διάθεση και να ικανοποιήσουν τον Θεό. Η γνώση τους για τον Θεό και οι επιδιώξεις τους ή οι τελικοί στόχοι των επιδιώξεών τους είναι πολύ ξεκάθαρα στην καρδιά τους. Ως εκ τούτου, οι άνθρωποι στο στάδιο των ενηλίκων έχουν ήδη αποχαιρετήσει ολοκληρωτικά το στάδιο της ασαφούς πίστης, το στάδιο, όπου, για να σωθούν βασίζονται στη χάρη, το στάδιο της ανώριμης ζωής που αδυνατεί να αντέξει στις δοκιμασίες, το στάδιο της ασάφειας, το στάδιο του ψηλαφίσματος, το στάδιο της συχνής έλλειψης της επιλογής δρόμου, την ασταθή περίοδο εναλλαγής μεταξύ απότομου ζεστού και κρύου, και το στάδιο όπου ακολουθούμε τον Θεό με δεμένα μάτια. Ο άνθρωπος αυτού του είδους λαμβάνει συχνά τη διαφώτιση και τη φώτιση του Θεού, και συχνά συμμετέχει σε πραγματική σύνδεση και επικοινωνία μ' Αυτόν. Μπορεί να λεχθεί ότι οι άνθρωποι που ζουν στο συγκεκριμένο στάδιο, έχουν ήδη κατανοήσει μέρος του θελήματος του Θεού, ότι είναι ικανοί να βρίσκουν τις αρχές της αλήθειας σε ό,τι κάνουν και ότι ξέρουν πώς να ικανοποιούν την επιθυμία του Θεού. Επιπλέον, έχουν επίσης βρει τον δρόμο για τη γνώση του Θεού και έχουν αρχίσει να γίνονται μάρτυρες της γνώσης τους για τον Θεό. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της σταδιακής ανάπτυξης, αποκτούν βαθμιαία κατανόηση και γνώση του θελήματος του Θεού: του θελήματος του Θεού σχετικά με τη δημιουργία της ανθρωπότητας, του θελήματός Του σχετικά με τη διαχείρισή της. Αποκτούν επίσης σταδιακά κατανόηση και γνώση για τη δίκαιη διάθεση του Θεού όσον αφορά στην ουσία. Καμιά ανθρώπινη αντίληψη ή φαντασιοκοπία δεν δύναται να αντικαταστήσει τη γνώση αυτή. Ενώ δεν μπορούμε να πούμε ότι στο πέμπτο στάδιο η ζωή του ανθρώπου έχει

ωριμάσει απόλυτα ή ότι ο άνθρωπος αυτός είναι δίκαιος ή ολοκληρωμένος, ωστόσο ο συγκεκριμένος τύπος ανθρώπου έχει ήδη κάνει ένα βήμα προς το στάδιο της ωριμότητας στη ζωή και είναι ήδη ικανός να έρθει ενώπιον του Θεού, να σταθεί πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού και με τον Θεό. Επειδή ο άνθρωπος αυτός έχει βιώσει τόσο πολλά από τα λόγια του Θεού, αναρίθμητες δοκιμασίες, καθώς και αμέτρητες περιπτώσεις πειθαρχίας, κρίσης και παιδέματος από τον Θεό, η υποταγή του σ' Αυτόν δεν είναι σχετική, αλλά απόλυτη. Η γνώση του για τον Θεό έχει μετατραπεί από υποσυνείδητη σε σαφή και ακριβή γνώση, από επιφανειακή σε βαθιά, από θολή και ασαφή σε διεξοδική και απτή. Έχει μεταβεί από το επίπονο ψηλάφισμα και την παθητική αναζήτηση σε αβίαστη γνώση και ενεργή μαρτυρία. Μπορεί να λεχθεί ότι οι άνθρωποι σε αυτό το στάδιο κατέχουν την πραγματικότητα της αλήθειας του λόγου του Θεού, ότι έχουν εισέλθει σε μια οδό προς την τελείωση, όμοια με την οδό που βάδισε ο Πέτρος. Τούτος είναι ο πέμπτος τύπος ανθρώπου, ο οποίος ζει σε κατάσταση ωρίμανσης —στο στάδιο των ενηλίκων.

14 Δεκεμβρίου 2013

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Γ΄ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Β΄)

Σήμερα θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας σχετικά με το θέμα του «Θεού του ίδιου, του μοναδικού». Είχαμε ήδη δύο συναναστροφές με το θέμα αυτό, η πρώτη εκ των οποίων αφορούσε στην εξουσία του Θεού και η δεύτερη τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Αφού ακούσατε τις δύο αυτές συναναστροφές, έχετε κατανοήσει εκ νέου την ταυτότητα, τη θέση και την υπόσταση του Θεού; Η επίγνωση αυτή, σας έχει βοηθήσει να επιτύχετε μια πιο ουσιαστική γνώση και πεποίθηση για την αλήθεια της ύπαρξης του Θεού; Σήμερα, σκοπεύω να επεκταθώ στο θέμα της «εξουσίας του Θεού».

Κατανοώντας την εξουσία του Θεού από τις μακρο-προοπτικές και τις μικρο-προοπτικές

Η εξουσία του Θεού είναι μοναδική. Είναι η χαρακτηριστική έκφραση και η ειδική ουσία της ταυτότητας του Θεού του ίδιου, τέτοια που δεν κατέχεται από κανένα δημιουργήμα ή μη δημιουργήμα· μόνο ο Δημιουργός κατέχει τέτοιου είδους εξουσία. Με άλλα λόγια, μόνο ο Δημιουργός —ο Θεός ο μοναδικός— εκφράζεται κατ' αυτόν τον τρόπο και έχει αυτήν την ουσία. Γιατί, λοιπόν, να μιλήσουμε για την εξουσία του Θεού; Πού διαφέρει η εξουσία του Θεού του ίδιου από την «εξουσία» όπως τη συλλαμβάνει ο άνθρωπος στο μυαλό του; Τι το ιδιαίτερο έχει; Γιατί είναι τόσο σημαντικό να μιλήσουμε γι' αυτήν εδώ; Καθένας από εσάς πρέπει να εξετάσει προσεκτικά αυτό το θέμα. Για τους περισσότερους ανθρώπους, η «εξουσία του Θεού» είναι μια ασαφής έννοια, μια έννοια που απαιτεί πολύ μεγάλη προσπάθεια για να την καταλάβεις, και κάθε συζήτηση σχετικά μ' αυτήν θα είναι πιθανότατα ασαφής. Επομένως, πάντοτε θα υπάρχει χάσμα ανάμεσα στη γνώση της εξουσίας του Θεού που είναι ικανός να κατέχει ο άνθρωπος και στην υπόσταση της εξουσίας του Θεού. Για να γεφυρωθεί το χάσμα αυτό, πρέπει ο καθένας να γνωρίσει σταδιακά την εξουσία του Θεού μέσω των ανθρώπων, των γεγονότων, των πραγμάτων και των διάφορων φαινομένων που είναι εντός της ανθρώπινης αντίληψης και που οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν στην πραγματική ζωή τους. Παρόλο που η φράση «η εξουσία του Θεού» μπορεί να φαίνεται ασύλληπτη, η εξουσία του Θεού δεν είναι καθόλου αφηρημένη. Αυτός είναι παρών μαζί με τον άνθρωπο σε κάθε λεπτό της ζωής του ανθρώπου, καθοδηγώντας τον κάθε μέρα. Έτσι, στην πραγματική ζωή, κάθε άνθρωπος θα βλέπει και θα βιώνει απαραίτητα την πιο απτή πτυχή της εξουσίας του Θεού. Αυτή η απτή πτυχή επαρκεί για να αποδείξει πως η εξουσία του Θεού υπάρχει πραγματικά, και επιτρέπει πλήρως σε κάποιον να αναγνωρίσει και να κατανοήσει το γεγονός πως ο Θεός κατέχει τέτοια εξουσία.

Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και, εφόσον τα δημιούργησε, έχει κράτος επί των πάντων. Εκτός του ότι έχει υπό το κράτος Του τα πάντα, έχει και τον έλεγχο των πάντων. Τι σημαίνει αυτό, η έννοια πως «ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων»; Πώς μπορεί να εξηγηθεί; Πώς εφαρμόζεται στην πραγματική ζωή; Πώς μπορεί η κατανόηση του

γεγονότος πως «ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων» να σας οδηγήσει στο να γνωρίσετε την εξουσία του Θεού; Από την ίδια τη φράση «ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων», πρέπει να βλέπουμε πως αυτό που ελέγχει ο Θεός δεν είναι κάποιο τμήμα των πλανητών ούτε κάποιο τμήμα της πλάσης και, πόσο μάλλον, κάποιο τμήμα της ανθρωπότητας, αλλά τα πάντα: από τα πελώρια μέχρι τα μικροσκοπικά, από τα ορατά μέχρι τα αόρατα, από τα αστέρια στο σύμπαν μέχρι τα ζωντανά όντα στη γη, καθώς και τους μικροοργανισμούς που δεν είναι ορατοί με γυμνό μάτι και τα όντα που υφίστανται σε άλλες μορφές. Αυτός είναι ο ακριβής ορισμός των «πάντων» των οποίων «έχει τον έλεγχο ο Θεός»· είναι το πλαίσιο της εξουσίας Του, η έκταση της κυριαρχίας και της διακυβέρνησής Του.

Πριν δημιουργηθεί η ανθρωπότητα, το σύμπαν —όλοι οι πλανήτες και όλα τα αστέρια στους ουρανούς— υπήρχε ήδη. Σε μακρο-επίπεδο, τα ουράνια αυτά σώματα βρίσκονται κανονικά σε τροχιά, υπό τον έλεγχο του Θεού, καθ' όλη τη διάρκεια της ύπαρξής τους, όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει. Ποιος πλανήτης πηγαίνει πού και ποια συγκεκριμένη ώρα· ποιος πλανήτης εκτελεί την κάθε αποστολή και πότε· ποιος πλανήτης περιστρέφεται ακολουθώντας την κάθε τροχιά και πότε εξαφανίζεται ή αντικαθίσταται —όλα αυτά προχωρούν δίχως το παραμικρό λάθος. Οι θέσεις των πλανητών και οι αποστάσεις ανάμεσά τους ακολουθούν αυστηρά μοτίβα, όλα εκ των οποίων μπορούν να περιγραφούν με ακριβή στοιχεία· οι πορείες που διανύουν, η ταχύτητα και τα μοτίβα των τροχιών τους, και οι ώρες που βρίσκονται σε διάφορες θέσεις —όλα αυτά μπορούν να προσδιοριστούν ποσοτικά με ακρίβεια και να περιγραφούν με ειδικούς νόμους. Οι πλανήτες ακολουθούν αυτούς τους νόμους εδώ και αναρίθμητους αιώνες, χωρίς την παραμικρή παρέκκλιση. Καμία δύναμη δεν μπορεί να αλλάξει ή να διαταράξει τις τροχιές τους ή τα μοτίβα που ακολουθούν. Επειδή οι ειδικοί νόμοι που διέπουν την κίνησή τους και τα ακριβή στοιχεία που τους περιγράφουν είναι προκαθορισμένα από την εξουσία του Δημιουργού, υπακούν στους νόμους αυτούς οικειοθελώς, υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του Δημιουργού. Σε μακρο-επίπεδο, δεν είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να ανακαλύψει μερικά μοτίβα, μερικά στοιχεία, και μερικούς περίεργους και ανεξήγητους νόμους ή φαινόμενα. Παρόλο που η ανθρωπότητα δεν παραδέχεται πως ο Θεός υπάρχει ούτε δέχεται το γεγονός πως ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και έχει υπό το κράτος Του τα πάντα και, επιπλέον, δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη της εξουσίας του Δημιουργού, οι επιστήμονες, οι αστρονόμοι και οι φυσικοί της ανθρωπότητας ανακαλύπτουν, παρ' όλα αυτά, όλο και περισσότερο, πως η ύπαρξη των πάντων στο σύμπαν, καθώς και οι αρχές και τα μοτίβα που υπαγορεύουν τις κινήσεις τους, διέπονται και ελέγχονται όλα από μια απέραντη και αόρατη σκοτεινή ενέργεια. Το γεγονός αυτό αναγκάζει τον άνθρωπο να αντιμετωπίσει και να παραδεχθεί πως υπάρχει ένας Μεγαλοδύναμος στο κέντρο αυτών των μοτίβων κίνησης, ο οποίος ενορχηστρώνει τα πάντα. Η δύναμή Του είναι εκπληκτική και, παρόλο που κανείς δεν μπορεί να δει το πραγματικό Του πρόσωπο, Αυτός κυβερνά και ελέγχει τα πάντα την κάθε στιγμή. Κανένας άνθρωπος και καμία δύναμη δεν μπορεί να υπερβεί την κυριαρχία Του.

Αντιμέτωπος με το γεγονός αυτό, ο άνθρωπος πρέπει να αναγνωρίσει πως οι νόμοι που διέπουν την ύπαρξη των πάντων δεν γίνεται να ελέγχονται από ανθρώπους, δεν γίνεται να αλλαχθούν από κανέναν· πρέπει, επίσης, να παραδεχθεί πως τα ανθρώπινα όντα δεν δύνανται να κατανοήσουν πλήρως αυτούς τους νόμους και ότι αυτοί δεν συμβαίνουν εκ φύσεως, αλλά υπαγορεύονται από έναν Άρχοντα. Όλα αυτά είναι εκφράσεις της εξουσίας του Θεού που η ανθρωπότητα μπορεί να αντιληφθεί σε μακρο-επίπεδο.

Σε μικρο-επίπεδο, όλα τα βουνά, τα ποτάμια, οι λίμνες, οι θάλασσες και οι χερσαίες εκτάσεις που μπορεί να βλέπει ο άνθρωπος πάνω στη γη, όλες οι εποχές που βιώνει και καθετί που κατοικεί στη γη, συμπεριλαμβανομένων των φυτών, των ζώων, των μικροοργανισμών και των ανθρώπων, υπόκεινται όλα στην κυριαρχία και τον έλεγχο του Θεού. Υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του Θεού, τα πάντα δημιουργούνται ή εξαφανίζονται σύμφωνα με τις σκέψεις Του· δημιουργούνται νόμοι που διέπουν τη ύπαρξή τους, και αυτά αυξάνονται και πληθύνονται με την τήρησή τους. Κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν είναι υπεράνω των νόμων αυτών. Γιατί συμβαίνει αυτό; Η μόνη απάντηση είναι αυτή: Λόγω της εξουσίας του Θεού. Ή, για να το θέσουμε διαφορετικά, λόγω των σκέψεων και του λόγου του Θεού· λόγω των προσωπικών πράξεων του ίδιου του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι η εξουσία και ο νους του Θεού είναι αυτά που γεννούν τους νόμους αυτούς, οι οποίοι μεταβάλλονται και αλλάζουν σύμφωνα με τις σκέψεις Του, ενώ όλες αυτές οι μεταβολές και οι αλλαγές λαμβάνουν χώρα ή ξεθωριάζουν για χάρη του σχεδίου Του. Πάρε, για παράδειγμα, τις επιδημίες. Ξεσπούν δίχως προειδοποίηση. Κανείς δεν γνωρίζει την προέλευσή τους ή τα ακριβή αίτια της εμφάνισής τους, ενώ, όποτε μια επιδημία φτάνει σε κάποιον τόπο, εκείνοι που είναι καταδικασμένοι δεν μπορούν να διαφύγουν τη συμφορά. Η ανθρώπινη επιστήμη θεωρεί πως οι επιδημίες προκαλούνται από τη διάδοση επικίνδυνων και επιβλαβών μικροβίων, ενώ η ταχύτητα, η έκταση και η μέθοδος της μετάδοσής τους δεν μπορούν να προβλεφθούν ή να ελεγχθούν από την ανθρώπινη επιστήμη. Παρόλο που οι άνθρωποι αντιστέκονται στις επιδημίες με κάθε δυνατό τρόπο, δεν μπορούν να ελέγξουν ποιοι άνθρωποι ή ποια ζώα προσβάλλονται αναπόφευκτα όταν ξεσπούν επιδημίες. Το μόνο που μπορούν να κάνουν τα ανθρώπινα όντα είναι να προσπαθήσουν να τις εμποδίσουν, να αντισταθούν σε αυτές και να τις ερευνήσουν. Ωστόσο, κανείς δεν γνωρίζει τα βασικά αίτια που εξηγούν την αρχή ή το τέλος οποιασδήποτε επιμέρους επιδημίας και κανείς δεν μπορεί να τις ελέγξει. Όταν αντιμετωπίζουν την εμφάνιση και την εξάπλωση μιας επιδημίας, το πρώτο μέτρο που παίρνουν οι άνθρωποι είναι να αναπτύξουν ένα εμβόλιο· συχνά, ωστόσο, η επιδημία εξασθενεί από μόνη της πριν ετοιμαστεί το εμβόλιο. Γιατί εξασθενούν οι επιδημίες; Μερικοί λένε πως τα μικρόβια έχουν τεθεί υπό έλεγχο, ενώ άλλοι λένε πως εξασθενούν λόγω της εναλλαγής των εποχών... Όσο για το αν ευσταθούν οι τρελές αυτές εικασίες, η επιστήμη δεν μπορεί να προσφέρει κάποια εξήγηση και δεν μπορεί να προσφέρει κάποια σαφή απάντηση. Η ανθρωπότητα πρέπει να αντιμετωπίσει όχι μόνο αυτές οι εικασίες, αλλά και την έλλειψη κατανόησης της ανθρωπότητας για τις επιδημίες και ο φόβος της προς αυτές. Σε τελική ανάλυση, κανείς δεν γνωρίζει γιατί ξεκινούν ή γιατί

φτάνουν στο τέλος τους οι επιδημίες. Επειδή η ανθρωπότητα έχει πίστη μόνο στην επιστήμη και βασίζεται εξ ολοκλήρου σ' αυτήν, και δεν αναγνωρίζει την εξουσία του Δημιουργού και δεν δέχεται την κυριαρχία Του, δεν θα λάβουν ποτέ τους απάντηση.

Υπό την κυριαρχία του Θεού, τα πάντα γεννιούνται, ζουν και πεθαίνουν λόγω της εξουσίας Του και της διαχείρισής Του. Μερικά πράγματα έρχονται και φεύγουν ήσυχα, κι έτσι ο άνθρωπος δεν μπορεί να καταλάβει την προέλευσή τους ή να συλλάβει τα μοτίβα που ακολουθούν, πόσο μάλλον να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους έρχονται και φεύγουν. Παρόλο που ο άνθρωπος μπορεί να δει, με τα ίδια του τα μάτια, όλα όσα συμβαίνουν στα πάντα, και μπορεί να τα ακούσει με τα αυτιά του, και να τα βιώσει με το σώμα του, παρόλο που όλα τους έχουν αντίκτυπο στον άνθρωπο και παρόλο που ο άνθρωπος υποσυνείδητα συλλαμβάνει τη σχετική ιδιαιτερότητα, την κανονικότητα ή ακόμα και την παραδοξότητα των διαφόρων φαινομένων, εξακολουθεί να μη γνωρίζει τίποτα για το τι βρίσκεται πίσω από αυτά, που είναι το θέλημα και ο νους του Δημιουργού. Υπάρχουν πολλές ιστορίες πίσω από αυτά τα φαινόμενα· πολλές κρυμμένες αλήθειες. Επειδή ο άνθρωπος έχει περιπλανηθεί μακριά από τον Δημιουργό και επειδή δεν δέχεται το γεγονός πως η εξουσία του Θεού κυβερνά τα πάντα, ποτέ του δεν θα γνωρίσει και δεν θα κατανοήσει όλα όσα συμβαίνουν υπό την κυριαρχία της εξουσίας του Θεού. Ως επί το πλείστον, ο έλεγχος και η κυριαρχία του Θεού υπερβαίνουν τα όρια της ανθρώπινης φαντασίας, της ανθρώπινης γνώσης, της ανθρώπινης κατανόησης και των όσων μπορεί να επιτύχει η ανθρώπινη επιστήμη· υπερβαίνουν τις ικανότητες της δημιουργημένης ανθρωπότητας. Μερικοί λένε: «Εφόσον δεν έχεις γίνει μάρτυρας της κυριαρχίας του Θεού, πώς μπορείς να πιστεύεις πως τα πάντα υπόκεινται στην εξουσία Του;» Το να το βλέπεις, δεν σημαίνει πάντα πως πιστεύεις ούτε δεν σημαίνει πάντα πως αναγνωρίζεις και κατανοείς. Επομένως, από πού πηγάζει η πίστη; Μπορώ να πω με βεβαιότητα πως η πίστη πηγάζει από τον βαθμό και το βάθος της αντίληψης και της εμπειρίας των ανθρώπων για την πραγματικότητα και τα βασικά αίτια των πραγμάτων. Αν πιστεύεις πως ο Θεός υπάρχει, αλλά δεν μπορείς να αναγνωρίσεις και, πόσο μάλλον, να αντιληφθείς το γεγονός του ελέγχου και της κυριαρχίας του Θεού επί των πάντων, τότε, στην καρδιά σου, ποτέ δεν θα παραδεχθείς πως ο Θεός έχει τέτοιου είδους εξουσία και πως η εξουσία του Θεού είναι μοναδική. Ποτέ σου δεν θα δεχθείς πραγματικά τον Δημιουργό ως τον Κύριό σου και ως τον Θεό σου.

Η μοίρα της ανθρωπότητας και η μοίρα του σύμπαντος είναι αναπόσπαστες από την κυριαρχία του Δημιουργού

Είσαστε όλοι ενήλικες. Κάποιοι από εσάς είστε μεσήλικες, ενώ άλλοι έχετε φτάσει στην τρίτη ηλικία. Έχετε γίνει από άπιστοι στον Θεό, πιστοί σ' Αυτόν, και από το ξεκίνημα της πίστης στον Θεό φτάσατε στην αποδοχή του λόγου Του και στο βίωμα του έργου Του. Πόση γνώση έχετε για την κυριαρχία του Θεού; Τι επίγνωση έχετε κερδίσει για την ανθρώπινη μοίρα; Μπορεί κανείς να επιτύχει όλα όσα επιθυμεί στη ζωή; Στο πέρας των μερικών δεκαετιών της ύπαρξής σας, πόσα πράγματα κατορθώσατε να

επιτύχετε όπως ελπίζατε; Πόσα πράγματα έχουν συμβεί και δεν τα περιμένατε; Πόσα αποτελούν ευχάριστες εκπλήξεις; Πόσα πράγματα περιμένουν ακόμα οι άνθρωποι με την προσδοκία ότι θα αποφέρουν καρπούς —περιμένοντας ασυναίσθητα την κατάλληλη στιγμή, περιμένοντας το θέλημα του Ουρανού; Πόσα πράγματα κάνουν τους ανθρώπους να αισθάνονται αβοήθητοι και αποθαρρυνμένοι; Ο καθένας είναι γεμάτος ελπίδες για τη μοίρα του προσδοκώντας πως τα πάντα στη ζωή του θα πάνε όπως επιθυμεί, πως δεν θα του λείπει η τροφή ή ο ρουχισμός και πως η περιουσία του θα αυξηθεί θεαματικά. Κανείς δεν θέλει μια ζωή φτωχή και καταπιεσμένη, γεμάτη κακουχίες και ταλανισμένη από συμφορές. Ωστόσο, οι άνθρωποι δεν μπορούν να προβλέψουν ή να ελέγξουν τα πράγματα αυτά. Ίσως για κάποιους το παρελθόν να αποτελεί απλώς ένα συνονθύλευμα εμπειριών· ποτέ τους δεν μαθαίνουν ποιο είναι το θέλημα του Ουρανού και ούτε τους νοιάζει ποιο είναι αυτό. Βιώνουν τις ζωές τους ασυλλόγιστα, σαν ζώα, από μέρα σε μέρα, δίχως να ενδιαφέρονται για τη μοίρα της ανθρωπότητας, για τον λόγο για τον οποίο ζουν οι άνθρωποι ή για το πώς πρέπει να ζουν. Τέτοιοι άνθρωποι φτάνουν στη γεροντική ηλικία χωρίς να έχουν αποκτήσει καμία κατανόηση για την ανθρώπινη μοίρα και, μέχρι τη στιγμή που πεθαίνουν, δεν έχουν ιδέα για το ποιο είναι το νόημα της ζωής. Τέτοιοι άνθρωποι είναι νεκροί· είναι όντα δίχως πνεύμα· είναι θηρία. Παρόλο που οι άνθρωποι ζουν μέσα στη δημιουργία, αντλούν ευχαρίστηση από τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους ο κόσμος ικανοποιεί τις υλικές τους ανάγκες και παρόλο που βλέπουν τον υλικό αυτόν κόσμο να προοδεύει διαρκώς, η δική τους εμπειρία —αυτό που νιώθει και δοκιμάζει η καρδιά και το πνεύμα τους— δεν έχει καμία σχέση με πράγματα υλικά και τίποτα το υλικό δεν είναι υποκατάστατο της εμπειρίας. Η εμπειρία είναι μια αναγνώριση βαθιά στην καρδιά τους, κάτι που δεν είναι ορατό με γυμνό μάτι. Η αναγνώριση αυτή έγκειται στην κατανόηση και στην αντίληψη που έχει κανείς για την ανθρώπινη ζωή και την ανθρώπινη μοίρα. Επιπλέον, οδηγεί συχνά τον άνθρωπο στην αντίληψη πως κάποιος αόρατος Άρχοντας διευθετεί τα πάντα, ενορχηστρώνει τα πάντα για τον άνθρωπο. Εν μέσω όλων αυτών, δεν μπορεί κανείς παρά να δεχθεί τις διευθετήσεις και τις ενορχηστρώσεις της μοίρας· δεν μπορεί παρά να δεχθεί το μονοπάτι εμπρός που του χάραξε ο Δημιουργός, την κυριαρχία του Δημιουργού επί της μοίρας του. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Όποια επίγνωση και στάση κι αν έχει κανείς προς τη μοίρα, κανείς δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός αυτό.

Πού θα πας κάθε μέρα, τι θα κάνεις, ποιον ή τι θα συναντήσεις, τι θα πεις, τι θα σου συμβεί —μπορεί να προβλεφθεί τίποτε απ' αυτά; Οι άνθρωποι δεν μπορούν να προβλέψουν όλα αυτά τα περιστατικά, πόσο μάλλον να ελέγξουν πώς θα εξελιχθούν αυτές οι καταστάσεις. Στη ζωή, τα απρόβλεπτα αυτά γεγονότα συμβαίνουν όλη την ώρα· αποτελούν καθημερινό φαινόμενο. Τα καθημερινά αυτά σκαμπανεβάσματα και οι τρόποι που ξεδιπλώνονται ή τα μοτίβα που ακολουθούν, αποτελούν, για την ανθρωπότητα, συνεχείς υπενθυμίσεις πως τίποτα δεν συμβαίνει τυχαία και πως η διαδικασία κατά την οποία συμβαίνει το καθετί, η αναπόφευκτη φύση του κάθε γεγονότος, δεν μπορούν να μεταβληθούν από την ανθρώπινη θέληση. Κάθε συμβάν

μεταφέρει μια νουθεσία από τον Δημιουργό στην ανθρωπότητα, ενώ στέλνει επίσης το μήνυμα πως τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν να ελέγξουν την ίδια τους τη μοίρα. Κάθε γεγονός αποτελεί ανταπάντηση στην τρελή και άκαρπη φιλοδοξία και επιθυμία της ανθρωπότητας να πάρει τη μοίρα της στα ίδια της τα χέρια. Είναι σαν ισχυρά, επαναλαμβανόμενα ραπίσματα στο πρόσωπο της ανθρωπότητας, που αναγκάζουν τους ανθρώπους να επανεξετάσουν το ποιος είναι, εν τέλει, αυτός που κυβερνά και ελέγχει τη μοίρα τους. Επιπλέον, καθώς οι φιλοδοξίες και οι επιθυμίες τους καταπνίγονται και γκρεμίζονται ξανά και ξανά, οι άνθρωποι φτάνουν ανεπιτήδευτα σε μια ασυναίσθητη αποδοχή αυτού που τους επιφυλάσσει η μοίρα —μια αποδοχή της πραγματικότητας, του θελήματος του Ουρανού και της κυριαρχίας του Δημιουργού. Από τα καθημερινά αυτά σκαμπανεβάσματα έως τη μοίρα ολόκληρων ανθρωπίνων ζώων, δεν υπάρχει τίποτα που να μην αποκαλύπτει τα σχέδια και την κυριαρχία του Δημιουργού· δεν υπάρχει τίποτα που να μη στέλνει το μήνυμα πως «η εξουσία του Δημιουργού είναι κάτι που δεν υπερβαίνεται», που δεν μεταφέρει αυτήν την αιώνια αλήθεια πως «η εξουσία του Δημιουργού είναι υπέρτατη».

Η μοίρα της ανθρωπότητας και η μοίρα του σύμπαντος είναι στενά συνυφασμένες με την κυριαρχία του Δημιουργού, άρρηκτα συνδεδεμένες με τις ενορχηστρώσεις του Δημιουργού· στο τέλος, είναι αδιαχώριστες από την εξουσία του Δημιουργού. Στους νόμους για τα πάντα, ο άνθρωπος κατανοεί τις ενορχηστρώσεις και την κυριαρχία του Δημιουργού· στους κανόνες επιβίωσης των πάντων, φτάνει στο σημείο να αντιληφθεί τη διακυβέρνηση του Δημιουργού· στη μοίρα των πάντων, οδηγείται στο να εξάγει συμπεράσματα για τους τρόπους με τους οποίους ο Δημιουργός ασκεί την κυριαρχία Του και τον έλεγχό Του πάνω τους· τέλος, στους κύκλους ζωής των ανθρωπίνων όντων και των πάντων, ο άνθρωπος φτάνει να βιώσει πραγματικά τις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού για τα πάντα και τα ζωντανά όντα, για να γίνει μάρτυρας του πώς αυτές οι ενορχηστρώσεις και οι διευθετήσεις αντικαθιστούν όλους τους επίγειους νόμους, κανόνες και θεσμούς, όλες τις άλλες ενέργειες και δυνάμεις. Υπό το πρίσμα αυτό, η ανθρωπότητα αναγκάζεται να αναγνωρίσει πως κανένα δημιούργημα δεν μπορεί να παραβεί την κυριαρχία του Δημιουργού και πως καμία δύναμη δεν μπορεί να σφετεριστεί ή να τροποποιήσει τα γεγονότα και τα πράγματα που έχουν προκαθοριστεί από τον Δημιουργό. Είναι υπό τους θεϊκούς αυτούς νόμους και κανόνες που ζουν και πολλαπλασιάζονται, επί γενεές γενεών, οι άνθρωποι και τα πάντα. Αυτή δεν είναι η πραγματική προσωποποίηση της εξουσίας του Δημιουργού; Παρόλο που, στους αντικειμενικούς νόμους, ο άνθρωπος βλέπει την κυριαρχία και το θέλημα του Δημιουργού για όλα τα γεγονότα και τα πάντα, πόσοι άνθρωποι είναι ικανοί να συλλάβουν την αρχή της κυριαρχίας του Δημιουργού επί του σύμπαντος; Πόσοι άνθρωποι είναι ικανοί να γνωρίσουν, να αναγνωρίσουν, να δεχθούν και να υποταχθούν πραγματικά στην κυριαρχία και στη διευθέτηση του Δημιουργού επί της ίδιας τους της μοίρας; Ποιος, αφού έχει πιστέψει στο γεγονός της κυριαρχίας του Δημιουργού επί των πάντων, θα πιστέψει και θα αναγνωρίσει πραγματικά πως ο Δημιουργός υπαγορεύει και

τη μοίρα των ανθρώπινων ζώων; Ποιος μπορεί να κατανοήσει πραγματικά το γεγονός πως η μοίρα του ανθρώπου βρίσκεται στην παλάμη του Δημιουργού; Το τι είδους στάση οφείλει να υιοθετεί η ανθρωπότητα προς την κυριαρχία του Δημιουργού όταν έρχεται αντιμέτωπη με το γεγονός πως Αυτός κυβερνά και ελέγχει τη μοίρα της ανθρωπότητας; Είναι μια απόφαση που κάθε άνθρωπο ον, που βρίσκεται τώρα αντιμέτωπο με το γεγονός αυτό, πρέπει να πάρει μόνο του.

Οι έξι καμπές στην ανθρώπινη ζωή

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, κάθε άνθρωπος φτάνει σε μια σειρά κρίσιμων καμπών. Αυτές αποτελούν τα πιο θεμελιώδη και τα πιο σημαντικά βήματα που καθορίζουν τη μοίρα ενός ανθρώπου στη ζωή. Ακολουθεί μια σύντομη περιγραφή αυτών των σημείων από τα οποία πρέπει να περάσει κάθε άνθρωπος κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Η πρώτη καμπή: η γέννηση

Το πού γεννιέται ένας άνθρωπος, σε τι οικογένεια γεννιέται, το φύλο, η εμφάνιση και η ώρα της γέννησής του: όλα αυτά είναι λεπτομέρειες της πρώτης καμπής της ζωής ενός ανθρώπου.

Κανείς δεν μπορεί να επιλέξει συγκεκριμένες λεπτομέρειες της καμπής αυτής· είναι όλα προκαθορισμένα πολύ καιρό νωρίτερα από τον Δημιουργό. Δεν επηρεάζονται από το εξωτερικό περιβάλλον με κανέναν τρόπο και κανένας ανθρωπογενής παράγοντας δεν μπορεί να αλλάξει τα γεγονότα αυτά, που είναι προαποφασισμένα από τον Δημιουργό. Για να γεννηθεί ένας άνθρωπος, σημαίνει πως ο Δημιουργός έχει ήδη εκπληρώσει το πρώτο βήμα της μοίρας που έχει διευθετήσει για τον άνθρωπο αυτό. Επειδή Αυτός έχει προαποφασίσει όλες αυτές τις λεπτομέρειες πολύ καιρό νωρίτερα, κανείς δεν έχει τη δύναμη να τροποποιήσει καμιά τους. Ανεξάρτητα από τη μετέπειτα μοίρα ενός ανθρώπου, οι συνθήκες της γέννησής του είναι προκαθορισμένες και παραμένουν ως έχουν· δεν επηρεάζονται με κανέναν τρόπο από τη μοίρα του στη ζωή, και ούτε επηρεάζουν με κανέναν τρόπο την κυριαρχία του Δημιουργού πάνω στη μοίρα κάποιου στη γη.

1) Μια νέα ζωή γεννιέται από τα σχέδια του Δημιουργού

Ποιες από τις λεπτομέρειες της πρώτης καμπής —τον τόπο γέννησης, την οικογένεια, το φύλο, την εξωτερική εμφάνιση, την ώρα της γέννησης— μπορεί να επιλέξει κανείς; Προφανώς, η γέννηση κάποιου είναι παθητικό γεγονός. Ο άνθρωπος γεννιέται ακούσια, σε συγκεκριμένο τόπο, σε συγκεκριμένη ώρα, σε συγκεκριμένη οικογένεια, με μια συγκεκριμένη εξωτερική εμφάνιση· ακούσια γίνεται μέλος ενός συγκεκριμένου σπιτικού και κλαδί από ένα συγκεκριμένο οικογενειακό δέντρο. Ο άνθρωπος δεν έχει καμία επιλογή σ' αυτήν την πρώτη καμπή της ζωής· αντιθέτως, γεννιέται σε ένα περιβάλλον που έχει καθοριστεί σύμφωνα με τα σχέδια του Δημιουργού, σε μια συγκεκριμένη οικογένεια, με συγκεκριμένο φύλο και εμφάνιση, σε

συγκεκριμένη ώρα που συνδέεται στενά με την πορεία της ζωής του ανθρώπου. Τι μπορεί να κάνει ο άνθρωπος σε αυτήν την κρίσιμη καμπή; Γενικά, ο άνθρωπος δεν έχει καμία επιλογή για καμία από αυτές τις λεπτομέρειες που αφορούν τη γέννησή του. Αν δεν ήταν το πεπρωμένο και η καθοδήγηση του Δημιουργού, μια ζωή που μόλις γεννήθηκε σ' αυτόν τον κόσμο δεν θα ήξερε πού να πάει ή πού να μείνει, δεν θα είχε συγγενείς, δεν θα ανήκε πουθενά και δεν θα είχε αληθινό σπιτικό. Αλλά χάρη στις σχολαστικές διευθετήσεις του Δημιουργού, αυτή η νέα ζωή έχει ένα μέρος για να μείνει, γονείς, έναν τόπο στον οποίο ανήκει και συγγενείς, κι έτσι αυτή η ζωή ξεκινά το ταξίδι της. Καθ' όλη τη διαδικασία αυτή, η υλοποίηση της νέας αυτής ζωής καθορίζεται από τα σχέδια του Δημιουργού, ενώ καθετί που θα αποκτήσει απονέμεται σ' αυτήν από τον Δημιουργό. Από ένα περιπλανώμενο σώμα με τίποτα στο όνομά του, γίνεται σταδιακά ένα ορατό, υλικό ανθρώπινο ον με σάρκα και αίμα, ένα από τα δημιουργήματα του Θεού που σκέφτεται, αναπνέει, αισθάνεται το ζεστό και το κρύο· που μπορεί να συμμετέχει σε όλες τις συνηθισμένες δραστηριότητες ενός δημιουργήματος στον υλικό κόσμο· και που θα υποβληθεί σε όλα τα πράγματα που πρέπει να δοκιμάσει ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον στη ζωή. Το ότι η γέννηση ενός ανθρώπου έχει προαποφασιστεί από τον Δημιουργό σημαίνει πως Αυτός θα απονείμει στον άνθρωπο αυτόν όλα τα απαραίτητα πράγματα για την επιβίωσή του· και, παρομοίως, το ότι γεννιέται ένας άνθρωπος σημαίνει πως θα λάβει όλα τα απαραίτητα πράγματα για την επιβίωσή του από τον Δημιουργό και, από εκεί και πέρα, θα ζει σε άλλη μορφή που παρέχεται από τον Δημιουργό και υπόκειται στην κυριαρχία του Δημιουργού.

2) Ο λόγος που διαφορετικά ανθρώπινα όντα γεννιούνται υπό διαφορετικές συνθήκες

Στους ανθρώπους αρέσει συχνά να φαντάζονται πως, αν ξαναγεννιόνταν, θα γεννιόντουσαν σε μια επιφανή οικογένεια· αν ήταν γυναίκες, θα έμοιαζαν με τη Χιονάτη και θα ήταν αγαπητές σε όλους, ενώ, αν ήταν άντρες, θα ήταν οι πρίγκιπες του παραμυθιού που δεν τους λείπει τίποτα, που έχουν όλον τον κόσμο στα πόδια τους. Υπάρχουν συχνά εκείνοι που τρέφουν πολλές αυταπάτες σχετικά με τη γέννησή τους, είναι εξαιρετικά δυσαρεστημένοι μ' αυτήν και αισθάνονται δυσαρέσκεια για την οικογένειά τους, την εμφάνισή τους, το φύλο τους, ακόμα και για την ώρα της γέννησής τους. Ωστόσο, οι άνθρωποι ποτέ δεν καταλαβαίνουν γιατί γεννιούνται σε συγκεκριμένη οικογένεια ή γιατί έχουν μια συγκεκριμένη εμφάνιση. Δεν γνωρίζουν πως, ανεξάρτητα από τον τόπο της γέννησής τους ή την εμφάνισή τους, πρόκειται να παίξουν διάφορους ρόλους και να εκπληρώσουν διαφορετικές αποστολές στη διαχείριση του Δημιουργού —και ο σκοπός αυτός δεν θα αλλάξει ποτέ. Στα μάτια του Δημιουργού, ο τόπος γέννησης κάποιου, το φύλο του και η εξωτερική του εμφάνιση, είναι όλα πράγματα προσωρινά. Είναι μια σειρά από μικροσκοπικούς κόκκους, μικρούτσικα σύμβολα σε κάθε φάση της διαχείρισής Του για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Επιπλέον, ο αληθινός προορισμός και το αποτέλεσμα ενός ανθρώπου δεν καθορίζονται από τη γέννησή του σε κάποια

συγκεκριμένη φάση, αλλά από την αποστολή που εκπληρώνει στη ζωή του και από την κρίση που θα δεχθεί από τον Δημιουργό όταν το σχέδιο της διαχείρισής Του έχει ολοκληρωθεί.

Λέγεται πως υπάρχει αιτία για κάθε αποτέλεσμα και πως κανένα αποτέλεσμα δεν υπάρχει δίχως αιτία. Έτσι, η γέννηση κάποιου είναι απαραίτητα συνδεδεμένη και με την παρούσα ζωή του, αλλά και με την προηγούμενη ζωή του. Αν ο θάνατος ενός ανθρώπου βάζει τέλος στην τρέχουσα διάρκεια της ζωής του, τότε η γέννηση ενός ανθρώπου είναι η αρχή ενός νέου κύκλου· αν ένας παλιός κύκλος αντιπροσωπεύει την προηγούμενη ζωή ενός ανθρώπου, τότε ο νέος κύκλος είναι, φυσικά, η παρούσα ζωή του. Εφόσον η γέννηση κάποιου συνδέεται με την προηγούμενη, αλλά και την παρούσα ζωή του, έπεται ότι η τοποθεσία, η οικογένεια, το φύλο, η εμφάνιση και άλλοι παρόμοιοι παράγοντες που συνδέονται με τη γέννησή του, σχετίζονται όλα τους απαραίτητως την προηγούμενη και την παρούσα ζωή. Αυτό σημαίνει πως οι παράγοντες της γέννησης ενός ανθρώπου δεν επηρεάζονται μόνο από την προηγούμενη ζωή του, αλλά καθορίζονται από τη μοίρα του στην παρούσα ζωή του, πράγμα που εξηγεί την πληθώρα των διαφορετικών συνθηκών μέσα στις οποίες γεννιούνται οι άνθρωποι: Μερικοί γεννιούνται σε φτωχές οικογένειες, άλλοι σε πλούσιες οικογένειες. Μερικοί έχουν λαϊκή καταγωγή, ενώ άλλοι έχουν ένδοξη καταγωγή. Μερικοί γεννιούνται στον Νότο, άλλοι στον Βορρά. Μερικοί γεννιούνται στην έρημο, άλλοι σε εύφορες κοιλάδες. Η γέννηση μερικών ανθρώπων συνοδεύεται από επευφημίες, γέλια και εορτασμούς· η γέννηση κάποιων άλλων συνοδεύεται από δάκρυα, συμφορές και βάσανα. Μερικοί γεννιούνται για να αγαπιούνται σαν θησαυρός, άλλοι για να απορρίπτονται σαν αγριόχορτα. Μερικοί γεννιούνται με ωραία χαρακτηριστικά, άλλοι με ανομοιόμορφα. Μερικοί είναι όμορφοι στην όψη, άλλοι είναι άσχημοι. Μερικοί γεννιούνται τα μεσάνυχτα, άλλοι κάτω από το λιοπύρι του καταμεσήμερου... Η γέννηση των ανθρώπων κάθε είδους καθορίζεται από τη μοίρα που τους επιφυλάσσει ο Δημιουργός· η γέννησή τους καθορίζει τη μοίρα τους στην παρούσα ζωή τους, καθώς και τους ρόλους που θα διαδραματίσουν και τις αποστολές που θα εκπληρώσουν. Όλα αυτά υπόκεινται στην κυριαρχία του Δημιουργού και είναι προκαθορισμένα από Αυτόν· κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από το προκαθορισμένο πεπρωμένο του, κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τη γέννησή του και κανείς δεν μπορεί να διαλέξει μοίρα του.

Η δεύτερη καμπή: μεγαλώνοντας

Ανάλογα με το είδος της οικογένειας στην οποία γεννιούνται, οι άνθρωποι μεγαλώνουν σε διαφορετικά οικιακά περιβάλλοντα και μαθαίνουν διαφορετικά μαθήματα από τους γονείς τους. Αυτοί οι παράγοντες καθορίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες ενηλικιώνεται ένας άνθρωπος, ενώ το να μεγαλώνεις αντιπροσωπεύει τη δεύτερη κρίσιμη καμπή στη ζωή ενός ανθρώπου. Είναι περιττό να λεχθεί πως οι άνθρωποι δεν έχουν επιλογή ούτε σε αυτήν την καμπή. Είναι κι αυτή καθορισμένη, ρυθμισμένη εκ των προτέρων.

1) Ο Δημιουργός σχεδίασε τις καθορισμένες συνθήκες για την ενηλικίωση κάθε ατόμου

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να διαλέξει τους ανθρώπους, τα γεγονότα ή τα πράγματα που τον διαπαιδαγωγούν και τον επηρεάζουν καθώς μεγαλώνει. Δεν μπορεί να διαλέξει ποια γνώση ή ποιες δεξιότητες θα αποκτήσει, ποιες συνήθειες θα διαμορφώσει. Δεν έχει κανέναν λόγο στο ποιοι είναι οι γονείς και οι συγγενείς του, ούτε στο είδος του περιβάλλοντος στο οποίο θα μεγαλώσει· οι σχέσεις του με τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα στον περίγυρό του, καθώς και το πώς αυτά επηρεάζουν την ανάπτυξή του, είναι όλα πέρα από τον έλεγχό του. Ποιος τα αποφασίζει αυτά, λοιπόν; Ποιος τα διευθετεί; Εφόσον οι άνθρωποι δεν έχουν καμία επιλογή στο θέμα, εφόσον δεν μπορούν να αποφασίσουν γι' αυτά τα πράγματα οι ίδιοι και εφόσον, προφανώς, αυτά δεν διαμορφώνονται εκ φύσεως, είναι αυτονόητο πως ο σχηματισμός όλων αυτών των ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων βρίσκεται στα χέρια του Δημιουργού. Φυσικά, όπως ακριβώς ο Δημιουργός διευθετεί τις ειδικές συνθήκες της γέννησης κάθε ανθρώπου, διευθετεί, επίσης, τις ειδικές συνθήκες υπό τις οποίες μεγαλώνει κάποιος. Αν η γέννηση ενός ανθρώπου επιφέρει αλλαγές στους ανθρώπους, στα γεγονότα και τα πράγματα γύρω του, τότε αυτά θα επηρεαστούν απαραίτητα και από το γεγονός ότι ο άνθρωπος αυτός μεγαλώνει και αναπτύσσεται. Για παράδειγμα, μερικοί άνθρωποι γεννιούνται σε φτωχές οικογένειες, κι όμως μεγαλώνουν περιτριγυρισμένοι από πλούτη· άλλοι γεννιούνται σε ευκατάστατες οικογένειες, αλλά γίνονται η αιτία να μειωθεί η περιουσία της οικογένειάς τους, κι έτσι μεγαλώνουν σε φτωχό περιβάλλον. Κανενός η γέννηση δεν διέπεται από κάποιον πάγιο κανόνα και κανένας δεν μεγαλώνει υπό κάποιο αναπόφευκτο, πάγιο σύνολο συνθηκών. Αυτά δεν είναι πράγματα που μπορεί να φανταστεί ή να ελέγξει κάποιος άνθρωπος· είναι τα προϊόντα της μοίρας του και καθορίζονται από τη μοίρα του. Βέβαια, στη ρίζα τους, αυτά τα πράγματα καθορίζονται από τη μοίρα που προκαθορίζει ο Δημιουργός για τον καθένα· έχουν καθοριστεί από την κυριαρχία του Δημιουργού επί της μοίρας του ανθρώπου αυτού και από τα σχέδιά Του γι' αυτήν.

2) Οι διάφορες συνθήκες υπό τις οποίες μεγαλώνουν οι άνθρωποι οδηγούν σε διαφορετικούς ρόλους

Οι συνθήκες της γέννησης ενός ανθρώπου καθορίζουν, σε βασικό επίπεδο, το περιβάλλον και τις συνθήκες στις οποίες μεγαλώνει, ενώ οι συνθήκες στις οποίες μεγαλώνει ένας άνθρωπος είναι, παρομοίως, το προϊόν των συνθηκών της γέννησής του. Κατά το διάστημα αυτό, ο άνθρωπος ξεκινά να μαθαίνει τη γλώσσα, το μυαλό του ξεκινά να αντιμετωπίζει και να αφομοιώνει πολλά νέα πράγματα, μια διαδικασία κατά την οποία ο άνθρωπος μεγαλώνει διαρκώς. Τα πράγματα που ακούει ο άνθρωπος με τα αυτιά του, που βλέπει με τα μάτια του και απορροφά με το μυαλό του, γεμίζουν και ζωντανεύουν σταδιακά τον εσωτερικό του κόσμο. Οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα με τα οποία έρχεται σε επαφή· η κοινή λογική, η γνώση και οι δεξιότητες που

αποκτά· και οι τρόποι σκέψης από τους οποίους επηρεάζεται, που του ενσταλάζονται ή μαθαίνει, θα καθοδηγήσουν και θα επηρεάσουν στο σύνολό τους τη μοίρα του στη ζωή. Η γλώσσα που μαθαίνει κανείς καθώς μεγαλώνει και ο τρόπος σκέψης του είναι αδιαχώριστα από το περιβάλλον στο οποίο περνά τη νιότη του, ενώ το περιβάλλον αυτό απαρτίζεται από τους γονείς και τα αδέρφια, και τους άλλους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα γύρω του. Επομένως, η πορεία της ανάπτυξης ενός ανθρώπου καθορίζεται από το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει, ενώ βασίζεται επίσης στους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα με τα οποία έρχεται σε επαφή κατά το διάστημα αυτό. Εφόσον οι συνθήκες στις οποίες μεγαλώνει ένας άνθρωπος έχουν προαποφασιστεί πολύ καιρό νωρίτερα, το περιβάλλον στο οποίο ζει κατά τη διαδικασία αυτή έχει επίσης, φυσικά, προαποφασιστεί. Δεν αποφασίζεται από τις επιλογές και τις προτιμήσεις του ανθρώπου, αλλά αποφασίζεται σύμφωνα με τα σχέδια του Θεού, καθορίζεται από τις προσεκτικές διευθετήσεις του Δημιουργού και από την κυριαρχία Του επί της μοίρας του ανθρώπου στη ζωή. Έτσι, οι άνθρωποι που συναντά κάθε άνθρωπος όσο μεγαλώνει και τα πράγματα με τα οποία έρχεται σε επαφή, είναι όλα φυσικά συνδεδεμένα με τις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να προβλέψουν τέτοιου είδους περίπλοκες αλληλοσυνδέσεις, ούτε μπορούν να τις ελέγξουν ή να τις συλλάβουν. Πολλά διαφορετικά πράγματα και άνθρωποι επηρεάζουν το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει ένας άνθρωπος, ενώ κανένα ανθρώπινο ον δεν είναι ικανό να διευθετήσει ή να ενορχηστρώσει τέτοιο αχανές δίκτυο διασυνδέσεων. Κανένας άνθρωπος ή πράγμα, πέραν του Δημιουργού, δεν μπορεί να ελέγξει την εμφάνιση, των ανθρώπων, πραγμάτων και γεγονότων ούτε μπορεί να τα διατηρήσει ή να ελέγξει την εμφάνισή τους, ενώ το αχανές αυτό δίκτυο διασυνδέσεων είναι αυτό που διαμορφώνει την ανάπτυξη ενός ανθρώπου, όπως προκαθορίζεται από τον Δημιουργό και οικοδομεί τα διάφορα περιβάλλοντα στα οποία μεγαλώνουν οι άνθρωποι. Είναι αυτό που δημιουργεί τους διάφορους ρόλους που είναι απαραίτητοι για το έργο της διαχείρισης του Δημιουργού, τοποθετώντας σταθερά, ισχυρά θεμέλια ώστε οι άνθρωποι να εκπληρώσουν επιτυχώς τις αποστολές τους.

Η τρίτη καμπή: ανεξαρτητοποίηση

Αφού ένας άνθρωπος περάσει την παιδική και την εφηβική ηλικία και, σταδιακά και αναπόφευκτα, ενηλικιωθεί, το επόμενο βήμα είναι να αποχωριστεί ολοκληρωτικά τη νιότη του, να πει αντίο στους γονείς του και να αντιμετωπίσει τον δρόμο μπροστά του σαν ανεξάρτητος ενήλικας. Στο σημείο αυτό, πρέπει να αντιμετωπίσει όλους τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που πρέπει να αντιμετωπίσει ένας ενήλικας· να αντιμετωπίσει όλα τα μέρη της μοίρας του που σύντομα θα παρουσιαστούν. Αυτή είναι η τρίτη καμπή από την οποία πρέπει να περάσει ένας άνθρωπος.

1) Αφού ανεξαρτητοποιηθεί, ο άνθρωπος ξεκινά να δοκιμάζει την κυριαρχία του Δημιουργού

Αν η γέννηση κάποιου και η περίοδος που μεγαλώνει είναι η «περίοδος προετοιμασίας» για το ταξίδι του στη ζωή και η τοποθέτηση του ακρογωνιαίου λίθου στη μοίρα του, τότε η ανεξαρτητοποίηση κάποιου είναι ο εναρκτήριο μονόλογος για τη μοίρα του στη ζωή. Αν η γέννηση κάποιου και η περίοδος που μεγαλώνει είναι πλούτη που έχει συσσωρεύσει ως προετοιμασία για τη μοίρα του στη ζωή, τότε η ανεξαρτητοποίησή του είναι η στιγμή που ξεκινά να ξοδεύει ή να προσθέτει στα πλούτη αυτά. Όταν κάποιος αφήνει τους γονείς του και γίνεται ανεξάρτητος, οι κοινωνικές συνθήκες που αντιμετωπίζει και το είδος της δουλειάς και της καριέρας που του είναι διαθέσιμα, ορίζονται και τα δύο από τη μοίρα και δεν έχουν καμία σχέση με τους γονείς του. Μερικοί άνθρωποι επιλέγουν μια καλή ειδικότητα στο πανεπιστήμιο και καταλήγουν να βρουν μια ικανοποιητική δουλειά μετά την αποφοίτησή τους, κάνοντας, έτσι, ένα θριαμβευτικό πρώτο βήμα στο ταξίδι της ζωής τους. Μερικοί άνθρωποι μαθαίνουν και ειδικεύονται σε διάφορες δεξιότητες και, παρόλα αυτά, δεν βρίσκουν ποτέ μια δουλειά που τους ταιριάζει, δεν βρίσκουν ποτέ τη θέση τους, πόσο μάλλον, μια καριέρα· στο ξεκίνημα του ταξιδιού της ζωής τους βρίσκονται αποθαρρυνμένοι σε κάθε στροφή, ταλανισμένοι από προβλήματα, με τις προοπτικές τους ζοφερές και τις ζωές τους αβέβαιες. Μερικοί άνθρωποι αφιερώνονται επιμελώς στις σπουδές τους, ωστόσο, χάνουν οριακά κάθε ευκαιρία που έχουν για να αποκτήσουν ανώτερη μόρφωση· μοιάζουν καταδικασμένοι να μην επιτύχουν ποτέ· έτσι, η πρώτη τους φιλοδοξία στο ταξίδι της ζωής τους έχει γίνει καπνός. Μη γνωρίζοντας αν ο δρόμος μπροστά τους είναι ομαλός ή γεμάτος εμπόδια, νιώθουν, για πρώτη φορά, πως η ανθρώπινη μοίρα είναι γεμάτη μεταβλητές, κι έτσι ατενίζουν τη ζωή με προσδοκίες και τρόμο. Μερικοί άνθρωποι, παρόλο που δεν είναι ιδιαίτερα μορφωμένοι, γράφουν βιβλία και αποκτούν μια κάποια φήμη· άλλοι, παρόλο που είναι σχεδόν εντελώς αναλφάβητοι, βγάζουν χρήματα από τις επιχειρήσεις και έτσι είναι ικανοί να συντηρούν τον εαυτό τους... Το επάγγελμα που επιλέγει κάποιος και το πώς βγάζει τα προς το ζην: έχουν οι άνθρωποι κανέναν έλεγχο στο αν κάνουν καλή ή κακή επιλογή σ' αυτά τα πράγματα; Είναι αυτά τα πράγματα σε συμφωνία με τις επιθυμίες και τις αποφάσεις των ανθρώπων; Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν τις ακόλουθες επιθυμίες: να δουλεύουν λιγότερο και να βγάζουν περισσότερα, να μη μοχθούν στον ήλιο και τη βροχή, να ντύνονται καλά, να λάμπουν και να ακτινοβολούν παντού, να δεσπόζουν επί των άλλων και να φέρνουν τιμή στους προγόνους τους. Οι άνθρωποι ελπίζουν για την τελειότητα, αλλά όταν κάνουν τα πρώτα βήματα στο ταξίδι της ζωής τους, συνειδητοποιούν, σταδιακά, πόσο ατελής είναι η ανθρώπινη μοίρα και, για πρώτη φορά, κατανοούν πραγματικά το γεγονός πως, παρόλο που κάποιος μπορεί να κάνει τολμηρά σχέδια για το μέλλον του και παρόλο που μπορεί να τρέφει παράτολμες φαντασιώσεις, κανείς δεν έχει την ικανότητα ή τη δύναμη να πραγματοποιήσει τα ίδια του τα όνειρά και κανείς δεν είναι σε θέση να ελέγξει το ίδιο του το μέλλον. Πάντα θα υπάρχει κάποια απόσταση ανάμεσα στα όνειρα κάποιου και

στις πραγματικότητες που πρέπει να αντιμετωπίσει· τα πράγματα δεν είναι ποτέ όπως θα ήθελε κανείς να είναι και, αντιμετώπι με τέτοιες πραγματικότητες, οι άνθρωποι δεν κατορθώνουν ποτέ να είναι ικανοποιημένοι ή ευχαριστημένοι. Μερικοί άνθρωποι θα φτάσουν στα άκρα, θα καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες και θα κάνουν μεγάλες θυσίες για χάρη του βιοπορισμού και τους μέλλοντός τους, σε μια προσπάθεια να αλλάξουν τη μοίρα τους. Στο τέλος, ωστόσο, ακόμα κι αν μπορέσουν να πραγματοποιήσουν τα όνειρα και τις επιθυμίες τους χάρη στη σκληρή τους δουλειά, ποτέ δεν μπορούν να αλλάξουν τη μοίρα τους και, όσο πεισματικά κι αν προσπαθούν, ποτέ δεν μπορούν να υπερβούν αυτό που τους έχει κατανείμει η μοίρα. Ανεξαρτήτως των διαφορών στην ικανότητα, στη νοημοσύνη και στη δύναμη της θέλησης, οι άνθρωποι είναι όλοι ίσοι ενώπιον της μοίρας, η οποία δεν ξεχωρίζει ανάμεσα στους μεγάλους και τους μικρούς, στους ανώτερους και τους κατώτερους, στους εξέχοντες και τους κοινούς. Το επάγγελμα που ασκεί κάποιος, το πώς βγάζει τα προς το ζην και ο πλούτος που συσσωρεύει κατά τη διάρκεια της ζωής του, δεν αποφασίζονται από τους γονείς του, τα ταλέντα του, τις προσπάθειες ή τις φιλοδοξίες του, αλλά είναι προαποφασισμένα από τον Δημιουργό.

2) Αφήνοντας κανείς τους γονείς του και ξεκινώντας στα σοβαρά να διαδραματίζει τον ρόλο του στο θέατρο της ζωής

Όταν κάποιος φτάνει στην ενηλικίωση, είναι ικανός να αφήσει τους γονείς του και να ξεκινήσει μόνος του την πορεία του· σ' αυτό το σημείο είναι που πραγματικά ξεκινά να παίζει τον δικό του ρόλο, που η θολούρα ξεδιαλύνεται και η αποστολή του στη ζωή αρχίζει σταδιακά να ξεκαθαρίζει. Θεωρητικά, ο άνθρωπος συνεχίζει να διατηρεί στενούς δεσμούς με τους γονείς του, αλλά επειδή η αποστολή και ο ρόλος που διαδραματίζει κανείς στη ζωή δεν έχουν καμία σχέση με τη μητέρα και τον πατέρα του, στην ουσία, ο στενός αυτός δεσμός ξεκινά σιγά-σιγά να σπάει όσο ο άνθρωπος γίνεται σταδιακά ανεξάρτητος. Από βιολογική άποψη, οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να εξαρτώνται ακόμα από τους γονείς τους με υποσυνείδητους τρόπους, αλλά, μιλώντας αντικειμενικά, όταν έχουν αναπτυχθεί πλήρως, έχουν τελείως χωριστές ζωές από τους γονείς τους και θα παίξουν τους ρόλους που αναλαμβάνουν ανεξάρτητα. Πέρα από τη γέννηση και την ανατροφή, η ευθύνη των γονέων στη ζωή των παιδιών τους είναι απλώς να τους προσφέρουν ένα επίσημο περιβάλλον για να μεγαλώσουν, γιατί τίποτε άλλο, πέρα του πεπρωμένου του Δημιουργού, δεν επηρεάζει τη μοίρα ενός ανθρώπου. Κανείς δεν μπορεί να ελέγξει τι είδους μέλλον θα έχει ένας άνθρωπος· έχει προαποφασιστεί πολύ καιρό νωρίτερα, και ούτε οι γονείς του δεν μπορούν να αλλάξουν τη μοίρα του. Σύμφωνα με τη μοίρα, κάθε άνθρωπος είναι ανεξάρτητος και κάθε άνθρωπος έχει τη δική του μοίρα. Επομένως, κανενός οι γονείς δεν μπορούν να αποτρέψουν τη μοίρα του στη ζωή ή να ασκήσουν την παραμικρή επιρροή στον ρόλο που διαδραματίζει στη ζωή. Μπορεί να ειπωθεί πως η οικογένεια στην οποία είναι προορισμένος να γεννηθεί κάποιος και το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει δεν είναι τίποτα περισσότερο από τις προϋποθέσεις

για την εκπλήρωση της αποστολής του στη ζωή. Δεν καθορίζουν με κανέναν τρόπο τη μοίρα ενός ανθρώπου στη ζωή ή το είδος της μοίρας εντός της οποίας εκπληρώνει κανείς την αποστολή του. Έτσι, κανενός οι γονείς δεν μπορούν να τον βοηθήσουν να φέρει εις πέρας την αποστολή του στη ζωή, και παρομοίως, κανενός οι συγγενείς δεν μπορούν να τον βοηθήσουν να αναλάβει τον ρόλο του στη ζωή. Το πώς φέρνει κάποιος εις πέρας την αποστολή του και το είδος του περιβάλλοντος διαβίωσης στο οποίο διαδραματίζει τον ρόλο του, καθορίζονται εξ ολοκλήρου από τη μοίρα του στη ζωή. Με άλλα λόγια, καμία άλλη αντικειμενική προϋπόθεση δεν μπορεί να επηρεάσει την αποστολή ενός ανθρώπου, η οποία είναι προκαθορισμένη από τον Δημιουργό. Όλοι οι άνθρωποι ωριμάζουν στα συγκεκριμένα περιβάλλοντα στα οποία μεγαλώνουν· μετά, σταδιακά και βήμα-βήμα, παίρνουν τον δικό τους δρόμο στη ζωή και εκπληρώνουν τη μοίρα που έχει σχεδιάσει γι' αυτούς ο Δημιουργός. Φυσικά, εισέρχονται ακουσίως στην απέραντη θάλασσα της ανθρωπότητας και αναλαμβάνουν τα δικά τους πόστα στη ζωή, όπου ξεκινούν να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους ως δημιουργήματα για χάρη του προκαθορισμού του Δημιουργού, για χάρη της κυριαρχίας Του.

Η τέταρτη καμπή: γάμος

Καθώς μεγαλώνει και ωριμάζει κανείς, απομακρύνεται περισσότερο από τους γονείς του και από το περιβάλλον στο οποίο γεννήθηκε και ανατράφηκε και, αντιθέτως, ξεκινά να αναζητά μια κατεύθυνση στη ζωή του και να επιδιώκει τους δικούς του στόχους στη ζωή, με τρόπο ζωής διαφορετικό από αυτόν των γονέων του. Κατά το διάστημα αυτό, δεν χρειάζεται πια τους γονείς του, αλλά έναν σύντροφο με τον οποίο μπορεί να περάσει τη ζωή του, δηλαδή έναν ή μία σύζυγο, ένα άτομο με το οποίο η μοίρα του είναι στενά συνυφασμένη. Έτσι, το πρώτο μεγάλο γεγονός της ζωής μετά την ανεξαρτητοποίηση είναι ο γάμος —η τέταρτη καμπή από την οποία πρέπει κανείς να περάσει.

1) Η ατομική επιλογή δεν εισέρχεται στον γάμο

Ο γάμος είναι καθοριστικό γεγονός στη ζωή κάθε ανθρώπου· είναι η στιγμή που ξεκινά κανείς να αναλαμβάνει πραγματικά διάφορα είδη ευθυνών, και να ολοκληρώνει σταδιακά διάφορα είδη αποστολών. Οι άνθρωποι τρέφουν όλες αυταπάτες για τον γάμο πριν τον δοκιμάσουν οι ίδιοι όλες αυτές οι αυταπάτες είναι πολύ όμορφες. Οι γυναίκες φαντάζονται πως το άλλο τους μισό θα είναι ο πρίγκιπας του παραμυθιού, ενώ οι άντρες φαντάζονται πως θα παντρευτούν τη Χιονάτη. Οι φαντασιώσεις αυτές δείχνουν πως κάθε άνθρωπος έχει ορισμένες απαιτήσεις από τον γάμο, το δικό του σύνολο αιτημάτων και προτύπων. Παρόλο που στην πονηρή αυτή εποχή, οι άνθρωποι βομβαρδίζονται συνεχώς με διαστρεβλωμένα μηνύματα για τον γάμο, τα οποία δημιουργούν ακόμα περισσότερες απαιτήσεις και δίνουν στους ανθρώπους κάθε λογής φορτία και περίεργες νοοτροπίες, κάθε άνθρωπος που έχει δοκιμάσει τον γάμο γνωρίζει πως, όπως κι αν τον κατανοεί κάποιος, όποια στάση κι αν κρατά προς αυτόν, ο γάμος δεν είναι θέμα ατομικής επιλογής.

Ο καθένας συναντά πολλούς ανθρώπους στη ζωή του, αλλά κανείς δεν γνωρίζει ποιος θα γίνει ο σύντροφός του στον γάμο. Παρόλο που όλοι έχουν τις δικές τους απόψεις και προσωπικές στάσεις για το θέμα του γάμου, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει ποιος θα γίνει αληθινά, στο τέλος, το έτερόν του ήμισυ, κι έτσι οι προσωπικές ιδέες του καθενός για το θέμα έχουν ελάχιστη σημασία. Αφού γνωρίσεις κάποιον που σου αρέσει, μπορείς να προσπαθήσεις να τον κατακτήσεις· ωστόσο, το αν ο άνθρωπος αυτός ενδιαφέρεται για εσένα και το αν μπορεί γίνει ο σύντροφός σου, αυτό δεν είναι δική σου απόφαση. Το αντικείμενο της στοργής σου δεν είναι απαραίτητα το άτομο με το οποίο θα μοιράσεις τη ζωή σου· στο μεταξύ, κάποιος που ποτέ σου δεν περίμενες, μπορεί να μπει αθόρυβα στη ζωή σου και να γίνει ο σύντροφός σου, να γίνει το σημαντικότερο στοιχείο στη μοίρα σου, το άλλο σου μισό, ο άνθρωπος με τον οποίο η μοίρα σου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη. Έτσι, παρόλο που υπάρχουν εκατομμύρια γάμοι στον κόσμο, κάθε ένας είναι διαφορετικός. Τόσοι γάμοι είναι ανεπαρκείς, τόσοι ευτυχισμένοι· τόσοι εκτείνονται στην Ανατολή και τη Δύση, και τόσοι στον Βορρά και τον Νότο· τόσοι αποτελούν το τέλειο ταίριασμα και πόσοι είναι ισότιμοι σε κοινωνική τάξη· τόσοι είναι ευτυχισμένοι και αρμονικοί, και τόσοι οδυνηροί και θλιβεροί· τόσοι αποτελούν το αντικείμενο της ζήλιας των άλλων, και τόσοι παρανοούνται και αποδοκιμάζονται από τους άλλους· τόσοι είναι γεμάτοι χαρά, τόσοι είναι γεμάτοι δάκρυα και φέρνουν απόγνωση... Σ' αυτά τα αναρίθμητα είδη γάμων, οι άνθρωποι αποκαλύπτουν αφοσίωση και ισόβια δέσμευση προς τον γάμο· αποκαλύπτουν αγάπη, προσήλωση και την έννοια του αχώριστου, ή παραίτηση και αδυναμία συνεννόησης. Κάποιοι προδίδουν τον γάμο τους, ή ακόμα νιώθουν μίσος απέναντι σ' αυτόν. Ανεξάρτητα από το αν ο γάμος ο ίδιος φέρει ευτυχία ή πόνο, η αποστολή του καθενός στον γάμο είναι προκαθορισμένη από τον Δημιουργό και δεν θα αλλάξει· η αποστολή είναι κάτι που όλοι πρέπει να ολοκληρώσουν. Η μοίρα του κάθε ατόμου που βρίσκεται πίσω από κάθε γάμο είναι αμετάβλητη· έχει καθοριστεί πολύ καιρό νωρίτερα από τον Δημιουργό.

2) Ο γάμος γεννιέται από τις μοίρες των δύο συντρόφων

Ο γάμος αποτελεί σημαντική καμπή στη ζωή του ανθρώπου. Είναι το προϊόν της μοίρας ενός ανθρώπου και ένας κρίσιμος κρίκος στη μοίρα του· δεν θεμελιώνεται πάνω στην προσωπική βούληση ή τις προτιμήσεις κάποιου και δεν επηρεάζεται από κανέναν εξωτερικό παράγοντα· αντιθέτως, καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τις μοίρες των δύο μερών, και από τα όσα έχει διευθετήσει και προαποφασίσει ο Δημιουργός για τις μοίρες και των δύο μελών του ζεύγους. Εκ πρώτης όψεως, ο σκοπός του γάμου είναι η συνέχιση της ανθρώπινης φυλής, αλλά, στην πραγματικότητα, ο γάμος δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα τελετουργικό στο οποίο υποβάλλεται κάποιος κατά τη διαδικασία της ολοκλήρωσης της αποστολής του. Στον γάμο, οι άνθρωποι δεν διαδραματίζουν απλώς τον ρόλο της ανατροφής της επόμενης γενιάς· υιοθετούν τους διάφορους ρόλους που απαιτούνται για τη διατήρηση ενός γάμου και τις αποστολές που αυτοί οι ρόλοι απαιτούν να ολοκληρώσει

κάποιος. Εφόσον η γέννηση κάποιου επηρεάζει τις αλλαγές στις οποίες υποβάλλονται οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα που τον περιβάλλουν, τότε και ο γάμος του θα επηρεάσει αναπόφευκτα αυτούς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα, και, επιπλέον, θα τα μεταμορφώσει με διάφορους τρόπους.

Όταν κάποιος ανεξαρτητοποιείται, ξεκινά το δικό του ταξίδι στη ζωή, το οποίο τον οδηγεί, βήμα-βήμα, προς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που συνδέονται με τον γάμο του. Την ίδια ώρα, το άλλο άτομο που θα είναι τον γάμο, πλησιάζει, βήμα-βήμα, προς τους ίδιους εκείνους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα. Υπό την κυριαρχία του Δημιουργού, δύο ξεχωριστοί άνθρωποι με συνδεδεμένες μοίρες συνάπτουν σταδιακά γάμο και γίνονται, ως εκ θαύματος, μία οικογένεια: «δύο ακρίδες που κρατιούνται σφιχτά από το ίδιο σχοινί». Έτσι, όταν κάποιος συνάπτει γάμο, το ταξίδι του στη ζωή θα επηρεάσει και θα αγγίξει το άλλο του μισό και, παρομοίως, το ταξίδι του συντρόφου του στη ζωή θα επηρεάσει και θα αγγίξει τη δική του μοίρα στη ζωή. Με άλλα λόγια, οι ανθρώπινες μοίρες είναι αλληλένδετες και κανείς δεν μπορεί να ολοκληρώσει την αποστολή του στη ζωή ή να διαδραματίσει τον ρόλο του τελείως ανεξάρτητα από άλλους. Η γέννηση κάποιου επηρεάζει μια τεράστια αλυσίδα σχέσεων· το να μεγαλώνεις περιλαμβάνει κι αυτό μια περίπλοκη αλυσίδα σχέσεων· παρομοίως, ένας γάμος αναπόφευκτα υπάρχει και συντηρείται μέσα σε ένα αχανές και περίπλοκο δίκτυο ανθρώπινων επαφών που περιλαμβάνουν κάθε μέλος αυτού του δικτύου και επηρεάζουν τη μοίρα κάθε ατόμου που είναι μέρος του. Ένας γάμος δεν είναι το προϊόν των οικογενειών των δύο μελών, των συνθηκών στις οποίες μεγάλωσαν, των εμφανίσεων, των ηλικιών, των ιδιοτήτων, των ταλέντων τους και άλλων παραγόντων· αντιθέτως, προέρχεται από μια κοινή αποστολή και μια συνδεδεμένη μοίρα. Αυτή είναι η προέλευση του γάμου· ένα προϊόν της ανθρώπινης μοίρας που ενορχηστρώνεται και διευθετείται από τον Δημιουργό.

Η πέμπτη καμπή: απόγονοι

Αφού κανείς παντρευτεί, ξεκινά να μεγαλώνει την επόμενη γενιά. Δεν έχει κανέναν λόγο στο πόσα και τι είδους παιδιά θα αποκτήσει· και αυτό καθορίζεται από τη μοίρα του ανθρώπου, προκαθορίζεται από τον Δημιουργό. Αυτή είναι η πέμπτη καμπή από την οποία πρέπει να περάσει ένας άνθρωπος.

Αν κάποιος γεννιέται ώστε να εκπληρώσει τον ρόλο του παιδιού κάποιου άλλου, τότε κάποιος ανατρέφει την επόμενη γενιά ώστε να εκπληρώσει τον ρόλο του γονέα κάποιου. Αυτή η αλλαγή στους ρόλους κάνει κάποιον να δοκιμάσει διαφορετικές φάσεις της ζωής από διαφορετικές πλευρές. Του δίνει επίσης διαφορετικές σειρές εμπειρίας ζωής, μέσα από τις οποίες καταφέρνει να γνωρίσει την ίδια την κυριαρχία του Δημιουργού, η οποία θεσπίζεται πάντα με τον ίδιο τρόπο, και μέσω της οποίας συναντά κανείς το γεγονός πως κανείς δεν μπορεί να υπερβεί ή να τροποποιήσει το πεπρωμένο του Δημιουργού.

1) Ο άνθρωπος δεν έχει κανέναν έλεγχο στο τι θα απογίνουν τα παιδιά του

Η γέννηση, το μεγάλωμα και ο γάμος, φέρνουν απογοήτευση διάφορων ειδών και σε διαφορετικούς βαθμούς. Μερικοί άνθρωποι είναι δυσαρεστημένοι με την οικογένειά τους ή με τη δική εξωτερική εμφάνιση· μερικοί αντιπαθούν τους γονείς τους· μερικοί αισθάνονται δυσαρέσκεια με το περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσαν ή έχουν πολλά παράπονα από αυτό. Όσο για τους περισσότερους, ανάμεσα σε όλες αυτές τις απογοητεύσεις, ο γάμος είναι ο πιο απογοητευτικός. Όσο δυσαρεστημένος κι αν είναι κάποιος με τη γέννησή του, την ωρίμανσή του ή με τον γάμο του, κάθε άνθρωπος που τα έχει περάσει αυτά γνωρίζει πως κανείς δεν μπορεί να επιλέξει τον τόπο και τον χρόνο της γέννησής του, την εμφάνισή του, τους γονείς του και τον ή την σύζυγό του, απλώς πρέπει να δεχθεί το θέλημα του Ουρανού. Ωστόσο, όταν έρχεται η ώρα να αναθρέψουν οι άνθρωποι την επόμενη γενιά, θα προβάλλουν τις επιθυμίες που δεν κατάφεραν να πραγματοποιήσουν κατά το πρώτο μισό της ζωής τους στους απογόνους τους, ελπίζοντας πως τα παιδιά τους θα αναπληρώσουν όλες τις απογοητεύσεις του πρώτου μισού της ζωής τους. Έτσι, οι άνθρωποι παραδίδονται σε κάθε λογής φαντασιώσεις για τα παιδιά τους: πως όταν μεγαλώσουν οι κόρες τους θα γίνουν εκθαμβωτικές καλλονές, ενώ οι γιοι τους γοητευτικοί κύριοι· πως οι κόρες τους θα είναι καλλιεργημένες και ταλαντούχες, ενώ οι γιοι τους λαμπροί μαθητές και κορυφαίοι αθλητές· πως οι κόρες τους θα είναι ευγενικές, ενάρετες και λογικές, και οι γιοι τους ευφυείς, ικανοί και ευαίσθητοι. Ελπίζουν πως τα παιδιά τους, είτε πρόκειται για κόρες είτε για γιους, θα σέβονται τους πρεσβυτέρους τους, θα ενδιαφέρονται για τους γονείς τους, θα είναι αγαπητοί σε όλους και όλοι θα τους επαινούν... Στο σημείο αυτό, γεννιούνται νέες ελπίδες για τη ζωή και πυροδοτούνται νέα πάθη στις καρδιές των ανθρώπων. Οι άνθρωποι γνωρίζουν πως είναι ανίσχυροι και ανέλπιδοι στη ζωή αυτή, πως δεν θα έχουν άλλη ευκαιρία ή άλλη ελπίδα να ξεχωρίσουν από το πλήθος και πως δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να δεχθούν τη μοίρα τους. Έτσι, προβάλλουν όλες τις ελπίδες τους, όλες τις ανεκπλήρωτες επιθυμίες και τα ιδανικά τους, στην επόμενη γενιά, ελπίζοντας πως τα παιδιά τους μπορούν να τους βοηθήσουν να εκπληρώσουν τα όνειρά τους και να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους· πως οι κόρες και οι γιοι τους θα φέρουν δόξα στο οικογενειακό όνομα, θα γίνουν σημαντικοί, πλούσιοι ή διάσημοι. Εν ολίγοις, θέλουν να δουν τις περιουσίες των παιδιών τους να εκτινάσσονται στα ύψη. Τα ανθρώπινα σχέδια και οι φαντασιώσεις είναι τέλεια· δεν γνωρίζουν πως ο αριθμός των παιδιών που θα αποκτήσουν, η εμφάνιση και οι ικανότητες των παιδιών τους, και ούτω καθεξής, δεν είναι δική τους απόφαση και πως οι μοίρες των παιδιών τους δεν βρίσκονται ούτε στο ελάχιστο στα δικά τους χέρια; Οι άνθρωποι δεν είναι οι κύριοι της ίδιας τους της μοίρας, ωστόσο, ελπίζουν πως θα αλλάξουν τη μοίρα της νεότερης γενιάς· είναι ανήμποροι να ξεφύγουν από την ίδια τους τη μοίρα, αλλά προσπαθούν να ελέγξουν εκείνη των γιων και των θυγατέρων τους. Δεν υπερεκτιμούν τους εαυτούς τους; Αυτή δεν είναι η ανθρώπινη ανοησία και άγνοια; Οι άνθρωποι θα κάνουν τα πάντα για χάρη των παιδιών

τους, αλλά, εν τέλει, τα σχέδια και οι επιθυμίες του καθενός δεν ορίζουν τον αριθμό των παιδιών που αποκτά κανείς ή την εμφάνισή τους. Κάποιοι άνθρωποι είναι απένταροι, κι όμως αποκτούν πολλά παιδιά· άλλοι είναι πλούσιοι, κι όμως δεν έχουν ούτε ένα παιδί. Μερικοί θέλουν κόρη, αλλά η επιθυμία τους δεν πραγματοποιείται· άλλοι θέλουν γιο, αλλά δεν κατορθώνουν να κάνουν αγόρι. Για μερικούς, τα παιδιά είναι ευλογία· για άλλους, είναι κατάρα. Μερικά ζευγάρια είναι έξυπνα, κι όμως τα παιδιά τους γεννιούνται αργόστροφα· μερικοί γονείς είναι εργατικοί και έντιμοι, κι όμως τα παιδιά που ανατρέφουν είναι νωθρά. Μερικοί γονείς είναι ευγενικοί και τίμιοι, αλλά τα παιδιά τους γίνονται ύπουλα και μοχθηρά. Μερικοί γονείς είναι σωματικά και πνευματικά υγιείς, κι όμως γεννούν παιδιά με αναπηρία. Μερικοί γονείς είναι συνηθισμένοι και αποτυχημένοι, κι όμως τα παιδιά τους κατορθώνουν σπουδαία πράγματα. Μερικοί γονείς είναι της κατώτερης τάξης, κι όμως τα παιδιά τους διαπρέπουν...

2) Αφού αναθρέψουν την επόμενη γενιά, οι άνθρωποι αποκτούν νέα κατανόηση για τη μοίρα

Οι περισσότεροι άνθρωποι που εισέρχονται στον έγγαμο βίο το κάνουν γύρω στα τριάντα, ένα σημείο της ζωής κατά το οποίο ο άνθρωπος δεν κατανοεί ακόμα καθόλου την ανθρώπινη μοίρα. Ωστόσο, όταν οι άνθρωποι ξεκινούν να ανατρέφουν παιδιά, και καθώς οι απόγονοί τους μεγαλώνουν, βλέπουν τη νέα γενιά να επαναλαμβάνει τη ζωή και όλες τις εμπειρίες της προηγούμενης γενιάς, και βλέποντας πως το δικό τους παρελθόν αντικατοπτρίζεται σ' αυτούς, αι συνειδητοποιούν πως το μονοπάτι στο οποίο βαδίζει η νεότερη γενιά, όπως ακριβώς και το δικό τους, δεν είναι κάτι που μπορεί να σχεδιαστεί και να επιλεγθεί. Αντιμέτωποι με το γεγονός αυτό, δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να παραδεχθούν πως η μοίρα κάθε ανθρώπου είναι προκαθορισμένη· έτσι, χωρίς καλά-καλά να το καταλάβουν, παραμερίζουν σταδιακά τις δικές τους επιθυμίες, και τα πάθη στην καρδιά τους τρεμοπαίζουν και σβήνουν... Οι άνθρωποι, κατά το χρονικό διάστημα αυτό, έχοντας στην ουσία περάσει τα σημαντικά ορόσημα στη ζωή, έχουν αποκτήσει νέα κατανόηση για τη ζωή και έχουν υιοθετήσει μια νέα στάση. Πόσα μπορεί να προσδοκά ένας άνθρωπος αυτής της ηλικίας από το μέλλον και σε ποιες προοπτικές μπορεί να αποβλέπει; Ποια πενήντάχρονη γυναίκα ονειρεύεται ακόμα τον πρίγκιπα του παραμυθιού; Ποιος πενήντάρης αναζητά ακόμα τη Χιονάτη του; Ποια γυναίκα μέσης ηλικίας εξακολουθεί να ελπίζει πως θα μεταμορφωθεί από ασχημόπαπο σε κύκνο; Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία άνθρωποι έχουν την ίδια επαγγελματική θέληση με τους νεότερους ανθρώπους; Εν ολίγοις, είτε κάποιος είναι άντρας, είτε γυναίκα, κάθε άνθρωπος που φτάνει σ' αυτήν την ηλικία είναι πιθανόν πως διατηρεί μια σχετικά ορθολογική και πρακτική στάση προς τον γάμο, την οικογένεια και τα παιδιά. Σε έναν τέτοιο άνθρωπο, ουσιαστικά δεν μένουν άλλες επιλογές, καμία παρόρμηση να προκαλέσει τη μοίρα. Όσον αφορά την ανθρώπινη εμπειρία, μόλις κάποιος φτάσει σ' αυτήν την ηλικία, αναπτύσσει εκ φύσεως μια συγκεκριμένη στάση: «Πρέπει κανείς να δέχεται τη μοίρα του· τα παιδιά του καθενός

έχουν το δικό τους πεπρωμένο· η ανθρώπινη μοίρα ορίζεται από τον Ουρανό». Οι περισσότεροι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια, αφού έχουν αντεπεξέλθει σε όλα τα σκαμπανεβάσματα, τις απογοητεύσεις και τις κακουχίες αυτού του κόσμου, θα συνοψίσουν την επίγνωσή τους για την ανθρώπινη ζωή χρησιμοποιώντας δυο λέξεις: «Είναι μοιραίο!» Παρόλο που η φράση αυτή εμπεριέχει τη συνειδητοποίηση των κοσμικών ανθρώπων για την ανθρώπινη μοίρα και το συμπέρασμα στο οποίο έχουν οδηγηθεί, και παρόλο που εκφράζει την ανημποριά της ανθρωπότητας και θα μπορούσε να περιγραφεί ως αυστηρή και ακριβής, απέχει παρασάγγας από την κατανόηση της κυριαρχίας του Δημιουργού και πολύ απλά δεν αποτελεί υποκατάστατο για τη γνώση της εξουσίας του Δημιουργού.

3) Το να πιστεύεις στη μοίρα δεν αποτελεί υποκατάστατο για τη γνώση της κυριαρχίας του Δημιουργού

Έχοντας ακολουθήσει τον Θεό για τόσα χρόνια, υπάρχει ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στη δική σας γνώση για τη μοίρα και σ' αυτήν των κοσμικών ανθρώπων; Έχετε κατανοήσει πραγματικά το πεπρωμένο από τον Δημιουργό κι έχετε γνωρίσει πραγματικά την κυριαρχία Του; Μερικοί άνθρωποι έχουν βαθιά, ειλικρινή κατανόηση της φράσης «είναι μοιραίο», όμως δεν πιστεύουν στο ελάχιστο στην κυριαρχία του Θεού· δεν πιστεύουν πως η ανθρώπινη μοίρα είναι διευθετημένη και ενορχηστρωμένη από τον Θεό και είναι απρόθυμοι να υποταχθούν στην κυριαρχία του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι είναι σαν έρμαια του ωκεανού, κλυδωνίζονται στα κύματα, παρασύρονται από το ρεύμα και δεν έχουν καμία επιλογή παρά να περιμένουν παθητικά και να αποδεχθούν τη μοίρα τους. Ωστόσο, δεν αναγνωρίζουν πως η ανθρώπινη μοίρα υπόκειται στην κυριαρχία του Θεού· δεν μπορούν να γνωρίσουν την κυριαρχία του Θεού εξ ιδίας πρωτοβουλίας και, έτσι, να αποκτήσουν γνώση της εξουσίας του Θεού, να υποταχθούν στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού, να σταματήσουν να αντιστέκονται στη μοίρα και να ζήσουν υπό τη φροντίδα, την προστασία και την καθοδήγηση του Θεού. Με άλλα λόγια, το να αποδέχεσαι τη μοίρα δεν είναι το ίδιο με το να υποτάσσεται στην κυριαρχία του Δημιουργού· η πίστη στη μοίρα δεν σημαίνει πως κάποιος δέχεται, αναγνωρίζει και γνωρίζει την κυριαρχία του Δημιουργού· η πίστη στη μοίρα είναι απλώς η αναγνώριση της αλήθειας της και των επιφανειακών εκδηλώσεών της. Διαφέρει από το να γνωρίζεις πως κυβερνά ο Δημιουργός τη μοίρα της ανθρωπότητας, από το να αναγνωρίζεις πως ο Δημιουργός είναι η πηγή του κράτους πάνω στη μοίρα των πάντων και απέχει παρασάγγας από το να υποτάσσεται στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού για τη μοίρα της ανθρωπότητας. Αν ένας άνθρωπος πιστεύει μόνο στη μοίρα —ακόμα κι αν έχει έντονα συναισθήματα γι' αυτήν— αλλά δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να γνωρίσει και να αναγνωρίσει την κυριαρχία του Δημιουργού πάνω στη μοίρα της ανθρωπότητας, να υποταχθεί σ' αυτήν και να την αποδεχτεί, τότε η ζωή του θα είναι, μια τραγωδία, μια ζωή μάταιη και ένα κενό· θα εξακολουθεί να αδυνατεί να έλθει υπό το κράτος του

Δημιουργού, να γίνει ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον με την πιο αληθινή σημασία του όρου και να απολαύσει την έγκριση του Δημιουργού. Ένας άνθρωπος που γνωρίζει και δοκιμάζει πραγματικά την κυριαρχία του Δημιουργού, πρέπει να βρίσκεται σε ενεργή κατάσταση, όχι σε κατάσταση που να είναι παθητική ή σε κατάσταση απόγνωσης. Ενώ ένας άνθρωπος σαν κι αυτόν θα αποδεχόταν πως τα πάντα είναι προδικασμένα, πρέπει να κατέχει ακριβή ορισμό της ζωής και της μοίρας: Κάθε ζωή υπόκειται στην κυριαρχία του Δημιουργού. Όταν κάποιος αναπολεί τον δρόμο που διένυσε, όταν ανακαλεί κάθε φάση του ταξιδιού του, βλέπει πως σε κάθε βήμα, είτε το ταξίδι ήταν δύσκολο είτε ομαλό ο Θεός κατηύθυνε και σχεδίαζε το μονοπάτι του. Ήταν οι σχολαστικές διευθετήσεις του Θεού, ο προσεκτικός Του σχεδιασμός, που τον έφεραν, εν αγνοία του, στο σήμερα. Το να είσαι ικανός να αποδέχεσαι την κυριαρχία του Δημιουργού και να δέχεσαι τη σωτηρία Του —πόσο μεγάλη τύχη είναι αυτή! Αν ένας άνθρωπος διατηρεί αρνητική στάση προς τη μοίρα, αυτό αποδεικνύει πως αντιστέκεται σε όλα όσα έχει διευθετήσει ο Θεός γι' αυτόν και πως δεν έχει υποτακτική στάση. Αν έχει κανείς θετική στάση προς την κυριαρχία του Θεού επί της ανθρώπινης μοίρας, τότε, όταν αναπολήσει το ταξίδι του, όταν κατανοήσει πραγματικά την κυριαρχία του Θεού, θα επιθυμεί πιο ένθερμα να υποταχθεί σε όλα όσα έχει διευθετήσει ο Θεός, θα έχει περισσότερη αποφασιστικότητα και πίστη να αφήσει τον Θεό να ενορχηστρώσει τη μοίρα του, δεν θα επαναστατεί πια απέναντι στον Θεό. Γιατί βλέπει πως όταν δεν κατανοεί τη μοίρα, όταν δεν καταλαβαίνει την κυριαρχία του Θεού, όταν εκουσίως ψάχνει στα τυφλά τον δρόμο για να προχωρήσει, παραπατώντας και τρεκλίζοντας μέσα από την ομίχλη, το ταξίδι είναι υπερβολικά δύσκολο, υπερβολικά θλιβερό. Επομένως, όταν οι άνθρωποι αναγνωρίσουν την κυριαρχία του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, οι έξυπνοι επιλέγουν να τη γνωρίσουν και να τη δεχθούν, να αποχαιρετήσουν τις επώδυνες ημέρες που προσπαθούσαν να χτίσουν μια καλή ζωή με τα δυο τους χέρια, και να σταματήσουν να αγωνίζονται ενάντια στη μοίρα και να επιδιώκουν τους υποτιθέμενους «στόχους της ζωής» τους με τον δικό τους τρόπο. Όταν κάποιος δεν έχει Θεό, όταν δεν μπορεί να Τον δει, όταν δεν μπορεί να αναγνωρίσει ξεκάθαρα την κυριαρχία του Θεού, τότε κάθε μέρα είναι ανούσια, άνευ αξίας και θλιβερή. Όπου κι αν βρίσκεται κάποιος και όποια κι αν είναι η δουλειά του, τα μέσα διαβίωσής του και η επιδίωξη των στόχων του δεν του φέρνουν τίποτε άλλο παρά ατέρμονη συντριπτική θλίψη και μαρτύριο χωρίς ανακούφιση, σε βαθμό που δεν αντέχει να κοιτάξει πίσω στο παρελθόν του. Μόνο όταν κάποιος αποδεχθεί την κυριαρχία του Δημιουργού, υποταχθεί στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις Του, και αναζητήσει την πραγματική ανθρώπινη ζωή, θα ξεκινήσει να απελευθερώνεται σταδιακά, από όλη τη συντριπτική θλίψη και το μαρτύριο, και να απαλλάσσεται από όλη την κενότητα της ζωής.

4) Μόνο εκείνοι που υποτάσσονται στην κυριαρχία του Δημιουργού μπορούν να κερδίσουν πραγματική ελευθερία

Επειδή οι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν τις ενορχηστρώσεις και την κυριαρχία του Θεού, πάντα αντιμετωπίζουν τη μοίρα με απείθεια και με επαναστατική στάση, και πάντα θέλουν να απαλλαγούν από την εξουσία και την κυριαρχία του Θεού και από τα όσα τους επιφυλάσσει η μοίρα, ελπίζοντας, μάταια, πως θα αλλάξουν τις παρούσες τους συνθήκες, αλλά και τη μοίρα τους. Ωστόσο, ποτέ δεν μπορούν να επιτύχουν και ανατρέπονται σε κάθε στροφή. Ο αγώνας αυτός, ο οποίος λαμβάνει χώρα βαθιά μέσα στην ψυχή ενός ανθρώπου φέρνει βαθύ πόνο, τέτοιου είδους που χαράσσεται στα κόκαλα καθώς, στο μεταξύ, ο άνθρωπος χαραμίζει τη ζωή του. Ποια είναι η αιτία του πόνου αυτού; Οφείλεται στην κυριαρχία του Θεού ή στο ότι ο άνθρωπος γεννήθηκε άτυχος; Προφανώς, κανένα δεν ισχύει. Στην πραγματικότητα, προκαλείται από τα μονοπάτια που παίρνουν οι άνθρωποι· στους τρόπους με τους οποίους επιλέγουν να ζήσουν τη ζωή τους. Μερικοί άνθρωποι μπορεί να μην έχουν συνειδητοποιήσει αυτά τα πράγματα. Ωστόσο, όταν γνωρίζεις πραγματικά, όταν αναγνωρίζεις πραγματικά πως ο Θεός έχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, όταν κατανοείς πραγματικά πως όλα όσα ο Θεός έχει σχεδιάσει και αποφασίσει για σένα είναι μεγάλο όφελος και προστασία, τότε ξεκινά να απαλύνεται σταδιακά ο πόνος σου και όλο σου το είναι χαλαρώνει, ελευθερώνεται και απελευθερώνεται. Κρίνοντας από την κατάσταση της πλειονότητας των ανθρώπων, αντικειμενικά, δεν μπορούν να αποδεχτούν πραγματικά την πρακτική αξία και το νόημα της κυριαρχίας του Δημιουργού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, παρόλο που σε υποκειμενικό επίπεδο δεν θέλουν να συνεχίσουν να ζουν όπως ζούσαν πριν και θέλουν ανακούφιση από τον πόνο τους· αντικειμενικά, δεν μπορούν να αναγνωρίσουν και να υποταχθούν πραγματικά στην κυριαρχία του Δημιουργού, πολύ λιγότερο δε, γνωρίζουν πώς να αναζητήσουν και να δεχθούν τις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού. Έτσι, αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να αναγνωρίσουν πραγματικά το γεγονός πως ο Δημιουργός κυριαρχεί επί της ανθρώπινης μοίρας και κάθε ανθρώπινου ζητήματος, αν δεν μπορούν να υποταχθούν πραγματικά στο κράτος του Δημιουργού, τότε θα τους είναι δύσκολο να μην υποκινούνται και να μην περιορίζονται από την ιδέα πως «η μοίρα κάποιου βρίσκεται στα ίδια του τα χέρια». Θα τους είναι δύσκολο να απαλλαγούν από τον πόνο του έντονου αγώνα τους ενάντια στη μοίρα και την εξουσία του Δημιουργού και, φυσικά, θα τους είναι επίσης δύσκολο να γίνουν πραγματικά απελευθερωμένοι και ελεύθεροι, να γίνουν άνθρωποι που λατρεύουν τον Θεό. Υπάρχει ολοένα και πιο απλός τρόπος για να ελευθερωθεί κανείς από την κατάσταση αυτή, που είναι το να αποχαιρετήσει τον πρότερο τρόπο ζωής του· να πει αντί στους προηγούμενους στόχους του στη ζωή· να συνοψίσει και να αναλύσει τον προηγούμενο τρόπο ζωής, την άποψη για τη ζωή, τις επιδιώξεις, τις επιθυμίες και τα ιδανικά του, και έπειτα να τα συγκρίνει με το θέλημα του Θεού και τις απαιτήσεις Του από τον άνθρωπο, και να δει αν κάποιο από αυτά βρίσκεται σε συμφωνία με το θέλημα και τις απαιτήσεις του Θεού, αν κάποιο από αυτά προσφέρει τις σωστές αξίες της ζωής, αν τον οδηγεί σε

καλύτερη κατανόηση της αλήθειας και αν του επιτρέπει να ζει με την ανθρώπινη φύση και την ομοιότητα του ανθρώπου. Όταν ερευνάς επανειλημμένα και αναλύεις προσεκτικά τους διάφορους στόχους που επιδιώκουν οι άνθρωποι στη ζωή και τους αναρίθμητους τρόπους ζωής τους, θα βρεις πως ούτε ένας δεν ακολουθεί την αρχική πρόθεση που είχε ο Δημιουργός όταν δημιούργησε την ανθρωπότητα. Όλοι τους απομακρύνουν τους ανθρώπους από την κυριαρχία και τη φροντίδα του Δημιουργού· είναι όλοι τους παγίδες που κάνουν τους ανθρώπους να εξαχρειώνονται και τους οδηγούν στην κόλαση. Αφού το αναγνωρίσεις αυτό, η αποστολή σου είναι να αφήσεις στην άκρη την παλιά σου άποψη για τη ζωή, να μείνεις μακριά από τις διάφορες παγίδες, να αφήσεις τον Θεό να πάρει τον έλεγχο της ζωής σου και να κάνει διευθετήσεις για εσένα· είναι να προσπαθήσεις απλώς να υποταχθείς στις ενορχηστρώσεις και την καθοδήγηση του Θεού, να ζήσεις χωρίς ατομική επιλογή και να γίνεις ένας άνθρωπος που λατρεύει τον Θεό. Ενώ ακούγεται εύκολο, είναι δύσκολο να το κάνεις. Μερικοί άνθρωποι αντέχουν τον πόνο του, άλλοι όχι. Μερικοί είναι διατεθειμένοι να συμμορφωθούν, άλλοι είναι απρόθυμοι. Εκείνοι που είναι απρόθυμοι, στερούνται της επιθυμίας και της αποφασιστικότητας να το κάνουν· έχουν σαφή επίγνωση της κυριαρχίας του Θεού, γνωρίζουν πολύ καλά πως ο Θεός είναι Αυτός που σχεδιάζει και διευθετεί την ανθρώπινη μοίρα, ωστόσο, εξακολουθούν να κλοτσούν και να παλεύουν, παραμένουν ασυμφιλίωτοι με το να αφήσουν τη μοίρα τους στην παλάμη του Θεού και να υποταχθούν στην κυριαρχία του Θεού· επιπλέον, αισθάνονται δυσαρέσκεια για τις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού. Επομένως, πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να δουν μόνοι τους για τι είναι ικανοί· θέλουν να αλλάξουν τη μοίρα τους με τα δυο τους χέρια ή να βρουν την ευτυχία με τις δικές τους δυνάμεις, να δουν αν μπορούν να ξεπεράσουν τα όρια της εξουσίας του Θεού και να υπερβούν την κυριαρχία του Θεού. Η τραγωδία του ανθρώπου δεν είναι πως αναζητά μια ευτυχισμένη ζωή, πως επιδιώκει δόξα και πλούτη ή πως αγωνίζεται ενάντια στην ίδια του τη μοίρα μέσα από την ομίχλη, αλλά πως, αφού έχει δει την ύπαρξη του Δημιουργού, αφού έχει μάθει το γεγονός πως ο Δημιουργός έχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, εξακολουθεί να μην μπορεί να διορθώσει τους τρόπους του, δεν μπορεί να βγάλει τα πόδια του από τη λάσπη, και απλώς σκληραίνει την καρδιά του και επιμένει στα ίδια λάθη. Θα προτιμούσε να συνεχίσει να χτυπιέται στη λάσπη, να ανταγωνίζεται πεισματικά την κυριαρχία του Θεού, να αντιστέκεται σε αυτήν μέχρι τέλους, όλα αυτά δίχως το παραμικρό ίχνος μετάνοιας. Μόνο όταν κείτεται τσακισμένος και ματωμένος παίρνει, επιτέλους, την απόφαση να τα παρατήσει και να γυρίσει πίσω. Αυτή είναι η πραγματική ανθρώπινη θλίψη. Λέω, επομένως, πως εκείνοι που επιλέγουν να υποταχθούν είναι σοφοί, ενώ εκείνοι που επιλέγουν να πασχίσουν και να διαφύγουν είναι πράγματι ανόητοι.

Η έκτη καμπή: θάνατος

Μετά από τόση φασαρία και αναστάτωση, τόσες στενοχώριες και απογοητεύσεις, μετά από τόσες χαρές και λύπες, τόσα σκαμπανεβάσματα, μετά από τόσα αξέχαστα χρόνια, αφού έχει δει την εναλλαγή των εποχών ξανά και ξανά, ο άνθρωπος έχει περάσει τα σημαντικά ορόσημα της ζωής δίχως να το παρατηρήσει, και, μέσα σε μια στιγμή, βρίσκεται να διανύει τα τελευταία του χρόνια. Τα σημάδια του χρόνου είναι αποτυπωμένα σε όλο του το κορμί: Δεν μπορεί πια να σταθεί όρθιος, τα σκουρόχρωμα μαλλιά του γίνονται άσπρα, ενώ τα πάλαι ποτέ λαμπερά και φωτεινά του μάτια γίνονται σκοτεινά και θολωμένα, ενώ η λεία και μαλακή του επιδερμίδα ρυτιδώνει και γεμίζει κηλίδες. Η ακοή του φθίνει, τα δόντια του κουνιούνται και πέφτουν, οι αντιδράσεις του επιβραδύνονται, οι κινήσεις του γίνονται αργές... Στο σημείο αυτό, έχει αποχαιρετήσει για τα καλά τα παθιασμένα χρόνια της νιότης του και έχει εισέλθει στο σούρουπο της ζωής του: τα γηρατειά. Στη συνέχεια, θα αντιμετωπίσει τον θάνατο —την τελευταία καμπή στην ανθρώπινη ζωή.

1) Μόνο ο Δημιουργός έχει τη δύναμη της ζωής και του θανάτου πάνω στον άνθρωπο

Αν η γέννηση κάποιου είχε προκαθοριστεί από την προηγούμενη ζωή του, τότε ο θάνατός του σηματοδοτεί το τέλος αυτής της μοίρας. Αν η γέννηση κάποιου είναι η αρχή της αποστολής του σ' αυτή τη ζωή, τότε ο θάνατός του σηματοδοτεί το τέλος αυτής της αποστολής. Εφόσον ο Δημιουργός έχει προσδιορίσει ένα σταθερό σύνολο συνθηκών για τη γέννηση κάποιου, είναι αυτονόητο πως έχει επίσης διευθετήσει και ένα σταθερό σύνολο συνθηκών για τον θάνατό του. Με άλλα λόγια, κανείς δεν γεννιέται τυχαία, κανενός ο θάνατος δεν έρχεται απότομα, ενώ η γέννηση και ο θάνατος συνδέονται απαραίτητα με την προηγούμενη και την παρούσα ζωή κάποιου. Οι συνθήκες της γέννησης και του θανάτου κάποιου προαποφασίζονται και οι δύο από τον Δημιουργό· αυτό είναι το πεπρωμένο ενός ανθρώπου, η μοίρα του. Εφόσον υπάρχουν πολλές εξηγήσεις για τη γέννηση κάποιου, είναι αλήθεια ότι και ο θάνατος κάθε ανθρώπου θα λάβει χώρα φυσικά το δικό του σύνολο διάφορων ειδικών συνθηκών. Γι' αυτό και ποικίλλει η διάρκεια ζωής των ανθρώπων και υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι και χρόνοι θανάτου. Μερικοί άνθρωποι είναι δυνατοί και υγιείς, κι όμως πεθαίνουν νέοι· άλλοι είναι αδύναμοι και ασθενικοί, κι όμως ζουν μέχρι τα γεράματα και αποβιώνουν γαλήνια. Μερικοί πεθαίνουν από μη φυσικά αίτια και άλλοι από φυσικά. Οι ζωές μερικών φτάνουν στο τέλος τους μακριά από το σπίτι τους, ενώ άλλοι κλείνουν τα μάτια τους για τελευταία φορά με τα αγαπημένα τους πρόσωπα στο πλευρό τους. Μερικοί άνθρωποι πεθαίνουν στον αέρα, άλλοι κάτω από τη γη. Μερικοί βυθίζονται κάτω από το νερό, άλλοι χάνονται σε καταστροφές. Μερικοί πεθαίνουν το πρωί, άλλοι το βράδυ... Όλοι θέλουν μια επιφανή γέννηση, μια λαμπρή ζωή και έναν ένδοξο θάνατο, αλλά κανείς δεν μπορεί να υπερβεί την ίδια του τη μοίρα, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την κυριαρχία του Δημιουργού. Αυτή είναι η ανθρώπινη μοίρα. Ο άνθρωπος μπορεί να

καταστρώνει κάθε λογής σχέδια για το μέλλον του, αλλά κανείς δεν μπορεί να σχεδιάσει τον τρόπο και τον χρόνο της γέννησής του και της αναχώρησής του από τον κόσμο. Παρόλο που οι άνθρωποι κάνουν ό,τι μπορούν για να αποφύγουν και να αντισταθούν στην έλευση του θανάτου, εν αγνοία τους ο θάνατος πλησιάζει σιωπηλά. Κανείς δεν γνωρίζει πότε ή πώς θα πεθάνει, πόσο μάλλον πού θα συμβεί. Προφανώς, δεν είναι η ανθρωπότητα αυτή που κρατά τη δύναμη της ζωής και του θανάτου, ούτε κάποιο ον στον φυσικό κόσμο, αλλά ο Δημιουργός, η εξουσία του οποίου είναι μοναδική. Η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας δεν είναι το προϊόν κάποιου νόμου του φυσικού κόσμου, αλλά μια συνέπεια της κυριαρχίας της εξουσίας του Δημιουργού.

2) Αυτός που δεν γνωρίζει την κυριαρχία του Δημιουργού θα στοιχειώνεται από τον φόβο του θανάτου

Όταν κάποιος φτάνει στην τρίτη ηλικία, η πρόκληση που αντιμετωπίζει δεν είναι το πώς θα προσφέρει τα απαραίτητα στην οικογένειά του ή το πώς θα εκπληρώσει τις μεγάλες του φιλοδοξίες στη ζωή, αλλά το πώς θα αποχαιρετήσει τη ζωή του, πώς θα συναντήσει το τέλος της ζωής του, πώς θα βάλει τελεία στο τέλος της πρότασης που είναι η ίδια του η ζωή. Παρόλο που, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως οι άνθρωποι δίνουν ελάχιστη προσοχή στον θάνατο, κανείς δεν μπορεί να αποφύγει να εξερευνήσει το θέμα, γιατί κανείς δεν γνωρίζει αν υπάρχει κάποιος άλλος κόσμος στην άλλη άκρη του θανάτου, ένας κόσμος που οι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιληφθούν ή να νιώσουν, για τον οποίο δεν γνωρίζουν τίποτα. Αυτό κάνει τους ανθρώπους να φοβούνται να αντιμετωπίσουν τον θάνατο ευθέως, να φοβούνται να τον αντιμετωπίσουν όπως θα έπρεπε· αντ' αυτού, κάνουν ό,τι μπορούν για να αποφύγουν το θέμα. Έτσι, γεμίζει κάθε άνθρωπο με τρόπο για τον θάνατο, προσθέτει ένα πέπλο μυστηρίου σ' αυτό το αναπόφευκτο γεγονός της ζωής ρίχνοντας μια διαρκή σκιά πάνω από την καρδιά κάθε ανθρώπου.

Όταν κάποιος νιώθει το σώμα του να εξασθενεί, όταν αισθάνεται πως πλησιάζει στον θάνατο, τότε αισθάνεται έναν ακαθόριστο τρόπο, έναν απερίγραπτο φόβο. Ο φόβος του θανάτου κάνει κάποιον να αισθάνεται ακόμα πιο μόνος και αβοήθητος, και τότε είναι που ρωτά τον εαυτό του: Από πού προήλθε ο άνθρωπος; Πού πηγαίνει; Έτσι πεθαίνει ο άνθρωπος, με τη ζωή του να περνά βιαστικά μπροστά του; Αυτή είναι η τελεία που σηματοδοτεί το τέλος της ζωής του ανθρώπου; Ποιο είναι, εν τέλει, το νόημα της ζωής; Ποια είναι, τελικά, η αξία της ζωής; Πρόκειται για δόξα και πλούτη; Πρόκειται για την ανατροφή μιας οικογένειας;... Ανεξάρτητα από το αν κάποιος έχει σκεφτεί τα συγκεκριμένα ερωτήματα και ανεξάρτητα από το πόσο πολύ φοβάται τον θάνατο, στα βάθη της καρδιάς κάθε ανθρώπου υπάρχει πάντοτε η επιθυμία να ερευνήσει τα μυστήρια, υπάρχει ένα αίσθημα έλλειψης κατανόησης για τη ζωή, ενώ, μαζί μ' αυτά, υπάρχει και συναισθηματισμός για τον κόσμο και μια απροθυμία να φύγει. Ίσως κανείς να μην μπορεί να διατυπώσει ξεκάθαρα τι ακριβώς φοβάται ο άνθρωπος, τι ακριβώς αναζητά, για τι ακριβώς γίνεται συναισθηματικός και τι διστάζει να αφήσει πίσω...

Επειδή φοβούνται τον θάνατο, οι άνθρωποι έχουν τόσες ανησυχίες· επειδή φοβούνται τον θάνατο, οι άνθρωποι έχουν τόσα που δεν μπορούν να αποχωριστούν. Όταν βρίσκονται κοντά στον θάνατο, μερικοί άνθρωποι ανησυχούν για το ένα και το άλλο· ανησυχούν για τα παιδιά τους, τα αγαπημένα τους πρόσωπα, την περιουσία τους, λες και με την ανησυχία μπορούν να σβήσουν το μαρτύριο και τον τρόμο που φέρνει ο θάνατος· λες και με το να διατηρούν μια κάποια οικειότητα με εκείνους που είναι εν ζωή, μπορούν να ξεφύγουν από την ανημποριά και τη μοναξιά που συνοδεύουν τον θάνατο. Στα βάθη της ανθρώπινης καρδιάς υπάρχει ένας αόριστος φόβος· ο φόβος πως θα αποχωριστεί κανείς τα αγαπημένα του πρόσωπα, πως δεν θα ξαναδεί τον γαλανό ουρανό, δεν θα αντικρίσει ξανά τον υλικό κόσμο. Μια μοναχική ψυχή που είναι συνηθισμένη στη συντροφιά των αγαπημένων της προσώπων, είναι απρόθυμη να αφηθεί και να αναχωρήσει, ολομόναχη, για έναν κόσμο άγνωστο και μη οικείο.

3) Ένας άνθρωπος που δαπανά τη ζωή του στην αναζήτηση δόξας και πλούτου, τα χάνει μπροστά στον θάνατο

Χάρη στην κυριαρχία και το πεπρωμένο από τον Δημιουργό, μια μοναχική ψυχή που ξεκίνησε με τίποτα στο όνομά της, αποκτά γονείς και οικογένεια, την ευκαιρία να γίνει μέλος της ανθρώπινης φυλής, την ευκαιρία να δοκιμάσει την ανθρώπινη ζωή και να δει τον κόσμο. Η ψυχή αυτή αποκτά, επίσης, την ευκαιρία να δοκιμάσει την κυριαρχία του Δημιουργού, να γνωρίσει την εξοχότητα της δημιουργίας του Δημιουργού και, το κυριότερο, να γνωρίσει και να υπαχθεί στην εξουσία του Δημιουργού. Ωστόσο, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν εκμεταλλεύονται αυτή τη σπάνια και φευγαλέα ευκαιρία. Ο άνθρωπος εξαντλεί την ενέργεια μιας ζωής στη μάχη του ενάντια στη μοίρα, σπαταλάει όλο του τον χρόνο στο να τρέχει πέρα-δώθε προσπαθώντας να ταΐσει την οικογένειά του και στο να πηγαινοέρχεται μεταξύ πλούτου και κύρους. Τα πράγματα που εκτιμούν περισσότερο οι άνθρωποι είναι η οικογένεια, τα χρήματα και η δόξα, και τα θεωρούν αυτά ως τα πολυτιμότερα πράγματα στη ζωή. Όλοι οι άνθρωποι παραπονιούνται για τη μοίρα τους, όμως εξακολουθούν να παραχώνουν στο πίσω μέρος του μυαλού τους τα ζητήματα που είναι πιο επιτακτικό να εξετάσουν και να κατανοήσουν: γιατί ζει ο άνθρωπος, πώς πρέπει να ζει ο άνθρωπος, ποια είναι η αξία και το νόημα της ζωής. Περνούν όλη τη ζωή τους, όσο κι αν κρατάει, απλώς τρέχοντας ασταμάτητα αναζητώντας δόξα και πλούτη, μέχρι που τους αφήνει η νιότη τους και που γκριζάρουν και γεμίζουν ρυτίδες. Ζουν μ' αυτόν τον τρόπο μέχρι που βλέπουν πως η δόξα και τα πλούτη δεν μπορούν να σταματήσουν την κατρακύλα τους προς τα γηρατειά, πως τα χρήματα δεν μπορούν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς, ότι κανείς δεν εξαιρείται από τον νόμο της γέννησης, της γήρανσης, της αρρώστιας και του θανάτου, και πως κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτά που του επιφυλάσσει η μοίρα. Μόνο όταν υποχρεούνται να αντιμετωπίσουν την τελική καμπή της ζωής κατανοούν πραγματικά πως ακόμα κι αν κάποιος έχει πλούτη και πολλά περιουσιακά στοιχεία, ακόμα κι αν κάποιος είναι προνομιούχος και υψηλά ιστάμενο πρόσωπο, και πάλι δεν μπορεί να ξεφύγει από τον

θάνατο και πρέπει να επιστρέψει στην αρχική του θέση: μια μοναχική ψυχή με τίποτα στο όνομά της. Όταν οι άνθρωποι έχουν γονείς, πιστεύουν πως οι γονείς τους είναι τα πάντα· όταν οι άνθρωποι έχουν περιουσία, πιστεύουν πως τα χρήματα είναι ο κύριος πυλώνας του ανθρώπου, πως είναι το μέσο με το οποίο ζει· όταν οι άνθρωποι έχουν κύρος, προσκολλούνται στενά σ' αυτό και θα ρίσκαραν τη ζωή τους για χάρη του. Μόνο όταν οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να αφήσουν αυτόν τον κόσμο, συνειδητοποιούν πως τα πράγματα στα οποία δαπάνησαν τη ζωή τους επιδιώκοντας δεν είναι τίποτα άλλο παρά παροδικά σύννεφα, κανένα από τα οποία δεν μπορούν κρατήσουν, κανένα από τα οποία δεν μπορούν να πάρουν μαζί τους, κανένα από τα οποία δεν μπορεί να τους απαλλάξει από τον θάνατο, κανένα από τα οποία δεν μπορεί να προσφέρει συντροφιά ή παρηγοριά σε μια μοναχική ψυχή στο ταξίδι της επιστροφής· ιδίως, κανένα από αυτά τα πράγματα δεν μπορεί να σώσει έναν άνθρωπο και να του επιτρέψει να υπερβεί τον θάνατο. Η δόξα και τα πλούτη που αποκτά κανείς στον υλικό κόσμο τού δίνουν παροδική ικανοποίηση, απολαύσεις της στιγμής, μια ψευδή αίσθηση άνεσης· ταυτόχρονα, τον κάνουν να χάσει τον δρόμο του. Έτσι, οι άνθρωποι, καθώς χτυπιούνται στην αχανή θάλασσα της ανθρωπότητας, λαχταρώντας γαλήνη, παρηγοριά και ηρεμία της καρδιάς, καταπίνονται ξανά και ξανά από τα κύματα. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν βρει ακόμα απαντήσεις στα ερωτήματα που είναι τα σημαντικότερα για να κατανοήσουν —από πού προέρχονται, γιατί ζουν, πού πηγαίνουν, και ούτω καθεξής— ξελογιάζονται από τη δόξα και τα πλούτη, παραπλανιούνται και ελέγχονται από αυτά και χάνονται οριστικά. Ο χρόνος περνάει γρήγορα· τα χρόνια περνούν εν ριπή οφθαλμού και, πριν κανείς το καταλάβει, έχει αποχαιρετήσει τα καλύτερα χρόνια της ζωής του. Όταν κάποιος πρόκειται σύντομα να αποχωρήσει από τον κόσμο, συνειδητοποιεί σταδιακά πως τα πάντα στον κόσμο ξεμακραίνουν και πως δεν μπορεί πια να κρατήσει τα πράγματα που αρχικά ήταν δικά του· τότε, νιώθει πραγματικά πως είναι σαν ένα βρέφος που κλαίει όταν μόλις έχει έρθει στον κόσμο, που δεν έχει τίποτα ακόμα στο όνομα του. Και στο σημείο αυτό είναι που αναγκάζεται να στοχαστεί αυτά που έχει κάνει στη ζωή, την αξία τού να είσαι ζωντανός, τη σημασία της, το γιατί έρχεται κανείς στον κόσμο· επίσης, στο σημείο αυτό, θέλει να μάθει όλο και περισσότερο αν υπάρχει κάποια επόμενη ζωή, αν υπάρχει πραγματικά παράδεισος, αν υπάρχει πραγματικά τιμωρία... Όσο περισσότερο πλησιάζει κανείς στον θάνατο, τόσο περισσότερο θέλει να κατανοήσει το νόημα της ζωής· όσο περισσότερο πλησιάζει στον θάνατο, τόσο πιο άδεια φαίνεται η καρδιά του· όσο περισσότερο πλησιάζει στον θάνατο, τόσο πιο αβοήθητος νιώθει· έτσι, ο φόβος του για τον θάνατο μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Υπάρχουν δύο λόγοι για τους οποίους εκδηλώνονται τέτοια συναισθήματα στους ανθρώπους καθώς προσεγγίζουν τον θάνατο: Πρώτον, πρόκειται να χάσουν τη δόξα και τα πλούτη στα οποία στηριζόταν η ζωή τους, πρόκειται να αφήσουν πίσω καθετί ορατό στον κόσμο· δεύτερον, πρόκειται να αντιμετωπίσουν, ολομόναχοι, έναν μη οικείο κόσμο, ένα μυστηριώδες, άγνωστο βασίλειο, στο οποίο φοβούνται να πατήσουν το πόδι τους, στο οποίο δεν έχουν κάποιο αγαπημένο πρόσωπο και κανένα μέσο διαβίωσης. Για τους δύο αυτούς λόγους, καθένας που αντιμετωπίζει τον

θάνατο νιώθει ανήσυχος, δοκιμάζει έναν πανικό και ένα αίσθημα ανημποριάς, τέτοια που ποτέ πριν δεν είχε αισθανθεί. Μόνο όταν κάποιος έχει φτάσει πραγματικά σ' αυτό το σημείο, συνειδητοποιεί πως όταν κανείς πατήσει το πόδι του στη γη, το πρώτο πράγμα που πρέπει να καταλάβει από πού προέρχονται οι άνθρωποι, γιατί ζουν, ποιος υπαγορεύει την ανθρώπινη μοίρα, και ποιος φροντίζει και έχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη ύπαρξη. Αυτή η γνώση είναι το πραγματικό μέσο με το οποίο ζει κανείς, η απαραίτητη βάση για την ανθρώπινη επιβίωση —όχι το να μαθαίνει κανείς πώς να παρέχει για την οικογένειά του ή πώς να αποκτήσει δόξα και πλούτη, όχι το να μαθαίνει πώς να ξεχωρίσει από το πλήθος ή πώς να ζήσει μια πιο άνετη ζωή, πόσο μάλλον να μαθαίνει πώς να διαπρέπει και πώς να ανταγωνίζεται επιτυχώς τους άλλους. Παρόλο που οι διάφορες τεχνικές επιβίωσης, στις οποίες οι άνθρωποι δαπανούν τη ζωή τους για να κατακτήσουν άριστα, μπορούν να προσφέρουν πληθώρα υλικών ανέσεων, ποτέ δεν φέρνουν πραγματική γαλήνη και παρηγοριά στην καρδιά τους, αλλά, αντιθέτως, κάνουν τους ανθρώπους να χάνουν διαρκώς τον δρόμο τους, να δυσκολεύονται να ελέγξουν τον εαυτό τους, και να χάνουν κάθε ευκαιρία να μάθουν το νόημα της ζωής· αυτές οι τεχνικές επιβίωσης δημιουργούν μια ατμόσφαιρα ανησυχίας για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζει κανείς σωστά τον θάνατο. Με αυτόν τον τρόπο, οι ζωές των ανθρώπων καταστρέφονται. Ο Δημιουργός συμπεριφέρεται δίκαια σε όλους, δίνοντας σε όλους μια ολόκληρη ζωή από ευκαιρίες για να βιώσουν και να γνωρίσουν την κυριαρχία Του· ωστόσο, μόνο όταν πλησιάζει ο θάνατος, μόνο όταν караδοκεί το φάντασμα του θανάτου, ξεκινά κανείς να βλέπει το φως, αλλά τότε είναι πολύ αργά.

Οι άνθρωποι ξοδεύουν τη ζωή τους κυνηγώντας χρήματα και δόξα· πιάνονται από τα πράγματα αυτά, νομίζοντας πως είναι τα μόνα τους μέσα διαβίωσης, λες και έχοντάς τα μπορούν να συνεχίσουν να ζουν, μπορούν να απαλλαγούν από τον θάνατο. Ωστόσο, μόνο όταν είναι κοντά στον θάνατο συνειδητοποιούν πόσο μακριά είναι αυτά τα πράγματα από αυτούς, πόσο αδύναμοι είναι μπροστά στον θάνατο, πόσο εύκολα παραλούν, πόσο μόνοι και αβοήθητοι είναι, μην έχοντας πουθενά να στραφούν. Συνειδητοποιούν πως η ζωή δεν αγοράζεται με χρήματα ή δόξα, πως όσο πλούσιος κι αν είναι ένας άνθρωπος και όσο εξέχουσα κι αν είναι η θέση του, όλοι οι άνθρωποι είναι εξίσου φτωχοί και ασήμαντοι μπροστά στον θάνατο. Συνειδητοποιούν πως τα χρήματα δεν αγοράζουν ζωή, πως η δόξα δεν μπορεί να σβήσει τον θάνατο και πως ούτε τα χρήματα, ούτε και η δόξα μπορούν να επιμηκύνουν τη ζωή ενός ανθρώπου κατά ένα λεπτό, κατά ένα δευτερόλεπτο. Όσο περισσότερο νιώθουν έτσι οι άνθρωποι, τόσο περισσότερο λαχταρούν να συνεχίσουν να ζουν· όσο περισσότερο νιώθουν έτσι οι άνθρωποι, τόσο περισσότερο τρέμουν τον επικείμενο θάνατο. Μόνο στο σημείο αυτό συνειδητοποιούν πραγματικά πως η ζωή τους δεν ανήκει σ' αυτούς, πως δεν είναι δική τους για να την ελέγξουν, πως ο άνθρωπος δεν έχει λόγο στο αν θα ζήσει ή αν θα πεθάνει —πως όλα αυτά είναι πέρα από τον έλεγχό του.

4) Αν υποταχθείς στο κράτος του Δημιουργού, θα αντιμετωπίσεις τον θάνατο ήρεμα

Τη στιγμή που γεννιέται ένας άνθρωπος, μια μοναχική ψυχή ξεκινά την εμπειρία της σχετικά με τη ζωή στη γη, την εμπειρία της σχετικά με την εξουσία του Δημιουργού, την οποία έχει διευθετήσει γι' αυτήν ο Δημιουργός. Είναι περιττό να λεχθεί πως, για τον άνθρωπο —την ψυχή— αυτή είναι μια εξαιρετική ευκαιρία για να αποκτήσει γνώση για την κυριαρχία του Δημιουργού, να γνωρίσει την εξουσία Του και να τη δοκιμάσει προσωπικά. Οι άνθρωποι ζουν τη ζωή τους σύμφωνα με τους νόμους της μοίρας που έχει καθορίσει γι' αυτούς ο Δημιουργός και, για κάθε λογικό άνθρωπο με συνείδηση, το να αναγνωρίσει, μέσα στις δεκαετίες της ζωής του, την κυριαρχία του Δημιουργού και να γνωρίσει την εξουσία Του δεν είναι κάτι το δύσκολο. Επομένως, θα έπρεπε να είναι πολύ εύκολο για κάθε άνθρωπο να αναγνωρίσει, μέσα από τις εμπειρίες της ζωής του κατά τη διάρκεια των πολλών δεκαετιών, πως κάθε ανθρώπινη μοίρα είναι προκαθορισμένη, όπως και θα είναι εύκολο να κατανοήσει ή να συνοψίσει τι σημαίνει να είσαι ζωντανός. Καθώς αποδέχεται κανείς αυτά τα μαθήματα ζωής, θα καταλάβει, σταδιακά, από πού προέρχεται η ζωή και θα κατανοήσει τι χρειάζεται πραγματικά η καρδιά, τι θα τον οδηγήσει στο πραγματικό μονοπάτι της ζωής και ποια πρέπει να είναι η αποστολή και ο στόχος της ανθρώπινης ζωής. Θα αναγνωρίσει σταδιακά πως αν δεν λατρεύει τον Δημιουργό, αν δεν υπάγεται στο κράτος Του, τότε, όταν έρθει η ώρα να αντιμετωπίσει τον θάνατο —όταν η ψυχή πρόκειται να αντιμετωπίσει ξανά τον Δημιουργό— η καρδιά του θα είναι γεμάτη απεριόριστο τρόμο και αναστάτωση. Αν ένας άνθρωπος υπάρχει στον κόσμο για αρκετές δεκαετίες, όμως ακόμα δεν έχει καταλάβει από πού προέρχεται η ανθρώπινη ζωή ούτε έχει αναγνωρίσει σε ποιανού την παλάμη βρίσκεται η ανθρώπινη μοίρα, τότε δεν είναι καθόλου περίεργο που δεν θα μπορεί να αντιμετωπίσει τον θάνατο ήρεμα. Ένας άνθρωπος που έχει κερδίσει, κατά τη διάρκεια των δεκαετιών εμπειρίας του στην ανθρώπινη ζωή, τη γνώση της κυριαρχίας του Δημιουργού, είναι ένας άνθρωπος με σωστή εκτίμηση για το νόημα και την αξία της ζωής. Ένας τέτοιος άνθρωπος έχει βαθιά γνώση για τον σκοπό της ζωής, με πραγματική εμπειρία και κατανόηση της κυριαρχίας του Δημιουργού και, πέρα από αυτό, είναι ικανός να υποταχθεί στην εξουσία του Δημιουργού. Ένας τέτοιος άνθρωπος κατανοεί το νόημα της δημιουργίας της ανθρωπότητας από τον Δημιουργό, κατανοεί πως ο άνθρωπος πρέπει να λατρεύει τον Δημιουργό, πως όσα κατέχει ο άνθρωπος προέρχονται από τον Δημιουργό και πως θα επιστρέψουν, μια μέρα που δεν αργεί, σ' Αυτόν. Αυτό το είδος ανθρώπου κατανοεί πως ο Δημιουργός διευθετεί τη γέννηση του ανθρώπου και έχει κυριαρχία επί του θανάτου του ανθρώπου, και πως η ζωή και ο θάνατος προκαθορίζονται από την εξουσία του Δημιουργού. Έτσι, όταν κάποιος κατανοήσει πραγματικά τα πράγματα αυτά, θα μπορεί, αβίαστα, να αντιμετωπίσει τον θάνατο ήρεμα, να παραμερίσει ήσυχα όλα τα επίγεια υπάρχοντά του, να δεχθεί και να υποταχθεί με ευχαρίστηση σε όλα όσα ακολουθούν και να καλωσορίσει την τελευταία καμπή της ζωής που έχει διευθετήσει έτσι όπως είναι ο Δημιουργός, αντί να την τρέμει στα τυφλά

και να αγωνίζεται ενάντια της. Αν κάποιος βλέπει τη ζωή σαν μια ευκαιρία για να δοκιμάσει την κυριαρχία του Δημιουργού και να γνωρίσει την εξουσία Του, αν βλέπει τη ζωή του σαν μια σπάνια ευκαιρία για να εκτελέσει το καθήκον του ως ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον και να ολοκληρώσει την αποστολή του, τότε θα έχει σίγουρα τη σωστή αντίληψη για τη ζωή, σίγουρα θα ζήσει μια ζωή ευλογημένη και καθοδηγούμενη από τον Δημιουργό, σίγουρα θα βαδίζει στο φως του Δημιουργού, θα γνωρίζει την κυριαρχία του Δημιουργού, σίγουρα θα υπάγεται στο κράτος Του και σίγουρα θα γίνεται μάρτυρας των θαυμαστών Του πράξεων, μάρτυρας της εξουσίας Του. Είναι περιττό να λεχθεί πως ένας τέτοιος άνθρωπος θα χαίρει σίγουρα της αγάπης και της αποδοχής του Δημιουργού, ενώ μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να διατηρεί ήρεμη στάση προς τον θάνατο και να καλωσορίσει την τελευταία καμπή της ζωής με χαρά. Κάποιος που είναι προφανές πως αυτή ήταν η στάση που διατηρούσε προς τον θάνατο ήταν ο Ιώβ. Ο Ιώβ ήταν σε θέση να δεχθεί με ευχαρίστηση την τελική καμπή της ζωής και, έχοντας ολοκληρώσει ομαλά το ταξίδι της ζωής του και ολοκληρώσει την αποστολή του στη ζωή, επέστρεψε για να βρεθεί στο πλευρό του Δημιουργού.

5) Οι επιδιώξεις και οι απολαβές του Ιώβ στη ζωή, του επιτρέπουν να αντιμετωπίσει ήρεμα τον θάνατο

Στις Γραφές λέει για τον Ιώβ: «Και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών» (Ιώβ 42:17). Αυτό σημαίνει πως όταν πέθανε ο Ιώβ, δεν μετάνιωνε για τίποτα και δεν αισθανόταν πόνο, αλλά αναχώρησε από τον κόσμο αυτό με φυσικό τρόπο. Όπως γνωρίζουν όλοι, ο Ιώβ ήταν άνθρωπος που, όσο ζούσε, σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Οι πράξεις του επιδοκιμάζονταν από τον Θεό και μνημονεύονταν από τους ανθρώπους, και η ζωή του μπορεί να ειπωθεί ότι είχε αξία και σημασία που ξεπερνούσε τις ζωές όλων των άλλων. Ο Ιώβ απολάμβανε τις ευλογίες του Θεού, ο Θεός τον αποκαλούσε δίκαιο στη γη, ενώ δοκιμάστηκε, επίσης, από τον Θεό και τον Σατανά. Κατέθεσε μαρτυρία για τον Θεό και δίκαια αποκαλούνταν από τον Θεό δίκαιος άνθρωπος. Κατά τις πολλές δεκαετίες που ακολούθησαν μετά τη δοκιμασία του από τον Θεό, έζησε μια ζωή που ήταν ακόμα πιο πολύτιμη, γεμάτη νόημα, σταθερή και ήρεμη από πριν. Λόγω των δίκαιων πράξεών του, ο Θεός τον δοκίμασε, και επίσης λόγω των δίκαιων πράξεών του, ο Θεός του εμφανίστηκε και του μίλησε απευθείας. Έτσι, στα χρόνια που ακολούθησαν μετά τη δοκιμασία του, ο Ιώβ κατάλαβε και εκτίμησε την αξία της ζωής με πιο απτό τρόπο, απέκτησε βαθύτερη κατανόηση για την κυριαρχία του Δημιουργού, όπως και απέκτησε πιο ακριβή και σαφή γνώση του τρόπου με τον οποίο ο Δημιουργός απονέμει και παίρνει πίσω τις ευλογίες Του. Το Βιβλίο του Ιώβ καταγράφει πως ο Ιεχωβά Θεός απένειμε ακόμα μεγαλύτερες ευλογίες στον Ιώβ από αυτές που του είχε απονείμει πριν, βάζοντας έτσι τον Ιώβ σε ακόμα καλύτερη θέση για να γνωρίσει την κυριαρχία του Δημιουργού και να αντιμετωπίσει ήρεμα τον θάνατο. Έτσι, όταν ο Ιώβ γέρασε και αντιμετώπισε τον θάνατο, σίγουρα δεν ήταν αγχωμένος για την περιουσία του. Δεν είχε ανησυχίες, τίποτα για το οποίο να μετάνιωνε και, φυσικά, δεν φοβόταν τον

θάνατο, διότι πέρασε όλη τη ζωή του βαδίζοντας στον δρόμο του σεβασμού στον Θεό και της αποφυγής του κακού. Δεν είχε λόγο να ανησυχεί για το τέλος του. Πόσοι άνθρωποι σήμερα θα μπορούσαν να ενεργήσουν κατά τον ίδιο τρόπο που ενήργησε ο Ιώβ όταν ήταν αντιμέτωπος με τον θάνατό του; Γιατί δεν είναι κανείς ικανός να διατηρήσει μια τέτοια απλή εξωτερική συμπεριφορά; Υπάρχει μόνο ένας λόγος: Ο Ιώβ έζησε τη ζωή του στην υποκειμενική επιδίωξη της πίστης, της αναγνώρισης και της υποταγής στην κυριαρχία του Θεού, και ήταν με αυτήν την πίστη, την αναγνώριση και την υποταγή που πέρασε τις σημαντικές καμπές στη ζωή, βίωσε τα τελευταία του χρόνια και υποδέχτηκε την τελική καμπή της ζωής του. Ανεξάρτητα από ό,τι δοκίμασε ο Ιώβ, οι επιδιώξεις και οι στόχοι του στη ζωή ήταν όχι επώδυνοι, αλλά ευτυχισμένοι. Ήταν ευτυχισμένος, όχι μόνο λόγω των ευλογιών ή της επιδοκιμασίας που του απονεμήθηκαν από τον Δημιουργό, αλλά, ιδίως, λόγω των επιδιώξεων και των στόχων της ζωής του, λόγω της αυξανόμενης γνώσης και της πραγματικής κατανόησης της κυριαρχίας του Δημιουργού που απέκτησε μέσω του σεβασμού του στον Θεό και της αποφυγής του κακού και, επιπλέον, λόγω της προσωπικής του εμπειρίας, ως υποκείμενο της κυριαρχίας του Δημιουργού, των θαυμαστών πράξεων του Θεού, καθώς και των τρυφερών και αλησμόνητων εμπειριών και αναμνήσεων της συνύπαρξης, της γνωριμίας και της αμοιβαίας κατανόησης μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Ο Ιώβ ήταν ευτυχισμένος λόγω της παρηγοριάς και της χαράς που πηγαζαν από τη γνώση του θελήματος του Δημιουργού· λόγω του φόβου Θεού που ανέκυψε αφού είδε πως Αυτός είναι μεγάλος, θαυμάσιος, αγαπητός και πιστός. Ο Ιώβ ήταν ικανός να αντιμετωπίσει τον θάνατο δίχως μαρτύριο επειδή ήξερε πως πεθαίνοντας θα επέστρεφε στο πλευρό του Δημιουργού. Ήταν οι επιδιώξεις και οι απολαβές του στη ζωή που του επέτρεψαν να αντιμετωπίσει ήρεμα τον θάνατο, του επέτρεψαν να αντιμετωπίσει ήρεμα την προοπτική να του πάρει πίσω τη ζωή ο Δημιουργός και, επιπλέον, του επέτρεψαν να σταθεί όρθιος, άσπιλος και αμέριμνος, ενώπιον του Δημιουργού. Στις μέρες μας, μπορούν οι άνθρωποι να επιτύχουν το είδος της ευτυχίας που κατείχε ο Ιώβ; Εσείς, έχετε τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να το κάνετε; Εφόσον οι άνθρωποι στις μέρες μας έχουν αυτές τις προϋποθέσεις, τότε γιατί αδυνατούν να ζήσουν ευτυχισμένοι, όπως ζούσε ο Ιώβ; Γιατί αδυνατούν να ξεφύγουν από το μαρτύριο του φόβου του θανάτου; Όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με τον θάνατο, μερικοί άνθρωποι ουρούν ανεξέλεγκτα· άλλοι τρέμουν, λιποθυμούν, επιτίθενται φραστικά κατά Ουρανού και ανθρώπου· κάποιοι ακόμα θρηνούν και κλαίνε. Αυτά, σε καμία περίπτωση δεν είναι οι φυσικές αντιδράσεις που σημειώνονται ξαφνικά όταν πλησιάζει ο θάνατος. Οι άνθρωποι συμπεριφέρονται κατά τους ντροπιαστικούς αυτούς τρόπους κυρίως επειδή, βαθιά μέσα στην καρδιά τους, φοβούνται τον θάνατο, επειδή δεν έχουν σαφή γνώση και εκτίμηση της κυριαρχίας και των διευθετήσεων του Θεού και, πόσο μάλλον, πραγματική υποταγή σε αυτά. Οι άνθρωποι αντιδρούν μ' αυτόν τον τρόπο επειδή δεν θέλουν τίποτε άλλο παρά να διευθετούν και να κυβερνούν τα πάντα οι ίδιοι, να ελέγχουν τη μοίρα τους, την ίδια τους τη ζωή και τον θάνατο. Δεν είναι

περίεργο, λοιπόν, που οι άνθρωποι δεν είναι ποτέ ικανοί να ξεφύγουν από τον φόβο του θανάτου.

6) Μόνο αν κάποιος αποδεχθεί την κυριαρχία του Δημιουργού μπορεί να επιστρέψει στο πλευρό Του

Όταν κάποιος δεν έχει σαφή γνώση και εμπειρία της κυριαρχίας του Θεού και των διευθετήσεών Του, η γνώση του για τη μοίρα και τον θάνατο θα είναι απαραίτητα ασυνάρτητη. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν ξεκάθαρα πως τα πάντα βρίσκονται στην παλάμη του Θεού, δεν συνειδητοποιούν πως τα πάντα υπόκεινται στον έλεγχο και την κυριαρχία του Θεού, και δεν αναγνωρίζουν πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να απαλλαγεί ή να ξεφύγει από τέτοια κυριαρχία. Γι' αυτόν τον λόγο, όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με τον θάνατο, τα τελευταία τους λόγια, οι ανησυχίες τους και τα όσα μετανιώνουν, δεν έχουν τέλος. Τους επιβαρύνουν τόσα φορτία, τόση απροθυμία και τόση σύγχυση. Αυτό τους οδηγεί στο να φοβούνται τον θάνατο. Για κάθε άνθρωπο που γεννιέται σ' αυτόν τον κόσμο, η γέννηση είναι αναγκαία και ο θάνατος αναπόφευκτος· κανείς δεν μπορεί να υπερβεί αυτή ροή των πραγμάτων. Αν κάποιος επιθυμεί να αποχωρήσει από αυτόν τον κόσμο ανώδυνα, αν θέλει να είναι ικανός να αντιμετωπίσει την τελική καμπή της ζωής δίχως δισταγμό και ανησυχίες, ο μόνος τρόπος είναι να μη μετανιώνει για τίποτα. Και ο μόνος τρόπος για να αποχωρήσει χωρίς να μετανιώνει για τίποτα είναι να γνωρίζει την κυριαρχία του Δημιουργού, να γνωρίζει την εξουσία Του, και να υποτάσσεται σε αυτές. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να μείνει μακριά από τις ανθρώπινες διαμάχες, από το κακό, από τη σκλαβιά του Σατανά, και μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να ζήσει μια ζωή σαν του Ιώβ, καθοδηγούμενη και ευλογημένη από τον Δημιουργό, μια ζωή ελεύθερη και απελευθερωμένη, μια ζωή με αξία και νόημα, μια ζωή έντιμη και ειλικρινή. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να υποταχθεί, σαν τον Ιώβ, στις δοκιμασίες και τις στερήσεις του Δημιουργού, στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να λατρεύει τον Δημιουργό καθ' όλη τη ζωή του, να κερδίσει την επιδοκμασία Του, όπως ο Ιώβ, και να ακούσει τη φωνή Του, να Τον δει να εμφανίζεται. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να ζήσει και να πεθάνει ευτυχισμένος, όπως ο Ιώβ, δίχως πόνο, δίχως ανησυχίες, δίχως να μετανιώνει για τίποτα. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί κανείς να ζει στο φως, όπως ο Ιώβ, να περνά καθεμία από τις καμπές της ζωής στο φως, να ολοκληρώσει ομαλά το ταξίδι του στο φως, να αντεπεξέλθει επιτυχώς στην αποστολή του —να δοκιμάσει, να μάθει και να γνωρίσει, ως δημιουργημένο ον, την κυριαρχία του Δημιουργού— και να αποβιώσει στο φως και να σταθεί για πάντα στο πλευρό του Δημιουργού σαν ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον που Αυτός επιδοκιμάζει.

Μη χάσεις την ευκαιρία να γνωρίσεις την κυριαρχία του Δημιουργού

Οι έξι καμπές που περιγράφηκαν παραπάνω αποτελούν κρίσιμες φάσεις που καθόρισε ο Δημιουργός, μέσω των οποίων πρέπει να περάσει κάθε κανονικός άνθρωπος

τη ζωή του. Από την ανθρώπινη οπτική, καθεμία από αυτές τις καμπές είναι πραγματική, καμιά δεν μπορεί να παρακαμφθεί και όλες τους σχετίζονται με το πεπρωμένο και την κυριαρχία του Δημιουργού. Έτσι, για κάθε ανθρώπινο ον, καθεμία από τις καμπές αυτές αποτελεί ένα σημαντικό σημείο ελέγχου, κι όλοι εσείς τώρα αντιμετωπίζετε το κρίσιμο ερώτημα του πώς να περάσετε από την καθεμία από αυτές.

Οι αρκετές δεκαετίες που απαρτίζουν μια ανθρώπινη ζωή δεν είναι ούτε λίγες, ούτε πολλές. Τα είκοσι και πλέον χρόνια που μεσολαβούν από τη γέννηση έως την ενηλικίωση περνούν εν ριπή οφθαλμού και, παρόλο που σ' αυτό το σημείο της ζωής του ο άνθρωπος θεωρείται ενήλικας, οι άνθρωποι της ηλικιακής αυτής ομάδας δεν γνωρίζουν σχεδόν τίποτα για την ανθρώπινη ζωή και την ανθρώπινη μοίρα. Καθώς αποκτούν περισσότερη εμπειρία, βαδίζουν σιγά-σιγά προς τη μέση ηλικία. Οι άνθρωποι που είναι γύρω στα τριάντα ή τα σαράντα, αποκτούν νεοφανή εμπειρία της ζωής και της μοίρας, αλλά οι απόψεις τους για τα πράγματα αυτά παραμένουν πολύ αόριστες. Μόλις στην ηλικία των σαράντα μερικοί άνθρωποι ξεκινούν να καταλαβαίνουν την ανθρωπότητα και το σύμπαν, τα οποία δημιούργησε ο Θεός, και να κατανοούν περί τίνος πρόκειται η ζωή, περί τίνος πρόκειται η ανθρώπινη μοίρα. Μερικοί άνθρωποι, παρόλο που έχουν υπάρξει ακόλουθοι του Θεού για πολύ καιρό και είναι πλέον μεσήλικες, εξακολουθούν να μην μπορούν να κατέχουν ακριβή γνώση και ορισμό της κυριαρχίας του Θεού, πόσο μάλλον αληθινή υποταγή. Μερικοί άνθρωποι δεν νοιάζονται για τίποτε άλλο παρά να αναζητούν να λάβουν ευλογίες και, παρόλο που έχουν ζήσει πολλά χρόνια, δεν γνωρίζουν ούτε κατανοούν στο ελάχιστο το γεγονός της κυριαρχίας του Δημιουργού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα και, έτσι, δεν έχουν κάνει ούτε το πρώτο βήμα για το πρακτικό μάθημα περί της υποταγής στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι είναι παντελώς ανόητοι και ζουν μάταιες ζωές.

Αν οι περίοδοι μιας ανθρώπινης ζωής κατανεμηθούν βάσει του βαθμού των εμπειριών ζωής των ανθρώπων και της γνώσης τους για την ανθρώπινη μοίρα, τότε μπορούν να χωριστούν προσεγγιστικά σε τρεις φάσεις. Η πρώτη φάση είναι η νιότη, δηλαδή τα χρόνια μεταξύ της γέννησης και της μέσης ηλικίας, ή από τη γέννηση έως την ηλικία των τριάντα. Η δεύτερη φάση είναι η ωρίμανση, από τη μέση έως την τρίτη ηλικία, ή από τα τριάντα έως τα εξήντα. Τέλος, η τρίτη φάση είναι η ώριμη περίοδος κάποιου, από την τρίτη ηλικία, που η διάρκειά της ξεκινά με την έναρξη της τρίτης ηλικίας, στα εξήντα, έως την αναχώρησή του από τον κόσμο. Με άλλα λόγια, από τη γέννηση έως τη μέση ηλικία, η γνώση των περισσότερων για τη μοίρα και τη ζωή περιορίζεται στη μίμηση των απόψεων των άλλων· δεν έχει σχεδόν καμία πραγματική, πρακτική υπόσταση. Κατά την περίοδο αυτή, η αντίληψη που έχει κανείς για τη ζωή και τον τρόπο που πορεύεται στον κόσμο είναι πολύ επιφανειακή και αφελής. Αυτή είναι η νεανική περίοδος του ανθρώπου. Μόνο αφότου έχει γευτεί κανείς όλες τις χαρές και τις λύπες της ζωής μπορεί να αποκτήσει πραγματική κατανόηση για τη μοίρα, και —υποσυνείδητα και βαθιά μέσα στην καρδιά του— να εκτιμήσει σταδιακά τον μη αναστρέψιμο χαρακτήρα της μοίρας και να συνειδητοποιήσει σιγά-σιγά πως η

κυριαρχία του Δημιουργού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα είναι κάτι που υπάρχει πραγματικά. Αυτή είναι η περίοδος ωρίμανσης κάποιου. Ο άνθρωπος εισέρχεται στην περίοδο της ωρίμανσής του όταν έχει σταματήσει να αγωνίζεται ενάντια στη μοίρα και όταν δεν είναι πλέον διατεθειμένος να μπλέκεται σε διαμάχες, αλλά, αντιθέτως, γνωρίζει τη μοίρα του, υποτάσσεται στο θέλημα του Ουρανού, συνοψίζει τα κατορθώματα και τα λάθη του στη ζωή και αναμένει την κρίση της ζωής του από τον Δημιουργό. Λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες εμπειρίες και αποκτήματα που των ανθρώπων κατά τις τρεις αυτές περιόδους, υπό κανονικές συνθήκες, το χρονικό περιθώριο κατά το οποίο έχει κανείς την ευκαιρία να γνωρίσει την κυριαρχία του Δημιουργού δεν είναι πολύ μεγάλο. Αν κάποιος ζήσει έως τα εξήντα, τότε έχει πάνω-κάτω μόνο τριάντα χρόνια για να γνωρίσει την κυριαρχία του Θεού· αν κάποιος θέλει μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, αυτό είναι εφικτό μόνο αν η ζωή του διαρκέσει αρκετά, αν καταφέρει να ζήσει για έναν αιώνα. Λέω, επομένως, πως σύμφωνα με τους κανονικούς νόμους της ανθρώπινης ύπαρξης, παρόλο που είναι πολύ μεγάλη διαδικασία από τη στιγμή που έρχεται κανείς για πρώτη φορά σε επαφή με το θέμα της γνώσης της κυριαρχίας του Δημιουργού μέχρι τη στιγμή που είναι ικανός να αναγνωρίσει το γεγονός της κυριαρχίας αυτής, και από τότε μέχρι το σημείο που είναι ικανός να υποταχθεί σ' αυτήν, αν μετρήσει κανείς τα χρόνια, δεν είναι περισσότερα από τριάντα ή σαράντα κατά τα οποία έχει κανείς την ευκαιρία να αποκτήσει αυτές τις ανταμοιβές. Συχνά, επίσης, οι άνθρωποι παρασύρονται από τις επιθυμίες και τις φιλοδοξίες τους να λάβουν ευλογίες, κι έτσι δεν μπορούν να διακρίνουν πού έγκειται η ουσία της ανθρώπινης ζωής και δεν κατανοούν τη σημασία τού να γνωρίζει κανείς την κυριαρχία του Δημιουργού. Τέτοιοι άνθρωποι δεν εκτιμούν αυτήν την πολύτιμη ευκαιρία για να εισέλθουν στον ανθρώπινο κόσμο, να δοκιμάσουν την ανθρώπινη ζωή και την κυριαρχία του Δημιουργού και δεν συνειδητοποιούν πόσο πολύτιμο είναι για ένα δημιούργημα να λαμβάνει την προσωπική καθοδήγηση του Δημιουργού. Λέω, επομένως, πως εκείνοι οι άνθρωποι που θέλουν να τελειώσει γρήγορα το έργο του Θεού, που εύχονται να διευθετούσε ο Θεός το τέλος του ανθρώπου το συντομότερο δυνατόν για να δουν αμέσως το αληθινό Του άτομο και να κερδίσουν ευλογίες το συντομότερο —είναι ένοχοι για το χειρότερο είδος ανυπακοής, καθώς και απίστευτα ανόητοι. Εν των μεταξύ, οι σοφοί ανάμεσα στους ανθρώπους, εκείνοι που κατέχουν τη μεγαλύτερη οξύνοια, είναι εκείνοι που επιθυμούν, κατά τον περιορισμένο τους χρόνο, να αδράξουν τη μοναδική αυτή ευκαιρία για να γνωρίσουν την κυριαρχία του Δημιουργού. Οι δύο αυτές διαφορετικές επιθυμίες αποκαλύπτουν δύο τελείως διαφορετικές αντιλήψεις και επιδιώξεις: Εκείνοι που αναζητούν ευλογίες είναι εγωιστές και ποταποί και δεν δείχνουν ενδιαφέρον για το θέλημα του Θεού, ποτέ δεν αναζητούν να γνωρίσουν την κυριαρχία του Θεού, ποτέ δεν επιθυμούν να υποταχθούν σ' αυτήν, μα απλώς θέλουν να ζήσουν όπως επιθυμούν. Είναι απερίσκεπτοι έκφυλοι και αυτή είναι η κατηγορία ανθρώπων που θα καταστραφεί. Εκείνοι που αναζητούν να γνωρίσουν τον Θεό είναι ικανοί να αφήσουν κατά μέρος τις επιθυμίες τους, είναι πρόθυμοι να υποταχθούν στην κυριαρχία του Θεού και στη διευθέτηση του Θεού, και προσπαθούν να

είναι το είδος του ανθρώπου που υποτάσσεται στην εξουσία του Θεού και που ικανοποιεί την επιθυμία του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι ζουν στο φως και εν μέσω των ευλογιών του Θεού, και σίγουρα θα επιδοκιμαστούν από τον Θεό. Ό,τι κι αν γίνει, η ανθρώπινη επιλογή είναι άχρηστη και οι άνθρωποι δεν έχουν κανέναν λόγο στο πόσο θα διαρκέσει το έργο του Θεού. Είναι προτιμότερο οι άνθρωποι να παραδίνονται στο έλεος του Θεού και να υποτάσσονται στην κυριαρχία Του. Αν δεν παραδοθείς στο έλεός Του, τι μπορείς να κάνεις; Θα υποστείς Θεός, ως αποτέλεσμα, την παραμικρή ζημία; Αν δεν παραδοθείς στο έλεός Του, αλλά αντίθετα προσπαθείς να πάρεις τον έλεγχο, τότε κάνεις ανόητη επιλογή και τελικά εσύ είσαι ο μόνος που θα ζημιωθεί. Μόνο αν οι άνθρωποι συνεργαστούν με τον Θεό το συντομότερο δυνατόν, μόνο αν σπεύσουν να δεχθούν τις εντολές Του, να γνωρίσουν την εξουσία Του και να καταλάβουν όλα όσα Αυτός έχει κάνει γι' αυτούς, θα έχουν ελπίδα. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο δεν θα είναι οι ζωές τους μάταιες κι εκείνοι θα κερδίσουν τη σωτηρία.

Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός πως ο Θεός έχει κυριαρχία επί της ανθρώπινης μοίρας

Αφού ακούσατε όλα όσα μόλις είπα, έχει αλλάξει η άποψή σας για τη μοίρα; Πώς κατανοείτε το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού επί της ανθρώπινης μοίρας; Για να το θέσουμε απλά, υπό την εξουσία του Θεού, κάθε άνθρωπος ενεργά ή παθητικά δέχεται την κυριαρχία και τις διευθετήσεις Του και, όσο κι αν αγωνίζεται κανείς κατά τη διάρκεια της ζωής του, σε όσα στραβά μονοπάτια κι αν βαδίζει, στο τέλος, θα επιστρέψει στην τροχιά της μοίρας την οποία έχει σχεδιάσει γι' αυτόν ο Δημιουργός. Αυτό είναι το ανυπέρβλητο στοιχείο της εξουσίας του Δημιουργού και ο τρόπος με τον οποίο η εξουσία Του ελέγχει και κυβερνά το σύμπαν. Είναι αυτό το ανυπέρβλητο στοιχείο, αυτή η μορφή ελέγχου και διακυβέρνησης, που έχει την ευθύνη των νόμων που υπαγορεύουν τις ζωές των πάντων, που επιτρέπουν στους ανθρώπους να μετενσαρκώνονται ξανά και ξανά δίχως παρέμβαση, που κάνουν τον κόσμο να γυρίζει ομαλά και να κινείται προς τα εμπρός, κάθε μέρα, κάθε χρόνο. Έχετε γίνει μάρτυρες όλων αυτών των γεγονότων και τα κατανοείτε, είτε επιφανειακά, είτε σε βάθος, και το βάθος της κατανόησής σας εξαρτάται από την εμπειρία και από τη γνώση σας για την αλήθεια, και τη γνώση σας για τον Θεό. Το πόσο καλά γνωρίζεις την πραγματικότητα της αλήθειας, το πόσο έχεις βιώσει τον λόγο του Θεού και το πόσο καλά γνωρίζεις την ουσία και τη διάθεση του Θεού, όλα αυτά αντιπροσωπεύουν το βάθος της κατανόησής σου για την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού. Εξαρτάται η ύπαρξη της κυριαρχίας και των διευθετήσεων του Θεού από το αν τα ανθρώπινα όντα υποτάσσονται σ' αυτές; Το γεγονός πως ο Θεός κατέχει την εξουσία αυτή, καθορίζεται από τον αν η ανθρωπότητα υποτάσσεται σε αυτήν; Η εξουσία του Θεού υπάρχει ασχέτως των περιστάσεων. Σε κάθε περίπτωση, ο Θεός υπαγορεύει και διευθετεί κάθε ανθρώπινη μοίρα και τα πάντα, σύμφωνα με τις σκέψεις Του και τις επιθυμίες Του. Αυτό δεν θα αλλάξει ως αποτέλεσμα της αλλαγής των ανθρώπων· δεν εξαρτάται από το θέλημα του ανθρώπου και δεν μπορεί να τροποποιηθεί

από αλλαγές στον χρόνο, τον χώρο και τη γεωγραφία, γιατί η εξουσία του Θεού είναι η ίδια Του η υπόσταση. Το αν ο άνθρωπος είναι ικανός να γνωρίσει και να δεχθεί την κυριαρχία του Θεού και το αν ο άνθρωπος είναι ικανός να υποταχθεί σ' αυτήν, καμία από αυτές τις δύο παραμέτρους δεν αλλάζει ούτε στο ελάχιστο το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα. Με άλλα λόγια, όποια στάση κι αν διατηρεί ο άνθρωπος προς την κυριαρχία του Θεού, πολύ απλά δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός πως ο Θεός έχει την κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα και στα πάντα. Ακόμη κι αν δεν υποτάσσεσαι στην κυριαρχία του Θεού, Αυτός και πάλι κυβερνά τη μοίρα σου· ακόμη κι αν δεν γνωρίζεις την κυριαρχία Του, η εξουσία Του εξακολουθεί να υφίσταται. Η εξουσία του Θεού και το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα δεν εξαρτώνται από την ανθρώπινη θέληση και δεν αλλάζουν σύμφωνα με τις προτιμήσεις και τις επιλογές του ανθρώπου. Η εξουσία του Θεού βρίσκεται παντού, κάθε ώρα, κάθε στιγμή. Ο ουρανός και η γη θα πάνε να υπάρχουν, μα η εξουσία Του ποτέ δεν θα πάψει να υπάρχει, γιατί Αυτός είναι ο Θεός ο ίδιος, κατέχει μοναδική εξουσία, και η εξουσία Του δεν περιστέλλεται ή περιορίζεται από ανθρώπους, γεγονότα ή πράγματα, ούτε από τον χώρο ή τη γεωγραφία. Ανά πάσα ώρα και στιγμή, ο Θεός ασκεί την εξουσία Του, δείχνει τη δύναμή Του, συνεχίζει το έργο της διαχείρισής Του, όπως έκανε πάντα· ανά πάσα ώρα και στιγμή, Αυτός εξουσιάζει τα πάντα, φροντίζει τα πάντα, ενορχηστρώνει τα πάντα —όπως έκανε πάντοτε. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Είναι γεγονός· είναι η αμετάβλητη αλήθεια από αμνημονεύτων χρόνων!

Η ορθή στάση και πρακτική για κάποιον που επιθυμεί να υποταχθεί στην εξουσία του Θεού

Με ποια στάση πρέπει ο άνθρωπος να γνωρίζει και να βλέπει τώρα την εξουσία του Θεού και το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα; Αυτό είναι ένα αληθινό πρόβλημα που αντιμετωπίζει κάθε άνθρωπος. Όταν αντιμετωπίζεις αληθινά προβλήματα της ζωής, πώς πρέπει να γνωρίζεις και να κατανοείς την εξουσία και την κυριαρχία του Θεού; Όταν είσαι αντιμέτωπος με αυτά τα προβλήματα και δεν γνωρίζεις πώς να τα κατανοήσεις, να τα χειριστείς και να τα βιώσεις, ποια στάση πρέπει να υιοθετείς για να επιδείξεις την πρόθεσή σου να υποταχθείς, την επιθυμία σου να υποταχθείς και την πραγματικότητα της υποταγής σου στην κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού; Πρώτα, πρέπει να μάθεις να περιμένεις· έπειτα, πρέπει να μάθεις να αναζητάς· στη συνέχεια, πρέπει να μάθεις να υποτάσσεσαι. Το να «περιμένεις» σημαίνει να περιμένεις τον χρόνο του Θεού, να περιμένεις τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που Αυτός έχει διευθετήσει για σένα, όπως και να περιμένεις να σου αποκαλυφθεί σταδιακά το θέλημά Του. Το να «αναζητάς» σημαίνει να παρατηρείς και να κατανοείς τις καλόκαρδες προθέσεις του Θεού για σένα μέσω των ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων που Αυτός έχει καθορίσει, να κατανοείς την αλήθεια μέσω αυτών, να κατανοείς τι πρέπει να κατορθώσουν οι άνθρωποι και ποιες οδούς πρέπει να ακολουθούν, να κατανοείς ποια αποτελέσματα και

ποια κατορθώματα έχει ο Θεός σκοπό να επιτύχει στους ανθρώπους. Το να «υποτάσσεσαι», φυσικά, αναφέρεται στο να δέχεσαι τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που έχει ενορχηστρώσει ο Θεός, να δέχεσαι την κυριαρχία Του και, μέσα από αυτά, να μαθαίνεις πώς υπαγορεύει ο Δημιουργός τη μοίρα του ανθρώπου, πώς παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή Του, πώς ενσωματώνει την αλήθεια μέσα στον άνθρωπο. Τα πάντα υπό τις διευθετήσεις και την κυριαρχία του Θεού υπακούν σε φυσικούς νόμους και, αν αποφασίσεις να αφήσεις τον Θεό να διευθετήσει και να υπαγορεύσει τα πάντα για εσένα, πρέπει να μάθεις να περιμένεις, πρέπει να μάθεις να αναζητάς και πρέπει να μάθεις να υποτάσσεσαι. Αυτή είναι η στάση που πρέπει να υιοθετήσει κάθε άνθρωπος που θέλει να υποταχθεί στην εξουσία του Θεού, όπως και η βασική αρετή που πρέπει να κατέχει κάθε άνθρωπος που θέλει να δεχθεί την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού. Για να διατηρείτε τέτοια στάση, για να κατέχετε τέτοια αρετή, πρέπει να εργαστείτε πιο σκληρά. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορείτε να εισέλθετε στην αληθινή πραγματικότητα.

Το να δεχθείς τον Θεό ως τον μοναδικό σου Άρχοντα είναι το πρώτο βήμα για να κερδίσεις τη σωτηρία

Οι αλήθειες που αφορούν την εξουσία του Θεού είναι αλήθειες που κάθε άνθρωπος πρέπει να βλέπει με σοβαρότητα, πρέπει να δοκιμάζει και να κατανοεί με την καρδιά του· γιατί οι αλήθειες αυτές επηρεάζουν τη ζωή κάθε ανθρώπου, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον κάθε ανθρώπου, τις κρίσιμες καμπές από τις οποίες πρέπει να περάσει κάθε άνθρωπος στη ζωή, τη γνώση του ανθρώπου για την κυριαρχία του Θεού και τη στάση με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζει την εξουσία του Θεού, και, φυσικά, τον τελικό προορισμό κάθε ανθρώπου. Έτσι, η γνώση και η κατανόησή τους απαιτούν την ενέργεια μιας ζωής. Όταν κοιτάξεις ξεκάθαρα την εξουσία του Θεού, όταν δεχθείς την κυριαρχία Του, σταδιακά θα συνειδητοποιήσεις και θα καταλάβεις την αλήθεια της ύπαρξης της εξουσίας του Θεού. Ωστόσο, αν δεν αναγνωρίσεις ποτέ την εξουσία του Θεού και δεν δεχθείς ποτέ την κυριαρχία Του, τότε, όσα χρόνια κι αν ζήσεις, δεν θα αποκτήσεις την παραμικρή γνώση για την κυριαρχία του Θεού. Αν δεν γνωρίζεις και κατανοείς πραγματικά την εξουσία του Θεού, τότε, όταν φτάσεις στο τέλος του δρόμου, ακόμα κι αν πιστεύεις στον Θεό για δεκαετίες, δεν θα έχεις τίποτα να δείξεις από τη ζωή σου και φυσικά δεν θα έχεις καθόλου γνώση για την κυριαρχία του Θεού επί της ανθρώπινης μοίρας. Αυτό δεν είναι πολύ θλιβερό; Επομένως, όσο μακριά κι αν έχεις βαδίσει στη ζωή, όσο χρονών κι αν είσαι τώρα, όσο μακρύ κι αν είναι το υπόλοιπο ταξίδι σου, πρέπει πρώτα να αναγνωρίσεις την εξουσία του Θεού, να την πάρεις στα σοβαρά και να δεχθείς το γεγονός πως ο Θεός είναι ο μοναδικός σου Άρχοντας. Η απόκτηση σαφούς, ακριβούς γνώσης και κατανόησης αυτών των αληθειών σχετικά με την κυριαρχία του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, είναι υποχρεωτικό μάθημα για όλους· είναι το κλειδί για τη γνώση της ανθρώπινης ζωής και της απόκτησης της αλήθειας. Αυτή είναι η ζωή της γνώσης του Θεού, η βασική πορεία της μελέτης της, που πρέπει όλοι να αντιμετωπίζουν

κάθε μέρα, που κανείς δεν μπορεί να αποφύγει. Αν κάποιος θέλει να κάνει παρακάμψεις για να φτάσει σ' αυτόν τον στόχο, τότε σου λέω τώρα πως αυτό είναι αδύνατον! Αν θέλεις να ξεφύγεις από την κυριαρχία του Θεού, τότε αυτό είναι ακόμα λιγότερο δυνατόν! Ο Θεός είναι ο μόνος Κύριος του ανθρώπου, ο Θεός είναι ο μόνος Άρχοντας της ανθρώπινης μοίρας, έτσι είναι αδύνατον ο άνθρωπος να υπαγορεύσει τη μοίρα του, αδύνατον να βγει από αυτήν. Όσο σπουδαίες ικανότητες κι αν έχει κάποιος, δεν μπορεί να επηρεάσει —πόσο μάλλον, να ενορχηστρώσει, να διευθετήσει, να ελέγξει ή να αλλάξει τη μοίρα των άλλων. Μόνο ο Θεός ο ίδιος, ο μοναδικός, υπαγορεύει τα πάντα για τον άνθρωπο. Διότι μόνο ο Θεός ο ίδιος, ο μοναδικός, κατέχει τη μοναδική εξουσία που έχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, μόνο ο Δημιουργός είναι ο μοναδικός Άρχοντας του ανθρώπου. Η εξουσία του Θεού έχει κυριαρχία, όχι μόνο επί της δημιουργημένης ανθρωπότητας, αλλά και επί των μη δημιουργημένων όντων που δεν μπορεί να δει κανένας άνθρωπος, επί των άστρων, επί του σύμπαντος. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός, ένα γεγονός που υπάρχει πραγματικά, που κανένα άτομο ή πράγμα δεν μπορεί να αλλάξει. Αν κάποιος από εσάς είναι ακόμα δυσανεστήμενος με το πώς έχουν τα πράγματα, πιστεύοντας πως έχει κάποια ειδική δεξιότητα ή ικανότητα και νομίζοντας πως μπορεί ακόμα από τύχη να αλλάξει τις παρούσες συνθήκες ή αλλιώς να ξεφύγει από αυτές· αν προσπαθήσεις να αλλάξεις τη μοίρα σου μέσα από ανθρώπινη προσπάθεια και έτσι ξεχωρίσεις από τους συνανθρώπους σου και κερδίσεις δόξα και πλούτη, τότε σου λέω πως δυσκολεύεις τα πράγματα για σένα, πας γυρεύοντας για μπελάδες, σκάβεις τον ίδιο σου τον λάκκο! Μια μέρα, αργά ή γρήγορα, θα ανακαλύψεις πως έχεις κάνει τη λάθος επιλογή, πως οι προσπάθειές σου ήταν χαμένος κόπος. Η φιλοδοξία σου, η επιθυμία σου να αγωνίζεσαι ενάντια στη μοίρα και η ίδια η εξωφρενική σου διαγωγή, θα σε οδηγήσουν σε έναν δρόμο δίχως επιστροφή και θα πληρώσεις μεγάλο τίμημα γι' αυτό. Παρόλο που επί του παρόντος δεν βλέπεις τη σοβαρότητα των συνεπειών, καθώς συνεχίζεις να βιώνεις και να εκτιμάς βαθιά την αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο Άρχοντας της ανθρώπινης μοίρας, θα συνειδητοποιήσεις σιγά-σιγά για τι μιλάω σήμερα, καθώς και τις πραγματικές του επιπτώσεις. Το αν έχεις πραγματικά καρδιά και πνεύμα, και το αν είσαι άνθρωπος που αγαπά την αλήθεια εξαρτώνται από το είδος της στάσης που διατηρείς απέναντι στην κυριαρχία του Θεού και την αλήθεια. Φυσικά, αυτό καθορίζει και το αν μπορείς να γνωρίσεις και να κατανοήσεις πραγματικά την εξουσία του Θεού. Αν ποτέ στη ζωή σου δεν έχεις αισθανθεί την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού, πόσο μάλλον έχεις αναγνωρίσει και δεχθεί την εξουσία του Θεού, τότε δεν θα έχεις απολύτως καμία αξία και θα είσαι, αναμφίβολα, το αντικείμενο της απέχθειας και της απόρριψης του Θεού, εξαιτίας του μονοπατιού που πήρες και της επιλογής που έκανες. Ωστόσο, εκείνοι που, στο έργο του Θεού, μπορούν να δεχθούν τη δοκιμασία Του, να δεχθούν την κυριαρχία Του, να υποταχθούν στην εξουσία Του και να αποκτήσουν, σταδιακά, αληθινή εμπειρία του λόγου Του, θα έχουν αποκτήσει αληθινή γνώση της εξουσίας του Θεού, αληθινή κατανόηση της κυριαρχίας Του· θα έχουν υποταχθεί πραγματικά στον Δημιουργό. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι θα έχουν σωθεί πραγματικά. Επειδή έχουν γνωρίσει

την κυριαρχία του Θεού, επειδή την έχουν δεχθεί, η εκτίμησή τους για το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, καθώς και η υποταγή τους σ' αυτήν, είναι αληθινές και ακριβείς. Όταν αντιμετωπίσουν τον θάνατο θα έχουν, σαν τον Ιώβ, ένα μυαλό που δεν το σκιάζει ο θάνατος και θα υποταχθούν στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού στα πάντα, χωρίς ατομική επιλογή, χωρίς ατομική επιθυμία. Μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος θα μπορέσει να επιστρέψει στο πλευρό του Δημιουργού σαν ένα πραγματικό δημιουργημένο ανθρώπινο ον.

17 Δεκεμβρίου 2013

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Δ΄ Η ΑΓΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Α΄)

Είχαμε μια μικρή επιπλέον συναναστροφή για την εξουσία του Θεού κατά την τελευταία συνάντηση. Για την ώρα, δεν θα συζητήσουμε το θέμα της δικαιοσύνης του Θεού. Αυτό για το οποίο θα μιλήσουμε είναι ένα εντελώς νέο θέμα —η αγιοσύνη του Θεού. Η αγιοσύνη του Θεού αποτελεί μία ακόμη πτυχή της μοναδικής ουσίας Του, οπότε είναι πολύ σημαντικό να συναναστραφούμε γι' αυτό το θέμα. Προηγουμένως, συναναστράφηκα για δύο άλλες πτυχές της ουσίας του Θεού —τη δίκαιη διάθεση και την εξουσία Του· αυτές οι πτυχές, όπως και η πτυχή για την οποία θα συναναστραφώ σήμερα, είναι όλες τους μοναδικές; (Ναι.) Η αγιοσύνη του Θεού είναι κι αυτή μοναδική, οπότε το θέμα της σημερινής μας συναναστροφής θα είναι τα στοιχεία που συνθέτουν τη βάση και τη ρίζα αυτής της μοναδικότητας. Σήμερα, πρόκειται να συναναστραφούμε σχετικά με τη μοναδική ουσία του Θεού —την αγιοσύνη Του. Ίσως μερικοί από εσάς να έχετε κάποιες αμφιβολίες και να ρωτήσετε: «Γιατί να μιλήσουμε για την αγιοσύνη του Θεού;» Μην ανησυχείτε, θα σας τα πω διεξοδικά και αργά. Μόλις ακούσετε ό,τι έχω να πω, θα κατανοήσετε γιατί είναι τόσο απαραίτητο να συναναστραφώ σχετικά με το εν λόγω θέμα.

Αρχικά, ας ορίσουμε τη λέξη «άγιος». Αντλώντας από την αντίληψή σας και τις γνώσεις που έχετε κερδίσει, τι πιστεύετε ότι σημαίνει «άγιος»; («Άγιος» σημαίνει άσπιλος, εντελώς χωρίς ανθρώπινη διαφθορά ή ατέλεια. Η αγιοσύνη εκπέμπει όλα τα θετικά πράγματα —σκέψη, ομιλία ή πράξη.) Πολύ καλά. («Άγιος» σημαίνει θεϊκός, άσπιλος, απρόσβλητος από τον άνθρωπο. Είναι μοναδικό, είναι χαρακτηριστικό του Θεού και σύμβολό Του.) Αυτός είναι ο δικός σας ορισμός. Στην καρδιά κάθε ατόμου, η λέξη «άγιος» έχει ένα πεδίο, έναν ορισμό και μια ερμηνεία. Τουλάχιστον, όταν βλέπετε τη λέξη «άγιος», το μυαλό σας δεν είναι κενό. Έχετε ένα συγκεκριμένο εύρος ορισμού για αυτήν τη λέξη και τα ρητά ορισμένων ανθρώπων πλησιάζουν κάπως στα ρητά που καθορίζουν την ουσία της διάθεσης του Θεού. Τούτο είναι πολύ σωστό. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι η λέξη «άγιος» είναι θετική, πράγμα σίγουρα αληθές. Σήμερα, όμως, καθώς συναναστρεφόμαστε σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού, δεν θα μιλήσω απλώς για ορισμούς ή εξηγήσεις. Αντ' αυτού, θα παρουσιάσω δεδομένα για να σου δείξω γιατί λέγω ότι ο Θεός είναι άγιος και γιατί χρησιμοποιώ τη λέξη «άγιος» για να περιγράψω την ουσία του Θεού. Μέχρι το πέρας της συναναστροφής μας, θα έχεις πειστεί ότι η χρήση της λέξης «άγιος» για τον καθορισμό της ουσίας του Θεού και για την αναφορά στον Θεό είναι πλήρως δικαιολογημένη και απολύτως κατάλληλη. Τουλάχιστον, στο πλαίσιο της τωρινής ανθρώπινης γλώσσας, η χρήση αυτής της λέξης για την αναφορά στον Θεό είναι ιδιαιτέρως ορθή —μόνο αυτή, απ' όλες τις λέξεις της ανθρώπινης γλώσσας, είναι εντελώς ταιριαστός τρόπος να αναφέρεται κανείς στον Θεό. Αυτή η λέξη, όταν αναφέρεται στον Θεό, δεν είναι μια κενή λέξη ούτε είναι λέξη αβάσιμου επαίνου ή κενή φιλοφρόνηση. Σκοπός της συναναστροφής μας είναι να επιτραπεί σε κάθε

άνθρωπο να αναγνωρίσει την αλήθεια αυτής της πτυχής της ουσίας του Θεού. Ο Θεός δεν φοβάται την κατανόηση του ανθρώπου, αλλά φοβάται την παρανόησή του. Ο Θεός επιθυμεί κάθε άνθρωπος να γνωρίζει την ουσία Του και αυτό που έχει και είναι Αυτός. Έτσι, κάθε φορά που αναφερόμαστε σε μια πτυχή της ουσίας του Θεού, μπορούμε να ανατρέχουμε σε πολλά γεγονότα, προκειμένου να επιτρέψουμε στους ανθρώπους να δουν ότι αυτή η πτυχή της ουσίας του Θεού είναι όντως υπαρκτή.

Τώρα που έχουμε έναν ορισμό της λέξης «άγιος», ας συζητήσουμε μερικά παραδείγματα. Κατά τις αντιλήψεις των ανθρώπων, φαντάζονται πολλά πρόσωπα και πράγματα ως «άγια». Για παράδειγμα, τα παρθένα αγόρια και κορίτσια ορίζονται ως άγια στα λεξικά του ανθρώπινου γένους. Αλλά, είναι πράγματι άγια; Είναι αυτό το αποκαλούμενο «άγιο» και το «άγιο» για το οποίο θα συναναστραφούμε σήμερα ένα και το αυτό; Εκείνοι οι άνθρωποι που διαθέτουν σωστή ηθική, που έχουν εκλεπτυσμένο και καλλιεργημένο λόγο, που ποτέ δεν βλάπτουν κανέναν και που, μέσω των λόγων που εκφέρουν, κάνουν τους άλλους να νιώθουν άνετα και ευχάριστα, είναι άγιοι; Εκείνοι που κάνουν συχνά το καλό, είναι φιλόανθρωποι και παρέχουν μεγάλη βοήθεια σε άλλους, εκείνοι που φέρνουν μεγάλη ευδαιμονία στη ζωή των ανθρώπων, είναι άγιοι; Εκείνοι που δεν κάνουν ιδιοτελείς σκέψεις και δεν απαιτούν ακατόρθωτα πράγματα από κανέναν, που είναι ανεκτικοί προς τους πάντες —είναι άγιοι; Όσοι δεν έχουν διαπληκτιστεί ποτέ με κανέναν ή δεν έχουν εκμεταλλευτεί κανέναν —είναι άγιοι; Και εκείνοι που εργάζονται για το καλό των άλλων, που τους ευεργετούν και τους διαπαιδαγωγούν παντοιοτρόπως —είναι άγιοι; Όσοι δίνουν τις αποταμιεύσεις μιας ζωής στους άλλους και διάγουν μια απλή ζωή, που είναι αυστηροί με τον εαυτό τους, αλλά συμπεριφέρονται στους άλλους ανοιχτόμυαλα, είναι άγιοι; (Όχι.) Θυμάστε όλοι τις μητέρες σας που σας αγαπούσαν και σας φρόντιζαν με κάθε δυνατό τρόπο. Είναι αγίες; Τα είδωλα που λατρεύετε, είτε πρόκειται για γνωστούς είτε για διάσημους ή σπουδαίους ανθρώπους, είναι άγιοι; (Όχι.) Ας δούμε τώρα τους προφήτες της Βίβλου που ήταν ικανοί να λένε πράγματα για το μέλλον τα οποία ήταν άγνωστα σε πολλούς άλλους —ήσαν αυτοί οι άνθρωποι άγιοι; Οι άνθρωποι που κατάφεραν να καταγράψουν τα λόγια του Θεού και τα γεγονότα του έργου Του στη Βίβλο, ήταν άγιοι; Ήταν άγιος ο Μωσής; Ο Αβραάμ; (Όχι.) Και ο Ιώβ; Αυτός ήταν άγιος; (Όχι.) Ο Θεός αποκάλεσε τον Ιώβ δίκαιο άνθρωπο, γιατί, λοιπόν, ούτε αυτός είναι άγιος; Είναι δυνατόν οι άνθρωποι που σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό, να μην είναι άγιοι; Ή μήπως είναι; (Όχι.) Είστε λίγο ανήσυχοι, δεν είστε σίγουροι για την απάντηση και δεν τολμάτε να πείτε «Όχι», αλλά ούτε τολμάτε και να πείτε «Ναι». Έτσι, στο τέλος λέτε «όχι» με μισή καρδιά. Επιτρέψτε Μου να κάνω άλλη μία ερώτηση. Οι αγγελιαφόροι του Θεού —οι αγγελιαφόροι που στέλνει ο Θεός στη γη— είναι άγιοι; Είναι άγιοι οι άγγελοι; (Όχι.) Οι άνθρωποι που δεν έχει διαφθείρει ο Σατανάς είναι άγιοι; (Όχι.) Σε κάθε ερώτηση συνεχίζετε να απαντάτε «Όχι». Πού το στηρίζετε; Έχετε μπερδευτεί, έτσι δεν είναι; Γιατί, λοιπόν, λέγεται ότι ούτε καν οι άγγελοι δεν είναι άγιοι; Νοιώθετε ανήσυχοι τώρα, έτσι δεν είναι; Μπορείτε να σκεφτείτε για ποιον λόγο οι άνθρωποι, τα πράγματα ή τα

μη-δημιουργημένα όντα που αναφέρθηκαν προηγουμένως δεν είναι άγια; Είμαι βέβαιος ότι δεν μπορείτε. Τότε μήπως το «Όχι» σας είναι λίγο ανεύθυνο; Δεν απαντάτε στα κουτουρού; Μερικοί άνθρωποι αναρωτιούνται: «Εφόσον έχεις διατυπώσει την ερώτησή Σου κατ' αυτόν τον τρόπο, η απάντηση πρέπει σίγουρα να είναι: “Όχι”». Μη Μου δίνετε πρόχειρες απαντήσεις. Σκεφτείτε προσεκτικά αν η απάντηση πρέπει να είναι «Ναι» ή «Όχι». Θα καταλάβετε γιατί η απάντηση είναι «Όχι» όταν θα έχουμε συναναστραφεί για το επόμενο θέμα. Θα σας δώσω την απάντηση σύντομα. Πρώτα, ας διαβάσουμε από τις γραφές.

1. Η εντολή του Ιεχωβά Θεού προς τον άνθρωπο

Γέν. 2:15-17 Και έλαβε ο Ιεχωβά Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ διά να εργάζεται αυτόν και να φυλάττη αυτόν. Προσέταξε δε ο Ιεχωβά Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει.

2. Η αποπλάνηση της γυναίκας από το φίδι

Γέν. 3:1-5 Ο δε όφης ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε ο Ιεχωβά Θεός· και είπεν ο όφης προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. Και είπεν ο όφης προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι σαν τον Θεό, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.

Αυτά τα δύο χωρία είναι από το βιβλίο της Γενέσεως στη Βίβλο. Γνωρίζετε όλοι σας τα δύο αυτά εδάφια; Συσχετίζουν γεγονότα που συνέβησαν στην αρχή, αμέσως μετά τη δημιουργία του ανθρώπινου γένους· αυτά τα γεγονότα ήταν αληθινά. Ας δούμε, πρώτα, τι εντολή έδωσε ο Ιεχωβά Θεός στον Αδάμ και την Εύα· το περιεχόμενό της είναι πολύ σημαντικό για το σημερινό μας θέμα. «Προσέταξε δε ο Ιεχωβά Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγει, από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει». Ποια η σημασία της εντολής του Θεού προς τον άνθρωπο στο συγκεκριμένο εδάφιο; Πρώτα, ο Θεός λέει στον άνθρωπο τι του επιτρέπεται να φάει —δηλαδή τους καρπούς από πολλά είδη δέντρων. Δεν υπάρχουν κίνδυνοι ούτε δηλητήρια· όλα μπορούν να καταναλωθούν και να φαγωθούν ελεύθερα, όπως επιθυμεί κανείς, χωρίς καμία ανησυχία και αμφιβολία. Τούτο είναι το ένα μέρος της εντολής του Θεού. Το άλλο μέρος συνιστά μια προειδοποίηση. Με αυτήν την προειδοποίηση, ο Θεός λέει στον άνθρωπο ότι δεν πρέπει να φάει τον καρπό από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Τι θα συμβεί αν φάει από αυτό το δέντρο;

Ο Θεός είπε στον άνθρωπο: Αν φας από αυτό, θα πεθάνεις σίγουρα. Δεν είναι αυτά τα λόγια ξεκάθαρα; Αν ο Θεός σου έλεγε τούτο, αλλά εσύ δεν κατανοούσες το γιατί, θα αντιμετώπιζες τα λόγια Του ως κανόνα που πρέπει να υπακούσεις; Αυτά τα λόγια θα πρέπει να τα υπακούει κανείς. Όμως, τα λόγια του Θεού είναι αδιαμφισβήτητα, είτε ο άνθρωπος είναι ικανός να υπακούσει, είτε όχι. Ο Θεός είπε πολύ ξεκάθαρα στον άνθρωπο τι μπορεί και τι δεν μπορεί να φάει, καθώς και το τι θα συμβεί εάν φάει αυτό που δεν πρέπει. Σ' αυτά τα σύντομα λόγια που είπε ο Θεός, μπορείς να δεις τίποτε από τη διάθεση του Θεού; Είναι αληθινά αυτά που είπε; Μήπως υπάρχει κάποια εξαπάτηση; Κάποιο ψέμα; Μήπως υπάρχει καθόλου εκφοβισμός; (Όχι.) Με εντιμότητα και ειλικρίνεια, ο Θεός είπε στον άνθρωπο τι μπορεί και τι δεν μπορεί να φάει. Ο Θεός μίλησε καθαρά και ξάστερα. Μήπως υπάρχει κάποιο κρυφό νόημα στα λόγια αυτά; Είναι αυτά τα λόγια χωρίς περιστροφές; Χρειάζονται εικασίες; Δεν υπάρχει ανάγκη για υποθέσεις. Η σημασία τους είναι προφανής με την πρώτη ματιά. Με το που τα διαβάσει κανείς, καταλαβαίνει απόλυτα τη σημασία τους. Δηλαδή, αυτό που θέλει να πει και να εκφράσει ο Θεός, πηγάζει από την καρδιά Του. Όσα εκφράζει ο Θεός είναι ξεκάθαρα, χωρίς περιστροφές και σαφή. Δεν υπάρχουν κρυφά κίνητρα ούτε κρυμμένα νοήματα. Μιλά ευθέως στον άνθρωπο, λέγοντάς του τι μπορεί να φάει και τι δεν μπορεί να φάει. Μέσα από αυτά τα λόγια του Θεού, δηλαδή, ο άνθρωπος δύναται να δει ότι η καρδιά του Θεού είναι διαυγής και αληθινή. Δεν υπάρχει ίχνος ψέματος εδώ: δεν είναι ότι σου λέει ότι δεν μπορείς να φας κάτι που είναι βρώσιμο ούτε σου λέει «πράξε το και θα δεις τι θα συμβεί» με πράγματα που δεν μπορείς να φας. Δεν εννοεί αυτό ο Θεός. Ό,τι σκέπτεται μέσα Του ο Θεός, αυτό λέει. Αν πω ότι ο Θεός είναι άγιος επειδή δείχνει και αποκαλύπτει τον εαυτό Του μέσα από αυτά τα λόγια και με αυτόν τον τρόπο, ίσως να αισθανθείς ότι έχω κάνει την τρίχα τριχιά ή ότι έχω «τραβήξει από τα μαλλιά» το θέμα. Αν συμβαίνει αυτό, μην ανησυχείς, δεν έχουμε τελειώσει ακόμα.

Ας μιλήσουμε τώρα για το «Η αποπλάνηση της γυναίκας από το φίδι». Ποιος είναι το φίδι; Ο Σατανάς. Παίζει τον ρόλο του αντιθετικού στοιχείου στο 6.000 ετών σχέδιο διαχείρισης του Θεού και πρόκειται για έναν ρόλο τον οποίον πρέπει να αναφέρουμε όταν συναναστρεφόμαστε σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού. Γιατί το λέω αυτό; Αν δεν γνωρίζεις το κακό και τη διαφθορά του Σατανά, αν δεν γνωρίζεις τη φύση του, τότε δεν έχεις τρόπο να αναγνωρίσεις την αγιοσύνη ούτε δύνασαι να γνωρίζεις την πραγματική έννοια της αγιοσύνης. Μέσα στη σύγχυση, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι αυτό που κάνει ο Σατανάς είναι σωστό, επειδή ακριβώς ζουν μέσα σ' αυτό το είδος της διεφθαρμένης διάθεσης. Χωρίς αντιθετικό στοιχείο και χωρίς σημείο σύγκρισης, δεν μπορείς να γνωρίζεις τι σημαίνει αγιοσύνη. Γι' αυτό και πρέπει να αναφερθεί σε αυτό το σημείο ο Σατανάς. Αυτή η αναφορά δεν είναι κενολογία. Μέσω των λόγων και των πράξεων του Σατανά, θα δούμε πώς δρα ο Σατανάς, πώς διαφθείρει ο Σατανάς την ανθρωπότητα και ποια είναι η φύση και η όψη του Σατανά. Τι είπε, λοιπόν, η γυναίκα στο φίδι; Η γυναίκα αφηγήθηκε στο φίδι όσα της είχε πει ο Ιεχωβά Θεός. Όταν είπε αυτά τα λόγια, ήταν σίγουρη ότι όλα όσα της είπε ο Θεός ήταν αλήθεια; Δεν μπορούσε να είναι σίγουρη. Ως

κάποια που είχε δημιουργηθεί πρόσφατα, δεν διέθετε την ικανότητα να διακρίνει το καλό από το κακό ούτε είχε καμία γνώση για οτιδήποτε γύρω της. Κρίνοντας από τα λόγια που είπε στο φίδι, δεν ήταν σίγουρη μέσα στην καρδιά της ότι τα λόγια του Θεού ήταν σωστά· τέτοια ήταν η στάση της. Όταν, λοιπόν, το φίδι είδε ότι η γυναίκα είχε μια στάση αβεβαιότητας απέναντι στα λόγια του Θεού, είπε: «Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι σαν τον Θεό, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν». Υπάρχει κάτι το προβληματικό στα λόγια αυτά; Όταν διαβάσατε την παραπάνω πρόταση, πήρατε καμιά ιδέα για τις προθέσεις του φιδιού; Ποιες είναι αυτές οι προθέσεις; Ήθελε να δελεάσει αυτή τη γυναίκα, να τη σταματήσει από το να λαμβάνει υπόψιν της τα λόγια του Θεού. Όμως, δεν είπε αυτά τα πράγματα ευθέως. Άρα, μπορούμε να πούμε ότι είναι εξαιρετικά πανούργο. Εκφράζει το μήνυμά του κατά τρόπο δόλιο και διφορούμενο, ώστε να επιτύχει τον σκοπό του, τον οποίον κρατά κρυμμένο μέσα στο μυαλό του, κρυμμένο από τον άνθρωπο —τέτοια είναι η πανουργία του φιδιού. Αυτός ήταν πάντα ο τρόπος με τον οποίο μιλούσε και ενεργούσε ο Σατανάς. Λέει «Δεν θέλετε βεβαίως», χωρίς να επιβεβαιώνει το ένα ή το άλλο. Όμως, ακούγοντάς το αυτό, η καρδιά της αδαούς αυτής γυναίκας επηρεάστηκε. Το φίδι ευχαριστήθηκε, επειδή τα λόγια του είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα —τέτοια ήταν η πονηρή πρόθεση του φιδιού. Επιπλέον, υποσχόμενο ένα αποτέλεσμα που φαίνεται επιθυμητό στους ανθρώπους, την αποπλάνησε, λέγοντας: «καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας». Οπότε εκείνη συλλογίζεται: «Είναι καλό να ανοίξω τα μάτια μου!» Κι έπειτα, είπε κάτι ακόμα πιο δελεαστικό, λόγια που ποτέ πριν δεν ήταν γνωστά στον άνθρωπο, λόγια που ασκούν μεγάλο πειρασμό σε όσους τα ακούν: «Θέλετε είσθαι σαν τον Θεό, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν». Δεν είναι αυτά τα λόγια έντονα αποπλανητικά για τον άνθρωπο; Είναι σαν κάποιος να σου λέει: «Το πρόσωπό σου έχει υπέροχο σχήμα, εκτός του ότι η γέφυρα της μύτης σου είναι λίγο κοντή. Αν τη διορθώσεις, η ομορφιά σου θα είναι παγκοσμίου κλάσεως!» Αυτά τα λόγια δεν θα επηρεάσουν την καρδιά κάποιου που δεν είχε ποτέ καμία επιθυμία να κάνει αισθητική επέμβαση; Δεν είναι αυτά τα λόγια αποπλανητικά; Εσύ δεν νιώθεις το δέλεαρ της αποπλάνησης; Και δεν είναι πειρασμός; (Ναι.) Λέει ο Θεός τέτοια πράγματα; Υπήρξε κάποια τέτοια ένδειξη στα λόγια του Θεού που μελετήσαμε μόλις τώρα; Ο Θεός λέει αυτά που σκέφτεται μέσα Του; Μπορεί ο άνθρωπος να δει την καρδιά του Θεού μέσα από τα λόγια Του; (Ναι.) Όταν, όμως, το φίδι είπε εκείνα τα λόγια στη γυναίκα, εσύ ήσουν ικανός να δεις την καρδιά του; Όχι. Και εξαιτίας της άγνοιάς του, ο άνθρωπος αποπλανήθηκε εύκολα από τα λόγια του φιδιού και πιάστηκε εύκολα κορόιδο. Μπόρεσες, λοιπόν, να διακρίνεις τις προθέσεις του Σατανά; Ήσουν ικανός να διακρίνεις τον σκοπό πίσω από όσα είπε ο Σατανάς; Ήσουν ικανός να διακρίνεις την πλεκτάνη του Σατανά και τα τεχνάσματά του; (Όχι.) Τι είδους διάθεση αντιπροσωπεύει ο τρόπος ομιλίας του Σατανά; Τι ουσία διέκρινες μέσα στον Σατανά, δια των λόγων του; Δεν είναι ύπουλος; Ίσως, επιφανειακά να σου χαμογελά ή ίσως να είναι εντελώς ανέκφραστος. Μέσα του, όμως, υπολογίζει πώς θα αποκτήσει τον στόχο του, και

αυτός ακριβώς ο στόχος είναι που εσύ είσαι ανίκανος να δεις. Όλες οι υποσχέσεις που σου δίνει, όλα τα πλεονεκτήματα που περιγράφει, είναι όλα η μεταμφίεση της αποπλάνησής του. Εσύ όλα τούτα τα θεωρείς καλά, οπότε πιστεύεις ότι αυτά που λέει είναι πιο χρήσιμα, πιο ουσιώδη από τα λόγια του Θεού. Τότε δεν καθίσταται ο άνθρωπος υποτακτικός αιχμάλωτος; Δεν είναι διαβολική αυτή η στρατηγική που έχει χρησιμοποιήσει ο Σατανάς; Αφήνεις τον εαυτό σου να βουλιάξει στον εκφυλισμό. Χωρίς ο Σατανάς να χρειάζεται να κουνήσει ούτε το μικρό του δαχτυλάκι, απλώς μόλις πει αυτές τις δύο προτάσεις, προθυμοποιείσαι να ακολουθήσεις τον Σατανά, να συμμορφωθείς με τον Σατανά. Έτσι, ο στόχος του Σατανά έχει επιτευχθεί. Δεν είναι μοχθηρή αυτή η πρόθεση; Και δεν αποτελεί την πλέον πρωταρχική όψη του Σατανά; Μέσα από τα λόγια του Σατανά, ο άνθρωπος δύναται να δει τα μοχθηρά κίνητρά του, να δει το φρικτό του πρόσωπο και να δει την ουσία του. Έτσι δεν είναι; Συγκρίνοντας αυτές τις προτάσεις, και χωρίς ανάλυση, ίσως νιώσεις ότι τα λόγια του Ιεχωβά Θεού είναι πληκτικά, κοινότοπα και ασήμαντα, ότι δεν δικαιολογούν να μιλά κανείς λυρικά, προκειμένου να επαινεθεί η ελικρίνεια του Θεού. Παρ' όλα αυτά, όταν χρησιμοποιούμε τα λόγια του Σατανά και τη φρικτή όψη του Σατανά ως αντιθετικό στοιχείο, δεν έχουν τα λόγια του Θεού μεγάλη βαρύτητα για τους ανθρώπους του σήμερα; (Ναι.) Με αυτήν τη σύγκριση, ο άνθρωπος μπορεί να αισθανθεί την καθαρή τελειότητα του Θεού. Κάθε λέξη που προφέρει ο Σατανάς, καθώς και τα κίνητρα, οι προθέσεις του Σατανά και ο τρόπος με τον οποίο μιλά ο Σατανάς, όλα είναι κίβδηλα. Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό της εκφοράς του λόγου του Σατανά; Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αμφιλογία για να σε αποπλανήσει εν αγνοία σου, χωρίς να σου επιτρέπει να δεις τη διπροσωπία του ούτε σε αφήνει να διακρίνεις τον στόχο του· ο Σατανάς σου επιτρέπει να τσιμπήσεις το δόλωμα, αλλά πρέπει και να επαινέσεις και να υμνήσεις τα πλεονεκτήματά του. Δεν αυτό το τέχνασμα η συνήθης επιλογή του Σατανά; (Ναι.) Ας δούμε, τώρα, ποια άλλα λόγια και εκφράσεις του Σατανά επιτρέπουν στον άνθρωπο να δει τη φρικτό του όψη. Ας διαβάσουμε λίγο ακόμα από τις γραφές.

3. Διάλογος μεταξύ του Σατανά και του Ιεχωβά Θεού

Ιώβ 1:6-11 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Ιεχωβά, και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Ιεχωβά και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι. Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον.

Ιώβ 2:1-5 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Ιεχωβά· και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθή ενώπιον του Ιεχωβά. Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Ιεχωβά και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι. Και είπεν ο Ιεχωβά προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας. Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Ιεχωβά και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον.

Αυτά τα δύο εδάφια αποτελούνται εξ ολοκλήρου από έναν διάλογο μεταξύ Θεού και Σατανά· καταγράφουν τι είπε ο Θεός και τι είπε ο Σατανάς. Ο Θεός δεν μίλησε πολύ και ο λόγος Του ήταν πολύ απλός. Μπορούμε να διακρίνουμε την αγιοσύνη του Θεού μέσα στα απλά λόγια Του; Κάποιοι θα πουν ότι αυτό δεν γίνεται εύκολα. Μπορούμε, λοιπόν, να δούμε τη φρικαλεότητα του Σατανά στις απαντήσεις του; Ας δούμε πρώτα τι ερώτηση έθεσε ο Ιεχωβά Θεός στον Σατανά. «Πόθεν έρχεσαι;» Δεν είναι απλή αυτή η ερώτηση; Μήπως υπάρχει κάποιο κρυφό νόημα; Όχι· είναι μια ξεκάθαρη ερώτηση. Αν ήθελα να σας ρωτήσω: «Από πού έρχεσαι;» εσείς τι θα Μου απαντούσατε; Είναι δύσκολη ερώτηση; Θα λέγατε: «Από το πέρα-δώθε και από το πάνω-κάτω»; (Όχι.) Δεν θα απαντούσατε με αυτόν τον τρόπο. Τι νιώθετε, λοιπόν, βλέποντας τον Σατανά να αποκρίνεται έτσι; (Νοιώθουμε ότι ο Σατανάς φέρεται παράλογα, αλλά είναι και δόλιος.) Μήπως μπορείτε να μαντέψετε τι νιώθω Εγώ; Κάθε φορά που βλέπω αυτά τα λόγια του Σατανά, νιώθω αηδία, επειδή ο Σατανάς μιλάει, αλλά τα λόγια του δεν έχουν ουσία. Απάντησε ο Σατανάς στην ερώτηση του Θεού; Όχι, τα λόγια που είπε ο Σατανάς δεν αποτελούσαν απάντηση, δεν έφεραν αποτέλεσμα. Δεν ήταν απάντηση στην ερώτηση του Θεού. «Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι». Ποια είναι η κατανόησή σου από τούτα τα λόγια; Από πού ακριβώς έρχεται ο Σατανάς; Πήρατε απάντηση στην ερώτηση αυτή; (Όχι.) Τούτη είναι η «ιδιοφυΐα» των πονηρών δολοπλοκιών του Σατανά —να μην αφήνει κανέναν να ανακαλύψει τι πραγματικά λέει. Ακόμα και μετά την ακρόαση των λόγων αυτών, εσύ εξακολουθείς να μην μπορείς να διακρίνεις τι είπε, παρόλο που αυτός έχει τελειώσει την απάντησή του. Κι όμως, ο Σατανάς πιστεύει ότι έχει απαντήσει τέλεια. Τι νιώθεις, λοιπόν; Αηδία; (Ναι.) Τώρα αρχίζεις να αηδιάζεις αντιδρώντας στα λόγια αυτά. Τα λόγια του Σατανά έχουν ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα: Αυτά που λέει ο Σατανάς σε κάνουν να ξύνεις το κεφάλι σου, μην μπορώντας να αντιληφθείς την πηγή των λόγων του. Κάποιες φορές, ο Σατανάς έχει κίνητρα και μιλάει σκόπιμα, και άλλες φορές, κατευθυνόμενος από τη φύση του, αυτά τα λόγια έρχονται αυθόρμητα κατευθείαν από το στόμα του Σατανά. Ο Σατανάς δεν σπαταλάει πολύ χρόνο ζυγίζοντας αυτά τα λόγια· αντιθέτως, τα εκφράζει χωρίς σκέψη.

Όταν ο Θεός ρώτησε από πού έρχεται, ο Σατανάς απάντησε με λίγα αμφίσημα λόγια. Μη μπορώντας να μάθεις από πού ακριβώς έρχεται ο Σατανάς, νιώθεις πολύ μπερδεμένος. Υπάρχει κάποιος από εσάς που μιλάει έτσι; Τι τρόπος ομιλίας είναι αυτός; (Είναι διφορούμενος και δεν δίνει συγκεκριμένη απάντηση.) Τι είδους λέξεις πρέπει να χρησιμοποιήσουμε, για να περιγράψουμε αυτόν τον τρόπο ομιλίας; Είναι αποπροσανατολιστικός και παραπλανητικός. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος δεν επιθυμεί να πει στους άλλους τι έκανε την προηγούμενη. Εσύ τον ρωτάς: «Σε είδα χθες. Πού πήγαινες;» Δεν σου λέει ευθέως πού πήγαινε. Αντ' αυτού, λέει: «Τι μέρα κι η χθεσινή! Ήταν τόσο κουραστική!» Απάντησε στην ερώτησή σου; Σου απάντησε, αλλά δεν έδωσε την απάντηση που ήθελες. Τούτη είναι η «ιδιοφυΐα» μέσα στην πονηριά της ομιλίας του ανθρώπου. Είναι αδύνατον να ανακαλύψεις τι εννοεί ή να αντιληφθείς την πηγή ή την πρόθεση πίσω από τα λόγια του. Δεν γνωρίζεις τι προσπαθεί να αποφύγει, επειδή μέσα στην καρδιά του έχει τη δική του ιστορία —αυτό είναι πανούργα συμπεριφορά. Υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά σας που μιλούν κι αυτοί συχνά κατ' αυτόν τον τρόπο; (Ναι.) Με ποιον σκοπό; Μερικές φορές για να προστατεύσετε τα προσωπικά σας συμφέροντα, κάποιες άλλες για να διατηρήσετε την περηφάνια, τη θέση και την εικόνα σας, να προστατεύσετε τα μυστικά της ιδιωτικής σας ζωής; Όποιος κι αν είναι ο σκοπός, είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τα συμφέροντά σας και σχετίζεται με τα συμφέροντά σας. Αυτή δεν είναι η φύση του ανθρώπου; Όλοι όσοι διαθέτουν αυτήν τη φύση έχουν άμεση σχέση με τον Σατανά, αν δεν είναι οικογένειά του. Μπορούμε να το θέσουμε μ' αυτόν τον τρόπο, έτσι δεν είναι; Σε γενικές γραμμές, η εν λόγω εκδήλωση είναι απεχθής και αποκρουστική. Τώρα νιώθετε και πάλι αηδία, σωστά; (Ναι.)

Ας εξετάσουμε τα ακόλουθα εδάφια. Ο Σατανάς απαντά εκ νέου στο ερώτημα του Ιεχωβά, λέγοντας: «Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν;» Ο Σατανάς αρχίζει μια ανοιχτή επίθεση στην αποτίμηση του Ιεχωβά για τον Ιώβ και η επίθεση αυτή χρωματίζεται από εχθρότητα: «Δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει;» Έτσι κατανοεί και αποτιμά ο Σατανάς το έργο του Ιεχωβά επί του Ιώβ. Ο Σατανάς το αποτιμά έτσι, λέγοντας: «Τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον». Ο Σατανάς πάντοτε μιλά διφορούμενα, εδώ όμως μιλά πολύ συγκεκριμένα. Παρ' όλα αυτά, τούτα τα λόγια, αν και εκφέρονται πολύ συγκεκριμένα, αποτελούν επίθεση, βλασφημία και απήφηση προς τον Ιεχωβά Θεό, τον ίδιο τον Θεό. Τι νιώθετε ακούγοντας αυτά τα λόγια; Νοιώθετε αποστροφή; Είστε ικανοί να διακρίνετε τις προθέσεις του Σατανά; Πρώτα απ' όλα, ο Σατανάς απορρίπτει την αποτίμηση του Ιεχωβά για τον Ιώβ —έναν άνθρωπο που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό. Εν συνεχεία, ο Σατανάς αποκηρύσσει ό,τι λέει και κάνει ο Ιώβ, αποκηρύσσει δηλαδή το σεβασμό του για τον Ιεχωβά. Δεν είναι αυτή κατηγορητική στάση; Ο Σατανάς κατηγορεί, αποκηρύσσει και αμφισβητεί όλα τα λόγια και τα έργα του Ιεχωβά. Δεν πιστεύει, λέγοντας: «Εάν Εσύ λες ότι τα πράγματα είναι έτσι, πώς γίνεται και δεν το έχω δει εγώ; Πώς είναι δυνατόν να

μην Σε σέβεται, αφού του έχεις δώσει τόσες ευλογίες;» Δεν αποτελεί τούτο αποκήρυξη των όλων όσων κάνει ο Θεός; Κατηγορία, αποκήρυξη, βλασφημία —δεν αποτελούν επίθεση τα λόγια του Σατανά; Δεν συνιστούν πραγματική έκφραση του τι σκέφτεται ο Σατανάς μέσα του; Σίγουρα τα λόγια αυτά δεν είναι ίδια με εκείνα που διαβάζουμε τώρα: «Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι». Είναι εντελώς διαφορετικά. Δια των λόγων του, ο Σατανάς αποκαλύπτει εντελώς το περιεχόμενο της καρδιάς του —τη στάση του απέναντι στον Θεό, καθώς και την απέχθειά του για τον φόβο Θεού του Ιώβ. Κι όταν συμβαίνει αυτό, η μοχθηρία του και η κακή φύση του βρίσκονται εντελώς εκτεθειμένες. Απεχθάνεται εκείνους που έχουν φόβο Θεού, απεχθάνεται εκείνους που αποφεύγουν το κακό και, ακόμη περισσότερο, απεχθάνεται τον Ιεχωβά για τις ευλογίες που δίνει στον άνθρωπο. Θέλει να εκμεταλλευτεί αυτή την ευκαιρία για να καταστρέψει τον Ιώβ, τον οποίο ο Θεός ανύψωσε με το ίδιο Του το χέρι, να τον αφανίσει, λέγοντας: «Εσύ λες ότι ο Ιώβ Σε σέβεται και αποφεύγει το κακό. Εγώ το βλέπω διαφορετικά». Χρησιμοποιεί διάφορα τεχνάσματα για να προκαλέσει και να δελεάσει τον Ιεχωβά, και χρησιμοποιεί διάφορους τρόπους ώστε ο Ιεχωβά Θεός να παραδώσει τον Ιώβ στον Σατανά για να τον χειραγωγεί ασύστολα, να τον βλάπτει και να τον κακομεταχειρίζεται. Θέλει να εκμεταλλευτεί αυτή την ευκαιρία, ώστε να καταστρέψει αυτόν τον άνθρωπο που είναι δίκαιος και τέλειος στα μάτια του Θεού. Μήπως είναι μια στιγμιαία παρόρμηση που κάνει τον Σατανά να έχει τέτοια καρδιά; Φυσικά όχι. Έχει περάσει πολύν καιρό οικοδομώντας την. Όταν ο Θεός εργάζεται, φροντίζει κάποιον άνθρωπο και προσέχει αυτόν τον άνθρωπο, και όταν ευνοεί και εγκρίνει αυτόν τον άνθρωπο, ο Σατανάς ακολουθεί κατά πόδας, προσπαθώντας να ξεγελάσει αυτόν τον άνθρωπο και να του προκαλέσει κακό. Εάν ο Θεός επιθυμεί να κερδίσει αυτόν τον άνθρωπο, ο Σατανάς θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν ώστε να εμποδίσει τον Θεό, χρησιμοποιώντας διάφορα κακόβουλα τεχνάσματα για να βάλει σε πειρασμό, να διαταράξει και να βλάψει το έργο του Θεού, προκειμένου να επιτύχει τον κρυφό του στόχο. Και ποιος είναι ο στόχος αυτός; Δεν θέλει να κερδίσει ο Θεός κανέναν· θέλει να αρπάξει στην κατοχή του αυτούς που επιθυμεί να κερδίσει ο Θεός, θέλει να τους ελέγχει, να τους εξουσιάζει, προκειμένου να λατρεύουν αυτόν, έτσι ώστε να διαπράττουν κακές πράξεις μαζί του και να αντιστέκονται στον Θεό. Τούτο δεν είναι το μοχθηρό κίνητρο του Σατανά; Λέτε συχνά ότι ο Σατανάς είναι τόσο κακός και τόσο ανήθικος, αλλά το έχετε δει αυτό; Μπορείτε να δείτε πόσο κακό είναι το ανθρώπινο γένος· δεν έχετε δει πόσο κακός είναι ο πραγματικός Σατανάς. Ωστόσο, στο ζήτημα του Ιώβ, έχετε παρατηρήσει ξεκάθαρα πόσο κακός είναι ο Σατανάς. Το εν λόγω ζήτημα φανέρωσε ξεκάθαρα το βδελυρό πρόσωπο του Σατανά και την ουσία του. Στον πόλεμο με τον Θεό και στο ότι Τον ακολουθεί κατά πόδας, στόχος του Σατανά είναι να γκρεμίσει όλο το έργο που θέλει να επιτελέσει ο Θεός, να κατέχει και να ελέγχει εκείνους που θέλει ο Θεός να κερδίσει, να αφανίσει απόλυτα εκείνους που θέλει ο Θεός να κερδίσει. Εάν δεν αφανιστούν, τότε περιέρχονται στην κατοχή του Σατανά για να καταστούν εργαλεία του —τούτος είναι ο στόχος του. Και τι κάνει ο Θεός; Στο εν λόγω εδάφιο, ο Θεός λέει μόνον μια απλή πρόταση· δεν υπάρχει καμία αναφορά

σε τίποτα άλλο από όσα πράττει ο Θεός, αλλά παρατηρούμε ότι υπάρχουν πολύ περισσότερες καταγραφές για το τι κάνει και λέει ο Σατανάς. Στο παρακάτω εδάφιο από τις γραφές, ο Ιεχωβά ρωτά τον Σατανά: «Πόθεν έρχεσαι;» Ποια είναι η απάντηση του Σατανά; (Είναι πάντα «Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι».) Είναι πάλι αυτή η ίδια πρόταση. Αυτό έχει καταστεί το σύνθημα του Σατανά, η «υπογραφή» του του. Πώς κι έτσι; Δεν είναι μισητός ο Σατανάς; Σίγουρα αρκεί να προφέρει τούτην την απεχθή πρόταση μία και μόνο φορά. Γιατί την επαναλαμβάνει διαρκώς; Τούτο αποδεικνύει ένα πράγμα: η φύση του Σατανά είναι αμετάβλητη. Ο Σατανάς δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει κάποιο προσωπίο για να αποκρύψει το άσχημο πρόσωπό του. Ο Θεός τού θέτει μια ερώτηση, και με τέτοιο τρόπο απαντά αυτός. Αφού είναι έτσι, φαντάσου πώς μεταχειρίζεται τους ανθρώπους! Ο Σατανάς δεν φοβάται τον Θεό, δεν έχει φόβο Θεού και δεν υπακούει στον Θεό. Έτσι, τολμά να είναι αδίστακτα θρασύς ενώπιον του Θεού, να χρησιμοποιεί τα ίδια αυτά λόγια για να απαξιώσει την ερώτηση του Θεού και να επαναλαμβάνει την ίδια αυτήν απάντηση για την ερώτηση του Θεού, να επιχειρεί να χρησιμοποιήσει αυτή την απάντηση για να μπερδέψει τον Θεό —τούτο είναι το άσχημο πρόσωπο του Σατανά. Δεν πιστεύει στην παντοδυναμία του Θεού ούτε στην εξουσία Του, και οπωσδήποτε δεν είναι πρόθυμος να υποταχθεί στο κράτος του Θεού. Βρίσκεται σε συνεχή αντίθεση με τον Θεό, κάνοντας συνεχείς επιθέσεις σε ό,τι πράττει Εκείνος, επιχειρώντας να καταστρέψει όλα όσα κάνει ο Θεός —τούτος είναι ο κακόβουλος στόχος του.

Όπως καταγράφεται στο Βιβλίο του Ιώβ, αυτά τα δύο εδάφια λόγων που προφέρει ο Σατανάς, καθώς και τα πράγματα που έκανε, είναι αντιπροσωπευτικά της αντίστασής του προς τον Θεό στο έξι χιλιάδων ετών σχέδιο διαχείρισής Του —εδώ αποκαλύπτεται το αληθινό πρόσωπο του Σατανά. Έχεις δει τα λόγια και τα έργα του Σατανά στην πραγματική ζωή; Όταν τα βλέπεις, ίσως να μην πιστεύεις ότι πρόκειται για λόγια που λέει ο Σατανάς, αλλά αντίθετα να τα θεωρείς λόγια του ανθρώπου. Τι αντιπροσωπεύουν τα λόγια αυτά, όταν εκφέρονται από τον άνθρωπο; Τον Σατανά αντιπροσωπεύουν. Ακόμα κι αν τα αναγνωρίζεις, και πάλι αδυνατείς να αντιληφθείς ότι, στην πραγματικότητα, μιλάει ο Σατανάς. Αλλά εδώ και τώρα, είδες πέραν πάσης αμφιβολίας τι έχει πει ο ίδιος ο Σατανάς. Τώρα πλέον έχεις μια αδιαμφισβήτητη, ξεκάθαρη κατανόηση της βδελυρής όψης και της κακίας του Σατανά. Είναι αυτά τα δύο εδάφια, τα λεχθέντα από τον Σατανά, πολύτιμα για να βοηθήσουν τους σημερινούς ανθρώπους να αποκτήσουν γνώση για τη φύση του Σατανά; Αξίζουν τα δύο αυτά εδάφια να διατηρηθούν προσεκτικά, προκειμένου η σημερινή ανθρωπότητα να δύναται να αναγνωρίζει το αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά, το πρωταρχικό, αληθινό πρόσωπό του; Παρόλο που δεν μοιάζουν και πολύ σωστά για να τα πει κανείς, αυτά τα λόγια, που εκφράζονται με τον συγκεκριμένο τρόπο, μπορούν, ωστόσο, να θεωρούνται ακριβή. Μπορώ να εκφράσω μόνο αυτήν την ιδέα, και αν εσείς δύνασθε να το κατανοήσετε, τότε αρκεί. Ο Σατανάς επιτίθεται ξανά και ξανά σε όσα πράττει ο Ιεχωβά, εξαπολύοντας κατηγορίες για τον φόβο του Ιώβ προς τον Ιεχωβά Θεό. Ο Σατανάς προσπαθεί να

προκαλέσει τον Ιεχωβά με διάφορες μεθόδους, προσπαθώντας να κάνει τον Ιεχωβά να ανεχτεί τον πειρασμό στον οποίο βάζει τον Ιώβ. Τα λόγια του έχουν, επομένως, άκρως προκλητική φύση. Πείτε Μου, λοιπόν, μπορεί ο Θεός να δει καθαρά τι θέλει να κάνει ο Σατανάς, αφότου ο Σατανάς πει τα λόγια αυτά; (Ναι.) Στην καρδιά του Θεού, ο άνθρωπος αυτός, ο Ιώβ, που ο Θεός προσέχει —αυτός ο δούλος του Θεού, που ο Θεός θεωρεί ότι είναι ένας δίκαιος, ένας τέλειος άνθρωπος— μπορεί να αντέξει σε τέτοιου είδους πειρασμό; (Ναι.) Γιατί είναι τόσο βέβαιος γι' αυτό ο Θεός; Ο Θεός εξετάζει πάντοτε την καρδιά των ανθρώπων; (Ναι.) Άρα ο Σατανάς είναι ικανός να εξετάσει την καρδιά των ανθρώπων; Ο Σατανάς δεν μπορεί. Ακόμα κι αν ο Σατανάς μπορούσε να βλέπει την καρδιά σου, η κακή του φύση δεν θα του επέτρεπε ποτέ να πιστέψει ότι η αγιοσύνη είναι αγιοσύνη ή ότι η αθλιότητα είναι αθλιότητα. Ο μοχθηρός Σατανάς αδυνατεί να εκτιμήσει οτιδήποτε άγιο, δίκαιο ή φωτεινό. Είναι αναγκασμένος να ενεργεί ακούραστα σύμφωνα με τη φύση του, την κακία του και τις συνήθειες μεθόδους του. Ακόμη και με το κόστος της προσωπικής τιμωρίας ή της εκ Θεού καταστροφής, δεν διστάζει να Του αντιστέκεται πεισματικά —τούτο είναι το κακό, τούτη είναι η φύση του Σατανά. Έτσι, σ' αυτό το εδάφιο, ο Σατανάς λέει: «Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον». Ο Σατανάς πιστεύει ότι ο φόβος Θεού του ανθρώπου οφείλεται στο ότι ο άνθρωπος έχει αποκομίσει τόσο πολλά πλεονεκτήματα από τον Θεό. Ο άνθρωπος αποκομίζει πλεονεκτήματα από τον Θεό, οπότε λέει ότι ο Θεός είναι καλός. Δεν είναι, όμως επειδή ο Θεός είναι καλός, αλλά επειδή ο άνθρωπος αποκομίζει τόσο πολλά πλεονεκτήματα, που δύναται να έχει φόβο Θεού με τον τρόπο αυτόν. Μόλις ο Θεός τού στερήσει τα πλεονεκτήματα αυτά, τότε κι αυτός Τον εγκαταλείπει. Ο Σατανάς, με την κακή φύση του, δεν πιστεύει ότι η καρδιά του ανθρώπου μπορεί πραγματικά να έχει φόβο Θεού. Λόγω της κακής του φύσης, δεν γνωρίζει τι είναι αγιοσύνη και, ακόμα λιγότερο, θεοσεβούμενη ευλάβεια. Δεν ξέρει τι σημαίνει υπακοή στον Θεό ή φόβος Θεού. Επειδή δεν γνωρίζει αυτά τα πράγματα, σκέπτεται ότι δεν γίνεται ούτε ο άνθρωπος να έχει φόβο Θεού. Πείτε Μου, δεν είναι κακός ο Σατανάς; Με εξαίρεση τη δική μας εκκλησία, κανένα από τα διάφορα θρησκευόμενα και δόγματα, και καμία από τις θρησκευτικές και κοινωνικές ομάδες δεν πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού, πόσο μάλλον δε, πιστεύει ότι ο Θεός έχει ενσαρκωθεί και επιτελεί το έργο της κρίσης, οπότε νομίζουν ότι αυτό στο οποίο πιστεύεις δεν είναι ο Θεός. Ο ασύδοτος άνθρωπος κοιτάζει γύρω του και θεωρεί ότι και όλοι οι άλλοι είναι τόσο ασύδοτοι, ακριβώς όπως και ο ίδιος. Ένας ανειλικρινής άνθρωπος κοιτάζει γύρω του και βλέπει μόνο ανειλικρίνεια και ψεύδη. Ένας κακός άνθρωπος, βλέπει όλους τους άλλους ως κακούς και θέλει να πολεμήσει όποιον βρίσκεται μπροστά του. Εκείνοι που έχουν έναν βαθμό εντιμότητας τους βλέπουν όλους έντιμους, κι έτσι, πέφτουν πάντοτε θύμα κοροϊδίας και εξαπάτησης, και δεν υπάρχει τίποτα που μπορεί να κάνουν γι' αυτό. Δίνω τα λίγα αυτά παραδείγματα για να ενισχύσω την πεποίθησή σας: Η κακή φύση του Σατανά δεν αποτελεί πρόσκαιρη

παρόρμηση ούτε καθορίζεται από τις περιστάσεις, ούτε είναι μια προσωρινή εκδήλωση που πηγάζει από οποιονδήποτε λόγο ή συγκυριακούς παράγοντες. Και βέβαια όχι! Ο Σατανάς απλώς δεν μπορεί παρά να είναι έτσι ακριβώς! Δεν μπορεί να πράξει τίποτα καλό. Ακόμα και όταν λέει κάτι ευχάριστο στ' αυτιά, είναι απλώς για να σε αποπλανήσει. Όσο πιο ευχάριστα, διακριτικά και ευγενικά είναι τα λόγια του, τόσο πιο κακοήθεις είναι οι μοχθηρές προθέσεις πίσω από αυτά τα λόγια. Τι είδους φύση, τι είδους πρόσωπο παρουσιάζει ο Σατανάς στα δύο αυτά εδάφια; (Ύπουλο, μοχθηρό και κακό.) Το κύριο χαρακτηριστικό του είναι η κακία· πάνω απ' όλα τα άλλα, ο Σατανάς είναι κακός και μοχθηρός.

Τώρα που τελειώσαμε τη συζήτησή μας για τον Σατανά, ας επιστρέψουμε στη συζήτηση για τον Θεό μας. Κατά τη διάρκεια του 6.000 ετών σχεδίου διαχείρισης του Θεού, ελάχιστο κομμάτι από τον άμεσο λόγο του Θεού έχει καταγραφεί στη Βίβλο, και εκείνο που βρίσκεται καταγεγραμμένο εκεί είναι πολύ απλό. Ας αρχίσουμε, λοιπόν, από την αρχή. Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο, και από τότε καθοδηγεί αδιάκοπα τη ζωή του ανθρώπινου γένους. Είτε απονέμοντας ευλογίες στον άνθρωπο, δημιουργώντας νόμους και εντολές για τον άνθρωπο, είτε ορίζοντας τους διάφορους κανόνες για τη ζωή. Γνωρίζετε ποιος είναι ο σκοπός του Θεού πίσω από όλα αυτά; Πρώτα απ' όλα, μπορείτε να πείτε με βεβαιότητα πως όλα όσα πράττει ο Θεός είναι για το καλό της ανθρωπότητας; Αυτά μπορεί να σας μοιάζουν μεγάλα και κούφια λόγια, αλλά, αν εξετάσουμε τις λεπτομέρειες που εμπεριέχονται, δεν είναι ό,τι πράττει ο Θεός για να καθοδηγήσει και να κατευθύνει τον άνθρωπο προς μια κανονική ζωή; Είτε είναι για να κάνει τον άνθρωπο να τηρεί τους κανόνες είτε για να υπακούει στους νόμους Του, σκοπός του Θεού είναι ο άνθρωπος να μην καταλήξει να λατρεύει τον Σατανά ούτε να βλάπτεται από τον Σατανά· τούτο είναι άκρως θεμελιώδες και αυτό ακριβώς έγινε στην αρχή. Στην αρχή, όταν ο άνθρωπος δεν κατανοούσε το θέλημα του Θεού, ο Θεός έκανε μερικούς απλούς νόμους και κανόνες, και έφτιαξε κανονισμούς που κάλυπταν κάθε πιθανό θέμα. Οι κανονισμοί αυτοί, αν και απλοί, περιέχουν μέσα τους το θέλημα του Θεού. Ο Θεός θεωρεί πολύτιμο, εκτιμά και αγαπά ανυπόκριτα το ανθρώπινο γένος. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι η καρδιά Του είναι αγία; Ότι είναι αγνή; (Ναι.) Έχει ο Θεός κανένα επιπλέον κίνητρο; (Όχι.) Άρα, ο στόχος Του είναι δίκαιος και θετικός; Κατά την πορεία του έργου του Θεού, όλοι οι κανονισμοί που έχει φτιάξει έχουν θετική επίδραση στον άνθρωπο, δείχνοντας τον δρόμο για τον άνθρωπο. Υπάρχει, λοιπόν, κάποια ιδιοτελής σκέψη στο μυαλό του Θεού; Μήπως ο Θεός έχει επιπλέον στόχους για τον άνθρωπο; Επιθυμεί ο Θεός να χρησιμοποιήσει τον άνθρωπο με κάποιον τρόπο; Ούτε κατά διάνοια. Ο Θεός πράττει ό,τι λέει, τα λόγια και οι πράξεις Του ταιριάζουν με τις σκέψεις στην καρδιά Του. Δεν υπάρχει αλλοιωμένος σκοπός, ούτε ιδιοτελείς σκέψεις. Τίποτα απ' όσα πράττει δεν είναι για τον ίδιο· όλα όσα κάνει τα κάνει για τον άνθρωπο, χωρίς ιδιωτικούς στόχους. Παρ' όλο που έχει σχέδια και προθέσεις, τα οποία τοποθετεί στον άνθρωπο, τίποτα απ' αυτά δεν είναι για τον εαυτό Του. Ό,τι πράττει είναι αποκλειστικά για την ανθρωπότητα, για να την προστατεύσει, να την αποτρέψει από το

παραστράτημα. Δεν είναι, λοιπόν, πολύτιμη αυτή η καρδιά Του; Μπορείς να διακρίνεις έστω και το παραμικρό σημάδι μιας τέτοιας πολύτιμης καρδιάς μέσα στον Σατανά; Δεν μπορείς να διακρίνεις το παραμικρό ίχνος της στον Σατανά, δεν το βλέπεις καθόλου. Ό,τι πράττει ο Θεός αποκαλύπτεται με φυσικό τρόπο. Τώρα, ας εξετάσουμε τον τρόπο με τον οποίο εργάζεται ο Θεός: πώς εργάζεται τελικά; Μήπως ο Θεός παίρνει αυτούς τους νόμους και τον λόγο Του και τους περιδένει σφιχτά γύρω από το κεφάλι του κάθε ανθρώπου, όπως το ξόρκι της περίσφιξης του κρίκου^α, επιβάλλοντάς τους σε κάθε ένα ανθρώπινο ον; Έτσι εργάζεται ο Θεός; (Όχι.) Τότε, με ποιον τρόπο επιτελεί το έργο Του; Απειλεί; Μήπως υπεκφεύγει όταν σας μιλά; (Όχι.) Όταν δεν καταλαβαίνεις την αλήθεια, πώς σε καθοδηγεί ο Θεός; Σε φωτίζει με ένα φως, λέγοντάς σου ξεκάθαρα ότι αυτό που κάνεις δεν συμβαδίζει με την αλήθεια, και μετά σου λέει τι θα πρέπει να πράξεις. Μέσα από τους τρόπους με τους οποίους εργάζεται ο Θεός, τι είδους σχέση αισθάνεσαι πως έχεις με τον Θεό; Νιώθεις ότι δεν μπορείς να φτάσεις τον Θεό; (Όχι.) Άρα, πώς νιώθεις όταν βλέπεις αυτούς τους τρόπους με τους οποίους εργάζεται ο Θεός; Τα λόγια του Θεού είναι ιδιαιτέρως αληθινά και η σχέση Του με τον άνθρωπο ιδιαιτέρως κανονική. Ο Θεός είναι εξαιρετικά κοντά σου· δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα σ' εσένα και στον Θεό. Όταν ο Θεός σε καθοδηγεί, προνοεί για σένα, σε βοηθά και σε στηρίζει, νιώθεις πόσο προσηνής είναι ο Θεός, τον σεβασμό που εμπνέει· νιώθεις πόσο αξιαγάπητος είναι, νιώθεις τη ζέση Του. Όταν, όμως, σε αποδοκιμάζει για τη διαφθορά σου ή όταν σε κρίνει και σε πειθαρχεί που επαναστατείς εναντίον Του, τι μέθοδο χρησιμοποιεί τότε; Σε αποδοκιμάζει δια των λέξεων; Σε πειθαρχεί διά του περιβάλλοντός σου και μέσα από ανθρώπους, υποθέσεις και πράγματα; (Ναι.) Σε ποιον βαθμό σε πειθαρχεί ο Θεός; Μήπως ο Θεός πειθαρχεί τον άνθρωπο σε τέτοιο βαθμό όσο και η βλάβη που προξενεί ο Σατανάς στον άνθρωπο; (Όχι, ο Θεός πειθαρχεί τον άνθρωπο μόνο μέχρι τον βαθμό που μπορεί να αντέξει ο άνθρωπος.) Ο Θεός εργάζεται με πράο, ήπιο, στοργικό και τρυφερό τρόπο —με τρόπο που είναι εξαιρετικά υπολογισμένος και σωστός. Ο τρόπος Του δεν σου προκαλεί συναισθηματικές αντιδράσεις, όπως: «ο Θεός πρέπει να με αφήσει να πράξω τούτο» ή «ο Θεός πρέπει να με αφήσει να πράξω εκείνο». Ο Θεός ποτέ δεν σου δίνει τέτοιου είδους πνευματική και συναισθηματική ένταση, που καθιστά τα πράγματα αφόρητα. Έτσι δεν είναι; Ακόμα και τη στιγμή που δέχεσαι τα λόγια κρίσης και παιδείας του Θεού, πώς νιώθεις τότε; Όταν διαισθάνεσαι την εξουσία και τη δύναμη του Θεού, πώς νιώθεις τότε; Νιώθεις ότι ο Θεός είναι θείος και απαραβίαστος; Μήπως, αυτές τις στιγμές, νιώθεις απόσταση μεταξύ του εαυτού σου και του Θεού; Αισθάνεσαι φόβο για τον Θεό; Όχι, αντίθετα, νιώθεις μια ευσέβεια προς τον Θεό. Δεν είναι λόγω του έργου του Θεού που οι άνθρωποι αισθάνονται όλα αυτά; Θα είχαν αυτά

α. Το «ξόρκι της περίσφιξης του κρίκου» είναι ένα ξόρκι το οποίο χρησιμοποίησε ο μοναχός Τανγκ Σανζάνγκ στο κινέζικο μυθιστόρημα «Ταξίδι στη Δύση». Χρησιμοποιεί αυτό το ξόρκι για να ελέγξει τον Σουν Γουκόνγκ, σφίγγοντας έναν μεταλλικό κρίκο γύρω από το κεφάλι του δεύτερου, προκαλώντας του αφόρητους πονοκεφάλους και θέτοντάς τον, με αυτόν τον τρόπο, υπό τον έλεγχό του. Έχει καταστεί μια μεταφορά που περιγράφει κάτι που δεσμεύει τον άνθρωπο.

τα συναισθήματα αν ήταν ο Σατανάς που έκανε το έργο; Επ' ουδενί. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο, την αλήθεια και τη ζωή Του, προκειμένου να προνοεί αδιαλείπτως για τον άνθρωπο, να στηρίζει τον άνθρωπο. Όταν ο άνθρωπος είναι αδύναμος, όταν νιώθει αποκαρδιωμένος, ο Θεός σίγουρα δεν μιλά σκληρά, λέγοντας: «Μην αποκαρδιώνεσαι. Για ποιον λόγο να είσαι αποκαρδιωμένος; Γιατί είσαι αδύναμος; Για ποιον λόγο να είσαι αδύναμος; Είσαι πάντα τόσο αδύναμος κι είσαι πάντα τόσο αρνητικός! Σε τι ωφελεί να είσαι ζωντανός; Απλώς πέθανε και τελείωνε!» Έτσι εργάζεται ο Θεός; (Όχι.) Ο Θεός έχει την εξουσία να ενεργεί μ' αυτόν τον τρόπο; Ναι, την έχει. Όμως, ο Θεός δεν ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο λόγος για τον οποίον ο Θεός δεν ενεργεί με αυτόν τον τρόπο είναι η ουσία Του, η ουσία της αγιοσύνης του Θεού. Η αγάπη Του για τον άνθρωπο, η λατρεία και η εκτίμησή Του προς αυτόν δεν δύνανται να εκφραστούν καθαρά σε μία ή δύο μόνον προτάσεις. Δεν είναι κάτι που προκαλεί η καυχησιά του ανθρώπου, αλλά κάτι που ο Θεός κάνει πραγματικά πράξη· είναι η αποκάλυψη της ουσίας του Θεού. Δύνανται όλοι αυτοί οι τρόποι με τους οποίους εργάζεται ο Θεός να οδηγήσουν στον άνθρωπο στο να διακρίνει την αγιοσύνη Του; Σε όλους αυτούς τους τρόπους με τους οποίους εργάζεται ο Θεός, συμπεριλαμβανομένων των καλών Του προθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων που επιθυμεί να εργαστεί επί του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων των διαφορετικών τρόπων που υιοθετεί για να εργαστεί επί του ανθρώπου, του είδους του έργου που επιτελεί και αυτού που επιθυμεί να κατανοήσει ο άνθρωπος —μήπως διέκρινες κάποια κακία ή δολιότητα πίσω από τις καλές προθέσεις του Θεού; (Όχι.) Έτσι, έπειτα από όσα κάνει και λέει ο Θεός, και από όσα σκέπτεται μέσα στην καρδιά Του, καθώς και έπειτα από όλη την ουσία του Θεού που Εκείνος αποκαλύπτει, μπορούμε να αποκαλούμε τον Θεό άγιο; (Ναι.) Έχει παρατηρήσει ποτέ κανείς άνθρωπος αυτήν την αγιοσύνη στον κόσμο ή μέσα του; Εκτός από τον Θεό, την έχεις παρατηρήσει ποτέ σε κάποιο ανθρώπινο ον ή στον Σατανά; (Όχι.) Βάσει της μέχρι τώρα συζήτησής μας, μπορούμε να αποκαλούμε τον Θεό μοναδικό, τον ίδιο τον άγιο Θεό; (Ναι.) Όλα όσα δίνει ο Θεός στον άνθρωπο, συμπεριλαμβανομένων των λόγων Του, των διαφορετικών τρόπων με τους οποίους ο Θεός εργάζεται πάνω στον άνθρωπο, των όσων λέει στον άνθρωπο, των όσων υπενθυμίζει στον άνθρωπο, των συμβουλών και των ενθαρρύνσεών Του —όλα πηγάζουν από μία ουσία: την αγιοσύνη του Θεού. Αν δεν υπήρχε τέτοιος άγιος Θεός, κανένας άνθρωπος δεν θα εδύνατο να πάρει τη θέση Του για να επιτελέσει το έργο που επιτελεί Αυτός. Αν ο Θεός παρέδιδε αυτούς τους ανθρώπους ολοκληρωτικά στον Σατανά, σε τι κατάσταση θα βρισκόσαστε όλοι σας σήμερα; Θα καθόσαστε όλοι εδώ, σώοι και αβλαβείς; Θα λέγατε κι εσείς: «Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι»; Θα ήσασταν τόσο θρασεείς, τόσο σίγουροι και γεμάτοι έπαρση ώστε να λέτε τέτοια λόγια και να καυχέστε χωρίς ντροπή μπροστά στον Θεό; Οπωσδήποτε, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία! Η στάση του Σατανά απέναντι στους ανθρώπους τούς επιτρέπει να δουν ότι η φύση και η ουσία του Σατανά είναι τελείως διαφορετικές από αυτές του Θεού. Ποιο κομμάτι της ουσίας του Σατανά είναι το αντίθετο της αγιοσύνης του Θεού; (Η κακία του Σατανά.) Η κακή φύση

του Σατανά αποτελεί το αντίθετο της αγιοσύνης του Θεού. Ο λόγος για τον οποίο η πλειονότητα των ανθρώπων δεν αναγνωρίζει αυτήν την αποκάλυψη του Θεού και αυτήν την ουσία της αγιοσύνης του Θεού είναι ότι ζει υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, μέσα στη διαφθορά του Σατανά και μέσα στο ζωντανό περίφραγμα του Σατανά. Δεν γνωρίζουν τι σημαίνει αγιοσύνη ούτε πώς να ορίζουν την αγιοσύνη. Ακόμα και όταν αντιλαμβάνεσαι την αγιοσύνη του Θεού, και πάλι δεν μπορείς να την ορίσεις ως την αγιοσύνη του Θεού με βεβαιότητα. Υπάρχει διαφορά μέσα στη γνώση του ανθρώπου για την αγιοσύνη του Θεού.

Τι χαρακτηρίζει το έργο του Σατανά επί του ανθρώπου; Οφείλετε να είστε σε θέση να το μάθετε μέσα από τις δικές σας εμπειρίες —είναι το αρχέτυπο χαρακτηριστικό του Σατανά, εκείνο που πράττει επανειλημμένα, εκείνο που προσπαθεί να πραγματοποιεί με κάθε άτομο ξεχωριστά. Ίσως δεν μπορείτε να δείτε αυτό το χαρακτηριστικό, κι έτσι δεν νιώθετε ότι ο Σατανάς είναι τόσο φοβερός και μισητός. Ξέρει κανείς ποιο είναι αυτό το χαρακτηριστικό; (Αποπλανεί, δελεάζει και βάζει σε πειρασμό τον άνθρωπο.) Σωστά· αυτοί είναι διάφοροι τρόποι με τους οποίους εκδηλώνεται αυτό το χαρακτηριστικό. Ο Σατανάς επίσης παραπλανά, επιτίθεται και κατηγορεί τον άνθρωπο —όλα αυτά είναι εκδηλώσεις. Υπάρχουν άλλα; (Ψεύδεται.) Η εξαπάτηση και το ψέμα έρχονται φυσικά στον Σατανά. Κάνει αυτά τα πράγματα πολύ συχνά. Υπάρχει επίσης το ότι διατάζει τους ανθρώπους, τους υποκινεί, τους εξαναγκάζει να κάνουν πράγματα, τους δίνει εντολές και τους κυριεύει με τη βία. Τώρα θα σας περιγράψω κάτι που θα σας κάνει να σας σηκωθεί η τρίχα, αλλά δεν το κάνω για να σας φοβίσω. Ο Θεός εργάζεται επί του ανθρώπου και εκτιμά πολύ τον άνθρωπο, τόσο στη συμπεριφορά Του όσο και στην καρδιά Του. Ο Σατανάς, από την άλλη πλευρά, δεν εκτιμά καθόλου τον άνθρωπο και περνάει όλον τον χρόνο του σκεπτόμενος πώς να βλάψει τον άνθρωπο. Έτσι δεν είναι; Όταν σκέφτεται να βλάψει τον άνθρωπο, η κατάσταση του νου του χαρακτηρίζεται από βιασύνη; (Ναι.) Έτσι, αναφορικά με το έργο του Σατανά πάνω στον άνθρωπο, έχω δύο φράσεις που μπορούν να περιγράψουν εκτενώς το κακό και τη μοχθηρία του Σατανά, που πραγματικά μπορούν να σας επιτρέψουν να γνωρίσετε πόσο μισητός είναι ο Σατανάς: Στην προσέγγισή του προς τους ανθρώπους, ο Σατανάς θέλει πάντοτε να καταλαμβάνει με τη βία και να κατέχει τον άνθρωπο, τον καθέναν τους, μέχρι το σημείο που θα κερδίσει τον ολοκληρωτικό έλεγχο του ανθρώπου και θα τον βλάψει σοβαρά, προκειμένου να επιτύχει τον σκοπό και να εκπληρώσει την ξέφρενη φιλοδοξία του. Τι σημαίνει «καταλαμβάνει με τη βία»; Είναι κάτι που συμβαίνει με τη συγκατάθεσή σου ή χωρίς τη συγκατάθεσή σου; Συμβαίνει εν γνώσει ή εν αγνοία σου; Η απάντηση είναι ότι συμβαίνει απολύτως εν αγνοία σου! Συμβαίνει σε καταστάσεις όπου είσαι μέσα στην άγνοια, ίσως χωρίς να έχει πει ή χωρίς να έχει κάνει τίποτα σ' εσένα, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς κανένα πλαίσιο —να ο Σατανάς, έρχεται γύρω σου, περικυκλώνοντάς σε. Ψάχνει ευκαιρία να εκμεταλλευτεί και τότε σε καταλαμβάνει με τη βία, σε κατέχει, επιτυγχάνοντας τον στόχο του, ο οποίος είναι να κερδίσει τον απόλυτο έλεγχο πάνω σου και να σου προκαλέσει βλάβη. Τούτη είναι η πλέον τυπική πρόθεση και

συμπεριφορά του Σατανά στον αγώνα του να αποσπάσει βίαια την ανθρωπότητα από τον Θεό. Πώς νιώθετε όταν το ακούτε αυτό; (Τρομοκρατημένοι και φοβισμένοι στην καρδιά μας.) Αισθάνεστε αηδία; (Ναι.) Εφόσον νιώθετε αυτήν την αηδία, πιστεύετε ότι ο Σατανάς είναι ξεδιάντροπος; Εφόσον πιστεύετε ότι ο Σατανάς είναι ξεδιάντροπος, μήπως τότε αισθάνεστε αηδία με εκείνους τους ανθρώπους γύρω σας που θέλουν πάντα να σας ελέγχουν, εκείνους με τις ξέφρενες φιλοδοξίες για κύρος και συμφέροντα; (Ναι.) Ποιες είναι, λοιπόν, οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να κατέχει και να καταλαμβάνει βίαια τον άνθρωπο; Το έχετε ξεκαθαρίσει στο μυαλό σας; Όταν ακούτε τους δύο εξής όρους: «βίαιη κατάληψη» και «κατοχή», αισθάνεστε αηδία και μπορείτε να διαισθανθείτε το κακό που υπάρχει σε αυτά τα λόγια. Χωρίς τη συγκατάθεσή σου και εν αγνοία σου, ο Σατανάς σε κυριεύει, σε καταλαμβάνει δια της βίας και σε διαφθείρει. Τι γεύση σου έρχεται στην καρδιά; Νιώθεις αποστροφή και σιχασιά; (Ναι.) Αφού αισθάνεσαι αποστροφή και σιχασιά για αυτούς τους τρόπους του Σατανά, τι νιώθεις για τον Θεό; (Ευγνωμοσύνη.) Ευγνωμοσύνη στον Θεό για τη σωτηρία σου. Έτσι τώρα, αυτή τη στιγμή, έχεις την επιθυμία ή τη θέληση να επιτρέψεις στον Θεό να σε αναλάβει και να ελέγξει όλο σου το είναι; (Ναι.) Σε ποιο πλαίσιο το απαντάς αυτό; Μήπως λες «Ναι» επειδή φοβάσαι ότι ο Σατανάς θα σε καταλάβει και θα σε κατέχει δια της βίας; (Ναι.) Δεν πρέπει να έχεις αυτό το είδος νοοτροπίας· δεν είναι σωστό. Μη φοβάσαι, γιατί ο Θεός είναι εδώ. Δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα. Μόλις έχεις κατανοήσει την κακή ουσία του Σατανά, θα πρέπει πλέον να έχεις πιο ακριβή κατανόηση ή βαθύτερη στοργή για την αγάπη του Θεού, τις καλές προθέσεις του Θεού, τη συμπόνια και την ανοχή του Θεού προς τον άνθρωπο, καθώς και τη δίκαιη διάθεσή Του. Ο Σατανάς είναι τόσο μισητός. Αν, όμως, ούτε αυτό εμπνέει την αγάπη σου προς τον Θεό, τη στήριξη και την εμπιστοσύνη σου στο πρόσωπό Του, τότε τι άτομο είσαι; Είσαι πρόθυμος να αφήσεις τον Σατανά να σε βλάψει; Αφότου διακρίνουμε την κακία και τη φρικαλεότητα του Σατανά, γυρίζουμε από την άλλη και έπειτα κοιτάμε τον Θεό. Μήπως η γνώση σου για τον Θεό έχει υποστεί κάποια αλλαγή; Μπορούμε να λέμε ότι ο Θεός είναι άγιος; Μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός είναι απεγάδιαστος; «Ο Θεός αποτελεί μοναδική αγιοσύνη» —μπορεί ο Θεός να ανταποκριθεί σε αυτή την ονομασία; (Ναι.) Ωστε, μέσα στον κόσμο και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, δεν είναι μόνον ο ίδιος ο Θεός που δύναται να ανταποκριθεί σ' αυτήν την κατανόηση που έχει ο άνθρωπος για τον Θεό; (Ναι.) Οπότε, τι ακριβώς δίνει ο Θεός στον άνθρωπο; Μήπως σου δίνει ελάχιστη φροντίδα, ανησυχία και σκέψη, χωρίς εσύ να το καταλαβαίνεις; Τι έχει δώσει ο Θεός στον άνθρωπο; Ο Θεός έδωσε ζωή στον άνθρωπο, του έδωσε τα πάντα και απονέμει όλα αυτά στον άνθρωπο ανεπιφύλακτα, χωρίς να απαιτεί τίποτα, χωρίς απώτερο κίνητρο. Χρησιμοποιεί την αλήθεια, τον λόγο Του, τη ζωή Του, προκειμένου να καθοδηγεί και να κατευθύνει τον άνθρωπο, απομακρύνοντάς τον από τα πλήγματα του Σατανά, παίρνοντάς τον μακριά από τους πειρασμούς και τις προτροπές του Σατανά, επιτρέποντας στον άνθρωπο να διακρίνει καθαρά την κακή φύση και το βδελυρό πρόσωπο του Σατανά. Είναι πραγματική η αγάπη και ανησυχία του Θεού για την ανθρωπότητα; Είναι κάτι που μπορεί να βιώσει ο καθένας από εσάς; (Ναι.)

Κοιτάξτε τις ζωές σας μέχρι τώρα, όλο το έργο που έχει πράξει ο Θεός πάνω σου, σε όλα τα χρόνια της πίστης σου. Είτε τα συναισθήματα που σου προκαλεί αυτό είναι βαθιά είτε ρηχά, δεν είναι αυτό το πράγμα το πιο απαραίτητο για σένα; Αυτό δεν ήταν που χρειαζόσουν περισσότερο να αποκτήσεις; (Ναι.) Δεν είναι αυτό η αλήθεια; Δεν είναι αυτό η ζωή; (Ναι.) Μήπως ο Θεός σου παραχώρησε ποτέ διαφώτιση, κι έπειτα σου ζήτησε να Του δώσεις κάτι ως αντάλλαγμα για όλα όσα σου έχει δώσει Εκείνος; (Όχι.) Ποιος είναι, λοιπόν, ο σκοπός του Θεού; Γιατί το κάνει αυτό; Μήπως έχει ο Θεός τον στόχο να σε καταλάβει; (Όχι.) Θέλει ο Θεός να ανέλθει στον θρόνο Του μέσα στην καρδιά του ανθρώπου; (Ναι.) Ποια είναι, λοιπόν, η διαφορά μεταξύ του Θεού που ανέρχεται στον θρόνο Του και της ισχυρής κατάληψης του Σατανά; Ο Θεός θέλει να κερδίζει την καρδιά των ανθρώπων, θέλει να καταλαμβάνει την καρδιά τους. Τι σημαίνει αυτό; Μήπως σημαίνει ότι θέλει να καταστήσει τον άνθρωπο μαριονέτα ή μηχανήμα Του; (Όχι.) Ποιος είναι, λοιπόν, ο σκοπός του Θεού; Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην επιθυμία του Θεού να καταλάβει την καρδιά των ανθρώπων και την ισχυρή κατάληψη και την κατοχή του ανθρώπου από τον Σατανά; (Ναι.) Ποια είναι η διαφορά; Μπορείς να Μου πεις ξεκάθαρα; (Ο Σατανάς το κάνει δια της βίας, ενώ ο Θεός επιτρέπει στον άνθρωπο να προσφερθεί.) Αυτή είναι η διαφορά; Ποια χρησιμότητα έχει η καρδιά σου για τον Θεό; Και ποια χρησιμότητα έχει η κατάληψή σου για τον Θεό; Πώς κατανοείτε μέσα σας το «ο Θεός καταλαμβάνει τις καρδιές των ανθρώπων»; Εδώ πρέπει να φανούμε δίκαιοι στο πώς μιλάμε για τον Θεό, διαφορετικά οι άνθρωποι πάντα θα παρερμηνεύουν και θα σκέπτονται: «Ο Θεός θέλει να με καταλαμβάνει. Για ποιον λόγο θέλει να με καταλαμβάνει; Δεν θέλω να με καταλαμβάνουν, θέλω απλώς να είμαι κύριος του εαυτού μου. Λέτε ότι ο Σατανάς καταλαμβάνει ανθρώπους, αλλά και ο Θεός αυτό κάνει: Δεν είναι το ίδιο, όπως και να 'χει; Δεν θέλω να επιτρέψω σε κανέναν να με καταλάβει. Εγώ είμαι εγώ!» Ποια είναι η διαφορά εδώ; Σκεφθείτε το λίγο. Εγώ σας ρωτώ, η φράση «ο Θεός καταλαμβάνει τον άνθρωπο» είναι κενή; Μήπως η κατάληψη του ανθρώπου από τον Θεό σημαίνει ότι Εκείνος ζει μέσα στην καρδιά σου και ελέγχει κάθε σου λέξη και κίνηση; Αν σου πει να καθίσεις, εσύ τολμάς να σταθείς όρθιος; Αν σου πει να πας ανατολικά, εσύ τολμάς να πας δυτικά; Αναφέρεται σε κάτι παρόμοιο αυτή η «κατάληψη»; (Όχι, δεν αναφέρεται. Ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να βιώνει ό,τι έχει και είναι ο Θεός.) Μέσα από τα χρόνια που ο Θεός διαχειρίζεται τον άνθρωπο, και από το μέχρι τώρα έργο Του πάνω στον άνθρωπο ως το τελευταίο αυτό στάδιο, ποια είναι η επιδιωκόμενη επίδραση στον άνθρωπο όλων των λόγων που έχει πει; Είναι να βιώνει ο άνθρωπος αυτό που έχει και είναι ο Θεός; Κοιτάζοντας το κυριολεκτικό νόημα του «ο Θεός καταλαμβάνει την καρδιά των ανθρώπων», φαίνεται λες και ο Θεός παίρνει την καρδιά τους και την καταλαμβάνει, ζει μέσα της και δεν βγαίνει ποτέ ξανά· γίνεται κύριος του ανθρώπου και είναι σε θέση να κυριαρχεί πάνω στην καρδιά του και να τη χειραγωγεί κατά βούληση, ώστε ο άνθρωπος να κάνει ό,τι του λέει ο Θεός. Κατ' αυτήν την έννοια, θα φαινόταν θαρρείς κι ο κάθε άνθρωπος μπορούσε να γίνει Θεός και να κατέχει την ουσία και τη διάθεσή Του. Έτσι, σε αυτήν την περίπτωση, θα μπορούσε

και ο άνθρωπος να επιτελεί τις πράξεις του Θεού; Μπορεί η «κατάληψη» να εξηγηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο; (Όχι.) Τότε πώς; Σας ρωτώ το εξής: Είναι όλα τα λόγια και η αλήθεια με τα οποία εφοδιάζει ο Θεός τον άνθρωπο μια αποκάλυψη της ουσίας του Θεού και Του τι έχει και είναι; (Ναι.) Αυτό είναι σίγουρα αλήθεια. Αλλά είναι βασικό ο ίδιος ο Θεός να κάνει πράξη και να κατέχει όλα τα λόγια με τα οποία εφοδιάζει τον άνθρωπο; Σκεφθείτε το λιγάκι. Όταν ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο, γιατί κρίνει; Πώς δημιουργήθηκαν αυτά τα λόγια; Ποιο είναι το περιεχόμενο των λόγων αυτών που λέει ο Θεός όταν κρίνει τον άνθρωπο; Πού βασίζονται; Μήπως βασίζονται στη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου; (Ναι.) Άρα το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται δια της κρίσης του Θεού προς τον άνθρωπο, βασίζεται στην ουσία του Θεού; (Ναι.) Ώστε η «κατάληψη του ανθρώπου» από τον Θεό είναι μια κενή φράση; Σίγουρα όχι. Γιατί λοιπόν ο Θεός λέει αυτά τα λόγια στον άνθρωπο; Ποιος είναι ο σκοπός που τα λέει; Μήπως θέλει να χρησιμοποιήσει αυτά τα λόγια για να λειτουργήσουν ως η ζωή του ανθρώπου; (Ναι.) Ο Θεός θέλει να χρησιμοποιήσει όλη αυτήν την αλήθεια που έχει εκφέρει σε αυτά τα λόγια ώστε να λειτουργήσει ως η ζωή του ανθρώπου. Όταν ο άνθρωπος παίρνει όλη αυτήν την αλήθεια και τον λόγο του Θεού και τα μετασχηματίζει στη δική του ζωή, μπορεί τότε ο άνθρωπος να υπακούει στον Θεό; Μπορεί τότε να Τον σέβεται; Μπορεί τότε να αποφεύγει το κακό; Όταν ο άνθρωπος έχει φτάσει στο συγκεκριμένο σημείο, μπορεί τότε να υπακούει στην κυριαρχία και διευθέτηση του Θεού; Είναι τότε σε θέση να υποτάσσεται στην εξουσία του Θεού; Όταν άνθρωποι όπως ο Ιώβ ή ο Πέτρος φτάνουν στο τέλος του δρόμου τους, όταν μπορεί να θεωρηθεί ότι η ζωή τους έχει φτάσει στην ωριμότητα, όταν έχουν πραγματική κατανόηση του Θεού, μπορεί τότε ακόμα να τους οδηγήσει μακριά ο Σατανάς; Μπορεί τότε ακόμα να τους καταλάβει; Μπορεί ακόμα να τους κατέχει ισχυρά; (Όχι.) Τι άτομο είναι αυτό, λοιπόν; Είναι κάποιος, που έχει κερδηθεί ολοκληρωτικά από τον Θεό; (Ναι.) Σε αυτό το επίπεδο νοήματος, πώς βλέπετε εσείς τον άνθρωπο που έχει κερδηθεί ολοκληρωτικά από τον Θεό; Από την οπτική του Θεού, υπό αυτές τις συνθήκες, Αυτός θεωρεί ότι έχει ήδη καταλάβει την καρδιά του εν λόγω ατόμου. Τι αισθάνεται όμως αυτό το άτομο; Μήπως ότι ο λόγος, η εξουσία και η οδός του Θεού γίνονται ζωή μέσα στον άνθρωπο, ότι αυτή η ζωή εν συνεχεία κατοικεί ολόκληρο το είναι του ανθρώπου, κάνοντας τα πράγματα που βιώνει, καθώς και την ουσία του επαρκή για να ικανοποιηθεί ο Θεός; Από την οπτική του Θεού, τούτην ακριβώς τη στιγμή, καταλαμβάνει την καρδιά της ανθρωπότητας; (Ναι.) Πώς κατανοείτε τώρα το συγκεκριμένο επίπεδο νοήματος; Καταλαμβάνεται από το Πνεύμα του Θεού; (Όχι, είναι τα λόγια του Θεού που μας καταλαμβάνουν.) Είναι η οδός και ο λόγος του Θεού, που έχουν καταστεί ζωή σου, και είναι η αλήθεια που έχει καταστεί ζωή σου. Τούτη τη στιγμή, ο άνθρωπος κατέχει τη ζωή που πηγάζει από τον Θεό, αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι η συγκεκριμένη ζωή είναι η ζωή του Θεού. Με άλλα λόγια, δεν μπορούμε να πούμε ότι η ζωή, που ο άνθρωπος πρέπει να αντλεί από τον λόγο του Θεού, είναι και η ζωή του Θεού. Οπότε, ασχέτως πόσον καιρό ο άνθρωπος ακολουθεί τον Θεό ή πόσα λόγια ο άνθρωπος αποκτά από τον Θεό, ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να γίνει Θεός.

Ακόμα κι αν μια μέρα ο Θεός έλεγε: «Έχω καταλάβει την καρδιά σου, και τώρα εσύ κατέχεις τη ζωή Μου», εσύ θα ένοιωθες ότι είσαι Θεός; (Όχι.) Τι θα γινόντουσαν τότε; Δεν θα είχες απόλυτη υπακοή στον Θεό; Η καρδιά σου δεν θα ήταν γεμάτη με τη ζωή που σου έχει παραχωρήσει ο Θεός; Αυτή θα ήταν μια πολύ φυσιολογική εκδήλωση του τι συμβαίνει όταν ο Θεός καταλαμβάνει την καρδιά των ανθρώπων. Αυτό είναι γεγονός. Έτσι, εξετάζοντάς το από τη συγκεκριμένη άποψη, μπορεί ο άνθρωπος να γίνει Θεός; Όταν ο άνθρωπος είναι σε θέση να βιώσει την πραγματικότητα των λόγων του Θεού, και γίνει κάποιος που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό, θα μπορεί τότε ο άνθρωπος να κατέχει την ουσία της ζωής και την αγιοσύνη του Θεού; Σε καμία περίπτωση. Ό,τι και να γίνει, όταν όλα έχουν ειπωθεί και γίνει, ο άνθρωπος είναι πάντα άνθρωπος. Αποτελείς τον της δημιουργίας· όταν έχεις λάβει τον λόγο του Θεού από τον Θεό και έχεις δεχθεί την οδό του Θεού, εσύ απλώς κατέχεις τη ζωή που πηγάζει από τα λόγια του Θεού, γίνεσαι κάποιος που επαινείται από τον Θεό, αλλά ποτέ δεν θα κατέχεις την ουσία της ζωής του Θεού, πόσο μάλλον την αγιοσύνη του Θεού.

Τώρα, θα επιστρέψουμε στο θέμα που συζητούσαμε. Κατά τη συζήτηση αυτήν, σας έκανα μια ερώτηση. Είναι άγιος ο Αβραάμ; Είναι άγιος ο Ιώβ; (Όχι.) Αυτή η «αγιοσύνη» αντιπροσωπεύει την ουσία και τη διάθεση του Θεού, και ο άνθρωπος έχει πολλές ελλείψεις. Ο άνθρωπος δεν διαθέτει την ουσία του Θεού ή τη διάθεσή Του. Ακόμη και όταν ο άνθρωπος έχει βιώσει το σύνολο των λόγων του Θεού και έχει εξοπλιστεί με την πραγματικότητά τους, και πάλι δεν μπορεί να κατέχει ποτέ την άγια ουσία του Θεού· ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Καταλαβαίνετε, έτσι δεν είναι; Ποια είναι, λοιπόν, η κατανόησή σας τώρα για τη φράση «ο Θεός καταλαμβάνει την καρδιά των ανθρώπων»; (Τα λόγια του Θεού, η οδός και η αλήθεια Του γίνονται η ζωή του ανθρώπου.) Απομνημονεύσατε αυτά τα λόγια. Ελπίζω πως θα έχετε μια βαθύτερη κατανόηση. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Τότε γιατί λέτε ότι οι αγγελιαφόροι του Θεού και οι άγγελοι δεν είναι άγιοι;» Ποια είναι η δική σας άποψη γι' αυτήν την ερώτηση; Ίσως να μην το έχετε ποτέ σκεφθεί. Θα χρησιμοποιήσω ένα απλό παράδειγμα: Όταν ενεργοποιείς ένα ρομπότ, αυτό μπορεί να χορεύει και να μιλά, και μπορείς να καταλαβαίνεις τι λέει. Μπορείς να το αποκαλέσεις χαριτωμένο και ζωντανό, αλλά αυτό δεν θα καταλάβει διότι δεν έχει ζωή. Όταν το απενεργοποιείς, μπορεί ακόμα να κινείται; Όταν το ρομπότ είναι ενεργοποιημένο, μπορείς να δεις ότι είναι ζωντανό και χαριτωμένο. Πραγματοποιείς μια αξιολόγησή του, είτε ουσιαστική είτε επιφανειακή, αλλά, όπως και να 'χει, μπορείς να το δεις να κινείται. Όταν, όμως, το απενεργοποιείς, βλέπεις κάποια προσωπικότητα; Παρατηρείς να διαθέτει κάποια ουσία; Καταλαβαίνετε τι εννοώ; Δηλαδή, παρ' όλο που το ρομπότ μπορεί να κινείται και να σταματά, εσύ δεν θα μπορούσες ποτέ να το περιγράψεις ως έχον οποιαδήποτε ουσία. Αυτό δεν είναι γεγονός; Τώρα, δεν θα μιλήσουμε άλλο για αυτό. Αρκεί να έχετε μια γενική κατανόηση του νοήματος. Ας τελειώσουμε εδώ τη συναναστροφή μας. Αντίο σας!

17 Δεκεμβρίου 2013

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Ε΄ Η ΑΓΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Β΄)

Σήμερα, αδελφοί και αδελφές, ας ψάλουμε έναν ύμνο. Βρείτε κάποιον που σας αρέσει, κάποιον που ψάλλετε τακτικά. (Θα ψάλουμε τον 760^ο ύμνο των λόγων του Θεού: «Αγνή αγάπη χωρίς ψεγάδια».)

1 Η «αγάπη» αναφέρεται σ' ένα συναίσθημα που είναι αγνό και αψεγάδιαστο, για το οποίο χρησιμοποιείς την καρδιά σου για να αγαπάς, να νιώθεις και να νοιάζεσαι για τους άλλους. Στην αγάπη δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν φραγμοί, ούτε κι απόσταση. Στην αγάπη δεν υπάρχει καχυποψία, ούτε δόλος, ούτε πονηρία. Στην αγάπη δεν υπάρχει κανένα εμπόριο και τίποτε το ακάθατο. Αν αγαπάς, τότε δεν εξαπατάς, δεν παραπονιέσαι, δεν προδίδεις, δεν επαναστατείς, δεν απαιτείς, ούτε ζητάς να κερδίσεις κάτι ή να κερδίσεις μια ορισμένη ποσότητα.

2 Η «αγάπη» αναφέρεται σ' ένα συναίσθημα που είναι αγνό και αψεγάδιαστο, για το οποίο χρησιμοποιείς την καρδιά σου για να αγαπάς, να νιώθεις και να νοιάζεσαι για τους άλλους. Στην αγάπη δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν φραγμοί, ούτε κι απόσταση. Στην αγάπη δεν υπάρχει καχυποψία, ούτε δόλος, ούτε πονηρία. Στην αγάπη δεν υπάρχει κανένα εμπόριο και τίποτε το ακάθατο. Αν αγαπάς, τότε πρόθυμα θα αφοσιωθείς, πρόθυμα θα υποφέρεις κακουχίες, θα είσαι σε αρμονία με Εμένα, θα απαρνηθείς όλα όσα έχεις για Εμένα, θα εγκαταλείψεις την οικογένειά σου, το μέλλον σου, τη νιότη σου και τον γάμο σου. Χωρίς αυτά, η αγάπη σου δεν θα ήταν καθόλου αγάπη, αλλά απάτη και προδοσία!

Ακολουθήστε τον Αμνό και τραγουδήστε νέα τραγούδια

Αυτός ο ύμνος ήταν καλή επιλογή. Σε όλους σας αρέσει να τον ψάλλετε; Τι νιώθετε αφότου τον ψάλετε; Μπορείτε να νιώσετε αυτού του είδους την αγάπη μέσα σας; (Όχι ακόμα.) Ποια από τα λόγια του σας προκαλούν τη βαθύτερη συγκίνηση; (Στην αγάπη δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν φραγμοί, ούτε κι απόσταση. Στην αγάπη δεν υπάρχει καχυποψία, ούτε δόλος, ούτε πονηρία. Στην αγάπη δεν υπάρχει κανένα εμπόριο και τίποτε το ακάθατο. Μέσα μου, όμως, εξακολουθώ να βλέπω πολλά ακάθαρτα στοιχεία και πολλά μέρη μου που προσπαθούν να κάνουν συμφωνίες με τον Θεό. Πραγματικά δεν έχω πετύχει ένα είδος αγάπης που να είναι αγνό και αψεγάδιαστο.) Αν δεν έχεις πετύχει μια αγνή, αψεγάδιαστη αγάπη, τότε τι βαθμό αγάπης έχεις; (Είμαι απλώς σε εκείνο το στάδιο όπου είμαι πρόθυμος να αναζητήσω, όπου έχω λαχτάρα.) Με βάση το δικό σου ανάστημα και μιλώντας εκ δικής σου πείρας, σε ποιον βαθμό έχεις φτάσει; Έχεις δόλο; Έχεις παράπονα; Έχεις απαιτήσεις μέσα στην καρδιά σου; Υπάρχουν πράγματα που θέλεις κι επιθυμείς από τον Θεό; (Ναι, τα έχω αυτά τα νοθευμένα στοιχεία μέσα μου.) Υπό ποιες περιστάσεις εμφανίζονται; (Όταν η κατάσταση που έχει διευθετήσει ο Θεός για μένα δεν ταιριάζει με τις αντιλήψεις μου ή όταν οι επιθυμίες μου δεν ικανοποιούνται: σε τέτοιες στιγμές, αποκαλύπτω αυτού

του είδους τη διεφθαρμένη διάθεση.) Εσείς, οι αδελφοί και οι αδελφές από την Ταϊβάν, τον ψάλλετε κι εσείς συχνά αυτόν τον ύμνο; Μπορείτε να μιλήσετε λιγάκι για το πώς κατανοείτε τη φράση «αγνή αγάπη χωρίς ψεγάδια»; Γιατί ο Θεός ορίζει την αγάπη κατ' αυτόν τον τρόπο; (Μου αρέσει πολύ αυτός ο ύμνος, επειδή μέσα από αυτόν μπορώ να δω ότι αυτή η αγάπη είναι μια ολοκληρωμένη αγάπη. Ωστόσο, έχω ακόμα πολύ δρόμο μπροστά μου για να ανταποκριθώ σε αυτό το πρότυπο και απέχω ακόμα πολύ από το να φτάσω στην αληθινή αγάπη. Υπάρχουν κάποια πράγματα στα οποία έχω καταφέρει να σημειώσω πρόοδο και να συνεργαστώ μέσω της δύναμης που μου δίνουν τα λόγια Του και μέσω της προσευχής. Ωστόσο, όταν αντιμετωπίζω ορισμένες δοκιμασίες ή αποκαλύψεις, νιώθω ότι δεν έχω ούτε μέλλον ούτε μοίρα, και ότι δεν έχω κάποιον προορισμό. Τέτοιες στιγμές, νιώθω πολύ αδύναμος και αυτό το ζήτημα με αναστατώνει συχνά.) Σε τι αναφέρεσαι, εν τέλει, όταν λες «μέλλον και μοίρα»; Αναφέρεσαι σε κάτι συγκεκριμένο; Είναι κάποια εικόνα ή κάτι που φαντάστηκες, ή μήπως το μέλλον και η μοίρα σου είναι κάτι που μπορείς πραγματικά να δεις; Είναι πραγματικό αντικείμενο; Θέλω να το σκεφτείτε όλοι σας ανεξαιρέτως; Σε τι αναφέρεται η ανησυχία που έχετε σχετικά με το μέλλον και τη μοίρα σας; (Στο να μπορέσω να σωθώ ώστε να επιβιώσω.) Εσείς, οι υπόλοιποι αδελφοί και αδελφές, μιλήστε κι εσείς λίγο για το πώς κατανοείτε τη φράση «αγνή αγάπη χωρίς ψεγάδια». (Όταν την έχουν οι άνθρωποι, δεν υπάρχει τίποτα το ακάθατο που να πηγάζει από τον ατομικό τους εαυτό και δεν ελέγχονται από το μέλλον και τη μοίρα τους. Ανεξαρτήτως του πώς τους φέρεται ο Θεός, εκείνοι μπορούν να υπακούν ολοκληρωτικά στο έργο του Θεού και στις εντολές Του, και να Τον ακολουθούν μέχρι τέλους. Μόνο αυτού του είδους η αγάπη για τον Θεό είναι αγνή και αψεγάδιαστη. Αντιπαραβάλλοντας τον εαυτό μου με αυτήν, έχω ανακαλύψει ότι παρόλο που φαίνεται ότι έχω δαπανήσει τον εαυτό μου ή ότι έχω αποβάλει κάποια πράγματα κατά τα τελευταία χρόνια της πίστης μου στον Θεό, δεν έχω καταφέρει αληθινά να Του δώσω την καρδιά μου. Όταν με εκθέτει ο Θεός, νιώθω ότι δεν μπορώ να σωθώ και βυθίζομαι σε μια αρνητική κατάσταση. Βλέπω ότι εκτελώ το καθήκον μου, όμως, ταυτοχρόνως, προσπαθώ να κάνω συμφωνίες με τον Θεό και δεν είμαι ικανός να Τον αγαπήσω με όλη μου την καρδιά, και στο μυαλό μου έχω συνεχώς τον προορισμό, το μέλλον και τη μοίρα μου.) Φαίνεται ότι έχετε κατανοήσει κάπως αυτόν τον ύμνο και ότι τον έχετε συσχετίσει κάπως με την πραγματική σας εμπειρία. Ωστόσο, δέχστε σε διαφορετικό βαθμό την καθεμία από τις φράσεις του ύμνου «Αγνή αγάπη χωρίς ψεγάδια». Κάποιοι νομίζουν ότι έχει να κάνει με την προθυμία, άλλοι επιζητούν να παραμερίσουν το μέλλον τους, μερικοί επιζητούν να εγκαταλείψουν την οικογένειά τους και κάποιοι δεν επιζητούν να λάβουν το οτιδήποτε. Άλλοι, πάλι, απαιτούν από τον εαυτό τους να μην έχει δόλο και παράπονα, και να μην επαναστατεί εναντίον του Θεού. Γιατί να θέλει ο Θεός να προτείνει ένα τέτοιο είδος αγάπης και να ζητά από τους ανθρώπους να Τον αγαπάνε κατ' αυτόν τον τρόπο; Είναι αυτό ένα είδος αγάπης που μπορούν οι άνθρωποι να πετύχουν; Με άλλα λόγια, είναι οι άνθρωποι ικανοί να αγαπήσουν με αυτόν τον τρόπο; Οι άνθρωποι μπορεί να δουν ότι δεν μπορούν, επειδή

δεν κατέχουν ίχνος αυτού του είδους αγάπης. Όταν οι άνθρωποι δεν την κατέχουν και όταν έχουν θεμελιώδη άγνοια περί αγάπης, ο Θεός λέει αυτά τα λόγια, και αυτά τα λόγια τούς είναι άγνωστα. Εφόσον οι άνθρωποι ζουν σε αυτόν τον κόσμο και σε μια διεφθαρμένη διάθεση, αν οι άνθρωποι είχαν αυτού του είδους την αγάπη ή αν κάποιος άνθρωπος μπορούσε να κατέχει αυτού του είδους την αγάπη —μια αγάπη που δεν έχει αιτήματα και απαιτήσεις, μια αγάπη με την οποία είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν τον εαυτό τους, να υπομείνουν βάσανα και να εγκαταλείψουν όλα τα υπάρχοντά τους— τότε τι γνώμη θα είχαν οι άλλοι άνθρωποι για κάποιον που έχει αυτού του είδους την αγάπη; Δεν θα ήταν τέλειος ένας τέτοιος άνθρωπος; (Ναι.) Υπάρχει τέτοιος τέλειος άνθρωπος σε αυτόν τον κόσμο; Αυτού του είδους ο άνθρωπος δεν υπάρχει καθόλου σε αυτόν τον κόσμο. Αυτό είναι απολύτως σίγουρο. Συνεπώς, ορισμένοι άνθρωποι, μέσω των εμπειριών τους, καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια στο να αντιπαραβάλλουν τον εαυτό τους με αυτά τα λόγια. Αντιμετωπίζουν τον εαυτό τους, αυτοπεριορίζονται και, μάλιστα, απαρνούνται συνεχώς τον εαυτό τους: Υπομένουν βάσανα και αναγκάζουν τον εαυτό τους να εγκαταλείψει τις λανθασμένες αντιλήψεις του. Εγκαταλείπουν την ανυπακοή τους, καθώς και τις επιθυμίες και τα θέλω τους. Όμως, στο τέλος, εξακολουθούν να αδυνατούν να φανούν αντάξιοι των προσδοκιών. Γιατί συμβαίνει αυτό; Ο Θεός λέει αυτά τα πράγματα για να παράσχει ένα πρότυπο που να ακολουθούν οι άνθρωποι, ώστε να γνωρίζουν το πρότυπο που απαιτεί από εκείνους ο Θεός. Όμως, λέει ποτέ ο Θεός ότι οι άνθρωποι πρέπει να το πετύχουν αυτό ευθύς αμέσως; Λέει ποτέ ο Θεός πόσο χρονικό διάστημα έχουν για να το πετύχουν αυτό οι άνθρωποι; (Όχι.) Λέει ποτέ ο Θεός ότι οι άνθρωποι πρέπει να Τον αγαπούν κατ' αυτόν τον τρόπο; Λέει κάτι τέτοιο το παρόν τμήμα κειμένου; Όχι, δεν το λέει. Ο Θεός απλώς μιλάει στους ανθρώπους για την αγάπη στην οποία αναφερόταν. Όσο για το αν οι άνθρωποι είναι σε θέση να αγαπήσουν τον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο και να Του φέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο, ποιες είναι οι απαιτήσεις του Θεού από αυτούς; Δεν είναι απαραίτητο να τους προσεγγίσει στη στιγμή, καθότι αυτό θα ήταν πέραν των ικανοτήτων των ανθρώπων. Έχετε σκεφτεί ποτέ τι είδους προϋποθέσεις πρέπει να πληρούν οι άνθρωποι προκειμένου να αγαπούν κατ' αυτόν τον τρόπο; Αν οι άνθρωποι διαβάζουν τακτικά αυτά τα λόγια, θα αποκτήσουν σταδιακά αυτήν την αγάπη; (Όχι.) Ποιες είναι, λοιπόν, οι προϋποθέσεις; Πρώτον, πώς μπορούν οι άνθρωποι να μην έχουν καμία καχυποψία απέναντι στον Θεό; (Μόνο οι έντιμοι άνθρωποι μπορούν να το πετύχουν αυτό.) Και όσον αφορά το να μην έχουν δόλο; (Κι αυτοί πρέπει να είναι έντιμοι.) Όσον αφορά το να είναι άνθρωποι που δεν κάνουν συμφωνίες με τον Θεό; Και αυτό αποτελεί συστατικό ενός έντιμου ανθρώπου. Και όσον αφορά να μην είναι πανούργοι; Τι σημαίνει όταν λέμε ότι δεν υπάρχει επιλογή στην αγάπη; Όλα αυτά δεν αναφέρονται στο να είναι κανείς έντιμος; Υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες εδώ. Τι αποδεικνύει το γεγονός ότι ο Θεός μπορεί να μιλά γι' αυτό το είδος αγάπης και να ορίζει αυτό το είδος αγάπης κατ' αυτόν τον τρόπο; Μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός κατέχει αυτό το είδος αγάπης; (Ναι.) Πού το βλέπετε αυτό; (Στην αγάπη που έχει ο Θεός για τον άνθρωπο.) Είναι υπό όρους η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο;

Υπάρχουν εμπόδια ή απόσταση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο; Είναι ο Θεός καχύποπτος απέναντι στον άνθρωπο; (Όχι.) Ο Θεός παρατηρεί τον άνθρωπο και κατανοεί τον άνθρωπο· τον κατανοεί πραγματικά. Είναι ο Θεός δόλιος απέναντι στον άνθρωπο; (Όχι.) Από τη στιγμή που ο Θεός μιλάει τόσο τέλεια γι' αυτήν την αγάπη, θα μπορούσαν η καρδιά Του ή η ουσία Του να είναι τόσο τέλειες; (Ναι.) Αναμφίβολα, είναι. Όταν τα βιώματα των ανθρώπων έχουν φτάσει σ' ένα ορισμένο σημείο, μπορούν να το αισθανθούν αυτό. Έχουν ορίσει ποτέ οι άνθρωποι την αγάπη με αυτόν τον τρόπο; Υπό ποιες συνθήκες έχει ορίσει ο άνθρωπος την αγάπη; Πώς μιλάει ο άνθρωπος για την αγάπη; Ο άνθρωπος δεν μιλάει για την αγάπη με γνώμονα το να δίνεις ή να προσφέρεις; (Ναι.) Αυτός ο ορισμός της αγάπης είναι απλοϊκός· δεν έχει ουσία.

Το πώς ορίζει την αγάπη ο Θεός και ο τρόπος με τον οποίο μιλά ο Θεός για την αγάπη συνδέονται με μια πτυχή της ουσίας Του, όμως ποια πτυχή είναι αυτή; Την τελευταία φορά, η συναναστροφή μας είχε να κάνει με ένα πολύ σημαντικό θέμα —ένα θέμα το οποίο οι άνθρωποι έχουν συζητήσει συχνά στο παρελθόν. Το θέμα αποτελείται από μία λέξη η οποία εκφέρεται μεν συχνά κατά την πίστη στον Θεό, αλλά η οποία φαίνεται να είναι συνάμα οικεία και άγνωστη σε όλους. Γιατί το λέω αυτό; Είναι μία λέξη που προέρχεται από τις γλώσσες των ανθρώπων· ωστόσο, ο ορισμός της στους ανθρώπους είναι συνάμα διακριτός και ασαφής. Ποια είναι αυτή η λέξη; (Αγιοσύνη.) Αγιοσύνη: αυτό ήταν το θέμα μας κατά την τελευταία συναναστροφή μας. Συναναστραφήκαμε πάνω σε ένα μέρος αυτού του θέματος. Μέσα από την τελευταία μας συναναστροφή, αποκτήσατε όλοι κάποια νέα κατανόηση σχετικά με την ουσία της αγιοσύνης του Θεού; Ποιες πτυχές αυτής της κατανόησης θεωρείτε εντελώς νέες; Δηλαδή, τι ακριβώς σε αυτήν την κατανόηση ή σε εκείνα τα λόγια σάς έκανε να νιώσετε ότι η κατανόησή σας για την αγιοσύνη του Θεού διέφερε ή ποίκιλλε από την αγιοσύνη του Θεού για την οποία μίλησα Εγώ κατά τη διάρκεια της συναναστροφής; Έχετε εντυπώσεις επ' αυτού; (Ο Θεός λέει ό,τι νιώθει στην καρδιά Του· τα λόγια Του είναι αμόλυντα. Πρόκειται για μια εκδήλωση μίας πτυχής της αγιοσύνης.) (Υπάρχει επίσης αγιοσύνη όταν ο Θεός είναι οργισμένος με τους ανθρώπους· η οργή Του δεν έχει ψεγάδια.) (Όσον αφορά την αγιοσύνη του Θεού, καταλαβαίνω ότι η δίκαιη διάθεσή Του περιέχει συνάμα την οργή του Θεού και το έλεός Του. Αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Κατά την τελευταία μας συναναστροφή, αναφέρθηκε επίσης ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι μοναδική —είναι κάτι που δεν καταλάβαινα στο παρελθόν. Μόνο αφότου άκουσα αυτά που συναναστράφηκε ο Θεός κατάλαβα ότι η οργή του Θεού διαφέρει από τον θυμό του ανθρώπου. Η οργή του Θεού είναι κάτι θετικό και σύμφωνο με τις αρχές· εξαπολύεται λόγω της έμφυτης ουσίας του Θεού. Ο Θεός βλέπει κάτι αρνητικό, κι έτσι εξαπολύει την οργή Του. Είναι κάτι που δεν κατέχει κανένα δημιουργημένο ον.) Το θέμα μας σήμερα είναι η αγιοσύνη του Θεού. Όλοι οι άνθρωποι έχουν ακούσει κι έχουν μάθει κάτι για τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Επιπλέον, πολλοί άνθρωποι εξισώσουν συχνά την αγιοσύνη του Θεού με τη δίκαιη διάθεση του Θεού· λένε ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι άγια. Η λέξη «άγιος» ασφαλώς δεν είναι άγνωστη σε κανέναν —είναι μια λέξη που χρησιμοποιείται ευρέως.

Όμως αναφορικά με τις έννοιες αυτής της λέξης, ποιες εκφράσεις της αγιοσύνης του Θεού είναι σε θέση να δουν οι άνθρωποι; Τι έχει αποκαλύψει ο Θεός που οι άνθρωποι μπορούν να αναγνωρίσουν; Φοβάμαι ότι αυτό είναι κάτι που κανείς δεν γνωρίζει. Η διάθεση του Θεού είναι δίκαιη, όμως αν πάρεις τη δίκαιη διάθεση του Θεού και πεις ότι είναι άγια, τότε αυτό ακούγεται κάπως αόριστο, κάπως δυσνόητο. Γιατί συμβαίνει αυτό; Λες ότι η διάθεση του Θεού είναι δίκαιη ή λες ότι η δίκαιη διάθεσή Του είναι άγια, οπότε πώς χαρακτηρίζετε την αγιοσύνη του Θεού στην καρδιά σας; Πώς την καταλαβαίνετε; Με άλλα λόγια, ποια στοιχεία από αυτά που έχει αποκαλύψει ο Θεός ή από αυτό που έχει και είναι θα αναγνώριζαν οι άνθρωποι ως άγια; Το έχετε σκεφτεί αυτό ποτέ; Αυτό που έχω δει είναι ότι οι άνθρωποι ξεστομίζουν συχνά λέξεις που χρησιμοποιούνται ευρέως ή έχουν φράσεις που επαναλαμβάνουν ξανά και ξανά, όμως δεν ξέρουν καν τι λένε. Έτσι το λένε απλώς όλοι, και το λένε από συνήθεια, οπότε γίνεται ένας παγιωμένος όρος γι' αυτούς. Ωστόσο, αν διερευνούσαν και μελετούσαν πραγματικά τις λεπτομέρειες, θα ανακάλυπταν ότι δεν γνωρίζουν ποιο είναι το πραγματικό νόημα ή σε τι αναφέρεται. Ακριβώς όπως συμβαίνει με τη λέξη «άγιος», κανένας δεν γνωρίζει σε ποια ακριβώς πτυχή της ουσίας του Θεού γίνεται αναφορά σχετικά με την αγιοσύνη Του για την οποία μιλούν, και κανείς δεν γνωρίζει πώς να εναρμονίσει τον όρο «άγιος» με τον Θεό. Οι άνθρωποι είναι μπερδεμένοι μες στην καρδιά τους και αναγνωρίζουν την αγιοσύνη του Θεού με αόριστο και ασαφή τρόπο. Όσον αφορά το πώς ο Θεός είναι άγιος, κανείς δεν το γνωρίζει ξεκάθαρα. Σήμερα θα συναναστραφούμε πάνω στο θέμα προκειμένου να εναρμονίσουμε τη λέξη «άγιος» με τον Θεό, ώστε να μπορέσουν οι άνθρωποι να αντιληφθούν το πραγματικό περιεχόμενο της ουσίας της αγιοσύνης του Θεού. Αυτό θα αποτρέψει ορισμένους από το να χρησιμοποιούν από συνήθεια και απερίσκεπτα αυτήν τη λέξη και να λένε πράγματα στην τύχη, ενώ δεν ξέρουν τι σημαίνουν και αν είναι σωστά και ακριβή. Οι άνθρωποι μιλούσαν ανέκαθεν κατ' αυτόν τον τρόπο· το έχεις κάνει εσύ, το έχει κάνει αυτός, κι έτσι έχει καταστεί συνήθιο ομιλίας. Τούτο αμαυρώνει ακούσια αυτόν τον όρο.

Εκ πρώτης όψεως, η λέξη «άγιος» φαίνεται πολύ ευκολονόητη, έτσι δεν είναι; Αν μη τι άλλο, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι η λέξη «άγιος» σημαίνει καθαρός, άσπιλος, ιερός και αγνός. Υπάρχουν, μάλιστα, ορισμένοι που συσχετίζουν την «αγιοσύνη» με την «αγάπη» στον ύμνο «Αγνή αγάπη χωρίς ψεγάδια», τον οποίο ψάλαμε μόλις τώρα. Αυτό είναι σωστό· είναι ένα μέρος του. Η αγάπη του Θεού αποτελεί μέρος της ουσίας Του, αλλά όχι το σύνολό της. Οι άνθρωποι, ωστόσο, σύμφωνα με τις αντιλήψεις τους, βλέπουν τη λέξη και τείνουν να τη συσχετίζουν με πράγματα που εκείνοι θεωρούν αγνά και καθαρά ή με πράγματα που πιστεύουν προσωπικά ότι είναι άσπιλα ή αψεγάδιαστα. Για παράδειγμα, ορισμένοι είπαν πως ο ανθός του λωτού είναι καθαρός και πως ανθίζει χωρίς να λερώνεται από τη βρόμικη λάσπη. Οπότε, οι άνθρωποι άρχισαν να χρησιμοποιούν τη λέξη «άγιος» για τον ανθό του λωτού. Ορισμένοι θεωρούν άγιες τις κατασκευασμένες ιστορίες αγάπης ή μπορεί να εκλαμβάνουν ως άγιους κάποιους φανταστικούς χαρακτήρες που εμπνέουν δέος. Επιπλέον, ορισμένοι θεωρούν τους ανθρώπους από τη

Βίβλο ή άλλους που καταγράφονται σε πνευματικά βιβλία —όπως τους αγίους, τους αποστόλους ή άλλους που κάποτε ακολουθούσαν τον Θεό ενώ Εκείνος επιτελούσε το έργο Του— ως ανθρώπους που είχαν πνευματικές εμπειρίες που ήταν άγιες. Όλα αυτά είναι πράγματα επινοημένα από ανθρώπους· αποτελούν αντιλήψεις που διατηρούν οι άνθρωποι. Γιατί οι άνθρωποι διατηρούν τέτοιες αντιλήψεις; Ο λόγος είναι πολύ απλός: Είναι επειδή οι άνθρωποι ζουν εν μέσω μιας διεφθαρμένης διάθεσης και διαμένουν σε έναν κόσμο κακίας και βρομιάς. Οτιδήποτε βλέπουν, οτιδήποτε αγγίζουν και οτιδήποτε βιώνουν αποτελεί το κακό και τη διαφθορά του Σατανά, καθώς και τις πλεκτάνες, τις εσωτερικές διαμάχες και τους πολέμους που λαμβάνουν χώρα μεταξύ των ανθρώπων υπό την επιρροή του Σατανά. Συνεπώς, ακόμα κι όταν ο Θεός επιτελεί το έργο Του στους ανθρώπους, ακόμα κι όταν τους μιλάει και αποκαλύπτει τη διάθεση και την ουσία Του, εκείνοι δεν μπορούν να δουν ή να γνωρίσουν την αγιοσύνη και την ουσία του Θεού. Οι άνθρωποι λένε συχνά ότι ο Θεός είναι άγιος, όμως δεν έχουν πραγματική κατανόηση· απλώς λένε λόγια κενά περιεχομένου. Επειδή οι άνθρωποι ζουν μέσα στη βρομιά και τη διαφθορά, επειδή βρίσκονται υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, επειδή δεν βλέπουν το φως και δεν γνωρίζουν τίποτα σχετικά με θετικά θέματα και, επιπροσθέτως, επειδή δεν γνωρίζουν την αλήθεια, κανένας δεν γνωρίζει πραγματικά τι σημαίνει «άγιος». Επομένως, υπάρχουν καθόλου άγια πράγματα ή άγιοι άνθρωποι σε αυτήν τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα; Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα: Όχι, δεν υπάρχουν, επειδή μόνο η ουσία του Θεού είναι άγια.

Την τελευταία φορά, συναναστραφήκαμε πάνω σε με μία πτυχή της αγιοσύνης της ουσίας του Θεού. Αυτό ενέπνευσε κάπως τους ανθρώπους να αποκτήσουν γνώση για την αγιοσύνη του Θεού, αλλά αυτό δεν αρκεί. Δεν μπορεί να επιτρέψει επαρκώς στους ανθρώπους να γνωρίσουν πλήρως την αγιοσύνη του Θεού, ούτε μπορεί να τους επιτρέψει επαρκώς να κατανοήσουν ότι η αγιοσύνη του Θεού είναι μοναδική. Επιπλέον, δεν μπορεί να επιτρέψει επαρκώς στους ανθρώπους να κατανοήσουν το αληθινό νόημα της αγιοσύνης που είναι πλήρως ενσωματωμένη στον Θεό. Συνεπώς, είναι απαραίτητο να συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας πάνω σε αυτό το θέμα. Κατά την τελευταία συναναστροφή μας, εξετάσαμε τρία θέματα, οπότε τώρα θα πρέπει να συζητήσουμε το τέταρτο. Θα ξεκινήσουμε διαβάζοντας από τις Γραφές.

Ο πειρασμός του Σατανά

Ματθ. 4:1-4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. Και ελθών προς αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. Ο δε αποκριθείς είπεν· Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού.

Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία προσπάθησε αρχικά ο διάβολος να βάλει σε πειρασμό τον Κύριο Ιησού. Ποιο είναι το περιεχόμενο αυτού που είπε ο διάβολος; («Εάν

ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι».) Τα λόγια αυτά, τα οποία εξέφερε ο διάβολος, είναι πολύ απλά, όμως υπάρχει κάποιο πρόβλημα με την ουσία τους; Ο διάβολος είπε: «Εάν ήσαι Υιός του Θεού», όμως στην καρδιά του γνώριζε ή δεν γνώριζε ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού; Γνώριζε ή δεν γνώριζε ότι ήταν ο Χριστός; (Γνώριζε.) Τότε γιατί είπε «Εάν ήσαι»; (Προσπαθούσε να βάλει σε πειρασμό τον Θεό.) Αλλά τι σκοπό είχε με αυτό; Είπε: «Εάν ήσαι Υιός του Θεού». Στην καρδιά του, γνώριζε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, το γνώριζε καλά μέσα του, όμως παρόλο που το γνώριζε, υποτάχθηκε σε Εκείνον και Τον λάτρευσε; (Όχι.) Τι ήθελε να κάνει; Ήθελε να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο κι αυτά τα λόγια για να εξοργίσει τον Κύριο Ιησού, κι έπειτα να Τον ξεγελάσει ώστε να ενεργήσει σύμφωνα με τις προθέσεις του. Αυτό δεν ήταν το νόημα πίσω από τα λόγια του διαβόλου; Στην καρδιά του, ο Σατανάς γνώριζε ξεκάθαρα ότι ήταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός, παρόλα αυτά, όμως, είπε αυτά τα λόγια. Αυτή δεν είναι η φύση του Σατανά; Ποια είναι η φύση του Σατανά; (Να είναι ύπουλος, μοχθηρός και να μην έχει σεβασμό για τον Θεό.) Ποιες συνέπειες θα προέκυπταν από την έλλειψη σεβασμού για τον Θεό; Δεν ίσχυε ότι ήθελε να επιτεθεί στον Θεό; Ήθελε να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο για να επιτεθεί στον Θεό, κι έτσι είπε: «Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι»· αυτή δεν είναι η μοχθηρή πρόθεση του Σατανά; Τι προσπαθούσε πραγματικά να κάνει; Ο σκοπός του είναι προφανέστατος: Προσπαθούσε να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο για να αρνηθεί τη θέση και την ταυτότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτό που εννοούσε ο Σατανάς με αυτά τα λόγια είναι: «Αν είσαι ο Υιός του Θεού, μετέτρεψε αυτές τις πέτρες σε ψωμί. Αν δεν μπορείς να το κάνεις, τότε δεν είσαι ο Υιός του Θεού, οπότε δεν πρέπει να επιτελείς άλλο πια το έργο Σου». Έτσι δεν είναι; Ήθελε να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο για να επιτεθεί στον Θεό, ήθελε να αποδομήσει και να καταστρέψει το έργο του Θεού· αυτή είναι η μοχθηρία του Σατανά. Η μοχθηρία του είναι μια φυσική έκφραση της φύσης του. Παρόλο που γνώριζε ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, η ίδια η ενσάρκωση του ίδιου του Θεού, δεν μπορούσε να αντισταθεί στο να κάνει κάτι τέτοιο, να ακολουθεί κατά πόδας τον Θεό, να Του επιτίθεται συνεχώς και να κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να διαταράξει και να υπονομεύσει το έργο του Θεού.

Τώρα, ας αναλύσουμε αυτήν τη φράση που είπε ο Σατανάς: «Ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι». Σημαίνει κάτι το να γίνουν οι πέτρες ψωμί; Αν υπάρχει τροφή, γιατί να μη φαγωθεί; Γιατί είναι απαραίτητο να γίνουν οι πέτρες τροφή; Μπορεί να ειπωθεί πως δεν υπάρχει νόημα σε αυτό; Παρόλο που Εκείνος νήστευε εκείνο το διάστημα, δεν είναι σίγουρο ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είχε τροφή για να φάει; (Ναι.) Άρα, εδώ βλέπουμε τον παραλογισμό των λόγων του Σατανά. Παρόλη την προδοσία και την κακία του Σατανά, πάλι διακρίνουμε τον παραλογισμό και τη γελοιότητά του. Ο Σατανάς κάνει διάφορα πράγματα μέσω των οποίων μπορείς να δεις την κακόβουλη φύση του· μπορείς να δεις πως κάνει πράγματα που υπονομεύουν το έργο του Θεού και, βλέποντάς το αυτό, νιώθεις πως είναι μισητός και εξοργιστικός. Όμως, από την άλλη, δεν βλέπεις μια παιδιάστικη, γελοία φύση πίσω από τα λόγια και τις ενέργειές του; Αυτή είναι μια

αποκάλυψη σχετικά με τη φύση του Σατανά· εφόσον έχει αυτού του είδους τη φύση, θα κάνει τέτοιου είδους πράγματα. Για τους ανθρώπους σήμερα, αυτά τα λόγια του Σατανά είναι εξωφρενικά και γελοία. Ο Σατανάς, όμως, είναι πράγματι ικανός να εκφέρει τέτοια λόγια. Μπορούμε να πούμε ότι είναι αδαής και παράλογος; Το κακό του Σατανά βρίσκεται παντού και αποκαλύπτεται συνεχώς. Και πώς του απάντησε ο Κύριος Ιησούς; («Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού».) Έχουν κάποια δύναμη αυτά τα λόγια; (Έχουν.) Γιατί λέμε ότι έχουν δύναμη; Επειδή αυτά τα λόγια είναι η αλήθεια. Τώρα, ζει ο άνθρωπος μόνο με ψωμί; Ο Κύριος Ιησούς νήστεψε επί σαράντα μερόνυχτα. Λιμοκτόνησε; Δεν λιμοκτόνησε, οπότε ο Σατανάς Τον πλησίασε και Τον προέτρεψε να κάνει τις πέτρες τροφή λέγοντας πράγματα όπως: «Αν κάνεις αυτές τις πέτρες τροφή, δεν θα έχεις τότε κάτι να φας; Δεν θα είναι τότε περιττό να νηστέψεις, να πεινάσεις;» Όμως, ο Κύριος Ιησούς είπε: «Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος», που σημαίνει ότι, παρόλο που ο άνθρωπος ζει σε ένα υλικό σώμα, αυτό που δίνει τη δυνατότητα στο υλικό σώμα του να ζει και να αναπνέει δεν είναι η τροφή, αλλά κάθε ένα από τα λόγια που εκφέρονται από το στόμα του Θεού. Από τη μία, αυτά τα λόγια είναι η αλήθεια· δίνουν πίστη στους ανθρώπους, τους κάνουν να νιώθουν ότι μπορούν να στηρίζονται στον Θεό και ότι Εκείνος είναι η αλήθεια. Από την άλλη, υπάρχει κάποια πρακτική πτυχή σε αυτά τα λόγια; Ο Κύριος Ιησούς δεν άντεχε ακόμα, δεν ήταν ακόμα ζωντανός αφότου νήστεψε επί σαράντα μερόνυχτα; Αυτό δεν αποτελεί αληθινό παράδειγμα; Δεν είχε φάει τίποτα επί 40 μερόνυχτα, κι όμως ήταν ακόμα ζωντανός. Αυτό αποτελεί ισχυρή απόδειξη που επιβεβαιώνει την αλήθεια των λόγων Του. Τα λόγια αυτά είναι απλά, αλλά όσον αφορά τον Κύριο Ιησού, τα εξέφερε μόνο όταν Τον έβαλε σε πειρασμό ο Σατανάς ή αποτελούσαν ήδη φυσικό κομμάτι Του; Για να το θέσω αλλιώς, ο Θεός είναι αλήθεια και ο Θεός είναι ζωή, αλλά η αλήθεια και η ζωή του Θεού ήταν κάποια επακόλουθη προσθήκη; Προέκυψαν από μεταγενέστερη εμπειρία; Όχι, είναι έμφυτες στον Θεό. Με άλλα λόγια, η αλήθεια και η ζωή είναι η ουσία του Θεού. Οτιδήποτε Του συμβαίνει, οτιδήποτε αποκαλύπτει Εκείνος είναι αληθινό. Αυτή η αλήθεια, αυτά τα λόγια —είτε το περιεχόμενο των ομιλιών Του είναι μεγάλο είτε μικρό— μπορούν να επιτρέψουν στον άνθρωπο να ζήσει και να του δώσουν ζωή· μπορούν να επιτρέψουν στους ανθρώπους να κερδίσουν την αλήθεια, καθώς και διαύγεια σχετικά με το μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής, και να τους δώσουν τη δυνατότητα να έχουν πίστη στον Θεό. Με άλλα λόγια, η πηγή της χρήσης αυτών των λόγων από τον Θεό είναι θετική. Οπότε, μπορούμε να πούμε ότι αυτό το θετικό πράγμα είναι άγιο; (Ναι.) Εκείνα τα λόγια του Σατανά πηγάζουν από τη φύση του Σατανά. Ο Σατανάς αποκαλύπτει τη μοχθηρή και κακόβουλη φύση του πάντα και παντού. Τώρα, ο Σατανάς κάνει αυτές τις αποκαλύψεις με φυσικό τρόπο; Τον κατευθύνει κάποιος για να τις κάνει; Τον βοηθά κάποιος; Τον εξαναγκάζει κάποιος; Όχι. Όλες αυτές τις αποκαλύψεις τις κάνει από μόνος του. Αυτή είναι η μοχθηρή φύση του Σατανά. Οτιδήποτε κάνει ο Θεός και όπως κι αν το κάνει, ο Σατανάς Τον ακολουθεί κατά πόδας. Η ουσία και η πραγματική φύση των όσων λέει και κάνει ο Σατανάς είναι η ουσία

του Σατανά —μια ουσία μοχθηρή και κακόβουλη. Τώρα, καθώς συνεχίζουμε την ανάγνωση, τι άλλο είπε ο Σατανάς; Ας διαβάσουμε.

Ματθ. 4:5-7 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πετρώγιον του ιερού και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, 'Οτι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου.

Ας εξετάσουμε πρώτα τα λόγια που εξέφερε εδώ ο Σατανάς. Ο Σατανάς είπε: «Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω», και μετά επικαλέστηκε τις Γραφές: «Θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου». Πώς νιώθεις ακούγοντας τα λόγια του Σατανά; Δεν είναι πολύ παιδιάστικα; Είναι παιδιάστικα, εξωφρενικά και αηδιαστικά. Γιατί το λέω αυτό; Ο Σατανάς κάνει συχνά ανόητα πράγματα και θεωρεί τον εαυτό του πολύ έξυπνο. Συχνά παραθέτει από τις Γραφές —ακόμα και τα ίδια τα λόγια που εκφέρει ο Θεός— προσπαθώντας να στρέψει αυτά τα λόγια εναντίον του Θεού για να Του επιτεθεί και να Τον βάλει σε πειρασμό, σε μια προσπάθεια να επιτύχει τον στόχο του, να υπονομεύσει, δηλαδή, το πρόγραμμα εργασίας του Θεού. Μπορείς να δεις κάτι σε αυτά τα λόγια που εξέφερε ο Σατανάς; (Ο Σατανάς τρέφει μοχθηρές προθέσεις.) Σε οτιδήποτε κάνει ο Σατανάς, ανέκαθεν επιζητούσε να βάλει σε πειρασμό την ανθρωπότητα. Ο Σατανάς δεν μιλάει ευθέως, αλλά με έμμεσο τρόπο, χρησιμοποιώντας πειρασμό, σαγήνευση και αποπλάνηση. Ο Σατανάς προσεγγίζει τον πειρασμό στον οποίο βάζει τον Θεό θαρρείς κι Εκείνος είναι ένα συνηθισμένο ανθρώπινο ον, πιστεύοντας ότι και ο Θεός είναι αδαής, ανόητος και ανήμπορος να διακρίνει ξεκάθαρα την πραγματική μορφή των πραγμάτων, όπως ακριβώς είναι και ο άνθρωπος. Ο Σατανάς νομίζει ότι ο Θεός και ο άνθρωπος δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία του και τον δόλο και τις χθόνιες προθέσεις του. Αυτή δεν είναι η ανοησία του Σατανά; Επιπλέον, ο Σατανάς παραθέτει απροκάλυπτα από τις Γραφές, πιστεύοντας ότι αυτό του προσδίδει αξιοπιστία και ότι έτσι δεν θα καταφέρεις να αναγνωρίσεις τυχόν ελαττώματα στα λόγια του ή δεν θα αποφύγεις να ξεγελαστείς. Αυτό δεν αποτελεί τον παραλογισμό και την ανωριμότητα του Σατανά; Είναι ακριβώς όπως όταν οι άνθρωποι διαδίδουν το ευαγγέλιο και καταθέτουν μαρτυρία για τον Θεό: Οι μη πιστοί δεν λένε ενίοτε κάτι παρόμοιο με αυτό που είπε ο Σατανάς; Έχετε ακούσει ανθρώπους να λένε κάτι παρόμοιο; Πώς νιώθεις όταν ακούς τέτοια πράγματα; Νιώθεις αηδία; (Ναι.) Όταν νιώθεις αηδία, νιώθεις επίσης αποστροφή και μίσος; Όταν έχεις τέτοια συναισθήματα, μπορείς να αναγνωρίσεις ότι ο Σατανάς και η διεφθαρμένη διάθεση που αυτός ενσταλάζει στον άνθρωπο είναι φαύλα; Έχεις συνειδητοποιήσει ποτέ στην καρδιά σου το εξής: «Όταν μιλά ο Σατανάς, το κάνει ως επίθεση και πειρασμό· τα λόγια του Σατανά είναι παράλογα, γελοία, παιδιάστικα και αηδιαστικά. Ωστόσο, ο Θεός ποτέ δεν θα μιλούσε ή θα εργαζόταν κατ' αυτόν τον τρόπο, και πράγματι δεν το έχει κάνει ποτέ»; Φυσικά, σε αυτήν

την περίπτωση οι άνθρωποι μπορούν να το νιώσουν μόνο αμυδρά και παραμένουν ανίκανοι να αντιληφθούν την αγιοσύνη του Θεού. Με το υφιστάμενο ανάστημά σας, νιώθετε απλώς το εξής: «Όλα όσα λέει ο Θεός είναι η αλήθεια, είναι ωφέλιμα για εμάς και πρέπει να τα δεχθούμε». Ασχέτως από το αν μπορείτε να το δεχθείτε αυτό ή όχι, λέτε χωρίς καμία εξαίρεση ότι ο λόγος του Θεού είναι αληθινός και ότι ο Θεός είναι αλήθεια, όμως δεν γνωρίζετε ότι η ίδια η αλήθεια είναι άγια και ότι ο Θεός είναι άγιος.

Ποια ήταν, λοιπόν, η απάντηση του Ιησού σε αυτά τα λόγια του Σατανά; Είπε προς αυτόν ο Ιησούς: «Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου». Υπάρχει αλήθεια σε αυτά τα λόγια που είπε ο Ιησούς; Φυσικά και υπάρχει αλήθεια σε αυτά. Εκ πρώτης όψεως, αυτά τα λόγια είναι μια εντολή που πρέπει να ακολουθήσουν οι άνθρωποι, μια απλή φράση, όμως, παρ' όλα αυτά, τόσο ο άνθρωπος όσο και ο Σατανάς έχουν προσβάλει πολλές φορές αυτά τα λόγια. Έτσι, ο Κύριος Ιησούς είπε στον Σατανά: «Δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου», επειδή αυτό το έκανε συχνά ο Σατανάς, καταβάλλοντας κάθε δυνατή προσπάθεια καθώς καταπιανόταν με αυτό· Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ο Σατανάς το έκανε αυτό αναίσχυντα και ξεδιάντροπα. Είναι στη φύση και την ουσία του Σατανά να μη σέβεται τον Θεό και να μην έχει φόβο Θεού στην καρδιά του. Ακόμα κι όταν ο Σατανάς στεκόταν δίπλα στον Θεό και μπορούσε να Τον δει, δεν μπορούσε παρά να Τον βάλει σε πειρασμό. Γι' αυτό, ο Κύριος Ιησούς είπε στον Σατανά: «Δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου». Αυτά είναι λόγια που ο Θεός έχει πει πολλές φορές στον Σατανά. Επομένως, είναι κατάλληλο να εφαρμόζεται αυτή η φράση στο σήμερα; (Ναι, αφού κι εμείς συχνά βάζουμε σε πειρασμό τον Θεό.) Γιατί οι άνθρωποι βάζουν συχνά σε πειρασμό τον Θεό; Μήπως επειδή οι άνθρωποι είναι γεμάτοι από διεφθαρμένη σατανική διάθεση; (Ναι.) Άρα, τα λόγια του Σατανά πιο πάνω είναι κάτι που λένε συχνά οι άνθρωποι; Και σε ποιες περιπτώσεις λένε οι άνθρωποι αυτά τα λόγια; Μπορεί κανείς να πει ότι οι άνθρωποι λένε τέτοιου είδους πράγματα ανεξαρτήτως τόπου και χρόνου. Αυτό αποδεικνύει ότι η διάθεση των ανθρώπων δεν διαφέρει καθόλου από τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά. Ο Κύριος Ιησούς είπε λίγα απλά λόγια, λόγια που αντιπροσωπεύουν την αλήθεια, λόγια που χρειάζονται οι άνθρωποι. Ωστόσο, σε αυτήν την περίπτωση, ο Κύριος Ιησούς μιλούσε με αυτόν τρόπο ώστε να λογομαχήσει με τον Σατανά; Υπήρχε οτιδήποτε το συγκρουσιακό σε αυτό που είπε Εκείνος στον Σατανά; (Όχι.) Πώς ένωσε ο Κύριος Ιησούς στην καρδιά Του για τον πειρασμό του Σατανά; Ένωσε αηδία και αποστροφή; Ο Κύριος Ιησούς ένωσε αηδία και αποστροφή, κι όμως δεν λογομάχησε με τον Σατανά, πόσο μάλλον μίλησε για τυχόν θεμελιώδεις αρχές. Γιατί; (Επειδή ο Σατανάς είναι πάντοτε τέτοιος· δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει.) Μπορούμε να πούμε ότι ο Σατανάς κωφεύει στη λογική; (Ναι.) Μπορεί ο Σατανάς να αναγνωρίσει ότι ο Θεός είναι αλήθεια; Ο Σατανάς δεν θα αναγνωρίσει ποτέ ότι ο Θεός είναι αλήθεια και δεν θα παραδεχθεί ποτέ ότι ο Θεός είναι αλήθεια· αυτή είναι η φύση του. Υπάρχει και άλλη μία πτυχή της φύσης του Σατανά που είναι απεχθής. Ποια είναι αυτή; Κατά τις προσπάθειές του να βάλει σε πειρασμό τον Κύριο Ιησού, ο Σατανάς θεωρούσε ότι ακόμα κι αν αποτύγχανε, και πάλι θα εξακολουθούσε να προσπαθεί. Παρόλο που θα

τιμωρούνταν, και πάλι επέλεξε να το κάνει. Παρόλο που δεν θα αποκόμιζε κανένα πλεονέκτημα από αυτό, και πάλι θα προσπαθούσε, θα επέμενε στις προσπάθειές του και θα εναντιωνόταν στον Θεό μέχρι τέλους. Τι είδους φύση είναι αυτή; Δεν είναι μοχθηρή; Αν ένας άνθρωπος εξοργίζεται και γίνεται πυρ και μανία όταν αναφέρεται ο Θεός, έχει δει τον Θεό; Γνωρίζει ποιος είναι ο Θεός; Δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Θεός, δεν πιστεύει σε Εκείνον και ο Θεός δεν του έχει μιλήσει. Ο Θεός δεν τον έχει ενοχλήσει ποτέ, οπότε γιατί θυμώνει; Μπορούμε να πούμε ότι αυτό το άτομο είναι μοχθηρό; Οι κοσμικές τάσεις, το φαγητό, το ποτό, η αναζήτηση απολαύσεων και το κυνήγι των διασημοτήτων —τίποτε από αυτά δεν θα ενοχλούσε έναν τέτοιο άνθρωπο. Ωστόσο, με την αναφορά και μόνο της λέξης «Θεός» ή της αλήθειας των λόγων του Θεού, γίνεται έξω φρενών. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχει μοχθηρή φύση; Τούτο αρκεί για να αποδείξει ότι αυτή είναι η μοχθηρή φύση του ανθρώπου. Τώρα, όσο για εσάς, υπάρχουν φορές που αναφέρεται η αλήθεια ή γίνεται αναφορά στις δοκιμασίες που θέτει ο Θεός στην ανθρωπότητα ή στα λόγια κρίσεως του Θεού απέναντι τους ανθρώπους, και νιώθετε αποστροφή, νιώθετε απέχθεια και δεν θέλετε να ακούσετε τέτοια πράγματα; Η καρδιά σας μπορεί να σκεφτεί: «Δεν λένε όλοι οι άνθρωποι ότι ο Θεός είναι αλήθεια; Μερικά από αυτά τα λόγια δεν είναι αλήθεια! Είναι ξεκάθαρα απλώς λόγια νουθεσίας του Θεού προς τον άνθρωπο!» Ορισμένοι μπορεί να νιώσουν ακόμα και έντονη αποστροφή μέσα τους και να σκεφτούν: «Αυτό αναφέρεται καθημερινά —οι δοκιμασίες Του, η κρίση Του, πότε θα τελειώσουν; Πότε θα λάβουμε τον καλό προορισμό;» Δεν είναι γνωστό από πού προέρχεται αυτός ο παράλογος θυμός. Τι είδους φύση είναι αυτή; (Μοχθηρή φύση.) Κατευθύνεται και καθοδηγείται από τη μοχθηρή φύση του Σατανά. Από τη σκοπιά του Θεού, όσον αφορά τη μοχθηρή φύση του Σατανά και τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, δεν λογομαχεί ποτέ με τους ανθρώπους ούτε τους κρατάει κακία, και ποτέ δεν το κάνει θέμα όταν οι άνθρωποι ενεργούν ανόητα. Δεν θα δείτε ποτέ τον Θεό να έχει παρόμοιες απόψεις με αυτές των ανθρώπινων όντων και, επιπλέον, δεν θα Τον δείτε να χρησιμοποιεί τις απόψεις, τις γνώσεις, την επιστήμη, τη φιλοσοφία ή τη φαντασία των ανθρώπων για να χειριστεί ζητήματα. Αντιθέτως, οτιδήποτε κάνει ο Θεός και οτιδήποτε αποκαλύπτει είναι συνδεδεμένο με την αλήθεια. Δηλαδή, κάθε λέξη που έχει πει και κάθε ενέργεια που έχει κάνει είναι συνδεδεμένη με την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια δεν είναι προϊόν κάποιας αβάσιμης φαντασιοπληξίας. Αυτή η αλήθεια και αυτά τα λόγια εκφράζονται από τον Θεό δυνάμει της ουσίας Του και της ζωής Του. Καθότι αυτά τα λόγια και η ουσία των όσων έχει κάνει ο Θεός είναι αληθινά, μπορούμε να πούμε ότι η ουσία του Θεού είναι άγια. Με άλλα λόγια, οτιδήποτε κάνει και λέει ο Θεός φέρνει ζωτικότητα και φως στους ανθρώπους, επιτρέπει στους ανθρώπους να βλέπουν θετικά πράγματα και την πραγματικότητα εκείνων των θετικών πραγμάτων, και δείχνει τον δρόμο στην ανθρωπότητα για να μπορέσει να βαδίζει στο σωστό μονοπάτι. Όλα αυτά τα πράγματα καθορίζονται από την ουσία του Θεού και την ουσία της αγιοσύνης Του. Το βλέπετε αυτό τώρα, έτσι δεν είναι; Τώρα, θα συνεχίσουμε με μία ακόμη ανάγνωση από τις Γραφές.

Ματθ. 4:8-11 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρετούν αυτόν.

Ο διάβολος Σατανάς, μετά την αποτυχία των δύο προηγούμενων τεχνασμάτων του, δοκίμασε ακόμα ένα: Έδειξε όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους στον Κύριο Ιησού και Του ζήτησε να τον λατρέψει. Τι βλέπετε σχετικά με τα πραγματικά χαρακτηριστικά του διαβόλου μέσα από αυτήν την περίσταση; Δεν είναι ο διάβολος Σατανάς απολύτως ξεδιάντροπος; (Ναι.) Με ποιον τρόπο είναι ξεδιάντροπος; Τα πάντα δημιουργήθηκαν από τον Θεό, κι όμως ο Σατανάς γύρισε και έδειξε τα πάντα στον Θεό λέγοντας «Κοίτα τον πλούτο και τη δόξα όλων αυτών των βασιλείων. Αν με λατρέψεις, θα Σου τα δώσω όλα». Δεν πρόκειται για πλήρη αντιστροφή των ρόλων; Δεν είναι ξεδιάντροπος ο Σατανάς; Ο Θεός εποίησε τα πάντα, αλλά τα εποίησε προς τέρψιν Του; Ο Θεός έδωσε τα πάντα στην ανθρωπότητα, αλλά ο Σατανάς ήθελε να τα αρπάξει όλα και, αφού τα άρπαξε, είπε στον Θεό: «Λάτρεψέ με! Λάτρεψέ με και θα Σου τα δώσω όλα αυτά». Αυτό είναι το αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά. Είναι εντελώς ξεδιάντροπος! Ο Σατανάς δεν γνωρίζει καν τι σημαίνει η λέξη «ντροπή». Αυτό αποτελεί απλώς ακόμα ένα παράδειγμα της μοχθηρότητάς του. Δεν γνωρίζει καν τι είναι η ντροπή. Ο Σατανάς γνωρίζει καλά ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, ότι Εκείνος τα διαχειρίζεται και ότι τα πάντα βρίσκονται στο κράτος Του. Τα πάντα δεν ανήκουν στον άνθρωπο και ακόμα λιγότερο στον Σατανά, αλλά στον Θεό. Κι όμως, ο διάβολος Σατανάς είπε αναίσχυντα ότι θα έδινε τα πάντα στον Θεό. Αυτό δεν αποτελεί ακόμη ένα παράδειγμα της παράλογης και αναίσχυντης συμπεριφοράς του Σατανά; Τούτο κάνει τον Θεό να μισεί ακόμα περισσότερο τον Σατανά, έτσι δεν είναι; Ωστόσο, ό,τι κι αν επιχείρησε ο Σατανάς, ξεγελάστηκε ο Κύριος Ιησούς; Τι είπε ο Κύριος Ιησούς; («Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει».) Έχουν κάποιο πρακτικό νόημα αυτά τα λόγια; (Ναι.) Τι είδους πρακτικό νόημα; Βλέπουμε τη μοχθηρία και την ξεδιαντροπιά του Σατανά στην ομιλία του. Οπότε, αν οι άνθρωποι λάτρευαν τον Σατανά, ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Θα αποκτούσαν τον πλούτο και τη δόξα όλων των βασιλείων; (Όχι.) Τι θα αποκτούσαν; Οι άνθρωποι θα γίνονταν εξίσου ξεδιάντροποι και γελοίοι με τον Σατανά; (Ναι.) Τότε δεν θα διέφεραν σε τίποτα από τον Σατανά. Έτσι, ο Κύριος Ιησούς είπε τα εξής λόγια, τα οποία είναι σημαντικά για το κάθε ανθρώπινο ον: «Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει». Αυτό σημαίνει ότι εκτός από τον Κύριο, εκτός από τον ίδιο τον Θεό, αν υπηρετούσες κάποιον άλλο, αν λάτρευες τον διάβολο Σατανά, τότε θα κυλιόσουν στον ίδιο βούρκο με τον Σατανά. Τότε θα μοιραζόσουν την ξεδιαντροπιά και τη μοχθηρία του Σατανά και, ακριβώς όπως ο Σατανάς, θα έβαζες σε πειρασμό τον Θεό και θα Του έκανες επίθεση. Ποια θα ήταν τότε

η έκβασή σου; Ο Θεός θα σε σιχαινόταν, θα σε κατατρόπωνε και θα σε κατέστρεφε. Αφότου ο Σατανάς έβαλε πολλάκις τον Κύριο Ιησού σε πειρασμό χωρίς επιτυχία, προσπάθησε ξανά; Ο Σατανάς δεν προσπάθησε ξανά και έφυγε. Τι αποδεικνύει αυτό; Αποδεικνύει ότι η μοχθηρή φύση, η κακία, η μωρία και ο παραλογισμός του Σατανά δεν είναι καν άξια αναφοράς ενώπιον του Θεού. Ο Κύριος Ιησούς νίκησε τον Σατανά με τρεις μόνο προτάσεις, κατόπιν του οποίου ο Σατανάς το έσκασε με την ουρά στα σκέλια, υπερβολικά ντροπιασμένος για να δείξει το πρόσωπό του, και δεν έβαλε ποτέ ξανά τον Κύριο Ιησού σε πειρασμό. Από τη στιγμή που ο Κύριος Ιησούς νίκησε αυτόν τον πειρασμό του Σατανά, μπορούσε εύκολα να συνεχίσει το έργο που είχε να κάνει και τις εργασίες που είχε μπροστά Του. Όλα όσα είπε και έκανε ο Κύριος Ιησούς σε εκείνη την περίπτωση θα έφεραν κάποιο πρακτικό νόημα για το κάθε ανθρώπινο ον αν εφαρμόζονταν στη σήμερον ημέρα; (Ναι.) Τι είδους πρακτικό νόημα; Είναι εύκολο πράγμα η νίκη επί του Σατανά; Πρέπει οι άνθρωποι να έχουν μια σαφή κατανόηση για τη μοχθηρή φύση του Σατανά; Πρέπει οι άνθρωποι να έχουν μια ακριβή κατανόηση για τους πειρασμούς του Σατανά; (Ναι.) Όταν βιώνεις τους πειρασμούς του Σατανά στη ζωή σου, αν μπορούσες να διακρίνεις τη μοχθηρή φύση του Σατανά, δεν θα είχες την ικανότητα να τον νικήσεις; Και αν γνώριζες για τη μωρία και τον παραλογισμό του Σατανά, θα συνέχιζες να στέκεσαι στο πλευρό του Σατανά και να επιτίθεσαι στον Θεό; Αν καταλάβαινες πώς αποκαλύπτονται μέσα από εσένα η μοχθηρία και η ξεδιαντροπία του Σατανά —αν αναγνώριζες και κατανοούσες με σαφήνεια αυτά τα πράγματα— θα εξακολουθούσες να επιτίθεσαι και να βάζεις σε πειρασμό τον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο; (Όχι, δεν θα το κάναμε.) Τι θα κάνατε; (Θα επαναστατούσαμε ενάντια στον Σατανά και θα τον εγκαταλείπαμε.) Είναι αυτό κάτι το εύκολο; Δεν είναι εύκολο. Για να το καταφέρουν αυτό οι άνθρωποι, πρέπει να προσεύχονται τακτικά, να θέτουν συχνά τον εαυτό τους ενώπιον του Θεού και να εξετάζουν τον εαυτό τους. Και πρέπει να αφήνουν την πειθαρχία του Θεού, την κρίση και την παιδευσή Του να έρχονται πάνω τους. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα απαλλαχτούν σταδιακά οι άνθρωποι από την εξαπάτηση και τον έλεγχο του Σατανά.

Τώρα, εξετάζοντας όλα αυτά τα λόγια που είπε ο Σατανάς, θα συνοψίσουμε τα στοιχεία που απαρτίζουν την ουσία του Σατανά. Πρώτον, μπορεί να ειπωθεί γενικά ότι η ουσία του Σατανά είναι μοχθηρή, σε αντίθεση με την αγιοσύνη του Θεού. Γιατί λέω ότι η ουσία του Σατανά είναι μοχθηρή; Για να απαντήσει κανείς αυτό το ερώτημα, πρέπει να εξετάσει τις συνέπειες των όσων κάνει ο Σατανάς στους ανθρώπους. Ο Σατανάς διαφθείρει και ελέγχει τον άνθρωπο, ενώ ο άνθρωπος ενεργεί υπό τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά και ζει σε έναν κόσμο με ανθρώπους που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Η ανθρωπότητα έχει κυριευθεί και αφομοιωθεί ασυναίσθητα από τον Σατανά. Ο άνθρωπος, συνεπώς, έχει τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά, η οποία είναι η φύση του Σατανά. Από όσα έχει πει και κάνει ο Σατανάς, έχετε δει την αλαζονεία του; Έχετε δει τον δόλο και τη μοχθηρία του; Πώς εμφανίζεται, κατά κύριο λόγο, η αλαζονεία του Σατανά; Τρέφει συνεχώς ο Σατανάς την επιθυμία να καταλάβει τη θέση του Θεού; Ο

Σατανάς θέλει πάντοτε να γκρεμίσει το έργο του Θεού και τη θέση του Θεού και να τα κάνει δικά του, ώστε οι άνθρωποι να ακολουθούν, να στηρίζουν και να λατρεύουν τον Σατανά. Αυτή είναι η αλαζονική φύση του Σατανά. Όταν ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους, τους λέει απευθείας τι θα πρέπει να κάνουν; Όταν ο Σατανάς βάζει σε πειρασμό τον Θεό, εμφανίζεται και λέει «θα Σε βάλω σε πειρασμό, θα Σου επιτεθώ»; Ασφαλώς και δεν το κάνει. Ποια μέθοδο χρησιμοποιεί, λοιπόν, ο Σατανάς; Σαγηνεύει, βάζει σε πειρασμό, επιτίθεται, στήνει παγίδες και, μάλιστα, παραθέτει και από τις Γραφές. Ο Σατανάς μιλάει και ενεργεί με διάφορους τρόπους προκειμένου να επιτύχει τους χθόνιους στόχους του και να εκπληρώσει τις προθέσεις του. Αφότου το κάνει αυτό ο Σατανάς, τι βλέπουμε μέσα από αυτά που εκδηλώνονται στον άνθρωπο; Δεν γίνονται και οι άνθρωποι αλαζονικοί; Ο άνθρωπος υποφέρει από τη διαφθορά του Σατανά επί χιλιάδες χρόνια, με αποτέλεσμα να γίνει αλαζονικός, δόλιος, μοχθηρός και πέραν λογικής. Όλα αυτά τα πράγματα προκαλούνται από τη φύση του Σατανά. Από τη στιγμή που η φύση του Σατανά είναι μοχθηρή, έχει προσδώσει αυτήν τη μοχθηρή φύση στον άνθρωπο και έχει προσδώσει στον άνθρωπο αυτήν τη μοχθηρή διεφθαρμένη διάθεση. Εξ αυτού, ο άνθρωπος ζει υπό τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση και, όπως ο Σατανάς, αντιστέκεται στον Θεό, επιτίθεται στον Θεό και Τον βάζει σε πειρασμό, σε βαθμό που ο άνθρωπος δεν μπορεί να λατρεύει τον Θεό και δεν έχει σεβασμό για τον Θεό μες στην καρδιά του.

Πέντε τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο

Όσον αφορά την αγιοσύνη του Θεού, παρόλο που μπορεί να είναι ένα οικείο θέμα, είναι ένα θέμα που, όταν συζητιέται, μπορεί να γίνει κάπως αφηρημένο για ορισμένους, κάπως βαθυστόχαστο και εκτός των δυνατοτήτων τους. Όμως δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Θα σας βοηθήσω να καταλάβετε τι είναι η αγιοσύνη του Θεού. Για να καταλάβετε τι είδους άτομο είναι κάποιος, δείτε τι κάνει και ποιο είναι το αποτέλεσμα των πράξεών του, και τότε θα μπορέσετε να δείτε την ουσία εκείνου του ατόμου. Θα μπορούσαμε να το θέσουμε έτσι; (Ναι.) Τότε, πρώτα ας συναναστραφούμε πάνω στην αγιοσύνη του Θεού από αυτήν την οπτική. Μπορεί να ειπωθεί ότι η ουσία του Σατανά είναι μοχθηρή, οπότε οι ενέργειες του Σατανά προς τους ανθρώπους έχουν σκοπό την αδιάκοπη διαφθορά τους. Ο Σατανάς είναι μοχθηρός, οπότε και οι άνθρωποι που έχει διαφθείρει είναι σίγουρα μοχθηροί. Θα έλεγε κανείς «ο Σατανάς είναι μοχθηρός, αλλά ίσως κάποιος που έχει διαφθείρει να είναι άγιος»; Αυτό θα ήταν αστείο, έτσι δεν είναι; Θα μπορούσε να είναι εφικτό κάτι τέτοιο; (Όχι.) Ο Σατανάς είναι μοχθηρός, και μέσα στη μοχθηρία του εμπεριέχονται συνάμα μία ουσιώδης και μία πρακτική πλευρά. Δεν πρόκειται απλώς για λόγια κενά περιεχομένου. Δεν προσπαθούμε να δυσφημήσουμε τον Σατανά· απλώς συναναστρεφόμαστε σχετικά με την αλήθεια και την πραγματικότητα. Η συναναστροφή πάνω στην πραγματικότητα του θέματος μπορεί να πληγώσει ορισμένους ανθρώπους ή κάποια υποομάδα ανθρώπων, αλλά δεν υπάρχει καμία μοχθηρή πρόθεση. Ίσως να νιώσετε κάπως άβολα με όσα θα ακούσετε σήμερα, αλλά κάποια μέρα σύντομα,

όταν θα έχετε τη δυνατότητα να τα αναγνωρίσετε, θα σιχαθείτε τον εαυτό σας και θα νιώσετε ότι αυτά για τα οποία μιλώ σήμερα είναι πολύ χρήσιμα και πολύτιμα για εσάς. Η ουσία του Σατανά είναι μοχθηρή, οπότε θα μπορούσαμε να πούμε πως τα αποτελέσματα των ενεργειών του Σατανά είναι αναπόφευκτα μοχθηρά ή, κατ' ελάχιστον, συνδεδεμένα με τη μοχθηρία του; (Ναι.) Οπότε, με ποιον τρόπο διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο; Από το κακό που κάνει ο Σατανάς στον κόσμο και στην ανθρωπότητα, ποιες συγκεκριμένες πτυχές του είναι ορατές και αντιληπτές από τους ανθρώπους; Το έχετε σκεφτεί αυτό ποτέ; Μπορεί να μην το έχετε σκεφτεί και πολύ, οπότε επιτρέψτε μου να σας αναφέρω μερικά κύρια σημεία. Όλοι γνωρίζουν για τη θεωρία της εξέλιξης που προτείνει ο Σατανάς, σωστά; Πρόκειται για έναν τομέα γνώσης που μελετά ο άνθρωπος, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Οπότε, ο Σατανάς χρησιμοποιεί πρώτα τη γνώση για να διαφθείρει τους ανθρώπους και χρησιμοποιεί τις δικές του σατανικές μεθόδους για να τους μεταλαμπαδεύσει γνώσεις. Στη συνέχεια, χρησιμοποιεί την επιστήμη για να διαφθείρει τους ανθρώπους, εγείροντας το ενδιαφέρον τους για τη γνώση, την επιστήμη και τα μυστηριώδη θέματα ή τα ζητήματα που οι άνθρωποι επιθυμούν να εξερευνήσουν. Τα επόμενα πράγματα που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τους ανθρώπους είναι η παραδοσιακή κουλτούρα και η δεισιδαιμονία και, στη συνέχεια, οι κοινωνικές τάσεις. Όλα αυτά είναι πράγματα με τα οποία έρχονται οι άνθρωποι σε επαφή στην καθημερινή τους ζωή και όλα υφίστανται κοντά στους ανθρώπους· όλα συνδέονται με πράγματα που βλέπουν, πράγματα που ακούν, πράγματα που αγγίζουν και πράγματα που βιώνουν. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι κάθε ανθρώπινο ον ανεξαιρέτως ζει τη ζωή του περιβαλλόμενος από αυτά τα πράγματα και, ακόμη κι αν το ήθελε, είναι ανίκανος να διαφύγει ή να απελευθερωθεί από αυτά. Μπροστά σε αυτά τα πράγματα, η ανθρωπότητα είναι αβοήθητη, και το μόνο που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος είναι να επηρεάζεται, να μολύνεται, να ελέγχεται και να δεσμεύεται από αυτά. Ο άνθρωπος είναι ανίσχυρος να απελευθερωθεί από αυτά.

α. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Πρώτα, θα μιλήσουμε για τη γνώση. Είναι η γνώση κάτι που όλοι θεωρούν θετικό; Κατ' ελάχιστον, οι άνθρωποι θεωρούν ότι η λέξη «γνώση» έχει θετική παρά αρνητική χροιά. Οπότε, γιατί αναφέρουμε εδώ ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο; Η θεωρία της εξέλιξης δεν είναι μια πτυχή της γνώσης; Οι επιστημονικοί νόμοι του Νεύτωνα δεν είναι μέρος της γνώσης; Η βαρυτική έλξη που ασκεί η γη είναι και αυτή μέρος της γνώσης, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Γιατί, λοιπόν, η γνώση συγκαταλέγεται στα πράγματα που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο; Ποια είναι η άποψή σας πάνω σε αυτό; Εμπεριέχει η γνώση κάποιο ίχνος αλήθειας; (Όχι.) Τότε ποια είναι η ουσία της γνώσης; Σε ποια βάση μαθαίνεται όλη η γνώση που αποκομίζει ο άνθρωπος; Βασίζεται στη θεωρία της εξέλιξης; Δεν αληθεύει πως η γνώση που έχει αποκομίσει ο άνθρωπος μέσω της εξερεύνησης και της

ανακεφαλαίωσης βασίζεται στον αθεϊσμό; Έχει κάποια από αυτήν τη γνώση καμία σχέση με τον Θεό; Σχετίζεται με τη λατρεία του Θεού; Σχετίζεται με την αλήθεια; (Όχι.) Οπότε, πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο; Μόλις είπα ότι κανένα μέρος αυτής της γνώσης δεν σχετίζεται με τη λατρεία του Θεού ή με την αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι το σκέφτονται ως εξής: «Η γνώση μπορεί να μην έχει καμία σχέση με την αλήθεια, παρόλα αυτά, όμως, δεν διαφθείρει τους ανθρώπους». Ποια είναι η άποψή σας πάνω σε αυτό; Σου δίδαξε η γνώση ότι ο άνθρωπος πρέπει να φτιάξει την ευτυχία του με τα ίδια του τα χέρια; Σου δίδαξε η γνώση ότι η μοίρα του ανθρώπου βρισκόταν στα χέρια του; (Ναι.) Τι είδους λόγια είναι αυτά; (Διαβολικά λόγια.) Ολόσωστα! Είναι διαβολικά λόγια! Η γνώση είναι ένα περίπλοκο θέμα συζήτησης. Μπορείτε να δηλώσετε απλά ότι ένα πεδίο γνώσης δεν είναι τίποτε περισσότερο από γνώση. Είναι ένα πεδίο γνώσης το οποίο μαθαίνεται με βάση τη μη λατρεία του Θεού και τη μη κατανόηση του γεγονότος ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα. Όταν οι άνθρωποι μελετούν αυτού του είδους τη γνώση, δεν βλέπουν ότι ο Θεός κυριαρχεί επί των πάντων· δεν βλέπουν ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο των πάντων ή ότι διαχειρίζεται τα πάντα. Αντιθέτως, το μόνο που κάνουν είναι να ερευνούν και να εξερευνούν αδιάκοπα εκείνο το πεδίο της γνώσης, και να ψάχνουν απαντήσεις με βάση τη γνώση. Ωστόσο, δεν αληθεύει πως αν οι άνθρωποι δεν πιστεύουν στον Θεό και, αντιθέτως, επιδιώκουν μόνο την έρευνα, δεν θα βρουν ποτέ τις πραγματικές απαντήσεις; Το μόνο που μπορεί να σου προσφέρει η γνώση είναι τα προς το ζην σου, μια δουλειά, ένα εισόδημα για να μην πεινάσεις· αλλά δεν θα σε κάνει ποτέ να λατρέψεις τον Θεό και δεν θα σε κρατήσει ποτέ μακριά από το κακό. Όσο περισσότερο μελετούν οι άνθρωποι τη γνώση, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η επιθυμία τους να επαναστατήσουν ενάντια στον Θεό, να υποβάλουν τον Θεό στις μελέτες τους, να βάλουν σε πειρασμό τον Θεό και να αντισταθούν στον Θεό. Οπότε, τώρα τι βλέπουμε ότι διδάσκει η γνώση στους ανθρώπους; Είναι όλα η φιλοσοφία του Σατανά. Οι φιλοσοφίες και οι κανόνες επιβίωσης που διαδίδει ο Σατανάς στους διεφθαρμένους ανθρώπους έχουν οποιαδήποτε σχέση με την αλήθεια; Δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια και, μάλιστα, είναι το αντίθετο της αλήθειας. Οι άνθρωποι λένε συχνά: «Η ζωή είναι κίνηση» και «Ο άνθρωπος είναι σίδερο, το ρύζι είναι ατσάλι, ο άνθρωπος νιώθει να λιμοκτονεί αν παραλείψει ένα γεύμα». Τι είναι αυτά τα ρητά; Είναι πλάνες, και το άκουσμά τους προκαλεί ένα αίσθημα αηδίας. Ο Σατανάς έχει εμποτίσει σε μεγάλο βαθμό την υποτιθέμενη γνώση του ανθρώπου με τη φιλοσοφία του για τη ζωή και με τον τρόπο σκέψης του. Και καθώς το κάνει αυτό ο Σατανάς, δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να υιοθετήσει τον τρόπο σκέψης του, τη φιλοσοφία του και τις απόψεις του, ώστε ο άνθρωπος να αρνηθεί την ύπαρξη του Θεού, να αρνηθεί ότι όλα τα πράγματα και η μοίρα του ανθρώπου βρίσκονται στο κράτος του Θεού. Έτσι, καθώς προχωρούν οι μελέτες του ανθρώπου κι εκείνος αποκομίζει περισσότερες γνώσεις, νιώθει την ύπαρξη του Θεού να γίνεται πιο αόριστη και μπορεί, μάλιστα, να μην πιστεύει πια στην ύπαρξη του Θεού. Επειδή ο Σατανάς έχει ενσταλάξει συγκεκριμένες σκέψεις, απόψεις κι έννοιες στον άνθρωπο, όταν ο Σατανάς ενσταλάζει

αυτό το δηλητήριο μέσα στον άνθρωπο, δεν παραπλανείται και δεν διαφθείρεται ο άνθρωπος από τον Σατανά; Συνεπώς, βάσει ποιων θα λέγατε ότι ζουν οι άνθρωποι τη σήμερον ημέρα; Δεν ζουν βάσει των γνώσεων και των σκέψεων που τους ενσταλάζει ο Σατανάς; Και τα πράγματα που κρύβουν μέσα τους αυτές οι γνώσεις και σκέψεις δεν είναι άραγε οι φιλοσοφίες και το δηλητήριο του Σατανά; Ο άνθρωπος ζει βάσει των φιλοσοφιών και του δηλητηρίου του Σατανά. Και τι βρίσκεται στον πυρήνα της διαφθοράς του ανθρώπου από τον Σατανά; Ο Σατανάς θέλει να κάνει τον άνθρωπο να αρνηθεί τον Θεό, να εναντιωθεί και να αντιταχθεί στον Θεό, όπως κάνει ο ίδιος· εκεί στοχεύει ο Σατανάς, κι αυτά είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί για να διαφθείρει τον άνθρωπο.

Θα ξεκινήσουμε συζητώντας την πιο επιφανειακή πτυχή αυτής της γνώσης. Μπορούν οι λέξεις και η γραμματική των γλωσσών να διαφθείρουν τους ανθρώπους; Μπορούν οι λέξεις να διαφθείρουν τους ανθρώπους; Οι λέξεις δεν διαφθείρουν τους ανθρώπους· είναι ένα εργαλείο που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να μιλούν, καθώς επίσης και το εργαλείο με το οποίο οι άνθρωποι επικοινωνούν με τον Θεό, για να μην αναφέρουμε και πως, επί του παρόντος, η γλώσσα και οι λέξεις είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός επικοινωνεί με τους ανθρώπους. Είναι εργαλεία και αποτελούν μια αναγκαιότητα. Ένα συν ένα κάνουν δύο. Και δύο επί δύο κάνουν τέσσερα· αυτό δεν είναι γνώση; Μπορεί όμως αυτό να σε διαφθείρει; Είναι γνωστό τοις πάσι —ένα σταθερό μοτίβο— κι έτσι δεν μπορεί να διαφθείρει τους ανθρώπους. Οπότε, τι είδους γνώση διαφθείρει όντως τους ανθρώπους; Η γνώση που διαφθείρει είναι η γνώση που είναι αναμεμιγμένη με τις απόψεις και τις σκέψεις του Σατανά. Ο Σατανάς επιζητά να ενσταλάξει στους ανθρώπους αυτές τις απόψεις και τις σκέψεις μέσω της γνώσης. Για παράδειγμα, σε ένα άρθρο, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τον ίδιο τον γραπτό λόγο. Το πρόβλημα έγκειται στις απόψεις και τις προθέσεις που είχε ο συντάκτης όταν έγραφε το άρθρο, καθώς και στο περιεχόμενο των σκέψεών του. Αυτά είναι πράγματα του πνεύματος και μπορούν να διαφθείρουν τους ανθρώπους. Έστω, για παράδειγμα, ότι παρακολουθούσες μια τηλεοπτική εκπομπή. Τι είδους πράγματα σε αυτήν την εκπομπή θα μπορούσαν να αλλάξουν την άποψη των ανθρώπων; Θα μπορούσαν αυτά που έλεγαν οι ηθοποιοί, οι λέξεις οι ίδιες, να διαφθείρουν τους ανθρώπους; (Όχι.) Τι είδους πράγματα θα διέφθειραν τους ανθρώπους; Οι βασικές σκέψεις και το περιεχόμενο της εκπομπής που θα αντιπροσώπευαν τις απόψεις του σκηνοθέτη. Οι πληροφορίες που θα μεταφέρονταν μέσω αυτών των απόψεων θα μπορούσαν να επηρεάσουν την καρδιά και το μυαλό των ανθρώπων. Έτσι δεν είναι; Τώρα γνωρίζετε σε τι αναφέρομαι όταν μιλώ για το γεγονός ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τους ανθρώπους. Δεν θα το παρερμηνεύσετε, έτσι; Οπότε, την επόμενη φορά που θα διαβάσεις ένα μυθιστόρημα ή ένα άρθρο, θα μπορέσεις να αξιολογήσεις το κατά πόσον οι σκέψεις που εκφράζονται στον γραπτό λόγο διαφθείρουν την ανθρωπότητα ή τη συνδράμουν; (Σε κάποιον βαθμό, ναι.) Αυτό είναι κάτι που πρέπει να μελετηθεί και να βιωθεί με αργούς ρυθμούς· δεν είναι κάτι που γίνεται εύκολα κατανοητό αμέσως. Για παράδειγμα, κατά

την έρευνα ή τη μελέτη ενός τομέα γνώσης, ορισμένες θετικές πλευρές αυτής της γνώσης μπορεί να σε βοηθήσουν να καταλάβεις κάποια γενική γνώση σχετικά με τον εν λόγω τομέα, δίνοντάς σου, ταυτόχρονα, τη δυνατότητα να μάθεις τι θα πρέπει να αποφεύγουν οι άνθρωποι. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, το «ηλεκτρικό ρεύμα». Πρόκειται για έναν τομέα γνώσης, έτσι δεν είναι; Δεν θα ήσουν αδαής αν δεν ήξερες ότι το ηλεκτρικό ρεύμα μπορεί να προκαλέσει ηλεκτροπληξία στους ανθρώπους και να τους βλάψει; Όμως, από τη στιγμή που θα κατανοήσεις αυτόν τον τομέα γνώσης, δεν θα είσαι απρόσεκτος όταν ακουμπάς αντικείμενα που έχουν ηλεκτρικό ρεύμα και θα ξέρεις πώς θα πρέπει να χειρίζεσαι το ηλεκτρικό ρεύμα. Αυτά είναι και τα δύο θετικά πράγματα. Σας είναι πλέον σαφές αυτό που συζητάμε αναφορικά με το πώς η γνώση διαφθείρει τους ανθρώπους; Υπάρχουν πολλά είδη γνώσης που μελετώνται στον κόσμο, και πρέπει να τα ξεχωρίσετε μόνοι σας με την ησυχία σας.

β. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Τι είναι η επιστήμη; Η επιστήμη δεν χαίρει υψηλής εκτίμησης και δεν θεωρείται βαρυσήμαντη στον νου κάθε ανθρώπου ανεξαιρέτως; Όταν αναφέρεται η επιστήμη, οι άνθρωποι δεν νιώθουν ως εξής: «Πρόκειται για κάτι που οι απλοί άνθρωποι δεν μπορούν να συλλάβουν· είναι ένα θέμα που μόνο οι επιστημονικοί ερευνητές ή οι ειδικοί μπορούν να θίξουν. Εμάς, τους απλούς ανθρώπους, δεν μας αφορά καθόλου»; Έχει κάποια σχέση με τους απλούς ανθρώπους; (Ναι.) Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την επιστήμη για να διαφθείρει τους ανθρώπους; Στη συζήτησή μας εδώ, θα μιλήσουμε μόνο για τα πράγματα που συναντούν συχνά οι άνθρωποι στη ζωή τους και θα αγνοήσουμε τα υπόλοιπα. Τη λέξη «γονίδια» την έχετε ακούσει; Είναι σε όλους σας οικείος αυτός ο όρος. Τα γονίδια δεν ανακαλύφθηκαν μέσω της επιστήμης; Τι ακριβώς σημαίνουν τα γονίδια για τους ανθρώπους; Δεν τους κάνουν να νιώθουν ότι το σώμα είναι κάτι το μυστηριώδες; Όταν παρουσιάζεται αυτό το θέμα στους ανθρώπους, δεν θα υπάρχουν κάποιοι —ειδικά οι περίεργοι— που θα θέλουν να μάθουν περισσότερα και θα θέλουν περισσότερες λεπτομέρειες; Αυτοί οι περίεργοι άνθρωποι θα εστιάσουν σε αυτό το θέμα και, όταν δεν θα έχουν κάτι άλλο να κάνουν, θα αναζητούν πληροφορίες σε βιβλία και στο διαδίκτυο προκειμένου να μάθουν περισσότερα σχετικά με αυτό. Τι είναι η επιστήμη; Για να το θέσουμε απλά, η επιστήμη είναι οι σκέψεις και οι θεωρίες για πράγματα τα οποία κινούν την περιέργεια των ανθρώπων, πράγματα που είναι άγνωστα και δεν τους τα λέει ο Θεός. Η επιστήμη είναι οι σκέψεις και οι θεωρίες για τα μυστήρια που θέλει να εξερευνήσει ο άνθρωπος. Ποιο είναι το πεδίο εφαρμογής της επιστήμης; Θα μπορούσατε να πείτε ότι είναι αρκετά ευρύ· ο άνθρωπος διερευνά και μελετά οτιδήποτε του κεντρίζει το ενδιαφέρον. Η επιστήμη περιλαμβάνει την έρευνα των στοιχείων και των νόμων που διέπουν αυτά τα πράγματα, και έπειτα τη διατύπωση αληθοφανών θεωριών που κάνουν τους πάντες να σκέφτονται: «Αυτοί οι επιστήμονες είναι πραγματικά τρομεροί! Έχουν τόσες γνώσεις! Έχουν τις γνώσεις ώστε να

καταλαβαίνουν αυτά τα πράγματα!» Τρέφουν τεράστιο θαυμασμό γι' αυτούς τους επιστήμονες, έτσι δεν είναι; Τι είδους απόψεις έχουν οι άνθρωποι που ερευνούν την επιστήμη; Δεν θέλουν να ερευνήσουν το σύμπαν, να ερευνήσουν μυστηριώδη πράγματα στο πεδίο ενδιαφέροντός τους; Ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα αυτού; Σε κάποιες επιστήμες, οι άνθρωποι καταλήγουν σε συμπεράσματα μέσα από εικασίες και σε άλλες βασίζονται στην ανθρώπινη εμπειρία για να καταλήξουν σε συμπεράσματα. Σε άλλα, πάλι, επιστημονικά πεδία, οι άνθρωποι καταλήγουν σε συμπεράσματα με βάση την παρατήρηση της ιστορίας και του υπόβαθρου. Έτσι δεν είναι; Οπότε, τι κάνει η επιστήμη για τους ανθρώπους; Η επιστήμη δίνει απλώς τη δυνατότητα στους ανθρώπους να βλέπουν τα αντικείμενα στον υλικό κόσμο και ικανοποιεί την περιέργεια του ανθρώπου, αλλά δεν μπορεί να δώσει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να δει τους νόμους βάσει των οποίων τα πάντα βρίσκονται υπό το κράτος του Θεού. Ο άνθρωπος φαίνεται να βρίσκει απαντήσεις στην επιστήμη, όμως αυτές οι απαντήσεις είναι αινιγματικές και προσφέρουν μόνο προσωρινή ικανοποίηση —μια ικανοποίηση που εξυπηρετεί μόνο τον περιορισμό της καρδιάς του ανθρώπου στον υλικό κόσμο. Οι άνθρωποι νιώθουν ότι έχουν λάβει απαντήσεις από την επιστήμη, οπότε, όποιο ζήτημα κι αν προκύπτει, χρησιμοποιούν τις επιστημονικές τους απόψεις ως βάση για να αποδείξουν ή να αποδεχτούν το εκάστοτε ζήτημα. Η καρδιά του ανθρώπου σαγηνεύεται από την επιστήμη και καταλαμβάνεται απ' αυτήν, σε βαθμό που ο άνθρωπος δεν έχει πλέον το μυαλό για να γνωρίσει τον Θεό, να λατρεύει τον Θεό, να πιστέψει ότι τα πάντα προέρχονται από τον Θεό και ότι θα πρέπει να στρέφεται σε Εκείνον για απαντήσεις. Έτσι δεν είναι; Όσο περισσότερο πιστεύει κάποιος στην επιστήμη, τόσο πιο παράλογος γίνεται, πιστεύει ότι για τα πάντα υπάρχει μια επιστημονική εξήγηση και ότι η έρευνα μπορεί να λύσει οτιδήποτε. Δεν αναζητά τον Θεό και δεν πιστεύει ότι υπάρχει. Υπάρχουν μάλιστα πολλοί που πιστεύουν πολύ καιρό στον Θεό, και οι οποίοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με οποιοδήποτε πρόβλημα, χρησιμοποιούν έναν υπολογιστή για να κάνουν έρευνα και να βρουν απαντήσεις· πιστεύουν μόνο στην επιστημονική γνώση. Δεν πιστεύουν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, δεν πιστεύουν ότι τα λόγια του Θεού μπορούν να επιλύσουν όλα τα προβλήματα της ανθρωπότητας, δεν βλέπουν τις μυριάδες προβλήματα της ανθρωπότητας από την άποψη της αλήθειας. Ανεξάρτητα από το ποιο πρόβλημα συναντούν, δεν προσεύχονται ποτέ στον Θεό ούτε αναζητούν μια λύση, ψάχνοντας την αλήθεια στα λόγια του Θεού. Σε πολλά ζητήματα, προτιμούν να πιστεύουν ότι η γνώση μπορεί να επιλύσει το πρόβλημα· για αυτούς, η επιστήμη είναι η υπέρτατη λύση. Ο Θεός απουσιάζει παντελώς από την καρδιά αυτών των ανθρώπων. Είναι μη πιστοί, και οι απόψεις τους για την πίστη στον Θεό δεν διαφέρουν από τις απόψεις πολλών διακεκριμένων ακαδημαϊκών και επιστημόνων, οι οποίοι προσπαθούν συνεχώς να εξετάσουν τον Θεό, εφαρμόζοντας επιστημονικές μεθόδους. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλοί ειδικοί στη θρησκεία οι οποίοι πήγαν στο όρος όπου προσάραξε η κιβωτός, κι έτσι απέδειξαν την ύπαρξη της κιβωτού. Όμως, στην εμφάνιση της κιβωτού δεν βλέπουν την ύπαρξη του Θεού. Πιστεύουν μόνο στις ιστορίες και στην

ιστορία· αυτό είναι το αποτέλεσμα της επιστημονικής έρευνας και μελέτης τους πάνω στον υλικό κόσμο. Αν ερευνάς υλικά πράγματα, είτε πρόκειται για μικροβιολογία, αστρονομία ή γεωγραφία, δεν θα καταλήξεις ποτέ σε ένα αποτέλεσμα που να καθορίζει ότι ο Θεός υπάρχει ή ότι κυριαρχεί επί των πάντων. Οπότε, τι κάνει η επιστήμη για τον άνθρωπο; Δεν απομακρύνει τον άνθρωπο από τον Θεό; Δεν κάνει τους ανθρώπους να υποβάλλουν τον Θεό σε έρευνες; Δεν κάνει τους ανθρώπους να αμφιβάλλουν ακόμα περισσότερο για την ύπαρξη και την κυριαρχία του Θεού, κι έτσι να αρνηθούν και να προδώσουν τον Θεό; Αυτή είναι η συνέπεια. Επομένως, όταν ο Σατανάς χρησιμοποιεί την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο, ποιον στόχο προσπαθεί να επιτύχει ο Σατανάς; Θέλει να χρησιμοποιεί επιστημονικά συμπεράσματα για να εξαπατά τους ανθρώπους και να τους κάνει απαθείς, καθώς και να χρησιμοποιεί αμφίσημες απαντήσεις για να κρατά σφιχτά τις καρδιές των ανθρώπων ώστε να μην ερευνούν ούτε να πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού. Γι' αυτό λέω ότι η επιστήμη είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους.

γ. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την παραδοσιακή κουλτούρα για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν πολλά πράγματα που θεωρούνται μέρος της παραδοσιακής κουλτούρας; (Υπάρχουν.) Τι σημαίνει αυτή η «παραδοσιακή κουλτούρα»; Κάποιοι λένε ότι κληροδοτείται από τους προγόνους —αυτή είναι μια πτυχή. Από την αρχή, ο τρόπος ζωής, τα έθιμα, τα ρητά και οι κανόνες κληροδοτούνται μέσα σε οικογένειες, εθνοτικές ομάδες, ακόμα και σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή, και έχουν ενσταλαχτεί στις σκέψεις των ανθρώπων. Οι άνθρωποι τα θεωρούν αναπόσπαστο μέρος της ζωής τους και τα βλέπουν ως κανόνες, τηρώντας τα θαρρείς και είναι η ζωή η ίδια. Είναι αλήθεια ότι ποτέ δεν θέλουν να τα αλλάξουν ή να τα εγκαταλείψουν, επειδή τους τα έχουν κληροδοτήσει οι πρόγονοί τους. Υπάρχουν άλλες πτυχές της παραδοσιακής κουλτούρας που είναι ριζωμένες στους ανθρώπους μέχρι το μεδούλι, όπως τα πράγματα που έχουν κληροδοτηθεί από τον Κομφούκιο ή τον Μέγκιο, και τα όσα έχουν διδάξει στους ανθρώπους ο κινεζικός ταοϊσμός και ο κομφουκιανισμός. Έτσι δεν είναι; Ποια πράγματα περιλαμβάνει η παραδοσιακή κουλτούρα; Περιλαμβάνει τις γιορτές που γιορτάζουν οι άνθρωποι; Για παράδειγμα: η Γιορτή της Άνοιξης, η Γιορτή των Φαναριών, η Ημέρα του Καθαρισμού των Τάφων, η Γιορτή της Βάρκας του Δράκου, καθώς και η Γιορτή των Φαντασμάτων και η Γιορτή του Φθινοπώρου. Κάποιες οικογένειες γιορτάζουν ακόμα και τις ημέρες κατά τις οποίες οι ηλικιωμένοι φτάνουν σε μια ορισμένη ηλικία ή όταν τα παιδιά γίνονται ενός μηνός ή εκατό ημερών. Και ούτω καθεξής. Όλες αυτές είναι παραδοσιακές γιορτές. Αυτές τις γιορτές δεν τις διαπνέει η παραδοσιακή κουλτούρα; Ποιος είναι ο πυρήνας της παραδοσιακής κουλτούρας; Έχει οποιαδήποτε σχέση με τη λατρεία του Θεού; Έχει οποιαδήποτε σχέση με το να λέγεται στους ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια; Υπάρχουν γιορτές κατά τις οποίες οι άνθρωποι προσφέρουν θυσίες στον Θεό, πηγαίνουν στο θυσιαστήριο του Θεού και

δέχονται τις διδαχές Του; Υπάρχουν τέτοιου είδους γιορτές; (Όχι.) Τι κάνουν οι άνθρωποι σε όλες αυτές τις γιορτές; Στη σύγχρονη εποχή, θεωρούνται ως μια ευκαιρία για να φάνε, να πιούνε και να διασκεδάσουν. Ποια είναι η πηγή που διαπνέει την παραδοσιακή κουλτούρα; Από ποιον προέρχεται η παραδοσιακή κουλτούρα; Προέρχεται από τον Σατανά. Στο παρασκήνιο αυτών των παραδοσιακών εορτών, ο Σατανάς ενσταλάζει ορισμένα πράγματα στον άνθρωπο. Ποια είναι αυτά τα πράγματα; Η διασφάλιση ότι οι άνθρωποι θυμούνται τους προγόνους τους —είναι αυτό ένα από αυτά; Για παράδειγμα, κατά την Ημέρα Καθαρισμού των Τάφων, οι άνθρωποι περιποιούνται τους τάφους και προσφέρουν θυσίες στους προγόνους τους, ώστε να μην τους ξεχάσουν. Επίσης, ο Σατανάς φροντίζει οι άνθρωποι να θυμούνται να είναι πατριώτες, παράδειγμα του οποίου αποτελεί η Γιορτή της Βάρκας του Δράκου. Τι συμβαίνει κατά τη Γιορτή του Φθινοπώρου; (Οικογενειακές συγκεντρώσεις.) Ποιο είναι το υπόβαθρο των οικογενειακών συγκεντρώσεων; Ποιος είναι ο λόγος που γίνονται; Για συναισθηματική επικοινωνία και σύνδεση. Φυσικά, είτε πρόκειται για τον εορτασμό της παραμονής της Σεληνιακής Πρωτοχρονιάς ή τη Γιορτή των Φαναριών, υπάρχουν πολλοί τρόποι για να περιγραφούν οι λόγοι πίσω από αυτούς τους εορτασμούς. Όπως κι αν περιγράψει κανείς τους λόγους αυτούς, κάθε ένας αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο ο Σατανάς ενσταλάζει τη φιλοσοφία και τον τρόπο σκέψης του στους ανθρώπους, ώστε να απομακρυνθούν από τον Θεό και να μη γνωρίζουν ότι υπάρχει Θεός, να προσφέρουν θυσίες είτε στους προγόνους τους είτε στον Σατανά, ή να τρώνε, να πίνουν και να διασκεδάζουν για χάρη των σαρκικών επιθυμιών. Καθώς γιορτάζεται κάθε μία από αυτές τις γιορτές, οι σκέψεις και οι απόψεις του Σατανά εμφυτεύονται βαθιά μέσα στο μυαλό των ανθρώπων, χωρίς αυτοί να το γνωρίζουν. Όταν οι άνθρωποι φτάσουν στα σαράντα, στα πενήντα ή και σε ακόμη μεγαλύτερες ηλικίες, αυτές οι σκέψεις και οι απόψεις του Σατανά έχουν ήδη ριζώσει βαθιά μέσα στην καρδιά τους. Επιπλέον, οι άνθρωποι κάνουν ό,τι μπορούν για να μεταλαμπαδεύσουν αυτές τις ιδέες, είτε είναι σωστές είτε λανθασμένες, στην επόμενη γενιά, αδιακρίτως και χωρίς καμία επιφύλαξη. Έτσι δεν είναι; (Ναι.) Πώς διαφθείρουν τους ανθρώπους η παραδοσιακή κουλτούρα και αυτές οι γιορτές; Γνωρίζετε; (Οι άνθρωποι περιορίζονται και δεσμεύονται από τους κανόνες αυτών των παραδόσεων, σε σημείο που δεν έχουν καθόλου χρόνο ή ενέργεια για να αναζητήσουν τον Θεό.) Αυτή είναι μία πτυχή. Για παράδειγμα, όλοι γιορτάζουν τη Σεληνιακή Πρωτοχρονιά. Αν δεν τη γιόρταζες, δεν θα ένιωθες λυπημένος; Υπάρχουν τυχόν δεισιδαιμονίες που πιστεύεις μέσα σου; Ίσως να νιώθεις έτσι: «Δεν γιόρτασα την Πρωτοχρονιά, και εφόσον η ημέρα της Σεληνιακής Πρωτοχρονιάς ήταν κακή, δεν θα είναι επίσης κακή όλη η υπόλοιπη χρονιά»; Δεν θα ένιωθες νευρικός και κάπως φοβισμένος; Υπάρχουν, μάλιστα, ορισμένοι που δεν έχουν κάνει θυσίες στους προγόνους τους επί χρόνια, και ξαφνικά βλέπουν ένα όνειρο όπου κάποιος εκλιπών τους ζητάει χρήματα. Τι θα νιώσουν; «Πόσο λυπηρό που αυτό το άτομο που απεβίωσε χρειάζεται χρήματα για να ξοδέψει! Θα κάψω μερικά ψεύτικα χαρτονομίσματα γι' αυτόν. Δεν θα ήταν σωστό να μην το κάνω. Μπορεί να αντιμετωπίσουμε κάποιο πρόβλημα εμείς οι ζωντανοί —ποιος ξέρει

πότε θα μας βρει συμφορά;» Έχουν πάντοτε αυτό το μικρό σύννεφο φόβου και ανησυχίας στην καρδιά τους. Ποιος τους κάνει να ανησυχούν; Ο Σατανάς είναι η πηγή αυτής της ανησυχίας. Δεν είναι αυτός ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους; Χρησιμοποιεί διαφορετικά μέσα και προσχήματα για να σε ελέγξει, να σε απειλήσει και να σε δεσμεύσει, ώστε να πέσεις σε παραζάλη, να υποκύψεις και να του υποταχθείς. Έτσι διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο. Συχνά, όταν οι άνθρωποι είναι αδύναμοι ή όταν δεν έχουν πλήρη επίγνωση της κατάστασης, μπορεί άθελά τους να κάνουν κάτι μέσα στη σύγχυσή τους· δηλαδή, πέφτουν ακούσια στα χέρια του Σατανά και μπορεί να ενεργήσουν ασυναίσθητα, να κάνουν πράγματα χωρίς να έχουν επίγνωση των πράξεών τους. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο. Υπάρχουν, μάλιστα, αρκετοί που είναι απρόθυμοι να αποχωριστούν τη βαθιά ριζωμένη παραδοσιακή κουλτούρα, που απλώς δεν μπορούν να την εγκαταλείψουν. Ειδικά όταν είναι αδύναμοι και παθητικοί, θέλουν να γιορτάζουν αυτού του είδους τις γιορτές και θέλουν να συναντήσουν και να ικανοποιήσουν ξανά τον Σατανά, να φέρουν παρηγοριά στην καρδιά τους. Ποιο είναι το υπόβαθρο της παραδοσιακής κουλτούρας; Μήπως το μαύρο χέρι του Σατανά κινεί τα νήματα στο παρασκήνιο; Μήπως η μοχθηρή φύση του Σατανά χειραγωγεί και ελέγχει τα πράγματα; Μήπως ο Σατανάς τα έχει όλα αυτά υπό την κυριαρχία του; (Ναι.) Όταν οι άνθρωποι ζούνε μέσα σε μια παραδοσιακή κουλτούρα και γιορτάζουν αυτού του είδους τις παραδοσιακές γιορτές, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό είναι ένα περιβάλλον στο οποίο εξαπατούνται και διαφθείρονται από τον Σατανά και, επιπλέον, ότι είναι χαρούμενοι που εξαπατούνται και διαφθείρονται από τον Σατανά; (Ναι.) Αυτό είναι κάτι που όλοι σας αναγνωρίζετε, κάτι που ξέρετε.

δ. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη δεισιδαιμονία για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Σας είναι οικείος ο όρος «δεισιδαιμονία», σωστά; Η δεισιδαιμονία και η παραδοσιακή κουλτούρα έχουν κάποιες διασυνδέσεις, αλλά δεν θα μιλήσουμε γι' αυτές σήμερα. Αντ' αυτών, θα μιλήσω για τις μορφές δεισιδαιμονίας που απαντώνται πιο συχνά: τη μαντεία, τη μελλοντολογία, το θυμιάτισμα και τη λατρεία του Βούδα. Κάποιοι άνθρωποι ασκούν τη μαντεία, άλλοι λατρεύουν τον Βούδα και θυμιατίζουν, ενώ άλλοι πηγαίνουν σε κάποιον για να τους πει το μέλλον τους ή επισκέπτονται κάποιον για να «διαβάσει» τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και να τους πει έτσι το μέλλον τους. Πόσοι από εσάς έχετε πάει για να σας πουν το μέλλον σας ή να σας «διαβάσουν» το πρόσωπο; Πρόκειται για κάτι που ενδιαφέρει τους περισσότερους ανθρώπους, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Γιατί; Τι είδους όφελος αποκομίζουν οι άνθρωποι από τη μελλοντολογία και τη μαντεία; Τι είδους ικανοποίηση κερδίζουν; (Περίεργεια.) Είναι απλή περιέργεια; Όχι απαραίτητως, κατά τη γνώμη Μου. Ποιος είναι ο σκοπός της μαντείας και της μελλοντολογίας; Πού αποσκοπούν; Δεν αποσκοπούν στο να προβλέψουν το μέλλον; Κάποιοι άνθρωποι πηγαίνουν για να τους «διαβάσουν» το πρόσωπο ώστε να

προβλέψουν το μέλλον, άλλοι το κάνουν για να δουν αν θα έχουν καλή τύχη ή όχι. Κάποιοι το κάνουν για να δουν πώς θα είναι ο γάμος τους, ενώ άλλοι το κάνουν για να δουν ποια θα είναι η μοίρα τους το ερχόμενο έτος. Κάποιοι άνθρωποι πηγαίνουν για να τους «διαβάσουν» το πρόσωπο ώστε να δουν ποιες θα είναι οι προοπτικές τους, καθώς κι αυτές των υιών και των θυγατέρων τους, ενώ κάποιοι επιχειρηματίες το κάνουν για να δουν πόσα χρήματα θα βγάλουν, επιζητώντας την καθοδήγηση του ατόμου που «διαβάζει» πρόσωπα σχετικά με τις ενέργειες που θα πρέπει να κάνουν. Συνεπώς, γίνεται μόνο για να ικανοποιηθεί η περιέργεια; Όταν οι άνθρωποι πηγαίνουν για να τους «διαβάσουν» το πρόσωπο ή κάνουν τέτοιου είδους πράγματα, το κάνουν για το μελλοντικό προσωπικό τους όφελος· πιστεύουν ότι όλα αυτά συνδέονται στενά με τη μοίρα τους. Είναι οτιδήποτε από αυτά χρήσιμο; (Όχι.) Γιατί δεν είναι χρήσιμο; Δεν είναι καλό να αποκομίζει κανείς κάποια γνώση μέσω αυτών των πραγμάτων; Αυτές οι πρακτικές μπορεί να σας βοηθήσουν να γνωρίζετε πότε μπορεί να προκύψουν προβλήματα, και αν γνωρίζετε γι' αυτά τα προβλήματα προτού προκύψουν, δεν θα μπορούσατε να τα αποφύγετε; Αν σου πουν το μέλλον σου, ίσως να σου δείξει πώς να βρεις το σωστό μονοπάτι για να βγεις από τον λαβύρινθο, έτσι ώστε να μπορέσεις να έχεις καλοτυχία στη χρονιά που θα 'ρθει και να αποκτήσεις μεγάλη περιουσία μέσω της επιχειρηματικής σου δραστηριότητας. Οπότε, είναι χρήσιμο ή όχι; Το αν είναι χρήσιμο ή όχι δεν έχει καμία σχέση με εμάς, και η σημερινή συναναστροφή μας δεν θα περιλαμβάνει αυτό το ζήτημα. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη δεισδαιμονία για να διαφθείρει τον άνθρωπο; Όλοι οι άνθρωποι θέλουν να μάθουν τη μοίρα τους, οπότε ο Σατανάς εκμεταλλεύεται την περιέργειά τους για να τους δελεάσει. Οι άνθρωποι επιδίδονται στη μαντεία, τη μελλοντολογία και την ανάγνωση του προσώπου για να μάθουν τι θα τους συμβεί στο μέλλον και τι είδους δρόμο έχουν μπροστά τους. Στο τέλος, ωστόσο, σε ποιου τα χέρια βρίσκονται η μοίρα και οι προοπτικές τα οποία απασχολούν τόσο τους ανθρώπους; (Στα χέρια του Θεού.) Όλα αυτά τα πράγματα βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Όταν χρησιμοποιεί αυτές τις μεθόδους, τι θέλει ο Σατανάς να γνωρίζουν οι άνθρωποι; Ο Σατανάς θέλει με την ανάγνωση του προσώπου και τη μελλοντολογία να πει στους ανθρώπους ότι γνωρίζει τι τους μέλλει, και όχι μόνο γνωρίζει αυτά τα πράγματα, αλλά τα ελέγχει κιόλας. Ο Σατανάς θέλει να εκμεταλλευτεί αυτήν την ευκαιρία και να χρησιμοποιήσει αυτές τις μεθόδους για να ελέγχει τους ανθρώπους, ώστε οι άνθρωποι να του έχουν τυφλή πίστη και να υπακούν σε κάθε του λέξη. Για παράδειγμα, αν σου «διάβαζαν» το πρόσωπο, αν ο μελλοντολόγος έκλεινε τα μάτια του και σου έλεγε όλα όσα σου έχουν συμβεί κατά τις τελευταίες δεκαετίες με απόλυτη ακρίβεια, πώς θα ένιωθες μέσα σου; Θα ένιωθες αμέσως έτσι: «Τα πέτυχε όλα! Δεν έχω μιλήσει ποτέ σε κανέναν για το παρελθόν μου, πώς το γνώριζε; Θαυμάζω πραγματικά αυτόν τον μελλοντολόγο!» Για τον Σατανά, δεν είναι πανεύκολο να γνωρίζει το παρελθόν σου; Ο Θεός σε έχει οδηγήσει στο σήμερα, και καθ' όλο αυτό το διάστημα ο Σατανάς διέφθειρε τους ανθρώπους και σε ακολουθούσε. Το ότι πέρασαν δεκαετίες της ζωής σου δεν είναι τίποτα για τον Σατανά και δεν του είναι δύσκολο να γνωρίζει αυτά τα

πράγματα. Όταν μάθεις ότι όλα όσα λέει ο Σατανάς είναι ακριβή, δεν του παραδίνεις την καρδιά σου; Δεν βασίζεσαι σε αυτόν για να πάρει υπό τον έλεγχό του το μέλλον και τη μοίρα σου; Μέσα σε μια στιγμή, η καρδιά σου θα νιώσει κάποιον θαυμασμό ή σεβασμό γι' αυτόν και, σε ορισμένους ανθρώπους, η ψυχή τους ίσως ήδη αρπαχτεί από αυτόν εκείνη τη στιγμή. Και θα ρωτήσεις αμέσως τον μελλοντολόγο: «Τι να κάνω στη συνέχεια; Τι να αποφύγω το ερχόμενο έτος; Ποια πράγματα δεν πρέπει να κάνω;» Και στη συνέχεια, θα πει το εξής: «Δεν πρέπει να πηγαίνεις στο τάδε μέρος, δεν πρέπει να κάνεις το τάδε, δεν πρέπει να φοράς ρούχα σε τάδε χρώμα, πρέπει να πηγαίνεις λιγότερο σε ορισμένα μέρη, πρέπει να κάνεις περισσότερο ορισμένα πράγματα...» Δεν θα ενστερνιζόσουν αμέσως τα όσα έλεγε; Θα απομνημόνευες τα λόγια του πιο γρήγορα από τον λόγο του Θεού. Γιατί θα τα απομνημόνευες τόσο γρήγορα; Επειδή θα ήθελες να βασιστείς στον Σατανά για καλή τύχη. Τότε δεν είναι που κυριεύει την καρδιά σου; Βλέποντας τις προβλέψεις του να επαληθεύονται τη μία μετά την άλλη, δεν θα ήθελες να επιστρέψεις αμέσως σε αυτόν για να μάθεις τι θα σου φέρει το ερχόμενο έτος; (Ναι.) Θα έκανες οτιδήποτε σου έλεγε ο Σατανάς να κάνεις και θα απέφευγες οτιδήποτε σου έλεγε να αποφύγεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν υπακούς σε όλα όσα λέει; Πολύ σύντομα θα πέσεις στην αγκαλιά του, θα εξαπατηθείς και θα περιέλθεις υπό τον έλεγχό του. Αυτό συμβαίνει επειδή πιστεύεις ότι αυτά που λέει είναι η αλήθεια και επειδή πιστεύεις ότι γνωρίζει το παρελθόν σου, το παρόν σου και τι θα σου φέρει το μέλλον. Αυτή είναι η μέθοδος που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να ελέγχει τους ανθρώπους. Στην πραγματικότητα, όμως, ποιος έχει αληθινά τον έλεγχο; Ο ίδιος ο Θεός έχει τον έλεγχο. Όχι ο Σατανάς. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί απλώς τα έξυπνα τεχνάσματά του σε αυτήν την περίπτωση για να ξεγελάσει τους αδαείς, να ξεγελάσει εκείνους που βλέπουν μόνο τον υλικό κόσμο, ώστε να τον πιστεύουν και να βασίζονται σε αυτόν. Στη συνέχεια, πέφτουν στα χέρια του Σατανά και υπακούν σε κάθε του λέξη. Όμως, ο Σατανάς χαλαρώνει ποτέ τη λαβή του όταν οι άνθρωποι θέλουν να πιστεύουν και να ακολουθούν τον Θεό; Δεν το κάνει. Σε αυτήν την περίπτωση, πέφτουν πράγματι οι άνθρωποι στα χέρια του Σατανά; (Ναι.) Μπορούμε να πούμε ότι η συμπεριφορά του Σατανά είναι εν προκειμένω ξεδιάντροπη; (Ναι.) Γιατί μπορούμε να το πούμε αυτό; Επειδή αυτές είναι δόλιες και απατηλές τακτικές. Ο Σατανάς είναι ξεδιάντροπος και παραπλανά τους ανθρώπους ώστε να σκέφτονται ότι αυτός ελέγχει οτιδήποτε τους αφορά και ότι ελέγχει την ίδια τους τη μοίρα. Αυτό κάνει τους αδαείς να τον υπακούν απολύτως. Ξεγελιούνται με λίγα μόνο λόγια. Μέσα στη σύγχυσή τους, οι άνθρωποι υποκλίνονται ενώπιόν του. Άρα, τι είδους μεθόδους χρησιμοποιεί ο Σατανάς, τι λέει για να σε κάνει να πιστεύεις σε αυτόν; Για παράδειγμα, μπορεί να μην έχεις πει στον Σατανά πόσα άτομα υπάρχουν στην οικογένειά σου, αλλά αυτός ίσως και πάλι να μπορεί να σου πει πόσα άτομα υπάρχουν, καθώς και την ηλικία των γονιών και των παιδιών σου. Παρόλο που μπορεί να ήσουν καχύποπτος και να αμφέβαλλες για τον Σατανά πριν από αυτό, αφότου τον άκουγες να λέει τέτοια πράγματα, δεν θα ένιωθες ότι είναι κάπως πιο πιστευτός; Ο Σατανάς μπορεί τότε να πει πόσο δυσκολεύεσαι στη δουλειά σου τώρα τελευταία, πως οι προϊστάμενοί

σου δεν σου δίνουν την αναγνώριση που σου αξίζει και είναι πάντοτε εναντίον σου, και ούτω καθεξής. Όταν το άκουγες αυτό, θα σκεφτόσουν: «Έτσι ακριβώς είναι! Τα πράγματα δεν κυλάνε ομαλά στη δουλειά». Οπότε, θα πίστευες λίγο περισσότερο στον Σατανά. Στη συνέχεια, θα έλεγε κάτι άλλο για να σε εξαπατήσει, κάνοντάς σε να τον πιστέψεις ακόμα περισσότερο. Σιγά-σιγά, θα ανακάλυπτες ότι είσαι πλέον ανίκανος να του αντισταθείς ή να παραμείνεις καχύποπτος απέναντί του. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί απλώς μερικά τετριμμένα τεχνάσματα, ακόμα και ασήμαντα κολπάκια, κι έτσι σε μπερδεύει. Καθώς μπερδεύεσαι, θα είσαι ανίκανος να προσδιορίσεις πού πατάς και πού βρίσκεσαι, θα είσαι στα χαμένα όσον αφορά το τι να κάνεις και θα αρχίσεις να ακολουθείς αυτά που λέει ο Σατανάς. Αυτή είναι η «πανέξυπνη» μέθοδος που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο, η οποία σε κάνει να πέσεις ασυναίσθητα στην παγίδα του και να πέσεις θύμα της αποπλάνησής του. Ο Σατανάς σου λέει μερικά πράγματα τα οποία οι άνθρωποι φαντάζονται ότι είναι καλά, και μετά σου λέει τι να κάνεις και τι να αποφύγεις. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον ξεγελιέσαι ασυναίσθητα. Από τη στιγμή που θα εξαπατηθείς, τα πράγματα θα είναι δύσκολα για σένα. Θα σκέφτεσαι συνεχώς τα λόγια του Σατανά και τι σου είπε να κάνεις, και ασυναίσθητα θα σε κυριεύσει. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή οι άνθρωποι δεν κατέχουν την αλήθεια, οπότε είναι ανίκανοι να μείνουν ακλόνητοι και να αντισταθούν στην αποπλάνηση και τον πειρασμό του Σατανά. Όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με τη μοχθηρία και τη δολιότητα, την υπολότητα και την κακία του Σατανά, οι άνθρωποι είναι πολύ αδαείς, ανώριμοι και αδύναμοι, έτσι δεν είναι; Αυτός δεν είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους διαφθείρει ο Σατανάς τους ανθρώπους; (Ναι.) Λίγο-λίγο, ο άνθρωπος εξαπατάται και ξεγελιέται ασυναίσθητα από τις διάφορες μεθόδους του Σατανά, καθώς του λείπει η ικανότητα να ξεχωρίσει το θετικό από το αρνητικό. Του λείπει εκείνο το ανάστημα και η ικανότητα να θριαμβεύσει επί του Σατανά.

ε. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τις κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Πότε ξεκίνησαν οι κοινωνικές τάσεις; Στις μέρες μας δημιουργήθηκαν; Θα μπορούσε κανείς να πει ότι οι κοινωνικές τάσεις εμφανίστηκαν όταν ο Σατανάς άρχισε να διαφθείρει τους ανθρώπους. Τι περιλαμβάνουν οι κοινωνικές τάσεις; (Στυλ ντυσίματος και μακιγιάζ.) Αυτά είναι πράγματα με τα οποία έρχονται συχνά σε επαφή οι άνθρωποι. Τα στυλ ντυσίματος, η μόδα και οι τάσεις —αυτά τα πράγματα αποτελούν μια μικρή πτυχή. Υπάρχει κάτι άλλο; Περιλαμβάνονται, επίσης, οι δημοφιλείς φράσεις που λένε συχνά οι άνθρωποι; Περιλαμβάνονται οι τρόποι ζωής που επιθυμούν οι άνθρωποι; Περιλαμβάνονται οι αστέρες της μουσικής, οι διασημότητες, τα περιοδικά και τα μυθιστορήματα που αρέσουν στους ανθρώπους; (Ναι.) Κατά τη γνώμη σας, ποιες πτυχές αυτών των τάσεων μπορούν να διαφθείρουν τον άνθρωπο; Ποιες από τις κοινωνικές τάσεις είναι πιο ελκυστικές για εσάς; Κάποιοι λένε: «Έχουμε φτάσει σε μια ορισμένη ηλικία, είμαστε στα πενήντα, τα εξήντα, τα εβδομήντα ή τα ογδόντα μας, και δεν

μπορούμε να εναρμονιστούμε πλέον με αυτές τις τάσεις και δεν προσελκύουν πραγματικά την προσοχή μας». Είναι σωστό αυτό; Άλλοι λένε: «Δεν ακολουθούμε τις διασημότητες, αυτό είναι κάτι που κάνουν οι εικοσάρηδες. Δεν φοράμε επίσης μοδάτα ρούχα, αυτό είναι κάτι που κάνουν οι άνθρωποι που νοιάζονται για την εικόνα τους». Οπότε, τι από αυτά μπορεί να σας διαφθείρει; (Τα δημοφιλή ρητά.) Μπορούν αυτά τα ρητά να διαφθείρουν τους ανθρώπους; Θα παραθέσω ένα παράδειγμα και μπορείτε να δείτε αν διαφθείρει ή όχι τους ανθρώπους: «Το χρήμα κινεί τον κόσμο»· είναι αυτή μια τάση; Σε σχέση με τη μόδα και τις γκουρμέ τάσεις που αναφέρατε, δεν πρόκειται για κάτι πολύ χειρότερο; Το ρητό «Το χρήμα κινεί τον κόσμο» είναι μια φιλοσοφία του Σατανά. Επικρατεί σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, σε κάθε ανθρώπινη κοινωνία· θα μπορούσατε να πείτε ότι είναι μια τάση. Κι αυτό επειδή έχει ενσταλαχτεί στην καρδιά του καθενός, ο οποίος στην αρχή δεν αποδεχόταν αυτό το ρητό, όμως στη συνέχεια το αποδέχτηκε σιωπηρά όταν ήρθε σε επαφή με την πραγματική ζωή, και άρχισε να πιστεύει πως τα λόγια αυτά ήταν, στην πραγματικότητα, αληθινά. Δεν πρόκειται για μια διαδικασία με την οποία διαφθείρει ο Σατανάς τους ανθρώπους; Ίσως οι άνθρωποι να μην κατανοούν αυτό το ρητό στον ίδιο βαθμό, αλλά ο καθένας έχει έναν διαφορετικό βαθμό ερμηνείας και αναγνώρισής του, με βάση τα όσα έχουν συμβεί γύρω του και τις προσωπικές εμπειρίες του. Δεν ισχύει αυτό; Ανεξαρτήτως του πόση εμπειρία έχει κάποιος από αυτό το ρητό, ποια είναι η αρνητική επίδραση που μπορεί να έχει στην καρδιά κάποιου; Κάτι αποκαλύπτεται μέσα από τη διάθεση των ανθρώπων αυτού του κόσμου, συμπεριλαμβανομένου καθενός από εσάς. Τι ακριβώς; Η λατρεία του χρήματος. Είναι δύσκολο να αφαιρεθεί αυτό από την καρδιά κάποιου; Είναι πολύ δύσκολο! Φαίνεται ότι η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά είναι όντως βαθιά! Ο Σατανάς χρησιμοποιεί το χρήμα για να φέρει σε πειρασμό τους ανθρώπους, και τους διαφθείρει ώστε να λατρεύουν το χρήμα και να προσκυνούν τα υλικά αγαθά. Και πώς εκδηλώνεται στους ανθρώπους αυτή η λατρεία για το χρήμα; Νιώθετε ότι δεν θα μπορούσατε να επιβιώσετε σε αυτόν τον κόσμο χωρίς καθόλου χρήματα, ότι έστω και μία ημέρα χωρίς χρήματα θα ήταν αδύνατη; Το κύρος των ανθρώπων βασίζεται στο πόσα χρήματα έχουν, καθώς και ο σεβασμός που εμπνέουν. Οι φτωχοί σκύβουν από ντροπή, ενώ οι πλούσιοι απολαμβάνουν μεγάλο κύρος. Στέκονται με το κεφάλι ψηλά και περήφανα, μιλάνε δυνατά και ζουν αλαζονικά. Τι αποφέρουν στους ανθρώπους αυτό το ρητό και αυτή η τάση; Δεν ισχύει ότι πολλοί άνθρωποι κάνουν την οποιαδήποτε θυσία στο κυνήγι του χρήματος; Δεν χάνουν πολλοί άνθρωποι την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητά τους στο κυνήγι περισσότερου χρήματος; Δεν χάνουν πολλοί άνθρωποι την ευκαιρία να εκτελέσουν το καθήκον τους και να ακολουθήσουν τον Θεό για χάρη του χρήματος; Το να χάσουν την ευκαιρία να αποκτήσουν την αλήθεια και να σωθούν δεν συνιστά τη μεγαλύτερη απώλεια για τους ανθρώπους; Δεν αποτελεί καταχθόνιο σχέδιο του Σατανά να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο και αυτό το ρητό για να διαφθείρει τον άνθρωπο σε αυτόν τον βαθμό; Δεν πρόκειται για ένα κακόβουλο τέχνασμα; Καθώς πηγαίνεις από το να απορρίπτεις αυτό το δημοφιλές ρητό, στο να το αποδέχεσαι τελικά ως αλήθεια, η

καρδιά σου πέφτει εντελώς στα χέρια του Σατανά και, συνεπώς, αρχίζεις ακούσια να ζεις σύμφωνα με αυτό το ρητό. Σε ποιον βαθμό σε έχει επηρεάσει αυτό το ρητό; Μπορεί να γνωρίζεις την αληθινή οδό και μπορεί να γνωρίζεις την αλήθεια, αλλά είσαι αδύναμος να την επιδιώξεις. Μπορεί να γνωρίζεις ξεκάθαρα ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, αλλά είσαι απρόθυμος να πληρώσεις το τίμημα ή να υποφέρεις προκειμένου να αποκτήσεις την αλήθεια. Αντιθέτως, θα προτιμούσες να θυσιάσεις το μέλλον και τη μοίρα σου για να αντισταθείς στον Θεό μέχρι τέλους. Ασχέτως του τι λέει ο Θεός, ασχέτως του τι κάνει ο Θεός, ασχέτως του αν καταλαβαίνεις πόσο βαθιά και μεγάλη είναι η αγάπη του Θεού για σένα, εσύ θα επέμενες πεισματικά να γίνει το δικό σου και να πληρώσεις το τίμημα για αυτό το ρητό. Με άλλα λόγια, αυτό το ρητό έχει ήδη ξεγελάσει και ελέγξει τις σκέψεις σου, έχει ήδη κυριεύσει τη συμπεριφορά σου, και θα προτιμούσες να το αφήσεις να κατευθύνει τη μοίρα σου παρά να εγκαταλείψεις την επιδίωξη του πλούτου. Όταν οι άνθρωποι ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν ελέγχονται και χειραγωγούνται από τα λόγια του Σατανά, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν εξαπατηθεί και διαφθαρεί από τον Σατανά; Η φιλοσοφία και η νοοτροπία του Σατανά, καθώς και η διάθεση του Σατανά, δεν έχουν ριζώσει στην καρδιά σου; Όταν επιδιώκεις στα τυφλά τον πλούτο, και εγκαταλείπεις την επιδίωξη της αλήθειας, δεν έχει επιτύχει ο Σατανάς τον στόχο του να σε ξεγελάσει; Έτσι ακριβώς είναι. Άρα, μπορείς να καταλάβεις τότε σε ξεγελά και σε διαφθείρει ο Σατανάς; Δεν μπορείς. Αν δεν μπορείς να δεις τον Σατανά που στέκεται ακριβώς μπροστά σου, ή να αντιληφθείς ότι ο Σατανάς κρύβεται κι ενεργεί στις σκιές, θα ήσουν σε θέση να δεις τη δολιότητα του Σατανά; Θα ήξερες πώς διαφθείρει ο Σατανάς την ανθρωπότητα; Ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο ανά πάσα στιγμή και σε όλους τους τόπους. Ο Σατανάς καθιστά αδύνατον για τον άνθρωπο να αμυνθεί απέναντι σε αυτήν τη διαφθορά και τον καθιστά ανήμπορο απέναντί της. Ο Σατανάς σε κάνει να αποδεχθείς τις σκέψεις του, τις απόψεις του και τα μοχθηρά πράγματα που προέρχονται από αυτόν, σε περιστάσεις όπου έχεις άγνοια και δεν αναγνωρίζεις καθόλου αυτό που σου συμβαίνει. Οι άνθρωποι αποδέχονται αυτά τα πράγματα και δεν εξαιρούν κανένα από αυτά. Εκτιμούν και διαφυλάττουν αυτά τα πράγματα σαν θησαυρό, τα αφήνουν να τους χειραγωγούν και να παίζουν μαζί τους· έτσι ακριβώς ζουν οι άνθρωποι υπό την εξουσία του Σατανά και υπακούν υποσυνείδητα τον Σατανά, και γίνεται ολοένα και πιο βαθιά η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά.

Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αυτές τις διάφορες μεθόδους για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Οι άνθρωποι διαθέτουν γνώση και κατανόηση κάποιων επιστημονικών αρχών, ζουν υπό την επιρροή της παραδοσιακής κουλτούρας, και κάθε άνθρωπος κληρονομεί και κληροδοτεί την παραδοσιακή κουλτούρα. Ο άνθρωπος είναι δεσμευμένος να συνεχίζει την παραδοσιακή κουλτούρα που του έχει δοθεί από τον Σατανά, και ο άνθρωπος συμμορφώνεται, επίσης, με τις κοινωνικές τάσεις που παρέχει ο Σατανάς στην ανθρωπότητα. Ο άνθρωπος είναι αδιαχώριστος από τον Σατανά, συμμορφώνεται πάντοτε με όλα όσα κάνει ο Σατανάς και αποδέχεται τη μοχθηρία, τον δόλο, την κακεντρέχεια και την αλαζονεία του. Από τότε που ο άνθρωπος άρχισε να

κατέχει αυτές τις διαθέσεις του Σατανά, είναι χαρούμενος ή θλιμμένος που είναι μέλος αυτής της διεφθαρμένης ανθρωπότητας; (Είναι θλιμμένος.) Γιατί το λέτε αυτό; (Επειδή ο άνθρωπος είναι δέσμιος αυτών των διεφθαρμένων πραγμάτων και ελέγχεται από αυτά, ζει μέσα στην αμαρτία και είναι παγιδευμένος σε έναν επίπονο αγώνα.) Κάποιοι άνθρωποι φορούν γυαλιά και δίνουν την εντύπωση του διανοούμενου· μπορεί να μιλούν με ιδιαίτερη ευπρέπεια, με ευφράδεια και λογική, και επειδή έχουν περάσει πολλά, μπορεί να είναι πολύ πεπειραμένοι και εκλεπτυσμένοι. Μπορεί να έχουν την ικανότητα να μιλούν διεξοδικά για μικρά και μεγάλα ζητήματα· μπορεί, επίσης, να είναι σε θέση να αποτιμούν την αυθεντικότητα και τη λογική των πραγμάτων. Ορισμένοι μπορεί να εξετάσουν τη συμπεριφορά και την εμφάνιση αυτών των ανθρώπων, καθώς και τον χαρακτήρα τους, την ανθρώπινη φύση τους, τη διαγωγή τους και ούτω καθεξής, και να μη βρουν κανένα ελάττωμα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα ικανοί να προσαρμόζονται στις τρέχουσες κοινωνικές τάσεις. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να είναι πιο μεγάλοι σε ηλικία, δεν μένουν ποτέ πίσω από τις τάσεις της εποχής και δεν είναι ποτέ πολύ μεγάλοι για να μάθουν. Εκ πρώτης όψεως, κανείς δεν μπορεί να βρει κάποιο ελάττωμα σε αυτούς τους ανθρώπους, ωστόσο έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά ολότελα και απολύτως μέχρι την εσωτερική ουσία τους. Παρόλο που εξωτερικά αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν κάποιο εμφανές ελάττωμα, παρόλο που εκ πρώτης όψεως είναι ευγενικοί, εκλεπτυσμένοι, έχουν γνώσεις, μια ορισμένη ηθική, καθώς και ακεραιότητα, και παρόλο που, όσον αφορά τη γνώση, δεν υστερούν σε καμία περίπτωση έναντι των νέων, μολαταύτα, όσον αφορά τη φύση και την ουσία τους, αυτοί οι άνθρωποι είναι πλήρεις και ζωντανά πρότυπα του Σατανά· είναι φτυστοί ο Σατανάς. Αυτός είναι ο «καρπός» της διαφθοράς του ανθρώπου από τον Σατανά. Αυτά που είπα μπορεί να σας πληγώνουν, αλλά είναι όλα αληθινά. Η γνώση που μελετά ο άνθρωπος, η επιστήμη που κατανοεί και τα μέσα που επιλέγει και βάσει των οποίων εναρμονίζεται με τις κοινωνικές τάσεις είναι όλα τους ανεξαιρέτως εργαλεία που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Αυτό είναι απολύτως αληθές. Συνεπώς, ο άνθρωπος ζει με μία διάθεση που είναι ολότελα διεφθαρμένη από τον Σατανά και δεν έχει κανέναν τρόπο να γνωρίζει τι είναι η αγιοσύνη του Θεού ή η ουσία Του. Αυτό συμβαίνει επειδή εκ πρώτης όψεως κανένας δεν μπορεί να βρει κάποιο ελάττωμα στους τρόπους με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους· δεν μπορεί να καταλάβει κανείς από τη συμπεριφορά κάποιου αν υπάρχει κάτι το απρεπές. Όλοι κοιτάνε κανονικά τη δουλειά τους και διάγουν κανονικές ζωές, διαβάζουν βιβλία και εφημερίδες κανονικά, μελετούν και μιλούν κανονικά. Ορισμένοι άνθρωποι έχουν μάθει κάτι περί ηθικής και είναι καλοί στα λόγια, έχουν κατανόηση, είναι φιλικοί, εξυπηρετικοί και φιλόανθρωποι, δεν φιλονικούν με τους ανθρώπους για ασήμαντα ζητήματα και δεν τους εκμεταλλεύονται. Ωστόσο, η διεφθαρμένη σατανική διάθεσή τους είναι βαθιά ριζωμένη μέσα τους και αυτή η ουσία δεν μπορεί να αλλάξει με βάση μια εξωτερική προσπάθεια. Εξαιτίας αυτής της ουσίας, ο άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει την αγιοσύνη του Θεού και, παρότι η ουσία της αγιοσύνης του Θεού φανερώνεται στον άνθρωπο, εκείνος δεν την παίρνει στα

σοβαρά. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο Σατανάς, χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα, έχει ήδη κυριεύσει πλήρως τα αισθήματα, τις ιδέες, τις απόψεις και τις σκέψεις του ανθρώπου. Αυτή η κυρίευση και η διαφθορά δεν είναι προσωρινές ή περιστασιακές, αλλά παρούσες πάντα και παντού. Έτσι, πάρα πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό για τρία ή τέσσερα χρόνια, ή ακόμα και για πέντε ή έξι χρόνια, εξακολουθούν να θεωρούν θησαυρό αυτές τις κακές σκέψεις και απόψεις, την κακή λογική και τις κακές φιλοσοφίες που τους έχει ενσταλάξει ο Σατανάς, και αδυνατούν να τις εγκαταλείψουν. Επειδή ο άνθρωπος έχει αποδεχθεί τα μοχθηρά, αλαζονικά και κακόβουλα στοιχεία που πηγάζουν από τη φύση του Σατανά, αναπόφευκτα στις διαπροσωπικές σχέσεις του ανθρώπου υπάρχουν συχνά διαμάχες, αντιπαραθέσεις και ασυμβατότητα, τα οποία προκύπτουν λόγω της αλαζονικής φύσης του Σατανά. Αν ο Σατανάς είχε δώσει θετικά πράγματα στην ανθρωπότητα —για παράδειγμα, αν ο κομφουκιανισμός και ο ταοϊσμός της παραδοσιακής κουλτούρας που έχουν αποδεχτεί οι άνθρωποι ήταν θετικά πράγματα— παρόμοιοι τύποι ανθρώπων θα έπρεπε να μπορούν να τα πηγαίνουν καλά μεταξύ τους αφοτό αποδέχονταν αυτά τα πράγματα. Γιατί, λοιπόν, υπάρχει τόσο μεγάλο χάσμα ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν αποδεχθεί τα ίδια πράγματα; Γιατί συμβαίνει αυτό; Αυτό συμβαίνει επειδή αυτά τα πράγματα προέρχονται από τον Σατανά και ο Σατανάς δημιουργεί διχόνοια μεταξύ των ανθρώπων. Τα πράγματα που προέρχονται από τον Σατανά, ασχέτως πόσο αξιοπρεπή ή σπουδαία φαίνονται εκ πρώτης όψεως, αποφέρουν στον άνθρωπο και φέρουν στη ζωή του ανθρώπου μόνο αλαζονεία και τίποτα περισσότερο από τον δόλο της μοχθηρής φύσης του Σατανά. Δεν είναι έτσι; Κάποιος που μπορεί να μεταμφιεστεί, που κατέχει έναν πλούτο γνώσεων ή έχει καλή ανατροφή, και πάλι θα δυσκολευόταν να κρύψει τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του. Με άλλα λόγια, με όσους τρόπους κι αν μεταμφιέζεται αυτός ο άνθρωπος, είτε εσύ τον βλέπεις ως άγιο, είτε πιστεύεις ότι είναι τέλειος, είτε ότι είναι ένας άγγελος, όσο αγνό κι αν τον θεωρείς, πώς είναι η αληθινή ζωή του στο παρασκήνιο; Ποια ουσία θα έβλεπες με την αποκάλυψη της διάθεσής του; Αναμφιβόλως θα έβλεπες τη μοχθηρή φύση του Σατανά. Είναι παραδεκτό να το πούμε αυτό; (Ναι.) Ας πάρουμε για παράδειγμα κάποιο κοντινό σας πρόσωπο, κάποιον που εσύ θεωρείς καλό άνθρωπο και ίσως κάποιον που έχεις ειδωλοποιήσει. Με το υφιστάμενο ανάστημά σου, ποια είναι η γνώμη σου γι' αυτόν; Πρώτον, αξιολογείς αν αυτού του είδους ο άνθρωπος έχει ανθρώπινη φύση, αν είναι έντιμος, αν έχει ειλικρινή αγάπη για τους ανθρώπους, αν τα λόγια και οι πράξεις του ωφελούν και βοηθούν τους άλλους. (Δεν ισχύει κάτι από αυτά.) Τι είναι η υποτιθέμενη ευγένεια, αγάπη ή καλοσύνη που αποκαλύπτουν αυτοί οι άνθρωποι; Είναι όλα ψεύτικα, είναι όλα ένα προσωπίο. Πίσω από αυτό το προσωπίο βρίσκεται ένας απώτερος μοχθηρός σκοπός: να γίνει εκείνο το άτομο αντικείμενο λατρείας και ειδωλοποίησης. Το βλέπετε αυτό ξεκάθαρα; (Ναι.)

Τι επιφέρουν στην ανθρωπότητα οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τους ανθρώπους; Επιφέρουν τίποτα θετικό; Πρώτον, μπορεί ο άνθρωπος να ξεχωρίσει το καλό από το κακό; Σε αυτόν τον κόσμο, είτε πρόκειται για κάποιον διάσημο

ή σπουδαίο άνθρωπο, είτε για κάποιο περιοδικό ή άλλο έντυπο, θα έλεγες ότι είναι ακριβή τα πρότυπα που χρησιμοποιούν για να κρίνουν αν κάτι είναι καλό ή κακό και σωστό ή λανθασμένο; Είναι δίκαιες οι αποτιμήσεις τους για τα γεγονότα και τους ανθρώπους; Εμπεριέχουν αλήθεια; Αυτός ο κόσμος, αυτή η ανθρωπότητα, αποτιμούν τα θετικά και τα αρνητικά πράγματα με βάση το πρότυπο της αλήθειας; (Όχι.) Γιατί δεν έχουν αυτήν την ικανότητα οι άνθρωποι; Οι άνθρωποι έχουν μελετήσει τόσο πολλή γνώση και γνωρίζουν τόσο πολλά για την επιστήμη, επομένως διαθέτουν σπουδαίες ικανότητες, έτσι δεν είναι; Γιατί, λοιπόν, είναι ανίκανοι να ξεχωρίσουν τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα; Γιατί συμβαίνει αυτό; (Επειδή οι άνθρωποι δεν έχουν την αλήθεια· η επιστήμη και η γνώση δεν είναι αλήθεια.) Όλα όσα προσδίδει ο Σατανάς στην ανθρωπότητα είναι μοχθηρά, διεφθαρμένα και υστερούν σε αλήθεια, ζωή και οδό. Με τη μοχθηρία και τη διαφθορά που προσδίδει ο Σατανάς στους ανθρώπους, μπορείς να πεις ότι ο Σατανάς έχει αγάπη; Μπορείς να πεις ότι ο άνθρωπος έχει αγάπη; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Κάνεις λάθος. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι ανά τον κόσμο που βοηθούν τους φτωχούς ή τους άστεγους. Αυτοί δεν είναι καλοί άνθρωποι; Υπάρχουν, επίσης, φιλανθρωπικές οργανώσεις που κάνουν καλό έργο. Δεν είναι καλό το έργο που κάνουν;» Τι θα απαντούσες σε αυτό; Ο Σατανάς χρησιμοποιεί πολλές διαφορετικές μεθόδους και θεωρίες για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Αυτή η διαφθορά του ανθρώπου αποτελεί μια αφηρημένη έννοια; Όχι, δεν είναι αφηρημένη. Ο Σατανάς κάνει, επίσης, κάποια πρακτικά πράγματα και προάγει μια άποψη ή μια θεωρία σε αυτόν τον κόσμο και στην κοινωνία. Σε κάθε δυναστεία και σε κάθε εποχή, προάγει μια θεωρία και ενσταλάζει σκέψεις στο μυαλό των ανθρώπων. Αυτές οι σκέψεις και οι θεωρίες ριζώνουν σταδιακά στην καρδιά των ανθρώπων, κι έπειτα οι άνθρωποι αρχίζουν να ζουν σύμφωνα με αυτές. Μόλις αρχίσουν να ζουν σύμφωνα με αυτά τα πράγματα, δεν γίνονται ασυναίσθητα ο Σατανάς; Οι άνθρωποι δεν γίνονται τότε ένα με τον Σατανά; Όταν οι άνθρωποι έχουν γίνει ένα με τον Σατανά, ποια είναι η στάση τους απέναντι στον Θεό στο τέλος; Δεν είναι η ίδια στάση που έχει ο Σατανάς απέναντι στον Θεό; Κανένας δεν τολμά να το παραδεχτεί αυτό, έτσι; Μα πόσο φρικιαστικό! Γιατί λέω ότι η φύση του Σατανά είναι μοχθηρή; Δεν το λέω αναιτιολόγητα· απεναντίας, η φύση του Σατανά καθορίζεται και αναλύεται με βάση τα όσα έχει κάνει και τα όσα έχει αποκαλύψει. Αν έλεγα απλώς ότι ο Σατανάς ήταν μοχθηρός, τι θα σκεφτόσασταν; Θα σκεφτόσασταν: «Προφανώς είναι μοχθηρός ο Σατανάς». Οπότε, σε ρωτάω: «Ποιες πτυχές του Σατανά είναι μοχθηρές;» Αν πεις: «Η αντίσταση του Σατανά απέναντι στον Θεό είναι μοχθηρή», θα εξακολουθούσες να μη μιλάς ξεκάθαρα. Τώρα που έχω μιλήσει για τα συγκεκριμένα στοιχεία κατ' αυτόν τον τρόπο, κατανοείτε το συγκεκριμένο περιεχόμενο της ουσίας της μοχθηρίας του Σατανά; (Ναι.) Αν μπορείτε να δείτε ξεκάθαρα την κακή φύση του Σατανά, τότε θα δείτε και τις δικές σας καταστάσεις. Υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα σε αυτά τα δύο πράγματα; Σας είναι αυτό χρήσιμο ή όχι; (Είναι.) Όταν σας συναναστρέφομαι πάνω στην ουσία της αγιοσύνης του Θεού, είναι απαραίτητο να αναφερθώ στη μοχθηρή ουσία του Σατανά; Ποια είναι η γνώμη σας πάνω σε αυτό; (Ναι,

είναι απαραίτητο.) Γιατί; (Η μοχθηρία του Σατανά τονίζει την αγιοσύνη του Θεού.) Είναι όντως έτσι; Αυτό είναι εν μέρει σωστό, με την έννοια ότι αν δεν υπήρχε η μοχθηρία του Σατανά, οι άνθρωποι δεν θα γνώριζαν ότι ο Θεός είναι άγιος. Λέγεται, λοιπόν, ορθώς. Ωστόσο, αν ισχυριστείς ότι η αγιοσύνη του Θεού υφίσταται μόνο λόγω της αντίθεσής της με τη μοχθηρία του Σατανά, θα είναι σωστό; Αυτός ο διαλεκτικός τρόπος σκέψης είναι εσφαλμένος. Η αγιοσύνη του Θεού είναι η έμφυτη ουσία του Θεού. Ακόμη κι όταν ο Θεός την αποκαλύπτει μέσω των πράξεών Του, εξακολουθεί να αποτελεί μία φυσική έκφραση της ουσίας του Θεού και εξακολουθεί να αποτελεί την έμφυτη ουσία του Θεού. Αυτή υπήρχε ανέκαθεν και είναι έμφυτη και εγγενής στον ίδιο τον Θεό, παρόλο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να τη δει. Αυτό οφείλεται στο ότι ο άνθρωπος ζει μέσα στη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά και υπό την επιρροή του Σατανά, οπότε δεν γνωρίζει για την αγιοσύνη, πόσο μάλλον για το συγκεκριμένο περιεχόμενο της αγιοσύνης του Θεού. Άρα, είναι απαραίτητο να συναναστραφούμε πρώτα σχετικά με τη μοχθηρή ουσία του Σατανά; (Ναι, είναι.) Ορισμένοι μπορεί να εκφράσουν κάποιες αμφιβολίες: «Η συναναστροφή Σου αφορά τον ίδιο τον Θεό, οπότε γιατί μιλάς συνεχώς για το γεγονός ότι ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους και για το γεγονός ότι η φύση του Σατανά είναι μοχθηρή;» Τώρα, οι αμφιβολίες σας έχουν εξαφανιστεί, έτσι δεν είναι; Όταν οι άνθρωποι διακρίνουν τη μοχθηρία του Σατανά και έχουν έναν ακριβή ορισμό για τη μοχθηρία του, όταν μπορούν να δουν ξεκάθαρα το συγκεκριμένο περιεχόμενο και την εκδήλωση της μοχθηρίας, την πηγή και την ουσία της μοχθηρίας, τότε μόνο, μέσω συζήτησης περί της αγιοσύνης του Θεού, μπορούν να συνειδητοποιήσουν ή να αναγνωρίσουν ξεκάθαρα τι είναι η αγιοσύνη του Θεού, τι είναι η αγιοσύνη. Αν δεν μιλήσω για τη μοχθηρία του Σατανά, ορισμένοι θα πιστέψουν λανθασμένα ότι κάποια πράγματα που κάνουν οι άνθρωποι στην κοινωνία και στους ανθρώπους, ή κάποια πράγματα που υπάρχουν σε αυτόν τον κόσμο, μπορεί να σχετίζονται με την αγιοσύνη. Δεν είναι λανθασμένη αυτή η άποψη; (Ναι, είναι.)

Τώρα που σας έχω συναναστραφεί πάνω στην ουσία του Σατανά κατ' αυτόν τον τρόπο, τι είδους κατανόηση έχετε αποκομίσει σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού μέσα από τις εμπειρίες σας τα τελευταία χρόνια, μέσα από την ανάγνωση του λόγου του Θεού και τη βίωση του έργου Του; Εμπρός, μιλήστε γι' αυτό. Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις λόγια ευχάριστα στα αυτιά· μίλα απλώς βάσει των εμπειριών σου. Η αγιοσύνη του Θεού αποτελείται αποκλειστικά από την αγάπη Του; Αυτό που περιγράφουμε ως αγιοσύνη είναι απλώς η αγάπη του Θεού; Αυτό θα ήταν πολύ μονόπλευρο, έτσι δεν είναι; Εκτός από την αγάπη του Θεού, υπάρχουν άλλες πτυχές της ουσίας του Θεού; Τις έχετε δει; (Ναι. Ο Θεός απεχθάνεται τους εορτασμούς και τις γιορτές, τα έθιμα και τις δεισιδαιμονίες. Και αυτή είναι η αγιοσύνη του Θεού.) Ο Θεός είναι άγιος, οπότε απεχθάνεται πράγματα, αυτό εννοείς; Σε τελική ανάλυση, τι είναι η αγιοσύνη του Θεού; Μήπως η αγιοσύνη του Θεού δεν έχει κάποιο ουσιαστικό περιεχόμενο, παρά μόνο μίσος; Με το μυαλό σας μήπως σκέφτεστε: «Επειδή ο Θεός μισεί αυτά τα μοχθηρά πράγματα, μπορεί κάποιος να πει ότι ο Θεός είναι άγιος»; Αυτό

δεν αποτελεί εικασία; Δεν αποτελεί μια μορφή συναγωγής και κρίσης; Ποιο είναι το μεγαλύτερο παραστράτημα που πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί όσον αφορά την κατανόησή μας επί της ουσίας του Θεού; (Το να αφήνουμε κατά μέρος την πραγματικότητα και, αντ' αυτής, να μιλάμε για δόγματα.) Αυτό αποτελεί τεράστιο παραστράτημα. Υπάρχει κάτι άλλο; (Οι εικασίες και η φαντασία.) Κι αυτά αποτελούν σοβαρά παραστρατήματα. Γιατί δεν χρησιμεύουν οι εικασίες και η φαντασία; Τα πράγματα για τα οποία κάνεις εικασίες και τα οποία φαντάζεσαι, είναι πράγματα που μπορείς να δεις πραγματικά; Είναι η αληθινή ουσία του Θεού; (Όχι.) Τι άλλο πρέπει να αποφευχθεί; Είναι παραστράτημα να απαγγέλλει απλώς κανείς μια σειρά από ευχάριστες λέξεις για να περιγράψει την ουσία του Θεού; (Ναι.) Δεν είναι πομπώδες και ανόητο; Η κρίση και οι εικασίες είναι ανόητες, όπως και το να επιλέγει κανείς ευχάριστες λέξεις. Η κενή εξύμνηση είναι επίσης ανόητη, έτσι δεν είναι; Απολαμβάνει ο Θεός να ακούει τους ανθρώπους να λένε τέτοιου είδους ανοησίες; (Όχι, δεν το απολαμβάνει.) Νιώθει δυσάρεστα όταν τις ακούει! Όταν ο Θεός καθοδηγεί και σώζει μια ομάδα ανθρώπων, αφότου αυτή η ομάδα ανθρώπων ακούσει τα λόγια Του, δεν καταλαβαίνει ποτέ τι εννοεί Εκείνος. Κάποιος μπορεί να ρωτήσει: «Είναι καλός ο Θεός;» και αυτοί θα απαντούσαν «Ναι!» «Πόσο καλός;» «Τόσο, μα τόσο καλός!» «Αγαπάει ο Θεός τον άνθρωπο;» «Ναι!» «Πόσο πολύ; Μπορείτε να το περιγράψετε;» «Τόσο, μα τόσο πολύ! Η αγάπη του Θεού είναι πιο βαθιά κι από τη θάλασσα, πιο ψηλή κι από τον ουρανό!» Αυτά τα λόγια δεν είναι ανοησίες; Και αυτές οι ανοησίες δεν μοιάζουν με αυτό που μόλις είπατε: «Ο Θεός μισεί τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά και επομένως ο Θεός είναι άγιος»; (Ναι.) Αυτό που μόλις είπατε δεν είναι ανοησία; Και από πού προέρχεται η πλειονότητα των προφορικών ασυναρτησιών; Οι προφορικές ασυναρτησίες προέρχονται κυρίως από την ανευθυνότητα και την ασέβεια των ανθρώπων απέναντι στον Θεό. Μπορούμε να το πούμε αυτό; Παρόλο που δεν είχατε την παραμικρή κατανόηση, την είπατε την ανοησία σας. Αυτό δεν είναι ανεύθυνο; Δεν δείχνει ασέβεια απέναντι στον Θεό; Έχεις αποκομίσει κάποια γνώση, έχεις κατανοήσει κάποια συλλογιστική και λογική, τα έχεις χρησιμοποιήσει αυτά τα πράγματα και, επιπλέον, το έχεις κάνει με σκοπό να κατανοήσεις τον Θεό. Πιστεύεις ότι ο Θεός νιώθει δυσάρεστα όταν σε ακούει να μιλάς έτσι; Πώς μπορείτε να επιχειρήσετε να γνωρίσετε τον Θεό χρησιμοποιώντας αυτές τις μεθόδους; Όταν μιλάτε κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν ακούγεται περίεργο; Συνεπώς, όσον αφορά τη γνώση για τον Θεό, θα πρέπει κανείς να είναι πολύ προσεκτικός. Να μιλάτε μόνο στον βαθμό που γνωρίζετε τον Θεό. Να μιλάτε ειλικρινά και πρακτικά, να μη στολίζετε τα λόγια σας με αδιάφορες φιλοφρονήσεις και να μη χρησιμοποιείτε κολακεία. Ο Θεός δεν χρειάζεται τέτοιου είδους πράγματα. Αυτά προέρχονται από τον Σατανά. Η διάθεση του Σατανά είναι αλαζονική. Ο Σατανάς αρέσκεται να τον κολακεύουν και να ακούει ωραία λόγια. Ο Σατανάς θα ευχαριστηθεί και θα χαρεί αν οι άνθρωποι απαγγείλουν όλα τα ευχάριστα λόγια που έχουν μάθει και τα χρησιμοποιήσουν γι' αυτόν. Όμως, ο Θεός δεν χρειάζεται κάτι τέτοιο. Ο Θεός δεν χρειάζεται υπέρμετρο θαυμασμό ή κολακεία, δεν θέλει να λένε οι άνθρωποι ανοησίες

και να Τον εξυμνούν τυφλά. Ο Θεός απεχθάνεται και δεν ακούει καν επαίνους και κολακείες που δεν συνάδουν με την πραγματικότητα. Έτσι, όταν κάποιοι άνθρωποι εξυμνούν ανειλικρινώς τον Θεό και ορκίζονται και προσεύχονται τυφλά στον Θεό, Εκείνος δεν τους ακούει καν. Πρέπει να αναλαμβάνεις την ευθύνη των λόγων σου. Αν δεν γνωρίζεις κάτι, απλώς πες το. Αν γνωρίζεις κάτι, έκφρασέ το με έναν πρακτικό τρόπο. Οπότε, έχετε κάποια αληθινή κατανόηση όσον αφορά το τι περιλαμβάνει συγκεκριμένα και ουσιαστικά η αγιοσύνη του Θεού; (Όταν εξέφρασα επαναστατικότητα, όταν διέπραξα παραβάσεις, έλαβα την κρίση και την παιδεία του Θεού, και εκεί είδα την αγιοσύνη του Θεού. Και όταν ήρθα αντιμέτωπος με περιβάλλοντα που δεν ανταποκρίνονταν στις προσδοκίες μου, προσευχήθηκα γι' αυτά τα πράγματα και αναζήτησα τις προθέσεις του Θεού, και καθώς ο Θεός με διαφώτιζε και με καθοδηγούσε με τα λόγια Του, είδα την αγιοσύνη του Θεού.) Αυτό προκύπτει από την εμπειρία σας. (Από αυτά που έχει πει ο Θεός γι' αυτήν, έχω δει τι έχει απογίνει ο άνθρωπος αφότου τον διέφθειρε και τον έβλαψε ο Σατανάς. Παρόλα αυτά, ο Θεός έχει δώσει τα πάντα για να μας σώσει, και από αυτό βλέπω την αγιοσύνη του Θεού.) Αυτός είναι ένας ρεαλιστικός τρόπος ομιλίας· είναι αληθινή γνώση. Υπάρχουν τυχόν διαφορετικοί τρόποι κατανόησης τούτου; (Βλέπω τη μοχθηρία του Σατανά από τα λόγια που είπε για να δελεάσει την Εύα να αμαρτήσει και από τον πειρασμό στον οποίο έβαλε τον Κύριο Ιησού. Από τα λόγια που είπε ο Θεός στον Αδάμ και την Εύα σχετικά με το τι μπορούν να τρώνε και τι όχι, βλέπω ο Θεός μιλάει ευθέως, καθαρά και αξιόπιστα. Από αυτό βλέπω την αγιοσύνη του Θεού.) Έχοντας ακούσει τα παραπάνω σχόλια, τίνος τα λόγια σάς εμπνέουν να πείτε «αμήν»; Τίνος η συναναστροφή πλησίαζε περισσότερο στο σημερινό θέμα της συναναστροφής μας; Τίνος τα λόγια ήταν τα πιο ρεαλιστικά; Πώς ήταν η συναναστροφή με την τελευταία αδελφή; (Καλή.) Λέτε «αμήν» στα όσα είπε. Τι είπε που ήταν απολύτως εύστοχο; (Στα λόγια που μόλις είπε η αδελφή, άκουσα ότι ο λόγος του Θεού είναι άμεσος και πολύ σαφής, και ότι δεν μοιάζει καθόλου με τις περιστροφές του Σατανά. Σε αυτό είδα την αγιοσύνη του Θεού.) Αυτό είναι ένα μέρος του. Ήταν σωστό; (Ναι.) Πολύ καλά. Βλέπω ότι έχετε αποκομίσει κάτι μέσα από τις δύο τελευταίες συναναστροφές, όμως πρέπει να συνεχίσετε να εργάζεστε σκληρά. Ο λόγος που πρέπει να εργαστείτε σκληρά είναι επειδή η κατανόηση της ουσίας του Θεού είναι ένα πολύ βαθυστόχαστο μάθημα. Δεν είναι κάτι που μπορεί κανείς να καταλάβει εν μία νυκτί ή να εκφράσει καθαρά με δυο λόγια.

Κάθε πλευρά της διεφθαρμένης σατανικής διάθεσης, γνώσης και φιλοσοφίας των ανθρώπων, των σκέψεων και των απόψεων των ανθρώπων, καθώς και ορισμένων προσωπικών πτυχών συγκεκριμένων ανθρώπων τούς εμποδίζουν σε μεγάλο βαθμό να γνωρίσουν την ουσία του Θεού. Οπότε, όταν ακούς αυτά τα θέματα, ορισμένα από αυτά ενδέχεται να είναι πέραν των ικανοτήτων σας· ορισμένα ενδέχεται να μην τα καταλαβαίνετε, ενώ κάποια άλλα ενδέχεται να μην μπορείτε θεμελιωδώς να τα συνδέσετε με την πραγματικότητα. Όπως και να 'χει, Εγώ άκουσα σχετικά με την κατανόησή σας για την αγιοσύνη του Θεού και ξέρω ότι μέσα στην καρδιά σας αρχίζετε

να αναγνωρίζετε αυτά που έχω πει και έχω αναφέρει μέσω της συναναστροφής σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού. Ξέρω ότι μέσα στην καρδιά σας αρχίζει να βλασταίνει η επιθυμία να κατανοήσετε την ουσία της αγιοσύνης του Θεού. Όμως αυτό που Με κάνει ακόμα πιο ευτυχή είναι ότι κάποιοι από εσάς έχετε ήδη την ικανότητα να χρησιμοποιείτε τα πιο απλά λόγια για να περιγράψετε τη γνώση σας σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού. Παρόλο που αυτό είναι κάτι απλό να ειπωθεί και το έχω πει προηγουμένως, μες στην καρδιά σας οι περισσότεροι από εσάς δεν έχετε αποδεχτεί ακόμα αυτά τα λόγια και πράγματι δεν έχουν αφήσει καμία εντύπωση στο μυαλό σας. Παρόλα αυτά, κάποιοι από εσάς έχετε αποστηθίσει αυτά τα λόγια. Αυτό είναι πολύ καλό και μια πολλά υποσχόμενη αρχή. Ελπίζω ότι θα συνεχίσετε να στοχάζεστε και να συναναστρέφεστε όλο και περισσότερο πάνω στα θέματα τα οποία θεωρείτε βαρυσήμαντα, ή στα θέματα που είναι πέραν των ικανοτήτων σας. Όσον αφορά τα θέματα που είναι πέραν των ικανοτήτων σας, θα υπάρξει κάποιος που θα σας παράσχει περισσότερη καθοδήγηση. Αν συμμετέχετε σε περισσότερη συναναστροφή σχετικά με τα πεδία που είναι εντός των δυνατοτήτων σας τώρα, το Άγιο Πνεύμα θα κάνει το έργο Του και εσείς θα αποκτήσετε μεγαλύτερη κατανόηση. Η κατανόηση της ουσίας του Θεού και η γνώση της ουσίας του Θεού είναι υψίστης σημασίας για την είσοδο των ανθρώπων στη ζωή. Ελπίζω ότι δεν θα το αγνοήσετε αυτό και δεν θα το δείτε ως παιχνίδι, καθότι η γνώση για τον Θεό αποτελεί το θεμέλιο για την πίστη του ανθρώπου και το κλειδί για να επιδιώξει ο άνθρωπος την αλήθεια και να επιτύχει τη σωτηρία. Αν οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό αλλά δεν Τον γνωρίζουν, αν ζουν μόνο σε λόγια και δόγματα, δεν θα μπορέσουν ποτέ να επιτύχουν τη σωτηρία, ακόμα κι αν ενεργούν και ζουν σύμφωνα με το επιφανειακό νόημα της αλήθειας. Με άλλα λόγια, αν πιστεύεις στον Θεό αλλά δεν Τον γνωρίζεις, τότε η πίστη σου είναι μάταιη και δεν περιέχει τίποτα από την πραγματικότητα. Καταλαβαίνετε, έτσι δεν είναι; (Ναι, καταλαβαίνουμε.) Η συναναστροφή μας θα λήξει εδώ για σήμερα.

4 Ιανουαρίου 2014

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΤ΄

Η ΑΓΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Γ΄)

Το θέμα πάνω στο οποίο συναναστραφήκαμε την τελευταία φορά ήταν η αγιοσύνη του Θεού. Σε ποια πτυχή του ίδιου του Θεού αφορά η αγιοσύνη Του; Μήπως αφορά στην ουσία του Θεού; (Ναι.) Λοιπόν, ποια είναι η κύρια πτυχή της ουσίας του Θεού στην οποία αναφερόμαστε κατά τη συναναστροφή μας; Είναι η αγιοσύνη του Θεού; Η αγιοσύνη του Θεού είναι η μοναδική ουσία του Θεού. Ποιο ήταν το κύριο περιεχόμενο της συναναστροφής μας την τελευταία φορά; (Η διάκριση της μοχθηρότητας του Σατανά. Δηλαδή, πώς διαφθείρει την ανθρωπότητα ο Σατανάς: χρησιμοποιώντας τη γνώση, την επιστήμη, την παραδοσιακή κουλτούρα, τη δεισιδαιμονία και τις κοινωνικές τάσεις.) Αυτό ήταν το κύριο θέμα το οποίο συζητήσαμε την τελευταία φορά. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί γνώση, επιστήμη, παραδοσιακή κουλτούρα, δεισιδαιμονία και κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο· αυτοί είναι οι τρόποι —πέντε στο σύνολο— με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο. Ποιον από αυτούς πιστεύετε ότι χρησιμοποιεί περισσότερο ο Σατανάς, προκειμένου να διαφθείρει τους ανθρώπους; Ποιος χρησιμοποιείται για να τους διαφθείρει πιο βαθιά; (Η παραδοσιακή κουλτούρα. Αυτό συμβαίνει διότι οι σατανικές φιλοσοφίες, όπως τα δόγματα του Κομφούκιου και του Μέγκιου, είναι βαθιά εδραιωμένα στο μυαλό μας.) Έτσι, μερικοί αδελφοί και αδελφές θεωρούν πως η απάντηση είναι «η παραδοσιακή κουλτούρα». Έχει κανείς διαφορετική απάντηση; (Η γνώση. Η γνώση δεν θα μας αφήσει ποτέ να λατρέψουμε τον Θεό. Αρνείται την ύπαρξη του Θεού και αρνείται την κυριαρχία του Θεού. Δηλαδή, ο Σατανάς μάς λέει να ξεκινήσουμε να σπουδάζουμε από νεαρή ηλικία, και ότι μόνο μέσα από τις σπουδές και την απόκτηση γνώσεων θα έχουμε λαμπρές προοπτικές για το μέλλον και χαρούμενη μοίρα.) Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να ελέγξει το μέλλον και τη μοίρα σας, και μετά σε τραβάει από τη μύτη· έτσι πιστεύεις ότι διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο πιο βαθιά. Άρα, οι περισσότεροι από εσάς πιστεύετε ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο πιο βαθιά. Μήπως έχει κανείς διαφορετική άποψη; Τι έχετε να πείτε για την επιστήμη και τις κοινωνικές τάσεις, για παράδειγμα; Υπάρχει κάποιος που να συμφωνεί ότι είναι αυτές; (Ναι.) Σήμερα, θα συναναστραφώ μαζί σας ξανά σχετικά με τους πέντε τρόπους μέσα από τους οποίους διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο. Όταν θα έχω τελειώσει, θα σας κάνω ορισμένες ακόμα ερωτήσεις για να δούμε ποιο ακριβώς από αυτά τα πράγματα χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο πιο βαθιά.

Πέντε τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο

α. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο και τη φήμη και το κέρδος για να τον ελέγξει

Μεταξύ των πέντε τρόπων μέσα από τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο, ο πρώτος που αναφέραμε είναι η γνώση, οπότε ας πάρουμε τη γνώση ως

πρώτο θέμα για συναναστροφή. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση ως δόλωμα. Ακούστε καλά: Η γνώση είναι απλώς ένας τύπος δολώματος. Οι άνθρωποι δελεάζονται για να μελετήσουν σκληρά και να βελτιώνονται μέρα με τη μέρα, ώστε να κάνουν όπλο τη γνώση και να οπλιστούν με αυτήν, και μετά να χρησιμοποιήσουν τη γνώση για να ανοίξουν την πύλη για την επιστήμη· με άλλα λόγια, όσο περισσότερη γνώση αποκτάς, τόσο περισσότερα θα καταλαβαίνεις. Όλα αυτά τα λέει ο Σατανάς στους ανθρώπους· τους λέει να υιοθετήσουν ανώτερα ιδανικά καθώς αποκτούν γνώση, καθοδηγώντας τους να χτίσουν φιλοδοξίες και προσδοκίες. Εν αγνοία του ανθρώπου, ο Σατανάς περνάει πολλά μηνύματα σαν κι αυτό, κάνοντας τους ανθρώπους να νιώθουν υποσυνείδητα ότι όλα αυτά είναι σωστά ή ωφέλιμα. Χωρίς να το καταλαβαίνουν, οι άνθρωποι πατούν το πόδι τους σε αυτό το μονοπάτι, καθοδηγούμενοι εν αγνοία τους από τα ίδια τα ιδανικά και τις φιλοδοξίες τους. Σιγά-σιγά, μαθαίνουν ασυναίσθητα, από τη γνώση που τους δίνει ο Σατανάς, τους τρόπους με τους οποίους σκέφτονται οι σπουδαίοι ή διάσημοι άνθρωποι. Μαθαίνουν, επίσης, κάποια πράγματα από τα κατορθώματα ανθρώπων που θεωρούνται ήρωες. Τι περνάει ο Σατανάς στον άνθρωπο μέσα από τις πράξεις αυτών των ηρώων; Τι θέλει να ενσταλάξει στον άνθρωπο; Ότι ο άνθρωπος πρέπει να είναι πατριώτης, να έχει εθνική συνείδηση και ηρωικό πνεύμα. Τι μαθαίνει ο άνθρωπος μέσα από τις ιστορικές περιγραφές ή από τις βιογραφίες ηρωικών προσώπων; Να έχει αίσθημα της προσωπικής αφοσίωσης, να είναι προετοιμασμένος να κάνει τα πάντα για τους φίλους και τους αδελφούς του. Μέσα σ' αυτήν τη γνώση του Σατανά, ο άνθρωπος μαθαίνει χωρίς να το καταλαβαίνει πολλά πράγματα που δεν είναι καθόλου θετικά. Εν μέσω της άγνοιας του ανθρώπου, οι σπόροι που έχουν προετοιμαστεί από τον Σατανά εμφυτεύονται στα ανώριμα μυαλά των ανθρώπων. Αυτοί οι σπόροι τούς κάνουν να νιώθουν ότι οφείλουν να είναι σπουδαίοι, να είναι διάσημοι, να είναι ήρωες, πατριώτες, να είναι απ' αυτούς που αγαπάνε την οικογένειά τους και απ' αυτούς που θα έκαναν τα πάντα για έναν φίλο, και να έχουν μια αίσθηση προσωπικής αφοσίωσης. Αποπλανημένοι από τον Σατανά, διαβαίνουν τον δρόμο που τους έχει χαράξει, χωρίς να το καταλαβαίνουν. Καθώς κατεβαίνουν αυτόν τον δρόμο, εξαναγκάζονται να αποδεχτούν τους κανόνες του Σατανά για τη ζωή. Έχοντας πλήρη άγνοια, αναπτύσσουν τους δικούς τους κανόνες με τους οποίους ζουν, όμως αυτοί δεν είναι τίποτα άλλο από τους κανόνες του Σατανά, τους οποίους εκείνος ενστάλαξε με τη βία στο μυαλό τους. Ο Σατανάς τούς κάνει, κατά τη διαδικασία της μάθησης, να καλλιεργήσουν τους δικούς τους στόχους και να προσδιορίσουν τους δικούς τους στόχους ζωής, τους κανόνες με τους οποίους θα ζουν και την κατεύθυνση που θα πάρουν στη ζωή τους, εμποτίζοντάς τους ταυτόχρονα με τα σατανικά στοιχεία, χρησιμοποιώντας ιστορίες, βιογραφίες και κάθε άλλο δυνατό μέσο, προκειμένου να δελεάσει τον άνθρωπο, λίγο-λίγο, μέχρι εκείνος να φάει το δόλωμα. Με αυτόν τον τρόπο, κατά τη διάρκεια της μάθησης, κάποιοι αρχίζουν να προτιμούν τη λογοτεχνία, άλλοι τα οικονομικά, άλλοι την αστρονομία ή τη γεωγραφία. Υπάρχουν και κάποιοι στους οποίους αρχίζει να αρέσει η πολιτική, σε άλλους η φυσική, σε άλλους η χημεία και ακόμα υπάρχουν και κάποιοι που προτιμούν τη θεολογία. Όλα αυτά είναι

κομμάτια του ευρύτερου συνόλου που λέγεται γνώση. Ενδόμυχα, ο κάθε ένας από εσάς γνωρίζει τι αφορούν στ' αλήθεια αυτά τα πράγματα· ο κάθε ένας από εσάς μπορεί να μιλά ασταμάτητα για έναν από αυτούς τους κλάδους της γνώσης. Έτσι, είναι ξεκάθαρο πόσο βαθιά στα μυαλά των ανθρώπων έχει παρεισφρήσει αυτή η γνώση· είναι ξεκάθαρη, επίσης, η θέση που καταλαμβάνει αυτή η γνώση στα μυαλά των ανθρώπων και πόσο βαθιά είναι η επίδρασή της επάνω τους. Μόλις κάποιος αγαπήσει μια όψη της γνώσης, όταν ερωτευτεί βαθιά μία από αυτές τις όψεις, τότε αναπτύσσει φιλοδοξίες, χωρίς να το καταλαβαίνει: Κάποιοι θέλουν να γίνουν συντάκτες, κάποιοι θέλουν να γίνουν συγγραφείς, άλλοι θέλουν να κάνουν καριέρα στην πολιτική και άλλοι θέλουν να μπλεχτούν με τα οικονομικά και να γίνουν επιχειρηματίες. Υπάρχει και μια ομάδα ανθρώπων που θέλουν να γίνουν ήρωες, να γίνουν σπουδαίοι ή διάσημοι. Ανεξάρτητα από το τι είδους άνθρωπος θέλει να γίνει κάποιος, ο στόχος όλων είναι να ακολουθήσουν αυτήν τη μέθοδο εκμάθησης της γνώσης και να τη χρησιμοποιήσουν για τους δικούς τους σκοπούς, για να εκπληρώσουν τις δικές τους επιθυμίες, τις δικές τους φιλοδοξίες. Όσο καλό κι αν ακούγεται —το αν θέλουν να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα, να μη χαραμίσουν τη ζωή τους ή να ακολουθήσουν μια συγκεκριμένη επαγγελματική σταδιοδρομία— υιοθετούν αυτά τα ανώτερα ιδανικά και τις φιλοδοξίες, αλλά, στην ουσία, για ποιον λόγο; Το έχετε σκεφτεί ποτέ αυτό το ερώτημα; Γιατί ενεργεί ο Σατανάς κατ' αυτόν τον τρόπο; Τι σκοπό έχει ο Σατανάς όταν ενσταλάζει αυτά τα στοιχεία στον άνθρωπο; Οι καρδιές σας πρέπει να είναι ξεκάθαρες απέναντι σ' αυτό το ερώτημα.

Ας μιλήσουμε τώρα σχετικά με το πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Πρώτον, πρέπει να κατανοήσουμε σαφώς τα εξής πράγματα: Με τη γνώση, τι θέλει να δώσει ο Σατανάς στον άνθρωπο; Σε τι είδους δρόμο θέλει να οδηγήσει τον άνθρωπο; (Στον δρόμο της αντίστασης στον Θεό.) Ναι, σίγουρα πρόκειται για την αντίσταση στον Θεό. Μπορείς, λοιπόν, να δεις ότι αυτή είναι συνέπεια του ότι οι άνθρωποι αποκτούν γνώση —αρχίζουν να αντιστέκονται στον Θεό. Ποια είναι, λοιπόν, τα μοχθηρά κίνητρα του Σατανά; Δεν σας είναι ξεκάθαρο, σωστά; Κατά τη διαδικασία απόκτησης της γνώσης από τον άνθρωπο, ο Σατανάς επιστρατεύει κάθε είδους μέθοδο, είτε λέγοντας ιστορίες, είτε δίνοντάς τους απλώς μια ατομική γνώση, είτε δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους ή τις φιλοδοξίες τους. Σε ποιον δρόμο ακριβώς θέλει να σε οδηγήσει ο Σατανάς; Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει τίποτα το κακό με την απόκτηση γνώσης, ότι είναι απόλυτα φυσιολογικό. Για να το θέσω πιο ελκυστικά, το να υιοθετούν ανώτερα ιδανικά ή να έχουν φιλοδοξίες σημαίνει να έχουν κίνητρο, και αυτό θα πρέπει να είναι το σωστό μονοπάτι στη ζωή. Δεν είναι ο πιο ένδοξος τρόπος για να ζουν οι άνθρωποι αν μπορούν να εκπληρώνουν τα ιδανικά τους ή να έχουν μια επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία στη ζωή τους; Κάνοντας κανείς αυτά τα πράγματα, όχι μόνο τιμά τους προγόνους του, αλλά έχει και την ευκαιρία να αφήσει το δικό του στίγμα στην ιστορία —δεν είναι αυτό κάτι καλό; Αυτό είναι καλό στα μάτια των κοσμικών ανθρώπων και γι' αυτούς θα πρέπει να είναι σωστό και θετικό. Ο Σατανάς, ωστόσο, με τα μοχθηρά του κίνητρα, στρέφει τους ανθρώπους σε αυτού του

είδους τον δρόμο, και αυτό ήταν; Και βέβαια όχι. Στην πραγματικότητα, όσο ανώτερα κι αν είναι τα ιδανικά του ανθρώπου, όσο ρεαλιστικές ή σωστές κι αν είναι οι επιθυμίες του, το μόνο που θέλει να επιτύχει ο άνθρωπος, το μόνο που επιζητά, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με δύο λέξεις. Αυτές οι δύο λέξεις είναι ζωτικής σημασίας για τη ζωή κάθε ανθρώπου και αυτές είναι που σκοπεύει να ενσταλάξει ο Σατανάς στον άνθρωπο. Ποιες είναι αυτές οι δύο λέξεις; Είναι η «φήμη» και το «κέρδος». Ο Σατανάς χρησιμοποιεί μια πολύ διακριτική μέθοδο, μια μέθοδο που συμβαδίζει με τις αντιλήψεις των ανθρώπων, η οποία δεν είναι σε καμιά περίπτωση ριζοσπαστική, και με την οποία κάνει τους ανθρώπους να αποδέχονται εν αγνοία τους τον τρόπο ζωής του Σατανά και τους κανόνες του για τη ζωή, καθώς επίσης και να θέτουν στόχους και τη δική τους κατεύθυνση στη ζωή· και κάνοντας αυτό οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν ότι αρχίζουν να αποκτούν φιλοδοξίες στη ζωή τους. Όσο σπουδαίες κι αν φαίνονται να είναι αυτές οι φιλοδοξίες, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τη «φήμη» και το «κέρδος». Όλοι οι σπουδαίοι ή διάσημοι άνθρωποι, στην πραγματικότητα όλοι οι άνθρωποι, οτιδήποτε κι αν κάνουν στη ζωή τους έχει σχέση μόνο με αυτές τις δύο λέξεις: «φήμη» και «κέρδος». Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μόλις αποκτήσουν φήμη και κέρδος, θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν αυτά τα πράγματα για να απολαμβάνουν μεγαλύτερο κύρος και πλούτο, και να απολαμβάνουν τη ζωή. Πιστεύουν ότι η φήμη και το κέρδος είναι κάποιου είδους κεφάλαιο το οποίο θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να αποκτήσουν μια ζωή αναζήτησης της ηδονής και κάθε ανήθικης απόλαυσης της σάρκας. Για χάρη της φήμης και του κέρδους, που τόσο πολύ λαχταρά η ανθρωπότητα, οι άνθρωποι πρόθυμα, αλλά και ταυτόχρονα εν αγνοία τους, παραδίδουν το σώμα, το μυαλό και ό,τι άλλο έχουν, το μέλλον και τη μοίρα τους, στον Σατανά. Το κάνουν στην πραγματικότητα χωρίς να διστάσουν ούτε στιγμή, και αγνοούν τελείως την ανάγκη να πάρουν πίσω όσα παρέδωσαν. Μπορούν οι άνθρωποι να διατηρήσουν οποιονδήποτε έλεγχο του εαυτού τους από τη στιγμή που θα αναζητήσουν καταφύγιο στον Σατανά με αυτόν τον τρόπο και θα του είναι αφοσιωμένοι; Και βέβαια όχι. Βρίσκονται πλήρως και απολύτως υπό τον έλεγχο του Σατανά. Έχουν βυθιστεί πλήρως και ολότελα σ' έναν βούρκο και είναι ανίκανοι να ξεφύγουν. Όταν κάποιος έχει πέσει στον βούρκο της φήμης και του κέρδους, δεν αναζητά πλέον οτιδήποτε φωτεινό, οτιδήποτε είναι δίκαιο ή όλα εκείνα τα όμορφα και αγαθά πράγματα. Αυτό συμβαίνει επειδή η φήμη και το κέρδος ασκούν τρομερή γοητεία στους ανθρώπους· γίνονται το αντικείμενο της επιδίωξης καθ' όλη τη ζωή των ανθρώπων, ακόμα και καθ' όλη την ατέρμονη αιωνιότητα. Δεν είναι αλήθεια αυτό; Κάποιοι θα πούνε ότι η απόκτηση γνώσης δεν είναι τίποτα περισσότερο από το να διαβάζουν βιβλία ή να μαθαίνουν μερικά πράγματα που δεν γνωρίζουν ήδη, ώστε να μη μένουν πίσω από την εποχή τους ή για να μην τους προσπεράσει ο κόσμος. Η γνώση αποκτάται μόνο για να μπορούν να έχουν φαγητό στο τραπέζι, για να εξασφαλίσουν το μέλλον τους ή τα προς το ζην. Υπάρχει κάποιος που θα υφίστατο μια δεκαετία επίπονων σπουδών, απλώς και μόνο για να εξασφαλίσει τα προς το ζην, απλώς και μόνο για να επιλύσει το πρόβλημα του φαγητού; Όχι, δεν υπάρχει κανένας! Οπότε, για ποιον λόγο

υπόκειται ο άνθρωπος σε τέτοιες δυσκολίες όλα αυτά τα χρόνια; Το κάνει για τη φήμη και το κέρδος. Τον περιμένουν η φήμη και το κέρδος, τον καλούν, και αυτός πιστεύει ότι μόνο μέσα από δική του συνέπεια, μέσα από δυσκολίες και αγώνες, θα μπορέσει να ακολουθήσει τον δρόμο που θα τον οδηγήσει στη φήμη και στο κέρδος. Ένας τέτοιος άνθρωπος πρέπει να περάσει αυτές τις δυσκολίες για να χαράξει το δικό του μονοπάτι προς το μέλλον, για τη μελλοντική απόλαυση και για να κερδίσει μια καλύτερη ζωή. Τι στο καλό είναι αυτή η γνώση, μπορείτε να Μου πείτε; Δεν είναι οι κανόνες και οι φιλοσοφίες για τη ζωή που ο Σατανάς ενσταλάζει στον άνθρωπο όπως «Αγάπα το Κόμμα, αγάπα την πατρίδα και αγάπα τη θρησκεία σου» και «Ο σοφός άνθρωπος υποτάσσεται στις συνθήκες»; Δεν είναι ο Σατανάς που έχει ενσταλάξει τα «μεγαλόπνοα ιδανικά» στη ζωή των ανθρώπων; Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τις ιδέες των σπουδαίων ανθρώπων, την ακεραιότητα των διάσημων και το γενναίο πνεύμα των ηρωικών χαρακτήρων, ή ας πάρουμε τον ιπποτισμό και την ευγένεια των πρωταγωνιστών και των ξιφομάχων στα μυθιστορήματα πολεμικών τεχνών —δεν είναι όλοι αυτοί τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς εμφυσά αυτά τα ιδανικά; Αυτές οι ιδέες επηρεάζουν τη μία γενιά μετά την άλλη, και οι άνθρωποι κάθε γενιάς πείθονται να αποδεχτούν αυτές τις ιδέες. Αγωνίζονται συνεχώς, επιδιώκοντας «μεγαλόπνοα ιδανικά» για τα οποία θα θυσιάζαν ακόμα και τη ζωή τους. Με αυτήν τη προσέγγιση και αυτά τα μέσα χρησιμοποιεί ο Σατανάς τη γνώση για να διαφθείρει τους ανθρώπους. Αφότου, λοιπόν, ο Σατανάς οδηγήσει τους ανθρώπους σ' αυτό το μονοπάτι, θα είναι σε θέση να υπακούν και να λατρεύουν τον Θεό; Και θα είναι σε θέση να αποδεχτούν τα λόγια του Θεού και να επιδιώξουν την αλήθεια; Σε καμία περίπτωση —επειδή έχουν παρασυρθεί από τον Σατανά. Ας ρίξουμε άλλη μια ματιά στη γνώση, τις σκέψεις και τις απόψεις που ενσταλάζει ο Σατανάς στους ανθρώπους: Περιέχουν αυτά τα πράγματα τις αλήθειες της υπακοής στον Θεό και της λατρείας του Θεού; Περικλείουν τις αλήθειες του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού; Περιέχουν οποιαδήποτε λόγια του Θεού; Υπάρχει κάτι μέσα τους που σχετίζεται με την αλήθεια; Καθόλου —αυτά τα πράγματα απουσιάζουν πλήρως. Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι τα πράγματα που ενσταλάζει ο Σατανάς στους ανθρώπους δεν περιέχουν καμία αλήθεια; Δεν τολμάτε· όμως, δεν έχει καμία σημασία. Εφόσον αναγνωρίσετε ότι η «φήμη» και το «κέρδος» είναι οι δύο λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να δελεάσει τους ανθρώπους να ακολουθήσουν το μονοπάτι του κακού, αυτό αρκεί.

Ας κάνουμε μια σύντομη ανακεφαλαίωση απ' όσα συζητήσαμε μέχρι στιγμής: Τι χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να κρατά τους ανθρώπους αυστηρά στον έλεγχό του; (Τη φήμη και το κέρδος.) Οπότε, ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη φήμη και το κέρδος για να ελέγχει τις σκέψεις των ανθρώπων, σε σημείο που να μη σκέφτονται τίποτε άλλο από τη φήμη και το κέρδος. Πασχίζουν για φήμη και κέρδος, ταλαιπωρούνται για τη φήμη και το κέρδος, υπόκεινται σε εξευτελισμό για τη φήμη και το κέρδος, θυσιάζουν ό,τι έχουν και δεν έχουν και προβαίνουν σε κάθε είδους κρίσεις και αποφάσεις για τη φήμη και το κέρδος. Με αυτόν τον τρόπο, ο Σατανάς κρατά τους ανθρώπους δέσμιους με αόρατες

αλυσίδες και αυτοί δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε το κουράγιο να τις αποτινάξουν. Χωρίς να το καταλάβουν, κουβαλάνε αυτές τις αλυσίδες και σέρνονται συνεχώς με μεγάλη δυσκολία. Χάριν της φήμης και του κέρδους, η ανθρωπότητα αποφεύγει τον Θεό και Τον προδίδει, καθίσταται ολοένα πιο φαύλη. Επομένως, με αυτόν τον τρόπο, η μία γενιά μετά την άλλη καταστρέφονται μέσα στη φήμη και το κέρδος του Σατανά. Αν εξετάσουμε τώρα τις ενέργειες του Σατανά, δεν είναι τα μοχθηρά κίνητρά του άκρως απεχθή; Ίσως να μην μπορείτε σήμερα να διακρίνετε ακόμα τα μοχθηρά κίνητρα του Σατανά, επειδή πιστεύετε ότι δεν μπορεί να ζήσει κανείς χωρίς φήμη και κέρδος. Πιστεύετε ότι, αν οι άνθρωποι εγκαταλείψουν τη φήμη και το κέρδος, δεν θα μπορούν πλέον να δουν τον δρόμο μπροστά τους, δεν θα μπορούν να διακρίνουν τους στόχους τους, ότι το μέλλον τους θα προδιαγράφεται σκοτεινό, θολό και ζοφερό. Όμως, σιγά-σιγά, μια μέρα, θα αναγνωρίσετε όλοι σας ότι η φήμη και το κέρδος είναι πελώριες αλυσίδες τις οποίες χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να κρατάει δέσμιους τους ανθρώπους. Όταν έρθει εκείνη η ημέρα, θα αντισταθείς σθεναρά στον έλεγχο του Σατανά και θα αντισταθείς σθεναρά στις αλυσίδες που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να σε έχει δέσμιο. Όταν θα έρθει η στιγμή που θα επιθυμήσεις να αποτινάξεις όλα όσα σου έχει ενσταλάξει ο Σατανάς, θα κόψεις πλήρως όλους τους δεσμούς με τον Σατανά κι επίσης, θα σιχαθείς πραγματικά όλα εκείνα που σου έχει επιφέρει. Μόνο τότε θα έχει η ανθρωπότητα πραγματική αγάπη και λαχτάρα για τον Θεό.

β. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Μόλις τώρα αναφερθήκαμε στον τρόπο με τον οποίον ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Ας συναναστραφούμε, στη συνέχεια, σχετικά με το πώς ο Σατανάς χρησιμοποιεί την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Κατά πρώτον, ο Σατανάς χρησιμοποιεί το όνομα της επιστήμης για να ικανοποιήσει την περιέργεια του ανθρώπου, την επιθυμία του ανθρώπου να εξερευνήσει την επιστήμη και να διερευνήσει τα μυστήρια. Στο όνομα της επιστήμης, ο Σατανάς ικανοποιεί τις υλικές ανάγκες του ανθρώπου και την απαίτηση του ανθρώπου να βελτιώνει συνεχώς την ποιότητα της ζωής του. Έτσι, ο Σατανάς με αυτό το πρόσχημα χρησιμοποιεί την οδό της επιστήμης για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Είναι μόνο οι σκέψεις ή το μυαλό του ανθρώπου που διαφθείρει ο Σατανάς χρησιμοποιώντας την επιστήμη κατ' αυτόν τον τρόπο; Εκτός από τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα τριγύρω μας, τα οποία βλέπουμε και με τα οποία ερχόμαστε σε επαφή, τι άλλο πέρα από αυτά διαφθείρει ο Σατανάς με την επιστήμη; (Το φυσικό περιβάλλον.) Σωστά. Φαίνεται πως έχετε υποστεί μεγάλη ζημιά και δεχθεί μεγάλο πλήγμα. Πέραν του ότι επιστρατεύει τα διάφορα ευρήματα και συμπεράσματα της επιστήμης για να εξαπατήσει τους ανθρώπους, ο Σατανάς χρησιμοποιεί την επιστήμη και για να προκαλέσει ανεξέλεγκτη καταστροφή και εκμετάλλευση του περιβάλλοντος διαβίωσης το οποίο δόθηκε στον άνθρωπο από τον Θεό. Αυτό το κάνει με το πρόσχημα ότι, αν ο άνθρωπος διενεργήσει επιστημονική

έρευνα, τότε το περιβάλλον όπου διαβιεί και το επίπεδο διαβίωσης του ανθρώπου θα βελτιώνεται συνεχώς, και επιπροσθέτως ότι σκοπός αυτής της επιστημονικής εξέλιξης είναι να καλυφθούν οι καθημερινά αυξανόμενες υλικές ανάγκες του ανθρώπου και η ανάγκη του να βελτιώνει συνεχώς το βιοτικό επίπεδό του. Αυτή είναι η θεωρητική βάση του Σατανά για την εξέλιξη της επιστήμης. Ωστόσο, τι έχει προσφέρει η επιστήμη στην ανθρωπότητα; Δεν έχει βεβηλωθεί το περιβάλλον διαβίωσης το δικό μας και όλης της ανθρωπότητας; Δεν έχει μianθεί ο αέρας που αναπνέει ο άνθρωπος; Δεν έχει ρυπανθεί το νερό που πίνουμε; Το φαγητό που τρώμε συνεχίζει να είναι βιολογικής και φυσικής προέλευσης; Οι περισσότεροι καρποί και λαχανικά έχουν υποστεί γενετική μετάλλαξη, έχουν αναπτυχθεί με λιπάσματα, και κάποια υβρίδια δημιουργήθηκαν μέσω της επιστήμης. Τα φρούτα και τα λαχανικά που τρώμε δεν είναι πλέον φυσικά. Ακόμα και τα φυσικά αυγά δεν είναι εύκολο σήμερα για τους ανθρώπους να τα βρουν, και τα αυγά δεν έχουν την ίδια γεύση που είχαν παλιά, καθώς έχουν περάσει ήδη μέσα από τη διεργασία της επανομαζόμενης επιστήμης του Σατανά. Κοιτάζοντας τη γενικότερη εικόνα, η ατμόσφαιρα στο σύνολό της έχει καταστραφεί και μολυνθεί· τα βουνά, οι λίμνες, τα δάση, τα ποτάμια, οι ωκεανοί και τα πάντα επάνω και κάτω από το έδαφος έχουν καταστραφεί από τα επανομαζόμενα επιστημονικά επιτεύγματα. Με λίγα λόγια, ολόκληρο το φυσικό περιβάλλον, το περιβάλλον διαβίωσης το οποίο έδωσε ο Θεός στην ανθρωπότητα, έχει καταστραφεί και διαλυθεί από την επανομαζόμενη επιστήμη. Παρόλο που υπάρχουν πολλοί που έχουν αποκτήσει αυτό που ήλπιζαν από άποψη της ποιότητας ζωής που επιζητούσαν, ικανοποιώντας τόσο τις επιθυμίες τους όσο και τη σάρκα τους, το περιβάλλον μέσα στο οποίο διαβιεί ο άνθρωπος έχει ουσιαστικά καταστραφεί και αφανιστεί από τα διάφορα «επιτεύγματα» που επέφερε η επιστήμη. Τώρα, δεν έχουμε πλέον το δικαίωμα να αναπνέουμε ίχνος καθαρού αέρα. Δεν είναι αυτή η θλίψη της ανθρωπότητας; Έχει μείνει καθόλου ίχνος ευτυχίας για την οποία να μπορεί να μιλάει ο άνθρωπος, όταν πρέπει να ζει σε τέτοιον τόπο; Αυτός ο τόπος και το φυσικό περιβάλλον στο οποίο διαβιεί ο άνθρωπος, από τις απαρχές, δημιουργήθηκε από τον Θεό για τον άνθρωπο. Το νερό που πίνουν οι άνθρωποι, ο αέρας που αναπνέουν, οι διάφορες τροφές που καταναλώνουν, αλλά και τα φυτά και τα έμψυχα όντα, ακόμα και τα όρη, οι λίμνες και οι ωκεανοί —κάθε κομμάτι αυτού του περιβάλλοντος διαβίωσης— δόθηκε από τον Θεό στον άνθρωπο· είναι φυσικό και λειτουργεί σύμφωνα με έναν φυσικό νόμο που έχει θεσπίσει ο Θεός. Χωρίς την επιστήμη, οι άνθρωποι θα συνέχιζαν να εφαρμόζουν τις μεθόδους που τους έδωσε ο Θεός, θα ήταν σε θέση να απολαμβάνουν ό,τι πιο αγνό και φυσικό και θα ήταν ευτυχισμένοι. Σήμερα, ωστόσο, όλα έχουν καταστραφεί και αφανιστεί από τον Σατανά. Ο θεμελιώδης τόπος διαβίωσης του ανθρώπου δεν είναι πλέον ανέγγιχτος. Όμως, κανένας δεν μπορεί να αναγνωρίσει τι το προκάλεσε αυτό ή πώς προήλθε και, ακόμα περισσότεροι άνθρωποι προσεγγίζουν την επιστήμη και την κατανοούν μέσα από τις ιδέες που τους έχει ενσταλάξει ο Σατανάς. Δεν είναι αυτό εξαιρετικά απεχθές και ελεεινό; Με τον Σατανά να έχει καταλάβει τον χώρο στον οποίο υπάρχουν οι άνθρωποι και το περιβάλλον στο οποίο ζουν, να τα έχει

διαφθείρει και να τα έχει φέρει σε αυτήν την κατάσταση, και με την ανθρωπότητα να συνεχίζει να αναπτύσσεται με αυτόν τον τρόπο, υπάρχει κάποια ανάγκη να καταστρέψει ο Θεός προσωπικά αυτούς τους ανθρώπους; Αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να αναπτύσσονται με αυτόν τον τρόπο, ποια κατεύθυνση θα πάρουν; (Θα εξολοθρευθούν.) Πώς θα εξολοθρευθούν; Εκτός από τη γεμάτη απληστία αναζήτησή τους για φήμη και κέρδος, οι άνθρωποι εξακολουθούν να πραγματοποιούν επιστημονικές εξερευνήσεις και εις βάθος έρευνα, και έπειτα να ενεργούν αδιάκοπα με τέτοιο τρόπο, ώστε να ικανοποιούν τις δικές τους υλικές ανάγκες και πόθους· ποιες είναι, τότε, οι συνέπειες για τον άνθρωπο; Πρώτα απ' όλα, διαταράσσεται η οικολογική ισορροπία και, όταν συμβεί αυτό, τα σώματα των ανθρώπων, τα ζωτικά τους όργανα, αμαυρώνονται και φθείρονται από αυτό το ανισόρροπο περιβάλλον, ενώ εξαπλώνονται διάφορες λοιμώδεις ασθένειες και λοιμοί σε όλον τον κόσμο. Δεν είναι αλήθεια ότι αυτή είναι τώρα μια κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος δεν έχει κανέναν έλεγχο; Τώρα που το κατανοείτε αυτό, αν η ανθρωπότητα δεν ακολουθεί τον Θεό, αλλά ακολουθεί πάντοτε τον Σατανά με αυτόν τον τρόπο —χρησιμοποιώντας τη γνώση για να πλουτίζουν συνεχώς, χρησιμοποιώντας την επιστήμη για να εξερευνούν αδιάκοπα το μέλλον της ζωής των ανθρώπων, χρησιμοποιώντας αυτού του είδους τη μέθοδο για να συνεχίζουν να ζούνε— μπορείτε να αναγνωρίσετε πώς θα τελειώσει αυτό για την ανθρωπότητα; Η ανθρωπότητα οδεύει προς την εξαφάνισή της. Σταδιακά, η ανθρωπότητα οδεύει προς την καταστροφή, την αυτοκαταστροφή της! Έτσι δεν επιφέρει την ίδια την καταστροφή της; Και δεν είναι αυτό συνέπεια της επιστημονικής προόδου; Τώρα φαίνεται λες και η επιστήμη είναι κάποιο είδος μαγικού φίλτρου το οποίο έχει ετοιμάσει ο Σατανάς για τον άνθρωπο, ώστε όταν προσπαθείτε να διακρίνετε τα πράγματα, το κάνετε εν μέσω μιας ομιχλώδους καταχνιάς· όσο σκληρά κι αν προσπαθείτε να κοιτάξετε, δεν μπορείτε να δείτε τα πράγματα καθαρά και όσο σκληρά κι αν προσπαθείτε, δεν μπορείτε να βγάλετε άκρη τι συμβαίνει. Ο Σατανάς, ωστόσο, εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το όνομα της επιστήμης για να σου ανοίξει την όρεξη και να σε τραβήξει από τη μύτη, με το ένα πόδι να ακολουθεί το άλλο, προς την άβυσσο και τον θάνατο. Κι εφόσον έτσι έχουν τα πράγματα, οι άνθρωποι θα δουν ξεκάθαρα ότι στην ουσία η καταστροφή του ανθρώπου έχει προκληθεί από το χέρι του Σατανά —ο Σατανάς είναι ο εγκέφαλος. Δεν είναι έτσι; (Ναι, έτσι είναι.) Αυτός είναι ο δεύτερος τρόπος με τον οποίον ο Σατανάς διαφθείρει την ανθρωπότητα.

γ. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί την παραδοσιακή κουλτούρα για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Η παραδοσιακή κουλτούρα είναι ο τρίτος τρόπος με τον οποίο ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο. Υπάρχουν πολλές ομοιότητες ανάμεσα στην παραδοσιακή κουλτούρα και στη δεισιδαιμονία, μα η διαφορά είναι ότι η παραδοσιακή κουλτούρα εμπεριέχει συγκεκριμένες ιστορίες, αναφορές και πηγές. Ο Σατανάς έχει κατασκευάσει και εφεύρει πολλούς λαϊκούς μύθους ή ιστορίες που βρίσκονται σε βιβλία ιστορίας, αφήνοντας τους

ανθρώπους με μια βαθιά χαραγμένη εικόνα για την παράδοση ή για δεισδαιμονικούς χαρακτήρες. Για παράδειγμα, στην Κίνα υπάρχουν οι «Οχτώ Αθάνατοι που διασχίζουν τη Θάλασσα», «Το ταξίδι προς τη Δύση», «ο Αυτοκράτορας του Νεφρίτη», ο «Νετζά που κατακτά τον Βασιλιά Δράκοντα» και η «Ανακήρυξη των Θεών». Δεν έχουν όλα αυτά ριζώσει βαθιά στα μυαλά των ανθρώπων; Ακόμα και αν κάποιος από εσάς δεν γνωρίζετε όλες τις λεπτομέρειες, γνωρίζετε παρ' όλα αυτά τις ιστορίες γενικά, και είναι αυτό το γενικό περιεχόμενο που μένει στην καρδιά και στο μυαλό σου και δεν μπορείς να τα ξεχάσεις. Αυτές είναι διάφορες ιδέες ή διάφοροι μύθοι που ετοίμασε ο Σατανάς για τον άνθρωπο πριν από πολύ καιρό, και τα οποία έχουν διαδοθεί σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Αυτά τα πράγματα βλάπτουν και διαβρώνουν απευθείας τις ψυχές των ανθρώπων και κάνουν επανειλημμένα στους ανθρώπους μάγια. Αυτό σημαίνει ότι μόλις αποδεχθείς αυτήν την παραδοσιακή κουλτούρα, τις ιστορίες ή τα δεισδαιμονικά πράγματα, μόλις ριζώσουν μέσα στο μυαλό σου και μπουν και μείνουν στην καρδιά σου, τότε είσαι σαν μαγεμένος —αρχίζεις να μπερδεύεσαι και να επηρεάζεσαι από αυτές τις πολιτιστικές παγίδες, αυτές τις ιδέες και ιστορίες της παράδοσης. Επηρεάζουν τη ζωή σου, τη στάση σου στη ζωή, καθώς και την κρίση σου για τα πράγματα. Ακόμη περισσότερο, επηρεάζουν την αναζήτησή σου για το αληθινό μονοπάτι στη ζωή: Πρόκειται πραγματικά για κακά μάγια! Όσο κι αν προσπαθείς, δεν μπορείς να τα λύσεις· τα χτυπάς, αλλά δεν μπορείς να τα σπάσεις· τα πολεμάς, αλλά δεν μπορείς να τα διώξεις. Επιπλέον, αφότου οι άνθρωποι βρεθούν κάτω από αυτά τα μάγια, χωρίς να το γνωρίζουν, αρχίζουν εν αγνοία τους να λατρεύουν τον Σατανά, καλλιεργώντας την εικόνα του Σατανά στην καρδιά τους. Με άλλα λόγια, ορίζουν τον Σατανά ως είδωλό τους, αντικείμενο λατρείας και θαυμασμού, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να τον θεωρούν Θεό. Χωρίς να το γνωρίζουν, αυτά τα πράγματα βρίσκονται στις καρδιές των ανθρώπων και ελέγχουν τα λόγια και τις πράξεις τους. Επιπλέον, πρώτα θεωρείς ότι αυτές οι ιστορίες και οι μύθοι δεν είναι αληθείς, αλλά μετά, εν αγνοία σου, αναγνωρίζεις την ύπαρξή τους, δημιουργώντας αληθινούς χαρακτήρες από αυτές και μετατρέποντάς τες σε πράγματα που υπάρχουν στ' αλήθεια. Εν αγνοία σου, γίνεσαι υποσυνείδητα αποδέκτης αυτών των ιδεών και της ύπαρξης αυτών των πραγμάτων. Επίσης, υποσυνείδητα βάζεις δαίμονες, τον Σατανά και είδωλα μέσα στο ίδιο σου το σπίτι και μέσα στην καρδιά σου —πρόκειται πραγματικά για μάγια! Έχουν απήχηση σ' εσάς αυτά τα λόγια; (Ναι.) Υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά σας που να έχουν κάψει θυμιάματα και λατρεύει τον Βούδα; (Ναι.) Ποιος ήταν, λοιπόν, ο σκοπός για τον οποίο κάψατε αυτά τα θυμιάματα και λατρεύατε τον Βούδα; (Η προσευχή για ειρήνη.) Τώρα που το σκέφτεστε, δεν είναι παράλογο να προσεύχεστε στον Σατανά για ειρήνη; Ο Σατανάς φέρνει την ειρήνη; (Όχι.) Δεν βλέπετε πόσο αδαείς ήσασταν τότε; Αυτός ο τρόπος συμπεριφοράς είναι παράλογος, αδαής και αφελής, έτσι δεν είναι; Το μόνο που σκέφτεται ο Σατανάς είναι πώς να σε διαφθείρει. Ο Σατανάς δεν μπορεί με τίποτα να σου προσφέρει ειρήνη. Το μόνο που μπορεί να σου δώσει είναι προσωρινή ανακούφιση. Αλλά για να κερδίσεις αυτήν την ανακούφιση πρέπει να ορκιστείς, και αν δεν τηρήσεις

την υπόσχεσή σου ή παραβείς τον όρκο που έκανες στον Σατανά, τότε θα δεις πώς θα σε βασανίσει. Όταν σε βάζει να ορκιστείς, στην πραγματικότητα, θέλει να σε ελέγξει. Όταν προσευχήσασταν για ειρήνη, αποκτήσατε ειρήνη; (Όχι.) Όχι μόνο δεν αποκτήσατε ειρήνη, αλλά, αντιθέτως, οι προσπάθειές σας έφεραν δυστυχία και ατελείωτες συμφορές· πραγματικά, έναν απεριόριστο ωκεανό πικρίας. Δεν υπάρχει ειρήνη στη σφαίρα επιρροής του Σατανά, και αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι η συνέπεια που έχουν επιφέρει στην ανθρωπότητα η φεουδαρχική δεισιδαιμονία και η παραδοσιακή κουλτούρα.

σ. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τις κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Ο τελευταίος τρόπος με τον οποίον ο Σατανάς διαφθείρει κι ελέγχει τον άνθρωπο είναι οι κοινωνικές τάσεις. Οι κοινωνικές τάσεις έχουν πολλές πτυχές, καλύπτουν διάφορους τομείς όπως τη λατρεία διασήμων και μεγάλων μορφών, καθώς και ειδώλων του κινηματογράφου και της μουσικής σκηνής, τη λατρεία διασημοτήτων, διαδικτυακά παιχνίδια, κλπ. —αυτά είναι όλα μέρος των κοινωνικών τάσεων και δεν υπάρχει ανάγκη να υπεισέλθουμε εδώ σε λεπτομέρειες. Θα μιλήσουμε μόνο για τις ιδέες που μεταφέρουν οι κοινωνικές τάσεις στους ανθρώπους, για τον τρόπο με τον οποίον καθορίζουν τη συμπεριφορά των ανθρώπων στον κόσμο, και για τους στόχους που θέτουν στη ζωή και τη γενικότερη στάση των ανθρώπων. Αυτά είναι πολύ σημαντικά στοιχεία, καθώς μπορούν να ελέγχουν και να επηρεάζουν τις σκέψεις και τις απόψεις των ανθρώπων. Αυτές οι τάσεις προκύπτουν η μία μετά την άλλη και όλες επιφέρουν μια σατανική επίδραση η οποία υποβαθμίζει συνεχώς τον άνθρωπο, κάνοντάς τον να χάνει συνεχώς τη συνείδηση, την ανθρώπινη φύση και τη λογική του, αποδυναμώνοντας ακόμα περισσότερο την ηθική του και την ποιότητα του χαρακτήρα του, σε βαθμό που να μπορούμε να πούμε ότι οι άνθρωποι σήμερα, στην πλειονότητά τους, δεν έχουν καμία ακεραιότητα, καθόλου ανθρώπινη φύση, αλλά ούτε και συνείδηση, πόσο μάλλον λογική. Ποιες είναι, λοιπόν, αυτές οι κοινωνικές τάσεις; Είναι τάσεις που δεν είναι δυνατόν να διακρίνεις με γυμνό οφθαλμό. Όταν περάσει μια νέα τάση στον κόσμο, ίσως μόνο ένας μικρός αριθμός ανθρώπων να είναι στις επάλξεις, ορίζοντας τις τάσεις. Αυτοί οι άνθρωποι ξεκινούν να κάνουν κάτι καινούργιο, κι έπειτα αποδέχονται ένα είδος ιδέας ή ένα είδος προοπτικής. Ωστόσο, οι άνθρωποι, στην πλειονότητά τους, θα εξακολουθούν να μολύνονται συνεχώς, να έλκονται και να αφομοιώνονται από αυτού του είδους την τάση μέσα σε μια κατάσταση άγνοιας, μέχρι όλοι τους, χωρίς να το γνωρίζουν, να την αποδέχονται ακούσια, να βυθίζονται σ' αυτήν και να ελέγχονται από αυτήν. Η μία μετά την άλλη, αυτές οι τάσεις κάνουν τους ανθρώπους που δεν είναι υγιείς σε σώμα και νου, που δεν γνωρίζουν ποια είναι η αλήθεια και που δεν μπορούν να διακρίνουν μεταξύ θετικών και αρνητικών πραγμάτων, να τις αποδέχονται με χαρά, όπως και να δέχονται τις απόψεις για τη ζωή και τις αξίες που προέρχονται από τον Σατανά. Αποδέχονται ό,τι τους λέει ο Σατανάς σχετικά με το πώς να προσεγγίζουν τη ζωή και τον τρόπο ζωής που

τους «χαρίζει» ο Σατανάς, και δεν έχουν μήτε τη δύναμη μήτε την ικανότητα, πόσο μάλλον την επίγνωση, να αντισταθούν. Πώς θα αναγνωρίζετε, λοιπόν, αυτές τις τάσεις; Διάλεξα ένα απλό παράδειγμα, το οποίο ίσως σας κάνει να καταλάβετε σταδιακά. Για παράδειγμα, οι άνθρωποι στο παρελθόν διενεργούσαν τις επιχειρηματικές δραστηριότητές τους με τρόπο που δεν εξαπατούσαν κανέναν· πουλούσαν τα αγαθά τους στην ίδια τιμή, ανεξάρτητα από το ποιος ήταν ο αγοραστής. Δεν εκφράζεται εδώ ένα στοιχείο συνείδησης και ανθρώπινης φύσης; Όταν οι άνθρωποι διενεργούσαν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες κατ' αυτόν τον τρόπο, καλεί τη πίστη, μπορούμε να δούμε ότι εκείνον τον καιρό είχαν ακόμα κάποια συνείδηση και κάποια ανθρώπινη φύση. Όμως, με την όλο και αυξανόμενη απαίτηση του ανθρώπου για χρήματα, οι άνθρωποι, εν αγνοία τους, έχουν φτάσει στο σημείο να αγαπούν τα χρήματα, το κέρδος και τις απολαύσεις ολοένα πιο πολύ. Οι άνθρωποι δεν δίνουν πλέον μεγαλύτερη προτεραιότητα στο χρήμα συγκριτικά με παλαιότερα; Όταν οι άνθρωποι θεωρούν το χρήμα ως άκρως σημαντικό, χωρίς να το καταλαβαίνουν, αρχίζουν να προσδίδουν μικρότερη σημασία στην υπόληψη, το κύρος, το καλό όνομα και την ακεραιότητά τους, έτσι δεν είναι; Όταν ασχολείσαι με επιχειρηματικές δραστηριότητες, βλέπεις άλλους να πλουτίζουν εξαπατώντας τους ανθρώπους. Παρόλο που τα χρήματα που αποκτούν προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες, αυτοί γίνονται όλο και πιο πλούσιοι. Όταν βλέπεις όλα όσα απολαμβάνει η οικογένειά τους, τaráζεσαι: «Είμαστε και οι δύο επιχειρηματίες, αλλά αυτός πλούτισε. Γιατί δεν μπορώ κι εγώ να βγάλω πολλά λεφτά; Αρκετά. Πρέπει να βρω έναν τρόπο να βγάλω παραπάνω λεφτά». Εξάλλου, το μόνο που σκέφτεσαι είναι πώς θα κάνεις περιουσία. Μόλις σταματάς να πιστεύεις ότι «τα λεφτά θα πρέπει να βγαίνουν με συνείδηση κι όχι με την εξαπάτηση του άλλου», τότε με γνώμονα τα δικά σου συμφέροντα, ο τρόπος σκέψης σου σταδιακά μεταβάλλεται, το ίδιο και οι αρχές πίσω από τις πράξεις σου. Όταν εξαπατάς κάποιον για πρώτη φορά, νιώθεις ότι η συνείδησή σου σε αποδοκιμάζει, ενώ η καρδιά σου σου λέει «Αυτή θα είναι η τελευταία φορά που εξαπατώ κάποιον. Όταν εξαπατάς ανθρώπους συνέχεια, θα έχεις αντίποινα!» Έτσι λειτουργεί η συνείδηση του ανθρώπου, σου δημιουργεί ηθικούς δισταγμούς και σε αποδοκιμάζει, ώστε να μη νιώθεις φυσιολογικά όταν εξαπατάς κάποιον. Όμως, αφότου εξαπατήσεις με επιτυχία κάποιον, βλέπεις ότι τώρα έχεις περισσότερα χρήματα από πριν και σκέφτεσαι ότι αυτή η μέθοδος μπορεί να είναι πολύ επωφελής για εσένα. Παρά τον βουβό πόνο που έχεις στην καρδιά, εξακολουθείς να νιώθεις ότι πρέπει να συγχαρείς τον εαυτό σου για την επιτυχία σου, και νιώθεις κάπως ευχαριστημένος με τον εαυτό σου. Για πρώτη φορά, εγκρίνεις τη συμπεριφορά σου και τις μεθόδους εξαπάτησής σου. Μόλις ο άνθρωπος μολυνθεί από τη συνήθεια της εξαπάτησης, γίνεται ίδιος με κάποιον που είναι μπλεγμένος με τον τζόγο και γίνεται τζογαδόρος. Εν αγνοία σου, εγκρίνεις τη δική σου δόλια συμπεριφορά και την αποδέχεσαι. Εν αγνοία σου, εκλαμβάνεις την εξαπάτηση ως μια θεμιτή εμπορική συμπεριφορά και ως το πιο χρήσιμο μέσο για την επιβίωσή σου και για να βγάλεις τα προς το ζην. Νομίζεις πως μ' αυτόν τον τρόπο μπορείς να κάνεις γρήγορα περιουσία.

Πρόκειται για μια διαδικασία: Στην αρχή, οι άνθρωποι δεν μπορούν να αποδεχθούν μια τέτοιου είδους συμπεριφορά και περιφρονούν αυτήν τη συμπεριφορά και άσκηση. Έπειτα, αρχίζουν να πειραματίζονται οι ίδιοι με αυτήν τη συμπεριφορά, δοκιμάζοντάς τη με τον δικό τους τρόπο, και οι καρδιές τους αρχίζουν να μεταμορφώνονται σταδιακά. Τι είδους μεταμόρφωση είναι αυτή, λοιπόν; Είναι η έγκριση και η παραδοχή αυτής της τάσης, αυτών των ιδεών που σου έχουν ενσταλαχτεί μέσα από τις κοινωνικές τάσεις. Χωρίς να το συνειδητοποιείς, αν δεν εξαπατάς τους ανθρώπους όταν κάνεις δουλειές μαζί τους, νιώθεις πως είσαι σε χειρότερη μοίρα· αν δεν εξαπατάς τους ανθρώπους, νιώθεις σαν να έχεις χάσει κάτι. Χωρίς να το καταλαβαίνεις, η εξαπάτηση αυτή γίνεται η ίδια σου η ψυχή, η ραχοκοκαλιά σου, και ένα απαραίτητο είδος συμπεριφοράς που συνιστά αρχή στη ζωή σου. Αφότου ο άνθρωπος αποδεχθεί αυτήν τη συμπεριφορά και αυτόν τον τρόπο σκέψης, δεν έχει επιφέρει αυτό κάποια αλλαγή στην καρδιά του; Η καρδιά σου έχει αλλάξει, άρα έχει αλλάξει και η ακεραιότητά σου; Έχει αλλάξει η ανθρωπίνη φύση σου; Έχει αλλάξει η συνείδησή σου; Όλη σου η ύπαρξη, από την καρδιά ως τις σκέψεις σου, εσωτερικά κι εσωτερικά, έχει αλλάξει, και πρόκειται για ουσιαστική αλλαγή. Αυτή η αλλαγή σε απομακρύνει ολοένα περισσότερο από τον Θεό, και συμβαδίζεις ολοένα περισσότερο με τον Σατανά· γίνεσαι όλο και πιο όμοιος με τον Σατανά, κι ως εκ τούτου, η διαφθορά του Σατανά σε κάνει δαίμονα.

Εξετάζοντας αυτές τις κοινωνικές τάσεις, θα λέγατε ότι ασκούν μεγάλη επιρροή στους ανθρώπους; Έχουν έντονα βλαβερή επίδραση στους ανθρώπους; Έχουν όντως έντονα βλαβερή επίδραση στους ανθρώπους. Ποιες πτυχές του ανθρώπου θέλει να διαφθείρει ο Σατανάς με καθεμία από αυτές τις τάσεις; Ο Σατανάς διαφθείρει κυρίως τη συνείδηση του ανθρώπου, τη σύνεση, την ανθρωπίνη φύση, την ηθική και τις προοπτικές στη ζωή. Αυτές οι κοινωνικές τάσεις δεν υποβαθμίζουν και δεν διαφθείρουν σταδιακά τους ανθρώπους; Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αυτές τις κοινωνικές τάσεις για να δελεάζει λίγο-λίγο τους ανθρώπους και να τους παρασύρει σε μια φωλιά δαιμόνων, ώστε όταν πέσουν στην παγίδα των κοινωνικών τάσεων να υποστηρίζουν, εν αγνοία τους, τα χρήματα και τις υλικές επιθυμίες, όπως επίσης και την αχρειότητα και τη βία. Όταν αυτά τα στοιχεία εισέλθουν στην καρδιά του ανθρώπου, τότε τι γίνεται ο άνθρωπος; Γίνεται ο διαβολικός Σατανάς! Γιατί; Επειδή, ποια ψυχολογική κλίση υπάρχει στην καρδιά του ανθρώπου; Τι σέβεται ο άνθρωπος; Ο άνθρωπος αρχίζει να ευχαριστείται την αχρειότητα και τη βία, ενώ δεν αγαπά την ομορφιά ή την καλοσύνη, πόσο μάλλον την ειρήνη. Οι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να ζουν την απλή ζωή της κανονικής ανθρωπίνης φύσης, μα αντιθέτως επιθυμούν να απολαμβάνουν υψηλό γόητρο και μεγάλο πλούτο, να γλεντάνε με σαρκικές απολαύσεις, να κάνουν τα πάντα για να ικανοποιήσουν τη σάρκα τους, χωρίς περιορισμούς, χωρίς τίποτα να τους δεσμεύει· με άλλα λόγια, να κάνουν ό,τι θέλουν. Όταν, λοιπόν, ο άνθρωπος βρεθεί βυθισμένος σε αυτού του είδους τις κοινωνικές τάσεις, μπορεί η γνώση που έχεις αποκτήσει να σε βοηθήσει να απελευθερωθείς; Μπορεί η κατανόησή σου για την παραδοσιακή κουλτούρα και τις δεισιδαιμονίες να σε βοηθήσουν να ξεφύγεις από αυτήν την τρομερή

δυσχέρεια; Μπορούν τα παραδοσιακά ήθη και οι παραδοσιακές τελετές που γνωρίζει ο άνθρωπος, να τον βοηθήσουν να βάλει όρια; Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τα Ανάλεκτα και το Τάο Τε Τσινγκ. Μπορούν αυτά να βοηθήσουν τους ανθρώπους να βγουν από τον βούρκο αυτών των σατανικών τάσεων; Σε καμία περίπτωση. Επομένως, ο άνθρωπος γίνεται όλο και πιο σατανικός, υπερόπτης, αλαζόνας, εγωιστής και κακοήθης. Δεν υπάρχει πλέον καμία στοργικότητα ανάμεσα στους ανθρώπους, κανένα αίσθημα αγάπης ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, καμία κατανόηση μεταξύ των συγγενών και των φίλων· οι ανθρώπινες σχέσεις χαρακτηρίζονται πλέον από τη βία. Όλοι οι άνθρωποι ανεξαιρέτως θέλουν να χρησιμοποιούν βίαιες μεθόδους για να ζουν ανάμεσα στους συνανθρώπους τους· αποκτούν τα προς το ζην χρησιμοποιώντας βία· κερδίζουν τα υπάρχοντά τους και αποκομίζουν οφέλη χρησιμοποιώντας βία, χρησιμοποιούν βίαιους και σατανικούς τρόπους για να κάνουν ό,τι θέλουν. Δεν είναι τρομακτική αυτή η ανθρωπότητα; Και πολύ μάλιστα: Όχι μόνο σταύρωσαν τον Θεό, αλλά σφάγιαζαν όλους όσοι Τον ακολούθησαν —επειδή ο άνθρωπος είναι υπερβολικά κακός. Τώρα που ακούσατε όλα αυτά τα πράγματα για τα οποία μόλις μίλησα, δεν πιστεύετε ότι είναι τρομακτικό να ζει κανείς σε αυτό το περιβάλλον, σε αυτόν τον κόσμο, και ανάμεσα σε αυτά τα είδη ανθρώπων, μέσα στα οποία διαφθείρει ο Σατανάς την ανθρωπότητα; (Ναι.) Δεν έχετε νιώσει ποτέ εσείς οι ίδιοι, λοιπόν, ότι είστε αξιοθρήνητοι; Πρέπει να το νιώθετε κάπως τώρα, σωστά; (Το νιώθω.) Από τον τόνο της φωνής σας, φαίνεται να σκέφτεστε: «Ο Σατανάς έχει τόσους διαφορετικούς τρόπους για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Δράττεται κάθε ευκαιρίας και βρίσκεται όπου κι αν κοιτάξουμε. Μπορεί ακόμα να σωθεί ο άνθρωπος»; Μπορεί ακόμα να σωθεί ο άνθρωπος; Μπορούν οι άνθρωποι να σώσουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους; (Όχι.) Μπορεί ο Αυτοκράτορας του Νεφρίτη να σώσει τον άνθρωπο; Μπορεί ο Κομφούκιος να σώσει τον άνθρωπο; Μπορεί η Μποντισάτβα Γκουάν Γιν να σώσει τον άνθρωπο; (Όχι.) Οπότε, ποιος μπορεί να σώσει τον άνθρωπο; (Ο Θεός.) Ορισμένοι, ωστόσο, θα θέσουν στις καρδιές τους ερωτήματα όπως το εξής: «Ο Σατανάς μάς βλάπτει με τόση αγριότητα, με τέτοια μανία που δεν έχουμε καμία ελπίδα να ζήσουμε τη ζωή, αλλά και καμία εμπιστοσύνη να ζήσουμε τη ζωή. Όλοι ζούμε βουτηγμένοι στη διαφθορά και κάθε άνθρωπος ανεξαιρέτως αντιστέκεται στον Θεό έτσι κι αλλιώς, και τώρα οι καρδιές μας έχουν βυθιστεί και φτάσει στον πάτο. Οπότε, πού είναι ο Θεός τη στιγμή που μας διαφθείρει ο Σατανάς; Τι κάνει ο Θεός; Ό,τι κι αν είναι αυτό που κάνει ο Θεός για εμάς, εμείς δεν το νιώθουμε ποτέ!» Ορισμένοι άνθρωποι αναπόφευκτα νιώθουν απεγνωσμένοι και αναπόφευκτα νιώθουν, ως έναν βαθμό, αποκαρδιωμένοι. Σε εσάς, αυτό το συναίσθημα είναι πολύ βαθύ, επειδή όλα όσα έχω πει έχουν ως σκοπό να επιτρέψουν στους ανθρώπους να καταλάβουν σιγά-σιγά, να νιώσουν όλο και πιο πολύ ότι δεν τους έχει μείνει καμία ελπίδα, να νιώσουν όλο και πιο πολύ ότι ο Θεός τούς έχει εγκαταλείψει. Αλλά μην ανησυχείτε. Το θέμα για τη σημερινή συναναστροφή μας, «η μοχθηρότητα του Σατανά», δεν είναι το πραγματικό θέμα. Για να μιλήσουμε, ωστόσο, για την ουσία της αγιοσύνης του Θεού, θα πρέπει πρώτα να συζητήσουμε για τον τρόπο με τον οποίον ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο και για τη

μοχθηρότητα του Σατανά, ώστε να καταστεί πιο σαφές στους ανθρώπους σε τι είδους κατάσταση βρίσκεται σήμερα ο άνθρωπος. Ο ένας στόχος αυτής της συζήτησης είναι να μπορέσουν οι άνθρωποι να γνωρίσουν τη μοχθηρότητα του Σατανά, ενώ ο άλλος είναι να μπορέσουν οι άνθρωποι να κατανοήσουν πιο βαθιά τι είναι η πραγματική αγιοσύνη.

Δεν έχω μιλήσει με περισσότερες λεπτομέρειες γι' αυτά τα πράγματα που συζητήσαμε απ' ό,τι την προηγούμενη φορά; Τώρα κατανοείτε τα πράγματα λίγο πιο βαθιά; (Ναι.) Ξέρω ότι πολλοί από τους ανθρώπους περιμένουν από Εμένα τώρα να πω τι ακριβώς είναι η αγιοσύνη του Θεού, αλλά όταν μιλάω για την αγιοσύνη του Θεού, πρώτα αναφέρομαι στις πράξεις του Θεού. Θα πρέπει να ακούτε όλοι προσεκτικά. Στη συνέχεια θα σας ρωτήσω τι ακριβώς είναι η αγιοσύνη του Θεού. Δεν θα σας το πω με άμεσο τρόπο. Αντιθέτως, θα σας αφήσω να προσπαθήσετε να το καταλάβετε μόνοι σας· θα σας δώσω περιθώριο για να το καταλάβετε. Τι έχετε να πείτε γι' αυτήν τη μέθοδο; (Ακούγεται καλή.) Τότε, ακούστε με προσοχή καθώς συνεχίζω.

Κατανόηση της αγιοσύνης του Θεού μέσα απ' όσα κάνει στον άνθρωπο

Όποτε ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο, ή προκαλεί ανείπωτο κακό στον άνθρωπο, ο Θεός δεν κάθεται απλώς βαριεστημένα, ούτε είναι πως δεν δίνει σημασία ή κάνει τα στραβά μάτια για τους εκλεκτούς Του. Ο Θεός καταλαβαίνει ξεκάθαρα όλα όσα κάνει ο Σατανάς. Ό,τι κι αν κάνει ο Σατανάς, όποια τάση κι αν προσπαθεί να αναδείξει, ο Θεός γνωρίζει όλα όσα προσπαθεί να κάνει ο Σατανάς και δεν εγκαταλείπει τους εκλεκτούς Του. Αντιθέτως, χωρίς να τραβάει την προσοχή, μυστικά, αθόρυβα, ο Θεός κάνει ό,τι είναι απαραίτητο. Όταν ο Θεός ξεκινά το έργο επάνω σε κάποιον, όταν επιλέγει κάποιον, δεν προκηρύσσει αυτήν την είδηση σε κανέναν, ούτε την προκηρύσσει στον Σατανά, πόσο μάλλον κάνει οποιεσδήποτε μεγάλες κινήσεις. Πολύ αθόρυβα, πολύ φυσιολογικά κάνει απλώς ό,τι είναι απαραίτητο. Πρώτα, επιλέγει μια οικογένεια για εσένα· το υπόβαθρο της οικογένειάς σου, το ποιοι είναι οι γονείς σου, ποιοι ήταν οι πρόγονοί σου, όλα αυτά ο Θεός τα αποφασίζει από πριν. Με άλλα λόγια, ο Θεός δεν λαμβάνει αυτές τις αποφάσεις στιγμιαία· αντίθετα, είχε ξεκινήσει αυτό το έργο πριν από πολύ καιρό. Μόλις ο Θεός επιλέξει μια οικογένεια για εσένα, έπειτα επιλέγει την ημερομηνία που θα γεννηθείς. Έπειτα, ο Θεός παρακολουθεί καθώς γεννιέσαι και έρχεσαι κλαίγοντας σε αυτόν τον κόσμο. Παρακολουθεί τη γέννα σου, παρακολουθεί καθώς εκστομίζεις τα πρώτα σου λόγια, παρακολουθεί όταν παραπατάς και κάνεις τα πρώτα σου βήματα, καθώς μαθαίνεις να περπατάς. Πρώτα κάνεις ένα βήμα και μετά ακολουθεί ένα δεύτερο —και τώρα μπορείς να τρέξεις, να πηδήξεις, να μιλήσεις, να εκφράσεις τα αισθήματά σου... Καθώς οι άνθρωποι μεγαλώνουν, το βλέμμα του Σατανά είναι εστιασμένο επάνω σε κάθε άνθρωπο, ακριβώς όπως η τίγρη παραμονεύει τη λεία της. Όμως, ο Θεός δεν έχει υποστεί ποτέ κανενός είδους περιορισμό καθώς φέρει εις πέρας το έργο Του, είτε αυτός προέρχεται από ανθρώπους, γεγονότα ή πράγματα, είτε από τον χώρο ή τον χρόνο· κάνει αυτό που οφείλει να κάνει και κάνει αυτό που πρέπει.

Ενόσω μεγαλώνεις, ενδέχεται να έρθεις αντιμέτωπος με πολλά πράγματα που δεν σου αρέσουν, όπως ασθένειες και απογοητεύσεις. Αλλά καθώς θα διαβαίνεις αυτό το μονοπάτι, η ζωή σου και το μέλλον σου θα βρίσκονται αυστηρά υπό τη φροντίδα του Θεού. Ο Θεός σου δίνει μια γνήσια εγγύηση που θα ισχύει για όλη σου τη ζωή, επειδή Αυτός βρίσκεται ακριβώς εκεί, στο πλάι σου, σε φυλάει και σε προσέχει. Εσύ μεγαλώνεις χωρίς να το γνωρίζεις αυτό. Αρχίζεις να έρχεσαι σε επαφή με νέα πράγματα και ξεκινάς να μαθαίνεις αυτόν τον κόσμο και αυτήν την ανθρωπότητα. Τα πάντα είναι ολοκαίνουργια σ' εσένα. Έχεις κάποια πράγματα που σου αρέσει να κάνεις. Ζεις μέσα στη δική σου ανθρώπινη φύση, ζεις μέσα στον δικό σου χώρο διαβίωσης και δεν έχεις την παραμικρή ιδέα σχετικά με την ύπαρξη του Θεού. Όμως, ο Θεός παρακολουθεί κάθε σου βήμα καθώς μεγαλώνεις, και σε παρακολουθεί καθώς κάνεις δρασκελιές προς τα εμπρός. Ακόμα κι όταν αποκτάς γνώση ή σπουδάζεις την επιστήμη, ο Θεός δεν έχει φύγει από το πλάι σου ούτε ένα βήμα. Είσαι απλώς το ίδιο όπως όλοι στο ότι, στην πορεία της γνωριμίας του κόσμου και της συμμετοχής σ' αυτόν, έχεις καθορίσει τα δικά σου ιδανικά, έχεις τα δικά σου χόμπι, τα δικά σου ενδιαφέροντα, και τρέφεις τις δικές σου μεγαλόπνοες φιλοδοξίες. Συχνά σκέφτεσαι σοβαρά το μέλλον σου, σκιαγραφώντας συχνά το πώς θα έπρεπε να μοιάζει το μέλλον σου. Ωστόσο, ό,τι κι αν προκύψει στην πορεία, ο Θεός βλέπει καθαρά τα πάντα να συμβαίνουν. Μπορεί εσύ ο ίδιος να έχεις ξεχάσει το παρελθόν σου, όμως για τον Θεό, δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να σε καταλάβει καλύτερα από Αυτόν. Ζεις, μεγαλώνεις, ωριμάζεις υπό το βλέμμα του Θεού. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η πιο σημαντική εργασία του Θεού είναι κάτι που κανένας ποτέ δεν αντιλαμβάνεται, κάτι που κανένας δεν γνωρίζει. Το σίγουρο είναι ότι ο Θεός δεν το είπε σε κανέναν. Άρα ποιο είναι το κρισιμότερο πράγμα; Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτή είναι η εγγύηση ότι ο Θεός θα σώσει κάποιον άνθρωπο. Αυτό σημαίνει ότι αν ο Θεός θέλει να σώσει αυτόν τον άνθρωπο, πρέπει να το κάνει. Αυτή η εργασία είναι ζωτικής σημασίας, τόσο για τον άνθρωπο όσο και για τον Θεό. Γνωρίζετε ποια είναι; Φαίνεται να μην έχετε καμία αίσθηση περί αυτού ή καμία σκέψη περί αυτού, οπότε θα σας το πω. Από τη στιγμή της γέννησής σας μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει επιτελέσει πολύ έργο επάνω σας, αλλά δεν σας δίνει λεπτομερή αναφορά για τα όσα έχει κάνει. Ο Θεός δεν σας επέτρεψε να το γνωρίζετε αυτό και ούτε σας το είπε. Ωστόσο, για την ανθρωπότητα, οτιδήποτε κάνει Εκείνος είναι σημαντικό. Για τον Θεό, είναι κάτι που πρέπει να κάνει. Μέσα στην καρδιά Του υπάρχει κάτι σημαντικό που πρέπει να κάνει, το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ οποιοδήποτε από αυτά τα πράγματα. Αυτό είναι ότι από τη στιγμή της γέννησης ενός ανθρώπου μέχρι σήμερα, ο Θεός πρέπει να εγγυηθεί την ασφάλειά τους. Όταν ακούτε αυτά τα λόγια, μπορεί να νιώσετε ότι δεν καταλαβαίνετε πλήρως. Μπορεί να ρωτήσετε «Είναι τόσο σημαντική αυτή η ασφάλεια;» Ποια είναι, λοιπόν, η κυριολεκτική έννοια της «ασφάλειας»; Ίσως την εκλαμβάνετε ότι σημαίνει ειρήνη ή ίσως την εκλαμβάνετε ότι σημαίνει να μη βιώνετε ποτέ οποιαδήποτε συμφορά ή καταστροφή, να ζείτε καλά, να έχετε μια κανονική ζωή. Όμως, μέσα στις καρδιές σας, πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν είναι τόσο απλό. Άρα, τι ακριβώς είναι αυτό το πράγμα για

το οποίο μιλάω, αυτό το οποίο πρέπει να κάνει ο Θεός; Τι σημαίνει ασφάλεια για τον Θεό; Είναι πραγματικά εγγύηση για την κανονική σημασία της λέξης «ασφάλεια»; Όχι. Οπότε, τι είναι αυτό που κάνει ο Θεός; Αυτή η «ασφάλεια» σημαίνει ότι δεν θα σε κατασπαράξει ο Σατανάς. Είναι σημαντικό αυτό; Το ότι δεν θα σε κατασπαράξει ο Σατανάς αφορά την ασφάλειά σου ή όχι; Ναι, αφορά την προσωπική σου ασφάλεια και δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα πιο σημαντικό. Από τη στιγμή που θα σε κατασπαράξει ο Σατανάς, η ψυχή σου και η σάρκα σου δεν ανήκουν πλέον στον Θεό. Ο Θεός δεν θα σε σώσει πια. Ο Θεός εγκαταλείπει ψυχές και ανθρώπους που έχει κατασπαράξει ο Σατανάς. Οπότε, αυτό που λέω είναι ότι το πιο σημαντικό πράγμα που έχει να κάνει ο Θεός είναι να εγγυηθεί αυτήν την ασφάλειά σου, να εγγυηθεί ότι δεν θα σε κατασπαράξει ο Σατανάς. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, έτσι δεν είναι; Συνεπώς, γιατί δεν μπορείτε να απαντήσετε; Φαίνεται ότι δεν μπορείτε να νιώσετε την απέραντη καλοσύνη του Θεού!

Ο Θεός κάνει πολύ περισσότερα εκτός από το να εγγυάται την ασφάλεια των ανθρώπων, να εγγυάται ότι δεν θα κατασπαράχουν από τον Σατανά· κάνει, επίσης, πολύ έργο προετοιμασίας, πριν να επιλέξει και να σώσει κάποιον. Κατά πρώτον ο Θεός κάνει σχολαστικές προετοιμασίες όσον αφορά το τι χαρακτήρα θα έχεις, σε τι οικογένεια θα γεννηθείς, ποιοι θα είναι οι γονείς σου, πόσα αδέρφια θα έχεις, και ποια θα είναι η θέση, η οικονομική κατάσταση και οι συνθήκες της οικογένειας στην οποία θα γεννηθείς. Γνωρίζετε σε τι είδους οικογένεια γεννιούνται οι περισσότεροι εκλεκτοί του Θεού; Είναι επιφανείς οικογένειες; Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι δεν υπάρχουν καθόλου εκλεκτοί που να έχουν γεννηθεί σε επιφανείς οικογένειες. Μπορεί να υπάρχουν κάποιες, αλλά είναι πολύ λίγες. Γεννιούνται σε οικογένειες εξαιρετικά πλούσιες, δισεκατομμυριούχων ή πολυεκατομμυριούχων; Όχι, δεν γεννιούνται σχεδόν ποτέ σε τέτοιου είδους οικογένειες. Οπότε, σε τι είδους οικογένεια τοποθετεί κυρίως ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους; (Σε συνηθισμένες οικογένειες.) Ποιες οικογένειες πρέπει να θεωρούνται «συνηθισμένες οικογένειες»; Περιλαμβάνουν τις οικογένειες εργαζομένων —εκείνες, δηλαδή, που στηρίζονται σε μισθούς για να επιβιώσουν, που μπορούν να καλύψουν τις βασικές ανάγκες και δεν είναι πολύ ευκατάστατες· περιλαμβάνουν, επίσης, τις οικογένειες αγροτών. Οι αγρότες στηρίζονται στις καλλιέργειές τους για το φαγητό τους, έχουν σιτηρά για να τρώνε και ρούχα για να φορούν, και δεν πεινούν ούτε παγώνουν. Μετά, υπάρχουν μερικές οικογένειες οι οποίες έχουν μια μικρή επιχείρηση, και κάποιες στις οποίες οι γονείς είναι διανοούμενοι, οι οποίες μπορούν επίσης να θεωρηθούν συνηθισμένες οικογένειες. Υπάρχουν, επίσης, κάποιοι γονείς, οι οποίοι είναι υπάλληλοι γραφείου ή χαμηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη, που κι αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν σε επιφανείς οικογένειες. Οι περισσότεροι γεννιούνται σε συνηθισμένες οικογένειες, και αυτό είναι κάτι που το διευθετεί ο Θεός. Αυτό σημαίνει ότι, πάνω απ' όλα, το περιβάλλον στο οποίο ζείτε δεν είναι η πλούσια οικογένεια που μπορεί να φαντάζεστε και είναι μια οικογένεια που έχει αποφασίσει για εσάς ο Θεός, και η πλειονότητα των ανθρώπων ζει εντός των ορίων μιας

τέτοιου είδους οικογένειας. Τι συμβαίνει, λοιπόν, με την κοινωνική θέση; Η οικονομική κατάσταση των περισσότερων γονέων είναι μέση και δεν έχουν υψηλή κοινωνική θέση, τους αρκεί απλώς να έχουν μια δουλειά. Περιλαμβάνονται κυβερνήτες; Ή πρόεδροι εθνών; Όχι, σωστά; Το πολύ-πολύ να είναι διευθυντές σε μια μικρή επιχείρηση ή ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων. Η κοινωνική θέση τους είναι μικρομεσαία και η οικονομική κατάστασή τους μέση. Ένας άλλος παράγοντας είναι το περιβάλλον διαβίωσης της οικογένειας. Πρώτα απ' όλα, δεν υπάρχουν γονείς ανάμεσα σ' αυτές τις οικογένειες οι οποίοι θα προέτρεπαν ξεκάθαρα τα παιδιά τους να γίνουν μάντεις και να λένε τη μοίρα· αυτές οι περιπτώσεις είναι πολύ λίγες. Οι περισσότεροι γονείς είναι αρκετά φυσιολογικοί. Την ίδια στιγμή που ο Θεός επιλέγει τους ανθρώπους, κανονίζει αυτού του είδους το περιβάλλον για τους ανθρώπους, που είναι εξαιρετικά επωφελές για το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων που επιτελεί. Επιφανειακά φαίνεται ότι ο Θεός δεν έχει κάνει τίποτα ιδιαίτερα συνταρακτικό για τον άνθρωπο· απλώς προχωρά μυστικά σε όλα τα πράγματα που κάνει, ταπεινά και αθόρυβα. όμως, στην πραγματικότητα, όλα όσα κάνει ο Θεός τα κάνει για να θέσει τα θεμέλια για τη σωτηρία σου, να προετοιμάσει το έδαφος και όλες τις απαραίτητες συνθήκες για τη σωτηρία σου. Στη συνέχεια, ο Θεός φέρνει τον κάθε άνθρωπο ενώπιόν Του, τον καθένα σε μια καθορισμένη ώρα: Τότε είναι που ακούς τη φωνή του Θεού· τότε έρχεσαι ενώπιόν Του. Μέχρι να συμβεί αυτό, κάποιοι θα έχουν ήδη γίνει οι ίδιοι γονείς, ενώ άλλοι θα είναι απλώς τα παιδιά κάποιων. Με άλλα λόγια, κάποιοι θα έχουν παντρευτεί και θα έχουν κάνει παιδιά, ενώ κάποιοι θα είναι ακόμα ελεύθεροι, δεν θα έχουν ξεκινήσει τη δική τους οικογένεια. Ασχέτως, όμως, της κατάστασης στην οποία θα βρίσκεται ο καθένας, ο Θεός έχει ήδη καθορίσει τη στιγμή που θα επιλεχτείς, όταν το ευαγγέλιο και τα λόγια Του θα φτάσουν σ' εσένα. Ο Θεός έχει καθορίσει τις συνθήκες, έχει αποφασίσει για ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή ένα συγκεκριμένο πλαίσιο μέσα από το οποίο θα φτάσει σ' εσένα το ευαγγέλιο, ώστε να μπορέσεις να ακούσεις τα λόγια του Θεού. Ο Θεός έχει ήδη ετοιμάσει για σένα όλες τις απαραίτητες συνθήκες. Μ' αυτόν τον τρόπο, αν και εν αγνοία του, ο άνθρωπος παρουσιάζεται ενώπιόν Του και επιστρέφει στην οικογένεια του Θεού. Επίσης εν αγνοία του, ο άνθρωπος ακολουθεί τον Θεό και εισέρχεται σε κάθε βήμα του έργου Του, εισερχόμενος σε κάθε βήμα της οδού του έργου που έχει προετοιμάσει ο Θεός γι' αυτόν. Τι τρόπους χρησιμοποιεί ο Θεός όταν κάνει πράγματα για τον άνθρωπο αυτήν τη στιγμή; Πρώτον, το λιγότερο απ' όλα είναι η φροντίδα και η προστασία που απολαμβάνει ο άνθρωπος. Εκτός αυτού, ο Θεός ορίζει διάφορους ανθρώπους, διάφορα γεγονότα και πράγματα, ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος μέσα από αυτά να αντιληφθεί την ύπαρξη και τις πράξεις του Θεού. Για παράδειγμα, υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι οι οποίοι πιστεύουν στον Θεό επειδή κάποιος στην οικογένειά τους είναι άρρωστος. Όταν άλλοι κηρύττουν το ευαγγέλιο σ' αυτούς, εκείνοι αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, και αυτή η πίστη στον Θεό προκύπτει λόγω αυτής της κατάστασης. Ποιος, λοιπόν, κανόνισε αυτήν την κατάσταση; (Ο Θεός.) Μέσα από αυτήν την αρρώστια, υπάρχουν κάποιες οικογένειες όπου όλοι είναι πιστοί, ενώ υπάρχουν και κάποιες οικογένειες όπου μόνο

λίγα άτομα από την οικογένεια πιστεύουν. Επιφανειακά, μπορεί να φαίνεται σαν κάποιος στην οικογένειά σου να έχει μια ασθένεια, αλλά στην πραγματικότητα, είναι μια κατάσταση που σου έχει δοθεί ώστε να έρθεις ενώπιον του Θεού —αυτή είναι η καλοσύνη του Θεού. Επειδή η οικογενειακή ζωή κάποιων ανθρώπων είναι δύσκολη και κάποιοι δυσκολεύονται να βρουν γαλήνη, μπορεί να παρουσιαστεί μια ευκαιρία όπου κάποιος θα μεταφέρει το ευαγγέλιο και θα πει: «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα βρεις τη γαλήνη». Έτσι, εν αγνοία τους, αυτοί τότε αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό υπό πολύ φυσιολογικές συνθήκες, άρα δεν αποτελεί αυτό ένα είδος κατάστασης που δόθηκε από τον Θεό; Και δεν είναι χάρη που τους έχει δώσει ο Θεός το γεγονός ότι η οικογένειά τους δεν έχει γαλήνη; Υπάρχουν και μερικοί οι οποίοι αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό για άλλους λόγους. Υπάρχουν διαφορετικοί λόγοι και διαφορετικοί τρόποι πίστης, αλλά όποιος και αν είναι ο λόγος που σε κάνει να πιστεύεις σ' Εκείνον, όλα στην πραγματικότητα διευθετούνται και καθοδηγούνται από τον Θεό. Στην αρχή, ο Θεός χρησιμοποιεί διάφορους τρόπους για να σε επιλέξει και για να σε φέρει στην οικογένειά Του. Αυτή είναι η χάρη που απόνεμει ο Θεός στον καθένα ξεχωριστά.

Στο τωρινό έργο Του σ' αυτές, τις έσχατες ημέρες, ο Θεός δεν απονέμει πλέον απλώς χάρη και ευλογίες στους ανθρώπους όπως έκανε παλαιότερα, ούτε καλοπιάνει τον άνθρωπο για να προχωρήσει προς τα εμπρός. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου του έργου, τι έχει δει ο άνθρωπος από όλες τις πτυχές του έργου του Θεού που έχει βιώσει; Ο άνθρωπος έχει δει την αγάπη του Θεού, την κρίση και την παίδευσή Του. Αυτήν τη χρονική περίοδο, ο Θεός, επιπλέον, παρέχει, στηρίζει, δια φωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους, ώστε εκείνοι να μπορέσουν να γνωρίσουν σταδιακά τις προθέσεις Του, να γνωρίσουν τα λόγια που λέει και την αλήθεια που χαρίζει στον άνθρωπο. Όταν ο άνθρωπος είναι αδύναμος, όταν αποκαρδιώνεται, όταν δεν έχει πού να στραφεί, ο Θεός χρησιμοποιεί τα λόγια Του για να παρηγορήσει, να συμβουλέψει και να ενθαρρύνει τον άνθρωπο, ώστε ο άνθρωπος με το μικρό ανάστημά του να δυναμώσει, να σηκωθεί με θετικότητα και να γίνει πρόθυμος να συνεργαστεί με τον Θεό. Όταν, όμως, ο άνθρωπος παρακούει τον Θεό ή Του αντιστέκεται, ή όταν αποκαλύπτει τη διαφθορά του, ο Θεός δεν θα δείξει κανένα έλεος κατά τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του ανθρώπου. Ωστόσο, ο Θεός θα δείξει ανοχή και υπομονή στην ανοησία, την άγνοια, την αδυναμία και την ανωριμότητα των ανθρώπων. Με αυτόν τον τρόπο, μέσα από όλο το έργο που επιτελεί ο Θεός για τους ανθρώπους, οι άνθρωποι σταδιακά ωριμάζουν, μεγαλώνουν και αρχίζουν να γνωρίζουν τις προθέσεις του Θεού, να γνωρίζουν κάποιες αλήθειες, να γνωρίζουν ποια είναι τα θετικά και ποια τα αρνητικά πράγματα, να γνωρίσουν τι είναι το κακό και τι είναι το σκοτάδι. Ο Θεός δεν έχει μία μοναδική προσέγγιση για τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του ανθρώπου, ούτε δείχνει πάντοτε ανοχή και υπομονή. Αντιθέτως, φροντίζει για τον καθένα ξεχωριστά με διαφορετικούς τρόπους, στα διαφορετικά τους στάδια και σύμφωνα με το ανάστημά και το επίπεδό τους. Εκείνος κάνει πολλά πράγματα για τον άνθρωπο και με μεγάλο κόστος· ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται τίποτα από αυτά τα πράγματα, ούτε το κόστος, αλλά στην πράξη όλα

όσα κάνει ο Θεός, στην πραγματικότητα επιτελούνται για τον καθένα ξεχωριστά. Η αγάπη του Θεού είναι πρακτική: Μέσα από τη χάρη του Θεού, ο άνθρωπος αποφεύγει τη μία συμφορά μετά την άλλη, και ταυτόχρονα ο Θεός δείχνει την ανοχή Του απέναντι στην αδυναμία του ανθρώπου ξανά και ξανά. Η κρίση και το παίδεμα του Θεού δίνουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν σταδιακά τη διαφθορά της ανθρωπότητας και τη σατανική τους ουσία. Αυτά που παρέχει ο Θεός, η διαφώτισή Του και η καθοδήγησή Του στον άνθρωπο, δίνουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίζουν όλο και πιο πολύ την ουσία της αλήθειας και να γνωρίζουν συνεχώς καλύτερα τι χρειάζονται, ποιον δρόμο πρέπει να πάρουν, τον λόγο της ύπαρξής τους, την αξία και το νόημα της ζωής τους και πώς να διαβούν τον δρόμο μπροστά. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι αναπόσπαστα από τον έναν αρχικό σκοπό Του. Ποιος είναι, τότε, αυτός ο σκοπός; Γιατί χρησιμοποιεί ο Θεός αυτές τις μεθόδους για να φέρει εις πέρας το έργο Του επάνω στον άνθρωπο; Τι αποτελέσματα θέλει να επιτύχει; Με άλλα λόγια, τι θέλει να δει στον άνθρωπο; Τι θέλει να αποκτήσει από τον άνθρωπο; Αυτό που θέλει να δει ο Θεός είναι ότι η καρδιά του ανθρώπου μπορεί να αναζωογονηθεί. Αυτές οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί για να εργαστεί επάνω στον άνθρωπο αποτελούν μια συνεχή προσπάθεια αφύπνισης της καρδιάς του ανθρώπου, αφύπνισης του πνεύματος του ανθρώπου, γνωστοποίηση στον άνθρωπο από πού προέρχεται, ποιος τον καθοδηγεί, τον στηρίζει, τον φροντίζει και του έχει επιτρέψει να υπάρχει μέχρι σήμερα· είναι μέσο για να γνωστοποιήσουν στον άνθρωπο ποιος είναι ο Δημιουργός, ποιον θα πρέπει να λατρεύει, τι είδους δρόμο θα πρέπει να διαβεί και με ποιον τρόπο θα πρέπει ο άνθρωπος να παρουσιαστεί ενώπιον του Θεού· αυτές οι μέθοδοι χρησιμοποιούνται για να αναζωογονήσουν σταδιακά την καρδιά του ανθρώπου, ώστε ο άνθρωπος να γνωρίσει την καρδιά του Θεού, να κατανοήσει την καρδιά του Θεού και να αντιληφθεί πόσο πολλή έγνοια και περίσκεψη εμπεριέχει το έργο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Όταν έχει αναζωογονηθεί η καρδιά του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θέλει πλέον να ζει με εκφυλισμένη, διεφθαρμένη διάθεση. Αντιθέτως, επιθυμεί να επιδιώκει την αλήθεια για να κατανοήσει τον Θεό. Όταν έχει αφυπνιστεί η καρδιά του ανθρώπου, τότε αυτός μπορεί να αποσχιστεί πλήρως από τον Σατανά. Δεν θα τον βλάψει πλέον ο Σατανάς, ούτε θα τον ελέγχει και θα τον κοροϊδεύει. Αντιθέτως, ο άνθρωπος μπορεί να συνεργαστεί ενεργά στο έργο του Θεού και στα λόγια Του, για να ικανοποιήσει την καρδιά του Θεού, ώστε να φτάσει στο σημείο να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Αυτός είναι ο αρχικός σκοπός του έργου του Θεού.

Η συζήτηση που μόλις είχαμε σχετικά με τη μοχθηρότητα του Σατανά κάνει τους πάντες να νιώθουν ότι ο άνθρωπος ζει μέσα σε τεράστια δυστυχία και ότι η ζωή του ανθρώπου ταλανίζεται από συμφορές. Όμως, τώρα που μιλώ σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού και το έργο που Εκείνος πραγματοποιεί επάνω στον άνθρωπο, πώς σας κάνει αυτό να νιώθετε; (Πολύ χαρούμενοι.) Μπορούμε τώρα να αντιληφθούμε πως ό,τι κάνει ο Θεός, όλα όσα διευθετεί επιμελώς για τον άνθρωπο, είναι άψογα. Οτιδήποτε κάνει ο Θεός είναι χωρίς σφάλμα, που σημαίνει ότι είναι αψεγάδιαστο, δεν χρειάζεται κανέναν

να το διορθώσει, να συμβουλέψει γι' αυτό ή να του κάνει οποιεσδήποτε αλλαγές. Όλα όσα κάνει ο Θεός για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά είναι πέραν αμφισβήτησης· καθοδηγεί τους πάντες από το χέρι, σε προσέχει ανά πάσα στιγμή και δεν έχει φύγει ποτέ, ούτε μια φορά από το πλάι σου. Καθώς οι άνθρωποι μεγαλώνουν σε ένα τέτοιο περιβάλλον και με αυτού του είδους το υπόβαθρο, μπορούμε να πούμε ότι οι άνθρωποι, στην πραγματικότητα, μεγαλώνουν μέσα στην παλάμη του Θεού; (Ναι.) Οπότε, εξακολουθείτε τώρα να έχετε μια αίσθηση απώλειας; Υπάρχει κάποιος που να νιώθει αποκαρδιωμένος; Υπάρχει κάποιος που να νιώθει ότι ο Θεός έχει εγκαταλείψει την ανθρωπότητα; (Όχι.) Τότε, τι ακριβώς έχει κάνει ο Θεός; (Επαγρυπνεί για την ανθρωπότητα.) Η μεγάλη έγνοια και περίσκεψη που επιδίδει ο Θεός μέσα σε οτιδήποτε είναι πέραν πάσης αμφιβολίας. Επιπλέον, κατά την επιτέλεση του έργου Του, πάντα τα έκανε όλα χωρίς όρους. Δεν έχει απαιτήσει ποτέ από κανέναν σας να γνωρίζει το τίμημα που Αυτός πληρώνει για σένα, ώστε να σε κάνει να νιώσεις βαθιά ευγνώμων απέναντί Του. Έχει ποτέ απαιτήσει κάτι παρόμοιο από σένα ο Θεός; (Όχι.) Κατά τη μακρά διάρκεια της ανθρώπινης ζωής, σχεδόν ο καθένας έχει έρθει αντιμέτωπος με πολλές επικίνδυνες καταστάσεις και έχει αντιμετωπίσει πολλούς πειρασμούς. Αυτό συμβαίνει επειδή ο Σατανάς στέκεται δίπλα σου, το βλέμμα του είναι συνεχώς καρφωμένο επάνω σου. Όταν δέχεσαι τα χτυπήματα της μοίρας, ο Σατανάς πανηγυρίζει· όταν σε βρίσκουν συμφορές, όταν τίποτα δεν σου πάει καλά, και όταν πιάνεσαι στον ιστό του, ο Σατανάς τα απολαμβάνει πάρα πολύ αυτά τα πράγματα. Όσο για το τι κάνει τώρα ο Θεός, σε προστατεύει κάθε στιγμή που περνά, κατευθύνοντάς σε μακριά από τις αλλεπάλληλες κακοτυχίες και συμφορές. Γι' αυτό λέω πως ό,τι έχει ο άνθρωπος —ειρήνη και χαρά, ευλογίες και προσωπική ασφάλεια— είναι, στην ουσία, όλα υπό τον έλεγχο του Θεού· Εκείνος καθοδηγεί και αποφασίζει τη μοίρα όλων των ανθρώπων. Μήπως ο Θεός έχει μια διογκωμένη αντίληψη για τη θέση Του, όπως λένε μερικοί; Σου δηλώνει, μήπως, ο Θεός το εξής; «Εγώ είμαι ο σπουδαιότερος όλων. Εγώ είμαι Εκείνος που έχει αναλάβει τον έλεγχό σας. Πρέπει να Με ικετεύετε για έλεος, ενώ κάθε ανυπακοή θα τιμωρείται με θάνατο». Έχει απειλήσει ποτέ ο Θεός την ανθρωπότητα με αυτόν τον τρόπο; (Όχι.) Έχει πει ποτέ το εξής; «Οι άνθρωποι είναι τόσο διεφθαρμένοι, που δεν έχει καμία σημασία το πώς τους φέρομαι, και μπορούν να αντιμετωπιστούν με οποιονδήποτε τρόπο· δεν χρειάζεται να κάνω βαθιές διευθετήσεις γι' αυτούς». Έτσι σκέφτεται ο Θεός; Έχει ενεργήσει με αυτόν τον τρόπο ο Θεός; (Όχι.) Τουναντίον, ο τρόπος με τον οποίον ο Θεός αντιμετωπίζει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά είναι σοβαρός και υπεύθυνος· Σε αντιμετωπίζει πιο υπεύθυνα απ' ό,τι αντιμετωπίζεις εσύ ο ίδιος για τον εαυτό σου. Δεν είναι έτσι; Ο Θεός δεν μιλάει βαριεστημένα, και ούτε επιδεικνύει την υψηλή θέση Του ούτε κοροϊδεύει αστόχαστα τους ανθρώπους. Αντιθέτως, τίμια και αθόρυβα κάνει αυτά που πρέπει ο ίδιος να κάνει. Αυτά τα πράγματα φέρνουν ευλογίες, γαλήνη και χαρά στον άνθρωπο. Φέρνουν τον άνθρωπο γαλήνιο και χαρούμενο μπροστά στα μάτια του Θεού και στην οικογένειά Του· έπειτα ο άνθρωπος ζει ενώπιον του Θεού και δέχεται τη σωτηρία του Θεού με κανονική λογική και σκέψη. Οπότε, υπήρξε ποτέ ο Θεός

διπρόσωπος απέναντι στον άνθρωπο κατά το έργο Του; Επέδειξε ποτέ ψευδή καλοσύνη, ξεγελώντας αρχικά τον άνθρωπο με μερικές φιλοφρονήσεις, για να του γυρίσει μετά την πλάτη; (Όχι.) Είπε ποτέ ο Θεός κάτι και μετά έκανε κάτι άλλο; Έδωσε ποτέ ο Θεός κενές υποσχέσεις και καυχήθηκε, λέγοντας στους ανθρώπους ότι μπορεί να κάνει κάτι για αυτούς ή να τους βοηθήσει με κάτι, και μετά εξαφανίστηκε; (Όχι.) Δεν υπάρχει ούτε εξαπάτηση ούτε αναλήθεια στον Θεό. Ο Θεός είναι πιστός και είναι αληθινός σε ό,τι κάνει. Είναι ο μόνος στον οποίον μπορούν οι άνθρωποι να βασίζονται· είναι ο Θεός στον οποίον μπορούν οι άνθρωποι να εμπιστεύονται τις ζωές τους και όλα όσα έχουν. Καθότι δεν υπάρχει καθόλου εξαπάτηση στον Θεό, μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός είναι ο πιο ειλικρινής; (Ναι.) Φυσικά και μπορούμε! Παρόλο που η λέξη «ειλικρινής» είναι πολύ αδύναμη, πολύ εξανθρωπισμένη όταν τη χρησιμοποιούμε για τον Θεό, ποια άλλη λέξη υπάρχει να χρησιμοποιήσουμε; Αυτά είναι τα όρια της ανθρώπινης γλώσσας. Αν και είναι κάπως ακατάλληλο εδώ να αποκαλούμε τον Θεό «ειλικρινή», για την ώρα, θα χρησιμοποιούμε αυτήν τη λέξη. Ο Θεός είναι πιστός και ειλικρινής. Οπότε, όταν μιλάμε για αυτές τις πτυχές, σε τι αναφερόμαστε; Αναφερόμαστε στις διαφορές ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο και τις διαφορές ανάμεσα στον Θεό και στον Σατανά; Ναι, μπορούμε να το πούμε αυτό. Κι αυτό επειδή ο άνθρωπος δεν μπορεί να δει ούτε ένα ίχνος της διεφθαρμένης διάθεσης του Σατανά στον Θεό. Έχω δίκιο όταν το λέω αυτό; Αμήν; (Αμήν!) Τίποτα από την κακή διάθεση του Σατανά δεν αποκαλύπτεται στον Θεό. Όλα όσα κάνει και αποκαλύπτει ο Θεός είναι πλήρως επωφελή και βοηθούν τον άνθρωπο, γίνονται εξ ολοκλήρου για να φροντίσουν τον άνθρωπο, είναι γεμάτα ζωή και δίνουν στον άνθρωπο έναν δρόμο για να ακολουθήσει και μια κατεύθυνση για να πάρει. Ο Θεός δεν είναι διεφθαρμένος και, επιπλέον, κοιτώντας τώρα τα όσα κάνει ο Θεός, μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός είναι άγιος; Εφόσον ο Θεός δεν έχει κανένα στοιχείο της διεφθαρμένης διάθεσης των ανθρώπων ούτε Τον συνδέει οτιδήποτε με τη σατανική ουσία της διεφθαρμένης ανθρωπότητας, υπό αυτό το πρίσμα μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι ο Θεός είναι άγιος. Ο Θεός δεν επιδεικνύει καμία διαφθορά, και την ίδια στιγμή που εργάζεται ο Θεός, ο Θεός αποκαλύπτει την ίδια Του την ουσία, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνει περίτρανα ότι ο Θεός ο ίδιος είναι άγιος. Το βλέπετε αυτό; Προκειμένου να γνωρίσουμε την άγια ουσία του Θεού, ας εξετάσουμε για την ώρα αυτές τις δύο πτυχές: Πρώτον, δεν υπάρχει ίχνος διεφθαρμένης διάθεσης στον Θεό και δεύτερον η ουσία του έργου του Θεού στον άνθρωπο δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να αντικρίσει την ίδια την ουσία του Θεού, και αυτή η ουσία είναι εντελώς θετική. Καθότι τα στοιχεία που φέρνει στον άνθρωπο κάθε μέρος του έργου του Θεού είναι όλα θετικά. Πρώτα απ' όλα, ο Θεός απαιτεί από τον άνθρωπο να είναι τίμιος —αυτό δεν είναι κάτι θετικό; Ο Θεός δίνει στον άνθρωπο σοφία —αυτό δεν είναι κάτι θετικό; Ο Θεός κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει το καλό από το κακό —αυτό δεν είναι κάτι θετικό; Δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να κατανοήσει το νόημα και την αξία της ανθρώπινης ζωής —αυτό δεν είναι κάτι θετικό; Δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να δει μέσα στην ουσία των ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων σύμφωνα με την αλήθεια —αυτό δεν

είναι κάτι θετικό; Είναι. Και το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ότι ο άνθρωπος δεν εξαπατάται πλέον από τον Σατανά, δεν θα συνεχίσει άλλο να βλάπτεται από ούτε να ελέγχεται από τον Σατανά. Με άλλα λόγια, αυτά τα πράγματα δίνουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να απελευθερωθούν πλήρως από τη διαφθορά του Σατανά, ώστε να διαβούν σταδιακά το μονοπάτι του σεβασμού απέναντι στον Θεό και της αποφυγής του κακού. Πόσο έχετε προχωρήσει τώρα σ' αυτό το μονοπάτι; Είναι δύσκολο να αποφανθείτε, έτσι δεν είναι; Τουλάχιστον, ωστόσο, έχετε τώρα μια αρχική ιδέα για το πώς διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο, ποια στοιχεία είναι σατανικά και ποια είναι αρνητικά; Τουλάχιστον, τώρα βαδίζετε στο σωστό μονοπάτι στη ζωή. Είναι βέβαιο αυτό; Ναι, είναι απολύτως βέβαιο.

Υπάρχει κάτι ακόμα που πρέπει να συναναστραφούμε σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού. Σύμφωνα με όλα όσα ακούσατε και λάβατε, ποιοι ανάμεσά σας μπορείτε να πείτε τι είναι η αγιοσύνη του Θεού; Σε τι αναφέρεται η αγιοσύνη του Θεού για την οποία μιλάω; Σκεφτείτε το για λίγο. Είναι η αγιοσύνη του Θεού η αληθινότητά Του; Είναι η αγιοσύνη του Θεού η πιστότητά Του; Είναι η αγιοσύνη του Θεού η ανιδιοτέλειά Του; Είναι η αγιοσύνη του Θεού η ταπεινότητά Του; Είναι η αγάπη Του για τον άνθρωπο; Ο Θεός χαρίζει απλόχερα την αλήθεια και τη ζωή στον άνθρωπο. Είναι αυτή η αγιοσύνη Του; Ναι, είναι όλα αυτά. Όλο αυτό που αποκαλύπτει ο Θεός είναι μοναδικό και δεν υπάρχει μέσα στη διαφθορά της ανθρωπότητας ούτε μπορεί να το διακρίνει κανείς στην ανθρωπότητα. Δεν μπορεί να διακριθεί το παραμικρό ίχνος αυτής κατά τη διαδικασία διαφθοράς του ανθρώπου από τον Σατανά, ούτε και στη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά ή στην ουσία και τη φύση του Σατανά. Όλα όσα έχει και είναι ο Θεός είναι μοναδικά· μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει αυτού του είδους την ουσία, μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει και κατέχεται από αυτού του είδους την ουσία. Σ' αυτό το σημείο της συζήτησής μας, έχει δει κάποιος από εσάς ανάμεσα στους ανθρώπους κάποιον τόσο άγιο όσο μόλις περιέγραψα; (Όχι.) Υπάρχει, λοιπόν, κάποιος τόσο άγιος ανάμεσα στα είδωλα, στους διάσημους, ή τους σπουδαίους ανθρώπους που λατρεύετε; (Όχι.) Οπότε, όταν λέμε ότι η αγιοσύνη του Θεού είναι μοναδική, είναι αυτό υπερβολή; Πράγματι, δεν είναι. Επιπλέον, η άγια μοναδικότητα του Θεού έχει και πρακτική πλευρά. Υπάρχει κάποια απόκλιση ανάμεσα στην αγιοσύνη για την οποία μιλάω τώρα και στην αγιοσύνη την οποία είχατε στον μυαλό σας, και την οποία φανταζόσασταν προηγουμένως; (Ναι.) Υπάρχει πολύ μεγάλη απόκλιση. Τι εννοούν συχνά οι άνθρωποι όταν μιλάνε για την αγιοσύνη; (Μερικές εξωτερικές συμπεριφορές.) Όταν οι άνθρωποι λένε ότι η συμπεριφορά ή κάτι άλλο είναι άγιο, το λένε επειδή το βλέπουν ως κάτι αγνό ή ευχάριστο για τις αισθήσεις. Ωστόσο, αυτά τα πράγματα δεν έχουν την πραγματική ουσία της αγιοσύνης —αυτή είναι η πτυχή του δόγματος. Πέραν αυτού, σε τι αναφέρεται η πρακτική πλευρά της αγιοσύνης που συλλαμβάνουν στο μυαλό τους οι άνθρωποι; Είναι ως επί το πλείστον αυτό που φαντάζονται ή κρίνουν ότι είναι; Για παράδειγμα, κάποιοι βουδιστές αποβιώνουν κατά την άσκηση, αποθνήσκουν ενώ κάθονται εκεί αποκοιμισμένοι. Κάποιοι λένε ότι αγιοποιήθηκαν και πέταξαν στους ουρανούς. Αυτό είναι επίσης αποκύημα της

φαντασίας. Μετά υπάρχουν κάποιοι που πιστεύουν ότι μια νεράιδα που φτάνει αιωρούμενη από τους ουρανούς είναι άγια. Στην πραγματικότητα, η έννοια των ανθρώπων για τη λέξη «άγιος» ήταν από πάντα απλώς ένα κούφιο αποκύημα της φαντασίας, μια θεωρία η οποία στερείται θεμελιωδώς πάσης πραγματικής ουσίας και, επιπροσθέτως, δεν έχει τίποτα να κάνει με την ουσία της αγιοσύνης. Η ουσία της αγιοσύνης είναι η αληθινή αγάπη, αλλά και περισσότερο από αυτό, είναι η ουσία της αλήθειας, της δικαιοσύνης και του φωτός. Η λέξη «άγιος» αρμόζει μόνο στον Θεό. Τίποτα εντός της δημιουργίας δεν αξίζει να αποκαλείται «άγιο». Ο άνθρωπος πρέπει να το καταλάβει αυτό. Από τώρα και στο εξής, θα χρησιμοποιούμε τη λέξη «άγιος» μόνο για τον Θεό. Είναι αυτό πρόπον; (Ναι, είναι.)

Τα κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Ας επιστρέψουμε τώρα στα μέσα τα οποία επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Μόλις αναφερθήκαμε στους διάφορους τρόπους με τους οποίους πραγματοποιεί ο Θεός το έργο Του στον άνθρωπο και τους οποίους μπορείτε όλοι σας να βιώσετε από μόνοι σας, οπότε δεν θα μιλήσω με πολλές λεπτομέρειες. Όμως, μέσα στην καρδιά σας ενδεχομένως να μην είναι απόλυτα σαφές το ποια μέσα επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο, ή τουλάχιστον δεν έχετε συγκεκριμένη κατανόησή τους. Θα ήταν ωφέλιμο να επανέλθω σ' αυτό το θέμα; Θέλετε να μάθετε γι' αυτό; Ίσως κάποιοι από εσάς να αναρωτηθούν: «Γιατί να μιλήσουμε ξανά για τον Σατανά; Τη στιγμή που αναφέρεται ο Σατανάς, θυμώνουμε, και στο άκουσμα του ονόματός του νιώθουμε πολύ ενοχλημένοι». Όσο δυσάρεστα κι αν νιώθετε, πρέπει να αντιμετωπίσετε τα γεγονότα. Αυτά τα πράγματα πρέπει να ειπωθούν με απλό τρόπο και να γίνουν σαφή, προς όφελος της κατανόησης του ανθρώπου. Διαφορετικά, ο άνθρωπος δεν θα μπορέσει να αποδευμεντεί πραγματικά από την επιρροή του Σατανά.

Προηγουμένως συζητήσαμε τους πέντε τρόπους μέσα από τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο, και οι οποίοι περιλαμβάνουν τα κόλπα του. Οι τρόποι με τους οποίους ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο είναι απλώς η επιφάνεια· ακόμα πιο ύπουλα είναι τα κόλπα που κρύβονται κάτω από αυτήν την επιφάνεια και με τα οποία ο Σατανάς πετυχαίνει τους στόχους του. Ποια είναι αυτά τα κόλπα; Εμπρός, συνοψίστε τα για Εμένα. (Εξαπατά, αποπλανά και εξαναγκάζει.) Όσο περισσότερα από αυτά τα κόλπα αναφέρετε, τόσο πιο κοντά πλησιάζετε. Φαίνεται ότι έχετε δεχθεί μεγάλο πλήγμα από τον Σατανά και έχετε πολύ έντονα αισθήματα σχετικά με το ζήτημα. (Χρησιμοποιεί, ακόμα, εύσημη ρητορική. Επηρεάζει και καταλαμβάνει εξαναγκαστικά τους ανθρώπους.) Καταλαμβάνει εξαναγκαστικά —αυτό αφήνει μια εξαιρετικά βαθιά εντύπωση. Οι άνθρωποι φοβούνται την εξαναγκαστική κατάληψη από τον Σατανά. Υπάρχουν άλλα κόλπα; (Βλάπτει βίαια τους ανθρώπους, απειλεί και δελεάζει, και λέει ψέματα.) Τα ψεύδη είναι ένα από τα πράγματα που κάνει. Ο Σατανάς ψεύδεται για να σε εξαπατήσει. Ποια είναι η φύση του ψεύδους; Δεν είναι το ψεύδος το ίδιο με την απάτη; Ο στόχος του ψεύδους είναι στην πραγματικότητα η εξαπάτησή σου. Υπάρχουν

άλλα κόλπα; Πείτε Μου όλα τα κόλπα του Σατανά που γνωρίζετε. (Βάζει τους ανθρώπους σε πειρασμό, τους βλάπτει, τους τυφλώνει και τους εξαπατά.) Οι περισσότεροι από εσάς έχετε τα ίδια αισθήματα σχετικά με αυτήν την εξαπάτηση. Τι άλλο; (Ελέγχει τον άνθρωπο, τον εξουσιάζει, τον τρομοκρατεί και τον κρατάει μακριά από την πίστη στον Θεό.) Καταλαβαίνω το γενικό νόημα απ' αυτά που μου λέτε και είναι όλα σωστά. Όλοι σας γνωρίζετε κάτι σχετικά, οπότε τώρα ας συνοψίσουμε αυτά τα κόλπα.

Υπάρχουν έξι κύρια κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο

Το πρώτο είναι ο έλεγχος και ο εξαναγκασμός. Αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς θα κάνει τα πάντα να πάρει τον έλεγχο της καρδιάς σου. Τι σημαίνει «εξαναγκασμός»; Σημαίνει να χρησιμοποιεί απειλή και τακτικές εξαναγκασμού, προκειμένου να σε αναγκάσει να τον υπακούσεις και να σε κάνει να σκεφτείς τις συνέπειες αν δεν υπακούσεις. Φοβάσαι και δεν τολμάς να τον απηφήσεις, οπότε του υποτάσσεςαι.

Το δεύτερο είναι ο δόλος και η παραπλάνηση. Τι εμπεριέχουν «ο δόλος και η παραπλάνηση»; Ο Σατανάς επινοεί ορισμένες ιστορίες και ψέματα, και σε παραπλανά να τα πιστέψεις. Δεν σου λέει ποτέ ότι ο άνθρωπος είναι δημιούργημα του Θεού, αλλά ούτε και σου λέει ποτέ ευθέως ότι δεν είσαι δημιούργημα του Θεού. Δεν χρησιμοποιεί καθόλου τη λέξη «Θεός», παρά χρησιμοποιεί κάτι άλλο ως υποκατάστατο. Χρησιμοποιεί αυτό το υποκατάστατο ώστε να σε εξαπατήσει και να μην έχεις βασικά καμία ιδέα σχετικά με την ύπαρξη του Θεού. Φυσικά, αυτή η «παραπλάνηση» περιλαμβάνει πολλές πτυχές, όχι μόνο αυτήν.

Το τρίτο είναι η εξαναγκαστική κατήχηση. Για ποιο πράγμα κατηχούνται εξαναγκαστικά οι άνθρωποι; Η εξαναγκαστική κατήχηση αποτελεί επιλογή του ίδιου του ανθρώπου; Γίνεται με τη συγκατάθεση του ανθρώπου; Σε καμία περίπτωση. Ακόμα κι αν δεν δίνεις τη συγκατάθεσή σου, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα γι' αυτό. Εν αγνοία σου, ο Σατανάς σε κατηχεί, εμποτίζοντάς σου τον τρόπο σκέψης του, τους κανόνες του για τη ζωή και την ουσία του.

Το τέταρτο είναι ο εκφοβισμός και η γοητεία. Αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς επιστρατεύει διάφορα κόλπα για να σε κάνει να τον αποδεχθείς, να τον ακολουθήσεις και να εργαστείς στην υπηρεσία του. Θα κάνει τα πάντα για να πετύχει τους στόχους του. Μερικές φορές, σου κάνει μικρές χάρες, δελεάζοντας σε ταυτόχρονα στην αμαρτία. Αν δεν τον ακολουθήσεις, θα σε κάνει να υποφέρεις και θα σε τιμωρήσει, και θα χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους για να σου επιτεθεί και να καταστρώσει πλεκτάνες εναντίον σου.

Το πέμπτο είναι η εξαπάτηση και η παράλυση. «Εξαπάτηση και παράλυση» είναι όταν ο Σατανάς ενσταλάζει στους ανθρώπους ορισμένα λόγια και ιδέες που ακούγονται ωραίες, οι οποίες συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις τους και φαίνονται εφικτές, ώστε να δίνει την εντύπωση ότι νοιάζεται για την κατάσταση της σάρκας των ανθρώπων ή τις

ζωές και το μέλλον τους, ενώ ο μόνος του στόχος είναι να σε κοροϊδεύει. Στη συνέχεια σε παραλύει, ώστε να μην ξέρεις ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος, προκειμένου να ξεγελαστείς εν αγνοία σου και να τεθείς υπό τον έλεγχό του.

Το έκτο είναι η καταστροφή του μυαλού και του σώματος. Ποιο μέρος του ανθρώπου καταστρέφει ο Σατανάς; Ο Σατανάς καταστρέφει το μυαλό σου, σε καθιστά ανίσχυρο να αντισταθείς, που σημαίνει ότι η καρδιά σου στρέφεται λίγο-λίγο προς τον Σατανά, παρά προς τον εαυτό σου. Σου ενσταλάζει αυτά τα στοιχεία καθημερινά, χρησιμοποιεί κάθε μέρα αυτές τις ιδέες και τις πεποιθήσεις, προκειμένου να σε επηρεάσει και να σε καλλωπίσει, υπονομεύοντάς τη βούλησή σου λίγο-λίγο, ώστε τελικά να μη θέλεις να είσαι πλέον ένας καλός άνθρωπος, ώστε να μην επιθυμείς πλέον να υπερασπίζεσαι αυτό που αποκαλείς «δικαιοσύνη». Χωρίς να το καταλαβαίνεις, δεν έχεις πλέον τη δύναμη της θέλησης να πας ενάντια στο ρεύμα, αλλά αντιθέτως το αφήνεις να σε παρασύρει. «Καταστροφή» σημαίνει ότι ο Σατανάς βασανίζει τους ανθρώπους σε τέτοιον βαθμό, που γίνονται σκιές του εαυτού τους και δεν είναι πια άνθρωποι. Αυτή είναι η στιγμή που χτυπά ο Σατανάς, αρπάζοντάς τους και κατασπαράζοντάς τους.

Κάθε ένα από αυτά τα κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο καθιστά τον άνθρωπο ανίσχυρο να αντισταθεί· κάθε ένα από αυτά μπορεί να αποβεί μοιραίο για τον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, οτιδήποτε κάνει ο Σατανάς και οποιοδήποτε κόλπο επιστρατεύει μπορεί να προκαλέσει τον εκφυλισμό σου, μπορεί να σε θέσει υπό τον έλεγχό του και μπορεί να σε παρασύρει στον βούρκο του κακού και της αμαρτίας. Αυτά είναι τα κόλπα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο.

Μπορούμε να πούμε ότι ο Σατανάς είναι μοχθηρός, αλλά για να το επιβεβαιώσουμε θα πρέπει να δούμε ποιες είναι οι συνέπειες της διαφθοράς του ανθρώπου από τον Σατανά, και ποιες είναι οι διαθέσεις και οι ουσίες που επιδίδει στον άνθρωπο. Όλοι σας γνωρίζετε κάτι σχετικά με αυτό, οπότε μιλήστε. Ποιες είναι οι συνέπειες της διαφθοράς των ανθρώπων από τον Σατανά; Ποιες διεφθαρμένες διαθέσεις εκφράζουν και αποκαλύπτουν; (Αλαζονεία και υπεροψία, εγωισμό και ποταπότητα, ατιμία και δολιότητα, μοχθηρία και κακεντρέχεια, και πλήρη απουσία ανθρώπινης φύσης.) Συνολικά, μπορούμε να πούμε ότι δεν έχουν ανθρώπινη φύση. Τώρα, ας αφήσουμε τους άλλους αδελφούς και τις αδελφές να μιλήσουν. (Αφότου ο άνθρωπος διαφθαρεί από τον Σατανά, γίνεται συνήθως αλαζόνας και αυτάρεσκος, ξιπασμένος και επηρμένος, άπληστος και εγωιστής. Αισθάνομαι ότι αυτά είναι τα πιο σοβαρά ζητήματα.) (Αφότου οι άνθρωποι διαφθαρούν από τον Σατανά, δεν τους σταματά τίποτα στην προσπάθειά τους να κερδίσουν υλικά αγαθά και πλούτο. Γίνονται, μάλιστα, εχθρικοί απέναντι στον Θεό, αντιστέκονται στον Θεό, δεν υπακούν τον Θεό και χάνουν τη συνείδηση και τη λογική που θα πρέπει να διαθέτει ο άνθρωπος.) Αυτά που είπατε είναι κατά βάση τα ίδια, αν και με λίγες μικρές διαφορές· μερικοί από εσάς συμπεριέλαβαν περισσότερες μικρές λεπτομέρειες. Για να συνοψίσουμε, τα στοιχεία που ξεχωρίζουν περισσότερο σχετικά με τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η αλαζονεία, η δολιότητα, η

κακεντρέχεια και ο εγωισμός. Ωστόσο, όλοι σας παραβλέψατε το ίδιο πράγμα. Οι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση, έχασαν τη λογική τους και δεν έχουν καμία ανθρώπινη φύση —μα υπάρχει κάτι ακόμα, πολύ σημαντικό, το οποίο δεν ανέφερε κανένας σας: αυτό είναι η «προδοσία». Η υπέρτατη συνέπεια αυτών των διαθέσεων που υπάρχουν σε όλους τους ανθρώπους αφότου διαφθαρούν από τον Σατανά είναι ότι προδίδουν τον Θεό. Ανεξαρτήτως αυτών που λέει ο Θεός στους ανθρώπους ή από το έργο που επιτελεί σ' αυτούς, εκείνοι δεν δίνουν προσοχή σ' αυτό που γνωρίζουν ότι είναι η αλήθεια. Δηλαδή, δεν ομολογούν πλέον τον Θεό και Τον προδίδουν: αυτή είναι η συνέπεια της διαφθοράς που προκαλεί ο Σατανάς στον άνθρωπο. Είναι η ίδια για όλες τις διεφθαρμένες διαθέσεις του ανθρώπου. Από τις οδούς που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο —τη γνώση που αποκτούν οι άνθρωποι, την επιστήμη που μαθαίνουν, την κατανόησή τους για τις δεισιδαιμονίες και τις παραδοσιακές κουλτούρες, όπως επίσης και για τις κοινωνικές τάσεις— υπάρχει κάτι που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο άνθρωπος ώστε να ξεχωρίσει τι είναι δίκαιο και τι άδικο; Υπάρχει οτιδήποτε που να μπορεί να βοηθήσει τον άνθρωπο να γνωρίσει τι είναι άγιο και τι είναι μοχθηρό; Υπάρχουν κάποια πρότυπα με τα οποία μετριοούνται αυτά τα πράγματα; (Όχι.) Δεν υπάρχει κανένα πρότυπο και καμία βάση που να μπορεί να βοηθήσει τον άνθρωπο. Αν και οι άνθρωποι μπορεί να γνωρίζουν τη λέξη «άγιο», δεν υπάρχει κανένας που να γνωρίζει πραγματικά τι είναι άγιο. Οπότε, μπορούν αυτά που επιφέρει ο Σατανάς στον άνθρωπο να τον βοηθήσουν να γνωρίσει την αλήθεια; Μπορούν να επιτρέψουν στον άνθρωπο να ζήσει με περισσότερη ανθρώπινη φύση; Μπορούν να βοηθήσουν τον άνθρωπο να ζήσει με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνεται ολοένα πιο ικανός για να λατρεύει τον Θεό; (Όχι.) Είναι προφανές ότι δεν θα βοηθήσουν τον άνθρωπο να λατρεύει τον Θεό ή να κατανοήσει την αλήθεια, ούτε θα τον βοηθήσουν να γνωρίσει τι είναι η αγιοσύνη και τι η μοχθηρότητα. Αντιστρόφως, ο άνθρωπος εκφυλίζεται ολοένα περισσότερο, παραμένοντας όλο και πιο μακριά από τον Θεό. Αυτός είναι ο λόγος που μας κάνει να λέμε ότι ο Σατανάς είναι μοχθηρός. Έχοντας αναλύσει τόσο πολλή από τη μοχθηρή ουσία του Σατανά, διαπιστώσατε κάποιο στοιχείο αγιοσύνης στον Σατανά, είτε στην ουσία του είτε στην κατανόηση της ουσίας του; (Όχι.) Αυτά μέχρι εδώ είναι σίγουρα. Οπότε, έχετε διαπιστώσει κάποια ουσία του Σατανά που να έχει ομοιότητες με του Θεού; (Όχι.) Υπάρχουν εκφάνσεις του Σατανά που έχουν ομοιότητες με του Θεού; (Όχι.) Συνεπώς, θέλω τώρα να σας ρωτήσω: Χρησιμοποιώντας δικά σας λόγια, τι ακριβώς είναι η αγιοσύνη του Θεού; Πρώτα απ' όλα, σε συνδυασμό με ποια λόγια αναφέρεται η «αγιοσύνη του Θεού»; Λέγονται αυτά τα λόγια σε συνδυασμό με την ουσία του Θεού; Ή λέγονται σε συνδυασμό με κάποια πτυχή της διάθεσής Του; (Αναφέρονται σε συνδυασμό με την ουσία του Θεού.) Πρέπει να αναγνωρίσουμε με σαφήνεια μια βάση με την οποία θα προσεγγίσουμε το επιθυμητό μας θέμα. Τα λόγια αυτά λέγονται σε συνδυασμό με την ουσία του Θεού. Πρώτα απ' όλα, χρησιμοποιήσαμε τη μοχθηρότητα του Σατανά ως ένα αντιθετικό στοιχείο απέναντι στη ουσία του Θεού, οπότε, έχετε δει καθόλου από την ουσία του Σατανά στον Θεό; Ή μήπως κάποια από την ουσία της

ανθρωπότητας; (Όχι, δεν έχουμε δει κάτι τέτοιο. Ο Θεός δεν είναι αλαζόνας, δεν είναι εγωιστής και δεν προδίδει, και μέσα από αυτό βλέπουμε την αγία ουσία του Θεού.) Υπάρχει τίποτα άλλο να προσθέσει κάποιος; (Ο Θεός δεν έχει ίχνος της διεφθαρμένης διάθεσης του Σατανά. Ό,τι έχει ο Σατανάς είναι εντελώς αρνητικό, ενώ ο Θεός έχει μόνο θετικά στοιχεία. Μπορούμε να δούμε ότι ο Θεός βρισκόταν ανέκαθεν στο πλευρό μας, προσέχοντας και προστατεύοντάς μας, από τότε που ήμασταν πολύ μικροί, καθ' όλη τη ζωή μας έως σήμερα, και ιδίως όταν ήμαστε μπερδεμένοι και είχαμε χάσει τον δρόμο μας. Δεν υπάρχει καμία εξαπάτηση στον Θεό, καμία δολιότητα. Μιλάει καθαρά και απλά, και αυτή είναι επίσης η αληθινή ουσία του Θεού.) Πολύ καλά! (Δεν μπορούμε να δούμε κανένα ίχνος από τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά στον Θεό, καμία διπροσωπία, καμία καυχησιά, καμία κενή υπόσχεση και καμία εξαπάτηση. Ο Θεός είναι ο μόνος στον οποίο μπορεί να πιστεύει ο άνθρωπος. Ο Θεός είναι έμπιστος και ειλικρινής. Από το έργο του Θεού, μπορούμε να δούμε ότι ο Θεός λέει στους ανθρώπους να είναι τίμιοι, τους δίνει σοφία, τους κάνει να μπορούν να ξεχωρίσουν το καλό από το κακό και να έχουν ευθυκρισία για διαφόρους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα. Σε αυτό μπορούμε να δούμε την αγιοσύνη του Θεού.) Ολοκληρώσατε; Είστε ικανοποιημένοι με αυτά που είπατε; Πόση κατανόηση έχετε πραγματικά στην καρδιά σας για τον Θεό; Και κατά πόσο αντιλαμβάνεστε την αγιοσύνη του Θεού; Ξέρω ότι κάθε ένας από εσάς έχει στην καρδιά του κάποιο επίπεδο αντιληπτικής κατανόησης, επειδή όλοι οι άνθρωποι μπορούν να νιώσουν το έργο του Θεού επάνω τους και, σε διαφορετικό βαθμό, αποκτούν πολλά πράγματα από τον Θεό: χάρη και ευλογίες, διαφωτισμό και φώτιση, την κρίση και το παιδεμα του Θεού, και λόγω αυτών, ο άνθρωπος κερδίζει κάποια απλή κατανόηση της ουσίας του Θεού.

Παρόλο που η αγιοσύνη του Θεού, για την οποία συζητάμε σήμερα, μπορεί να μοιάζει λίγο παράξενη στους περισσότερους ανθρώπους, ανεξαρτήτως αυτού, ξεκινήσαμε τώρα αυτό το θέμα και, καθώς θα προχωράτε στον δρόμο σας μπροστά, θα κερδίζετε μεγαλύτερη κατανόηση. Πρέπει να νιώσετε και να κατανοήσετε σταδιακά μέσα από τις δικές σας εμπειρίες. Για την ώρα, η κατανόησή σας για την ουσία του Θεού, που βασίζεται στην αντίληψη, εξακολουθεί να απαιτεί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για να τη μάθετε, να την επιβεβαιώσετε, να τη νιώσετε και να τη βιώσετε, μέχρι την ημέρα που θα γνωρίζετε από τα βάθη της καρδιάς σας ότι η «αγιοσύνη του Θεού» σημαίνει ότι η ουσία του Θεού είναι άψογη, η αγάπη του Θεού είναι ανιδιοτελής, ότι όλα όσα παρέχει αυτός ο Θεός στον άνθρωπο είναι ανιδιοτελή, και θα γνωρίσετε ότι η αγιοσύνη του Θεού είναι άσπιλη και ανεπίληπτη. Οι πτυχές της ουσίας του Θεού δεν είναι απλώς λόγια που χρησιμοποιεί για να επιδείξει τη θέση Του, αλλά, αντιθέτως, ο Θεός χρησιμοποιεί την ουσία Του για να αντιμετωπίσει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, με αθόρυβη ειλικρίνεια. Με άλλα λόγια, η ουσία του Θεού δεν είναι κενή, ούτε είναι θεωρητική ή δογματική, και δεν είναι σίγουρα κάποιο είδος γνώσης. Δεν είναι κάποιο είδος εκπαίδευσης για τον άνθρωπο· αντιθέτως, είναι η αληθινή αποκάλυψη των ενεργειών του ίδιου του Θεού και είναι η αποκαλυμμένη ουσία αυτού που είναι και αυτού που έχει και αυτού που είναι ο

Θεός. Ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει και να αντιλαμβάνεται αυτήν την ουσία, καθώς ό,τι κάνει ο Θεός και όλα τα λόγια που λέει έχουν τεράστια αξία και εξαιρετική σημασία για τον καθένα ξεχωριστά. Όταν θα φτάσεις στο σημείο να αντιλαμβάνεσαι την αγιοσύνη του Θεού, τότε θα μπορέσεις να πιστέψεις πραγματικά στον Θεό· όταν αντιληφθείς την αγιοσύνη του Θεού, τότε θα μπορείς να συνειδητοποιήσεις πραγματικά το αληθινό νόημα των λόγων «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός». Δεν θα φαντασιώνεσαι πλέον, νομίζοντας ότι υπάρχουν κι άλλα μονοπάτια εκτός απ' αυτό τα οποία μπορείς να επιλέξεις να διαβείς, και δεν θα θέλεις πια να προδώσεις όλα όσα έχει διευθετήσει ο Θεός για εσένα. Επειδή η ουσία του Θεού είναι άγια, αυτό σημαίνει ότι μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να διαβείς στη ζωή το δίκαιο μονοπάτι του φωτός· μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να γνωρίσεις το νόημα της ζωής· μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να βιώσεις την πραγματική ανθρώπινη φύση και να κατέχεις και την αλήθεια, και να γνωρίσεις την αλήθεια. Μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να αποκτήσεις ζωή από την αλήθεια. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να σε βοηθήσει να αποφύγεις το κακό και να σε σώσει από τη βλάβη που προκαλεί ο Σατανάς και τον έλεγχο που έχει επάνω σου. Εκτός από τον Θεό, κανένας και τίποτα δεν μπορεί να σε σώσει από τον ωκεανό των συμφορών, ώστε να μην υποφέρεις άλλο. Αυτό καθορίζεται από την ουσία του Θεού. Μόνο ο ίδιος ο Θεός σε σώζει με τόση ανιδιοτέλεια· μόνο ο Θεός είναι ο τελικός υπεύθυνος για το μέλλον σου, για τη μοίρα σου και για τη ζωή σου και Εκείνος διευθετεί όλα τα πράγματα για εσένα. Αυτό είναι κάτι που τίποτα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο δεν μπορεί να καταφέρει. Επειδή τίποτα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο δεν έχει ουσία σαν την ουσία του Θεού, κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν έχει την ικανότητα να σε σώσει ή να σε καθοδηγήσει. Αυτή είναι η σημασία της ουσίας του Θεού για τον άνθρωπο. Ίσως νιώθετε ότι αυτά τα λόγια που έχω πει μπορεί να βοηθήσουν κάπως στη θεωρία. Όμως, αν επιδιώκεις την αλήθεια, αν αγαπάς την αλήθεια, τότε θα φτάσεις στο να βιώσεις το πώς αυτά τα λόγια όχι μόνο θα σου αλλάξουν τη μοίρα, αλλά, πέρα από αυτό, θα σε φέρουν στο σωστό μονοπάτι της ζωής. Το καταλαβαίνεις αυτό, σωστά; Συνεπώς, έχετε τώρα κάποιο ενδιαφέρον να γνωρίσετε την ουσία του Θεού; (Ναι.) Είναι καλό να ξέρω ότι ενδιαφέρεστε. Για σήμερα, εδώ είναι που θα ολοκληρώσουμε τη συναναστροφή μας σχετικά με τη γνώση της αγιοσύνης του Θεού.

* * *

Θα ήθελα να σας μιλήσω σχετικά με κάτι που κάνατε στην αρχή της συγκέντρωσής μας σήμερα και Με εξέπληξε. Κάποιοι από εσάς ίσως τρέφατε κάποιο αίσθημα ευγνωμοσύνης, ίσως να αισθανόσασταν ευγνώμονες, κι έτσι τα αισθήματά σας οδήγησαν σε μια αντίστοιχη δράση. Αυτό που κάνατε δεν χρειάζεται αποδοκιμασία· δεν είναι ούτε σωστό ούτε λάθος. Όμως, θα ήθελα να καταλάβετε κάτι. Τι είναι αυτό που θέλω να καταλάβετε; Πρώτα, θα ήθελα να σας ρωτήσω γι' αυτό που μόλις κάνατε. Ήταν προσκύνημα ή γονατίσατε για να λατρέψετε; Μπορεί κάποιος να Μου πει; (Πιστεύουμε

ότι ήταν προσκύνημα.) Πιστεύετε ότι ήταν προσκύνημα· ποιο είναι, λοιπόν, το νόημα του προσκυνήματος; (Η λατρεία.) Οπότε τι είναι το γονάτισμα για λατρεία; Δεν έχω συναναστραφεί γι' αυτό μαζί σας παλιότερα, όμως σήμερα νιώθω ότι είναι απαραίτητο να το κάνω. Προσκυνάτε στις συνηθισμένες συγκεντρώσεις σας; (Όχι.) Προσκυνάτε όταν λέτε τις προσευχές σας; (Ναι.) Προσκυνάτε κάθε φορά που προσεύχεστε, όταν το επιτρέπει η κατάσταση; (Ναι.) Αυτό είναι καλό. Όμως, αυτό που ήθελα να καταλάβετε σήμερα είναι ότι ο Θεός δέχεται μόνο τη γονυκλισία δύο ειδών ανθρώπων. Δεν χρειάζεται να συμβουλευτούμε τη Βίβλο ούτε τις πράξεις και τη συμπεριφορά κάποιου πνευματικού χαρακτήρα. Αντίθετα, θα σας πω κάτι αληθινό εδώ και τώρα. Πρώτον, το προσκύνημα και το γονάτισμα για λατρεία δεν είναι το ίδιο πράγμα. Γιατί δέχεται ο Θεός τη γονυκλισία αυτών που προσκυνάνε; Επειδή ο Θεός προσκαλεί κάποιον σε Αυτόν και καλεί αυτό το άτομο να δεχθεί την αποστολή από τον Θεό, ώστε να του επιτρέψει να προσκυνήσει ενώπιόν Του. Αυτό είναι το πρώτο είδος ανθρώπου. Το δεύτερο είδος είναι το γονάτισμα για λατρεία κάποιου που σέβεται τον Θεό και αποφεύγει το κακό. Υπάρχουν μόνο αυτά τα δύο είδη ανθρώπων. Σε ποιο είδος ανήκετε, λοιπόν, εσείς; Μπορείτε να πείτε; Αυτή είναι η αλήθεια, αν και μπορεί να σας θίξει ως έναν βαθμό. Δεν υπάρχει τίποτα το μεμπτό για τους ανθρώπους που γονατίζουν όταν προσεύχονται —αυτό είναι πρόπον και γίνεται όπως πρέπει, επειδή όταν οι άνθρωποι προσεύχονται, προσεύχονται κυρίως για κάτι, ανοίγουν την καρδιά τους στον Θεό και Τον αντικρίζουν κατά πρόσωπο. Πρόκειται για επικοινωνία και ανταλλαγή, ειλικρινή συζήτηση με τον Θεό. Το να προσεύχεστε στα γόνατα δεν είναι κάτι που πρέπει να κάνετε ως μια απλή τυπικότητα. Δεν θέλω να σας αποδοκιμάσω γι' αυτό που κάνατε σήμερα. Το μόνο που θέλω είναι να το καταστήσω σαφές, ώστε να κατανοήσετε αυτήν την αρχή, —το ξέρετε αυτό, έτσι δεν είναι; (Ναι το ξέρουμε.) Σας το λέω για να μην ξανασυμβεί. Οπότε, μην το ξανακάνετε. Έχουν, οπότε, οι άνθρωποι την ευκαιρία να προσκυνήσουν και να γονατίσουν ενώπιον του Θεού; Δεν είναι ότι δεν θα υπάρξει ποτέ αυτή η δυνατότητα. Αργά ή γρήγορα, θα έρθει εκείνη η μέρα, αλλά δεν είναι ακόμα ο καιρός. Το καταλαβαίνετε; Μήπως σας αναστατώνει αυτό; (Όχι.) Αυτό είναι καλό. Ίσως αυτά τα λόγια να σας κινητοποιήσουν ή να σας εμπνεύσουν, ώστε να γνωρίσετε βαθιά μέσα σας το τρέχον αδιέξοδο ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους, καθώς και τι είδους σχέση υπάρχει τώρα μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Παρόλο που προσφάτως έχουμε συζητήσει και ανταλλάξει λίγο περισσότερα, η κατανόηση του ανθρώπου για τον Θεό απέχει πολύ από το να είναι επαρκής. Ο άνθρωπος έχει ακόμα πολύ δρόμο να διανύσει στον ταξίδι της αναζήτησης της κατανόησης του Θεού. Δεν είναι στις προθέσεις Μου να σας βάλω να το κάνετε αυτό ως επείγον θέμα ή να βιαστείτε να εκφράσετε αυτού του είδους τις προσδοκίες ή τα αισθήματα. Αυτό που κάνατε σήμερα μπορεί να αποκαλύπτει και να εκφράζει τα πραγματικά αισθήματά σας, και τα έχω αισθανθεί. Έτσι, ενόσω το κάνατε, ήθελα να σηκωθώ και να σας δώσω τις ευχές Μου, επειδή εύχομαι να είστε όλοι σας καλά. Συνεπώς, με κάθε λόγο Μου και με κάθε ενέργειά Μου, κάνω ό,τι μπορώ για να σας βοηθήσω, να σας καθοδηγήσω, ώστε να έχετε σωστή κατανόηση και σωστή

άποψη για όλα τα πράγματα. Το καταλαβαίνετε αυτό, σωστά; (Ναι.) Αυτό είναι καλό. Παρόλο που κάποιοι έχουν ορισμένη κατανόηση για τις διάφορες διαθέσεις του Θεού, για τις πτυχές αυτού που έχει και αυτού που είναι ο Θεός και για το έργο που κάνει ο Θεός, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της κατανόησης δεν πηγαίνει παραπέρα από μια απλή ανάγνωση λέξεων σε μια σελίδα ή μια κατανόησή τους στη θεωρία, ή απλώς από το να τα σκέφτονται. Αυτό που λείπει κυρίως από τους ανθρώπους είναι η πραγματική κατανόηση και γνώση που προέρχεται από πραγματικές εμπειρίες. Παρότι ο Θεός χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους για να αφυπνίσει τις καρδιές των ανθρώπων, οι άνθρωποι έχουν ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουν μέχρι να επιτευχθεί αυτό. Δεν θέλω να δω κανέναν να νιώθει λες και ο Θεός τον έχει αφήσει έξω στην παγωνιά, ότι ο Θεός τον έχει εγκαταλείψει ή του έχει γυρίσει την πλάτη. Το μόνο που θέλω να βλέπω είναι τους πάντες στον δρόμο της επιδίωξης της αλήθειας και της κατανόησης του Θεού, βαδίζοντας με τόλμη προς τα εμπρός με ακλόνητη αποφασιστικότητα, χωρίς αμφιβολίες ή φορτία. Όσα λάθη κι αν έχεις κάνει, όσο κι αν έχεις ξεστρατίσει ή όσο σοβαρά κι αν έχεις υποπέσει σε παραβάσεις, μην αφήνεις αυτά να σου γίνει τροχοπέδες ή πρόσθετα βάρη που θα πρέπει να κουβαλās μαζί σου στην αναζήτηση της κατανόησης του Θεού. Συνέχισε να βαδίζεις προς τα εμπρός. Κάθε στιγμή, ο Θεός κρατά τη σωτηρία του ανθρώπου στην καρδιά Του· αυτό δεν αλλάζει ποτέ. Αυτό είναι το πιο πολύτιμο κομμάτι της ουσίας του Θεού. Νιώθετε λίγο καλύτερα τώρα; (Ναι.) Ελπίζω να έχετε τη σωστή προσέγγιση απέναντι σε όλα τα πράγματα και στα λόγια που έχω πει. Ας λήξουμε εδώ, λοιπόν, αυτήν τη συναναστροφή. Αντίο!

11 Ιανουαρίου 2014

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Ζ΄ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ (Α΄)

Μια επισκόπηση της εξουσίας του Θεού, της δίκαιης διάθεσης του Θεού και της αγιοσύνης του Θεού

Όταν έχετε τελειώσει την προσευχή σας, η καρδιά σας νιώθει ήρεμη στην παρουσία του Θεού; (Ναι.) Αν η καρδιά ενός ανθρώπου μπορεί να ηρεμήσει, αυτός θα είναι σε θέση να ακούσει και να κατανοήσει τον λόγο του Θεού και θα είναι σε θέση να ακούσει και να κατανοήσει την αλήθεια. Αν η καρδιά σου αδυνατεί να ηρεμήσει, αν η καρδιά σου είναι πάντα ακαθοδήγητη ή πάντα σκέφτεται άλλα πράγματα, αυτό θα σε επηρεάσει όταν παρευρίσκεσαι σε συναθροίσεις για να ακούσεις τον λόγο του Θεού. Τι βρίσκεται στο επίκεντρο των θεμάτων που συζητάμε; Ας ξανασκεφτούμε λιγάκι όλοι μας τα κύρια σημεία. Όσον αφορά τη γνωριμία με τον Θεό τον ίδιο, τον μοναδικό, στο πρώτο μέρος συζητήσαμε για την εξουσία του Θεού. Στο δεύτερο μέρος συζητήσαμε για τη δίκαιη διάθεση του Θεού, και στο τρίτο μέρος συζητήσαμε για την αγιοσύνη του Θεού. Σας έμεινε κάποια εντύπωση από το συγκεκριμένο περιεχόμενο που συζητούσαμε κάθε φορά; Στο πρώτο μέρος, «η εξουσία του Θεού», τι σας έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση; Ποιο μέρος είχε τον μεγαλύτερο αντίκτυπο πάνω σας; (Ο Θεός επικοινωνήσε για πρώτη φορά την εξουσία και την ισχύ του λόγου του Θεού· ο Θεός κρατάει τον λόγο Του και ο λόγος Του θα βγει αληθινός. Αυτή είναι η έμφυτη ουσία του Θεού.) (Η εντολή του Θεού στον Σατανά ήταν πως έπρεπε μόνο να βάλει σε πειρασμό τον Ιώβ, όχι να του πάρει τη ζωή. Απ' αυτό, βλέπουμε την εξουσία του λόγου του Θεού.) Υπάρχει τίποτε άλλο να προσθέσουμε; (Ο Θεός χρησιμοποίησε λόγια για να δημιουργήσει τον ουρανό και τη γη και ό,τι υπάρχει σ' αυτά και εξέφρασε λόγια για να συνάψει μια διαθήκη με τον άνθρωπο και για να ευλογήσει τον άνθρωπο. Όλα αυτά είναι παραδείγματα της εξουσίας του λόγου του Θεού. Μετά, είδαμε πώς ο Κύριος Ιησούς έδωσε την εντολή στον Λάζαρο να βγει από τον τάφο του —αυτό δείχνει πως η ζωή και ο θάνατος βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Θεού, πως ο Σατανάς δεν έχει καμιά εξουσία να ελέγχει τη ζωή και τον θάνατο, και πως είτε το έργο του Θεού εκτελείται στη σάρκα, είτε στο Πνεύμα, η εξουσία Του είναι μοναδική.) Αυτή είναι η κατανόηση που αποκτήσατε αφού ακούσατε τη συναναστροφή. Όταν μιλάμε για την εξουσία του Θεού, πώς κατανοείτε τη λέξη «εξουσία»; Εντός του πεδίου της εξουσίας του Θεού, τι βλέπουν οι άνθρωποι από αυτά που ο Θεός κάνει και αποκαλύπτει; (Βλέπουμε την παντοδυναμία και τη σοφία του Θεού.) (Βλέπουμε πως η εξουσία του Θεού είναι πανταχού παρούσα και πως υπάρχει πραγματικά. Βλέπουμε την εξουσία του Θεού σε μεγάλη κλίμακα στο γεγονός ότι έχει υπό το κράτος Του τα πάντα, και τη βλέπουμε σε μικρή κλίμακα καθώς παίρνει υπό τον έλεγχό Του κάθε μία ανθρώπινη ζωή. Ο Θεός πράγματι σχεδιάζει και ελέγχει τις έξι καμπές της ανθρώπινης ζωής. Επιπλέον, βλέπουμε πως η εξουσία του Θεού

αντιπροσωπεύει τον Θεό τον ίδιο, τον μοναδικό, και κανένα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον δεν μπορεί να την κατέχει. Η εξουσία του Θεού είναι σύμβολο του κύρους Του.) Η κατανόησή σας όσον αφορά τα «σύμβολα του κύρους του Θεού και της θέσης του Θεού» φαίνεται πως είναι κάπως δογματική. Έχετε καμία ουσιαστική κατανόηση της εξουσίας του Θεού; (Ο Θεός μάς προσέχει και μας προστατεύει από τότε που ήμασταν νέοι, και σ' αυτό βλέπουμε την εξουσία του Θεού. Δεν είχαμε επίγνωση των κινδύνων που караδοκούσαν από πάνω μας, αλλά ο Θεός πάντα μας προστάτευε από το παρασκήνιο. Αυτή είναι, επίσης, η εξουσία του Θεού.) Πολύ καλά. Ωραία το θέσατε.

Όταν μιλάμε για την εξουσία του Θεού, ποιο είναι το επίκεντρό μας, το κύριο σημείο μας; Γιατί χρειάζεται να το συζητήσουμε αυτό; Ο πρωταρχικός σκοπός που το συζητάμε αυτό είναι για να εδραιωθεί στις καρδιές των ανθρώπων η ταυτότητα του Θεού ως Δημιουργού και η θέση Του ανάμεσα στα πάντα. Αυτό μπορούν οι άνθρωποι, καταρχάς, να γνωρίσουν, να δουν και να νιώσουν. Αυτά που βλέπεις κι αυτά που νιώθεις προέρχονται από τις ενέργειες του Θεού, από τα λόγια του Θεού και από τον έλεγχο που έχει ο Θεός επί των πάντων. Επομένως, ποια πραγματική κατανόηση αποκτούν οι άνθρωποι από όλα όσα βλέπουν, μαθαίνουν και γνωρίζουν μέσα από την εξουσία του Θεού; Έχουμε ήδη συζητήσει τον πρώτο σκοπό. Ο δεύτερος είναι για να δουν οι άνθρωποι τη δύναμη και τη σοφία του Θεού μέσα από όλα όσα έχει κάνει και πει και ελέγξει ο Θεός με την εξουσία Του. Σου επιτρέπει να δεις πόσο ισχυρός και πόσο σοφός είναι ο Θεός στον έλεγχό Του επί των πάντων. Αυτό δεν είναι το επίκεντρο και το κύριο θέμα της μοναδικής εξουσίας του Θεού που συζητήσαμε πρωτύτερα; Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από αυτήν τη συζήτηση κι όμως κάποιοι από εσάς το έχουν ήδη ξεχάσει, γεγονός που αποδεικνύει πως δεν έχετε κατανοήσει σε βάθος την εξουσία του Θεού. Θα μπορούσε μάλιστα να ειπωθεί πως ο άνθρωπος δεν έχει δει την εξουσία του Θεού. Πλέον το κατανοείτε αυτό κάπως; Όταν δεις τον Θεό να ασκεί την εξουσία Του, τι νιώθεις πραγματικά; Έχεις νιώσει πραγματικά τη δύναμη του Θεού; (Ναι.) Όταν διαβάζεις τα λόγια Του για το πώς δημιούργησε τα πάντα, νιώθεις τη δύναμή Του και νιώθεις την παντοδυναμία Του. Όταν βλέπεις το κράτος του Θεού πάνω στη μοίρα των ανθρώπων, τι νιώθεις; Νιώθεις τη δύναμη και τη σοφία Του; Αν ο Θεός δεν κατείχε αυτήν τη δύναμη, αν δεν κατείχε αυτήν τη σοφία, θα είχε τα προσόντα να έχει υπό το κράτος Του τα πάντα και τη μοίρα των ανθρώπων; Ο Θεός κατέχει τη δύναμη και τη σοφία, και γι' αυτό έχει την εξουσία. Αυτό είναι μοναδικό. Σ' όλη την πλάση, έχεις δει ποτέ κανέναν άνθρωπο ή πλάσμα να έχει τέτοια δύναμη όπως ο Θεός; Υπάρχει κάποιος ή κάτι που έχει τη δύναμη να δημιουργεί τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, να τα ελέγχει και να τα έχει υπό το κράτος του; Υπάρχει κάποιος ή κάτι που μπορεί να κυβερνήσει και να καθοδηγήσει όλη την ανθρωπότητα, που να είναι πανταχού παρών; (Όχι, δεν υπάρχει.) Τώρα κατανοείτε το πραγματικό νόημα της μοναδικής εξουσίας του Θεού; Το κατανοείτε τώρα κάπως; (Ναι.) Αυτό ολοκληρώνει την ανασκόπηση του θέματος της μοναδικής εξουσίας του Θεού.

Στο δεύτερο μέρος μιλήσαμε για τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Δεν συζητήσαμε πολλά πράγματα εντός αυτού του θέματος, γιατί σ' αυτό το στάδιο, το έργο του Θεού περιλαμβάνει κυρίως την κρίση και την παιδείυση. Στην Εποχή της Βασιλείας, η δίκαιη διάθεση του Θεού αποκαλύπτεται ξεκάθαρα και με μεγάλη λεπτομέρεια. Έχει εκφράσει λόγια που δεν έχει εκφράσει ποτέ από την εποχή της δημιουργίας· και στα λόγια Του, όλοι οι άνθρωποι, όλοι όσοι διαβάζουν και βιώνουν τον λόγο Του, έχουν δει τη δίκαιη διάθεσή Του να αποκαλύπτεται. Άρα ποιο είναι το κύριο θέμα της συζήτησής μας περί της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Την κατανοείτε σε βάθος; Την κατανοείτε από την εμπειρία σας; (Ο Θεός έκαψε τα Σόδομα, επειδή οι άνθρωποι εκείνης της εποχής είχαν διαφθαρεί σε βάθος και προκάλεσαν την οργή του Θεού. Απ' αυτό βλέπουμε τη δίκαιη διάθεση του Θεού.) Αρχικά, ας ρίξουμε μια ματιά: Αν ο Θεός δεν είχε καταστρέψει τα Σόδομα, θα ήσουν σε θέση να γνωρίζεις για τη δίκαιη διάθεσή Του; Και πάλι θα ήσουν. Μπορείς να τη δεις στα λόγια που ο Θεός έχει εκφράσει στην Εποχή της Βασιλείας, καθώς και μέσα στην κρίση, την παιδείυση και τις κατάρτες που έστειλε στον άνθρωπο. Μπορείτε να δείτε τη δίκαιη διάθεση του Θεού στο γεγονός ότι έδειξε έλεος στη Νινευή; (Ναι.) Στη σημερινή εποχή, οι άνθρωποι μπορούν να δουν λίγο από το έλεος, την αγάπη και τη μακροθυμία του Θεού, και οι άνθρωποι μπορούν να τα δουν, επίσης, στην αλλαγή της άποψης του Θεού, η οποία έπεται της μετάνοιας του ανθρώπου. Έχοντας χρησιμοποιήσει αυτά τα δύο παραδείγματα για να ξεκινήσουμε τη συζήτησή μας για τη δίκαιη διάθεση του Θεού, είναι πολύ προφανές πως η δίκαιη διάθεσή Του έχει αποκαλυφθεί, αλλά στην πραγματικότητα, η ουσία της δίκαιης διάθεσης του Θεού δεν περιορίζεται στα όσα αποκαλύπτονται σ' αυτές τις δύο ιστορίες της Βίβλου. Απ' αυτά που έχετε μάθει και δει και βιώσει στον λόγο του Θεού και το έργο Του, ποια είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού, όπως τη βλέπετε εσείς; Μιλήστε από τις δικές σας εμπειρίες. (Στα περιβάλλοντα που ο Θεός δημιούργησε για τους ανθρώπους, όταν οι άνθρωποι είναι σε θέση να αναζητήσουν την αλήθεια και να ενεργήσουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ο Θεός τούς καθοδηγεί, τους διαφωτίζει και τους επιτρέπει να νιώσουν το φως μέσα στις καρδιές τους. Όταν οι άνθρωποι αντίκεινται στον Θεό, Του αντιστέκονται και δεν ενεργούν σύμφωνα με το θέλημά Του, τότε υπάρχει πολύ σκοτάδι μέσα τους, λες και ο Θεός τούς έχει απαρνηθεί. Ακόμα κι όταν προσεύχονται, δεν ξέρουν τι να Του πουν. Ωστόσο, όταν παραμερίσουν τις δικές τους έννοιες και φαντασιοκοπίες και γίνουν πρόθυμοι να συνεργαστούν με τον Θεό και προσπαθούν να βελτιωθούν, τότε σταδιακά είναι σε θέση να δουν το χαμογελαστό πρόσωπο του Θεού. Από αυτό βιώνουμε την αγιοσύνη της δίκαιης διάθεσης του Θεού. Ο Θεός εμφανίζεται στην αγία βασιλεία, αλλά κρύβεται σε ακάθαρτα μέρη.) (Βλέπω τη δίκαιη διάθεση του Θεού στον τρόπο με τον οποίο φέρεται στους ανθρώπους. Οι αδελφοί και οι αδελφές μας διαφέρουν σε ανάστημα και επίπεδο, όπως διαφέρει, επίσης, αυτό που ο Θεός απαιτεί από τον καθένα μας. Είμαστε όλοι σε θέση να δεχθούμε τη διαφώτιση του Θεού σε διαφορετικό βαθμό και, μ' αυτόν τον τρόπο, βλέπω τη δικαιοσύνη του Θεού, γιατί εμείς οι άνθρωποι δεν

είμαστε ικανοί να φερόμαστε στον άνθρωπο μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά ο Θεός είναι.) Τώρα, έχετε όλοι σας κάποια πρακτική γνώση, την οποία μπορείτε να διατυπώσετε.

Γνωρίζετε ποια γνώση είναι βασική για να κατανοήσετε τη δίκαιη διάθεση του Θεού; Πολλά μπορούν να λεχθούν εκ πείρας πάνω σε αυτό το θέμα, πρώτα, όμως, υπάρχουν μερικά κύρια σημεία τα οποία πρέπει να σας πω. Για να κατανοήσει κανείς τη δίκαιη διάθεση του Θεού, πρέπει πρώτα να κατανοήσει τα συναισθήματα του Θεού: τι μισεί, τι αποστρέφεται, τι αγαπά, σε ποιον δείχνει ανοχή και έλεος, και σε τι είδους άνθρωπο χαρίζει αυτό το έλεος. Αυτό είναι ένα κύριο σημείο. Πρέπει κανείς να κατανοήσει, επίσης, πως όσο στοργικός κι αν είναι ο Θεός, όσο έλεος και αγάπη κι αν έχει για τους ανθρώπους, ο Θεός δεν ανέχεται από κανέναν να υβρίζει το κύρος και τη θέση Του, ούτε ανέχεται από κανέναν να υβρίζει την αξιοπρέπειά Του. Παρόλο που ο Θεός αγαπά τους ανθρώπους, δεν τους κανακεύει. Δίνει στους ανθρώπους την αγάπη Του, το έλεός Του και τη μακροθυμία Του, αλλά ποτέ δεν τους παραχαϊδεύει· ο Θεός έχει τις αρχές Του και τα όριά Του. Ανεξάρτητα από το πόση αγάπη του Θεού έχεις νιώσει, ανεξάρτητα από το πόσο βαθιά μπορεί να είναι αυτή η αγάπη, ποτέ δεν πρέπει να φέρεσαι στον Θεό όπως θα φερόσουν σε κάποιον άλλο άνθρωπο. Ενώ αληθεύει πως ο Θεός φέρεται στους ανθρώπους με την υπέρτατη οικειότητα, αν ένας άνθρωπος βλέπει τον Θεό απλώς σαν έναν άλλο άνθρωπο, σαν να είναι απλώς ένα ακόμα δημιουργημένο ον, σαν έναν φίλο ή ένα αντικείμενο λατρείας, τότε ο Θεός θα κρύψει το πρόσωπό Του απ' αυτόν και θα τον απαρνηθεί. Αυτή είναι η διάθεσή Του, και οι άνθρωποι δεν πρέπει να αντιμετωπίζουν αυτό το θέμα απερίσκεπτα. Επομένως, βλέπουμε συχνά λόγια σαν αυτά που έχει εκφράσει ο Θεός για τη διάθεσή Του: Δεν έχει σημασία σε πόσους δρόμους έχεις ταξιδέψει, πόσο έργο έχεις εκτελέσει ή πόσα βάσανα έχεις υπομείνει, τη στιγμή που θα υβρίσεις τη διάθεση του Θεού, θα το ανταποδώσει στον καθένα σας βάσει του τι έχετε κάνει. Αυτό σημαίνει πως ο Θεός φέρεται στους ανθρώπους με την υπέρταση οικειότητα, ωστόσο οι άνθρωποι δεν πρέπει να φέρονται στον Θεό σαν είναι κάποιος φίλος ή συγγενής. Μην αποκαλείς τον Θεό «φιλαράκι» σου. Όση αγάπη κι αν έχεις δεχθεί απ' Αυτόν, όση μακροθυμία κι αν σου έχει δείξει, ποτέ δεν πρέπει να φέρεσαι στον Θεό σαν να είναι φίλος σου. Αυτή είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού. Καταλαβαίνετε; Χρειάζεται να πω περισσότερα επί τούτου; Έχετε καμία πρότερη κατανόηση αυτού του θέματος; Σε γενικές γραμμές, αυτό είναι το λάθος που κάνουν πιο εύκολα οι άνθρωποι, είτε κατανοούν τα δόγματα είτε δεν έχουν σκεφτεί ποτέ προηγουμένως αυτό το ζήτημα. Όταν οι άνθρωποι υβρίζουν τον Θεό, μπορεί να μην οφείλεται σε ένα μεμονωμένο περιστατικό ή σε κάτι που είπαν, αλλά αντιθέτως, εξαιτίας μιας στάσης που διατηρούν και μιας κατάστασης στην οποία βρίσκονται. Αυτό είναι κάτι πολύ τρομακτικό. Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν πως κατανοούν τον Θεό, πως γνωρίζουν κάτι γι' Αυτόν, και μπορεί μάλιστα και να κάνουν μερικά πράγματα που ευχαριστούν τον Θεό. Ξεκινούν να νιώθουν ίσοι με τον Θεό, και πως έχουν καταφέρει με έξυπνους χειρισμούς να γίνουν φίλοι με τον Θεό. Τέτοιου είδους συναισθήματα είναι τρομερά εσφαλμένα. Αν δεν έχεις βαθιά κατανόηση αυτού —αν δεν το κατανοείς ξεκάθαρα— τότε πολύ εύκολα θα

υβρίσεις τον Θεό και θα υβρίσεις τη δίκαιη διάθεσή Του. Το κατανοείτε τώρα, έτσι; Δεν είναι μοναδική η δίκαιη διάθεση του Θεού; Θα μπορούσε ποτέ να ισοδυναμεί με τον χαρακτήρα ή την ηθική υπόσταση ενός ανθρώπου; Δεν θα μπορούσε ποτέ. Επομένως, δεν πρέπει να ξεχνάς πως, όπως κι αν φέρεται ο Θεός στους ανθρώπους ή όποια γνώμη κι αν έχει για τους ανθρώπους, η θέση, η εξουσία και το κύρος του Θεού δεν αλλάζουν ποτέ. Για την ανθρωπότητα, ο Θεός είναι πάντοτε ο Κύριος των πάντων και ο Δημιουργός.

Τι έχετε μάθει για την αγιοσύνη του Θεού; Στο μέρος που αφορά την «αγιοσύνη του Θεού», πέρα από το γεγονός ότι η μοχθηρία του Σατανά χρησιμοποιείται ως αντιθετικό στοιχείο, ποιο ήταν το κύριο περιεχόμενο της συζήτησής μας περί της αγιοσύνης του Θεού; Δεν είναι αυτό που ο Θεός έχει και είναι; Αυτό που έχει και είναι ο Θεός είναι κάτι που απαντάται μόνο στον Θεό; (Ναι.) Είναι αυτό το οποίο δεν κατέχουν τα δημιουργημένα όντα. Γι' αυτό λέμε πως η αγιοσύνη του Θεού είναι μοναδική. Αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να είστε σε θέση να κατανοήσετε. Κάναμε τρεις συναντήσεις για το θέμα της αγιοσύνης του Θεού. Μπορείτε να περιγράψετε με δικά σας λόγια, με τη δική σας κατανόηση, τι πιστεύετε ότι είναι η αγιοσύνη του Θεού; (Την τελευταία φορά που επικοινωνήσαμε μαζί μας ο Θεός, γονατίσαμε ενώπιόν Του. Ο Θεός συναναστράφηκε την αλήθεια μ' εμάς σχετικά με το να προσπέφτουμε και να κλίνουμε το κεφάλι για να Τον λατρέψουμε. Το ότι κλίναμε το κεφάλι για να Τον λατρέψουμε πριν ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις Του είδαμε ότι δεν ήταν σε συμφωνία με το θέλημά Του, και απ' αυτό είδαμε την αγιοσύνη του Θεού.) Πολύ αληθές. Υπάρχει τίποτε άλλο; (Στα λόγια του Θεού προς την ανθρωπότητα, βλέπουμε πως Αυτός μιλάει λιτά και καθαρά. Είναι ευθύς και επί του θέματος. Ο Σατανάς μιλάει με έμμεσο τρόπο και είναι γεμάτος ψέματα. Απ' αυτό που έγινε την τελευταία φορά όταν προσπέσαμε ενώπιον του Θεού, είδαμε πως τα λόγια Του και οι ενέργειές Του έχουν πάντοτε αρχές. Είναι πάντοτε σαφής και περιεκτικός όταν μας λέει πώς θα πρέπει να ενεργούμε, πώς θα πρέπει να παρατηρούμε, και πώς θα πρέπει να κάνουμε πράξη. Οι άνθρωποι, ωστόσο, δεν είναι έτσι. Από τότε που οι άνθρωποι διαφθάρηκαν από τον Σατανά, ενεργούν και μιλάνε έχοντας στο μυαλό τους τα δικά τους προσωπικά κίνητρα και στόχους και τις δικές τους προσωπικές επιθυμίες. Από τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός προσέχει, φροντίζει και προστατεύει την ανθρωπότητα, βλέπουμε πως όλα όσα κάνει ο Θεός είναι θετικά και σαφή. Μ' αυτόν τον τρόπο βλέπουμε ότι αποκαλύπτεται η ουσία της αγιοσύνης του Θεού.) Καλά το θέσατε! Έχει κάποιος άλλος να προσθέσει κάτι; (Μέσα από την έκθεση της κακής ουσίας του Σατανά από τον Θεό, βλέπουμε την αγιοσύνη του Θεού, αποκτούμε μεγαλύτερη γνώση του κακού του Σατανά και βλέπουμε την πηγή του μαρτυρίου της ανθρωπότητας. Στο παρελθόν, είχαμε άγνοια του μαρτυρίου του ανθρώπου υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Μόνο αφού ο Θεός το αποκάλυψε, είδαμε πως όλο το μαρτύριο που προέρχεται από την επιδίωξη της δόξας και του πλούτου είναι έργο του Σατανά. Μόνο τότε νιώσαμε πως η αγιοσύνη του Θεού είναι η πραγματική σωτηρία της ανθρωπότητας.) Υπάρχει κάτι άλλο να προσθέσουμε σ' αυτό; (Η ανθρωπότητα, η οποία είναι διεφθαρμένη, στερείται

πραγματικής γνώσης και αγάπης για τον Θεό. Επειδή δεν κατανοούμε την ουσία της αγιοσύνης του Θεού, και επειδή, όταν προσπέφτουμε και γονατίζουμε ενώπιόν Του για να Τον λατρεύουμε, το κάνουμε με ακάθαρτες σκέψεις και απώτερα κίνητρα και σκοπούς, ο Θεός δυσαρεστείται. Βλέπουμε πως ο Θεός είναι πολύ διαφορετικός από τον Σατανά· ο Σατανάς θέλει οι άνθρωποι να τον υπεραγαπούν και να τον κολακεύουν, να προσπέφτουν και να γονατίζουν για να τον λατρεύουν. Ο Σατανάς δεν έχει καθόλου αρχές. Απ' αυτό επίσης, γνωρίζω την αγιοσύνη του Θεού.) Πολύ καλά! Τώρα που έχουμε συναναστραφεί για την αγιοσύνη του Θεού, βλέπετε την τελειότητα του Θεού; Βλέπετε πως ο Θεός είναι η πηγή καθετί θετικού; Είστε σε θέση να δείτε πως ο Θεός είναι η προσωποποίηση της αλήθειας και της δικαιοσύνης; Βλέπετε πως ο Θεός είναι η πηγή της αγάπης; Βλέπετε πως όλα όσα κάνει ο Θεός, όλα όσα εκφράζει, και όλα όσα αποκαλύπτει είναι απεγάδιαστα; (Ναι.) Αυτά είναι τα κύρια σημεία όσων έχω πει σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού. Σήμερα, αυτά τα λόγια μπορεί να σας φαίνονται σαν απλό δόγμα, ωστόσο, μια μέρα, όταν βιώσεις και γίνεις μάρτυρας του αληθινού Θεού του ίδιου μέσα από τον λόγο Του και το έργο Του, θα πεις, από τα βάθη της καρδιάς σου, πως ο Θεός είναι άγιος, πως ο Θεός είναι διαφορετικός από την ανθρωπότητα και πως η καρδιά, η διάθεση και η ουσία Του είναι όλες άγιες. Αυτή η αγιοσύνη επιτρέπει στον άνθρωπο να δει την τελειότητα του Θεού και να δει πως η ουσία της αγιοσύνης του Θεού είναι άσπιλη. Η ουσία της αγιοσύνης Του καθορίζει πως Αυτός είναι Θεός ο ίδιος, ο μοναδικός, και επιπλέον επιτρέπει στον άνθρωπο να δει και αποδεικνύει πως Αυτός είναι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος. Αυτό δεν είναι το κύριο σημείο; (Είναι.)

Σήμερα διενεργήσαμε μια επισκόπηση διαφόρων θεμάτων από τις προηγούμενες συναναστροφές. Εδώ ολοκληρώνεται η σημερινή επισκόπησή μας. Ελπίζω πως όλοι σας θα λάβετε σοβαρά υπόψη τα κύρια σημεία κάθε στοιχείου και θέματος. Μην τα σκέφτεστε ως απλά δόγματα· όταν έχετε λίγο ελεύθερο χρόνο, διαβάστε τα καλά και αναλογιστείτε τα. Να τα θυμάστε στην καρδιά σας και να τα μεταφέρετε στην πραγματικότητα —τότε θα βιώσεις στ' αλήθεια όλα όσα έχω πει για την πραγματικότητα όπου ο Θεός αποκαλύπτει τη διάθεσή Του και αποκαλύπτει αυτό που Αυτός έχει και είναι. Ωστόσο, αν απλώς τα σημειώσεις στο σημειωματάριό σου και δεν τα διαβάσεις ούτε τα στοχαστείς, τότε δεν θα τα κερδίσεις ποτέ ο ίδιος. Καταλαβαίνεις τώρα, έτσι; Αφού επικοινωνήσα πάνω σ' αυτά τα τρία θέματα, μόλις οι άνθρωποι αποκτήσουν μια γενική, ή ακόμα και συγκεκριμένη, κατανόηση του κύρους του Θεού, της ουσίας Του και της διάθεσής Του, θα έχουν, ωστόσο, κατανοήσει πλήρως τον Θεό; (Όχι.) Τώρα, στη δική σας κατανόηση του Θεού, υπάρχουν άλλοι τομείς τους οποίους νιώθετε πως πρέπει να κατανοήσετε βαθύτερα; Με άλλα λόγια, τώρα που έχεις αποκτήσει μια κατανόηση της εξουσίας του Θεού, της δίκαιης διάθεσής Του και της αγιοσύνης Του, ίσως το μοναδικό κύρος και η θέση Του εδραιωθούν στο μυαλό σου· ωστόσο, μένει να δεις, να κατανοήσεις και να εμβαθύνεις τις γνώσεις σου για τις ενέργειές Του, τη δύναμή Του και την ουσία Του μέσα από τη δική σου εμπειρία. Τώρα που έχετε ακούσει αυτές τις συναναστροφές, ένα άρθρο της πίστης εδραιώνεται λίγο ή πολύ στην καρδιά σας: Ο Θεός υπάρχει

πραγματικά, και είναι γεγονός πως Αυτός διοικεί τα πάντα. Κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να υβρίσει τη δίκαιη διάθεσή Του· η αγιοσύνη Του είναι κάτι το βέβαιο που κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Αυτά είναι γεγονότα. Αυτές οι συναναστροφές επιτρέπουν στο κύρος και τη θέση του Θεού να έχουν μια βάση στις καρδιές των ανθρώπων. Μόλις εδραιωθεί αυτή η βάση, οι άνθρωποι πρέπει να προσπαθήσουν να κατανοήσουν πιο πολλά.

1^η ιστορία: Ένας σπόρος, η γη, ένα δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και ο άνθρωπος

Σήμερα, θα συναναστραφώ μαζί σας για ένα νέο θέμα. Ποιο είναι αυτό το θέμα; Ο τίτλος του είναι: «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα». Αυτό το θέμα δεν φαίνεται κάπως υπερβολικά ευρύ; Μήπως νιώθετε ότι είναι λίγο πιο πάνω από τις δυνατότητές σας; «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα» —αυτό το θέμα μπορεί να φαίνεται στους ανθρώπους κάπως μακρινό, ωστόσο, όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό πρέπει να το κατανοήσουν, γιατί είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη γνώση κάθε ανθρώπου για τον Θεό, και με το αν είναι σε θέση να Τον ικανοποιεί και να Τον σέβεται. Γι' αυτό πρόκειται να συναναστραφώ επ' αυτού του θέματος. Είναι πολύ πιθανό, οι άνθρωποι να έχουν μια απλή κατανόηση αυτού του θέματος από πριν ή ίσως να είχαν επίγνωσή του σε κάποιον βαθμό. Αυτή η γνώση ή επίγνωση μπορεί, στο μυαλό κάποιων ανθρώπων, να συνοδεύεται από έναν βαθμό απλής ή ρηχής κατανόησης. Άλλοι μπορεί να είχαν μερικές ειδικές εμπειρίες στην καρδιά τους που τους οδήγησαν σε μια βαθιά, προσωπική επαφή με αυτό το θέμα. Ωστόσο, αυτή η πρωθύστερη γνώση, είτε είναι βαθιά είτε επιφανειακή, για σας είναι μονόπλευρη και όχι επαρκώς συγκεκριμένη. Επομένως, γι' αυτό έχω επιλέξει αυτό το θέμα για συναναστροφή: για να σας βοηθήσω να επιτύχετε μια πιο βαθιά και πιο συγκεκριμένη κατανόηση. Θα χρησιμοποιήσω μια ειδική μέθοδο για να συναναστραφώ μαζί σας πάνω σ' αυτό το θέμα, μια μέθοδο που δεν έχουμε χρησιμοποιήσει ξανά και που μπορεί να τη βρείτε λίγο ασυνήθιστη ή λίγο άβολη. Θα καταλάβετε τι εννοώ αργότερα. Σας αρέσουν οι ιστορίες; (Μας αρέσουν.) Φαίνεται, λοιπόν, πως ήταν καλή η επιλογή Μου να σας πω ιστορίες, εφόσον σε όλους σας αρέσουν τόσο πολύ. Λοιπόν, ας ξεκινήσουμε. Δεν χρειάζεται να κρατήσετε σημειώσεις. Σας ζητώ να είστε ήρεμοι, και όχι νευρικοί. Μπορείτε να κλείσετε τα μάτια σας, αν πιστεύετε πως μπορεί να αποσπάται η προσοχή σας από το περιβάλλον ή τους ανθρώπους γύρω σας. Έχω μια υπέροχη ιστοριούλα να σας πω. Είναι μια ιστορία για έναν σπόρο, τη γη, ένα δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και τον άνθρωπο. Ποιοι είναι οι κεντρικοί χαρακτήρες της; (Ένας σπόρος, η γη, ένα δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και ο άνθρωπος.) Είναι και ο Θεός ένας από αυτούς; (Όχι.) Ακόμα κι έτσι, είμαι σίγουρος ότι αφού ακούσετε αυτήν την ιστορία, θα νιώσετε αναζωογονημένοι και ικανοποιημένοι. Τώρα, σας παρακαλώ, ακούστε προσεκτικά.

Ένας μικρός σπόρος έπεσε στη γη. Έπεσε μια μεγάλη βροχή, κι ο σπόρος έβγαλε ένα τρυφερό βλαστάρι, ενώ οι ρίζες του απλώθηκαν σιγά-σιγά στο έδαφος από κάτω. Με τον

καιρό, το βλαστάρι πήρε ύψος, υπομένοντας σκληρούς ανέμους και έντονες βροχές, βιώνοντας την εναλλαγή των εποχών, καθώς το φεγγάρι γέμιζε και άδειαζε. Το καλοκαίρι, η γη έφερνε τα δώρα του νερού, ώστε το βλαστάρι να μπορέσει να αντέξει τον καύσωνα της εποχής. Και χάρη στη γη, το βλαστάρι δεν το τσάκισε η ζέστη, κι έτσι το μεγαλύτερο μέρος του θερινού καύσωνα πέρασε. Όταν ήλθε ο χειμώνας, η γη περιέκλεισε το βλαστάρι στη ζεστή αγκαλιά της, και η γη και το βλαστάρι κράτησαν σφιχτά το ένα το άλλο. Η γη ζέστανε το βλαστάρι, κι έτσι επέζησε από το τσουχτερό κρύο της εποχής, βγαίνοντας αλώβητο από χειμερινές θύελλες και χιονοπτώσεις. Με την προστασία της γης, το βλαστάρι μεγάλωσε κι έγινε γενναίο και ευτυχισμένο· με την ανιδιοτελή φροντίδα της γης, έγινε υγιές και δυνατό. Το βλαστάρι μεγάλωνε ευτυχισμένο, τραγουδώντας στη βροχή, χορεύοντας και λυγίζοντας στον άνεμο. Το βλαστάρι και η γη αλληλοεξαρτώνται...

Τα χρόνια πέρασαν, και το βλαστάρι έγινε ένα πανύψηλο δέντρο. Ορθωνόταν δυνατό πάνω στη γη με γερά κλαδιά, στις άκρες των οποίων υπήρχαν αναρίθμητα φύλλα. Οι ρίζες του δέντρου όχι μόνο εισχωρούσαν στη γη, αλλά τώρα βυθίζονταν βαθιά στο υπέδαφος. Η γη, η οποία είχε κάποτε προστατεύσει το μικροσκοπικό βλαστάρι, ήταν τώρα η βάση ενός επιβλητικού δέντρου.

Μια αχτίδα φωτός έλαμψε πάνω στο δέντρο. Το δέντρο κούνησε τον κορμό του, έτεινε διάπλατα τα κλαδιά του και ανέπνευσε βαθιά τον ηλιόλουστο αέρα. Το έδαφος από κάτω ανέπνεε στον ίδιο ρυθμό με το δέντρο, και η γη ένιωθε ανανεωμένη. Εκείνη τη στιγμή, ένα δροσερό αεράκι φύσηξε ανάμεσα στα κλαδιά, και το δέντρο ρίγησε από ευχαρίστηση, γεμίζοντας ενέργεια. Το δέντρο και το φως του ήλιου αλληλοεξαρτώνται...

Οι άνθρωποι κάθονταν στη δροσερή σκιά του δέντρου και απολάμβαναν τον καθαρό, ευωδιαστό αέρα. Ο αέρας καθάριζε την καρδιά και τους πνεύμονές τους, καθάριζε το αίμα μέσα τους, και το σώμα τους δεν ήταν πια ληθαργικό ή βαρύ. Οι άνθρωποι και το δέντρο αλληλοεξαρτώνται...

Ένα σμήνος από μικρά πουλάκια που τιτίβιζαν προσγειώθηκε στα κλαδιά του δέντρου. Ίσως προσγειώθηκαν εκεί για να διαφύγουν από κάποιον θηρευτή ή για να αναπαραχθούν και να μεγαλώσουν τα μικρά τους ή ίσως ξεκουράζονταν απλώς για λίγο. Τα πουλιά και το δέντρο αλληλοεξαρτώνται...

Οι ρίζες του δέντρου, μπλεγμένες και περδεμένες, έφταναν βαθιά μέσα στη γη. Με τον κορμό του προφύλασσε τη γη από τον άνεμο και τη βροχή, κι άπλωνε τα μεγάλα κλαδιά του για να προστατέψει τη γη κάτω του από τα πόδια του. Το δέντρο το έκανε αυτό επειδή η γη ήταν η μητέρα του. Ενδυναμώνουν το ένα το άλλο και βασίζονται το ένα στο άλλο, και δεν θα χωριστούν ποτέ...

Κι έτσι, τελειώνει αυτή η ιστορία. Η ιστορία που διηγήθηκα αφορούσε έναν σπόρο, τη γη, ένα δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και τον άνθρωπο. Είχε λίγες μόνο σκηνές. Τι συναισθήματα σας άφησε; Όταν μιλάω με αυτόν τον τρόπο, κατανοείτε τι λέω; (Κατανοούμε.) Σας παρακαλώ, μιλήστε για τα συναισθήματά σας. Τι νιώσατε όταν ακούσατε αυτήν την ιστορία; Πρώτα θα σας πω πως όλοι οι χαρακτήρες στην ιστορία

είναι πράγματα που μπορείτε να δείτε και να αγγίξετε· είναι αληθινά πράγματα, όχι μεταφορές. Θέλω να σκεφτείτε αυτά που είπα. Τίποτα απ' αυτά που είπα δεν ήταν απόκρυφο στην ιστορία Μου, και τα κύρια σημεία της θα μπορούσαν να εκφραστούν σε λίγες προτάσεις από την ιστορία. (Η ιστορία που ακούσαμε σχηματίζει μια όμορφη εικόνα. Ένας σπόρος ζωντανεύει και, καθώς μεγαλώνει, βιώνει τις τέσσερις εποχές του χρόνου: την άνοιξη, το καλοκαίρι, το φθινόπωρο και τον χειμώνα. Η γη φροντίζει το αναδυόμενο βλαστάρι όπως μια μητέρα. Ζεσταίνει το βλαστάρι τον χειμώνα, ώστε να επιζήσει από το κρύο. Αφού το βλαστάρι ωριμάσει και γίνει δέντρο, μια αχτίδα φωτός αγγίζει τα κλαδιά του, φέρνοντάς του πολλή χαρά. Βλέπω πως ανάμεσα στο πλήθος της δημιουργίας του Θεού, η γη είναι κι αυτή ζωντανή, και πως αυτή και το δέντρο αλληλοεξαρτώνται. Βλέπω, επίσης, τη μεγάλη ζεστασιά που χαρίζει το φως του ήλιου στο δέντρο και, βλέπω ότι παρόλο που τα πουλιά είναι συνήθη δημιουργήματα, συνεργάζονται με το δέντρο και τους ανθρώπους σε μια εικόνα απόλυτης αρμονίας. Αυτά είναι τα συναισθήματα που είχα στην καρδιά μου, όπως άκουγα την ιστορία· συνειδητοποιώ πως όλα αυτά τα πράγματα είναι όντως ζωντανά.) Ωραία το έθεσες! Έχει κανείς να προσθέσει κάτι άλλο; (Σ' αυτήν την ιστορία ενός σπόρου που βλασταίνει και γίνεται πανύψηλο δέντρο, βλέπω το θαύμα της δημιουργίας του Θεού. Βλέπω ότι ο Θεός έκανε τα πάντα να ενισχύουν το ένα το άλλο και να αλληλοεξαρτώνται, και ότι είναι όλα συνδεδεμένα μεταξύ τους και υπηρετούν το ένα το άλλο. Βλέπω τη σοφία του Θεού, το θαύμα Του, και βλέπω πως Αυτός είναι η πηγή της ζωής για τα πάντα.)

Όλα αυτά για τα οποία μόλις μίλησα, είναι κάτι που έχετε ξαναδεί. Οι σπόροι, παραδείγματος χάριν —γίνονται δέντρα, και παρόλο που μπορεί να μην είσαι σε θέση να βλέπεις την κάθε λεπτομέρεια της διαδικασίας, γνωρίζεις πως συμβαίνει, έτσι δεν είναι; Γνωρίζεις, επίσης, για τη γη και το φως του ήλιου. Η εικόνα των πουλιών που κουρνιάζουν σ' ένα δέντρο είναι κάτι που έχουν δει όλοι, έτσι; Και η εικόνα ανθρώπων που δροσίζονται στη σκιά ενός δέντρου —αυτό είναι κάτι που έχετε δει όλοι, έτσι; (Ναι.) Επομένως, όταν όλα αυτά τα πράγματα περιλαμβάνονται σε μία εικόνα, τι συναίσθημα σας προκαλεί αυτή η εικόνα; (Ένα συναίσθημα αρμονίας.) Προέρχονται όλα τα πράγματα σε μια τέτοια εικόνα από τον Θεό; (Ναι.) Εφόσον προέρχονται από τον Θεό, ο Θεός γνωρίζει την αξία και τη σημασία της γήινης ύπαρξης όλων αυτών των διαφορετικών πραγμάτων. Όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, όταν σχεδίασε και δημιούργησε το καθετί, το έκανε εκ προθέσεως· και όταν δημιούργησε εκείνα τα πράγματα, το καθεένα τους εμποτίστηκε με ζωή. Στο περιβάλλον που δημιούργησε Αυτός για την ύπαρξη της ανθρωπότητας, όπως μόλις το περιγράψαμε στην ιστορία μας, οι σπόροι και η γη αλληλοεξαρτώνται, η γη τρέφει τους σπόρους και οι σπόροι είναι δεμένοι με τη γη. Αυτή η σχέση καθορίστηκε από τον Θεό από τις απαρχές της δημιουργίας Του. Η σκηνή ενός δέντρου, του φωτός του ήλιου, των πουλιών και των ανθρώπων είναι μια αναπαράσταση του περιβάλλοντος διαβίωσης που δημιούργησε ο Θεός για την ανθρωπότητα. Καταρχάς, το δέντρο δεν μπορεί να αφήσει τη γη ούτε μπορεί να κάνει χωρίς το φως του ήλιου. Επομένως, για ποιον σκοπό δημιούργησε ο Θεός το δέντρο;

Μπορούμε να πούμε πως προοριζόταν μόνο για τη γη; Μπορούμε να πούμε πως προοριζόταν μόνο για τα πουλιά; Μπορούμε να πούμε πως προοριζόταν μόνο για τους ανθρώπους; (Όχι.) Ποια είναι η σχέση ανάμεσά τους; Ανάμεσά τους υπάρχει μια σχέση αμοιβαίας ενδυνάμωσης, αλληλεξάρτησης και αδιαιρετότητας. Με άλλα λόγια, η γη, το δέντρο, το φως του ήλιου, τα πουλιά και οι άνθρωποι βασίζονται το ένα στο άλλο για την ύπαρξή τους και φροντίζουν το ένα το άλλο. Το δέντρο προστατεύει τη γη, και η γη φροντίζει το δέντρο· το φως του ήλιου μεριμνά για το δέντρο, ενώ το δέντρο αποκτά καθαρό αέρα από το φως του ήλιου και μειώνει την αφόρητη ζέστη που φτάνει στη γη από τον ήλιο. Ποιος επωφελείται απ' αυτό στο τέλος; Η ανθρωπότητα, έτσι δεν είναι; Αυτή είναι μία από τις αρχές στην οποία βασίζεται το περιβάλλον όπου ζει η ανθρωπότητα, το οποίο ο Θεός δημιούργησε· αυτή ήταν η πρόθεση του Θεού εξ αρχής. Παρόλο που αυτή η εικόνα είναι απλή, μπορούμε να δούμε μέσα της τη σοφία του Θεού και την πρόθεσή Του. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τη γη ή χωρίς δέντρα, πόσο μάλλον χωρίς τα πουλιά και το φως του ήλιου. Έτσι δεν είναι; Παρόλο που αυτή είναι απλώς μια ιστορία, αυτό που απεικονίζει είναι ένας μικρόκοσμος της δημιουργίας των ουρανών και της γης και των πάντων από τον Θεό, καθώς και ένα δώρο, από μέρους Του, ενός περιβάλλοντος στο οποίο μπορεί να ζήσει η ανθρωπότητα.

Για την ανθρωπότητα ο Θεός δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, καθώς κι ένα περιβάλλον διαβίωσης. Καταρχάς, το κύριο σημείο που έθιξε η ιστορία μας είναι η αμοιβαία ενδυνάμωση, η αλληλεξάρτηση και η συνύπαρξη των πάντων. Υπό αυτήν την αρχή, το περιβάλλον της ύπαρξης της ανθρωπότητας είναι προστατευμένο· μπορεί να επιβιώνει και να συντηρείται. Λόγω αυτού, η ανθρωπότητα μπορεί να ευδοκιμήσει και να αναπαραχθεί. Η εικόνα που είδαμε είχε ένα δέντρο, τη γη, το φως του ήλιου, πουλιά και ανθρώπους μαζί. Ήταν και ο Θεός σ' αυτήν την εικόνα; Δεν τον είδε κανείς εκεί. Ωστόσο, μπορεί κανείς όντως να δει τον κανόνα της αμοιβαίας ενδυνάμωσης και αλληλεξάρτησης μεταξύ των πραγμάτων σ' αυτήν τη σκηνή· σ' αυτόν τον κανόνα, μπορεί κανείς να δει την ύπαρξη και την κυριαρχία του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποιεί αυτήν την αρχή και αυτόν τον κανόνα για να διατηρήσει τη ζωή και την ύπαρξη των πάντων. Μ' αυτόν τον τρόπο, μεριμνά για τα πάντα και για την ανθρωπότητα. Συνδέεται αυτή η ιστορία με το κυρίως θέμα μας; Εκ πρώτης όψεως, δεν φαίνεται να συνδέεται, αλλά, στην πραγματικότητα, ο κανόνας με τον οποίο δημιούργησε ο Θεός όλα τα πράγματα και η κυριαρχία που έχει πάνω στα πάντα σχετίζεται στενά με το γεγονός πως Αυτός είναι η πηγή της ζωής για τα πάντα. Αυτά τα γεγονότα είναι άρρηκτα συνδεδεμένα. Τώρα κάτι αρχίζετε να μαθαίνετε!

Ο Θεός διοικεί τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των πάντων· διοικεί τους κανόνες που διέπουν την επιβίωση των πάντων· ελέγχει τα πάντα, και τα ορίζει ώστε να ενδυναμώνουν και να βασίζονται το ένα στο άλλο, έτσι ώστε να μη χαθούν ούτε να εξαφανιστούν. Μόνο έτσι μπορεί η ανθρωπότητα να συνεχίσει να ζει· μόνο έτσι μπορεί να ζήσει υπό την καθοδήγηση του Θεού σ' ένα τέτοιο περιβάλλον. Ο Θεός είναι ο κυρίαρχος αυτών των κανόνων λειτουργίας, και κανείς δεν μπορεί να παρέμβει σ' αυτούς

ούτε μπορεί να τους αλλάξει. Μόνο ο Θεός ο ίδιος γνωρίζει αυτούς τους κανόνες και μόνο ο Θεός ο ίδιος τους διαχειρίζεται. Πότε θα βλαστήσουν τα δέντρα· πότε θα βρέξει· πόσο νερό και πόσες θρεπτικές ουσίες θα δώσει η γη στα φυτά· ποια εποχή θα πέσουν τα φύλλα· ποια εποχή θα βγάλουν καρπούς τα δέντρα· πόσες θρεπτικές ουσίες θα δώσει το φως του ήλιου στα δέντρα· τι θα απελευθερώσουν τα δέντρα αφότου τραφούν με το φως του ήλιου —όλα αυτά τα πράγματα προκαθορίστηκαν από τον Θεό όταν δημιούργησε τα πάντα, ως κανόνες που κανείς δεν δύναται να παραβιάσει. Τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, είτε είναι έμβια, είτε φαίνονται άβια στα μάτια του ανθρώπου, βρίσκονται στο χέρι Του, όπου τα ελέγχει και τα κυβερνά. Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει ή να παραβιάσει αυτούς τους κανόνες. Με άλλα λόγια, όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, προκαθόρισε ότι δίχως τη γη το δέντρο δεν θα μπορούσε να ριζώσει, να βλαστήσει και να μεγαλώσει· ότι αν η γη δεν είχε δέντρα, τότε θα ξεραινόταν· ότι το δέντρο θα γινόταν το σπίτι των πουλιών κι ένα μέρος στο οποίο θα μπορούν να βρουν καταφύγιο από τον άνεμο. Μπορεί ένα δέντρο να ζήσει χωρίς τη γη; Σε καμία περίπτωση. Μπορεί να ζήσει χωρίς τον ήλιο ή τη βροχή; Όχι, βέβαια. Όλα αυτά τα πράγματα είναι για χάρη της ανθρωπότητας, για την επιβίωση της ανθρωπότητας. Από το δέντρο ο άνθρωπος παίρνει καθαρό αέρα, και ο άνθρωπος ζει πάνω στη γη, η οποία προστατεύεται από το δέντρο. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει δίχως το φως του ήλιου ή τα διάφορα ζωντανά όντα. Παρόλο που αυτές οι σχέσεις είναι περίπλοκες, πρέπει να θυμάσαι πως ο Θεός δημιούργησε τους κανόνες που διέπουν τα πάντα, ώστε να μπορούν να αλληλοενισχύονται, να αλληλοεξαρτώνται και να συνυπάρχουν. Με άλλα λόγια, καθετί που Αυτός δημιούργησε έχει αξία και σημασία. Αν ο Θεός δημιουργούσε κάτι άνευ σημασίας, ο Θεός θα το έκανε να εξαφανιστεί. Αυτή είναι μια από τις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Θεός να μεριμνά για τα πάντα. Σε τι αναφέρεται η λέξη «μεριμνά» σ' αυτήν την ιστορία; Ποτίζει ο Θεός το δέντρο κάθε μέρα; Το δέντρο χρειάζεται τη βοήθεια του Θεού για να αναπνεύσει; (Όχι.) Το «μεριμνά» αναφέρεται εδώ στη διαχείριση των πάντων από τον Θεό μετά τη δημιουργία τους· ο Θεός αρκείται να τα διαχειρίζεται αφού εδραίωσε τους κανόνες οι οποίοι τα διέπουν. Μόλις ο σπόρος φυτεύεται στη γη, το δέντρο μεγαλώνει από μόνο του. Οι συνθήκες για την ανάπτυξή του δημιουργήθηκαν όλες από τον Θεό. Ο Θεός έφτιαξε το φως του ήλιου, το νερό, το χώμα, τον αέρα και το γύρω περιβάλλον· ο Θεός έφτιαξε τον άνεμο, τον παγετό, το χιόνι και τη βροχή, και τις τέσσερις εποχές. Αυτές είναι οι συνθήκες που χρειάζεται το δέντρο για να μεγαλώσει, και αυτά είναι πράγματα που προετοίμασε ο Θεός. Επομένως, είναι ο Θεός η πηγή αυτού του περιβάλλοντος διαβίωσης; (Ναι.) Πρέπει ο Θεός να μετράει κάθε φύλλο στα δέντρα καθημερινά; Όχι! Ούτε πρέπει ο Θεός να βοηθάει το δέντρο να αναπνεύσει, ή να ξυπνάει τον ήλιο κάθε μέρα, λέγοντας: «Ήρθε η ώρα να ρίξεις το φως σου πάνω στα δέντρα». Δεν χρειάζεται να το κάνει αυτό. Το φως του ήλιου φωτίζει από μόνο του όταν είναι η ώρα να φωτίσει, σύμφωνα με τους κανόνες· εμφανίζεται και φωτίζει το δέντρο, και το δέντρο απορροφά το φως του ήλιου όταν το χρειάζεται, ενώ όταν δεν το χρειάζεται, το δέντρο και πάλι ζει εντός των κανόνων. Μπορεί να μην είστε σε θέση να εξηγήσετε αυτό το φαινόμενο με σαφήνεια, αλλά παρ' όλ' αυτά είναι γεγονός,

το οποίο όλοι μπορούν να δουν και να αναγνωρίσουν. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να αναγνωρίσεις πως οι κανόνες που διέπουν την ύπαρξη των πάντων προέρχονται από τον Θεό, και να ξέρεις πως ο Θεός κυριαρχεί επί της ανάπτυξης και της επιβίωσης των πάντων.

Αυτή η ιστορία, λοιπόν, περιλαμβάνει αυτό που αποκαλούν οι άνθρωποι «μεταφορά»; Είναι προσωποποίηση; (Όχι.) Είπα μια αληθινή ιστορία. Ο Θεός κυβερνά καθετί ζωντανό, καθετί που έχει ζωή· κάθε έμβιο ον εμποτίστηκε με ζωή από τον Θεό όταν δημιουργήθηκε· η ζωή κάθε έμβιου όντος προέρχεται από τον Θεό και ακολουθεί την πορεία και τους νόμους που το κατευθύνουν. Αυτό δεν απαιτεί αλλαγή από τον άνθρωπο ούτε χρειάζεται τη βοήθεια του ανθρώπου· αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Θεός μεριμνά για τα πάντα. Καταλαβαίνετε, έτσι δεν είναι; Πιστεύετε πως είναι απαραίτητο να το αναγνωρίζουν αυτό οι άνθρωποι; (Ναι.) Επομένως, αυτή η ιστορία έχει καμία σχέση με τη βιολογία; Σχετίζεται με κάποιον τομέα γνώσης ή κάποιον μορφωτικό κλάδο; Εδώ δεν συζητάμε περί βιολογίας, και σίγουρα δεν διενεργούμε βιολογική έρευνα. Ποια είναι η κύρια ιδέα της συζήτησής μας; (Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα.) Τι έχετε δει μέσα στη δημιουργία; Έχετε δει δέντρα; Έχετε δει τη γη; (Ναι.) Έχετε δει το φως του ήλιου, έτσι δεν είναι; Έχετε δει πουλιά να κουρνιάζουν στα δέντρα; (Έχουμε δει.) Η ανθρωπότητα είναι ευτυχής που ζει σ' ένα τέτοιο περιβάλλον; (Ναι.) Με άλλα λόγια, ο Θεός χρησιμοποιεί τα πάντα —τα πράγματα που δημιούργησε— για να διατηρήσει και να προστατέψει το σπίτι της ανθρωπότητας, το περιβάλλον διαβίωσής της. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός μεριμνά για την ανθρωπότητα και για τα πάντα.

Πώς σας φαίνεται το ύφος αυτής της ομιλίας, ο τρόπος με τον οποίο σας συναναστρέφομαι; (Είναι εύκολα κατανοητός, και υπάρχουν πολλά παραδείγματα από την πραγματική ζωή.) Αυτά δεν είναι κενά λόγια, τα οποία εκφράζω, σωστά; Χρειάζονται αυτήν την ιστορία οι άνθρωποι για να κατανοήσουν πως ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα; (Ναι.) Σ' αυτήν την περίπτωση, ας περάσουμε στην επόμενη ιστορία. Η επόμενη ιστορία έχει λίγο διαφορετικό περιεχόμενο, και το επίκεντρό της είναι επίσης λίγο διαφορετικό. Όλα όσα εμφανίζονται σ' αυτήν την ιστορία είναι κάτι που μπορούν να δουν οι άνθρωποι με τα μάτια τους στη δημιουργία του Θεού. Τώρα θα ξεκινήσω την επόμενη αφήγησή Μου. Σας παρακαλώ να ακούσετε σιωπηλά και να δείτε αν μπορέσετε να αντιληφθείτε το νόημά Μου. Αφού τελειώσω την ιστορία, θα σας κάνω μερικές ερωτήσεις για να δω πόσα έχετε μάθει. Οι κεντρικοί χαρακτήρες σ' αυτήν την ιστορία είναι ένα μεγάλο βουνό, ένα μικρό ρυάκι, ένας σφοδρός άνεμος κι ένα γιγάντιο κύμα.

2^η ιστορία: Ένα μεγάλο βουνό, ένα μικρό ρυάκι, ένας σφοδρός άνεμος κι ένα γιγάντιο κύμα

Ήταν ένα μικρό ρυάκι που κυλούσε από μέρος σε μέρος σχηματίζοντας μαιάνδρους, φτάνοντας, τελικά, στους πρόποδες ενός μεγάλου βουνού. Το βουνό έφρασσε την πορεία

του μικρού ρυακιού, έτσι το ρυάκι είπε στο βουνό με την αδύναμη φωνούλα του: «Σε παρακαλώ, άφησέ με να περάσω. Στέκεσαι μπροστά μου και μου κλείνεις τον δρόμο». «Πού πηγαίνεις;» ρώτησε το βουνό. «Ψάχνω το σπίτι μου» αποκρίθηκε το μικρό ρυάκι. «Εντάξει, εμπρός, κύλησε από πάνω μου!» είπε το βουνό. Μα το μικρό ρυάκι ήταν πολύ αδύναμο και πολύ μικρό, οπότε δεν έφτανε να κυλήσει πάνω από ένα τόσο μεγάλο βουνό. Δεν μπορούσε παρά να συνεχίσει να κυλάει εκεί μέχρι τους πρόποδες του βουνού...

Φύσηξε ένας σφοδρός άνεμος, μεταφέροντας άμμο και οργανικά θρύμματα στο σημείο που ορθωνόταν το βουνό. «Άφησέ με να περάσω!» μούγκρισε ο άνεμος στο βουνό. «Πού πηγαίνεις;» ρώτησε το βουνό. «Θέλω να περάσω στην άλλη πλευρά του βουνού» απάντησε ο άνεμος ουρλιάζοντας. «Εντάξει, αν μπορέσεις να διαπεράσεις τη μέση μου, μπορείς να περάσεις!» είπε το βουνό. Ο σφοδρός άνεμος βάλθηκε να λυσομανά προς πάσα κατεύθυνση, αλλά όσο μανιασμένα κι αν φυσούσε, δεν μπορούσε να διαπεράσει τη μέση του βουνού. Ο άνεμος κουράστηκε και σταμάτησε για να αναπαυθεί —και στην άλλη πλευρά του βουνού, άρχισε να φυσάει ένα αεράκι, το οποίο ήταν ευχάριστο για τους ανθρώπους που βρίσκονταν εκεί. Αυτό ήταν το καλωσόρισμα του βουνού στους ανθρώπους...

Στην ακτή, τα σταγονίδια της θάλασσας κυλούσαν ελαφρά πάνω στη βραχώδη ακτή. Ξαφνικά, ένα γιγάντιο κύμα σηκώθηκε και πλησίασε στο βουνό μ' ένα δυνατό βουητό. «Κάνε στην άκρη!» φώναξε το γιγάντιο κύμα. «Πού πηγαίνεις;» ρώτησε το βουνό. Το μεγάλο κύμα αδυνατώντας να σταματήσει την επέλασή του, μούγκρισε: «Επεκτείνω τα εδάφη μου! Θέλω να τεντώσω λίγο τα χέρια μου». «Εντάξει, αν μπορέσεις να περάσεις πάνω απ' την κορφή μου, θα σε αφήσω να περάσεις». Το μεγάλο κύμα τραβήχτηκε κάμποσο προς τα πίσω και μετά όρμησε και πάλι μεμιάς προς το βουνό. Όσο σκληρά κι αν προσπαθούσε, ωστόσο, δεν μπορούσε να περάσει πάνω από την κορυφή του βουνού. Το κύμα δεν είχε άλλη επιλογή παρά να υποχωρήσει σιγά-σιγά και να γυρίσει στη θάλασσα...

Επί χιλιετίες, το μικρό ρυάκι κυλούσε απαλά γύρω από τους πρόποδες του βουνού. Ακολουθώντας τις οδηγίες του βουνού, το μικρό ρυάκι κατάφερε να επιστρέψει στο σπίτι του όπου ενώθηκε με έναν ποταμό, ο οποίος με τη σειρά του ενώθηκε με τη θάλασσα. Υπό τη φροντίδα του βουνού, το μικρό ρυάκι δεν έχασε ποτέ τον δρόμο του. Το ρυάκι και το βουνό ενίσχυαν το ένα το άλλο και αλληλοεξαρτιόνταν· ενδυνάμωναν το ένα το άλλο, αλληλοσυγκρούονταν και συνυπήρχαν.

Επί χιλιετίες, ο σφοδρός άνεμος λυσομανούσε, όπως το είχε συνήθεια. Συνέχισε να έρχεται συχνά για «επίσκεψη» στο βουνό, κι έφερνε μεγάλες δίνες άμμου κατά ριπές. Απειλούσε το βουνό, αλλά ποτέ δεν διαπέρασε τη μέση του. Ο άνεμος και το βουνό ενίσχυαν το ένα το άλλο και αλληλοεξαρτιόνταν· ενδυνάμωναν το ένα το άλλο, αλληλοσυγκρούονταν και συνυπήρχαν.

Επί χιλιετίες, ούτε το γιγάντιο κύμα δεν σταμάτησε ποτέ για ανάπαυλα, και επέλαυνε αδιάκοπα, επεκτείνοντας συνεχώς το έδαφός του. Βούιζε και φούσκωνε ξανά και ξανά

προς το βουνό, όμως το βουνό δεν κουνήθηκε ποτέ ούτε ένα εκατοστό. Το βουνό πρόσεχε τη θάλασσα, κι έτσι τα πλάσματα στη θάλασσα πολλαπλασιάζονταν και ευημερούσαν. Το κύμα και το βουνό ενίσχυαν το ένα το άλλο και αλληλοεξαρτιόνταν· ενδυνάμωναν το ένα το άλλο, αλληλοσυγκρούονταν και συνυπήρχαν.

Έτσι τελειώνει η ιστορία μας. Πρώτα, πείτε Μου, ποιο ήταν το θέμα αυτής της ιστορίας; Αρχικά, υπήρχε ένα μεγάλο βουνό, ένα μικρό ρυάκι, ένας σφοδρός άνεμος κι ένα γιγάντιο κύμα. Τι συνέβη στην πρώτη παράγραφο με το μικρό ρυάκι και το μεγάλο βουνό; Γιατί επέλεξα να μιλήσω για ένα ρυάκι κι ένα βουνό; (Υπό την προστασία του βουνού, το ρυάκι δεν έχασε ποτέ τον δρόμο του. Βασίζονταν το ένα στο άλλο.) Θα λέγατε ότι το βουνό προστάτευε ή εμπόδιζε το μικρό ρυάκι; (Το προστάτευε.) Μα δεν το εμπόδιζε; Το βουνό και το ρυάκι πρόσεχαν το ένα το άλλο· το βουνό προστάτευε το ρυάκι και το εμπόδιζε, επίσης. Το βουνό προστάτευε το ρυάκι όπως ενωνόταν με τον ποταμό, αλλά το εμπόδιζε, επίσης, για να το αποτρέψει να χυθεί οπουδήποτε, προκαλώντας πλημμύρες και φέρνοντας καταστροφή στους ανθρώπους. Αυτό δεν είναι το κύριο σημείο αυτής της παραγράφου; Προστατεύοντας το ρυάκι και φράσσοντάς του τον δρόμο, το βουνό προφύλασσε τα σπίτια των ανθρώπων. Το μικρό ρυάκι στην συνέχεια ενώθηκε με τον ποταμό στους πρόποδες του βουνού και κατέληξε στη θάλασσα. Αυτός δεν είναι ο κανόνας που διέπει την ύπαρξη του ρυακιού; Τι επέτρεψε στο ρυάκι να ενωθεί με τον ποταμό και τη θάλασσα; Δεν ήταν το βουνό; Το ρυάκι στηρίχθηκε στην προστασία του βουνού και στο γεγονός ότι το βουνό λειτουργούσε ως φράγμα. Συνεπώς, αυτό δεν είναι το κύριο σημείο; Βλέπεις σ' αυτήν την περίπτωση πόσο σημαντικά είναι τα βουνά για το νερό; Είχε ο Θεός τον σκοπό Του όταν έφτιαχνε κάθε βουνό, ψηλό και χαμηλό; (Ναι.) Αυτή η σύντομη παράγραφος με τίποτα άλλο παρά ένα μικρό ρυάκι κι ένα μεγάλο βουνό, μας επιτρέπει να δούμε την αξία και τη σπουδαιότητα της δημιουργίας αυτών των δύο πραγμάτων από τον Θεό· μας δείχνει, επίσης, τη σοφία και τον σκοπό στον τρόπο με τον οποίο τα κυβερνά. Έτσι δεν είναι;

Τι πραγματευόταν η δεύτερη παράγραφος; (Έναν σφοδρό άνεμο και το μεγάλο βουνό.) Ο άνεμος είναι κάτι το καλό; (Ναι.) Όχι απαραίτητως —μερικές φορές, ο άνεμος είναι πολύ ισχυρός και προκαλεί καταστροφή. Πώς θα ένιωθες αν αναγκαζόσουν να μείνεις έξω στον σφοδρό άνεμο; Εξαρτάται από την έντασή του. Αν είχε ένταση τρία με τέσσερα μποφόρ, θα ήταν υποφερτός. Στη χειρότερη περίπτωση, μπορεί κάποιος να δυσκολευόταν να κρατήσει τα μάτια του ανοιχτά. Ωστόσο, αν ο άνεμος δυνάμωνε και γινόταν ανεμοστρόβιλος, θα μπορούσες να του αντισταθείς; Δεν θα μπορούσες. Επομένως, είναι λάθος να λένε οι άνθρωποι πως ο άνεμος είναι πάντοτε καλός ή πως είναι πάντοτε κακός, επειδή αυτό εξαρτάται από την ισχύ του. Τώρα, ποια είναι η λειτουργία του βουνού εδώ; Δεν λειτουργεί ως φίλτρο για τον άνεμο; Το βουνό ελαττώνει τον σφοδρό άνεμο και τον μετατρέπει σε τι; (Σ' ένα αεράκι.) Τώρα, στο περιβάλλον στο οποίο ζουν οι άνθρωποι, βιώνουν οι περισσότεροι θύελλες ή αεράκια; (Αεράκια.) Αυτός δεν ήταν ένας από τους σκοπούς του Θεού, μία από τις προθέσεις Του πίσω από τη δημιουργία των βουνών; Πώς θα ήταν αν οι άνθρωποι ζούσαν σ' ένα περιβάλλον στο

οποίο η άμμος παρασερνόταν άγρια από τον άνεμο, χωρίς να υπάρχει κάποιο εμπόδιο ή φίλτρο; Μήπως ο τόπος που ταλανιζόταν από άμμο και πέτρες που παρασύρονταν από τον άνεμο θα ήταν μη κατοικήσιμος; Οι πέτρες θα μπορούσαν να χτυπήσουν ανθρώπους, και η άμμος θα μπορούσε να τους τυφλώσει. Ο άνεμος θα μπορούσε να παρασύρει τους ανθρώπους ή να τους σηκώσει στον αέρα. Σπίτια θα καταστρέφονταν και θα λάμβαναν χώρα κάθε λογής συμφορές. Έχει, ωστόσο, αξία η ύπαρξη του σφοδρού ανέμου; Είπα πως ήταν κάτι το κακό, συνεπώς μπορεί κανείς να νομίσει πως είναι άνευ αξίας, μα ισχύει αυτό; Δεν έχει αξία μόλις μετατρέπεται σε αεράκι; Τι χρειάζονται περισσότερο οι άνθρωποι όταν έχει υγρασία ή είναι αποπνικτικά; Αυτό που χρειάζονται είναι να τους φυσήξει απαλά ένα ελαφρύ αεράκι, να τους αναζωογονήσει και να καθαρίσει το μυαλό τους, να οξύνει τις σκέψεις τους, να φτιάξει και να βελτιώσει την ψυχική κατάστασή τους. Τώρα, για παράδειγμα, κάθεστε όλοι σε ένα δωμάτιο με πολλούς ανθρώπους και η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική —τι είναι αυτό που χρειάζεστε περισσότερο; (Ένα ελαφρύ αεράκι.) Όταν πηγαίνει κανείς σε ένα μέρος όπου ο αέρας είναι θολός και βρόμικος, μπορεί να επιβραδυνθεί η ταχύτητα σκέψης του, να μειωθεί η κυκλοφορία αίματός του, και να ελαττωθεί η πνευματική του διαύγεια. Ωστόσο, λίγη κίνηση και κυκλοφορία φρεσκάρει τον αέρα, και οι άνθρωποι νιώθουν διαφορετικά στον καθαρό αέρα. Παρόλο που το μικρό ρυάκι και ο σφοδρός άνεμος θα μπορούσαν να προκαλέσουν καταστροφή, όσο βρίσκεται εκεί το βουνό, θα μετατρέπει αυτόν τον κίνδυνο σε δύναμη ωφέλιμη για τους ανθρώπους. Έτσι δεν είναι;

Για τι πράγμα μιλούσε η τρίτη παράγραφος της ιστορίας; (Για το μεγάλο βουνό και το γιγάντιο κύμα.) Για το μεγάλο βουνό και το γιγάντιο κύμα. Η παράγραφος παρουσιάζει την ακρογιαλιά, στους πρόποδες του βουνού. Βλέπουμε το βουνό, τα σταγονίδια του ωκεανού κι ένα πελώριο κύμα. Τι είναι το βουνό για το κύμα σ' αυτήν την περίπτωση; (Προστάτης και φράγμα.) Είναι και προστάτης και φράγμα. Ως προστάτης, αποτρέπει την θάλασσα από το να εξαφανιστεί, ώστε τα πλάσματα που ζουν σ' αυτήν να μπορέσουν να πολλαπλασιαστούν και να ευδοκιμήσουν. Ως φράγμα, το βουνό αποτρέπει τα νερά της θάλασσας από το να υπερχειλίσουν και να προκαλέσουν καταστροφή, να βλάψουν και να καταστρέψουν τα σπίτια των ανθρώπων. Επομένως, μπορούμε να πούμε πως το βουνό είναι και προστάτης και φράγμα.

Αυτή είναι η σημασία της διασύνδεσης ανάμεσα στο μεγάλο βουνό και το μικρό ρυάκι, στο μεγάλο βουνό και τον σφοδρό άνεμο, και στο μεγάλο βουνό και το γιγαντιαίο κύμα· αυτή είναι η σημασία της ενδυνάμωσης που παρέχουν το ένα στο άλλο και της σύγκρουσης στην οποία έρχονται, καθώς και της συνύπαρξής τους. Η ύπαρξη αυτών των πραγμάτων, τα οποία δημιούργησε ο Θεός, διέπονται από έναν κανόνα κι έναν νόμο. Επομένως, τι έργα του Θεού είδατε σ' αυτήν την ιστορία; Ο Θεός αγνοεί τα πάντα από τότε που τα δημιούργησε; Δημιούργησε κανόνες και σχεδίασε τους τρόπους με τους οποίους τα πάντα λειτουργούν, μόνο και μόνο για να τους αγνοήσει μετέπειτα; Αυτό συνέβη; (Όχι.) Τότε, τι συνέβη; Ο Θεός εξακολουθεί να έχει τον έλεγχο. Έχει υπό τον έλεγχό Του το νερό, τον άνεμο και τα κύματα. Δεν τα αφήνει ανεξέλεγκτα ούτε τα αφήνει

να βλάψουν ή να καταστρέψουν τα σπίτια στα οποία ζουν οι άνθρωποι. Λόγω αυτού, οι άνθρωποι μπορούν να συνεχίσουν να ζουν και να πολλαπλασιάζονται και να ευημερούν στη γη. Αυτό σημαίνει πως όταν δημιούργησε τα πάντα, ο Θεός είχε ήδη σχεδιάσει τους κανόνες της ύπαρξής τους. Όταν ο Θεός έφτιαξε το καθετί, διασφάλισε πως θα ωφελούσε την ανθρωπότητα, και επίσης το κρατούσε υπό τον έλεγχό Του, για να μη δημιουργήσει μπελάδες στην ανθρωπότητα ή να προκαλέσει καταστροφή. Αν δεν υπήρχε η διαχείριση του Θεού, τα νερά δεν θα κυλούσαν ανεμπόδιστα; Ο άνεμος δεν θα φυσούσε ανεμπόδιστα; Ακολουθούν το νερό και ο άνεμος κανόνες; Αν δεν τα διαχειριζόταν ο Θεός, δεν θα διέπονταν από κανέναν κανόνα, και ο άνεμος θα λυσσομανούσε και τα νερά θα έρρεαν ανεμπόδιστα και θα προκαλούσαν πλημμύρες. Αν το κύμα ήταν ψηλότερο από το βουνό, θα μπορούσε να υπάρχει θάλασσα; Δεν θα μπορούσε. Αν το βουνό δεν ήταν τόσο ψηλό όσο το κύμα, η θάλασσα δεν θα υπήρχε, και το βουνό θα έχανε την αξία και τη σημασία του.

Βλέπετε τη σοφία του Θεού μέσα σ' αυτές τις δύο ιστορίες; Ο Θεός δημιούργησε όλα όσα υπάρχουν και είναι ο κυρίαρχος όλων όσων υπάρχουν· διαχειρίζεται τα πάντα και μεριμνά για τα πάντα και, μέσα στα πάντα, βλέπει και εξετάζει εξονυχιστικά την κάθε λέξη και πράξη όλων των πραγμάτων που υπάρχουν. Έτσι βλέπει, επίσης, και εξετάζει εξονυχιστικά την κάθε γωνιά της ανθρώπινης ζωής. Συνεπώς, ο Θεός γνωρίζει πολύ καλά την κάθε λεπτομέρεια του κάθε πράγματος που υπάρχει μέσα στη δημιουργία Του, από τη λειτουργία του κάθε πράγματος, τη φύση του και τους κανόνες για την επιβίωσή του, μέχρι τη σημασία της ζωής του και την αξία της ύπαρξής του· ο Θεός τα γνωρίζει όλα αυτά εξ ολοκλήρου. Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα —πιστεύετε πως χρειάζεται να μελετήσει τους κανόνες που τα διέπουν; Χρειάζεται ο Θεός να μελετήσει την ανθρώπινη γνώση ή επιστήμη για να μάθει γι' αυτές και να τις κατανοήσει; (Όχι.) Υπάρχει κάποιος στην ανθρωπότητα που να έχει τη μόρφωση και την ευρυμάθεια να κατανοήσει τα πάντα όπως ο Θεός; Δεν υπάρχει, σωστά; Υπάρχουν αστρονόμοι ή βιολόγοι που κατανοούν πραγματικά τους κανόνες βάσει των οποίων ζουν και αναπτύσσονται τα πάντα; Μπορούν να κατανοήσουν πραγματικά την αξία της ύπαρξης κάθε πράγματος; (Όχι, δεν μπορούν.) Αυτό συμβαίνει γιατί τα πάντα δημιουργήθηκαν από τον Θεό και, όσο σκληρά ή όσο βαθιά κι αν μελετάει αυτήν τη γνώση η ανθρωπότητα ή όσο καιρό κι αν πασχίζει να τη μάθει, ποτέ δεν θα είναι σε θέση να συλλάβει το μυστήριο ή τον σκοπό της δημιουργίας των πάντων από τον Θεό. Έτσι δεν είναι; Τώρα, από τη μέχρι τώρα συζήτησή μας, νιώθετε πως έχετε αποκτήσει μερική κατανόηση του πραγματικού νοήματος της φράσης: «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα»; (Ναι.) Ήξερα πως όταν συζητούσα αυτό το θέμα —ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα— πολλοί άνθρωποι θα σκέφτονταν κατευθείαν μια άλλη φράση: «Ο Θεός είναι η αλήθεια, και ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να μεριμνήσει για μας», και τίποτα πέρα από αυτό το επίπεδο της σημασίας του θέματος. Κάποιοι ίσως και να θεωρούν μάλιστα πως η μέριμνα του Θεού για την ανθρώπινη ζωή, της καθημερινής τροφής και νερού και κάθε καθημερινής ανάγκης δεν μετράει ως μέριμνά Του για τον

άνθρωπο. Δεν υπάρχουν κάποιοι που νιώθουν έτσι; Ωστόσο, δεν είναι ξεκάθαρη η πρόθεση του Θεού όταν δημιούργησε τα πάντα —να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να υπάρχει και να ζει κανονικά; Ο Θεός διατηρεί το περιβάλλον στο οποίο ζουν οι άνθρωποι και παρέχει όλα τα πράγματα που χρειάζεται η ανθρωπότητα για την επιβίωσή της. Επιπλέον, διαχειρίζεται και έχει υπό την κυριαρχία Του τα πάντα. Όλα αυτά επιτρέπουν στην ανθρωπότητα να ζει και να ευημερεί και να πολλαπλασιάζεται κανονικά· μ' αυτόν τον τρόπο ο Θεός μεριμνά για όλη τη δημιουργία και για την ανθρωπότητα. Δεν είναι αλήθεια ότι οι άνθρωποι πρέπει να αναγνωρίζουν και να κατανοούν αυτά τα πράγματα; Μερικοί ίσως πουν: «Αυτό το θέμα απέχει παρασάγγας από τη γνώση μας για τον αληθινό Θεό τον ίδιο και δεν θέλουμε να το γνωρίσουμε, γιατί δεν ζούμε μόνο με ψωμί, αλλά, αντιθέτως, ζούμε με τον λόγο του Θεού». Είναι αυτή η κατανόηση σωστή; (Όχι.) Γιατί είναι λανθασμένη; Μπορείτε να έχετε πλήρη κατανόηση του Θεού αν γνωρίζετε μόνο τα πράγματα που έχει πει ο Θεός; Αν δεχθείτε μόνο το έργο του Θεού και αποδεχτείτε την κρίση και την παιδεία του Θεού, μπορείτε να κατανοήσετε πλήρως τον Θεό; Αν γνωρίζετε μόνο ένα μικρό μέρος της διάθεσης του Θεού, ένα μικρό μέρος της εξουσίας του Θεού, θεωρείτε ότι επαρκούν για να αποκτήσετε μια κατανόηση του Θεού; (Όχι.) Οι ενέργειες του Θεού ξεκίνησαν με τη δημιουργία των πάντων απ' Αυτόν, και συνεχίζουν σήμερα —οι ενέργειες του Θεού είναι εμφανείς ανά πάσα ώρα και στιγμή, από τη μια στιγμή στην άλλη. Αν πιστεύει κανείς πως ο Θεός υπάρχει μόνο και μόνο επειδή έχει επιλέξει μια ομάδα ανθρώπων πάνω στους οποίους θα εκτελέσει το έργο Του για να τους σώσει, και πως τίποτα άλλο δεν έχει σχέση με τον Θεό, την εξουσία Του, την ταυτότητά Του ούτε τις ενέργειές Του, μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει κανείς αληθινή γνώση για τον Θεό; Οι άνθρωποι που έχουν αυτήν την υποτιθέμενη «γνώση για τον Θεό» έχουν απλώς μια μονόπλευρη κατανόηση, σύμφωνα με την οποία περιορίζουν τα έργα του Θεού σε μία μόνο ομάδα ανθρώπων. Είναι αυτή αληθινή γνώση για τον Θεό; Οι άνθρωποι με τέτοιου είδους γνώση δεν αρνούνται τη δημιουργία των πάντων από τον Θεό και την κυριαρχία Του επ' αυτών; Μερικοί άνθρωποι δεν θέλουν να ασχοληθούν μ' αυτό το σημείο, και αντ' αυτού σκέφτονται μέσα τους: «Δεν έχω δει την κυριαρχία του Θεού επί των πάντων. Η ιδέα είναι τόσο ξένη που δεν μ' ενδιαφέρει να την κατανοήσω. Ο Θεός κάνει αυτό που θέλει, κι αυτό δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Δέχομαι την ηγεσία του Θεού και τον λόγο Του μόνο και μόνο ώστε να μπορέσω να σωθώ και να οδηγηθώ στην τελείωση από τον Θεό. Τίποτα άλλο δεν με ενδιαφέρει. Οι κανόνες που θέσπισε ο Θεός όταν δημιούργησε τα πάντα και ό,τι κάνει για να μεριμνά για τα πάντα και για την ανθρωπότητα, δεν έχουν καμία σχέση μ' εμένα». Τι κουβέντες είναι αυτές; Δεν είναι πράξη παρακοής; Υπάρχει κανείς ανάμεσά σας που έχει τέτοια κατανόηση; Ξέρω, ακόμη κι αν δεν το λέτε, πως η μεγάλη πλειονότητά σας έτσι κάνει. Αυτοί οι άνθρωποι που ενεργούν σύμφωνα με τους κανόνες βλέπουν τα πάντα από την δική τους «πνευματική» άποψη. Θέλουν μόνο να περιορίσουν τον Θεό στη Βίβλο, να περιορίσουν τον Θεό βάσει του λόγου που έχει εκφέρει, όσον αφορά το νόημα που απορρέει από τον γραπτό, επί λέξει λόγο. Δεν επιθυμούν να γνωρίσουν περισσότερο τον

Θεό και θέλουν την αμέριστη προσοχή του Θεού. Αυτός ο τρόπος σκέψης είναι παιδαριώδης αλλά και άκρως θρησκευτικός. Μπορούν οι άνθρωποι που έχουν τέτοιες απόψεις να γνωρίσουν τον Θεό; Θα δυσκολεύονταν πολύ να γνωρίσουν τον Θεό. Σήμερα έχω διηγηθεί δύο ιστορίες, η καθεμία εκ των οποίων εξετάζει μια διαφορετική πτυχή. Έχοντας μόλις έλθει σε επαφή μαζί τους, μπορεί να νιώθετε πως είναι βαθυστόχαστες ή λίγο ασαφείς, δυσνόητες και δυσκατάληπτες. Μπορεί να είναι δύσκολο να τις συνδέσετε με τις ενέργειες του Θεού και με τον Θεό τον ίδιο. Ωστόσο, όλες οι ενέργειες του Θεού και όλα όσα έχει κάνει μέσα στη δημιουργία και μέσα στην ανθρωπότητα θα πρέπει να γίνουν γνωστά με σαφή και ακριβή τρόπο σε κάθε άνθρωπο και σε καθέναν που αναζητά να γνωρίσει τον Θεό. Αυτή η γνώση θα σου δώσει σιγουριά στην πίστη σου όσον αφορά την αληθινή ύπαρξη του Θεού. Θα σου δώσει, επίσης, ακριβή γνώση της σοφίας του Θεού, της δύναμής Του και του τρόπου με τον οποίο μεριμνά για τα πάντα. Θα σου επιτρέψει να συλλάβεις ξεκάθαρα την αληθινή ύπαρξη του Θεού και να δεις πως η ύπαρξή Του δεν είναι κάτι πλασματικό, δεν είναι κάποιος μύθος, δεν είναι ασαφής, δεν είναι θεωρία και πως σίγουρα δεν είναι ένα είδος πνευματικής παρηγοριάς, αλλά πραγματική ύπαρξη. Επιπλέον, θα επιτρέψει στους ανθρώπους να μάθουν πως ο Θεός πάντα μεριμνούσε για όλη τη δημιουργία και για την ανθρωπότητα· ο Θεός αυτό το κάνει με τον δικό Του τρόπο και σύμφωνα με τον δικό Του ρυθμό. Επομένως, επειδή ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και τους έδωσε κανόνες, είναι το καθένα σε θέση υπό τον προκαθορισμό Του, να εκτελεί το καθήκον που του ανατέθηκε, να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του και να παίζει τον δικό του ρόλο· υπό τον προκαθορισμό Του, το καθετί έχει τη δική του χρήση στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, στον χώρο και στο περιβάλλον στο οποίο κατοικεί η ανθρωπότητα. Αν ο Θεός δεν είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, και η ανθρωπότητα δεν είχε ένα τέτοιο περιβάλλον για να κατοικήσει, τότε, θα ήταν αδύνατο για τους ανθρώπους να πιστεύουν στον Θεό ή να Τον ακολουθούν· όλα αυτά δεν θα τίποτα παραπάνω από κούφια λόγια. Έτσι δεν είναι;

Ας δούμε και πάλι την ιστορία με το μεγάλο βουνό και το μικρό ρυάκι. Ποια είναι η λειτουργία του βουνού; Οι ζωντανοί οργανισμοί ευδοκιμούν στο βουνό, επομένως η ύπαρξή του έχει έμφυτη αξία, κι επίσης εμποδίζει το μικρό ρυάκι, από το να κυλήσει όπου αυτό θέλει φέρνοντας καταστροφή στους ανθρώπους. Έτσι δεν είναι; Το βουνό, υπάρχει με τον δικό του τρόπο, επιτρέποντας σε μυριάδες ζωντανούς οργανισμούς που βρίσκονται πάνω του να ευδοκιμήσουν —τα δέντρα και τα χορτάρια και όλα τα άλλα φυτά και τα ζώα πάνω στο βουνό. Κατευθύνει, επίσης, τη ροή του μικρού ρυακιού —το βουνό συγκεντρώνει τα νερά του ρυακιού και τα κατευθύνει, με φυσικό τρόπο, γύρω από τους πρόποδές του, όπου μπορούν να χυθούν στον ποταμό και, εν τέλει, στη θάλασσα. Αυτοί οι κανόνες δεν προέκυψαν με φυσικό τρόπο, αλλά διευθετήθηκαν ειδικά από τον Θεό κατά τον χρόνο της δημιουργίας. Όσο για το μεγάλο βουνό και τον σφοδρό άνεμο, και το βουνό χρειάζεται τον άνεμο. Το βουνό χρειάζεται το χάδι του ανέμου πάνω στα ζωντανά όντα που ζουν σ' αυτό ενώ ταυτόχρονα, περιορίζει την ισχύ του σφοδρού ανέμου, ώστε να μη φυσάει αυθαίρετα. Αυτός ο κανόνας ενσωματώνει κατά μία έννοια,

το καθήκον του μεγάλου βουνού· επομένως, αυτός ο κανόνας σχετικά με το καθήκον του βουνού σχηματίστηκε μόνος του; (Όχι.) Φτιάχτηκε από τον Θεό. Το μεγάλο βουνό έχει το δικό του καθήκον και ο σφοδρός άνεμος έχει επίσης το καθήκον του. Τώρα, ας στραφούμε στο μεγάλο βουνό και το πελώριο κύμα. Χωρίς την ύπαρξη του βουνού, το νερό θα έβρισκε μια κατεύθυνση ροής μόνο του; (Όχι.) Το νερό θα προκαλούσε πλημμύρες. Το βουνό έχει τη δική του υπαρξιακή αξία ως βουνό, και η θάλασσα έχει τη δική της υπαρξιακή αξία ως θάλασσα· εντούτοις, υπό τις συνθήκες κατά τις οποίες είναι σε θέση να συνυπάρχουν κανονικά, και το ένα δεν παρεμβαίνει στο άλλο, περιορίζουν επίσης το ένα το άλλο —το μεγάλο βουνό περιορίζει τη θάλασσα ώστε να μην πλημμυρίσει, κι έτσι προστατεύει τα σπίτια των ανθρώπων, και περιορίζοντας τη θάλασσα, του επιτρέπει να φροντίσει τους ζωντανούς οργανισμούς που ζουν μέσα της. Αυτό το τοπίο σχηματίστηκε μόνος του; (Όχι.) Κι αυτό δημιουργήθηκε από τον Θεό. Απ' αυτήν την εικόνα βλέπουμε πως όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, προκάθορισε πού θα στεκόταν το βουνό, πού θα κυλούσε το ρυάκι, από ποια κατεύθυνση θα ξεκινούσε να φυσάει ο σφοδρός άνεμος και πού θα κατευθυνόταν, και πόσο ψηλά θα έπρεπε να είναι τα πελώρια κύματα. Όλα αυτά τα πράγματα περιέχουν τις προθέσεις και τον σκοπό του Θεού —είναι οι πράξεις του Θεού. Τώρα, μπορείτε να δείτε πως οι πράξεις του Θεού είναι παρούσες στα πάντα; (Ναι.)

Ποιος είναι ο σκοπός για τον οποίο συζητάμε αυτά τα πράγματα; Για να κάνουμε τους ανθρώπους να μελετήσουν τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ο Θεός δημιούργησε τα πάντα; Για να ενθαρρύνουμε το ενδιαφέρον για την αστρονομία και τη γεωγραφία; (Όχι.) Τότε ποιος είναι; Για να κάνουμε τους ανθρώπους να κατανοήσουν τις πράξεις του Θεού. Στις ενέργειες του Θεού, οι άνθρωποι μπορούν να επιβεβαιώσουν και να επαληθεύσουν πως ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα. Εάν μπορείς να το κατανοήσεις αυτό, τότε θα είσαι πραγματικά σε θέση να επιβεβαιώσεις τη θέση του Θεού στην καρδιά σου και θα είσαι σε θέση να επιβεβαιώσεις πως ο Θεός είναι ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός, ο Δημιουργός των ουρανών και της γης και των πάντων. Επομένως, για να κατανοήσεις τον Θεό είναι χρήσιμο να γνωρίζεις τους κανόνες των πάντων και να γνωρίζεις τις πράξεις του Θεού; (Ναι.) Πόσο χρήσιμο είναι; Κατά πρώτον, όταν κατανοήσεις τις πράξεις του Θεού, μπορείς να ενδιαφέρεσαι ακόμη για την αστρονομία και τη γεωγραφία; Μπορείς να έχεις ακόμα την καρδιά ενός σκεπτικιστή και να αμφιβάλλεις πως ο Θεός είναι ο Δημιουργός των πάντων; Μπορείς να έχεις ακόμα την καρδιά ενός ερευνητή και να αμφιβάλλεις πως ο Θεός είναι ο Δημιουργός των πάντων; (Όχι.) Όταν επιβεβαιώσεις πως ο Θεός είναι ο Δημιουργός των πάντων και κατανοήσεις κάποιους από τους κανόνες της δημιουργίας του Θεού, θα πιστέψεις πραγματικά μέσα στην καρδιά σου πως ο Θεός μεριμνά για τα πάντα; (Ναι.) Η «μέριμνα» εδώ, έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία ή η χρήση της αναφέρεται σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση; Η φράση «ο Θεός μεριμνά για τα πάντα» είναι μια φράση με ιδιαίτερα ευρεία σημασία και πεδίο εφαρμογής. Ο Θεός δεν παρέχει απλώς στους ανθρώπους την καθημερινή τους τροφή και νερό· παρέχει στην ανθρωπότητα καθετί

που χρειάζεται, συμπεριλαμβανομένων όλων όσων μπορούν να δουν οι άνθρωποι, αλλά πραγμάτων μη ορατών. Ο Θεός υποστηρίζει, διαχειρίζεται και κυβερνά αυτό το περιβάλλον διαβίωσης που είναι απαραίτητο στην ανθρωπότητα. Τουτέστιν, όποιο περιβάλλον κι αν χρειάζεται η ανθρωπότητα για κάθε εποχή, ο Θεός το έχει προετοιμάσει. Ο Θεός διαχειρίζεται, επίσης, τον τύπο του αέρα και της θερμοκρασίας, έτσι ώστε να είναι κατάλληλα για την ανθρώπινη επιβίωση. Οι κανόνες που διέπουν αυτά τα πράγματα δεν προκύπτουν από μόνοι τους ή με τυχαίο τρόπο· είναι το αποτέλεσμα της κυριαρχίας του Θεού και των πράξεών Του. Ο Θεός ο ίδιος είναι η πηγή όλων αυτών των κανόνων και η πηγή της ζωής για τα πάντα. Ανεξάρτητα από το αν το πιστεύεις ή όχι, από το αν μπορείς να το δεις ή όχι και από το αν μπορείς να το κατανοήσεις ή όχι, αυτό παραμένει ένα αποδεδειγμένο και αδιαμφισβήτητο γεγονός.

Γνωρίζω πως η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων έχει πίστη μόνο στα λόγια και στο έργο του Θεού που εμπεριέχονται στη Βίβλο. Σε ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων, ο Θεός έχει αποκαλύψει τις πράξεις Του και έχει δώσει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να δουν την αξία της ύπαρξής Του. Τους έχει δώσει, επίσης, τη δυνατότητα να κατανοήσουν κάπως την ταυτότητά Του και έχει επιβεβαιώσει το γεγονός της ύπαρξής Του. Ωστόσο, για πολλούς ακόμα ανθρώπους, το γεγονός ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και ότι Αυτός διαχειρίζεται και μεριμνά για τα πάντα, φαίνεται ασαφές ή συγκεχυμένο· αυτοί οι άνθρωποι διατηρούν μάλιστα και στάση αμφιβολίας. Αυτού του είδους η στάση τούς κάνει να εμμένουν στην πεποίθησή τους πως οι νόμοι του φυσικού κόσμου σχηματίστηκαν αυθόρμητα, πως οι αλλαγές, οι μεταπτώσεις, τα φαινόμενα της φύσης και οι ίδιοι οι νόμοι που τη διέπουν, δημιουργήθηκαν από την ίδια τη φύση. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να συλλάβουν στην καρδιά τους πώς ο Θεός δημιούργησε και κυβερνά τα πάντα· δεν μπορούν να κατανοήσουν πώς ο Θεός διαχειρίζεται και μεριμνά για τα πάντα. Υπό τα όρια αυτής της λογικής, οι άνθρωποι δεν μπορούν να πιστέψουν ότι ο Θεός δημιούργησε, βασιλεύει και μεριμνά για όλα τα πράγματα· ακόμη κι εκείνοι που πιστεύουν είναι περιορισμένοι στην πίστη τους στην Εποχή του Νόμου, στην Εποχή της Χάριτος και στην Εποχή της Βασιλείας: Πιστεύουν ότι οι πράξεις του Θεού και οι παροχές Του για την ανθρωπότητα προορίζονται αποκλειστικά για τον εκλεκτό λαό Του. Αυτό το θέαμα αποστρέφομαι πιο πολύ, και αυτό Μου προκαλεί τόσο πολύ πόνο, γιατί ακόμα κι αν η ανθρωπότητα απολαμβάνει όλα όσα φέρνει ο Θεός, αρνείται όλα όσα Αυτός κάνει και όλα όσα της δίνει. Οι άνθρωποι πιστεύουν μόνο πως οι ουρανοί και η γη και τα πάντα διέπονται από τους δικούς τους φυσικούς κανόνες και από τους δικούς τους φυσικούς νόμους για να επιβιώσουν, και πως δεν έχουν κάποιον να τα διαχειρίζεται ή κάποιον κυρίαρχο να μεριμνά γι' αυτά και να τα φυλά. Ακόμη κι αν πιστεύεις στον Θεό, μπορεί να μην πιστεύεις πως όλα αυτά είναι οι πράξεις Του· πράγματι, αυτό είναι ένα από τα πράγματα που παραβλέπονται πολύ συχνά από κάθε πιστό στον Θεό, από όλους όσοι δέχονται τον λόγο του Θεού και από όλους όσοι ακολουθούν τον Θεό. Έτσι, μόλις ξεκινήσω να συζητώ κάτι που είναι άσχετο με τη Βίβλο ή τη λεγόμενη πνευματική ορολογία, μερικοί άνθρωποι βαριούνται ή κουράζονται ή νιώθουν ακόμα και άβολα.

Νιώθουν πως τα λόγια Μου φαίνονται ξεκομμένα από τους πνευματικούς ανθρώπους και από τα πνευματικά πράγματα. Αυτό είναι απαίσιο πράγμα. Όσον αφορά τη γνώση των πράξεων του Θεού, παρόλο που δεν αναφέρουμε την αστρονομία, ούτε κάνουμε έρευνα στη γεωγραφία ή τη βιολογία, εντούτοις, πρέπει να κατανοούμε την κυριαρχία του Θεού πάνω στα πάντα, πρέπει να γνωρίζουμε τη μέριμνά Του για τα πάντα και πως Αυτός είναι η πηγή των πάντων. Αυτό είναι ένα απαραίτητο μάθημα και κάτι που χρήζει μελέτης. Πιστεύω ότι έχετε κατανοήσει τα λόγια Μου, σωστά;

Οι δύο ιστορίες που μόλις αφηγήθηκα, παρόλο που μπορεί να έχουν λίγο ασυνήθιστο περιεχόμενο και τρόπο έκφρασης, τις είπα όπως τις ακούσατε με κάπως ιδιαίτερο τρόπο, στην προσπάθειά Μου να χρησιμοποιήσω σαφή γλώσσα και μια απλή προσέγγιση για να σας βοηθήσω να αποκτήσετε και να δεχθείτε κάτι πιο βαρυσήμαντο. Αυτός ήταν ο μόνος στόχος Μου. Μέσα απ' αυτές τις μικρές ιστορίες και τις εικόνες που σχηματίζουν ήθελα να δείτε και να πιστέψετε πως ο Θεός είναι κυρίαρχος επί όλης της δημιουργίας. Ο στόχος πίσω από την αφήγηση αυτών των ιστοριών είναι να σας επιτρέψω να δείτε και να γνωρίσετε τις απέραντες πράξεις του Θεού μέσα στα καθορισμένα όρια μιας ιστορίας. Όσο για το πότε θα πραγματώσετε και θα επιτύχετε πλήρως αυτό το αποτέλεσμα μέσα σας —αυτό εξαρτάται από τις δικές σας εμπειρίες και τη δική σας προσωπική επιδίωξη. Αν είσαι κάποιος που επιδιώκει την αλήθεια και αναζητά να γνωρίσει τον Θεό, τότε αυτά τα πράγματα θα λειτουργήσουν ως ακόμα πιο ισχυρή υπενθύμιση· θα σου χαρίσουν βαθιά επίγνωση, διαύγεια στην κατανόησή σου, που σταδιακά θα πλησιάζει στις πραγματικές πράξεις του Θεού με τέτοια εγγύτητα που δεν θα υπάρχει απόσταση ή λάθος. Ωστόσο, αν δεν είσαι κάποιος που αναζητά να γνωρίσει τον Θεό, τότε αυτές οι ιστορίες δεν μπορούν να σας βλάψουν καθόλου. Θεωρείστε τις απλώς αληθινές ιστορίες.

Έχετε κατανοήσει κάτι απ' αυτές τις δύο ιστορίες; Πρώτον, αυτές οι δύο ιστορίες διαχωρίζονται από την προηγούμενη συζήτησή μας περί του ενδιαφέροντος του Θεού για την ανθρωπότητα; Υπάρχει έμφυτη σύνδεση; Είναι αλήθεια πως, μέσα σ' αυτές τις δύο ιστορίες, βλέπουμε τις πράξεις του Θεού και την εμπεριστατωμένη σκέψη που αφιερώνει Αυτός σε οτιδήποτε σχεδιάζει για την ανθρωπότητα; Είναι αλήθεια πως όλα όσα κάνει ο Θεός και όλα όσα σκέφτεται είναι για χάρη της ύπαρξης της ανθρωπότητας; (Ναι.) Δεν είναι πασιφανής η προσεκτική σκέψη και το ενδιαφέρον του Θεού για την ανθρωπότητα; Η ανθρωπότητα δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα. Ο Θεός έχει προετοιμάσει τον αέρα για τους ανθρώπους —το μόνο που χρειάζεται να κάνουν εκείνοι είναι να τον αναπνεύσουν. Τα λαχανικά και τα φρούτα που τρώνε είναι άμεσα διαθέσιμα. Από τον Βορρά έως τον Νότο, από την Ανατολή έως τη Δύση, κάθε περιοχή έχει τους δικούς της φυσικούς πόρους. Οι κατά τόπο διαφορετικές καλλιέργειες, τα φρούτα και τα λαχανικά τα έχει όλα προετοιμάσει ο Θεός. Στο ευρύτερο περιβάλλον, ο Θεός έφτιαξε τα πάντα αμοιβαίως ενισχυτικά, αλληλοεξαρτώμενα, αμοιβαίως ενδυναμωτικά, αμοιβαίως συγκρουόμενα και συνυπάρχοντα. Αυτή είναι η μέθοδός Του και ο κανόνας Του για να διατηρήσει την επιβίωση και την ύπαρξη των πάντων· μ' αυτόν

τον τρόπο, η ανθρωπότητα ήταν σε θέση να αναπτυχθεί με ασφάλεια και γαλήνη μέσα σ' αυτό το περιβάλλον διαβίωσης, να πολλαπλασιάζεται από τη μία γενιά στην άλλη, ακόμα και μέχρι σήμερα. Τουντέστιν, ο Θεός φέρνει το φυσικό περιβάλλον σε ισορροπία. Αν ο Θεός δεν ήταν κυρίαρχος και δεν είχε τον έλεγχο, τότε κανείς δεν θα είχε την ικανότητα να διατηρήσει το περιβάλλον και να το κρατήσει σε ισορροπία, ακόμη κι αν είχε δημιουργηθεί από τον Θεό. Σε μερικά μέρη δεν υπάρχει αέρας, και η ανθρωπότητα δεν μπορεί να επιβιώσει σε τέτοια μέρη. Ο Θεός δεν θα σας επιτρέψει να πάτε σε αυτά. Άρα μη βγαίνετε εκτός των ενδεδειγμένων ορίων. Αυτό αποβλέπει στην προστασία της ανθρωπότητας —υπάρχουν μυστήρια μέσα του. Κάθε πλευρά του περιβάλλοντος, τα μήκη και τα πλάτη της γης, κάθε δημιουργήμα στη γη —και έμβιο και άβιο— είναι προϊόν σύλληψης και προετοιμασίας του Θεού προκαταβολικά: Γιατί είναι απαραίτητο αυτό το πράγμα; Γιατί δεν είναι περιττό εκείνο το πράγμα; Ποιος είναι ο σκοπός του να έχουμε αυτό εδώ και γιατί θα πρέπει να πάει εκείνο το πράγμα εκεί; Ο Θεός είχε ήδη σκεφτεί όλες αυτές τις ερωτήσεις διεξοδικά, και δεν υπάρχει κανένας λόγος να τα σκέφτονται οι άνθρωποι. Υπάρχουν μερικοί ανόητοι που πάντα σκέφτονται να μετακινήσουν βουνά, αλλά, αντί να το κάνουν αυτό, γιατί δεν μετακινούνται οι ίδιοι στις πεδιάδες; Αν δεν σου αρέσουν τα βουνά, γιατί ζεις κοντά τους; Δεν είναι ανόητο αυτό; Τι θα συνέβαινε αν μετακινούσες εκείνο το βουνό; Θα έρχονταν τυφώνες και πελώρια κύματα και θα καταστρέφονταν τα σπίτια των ανθρώπων. Αυτό δεν θα ήταν απερίσκεψία; Οι άνθρωποι είναι ικανοί μονάχα για καταστροφή. Δεν μπορούν ούτε να διατηρήσουν το μόνο μέρος που έχουν για να ζήσουν, κι όμως θέλουν να μεριμνούν για τα πάντα. Αυτό είναι αδύνατον.

Ο Θεός επιτρέπει στην ανθρωπότητα να διαχειρίζεται τα πάντα και να έχει κυριότητα πάνω τους, όμως ο άνθρωπος κάνει καλή δουλειά; Ο άνθρωπος καταστρέφει ό,τι μπορεί. Δεν είναι μόνο ανίκανος να διατηρήσει όλα όσα δημιούργησε ο Θεός γι' αυτόν στην αρχική τους κατάσταση —έχει κάνει το αντίθετο και έχει καταστρέψει τη δημιουργία του Θεού. Η ανθρωπότητα έχει μετακινήσει τα βουνά, έχει κάνει τις θάλασσες να υποχωρήσουν για να δημιουργήσει γη κι έχει μετατρέψει τις πεδιάδες σε ερήμους όπου κανείς δεν μπορεί να ζήσει. Κι όμως, στην έρημο, ο άνθρωπος έχει φτιάξει βιομηχανία κι έχει χτίσει πυρηνικές βάσεις, σπέρνοντας την καταστροφή παντού. Τώρα οι ποταμοί δεν είναι πια ποταμοί, η θάλασσα δεν είναι πια θάλασσα... Μόλις η ανθρωπότητα παραβιάσει την ισορροπία του φυσικού περιβάλλοντος και τους κανόνες του, η μέρα της καταστροφής και του θανάτου της δεν είναι μακριά· είναι αναπόφευκτη. Όταν έλθει η καταστροφή, η ανθρωπότητα θα μάθει πόσο πολύτιμα είναι όλα όσα έχει δημιουργήσει ο Θεός γι' αυτήν και πόσο σημαντικά είναι για την ανθρωπότητα. Για τον άνθρωπο, το να ζει σ' ένα περιβάλλον όπου οι άνεμοι κι οι βροχές έρχονται στην ώρα τους, είναι σαν να ζει στον παράδεισο. Οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι αυτή είναι ευλογία, αλλά τη στιγμή που θα τα χάσουν όλα θα δουν πόσο σπάνια και πολύτιμα είναι. Και μόλις χαθούν, πώς θα τα έπαιρνε κανείς πίσω; Τι θα μπορούσαν να κάνουν οι άνθρωποι αν ο Θεός δεν ήταν πρόθυμος να τα δημιουργήσει ξανά; Θα μπορούσατε να κάνετε τίποτα;

Στην πραγματικότητα, υπάρχει κάτι που μπορείτε να κάνετε. Είναι πολύ απλό —όταν σας πω τι είναι, θα ξέρετε κατευθείαν πως είναι εφικτό. Πώς, όμως, έχει βρεθεί ο άνθρωπος στην τρέχουσα υπαρξιακή κατάσταση; Εξαιτίας της απληστίας και της καταστροφής του; Αν ο άνθρωπος βάλει τέλος σ' αυτήν την καταστροφή, δεν θα διορθωθεί σταδιακά το περιβάλλον διαβίωσής του από μόνο του; Αν ο Θεός δεν κάνει τίποτα, αν ο Θεός δεν επιθυμεί πια να κάνει τίποτα για την ανθρωπότητα —δηλαδή, αν δεν παρέμβει σ' αυτό το ζήτημα— τότε, η καλύτερη λύση για την ανθρωπότητα θα ήταν να σταματήσει όλη την καταστροφή και να επιτρέψει στο περιβάλλον διαβίωσής της να επανέλθει στη φυσική του κατάσταση. Το να μπει τέλος σ' όλη αυτήν την καταστροφή, σημαίνει να μπει τέλος στη λεηλασία και το ρήμαγμα των πραγμάτων που έχει δημιουργήσει ο Θεός. Αυτό θα επέτρεπε στο περιβάλλον στο οποίο ζει ο άνθρωπος να ανακάμψει σταδιακά, ενώ σε περίπτωση που δεν γίνει αυτό, το αποτέλεσμα θα ήταν ένα ακόμα πιο αποκρουστικό περιβάλλον διαβίωσης, η καταστροφή του οποίου θα επιταχυνόταν με την πάροδο του χρόνου. Είναι απλή η λύση Μου; Είναι απλή και εφικτή, έτσι δεν είναι; Όντως είναι απλή, και εφικτή για κάποιους —όμως είναι εφικτή για τη συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων στη γη; (Δεν είναι.) Για σας, τουλάχιστον, είναι εφικτή; (Ναι.) Τι σας κάνει να λέτε «ναι»; Θα μπορούσε να λεχθεί πως προέρχεται από μια βάση κατανόησης για τις πράξεις του Θεού; Θα μπορούσε να λεχθεί πως η κατάστασή της είναι η υπακοή στην κυριαρχία και το σχέδιο του Θεού; (Ναι.) Υπάρχει τρόπος να αλλάξουν τα πράγματα, αλλά αυτό δεν είναι το θέμα που συζητάμε επί του παρόντος. Ο Θεός είναι υπεύθυνος για κάθε ανθρώπινη ζωή και είναι υπεύθυνος μέχρι τέλους. Ο Θεός μεριμνά για σένα, ακόμα κι αν, σ' αυτό το περιβάλλον που κατέστρεψε ο Σατανάς, έχεις αρρωστήσει ή μολυνθεί ή πληγεί, δεν έχει σημασία —ο Θεός θα μεριμνήσει για σένα και ο Θεός θα σε αφήσει να συνεχίσεις να ζεις. Πρέπει να έχετε πίστη σ' αυτό. Ο Θεός δεν θα επιτρέψει ελαφρά τη καρδία να πεθάνει ένα ανθρώπινο ον.

Έχετε φτάσει τώρα στο σημείο να νιώθετε κάτι από τη σημασία τού να αναγνωρίζετε ότι «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα»; (Μάλιστα.) Τι συναισθήματα έχετε; Πείτε μου. (Στο παρελθόν, δεν είχαμε σκεφτεί ποτέ να συνδέσουμε τα βουνά, τις θάλασσες και τις λίμνες με τις ενέργειες του Θεού. Μόνο αφότου ακούσαμε τη συναναστροφή του Θεού σήμερα, κατανοήσαμε πως αυτά τα πράγματα έχουν μέσα τους τις πράξεις και τη σοφία του Θεού· βλέπουμε πως ακόμη κι όταν ο Θεός άρχισε να δημιουργεί τα πάντα, είχε ήδη εμποτίσει το καθετί με μια μοίρα και με το καλό Του θέλημα. Τα πάντα είναι αμοιβαίως ενδυναμωτικά και αλληλοεξαρτώμενα, και η ανθρωπότητα είναι ο τελικός δικαιούχος. Αυτά που ακούσαμε σήμερα φαίνονται ιδιαίτερα πρωτότυπα και καινοτόμα —έχουμε νιώσει πόσο πραγματικές είναι οι ενέργειες του Θεού. Στον πραγματικό κόσμο, στην καθημερινότητά μας και στις επαφές μας με τα πάντα, βλέπουμε πως έτσι έχουν τα πράγματα.) Το έχετε δει αληθινά, έτσι δεν είναι; Ο Θεός δεν μεριμνά για την ανθρωπότητα χωρίς στέρεα βάση· η μέριμνά Του δεν είναι απλώς μερικά σύντομα λόγια. Ο Θεός κάνει τόσα πολλά, και ακόμα και τα πράγματα

που δεν βλέπεις είναι όλα προς όφελός σου. Ο άνθρωπος ζει σ' αυτό το περιβάλλον, μέσα στα πάντα που δημιούργησε ο Θεός γι' αυτόν, όπου οι άνθρωποι και τα πάντα αλληλοεξαρτώνται. Για παράδειγμα, τα φυτά αποβάλλουν αέρια που καθαρίζουν τον αέρα, και οι άνθρωποι εισπνέουν τον καθαρό αέρα και ωφελούνται απ' αυτόν· ωστόσο, μερικά φυτά είναι δηλητηριώδη για τον άνθρωπο, ενώ άλλα φυτά εξουδετερώνουν τα δηλητηριώδη φυτά. Αυτό είναι ένα θαύμα της δημιουργίας του Θεού! Όμως, ας αφήσουμε αυτό το θέμα για τώρα· σήμερα, η συζήτησή μας αφορούσε κυρίως τη συνύπαρξη του ανθρώπου με την υπόλοιπη δημιουργία, χωρίς την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει. Ποια είναι η σημασία του ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα; Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τα υπόλοιπα, όπως ακριβώς ο άνθρωπος χρειάζεται αέρα για να ζήσει —αν σε έβαζαν στο κενό, σύντομα θα πέθαινες. Αυτή είναι μια πολύ απλή αρχή που δείχνει στον άνθρωπο πως δεν μπορεί να υπάρξει ξέχωρα από την υπόλοιπη δημιουργία. Επομένως, τι στάση πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος προς τα πάντα; Να τα εκτιμά ιδιαιτέρως, να τα προστατεύει, να τα χρησιμοποιεί αποτελεσματικά, να μην τα καταστρέφει, να μην τα σπαταλάει και να μην τα αλλάζει από καπρίτσιο, διότι τα πάντα προέρχονται από τον Θεό, τα πάντα είναι η παροχή Του προς την ανθρωπότητα, και η ανθρωπότητα πρέπει να τα χειρίζεται με ευσυνειδησία. Σήμερα έχουμε συζητήσει αυτά τα δύο θέματα. Αναλογιστείτε τα προσεκτικά και στοχαστείτε τα διεξοδικά. Την επόμενη φορά, θα συζητήσουμε μερικά πράγματα πιο λεπτομερώς. Εδώ ολοκληρώνεται η σημερινή συνάθροιση. Αντίο!

18 Ιανουαρίου 2014

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Η΄ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ (Β΄)

Θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή πάνω στο προηγούμενό μας θέμα. Μπορείτε να θυμηθείτε ποιο ήταν το θέμα την προηγούμενη φορά κατά την οποία συναναστραφήκαμε; (Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα.) Είναι το θέμα αυτό, «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», ένα θέμα που το αισθάνεσθε πολύ μακρινό σε σχέση μ' εσάς; Ή έχετε ήδη μια πρόχειρη ιδέα για το θέμα αυτό στην καρδιά σας; Μπορεί κάποιος να μιλήσει για μια στιγμή για το επίκεντρο του ενδιαφέροντος της τελευταίας μας συναναστροφής επ' αυτού του θέματος; (Μέσα από τη δημιουργία των πάντων από τον Θεό, βλέπω ότι Εκείνος τρέφει όλα τα πράγματα και τρέφει την ανθρωπότητα. Στο παρελθόν, πάντα πίστευα ότι, όταν ο Θεός προνοεί για τον άνθρωπο, παρέχει τον λόγο Του μόνο στον εκλεκτό λαό Του· ποτέ δεν είδα, μέσα από τους νόμους που κυβερνούν όλα τα πράγματα, ότι ο Θεός τρέφει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μόνο μέσα από την επικοινωνία του Θεού σχετικά με αυτήν την αλήθεια, απέκτησα επίγνωση του ότι Εκείνος αποτελεί την πηγή όλων των πραγμάτων, ότι οι ζωές όλων των πραγμάτων παρέχονται από Εκείνον, ότι ο Θεός κανονίζει αυτούς τους νόμους και τρέφει όλα τα πράγματα. Μέσα από τη δημιουργία όλων των πραγμάτων από τον Θεό, βλέπω την αγάπη Του.) Την τελευταία φορά, συναναστραφήκαμε πρωτίστως για τη δημιουργία όλων των πραγμάτων από τον Θεό και για το πώς Εκείνος καθιέρωσε τους νόμους και τις αρχές που τα διέπουν. Υπό τέτοιους νόμους και τέτοιες αρχές, όλα τα πράγματα ζουν και πεθαίνουν και συνυπάρχουν με τον άνθρωπο υπό το κράτος του Θεού και εντός του οπτικού πεδίου του Θεού. Μιλήσαμε πρώτα για το ότι ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και χρησιμοποίησε τις δικές Του μεθόδους για να καθορίσει τους νόμους βάσει των οποίων αναπτύσσονται, καθώς και τις τροχιές και τα μοτίβα της ανάπτυξής τους. Καθόρισε, επίσης, τους τρόπους με τους οποίους επιβιώνουν τα πάντα σ' αυτόν τον τόπο, έτσι ώστε να μπορούν να συνεχίσουν να αναπτύσσονται και να πολλαπλασιάζονται και να επιβιώνουν μέσω της αλληλεξάρτησής τους. Με τέτοιες μεθόδους και νόμους, όλα τα πράγματα είναι ικανά να υπάρχουν και να αναπτύσσονται πάνω σε τούτη τη γη αβίαστα και ειρηνικά, και μόνο με ένα τέτοιο περιβάλλον, μπορεί η ανθρωπότητα να έχει ένα σταθερό σπίτι και μια σταθερή κατάσταση μέσα στην οποία να ζει, προχωρώντας πάντα εμπρός υπό την καθοδήγηση του Θεού —πάντοτε εμπρός.

Την τελευταία φορά, συζητήσαμε μια βασική έννοια της μέριμνας του Θεού για όλα τα πράγματα: Ο Θεός μεριμνά για όλα τα πράγματα κατ' αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε όλα τα πράγματα να μπορούν να υπάρχουν και να ζουν προς όφελος της ανθρωπότητας. Με άλλα λόγια, ένα τέτοιο περιβάλλον υπάρχει χάρη στους νόμους που έθεσε ο Θεός. Η ανθρωπότητα οφείλει το τωρινό περιβάλλον διαβίωσής της αποκλειστικά στη συντήρηση και τη διαχείριση τέτοιων νόμων από τον Θεό. Πρόκειται για ένα μεγάλο άλμα μεταξύ αυτών για τα οποία συζητήσαμε την τελευταία φορά και

της γνώση του Θεού για την οποία μιλήσαμε στο παρελθόν. Ποιος είναι ο λόγος ύπαρξης ενός τέτοιου άλματος; Είναι πως, όταν μιλήσαμε στο παρελθόν για τη γνώση του Θεού, συζητούσαμε εντός του πεδίου της σωτηρίας και της διαχείρισης της ανθρωπότητας από τον Θεό —δηλαδή, της σωτηρίας και της διαχείρισης του εκλεκτού λαού του Θεού— και εντός του πεδίου αυτού, μιλήσαμε για τη γνώση του Θεού, των έργων του Θεού, της διάθεσής Του, αυτού που Εκείνος έχει και είναι, του θελήματός Του και για το πώς παρέχει στον άνθρωπο την αλήθεια και τη ζωή. Αλλά την τελευταία φορά, το θέμα που ξεκινήσαμε δεν περιορίζεται στα περιεχόμενα της Βίβλου και στο πεδίο της σωτηρίας του εκλεκτού λαού του Θεού από Εκείνον. Αντίθετα, το θέμα επεκτείνεται πέρα από αυτό το πεδίο, εκτός των ορίων της Βίβλου και των τριών σταδίων του έργου που εκτελεί ο Θεός πάνω στον εκλεκτό λαό Του, συζητώντας αντ' αυτών τον ίδιο τον Θεό. Έτσι, ακούγοντας το συγκεκριμένο μέρος της συναναστροφής Μου, δεν πρέπει να περιορίσεις τη γνώση σου για τον Θεό στη Βίβλο και στα τρία στάδια του έργου του Θεού. Αντίθετα, πρέπει να διατηρήσεις την οπτική σου ανοιχτή· πρέπει να δεις τις πράξεις του Θεού και αυτό που Εκείνος έχει και είναι εντός όλων των πραγμάτων, καθώς και το πώς ο Θεός προστάζει και διαχειρίζεται τα πάντα. Μέσα από αυτήν τη μέθοδο και επί αυτής της βάσεως, μπορείς να κατανοήσεις πώς ο Θεός μεριμνά για όλα τα πράγματα, το οποίο επιτρέπει στην ανθρωπότητα να κατανοήσει ότι ο Θεός είναι η αληθινή πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα, ότι αυτή είναι, στην πραγματικότητα, η αληθινή ταυτότητα του ίδιου του Θεού. Δηλαδή, η ταυτότητα, η θέση και η εξουσία του Θεού, το άπαν Του, δεν προορίζονται μόνο για όσους Τον ακολουθούν αυτήν τη στιγμή —δεν προορίζονται μόνο για εσάς, αυτήν την ομάδα ανθρώπων— αλλά προορίζονται για όλα τα πράγματα. Συνεπώς, το πεδίο όλων των πραγμάτων είναι εξαιρετικά ευρύ. Χρησιμοποιώ τον όρο «όλα τα πράγματα» για να περιγράψω το πεδίο της διακυβέρνησης του Θεού πάνω στα πάντα, επειδή θέλω να σας πω ότι τα πράγματα τα οποία πρόσταξε ο Θεός δεν είναι μόνο όσα βλέπετε με τα μάτια σας —περιλαμβάνουν όχι μόνο τον υλικό κόσμο τον οποίο μπορούν να βλέπουν όλοι, αλλά και έναν άλλο κόσμο, πέραν του υλικού κόσμου, τον οποίο τα ανθρώπινα μάτια αδυνατούν να δουν και, ακόμη πιο πέρα, τους πλανήτες και το διάστημα, στα οποία η ανθρωπότητα δεν μπορεί να κατοικήσει. Αυτό είναι το πεδίο του κράτους του Θεού πάνω σε όλα τα πράγματα. Το πεδίο του κράτους Του είναι πολύ ευρύ· από την πλευρά σας, ο καθένας από εσάς χρειάζεται και πρέπει να κατανοήσει, να δει και να έχει σαφήνεια σχετικά με το τι θα πρέπει να καταλάβετε, τι θα πρέπει να δείτε και ποια πράγματα θα πρέπει να γνωρίζετε. Αν και το πεδίο του όρου «όλα τα πράγματα» είναι πράγματι πολύ ευρύ, δεν θα σας πω για τα πράγματα εντός του πεδίου αυτού τα οποία δεν υπάρχει καμία περίπτωση να δείτε ή με τα οποία δεν μπορείτε να έρθετε προσωπικά σε επαφή. Θα σας μιλήσω μόνο για τα πράγματα εντός του πεδίου αυτού, με τα οποία μπορούν να έρθουν σε επαφή τα ανθρώπινα όντα και τα οποία μπορούν να καταλάβουν και να κατανοήσουν, ώστε όλοι να μπορέσουν να αντιληφθούν το πραγματικό νόημα της φράσης «ο Θεός είναι η πηγή

της ζωής για όλα τα πράγματα». Με αυτόν τον τρόπο, κανένα από τα λόγια της συναναστροφής Μου προς εσάς δεν θα είναι κενό.

Την προηγούμενη φορά, χρησιμοποιήσαμε τη μέθοδο αφήγησης παραμυθιών, προκειμένου να δώσουμε μια απλή επισκόπηση του θέματος «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να αποκτήσουν μια βασική κατανόηση του πώς ο Θεός μεριμνά για όλα τα πράγματα. Ποιος είναι ο σκοπός της διδασκαλίας αυτής της βασικής έννοιας σε εσάς; Είναι το να κατανοήσουν οι άνθρωποι ότι το έργο του Θεού επεκτείνεται πέραν της Βίβλου και των τριών σταδίων του έργου Του. Επιτελεί πολύ περισσότερο έργο, το οποίο οι άνθρωποι αδυνατούν να δουν και με το οποίο αδυνατούν να έρθουν σε επαφή, έργο με το οποίο ασχολείται προσωπικά Εκείνος. Αν ο Θεός εργαζόταν αποκλειστικά πάνω στη διαχείρισή Του και στην καθοδήγηση του εκλεκτού λαού Του προς τα εμπρός, και δεν επιδιόταν καθόλου στο υπόλοιπο αυτό έργο, τότε θα ήταν πολύ δύσκολο για αυτήν την ανθρωπότητα, συμπεριλαμβανομένων όλων εσάς, να συνεχίσει να προχωρά εμπρός. Αυτή η ανθρωπότητα και αυτός ο κόσμος θα ήταν ανέκτα να συνεχίσουν να εξελίσσονται. Εκεί βρίσκεται η σπουδαιότητα της φράσης «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», η οποία είναι το θέμα της συναναστροφής που θα έχω μαζί σας σήμερα.

Το βασικό περιβάλλον διαβίωσης που δημιουργεί ο Θεός για την ανθρωπότητα

Έχουμε συζητήσει πολλά θέματα και πολύ περιεχόμενο σχετικά με τα λόγια «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», αλλά γνωρίζετε μέσα στην καρδιά σας τι πράγματα παραχωρεί ο Θεός στην ανθρωπότητα, πέρα από την παροχή του λόγου Του σε εσάς και την εκτέλεση του έργου της παιδείας και της κρίσης Του πάνω σας; Μερικοί άνθρωποι μπορεί να πουν: «Ο Θεός μου παραχωρεί χάρη και ευλογίες· μου δίνει πειθαρχία και παρηγοριά, όπως και μου δίνει φροντίδα και προστασία με κάθε δυνατό τρόπο». Άλλοι θα πουν: «Ο Θεός μου παραχωρεί καθημερινά φαγητό και ποτό», ενώ κάποιοι θα πουν ακόμη: «Ο Θεός μου έχει παραχωρήσει τα πάντα». Μπορεί να ανταποκριθείτε σε εκείνα τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στην καθημερινότητά τους με τρόπο που σχετίζεται με το πεδίο της δικής σας σαρκικής εμπειρίας ζωής. Ο Θεός παραχωρεί πολλά πράγματα στον κάθε άνθρωπο, αν και αυτό που συζητάμε εδώ δεν περιορίζεται μόνο στο πεδίο των καθημερινών αναγκών των ανθρώπων, αλλά αποσκοπεί στο να επεκτείνει το οπτικό πεδίο κάθε ανθρώπου και να σας δώσει τη δυνατότητα να δείτε τα πράγματα από μια μακρο-οπτική. Εφόσον ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα, πώς διατηρεί τη ζωή όλων των πραγμάτων; Με άλλα λόγια, τι δίνει ο Θεός σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του προκειμένου να διατηρήσει την ύπαρξή τους και τους νόμους στους οποίους στηρίζεται αυτή, ώστε να συνεχίσουν εκείνα να υπάρχουν; Αυτό είναι το κύριο σημείο της συζήτησής μας σήμερα. Καταλαβαίνετε όσα έχω πει; Αυτό το θέμα μπορεί να μη σας είναι καθόλου οικείο, αλλά δεν θα μιλήσω για κανένα υπερβολικά εμβριθές δόγμα. Θα πασχίσω να βεβαιωθώ πως

μπορείτε να ακούσετε τα λόγια Μου και να αποκτήσετε κατανόηση από αυτά. Δε χρειάζεται να αισθανθείτε καμία επιβάρυνση —το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να ακούσετε προσεκτικά. Ωστόσο, σε αυτό το σημείο, πρέπει να τονίσω για άλλη μια φορά: Για ποιο θέμα μιλάω; Πείτε Μου. (Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα.) Πώς μεριμνά, λοιπόν, ο Θεός για όλα τα πράγματα; Τι παρέχει σε όλα τα πράγματα, ώστε να είναι δυνατόν να λεχθεί ότι «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα»; Έχετε καμιά ιδέα ή σκέψη πάνω σε αυτό; Φαίνεται ότι συζητώ ένα θέμα, το οποίο σας είναι ουσιαστικά παντελώς άγνωστο, στις καρδιές και το μυαλό σας. Ελπίζω, όμως, να μπορέσετε να συνδέσετε αυτό το θέμα και αυτά που θα πω με τις πράξεις του Θεού, και όχι με κάποια γνώση, ανθρώπινη κουλτούρα ή έρευνα. Μιλώ μόνο για τον Θεό, για τον ίδιο τον Θεό. Τούτη είναι η πρότασή Μου προς εσάς. Είμαι σίγουρος πως καταλαβαίνετε, σωστά;

Ο Θεός έχει παραχωρήσει πολλά πράγματα στην ανθρωπότητα. Θα ξεκινήσω μιλώντας για όσα οι άνθρωποι μπορούν να δουν, δηλαδή, αυτά που μπορούν να αισθανθούν. Πρόκειται για πράγματα που οι άνθρωποι μπορούν να αποδεχτούν και να καταλάβουν μέσα στην καρδιά τους. Ας αρχίσουμε, λοιπόν, μιλώντας για το τι έχει παράσχει ο Θεός στην ανθρωπότητα με μια συζήτηση για τον υλικό κόσμο.

α. Ο αέρας

Πρώτον, ο Θεός δημιούργησε τον αέρα, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί αναπνέει. Ο αέρας είναι μια ουσία με την οποία οι άνθρωποι μπορούν να έρχονται σε καθημερινή επαφή και κάτι στο οποίο βασίζονται οι άνθρωποι την κάθε στιγμή, ακόμα και στον ύπνο τους. Ο αέρας που δημιούργησε ο Θεός είναι μνημειωδώς σημαντικός για την ανθρωπότητα: Είναι ουσιώδης για την κάθε τους ανάσα και για την ίδια τη ζωή. Αυτή η ουσία, η οποία μπορεί να γίνει μόνο αισθητή αλλά όχι ορατή, υπήρξε το πρώτο δώρο του Θεού σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του. Όμως, μετά τη δημιουργία του αέρα, σταμάτησε ο Θεός, θεωρώντας το έργο Του τελειωμένο; Ή σκέφτηκε πόσο πυκνός θα ήταν ο αέρας; Σκέφτηκε τι θα περιείχε ο αέρας; Τι σκεπτόταν ο Θεός όταν έφτιαχνε τον αέρα; Γιατί έφτιαξε ο Θεός τον αέρα και ποια ήταν η συλλογιστική Του; Οι άνθρωποι χρειάζονται τον αέρα —έχουν ανάγκη να αναπνέουν. Πρώτον, η πυκνότητα του αέρα θα έπρεπε να είναι κατάλληλη για τους ανθρώπινους πνεύμονες. Ξέρει κανείς ποια είναι η πυκνότητα του αέρα; Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη να γνωρίζουν οι άνθρωποι την απάντηση σε αυτό το ερώτημα με αριθμούς ή δεδομένα, και πράγματι, είναι εντελώς περιττό να γνωρίζουν την απάντηση —είναι απολύτως επαρκές να έχουν μόνο μια γενική ιδέα. Ο Θεός έφτιαξε τον αέρα με την απολύτως κατάλληλη πυκνότητα για την αναπνοή των ανθρώπινων πνευμόνων. Δηλαδή, έφτιαξε τον αέρα έτσι ώστε να μπορεί να εισέρχεται εύκολα στο ανθρώπινο σώμα μέσω της αναπνοής του, και ώστε να μην κάνει κακό στο σώμα καθώς αναπνέει. Αυτά έλαβε υπόψιν Του ο Θεός όταν έφτιαξε τον αέρα. Στη συνέχεια, θα μιλήσουμε για το τι περιέχει ο αέρας. Το περιεχόμενο του αέρα δεν είναι δηλητηριώδες για τους ανθρώπους και δεν πρόκειται να βλάψει τους

πνεύμονες ούτε κανένα μέρος του σώματος. Ο Θεός έπρεπε να τα σκεφτεί όλα αυτά. Ο Θεός ήταν υποχρεωμένος να σκεφτεί ότι ο αέρας που αναπνέουν οι άνθρωποι θα πρέπει να εισέρχεται και να εξέρχεται ομαλά από το σώμα, και ότι, μετά την εισπνοή, η φύση και η ποσότητα των ουσιών μέσα στον αέρα θα πρέπει να είναι τέτοιες, ώστε το αίμα, καθώς και ο άχρηστος αέρας στους πνεύμονες και το σώμα ως σύνολο, να μεταβολίζονται σωστά. Επιπλέον, έπρεπε να σκεφτεί ότι ο αέρας δεν θα πρέπει να περιέχει καμία δηλητηριώδη ουσία. Στόχος Μου όταν σας λέω για αυτά τα δύο πρότυπα για τον αέρα δεν είναι να σας τροφοδοτήσω με κάποια συγκεκριμένη γνώση, αλλά, να σας δείξω ότι ο Θεός δημιούργησε το κάθε ένα πράγμα μέσα στη δημιουργία Του σύμφωνα με τις δικές Του σκέψεις, και ό,τι δημιούργησε είναι το καλύτερο που θα μπορούσε να είναι. Επιπλέον, όσο για την ποσότητα σκόνης στον αέρα· και την ποσότητα σκόνης, άμμου και χρώματος στη γη· καθώς και για την ποσότητα σκόνης που πέφτει από τον ουρανό στη γη —ο Θεός έχει τους τρόπους Του να διαχειρίζεται και αυτά πράγματα, τρόπους να τα εκκαθαρίζει ή να τα κάνει να αποσυντίθενται. Παρά την ύπαρξη ορισμένης ποσότητας σκόνης, ο Θεός το κανόνισε έτσι, ώστε να μη βλάπτει το σώμα του ανθρώπου ούτε να θέτει σε κίνδυνο την αναπνοή του ανθρώπου, και έκανε τα μόρια σκόνης να έχουν μέγεθος αβλαβές για το σώμα. Δεν ήταν ένα μυστήριο η δημιουργία του αέρα από τον Θεό; Ήταν ένα απλό πράγμα, σαν μια απλή πνοή αέρα από το στόμα Του; (Όχι.) Το μυστήριο του Θεού, οι λειτουργίες του μυαλού Του, ο τρόπος σκέψης Του και η σοφία Του είναι όλα εμφανή, ακόμη και στη δημιουργία των απλούστερων πραγμάτων. Δεν είναι πρακτικός ο Θεός; (Ναι, είναι.) Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και κατά τη δημιουργία απλών πραγμάτων, ο Θεός σκεπτόταν την ανθρωπότητα. Πρώτον, ο αέρας που αναπνέουν οι άνθρωποι είναι καθαρός και το περιεχόμενό του είναι κατάλληλο για να το αναπνέουν οι άνθρωποι, δεν είναι δηλητηριώδες ούτε προκαλεί βλάβη στους ανθρώπους· κατά τον ίδιο τρόπο, η πυκνότητα του αέρα είναι κατάλληλη για την ανθρώπινη αναπνοή. Ο αέρας αυτός, τον οποίο εισπνέουν και εκπνέουν οι άνθρωποι διαρκώς, είναι ουσιώδης για το ανθρώπινο σώμα, την ανθρώπινη σάρκα. Για τον λόγο αυτόν, οι άνθρωποι μπορούν να αναπνέουν ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς ή ανησυχίες. Μπορούν έτσι να αναπνέουν κανονικά. Ο αέρας είναι αυτό που δημιούργησε ο Θεός στην αρχή και που είναι απαραίτητο για την ανθρώπινη αναπνοή.

β. Η θερμοκρασία

Το δεύτερο που θα συζητήσουμε είναι η θερμοκρασία. Όλοι γνωρίζουν τι είναι η θερμοκρασία. Η θερμοκρασία είναι κάτι το απαραίτητο για ένα περιβάλλον κατάλληλο για την ανθρώπινη επιβίωση. Αν η θερμοκρασία είναι υπερβολικά υψηλή —για παράδειγμα, ας υποθέσουμε πως η θερμοκρασία ήταν υψηλότερη των σαράντα βαθμών Κελσίου— δεν θα ήταν αυτό πολύ εξαντλητικό για τους ανθρώπους; Δεν θα ήταν εξουθενωτικό να ζουν οι άνθρωποι σε τέτοιες συνθήκες; Και θα συνέβαινε αν η θερμοκρασία ήταν υπερβολικά χαμηλή; Ας υποθέσουμε πως η θερμοκρασία έφθανε

τους μείον σαράντα βαθμούς Κελσίου —ούτε αυτές τις συνθήκες θα ήταν ικανοί να αντέξουν οι άνθρωποι. Ως εκ τούτου, ο Θεός ήταν εξαιρετικά συγκεκριμένος στον καθορισμό του εύρους θερμοκρασιών, δηλαδή του εύρους θερμοκρασιών στο οποίο μπορεί να προσαρμοστεί το ανθρώπινο σώμα, το οποίο κυμαίνεται λίγο πολύ, μεταξύ των μείον τριάντα και των σαράντα βαθμών Κελσίου. Οι θερμοκρασίες στις περιοχές από τον Βορρά μέχρι τον Νότο εμπίπτουν ουσιαστικά σε αυτό το εύρος. Στις ψυχρές περιοχές, οι θερμοκρασίες πιθανόν να πέφτουν στους μείον πενήντα ή μείον εξήντα βαθμούς Κελσίου. Ο Θεός δεν θα ήθελε οι άνθρωποι να ζουν σε τέτοιες περιοχές. Γιατί, άρα, υπάρχουν αυτές οι ψυχρές περιοχές; Ο Θεός έχει τη δική Του σοφία και τις δικές Του προθέσεις γι' αυτό. Δεν θα σε άφηνε να πλησιάσεις σε αυτά τα μέρη. Τα μέρη που είναι υπερβολικά ζεστά και υπερβολικά κρύα προστατεύονται από τον Θεό, που σημαίνει πως Εκείνος δεν σχεδίασε να ζήσει εκεί ο άνθρωπος. Αυτά τα μέρη δεν είναι για την ανθρωπότητα. Γιατί, όμως, να θέλει ο Θεός να υπάρχουν τέτοια μέρη στη γη; Αν αυτά είναι μέρη όπου δεν θα ήθελε ο Θεός να κατοικήσει ή ούτε καν να επιβιώσει ο άνθρωπος, τότε γιατί να τα δημιουργήσει ο Θεός; Σ' αυτό έγκειται η σοφία του Θεού. Δηλαδή, ο Θεός έχει διαβαθμίσει λογικά το εύρος της θερμοκρασίας του περιβάλλοντος στο οποίο επιβιώνουν οι άνθρωποι. Στο σημείο αυτό δρα, επίσης, και ένας φυσικός νόμος. Ο Θεός δημιούργησε ορισμένα πράγματα για να διατηρεί και να ελέγχει τη θερμοκρασία. Ποια είναι αυτά; Πρώτα απ' όλα, ο ήλιος μπορεί να δώσει στους ανθρώπους ζεστασιά, είναι, όμως, οι άνθρωποι ικανοί να αντέξουν αυτήν τη ζεστασιά όταν είναι υπερβολική; Υπάρχει κάποιος που τολμά να πλησιάσει τον ήλιο; Υπάρχει κάποιο επιστημονικό εργαλείο στη γη που μπορεί να πλησιάσει στον ήλιο; (Όχι.) Γιατί όχι; Ο ήλιος είναι υπερβολικά καυτός. Οτιδήποτε τον πλησιάζει υπερβολικά θα λιώσει. Ως εκ τούτου, ο Θεός εργάστηκε ειδικά για να ορίσει το ύψος του ήλιου πάνω από την ανθρωπότητα και την απόστασή του από αυτήν σύμφωνα με τους σχολαστικούς υπολογισμούς Του και με τα πρότυπά Του. Έπειτα, υπάρχουν οι δύο πόλοι της γης, ο Βόρειος και ο Νότιος Πόλος. Οι περιοχές αυτές είναι εξ ολοκλήρου παγωμένες και παγετώδεις. Μπορεί η ανθρωπότητα να ζήσει σε παγετώδεις περιοχές; Είναι τέτοια μέρη κατάλληλα για την επιβίωση των ανθρώπων; Όχι, γι' αυτό οι άνθρωποι δεν πηγαίνουν σε αυτά τα μέρη. Αφού οι άνθρωποι δεν πηγαίνουν στον Βόρειο και τον Νότιο Πόλο, οι παγετώνες τους διατηρούνται και είναι ικανοί να εξυπηρετήσουν τον σκοπό τους, ο οποίος είναι ο έλεγχος της θερμοκρασίας. Καταλαβαίνεις, έτσι; Αν δεν υπήρχε Βόρειος και Νότιος Πόλος, τότε η συνεχής θερμότητα του ήλιου θα προκαλούσε τον χαμό των ανθρώπων στη γη. Διατηρεί όμως ο Θεός τη θερμοκρασία σε ένα εύρος κατάλληλο για την ανθρώπινη επιβίωση μόνο με αυτά τα δύο πράγματα; Όχι. Υπάρχουν επίσης κάθε είδους έμβια όντα, όπως το γρασίδι στους αγρούς, τα διάφορα είδη δέντρων και όλων των ειδών τα φυτά στα δάση, τα οποία απορροφούν τη θερμότητα του ήλιου και, κάνοντάς το αυτό, εξουδετερώνουν τη θερμική ενέργεια του ήλιου με τρόπο που ρυθμίζει τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος στο οποίο ζει η ανθρώπινη φυλή. Υπάρχουν επίσης πηγές νερού, όπως τα ποτάμια και οι λίμνες. Κανείς δεν μπορεί να προσδιορίσει την

έκταση που καλύπτουν τα ποτάμια και οι λίμνες. Κανείς δεν μπορεί να ελέγξει πόσο νερό υπάρχει στη γη ούτε πού ρέει το νερό αυτό, την κατεύθυνσή της ροής του, τον όγκο της ή την ταχύτητά της. Μόνο ο Θεός γνωρίζει. Αυτές οι διάφορες πηγές νερού, από τα υπόγεια ύδατα έως και τα ορατά ποτάμια και λίμνες πάνω από το έδαφος, μπορούν επίσης να ρυθμίσουν τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος στο οποίο ζει ο άνθρωπος. Πέρα από τις πηγές νερού, υπάρχουν επίσης και κάθε είδους γεωγραφικοί σχηματισμοί, όπως βουνά, πεδιάδες, φαράγγια και υγρότοποι, τα οποία όλα ρυθμίζουν τις θερμοκρασίες σε βαθμό ανάλογο προς το γεωγραφικό πεδίο και την περιοχή τους. Για παράδειγμα, αν ένα βουνό έχει περίμετρο εκατό χιλιομέτρων, τότε αυτά τα εκατό χιλιόμετρα θα συνεισφέρουν χρησιμότητα αξίας εκατό χιλιομέτρων. Όσο για το πόσες ακριβώς τέτοιες οροσειρές και πόσα τέτοια φαράγγια έχει δημιουργήσει ο Θεός πάνω στη γη, αυτός είναι ένας αριθμός που ο Θεός έχει μελετήσει. Με άλλα λόγια, πίσω από την ύπαρξη του παραμικρού πράγματος που δημιουργήθηκε από τον Θεό, υπάρχει και μια ιστορία, και κάθε πράγμα περιέχει επίσης τη σοφία και τα σχέδιά του Θεού. Σκεφτείτε, για παράδειγμα, τα δάση και όλα τα διάφορα είδη βλάστησης —η έκταση και το εύρος της περιοχής στην οποία υπάρχουν και αναπτύσσονται είναι πέραν του ελέγχου κάθε ανθρώπου, και κανείς δεν έχει λόγο αναφορικά με αυτά τα πράγματα. Παρομοίως, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ελέγξει την ποσότητα του νερού που απορροφούν ούτε και την ποσότητα της θερμικής ενέργειας που απορροφούν από τον ήλιο. Όλα αυτά τα πράγματα εμπίπτουν στο πεδίο του σχεδίου που κατέστρωσε ο Θεός όταν δημιούργησε όλα τα πράγματα.

Το γεγονός ότι ο άνθρωπος μπορεί να ζει σε ένα περιβάλλον με τόσο κατάλληλη θερμοκρασία οφείλεται αποκλειστικά στον προσεκτικό σχεδιασμό, τη μελέτη και τη διευθέτηση του Θεού ως προς όλες τις πλευρές. Επομένως, το κάθε τι που βλέπει ο άνθρωπος με τα μάτια του, όπως ο ήλιος, ο Βόρειος και ο Νότιος Πόλος, για τους οποίους ακούει τόσο συχνά, καθώς και τα διάφορα έμβια όντα πάνω και κάτω από το έδαφος και μέσα στο νερό, και η έκταση του χώρου που καλύπτεται από δάση και άλλα είδη βλάστησης, και οι πηγές νερού, τα διάφορα υδάτινα συστήματα, οι ποσότητες του θαλασσινού και του γλυκού νερού, καθώς και τα διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα —όλα αυτά είναι πράγματα που χρησιμοποιεί ο Θεός για να διατηρεί κανονικές θερμοκρασίες για την επιβίωση του ανθρώπου. Αυτό είναι απόλυτο. Ο άνθρωπος είναι ικανός να ζει σε ένα περιβάλλον με τέτοιες κατάλληλες θερμοκρασίες, αποκλειστικά επειδή ο Θεός τα έχει σκεφτεί όλα αυτά εις βάθος. Δεν πρέπει να κάνει ούτε πολύ κρύο ούτε πολλή ζέστη: Μέρη που είναι υπερβολικά ζεστά, όπου οι θερμοκρασίες υπερβαίνουν αυτές στις οποίες δύναται να προσαρμοστεί το ανθρώπινο σώμα, σίγουρα ο Θεός δεν τα έχει φυλάξει για εσένα. Μέρη που είναι υπερβολικά κρύα, όπου οι θερμοκρασίες είναι υπέρμετρα χαμηλές, όπου, αφού φτάσουν σ' αυτά, οι άνθρωποι θα πάγωναν εντελώς μέσα σε λίγα μόλις λεπτά, ώστε θα αδυνατούσαν να μιλήσουν, ο εγκέφαλός τους θα πάγωνε, θα ήταν ανίκανοι να σκεφτούν και σύντομα θα πάθαιναν ασφυξία —ούτε τέτοια μέρη έχει φυλάξει ο Θεός για την ανθρωπότητα.

Ανεξάρτητα από το τι είδους έρευνα θέλουν να διεξάγουν οι άνθρωποι ή από το αν θέλουν να καινοτομήσουν ή να ξεπεράσουν τέτοιους περιορισμούς —ό,τι σκέψεις κι αν έχουν οι άνθρωποι, ποτέ δεν θα είναι ικανοί να ξεπεράσουν τα όρια αυτού στο οποίο μπορεί να προσαρμοστεί το ανθρώπινο σώμα. Δεν θα είναι ποτέ ικανοί να απαλλαγούν από τους περιορισμούς που δημιούργησε ο Θεός για τον άνθρωπο. Αυτό οφείλεται στο ότι ο Θεός δημιούργησε τα ανθρώπινα όντα και ο Θεός ξέρει καλύτερα σε ποιες θερμοκρασίες μπορεί να προσαρμοστεί το ανθρώπινο σώμα. Όμως, οι ίδιοι οι άνθρωποι δεν το ξέρουν. Γιατί λέω ότι οι άνθρωποι δεν ξέρουν; Τι ανόητα πράγματα έχουν κάνει οι άνθρωποι; Πολλοί άνθρωποι δεν έχουν προσπαθήσει επανειλημμένα να προκαλέσουν τον Βόρειο και τον Νότιο Πόλο; Τέτοιοι άνθρωποι ήθελαν ανέκαθεν να πάνε σε εκείνα τα μέρη για να καταλάβουν τη γη, ώστε να μπορέσουν να ριζώσουν εκεί. Αυτό θα αποτελούσε παράλογη πράξη. Ακόμη κι αν εξερευνήσεις διεξοδικά τους πόλους, μετά τι γίνεται; Ακόμα κι αν καταφέρεις να προσαρμοστείς στις θερμοκρασίες και μπορέσεις να ζήσεις εκεί, αν «βελτιώνες» το τωρινό περιβάλλον ζωής στον Νότιο και τον Βόρειο Πόλο, θα ωφελούσε αυτό με οποιονδήποτε τρόπο την ανθρωπότητα; Η ανθρωπότητα έχει ένα περιβάλλον στο οποίο μπορεί να επιβιώσει, κι όμως οι άνθρωποι δεν παραμένουν εκεί ήσυχα και πειθήνια, μα αντ' αυτού επιμένουν να τολμούν να πηγαίνουν σε μέρη όπου δεν μπορούν να επιβιώσουν. Ποια είναι η σημασία αυτού; Έχουν αρχίσει να βαριούνται και να μην αντέχουν τη ζωή σε αυτήν την κατάλληλη θερμοκρασία και έχουν απολαύσει υπερβολικά πολλές ευλογίες. Εκτός αυτού, αυτό το κοινό περιβάλλον διαβίωσης έχει σχεδόν καταστραφεί ολοσχερώς από την ανθρωπότητα, οπότε τώρα πιστεύουν πως μπορούν κάλλιστα να πάνε στον Βόρειο και τον Νότιο Πόλο για να προξενήσουν περισσότερη ζημιά ή να επιδιώξουν κάποιου είδους «σκοπό», ώστε να μπορέσουν να βρουν έναν τρόπο να «χαράξουν ένα νέο μονοπάτι». Δεν είναι ανόητο αυτό; Δηλαδή, υπό την ηγεσία του προγόνου τους, του Σατανά, αυτή η ανθρωπότητα συνεχίζει να κάνει τον ένα παραλογισμό μετά τον άλλο, καταστρέφοντας απερίσκεπτα και ασύστολα το όμορφο σπίτι που δημιούργησε ο Θεός για εκείνη. Αυτό είναι κατόρθωμα του Σατανά. Περαιτέρω, βλέποντας ότι η επιβίωση της ανθρωπότητας πάνω στη γη απειλείται σε κάποιον βαθμό, πολλοί άνθρωποι αναζητούν τρόπους να επισκεφθούν τη σελήνη, θέλοντας να εξασφαλίσουν έναν τρόπο επιβίωσης εκεί. Μα στην τελική, δεν υπάρχει οξυγόνο στη σελήνη. Μπορούν τα ανθρώπινα όντα να επιβιώσουν χωρίς οξυγόνο; Δεδομένου ότι στη σελήνη δεν υπάρχει οξυγόνο, δεν είναι τόπος όπου μπορεί να παραμείνει ο άνθρωπος, κι όμως, αυτός επιμένει στην επιθυμία του να πάει εκεί. Πώς θα πρέπει να αποκληθεί αυτή η συμπεριφορά; Πρόκειται, επίσης, για αυτοκαταστροφή. Η σελήνη είναι ένας τόπος χωρίς αέρα και η θερμοκρασία της δεν είναι κατάλληλη για ανθρώπινη επιβίωση —συνεπώς, δεν πρόκειται για μέρος που έχει φυλάξει ο Θεός για τον άνθρωπο.

Το τρέχον θέμα μας, η θερμοκρασία, είναι κάτι το οποίο συναντούν οι άνθρωποι στην καθημερινότητά τους. Η θερμοκρασία είναι κάτι που όλα τα ανθρώπινα σώματα μπορούν να νιώσουν, αλλά κανείς δεν σκέφτεται πώς διαμορφώθηκε η θερμοκρασία ή

ποιος είναι υπεύθυνος γι' αυτήν και την ελέγχει έτσι ώστε να είναι κατάλληλη για την ανθρώπινη επιβίωση. Αυτό μαθαίνουμε τώρα. Βρίσκεται σ' αυτό η σοφία του Θεού; Βρίσκεται σ' αυτό η ενέργεια του Θεού; (Ναι.) Δεδομένου ότι ο Θεός δημιούργησε ένα περιβάλλον με θερμοκρασία κατάλληλη για την ανθρώπινη επιβίωση, μήπως αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Θεός μεριμνά για όλα τα πράγματα; Πράγματι, είναι.

γ. Ο ήχος

Ποιο είναι το τρίτο πράγμα; Είναι κι αυτό ένα ουσιώδες μέρος του κανονικού περιβάλλοντος της ανθρώπινης ύπαρξης, κάτι για το οποίο έπρεπε ο Θεός να προβεί σε διευθετήσεις, όταν δημιούργησε όλα τα πράγματα. Είναι πολύ σημαντικό για τον Θεό, αλλά και για κάθε ένα ανθρώπινο ον. Αν ο Θεός δεν είχε φροντίσει αυτό το πράγμα, θα είχε παρέμβει σημαντικά στην επιβίωση της ανθρωπότητας, δηλαδή θα είχε τόσο σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή του ανθρώπου και στο σαρκικό του σώμα, που η ανθρωπότητα δεν θα ήταν ικανή να επιβιώσει σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι κανένα έμβιο ον δεν θα μπορούσε να είχε επιβιώσει σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Ποιο είναι, λοιπόν, αυτό το πράγμα για το οποίο μιλώ; Μιλώ για τον ήχο. Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, και όλα ζουν μέσα στα χέρια του Θεού. Όλα τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού ζουν και περιστρέφονται σε συνεχή κίνηση εντός του οπτικού Του πεδίου. Αυτό που εννοώ με αυτό είναι ότι κάθε πράγμα που δημιούργησε ο Θεός έχει νόημα και αξία στην ύπαρξή του· δηλαδή, υπάρχει κάτι ουσιώδες στην ύπαρξη του κάθε πράγματος ξεχωριστά. Στα μάτια του Θεού, κάθε πράγμα είναι ζωντανό και, αφού όλα τα πράγματα είναι ζωντανά, κάθε ένα από αυτά παράγει ήχο. Για παράδειγμα, η γη περιστρέφεται συνεχώς και ο ήλιος περιστρέφεται συνεχώς, και η σελήνη, επίσης, περιστρέφεται συνεχώς. Καθώς όλα τα πράγματα διαδίδονται, αναπτύσσονται και κινούνται, εκπέμπουν συνεχώς ήχο. Όλα τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού που υπάρχουν στη γη βρίσκονται σε συνεχή διάδοση, ανάπτυξη και κίνηση. Για παράδειγμα, οι πρόποδες των βουνών κινούνται και μετατοπίζονται, και όλα τα έμβια όντα στα βάθη των θαλασσών κολυμπούν και μετακινούνται. Αυτό σημαίνει ότι τα εν λόγω έμβια όντα, όλα τα πράγματα στα μάτια του Θεού, βρίσκονται σε μια μόνιμη, τακτική κίνηση, σύμφωνα με τα καθιερωμένα μοτίβα. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που φέρνουν στη ζωή όλα αυτά τα πράγματα που διαδίδονται και αναπτύσσονται στο σκοτάδι και κινούνται με μυστικότητα; Ήχοι —δυνατοί, ισχυροί ήχοι. Πέρα από τον πλανήτη Γη, όλα τα είδη πλανητών βρίσκονται επίσης σε συνεχή κίνηση, και τα έμβια όντα και οι οργανισμοί σε αυτούς τους πλανήτες επίσης διαδίδονται, αναπτύσσονται και μετακινούνται συνεχώς. Δηλαδή, όλα τα έμβια και τα άβια κινούνται συνεχώς προς τα εμπρός στα μάτια του Θεού, και, καθώς το κάνουν, το καθένα από αυτά εκπέμπει επίσης ήχο. Ο Θεός έχει επίσης προβεί σε διευθετήσεις σχετικά με αυτούς τους ήχους, και πιστεύω πως γνωρίζετε ήδη τον λόγο που έχει γι' αυτό, έτσι δεν είναι; Όταν πλησιάζεις σε ένα αεροπλάνο, τι επίδραση έχει πάνω σου ο θόρυβος του κινητήρα του; Αν μείνεις κοντά του για

υπερβολικά μεγάλο διάστημα, τα αυτιά σου θα κουφαθούν. Και η καρδιά σου —θα είναι σε θέση να αντέξει τέτοια ταλαιπωρία; Κάποιοι άνθρωποι με ασθενικές καρδιές δεν θα το άντεχαν. Φυσικά, ακόμα κι εκείνοι που έχουν δυνατή καρδιά δεν θα είναι ικανοί να το αντέξουν για πάρα πολύ. Δηλαδή, η επίδραση του ήχου στο ανθρώπινο σώμα, είτε πρόκειται για τα αυτιά είτε για την καρδιά, είναι εξαιρετικά σημαντική για κάθε ανθρώπινο ον, και οι υπερβολικά δυνατοί ήχοι θα βλάψουν τους ανθρώπους. Επομένως, όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα, και αφού αυτά άρχισαν να λειτουργούν κανονικά, ο Θεός προέβη στις κατάλληλες διευθετήσεις γι' αυτούς τους ήχους, τους ήχους όλων των εν κινήσει πραγμάτων. Είναι, και αυτό, ένα από τα ζητήματα που έπρεπε να σκεφτεί ο Θεός όταν δημιουργούσε ένα περιβάλλον για την ανθρωπότητα.

Πρώτον, το ύψος της ατμόσφαιρας πάνω από την επιφάνεια της γης έχει κάποια επίδραση στον ήχο. Επιπλέον, το μέγεθος των κενών στο έδαφος θα παραποιήσει, και αυτό, και θα επηρεάσει τον ήχο. Στη συνέχεια, υπάρχουν διάφορα γεωγραφικά περιβάλλοντα, η συμβολή των οποίων επηρεάζει επίσης τον ήχο. Δηλαδή, ο Θεός χρησιμοποιεί ορισμένες μεθόδους για να εξαλείψει κάποιους ήχους, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να επιβιώσουν σε ένα περιβάλλον, το οποίο τα αυτιά και οι καρδιές τους δύνανται να αντέχουν. Ειδικά, οι ήχοι θα δημιουργούσαν τεράστιο εμπόδιο στην επιβίωση των ανθρώπων, αποτελώντας μεγάλη ενόχληση στη ζωή τους και θέτοντας ένα σοβαρό πρόβλημα γι' αυτούς. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός υπήρξε πολύ προσεκτικός κατά τη δημιουργία του εδάφους, της ατμόσφαιρας και των διαφόρων ειδών γεωγραφικού περιβάλλοντος και μέσα σε όλα αυτά περιέχεται η σοφία του Θεού. Η ανθρωπότητα δε χρειάζεται να έχει πολύ λεπτομερή κατανόηση αυτού —αρκεί να ξέρουν οι άνθρωποι ότι σ' αυτό περιέχονται οι ενέργειες του Θεού. Για πείτε Μου τώρα, αυτό το έργο που έκανε ο Θεός —η ακριβής βαθμονόμηση του ήχου, προκειμένου να διατηρήσει το περιβάλλον διαβίωσης της ανθρωπότητας και την κανονική της ζωή— ήταν απαραίτητο; (Ναι.) Εφόσον αυτό το έργο ήταν απαραίτητο, τότε από αυτήν την οπτική, μπορεί να λεχθεί ότι ο Θεός χρησιμοποίησε αυτό το έργο ως τρόπο για να μεριμνήσει για όλα τα πράγματα; Ο Θεός δημιούργησε ένα τέτοιο ήσυχο περιβάλλον προνοώντας για την ανθρωπότητα, έτσι ώστε το ανθρώπινο σώμα να μπορούσε να ζει ιδιαίτερα κανονικά μέσα του, χωρίς να υπόκειται καμία παρεμβολή, και ώστε η ανθρωπότητα να ήταν ικανή να υπάρχει και να ζει κανονικά. Μήπως πρόκειται, τότε, για έναν από τους τρόπους, με τους οποίους ο Θεός μεριμνά για την ανθρωπότητα; Δεν ήταν πολύ σημαντικό αυτό που έπραξε ο Θεός; (Ναι.) Ήταν υπερβολικά αναγκαίο. Πώς, λοιπόν, το εκτιμάτε εσείς; Αν και αδυνατείτε να αισθανθείτε ότι αυτή ήταν ενέργεια του Θεού ούτε γνωρίζετε πώς εκτέλεσε ο Θεός αυτήν την ενέργεια τότε, μπορείτε, παρ' όλα αυτά, να διαισθανθείτε την αναγκαιότητα της συγκεκριμένης πράξης του Θεού; Μπορείτε να νιώσετε τη σοφία του Θεού και τη φροντίδα και τη σκέψη που έβαλε μέσα σε αυτήν την πράξη; (Ναι, μπορούμε.) Αν είστε σε θέση να το νιώσετε αυτό, τότε αυτό αρκεί. Υπάρχουν πολλές ενέργειες που έχει εκτελέσει ο Θεός ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του, τα οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν ούτε να αισθανθούν

ούτε να δουν. Το αναφέρω αυτό απλώς για να σας ενημερώσω για τις ενέργειες του Θεού, έτσι ώστε να μπορέσετε να Τον γνωρίσετε. Αυτά είναι στοιχεία που μπορούν να σας δώσουν μεγαλύτερη δυνατότητα να γνωρίσετε και να κατανοήσετε τον Θεό.

δ. Το φως

Το τέταρτο πράγμα αφορά τα μάτια των ανθρώπων: το φως. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Όταν κοιτάς ένα λαμπερό φως και η φωτεινότητά του φτάνει σε συγκεκριμένη ένταση, αυτό είναι ικανό να τυφλώσει τα ανθρώπινα μάτια. Εξάλλου, τα ανθρώπινα μάτια είναι τα μάτια της σάρκας. Δεν αντέχουν τον ερεθισμό. Τολμά κανείς να κοιτάξει απευθείας τον ήλιο; Μερικοί άνθρωποι το έχουν επιχειρήσει, και αν φορούν γυαλιά ηλίου, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα —μα αυτό απαιτεί τη χρήση ενός εργαλείου. Χωρίς εργαλεία, τα γυμνά ανθρώπινα μάτια είναι ανίκανα να στραφούν στον ήλιο και να τον κοιτάξουν απευθείας. Ωστόσο, ο Θεός δημιούργησε τον ήλιο για να φέρει φως στην ανθρωπότητα, και το φως αυτό είναι, επίσης, κάτι για το οποίο φρόντισε Εκείνος. Ο Θεός δεν ολοκλήρωσε απλώς τη δημιουργία του ήλιου, τον τοποθέτησε κάπου κι έπειτα τον αγνόησε· δεν είναι αυτός ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο Θεός. Είναι πολύ προσεκτικός στις ενέργειές Του και τις σκέφτεται διεξοδικά. Ο Θεός δημιούργησε μάτια για την ανθρωπότητα, προκειμένου οι άνθρωποι να μπορούν να βλέπουν, κι επίσης καθόρισε εκ των προτέρων τις παραμέτρους του φωτός με τις οποίες ο άνθρωπος βλέπει τα πράγματα. Δεν θα είχε νόημα αν το φως ήταν πολύ αμυδρό. Όταν είναι τόσο σκοτεινά, ώστε οι άνθρωποι να μην μπορούν να δουν ούτε τα δάχτυλά τους, τότε τα μάτια τους έχουν χάσει τη λειτουργία τους και δεν έχουν καμία χρησιμότητα. Αλλά το πολύ φωτεινό φως καθιστά τα ανθρώπινα μάτια εξίσου ανίκανα να δουν πράγματα, επειδή η φωτεινότητα είναι ανυπόφορη. Ως εκ τούτου, ο Θεός εξόπλισε το περιβάλλον της ύπαρξης της ανθρωπότητας με την κατάλληλη ποσότητα φωτός για τα ανθρώπινα μάτια —μια ποσότητα που δεν πρόκειται να βλάψει ούτε να τραυματίσει τα μάτια των ανθρώπων, πόσο μάλλον να τα κάνει να χάσουν τη λειτουργία τους. Γι' αυτό ο Θεός πρόσθεσε στρώσεις από σύννεφα γύρω από τον ήλιο και τη γη, και γι' αυτό η πυκνότητα του αέρα είναι ικανή να φιλτράρει κατάλληλα τα είδη φωτός που μπορούν να βλάψουν τα μάτια ή το δέρμα των ανθρώπων —αυτά είναι ανάλογα. Επιπροσθέτως, τα χρώματα της γης που δημιούργησε ο Θεός αντανακλούν το φως του ήλιου και όλα τα άλλα είδη φωτός, και είναι ικανά να εξαλείψουν τα είδη φωτός που είναι υπερβολικά φωτεινά για να προσαρμοστούν τα ανθρώπινα μάτια. Συνεπώς, οι άνθρωποι είναι ικανοί να περπατούν έξω και να διάγουν τον βίο τους χωρίς να χρειάζεται να φορούν συνεχώς πολύ σκοτεινά γυαλιά ηλίου. Υπό κανονικές συνθήκες, τα ανθρώπινα μάτια μπορούν να βλέπουν τα πράγματα μέσα στο πεδίο της όρασής τους, χωρίς να ενοχλούνται από το φως. Δηλαδή, δεν θα είχε κανένα νόημα αν το φως ήταν υπερβολικά διαπεραστικό ούτε αν ήταν υπερβολικά αμυδρό. Αν ήταν υπερβολικά αμυδρό, τα ανθρώπινα μάτια θα βλάπτονταν και μετά από λίγη χρήση, θα καταστρέφονταν· αν ήταν υπερβολικά λαμπερό, τα μάτια των ανθρώπων θα ήταν ανίκανα να το αντέξουν. Το φως αυτό που

έχουν οι άνθρωποι πρέπει να είναι κατάλληλο για να το βλέπουν τα ανθρώπινα μάτια, και ο Θεός, μέσω διαφόρων μεθόδων, έχει ελαχιστοποιήσει τη βλάβη που προκαλεί το φως στα ανθρώπινα μάτια· και παρόλο που αυτό το φως μπορεί να ωφελήσει ή να πλήξει τα ανθρώπινα μάτια, είναι αρκετό για να αφήσει τους ανθρώπους να φτάσουν στο τέλος της ζωής τους διατηρώντας τη χρήση των ματιών τους. Δεν ήταν ο Θεός σχολαστικός ως προς την εξέταση αυτού; Ωστόσο, ο διάβολος, ο Σατανάς, ενεργεί χωρίς να περάσουν ποτέ από το μυαλό του τέτοιες σκέψεις. Με τον Σατανά, το φως είτε είναι πάντα πολύ λαμπερό είτε πολύ αμυδρό. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί ο Σατανάς.

Ο Θεός επιτέλεσε αυτά τα πράγματα σε όλες τις πτυχές του ανθρώπινου σώματος —στην όραση, την ακοή, τη γεύση, την αναπνοή, τα αισθήματά του, και ούτω καθεξής— για να μεγιστοποιήσει την προσαρμοστικότητα επιβίωσης της ανθρωπότητας, έτσι ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να ζήσουν κανονικά και να συνεχίσουν να το πράττουν. Με άλλα λόγια, το παρόν περιβάλλον διαβίωσης, το οποίο δημιουργήθηκε από τον Θεό, είναι το πλέον κατάλληλο και επωφελές περιβάλλον για την επιβίωση της ανθρωπότητας. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι κάτι τέτοιο δεν έχει μεγάλη σημασία, ότι είναι ένα πολύ συνηθισμένο πράγμα. Ο ήχος, το φως και ο αέρας είναι πράγματα που οι άνθρωποι αισθάνονται ότι είναι κληρονομικό τους δικαίωμα, το οποίο απολαμβάνουν από τη στιγμή που γεννήθηκαν. Αλλά πίσω από αυτά τα πράγματα που είσαι σε θέση να απολαύσεις, ο Θεός έχει εργαστεί· αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβουν οι άνθρωποι, κάτι που πρέπει να γνωρίζουν. Ασχέτως του αν εσύ νιώθεις ότι δεν χρειάζεται να κατανοήσεις τα πράγματα αυτά ή να τα μάθεις, εν συντομία, όταν ο Θεός τα δημιουργούσε, είχε αφιερώσει πολλή σκέψη σ' αυτά, είχε ένα σχέδιο, είχε συγκεκριμένες ιδέες. Δεν τοποθέτησε την ανθρωπότητα σε ένα τέτοιο περιβάλλον διαβίωσης επιπόλαια ή έτσι απλά, χωρίς δεύτερη σκέψη. Εσείς μπορεί να σκέπτεστε ότι έχω μιλήσει με πολύ στόμφο για το κάθε ένα από αυτά τα μικροπράγματα, αλλά κατά τη δική Μου άποψη, κάθε πράγμα που παρείχε ο Θεός στην ανθρωπότητα είναι απαραίτητο για την επιβίωσή της. Μέσα του ενέχεται η ενέργεια του Θεού.

ε. Η ροή του αέρα

Ποιο είναι το πέμπτο πράγμα; Πρόκειται για κάτι στενά συνδεδεμένο με την κάθε μέρα της ζωής ενός ανθρώπου. Τόσο στενή είναι η σχέση του με την ανθρώπινη ζωή που το ανθρώπινο σώμα δεν θα μπορούσε να ζήσει στον υλικό κόσμο χωρίς αυτήν. Αυτό το κάτι είναι η ροή του αέρα. Ο καθένας θα μπορούσε πιθανόν να κατανοήσει το ουσιαστικό «ροή του αέρα» έχοντας το μόλις ακούσει. Τι είναι, λοιπόν η ροή του αέρα; Θα μπορούσατε να πείτε ότι «ροή του αέρα» είναι απλώς η ρέουσα κίνηση του αέρα. Η ροή του αέρα είναι άνεμος που το ανθρώπινο μάτι αδυνατεί να δει. Είναι επίσης ένας τρόπος με τον οποίο κινούνται τα αέρια. Αλλά, σε αυτήν την ομιλία, σε τι αναφέρεται κυρίως η «ροή του αέρα»; Αμέσως μόλις το πω, θα καταλάβετε. Η γη φέρει πάνω της τα βουνά, τις θάλασσες, και όλα τα πράγματα της δημιουργίας καθώς περιστρέφεται και, όταν περιστρέφεται, περιστρέφεται με ταχύτητα. Παρόλο που εσύ δεν μπορείς να

νιώσεις καθόλου ότι περιστρέφεται, η περιστροφή της γης παρ' όλα αυτά υπάρχει. Τι δημιουργεί η περιστροφή της; Όταν τρέχεις, δεν σηκώνεται αέρας και δεν περνάει γρήγορα από τα αυτιά σου; Αν μπορεί να δημιουργείται άνεμος την ώρα που τρέχεις, πώς μπορεί να μην υπάρχει άνεμος όταν περιστρέφεται η γη; Όταν η γη περιστρέφεται, τα πάντα βρίσκονται σε κίνηση. Η γη από μόνη της είναι εν κινήσει και περιστρέφεται με συγκεκριμένη ταχύτητα, ενώ όλα τα πράγματα πάνω της επίσης διαδίδονται και αναπτύσσονται συνεχώς. Επομένως, η κίνηση με συγκεκριμένη ταχύτητα φυσικά θα προκαλέσει ροή του αέρα. Αυτό εννοώ με τη «ροή του αέρα». Η ροή αυτή του αέρα δεν επηρεάζει σε κάποιο βαθμό το ανθρώπινο σώμα; Σκέψου τους τυφώνες: Οι συνηθισμένοι τυφώνες δεν είναι ιδιαίτερα ισχυροί, αλλά όποτε χτυπούν, οι άνθρωποι αδυνατούν μέχρι και να σταθούν σταθεροί και δυσκολεύονται να περπατήσουν ενώ φυσά. Ακόμη και ένα μόνο βήμα είναι κουραστικό, και μερικοί άνθρωποι μπορεί ακόμη και να δέχονται ώθηση από τον άνεμο, χωρίς να μπορούν να κινηθούν. Αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους η ροή του αέρα μπορεί να επηρεάσει την ανθρωπότητα. Αν ολόκληρη η γη ήταν καλυμμένη από πεδιάδες, τότε, όταν η γη και όλα τα πράγματα περιστρέφονταν, θα ήταν απολύτως αδύνατον για το ανθρώπινο σώμα να αντισταθεί στη ροή αέρα που θα δημιουργούταν από αυτό. Θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να ανταποκριθεί σε μια τέτοια κατάσταση. Αν πράγματι συνέβαινε αυτό, μια τέτοια ροή του αέρα δεν θα έβλαπτε απλώς την ανθρωπότητα, αλλά θα την κατέστρεφε ολοσχερώς. Οι άνθρωποι θα ήταν ανίκανοι να επιβιώσουν σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Γι' αυτό και ο Θεός έφτιαξε διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα για να επιλύσει τέτοιες ροές αέρα —σε διαφορετικά περιβάλλοντα, οι ροές αέρα αποδυναμώνονται, αλλάζουν την κατεύθυνσή τους, αλλάζουν την ταχύτητα και τη δύναμή τους. Γι' αυτό οι άνθρωποι βλέπουν διαφορετικά γεωγραφικά χαρακτηριστικά, όπως βουνά, μεγάλες οροσειρές, πεδιάδες, λόφους, λεκανοπέδια, κοιλάδες, οροπέδια και μεγάλα ποτάμια. Με τα διαφορετικά αυτά γεωγραφικά χαρακτηριστικά, ο Θεός αλλάζει την ταχύτητα, την κατεύθυνση και τη δύναμη της ροής του αέρα. Πρόκειται για μια μέθοδο που χρησιμοποιεί προκειμένου να μειώσει ή να παραποιήσει τη ροή του αέρα σε άνεμο του οποίου η ταχύτητα, η κατεύθυνση και δύναμη είναι κατάλληλες, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να έχουν ένα κανονικό περιβάλλον μέσα στο οποίο θα ζουν. Είναι αυτό αναγκαίο; (Ναι.) Μια τέτοια ενέργεια φαίνεται δύσκολη για τους ανθρώπους, αλλά είναι εύκολη για τον Θεό, επειδή Εκείνος παρατηρεί τα πάντα. Για Εκείνον, δεν θα μπορούσε να είναι απλούστερη ή πιο εύκολη η δημιουργία ενός περιβάλλοντος με την κατάλληλη ροή αέρα για την ανθρωπότητα. Επομένως, σε ένα τέτοιο περιβάλλον, δημιουργημένο από τον Θεό, το κάθε πράγμα μέσα σε όλη τη δημιουργία Του είναι απαραίτητο. Υπάρχει αξία και αναγκαιότητα στην ύπαρξη του καθενός πράγματος ξεχωριστά. Παρ' όλα αυτά, την αρχή αυτή δεν την κατανοεί μήτε ο Σατανάς μήτε και η ανθρωπότητα, η οποία έχει διαφθαρεί. Συνεχίζουν να καταστρέφουν και να εξελίσσονται, και να εκμεταλλεύονται, με μάταια όνειρα να ισοπεδώνουν τα βουνά, να προσχώνουν τα φαράγγια και να χτίζουν ουρανοξύστες πάνω σε ισιώματα, για να δημιουργήσουν ζούγκλες από τσιμέντο. Ο Θεός

ελπίζει ότι η ανθρωπότητα μπορεί να ζει, να αναπτύσσεται και να περνά την κάθε μέρα ευτυχισμένα, σε αυτό το πλέον κατάλληλο περιβάλλον, το οποίο Εκείνος έχει προετοιμάσει για αυτήν. Γι' αυτό και ο Θεός δεν υπήρξε ποτέ απρόσεκτος σχετικά με το μεταχειρίζεται το περιβάλλον στο οποίο ζει η ανθρωπότητα. Από τη θερμοκρασία έως τον αέρα, από τον ήχο έως το φως, ο Θεός έχει καταστρώσει πολύπλοκα σχέδια και διευθετήσεις, ώστε τα σώματα των ανθρώπων και το περιβάλλον διαβίωσής τους να μην υπόκεινται σε παρεμβολές από φυσικές συνθήκες και ώστε, αντίθετα, η ανθρωπότητα να μπορεί να ζει και να πολλαπλασιάζεται κανονικά, και να ζει κανονικά μαζί με όλα τα πράγματα σε αρμονική συνύπαρξη. Όλα αυτά παρέχονται από τον Θεό σε όλα τα πράγματα και την ανθρωπότητα.

Μέσα από τον τρόπο με τον οποίον διευθέτησε ο Θεός αυτές τις πέντε βασικές προϋποθέσεις για την ανθρώπινη επιβίωση, μπορείτε να διακρίνετε πώς μεριμνά Εκείνος για την ανθρωπότητα; (Ναι.) Δηλαδή, ο Θεός είναι ο Δημιουργός όλων των πλέον βασικών προϋποθέσεων για την ανθρώπινη επιβίωση και ο Θεός επίσης διαχειρίζεται και ελέγχει αυτά τα πράγματα· ακόμα και τώρα, μετά από χιλιάδες έτη ανθρώπινης ύπαρξης, ο Θεός εξακολουθεί να κάνει συνεχώς μεταβολές στο περιβάλλον διαβίωσής τους, παρέχοντάς τους το καλύτερο και πλέον κατάλληλο περιβάλλον, ώστε οι ζωές τους να μπορούν να διατηρούνται με τρόπο κανονικό. Για πόσο καιρό μπορεί να διατηρηθεί μια τέτοια κατάσταση; Με άλλα λόγια, για πόσο καιρό θα συνεχίσει ο Θεός να παρέχει ένα τέτοιο περιβάλλον; Θα διαρκέσει μέχρις ότου ο Θεός ολοκληρώσει πλήρως το έργο διαχείρισής Του. Τότε, ο Θεός θα αλλάξει το περιβάλλον διαβίωσης της ανθρωπότητας. Μπορεί να κάνει αυτές τις αλλαγές με τις ίδιες μεθόδους ή και με διαφορετικές. Αλλά αυτό που πρέπει να ξέρουν τώρα οι άνθρωποι είναι ότι ο Θεός μεριμνά συνεχώς για τις ανάγκες της ανθρωπότητας· διαχειριζόμενος το περιβάλλον στο οποίο ζει η ανθρωπότητα· και συντηρώντας, προστατεύοντας και διατηρώντας το περιβάλλον αυτό. Χάρη σε ένα τέτοιο περιβάλλον, ο εκλεκτός λαός του Θεού είναι ικανός να ζει με τρόπο κανονικό και να δέχεται τη σωτηρία, την παιδεία και την κρίση του Θεού. Όλα τα πράγματα συνεχίζουν να επιβιώνουν χάρη στην κυριαρχία του Θεού, ενώ ολόκληρη η ανθρωπότητα συνεχίζει να προχωρά προς τα εμπρός χάρη σε τέτοιες προνοήσεις του Θεού.

Το τελευταίο αυτό κομμάτι της συναναστροφής μας σας δημιούργησε καθόλου νέες σκέψεις; Έχετε αντιληφθεί, τώρα, τη μέγιστη διαφορά μεταξύ του Θεού και του ανθρώπινου γένους; Τελικά, ποιος είναι ο κύριος όλων των πραγμάτων; Ο άνθρωπος; (Όχι.) Τότε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στους τρόπους με τους οποίους μεταχειρίζονται ο Θεός και οι άνθρωποι όλη τη δημιουργία; (Ο Θεός κυβερνά και διευθετεί όλα τα πράγματα, ενώ ο άνθρωπος τα απολαμβάνει.) Συμφωνείτε με αυτό; Η μέγιστη διαφορά μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας είναι ότι ο Θεός κυβερνά όλη τη δημιουργία και μεριμνά για αυτήν. Είναι η πηγή των πάντων, και ενώ ο Θεός μεριμνά για όλη τη δημιουργία, η ανθρωπότητα την απολαμβάνει. Δηλαδή, ο άνθρωπος απολαμβάνει όλα τα πράγματα της δημιουργίας όταν δέχεται τη ζωή που παραχωρεί ο

Θεός σε όλα τα πράγματα. Ο Θεός είναι ο Κύριος και η ανθρωπότητα απολαμβάνει τους καρπούς της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τον Θεό. Ποια, λοιπόν, είναι η διαφορά μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας από τη σκοπιά όλων των πραγμάτων της δημιουργίας του Θεού; Ο Θεός μπορεί να βλέπει ξεκάθαρα τους νόμους της ανάπτυξης όλων των πραγμάτων, και ελέγχει και κυριαρχεί επί αυτών των νόμων. Δηλαδή, όλα τα πράγματα βρίσκονται μέσα στο οπτικό πεδίο του Θεού και μέσα στο πεδίο της σχολαστικής Του εξέτασης. Μπορεί η ανθρωπότητα να δει όλα τα πράγματα; Αυτά που μπορεί να δει η ανθρωπότητα περιορίζονται σ' αυτά που βλέπει ακριβώς μπροστά της. Αν αναρριχάσαι σε κάποιο βουνό, τότε αυτό που βλέπεις είναι απλώς το εν λόγω βουνό. Δεν μπορείς να δεις τι βρίσκεται στην άλλη πλευρά του βουνού. Αν πας στην ακτή, τότε αυτό που μπορείς να δεις είναι μόνο η μία πλευρά του ωκεανού, και δεν μπορείς να ξέρεις πώς είναι η άλλη πλευρά του. Αν πας σε κάποιο δάσος, μπορείς να δεις τη βλάστηση μπροστά και γύρω σου, αλλά δεν μπορείς να δεις τι βρίσκεται πιο πέρα. Οι άνθρωποι αδυνατούν να δουν μέρη που βρίσκονται πιο ψηλά, πιο μακριά, πιο βαθιά. Το μόνο που μπορούν να δουν είναι ό,τι βρίσκεται ακριβώς μπροστά τους, εντός του οπτικού πεδίου τους. Ακόμη και αν οι άνθρωποι γνωρίζουν τον νόμο που ορίζει τις τέσσερις εποχές του χρόνου ή τους νόμους του πώς αναπτύσσονται όλα τα πράγματα, είναι και πάλι ανίκανοι να τα διαχειριστούν ή να προστάξουν όλα τα πράγματα. Ωστόσο, ο τρόπος με τον οποίον ο Θεός βλέπει όλη τη δημιουργία είναι ακριβώς ο ίδιος με αυτόν με τον οποίον θα κοίταζε ένα μηχάνημα που κατασκεύασε ο ίδιος. Είναι βαθιά εξοικειωμένος με κάθε συστατικό και κάθε σύνδεση, με το ποιες είναι οι αρχές τους, ποια είναι τα μοτίβα τους και ποιοι είναι οι σκοποί τους —ο Θεός τα γνωρίζει όλα αυτά με τον ύψιστο βαθμό σαφήνειας. Ως εκ τούτου, ο Θεός είναι Θεός και ο άνθρωπος, άνθρωπος! Παρόλο που ο άνθρωπος μπορεί να εμβαθύνει στην έρευνά του για την επιστήμη και τους νόμους που διέπουν όλα τα πράγματα, η έρευνα αυτή είναι περιορισμένης εμβέλειας, ενώ ο Θεός ελέγχει τα πάντα, κάτι που για τον άνθρωπο είναι ένας άπειρος έλεγχος. Ένας άνθρωπος θα μπορούσε να περάσει και ολόκληρη τη ζωή του ερευνώντας τις μικρότερες πράξεις του Θεού, χωρίς να επιτύχει κανένα πραγματικό αποτέλεσμα. Γι' αυτό, αν χρησιμοποιείς μόνο τη γνώση και όσα έχεις μάθει προκειμένου να μελετήσεις τον Θεό, δεν θα είσαι ποτέ ικανός να γνωρίσεις τον Θεό ή να Τον κατανοήσεις. Αλλά αν επιλέξεις τον τρόπο της αναζήτησης της αλήθειας και του Θεού, και κοιτάς τον Θεό με την προοπτική να καταφέρεις να Τον γνωρίσεις, τότε, κάποια ημέρα, θα αναγνωρίσεις ότι οι ενέργειες και η σοφία Του βρίσκονται παντού ταυτόχρονα, και θα μάθεις γιατί ο Θεός αποκαλείται Κύριος όλων των πραγμάτων και πηγή ζωής για όλα τα πράγματα. Όσο περισσότερο αποκτάς μια τέτοια κατανόηση, τόσο περισσότερο θα κατανοείς γιατί ο Θεός αποκαλείται Κύριος όλων των πραγμάτων. Όλα τα πράγματα και τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού σου, λαμβάνουν συνεχώς τη σταθερή ροή της παροχής του Θεού. Θα είσαι επίσης ικανός να νιώσεις ξεκάθαρα ότι, σε αυτόν τον κόσμο και μέσα σε αυτήν την ανθρωπότητα, δεν υπάρχει κανείς πέραν του Θεού που να μπορούσε να έχει την ικανότητα και την ουσία με τις οποίες κυβερνά,

διαχειρίζεται και διατηρεί την ύπαρξη όλων των πραγμάτων. Όταν φτάσεις σε μια τέτοια κατανόηση, θα αναγνωρίσεις αληθινά ότι ο Θεός είναι ο Θεός σου. Όταν φτάσεις σε αυτό το σημείο, θα έχεις πραγματικά αποδεχτεί τον Θεό και θα Του έχεις επιτρέψει να είναι ο Θεός και ο Κύριός σου. Όταν έχεις αποκτήσει μια τέτοια κατανόηση και η ζωή σου έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο, ο Θεός δεν θα σε δοκιμάζει πια και δεν θα σε κρίνει ούτε θα απαιτεί πράγματα από εσένα, επειδή εσύ θα Τον κατανοείς, θα γνωρίζεις την καρδιά Του και θα Τον έχεις πραγματικά δεχτεί μέσα στην καρδιά σου. Αυτός είναι ένας σημαντικός λόγος για να συναναστρεφόμαστε σχετικά με αυτά τα θέματα της κυριαρχίας και της διαχείρισης όλων των πραγμάτων από τον Θεό. Αυτό γίνεται προκειμένου να δοθεί στους ανθρώπους περισσότερη γνώση και κατανόηση—όχι απλώς για να αναγκαστείς να αναγνωρίσεις, αλλά και για να γνωρίσεις και να κατανοήσεις τις ενέργειες του Θεού με έναν πιο πρακτικό τρόπο.

Η καθημερινή βρώση και πόση που προετοιμάζει ο Θεός για την ανθρωπότητα

Μόλις τώρα, μιλήσαμε για ένα τμήμα του περιβάλλοντος στο σύνολό του, συγκεκριμένα, για τις απαραίτητες συνθήκες για την ανθρώπινη επιβίωση, τις οποίες προετοίμασε ο Θεός όταν δημιούργησε τον κόσμο. Μιλήσαμε για πέντε πράγματα, πέντε στοιχεία του περιβάλλοντος. Το επόμενο θέμα μας σχετίζεται στενά με τη φυσική ζωή κάθε ανθρώπου, και είναι πιο σχετικό με αυτήν τη ζωή και μεγαλύτερη εκπλήρωση των απαιτούμενων όρων της από ό,τι τα προηγούμενα πέντε. Δηλαδή, είναι η τροφή που τρώνε οι άνθρωποι. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και τον τοποθέτησε σε ένα κατάλληλο περιβάλλον διαβίωσης· στη συνέχεια, ο άνθρωπος χρειαζόταν τροφή και νερό. Ο άνθρωπος είχε αυτήν την ανάγκη, οπότε και ο Θεός έκανε τις αντίστοιχες προετοιμασίες για εκείνον. Επομένως, κάθε βήμα του έργου του Θεού και κάθε ενέργειά Του δεν είναι μόνο κενά λόγια που διατυπώνονται, αλλά αληθινή, πρακτική δράση που αναλαμβάνεται. Δεν είναι απαραίτητη η τροφή στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων; Μήπως η τροφή είναι σημαντικότερη από τον αέρα; Είναι εξίσου σημαντικά. Και τα δύο αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις και ουσίες για την επιβίωση της ανθρωπότητας και τη διαφύλαξη της συνέχισης της ανθρώπινης ζωής. Ποιο είναι πιο σημαντικό—ο αέρας ή το νερό; Η θερμοκρασία ή η τροφή; Όλα τους είναι εξίσου σημαντικά. Οι άνθρωποι αδυνατούν να επιλέξουν ανάμεσά τους, επειδή δεν μπορούν να στερηθούν κανένα τους. Αυτό είναι ένα πραγματικό, πρακτικό ζήτημα, και όχι ένα ζήτημα της δικής σου επιλογής μεταξύ πραγμάτων. Εσύ δεν γνωρίζεις, αλλά ο Θεός γνωρίζει. Βλέποντας τροφή, σκέφτεσαι: «Δεν μπορώ να στερηθώ την τροφή!» Αλλά αμέσως μετά τη δημιουργία σου, ήξερες ότι χρειαζόσουν τροφή; Δεν το ήξερες, αλλά ο Θεός το ήξερε. Μόνο όταν πείνασες και είδες καρπούς στα δέντρα και σπόρους στο έδαφος για να φας, συνειδητοποίησες ότι χρειαζόσαι τροφή. Μόνο όταν δίψασες και παρατήρησες μια πηγή νερού—μόνο όταν ήπιες, συνειδητοποίησες ότι χρειαζόσαι νερό. Ο Θεός ετοίμασε το νερό για την ανθρωπότητα εκ των προτέρων. Η τροφή, ανεξάρτητα από το αν τρώει

κανείς τρία γεύματα την ημέρα ή δύο, ή και ακόμα περισσότερα, είναι, εν συντομία, κάτι απαραίτητο για τους ανθρώπους στην καθημερινή τους ζωή. Είναι ένα από τα πράγματα που απαιτούνται για τη διατήρηση της κανονικής, συνεχόμενης επιβίωσης του ανθρώπινου σώματος. Από πού, λοιπόν, προέρχεται η περισσότερη τροφή; Πρώτον, προέρχεται από το έδαφος. Το έδαφος το ετοίμασε ο Θεός εκ των προτέρων για την ανθρωπότητα και είναι κατάλληλο για την επιβίωση πολλών ειδών φυτών, όχι μόνο δέντρων ή γρασιδιού. Ο Θεός ετοίμασε για την ανθρωπότητα τους σπόρους κάθε είδους σιτηρών και τους σπόρους διαφόρων άλλων τροφών, και έδωσε στην ανθρωπότητα το κατάλληλο έδαφος και τη γη για σπορά και, με αυτά τα πράγματα, η ανθρωπότητα αποκτά τροφή. Ποια είναι τα διάφορα είδη τροφής; Πιθανόν να γνωρίζετε ήδη. Πρώτον, υπάρχουν οι διάφοροι τύποι σιτηρών. Τι διαφορετικά είδη σιτηρών υπάρχουν; Το σιτάρι, το ιταλικό κεχρί, το κολλώδες κεχρί, το κοινό κεχρί και άλλα είδη αποφλοιωμένων σιτηρών. Αλλά και τα δημητριακά συναντώνται σε πολλά είδη, με διαφορετικές ποικιλίες από τον Βορρά έως τον Νότο: κριθάρι, σιτάρι, βρώμη, φαγόπυρο και ούτω καθεξής. Σε διαφορετικές περιοχές διαφορετικά είδη είναι κατάλληλα προς καλλιέργεια. Υπάρχουν επίσης διάφορα είδη ρυζιού. Ο Νότος έχει τις δικές του ποικιλίες, οι οποίες έχουν μεγαλύτερο μήκος κόκκου και είναι κατάλληλες για τους ανθρώπους του Νότου, επειδή το κλίμα είναι θερμότερο εκεί, πράγμα που σημαίνει ότι οι ντόπιοι πρέπει να τρώνε ποικιλίες όπως το ρύζι *indica*, το οποίο δεν είναι πολύ κολλώδες. Το ρύζι τους δεν μπορεί να είναι πολύ κολλώδες, αλλιώς θα έχαναν την όρεξή τους και θα ήταν ανίκανοι να το χωνέψουν. Οι βόρειοι καταναλώνουν πιο κολλώδες ρύζι, καθώς ο Βορράς είναι πάντοτε ψυχρός, άρα οι άνθρωποι εκεί πρέπει να τρώνε πιο κολλώδη πράγματα. Έπειτα, υπάρχουν επίσης πολλές ποικιλίες φασολιών, οι οποίες φυτρώνουν πάνω από το έδαφος και ριζώδη λαχανικά, τα οποία φυτρώνουν κάτω από το έδαφος, όπως πατάτες, γλυκοπατάτες, κολοκάσι και πολλά άλλα. Οι πατάτες καλλιεργούνται στον Βορρά, όπου η ποιότητά τους είναι πολύ υψηλή. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου σιτηρά να φάνε, οι πατάτες μπορούν, ως βασική τροφή, να τους διατηρήσουν στο να τρώνε τρία γεύματα ημερησίως. Οι πατάτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν και ως απόθεμα τροφής. Η ποιότητα των γλυκοπατατών είναι κάπως χειρότερη από εκείνη των πατατών, αλλά, και πάλι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βασική τροφή για να συμπληρώσουν τρία ημερήσια γεύματα. Όταν είναι δύσκολο να βρει κανείς σιτηρά, οι άνθρωποι μπορούν να κατευνάσουν την πείνα τους με γλυκοπατάτες. Το κολοκάσι, το οποίο καταναλώνεται συχνά από τους ανθρώπους του Νότου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί με τον ίδιο τρόπο και μπορεί να λειτουργήσει, κι αυτό, ως βασική τροφή. Τέτοιες είναι οι πολλές και ποικίλες καλλιέργειες, οι οποίες είναι απαραίτητα συστατικά της καθημερινής βρώσης και πόσης των ανθρώπων. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν διάφορα δημητριακά για να φτιάξουν ψωμί, αχνιστά ψωμάκια, νουντλς, ρύζι, νούντλς ρυζιού και άλλα πράγματα. Ο Θεός έχει παραχωρήσει άφθονα στην ανθρωπότητα αυτά τα διάφορα είδη σιτηρών. Το γιατί υπάρχουν τόσο πολλές ποικιλίες είναι θέμα του θελήματος του Θεού: Είναι κατάλληλες για καλλιέργεια στα διαφορετικά εδάφη και κλίματα του Βορρά, του Νότου, της

Ανατολής και της Δύσης· ενώ, οι διάφορες συστάσεις και το περιεχόμενό τους αντιστοιχούν στις διάφορες συστάσεις και το περιεχόμενο του ανθρώπινου σώματος. Μόνο τρώγοντας αυτά τα σιτηρά, μπορούν οι άνθρωποι να διατηρούν τα διάφορα θρεπτικά συστατικά και τις ουσίες που απαιτεί το σώμα τους. Η βόρεια τροφή διαφέρει από τη νότια, αλλά έχουν πολύ περισσότερες ομοιότητες από διαφορές. Και οι δύο μπορούν να ικανοποιήσουν τις κοινές ανάγκες του ανθρώπινου σώματος και να υποστηρίξουν την κανονική επιβίωσή του. Άρα, υπάρχει μια αφθονία ειδών που παράγονται σε κάθε περιοχή, επειδή τα φυσικά σώματα των ανθρώπων χρειάζονται όσα παρέχουν οι εν λόγω διαφορετικές τροφές —χρειάζονται να εφοδιάζονται με αυτές τις διάφορες τροφές που φυτρώνουν στο έδαφος, προκειμένου να διατηρήσουν την κανονική ύπαρξη του σώματος, ώστε να μπορέσουν να ζήσουν μια κανονική ανθρώπινη ζωή. Εν ολίγοις, ο Θεός έχει υπάρξει πολύ προσεκτικός απέναντι στην ανθρωπότητα. Οι διάφορες τροφές που ο Θεός παραχώρησε στους ανθρώπους δεν στερούνται ποικιλίας —αντιθέτως, είναι ιδιαίτερα εκλεκτικές. Αν οι άνθρωποι θέλουν να τρώνε δημητριακά, μπορούν να τρώνε δημητριακά. Μερικοί άνθρωποι προτιμούν το ρύζι από το σιτάρι και, αφού δεν τους αρέσει το σιτάρι, μπορούν να τρώνε ρύζι. Υπάρχουν ένα σωρό είδη ρυζιού —μακρόσπερμο, κοντόσπερμο— και το καθένα μπορεί να ικανοποιήσει την όρεξη των ανθρώπων. Ως εκ τούτου, αν οι άνθρωποι τρώνε τα σιτηρά αυτά —εφόσον δεν είναι υπερβολικά ιδιότροποι με το φαγητό τους— δεν πρόκειται να στερηθούν την τροφή και είναι εγγυημένο ότι θα ζήσουν υγιείς μέχρι να πεθάνουν. Αυτή ήταν η ιδέα του Θεού όταν παραχώρησε την τροφή στην ανθρωπότητα. Το ανθρώπινο σώμα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτά τα πράγματα —αυτή δεν είναι η πραγματικότητα; Πρόκειται για πρακτικά προβλήματα τα οποία ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να λύσει μόνος του, αλλά ο Θεός ήταν προετοιμασμένος γι' αυτά: Τα σκέφτηκε εκ των προτέρων και έκανε προετοιμασίες για την ανθρωπότητα.

Αλλά δεν έδωσε μόνο αυτό ο Θεός στην ανθρωπότητα —έδωσε, επίσης, στην ανθρωπότητα τα λαχανικά! Με το ρύζι, αν τρως μόνο αυτό, τίποτα άλλο, ίσως να μην λαμβάνεις αρκετά θρεπτικά συστατικά. Από την άλλη, αν τηγανίσεις μερικά λαχανικά ή ανακατέψεις λίγη σαλάτα για να φας μαζί με τα γεύματά σου, τότε οι βιταμίνες των λαχανικών και τα διάφορα ιχνοστοιχεία και άλλα θρεπτικά συστατικά που περιέχουν θα είναι ικανά να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του σώματός σου φυσικά. Και οι άνθρωποι μπορούν να φάνε και μερικά φρούτα ανάμεσα στα γεύματα. Μερικές φορές, οι άνθρωποι χρειάζονται περισσότερα υγρά ή άλλα θρεπτικά συστατικά ή διαφορετικές γεύσεις, και τα φρούτα και τα λαχανικά είναι εκεί για να καλύψουν αυτές τις ανάγκες. Καθώς ο Βορράς, ο Νότος, η Ανατολή και η Δύση έχουν διαφορετικά εδάφη και κλίματα, παράγουν διαφορετικές ποικιλίες λαχανικών και φρούτων. Αφού το κλίμα στον Νότο είναι υπέρμετρα ζεστό, τα περισσότερα φρούτα και λαχανικά εκεί είναι δροσιστικά, τα οποία, μόλις καταναλωθούν, μπορούν να εξισορροπήσουν το κρύο και τη ζέστη στο ανθρώπινο σώμα. Αντιθέτως, υπάρχουν λιγότερες ποικιλίες λαχανικών και φρούτων στον Βορρά, που όμως αρκούν για την απόλαυση των ντόπιων ανθρώπων. Ωστόσο, λόγω

των εξελίξεων στην κοινωνία τα τελευταία χρόνια και της υποτιθέμενης κοινωνικής προόδου, καθώς και των βελτιώσεων στις επικοινωνίες και τις μεταφορές που συνδέουν μεταξύ τους Βορρά, Νότο, Ανατολή και Δύση, οι άνθρωποι στον Βορρά μπορούν και εκείνοι να τρώνε κάποια φρούτα και λαχανικά του Νότου ή τοπικά προϊόντα από τον Νότο, και μπορούν να το κάνουν και τις τέσσερις εποχές του χρόνου. Παρόλο που αυτό είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις ορέξεις και τις υλικές επιθυμίες των ανθρώπων, τα σώματά τους υποβάλλονται ακουσίως σε ποικίλους βαθμούς βλάβης. Αυτό οφείλεται στο ότι μεταξύ των τροφών που προετοίμασε ο Θεός για την ανθρωπότητα, υπάρχουν τροφές, φρούτα και λαχανικά που προορίζονται για τους ανθρώπους του Νότου, καθώς και τροφές, φρούτα και λαχανικά που προορίζονται για τους ανθρώπους του Βορρά. Δηλαδή, αν έχεις γεννηθεί στον Νότο, είναι ενδεδειγμένο για εσένα να τρως προϊόντα από τον Νότο. Ο Θεός προετοίμασε συγκεκριμένα αυτές τις τροφές, τα φρούτα και τα λαχανικά επειδή το κλίμα του Νότου είναι ιδιαίτερο. Ο Βορράς έχει την τροφή που είναι απαραίτητη για τα σώματα των ανθρώπων του Βορρά. Ωστόσο, επειδή οι άνθρωποι είναι λαίμαργοι στις ορέξεις τους, έχουν εν αγνοία τους επιτρέψει στον εαυτό τους να παρασυρθεί από το ρεύμα των νέων κοινωνικών τάσεων και παραβιάζουν ασυνείδητα αυτούς τους νόμους. Αν και οι άνθρωποι αισθάνονται ότι η ζωή τους είναι καλύτερη σε σχέση με το παρελθόν, αυτό το είδος κοινωνικής προόδου προκαλεί ύπουλη βλάβη στα σώματα ολοένα και περισσότερων ανθρώπων. Δεν είναι αυτό που θέλει να δει ο Θεός ούτε είναι αυτό που επεδίωκε όταν παρείχε στην ανθρωπότητα αυτές τις τροφές, αυτά τα φρούτα και τα λαχανικά. Την παρούσα κατάσταση την έχουν προκαλέσει οι ίδιοι οι άνθρωποι παραβιάζοντας τους νόμους του Θεού.

Ακόμη και πέρα από όλα αυτά, η γενναιοδωρία που έχει παραχωρήσει ο Θεός στην ανθρωπότητα είναι πραγματικά πλούσια σε αφθονία, και κάθε τόπος έχει το τοπικό του προϊόν. Για παράδειγμα, κάποια μέρη είναι πλούσια σε κόκκινους χουρμάδες (γνωστούς επίσης και ως τζίτζιφα), άλλα είναι πλούσια σε καρύδια και άλλα είναι πλούσια σε φιστίκια ή διάφορους άλλους ξηρούς καρπούς. Όλα αυτά τα υλικά πράγματα παρέχουν τα θρεπτικά συστατικά που απαιτεί το ανθρώπινο σώμα. Αλλά ο Θεός εφοδιάζει την ανθρωπότητα με πράγματα στη σωστή ποσότητα και τη σωστή στιγμή, ανάλογα με την εποχή και την περίοδο του έτους. Η ανθρωπότητα εποφθαλμιά τη σωματική απόλαυση και είναι λαίμαργη, κάνοντας εύκολη την παραβίαση και ζημία των φυσικών νόμων της ανθρώπινης ανάπτυξης που θέσπισε Εκείνος όταν δημιούργησε την ανθρωπότητα. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τα κεράσια. Ωριμάζουν γύρω στον Ιούνιο. Υπό κανονικές συνθήκες, μέχρι τον Αύγουστο δεν έχουν μείνει άλλα κεράσια. Μπορούν να διατηρηθούν φρέσκα μόνο για δύο μήνες, αλλά με τη χρήση επιστημονικών τεχνικών, οι άνθρωποι είναι πλέον ικανοί να παρατείνουν το διάστημα αυτό στους δώδεκα μήνες, ακόμα και μέχρι την εποχή των κερασιών του επόμενου έτους. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν κεράσια όλον τον χρόνο. Είναι κανονικό αυτό το φαινόμενο; (Όχι.) Τότε ποια είναι η καλύτερη εποχή για να τρώει κανείς κεράσια; Θα ήταν η περίοδος από τον Ιούνιο ως τον Αύγουστο. Μετά από αυτήν την περίοδο, όσο φρέσκα κι αν τα κρατάς, δεν έχουν την

ίδια γεύση ούτε παρέχουν αυτό που χρειάζεται το ανθρώπινο σώμα. Από τη στιγμή που έχει παρέλθει η ημερομηνία λήξεως, όποιες χημικές ουσίες κι αν χρησιμοποιήσεις, δεν θα είσαι σε θέση να τα διαποτίσεις με όλα όσα έχουν όταν έχουν καλλιεργηθεί φυσικά. Επιπλέον, η βλάβη που προκαλούν τα χημικά στον άνθρωπο είναι κάτι που κανείς δεν μπορεί να επιλύσει ή να αλλάξει, όσο κι αν προσπαθήσει. Οπότε, τι φέρνει η σημερινή οικονομία της αγοράς στους ανθρώπους; Η ζωή των ανθρώπων μοιάζει καλύτερη, η μεταφορά μεταξύ περιοχών έχει γίνει ιδιαίτερα βολική, και οι άνθρωποι μπορούν να τρώνε όλα τα είδη των φρούτων σε οποιαδήποτε από τις τέσσερις εποχές. Οι άνθρωποι του Βορρά είναι ικανοί να τρώνε μπανάνες τακτικά, καθώς και οποιεσδήποτε τοπικές λιχουδιές, φρούτα ή άλλες τροφές από τον Νότο. Αλλά δεν είναι αυτή η ζωή που θέλει να δώσει ο Θεός στην ανθρωπότητα. Το συγκεκριμένο είδος οικονομίας της αγοράς ίσως να φέρνει κάποιο όφελος στη ζωή των ανθρώπων, αλλά μπορεί επίσης να προκαλέσει και βλάβη. Λόγω της αφθονίας στην αγορά, πολλοί άνθρωποι τρώνε χωρίς να σκέπτονται τι βάζουν στο στόμα τους. Αυτή η συμπεριφορά συνιστά παράβαση των νόμων της φύσης και είναι επιβλαβής για την υγεία των ανθρώπων. Άρα, η οικονομία της αγοράς δεν μπορεί να φέρει στους ανθρώπους πραγματική ευτυχία. Δείτε και μόνοι σας. Τα σταφύλια δεν πωλούνται στην αγορά και τις τέσσερις εποχές; Στην πραγματικότητα, τα σταφύλια μένουν φρέσκα μόνο για πολύ μικρό χρονικό διάστημα μετά τη συλλογή τους. Αν διατηρηθούν μέχρι τον Ιούνιο του επόμενου έτους, μπορούν ακόμα να αποκαλούνται σταφύλια; Ή μήπως η ονομασία «σκουπίδια» θα ήταν καλύτερη γι' αυτά; Δεν στερούνται απλώς της ουσίας ενός φρέσκου σταφυλιού —περιέχουν, επίσης, και περισσότερα χημικά προϊόντα. Μετά από έναν χρόνο, δεν είναι πια φρέσκα, και ό,τι θρεπτικά συστατικά είχαν έχουν χαθεί εδώ και πολύ καιρό. Όταν οι άνθρωποι τρώνε σταφύλια, έχουν αυτό το συναίσθημα: «Πόσο τυχεροί είμαστε! Πριν από τριάντα χρόνια, θα μπορούσαμε, άραγε, να φάμε σταφύλια αυτήν την εποχή; Δεν θα μπορούσες, ακόμα και αν το ήθελες. Η ζωή είναι τόσο καλή τώρα!» Είναι αυτό πραγματική ευτυχία; Αν ενδιαφέρεσαι, μπορείς να κάνεις τη δική σου έρευνα για τα χημικά διατηρημένα σταφύλια και να δεις από τι είναι φτιαγμένα και αν αυτές οι ουσίες μπορούν να ωφελήσουν καθόλου τους ανθρώπους. Κατά την Εποχή του Νόμου, όταν οι Ισραηλίτες είχαν εγκαταλείψει την Αίγυπτο και ταξίδευαν, ο Θεός τους έδωσε ορτύκια και μάννα. Επέτρεψε, όμως, ο Θεός στους ανθρώπους να διατηρήσουν αυτές τις τροφές; Μερικοί από αυτούς ήταν κοντόφθαλμοι και φοβήθηκαν ότι δεν θα υπήρχαν άλλα την επόμενη μέρα, έτσι έβαλαν μερικά στην άκρη για αργότερα. Τι έγινε μετά; Την επομένη μέρα, σάπισαν. Ο Θεός δεν σε αφήνει να βάλεις κάτι στην άκρη, γιατί έχει κάνει προετοιμασίες που εγγυώνται ότι δεν θα πεινάσεις. Όμως, η ανθρωπότητα δεν έχει αυτήν την εμπιστοσύνη ούτε έχει πραγματική πίστη στον Θεό. Οι άνθρωποι θέλουν πάντα να δίνουν στον εαυτό τους περιθώρια ελιγμών και ποτέ δεν είναι ικανοί να δουν όλη τη φροντίδα και τη σκέψη πίσω από τις προετοιμασίες του Θεού για την ανθρωπότητα. Δεν μπορούν να το νιώσουν, οπότε δεν μπορούν να εναποθέσουν πλήρως την πίστη τους στον Θεό, σκεπτόμενοι διαρκώς: «Οι ενέργειες του Θεού είναι αναξιόπιστες! Ποιος ξέρει αν ο Θεός θα μας δώσει

όσα χρειαζόμαστε ή τότε θα μας τα δώσει! Αν πεθαίνω της πείνας και ο Θεός δεν μεριμνήσει, τότε δεν θα λιμοκτονήσω; Δεν θα μου λείπει τροφή;» Κοιτάζτε πόσο σαθρή είναι η εμπιστοσύνη του ανθρώπου!

Τα σιτηρά, τα φρούτα και τα λαχανικά, και όλα τα είδη ξηρών καρπών —όλα αυτά είναι χορτοφαγικές τροφές. Περιέχουν επαρκή θρεπτικά συστατικά για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες του ανθρώπινου σώματος, παρόλο που είναι χορτοφαγικές τροφές. Ωστόσο, ο Θεός δεν είπε: «Θα δώσω μόνο αυτές τις τροφές στους ανθρώπους. Ας φάνε μόνο αυτά τα πράγματα!» Ο Θεός δεν σταμάτησε εκεί, αλλά προχώρησε στο να προετοιμάσει πολλές ακόμη τροφές για την ανθρωπότητα, οι οποίες είναι ακόμα πιο νόστιμες. Ποιες είναι αυτές οι τροφές; Είναι τα διάφορα είδη κρέατος και ψαριών που οι περισσότεροι από εσάς είναι σε θέση να βλέπουν και να τρώνε. Προετοίμασε για τον άνθρωπο πάρα πολλά είδη και κρέατος και ψαριών. Τα ψάρια ζουν στο νερό και η σάρκα των ψαριών του νερού είναι διαφορετική σε ουσία από τη σάρκα των ζώων που ζουν στη στεριά, και μπορεί να παρέχει στον άνθρωπο διάφορα θρεπτικά συστατικά. Τα ψάρια έχουν επίσης ιδιότητες που μπορούν να ρυθμίσουν το κρύο και τη ζέστη στο ανθρώπινο σώμα, γεγονός που ωφελεί πολύ τον άνθρωπο. Αλλά το νόστιμο φαγητό δεν πρέπει να τρώγεται σε υπερβολικό βαθμό. Όπως έχω ήδη πει, ο Θεός παραχωρεί στην ανθρωπότητα τη σωστή ποσότητα τη σωστή στιγμή, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να απολαμβάνουν όπως πρέπει την παραχώρησή Του με κανονικό τρόπο και σύμφωνα με την εποχή και τον χρόνο. Τώρα, ποια είδη τροφών περιλαμβάνονται στην κατηγορία των πουλερικών; Το κοτόπουλο, το ορτύκι, τα περιστέρια και ούτω καθεξής. Πολλοί τρώνε επίσης πάπιες και χήνες. Παρόλο που ο Θεός έχει παράσχει όλα αυτά τα είδη κρέατος, διατύπωσε ορισμένες απαιτήσεις από τον εκλεκτό λαό Του και έθεσε συγκεκριμένους περιορισμούς στη διατροφή τους κατά την Εποχή του Νόμου. Αυτές τις ημέρες, οι περιορισμοί αυτοί στηρίζονται στο γούστο του καθενός και την προσωπική ερμηνεία. Τα διάφορα κρέατα παρέχουν στο ανθρώπινο σώμα ποικίλα θρεπτικά συστατικά, αναπληρώνοντας πρωτεΐνες και σίδηρο, εμπλουτίζοντας το αίμα, ενισχύοντας τους μυς και τα οστά και χτίζοντας σωματική δύναμη. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο τα μαγειρεύουν ή τα τρώνε οι άνθρωποι, αυτά τα κρέατα μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να βελτιώσουν τη γεύση της τροφής τους και να ενισχύσουν την όρεξή τους, ικανοποιώντας επίσης το στομάχι τους. Το πιο σημαντικό είναι ότι αυτές οι τροφές μπορούν να εφοδιάσουν το ανθρώπινο σώμα με τις καθημερινές διατροφικές του ανάγκες. Αυτή ήταν η σκέψη του Θεού όταν ετοίμασε τροφή για την ανθρωπότητα. Υπάρχουν λαχανικά, υπάρχει κρέας —δεν αποτελεί αυτό αφθονία; Αλλά οι άνθρωποι θα πρέπει να κατανοήσουν ποια ήταν η πρόθεση του Θεού όταν προετοίμασε όλες τις τροφές για την ανθρωπότητα. Ήταν, μήπως, το να κάνει την ανθρωπότητα να απολαμβάνει υπέρμετρα αυτές τις τροφές; Τι συμβαίνει όταν ο άνθρωπος παγιδεύεται στην προσπάθειά του να ικανοποιήσει αυτές τις υλικές επιθυμίες; Δεν καταντά υπερτροφικός; Η υπερτροφία δεν πλήττει ανθρώπινο σώμα με πολλούς τρόπους; (Ναι.) Γι' αυτό και ο Θεός κατανέμει τη σωστή ποσότητα στη σωστή στιγμή και κάνει τους

ανθρώπους να απολαμβάνουν διαφορετικές τροφές σύμφωνα με τις διαφορετικές χρονικές περιόδους και εποχές. Για παράδειγμα, μετά από ένα πάρα πολύ ζεστό καλοκαίρι, οι άνθρωποι συγκεντρώνουν πολλή θερμότητα στο σώμα τους, καθώς επίσης και παθογενή ξηρότητα και υγρασία. Πολλά είδη φρούτων ωριμάζουν με την άφιξη του φθινοπώρου και, όταν οι άνθρωποι τρώνε αυτά τα φρούτα, η υγρασία στο σώμα τους αποβάλλεται. Εκείνη τη στιγμή, τα βοοειδή και τα πρόβατα έχουν επίσης μεγαλώσει, και τότε είναι που οι άνθρωποι θα πρέπει να τρώνε περισσότερο κρέας για να διατραφούν. Καταναλώνοντας διάφορα είδη κρέατος, τα σώματα των ανθρώπων αποκτούν ενέργεια και θερμότητα που θα τους βοηθήσουν να αντέξουν το κρύο του χειμώνα και, ως εκ τούτου, είναι σε θέση να περάσουν τον χειμώνα ασφαλείς και υγιείς. Με απόλυτη προσοχή και ακρίβεια, ο Θεός ελέγχει και συντονίζει τι θα παράσχει στην ανθρωπότητα και πότε· και πότε θα φροντίσει να καλλιεργηθούν, να καρποφορήσουν και να ωριμάσουν διάφορα πράγματα. Αυτό σχετίζεται με το «πώς ο Θεός προετοιμάζει την τροφή που χρειάζεται ο άνθρωπος στην καθημερινή του ζωή». Εκτός από πολλά είδη τροφής, ο Θεός παρέχει επίσης στην ανθρωπότητα πηγές νερού. Αφού φάνε, οι άνθρωποι χρειάζονται ακόμη να πίνουν λίγο νερό. Θα αρκούσαν μόνο τα φρούτα; Οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να ζήσουν τρώγοντας μόνο φρούτα, και, επιπλέον, κάποιες εποχές δεν υπάρχουν φρούτα. Πώς, λοιπόν, μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της ανθρωπότητας σχετικά με το νερό; Ο Θεός το έχει λύσει προετοιμάζοντας πολλές πηγές νερού πάνω και κάτω από το έδαφος, συμπεριλαμβανομένων λιμνών, ποταμών και πηγών. Αυτές οι πηγές νερού είναι πόσιμες εφόσον δεν υπάρχει μόλυνση και εφόσον οι άνθρωποι δεν τις έχουν παραποιήσει ή καταστρέψει. Με άλλα λόγια, όσον αφορά στις πηγές τροφής που συντηρούν τη ζωή των φυσικών σωμάτων της ανθρωπότητας, ο Θεός έχει πραγματοποιήσει πολύ λεπτομερείς, πολύ ακριβείς και απολύτως κατάλληλες προετοιμασίες, ώστε οι ζωές των ανθρώπων να είναι πλούσιες και εν αφθονία και να μην τους λείπει τίποτα. Αυτό είναι κάτι που οι άνθρωποι μπορούν να αισθανθούν και να δουν.

Επιπροσθέτως, ο Θεός, μεταξύ όλων των πραγμάτων, δημιούργησε κάποια φυτά, ζώα και διάφορα βότανα τα οποία προορίζονται συγκεκριμένα για την επούλωση τραυμάτων ή τη θεραπεία ασθενειών στο ανθρώπινο σώμα. Για παράδειγμα, τι θα πρέπει να κάνει κανείς αν καεί ή αν κατά λάθος ζεματιστεί με καυτό νερό; Μπορείς να ξεπλύνεις απλώς το έγκαυμα με νερό; Μπορείς απλώς να το τυλίξεις με ένα οποιοδήποτε κομμάτι πανί; Αν το κάνεις αυτό, η πληγή μπορεί να γεμίσει πύον ή να μολυνθεί. Αν, για παράδειγμα, κάποιος ανεβάσει πυρετό ή κρυολογήσει· αν τραυματιστεί καθώς εργάζεται· αν εκδηλώσει κάποια στομαχική πάθηση επειδή έφαγε κάτι που δεν έπρεπε· ή αν αναπτύξει ορισμένες ασθένειες που οφείλονται σε παράγοντες του τρόπου ζωής ή σε συναισθηματικά ζητήματα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται αγγειακές παθήσεις, ψυχολογικά νοσήματα ή ασθένειες των εσωτερικών οργάνων, τότε υπάρχουν αντίστοιχα φυτά που θεραπεύουν την κατάστασή του. Υπάρχουν φυτά που βελτιώνουν την κυκλοφορία του αίματος και απομακρύνουν τη στασιμότητα, ανακουφίζουν τον πόνο,

σταματούν την αιμορραγία, προκαλούν αναισθησία, βοηθούν στην επούλωση του δέρματος και το επαναφέρουν σε μια κανονική κατάσταση, και διαλύουν το στάσιμο αίμα και αφαιρέσουν τοξίνες από το σώμα —εν ολίγοις, αυτά τα φυτά είναι χρήσιμα στην καθημερινή ζωή. Οι άνθρωποι μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν και έχουν προετοιμαστεί από τον Θεό για το ανθρώπινο σώμα σε περιπτώσεις ανάγκης. Ο Θεός επέτρεψε στον άνθρωπο να ανακαλύψει κάποια από αυτά κατά τύχη, ενώ άλλα ανακαλύφθηκαν από ανθρώπους οι οποίοι επιλέχτηκαν από τον Θεό να το κάνουν ή ως αποτέλεσμα εξαιρετικών φαινομένων τα οποία Εκείνος ενορχήστρωσε. Μετά την ανακάλυψη αυτών των φυτών, η ανθρωπότητα τα μεταλαμπάδεψε από τη μια γενιά στην άλλη, και έγιναν γνωστά σε πολλούς ανθρώπους. Έτσι, η δημιουργία αυτών των φυτών από τον Θεό έχει αξία και νόημα. Συνοπτικά, αυτά τα πράγματα προέρχονται όλα από τον Θεό, προετοιμάστηκαν και φυτεύτηκαν από Εκείνον όταν δημιούργησε το περιβάλλον διαβίωσης της ανθρωπότητας. Είναι απολύτως αναγκαία. Είναι οι συλλογιστικές διεργασίες του Θεού πιο διεξοδικές από εκείνες της ανθρωπότητας; Όταν βλέπεις όλα όσα έχει κάνει ο Θεός, έχεις κάποια αίσθηση της πρακτικής Του πλευρά; Ο Θεός εργάζεται μυστικά. Ο Θεός τα δημιούργησε όλα αυτά όταν ο άνθρωπος δεν είχε έρθει ακόμα σε αυτόν τον κόσμο, όταν δεν είχε καμία επαφή με την ανθρωπότητα. Όλα έγιναν έχοντας στον νου την ανθρωπότητα, προς χάριν της ύπαρξης του ανθρώπου και σκεπτόμενος την επιβίωσή του, ώστε να μπορεί η ανθρωπότητα να ζήσει ευτυχής σε αυτόν τον πλούσιο και άφθονο υλικό κόσμο που προετοίμασε για αυτήν ο Θεός, απαλλαγμένη από ανησυχίες για την τροφή ή τα ρούχα, χωρίς να της λείπει τίποτα. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, η ανθρωπότητα μπορεί να συνεχίσει να αναπαράγεται και να επιβιώνει.

Μεταξύ όλων των πράξεων του Θεού, μεγάλων και μικρών, υπάρχει καμία χωρίς αξία ή νόημα; Όλα όσα πράττει Εκείνος έχουν αξία και νόημα. Ας ξεκινήσουμε τη συζήτησή μας με ένα κοινό θέμα. Οι άνθρωποι ρωτούν συχνά: Η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα; (Η κότα έκανε το αυγό.) Η κότα έκανε το αυγό, δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό! Γιατί, όμως η κότα έκανε το αυγό; Γιατί δεν γινόταν να κάνει το αυγό την κότα; Η κότα δεν εκκολάπτεται από το αυγό; Μετά από είκοσι μία ημέρες, η κότα εκκολάπτεται, και η εν λόγω κότα γεννά περισσότερα αυγά και περισσότερες κότες εκκολάπτονται από τα αυγά εκείνα. Οπότε, η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα; Εσείς απαντάτε «η κότα έκανε το αυγό» με απόλυτη βεβαιότητα. Μα γιατί είναι αυτή η απάντησή σας; (Η Βίβλος λέει ότι ο Θεός δημιούργησε τα πτηνά και τα κτήνη.) Άρα, η απάντησή σας βασίζεται στη Βίβλο. Μα Εγώ θέλω να μιλήσετε για τη δική σας κατανόηση, ώστε να μπορέσω να καταλάβω αν έχετε οποιαδήποτε πραγματική γνώση των ενεργειών του Θεού. Τώρα, είστε σίγουροι για την απάντησή σας ή όχι; (Ο Θεός δημιούργησε την κότα, και μετά της έδωσε την ικανότητα να αναπαράγεται, που σημαίνει την ικανότητα της επώασης των αυγών.) Αυτή η ερμηνεία είναι πάνω κάτω σωστή. Η κότα έκανε το αυγό και όχι το αυγό την κότα. Είναι βέβαιο. Δεν πρόκειται για κάποιο ιδιαίτερα βαθύ μυστήριο, αλλά οι άνθρωποι του κόσμου το βλέπουν παρ' όλα αυτά έτσι και προσπαθούν να το επιλύσουν

με φιλοσοφικές θεωρίες, χωρίς ποτέ να καταλήγουν σε κάποιο συμπέρασμα. Είναι όπως ακριβώς όταν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ότι δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Δεν γνωρίζουν αυτήν τη θεμελιώδη αρχή ούτε έχουν ξεκάθαρη ιδέα σχετικά με το αν η κότα θα έπρεπε να κάνει το αυγό ή το αυγό την κότα. Αγνοούν ποιο θα έπρεπε να υπάρξει πρώτο, οπότε δεν είναι ποτέ ικανοί να βρουν την απάντηση. Είναι αρκετά φυσιολογικό η κότα να κάνει το αυγό. Αν υπήρχε ένα αυγό πριν από την κότα, αυτό θα ήταν αφύσικο! Είναι τόσο απλό —σίγουρα η κότα έκανε το αυγό. Αυτό δεν είναι ένα ερώτημα που απαιτεί προχωρημένες γνώσεις. Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, με την πρόθεσή ο άνθρωπος να τα απολαύσει. Από τη στιγμή που υπάρχει η κότα, όπως είναι φυσικό, ακολουθεί το αυγό. Δεν πρόκειται για έτοιμη λύση; Αν είχε δημιουργηθεί πρώτα το αυγό, δεν θα χρειαζόταν και πάλι την κότα για να το κλωσήσει; Η απευθείας δημιουργία της κότας είναι μια πολύ πιο έτοιμη λύση. Με αυτόν τον τρόπο, η κότα θα μπορούσε να κάνει αυγά και να εκκολάψει τα κλωσόπουλα που βρίσκονται μέσα τους, και οι άνθρωποι θα μπορούσαν να φάνε κοτόπουλο. Πόσο βολικό! Ο τρόπος με τον οποίο πράττει ο Θεός είναι προσεγγμένος και σαφής, και καθόλου περίπλοκος. Από πού προέρχεται το αυγό; Προέρχεται από την κότα. Δεν υπάρχει αυγό χωρίς κότα. Ο Θεός δημιούργησε κάτι έμβιο! Η ανθρωπότητα είναι παράλογη και γελοία, και μπλέκεται πάντοτε σε τέτοια απλά πράγματα και καταλήγει να επινοεί ένα σωρό παράλογα σοφίσματα. Πόσο παιδαριώδης είναι ο άνθρωπος! Η σχέση μεταξύ του αυγού και της κότας είναι ξεκάθαρη: Η κότα έκανε το αυγό. Αυτή είναι η πιο ακριβής εξήγηση, ο πιο ακριβής τρόπος για να γίνει κατανοητό και η πιο ακριβής απάντηση. Αυτό είναι το σωστό.

Τι θέματα έχουμε μόλις συζητήσει; Ξεκινήσαμε μιλώντας για το περιβάλλον στο οποίο κατοικεί η ανθρωπότητα και για το τι έκανε ο Θεός γι' αυτό το περιβάλλον και για τις προετοιμασίες που έκανε. Συζητήσαμε για το τι διευθέτησε τις σχέσεις ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας, τα οποία προετοίμασε ο Θεός για την ανθρωπότητα και για το πώς διευθέτησε ο Θεός αυτές τις σχέσεις, προκειμένου να αποτρέψει όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του από το να βλάψουν την ανθρωπότητα. Ο Θεός μετρίασε επίσης τη βλάβη που μπορεί να προκαλούσαν πολλοί διαφορετικοί παράγοντες μέσα στη δημιουργία Του στο περιβάλλον της ανθρωπότητας, επιτρέποντας σε όλα τα πράγματα να εξυπηρετήσουν τον ύψιστο σκοπό τους και να φέρουν στην ανθρωπότητα ένα ευεργετικό περιβάλλον με ευεργετικά στοιχεία, επιτρέποντας έτσι στην ανθρωπότητα να προσαρμοστεί σε ένα τέτοιο περιβάλλον και να συνεχίσει σταθερά τον κύκλο της ζωής και της αναπαραγωγής. Στη συνέχεια, μιλήσαμε για την τροφή που χρειάζεται το ανθρώπινο σώμα —την καθημερινή βρώση και πόση της ανθρωπότητας. Αυτή είναι μια εξίσου απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβίωση της ανθρωπότητας. Τουτέστιν, το ανθρώπινο σώμα δεν μπορεί να ζήσει μόνο με την αναπνοή, μόνο με το φως του ήλιου για θρέψη ή τον άνεμο, ή τις κατάλληλες θερμοκρασίες. Τα ανθρώπινα όντα πρέπει επίσης να γεμίσουν το στομάχι τους και ο Θεός προετοίμασε για την ανθρωπότητα, χωρίς να παραβλέψει τίποτε, τις πηγές των πραγμάτων με τα οποία θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό, δηλαδή τις πηγές της τροφής της ανθρωπότητας. Έχοντας δει τόσο

πλούσια και άφθονα προϊόντα —τις πηγές βρώσης και πόσης της ανθρωπότητας— μπορείτε να πείτε ότι ο Θεός είναι η πηγή εφοδιασμού για την ανθρωπότητα και για όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του; Αν, κατά τον καιρό της δημιουργίας, ο Θεός είχε δημιουργήσει μόνο δέντρα και γρασίδι ή απλώς έναν αριθμό άλλων έμβιων όντων, και αν αυτά τα διάφορα έμβια όντα και τα φυτά ήταν όλα για τη βρώση των αγελάδων και των προβάτων ή των ζέβρων, των ελαφιών και διαφόρων άλλων ζώων, για παράδειγμα, τα λιοντάρια να έτρωγαν ζέβρες και ελάφια, και οι τίγρεις να έτρωγαν πρόβατα και χοίρους —αλλά δεν υπήρχε ούτε ένα πράγμα κατάλληλο για να φάνε οι άνθρωποι, θα είχε λειτουργήσει κάτι τέτοιο; Όχι βέβαια. Η ανθρωπότητα δεν θα ήταν ικανή να επιβιώσει για τόσο καιρό. Τι θα γινόταν, αν οι άνθρωποι έτρωγαν μόνο φύλλα; Θα είχε λειτουργήσει αυτό; Θα μπορούσαν οι άνθρωποι να τρώνε το γρασίδι που προοριζόταν για τα πρόβατα; Ίσως και να μην πάθαιναν τίποτε αν δοκίμαζαν λίγο, αλλά αν έτρωγαν τέτοια πράγματα για πολύ καιρό, τα στομάχια τους δεν θα ήταν σε θέση να το αντέξουν και οι άνθρωποι δεν θα είχαν ζήσει για πολύ. Υπάρχουν ακόμη και πράγματα τα οποία μπορούν να φάνε τα ζώα, αλλά είναι δηλητηριώδη για τους ανθρώπους —τα ζώα τα τρώνε χωρίς συνέπειες, αλλά δεν ισχύει το ίδιο για τους ανθρώπους. Τυτέστιν, ο Θεός δημιούργησε τα ανθρώπινα όντα, οπότε ο Θεός γνωρίζει καλύτερα τις αρχές και τη δομή του ανθρώπινου σώματος και το τι χρειάζονται οι άνθρωποι. Ο Θεός γνωρίζει με απόλυτη σαφήνεια τη σύνθεση και το περιεχόμενό του σώματος, τις ανάγκες του και τη λειτουργία των εσωτερικών οργάνων του, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αυτά απορροφούν, αποβάλλουν και μεταβολίζουν τις διάφορες ουσίες. Οι άνθρωποι δεν τα γνωρίζουν αυτά· μερικές φορές, τρώνε απερίσκεπτα ή επιδίδονται σε απερίσκεπτη αυτοφροντίδα, η οποία σε υπερβολικό βαθμό προκαλεί ανισορροπία. Αν τρως και απολαμβάνεις τα πράγματα που ο Θεός προετοίμασε για εσένα με κανονικό τρόπο, τότε δεν θα έχεις καθόλου προβλήματα υγείας. Ακόμα κι αν μερικές φορές έχεις κακή διάθεση και έχεις στασιμότητα του αίματος, αυτό δεν αποτελεί κανένα πρόβλημα. Απλώς πρέπει να φας ένα συγκεκριμένο είδος φυτού και η στασιμότητα θα εξαλειφθεί. Ο Θεός έχει κάνει προετοιμασίες για όλα αυτά. Έτσι, στα μάτια του Θεού, η ανθρωπότητα είναι πολύ ανώτερη από κάθε άλλο έμβιο ον. Ο Θεός προετοίμασε ένα περιβάλλον για κάθε είδος φυτού, και προετοίμασε τροφή και περιβάλλον για κάθε είδος ζώου, αλλά η ανθρωπότητα έχει τις πιο αυστηρές ανάγκες για το περιβάλλον της, και αυτές οι ανάγκες δεν μπορούν να παραβλεφθούν ούτε στο ελάχιστο· αν συνέβαινε αυτό, η ανθρωπότητα δεν θα ήταν ικανή να συνεχίσει να αναπτύσσεται και να ζει και να αναπαράγεται με κανονικό τρόπο. Ο Θεός το γνωρίζει αυτό καλύτερα, μέσα στην καρδιά Του. Όταν ο Θεός το έπραξε αυτό, έδωσε περισσότερη σημασία σε αυτό από ό,τι σε οτιδήποτε άλλο. Ίσως εσύ δεν είσαι σε θέση να διαισθανθείς τη σημασία κάποιου συνηθισμένου πράγματος που μπορείς να δεις και να απολαύσεις στη ζωή σου ή κάποιου πράγματος που βλέπεις και απολαμβάνεις, και το οποίο είχες από γεννησιμιού σου, αλλά ο Θεός έχει ήδη κάνει προετοιμασίες για σένα προ πολλού ή στα κρυφά. Ο Θεός έχει απομακρύνει και μετριάσει, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, όλα τα αρνητικά στοιχεία

που είναι δυσμενή για την ανθρωπότητα και μπορεί να βλάψουν το ανθρώπινο σώμα. Τι δείχνει αυτό; Μήπως δείχνει τη στάση που είχε ο Θεός απέναντι στην ανθρωπότητα όταν τη δημιούργησε τούτη τη φορά; Ποια ήταν αυτή η στάση; Η στάση του Θεού ήταν προσεκτική και σοβαρή, και δεν ανεχόταν καμία παρέμβαση από οποιεσδήποτε εχθρικές δυνάμεις ή εξωτερικούς παράγοντες ή συνθήκες που δεν ήταν δικές Του. Από αυτό, μπορεί να γίνει αντιληπτή η στάση του Θεού κατά τη δημιουργία και τη διαχείριση της ανθρωπότητας τούτη τη φορά. Και ποια είναι η στάση του Θεού; Μέσα από το περιβάλλον για την επιβίωση και τη ζωή που απολαμβάνει η ανθρωπότητα, καθώς και στην καθημερινή της βρώση και πόση και τις καθημερινές της ανάγκες, μπορούμε να δούμε τη στάση ευθύνης του Θεού απέναντι στην ανθρωπότητα, την οποία έχει διατηρήσει από τότε που δημιούργησε τον άνθρωπο, καθώς και την αποφασιστικότητά Του να σώσει αυτήν τη φορά το ανθρώπινο γένος. Είναι η αυθεντικότητα του Θεού ορατή μέσα σε αυτά τα πράγματα; Είναι η θαυμασιότητά Του; Η ασυλληπτότητά Του; Η παντοδυναμία Του; Ο Θεός χρησιμοποιεί τους σοφούς και παντοδύναμους τρόπους Του για να μεριμνήσει για όλη την ανθρωπότητα, καθώς και για να εφοδιάσει όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του. Τώρα που έχω πει τόσο πολλά σ' εσάς, μπορείτε να πείτε ότι ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα; (Ναι.) Αυτό είναι βέβαιο. Μήπως έχετε κάποιες αμφιβολίες; (Όχι.) Η παροχή του Θεού για όλα τα πράγματα αρκεί για να δείξει ότι Αυτός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα, επειδή είναι η πηγή της παροχής που έχει επιτρέψει σε όλα τα πράγματα να υπάρχουν, να ζουν, να αναπαράγονται και να συνεχίζουν, και δεν υπάρχει καμία άλλη πηγή πέραν του ίδιου του Θεού. Ο Θεός μεριμνά για όλες τις ανάγκες όλων των πραγμάτων και για όλες τις ανάγκες της ανθρωπότητας, είτε πρόκειται για τις πλέον βασικές περιβαλλοντικές ανάγκες των ανθρώπων, τις ανάγκες της καθημερινότητάς τους ή την ανάγκη για την αλήθεια την οποία παρέχει στο πνεύμα των ανθρώπων. Από κάθε άποψη, η ταυτότητα και η θέση του Θεού έχουν τεράστια σημασία για την ανθρωπότητα· μόνο ο ίδιος ο Θεός αποτελεί την πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα. Τουτέστιν, ο Θεός είναι ο Κυβερνήτης, ο Κύριος και ο Πάροχος αυτού του κόσμου, του κόσμου που οι άνθρωποι μπορούν να δουν και να αισθανθούν. Αυτή δεν είναι η ταυτότητα του Θεού για την ανθρωπότητα; Δεν υπάρχει τίποτα το ψευδές σε αυτό. Όταν, λοιπόν, βλέπεις πουλιά που πετούν στον ουρανό, θα πρέπει να γνωρίζεις ότι ο Θεός δημιούργησε όλα όσα μπορούν να πετάξουν. Υπάρχουν έμβια όντα που κολυμπούν στο νερό και αυτά έχουν τους δικούς τους τρόπους επιβίωσης. Τα δέντρα και τα φυτά που ζουν στο έδαφος ανθίζουν και βλασταίνουν την άνοιξη και καρποφορούν και ρίχνουν τα φύλλα τους το φθινόπωρο και, μέχρι να έρθει ο χειμώνας, όλα τα φύλλα έχουν πέσει καθώς αυτά τα φυτά προετοιμάζονται να αντέξουν τον χειμώνα. Αυτός είναι ο δικός τους τρόπος επιβίωσης. Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και καθένα ζει σε διαφορετικές μορφές και διαφορετικούς τρόπους και χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους για να επιδείξει τη ζωτική του δύναμη και τη μορφή στην οποία ζει. Ανεξάρτητα από το πώς ζουν τα πράγματα, όλα βρίσκονται υπό τη διακυβέρνηση του Θεού. Ποιος είναι ο σκοπός του Θεού μέσα από τη διακυβέρνηση

όλων των διαφορετικών μορφών ζωής και των έμβιων όντων; Είναι προς χάριν της επιβίωσης της ανθρωπότητας; Ελέγχει όλους τους νόμους της ζωής, όλα προς χάριν της επιβίωσης της ανθρωπότητας. Αυτό δείχνει πόσο σημαντική είναι η επιβίωση της ανθρωπότητας για τον Θεό.

Η ικανότητα της ανθρωπότητας να επιβιώνει και να αναπαράγεται κανονικά είναι ύψιστης σημασίας για τον Θεό. Ως εκ τούτου, ο Θεός μεριμνά συνέχεια για την ανθρωπότητα και όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του. Μεριμνά για όλα τα πράγματα με διαφορετικούς τρόπους και, διατηρώντας την επιβίωση όλων των πραγμάτων, επιτρέπει στην ανθρωπότητα να συνεχίσει να προχωρά προς τα εμπρός, διατηρώντας την κανονική επιβίωση της ανθρωπότητας. Τούτες είναι οι δύο πτυχές της συναναστροφής μας σήμερα. Ποιες είναι αυτές οι δύο πτυχές; (Από μια μακρο-οπτική, ο Θεός δημιούργησε το περιβάλλον στο οποίο ζει ο άνθρωπος. Αυτή είναι η πρώτη πτυχή. Ο Θεός, επίσης, προετοίμασε τα υλικά πράγματα που χρειάζεται και μπορεί να δει και να αγγίξει η ανθρωπότητα.) Έχουμε συναναστραφεί σχετικά με το κύριο θέμα μας μέσα από τις δύο αυτές πτυχές. Ποιο είναι το κύριο θέμα μας; (Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα.) Τώρα θα πρέπει να έχει γίνει σε κάποιον βαθμό κατανοητός σ' εσάς ο λόγος για τον οποίο η συναναστροφή Μου σχετικά με αυτό το θέμα είχε τέτοιο περιεχόμενο. Υπήρξε κάποια συζήτηση άσχετη προς το κύριο θέμα; Καμία απολύτως! Ίσως, μετά την ακρόαση των πραγμάτων αυτών, ορισμένοι από εσάς να έχουν αποκτήσει κάποια κατανόηση και να νιώθουν τώρα ότι τα λόγια αυτά έχουν βαρύτητα, ότι είναι πολύ σημαντικά, αλλά άλλοι ίσως να έχουν μόνο κάποια επί λέξει κατανόηση και να νιώθουν ότι αυτά τα λόγια είναι ασήμαντα από μόνα τους. Ασχέτως από το πώς το κατανοείτε αυτό την παρούσα στιγμή, όταν η εμπειρία σας φτάσει σε μια ορισμένη μέρα, κατά την οποία η κατανόησή σας θα φτάσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο, δηλαδή, όταν η γνώση σας για τις ενέργειες του Θεού και για τον ίδιο τον Θεό φτάσει σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο, τότε θα χρησιμοποιήσετε τα δικά σας λόγια, τα οποία είναι πρακτικά, για να δώσετε μια βαθιά και ελικρινή μαρτυρία για τις ενέργειες του Θεού.

Νομίζω ότι η τωρινή κατανόησή σας είναι ακόμα αρκετά επιφανειακή και κυριολεκτική, αλλά, έχοντας ακούσει αυτές τις δύο πτυχές της συναναστροφής Μου, μπορείτε τουλάχιστον να αναγνωρίσετε ποιες μεθόδους χρησιμοποιεί ο Θεός για να μεριμνήσει για την ανθρωπότητα ή ποια πράγματα παρέχει ο Θεός στο ανθρώπινο γένος; Έχετε κάποια βασική ιδέα, κάποια βασική κατανόηση; (Ναι.) Αλλά σχετίζονται οι δύο αυτές πτυχές σχετικά με τις οποίες συναναστράφηκα με τη Βίβλο; Μήπως σχετίζονται με την κρίση και την παιδεία του Θεού κατά την Εποχή της Βασιλείας; (Όχι.) Τότε γιατί συναναστράφηκα πάνω σ' αυτές; Μήπως επειδή οι άνθρωποι πρέπει να τις κατανοήσουν προκειμένου να γνωρίσουν τον Θεό; (Ναι.) Είναι απολύτως αναγκαίο να είναι γνωστά αυτά τα πράγματα και είναι επίσης αναγκαίο να είναι κατανοητά. Καθώς επιζητάτε να κατανοήσετε τον Θεό στην ολότητά Του, μην περιορίζετε απλώς στη Βίβλο και μην περιορίζετε στην κρίση και την παιδεία του ανθρώπου. Ποιος είναι ο σκοπός Μου όταν τα λέω αυτά; Είναι να επιτρέψω στους

ανθρώπους να μάθουν ότι ο Θεός δεν είναι μόνο ο Θεός του εκλεκτού λαού Του. Εσύ σήμερα ακολουθείς τον Θεό και είναι ο Θεός σου, αλλά είναι ο Θεός εκείνων που δεν Τον ακολουθούν; Ο Θεός είναι ο Θεός όλων εκείνων των ανθρώπων που δεν Τον ακολουθούν; Ο Θεός είναι ο Θεός όλων των πραγμάτων; (Ναι.) Άρα, περιορίζονται το έργο και οι ενέργειές του Θεού μόνο στο πεδίο εκείνων που Τον ακολουθούν; (Όχι.) Ποιο είναι το πεδίο του έργου και των ενεργειών Του; Στο μικρότερο επίπεδο, το πεδίο του έργου και των ενεργειών Του περιλαμβάνει όλη την ανθρωπότητα και όλα τα πράγματα της δημιουργίας. Στο μεγαλύτερο επίπεδο, περιλαμβάνει ολόκληρο το σύμπαν, το οποίο δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι. Οπότε, μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός επιτελεί το έργο και εκτελεί τις ενέργειές Του μεταξύ όλων των ανθρώπων και αυτό αρκεί για να επιτραπεί στους ανθρώπους να καταφέρουν να γνωρίσουν τον ίδιο τον Θεό στην ολότητά Του. Αν θέλεις να γνωρίσεις τον Θεό, να Τον γνωρίσεις πραγματικά, να Τον καταλάβεις πραγματικά, τότε μην περιορίζεσαι μόνο στα τρία στάδια του έργου Του ούτε στις ιστορίες για το έργο που είχε εκτελέσει στο παρελθόν. Αν προσπαθείς να Τον γνωρίσεις κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε θέτεις όρια στον Θεό, περιορίζοντάς Τον. Βλέπεις τον Θεό ως κάτι πολύ μικρό. Πώς θα επηρέαζε αυτό τους ανθρώπους; Δεν θα ήσουν ποτέ ικανός να γνωρίσεις τη θαυμασιότητα και την υπεροχή του Θεού, ούτε και τη δύναμη και την παντοδυναμία Του και την έκταση της εξουσίας Του. Μια τέτοια κατανόηση θα είχε αντίκτυπο στην ικανότητά σου να αποδεχτείς την αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο Κυβερνήτης όλων των πραγμάτων, καθώς και στη γνώση σου σχετικά με την πραγματική ταυτότητα και τη θέση του Θεού. Με άλλα λόγια, αν η κατανόησή σου για τον Θεό είναι περιορισμένου πεδίου, τότε αυτό που μπορείς να λάβεις είναι, κι αυτό, περιορισμένο. Γι' αυτό και πρέπει να διευρύνεις το πεδίο σου και να επεκτείνεις τους ορίζοντές σου. Θα πρέπει να επιζητήσεις να κατανοήσεις τα πάντα —το πεδίο του έργου του Θεού, τη διαχείρισή Του, τη διακυβέρνησή Του και όλα τα πράγματα τα οποία διαχειρίζεται και κυβερνά. Μέσα από αυτά τα πράγματα θα πρέπει να καταφέρεις να κατανοήσεις τις ενέργειες του Θεού. Με μια τέτοια κατανόηση, θα αισθανθείς, χωρίς να το αντιληφθείς, ότι ο Θεός κυβερνά, διαχειρίζεται και μεριμνά για όλα τα πράγματα ανάμεσά τους, και, επίσης, θα νιώσεις ότι πραγματικά αποτελείς μέρος και μέλος όλων των πραγμάτων. Καθώς ο Θεός μεριμνά για όλα τα πράγματα, αποδέχεσαι και εσύ τη διακυβέρνηση και την παροχή Του. Πρόκειται για γεγονός που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί. Όλα τα πράγματα υπόκεινται στους δικούς τους νόμους υπό τη διακυβέρνηση του Θεού, και υπό τη διακυβέρνηση του Θεού όλα τα πράγματα έχουν τους δικούς τους κανόνες επιβίωσης. Η μοίρα της ανθρωπότητας και οι ανάγκες της είναι επίσης στενά συνδεδεμένες με τη διακυβέρνηση του Θεού και την παροχή Του. Γι' αυτό και στο κράτος και τη διακυβέρνηση του Θεού, η ανθρωπότητα και όλα τα πράγματα είναι αλληλένδετα, αλληλεξαρτώμενα και συνυφασμένα. Αυτός είναι ο σκοπός και η αξία της δημιουργίας όλων των πραγμάτων από τον Θεό.

2 Φεβρουαρίου 2014

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Θ΄ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ (Γ΄)

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, έχουμε μιλήσει για πολλά πράγματα σχετικά με τη γνώση του Θεού και πρόσφατα μιλήσαμε για ένα θέμα που σχετίζεται με αυτό και το οποίο είναι σπουδαίας σημασίας. Ποιο είναι το θέμα; (Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα.) Φαίνεται πως τα σημεία και το θέμα για τα οποία μίλησα έκαναν ξεκάθαρη εντύπωση σε όλους. Την τελευταία φορά μιλήσαμε για μερικές πτυχές του περιβάλλοντος για επιβίωση που δημιούργησε ο Θεός για το ανθρώπινο γένος, καθώς επίσης και για τα πολλά είδη θρέψης που είναι απαραίτητα για να ζήσουν οι άνθρωποι, τα οποία έχει προετοιμάσει ο Θεός για το ανθρώπινο γένος. Στην πραγματικότητα, αυτό που κάνει ο Θεός δεν περιορίζεται στο να προετοιμάζει ένα περιβάλλον για την επιβίωση των ανθρώπων ούτε στο να προετοιμάζει την καθημερινή τους θρέψη. Αντίθετα, αποτελείται από την ολοκλήρωση ενός μεγάλου μέρους μυστηριώδους και απαραίτητου έργου που περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές όψεις και πτυχές για την επιβίωση των ανθρώπων και τη ζωή του ανθρώπινου γένους. Όλα αυτά είναι πράξεις του Θεού. Αυτές οι πράξεις του Θεού δεν περιορίζονται απλώς στη δική Του προετοιμασία ενός περιβάλλοντος για την επιβίωση των ανθρώπων και την καθημερινή θρέψη τους —έχουν ένα πολύ ευρύτερο πεδίο απ' αυτό. Εκτός από αυτούς τους δύο τύπους έργου, Αυτός επίσης προετοιμάζει πολλά περιβάλλοντα και συνθήκες για επιβίωση που είναι απαραίτητα για να ζήσουν οι άνθρωποι. Αυτό είναι το θέμα που πρόκειται να συζητήσουμε σήμερα. Επίσης σχετίζεται με τις πράξεις του Θεού· διαφορετικά, θα ήταν άσκοπο να το συζητήσουμε εδώ. Αν οι άνθρωποι επιθυμούν να γνωρίσουν τον Θεό, αλλά έχουν μόνο μια κυριολεκτική κατανόηση του «Θεού» ως λέξη ή των διάφορων πτυχών αυτού που έχει και είναι ο Θεός, τότε αυτό δεν αποτελεί αληθινή κατανόηση. Επομένως, ποιο είναι το μονοπάτι προς τη γνώση του Θεού; Είναι το να καταφέρει κανείς να Τον γνωρίσει μέσα από τις πράξεις Του και να Τον γνωρίσει σε όλες τις πολλές πτυχές Του. Έτσι, πρέπει να έχουμε περισσότερη συναναστροφή πάνω στο θέμα των πράξεων του Θεού τη στιγμή που δημιούργησε τα πάντα.

Από τότε που δημιούργησε ο Θεός όλα τα πράγματα, αυτά λειτουργούν και συνεχίζουν να προχωρούν με εύτακτο τρόπο και σύμφωνα με τους νόμους που Αυτός όρισε. Κάτω από το βλέμμα Του, κάτω από τη διακυβέρνησή Του, η ανθρωπότητα έχει επιβιώσει και στο μεταξύ τα πάντα αναπτύσσονται κανονικά με εύτακτο τρόπο. Τίποτα δεν είναι σε θέση να αλλάξει ή να καταστρέψει αυτούς τους νόμους. Χάρη στη διακυβέρνηση του Θεού μπορούν όλα τα όντα να πολλαπλασιάζονται, και χάρη στη διακυβέρνηση και τη διαχείρισή Του όλα τα όντα μπορούν να επιβιώνουν. Αυτό σημαίνει ότι κάτω από τη διακυβέρνηση του Θεού, όλα τα όντα γεννιούνται, ακμάζουν, εξαφανίζονται και μετενσαρκώνονται με εύτακτο τρόπο. Όταν έρχεται η άνοιξη, το ψιλόβροχο φέρνει την αίσθηση της φρέσκιας εποχής και υγραίνει τη γη. Το έδαφος

αρχίζει να μαλακώνει και το γρασίδι βγαίνει προς τα πάνω από το χώμα και αρχίζει να βλασταίνει, ενώ τα δένδρα πρασινίζουν σιγά-σιγά. Όλα αυτά τα ζωντανά πλάσματα φέρνουν μια φρέσκια ζωτικότητα στη γη. Έτσι φαίνεται όταν όλα τα όντα γεννιούνται και ακμάζουν. Κάθε είδους ζώα βγαίνουν από τα λαγούμια τους για να νιώσουν τη ζεστασιά της άνοιξης και ξεκινούν μια νέα χρονιά. Όλα τα πλάσματα χαίρονται τη λιακάδα στη διάρκεια του καλοκαιριού και απολαμβάνουν τη ζεστασιά που φέρνει η εποχή. Μεγαλώνουν ταχύτατα. Τα δένδρα, το γρασίδι και κάθε είδους φυτό μεγαλώνουν με μεγάλη ταχύτητα, έως ότου τελικά ανθίσουν και βγάλουν καρπούς. Όλα τα όντα είναι απασχολημένα το καλοκαίρι, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων. Το φθινόπωρο, οι βροχές φέρνουν την ψύχρα της εποχής, και όλων των ειδών τα έμβια όντα αρχίζουν να αισθάνονται την άφιξη της εποχής της συγκομιδής. Όλα τα όντα καρποφορούν, και οι άνθρωποι αρχίζουν τη συγκομιδή των διαφόρων ειδών καρπών προκειμένου να έχουν τροφή ενόψει του χειμώνα. Τον χειμώνα, όλα τα όντα αρχίζουν σταδιακά να ησυχάζουν και να αναπαύονται καθώς αρχίζει το κρύο, κι οι άνθρωποι κάνουν επίσης διάλειμμα κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής. Από εποχή σε εποχή, η μετάβαση από άνοιξη σε καλοκαίρι, σε φθινόπωρο, σε χειμώνα —αυτές οι αλλαγές συμβαίνουν όλες σύμφωνα με τους νόμους που θέσπισε ο Θεός. Ηγείται όλων των πραγμάτων και της ανθρωπότητας χρησιμοποιώντας αυτούς τους νόμους και έχει επινοήσει έναν πλούσιο και πολύχρωμο τρόπο ζωής για το ανθρώπινο γένος, προετοιμάζοντας ένα περιβάλλον για επιβίωση που έχει ποικίλες θερμοκρασίες και εποχές. Ως εκ τούτου, μέσα σε αυτού του είδους το εύτακτο περιβάλλον επιβίωσης, οι άνθρωποι μπορούν να επιβιώσουν και να πολλαπλασιαστούν με εύτακτο τρόπο. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να αλλάξουν αυτούς τους νόμους και κανένας άνθρωπος ή ον δεν μπορεί να τους παραβεί. Παρόλο που έχουν λάβει χώρα αναρίθμητες αλλαγές —θάλασσες έχουν μετατραπεί σε αγρούς, ενώ αγροί έχουν μετατραπεί σε θάλασσες— αυτοί οι νόμοι συνεχίζουν να υπάρχουν. Υπάρχουν επειδή υπάρχει ο Θεός και χάρη στη διακυβέρνηση και τη διαχείρισή Του. Με αυτού του είδους το εύτακτο, ευρείας κλίμακας περιβάλλον, η ζωή των ανθρώπων προχωρά μέσα στα πλαίσια αυτών των νόμων και κανόνων. Υπό αυτούς τους νόμους ανατράφηκαν η μια γενιά ανθρώπων μετά την άλλη και ολόκληρες γενιές ανθρώπων έχουν επιβιώσει υπό τους νόμους αυτούς. Οι άνθρωποι απολαμβάνουν αυτό το εύτακτο περιβάλλον για επιβίωση, καθώς και όλα τα πολυάριθμα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός για ολόκληρες γενιές. Παρόλο που οι άνθρωποι αισθάνονται ότι αυτοί οι τύποι νόμων είναι έμφυτοι και τους παίρνουν απαξιωτικά σαν δεδομένο, και παρόλο που δεν μπορούν να νιώσουν ότι ο Θεός ενορχηστρώνει αυτούς τους νόμους, ότι ο Θεός κυβερνά πάνω από αυτούς τους νόμους, ό,τι και να γίνει, ο Θεός είναι πάντα απασχολημένος με αυτό το αμετάβλητο έργο. Ο σκοπός Του σε αυτό το αμετάβλητο έργο είναι η επιβίωση του ανθρώπινου γένους, έτσι ώστε να συνεχίσει να ζει η ανθρωπότητα.

Ο Θεός θέτει όρια για όλα τα πράγματα προκειμένου να θρέψει το ανθρώπινο γένος

Σήμερα, πρόκειται να σας μιλήσω σχετικά με το πώς γίνεται αυτοί οι τύποι νόμων που έχει φέρει ο Θεός σε όλα τα πράγματα να θρέφουν όλο το ανθρώπινο γένος. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερα μεγάλο θέμα, έτσι θα το διαιρέσουμε σε αρκετά μέρη και θα συζητάμε ένα κάθε φορά, έτσι ώστε το καθένα να σκιαγραφηθεί ξεκάθαρα σε εσάς. Με αυτόν τον τρόπο, θα σας είναι ευκολότερο να το συλλάβετε και σιγά-σιγά να το καταλάβετε.

Πρώτο μέρος: Ο Θεός θέτει όρια για κάθε τύπο εδάφους

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, με το πρώτο μέρος. Όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, έθεσε όρια για τα βουνά, τις πεδιάδες, τις ερήμους, τους λόφους, τα ποτάμια και τις λίμνες. Στη γη υπάρχουν βουνά, πεδιάδες, έρημοι και λόφοι, καθώς επίσης και διάφοροι υδάτινοι όγκοι. Πρόκειται για διαφορετικούς τύπους εδάφους, έτσι δεν είναι; Ανάμεσά τους, ο Θεός έθεσε όρια. Όταν μιλάμε για οριοθέτηση, αυτό σημαίνει ότι τα βουνά έχουν τους προσδιορισμούς τους, οι πεδιάδες έχουν τους δικούς τους προσδιορισμούς, οι έρημοι έχουν συγκεκριμένα όρια και οι λόφοι έχουν μια συγκεκριμένη έκταση. Υπάρχει επίσης μια συγκεκριμένη ποσότητα υδάτινων όγκων, όπως είναι τα ποτάμια και οι λίμνες. Αυτό σημαίνει ότι όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα, διαίρεσε τα πάντα πολύ ξεκάθαρα. Ο Θεός έχει ήδη καθορίσει πόσα χιλιόμετρα θα πρέπει να είναι η ακτίνα οποιουδήποτε βουνού και ποιο το πεδίο της. Έχει επίσης καθορίσει πόσα χιλιόμετρα θα πρέπει να είναι η ακτίνα οποιασδήποτε πεδιάδας και ποιο το πεδίο της. Όταν δημιούργησε τα πάντα, Αυτός επίσης καθόρισε τα όρια των ερήμων, καθώς και το εύρος των λόφων και τις διαστάσεις τους, και με τι συνορεύουν —όλα αυτά καθορίστηκαν από Εκείνον. Καθόρισε το εύρος των ποταμών και των λιμνών κατά την πράξη της δημιουργίας τους —όλα έχουν τα όριά τους. Οπότε, τι σημαίνει όταν μιλάμε για «όρια»; Μόλις μιλήσαμε για το πώς ο Θεός κυβερνά όλα τα πράγματα θεσπίζοντας νόμους για όλα τα πράγματα. Αυτό σημαίνει ότι το εύρος και τα όρια των βουνών δεν θα επεκταθούν ούτε θα μειωθούν λόγω της περιστροφής της γης ή με το πέρασμα του χρόνου. Είναι σταθερά, αμετάβλητα, και ο Θεός είναι αυτός που επιβάλλει την αμετάβλητη φύση τους. Όσον αφορά την έκταση των πεδιάδων, το εύρος τους, την οριοθέτησή τους —αυτό έχει οριστεί από τον Θεό. Έχουν τα όριά τους, και ως εκ τούτου θα ήταν αδύνατο ένας λόφος γης να υψωθεί τυχαία από το έδαφος μιας πεδιάδας. Μια πεδιάδα δεν μπορεί ξαφνικά να γίνει βουνό —κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατο. Αυτή είναι η σημασία των νόμων και των ορίων για τα οποία μόλις μιλήσαμε. Όσο για τις ερήμους, δεν θα αναφέρουμε τις συγκεκριμένες λειτουργίες των ερήμων ούτε κάποιου άλλου είδους εδάφους ή γεωγραφικού τόπου εδώ, μόνο τα όριά τους. Υπό τη διακυβέρνηση του Θεού, ούτε και τα όρια της ερήμου θα επεκταθούν. Αυτό γίνεται επειδή ο Θεός της έδωσε τον νόμο της, τα όριά της. Το μέγεθος της έκτασής της και η λειτουργία της, η οριοθέτησή της και η τοποθεσία της —όλα αυτά έχουν ήδη οριστεί από τον Θεό. Δεν θα υπερβεί τα όριά της

ούτε θα μετατοπιστεί η θέση της, και η έκτασή της δεν θα επεκταθεί αυθαίρετα. Αν και οι ροές των υδάτων, όπως τα ποτάμια και οι λίμνες, είναι όλες τους εύτακτες και συνεχείς, ποτέ δεν θα βγουν εκτός του εύρους τους ούτε πέρα από τα όριά τους. Όλες τους ρέουν προς μια κατεύθυνση, την κατεύθυνση προς την οποία υποτίθεται ότι πρέπει να ρέουν, με εύτακτο τρόπο. Έτσι, υπό τους νόμους της διακυβέρνησης του Θεού, κανένα ποτάμι και καμία λίμνη δεν θα στερέψει αυθαίρετα ούτε και θα αλλάξουν αυθαίρετα την κατεύθυνση ή την ποσότητα της ροής τους εξαιτίας της περιστροφής της γης ή του περάσματος του χρόνου. Όλα αυτά βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι όλα τα πράγματα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό εν μέσω του ανθρώπινου γένους έχουν καθορισμένες θέσεις, εκτάσεις και όρια. Δηλαδή, όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, τα όριά τους καθιερώθηκαν και αυτά δεν μπορούν να αλλάξουν, να ανανεωθούν ή να τροποποιηθούν αυθαίρετα. Τι σημαίνει ο όρος «αυθαίρετα»; Σημαίνει ότι δεν θα μετατοπιστούν, δεν θα επεκταθούν ούτε θα αλλάξουν την αρχική τους μορφή τυχαία, λόγω του καιρού, της θερμοκρασίας ή της ταχύτητας περιστροφής της γης. Για παράδειγμα, ένα βουνό έχει ένα συγκεκριμένο ύψος, η βάση του έχει συγκεκριμένη έκταση, έχει ένα συγκεκριμένο υψόμετρο και έχει μια συγκεκριμένη ποσότητα βλάστησης. Όλα αυτά είναι σχεδιασμένα και υπολογισμένα από τον Θεό και δεν θα αλλάξουν αυθαίρετα. Όσο για τις πεδιάδες, η πλειονότητα των ανθρώπων κατοικεί στις πεδιάδες και καμία αλλαγή στο κλίμα δεν θα επηρεάσει την έκτασή τους ή την αξία της ύπαρξής τους. Ούτε καν τα πράγματα που περιέχονται σε αυτά τα διαφορετικά εδάφη και γεωγραφικά περιβάλλοντα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό δεν θα αλλάξουν αυθαίρετα. Για παράδειγμα, η σύσταση της ερήμου, οι τύποι των υπόγειων κοιτασμάτων ορυκτών, η ποσότητα της άμμου που περιέχει μια έρημος και το χρώμα της, η πυκνότητα της ερήμου —αυτά δεν θα αλλάξουν αυθαίρετα. Γιατί δεν θα αλλάξουν αυθαίρετα; Λόγω της διακυβέρνησης του Θεού και της διαχείρισής Του. Μέσα σε όλα αυτά τα διαφορετικά εδάφη και γεωγραφικά περιβάλλοντα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό, Αυτός διαχειρίζεται τα πάντα με προγραμματισμένο και εύτακτο τρόπο. Έτσι, όλα αυτά τα γεωγραφικά περιβάλλοντα υπάρχουν ακόμα και επιτελούν τις λειτουργίες τους εδώ και χιλιάδες χρόνια και ακόμα και δεκάδες χιλιάδες χρόνια αφού δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Αν και υπάρχουν συγκεκριμένες περίοδοι κατά τις οποίες συμβαίνουν εκρήξεις ηφαιστειών, και περίοδοι κατά τις οποίες συμβαίνουν σεισμοί και γίνονται μεγάλες μετατοπίσεις τμημάτων γης, ο Θεός δεν θα επιτρέψει σε καμία περίπτωση οποιοσδήποτε τύπος εδάφους να χάσει την αρχική του λειτουργία. Χάρη σε αυτήν τη διαχείριση του Θεού και μόνο, χάρη στη διακυβέρνηση και τον έλεγχό Του επί αυτών των νόμων, όλα αυτά —όλα όσα βλέπει και απολαμβάνει το ανθρώπινο γένος από αυτά— μπορούν να επιβιώσουν στη γη με εύτακτο τρόπο. Γιατί, λοιπόν, ο Θεός διαχειρίζεται όλα αυτά τα διάφορα εδάφη που υπάρχουν στη γη με αυτόν τον τρόπο; Σκοπός Του είναι όλα τα έμβια όντα που επιβιώνουν στα διάφορα γεωγραφικά περιβάλλοντα να έχουν ένα σταθερό περιβάλλον, έτσι ώστε να είναι σε θέση να συνεχίσουν να ζουν και να πολλαπλασιάζονται μέσα σε ένα σταθερό περιβάλλον. Όλα

αυτά τα πράγματα —αυτά που κινούνται και αυτά που είναι ακίνητα, αυτά που αναπνέουν από τα ρουθούνια τους και αυτά που δεν αναπνέουν— αποτελούν ένα μοναδικό περιβάλλον για την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Μόνο αυτού του είδους το περιβάλλον μπορεί να θρέψει γενιές και γενιές ανθρώπων, και μόνο αυτού του είδους το περιβάλλον μπορεί να επιτρέψει στους ανθρώπους να συνεχίσουν να επιβιώνουν ειρηνικά, η μια γενιά μετά την άλλη.

Αυτό για το οποίο έχω μόλις μιλήσει είναι ένα σχετικά μεγάλο θέμα, κι έτσι ίσως να σας φαίνεται κάπως απομακρυσμένο από τη ζωή σας, αλλά είμαι σίγουρος πως όλοι μπορείτε να το καταλάβετε. Δηλαδή, οι νόμοι του Θεού στο κράτος Του επί των πάντων είναι πολύ σημαντικοί —πράγματι πολύ σημαντικοί! Ποια είναι η προϋπόθεση για την ανάπτυξη όλων των όντων υπό τους νόμους αυτούς; Είναι η διακυβέρνηση του Θεού. Χάρη στη διακυβέρνηση του Θεού όλα τα πράγματα εκτελούν τις λειτουργίες τους μέσα στα πλαίσια της διακυβέρνησής Του. Για παράδειγμα, τα βουνά θρέφουν τα δάση, και τα δάση με τη σειρά τους θρέφουν και προστατεύουν τα διάφορα πουλιά και ζώα που ζουν σε αυτά. Οι πεδιάδες είναι μια πλατφόρμα που προετοιμάστηκε για να φυτεύουν σοδειές οι άνθρωποι, καθώς επίσης και για τα διάφορα πουλιά και ζώα. Επιτρέπουν στην πλειονότητα των ανθρώπων να ζουν σε επίπεδη γη και παρέχουν άνεση στη ζωή των ανθρώπων. Επίσης, οι πεδιάδες περιλαμβάνουν βοσκοτόπια —τεράστια κομμάτια γης με βοσκοτόπια. Τα βοσκοτόπια παρέχουν φυτική κάλυψη για το έδαφος της γης. Προστατεύουν το χώμα και τρέφουν τα βοοειδή, τα πρόβατα και τα άλογα που ζουν στα βοσκοτόπια. Η έρημος, επίσης, εκτελεί τη δική της λειτουργία. Δεν είναι κατάλληλο μέρος για να ζήσουν οι άνθρωποι· ο ρόλος της είναι να κάνει το υγρό κλίμα πιο ξηρό. Οι ροές των ποταμών και των λιμνών προσφέρουν πόσιμο νερό στους ανθρώπους με βολικό τρόπο. Όπου κι αν ρέουν, οι άνθρωποι θα έχουν νερό να πίνουν και οι ανάγκες όλων των πραγμάτων για νερό θα καλύπτονται με βολικό τρόπο. Αυτά είναι τα όρια που έθεσε ο Θεός για τα διάφορα εδάφη.

Δεύτερο μέρος: Ο Θεός θέτει όρια για κάθε μορφή ζωής

Εξαιτίας αυτών των ορίων που έχει θέσει ο Θεός, τα διάφορα εδάφη έχουν δημιουργήσει διαφορετικά περιβάλλοντα για επιβίωση, και αυτά τα περιβάλλοντα για επιβίωση είναι βολικά για τα διάφορα είδη πουλιών και ζώων, και τους δίνουν επίσης χώρο για να επιβιώσουν. Τα όρια για τα περιβάλλοντα επιβίωσης των διαφόρων έμβιων όντων έχουν αναπτυχθεί από αυτά. Αυτό είναι το δεύτερο μέρος για το οποίο θα μιλήσουμε στη συνέχεια. Πρώτα απ' όλα, πού ζουν τα πουλιά και τα ζώα και τα έντομα; Ζουν στα δάση και στα σύδενδρα; Αυτό είναι ο τόπος διαβίωσής τους. Έτσι, εκτός από τη δημιουργία ορίων για τα διάφορα γεωγραφικά περιβάλλοντα, ο Θεός έθεσε ακόμα όρια και θέσπισε νόμους για τα διάφορα πουλιά και ζώα, ψάρια, έντομα, καθώς και όλα τα φυτά. Εξαιτίας των διαφορών ανάμεσα στα διάφορα γεωγραφικά περιβάλλοντα, και εξαιτίας της ύπαρξης διαφορετικών γεωγραφικών περιβαλλόντων, τα διάφορα είδη πουλιών και ζώων, ψαριών, εντόμων και φυτών έχουν διαφορετικά περιβάλλοντα

επιβίωσης. Τα πουλιά, τα ζώα και τα έντομα ζουν ανάμεσα σε διάφορα φυτά, τα ψάρια ζουν στο νερό και τα φυτά φυτρώνουν στη γη. Η ξηρά περιλαμβάνει διάφορες ζώνες όπως βουνά, πεδιάδες και λόφους. Μόλις τα πουλιά και τα ζώα αποκτήσουν τον δικό τους σταθερό τόπο διαβίωσης, δεν θα περιπλανώνται και δεν θα πηγαίνουν προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Ο τόπος διαβίωσής τους είναι τα δάση και τα βουνά. Εάν, μια μέρα, καταστρεφόταν ο τόπος διαβίωσής τους, αυτή η τάξη θα μετατρεπόταν σε χάος. Αμέσως μόλις η τάξη μετατραπεί σε χάος, ποιες είναι οι συνέπειες; Ποιοι είναι οι πρώτοι που θα πληγούν; Θα είναι το ανθρώπινο γένος. Εντός αυτών των νόμων και των ορίων που θέσπισε ο Θεός, έχετε δει κάποια περίεργα φαινόμενα; Για παράδειγμα, ελέφαντες να περπατούν στην έρημο. Έχετε δει κάτι τέτοιο; Αν πράγματι συνέβαινε αυτό, θα ήταν ένα πολύ περίεργο φαινόμενο, επειδή οι ελέφαντες ζουν στο δάσος κι αυτό είναι το περιβάλλον επιβίωσης που ο Θεός προετοίμασε γι' αυτούς. Έχουν το δικό τους περιβάλλον επιβίωσης και το δικό τους ορισμένο τόπο διαβίωσης, επομένως γιατί να αρχίσουν να περιπλανώνται; Έχει δει κανείς λιοντάρια ή τίγρεις να περπατάνε στην ακροθαλασσιά; Όχι, δεν έχει δει. Ο τόπος διαβίωσης των λιονταριών και των τίγρεων είναι το δάσος και τα βουνά. Έχει δει κανείς τις φάλαινες ή τους καρχαρίες του ωκεανού να κολυμπούν στην έρημο; Όχι, δεν έχει δει. Οι φάλαινες κι οι καρχαρίες φτιάχνουν το σπίτι τους στον ωκεανό. Στο περιβάλλον διαβίωσης των ανθρώπων, υπάρχουν άνθρωποι που ζουν παρέα με καφέ αρκούδες; Υπάρχουν άνθρωποι που είναι διαρκώς περιτριγυρισμένοι από παγώνια ή άλλα πουλιά, μέσα κι έξω από τα σπίτια τους; Έχει δει ποτέ κανείς αετούς ή αγριόχηνες να παίζουν με μαϊμούδες; (Όχι.) Όλα αυτά θα ήταν περίεργα φαινόμενα. Ο λόγος για τον οποίο μιλάω γι' αυτά τα πράγματα που ακούγονται τόσο περίεργα στα αυτιά σας είναι για να σας κάνω να καταλάβετε ότι όλα τα πράγματα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό —ασχέτως του αν είναι σταθερά σε ένα μέρος ή αν μπορούν να αναπνέουν από τα ρουθούνια τους— έχουν τους δικούς τους νόμους για επιβίωση. Πολύ πριν δημιουργήσει ο Θεός αυτά τα έμβια όντα, είχε προετοιμάσει ήδη γι' αυτά τον δικό τους τόπο διαβίωσης και το δικό τους περιβάλλον επιβίωσης. Αυτά τα έμβια όντα είχαν το δικό τους ορισμένο περιβάλλον επιβίωσης, τη δική τους τροφή και τον δικό τους ορισμένο τόπο διαβίωσης, και είχαν το δικό τους ορισμένο μέρος που ήταν κατάλληλο για την επιβίωσή τους, μέρος με θερμοκρασίες κατάλληλες για την επιβίωσή τους. Έτσι, δεν θα περιπλανιόνταν με οποιονδήποτε τρόπο ούτε και θα υπονόμευαν την επιβίωση της ανθρωπότητας, και ούτε θα επιδρούσαν στη ζωή των ανθρώπων. Έτσι διαχειρίζεται ο Θεός όλα τα πράγματα, παρέχοντας στο ανθρώπινο γένος το καλύτερο περιβάλλον για επιβίωση. Τα έμβια όντα ανάμεσα σε όλα τα πράγματα έχουν το καθένα τη δική του τροφή που συντηρεί τη ζωή τους μέσα στα όρια του δικού τους περιβάλλοντος επιβίωσης. Με αυτήν την τροφή, προσκολλώνται μέσα στο γηγενές περιβάλλον επιβίωσής τους. Σε αυτού του είδους το περιβάλλον, εξακολουθούν να επιβιώνουν, να πολλαπλασιάζονται και να προχωρούν εμπρός σύμφωνα με τους νόμους που θέσπισε ο Θεός γι' αυτά. Χάρη στους νόμους αυτού του τύπου, χάρη στον

προκαθορισμό του Θεού, όλα τα πράγματα ζουν αρμονικά με το ανθρώπινο γένος, και το ανθρώπινο γένος συνυπάρχει με όλα τα πράγματα με αλληλοεξαρτώμενο τρόπο.

Τρίτο μέρος: Ο Θεός συντηρεί το περιβάλλον και την οικολογία για να θρέψει την ανθρωπότητα

Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και θέσπισε όρια γι' αυτά· ανάμεσά τους Αυτός φρόντισε όλων των ειδών τα ζωντανά πλάσματα. Εν τω μεταξύ, Αυτός επίσης προετοίμασε διαφορετικά μέσα επιβίωσης για την ανθρωπότητα, έτσι βλέπεις ότι τα ανθρώπινα πλάσματα δεν έχουν μόνο έναν τρόπο για να επιβιώσουν ούτε έχουν μόνο έναν τύπο περιβάλλοντος επιβίωσης. Μιλήσαμε πιο πριν για το ότι ο Θεός προετοίμασε διάφορους τύπους τροφής και πηγών νερού για τους ανθρώπους, πράγμα το οποίο είναι κρίσιμο για να επιτρέψει τη συνέχιση της ζωής του ανθρώπινου γένους στη σάρκα. Ωστόσο, ανάμεσα σ' αυτό το ανθρώπινο γένος, δεν στηρίζονται όλοι οι άνθρωποι στα σιτηρά για τη συντήρησή τους. Οι άνθρωποι έχουν διαφορετικά μέσα επιβίωσης λόγω των διαφορών στα γεωγραφικά περιβάλλοντα και τα εδάφη. Αυτά τα μέσα επιβίωσης έχουν όλα προετοιμαστεί από τον Θεό. Έτσι, δεν ασχολούνται όλοι οι άνθρωποι με τη γεωργία. Δηλαδή, δεν παίρνουν όλοι οι άνθρωποι την τροφή τους καλλιεργώντας τη γη. Αυτό είναι το τρίτο μέρος για το οποίο θα μιλήσουμε: Έχουν προκύψει όρια λόγω των πολλών διαφορετικών τρόπων ζωής των ανθρώπων. Επομένως, ποιους άλλους τρόπους ζωής έχουν οι άνθρωποι; Όσον αφορά τις διαφορετικές πηγές τροφής, ποια άλλα είδη ανθρώπων υπάρχουν; Υπάρχουν αρκετά βασικά είδη:

Το πρώτο είναι ο τρόπος ζωής του κυνηγού. Όλοι γνωρίζουν ποιος είναι αυτός. Τι τρώνε οι άνθρωποι που ζουν κυνηγώντας; (Κυνήγι.) Τρώνε τα πουλιά και τα ζώα του δάσους. «Κυνήγι» είναι μοντέρνα λέξη. Οι κυνηγοί δεν το θεωρούν κυνήγι. Το θεωρούν τροφή, το καθημερινό τους μέσο συντήρησης. Για παράδειγμα, πιάνουν ένα ελάφι. Όταν πιάνουν αυτό το ελάφι, είναι ακριβώς όπως ο γεωργός που αποκτά τροφή από το έδαφος. Ο γεωργός παίρνει την τροφή από το έδαφος, και όταν δει αυτήν την τροφή, είναι χαρούμενος και χαλαρώνει. Η οικογένεια δεν θα πεινάσει με τη σοδειά που θα φάει. Η καρδιά του γεωργού απελευθερώνεται από το άγχος· νιώθει ικανοποιημένος. Ένας κυνηγός με τη σειρά του νιώθει χαλαρός και ικανοποιημένος όταν βλέπει αυτό που έπιασε, επειδή δεν χρειάζεται να ανησυχεί πλέον για τροφή. Υπάρχει κάτι να φάει στο επόμενο γεύμα και δεν χρειάζεται να πεινάσει. Αυτός είναι ένας άνθρωπος που κυνηγάει για να ζήσει. Η πλειονότητα αυτών που συντηρούνται κυνηγώντας ζουν στα δάση των βουνών. Δεν καλλιεργούν τη γη. Δεν είναι εύκολο να βρεις αρόσιμη γη εκεί, έτσι αυτοί επιβιώνουν με διάφορα ζωντανά, διάφορα είδη λείας. Αυτός είναι ο πρώτος τρόπος ζωής που είναι διαφορετικός από τους συνηθισμένους ανθρώπους.

Το δεύτερο είδος είναι ο τρόπος ζωής του βοσκού. Οι άνθρωποι που έχουν κοπάδια ζώων για να βγάζουν τα προς το ζην, ασχολούνται και με την καλλιέργεια της γης; (Όχι.) Επομένως, τι κάνουν; Πώς ζουν; (Κατά κύριο λόγο, έχουν βοοειδή και πρόβατα για να βγάζουν τα προς το ζην, και τον χειμώνα σφάζουν και τρώνε τα ζώα τους. Η βασική τους

τροφή είναι το βοδινό και το πρόβειο κρέας, και πίνουν τσάι με γάλα. Αν και οι βοσκοί έχουν δουλειά και τις τέσσερις εποχές, τρώνε καλά. Έχουν γάλα, γαλακτοκομικά προϊόντα και κρέας σε αφθονία.) Οι άνθρωποι που έχουν κοπάδια ζώων για να βγάζουν τα προς το ζην τρώνε κυρίως βοδινό και πρόβειο κρέας, πίνουν πρόβειο και αγελαδινό γάλα, ιππεύουν βοοειδή και άλογα για να μαζέψουν τα ζώα τους στα χωράφια με τον άνεμο στα μαλλιά τους και τον ήλιο στο πρόσωπό τους. Δεν αντιμετωπίζουν τα άγχη της σύγχρονης ζωής. Όλη μέρα ατενίζουν απέραντες εκτάσεις γαλάζιου ουρανού και χλοερές πεδιάδες. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που βιοπορίζονται από τα κοπάδια ζουν σε βοσκοτόπια και έχουν καταφέρει να συνεχίσουν τον νομαδικό τρόπο ζωής τους για πολλές γενιές. Αν κι η ζωή στα βοσκοτόπια είναι κάπως μοναχική, είναι επίσης πολύ χαρούμενη. Δεν είναι άσχημος τρόπος ζωής!

Ο τρίτος τύπος είναι ο τρόπος ζωής του ψαρά. Μια μικρή μερίδα της ανθρωπότητας ζει κοντά στον ωκεανό ή σε μικρά νησιά. Περιτριγυρίζονται από νερό, έχοντας απέναντί τους τον ωκεανό. Αυτοί οι άνθρωποι ψαρεύουν για να ζήσουν. Ποια είναι η πηγή τροφής γι' αυτούς που ψαρεύουν για να ζήσουν; Οι πηγές τροφής τους περιλαμβάνουν κάθε είδους ψάρια, θαλασσινά και άλλα προϊόντα της θάλασσας. Οι άνθρωποι που ψαρεύουν για να βγάζουν τα προς το ζην δεν καλλιεργούν τη γη, μα αντιθέτως περνούν την κάθε μέρα ψαρεύοντας. Η βασική τροφή τους αποτελείται από διάφορα είδη ψαριών και προϊόντων της θάλασσας. Περιστασιακά τα ανταλλάσσουν αυτά με ρύζι, αλεύρι και είδη καθημερινής ανάγκης. Αυτός είναι ένας διαφορετικός τρόπος ζωής που διάγεται από ανθρώπους που ζουν κοντά στο νερό. Καθώς ζουν κοντά στο νερό, βασίζονται σ' αυτό για την τροφή τους, και βιοπορίζονται από το ψάρεμα. Το ψάρεμα τους δίνει όχι μόνο πηγή φαγητού, μα είναι και το μέσο του βιοπορισμού τους.

Εκτός από την καλλιέργεια της γης, η ανθρωπότητα ζει ως επί το πλείστον σύμφωνα με τους τρεις τρόπους ζωής που προαναφέρθηκαν. Ωστόσο, η πλειονότητα των ανθρώπων είναι γεωργοί, ενώ υπάρχουν μόνο λίγες ομάδες ανθρώπων που ζουν από την εκτροφή ζώων, από την αλιεία και το κυνήγι. Και τι χρειάζονται οι άνθρωποι που ζουν από τη γεωργία; Αυτό που χρειάζονται είναι έδαφος. Γενιά με τη γενιά, ζουν καλλιεργώντας το έδαφος, και είτε φυτεύουν λαχανικά, είτε φρούτα είτε σιτηρά, από τη γη παίρνουν το φαγητό τους και τα απαραίτητα για την καθημερινή ζωή.

Ποιες είναι οι βασικές συνθήκες για τη στήριξη αυτών των διαφορετικών τρόπων ζωής των ανθρώπων; Δεν είναι απολύτως απαραίτητο να διαφυλαχθούν σε βασικό επίπεδο τα περιβάλλοντα στα οποία μπορούν να επιζήσουν; Δηλαδή, εάν εκείνοι που συντηρούνται από το κυνήγι έχαναν τα ορεινά δάση ή τα πουλιά και τα ζώα, θα έχαναν την πηγή του βιοπορισμού τους. Η κατεύθυνση προς την οποία θα έπρεπε να πορευτεί αυτή η εθνότητα κι αυτό το είδος ανθρώπων θα καθίστατο αβέβαιο, και μπορεί μάλιστα να εξαφανίζονταν. Και τι γίνεται με εκείνους που έχουν ζώα βοσκής προκειμένου να βγάζουν τα προς το ζην; Σε τι στηρίζονται; Αυτό στο οποίο πραγματικά στηρίζονται δεν είναι τα ζώα τους, αλλά το περιβάλλον στο οποίο μπορούν να ζήσουν τα ζώα τους, τα βοσκοτόπια. Αν δεν υπήρχαν βοσκοτόπια, πού θα βοσκούσαν οι βοσκοί τα ζώα τους; Τι

θα έτρωγαν τα βοοειδή και τα πρόβατα; Χωρίς τα ζώα, δεν θα είχαν μέσα επιβίωσης αυτοί οι νομάδες. Χωρίς πηγή βιοπορισμού, πού θα πήγαιναν αυτοί οι λαοί; Θα ήταν πολύ δύσκολο να συνεχίσουν να επιβιώνουν· δεν θα είχαν μέλλον. Αν δεν υπήρχαν πηγές νερού, και στέρευαν τα ποτάμια και οι λίμνες, θα υπήρχαν ακόμα όλα αυτά τα ψάρια που στηρίζονται στο νερό για να ζήσουν; Δεν θα υπήρχαν. Θα συνέχιζαν να επιβιώνουν αυτοί οι άνθρωποι που στηρίζονται στο νερό και τα ψάρια για να ζήσουν; Όταν δεν έχουν πια τροφή, όταν δεν έχουν πια την πηγή του βιοπορισμού τους, αυτοί οι λαοί δεν θα ήταν σε θέση να συνεχίσουν να επιβιώνουν. Δηλαδή, αν οποιαδήποτε εθνικότητα συναντήσει κάποιο πρόβλημα με τον βιοπορισμό της, τότε αυτή η εθνικότητα δεν θα συνέχιζε πλέον, και θα μπορούσε να εξαφανιστεί από προσώπου γης. Κι αν εκείνοι που καλλιεργούν τη γη για να βγάλουν τα προς το ζην έχαναν το έδαφός τους και αν δεν μπορούσαν να καλλιεργήσουν κάθε είδους φυτά και να πάρουν την τροφή τους από αυτά τα φυτά, τότε ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Χωρίς τροφή, αυτοί οι άνθρωποι δεν θα πέθαιναν της πείνας; Κι αν οι άνθρωποι πέθαιναν της πείνας, δεν θα εξαφανιζόταν αυτή η φυλή ανθρώπων; Επομένως, αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός συντηρεί τα διαφόρων ειδών περιβάλλοντα. Ο Θεός έχει μόνο έναν σκοπό διατηρώντας διαφορετικά περιβάλλοντα και οικοσυστήματα, και όλα τα διαφορετικά όντα μέσα σ' αυτά —και αυτός είναι να φροντίσει όλα τα είδη των ανθρώπων, να φροντίσει ανθρώπους που ζουν σε διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα.

Αν όλα τα πράγματα της κτίσης έχαναν τους νόμους τους, δεν θα υπήρχαν πλέον. Αν χάνονταν οι νόμοι όλων των πραγμάτων, τότε τα ζωντανά όντα ανάμεσα σε όλα τα πράγματα δεν θα ήταν σε θέση να συνεχίσουν. Η ανθρωπότητα, επίσης, θα έχανε το περιβάλλον επιβίωσής της στο οποίο στηρίζει την επιβίωσή της. Αν τα έχανε όλα αυτά η ανθρωπότητα, δεν θα κατάφερνε να συνεχίσει όπως παλιά να ακμάζει και να πολλαπλασιάζεται για γενιές. Ο λόγος για τον οποίο τα ανθρώπινα όντα έχουν επιβιώσει μέχρι τώρα είναι επειδή ο Θεός τα έχει εφοδιάσει με όλα τα πράγματα της κτίσης για να τα φροντίσει, για να φροντίσει το ανθρώπινο γένος με διαφορετικούς τρόπους. Μόνο και μόνο επειδή ο Θεός φροντίζει την ανθρωπότητα με διάφορους τρόπους, έχει καταφέρει η ανθρωπότητα να επιβιώσει μέχρι τώρα. Με αυτό το καθορισμένο περιβάλλον επιβίωσης που είναι ευνοϊκό και στο οποίο όλοι οι φυσικοί νόμοι βρίσκονται σε τάξη, όλων των ειδών οι διαφορετικοί άνθρωποι στη γη, όλες οι διαφορετικές φυλές, μπορούν να επιβιώσουν μέσα στα όρια των προβλεπόμενων περιοχών τους. Κανένας δεν μπορεί να πάει πέρα από αυτές τις περιοχές ή τα όρια μεταξύ τους, επειδή ο Θεός τα έχει ορίσει. Γιατί να ορίσει ο Θεός τα όρια μ' αυτόν τον τρόπο; Αυτό είναι ζήτημα μεγάλης σημασίας για όλο το ανθρώπινο γένος, πραγματικά μεγάλης σημασίας! Ο Θεός οριοθέτησε το εύρος για κάθε είδος ζωντανού όντος και καθόρισε τα μέσα επιβίωσης για κάθε είδος ανθρώπινου όντος. Επίσης διαίρεσε τα διάφορα είδη ανθρώπων και τις διαφορετικές φυλές στη γη και καθόρισε ένα εύρος γι' αυτά. Αυτό θα συζητήσουμε παρακάτω.

Τέταρτο μέρος: Ο Θεός δημιουργεί όρια ανάμεσα στις διαφορετικές φυλές

Τέταρτον, ο Θεός δημιούργησε όρια ανάμεσα στις διαφορετικές φυλές. Πάνω στη γη υπάρχουν οι λευκοί, οι μαύροι, οι μελαμφοί και οι κίτρινοι. Αυτοί είναι οι διαφορετικοί τύποι ανθρώπων. Επίσης, ο Θεός καθόρισε ένα πεδίο για τις ζωές αυτών των διαφορετικών τύπων ανθρώπων, και χωρίς να το γνωρίζουν, οι άνθρωποι ζουν στο κατάλληλο γι' αυτούς περιβάλλον για επιβίωση υπό τη διαχείριση του Θεού. Κανένας δεν μπορεί να βγει εκτός αυτού. Για παράδειγμα, ας εξετάσουμε τους λευκούς. Σε ποιο γεωγραφικό εύρος ζουν οι περισσότεροι από αυτούς; Οι περισσότεροι ζουν στην Ευρώπη και την Αμερική. Το γεωγραφικό εύρος στο οποίο ζουν ως επί το πλείστον οι μαύροι είναι η Αφρική. Οι μελαμφοί ζουν ως επί το πλείστον στη Νότια και τη Νοτιοανατολική Ασία, σε χώρες όπως η Ταϊλάνδη, η Ινδία, η Μιανμάρ, το Βιετνάμ και το Λάος. Οι κίτρινοι ζουν κυρίως στην Ασία, δηλαδή, σε χώρες όπως η Κίνα, η Ιαπωνία, και η Νότια Κορέα. Ο Θεός έχει καταναείμει καταλλήλως όλους τους διαφορετικούς τύπους των φυλών, έτσι ώστε αυτές οι διαφορετικές φυλές να κατανέμονται σε διάφορα μέρη του κόσμου. Σε αυτά τα διαφορετικά μέρη του κόσμου, ο Θεός πριν καιρό προετοίμασε ένα περιβάλλον επιβίωσης κατάλληλο για κάθε διαφορετική φυλή ανθρώπινων όντων. Σε αυτά τα περιβάλλοντα επιβίωσης, ο Θεός έχει προετοιμάσει γι' αυτούς εδάφη διαφορετικού χρώματος και σύστασης. Με άλλα λόγια, τα συστατικά που συνθέτουν το σώμα των λευκών δεν είναι τα ίδια με αυτά που συνθέτουν το σώμα των μαύρων κι επίσης διαφέρουν από τα συστατικά που συνθέτουν το σώμα των ανθρώπων άλλων φυλών. Όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα, είχε ήδη προετοιμάσει ένα περιβάλλον για την επιβίωση της αντίστοιχης φυλής. Ο σκοπός Του πίσω από αυτό ήταν να μπορούν να ενταχθούν μέσα σε ένα ορισμένο φάσμα, όταν αυτός ο τύπος ανθρώπων θα άρχιζε να πολλαπλασιάζεται και να αυξάνεται αριθμητικά. Ο Θεός το είχε ήδη σκεφτεί αυτό διεξοδικά, πριν δημιουργήσει τα ανθρώπινα όντα —κράτησε την Ευρώπη και την Αμερική για τους λευκούς για να τους επιτρέψει να αναπτυχθούν και να επιβιώσουν. Έτσι, όταν ο Θεός δημιουργούσε τη γη, είχε ήδη ένα σχέδιο, είχε έναν στόχο και έναν σκοπό όταν έβαζε αυτά που έβαζε μέσα σ' αυτό το κομμάτι γης και όταν ανέθρεψε αυτά που ανέθρεψε σ' αυτό το κομμάτι γης. Για παράδειγμα, το τι βουνά, πόσες πεδιάδες, πόσες πηγές νερού, τι είδους πουλιά και θηρία, τι ψάρια και τι φυτά θα υπήρχαν σ' αυτή τη γη, ο Θεός τα είχε από καιρό προετοιμάσει όλα αυτά. Όταν προετοίμαζε ένα περιβάλλον για την επιβίωση ενός ορισμένου τύπου ανθρώπινου όντος, μιας ορισμένης φυλής, ο Θεός έπρεπε να λάβει υπόψη Του πολλά θέματα από κάθε είδους γωνία: το γεωγραφικό περιβάλλον, τη σύσταση του εδάφους, τα διαφορετικά είδη των πουλιών και των θηρίων, το μέγεθος των διαφορετικών τύπων ψαριών, τα συστατικά που συνθέτουν το σώμα των ψαριών, διαφορές στην ιδιότητα του νερού, καθώς επίσης και τα διαφορετικά είδη φυτών... Ο Θεός τα είχε προετοιμάσει όλα αυτά από καιρό. Αυτό το

είδος περιβάλλοντος είναι ένα περιβάλλον για επιβίωση που δημιούργησε και προετοίμασε ο Θεός για τους λευκούς και το οποίο ανήκει εγγενώς σε αυτούς. Έχετε δει πως όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα, το σκέφτηκε πολύ και ενήργησε βάσει σχεδίου; (Ναι, έχουμε δει ότι ο Θεός νοιάστηκε πολύ για τους διαφορετικούς τύπους ανθρώπων. Το περιβάλλον όπου θα επιβίωναν διαφορετικοί τύποι ανθρώπων το οποίο δημιούργησε, τα είδη των πουλιών και θηρίων και των ψαριών, το πόσα βουνά και πόσες πεδιάδες θα προετοίμαζε, τα σκέφτηκε με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή και ακρίβεια.) Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τους λευκούς. Τι τροφές τρώνε κυρίως οι λευκοί; Οι τροφές που τρώνε οι λευκοί είναι πολύ διαφορετικές από τις τροφές των Ασιατών. Οι βασικές τροφές που τρώνε οι λευκοί αποτελούνται κυρίως από κρέας, αυγά, γάλα και πουλερικά. Δημητριακά όπως το ψωμί και το ρύζι είναι γενικά συμπληρωματικές τροφές, οι οποίες μπαίνουν ως συνοδευτικά. Ακόμα κι όταν τρώνε κάποια σαλάτα λαχανικών, τείνουν να βάζουν μέσα λίγα κομμάτια από ψητό μοσχάρι ή κοτόπουλο, και ακόμα κι όταν τρώνε κάποιες τροφές με βάση το σιτάρι, τείνουν να προσθέτουν τυρί, αυγά ή κρέας. Δηλαδή, οι βασικές τροφές τους δεν αποτελούνται κυρίως από τροφές με βάση το σιτάρι ή το ρύζι· τρώνε μεγάλες ποσότητες κρέατος και τυριού. Συχνά πίνουν παγωμένο νερό επειδή οι τροφές που τρώνε είναι υψηλής θερμιδικής αξίας. Έτσι, οι λευκοί είναι ιδιαίτερα ρωμαλέοι. Τέτοια είναι η πηγή του βιοπορισμού και του περιβάλλοντος διαβίωσής τους που προετοίμασε γι' αυτούς ο Θεός, τα οποία τους επιτρέπουν να έχουν αυτόν τον τρόπο ζωής, έναν τρόπο ζωής που είναι διαφορετικός από τον τρόπο ζωής των ανθρώπων άλλων φυλών. Δεν υπάρχει σωστό και λάθος σε αυτόν τον τρόπο ζωής —είναι έμφυτος, προκαθορισμένος από τον Θεό και προκύπτει από τις επιταγές του Θεού και τις διευθετήσεις Του. Το ότι αυτή η φυλή έχει αυτόν τον τρόπο ζωής και αυτές τις πηγές βιοπορισμού οφείλεται στη φυλή τους και στο περιβάλλον επιβίωσης που προετοίμασε γι' αυτούς ο Θεός. Μπορούμε να πούμε ότι το περιβάλλον για επιβίωση που προετοίμασε ο Θεός για τους λευκούς και η καθημερινή θρέψη που αποκομίζουν από αυτό το περιβάλλον είναι πλούσια και σε αφθονία.

Ο Θεός επίσης προετοίμασε τα απαραίτητα περιβάλλοντα για την επιβίωση των άλλων φυλών. Υπάρχουν επίσης οι μαύροι —πού εντοπίζονται οι μαύροι; Εντοπίζονται κυρίως στην κεντρική και νότια Αφρική. Τι προετοίμασε ο Θεός γι' αυτούς ώστε να ζήσουν σε αυτό το είδος περιβάλλοντος; Τροπικά δάση, κάθε είδους πουλιά και θηρία, και επίσης ερήμους και κάθε είδους φυτά που ζουν μαζί με τους ανθρώπους. Έχουν πηγές νερού, τα μέσα βιοπορισμού τους και τροφή. Ο Θεός δεν ήταν μεροληπτικός απέναντί τους. Ό,τι κι αν έχουν κάνει, η επιβίωσή τους δεν ήταν ποτέ θέμα. Καταλαμβάνουν κι αυτοί έναν συγκεκριμένο τόπο και μια συγκεκριμένη περιοχή σ' ένα μέρος του κόσμου.

Τώρα ας μιλήσουμε λίγο για τους κίτρινους. Οι κίτρινοι εντοπίζονται κυρίως στην Ανατολή της γης. Ποιες είναι οι διαφορές ανάμεσα στα περιβάλλοντα και τις γεωγραφικές θέσεις της Ανατολής και της Δύσης; Στην Ανατολή, το μεγαλύτερο μέρος της γης είναι γόνιμο και πλούσιο σε πρώτες ύλες και αποθέματα ορυκτών. Δηλαδή, όλων

των ειδών οι πλουτοπαραγωγικές πηγές, τόσο οι υπέργειες όσο και οι υπόγειες, είναι άφθονες. Και γι' αυτήν την ομάδα ανθρώπων, γι' αυτήν τη φυλή, ο Θεός επίσης προετοίμασε το αντίστοιχο έδαφος, κλίμα και τα διάφορα γεωγραφικά περιβάλλοντα που είναι κατάλληλα γι' αυτούς. Αν και υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ αυτού του γεωγραφικού περιβάλλοντος και του περιβάλλοντος στη Δύση, ο Θεός προετοίμασε επίσης την απαραίτητη τροφή, τα μέσα βιοπορισμού και τις πηγές για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων. Είναι απλώς ένα διαφορετικό περιβάλλον διαβίωσης από αυτό των λευκών στη Δύση. Ποιο είναι όμως το πράγμα που πρέπει να σας πω; Ο αριθμός των ανθρώπων της φυλής της Ανατολής είναι σχετικά μεγάλος, έτσι ο Θεός πρόσθεσε πολλά στοιχεία σε αυτό το μέρος της γης που είναι διαφορετικά από τη Δύση. Εκεί, πρόσθεσε πολλά διαφορετικά τοπία και κάθε είδους πρώτες ύλες σε αφθονία. Οι φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές είναι άφθονες· το έδαφος είναι κι αυτό ποικίλο και ετερόκλητο, επαρκές για να θρέψει τον τεράστιο αριθμό ανθρώπων της φυλής της Ανατολής. Αυτό που διαφοροποιεί την Ανατολή από τη Δύση είναι ότι στην Ανατολή —από τον Βορρά μέχρι τον Νότο, από την Ανατολή μέχρι τη Δύση— το κλίμα είναι καλύτερο από τη Δύση. Οι τέσσερις εποχές είναι ξεκάθαρα διακριτές, οι θερμοκρασίες είναι κατάλληλες, οι φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές αφθονούν και το φυσικό τοπίο και οι τύποι εδάφους είναι πολύ καλύτεροι από αυτούς της Δύσης. Γιατί το έκανε αυτό ο Θεός; Ο Θεός δημιούργησε μια πολύ λογική ισορροπία μεταξύ των λευκών και των κίτρινων. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι όλες οι πτυχές της τροφής των λευκών, τα πράγματα που χρησιμοποιούν, και τα πράγματα που παρέχονται για τη διασκέδασή τους είναι πολύ καλύτερα από αυτά που καταφέρνουν να απολαύσουν οι κίτρινοι. Ωστόσο, ο Θεός δεν μεροληπτεί έναντι οποιασδήποτε φυλής. Ο Θεός έδωσε στους κίτρινους ένα πιο όμορφο και καλύτερο περιβάλλον για επιβίωση. Αυτή είναι η ισορροπία.

Ο Θεός έχει προκαθορίσει ποιοι τύποι ανθρώπων θα πρέπει να ζουν σε κάθε μέρος του κόσμου· μπορούν οι άνθρωποι να υπερβούν αυτά τα όρια; (Όχι, δεν μπορούν.) Τι θαυμάσιο πράγμα! Ακόμα κι αν υπάρχουν πόλεμοι ή καταπατήσεις στη διάρκεια των διαφόρων εποχών ή σε αξιοσημείωτους καιρούς, αυτοί οι πόλεμοι και αυτές οι καταπατήσεις σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να καταστρέψουν το περιβάλλον επιβίωσης που έχει προκαθορίσει ο Θεός για κάθε φυλή. Δηλαδή, ο Θεός έχει καθορίσει έναν συγκεκριμένο τύπο ανθρώπων σε ένα συγκεκριμένο μέρος του κόσμου και αυτοί δεν μπορούν να ξεπεράσουν αυτά τα όρια. Ακόμα κι αν οι άνθρωποι έχουν κάποιου είδους φιλοδοξία να αλλάξουν ή να επεκτείνουν την επικράτειά τους, χωρίς την άδεια του Θεού, αυτό πολύ δύσκολα θα μπορεί να επιτευχθεί. Θα τους είναι πολύ δύσκολο να το επιτύχουν. Για παράδειγμα, οι λευκοί ήθελαν να επεκτείνουν την επικράτειά τους και αποίκισαν μερικές άλλες χώρες. Οι Γερμανοί εισέβαλαν σε μερικές χώρες και η Βρετανία κατέλαβε κάποτε την Ινδία. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Στο τέλος, απέτυχαν. Τι βλέπουμε από την αποτυχία τους; Δεν επιτρέπεται να καταστραφεί αυτό που έχει προκαθορίσει ο Θεός. Επομένως, δεν έχει σημασία πόσο μεγάλη μπορεί να είναι η δυναμική που βλέπεις στην επέκταση της Βρετανίας, εν τέλει και πάλι αναγκάστηκαν

να οπισθοχωρήσουν, αφήνοντας τη γη και πάλι στην κατοχή της Ινδίας. Αυτοί που ζουν σ' αυτήν τη γη εξακολουθούν να είναι Ινδοί, όχι Βρετανοί, επειδή δεν θα το επέτρεπε ο Θεός. Κάποιοι ερευνητές της ιστορίας ή της πολιτικής έχουν γράψει εργασίες πάνω σ' αυτό. Αιτιολογούν την αποτυχία της Βρετανίας, λέγοντας ότι ίσως οφείλεται στο ότι κάποια συγκεκριμένη εθνότητα δεν μπορούσε να κατακτηθεί ή ίσως οφείλεται σε κάποιον ανθρώπινο παράγοντα... Αυτά δεν είναι αληθινά αίτια. Η αληθινή αιτία είναι ο Θεός —Αυτός δεν θα το επέτρεπε! Ο Θεός επιτρέπει σε μια εθνότητα να ζει σε ένα συγκεκριμένο κομμάτι γης και τους εγκαθιστά εκεί, κι αν δεν επιτρέψει ο Θεός να μετακινηθούν από αυτήν τη γη, δεν θα μπορέσουν ποτέ να μετακινηθούν. Εάν ο Θεός διαθέσει μια ορισμένη περιοχή γι' αυτούς, θα ζήσουν εντός των ορίων αυτής της περιοχής. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να απελευθερωθεί ή να απαλλαγεί από αυτές τις ορισμένες περιοχές. Αυτό είναι σίγουρο. Δεν έχει σημασία πόσο ισχυρές είναι οι δυνάμεις των καταπατητών ή πόσο αδύναμοι είναι αυτοί που καταπατώνται, την επιτυχία των εισβολέων θα την αποφασίσει τελικά ο Θεός. Αυτό έχει ήδη προκαθοριστεί από Εκείνον και κανένας δεν μπορεί να το αλλάξει.

Σύμφωνα με τα παραπάνω έχει κατανείμει ο Θεός τις διάφορες φυλές. Τι έργο έχει κάνει ο Θεός για να κατανείμει τις φυλές; Πρώτον, προετοίμασε το ευρείας κλίμακας γεωγραφικό περιβάλλον, κατανέμοντας διάφορες τοποθεσίες για τους ανθρώπους, κι έπειτα απ' αυτό η μια γενιά μετά την άλλη επιβίωσε σ' εκείνα τα μέρη. Αυτό είναι κανονισμένο —η ορισμένη περιοχή για την επιβίωσή τους είναι κανονισμένη. Και η ζωή τους, τι τρώνε, τι πίνουν, ο βιοπορισμός τους —ο Θεός τα κανόνισε όλα αυτά από καιρό. Και όταν ο Θεός δημιουργούσε όλα τα πράγματα, έκανε διαφορετικές προετοιμασίες για τους διαφορετικούς τύπους ανθρώπων: Υπάρχουν διαφορετικές συστάσεις εδάφους, διαφορετικά κλίματα, διαφορετικά φυτά και διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα. Τα διαφορετικά μέρη έχουν ακόμα και διαφορετικά πουλιά και θηρία, τα διαφορετικά νερά έχουν τους δικούς τους ειδικούς τύπους ψαριών και υδρόβιων προϊόντων. Ακόμα και τα είδη των εντόμων καθορίζονται από τον Θεό. Για παράδειγμα, τα πράγματα που καλλιεργούνται στην αμερικανική ήπειρο είναι όλα πολύ μεγάλα, πολύ ψηλά και πολύ εύρωστα. Οι ρίζες των δένδρων στα δάση των βουνών είναι πολύ επιφανειακές, αλλά τα δένδρα γίνονται πολύ ψηλά. Μπορούν να φτάσουν σε ύψος ακόμα και εκατό μέτρων ή παραπάνω, αλλά τα δένδρα στα δάση της Ασίας στην πλειονότητά τους δεν είναι τόσο ψηλά. Πάρτε για παράδειγμα τα φυτά αλόης. Στην Ιαπωνία είναι πολύ στενά και πολύ λεπτά, αλλά τα φυτά αλόης στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι πολύ μεγάλα. Υπάρχει μια διαφορά εδώ. Είναι ο ίδιος τύπος φυτού με το ίδιο όνομα, αλλά στην αμερικανική ήπειρο γίνεται ιδιαιτέρως μεγάλο. Οι διαφορές σε αυτές τις ποικίλες πτυχές ίσως δεν παρατηρούνται ούτε γίνονται αντιληπτές από τους ανθρώπους, αλλά όταν ο Θεός δημιουργούσε όλα τα πράγματα, τα σκιαγράφησε και προετοίμασε διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα, διαφορετικά εδάφη και διαφορετικά έμβια όντα για τις διαφορετικές φυλές. Ο λόγος είναι ότι ο Θεός δημιούργησε διαφορετικούς τύπους

ανθρώπων και Αυτός γνωρίζει τι χρειάζεται ο καθένας απ' αυτούς και ποιος είναι ο τρόπος ζωής τους.

Ο Θεός κυβερνά τα πάντα και μεριμνά για τα πάντα, είναι ο Θεός όλων των πραγμάτων

Αφού συζητήσαμε μερικά από αυτά τα πράγματα, νιώθετε πως έχετε μάθει κάτι σχετικά με το βασικό θέμα που μόλις συζητήσαμε; Αισθάνεστε ότι αρχίζετε να το καταλαβαίνετε; Πιστεύω ότι τώρα θα πρέπει να έχετε μια γενική ιδέα του γιατί επέλεξα να μιλήσω για αυτές τις πτυχές στο πλαίσιο του ευρύτερου θέματος. Είναι έτσι τα πράγματα; Ίσως θα μπορούσατε να μιλήσετε λίγο για το πόσα από αυτά καταλάβατε. (Όλο το ανθρώπινο γένος έχει ανατραφεί με βάση τους νόμους που καθορίστηκαν από τον Θεό για όλα τα πράγματα. Όταν ο Θεός καθόριζε αυτούς τους νόμους, παρείχε στις διαφορετικές φυλές διαφορετικά περιβάλλοντα, διαφορετικούς τρόπους ζωής, διαφορετικές τροφές και διαφορετικά κλίματα και θερμοκρασίες. Αυτό έγινε ώστε όλο το ανθρώπινο γένος να μπορέσει να εγκατασταθεί στη γη και να επιβιώσει. Από αυτό μπορώ να δω ότι τα σχέδια του Θεού για την επιβίωσή του ανθρώπινου γένους είναι πολύ ακριβή και μπορώ να δω τη σοφία και την τελειότητά Του, καθώς και την αγάπη Του για εμάς τους ανθρώπους.) (Οι νόμοι και τα πεδία που καθορίστηκαν από τον Θεό δεν μπορούν να αλλάξουν από κανέναν άνθρωπο, γεγονός ή πράγμα. Όλα βρίσκονται υπό τη διακυβέρνησή Του.) Κοιτώντας από την οπτική των νόμων που καθορίστηκαν από τον Θεό για την ανάπτυξη όλων των πραγμάτων, για όλο το ανθρώπινο γένος, σε όλη του την ποικιλομορφία, δεν μεριμνά και δεν φροντίζει ο Θεός; Εάν αυτοί οι νόμοι καταστρέφονταν ή εάν ο Θεός δεν είχε θεσπίσει αυτούς τους νόμους για το ανθρώπινο γένος, τι προοπτικές θα είχε το ανθρώπινο γένος; Αφού θα έχαναν οι άνθρωποι το βασικό περιβάλλον για την επιβίωσή τους, θα είχαν κάποια πηγή τροφής; Είναι πιθανόν οι πηγές τροφής να αποτελούσαν πρόβλημα. Εάν οι άνθρωποι έχαναν τις πηγές τροφής τους, δηλαδή, εάν δεν μπορούσαν να βρουν κάτι για να φάνε, πόσες μέρες θα κατάφερναν να συνεχίσουν; Κατά πάσα πιθανότητα δεν θα άντεχαν ούτε για έναν μήνα, και η ίδια τους η επιβίωση θα αποτελούσε πρόβλημα. Επομένως, κάθε τι που κάνει ο Θεός για την επιβίωση του ανθρώπου, για τη διαρκή ύπαρξή του, την αναπαραγωγή του και τη συντήρηση της ύπαρξής του είναι πολύ σημαντικό. Κάθε τι που κάνει ο Θεός ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του έχει άμεση σχέση και είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εάν η επιβίωση του ανθρώπου αποτελούσε πρόβλημα, θα μπορούσε να συνεχιστεί η διαχείριση του Θεού; Θα εξακολουθούσε να υπάρχει η διαχείριση του Θεού; Η διαχείριση του Θεού συνυπάρχει με την επιβίωση ολόκληρου του ανθρώπινου γένους, το οποίο Αυτός τρέφει, άρα ό,τι προετοιμασίες και αν κάνει ο Θεός για όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του και ό,τι κι αν κάνει για τους ανθρώπους, όλα αυτά είναι απαραίτητα γι' Αυτόν και είναι αποφασιστικής σημασίας για την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εάν απομακρυνόμασταν από τους νόμους που καθόρισε ο Θεός για όλα τα πράγματα, εάν οι

νόμοι αυτοί παραβιάζονταν ή διαταράσσονταν, τίποτα δεν θα μπορούσε να συνεχίσει να υπάρχει, το περιβάλλον επιβίωσης του ανθρώπινου γένους θα έπαυε να υπάρχει, καθώς και η καθημερινή θρέψη τους αλλά και το ίδιο το ανθρώπινο γένος. Γι' αυτόν τον λόγο, και η διαχείριση του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους θα έπαυε, επίσης, να υπάρχει.

Όλα όσα συζητήσαμε, κάθε ένα πράγμα, κάθε αντικείμενο είναι στενά συνδεδεμένα με την επιβίωση καθενός ανθρώπου ξεχωριστά. Ίσως πείτε: «Αυτό που περιγράφεις είναι πάρα πολύ μεγάλο, δεν είναι κάτι που μπορούμε να δούμε» και ίσως υπάρχουν άνθρωποι που θα έλεγαν: «Αυτό για το οποίο μιλάς δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα». Ωστόσο, μην ξεχνάς ότι ζεις απλώς ως ένα μέρος του συνόλου των πραγμάτων· είσαι ένας ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας υπό τη διακυβέρνηση του Θεού. Τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού δεν μπορούν να διαχωριστούν από τη διακυβέρνησή Του, και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να διαχωριστεί από τη διακυβέρνησή Του. Η απώλεια της διακυβέρνησής Του και η απώλεια της παροχής Του θα σήμαινε ότι η ζωή των ανθρώπων, η σαρκική ζωή των ανθρώπων, θα εξαφανιζόταν. Αυτή είναι η σημασία του καθορισμού του περιβάλλοντος επιβίωσης του ανθρώπινου γένους από τον Θεό. Δεν έχει σημασία σε ποια φυλή ανήκεις ή σε ποιο κομμάτι γης ζεις, είτε είναι στη Δύση είτε στην Ανατολή —δεν μπορείς να διαχωριστείς από το περιβάλλον επιβίωσης το οποίο δημιούργησε ο Θεός για το ανθρώπινο γένος, και δεν μπορείς να διαχωριστείς από τη θρέψη και τις παροχές του περιβάλλοντος επιβίωσης που έχει δημιουργήσει ο Θεός για τους ανθρώπους. Ασχέτως του ποια είναι τα μέσα βιοπορισμού σου, σε τι στηρίζεσαι για να ζήσεις και σε τι στηρίζεσαι για να συντηρήσεις τη ζωή σου στη σάρκα, δεν μπορείς να διαχωριστείς από τη διακυβέρνηση του Θεού και τη διαχείρισή Του. Μερικοί άνθρωποι λένε: «Δεν είμαι αγρότης· δεν καλλιεργώ σοδειές για να ζήσω. Δεν στηρίζομαι στους ουρανούς για την τροφή μου, άρα η επιβίωσή μου δεν λαμβάνει χώρα μέσα στο περιβάλλον επιβίωσης που καθόρισε ο Θεός. Δεν μου έχει δοθεί τίποτα από αυτού του είδους το περιβάλλον». Είναι όντως έτσι; Λες ότι δεν καλλιεργείς σοδειές για να ζήσεις, αλλά δεν τρως σιτηρά; Δεν τρως κρέας και αυγά; Και δεν τρως λαχανικά και φρούτα; Ό,τι κι αν τρως, όλα όσα χρειάζεσαι, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το περιβάλλον επιβίωσης που δημιούργησε ο Θεός για το ανθρώπινο γένος. Και η πηγή όλων όσα χρειάζεται το ανθρώπινο γένος δεν μπορεί να διαχωριστεί από όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, τα οποία στο σύνολό τους αποτελούν τα δικά σας περιβάλλοντα επιβίωσης. Το νερό που πίνεις, τα ρούχα που φοράς και όλα τα πράγματα που χρησιμοποιείς —ποιο απ' αυτά δεν αποκτάται από τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κάποια αντικείμενα δεν αποκτώνται από τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού. Βλέπεις, το πλαστικό είναι ένα από αυτά τα πράγματα. Είναι χημικό προϊόν, φτιαγμένο από τον άνθρωπο». Είναι όντως έτσι; Το πλαστικό φτιάχτηκε πράγματι από τον άνθρωπο, και είναι χημικό προϊόν, μα από πού προέρχονται τα αρχικά συστατικά του πλαστικού; Τα αρχικά συστατικά αποκτήθηκαν από υλικά που δημιούργησε ο Θεός. Τα πράγματα που βλέπεις και απολαμβάνεις, κάθε

πράγμα που χρησιμοποιείς, όλα αποκτώνται από τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός. Δηλαδή, ασχέτως της φυλής στην οποία μπορεί να ανήκει ένα άτομο, των μέσων βιοπορισμού ή του τύπου περιβάλλοντος επιβίωσης στο οποίο μπορεί να ζουν οι άνθρωποι, εκείνοι δεν μπορούν να διαχωριστούν από όσα έχει παράσχει ο Θεός. Έτσι, σχετίζονται τα πράγματα που συζητήσαμε σήμερα με το θέμα μας «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα»; Ανήκουν στο ίδιο ευρύτερο θέμα όσα συζητήσαμε σήμερα; (Ναι.) Ίσως κάποια από τα πράγματα για τα οποία μίλησα σήμερα είναι λίγο αφηρημένα και δύσκολα για συζήτηση. Ωστόσο, νομίζω ότι μάλλον τώρα έχετε καλύτερη κατανόηση αυτών.

Αυτές τις τελευταίες φορές συναναστροφής, το εύρος των θεμάτων πάνω στα οποία συναναστραφήκαμε ήταν αρκετά μεγάλο και το πεδίο τους αρκετά ευρύ, επομένως χρειάζεται λίγη προσπάθεια από την πλευρά σας για να τα κατανοήσετε όλα. Ο λόγος είναι ότι αυτά τα θέματα συνιστούν πράγματα που δεν έχουν αντιμετωπιστεί ποτέ στο παρελθόν κατά την πίστη των ανθρώπων στον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι ακούν αυτά τα πράγματα σαν μυστήρια και κάποιοι άλλοι τα ακούν σαν ιστοριούλα —ποια οπτική είναι σωστή; Από ποια οπτική γωνία τα ακούτε όλα αυτά; (Έχουμε δει πόσο μεθοδικά έχει κανονίσει όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του ο Θεός και ότι τα πάντα έχουν νόμους, και μέσα από αυτά τα λόγια μπορούμε να καταλάβουμε περισσότερα για τις πράξεις του Θεού και τις λεπτομερείς διευθετήσεις Του για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους.) Μέσα από αυτές τις φορές συναναστροφής, έχετε δει πόσο μακριά εκτείνεται το πεδίο της διαχείρισης του Θεού για όλα τα πράγματα; (Σε όλο το ανθρώπινο γένος, στα πάντα.) Είναι ο Θεός ο Θεός μιας φυλής μόνο; Είναι ο Θεός ενός τύπου ανθρώπων; Είναι ο Θεός μιας μόνο μικρής μερίδας ανθρώπων; (Όχι, δεν είναι.) Αφού δεν είναι έτσι τα πράγματα, αν, σύμφωνα με τη γνώση σας για τον Θεό, Αυτός είναι ο Θεός μόνο μιας μικρής μερίδας ανθρώπων ή αν είναι μόνο δικός σας Θεός, είναι σωστή αυτή η οπτική; Αφού ο Θεός διαχειρίζεται και κυβερνά τα πάντα, οι άνθρωποι θα πρέπει να βλέπουν τις πράξεις Του, τη σοφία Του και την παντοδυναμία Του που αποκαλύπτονται μέσα από τη διακυβέρνησή Του επί των πάντων. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να γνωρίζουν οι άνθρωποι. Αν λες ότι ο Θεός διαχειρίζεται όλα τα πράγματα, κυβερνά όλα τα πράγματα και κυβερνά όλο το ανθρώπινο γένος, αλλά εάν δεν διαθέτεις καμία κατανόηση ούτε επίγνωση της διακυβέρνησής Του στο ανθρώπινο γένος, μπορείς πραγματικά να αναγνωρίσεις ότι ο Θεός κυβερνά τα πάντα; Ίσως ενδόμυχα σκέφτεσαι: «Μπορώ, επειδή βλέπω ότι η ζωή μου κυβερνάται πλήρως από τον Θεό». Μα είναι πραγματικά ο Θεός τόσο μικρός; Όχι, δεν είναι! Το μόνο που βλέπεις είναι η σωτηρία του Θεού για σένα και το έργο Του σ' εσένα, και από αυτά τα πράγματα και μόνο βλέπεις τη διακυβέρνησή Του. Αυτό είναι ένα πολύ μικρό πεδίο και έχει επιζήμια επίδραση στις προοπτικές σου για αυθεντική γνώση του Θεού. Επίσης περιορίζει την αυθεντική γνώση σου για τη διακυβέρνηση του Θεού επί των πάντων. Αν περιορίσεις τη γνώση σου για τον Θεό στο πεδίο των παροχών του Θεού για σένα και της σωτηρίας Του για σένα, ποτέ δεν θα καταφέρεις να αναγνωρίσεις ότι Αυτός κυβερνά επί των πάντων, ότι κυβερνά επί

όλων των πραγμάτων και κυβερνά ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Όταν δεν καταφέρνεις να αναγνωρίσεις όλα αυτά, μπορείς πραγματικά να αναγνωρίσεις το γεγονός ότι ο Θεός κυβερνά τη μοίρα σου; Όχι, δεν μπορείς. Δεν θα καταφέρεις ποτέ να αντιληφθείς αυτήν την πλευρά στην καρδιά σου —δεν θα καταφέρεις ποτέ να φτάσεις σ' ένα τόσο υψηλό επίπεδο κατανόησης. Καταλαβαίνεις τι λέω, σωστά; Στην πραγματικότητα, ξέρω μέχρι ποιον βαθμό μπορείτε να κατανοήσετε αυτά τα θέματα, το περιεχόμενο των όσων λέω εν προκειμένω, επομένως γιατί συνεχίζω να μιλάω γι' αυτά; Επειδή αυτά τα θέματα είναι πράγματα που πρέπει να εκτιμήσει κάθε ακόλουθος του Θεού, κάθε ένας που θέλει να σωθεί από τον Θεό —είναι απολύτως αναγκαίο να γίνουν κατανοητά αυτά τα θέματα. Παρόλο που αυτήν τη στιγμή δεν τα καταλαβαίνεις, κάποια μέρα, όταν η ζωή σου και η εμπειρία σου σχετικά με την αλήθεια φτάσουν σ' ένα συγκεκριμένο επίπεδο, όταν η αλλαγή στη διάθεση της ζωής σου φτάσει σ' ένα συγκεκριμένο επίπεδο και αποκτήσεις έναν συγκεκριμένο βαθμό αναστήματος, μόνο τότε αυτά τα θέματα τα οποία επικοινωνώ σ' εσένα τώρα μέσω της συναναστροφής θα μεριμνήσουν αληθινά για την επιδίωξή σου για γνώση του Θεού και θα την ικανοποιήσουν. Άρα, αυτά τα λόγια πρέπει να θέσουν τα θεμέλια, να σας προετοιμάσουν για τη μελλοντική σας κατανόηση ότι ο Θεός κυβερνά επί των πάντων και για την κατανόηση του ίδιου του Θεού από εσάς.

Όση κατανόηση του Θεού υπάρχει στις καρδιές των ανθρώπων, τόσος είναι και ο βαθμός της θέσης που Αυτός κατέχει στις καρδιές τους. Όσο μεγάλος είναι ο βαθμός της γνώσης του Θεού στις καρδιές τους, τόσο μεγάλος είναι ο Θεός στις καρδιές τους. Εάν ο Θεός που γνωρίζεις είναι κενός και ασαφής, τότε ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι επίσης κενός και ασαφής. Ο Θεός που γνωρίζεις περιορίζεται στο πεδίο της δικής σου προσωπικής ζωής και δεν έχει καμία σχέση με τον ίδιο τον αληθινό Θεό. Συνεπώς, η γνώση των πρακτικών ενεργειών του Θεού, η γνώση της πραγματικότητας του Θεού και της παντοδυναμίας Του, η γνώση της αληθινής ταυτότητας του ίδιου του Θεού, η γνώση αυτού που έχει και είναι ο Θεός, η γνώση των ενεργειών που έχει εκδηλώσει ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του —αυτά τα πράγματα είναι πολύ σημαντικά για κάθε άνθρωπο που επιδιώκει τη γνώση του Θεού. Έχουν άμεση σχέση με το κατά πόσο οι άνθρωποι μπορούν να εισέλθουν στην πραγματικότητα της αλήθειας. Αν περιορίσεις την κατανόησή σου για τον Θεό μόνο σε λέξεις, αν την περιορίσεις στις δικές σου ασήμαντες εμπειρίες, σε αυτό που εσύ θεωρείς πως είναι η χάρη του Θεού ή στις δικές σου ασήμαντες μαρτυρίες προς τον Θεό, τότε λέω ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις σε καμία περίπτωση δεν είναι ο ίδιος ο αληθινός Θεός. Όχι μόνο αυτό, αλλά μπορεί επίσης να ειπωθεί ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι ένας πλασματικός Θεός, όχι ο αληθινός Θεός. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο αληθινός Θεός είναι Αυτός που κυβερνά επί των πάντων, που περπατά ανάμεσα σε όλα, που τα διαχειρίζεται όλα. Είναι Αυτός που κρατά τη μοίρα όλου του ανθρώπινου γένους και των πάντων στα χέρια Του. Το έργο και οι ενέργειες του Θεού για τα οποία μιλάω δεν περιορίζονται μόνο σε μια μικρή μερίδα ανθρώπων. Δηλαδή, δεν περιορίζονται μόνο σε ανθρώπους που Τον ακολουθούν τώρα.

Οι πράξεις Του εκδηλώνονται ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, στην επιβίωση όλων των πραγμάτων και στους νόμους της αλλαγής όλων των πραγμάτων. Αν δεν μπορείς να δεις ή να αναγνωρίσεις οποιαδήποτε πράξη του Θεού ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του, τότε δεν μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για οποιαδήποτε πράξη Του. Αν δεν μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό σε καμία περίπτωση, αν συνεχίσεις να μιλάς για τον μικρό αποκαλούμενο «Θεό» που γνωρίζεις, τον Θεό που περιορίζεται στις δικές σου ιδέες και υπάρχει μόνο στα στενά όρια του μυαλού σου, αν συνεχίσεις να μιλάς γι' αυτό το είδος Θεού, τότε ο Θεός ποτέ δεν θα επαινέσει την πίστη σου. Όταν καταθέτεις μαρτυρία για τον Θεό, αν το κάνεις μόνο ως προς το πώς απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού, το πώς δέχεσαι την πειθαρχία του Θεού και τη συμμόρφωσή Του, και το πώς απολαμβάνεις τις ευλογίες Του κατά τη μαρτυρία σου γι' Αυτόν, τότε αυτό δεν είναι καθόλου αρκετό και ούτε καν κοντά στο να Τον ικανοποιήσει. Αν θέλεις να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό μ' έναν τρόπο που συμφωνεί με το θέλημά Του, να καταθέσεις μαρτυρία για τον ίδιο τον αληθινό Θεό, τότε πρέπει να δεις τι είναι αυτό που έχει και είναι ο Θεός από τις ενέργειές Του. Πρέπει να δεις την εξουσία του Θεού από τον έλεγχο που έχει στα πάντα και να δεις την αλήθεια του τρόπου με τον οποίο μεριμνά για όλη την ανθρωπότητα. Αν απλώς αναγνωρίζεις ότι η καθημερινή θρέψη σου και τα απαραίτητα για τη ζωή προέρχονται από τον Θεό, αλλά αδυνατείς να δεις την αλήθεια ότι ο Θεός έχει πάρει όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του για την παροχή σε όλη την ανθρωπότητα, και ότι, κυβερνώντας όλα τα πράγματα, ηγείται όλης της ανθρωπότητας, τότε ποτέ δεν θα καταφέρεις να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό. Ποιος ο σκοπός Μου όταν τα λέω όλα αυτά; Να μην το αντιμετωπίσετε αυτό ελαφρά τη καρδιά, να μην πιστέψετε εσφαλμένα ότι αυτά τα θέματα για τα οποία μίλησα είναι άσχετα με τη δική σας προσωπική είσοδο στη ζωή, και να μη θεωρήσετε ότι αυτά τα θέματα είναι απλώς κάποιο είδος γνώσης ή δόγματος. Αν έχετε τέτοια στάση όταν ακούτε αυτά που λέω, τότε δεν θα κερδίσετε τίποτα απολύτως. Θα χάσετε αυτήν τη μεγάλη ευκαιρία να γνωρίσετε τον Θεό.

Ποιος είναι ο στόχος Μου όταν μιλώ για όλα αυτά τα πράγματα; Ο στόχος Μου είναι να κάνω τους ανθρώπους να γνωρίσουν τον Θεό, να κάνω τους ανθρώπους να καταλάβουν τις πρακτικές ενέργειες του Θεού. Από τη στιγμή που θα καταλάβεις τον Θεό και θα γνωρίσεις τις ενέργειές Του, μόνο τότε θα έχεις την ευκαιρία ή τη δυνατότητα να Τον γνωρίσεις. Αν, για παράδειγμα, θέλεις να καταλάβεις ένα άτομο, πώς θα έφτανες σε σημείο να το καταλάβεις; Μήπως απλώς κοιτάζοντας την εξωτερική εμφάνισή του; Μήπως κοιτάζοντας τι φοράει και πώς ντύνεται; Μήπως κοιτάζοντας τον τρόπο με τον οποίο περπατάει; Μήπως κοιτάζοντας το πεδίο των γνώσεών του; (Όχι.) Άρα, πώς καταλαβαίνεις ένα άτομο; Κρίνεις βάσει της ομιλίας και της συμπεριφοράς του, των σκέψεών του και των πραγμάτων που εκφράζει και αποκαλύπτει για τον εαυτό του. Έτσι καταφέρνεις να γνωρίζεις ένα άτομο, έτσι καταλαβαίνεις ένα άτομο. Με τον ίδιο τρόπο, αν θέλετε να γνωρίσετε τον Θεό, αν θέλετε να καταλάβετε την πρακτική πλευρά Του, την αληθινή πλευρά Του, πρέπει να Τον γνωρίσετε μέσω των πράξεών Του και μέσω

κάθε πρακτικού πράγματος που κάνει. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος, και είναι ο μοναδικός τρόπος.

Ο Θεός ισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ όλων των πραγμάτων για να δώσει στους ανθρώπους ένα σταθερό περιβάλλον επιβίωσης

Ο Θεός εκδηλώνει τις πράξεις Του ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα κυβερνά και ελέγχει τους νόμους για όλα τα πράγματα. Μόλις μιλήσαμε για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός κυβερνά τους νόμους όλων των πραγμάτων καθώς επίσης και για τον τρόπον με τον οποίο μεριμνά για όλη την ανθρωπότητα και την θρέφει υπό τους νόμους αυτούς. Αυτή είναι μία πλευρά. Κατόπιν, θα μιλήσουμε για μια άλλη πλευρά, η οποία είναι ένας τρόπος τον οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός για να έχει τον έλεγχο των πάντων. Μιλώ για τον τρόπο με τον οποίο ισορρόπησε ο Θεός τις σχέσεις ανάμεσα σε όλα τα πράγματα αφού τα δημιούργησε. Και αυτό είναι ένα αρκετά μεγάλο θέμα για σας. Η ισορροπία των σχέσεων ανάμεσα σε όλα τα πράγματα —είναι αυτό κάτι που μπορούν να επιτύχουν οι άνθρωποι; Όχι, οι άνθρωποι είναι ανίκανοι για ένα τέτοιο επίτευγμα. Οι άνθρωποι είναι ικανοί μόνο για καταστροφή. Δεν μπορούν να ισορροπήσουν τις σχέσεις ανάμεσα σε όλα τα πράγματα· δεν μπορούν να τα διαχειριστούν και τόσο μεγάλη εξουσία και δύναμη είναι πέρα από τις δυνατότητες της ανθρωπότητας. Μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει κάτι τέτοιο. Ποιος είναι, όμως, ο στόχος του Θεού κάνοντας κάτι τέτοιο —γιατί το κάνει; Έχει και αυτό άμεση σχέση με την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Οτιδήποτε θέλει να κάνει ο Θεός είναι απαραίτητο —δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να κάνει ή να μην κάνει. Προκειμένου να εξασφαλίσει την επιβίωση της ανθρωπότητας και να δώσει στους ανθρώπους ένα ευνοϊκό περιβάλλον για επιβίωση, υπάρχουν μερικά απαραίτητα, ζωτικής σημασίας πράγματα που Αυτός πρέπει να κάνει.

Από την κυριολεκτική σημασία της φράσης «ο Θεός ισορροπεί τα πάντα», αυτό φαίνεται να είναι ένα πολύ ευρύ θέμα. Πρώτα, παρέχει στους ανθρώπους την έννοια ότι «η ισορρόπηση όλων των πραγμάτων» αναφέρεται επίσης στην αριστοτεχνία του Θεού επί όλων των πραγμάτων. Τι σημαίνει αυτή η λέξη, «ισορροπία»; Πρώτον, η «ισορροπία» αναφέρεται στο να μην αφήνεις κάτι να βγαίνει εκτός ισορροπίας. Είναι όπως όταν χρησιμοποιούμε ζυγαριά για να ζυγίσουμε κάτι. Προκειμένου να ισορροπήσει η ζυγαριά, το βάρος στην κάθε πλευρά πρέπει να είναι το ίδιο. Ο Θεός δημιούργησε πολλά διαφορετικά είδη πραγμάτων: πράγματα σταθερά στη βάση τους, πράγματα που κινούνται, πράγματα ζωντανά, πράγματα που αναπνέουν, καθώς και πράγματα που δεν αναπνέουν. Είναι εύκολο όλα αυτά τα πράγματα να επιτύχουν μια σχέση αλληλεξάρτησης, διασύνδεσης, όπου το ένα θα ενισχύει το άλλο και θα ελέγχει το ένα το άλλο; Σίγουρα υπάρχουν αρχές σε όλα αυτά, αλλά είναι πολύ περίπλοκες, έτσι δεν είναι; Δεν είναι δύσκολο για τον Θεό, όμως για τους ανθρώπους είναι πολύ περίπλοκο ζήτημα να το μελετήσουν. Είναι μια πολύ απλή λέξη, «ισορροπία». Παρ' όλα αυτά, εάν οι άνθρωποι τη μελετούσαν και αν οι άνθρωποι χρειαζόταν να δημιουργήσουν ισορροπία από μόνοι τους,

τότε ακόμα κι αν κάθε λογής ακαδημαϊκοί δούλευαν πάνω σ' αυτό —βιολόγοι, αστρονόμοι, φυσικοί, χημικοί ακόμα και ιστορικοί— ποιο θα ήταν το τελικό αποτέλεσμα της έρευνας; Το αποτέλεσμα θα ήταν μηδενικό. Αυτό οφείλεται στο ότι η δημιουργία των πάντων από τον Θεό είναι εντελώς απίστευτη και το ανθρώπινο γένος ποτέ δεν θα ξεκλειδώσει τα μυστικά της. Όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, καθιέρωσε αρχές μεταξύ τους, καθιέρωσε διάφορους τρόπους επιβίωσης για αμοιβαίο περιορισμό, συμπληρωματικότητα και τροφοδοσία. Αυτές οι διάφορες μέθοδοι είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες, και σίγουρα δεν είναι απλής ή μονής κατεύθυνσης. Όταν οι άνθρωποι χρησιμοποιούν το μυαλό τους, τη γνώση που έχουν αποκτήσει και τα φαινόμενα που έχουν παρατηρήσει για να επιβεβαιώσουν ή να μελετήσουν τις αρχές πίσω από τον έλεγχο του Θεού επί των πραγμάτων, αυτά τα πράγματα είναι εξαιρετικά δύσκολο να ανακαλυφθούν και είναι, επίσης, πολύ δύσκολο να επιτευχθεί οποιοδήποτε αποτέλεσμα. Είναι πολύ δύσκολο για τους ανθρώπους να έχουν οποιαδήποτε αποτελέσματα· είναι πολύ δύσκολο για τους ανθρώπους να διατηρήσουν την ισορροπία τους, στηριζόμενοι στην ανθρώπινη σκέψη και γνώση για να κυβερνήσουν όλα τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού. Αυτό γίνεται επειδή αν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τις βασικές αρχές επιβίωσης όλων των πραγμάτων, δεν θα γνωρίζουν πώς να προστατέψουν αυτόν τον τύπο ισορροπίας. Έτσι, αν οι άνθρωποι διαχειρίζονταν και κυβερνούσαν όλα τα πράγματα, πολύ πιθανόν να κατέστρεφαν αυτήν την ισορροπία. Με το που θα καταστρεφόταν η ισορροπία, θα καταστρέφονταν και τα περιβάλλοντα επιβίωσης του ανθρώπινου γένους, και όταν θα συνέβαινε αυτό, θα ακολουθούσε μια κρίση για την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Θα προκαλούσε καταστροφή. Αν η ανθρωπότητα ζει εν μέσω καταστροφής, ποιο θα είναι το μέλλον της; Το αποτέλεσμα θα ήταν πολύ δύσκολο να εκτιμηθεί και αδύνατο να προβλεφθεί με βεβαιότητα.

Συνεπώς, πώς ισορροπεί ο Θεός τις σχέσεις μεταξύ όλων των πραγμάτων; Πρώτον, υπάρχουν κάποια μέρη στον κόσμο που είναι καλυμμένα με πάγους και χιόνι όλο τον χρόνο, ενώ σε μερικά άλλα μέρη, και οι τέσσερις εποχές είναι σαν άνοιξη και ο χειμώνας δεν έρχεται ποτέ, ενώ σε μέρη σαν κι αυτά δεν θα δεις ποτέ ούτε ελάχιστο χιόνι ούτε μια χιονονιφάδα. Εδώ μιλάμε για το ευρύτερο κλίμα, και αυτό το παράδειγμα είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Θεός εξισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ όλων των πραγμάτων. Ο δεύτερος τρόπος είναι ο εξής: Μια οροσειρά είναι καλυμμένη με πλούσια βλάστηση, με όλα τα είδη των φυτών να σκεπάζουν το έδαφος και τμήματα δασώδη τόσο πυκνά που όταν τα διασχίζεις δεν μπορείς ούτε καν να δεις τον ήλιο. Κοιτάζοντας όμως μια άλλη οροσειρά, δεν φυτρώνει ούτε ένα χορτάκι, υπάρχουν μόνο απανωτές στρώσεις άγονων, απεριποίητων βουνών. Στην εξωτερική εμφάνιση, και οι δύο τύποι είναι βασικά μεγάλοι σωροί χώματος που συσσωρεύονται σε βουνά, αλλά ο ένας καλύπτεται από πυκνό δάσος, ενώ ο άλλος στερείται ανάπτυξης, χωρίς ούτε ένα χορτάκι. Αυτός είναι ο δεύτερος τρόπος με τον οποίο ο Θεός εξισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ όλων των πραγμάτων. Ο τρίτος τρόπος είναι ο εξής: Κοιτάζοντας προς τη μία κατεύθυνση, μπορεί να δεις ατελείωτα βοσκοτόπια, ένα χωράφι με πρασινάδα που

κυματίζει. Κοιτάζοντας προς την άλλη, μπορεί να δεις μια έρημο μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι, άγονη, χωρίς το παραμικρό έμβιο ον μέσα στην άμμο που σφυρίζει καθώς τη φυσάει ο άνεμος, πόσο μάλλον κάποια πηγή νερού. Ο τέταρτος τρόπος είναι ο εξής: Κοιτάζοντας προς τη μία κατεύθυνση, τα πάντα είναι βυθισμένα κάτω από τη θάλασσα, αυτό το μεγάλο υδάτινο σώμα, ενώ κοιτάζοντας προς την άλλη κατεύθυνση, είναι δύσκολο να βρεις έστω και μια σταγόνα φρέσκου πηγαίου νερού. Ο πέμπτος τρόπος είναι ο εξής: Σε εκείνη την έκταση γης, το ψιλόβροχο είναι τακτικό και το κλίμα είναι ομιχλώδες και με υγρασία, ενώ σε εκείνη την άλλη έκταση γης, ένας σφοδρός ήλιος λάμπει συχνά στον ουρανό, και είναι σπάνιο να πέσει έστω και μια σταγόνα βροχής. Ο έκτος τρόπος είναι ο εξής: Σε ένα μέρος υπάρχει ένα οροπέδιο όπου ο αέρας είναι αραιός και ο άνθρωπος δυσκολεύεται να αναπνεύσει, ενώ σ' ένα άλλο μέρος υπάρχουν βάλτοι και πεδινές εκτάσεις που λειτουργούν ως οικότοπος για διάφορους τύπους αποδημητικών πτηνών. Αυτά είναι διάφορα είδη κλίματος, ή κλίμα ή περιβάλλον που αντιστοιχεί σε διαφορετικό γεωγραφικό περιβάλλον. Δηλαδή, ο Θεός ισορροπεί τα βασικά περιβάλλοντα επιβίωσης αναφορικά με ένα ευρείας κλίμακας περιβάλλον, από το κλίμα μέχρι το γεωγραφικό περιβάλλον, και από τα διαφορετικά συστατικά του εδάφους μέχρι τον αριθμό των πηγών νερού, όλα αυτά με σκοπό να επιτευχθεί ισορροπία στον αέρα, τη θερμοκρασία και την υγρασία του κάθε περιβάλλοντος μέσα στο οποίο επιβιώνουν οι άνθρωποι. Εξαιτίας αυτών των αντιθετικών γεωγραφικών περιβαλλόντων, οι άνθρωποι έχουν σταθερό αέρα και η θερμοκρασία και η υγρασία των διαφορετικών εποχών παραμένουν σταθερές. Αυτό επιτρέπει στους ανθρώπους να συνεχίσουν να ζουν σε αυτό το είδος περιβάλλοντος επιβίωσης όπως έκαναν πάντα. Πρώτον, το ευρείας κλίμακας περιβάλλον πρέπει να εξισορροπηθεί. Αυτό γίνεται μέσω της χρησιμοποίησης διαφορετικών γεωγραφικών τοποθεσιών και σχηματισμών, καθώς επίσης και των αλλαγών μεταξύ διαφορετικών κλιμάτων που τους επιτρέπουν να περιορίζουν και να ελέγχουν το ένα το άλλο με σκοπό να επιτευχθεί η ισορροπία που θέλει ο Θεός και που απαιτεί το ανθρώπινο γένος. Μιλώ από την οπτική του ευρείας κλίμακας περιβάλλοντος.

Τώρα θα μιλήσουμε για τις επιμέρους λεπτομέρειες, όπως η βλάστηση. Πώς επιτυγχάνεται η ισορροπία της; Δηλαδή, πώς μπορεί να δοθεί στη βλάστηση η δυνατότητα να συνεχίσει να επιβιώνει μέσα σ' ένα ισορροπημένο περιβάλλον επιβίωσης; Η απάντηση είναι μέσω της διαχείρισης του κύκλου ζωής, του ρυθμού ανάπτυξης και αναπαραγωγής των διαφόρων ειδών φυτών για να προστατευτεί το περιβάλλον επιβίωσής της. Ας πάρουμε για παράδειγμα τα μικροσκοπικά χορταράκια —την άνοιξη βλασταίνουν, το καλοκαίρι ανθίζουν και το φθινόπωρο καρποφορούν. Ο καρπός πέφτει στο έδαφος. Την επόμενη χρονιά, ο σπόρος από τον καρπό βλασταίνει και συνεχίζει σύμφωνα με τους ίδιους νόμους. Ο κύκλος ζωής του γρασιδιού είναι πολύ μικρός· κάθε σπόρος πέφτει στο έδαφος, βγάζει ρίζες και βλαστάρια, ανθίζει και παράγει καρπούς, και το σύνολο της διαδικασίας ολοκληρώνεται μετά από μόλις τρεις εποχές —την άνοιξη, το καλοκαίρι και το φθινόπωρο. Όλων των ειδών τα δένδρα έχουν επίσης τον δικό τους κύκλο ζωής και

διαφορετικές περιόδους βλάστησης και καρποφορίας. Μερικά δένδρα πεθαίνουν μετά από μόλις 30 με 50 χρόνια —αυτός είναι ο κύκλος ζωής τους. Αλλά οι καρποί τους πέφτουν στο έδαφος και με τη σειρά τους βγάζουν ρίζες και βλαστάρια, λουλούδια και καρποφορούν, και ζουν για άλλα 30 με 50 χρόνια. Αυτός είναι ο ρυθμός επανεμφάνισής τους. Ένα γέρικο δένδρο πεθαίνει κι ένα νεαρό δένδρο φυτρώνει· γι' αυτό μπορείς πάντα να βλέπεις δένδρα να φυτρώνουν στο δάσος. Όμως κι αυτά έχουν τον κανονικό τους κύκλο και τις κανονικές τους διαδικασίες γέννησης και θανάτου. Μερικά δένδρα μπορούν να ζήσουν πάνω από χίλια χρόνια, και μερικά μπορούν να ζήσουν ακόμα και τρεις χιλιάδες χρόνια. Δεν έχει σημασία τι τύπος είναι το φυτό ή πόσο μεγάλος είναι ο κύκλος της ζωής του, σε γενικές γραμμές, ο Θεός διαχειρίζεται την ισορροπία του βάσει της διάρκειας της ζωής του, της ικανότητάς του για αναπαραγωγή, της ταχύτητας και της συχνότητας αναπαραγωγής του και της ποσότητας και του ρυθμού νέων βλαστών που παράγει. Αυτό επιτρέπει στα φυτά, από τα χορτάρια μέχρι τα δένδρα, να μπορούν να συνεχίζουν να ευημερούν και να μεγαλώνουν μέσα σ' ένα ισορροπημένο οικολογικό περιβάλλον. Έτσι, όταν βλέπεις ένα δάσος στη γη, όλα όσα φυτρώνουν μέσα σε αυτό, χορτάρια και δέντρα, αναπαράγονται διαρκώς και μεγαλώνουν σύμφωνα με τους δικούς τους νόμους. Δεν χρειάζονται καμιά επιπρόσθετη εργασία ή βοήθεια από την ανθρωπότητα. Μόνο και μόνο επειδή έχουν αυτού του είδους την ισορροπία καταφέρνουν να διατηρούν το δικό τους περιβάλλον επιβίωσης. Μόνο και μόνο επειδή έχουν ένα κατάλληλο περιβάλλον επιβίωσης καταφέρνουν τα δάση και οι βοσκότοποι του κόσμου να συνεχίσουν να επιβιώνουν στη γη. Η ύπαρξή τους θρέφει γενιές και γενιές ανθρώπων καθώς επίσης γενιές και γενιές όλων των ειδών των έμβιων όντων με οικοτόπους στα δάση και τους βοσκότοπους —πουλιά και θηρία, έντομα και όλων των ειδών τους μικροοργανισμούς.

Ο Θεός επίσης ελέγχει την ισορροπία μεταξύ όλων των ειδών των ζώων. Πώς ελέγχει αυτήν την ισορροπία; Είναι παρόμοια με των φυτών —Αυτός διαχειρίζεται την ισορροπία τους και καθορίζει τους αριθμούς τους βάσει της ικανότητάς τους να αναπαράγονται, της ποσότητας και της συχνότητας αναπαραγωγής τους και των ρόλων που διαδραματίζουν μέσα στο ζωικό βασίλειο. Για παράδειγμα, τα λιοντάρια τρώνε ζέβρες, έτσι αν ο αριθμός των λιονταριών υπερέβαινε τον αριθμό των ζεβρών, ποια θα ήταν η μοίρα των ζεβρών; Θα εξαφανίζονταν. Κι αν οι ζέβρες παρήγαγαν πολύ λιγότερους απογόνους από τα λιοντάρια, ποια θα ήταν η μοίρα τους; Επίσης, θα εξαφανίζονταν. Έτσι, ο αριθμός των ζεβρών πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερος από τον αριθμό των λιονταριών. Αυτό γίνεται επειδή οι ζέβρες δεν υπάρχουν μόνο για τον εαυτό τους, αλλά υπάρχουν, επίσης, για τα λιοντάρια. Θα μπορούσατε, επίσης, να το θέσετε και ως εξής: Κάθε ζέβρα είναι ένα μέρος του συνόλου των ζεβρών, αλλά είναι επίσης και τροφή στο στόμα των λιονταριών. Η ταχύτητα αναπαραγωγής των λιονταριών δεν μπορεί να υπερβεί ποτέ αυτή των ζεβρών, κι έτσι οι αριθμοί τους δεν μπορεί ποτέ να είναι μεγαλύτεροι από τους αριθμούς των ζεβρών. Μόνο έτσι μπορεί να είναι εγγυημένη η πηγή τροφής των λιονταριών. Έτσι, παρόλο που τα λιοντάρια είναι φυσικοί εχθροί των

ζεβρών, οι άνθρωποι συχνά βλέπουν τα δύο είδη να ξεκουράζονται με άνεση στην ίδια περιοχή. Οι ζέβρες δεν θα μειωθούν ποτέ σε αριθμό ούτε θα εξαφανιστούν επειδή τα λιοντάρια τις κυνηγούν και τις τρώνε, και τα λιοντάρια ποτέ δεν θα αυξηθούν σε αριθμό εξαιτίας της θέσης τους ως «βασιλείς». Αυτήν την ισορροπία την όρισε ο Θεός πριν από πολύ καιρό. Δηλαδή, ο Θεός θέσπισε νόμους ισορροπίας ανάμεσα σε όλα τα ζώα έτσι ώστε να μπορούν να επιτύχουν αυτό το είδος ισορροπίας, και αυτό είναι κάτι που οι άνθρωποι βλέπουν συχνά. Τα λιοντάρια είναι οι μόνοι φυσικοί εχθροί της ζέβρας; Όχι, και οι κροκόδειλοι τρώνε ζέβρες. Οι ζέβρες φαίνονται να είναι ένα ιδιαίτερα αβοήθητο είδος ζώων. Δεν έχουν την αγριότητα των λιονταριών, κι όταν έρχονται αντιμέτωπες με ένα λιοντάρι, αυτόν τον φοβερό εχθρό, το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να τρέξουν. Δεν έχουν καν τη δύναμη να αντισταθούν. Όταν δεν μπορούν να ξεπεράσουν σε ταχύτητα το λιοντάρι, μπορούν απλώς να παραιτηθούν και να φαγωθούν από αυτό. Αυτό το βλέπουμε συχνά στο ζωικό βασίλειο. Τι συναισθήματα και σκέψεις έχετε όταν βλέπετε ένα τέτοιο πράγμα; Λυπόσαστε τη ζέβρα; Απεχθάνεστε το λιοντάρι; Οι ζέβρες φαίνονται τόσο όμορφες! Αλλά τα λιοντάρια, διαρκώς τις τρώνε αχόρταγα με τα μάτια τους. Και σαν ανόητες, οι ζέβρες δεν τρέχουν μακριά. Βλέπουν το λιοντάρι να τις περιμένει κάτω από τη δροσερή σκιά ενός δένδρου. Μπορεί ανά πάσα στιγμή να έρθει και να τις φάει. Το ξέρουν αυτό ενδόμυχα, αλλά και πάλι δεν θα εγκαταλείψουν αυτό το κομμάτι γης. Αυτό είναι κάτι το θαυμαστό, ένα θαυμαστό πράγμα το οποίο εκδηλώνει τον προκαθορισμό και τη διακυβέρνηση του Θεού. Λυπάσαι γι' αυτήν τη ζέβρα αλλά δεν μπορείς να τη σώσεις, και απεχθάνεσαι το λιοντάρι αλλά δεν μπορείς να το καταστρέψεις. Η ζέβρα είναι τροφή που προετοίμασε ο Θεός για το λιοντάρι, όμως όσες ζέβρες και να τρώνε τα λιοντάρια, αυτές δεν θα εξαλειφθούν. Ο αριθμός των μικρών που γεννούν τα λιοντάρια είναι πολύ μικρός, και αναπαράγονται πολύ αργά, έτσι όσες ζέβρες και να φάνε, ο αριθμός τους δεν θα ξεπεράσει ποτέ αυτόν των ζεβρών. Σε αυτό, υπάρχει ισορροπία.

Ποιος είναι ο στόχος του Θεού διατηρώντας αυτού του είδους την ισορροπία; Έχει να κάνει με τα περιβάλλοντα επιβίωσης των ανθρώπων καθώς και με την επιβίωση της ανθρωπότητας. Αν οι ζέβρες ή οποιαδήποτε παρόμοια λεία του λιονταριού —ελάφια ή άλλα ζώα— αναπαράγονταν πολύ αργά και ο αριθμός των λιονταριών αυξανόταν δραστικά, τι είδους κίνδυνο θα αντιμετώπιζαν τα ανθρώπινα όντα; Τα λιοντάρια που τρώνε τη λεία τους είναι φυσιολογικό φαινόμενο, αλλά το λιοντάρι που τρώει έναν άνθρωπο είναι τραγωδία. Αυτή η τραγωδία δεν είναι κάτι προκαθορισμένο από τον Θεό, δεν είναι κάτι που συμβαίνει υπό τη διακυβέρνησή Του, πόσο μάλλον κάτι που έχει επιφέρει στην ανθρωπότητα. Μάλλον είναι κάτι που οι άνθρωποι επέφεραν στον εαυτό τους. Έτσι, όπως το βλέπει ο Θεός, η ισορροπία ανάμεσα σε όλα τα πράγματα είναι κριτικής σημασίας για την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Είτε είναι φυτά ή ζώα, τίποτα δεν μπορεί να χάσει τη σωστή ισορροπία του. Τα φυτά, τα ζώα, τα βουνά και οι λίμνες —ο Θεός έχει προετοιμάσει ένα εύρυθμο οικολογικό περιβάλλον για την ανθρωπότητα. Μόνο όταν οι άνθρωποι έχουν αυτό το είδος οικολογικού περιβάλλοντος

—ένα ισορροπημένο περιβάλλον— είναι εξασφαλισμένη η επιβίωσή τους. Αν τα δένδρα ή το γρασίδι δεν μπορούσαν να αναπαραχθούν ή η ταχύτητα αναπαραγωγής τους ήταν πολύ αργή, δεν θα έχανε το έδαφος την υγρασία του; Αν έχανε το έδαφος την υγρασία του, θα εξακολουθούσε να είναι υγιές; Αν το έδαφος έχανε τη βλάστησή του και την υγρασία του, θα διαβρωνόταν πολύ γρήγορα και στη θέση του θα σχηματιζόταν άμμος. Όταν θα χειροτέρευε το έδαφος, το περιβάλλον επιβίωσης των ανθρώπων επίσης θα καταστρεφόταν. Πολλές συμφορές θα συνόδευαν αυτήν την καταστροφή. Χωρίς αυτήν την οικολογική ισορροπία, χωρίς αυτόν τον τύπο οικολογικού περιβάλλοντος, οι άνθρωποι συχνά θα υπέφεραν από συμφορές λόγω της ανισορροπίας μεταξύ όλων των πραγμάτων. Για παράδειγμα, όταν υπάρχει περιβαλλοντική ανισορροπία που οδηγεί στην καταστροφή του οικολογικού περιβάλλοντος των βατράχων, μαζεύονται όλοι μαζί, αυξάνονται ραγδαία οι αριθμοί τους και οι άνθρωποι βλέπουν ακόμα και μεγάλους αριθμούς βατράχων να διασχίζουν τους δρόμους των πόλεων. Αν μεγάλοι αριθμοί βατράχων καταλάμβαναν το περιβάλλον επιβίωσης των ανθρώπων, πώς θα ονομαζόταν αυτό; Συμφορά. Γιατί θα ονομαζόταν συμφορά; Αυτά τα μικρά ζώα που είναι ωφέλιμα για τους ανθρώπους είναι χρήσιμα για τους ανθρώπους όταν παραμένουν σ' ένα μέρος που είναι κατάλληλο γι' αυτά· μπορούν να διατηρήσουν την ισορροπία του περιβάλλοντος επιβίωσης του ανθρώπου. Αν, όμως, αποβούν καταστροφικά, θα έχουν αρνητικές συνέπειες για την ευταξία της ζωής των ανθρώπων. Όλα τα πράγματα κι όλα τα στοιχεία που φέρνουν μαζί τους οι βάτραχοι στα σώματά τους μπορούν να επιδράσουν στην ποιότητα ζωής των ανθρώπων. Μπορεί να οδηγήσουν ακόμα και στο να προσβληθούν τα όργανα του σώματος των ανθρώπων —αυτό είναι ένα είδος συμφοράς. Ένα άλλο είδος συμφοράς, που οι άνθρωποι βιώνουν συχνά, είναι η εμφάνιση μεγάλου αριθμού ακρίδων. Δεν είναι συμφορά αυτό; Ναι, είναι στ' αλήθεια τρομακτική συμφορά. Δεν έχει σημασία πόσο ικανοί μπορεί να είναι οι άνθρωποι —οι άνθρωποι μπορούν να φτιάξουν αεροπλάνα, κανόνια και ατομικές βόμβες— όταν εισβάλλουν οι ακρίδες, τι λύση έχει η ανθρωπότητα; Μπορούν να χρησιμοποιήσουν κανόνια εναντίον τους; Μπορούν να τις πυροβολήσουν με πολυβόλα; Όχι, δεν μπορούν. Μπορούν τότε να ψεκάσουν με εντομοκτόνα για να τις διώξουν; Ούτε αυτό είναι εύκολο έργο. Τι έρχονται να κάνουν αυτές οι μικροσκοπικές ακρίδες; Συγκεκριμένα, τρώνε σοδειές και σιτηρά. Όπου πηγαίνουν οι ακρίδες, οι σοδειές αφανίζονται ολοσχερώς. Σε περίοδο εισβολής των ακρίδων, όλη η τροφή στην οποία βασίζονται οι αγρότες για ένα ολόκληρο έτος μπορεί να καταστραφεί εντελώς από τις ακρίδες εν ριπή οφθαλμού. Για τους ανθρώπους, η άφιξη των ακρίδων δεν είναι μόνο μια ενόχληση —είναι συμφορά. Έτσι, γνωρίζουμε ότι η εμφάνιση ενός μεγάλου αριθμού ακρίδων είναι μια μορφή συμφοράς, μα τι ισχύει για τα ποντίκια; Αν δεν υπάρχουν καθόλου αρπακτικά πτηνά για να φάνε τα ποντίκια, τότε αυτά θα πολλαπλασιαστούν ραγδαία, πιο ραγδαία απ' ό,τι φαντάζεστε. Κι αν τα ποντίκια εξαπλωθούν ανεξέλεγκτα, μπορούν οι άνθρωποι να έχουν μια καλή ζωή; Τι είδους κατάσταση θα αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι; (Μια επιδημία.) Αλλά πιστεύετε ότι μια επιδημία θα ήταν η μόνη συνέπεια; Τα ποντίκια θα μασουλήσουν

τα πάντα και θα ροκανίσουν ακόμα και το ξύλο. Αν υπάρχουν μόνο δύο ποντίκια σ' ένα σπίτι, θα είναι μια ενόχληση για όλους όσοι ζουν εκεί. Μερικές φορές κλέβουν λάδι και το τρώνε, και μερικές φορές τρώνε ψωμί ή δημητριακά. Κι όσα δεν τα τρώνε, απλώς τα ροκανίζουν και τα κάνουν χάλια. Μασουλάνε ρούχα, παπούτσια, έπιπλα —μασουλάνε τα πάντα. Μερικές φορές ανεβαίνουν στο ντουλάπι της κουζίνας —μπορούν τα πιάτα εκείνα να ξαναχρησιμοποιηθούν αφότου τα περπάτησαν τα ποντίκια; Ακόμα κι αν τα απολυμάνεις και πάλι δεν θα νιώθεις άνετα, οπότε απλώς τα πετάς. Τέτοιες ενοχλήσεις προκαλούν τα ποντίκια στους ανθρώπους. Παρόλο που τα ποντίκια είναι μικροσκοπικά πλάσματα, οι άνθρωποι δεν έχουν τρόπο να τα αντιμετωπίσουν και αντιθέτως πρέπει απλά να ανέχονται τις λεηλασίες τους. Ένα και μόνο ζευγάρι ποντίκια αρκεί να προκαλέσει διαταραχή, πόσο μάλλον μια ολόκληρη ορδή ποντικιών. Αν ο αριθμός τους διογκωνόταν και κατέληγαν σε συμφορά, οι συνέπειες θα ήταν ασύλληπτες. Ακόμη και πλάσματα τόσο μικροσκοπικά όσο τα μυρμηγκάκια θα μπορούσαν να γίνουν συμφορά. Αν γινόταν αυτό, η ζημιά που θα προκαλούσαν στο ανθρώπινο γένος δεν θα ήταν αμελητέα. Τα μυρμηγκία μπορούν να προκαλέσουν τέτοια ζημιά στα σπίτια, που να φτάσουν στο σημείο να καταρρεύσουν. Η δύναμή τους δεν πρέπει να παραβλέπεται. Δεν θα ήταν τρομακτικό αν διάφορα είδη πουλιών δημιουργούσαν μια συμφορά; (Ναι.) Για να το θέσω αλλιώς, όποτε τα ζώα ή τα έμβια όντα, ανεξαρτήτως είδους, χάνουν την ισορροπία τους, θα αναπτύσσονται, θα αναπαράγονται και θα ζουν σε ανώμαλο πεδίο, σε άτακτο πεδίο. Αυτό θα επέφερε ασύλληπτες συνέπειες για την ανθρωπότητα. Δεν θα είχε επίδραση μόνο στη ζωή και την επιβίωση των ανθρώπων, αλλά θα επέφερε συμφορές και στο ανθρώπινο γένος, ακόμα και σε σημείο οι άνθρωποι να υποφέρουν τη μοίρα ολοσχερής εξόντωσης και εξαφάνισης.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, χρησιμοποίησε κάθε είδους μέθοδο και τρόπο για να τα ισορροπήσει, για να ισορροπήσει τις συνθήκες διαβίωσης των βουνών και των λιμνών, των φυτών και όλων των ειδών ζώων, πουλιών και εντόμων. Ο στόχος Του ήταν να επιτρέψει σε όλα τα είδη των εμβίων όντων να ζήσουν και να πολλαπλασιαστούν υπό τους νόμους που είχε θεσπίσει. Κανένα από τα πράγματα της δημιουργίας δεν μπορεί να βγει εκτός του πλαισίου αυτών των νόμων και οι νόμοι δεν μπορούν να παραβιαστούν. Οι άνθρωποι μπορούν να επιβιώσουν και να πολλαπλασιαστούν με ασφάλεια, η μια γενιά μετά την άλλη, μόνο μέσα σε αυτού του τύπου το βασικό περιβάλλον. Αν οποιοδήποτε έμβιο ον ξεπεράσει την ποσότητα ή το πεδίο που έχει ορίσει ο Θεός, ή αν ξεπεράσει τους ρυθμούς ανάπτυξης, τη συχνότητα αναπαραγωγής ή τον αριθμό που ορίστηκε από Αυτόν, το περιβάλλον επιβίωσης του ανθρώπινου γένους θα μπορούσε να πληγεί από διάφορες βαθμίδες καταστροφής. Και ταυτόχρονα, θα απειλείτο η επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Αν ένας τύπος εμβίου όντος είναι πολύ μεγάλος αριθμητικά, θα κλέψει την τροφή των ανθρώπων, θα καταστρέψει τις πηγές νερού των ανθρώπων και θα ρημάξει τις πατρίδες τους. Με αυτόν τον τρόπο, η αναπαραγωγή ή η κατάσταση επιβίωσης των ανθρώπων θα δεχόταν άμεσα επιδράσεις. Για παράδειγμα, το νερό είναι πολύ σημαντικό για όλα τα πράγματα. Αν υπάρχουν πάρα πολλά ποντίκια, μυρμηγκία,

ακρίδες, βάτραχοι ή κάθε είδους άλλα ζώα, θα πίνουν περισσότερο νερό. Καθώς θα αυξάνεται η ποσότητα νερού που θα πίνουν, το πόσιμο νερό και οι πηγές νερού των ανθρώπων μέσα σε αυτό το καθορισμένο πεδίο πηγών πόσιμου νερού και υδατικών περιοχών θα μειώνονται και θα αντιμετωπίζουν ελλείψεις νερού. Αν καταστραφεί, μολυνθεί ή κοπεί το πόσιμο νερό των ανθρώπων, επειδή όλων των ειδών τα ζώα έχουν αυξηθεί αριθμητικά, σε ένα τέτοιου είδους αντίξοο περιβάλλον επιβίωσης, η επιβίωση του ανθρώπινου γένους θα απειληθεί σοβαρά. Αν μόνο ένας τύπος ή αρκετοί τύποι έμβιων όντων υπερβαίνουν τους κανονικούς αριθμούς τους, τότε ο αέρας, η θερμοκρασία, η υγρασία, ακόμα και η σύσταση του αέρα στον χώρο επιβίωσης του ανθρώπινου γένους θα δηλητηριαστεί και θα καταστραφεί σε διάφορους βαθμούς. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, η επιβίωση των ανθρώπων και η μοίρα τους θα υπόκεινται επίσης στις απειλές που θέτουν αυτοί οι οικολογικοί παράγοντες. Έτσι, αν χαθούν αυτές οι ισορροπίες, ο αέρας που αναπνέουν οι άνθρωποι θα καταστραφεί, το νερό που πίνουν θα μολυνθεί και οι θερμοκρασίες που χρειάζονται επίσης θα αλλάξουν και θα δεχθούν ποικίλων βαθμών επιδράσεις. Αν συμβεί αυτό, τα περιβάλλοντα επιβίωσης τα οποία ανήκουν εγγενώς στην ανθρωπότητα θα υποστούν τεράστιες επιδράσεις και προκλήσεις. Σε αυτό το σενάριο όπου τα βασικά περιβάλλοντα επιβίωσης των ανθρώπων έχουν καταστραφεί, ποια θα ήταν η μοίρα κι η προοπτική της ανθρωπότητας; Αυτό είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα! Επειδή ο Θεός γνωρίζει για ποιον λόγο υπάρχει καθένα από τα πράγματα της δημιουργίας για χάρη της ανθρωπότητας, τον ρόλο που έχει το κάθε είδος πράγματος που Αυτός δημιούργησε, το είδος της επίδρασης που έχει το κάθε πράγμα στην ανθρωπότητα και τον βαθμό στον οποίο ωφελεί την ανθρωπότητα, επειδή υπάρχει ένα σχέδιο για όλα αυτά στην καρδιά του Θεού και Αυτός διαχειρίζεται κάθε πτυχή όλων των πραγμάτων που δημιούργησε, γι' αυτό, κάθε πράγμα που κάνει είναι τόσο σημαντικό και απαραίτητο για την ανθρωπότητα. Έτσι, από τώρα και στο εξής, κάθε φορά που θα παρατηρείς κάποιο οικολογικό φαινόμενο ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού ή κάποιον φυσικό νόμο να εκτυλίσσεται ανάμεσα σε όλα τα πράγματα της δημιουργίας του Θεού, δεν θα αμφιβάλλεις πλέον για την αναγκαιότητα κάθε πράγματος που δημιούργησε ο Θεός. Δεν θα χρησιμοποιείς πλέον αδαή λόγια για να κάνεις αυθαίρετες κρίσεις για τις διευθετήσεις του Θεού για όλα τα πράγματα και τους διάφορους τρόπους παροχών Του για την ανθρωπότητα. Ούτε θα βγάζεις αυθαίρετα συμπεράσματα για τους νόμους του Θεού για όλα τα πράγματα της δημιουργίας Του. Έτσι δεν έχουν τα πράγματα;

Τι είναι όλα αυτά που μόλις συζητήσαμε; Σκέψου το για μια στιγμή. Ο Θεός έχει τη δική Του πρόθεση για κάθε πράγμα που κάνει. Παρόλο που η πρόθεσή Του είναι ακατανόητη για τους ανθρώπους, είναι πάντα άρρηκτα και ισχυρά συνδεδεμένη με την επιβίωση της ανθρωπότητας. Είναι απολύτως απαραίτητη. Αυτό ισχύει γιατί ο Θεός δεν έχει κάνει ποτέ κάτι μάταιο. Οι αρχές πίσω από κάθε πράγμα που κάνει είναι εμποτισμένες με το σχέδιό Του και τη σοφία Του. Ο στόχος και η πρόθεση πίσω από αυτό το σχέδιο είναι η προστασία των ανθρώπων, να βοηθήσει τους ανθρώπους να

αποτρέψουν την καταστροφή, τις λεηλασίες άλλων έμβιων όντων και οποιαδήποτε βλάβη προκαλείται στους ανθρώπους από οποιοδήποτε πράγμα της δημιουργίας του Θεού. Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι οι πράξεις του Θεού που είδαμε στο πλαίσιο αυτού του θέματος αποτελούν έναν ακόμη τρόπο με τον οποίο ο Θεός μεριμνά για την ανθρωπότητα; Θα μπορούσαμε να πούμε ότι, μέσω αυτών των πράξεων, ο Θεός θρέφει και καθοδηγεί τους ανθρώπους; (Ναι.) Υπάρχει στενή σχέση μεταξύ αυτού του θέματος και της κεντρικής ιδέας της συναναστροφής μας: «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα»; (Ναι.) Υπάρχει μια πολύ στενή σχέση και αυτό το θέμα είναι μια πτυχή του. Πριν μιλήσουμε γι' αυτά τα θέματα, οι άνθρωποι είχαν μια ασαφή εικόνα στη φαντασία τους για τον Θεό, για τον ίδιο τον Θεό και τις πράξεις Του —στερούνταν πραγματικής κατανόησης. Ωστόσο, όταν μαθαίνουν οι άνθρωποι για τις πράξεις Του και τα πράγματα που Αυτός έχει κάνει, μπορούν να καταλάβουν και να κατανοήσουν τις αρχές αυτών που κάνει ο Θεός και μπορούν να αποκτήσουν κατανόηση γι' αυτά και να τα προσεγγίσουν. Παρόλο που στην καρδιά του Θεού υπάρχουν όλα τα είδη των πολύ περίπλοκων θεωριών, αρχών και κανόνων κάθε φορά που κάνει οτιδήποτε, όπως το να δημιουργεί και να κυβερνά όλα τα πράγματα, δεν είναι δυνατόν να αποκτήσετε κατανόηση στις καρδιές σας ότι αυτές είναι οι πράξεις του Θεού και ότι είναι όσο πιο αληθινές γίνεται, μόνο και μόνο με το να σας αφήσουμε να μάθετε για ένα μόνο μέρος τους κατά τη συναναστροφή; (Ναι.) Τότε πώς διαφέρει η σημερινή σας κατανόηση του Θεού από την προηγούμενη; Διαφέρει στην ουσία. Πριν, η κατανόησή σας ήταν υπερβολικά κενή, υπερβολικά ασαφής, αλλά τώρα η κατανόησή σας περιέχει μεγάλο ποσοστό συγκεκριμένων στοιχείων που ταιριάζουν με τις πράξεις του Θεού, που ταιριάζουν με αυτό που έχει και είναι ο Θεός. Συνεπώς, ό,τι είπα αποτελεί υπέροχο εκπαιδευτικό υλικό για να κατανοήσετε τον Θεό.

9 Φεβρουαρίου 2014

Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ, Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Ι΄ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ (Δ΄)

Επικοινωνούμε ένα ιδιαίτερο θέμα σήμερα. Κάθε πιστός πρέπει να γνωρίζει, να βιώνει και να κατανοεί μόνο δύο βασικά πράγματα. Ποια είναι αυτά τα δύο πράγματα; Το πρώτο είναι η προσωπική είσοδος κάποιου στη ζωή, και το δεύτερο αφορά τη γνώση σχετικά με τον Θεό. Όσον αφορά το θέμα που έχουμε επικοινωνήσει πρόσφατα, το ζήτημα της γνώσης σχετικά με τον Θεό, πιστεύετε ότι αυτό είναι εφικτό; Δικαίως θα λέγαμε ότι πράγματι είναι ανέφικτο για τους περισσότερους ανθρώπους. Τα λόγια Μου μπορεί να μη σας πείθουν, αλλά γιατί το λέω αυτό; Το λέω, επειδή όταν ακούγατε όσα έλεγα πρωτύτερα, ανεξάρτητα από το πώς τα έλεγα ή ποιες λέξεις χρησιμοποίησα, ήσαστε σε θέση και κυριολεκτικά και θεωρητικά να γνωρίζετε τι αφορούσαν αυτά τα λόγια. Εντούτοις, ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζατε όλοι σας ήταν ότι δεν κατανοούσατε για ποιον λόγο τα είπα αυτά τα πράγματα ή για ποιον λόγο μίλησα για αυτά τα θέματα. Αυτή είναι η ουσία του θέματος. Επομένως, αν και το ότι ακούσατε αυτά τα πράγματα πρόσθεσε κάτι και εμπλούτισε την κατανόησή σας για τον Θεό και τα έργα Του, εσείς εξακολουθείτε να νιώθετε ότι πρέπει να καταβάλετε μεγάλη προσπάθεια για να γνωρίσετε τον Θεό. Δηλαδή, αφού ακούτε όσα λέω, οι περισσότεροι από εσάς δεν καταλαβαίνουν γιατί τα έχω πει ή ποια σχέση έχουν με τη γνώση για τον Θεό. Ο λόγος που αδυνατείτε να κατανοήσετε τη σχέση τους με τη γνώση για τον Θεό είναι ότι οι εμπειρίες της ζωής σας είναι υπερβολικά επιφανειακές. Αν οι γνώσεις και η εμπειρία των ανθρώπων σχετικά με τα λόγια του Θεού παραμείνουν σε ένα πολύ ρηχό επίπεδο, τότε το μεγαλύτερο μέρος της γνώσης τους για Εκείνον θα είναι ασαφές και αφηρημένο· θα είναι όλο γενικό, δογματικό και θεωρητικό. Θεωρητικά, ίσως φαίνεται ή ακούγεται λογικό και εύλογο, αλλά η γνώση για τον Θεό που προέρχεται από το στόμα των περισσότερων ανθρώπων είναι ουσιαστικά κενή. Και γιατί λέω ότι είναι κενή; Επειδή, στην πραγματικότητα, δεν έχεις κατανοήσει ξεκάθαρα αν αυτά που λες ο ίδιος σχετικά με το αν γνωρίζεις τον Θεό είναι σωστά και ακριβή. Ως εκ τούτου, παρόλο που οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν ακούσει πολλές πληροφορίες και θέματα σχετικά με τη γνώση για τον Θεό, η γνώση τους για τον Θεό δεν έχει ξεπεράσει ακόμη τη θεωρία, δεν έχει ξεπεράσει το δόγμα που είναι αόριστο και αφηρημένο. Πώς μπορεί, λοιπόν, να λυθεί αυτό το πρόβλημα; Το έχετε ποτέ σκεφτεί αυτό; Αν κάποιος δεν επιδιώκει την αλήθεια, μπορεί να διακατέχεται από την πραγματικότητα; Εάν κάποιος δεν επιδιώκει την αλήθεια, τότε αναμφισβήτητα δεν κατέχει την πραγματικότητα, επομένως δεν έχει απολύτως καμία γνώση ή εμπειρία των λόγων του Θεού. Και μπορούν αυτοί που δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού να γνωρίζουν τον Θεό; Σε καμία περίπτωση· αυτά τα δύο είναι αλληλένδετα. Επομένως, οι περισσότεροι άνθρωποι λένε: «Γιατί η γνώση για τον Θεό είναι τόσο δύσκολη; Όταν μιλάω για τη γνώση περί του εαυτού μου, μπορώ να μιλάω για ώρες, αλλά όταν πρόκειται για τη γνώση περί του Θεού, χάνω τα λόγια μου. Ακόμη

και όταν μπορώ να πω κάτι λίγα επί του θέματος, τα λόγια μου είναι βεβιασμένα και ακούγονται βαρετά. Μάλιστα, φαίνονται περίεργα όταν ακούω τον εαυτό μου να τα λέει». Αυτή είναι η πηγή. Εάν νιώθεις ότι η γνώση για τον Θεό είναι υπερβολικά δύσκολη, ότι πρέπει να προσπαθήσεις πολύ για να Τον γνωρίσεις, ή ότι δεν έχεις κανένα θέμα να αναφέρεις και δεν μπορείς να σκεφτείς τίποτα πραγματικό να επικοινωνήσεις και να παράσχεις στους άλλους και στον εαυτό σου, τότε αυτό αποδεικνύει ότι είσαι κάποιος που δεν έχει νιώσει τα λόγια του Θεού. Ποια είναι τα λόγια του Θεού; Δεν είναι άραγε τα λόγια Του εκφράσεις αυτού που έχει και είναι ο Θεός; Αν δεν έχεις νιώσει τα λόγια του Θεού, θα μπορούσες να έχεις κάποια γνώση για το τι έχει και είναι Αυτός; Ασφαλώς και όχι. Όλα αυτά είναι αλληλένδετα. Αν δεν έχεις εμπειρία όσον αφορά τα λόγια του Θεού, τότε δεν μπορείς να καταλάβεις το θέλημα του Θεού ούτε γνωρίζεις ποια είναι η διάθεσή Του, τι Του αρέσει, τι αποστρέφεται, ποιες είναι οι απαιτήσεις Του από τους ανθρώπους, τι είδους στάση κρατάει προς όσους είναι καλοί και τι είδους στάση κρατάει προς όσους είναι κακοί· όλα αυτά είναι ασφαλώς συγκεχυμένα και ασαφή σ' εσένα. Εάν πιστεύεις στον Θεό εν τω μέσω μιας τέτοιας ασάφειας, τότε όταν ισχυρίζεσαι πως είσαι ένας από αυτούς που επιδιώκουν την αλήθεια και ακολουθούν τον Θεό, είναι ρεαλιστικοί αυτοί οι ισχυρισμοί; Δεν είναι! Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, να επικοινωνούμε για τη γνώση περί του Θεού.

Ανυπομονείτε όλοι να ακούσετε το σημερινό θέμα της συναναστροφής, σωστά; Αυτό το θέμα σχετίζεται, επίσης, με το θέμα «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», το οποίο έχουμε συζητήσει πρόσφατα. Έχουμε μιλήσει εκτενώς για το πώς «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», χρησιμοποιώντας διαφορετικά μέσα και οπτικές για να ενημερώσουμε τους ανθρώπους για το πώς ο Θεός κυβερνάει επί των πάντων, με ποια μέσα το κάνει αυτό, και σύμφωνα με ποιες αρχές διαχειρίζεται τα πάντα, έτσι ώστε να υπάρχουν σε αυτόν τον πλανήτη που ο Θεός δημιούργησε. Έχουμε, επίσης, μιλήσει εκτενώς για το πώς ο Θεός παρέχει για την ανθρωπότητα: με ποια μέσα δίνει Εκείνος αυτήν την παροχή, ποια είδη περιβαλλόντων διαβίωσης παρέχει στους ανθρώπους, και με ποια μέσα και από ποια σημεία εκκίνησης παρέχει ένα σταθερό περιβάλλον διαβίωσης στον άνθρωπο. Παρόλο που δεν έχω μιλήσει άμεσα για τη σχέση ανάμεσα στο κράτος του Θεού επί των πάντων και τη διοίκηση των πάντων και τη διαχείρισή Του, έχω μιλήσει έμμεσα σχετικά με τους λόγους για τους οποίους διοικεί τα πάντα κατ' αυτόν τον τρόπο, καθώς και για τους λόγους που παρέχει και θρέφει την ανθρωπότητα κατ' αυτόν τον τρόπο. Όλα αυτά σχετίζονται με τη διαχείρισή Του. Το περιεχόμενο για το οποίο έχουμε μιλήσει είναι ευρύτατο: από το μακροσκοπικό περιβάλλον έως πολύ μικρότερα πράγματα, όπως οι βασικές ανάγκες και η διατροφή των ανθρώπων· από το πώς ο Θεός κυβερνά επί των πάντων και τα κάνει να λειτουργούν με τάξη, ως το σωστό και κατάλληλο περιβάλλον διαβίωσης που δημιούργησε για τους ανθρώπους κάθε φυλής, και ούτω καθεξής. Όλο αυτό το ευρύ περιεχόμενο σχετίζεται με το πώς οι άνθρωποι ζουν στη σάρκα —δηλαδή, όλα σχετίζονται με πράγματα του υλικού κόσμου που είναι ορατά με γυμνό μάτι, και τα οποία οι άνθρωποι μπορούν να

αισθάνονται, όπως τα βουνά, τα ποτάμια, οι ωκεανοί, οι πεδιάδες, και ούτω καθεξής. Αυτά είναι όλα όσα μπορεί κανείς να δει και να αγγίξει. Όταν μιλάω για τον αέρα και τη θερμοκρασία, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε την αναπνοή σας για να αισθανθείτε την ύπαρξη του αέρα άμεσα, και το σώμα σας για να νιώσετε εάν η θερμοκρασία είναι υψηλή ή χαμηλή. Τα δέντρα, το γρασίδι, τα πουλιά και τα θηρία στα δάση, όσα πετούν στον αέρα και όσα περπατούν πάνω στη γη, και τα διάφορα μικρά ζώα που βγαίνουν από τα λαγούμια, όλα αυτά μπορούν οι άνθρωποι να τα δουν ιδίως όμμασι και να τα ακούσουν με τα ίδια τους τα αυτιά. Αν και το πεδίο που άπτονται αυτά τα πράγματα, μεταξύ όλων όσων δημιούργησε ο Θεός, είναι τεράστιο, αντιπροσωπεύουν μόνο τον υλικό κόσμο. Τα υλικά πράγματα είναι όσα μπορούν να δουν και να αισθανθούν οι άνθρωποι, δηλαδή όταν τα αγγίζεις, τα αισθάνεσαι, και όταν τα βλέπεις με τα μάτια σου, ο εγκέφαλός σου σου παρουσιάζει μια μορφή, μια εικόνα. Είναι πράγματα που είναι πραγματικά και υπαρκτά· για σένα δεν είναι αφηρημένα, αλλά έχουν σχήμα. Μπορεί να είναι τετράγωνα ή στρογγυλά, ψηλά ή χαμηλά, και το κάθε αντικείμενο σου δίνει διαφορετική εντύπωση. Όλα αυτά αντιπροσωπεύουν την υλική πλευρά της δημιουργίας. Οπότε, όσον αφορά τον Θεό, τι περιλαμβάνουν «τα πάντα» στη φράση «κράτος του Θεού επί των πάντων»; Δεν περιλαμβάνουν απλώς τα πράγματα που οι άνθρωποι μπορούν να δουν και να αγγίξουν· επιπλέον, περιλαμβάνουν όλα όσα είναι αόρατα και απροσπέλαστα. Αυτή είναι μια από τις πραγματικές έννοιες του κράτους του Θεού επί των πάντων. Ακόμα κι αν αυτά τα πράγματα είναι αόρατα και απροσπέλαστα για τους ανθρώπους, για τον Θεό —εφόσον μπορεί να τα παρατηρήσει με τα μάτια Του και βρίσκονται εντός του πεδίου της κυριαρχίας Του— υπάρχουν πραγματικά. Παρά το γεγονός ότι είναι αφηρημένα και αδιανόητα, και παρόλο που, επιπλέον, είναι αόρατα και απροσπέλαστα για τους ανθρώπους, για τον Θεό υπάρχουν πραγματικά και αληθινά. Αυτός είναι ένας άλλος κόσμος μεταξύ όλων των πραγμάτων τα οποία ο Θεός κυβερνάει, και είναι ένα άλλο μέρος του πεδίου όλων των πραγμάτων στα οποία κυριαρχεί. Αυτό είναι το σημερινό θέμα που συναναστρεφόμαστε: πώς ο Θεός κυβερνά και διοικεί τον πνευματικό κόσμο. Δεδομένου ότι αυτό το θέμα καλύπτει τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός κυβερνά και διαχειρίζεται τα πάντα, σχετίζεται με τον κόσμο έξω από τον υλικό κόσμο —τον πνευματικό κόσμο— και γι' αυτό είναι απόλυτα αναγκαίο να τον κατανοήσουμε. Μόνο αφού επικοινωνήσουν και κατανοήσουν αυτό το περιεχόμενο θα μπορέσουν οι άνθρωποι να κατανοήσουν αληθινά την πραγματική έννοια της φράσης «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα». Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρόκειται να συζητήσουμε αυτό το θέμα· ο σκοπός του είναι να ολοκληρώσει το θέμα «ο Θεός κυβερνά επί των πάντων και ο Θεός διαχειρίζεται τα πάντα». Ίσως, όταν ακούτε αυτό το θέμα, μπορεί να σας φαίνεται περίεργο ή ασύλληπτο, αλλά ανεξάρτητα από το πώς νιώθετε, εφόσον ο πνευματικός κόσμος είναι ένα μέρος όλων των πραγμάτων που κυβερνώνται από τον Θεό, πρέπει να κατανοήσετε κάπως αυτό το θέμα. Μόλις το κατανοήσετε, θα εκτιμήσετε, θα κατανοήσετε και θα γνωρίσετε σε μεγαλύτερο βάθος τη φράση «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα».

Πώς ο Θεός κυβερνά και διοικεί τον πνευματικό κόσμο

Όσον αφορά τον υλικό κόσμο, όποτε οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν ορισμένα πράγματα ή φαινόμενα, μπορούν να αναζητήσουν τις σχετικές πληροφορίες, ειδάλλως μπορούν να χρησιμοποιήσουν διάφορους δίαυλους για να μάθουν τις καταβολές και το υπόβαθρο αυτών των πραγμάτων. Αλλά όταν πρόκειται για τον άλλο κόσμο για τον οποίο μιλάμε σήμερα —τον πνευματικό κόσμο, ο οποίος υπάρχει έξω από τον υλικό κόσμο— οι άνθρωποι δεν έχουν απολύτως κανένα μέσο ή δίαυλο μέσω του οποίου να μάθουν κάτι γι' αυτόν. Γιατί το λέω αυτό; Το λέω, επειδή, στον κόσμο των ανθρώπων, όλα όσα ανήκουν στον υλικό κόσμο είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την υλική ύπαρξη του ανθρώπου, και επειδή οι άνθρωποι νιώθουν ότι τα πάντα στον υλικό κόσμο είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον υλικό τρόπο ζωής και την υλική ζωή τους, οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν μόνο ή βλέπουν τα υλικά πράγματα μπροστά στα μάτια τους που είναι ορατά σ' αυτούς. Ωστόσο, όσον αφορά τον πνευματικό κόσμο —δηλαδή όλα όσα ανήκουν σ' αυτόν τον άλλο κόσμο— δικαίως θα λέγαμε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πιστεύουν. Επειδή οι άνθρωποι δεν τον βλέπουν, και πιστεύουν ότι δεν χρειάζεται να τον κατανοήσουν ή να μάθουν οτιδήποτε γι' αυτόν, για να μην πούμε για το πώς ο πνευματικός κόσμος είναι ένας εντελώς διαφορετικός κόσμος από τον υλικό κόσμο και, από την οπτική του Θεού, είναι ανοιχτός —παρόλο που, για τους ανθρώπους, είναι μυστικός και κλειστός— επομένως, οι άνθρωποι δυσκολεύονται πολύ να βρουν ένα μονοπάτι για να κατανοήσουν τις διάφορες πτυχές αυτού του κόσμου. Οι διάφορες πτυχές του πνευματικού κόσμου, για τις οποίες πρόκειται να μιλήσω, αφορούν μόνο τη διοίκηση και την κυριαρχία του Θεού· δεν θα αποκαλύψω οποιαδήποτε μυστήρια ούτε θα σας πω τα μυστικά που επιθυμείτε να μάθετε. Διότι αυτό αφορά την κυριαρχία του Θεού, τη διοίκηση του Θεού και την παροχή του Θεού, συνεπώς θα μιλήσω μόνο για όσα είναι ανάγκη να γνωρίζετε.

Πρώτον, επιτρέψτε Μου να σας κάνω μια ερώτηση: Στο μυαλό σας, τι είναι ο πνευματικός κόσμος; Σε γενικές γραμμές, είναι ένας κόσμος έξω από τον υλικό κόσμο, ο οποίος είναι και αόρατος και άυλος για τους ανθρώπους. Στη φαντασία σας, ωστόσο, τι είδους κόσμος θα έπρεπε να είναι ο πνευματικός κόσμος; Ίσως, επειδή δεν είστε σε θέση να τον δείτε, είστε ανίκανοι να τον σκεφτείτε. Εντούτοις, όταν ακούτε κάποιους θρύλους, εξακολουθείτε να τον σκέφτεστε, και δεν μπορείτε να σταματήσετε. Γιατί το λέω αυτό; Υπάρχει κάτι που συμβαίνει σε πολλούς ανθρώπους όταν είναι νέοι: Όταν κάποιος τους λέει μια τρομακτική ιστορία —για φαντάσματα ή ψυχές— τρελαίνονται από τον φόβο. Για ποιον λόγο ακριβώς φοβούνται; Επειδή φαντάζονται αυτά τα πράγματα. Παρόλο που δεν μπορούν να τα δουν, αισθάνονται ότι είναι παντού μέσα στο δωμάτιό τους, σε κάποια κρυφή ή σκοτεινή γωνιά, και φοβούνται τόσο πολύ που δεν τολμούν να πάνε για ύπνο. Ειδικά τη νύχτα, φοβούνται υπερβολικά να μείνουν μόνοι τους στο δωμάτιο ή να βγουν μόνοι τους στην αυλή. Αυτός είναι ο πνευματικός κόσμος της φαντασίας σας, και είναι ένας κόσμος, τον οποίον οι άνθρωποι θεωρούν τρομακτικό.

Γεγονός είναι ότι όλοι τον φαντάζονται σε κάποιον βαθμό, και όλοι μπορούν να τον νιώσουν λιγάκι.

Ας ξεκινήσουμε να μιλάμε για τον πνευματικό κόσμο. Τι είναι αυτός; Επιτρέψτε Μου να σας δώσω μια σύντομη και απλή εξήγηση: Ο πνευματικός κόσμος είναι ένας σημαντικός τόπος, ο οποίος διαφέρει από τον υλικό κόσμο. Γιατί λέω ότι αυτό είναι σημαντικό; Θα το συζητήσουμε διεξοδικά αυτό. Η ύπαρξη του πνευματικού κόσμου συνδέεται άρρηκτα με τον υλικό κόσμο της ανθρωπότητας. Παίζει σημαντικό ρόλο στον κύκλο της ανθρώπινης ζωής και θανάτου στο κράτος του Θεού επί των πάντων. Αυτός είναι ο ρόλος του, κι αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους η ύπαρξή του είναι σημαντική. Επειδή είναι ένας τόπος που δεν είναι αισθητός στις πέντε αισθήσεις, κανείς δεν μπορεί να κρίνει με ακρίβεια το κατά πόσο ο πνευματικός κόσμος υπάρχει ή όχι. Οι διάφορες δυναμικές του συνδέονται στενά με την ανθρώπινη ύπαρξη, με αποτέλεσμα η τάξη της ζωής της ανθρωπότητας να επηρεάζεται επίσης έντονα από τον πνευματικό κόσμο. Αφορά αυτό την κυριαρχία του Θεού ή όχι; Την αφορά. Όταν το λέω αυτό, καταλαβαίνετε γιατί συζητώ αυτό το θέμα: Το κάνω επειδή αφορά την κυριαρχία του Θεού, καθώς και τη διοίκησή Του. Σε έναν τέτοιο κόσμο —ο οποίος είναι αόρατος στους ανθρώπους— κάθε ουράνιο διάταγμα, διάταξη και διοικητικό σύστημά του βρίσκεται πολύ ψηλότερα από τους νόμους και τα συστήματα οποιαδήποτε έθνους του υλικού κόσμου, και κανένα ον που ζει σ' αυτόν τον κόσμο δεν θα τολμούσε να τα αντικρούσει ή να τα παραβιάσει. Σχετίζεται αυτό με την κυριαρχία και τη διοίκηση του Θεού; Στον πνευματικό κόσμο, υπάρχουν σαφή διοικητικά διατάγματα, σαφή ουράνια διατάγματα και σαφείς νόμοι. Σε διαφορετικά επίπεδα και σε διάφορες περιοχές, οι συνοδοί επιτελούν τα καθήκοντά τους και τηρούν τους κανόνες και τους κανονισμούς αυστηρά, διότι γνωρίζουν ποιες είναι οι συνέπειες της παραβίασης ενός ουράνιου διατάγματος· γνωρίζουν σαφώς τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός τιμωρεί το κακό και ανταμείβει το καλό, και πώς Αυτός διοικεί και κυβερνά επί των πάντων. Επιπλέον, βλέπουν ξεκάθαρα πώς Αυτός εκτελεί τα ουράνια διατάγματα και τους νόμους Του. Διαφέρουν αυτά από τον υλικό κόσμο στον οποίο κατοικεί η ανθρωπότητα; Όντως διαφέρουν παρασάγγας. Ο πνευματικός κόσμος είναι ένας κόσμος εντελώς διαφορετικός από τον υλικό κόσμο. Εφόσον υπάρχουν ουράνια διατάγματα και νόμοι, αυτό αφορά την κυριαρχία, τη διοίκηση του Θεού και, επιπλέον, τη διάθεσή Του, καθώς και αυτό που έχει και είναι Αυτός. Εφόσον τα έχετε ακούσει αυτά, δεν νομίζετε ότι είναι άκρως αναγκαίο να μιλήσω γι' αυτό το θέμα; Δεν θέλετε να μάθετε τα μυστικά που υπάρχουν μέσα του; (Ναι, θέλουμε.) Αυτή είναι η έννοια του πνευματικού κόσμου. Αν και συνυπάρχει με τον υλικό κόσμο και ταυτόχρονα υπόκειται στη διοίκηση και την κυριαρχία του Θεού, η διοίκηση και η κυριαρχία του Θεού επί αυτού του κόσμου είναι πολύ αυστηρότερη από εκείνες του υλικού κόσμου. Όσον αφορά τις λεπτομέρειες, θα πρέπει να ξεκινήσουμε από τον τρόπο με τον οποίο ο πνευματικός κόσμος ευθύνεται για το έργο του κύκλου ζωής και θανάτου των ανθρώπων, διότι αυτό το έργο αποτελεί σημαντικό μέρος του έργου των όντων του πνευματικού κόσμου.

Στην ανθρωπότητα, κατηγοριοποιώ όλους τους ανθρώπους σε τρεις τύπους. Ο πρώτος είναι οι άπιστοι, οι οποίοι είναι όσοι δεν έχουν θρησκευτικές πεποιθήσεις. Αποκαλούνται άπιστοι. Η συντριπτική πλειονότητα των άπιστων πιστεύει μόνο στο χρήμα· στηρίζουν μόνο τα δικά τους συμφέροντα, είναι υλιστές και πιστεύουν μόνο στον υλικό κόσμο —δεν πιστεύουν στον κύκλο ζωής και θανάτου, ή σε οτιδήποτε λέγεται σχετικά με θεότητες και φαντάσματα. Κατατάσσω αυτούς τους ανθρώπους ως άπιστους, και αυτοί αποτελούν τον πρώτο τύπο. Ο δεύτερος τύπος περιλαμβάνει τους διάφορους ανθρώπους της πίστης εκτός από τους άπιστους. Μεταξύ των ανθρώπων, διαχωρίζω αυτούς τους ανθρώπους της πίστης σε διάφορες μεγάλες ομάδες: Η πρώτη είναι οι Εβραίοι, η δεύτερη είναι οι καθολικοί, η τρίτη είναι οι χριστιανοί, η τέταρτη είναι οι μουσουλμάνοι και η πέμπτη είναι οι βουδιστές· υπάρχουν πέντε είδη. Αυτά είναι τα διάφορα είδη ανθρώπων της πίστης. Ο τρίτος τύπος περιλαμβάνει όσους πιστεύουν στον Θεό, και αυτός περιλαμβάνει εσάς. Αυτοί οι πιστοί είναι όσοι ακολουθούν τον Θεό σήμερα. Αυτοί οι άνθρωποι διακρίνονται σε δύο είδη: στον εκλεκτό λαό του Θεού και στους παρόχους υπηρεσιών. Η διάκριση μεταξύ αυτών των κύριων τύπων είναι σαφέστατη. Συνεπώς, τώρα είστε σε θέση να διακρίνετε σαφώς στο μυαλό σας μεταξύ των τύπων και της κατάταξης των ανθρώπων, έτσι δεν είναι; Ο πρώτος τύπος περιλαμβάνει τους άπιστους, και έχω πει τι είναι αυτοί. Λογίζονται όσοι πιστεύουν στον Γέροντα στον Ουρανό ως άπιστοι; Πολλοί άπιστοι πιστεύουν μόνο στον Γέροντα στον Ουρανό. Πιστεύουν ότι ο άνεμος, η βροχή, η βροντή και ούτω καθεξής ελέγχονται όλα από αυτήν την οντότητα στην οποία βασίζονται για τη σπορά των καλλιεργειών και τη συγκομιδή —εντούτοις, μόλις αναφέρεται η πίστη στον Θεό, είναι απρόθυμοι να πιστέψουν σε Αυτόν. Μπορεί αυτό να ονομαστεί πίστη; Αυτοί οι άνθρωποι συμπεριλαμβάνονται μεταξύ των άπιστων. Το καταλαβαίνετε αυτό, έτσι; Μη συγχέετε αυτές τις κατηγορίες. Ο δεύτερος τύπος περιλαμβάνει τους ανθρώπους της πίστης, και ο τρίτος τύπος είναι όσοι ακολουθούν τον Θεό επί του παρόντος. Γιατί, λοιπόν, έχω διαχωρίσει όλους τους ανθρώπους σε αυτούς τους τύπους; (Επειδή οι διάφοροι τύποι ανθρώπων έχουν διαφορετικό τέλος και προορισμό.) Αυτή είναι η μία πτυχή. Όταν αυτές οι διάφορες φυλές και τύποι ανθρώπων επιστρέψουν στον πνευματικό κόσμο, θα καταλάβουν διαφορετική θέση και θα υπόκεινται σε διάφορους νόμους του κύκλου ζωής και θανάτου, και γι' αυτό ταξινόμησα τους ανθρώπους σε αυτούς τους κύριους τύπους.

α. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των άπιστων

Ας ξεκινήσουμε με τον κύκλο ζωής και θανάτου των άπιστων. Αφού πεθάνει κάποιος, τον παίρνει ένας συνοδός από τον πνευματικό κόσμο. Και τι ακριβώς από αυτόν παίρνει; Όχι τη σάρκα του, αλλά την ψυχή του. Όταν φύγει η ψυχή του, φτάνει σε έναν τόπο που είναι πρακτορείο του πνευματικού κόσμου το οποίο παραλαμβάνει ειδικά τις ψυχές των ανθρώπων που έχουν μόλις πεθάνει. Αυτός είναι ο πρώτος τόπος στον οποίον πηγαίνει κανείς αφού πεθάνει, που είναι άγνωστος στην ψυχή. Όταν μεταφέρεται σ' αυτόν τον τόπο, ένας αξιωματούχος πραγματοποιεί τους πρώτους ελέγχους, επιβεβαιώνοντας το

όνομα, τη διεύθυνση, την ηλικία του και όλες τις εμπειρίες του. Όλα όσα έκανε ενώ βρισκόταν εν ζωή καταγράφονται σε ένα βιβλίο και επαληθεύονται ως προς την ακρίβειά τους. Αφού ελεγχθούν όλα, η συμπεριφορά και οι πράξεις του ατόμου καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του καθορίζουν εάν θα τιμωρηθεί ή θα συνεχίσει να μετενσαρκώνεται ως άνθρωπος, το οποίο είναι το πρώτο στάδιο. Είναι το πρώτο στάδιο αυτό τρομακτικό; Δεν είναι υπερβολικά τρομακτικό, επειδή το μόνο πράγμα που έχει συμβεί είναι ότι το άτομο έφτασε σε ένα σκοτεινό και άγνωστο μέρος.

Στο δεύτερο στάδιο, αν το άτομο αυτό έχει κάνει πολλά κακά πράγματα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του κι έχει διαπράξει πολλές κακές πράξεις, τότε θα μεταφερθεί σε έναν τόπο τιμωρίας για να αντιμετωπιστεί. Αυτός θα είναι ο τόπος που χρησιμοποιείται ειδικά για την τιμωρία των ανθρώπων. Οι λεπτομέρειες για το πώς τιμωρείται εξαρτώνται από τις αμαρτίες που έχει διαπράξει, καθώς και από το πόσες κακές πράξεις έκανε πριν πεθάνει —αυτή είναι η πρώτη κατάσταση που συμβαίνει σ' αυτό το δεύτερο στάδιο. Λόγω των μοχθηρών πράξεων που έκαναν και του κακού που διέπραξαν πριν πεθάνουν, όταν μετενσαρκώνονται μετά την τιμωρία τους —όταν γεννιούνται και πάλι στον υλικό κόσμο— ορισμένοι άνθρωποι θα συνεχίσουν να είναι άνθρωποι, ενώ άλλοι θα γίνουν ζώα. Τουτέστιν, αφού ένα άτομο επιστρέψει στον πνευματικό κόσμο, τιμωρείται λόγω του κακού που έχει διαπράξει. Επιπλέον, λόγω των κακών πράξεων που έχει κάνει, στην επόμενη μετενσάρκωσή του πιθανώς δεν θα επιστρέψει ως άνθρωπος, αλλά ως ζώο. Το εύρος των ζώων που μπορεί να γίνει περιλαμβάνει αγελάδες, άλογα, χοίρους και σκύλους. Μερικοί άνθρωποι μπορεί να ξαναγεννηθούν ως πτηνά, πάπιες ή χήνες... Αφού μετενσαρκωθούν ως ζώα, όταν πεθάνουν και πάλι, θα επιστρέψουν στον πνευματικό κόσμο. Εκεί, όπως και πριν, με βάση τη συμπεριφορά τους πριν τον θάνατό τους, ο πνευματικός κόσμος θα αποφασίσει εάν θα μετενσαρκωθούν ή όχι ως άνθρωποι. Οι περισσότεροι άνθρωποι διαπράττουν πάρα πολύ κακό, και οι αμαρτίες τους είναι πάρα πολύ σοβαρές, γι' αυτό πρέπει να μετενσαρκωθούν ως ζώα επτά έως δώδεκα φορές. Επτά έως δώδεκα φορές —δεν είναι τρομακτικό αυτό; (Είναι τρομακτικό.) Τι σας τρομάζει; Το ότι ένα άτομο γίνεται ζώο —αυτό είναι τρομακτικό. Και για ένα άτομο, τι είναι πιο οδυνηρό όταν γίνεται ζώο; Να μη διαθέτει γλωσσική ικανότητα, να κάνει μόνο απλές σκέψεις, να είναι μόνο σε θέση να κάνει τα πράγματα που κάνουν τα ζώα και να τρώει την τροφή που τρώνε τα ζώα, να διαθέτει απλό τρόπο σκέψης και τη γλώσσα του σώματος ενός ζώου, να μην μπορεί να περπατάει σε όρθια στάση, να μην μπορεί να επικοινωνεί με τους ανθρώπους, και το γεγονός ότι καμία συμπεριφορά ή δραστηριότητα των ανθρώπων δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με τα ζώα. Τουτέστιν, μεταξύ των πάντων, το να είναι κανείς ζώο τον καθιστά υποδεέστερο όλων των έμβιων όντων και περιλαμβάνει πολύ περισσότερη ταλαιπωρία από το να είναι κανείς άνθρωπος. Αυτή είναι μια πτυχή της τιμωρίας του πνευματικού κόσμου για όσους έχουν κάνει πολύ κακό και έχουν διαπράξει μεγάλες αμαρτίες. Όσον αφορά την αυστηρότητα της τιμωρίας τους, αυτή καθορίζεται ανάλογα με το τι είδους ζώο γίνονται. Για παράδειγμα, είναι καλύτερο το να είναι κανείς χοίρος από το να είναι σκύλος; Άραγε

ένας χοίρος ζει καλύτερα ή χειρότερα από έναν σκύλο; Χειρότερα, σωστά; Αν οι άνθρωποι γίνουν αγελάδες ή άλογα, θα ζουν καλύτερα ή χειρότερα από ό,τι θα ζούσαν αν ήταν χοίροι; (Καλύτερα.) Θα ζήσει κανείς πιο άνετα αν ξαναγεννηθεί ως γάτα; Πάλι ζώο θα ήταν, και το να είναι γάτα θα ήταν πολύ ευκολότερο από το να είναι αγελάδα ή άλογο, επειδή οι γάτες μπορούν να τεμπελιάζουν και να κοιμούνται τον περισσότερο χρόνο τους. Το να γίνει κανείς αγελάδα ή άλογο είναι πιο κουραστικό. Επομένως, αν ένα άτομο μετενσαρκώνεται ως αγελάδα ή άλογο, πρέπει να δουλέψει σκληρά —κάτι που είναι παρόμοιο με σκληρή τιμωρία. Το να γίνει κανείς σκύλος θα ήταν λίγο καλύτερο από το να γίνει αγελάδα ή άλογο, γιατί ο σκύλος έχει στενότερη σχέση με τον κύριό του. Κάποιοι σκύλοι που είναι κατοικίδια επί πολλά χρόνια μπορούν να καταλάβουν πολλά από αυτά που λένε οι κύριοί τους. Μερικές φορές, ένας σκύλος μπορεί να προσαρμοστεί στη διάθεση και τις απαιτήσεις του κυρίου του, και ο κύριος συμπεριφέρεται καλύτερα στον σκύλο, και ο σκύλος τρώει και πίνει καλύτερα. Όταν δε, πονάει, τυγχάνει μεγαλύτερης φροντίδας. Δεν απολαμβάνει τότε ο σκύλος μια ευτυχισμένη ζωή; Έτσι, το να είναι κανείς σκύλος είναι καλύτερο από το να είναι αγελάδα ή άλογο. Όσον αφορά αυτό, η αυστηρότητα της τιμωρίας ενός ατόμου καθορίζει πόσες φορές μετενσαρκώνεται κάποιος ως ζώο, καθώς και σε ποιο είδος μετενσαρκώνεται.

Επειδή διέπραξαν τόσο πολλές αμαρτίες κατά τη διάρκεια της ζωής τους, ορισμένοι άνθρωποι τιμωρούνται μέσω της μετενσάρκωσής τους ως ζώα για επτά έως δώδεκα ζωές. Έχοντας τιμωρηθεί αρκετές φορές, όταν επιστρέφουν στον πνευματικό κόσμο, μεταφέρονται κάπου αλλού —σε έναν τόπο όπου οι διάφορες ψυχές έχουν ήδη τιμωρηθεί και ανήκουν στον τύπο που ετοιμάζονται να μετενσαρκωθούν ως άνθρωποι. Σε αυτόν τον τόπο, κάθε ψυχή κατηγοριοποιείται σε τύπο ανάλογα με το είδος της οικογένειας στην οποία θα γεννηθεί, τι είδους ρόλο θα παίξει αφού μετενσαρκωθεί, και ούτω καθεξής. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι θα γίνουν τραγουδιστές όταν έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο, και έτσι τοποθετούνται ανάμεσα στους τραγουδιστές. Κάποιοι θα γίνουν επιχειρηματίες όταν έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο, και έτσι τοποθετούνται ανάμεσα στους επιχειρηματίες. Και αν κάποιος πρόκειται να γίνει επιστημονικός ερευνητής αφού γίνει άνθρωπος, τότε τοποθετείται μεταξύ των επιστημονικών ερευνητών. Αφού ταξινομηθούν, ο καθένας αποστέλλεται σε διαφορετικό χρόνο και καθορισμένη ημερομηνία, όπως όταν οι άνθρωποι στέλνουν ηλεκτρονικά μηνύματα σήμερα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα ολοκληρωθεί ένας κύκλος ζωής και θανάτου. Από την ημέρα που ένας άνθρωπος φτάνει στον πνευματικό κόσμο μέχρι το τέλος της τιμωρίας του, ή έως ότου μετενσαρκωθεί ως ζώο πολλές φορές και ετοιμάζεται να μετενσαρκωθεί ως άνθρωπος, αυτή η διαδικασία ολοκληρώνεται.

Όσο για εκείνους των οποίων η τιμωρία έχει ολοκληρωθεί, και δεν έχουν μετενσαρκωθεί ως ζώα, θα αποσταλούν γρήγορα στον υλικό κόσμο για να μετενσαρκωθούν ως άνθρωποι; Ή, πόσον καιρό θα κάνουν μέχρι να φτάσουν μεταξύ των ανθρώπων; Ποια είναι η συχνότητα με την οποία μπορεί να συμβεί αυτό; Υπάρχουν χρονικοί περιορισμοί όσον αφορά αυτό. Όλα όσα συμβαίνουν στον πνευματικό κόσμο

υπόκεινται σε ακριβείς χρονικούς περιορισμούς και κανόνες —τους οποίους, αν τους εξηγήσω με αριθμούς, θα καταλάβετε. Για όσους μετενσαρκώνονται σε σύντομο χρονικό διάστημα, όταν πεθαίνουν, θα έχουν γίνει ήδη προετοιμασίες για να μετενσαρκωθούν ως άνθρωποι. Το συντομότερο χρονικό διάστημα στο οποίο μπορεί να συμβεί αυτό είναι τρεις ημέρες. Για κάποιους ανθρώπους παίρνει τρεις μήνες, για κάποιους παίρνει τρία χρόνια, για κάποιους παίρνει τριάντα χρόνια, για κάποιους παίρνει τριακόσια χρόνια, και ούτω καθεξής. Άρα, τι μπορούμε να πούμε γι' αυτούς τους χρονικούς κανόνες, και ποιες είναι οι ιδιαιτερότητές τους; Βασίζονται σ' αυτό που ο υλικός κόσμος —ο κόσμος του ανθρώπου— χρειάζεται από μια ψυχή, και στον ρόλο που η συγκεκριμένη ψυχή πρόκειται να παίξει σ' αυτόν τον κόσμο. Όταν οι άνθρωποι μετενσαρκώνονται ως συνηθισμένοι άνθρωποι, οι περισσότεροι από αυτούς μετενσαρκώνονται πολύ γρήγορα, επειδή ο κόσμος του ανθρώπου έχει μεγάλη ανάγκη για αυτούς τους συνηθισμένους ανθρώπους —οπότε, τρεις ημέρες αργότερα, στέλνονται ξανά σε μια οικογένεια που είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν που ήταν πριν πεθάνουν. Εντούτοις, υπάρχουν κάποιοι που παίζουν έναν ιδιαίτερο ρόλο σ' αυτόν τον κόσμο. «Ιδιαίτερο» σημαίνει ότι δεν υπάρχει μεγάλη ζήτηση γι' αυτούς τους ανθρώπους στον κόσμο του ανθρώπου. Δεν χρειάζονται πολλοί άνθρωποι για να παίξουν έναν τέτοιο ρόλο, έτσι μπορεί να χρειαστούν τριακόσια χρόνια. Με άλλα λόγια, αυτή η ψυχή θα έρθει μόνο μία φορά κάθε τριακόσια χρόνια ή ακόμα και μία φορά κάθε τρεις χιλιάδες χρόνια. Γιατί συμβαίνει αυτό; Λόγω του γεγονότος ότι είτε για τριακόσια χρόνια ή τρεις χιλιάδες χρόνια, ένας τέτοιος ρόλος δεν απαιτείται στον κόσμο του ανθρώπου, και έτσι αυτός ο άνθρωπος κρατείται κάπου στον πνευματικό κόσμο. Πάρτε τον Κομφούκιο για παράδειγμα: Επηρέασε ριζικά τον παραδοσιακό κινεζικό πολιτισμό, και η άφιξή του επηρέασε σε βάθος τον πολιτισμό, τη γνώση, την παράδοση και την ιδεολογία των ανθρώπων εκείνης της εποχής. Εντούτοις, ένα τέτοιο άτομο δεν χρειάζεται σε κάθε εποχή, κι έτσι έπρεπε να παραμείνει στον πνευματικό κόσμο, περιμένοντας εκεί για τριακόσια ή τρεις χιλιάδες χρόνια πριν μετενσαρκωθεί. Επειδή ο κόσμος του ανθρώπου δεν είχε ανάγκη από κάποιον σαν αυτόν, έπρεπε να περιμένει αδρανής, διότι υπήρχαν πολύ λίγοι ρόλοι σαν τον δικό του, και υπήρχαν πολύ λίγα που θα μπορούσε να κάνει. Ως εκ τούτου, έπρεπε να παραμείνει κάπου στον πνευματικό κόσμο τον περισσότερο καιρό, σε αδράνεια, και να σταλεί μόλις ο κόσμος του ανθρώπου τον είχε ανάγκη. Αυτοί είναι οι χρονικοί κανόνες του πνευματικού βασιλείου όσον αφορά τη συχνότητα με την οποία οι περισσότεροι άνθρωποι μετενσαρκώνονται. Είτε πρόκειται για συνηθισμένους ή ιδιαίτερους ανθρώπους, ο πνευματικός κόσμος έχει κατάλληλους κανόνες και ορθές πρακτικές για την επεξεργασία των μετενσαρκώσεών τους, και αυτοί οι κανόνες και πρακτικές αποστέλλονται από τον Θεό, δεν καθορίζονται ούτε ελέγχονται από οποιονδήποτε συνοδό ή ον του πνευματικού κόσμου. Τώρα το καταλαβαίνετε αυτό, σωστά;

Για κάθε ψυχή, η μετενσάρκωσή της, ο ρόλος της σε αυτήν τη ζωή, σε ποια οικογένεια γεννιέται, και πώς είναι η ζωή της είναι στενά συνδεδεμένα με την προηγούμενη ζωή της ψυχής. Όλα τα είδη των ανθρώπων μπαίνουν στον κόσμο του

ανθρώπου, και οι ρόλοι που παίζουν ποικίλλουν, όπως και τα καθήκοντα που εκτελούν. Και ποια είναι τα καθήκοντα αυτά; Κάποιοι άνθρωποι έχουν έρθει για να αποπληρώσουν χρέη: Αν χρωστούσαν σ' άλλους πάρα πολλά χρήματα στην προηγούμενη ζωή τους, έρχονται για να αποπληρώσουν αυτά τα χρέη σ' αυτήν τη ζωή. Κάποιοι άνθρωποι, στο μεταξύ, έχουν έρθει για να εισπράξουν χρέη: Είχαν εξαπατηθεί και είχαν χάσει πάρα πολλά πράγματα και πάρα πολλά χρήματα στην προηγούμενη ζωή τους· ως αποτέλεσμα αυτού, όταν φτάνουν στον πνευματικό κόσμο, τους δικαιώνει και τους επιτρέπει να εισπράξουν τα χρέη τους σ' αυτήν τη ζωή. Κάποιοι άνθρωποι έχουν έρθει για να ξεπληρώσουν χρέη ευγνωμοσύνης: Κατά την προηγούμενη ζωή τους —δηλαδή, πριν από την προηγούμενη μετενσάρκωσή τους— κάποιος τους φέρθηκε με καλοσύνη και επειδή τους έχει δοθεί μια μεγάλη ευκαιρία να μετενσαρκωθούν σ' αυτήν τη ζωή, ξαναγεννιούνται για να ξεπληρώσουν αυτά τα χρέη ευγνωμοσύνης. Άλλοι, εντωμεταξύ, έχουν ξαναγεννηθεί σ' αυτήν τη ζωή για να πάρουν μια ζωή. Και τη ζωή ποιου παίρνουν; Του ατόμου που τους σκότωσε στην προηγούμενη ζωή τους. Συνοψίζοντας, η σημερινή ζωή κάθε ατόμου συνδέεται άμεσα με την προηγούμενη ζωή του· πρόκειται για έναν άρρηκτο δεσμό. Τουτέστιν, η σημερινή ζωή κάθε ατόμου επηρεάζεται έντονα από την προηγούμενή του. Παραδείγματος χάριν, ας πούμε ότι πριν πεθάνει, ο Ζανγκ εξαπάτησε τον Λι και του πήρε ένα μεγάλο χρηματικό ποσό. Ο Ζανγκ, λοιπόν, χρωστάει στον Λι; Χρωστάει, άρα δεν είναι φυσικό ο Λι να εισπράξει το χρέος του από τον Ζανγκ; Ως εκ τούτου, αφού πεθάνουν, υπάρχει ένα χρέος μεταξύ τους που πρέπει να διευθετηθεί. Όταν μετενσαρκωθούν και ο Ζανγκ γίνει άνθρωπος, πώς θα εισπράξει ο Λι το χρέος του από αυτόν; Ένας τρόπος είναι να ξαναγεννηθεί ως γιος του Ζανγκ· ο Ζανγκ κερδίζει ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, το οποίο στη συνέχεια κατασπαταλά ο Λι. Ανεξάρτητα από το πόσα χρήματα κερδίζει ο Ζανγκ, ο γιος του, ο Λι, τα κατασπαταλάει. Ανεξάρτητα από το πόσα κερδίζει ο Ζανγκ, δεν είναι ποτέ αρκετά· εντωμεταξύ ο γιος του, για κάποιον λόγο, καταλήγει πάντα να ξοδεύει τα χρήματα του πατέρα του με διάφορα μέσα. Ο Ζανγκ έχει μείνει άναυδος κι αναρωτιέται: «Γιατί ο δικός μου γιος είναι τόσο κακότυχος; Γιατί να φέρονται τόσο καλά οι γιοι των άλλων ανθρώπων; Γιατί ο δικός μου γιος δεν έχει φιλοδοξίες, γιατί είναι τόσο άχρηστος και ανίκανος να βγάλει χρήματα, και γιατί πρέπει πάντα να τον στηρίζω οικονομικά; Εφόσον πρέπει να τον στηρίξω, θα το κάνω —αλλά γιατί ανεξάρτητα από το πόσα χρήματα του δίνω, χρειάζεται πάντα περισσότερα; Γιατί είναι ανίκανος να εργαστεί τίμια έστω για μία ημέρα, και αντιθέτως κάνει κάθε λογής πράγματα, όπως να κοπροσκυλιάζει, να τρώει, να πίνει, να ξοδεύει τα λεφτά σε οίκους ανοχής και στον τζόγο; Τι στο καλό συμβαίνει;» Τότε ο Ζανγκ σκέφτεται για λίγο: «Ίσως του οφείλω κάποιο χρέος από την προηγούμενη ζωή. Θα τον εξοφλήσω, λοιπόν! Αυτό δεν θα τελειώσει μέχρι να τον εξοφλήσω στο ακέραιο!» Ίσως έρθει η ημέρα που ο Λι έχει όντως εξοφλήσει το χρέος του, και όταν φτάσει στην ηλικία των σαράντα ή πενήντα, ίσως έρθει ξαφνικά στα λογικά του και συνειδητοποιήσει το εξής: «Δεν έκανα ούτε ένα καλό πράγμα σ' ολόκληρο το πρώτο ήμισυ της ζωής μου! Έχω κατασπαταλήσει όλα τα χρήματα που κέρδισε ο πατέρας μου, οπότε, θα πρέπει να γίνω καλός άνθρωπος! Θα

προετοιμαστώ: Θα είμαι κάποιος που είναι έντιμος και ζει σωστά και ποτέ δεν θα ξαναστενοχωρήσω τον πατέρα μου!» Γιατί τα σκέφτεται αυτά; Γιατί ξαφνικά αλλάζει προς το καλύτερο; Υπάρχει κάποιος λόγος; Ποιος είναι ο λόγος; (Ο λόγος είναι ότι ο Λι έχει εισπράξει το χρέος του, και ο Ζανγκ έχει εξοφλήσει το χρέος του.) Σ' αυτήν την περίπτωση, υπάρχει αιτία και αποτέλεσμα. Η ιστορία ξεκίνησε πάρα πολύ παλιά, πριν τη σημερινή ζωή τους· αυτή η ιστορία από την προηγούμενη ζωή τους ήρθε στη σημερινή τους ζωή, και κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει τον άλλο. Ανεξάρτητα από το τι δίδαξε ο Ζανγκ στον γιο του, ο γιος του ποτέ δεν τον άκουσε ούτε εργάστηκε ποτέ τίμια. Ωστόσο, την ημέρα που το χρέος εξοφλήθηκε, δεν χρειαζόταν να διδάξει τον γιο του —κατάλαβε με φυσικό τρόπο. Αυτό είναι ένα απλό παράδειγμα. Υπάρχουν πολλά άλλα τέτοια παραδείγματα; (Ναι, υπάρχουν.) Τι λέει στους ανθρώπους; (Να είναι καλοί και να μη διαπράττουν το κακό.) Ότι δεν θα πρέπει να κάνουν κακό, και ότι θα υπάρξουν αντίποινα για τις άδικες πράξεις τους! Οι περισσότεροι άπιστοι διαπράττουν πολύ κακό, και οι άδικες πράξεις τους έχουν δεχτεί αντίποινα, σωστά; Ωστόσο, είναι αυθαίρετα αυτά τα αντίποινα; Για κάθε πράξη, υπάρχει υπόβαθρο και λόγος πίσω από τα αντίποινα εναντίον της. Πιστεύεις ότι δεν θα σου συμβεί τίποτα όταν έχεις εξαπατήσει κάποιον και του έχεις πάρει χρήματα; Πιστεύεις ότι, αφού άρπαξες αυτά τα χρήματα, δεν θα αντιμετωπίσεις συνέπειες; Κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατο· θα υπάρξουν πράγματι συνέπειες! Ανεξάρτητα από το ποιοι είναι ή από το αν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός ή όχι, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για τη δική τους συμπεριφορά και να αναλάβουν τις συνέπειες των πράξεών τους. Όσον αφορά αυτό το απλό παράδειγμα —την τιμωρία του Ζανγκ και την εξόφληση του Λι— δεν είναι δίκαιο; Όταν οι άνθρωποι κάνουν τέτοια πράγματα, αυτό είναι το αποτέλεσμα που προκύπτει. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη διοίκηση του πνευματικού κόσμου. Παρά το ότι είναι άπιστοι, η ύπαρξη όσων δεν πιστεύουν στον Θεό υπόκειται σε τέτοιου είδους ουράνια διατάγματα και διατάξεις. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτά, και κανείς δεν μπορεί να αποφύγει αυτήν την πραγματικότητα.

Όσοι δεν έχουν πίστη, συχνά πιστεύουν ότι όλα όσα είναι ορατά στους ανθρώπους υπάρχουν, ενώ όλα όσα δεν μπορεί να τα δει κανείς ή είναι πολύ μακριά από τους ανθρώπους, δεν υπάρχουν. Προτιμούν να πιστεύουν ότι δεν υπάρχει «κύκλος ζωής και θανάτου» και ότι δεν υπάρχει «τιμωρία»· ως εκ τούτου, αμαρτάνουν και διαπράττουν το κακό χωρίς ενοχές. Κατόπιν, τιμωρούνται ή μετενσαρκώνονται ως ζώα. Τα περισσότερα από τα διάφορα είδη ανθρώπων μεταξύ των άπιστων πέφτουν σε αυτόν τον φαύλο κύκλο. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν γνωρίζουν ότι ο πνευματικός κόσμος είναι αυστηρός στη διοίκησή του επί όλων των έμβιων όντων. Είτε πιστεύεις είτε όχι, αυτό είναι γεγονός, διότι κανένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν μπορεί να ξεφύγει από το πεδίο που παρατηρεί ο Θεός με τα μάτια Του, και κανένα άτομο ή αντικείμενο δεν μπορεί να ξεφύγει από τους κανόνες και τους περιορισμούς των ουράνιων διαταγμάτων και διατάξεών Του. Επομένως, αυτό το απλό παράδειγμα λέει σε όλους ότι ανεξάρτητα από το αν πιστεύεις στον Θεό ή όχι, είναι απαράδεκτο να αμαρτάνεις και να διαπράττεις

κακό, και όλες οι πράξεις έχουν συνέπειες. Όταν κάποιος που πήρε χρήματα από κάποιον άλλον με απάτη τιμωρείται, η τιμωρία αυτή είναι δίκαιη. Τέτοια συνήθης συμπεριφορά τιμωρείται στον πνευματικό κόσμο, και αυτή η τιμωρία εφαρμόζεται από τις διατάξεις και τα ουράνια διατάγματα του Θεού. Συνεπώς, η πολύ σοβαρή εγκληματική και κακή συμπεριφορά —βιασμοί και λεηλασίες, απάτη και εξαπάτηση, κλοπή και ληστεία, δολοφονίες και εμπρησμοί, και ούτω καθεξής— υπόκειται ακόμη περισσότερο σε μια σειρά τιμωριών κλιμακούμενης αυστηρότητας. Τι περιλαμβάνουν αυτές οι τιμωρίες κλιμακούμενης αυστηρότητας; Κάποιες καθορίζουν το επίπεδο αυστηρότητας με βάση τον χρόνο, ενώ κάποιες το κάνουν με διαφορετική μεθοδολογία· κι άλλες το κάνουν καθορίζοντας τον τόπο όπου οι άνθρωποι πηγαίνουν όταν μετενσαρκώνονται. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι είναι αθυρόστομοι. Τι σημαίνει «αθυρόστομος»; Σημαίνει ότι κάποιος ξεστομίζει συχνά βωμολοχίες προς τους άλλους και εκφράζεται κακόβουλα, καταριέται τους άλλους. Τι δηλώνουν οι κακόβουλες εκφράσεις; Δηλώνουν ότι το άτομο είναι κακόκαρδο. Οι αισχρές εκφράσεις που περιέχουν κατάρες για τους άλλους συχνά προέρχονται από το στόμα τέτοιων ανθρώπων, και μια τέτοια κακόβουλη έκφραση φέρει σοβαρές συνέπειες. Αφού αυτοί οι άνθρωποι πεθάνουν και λάβουν την κατάλληλη τιμωρία, μπορεί να ξαναγεννηθούν ως μουγγοί. Κάποιοι άνθρωποι είναι πολύ ραδιούργοι όσο ζουν· συχνά εκμεταλλεύονται τους άλλους, οι μικρές τους μηχανορραφίες είναι ιδιαίτερα καλοσχεδιασμένες και κάνουν πολύ κακό στους ανθρώπους. Όταν ξαναγεννιούνται, μπορεί να είναι χαζοί ή άνθρωποι που είναι διανοητικά ανάπηροι. Κάποιοι άνθρωποι συχνά παρακολουθούν τις προσωπικές υποθέσεις των άλλων. Τα μάτια τους βλέπουν πολλά, τα οποία δεν θα έπρεπε να γνωρίζουν, και μαθαίνουν πολλά που δεν όφειλαν να γνωρίζουν. Ως αποτέλεσμα αυτού, όταν ξαναγεννιούνται, μπορεί να είναι τυφλοί. Κάποιοι άνθρωποι είναι πολύ επιτήδριοι όσο ζουν· συχνά τσακώνονται και κάνουν πολύ κακό. Εξαιτίας αυτού, μπορεί να ξαναγεννηθούν ως άτομα με αναπηρία, κουτσοί ή χωρίς χέρι· ειδάλλως, μπορεί να μετενσαρκωθούν ως καμπούρηδες ή με ραιβόκρανο, μπορεί να κουτσαίνουν, να έχουν ένα πόδι κοντύτερο από το άλλο, και ούτω καθεξής. Σ' αυτήν την περίπτωση, έχουν υποβληθεί σε διάφορες τιμωρίες με βάση το επίπεδο του κακού που διέπραξαν όσο ήταν ζωντανοί. Γιατί νομίζετε ότι κάποιοι άνθρωποι είναι αλλήθωροι; Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι; Αυτές τις μέρες υπάρχουν πολλοί τέτοιοι. Κάποιοι άνθρωποι είναι αλλήθωροι επειδή στην προηγούμενη ζωή τους χρησιμοποίησαν τα μάτια τους σε υπερβολικό βαθμό κι έκαναν πάρα πολλά κακά πράγματα, και έτσι γεννήθηκαν σ' αυτήν τη ζωή αλλήθωροι, και σε σοβαρές περιπτώσεις γεννήθηκαν ακόμη και τυφλοί. Αυτά είναι τα αντίποινα! Κάποιοι άνθρωποι τα πάνε καλά με τους άλλους πριν πεθάνουν· κάνουν πολλά καλά πράγματα για τους συγγενείς, τους φίλους, τους συναδέλφους τους ή τους ανθρώπους με τους οποίους έχουν σχέση. Κάνουν φιλανθρωπίες και παρέχουν φροντίδα σ' άλλους, ή τους βοηθούν οικονομικά, και οι άνθρωποι τους έχουν σε ιδιαίτερη εκτίμηση. Όταν αυτοί οι άνθρωποι επιστρέψουν στον πνευματικό κόσμο, δεν τιμωρούνται. Αν κάποιος άπιστος δεν τιμωρηθεί με

οποιοδήποτε τρόπο σημαίνει ότι ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Αντί να πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού, πιστεύει μόνο στον Γέροντα στον Ουρανό. Αυτό το άτομο πιστεύει μόνο ότι υπάρχει ένα πνεύμα από πάνω του που βλέπει ό,τι κάνει —μόνο αυτό πιστεύει αυτό το άτομο. Ως εκ τούτου, αυτό το άτομο έχει πολύ καλύτερη συμπεριφορά. Αυτοί οι άνθρωποι είναι καλοσυνάτοι και φιλόανθρωποι, και όταν τελικά επιστρέψουν στον πνευματικό κόσμο, θα τους φερθεί πολύ καλά, και σύντομα θα μετενσαρκωθούν. Όταν ξαναγεννηθούν, σε τι είδους οικογένειες θα καταλήξουν; Παρόλο που αυτές οι οικογένειες δεν θα είναι πλούσιες, θα είναι ασφαλείς από οποιοδήποτε κακό, θα υπάρχει αρμονία μεταξύ των μελών της· εκεί, αυτοί οι μετενσαρκωμένοι άνθρωποι θα περνούν ασφαλείς, ευτυχισμένες ημέρες, και όλοι θα χαίρονται και θα έχουν καλή ζωή. Όταν αυτοί οι άνθρωποι φτάσουν στην ενηλικίωση, θα αποκτήσουν μεγάλες, εκτεταμένες οικογένειες, τα παιδιά τους θα είναι ταλαντούχα και θα έχουν επιτυχίες, και οι οικογένειές τους θα χαίρουν καλής τύχης —και ένα τέτοιο αποτέλεσμα συνδέεται στενά με την προηγούμενη ζωή αυτών των ανθρώπων. Τουτέστιν, το πού πάνε οι άνθρωποι αφού πεθάνουν και μετενσαρκωθούν, είτε είναι άνδρες ή γυναίκες, ποια είναι η αποστολή τους, τι θα περάσουν στη ζωή, τι αναποδιές θα συναντήσουν, τι ευλογίες θα απολαύσουν, ποιους θα γνωρίσουν, και τι θα τους συμβεί —κανείς δεν μπορεί να προβλέψει αυτά τα πράγματα, να τα αποφύγει ή να κρυφτεί από αυτά. Με άλλα λόγια, μόλις καθοριστεί η ζωή σου, ό,τι σου συμβεί —όσο κι αν προσπαθείς να το αποφύγεις, και με οποιαδήποτε μέσα— δεν υπάρχει κανένας τρόπος να παραβιάσεις την πορεία της ζωής που ο Θεός καθόρισε για σένα στον πνευματικό κόσμο. Διότι όταν μετενσαρκώνεσαι, η μοίρα της ζωής σου έχει ήδη καθοριστεί. Είτε είναι καλή είτε κακή, ο καθένας πρέπει να έρθει αντιμέτωπος μ' αυτό το ζήτημα και θα πρέπει να συνεχίσει να προχωράει. Αυτό είναι ένα ζήτημα που κανείς από όσους ζουν σε αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί να αποφύγει, και κανένα ζήτημα δεν είναι πιο πραγματικό. Έχετε όλοι καταλάβει όλα όσα έχω πει, σωστά;

Εφόσον έχετε κατανοήσει αυτά τα πράγματα, βλέπετε πλέον ότι ο Θεός έχει πολύ απαιτητικούς και αυστηρούς ελέγχους και διοίκηση για τον κύκλο ζωής και θανάτου των άπιστων; Πρώτον, έχει θεσπίσει διάφορα ουράνια διατάγματα, διατάξεις και συστήματα στο πνευματικό βασίλειο, και μόλις διακηρυχθούν, εκτελούνται πολύ αυστηρά, όπως ορίζεται από τον Θεό, από όντα σε διάφορες επίσημες θέσεις στον πνευματικό κόσμο, και κανείς δεν θα τολμούσε να τα παραβιάσει. Συνεπώς, στον κύκλο ζωής και θανάτου της ανθρωπότητας στον κόσμο του ανθρώπου, για το αν κάποιος θα μετενσαρκωθεί ως ζώο ή άνθρωπος, υπάρχουν νόμοι και για τα δύο. Επειδή αυτοί οι νόμοι προέρχονται από τον Θεό, κανείς δεν τολμά ούτε μπορεί να τους παραβιάσει. Μόνο λόγω αυτής της κυριαρχίας του Θεού, και επειδή υπάρχουν αυτοί οι νόμοι, ο υλικός κόσμος που βλέπουν οι άνθρωποι έχει αρμονία και τάξη. Μόνο λόγω αυτής της κυριαρχίας του Θεού, οι άνθρωποι είναι σε θέση να συνυπάρχουν ειρηνικά με τον άλλο κόσμο που είναι εντελώς αόρατος σ' αυτούς, και είναι σε θέση να ζουν σε αρμονία μ' αυτόν —όλα αυτά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την κυριαρχία του Θεού. Αφού τελειώσει η σαρκική ζωή ενός

ατόμου, η ψυχή εξακολουθεί να ζει, οπότε τι θα συνέβαινε αν δεν ήταν υπό τη διοίκηση του Θεού; Η ψυχή θα περιπλανιόταν παντού, θα εισέβαλε παντού και θα έβλαπτε ακόμη και τα έμβια όντα στον ανθρώπινο κόσμο. Δεν θα βλάπτονταν μόνο οι άνθρωποι, αλλά ίσως και τα φυτά και τα ζώα —ωστόσο, οι πρώτοι που θα βλάπτονταν θα ήταν οι άνθρωποι. Εάν συνέβαινε αυτό —αν μια τέτοια ψυχή υπήρχε χωρίς διοίκηση, έβλαπτε πραγματικά τους ανθρώπους και όντως έκανε κακά πράγματα— τότε αυτή η ψυχή θα τύγχανε κατάλληλης διαχείρισης στον πνευματικό κόσμο: Αν τα πράγματα ήταν σοβαρά, η ψυχή σύντομα θα έπαυε να υπάρχει και θα καταστρεφόταν. Αν ήταν δυνατόν, θα τοποθετούνταν κάπου και στη συνέχεια θα μετενσαρκωνόταν. Τουτέστιν, η διοίκηση των διαφόρων ψυχών από τον πνευματικό κόσμο διατάσσεται και εκτελείται σύμφωνα με στάδια και κανόνες. Μόνο λόγω αυτής της διοίκησης ο υλικός κόσμος του ανθρώπου δεν έχει βυθιστεί στο χάος, οι άνθρωποι του υλικού κόσμου διαθέτουν κανονική νοοτροπία, κανονικό ορθολογισμό και καθορισμένη σαρκική ζωή. Μόνο αφότου η ανθρωπότητα έχει μια τέτοια κανονική ζωή, όσοι ζουν στη σάρκα θα είναι σε θέση να συνεχίσουν να αναπτύσσονται και να αναπαράγονται από γενιά σε γενιά.

Ποια είναι η γνώμη σας για τα λόγια που μόλις ακούσατε; Πρώτη φορά τα ακούτε; Και τι είδους εντυπώσεις σάς άφησαν τα σημερινά θέματα της συναναστροφής; Εκτός από ότι είναι καινοφανή, έχετε κάποια άλλη άποψη; (Οι άνθρωποι πρέπει να συμπεριφέρονται καλά, και βλέπουμε ότι ο Θεός είναι μεγάλος και πρέπει να Τον σεβόμαστε.) (Έχοντας μόλις ακούσει την επικοινωνία του Θεού για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός ρυθμίζει το τέλος των διαφόρων τύπων ανθρώπων, από μια άποψη πιστεύω ότι η διάθεσή Του δεν επιτρέπει καμία ύβρη, και ότι θα πρέπει να Τον σέβομαι· από μια άλλη άποψη γνωρίζω τι είδους άνθρωποι αρέσουν στον Θεό και τι είδος δεν Του αρέσει, οπότε θέλω να είμαι ένας από εκείνους που Του αρέσουν.) Βλέπετε ότι οι πράξεις του Θεού σ' αυτόν τον τομέα βασίζονται σε αρχές; Ποιες είναι οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες ενεργεί; (Ορίζει το τέλος των ανθρώπων σύμφωνα με όλα όσα κάνουν.) Πρόκειται για το διαφορετικό τέλος των άπιστων για το οποίο μόλις μιλήσαμε. Όταν πρόκειται για τους άπιστους, η βασική αρχή πίσω από τις πράξεις του Θεού είναι η επιβράβευση των καλών και η τιμωρία των κακών; Υπάρχουν άραγε εξαιρέσεις; (Όχι.) Βλέπετε ότι υπάρχει μια θεμελιώδης αρχή πίσω από τις πράξεις του Θεού; Οι άπιστοι δεν πιστεύουν ουσιαστικά στον Θεό, ούτε υποτάσσονται στις εντολές Του. Επιπλέον, αγνοούν την κυριαρχία Του, πολύ λιγότερο δε, Τον αναγνωρίζουν. Το πιο σοβαρό είναι ότι βλασφημούν εναντίον του Θεού και Τον καταριούνται, και είναι εχθρικοί απέναντι σε όσους πιστεύουν στον Θεό. Παρά αυτήν τη στάση τους απέναντι στον Θεό, η διοίκησή Του επί αυτών εξακολουθεί να μην αποκλίνει από τις θεμελιώδεις αρχές Του. Τους διοικεί με τάξη, σύμφωνα με τις αρχές και τη διάθεσή Του. Πώς βλέπει την εχθρική τους; Ως άγνοια! Ως εκ τούτου, έχει κάνει αυτούς τους ανθρώπους —δηλαδή, τη συντριπτική πλειονότητα των άπιστων— να μετενσαρκωθούν ως ζώα στο παρελθόν. Τι είναι, λοιπόν, ακριβώς οι άπιστοι στα μάτια του Θεού; Είναι όλοι κτήνη. Ο Θεός διοικεί τα κτήνη, καθώς και την ανθρωπότητα, και έχει τις ίδιες θεμελιώδεις αρχές για αυτούς τους ανθρώπους. Ακόμα

και όταν διοικεί αυτούς τους ανθρώπους, εξακολουθεί να φαίνεται η διάθεσή Του, καθώς και οι νόμοι πίσω από το κράτος Του επί των πάντων. Επομένως, βλέπετε την κυριαρχία του Θεού στις αρχές με τις οποίες διοικεί τους άπιστους που μόλις ανέφερα; Βλέπετε τη δίκαιη διάθεση του Θεού; (Τη βλέπουμε.) Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το ποια πράγματα αντιμετωπίζει, ο Θεός ενεργεί σύμφωνα με τις δικές Του θεμελιώδεις αρχές και διάθεση. Αυτή είναι η ουσία του Θεού· δεν θα παραβίαζε απερίσκεπτα τις διατάξεις ή τα ουράνια διατάγματα που Αυτός έχει καθορίσει μόνο και μόνο επειδή θεωρεί αυτούς τους ανθρώπους κτήνη. Ο Θεός ενεργεί σύμφωνα με θεμελιώδεις αρχές, χωρίς την παραμικρή απερισκεψία, και οι πράξεις Του δεν επηρεάζονται καθόλου από οποιονδήποτε παράγοντα. Ό,τι κάνει, γίνεται σύμφωνα με τις δικές Του αρχές. Αυτό συμβαίνει επειδή ο Θεός κατέχει την ουσία του ίδιου του Θεού· αυτή είναι μια πτυχή της ουσίας Του, την οποία δεν κατέχει κανένα δημιουργημένο ον. Ο Θεός είναι ευσυνείδητος και υπεύθυνος κατά τον χειρισμό, την προσέγγιση, τη διαχείριση, τη διοίκηση και την κυριαρχία του επί κάθε αντικειμένου, προσώπου και έμβιου όντος ανάμεσα σε όλα όσα δημιούργησε, και όσον αφορά αυτό, ποτέ δεν είναι απρόσεκτος. Σε όσους είναι καλοί, είναι γεμάτος χάρη και καλοσύνη· σε όσους είναι κακοί, επιβάλλει αμείλικτη τιμωρία. Και όσον αφορά τα διάφορα έμβια όντα, κάνει κατάλληλες ρυθμίσεις έγκαιρα και τακτικά σύμφωνα με τις διάφορες απαιτήσεις του ανθρώπινου κόσμου σε διαφορετικές χρονικές στιγμές, έτσι ώστε αυτά τα διάφορα έμβια όντα να μετενσαρκώνονται με τάξη σύμφωνα με τους ρόλους που παίζουν και να κινούνται μεταξύ του υλικού κόσμου και του πνευματικού κόσμου μεθοδικά.

Ο θάνατος ενός έμβιου όντος —ο τερματισμός μιας υλικής ζωής— δηλώνει ότι το έμβιο ον έχει περάσει από τον υλικό στον πνευματικό κόσμο, ενώ η γέννηση μιας νέας υλικής ζωής δηλώνει ότι ένα έμβιο ον έχει έλθει από τον πνευματικό κόσμο στον υλικό κόσμο και έχει αρχίσει να αναλαμβάνει και να παίζει τον ρόλο του. Είτε πρόκειται για την αναχώρηση ή την άφιξη ενός όντος, και οι δύο είναι αναπόσπαστες με το έργο του πνευματικού κόσμου. Μέχρι τη στιγμή που κάποιος έρχεται στον υλικό κόσμο, έχουν ήδη διαμορφωθεί οι κατάλληλες ρυθμίσεις και έννοιες στον πνευματικό κόσμο από τον Θεό, όσον αφορά σε ποια οικογένεια θα πάει αυτό το άτομο, ποια εποχή θα φθάσει, ποια ώρα θα φθάσει και ποιον ρόλο θα παίξει. Συνεπώς, ολόκληρη η ζωή αυτού του ανθρώπου —τα πράγματα που κάνει και τα μονοπάτια που ακολουθεί— θα εξελιχθεί σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που έγιναν στον πνευματικό κόσμο, χωρίς την παραμικρή απόκλιση. Επιπλέον, ο χρόνος κατά τον οποίο τερματίζεται μια υλική ζωή και ο τρόπος και ο τόπος στον οποίο λήγει, είναι ξεκάθαροι και διακριτοί στον πνευματικό κόσμο. Ο Θεός κυβερνά τον υλικό αλλά και τον πνευματικό κόσμο, και δεν θα καθυστερήσει τον κανονικό κύκλο ζωής και θανάτου μιας ψυχής, ούτε θα μπορούσε να διαπράξει ποτέ λάθη στις ρυθμίσεις αυτού του κύκλου. Καθένας από τους συνοδούς στις επίσημες θέσεις του πνευματικού κόσμου εκτελεί τα προσωπικά καθήκοντά του και κάνει αυτό που οφείλει, σύμφωνα με τις οδηγίες και τους κανόνες του Θεού. Επομένως, στον κόσμο της ανθρωπότητας, κάθε υλικό φαινόμενο που βλέπει ο άνθρωπος είναι σε τάξη και δεν περιέχει χάος. Όλα αυτά

οφείλονται στην ομαλή κυριαρχία του Θεού επί των πάντων, αλλά και στο γεγονός ότι η εξουσία Του κυβερνά τα πάντα. Το κράτος Του περιλαμβάνει τον υλικό κόσμο στον οποίο ζει ο άνθρωπος και, επιπλέον, τον αόρατο πνευματικό κόσμο πίσω από την ανθρωπότητα. Συνεπώς, εάν οι άνθρωποι επιθυμούν να έχουν μια καλή ζωή και ευελπιστούν να ζήσουν σε ένα ωραίο περιβάλλον, πέρα από ολόκληρο τον ορατό υλικό κόσμο που έχουν στη διάθεσή τους, πρέπει να έχουν και τον πνευματικό κόσμο στη διάθεσή τους, τον οποίο κανείς δεν μπορεί να δει, ο οποίος κυβερνά κάθε έμβιο ον για λογαριασμό της ανθρωπότητας, και ο οποίος χαρακτηρίζεται από τάξη. Έτσι, εφόσον είπαμε ότι ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα, δεν έχουμε ενισχύσει τη γνώση και την κατανόηση που έχουμε περί «των πάντων»; (Ναι.)

β. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των διαφόρων ανθρώπων της πίστης

Μόλις συζητήσαμε τον κύκλο ζωής και θανάτου των ανθρώπων που ανήκουν στην πρώτη κατηγορία, των άπιστων. Τώρα, ας συζητήσουμε αυτόν της δεύτερης κατηγορίας, των διαφόρων ανθρώπων της πίστης. «Ο κύκλος ζωής και θανάτου των διαφόρων ανθρώπων της πίστης» είναι επίσης ένα πολύ σημαντικό θέμα και είναι εξαιρετικά αναγκαίο να το κατανοείτε σε κάποιον βαθμό. Πρώτον, ας πούμε σε ποια είδη πίστης αναφέρεται η «πίστη» των «ανθρώπων της πίστης»: στις πέντε μεγάλες θρησκείες του ιουδαϊσμού, του χριστιανισμού, του καθολικισμού, του ισλαμισμού και του βουδισμού. Εκτός από τους άπιστους, οι άνθρωποι που πιστεύουν σε αυτές τις πέντε θρησκείες καταλαμβάνουν ένα μεγάλο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού. Μεταξύ αυτών των πέντε θρησκειών, όσοι έχουν σταδιοδρομήσει μέσω της πίστης τους είναι λίγοι, όμως πολλοί ακολουθούν αυτές τις θρησκείες. Όσοι τις ακολουθούν πηγαίνουν σε διαφορετικό μέρος όταν πεθαίνουν. «Διαφορετικό» από ποιους; Από τους άπιστους —τους ανθρώπους χωρίς πίστη— για τους οποίους μόλις μιλήσαμε. Αφού πεθάνουν, οι πιστοί αυτών των πέντε θρησκειών πηγαίνουν κάπου αλλού, κάπου διαφορετικά από τους άπιστους. Εντούτοις, η διαδικασία είναι η ίδια. Ο πνευματικός κόσμος θα τους κρίνει και αυτούς με βάση όλα όσα έκαναν πριν πεθάνουν, και στη συνέχεια θα υποστούν την ανάλογη επεξεργασία. Γιατί, όμως, οι άνθρωποι αυτοί στέλνονται κάπου αλλού για να υποστούν επεξεργασία; Υπάρχει ένας σημαντικός λόγος που συμβαίνει αυτό. Ποιος είναι; Θα σας τον εξηγήσω χρησιμοποιώντας ένα παράδειγμα. Εντούτοις, προτού να το κάνω, ίσως σκεφτείτε από μέσα σας: «Ίσως επειδή έχουν λίγη πίστη στον Θεό! Δεν είναι εξ ολοκλήρου άπιστοι». Ωστόσο, δεν είναι αυτός ο λόγος. Υπάρχει ένας πολύ σημαντικός λόγος για τον οποίο τοποθετούνται χωριστά από τους άλλους.

Πάρτε για παράδειγμα τον βουδισμό. Θα σας αναφέρω ένα γεγονός. Ένας βουδιστής είναι, κατά πρώτον, κάποιος που έχει ασπαστεί τον βουδισμό, και είναι κάποιος που ξέρει ποια είναι η πίστη του. Όταν ένας βουδιστής κόβει τα μαλλιά του και γίνεται μοναχός ή μοναχή, αυτό σημαίνει ότι έχει διαχωριστεί από τα εγκόσμια, αφήνοντας πίσω του την οχλαγωγία του ανθρώπινου κόσμου. Κάθε μέρα, απαγγέλει τις σούτρες και ψάλλει τα ονόματα των Βούδων, τρώει μόνο χορτοφαγική τροφή, ζει

ασκητική ζωή και περνά τις μέρες του συντροφιά με το κρύο, χαμηλό φως του λύχνου. Περνά ολόκληρη τη ζωή του κατ' αυτόν τον τρόπο. Όταν τελειώσει η φυσική του ζωή, συνοψίζει τη ζωή του, αλλά μέσα στην καρδιά του δεν ξέρει πού θα πάει μετά τον θάνατό του, ποιον θα συναντήσει ή ποιο τέλος θα έχει: Βαθιά μέσα του δεν έχει σαφή εικόνα αυτών των πραγμάτων. Δεν έχει κάνει τίποτα περισσότερο από το να κουβαλά στα τυφλά ένα είδος πίστης κατά τη διάρκεια όλης της ζωής του, και στη συνέχεια αναχωρεί από τον ανθρώπινο κόσμο μαζί με τις τυφλές επιθυμίες και τα τυφλά ιδανικά του. Αυτό είναι το τέλος της υλικής ζωής ενός βουδιστή όταν φεύγει από τον κόσμο των ζωντανών· κατόπιν, επιστρέφει στην αρχική του θέση στον πνευματικό κόσμο. Το αν αυτό το άτομο μετενσαρκώνεται ή όχι για να επιστρέψει στη γη και να συνεχίσει την αυτοκαλλιέργειά του εξαρτάται από τη συμπεριφορά και την άσκησή του πριν από τον θάνατό του. Εάν δεν έκανε τίποτα λάθος κατά τη διάρκεια της ζωής του, θα μετενσαρκωθεί γρήγορα και θα σταλεί ξανά στη γη, όπου και πάλι θα γίνει μοναχός ή μοναχή. Με άλλα λόγια, κάνει πράξη την αυτοκαλλιέργεια κατά τη διάρκεια της φυσικής του ζωής σύμφωνα με τον τρόπο που το έκανε την πρώτη φορά, και στη συνέχεια επιστρέφει στο πνευματικό βασίλειο, όταν ολοκληρωθεί η φυσική ζωή του, όπου εξετάζεται. Κατόπιν, εάν δεν προκύψουν προβλήματα, μπορεί να επιστρέψει και πάλι στον κόσμο του ανθρώπου και να ασπαστεί για μια ακόμη φορά τον βουδισμό, συνεχίζοντας έτσι την άσκησή του. Αφού μετενσαρκωθεί τρεις έως επτά φορές, θα επιστρέψει για άλλη μια φορά στον πνευματικό κόσμο, εκεί όπου πηγαίνει κάθε φορά που τελειώνει η υλική του ζωή. Αν τα διάφορα προσόντα και η συμπεριφορά του στον ανθρώπινο κόσμο συνάδουν με τα ουράνια διατάγματα του πνευματικού κόσμου, τότε στο εξής θα παραμείνει εκεί· δεν θα μετενσαρκώνεται πλέον ως άνθρωπος, ούτε θα υπάρχει κίνδυνος να τιμωρηθεί για κακές πράξεις στη γη. Δεν θα πρέπει να υποβληθεί ποτέ ξανά σε αυτήν τη διαδικασία. Αντ' αυτού, σύμφωνα με τις περιστάσεις, θα πάρει μια θέση στο πνευματικό βασίλειο. Αυτό το χαρακτηρίζουν οι βουδιστές ως «επίτευξη της φώτισης». Η επίτευξη της φώτισης σημαίνει, κυρίως, το να επιτύχει κανείς την πραγμάτωση ως αξιωματούχος του πνευματικού κόσμου και, από εκεί και έπειτα, να μη μετενσαρκώνεται πια ούτε να διατρέχει τον κίνδυνο να τιμωρηθεί. Πολύ περισσότερο δε, σημαίνει ότι δεν υποφέρει κανείς πλέον από τα βάσανα της ανθρώπινης ύπαρξης μετά από τη μετενσάρκωση. Εξακολουθεί να υπάρχει, λοιπόν, πιθανότητα να μετενσαρκωθεί ως ζώο; (Όχι.) Αυτό σημαίνει ότι παραμένει για να αναλάβει κάποιον ρόλο στον πνευματικό κόσμο και ότι δεν θα μετενσαρκωθεί πλέον. Αυτό είναι ένα παράδειγμα επίτευξης της πραγμάτωσης της φώτισης στον βουδισμό. Όσο για εκείνους που δεν επιτυγχάνουν την πραγμάτωση, όταν επιστρέφουν στον πνευματικό κόσμο, υπόκεινται στην εξέταση και την επαλήθευση από τον σχετικό αξιωματούχο, ο οποίος ανακαλύπτει πως, ενώ ήταν ακόμα εν ζωή, δεν έκαναν επιμελώς πράξη την αυτοκαλλιέργεια, ή δεν απάγγελλαν επιμελώς τις σούτρες ούτε έψαλλαν τα ονόματα των Βούδων, όπως ορίζει ο βουδισμός και, αντ' αυτού, είχαν διαπράξει πολλές κακές πράξεις και είχαν επιδοθεί σε πολλές μοχθηρές συμπεριφορές. Τότε, διενεργείται μια κρίση στον πνευματικό κόσμο όσον

αφορά τις κακές πράξεις τους, κατόπιν της οποίας είναι σίγουρο ότι θα τιμωρηθούν. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Ως εκ τούτου, τότε μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να επιτύχει την πραγμάτωση; Στη ζωή, όταν δεν κάνει κακό —όταν, μετά την επιστροφή του στον πνευματικό κόσμο, διαπιστώνεται ότι δεν έκανε τίποτα λάθος πριν πεθάνει. Εξακολουθεί, τότε, να μετενσαρκώνεται, συνεχίζοντας να απαγγέλει τις σούτρες και να ψάλλει τα ονόματα των Βούδων, περνώντας τις μέρες του με το κρύο, χαμηλό φως του λύχνου, αποφεύγοντας να σκοτώσει οποιοδήποτε έμβιο ον ή να φάει κρέας. Δεν συμμετέχει στον κόσμο του ανθρώπου, αφήνει τα προβλήματά του πίσω του και δεν έχει διαμάχες με άλλους. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, αν δεν κάνει κανένα κακό, στη συνέχεια επιστρέφει στον πνευματικό κόσμο και αφού όλες οι πράξεις του και η συμπεριφορά του εξεταστούν, αποστέλλεται για άλλη μια φορά στον κόσμο του ανθρώπου, σε έναν κύκλο που συνεχίζεται για τρεις έως επτά φορές. Αν δεν διαπραχθεί καμία παράβαση κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, τότε η επίτευξη της φώτισής του θα παραμείνει ανεπηρέαστη και δεν θα καθυστερήσει. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του κύκλου ζωής και θανάτου όλων των ανθρώπων της πίστης: Είναι σε θέση να «επιτύχουν την πραγμάτωση» και να καταλάβουν μια θέση στον πνευματικό κόσμο· αυτή είναι η διαφορά τους από τους άπιστους. Πρώτον, ενόσω ζουν ακόμα στη γη, ποια είναι η συμπεριφορά εκείνων που είναι σε θέση να λάβουν μια θέση στον πνευματικό κόσμο; Ασφαλώς, δεν πρέπει να διαπράξουν κανένα απολύτως κακό: Δεν πρέπει να διαπράξουν δολοφονία, εμπρησμό, βιασμό ή λεηλασία. Αν διαπράξουν απάτη, εξαπάτηση, κλοπή ή ληστεία, τότε δεν μπορούν να επιτύχουν την πραγμάτωση. Τουτέστιν, αν σχετίζονται ή συνδέονται με κακές πράξεις με οποιονδήποτε τρόπο, δεν θα μπορέσουν να ξεφύγουν από την τιμωρία του πνευματικού κόσμου. Ο πνευματικός κόσμος προβαίνει στις κατάλληλες διευθετήσεις για τους βουδιστές που επιτυγχάνουν τη φώτιση: Μπορεί να τους ανατεθεί να διοικούν όσους φαίνεται να πιστεύουν στον βουδισμό και στον Γέροντα στον Ουρανό —μπορεί να τους ανατεθεί μια αρμοδιότητα. Μπορεί, επίσης, να διοικούν μόνο τους άπιστους, ή να καταλάβουν θέσεις με ασήμαντα καθήκοντα. Η κατανομή αυτή εξαρτάται από τη φύση της ψυχής τους. Αυτό είναι ένα παράδειγμα από τον βουδισμό.

Μεταξύ των πέντε θρησκειών που έχουμε αναφέρει, ο χριστιανισμός είναι πιο ιδιαίτερος. Και τι το ιδιαίτερο έχει ο χριστιανισμός; Οι χριστιανοί είναι άνθρωποι που πιστεύουν στον αληθινό Θεό. Πώς μπορούν να συμπεριληφθούν εδώ όσοι πιστεύουν στον αληθινό Θεό; Λέγοντας ότι ο χριστιανισμός είναι ένα είδος πίστης, τότε, χωρίς αμφιβολία, θα σχετιζόταν μόνο με την πίστη· θα ήταν μόνο ένα είδος τελετής, ένα είδος θρησκείας και θα διέφερε τελείως από την πίστη εκείνων που πραγματικά ακολουθούν τον Θεό. Ο λόγος για τον οποίο έχω συμπεριλάβει τον χριστιανισμό μεταξύ των πέντε μεγάλων «θρησκειών» είναι επειδή έχει περιέλθει στο ίδιο επίπεδο με τον ιουδαϊσμό, τον βουδισμό και τον ισλαμισμό. Οι περισσότεροι άνθρωποι εδώ δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός ή ότι Αυτός κυβερνάει επί των πάντων, πολύ λιγότερο δε, πιστεύουν στην ύπαρξή Του. Αντ' αυτού, απλώς χρησιμοποιούν τις Γραφές για να μιλήσουν για θεολογία

και χρησιμοποιούν τη θεολογία για να διδάξουν στους ανθρώπους να είναι καλοσυνάτοι, να υπομένουν τα δεινά και να κάνουν καλές πράξεις. Αυτό το είδος της θρησκείας έχει γίνει ο χριστιανισμός: Επικεντρώνεται μόνο στις θεολογικές θεωρίες, δεν έχει απολύτως καμία σχέση με το έργο του Θεού που αφορά τη διαχείριση και τη σωτηρία του ανθρώπου. Έχει γίνει μια θρησκεία ανθρώπων που ακολουθούν τον Θεό αλλά δεν αναγνωρίζονται, στην ουσία, από τον Θεό. Εντούτοις, κι ο Θεός έχει μια θεμελιώδη αρχή όσον αφορά το πώς προσεγγίζει τέτοιους ανθρώπους. Δεν τους χειρίζεται απερίσκεπτα ούτε τους αντιμετωπίζει κατά βούληση, όπως κάνει με τους άπιστους. Τους μεταχειρίζεται με τον ίδιο τρόπο που μεταχειρίζεται τους βουδιστές: Εάν, ενόσω ζει, ένας χριστιανός διαθέτει αυτοπειθαρχία, μπορεί να τηρεί αυστηρά τις Δέκα Εντολές και να έχει απαιτήσεις από τη δική του συμπεριφορά σύμφωνα με τους νόμους και τις εντολές, και τις τηρεί καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, τότε θα πρέπει και να διάγει τον ίδιο χρόνο περνώντας από τους κύκλους ζωής και θανάτου πριν μπορέσει πραγματικά να επιτύχει τη λεγόμενη «αρπαγή». Μετά την επίτευξη της αρπαγής, παραμένει στον πνευματικό κόσμο, όπου καταλαμβάνει μια θέση και γίνεται ένας από τους αξιωματούχους του. Ομοίως, εάν διαπράττει κακό στη γη, αν είναι υπερβολικά αμαρτωλός και διαπράττει πάρα πολλές αμαρτίες, τότε αναπόφευκτα θα τιμωρηθεί και θα πειθαρχηθεί με αντίστοιχο βαθμό αυστηρότητας. Στον βουδισμό, η επίτευξη της πραγμάτωσης σημαίνει το πέραςμα στην Αγνή Γη της Υπέρτατης Ευδαιμονίας, αλλά πώς αποκαλείται αυτό στον χριστιανισμό; Αποκαλείται «είσοδος στον ουρανό» και συνιστά «αρπαγή». Όσοι έχουν πραγματικά αρπαγεί περνούν, επίσης, από τον κύκλο ζωής και θανάτου τρεις έως επτά φορές, και στη συνέχεια, αφού έχουν πεθάνει, έρχονται στον πνευματικό κόσμο, σαν να είχαν κοιμηθεί. Εάν πληρούν τις προδιαγραφές, μπορούν να παραμείνουν για να καταλάβουν κάποια θέση και, αντίθετα από τους ανθρώπους στη γη, δεν θα μετενσαρκωθούν με έναν απλό τρόπο ή σύμφωνα με τις συμβάσεις.

Μεταξύ όλων αυτών των θρησκειών, το τέλος για το οποίο μιλούν και για το οποίο αγωνίζονται είναι το ίδιο με την επίτευξη της πραγμάτωσης στον βουδισμό· απλώς αυτή η «πραγμάτωση» επιτυγχάνεται με διαφορετικά μέσα. Είναι όλες τους όψεις του ίδιου νομίσματος. Όσον αφορά τη μερίδα των ανθρώπων που ακολουθούν τις θρησκείες αυτές, που είναι σε θέση να τηρούν αυστηρά τις θρησκευτικές αρχές στη συμπεριφορά τους, ο Θεός τούς δίνει έναν κατάλληλο προορισμό, έναν κατάλληλο τόπο για να πάνε, και τους χειρίζεται κατάλληλα. Όλα αυτά είναι λογικά, αλλά δεν είναι όπως τα φαντάζονται οι άνθρωποι. Τώρα, έχοντας ακούσει τι συμβαίνει στους χριστιανούς, πώς νιώθετε; Θεωρείτε ότι αδικώς υποφέρουν; Συμπάσχετε μαζί τους; (Λίγο.) Δεν μπορεί να γίνει τίποτα· αυτοί οι ίδιοι φταίνε. Γιατί το λέω αυτό; Το έργο του Θεού είναι αληθινό· ο Θεός είναι ζωντανός και πραγματικός, και το έργο Του απευθύνεται σε όλη την ανθρωπότητα και σε κάθε άνθρωπο. Γιατί, τότε, δεν το αποδέχονται; Γιατί αντιτίθενται και διώκουν τον Θεό τόσο μανιωδώς; Θα έπρεπε μάλιστα να θεωρούν τον εαυτό τους τυχερό που έχουν τέτοιο τέλος, άρα γιατί τους λυπάστε; Το ότι τυγχάνουν αυτού του

είδους τη μεταχείριση δείχνει μεγάλη ανοχή. Βάσει του βαθμού στον οποίο αντιτίθενται στον Θεό, θα έπρεπε να καταστραφούν, κι όμως, ο Θεός δεν το κάνει· αντ' αυτού απλώς μεταχειρίζεται τον χριστιανισμό το ίδιο όπως μια συνηθισμένη θρησκεία. Χρειάζεται, λοιπόν, να μπω σε περαιτέρω λεπτομέρειες για τις άλλες θρησκείες; Η φιλοσοφία όλων αυτών των θρησκειών είναι οι άνθρωποι να υποφέρουν περισσότερα δεινά, να μην κάνουν κακό, να κάνουν καλές πράξεις, να μην εξυβρίζουν τους άλλους, να μην κρίνουν τους άλλους, να αποστασιοποιούνται από διαμάχες, και να είναι καλοί άνθρωποι —οι περισσότερες θρησκευτικές διδασκαλίες έτσι είναι. Συνεπώς, εάν αυτοί οι άνθρωποι της πίστης —αυτοί οι άνθρωποι που ακολουθούν διάφορες θρησκείες και δόγματα— είναι σε θέση να τηρούν αυστηρά τις θρησκευτικές τους αρχές, τότε δεν θα διαπράξουν μεγάλα σφάλματα ή αμαρτίες κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στη γη, και αφού μετενσαρκωθούν τρεις έως επτά φορές, αυτοί οι άνθρωποι —οι άνθρωποι που είναι σε θέση να τηρούν αυστηρά τις θρησκευτικές αρχές— θα παραμείνουν, σε γενικές γραμμές, για να καταλάβουν μια θέση στον πνευματικό κόσμο. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι, δεν υπάρχουν.) Πώς αιτιολογείτε την απάντησή σας; Δεν είναι εύκολο να κάνει κάποιος καλό και να τηρεί τους θρησκευτικούς κανόνες και νόμους. Ο βουδισμός δεν επιτρέπει στους ανθρώπους να τρώνε κρέας —θα μπορούσες να το κάνεις αυτό; Εάν έπρεπε να φοράς γκριζο μανδύα και να απαγγέλεις σούτρες και να ψέλνεις τα ονόματα των Βούδων σε έναν βουδιστικό ναό όλη τη μέρα, θα μπορούσες να το κάνεις; Δεν θα ήταν εύκολο. Ο χριστιανισμός έχει τις Δέκα Εντολές, τις εντολές και τους νόμους· είναι εύκολη η τήρησή τους; Δεν είναι, σωστά; Πάρτε ως παράδειγμα τον κανόνα του να μην εξυβρίζει κανείς τους άλλους: Οι άνθρωποι είναι απλούστατα ανίκανοι να τηρήσουν αυτόν τον κανόνα. Δεν μπορούν να συγκρατηθούν, βωμολοχούν —και αφού ξεστομίσουν βωμολοχίες, δεν μπορούν να τις πάρουν πίσω, οπότε τι κάνουν; Τη νύχτα εξομολογούνται τις αμαρτίες τους. Μερικές φορές, αφού εξυβρίσουν τους άλλους, εξακολουθούν να τρέφουν μίσος στην καρδιά τους, και μάλιστα φτάνουν μέχρι το σημείο να προγραμματίζουν το πότε θα τους βλάψουν περισσότερο. Εν ολίγοις, δεν είναι εύκολο για όσους ζουν σ' αυτό το νεκρό δόγμα να μην αμαρτάνουν ή να μη διαπράττουν κακό. Συνεπώς, σε κάθε θρησκεία, μόνο μια χούφτα άνθρωποι είναι πραγματικά σε θέση να επιτύχουν την πραγμάτωση. Υποθέτεις ότι επειδή τόσο πολλοί άνθρωποι ακολουθούν αυτές τις θρησκείες, αρκετοί θα είναι σε θέση να παραμείνουν για να αναλάβουν κάποιον ρόλο στο πνευματικό βασίλειο; Δεν υπάρχουν τόσο πολλοί· μόνο μερικοί είναι πραγματικά σε θέση να το επιτύχουν αυτό. Αυτά αφορούν, γενικά, τον κύκλο ζωής και θανάτου των ανθρώπων της πίστης. Αυτό που τους ξεχωρίζει είναι ότι μπορούν να επιτύχουν την πραγμάτωση, κι αυτό είναι που τους διαφοροποιεί από τους άπιστους.

γ. Ο κύκλος ζωής και θανάτου των ακόλουθων του Θεού

Στη συνέχεια, ας μιλήσουμε για τον κύκλο ζωής και θανάτου όσων ακολουθούν τον Θεό. Αυτό σας αφορά, οπότε δώστε προσοχή: Πρώτον, σκεφτείτε πώς μπορούν να κατηγοριοποιηθούν οι ακόλουθοι του Θεού. (Οι εκλεκτοί του Θεού και οι πάροχοι

υπηρεσιών.) Υπάρχουν όντως δύο: Οι εκλεκτοί του Θεού και οι πάροχοι υπηρεσιών. Πρώτα, ας μιλήσουμε για τους εκλεκτούς του Θεού, οι οποίοι είναι μόνο λίγοι. Σε ποιους αναφέρονται «οι εκλεκτοί του Θεού»; Αφότου ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και απέκτησε υπόσταση η ανθρωπότητα, ο Θεός επέλεξε μια ομάδα ανθρώπων που θα Τον ακολουθούσαν· σ' αυτούς αναφέρονται απλώς «οι εκλεκτοί του Θεού». Υπήρχε ένα ειδικό πεδίο και σημασία όσον αφορά την επιλογή των ανθρώπων αυτών από τον Θεό. Το πεδίο είναι ειδικό διότι περιορίστηκε σε λίγους εκλεκτούς, οι οποίοι πρέπει να έρχονται όταν Εκείνος επιτελεί σημαντικό έργο. Και ποια είναι η σημασία; Εφόσον ήταν μια ομάδα που επέλεξε ο Θεός, η σημασία είναι τεράστια. Δηλαδή, ο Θεός επιθυμεί να ολοκληρώσει αυτούς τους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στην τελείωση, και μόλις περατωθεί το έργο διαχείρισής Του, θα κερδίσει αυτούς τους ανθρώπους. Δεν είναι πολύ σημαντικό αυτό; Επομένως, αυτοί οι εκλεκτοί είναι πολύ σημαντικοί για τον Θεό, διότι είναι εκείνοι που σκοπεύει να κερδίσει ο Θεός. Όσον αφορά τους πάροχους υπηρεσιών, ας κάνουμε, λοιπόν, ένα μικρό διάλειμμα από το θέμα του προκαθορισμού του Θεού, και ας μιλήσουμε καταρχάς για τις καταβολές τους. Ένας «πάροχος υπηρεσιών» είναι στην κυριολεξία κάποιος που παρέχει υπηρεσίες. Όσοι παρέχουν υπηρεσίες είναι περαστικοί· δεν το κάνουν μακροπρόθεσμα ή για πάντα, αλλά προσλαμβάνονται ή απασχολούνται προσωρινά. Οι καταβολές της πλειονότητάς τους είναι ότι επιλέχθηκαν μεταξύ των άπιστων. Ήρθαν στη γη όταν αποφασίστηκε ότι θα αναλάμβαναν τον ρόλο των παρόχων υπηρεσιών στο έργο του Θεού. Μπορεί να ήταν ζώα στην προηγούμενη ζωή τους, αλλά μπορεί και να ήταν άπιστοι. Αυτές είναι οι καταβολές των παρόχων υπηρεσιών.

Ας μιλήσουμε περαιτέρω για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν πεθαίνουν, πάνε σε έναν εντελώς διαφορετικό τόπο από αυτόν που πάνε οι άπιστοι και οι διάφοροι άνθρωποι της πίστης. Είναι ένας τόπος όπου συνοδεύονται από αγγέλους και αγγελιοφόρους του Θεού· είναι ένας τόπος τον οποίο διοικεί προσωπικά ο Θεός. Παρόλο που, στον τόπο αυτόν, ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν μπορεί να βλέπει τον Θεό ιδίως όμμασι, δεν μοιάζει με οποιονδήποτε άλλον τόπο στο πνευματικό βασίλειο· αυτός είναι ένας διαφορετικός τόπος όπου πηγαίνει αυτή η μερίδα ανθρώπων μετά θάνατον. Όταν πεθαίνουν, υπόκεινται και αυτοί σε αυστηρή έρευνα από τους αγγελιοφόρους του Θεού. Και τι ερευνούν; Οι αγγελιοφόροι του Θεού ερευνούν τα μονοπάτια που έχουν πάρει αυτοί οι άνθρωποι καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους όσον αφορά την πίστη τους στον Θεό, κατά πόσο, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, αντιτάχθηκαν ποτέ στον Θεό ή Τον καταράστηκαν, και κατά πόσο διέπραξαν τυχόν σοβαρές αμαρτίες ή κακό. Αυτή η έρευνα θα απαντήσει την ερώτηση κατά πόσο ένα συγκεκριμένο άτομο επιτρέπεται να παραμείνει ή πρέπει να αποχωρήσει. Τι σημαίνει «να αποχωρήσει»; Και τι σημαίνει «να παραμείνει»; Το «αποχωρεί» σημαίνει κατά πόσο, με βάση τη συμπεριφορά του, παραμένει ανάμεσα στις τάξεις των εκλεκτών του Θεού· το επιτρέπεται να «παραμείνει» σημαίνει ότι μπορεί να παραμείνει ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν ολοκληρωθεί από τον Θεό κατά τις έσχατες ημέρες. Για όσους παραμένουν, ο Θεός έχει κάνει ειδικές ρυθμίσεις. Κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου του έργου Του, θα στέλνει τέτοιους

ανθρώπους να ενεργούν ως απόστολοι ή να επιτελούν το έργο της αναβίωσης ή της φροντίδας των εκκλησιών. Εντούτοις, οι άνθρωποι που είναι ικανοί για ένα τέτοιο έργο δεν μετενσαρκώνονται τόσο συχνά όσο οι άπιστοι, που ξαναγεννιούνται από γενιά σε γενιά· αντίθετα, επιστρέφουν στη γη σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τα στάδια του έργου του Θεού, και δεν μετενσαρκώνονται συχνά. Υπάρχουν, λοιπόν, κάποιοι κανόνες σχετικά με το πότε θα μετενσαρκωθούν; Έρχονται μία φορά κάθε λίγα χρόνια; Έρχονται με τέτοια συχνότητα; Όχι. Όλα αυτά βασίζονται στο έργο του Θεού, στα στάδιά του και στις ανάγκες Του, και δεν υπάρχουν καθορισμένοι κανόνες. Ο μόνος κανόνας είναι ότι όταν ο Θεός επιτελεί το τελικό στάδιο του έργου Του κατά τις έσχατες ημέρες, θα έρθουν όλοι αυτοί οι εκλεκτοί άνθρωποι, και όταν θα έρθουν, αυτή θα είναι η τελευταία τους μετενσάρκωση. Και γιατί συμβαίνει αυτό; Αυτό βασίζεται στο αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί κατά τη διάρκεια του τελευταίου σταδίου του έργου του Θεού —διότι κατά τη διάρκεια αυτού του τελευταίου σταδίου του έργου, ο Θεός θα ολοκληρώσει εντελώς αυτούς τους εκλεκτούς. Τι σημαίνει αυτό; Εάν, κατά τη διάρκεια αυτής της τελικής φάσης, αυτοί οι άνθρωποι ολοκληρωθούν και τελειωθούν, τότε δεν θα μετενσαρκωθούν όπως πριν· η διαδικασία της ενανθρώπισής τους θα έχει ολοκληρωθεί πλήρως, όπως και η διαδικασία της μετενσάρκωσής τους. Αυτό αφορά όσους θα παραμείνουν. Έτσι, πού πάνε όσοι δεν μπορούν να παραμείνουν; Όσοι δεν επιτρέπεται να παραμείνουν έχουν τον δικό τους κατάλληλο προορισμό. Πρώτον, ως αποτέλεσμα των κακών τους πράξεων, των σφαλμάτων που έχουν κάνει και των αμαρτιών που έχουν διαπράξει, θα τιμωρηθούν και αυτοί. Αφού τιμωρηθούν, ο Θεός είτε θα κάνει ρυθμίσεις για να τους στείλει ανάμεσα στους άπιστους, ανάλογα με τις περιστάσεις, ή θα κανονίσει να πάνε ανάμεσα στους διάφορους ανθρώπους της πίστης. Με άλλα λόγια, υπάρχουν δύο πιθανές εκβάσεις γι' αυτούς: Η μία είναι να τιμωρηθούν και ίσως να ζήσουν μεταξύ των ανθρώπων μιας συγκεκριμένης θρησκείας αφού μετενσαρκωθούν, και η άλλη είναι να γίνουν άπιστοι. Εάν γίνουν άπιστοι, τότε θα χάσουν κάθε δυνατότητα· εντούτοις, αν γίνουν άνθρωποι της πίστης —αν, για παράδειγμα, γίνουν χριστιανοί— τότε, θα εξακολουθούν να έχουν την ευκαιρία να επιστρέψουν ανάμεσα στις τάξεις του εκλεκτού λαού του Θεού· υπάρχουν πολύ σύνθετες σχέσεις εδώ. Εν ολίγοις, αν κάποιος από τον εκλεκτό λαό του Θεού κάνει κάτι που υβρίζει τον Θεό, θα τιμωρηθεί όπως και όλοι οι άλλοι. Πάρτε τον Παύλο, για παράδειγμα, για τον οποίο συζητήσαμε προηγουμένως. Ο Παύλος είναι ένα παράδειγμα ατόμου που τιμωρείται. Έχετε πάρει μια ιδέα για το τι πράγμα μιλάω; Είναι καθορισμένο το πεδίο των εκλεκτών του Θεού; (Ναι, σε γενικές γραμμές.) Το μεγαλύτερο μέρος του είναι καθορισμένο, αλλά ένα μικρό μέρος του δεν έχει καθοριστεί. Γιατί άραγε; Εδώ, ανέφερα τον πιο προφανή λόγο: τη διάπραξη κακού. Όταν οι άνθρωποι διαπράττουν κακό, ο Θεός δεν τους θέλει, και όταν ο Θεός δεν τους θέλει, τους ρίχνει ανάμεσα σε διάφορες φυλές και τύπους ανθρώπων. Έτσι, χάνουν κάθε ελπίδα και είναι δύσκολο να επιστρέψουν. Όλα αυτά σχετίζονται με τον κύκλο ζωής και θανάτου των εκλεκτών του Θεού.

Το επόμενο θέμα έχει σχέση με τον κύκλο ζωής και θανάτου των παρόχων υπηρεσιών. Μόλις μιλήσαμε για τις καταβολές των παρόχων υπηρεσιών· δηλαδή, το γεγονός ότι μετενσαρκώθηκαν ενώ ήταν άπιστοι και ζώα στις προηγούμενες ζωές τους. Με την άφιξη του τελευταίου σταδίου του έργου, ο Θεός επέλεξε από τους άπιστους μια ομάδα τέτοιων ανθρώπων, και αυτή η ομάδα είναι ιδιαίτερη. Ο Θεός επιλέγει αυτούς τους ανθρώπους για να υπηρετήσουν το έργο Του. Η λέξη «υπηρεσία» δεν είναι πολύ κομψή, ούτε συνάδει με τις επιθυμίες όλων, αλλά θα πρέπει να δούμε σε ποιον απευθύνεται. Η ύπαρξη των παρόχων υπηρεσιών του Θεού έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα. Κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να παίξει τον ρόλο τους, διότι αυτοί επιλέχθηκαν από τον Θεό. Και ποιος είναι ο ρόλος αυτών των παρόχων υπηρεσιών; Είναι να υπηρετούν τους εκλεκτούς του Θεού. Κατά κύριο λόγο, ο ρόλος τους είναι να παρέχουν υπηρεσίες στο έργο του Θεού, να συνεργάζονται μ' αυτό και να συνδράμουν τον Θεό ως προς την ολοκλήρωση των εκλεκτών Του. Ανεξάρτητα από το αν μοχθούν, εκτελούν κάποια πτυχή του έργου ή αναλαμβάνουν συγκεκριμένες εργασίες, ποια είναι η απαίτηση του Θεού από αυτούς τους παρόχους υπηρεσιών; Έχει ο Θεός πολλές απαιτήσεις από αυτούς; (Όχι, ζητάει μόνο να είναι πιστοί.) Και οι πάροχοι υπηρεσιών πρέπει να είναι πιστοί. Ανεξάρτητα από τις καταβολές σου ή γιατί ο Θεός σε επέλεξε, εσύ πρέπει να είσαι πιστός στον Θεό, σε όποια αποστολή ο Θεός σου εμπιστεύεται, καθώς και στο έργο για το οποίο είσαι υπεύθυνος και για τα καθήκοντα που εκτελείς. Ποια θα είναι άραγε η έκβαση των παρόχων υπηρεσιών που είναι ικανοί να είναι πιστοί και να ικανοποιούν τον Θεό; Θα μπορούν να παραμείνουν. Είναι ευλογία να είναι κανείς πάροχος υπηρεσιών που παραμένει; Τι σημαίνει να παραμένει κανείς; Τι σημαίνει αυτή η ευλογία; Όσον αφορά τη θέση τους, δεν μοιάζουν με όσους ανήκουν στους εκλεκτούς του Θεού· φαίνονται διαφορετικοί. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν απολαμβάνουν σ' αυτήν τη ζωή τα ίδια με αυτά των εκλεκτών του Θεού; Τουλάχιστον, είναι τα ίδια σ' αυτήν τη ζωή. Δεν το αρνείστε αυτό, έτσι; Οι ομιλίες του Θεού, η χάρη του Θεού, οι παροχές του Θεού, οι ευλογίες του Θεού —ποιος δεν τα απολαμβάνει αυτά; Όλοι απολαμβάνουν αυτήν την αφθονία. Η ταυτότητα ενός παρόχου υπηρεσιών είναι κάποιου που παρέχει υπηρεσίες, αλλά για τον Θεό, είναι απλώς ένα από όλα όσα δημιούργησε· απλώς ο ρόλος τους είναι εκείνος του παρόχου υπηρεσιών. Εφόσον και οι δύο είναι πλάσματα του Θεού, υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα σε έναν πάροχο υπηρεσιών και σ' έναν από τους εκλεκτούς του Θεού; Στην ουσία, δεν υπάρχει. Θεωρητικά μιλώντας, υπάρχει διαφορά· στην ουσία και όσον αφορά τον ρόλο που παίζουν υπάρχει διαφορά —αλλά ο Θεός δεν φέρεται άδιστα σ' αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Γιατί, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι ορίζονται ως πάροχοι υπηρεσιών; Θα πρέπει να το κατανοείτε κάπως αυτό! Οι πάροχοι υπηρεσιών προέρχονται από τους άπιστους. Μόλις αναφέρουμε ότι προέρχονται από τους άπιστους, γίνεται σαφές ότι το υπόβαθρό τους είναι κακό: Όλοι είναι αθεϊστές και υπήρξαν αθεϊστές και στο παρελθόν τους· δεν πίστευαν στον Θεό και ήταν εχθρικοί προς Αυτόν, προς την αλήθεια και προς όλα τα θετικά πράγματα. Δεν πίστευαν στον Θεό ή στην ύπαρξή Του. Τουτέστιν, είναι ικανοί να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού; Δικαίως

θα λέγαμε ότι, σε μεγάλο βαθμό, δεν είναι. Ακριβώς όπως τα ζώα είναι ανίκανα να κατανοήσουν τις ανθρώπινες λέξεις, οι πάροχοι υπηρεσιών δεν μπορούν να καταλάβουν τι λέει ο Θεός, τι απαιτεί ή γιατί θέτει αυτές τις απαιτήσεις. Δεν καταλαβαίνουν· αυτά τα πράγματα είναι ακατανόητα γι' αυτούς, και παραμένουν χωρίς διαφώτιση. Για αυτόν τον λόγο, αυτοί οι άνθρωποι δεν κατέχουν τη ζωή για την οποία έχουμε μιλήσει. Χωρίς τη ζωή, μπορούν οι άνθρωποι να κατανοήσουν την αλήθεια; Κατέχουν την αλήθεια; Διαθέτουν την εμπειρία και τη γνώση των λόγων του Θεού; (Όχι.) Αυτές είναι οι καταβολές των παρόχων υπηρεσιών. Εντούτοις, από τη στιγμή που ο Θεός κάνει αυτούς τους ανθρώπους παρόχους υπηρεσιών, εξακολουθούν να υπάρχουν προδιαγραφές στις απαιτήσεις Του από αυτούς. Δεν τους υποτιμά ούτε είναι διεκπεραιωτικός απέναντί τους. Παρόλο που δεν κατανοούν τα λόγια Του και δεν κατέχουν τη ζωή, ο Θεός εξακολουθεί να τους φέρεται με καλοσύνη, και εξακολουθούν να υπάρχουν προδιαγραφές όσον αφορά τις απαιτήσεις Του από αυτούς. Μόλις μιλήσατε γι' αυτές τις προδιαγραφές: Να είστε πιστοί στον Θεό και να κάνετε αυτό που λέει. Στη δική σου υπηρεσία πρέπει να υπηρετείς όπου χρειάζεται και πρέπει να υπηρετείς μέχρι τέλους. Εάν μπορείς να είσαι πιστός πάροχος υπηρεσιών, αν είσαι σε θέση να υπηρετήσεις μέχρι τέλους και μπορείς να εκπληρώσεις την αποστολή που σου εμπιστεύτηκε ο Θεός, τότε θα ζήσεις μια ζωή με αξία. Αν μπορέσεις να το κάνεις αυτό, θα είσαι σε θέση να παραμείνεις. Αν κάνεις λίγη παραπάνω προσπάθεια, αν προσπαθήσεις λίγο πιο σκληρά, αν μπορείς να διπλασιάσεις τις προσπάθειές σου για να γνωρίσεις τον Θεό, αν μπορείς να μιλήσεις λίγο για τη γνώση περί του Θεού, αν μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία σ' Αυτόν και, επιπλέον, αν μπορείς να καταλάβεις κάτι από το θέλημά Του, αν μπορείς να συνεργαστείς στο έργο του Θεού και να έχεις σε κάποιον βαθμό επίγνωση των προθέσεων του Θεού, τότε εσύ, ως πάροχος υπηρεσιών, θα βιώσεις αλλαγή στην τύχη σου. Και ποια θα είναι αυτή η αλλαγή στην τύχη; Δεν θα είσαι πλέον σε θέση απλώς να παραμείνεις. Ανάλογα με τη διαγωγή σου και τις προσωπικές σου προσδοκίες και επιδιώξεις, ο Θεός θα σε καταστήσει έναν από τους εκλεκτούς. Αυτή θα είναι η αλλαγή στην τύχη σου. Για τους παρόχους υπηρεσιών, ποιο είναι το καλύτερο πράγμα σχετικά μ' αυτό; Ότι μπορούν να συμπεριληφθούν στους εκλεκτούς του Θεού. Αν συμπεριληφθούν, σημαίνει ότι δεν θα μετενσαρκώνονται πλέον ως ζώα όπως οι άπιστοι. Είναι καλό αυτό; Ναι, και είναι και καλά νέα: Σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών μπορούν να διαμορφωθούν. Δεν σημαίνει, επειδή ο Θεός προκαθόρισε έναν πάροχο υπηρεσιών να υπηρετήσει, ότι θα το κάνει για πάντα. Δεν είναι απαραίτητως έτσι. Ο Θεός θα τον χειριστεί και θα του φερθεί με τρόπο που αρμόζει στη συμπεριφορά αυτού του ατόμου.

Ωστόσο, υπάρχουν πάροχοι υπηρεσιών που δεν είναι σε θέση να υπηρετήσουν μέχρι τέλους· υπάρχουν εκείνοι που κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους εγκαταλείπουν στη μέση και απαρνούνται τον Θεό, καθώς και άνθρωποι που κάνουν πολλές άδικες πράξεις. Επιπλέον, υπάρχουν ακόμη και εκείνοι που βλάπτουν τρομερά και προκαλούν τρομερές απώλειες στο έργο του Θεού, και υπάρχουν μάλιστα και πάροχοι υπηρεσιών που

καταριούνται τον Θεό και ούτω καθεξής. Τι υποδεικνύουν αυτές οι ανεπανόρθωτες συνέπειες; Οποιοσδήποτε τέτοιες κακές πράξεις θα σηματοδοτήσουν τον τερματισμό των υπηρεσιών τους. Επειδή η διαγωγή σου κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας σου ήταν υπερβολικά κακή, και επειδή το έχεις παρακάνει, μόλις ο Θεός δει ότι η υπηρεσία σου δεν είναι ικανοποιητική, θα σου αφαιρέσει το δικαίωμα να υπηρετείς. Δεν θα σου επιτρέψει πλέον να υπηρετείς· θα σε διώξει από μπροστά από τα μάτια Του και από τον οίκο του Θεού. Δεν είναι αλήθεια ότι δεν θες να υπηρετήσεις; Δεν θες συνεχώς να κάνεις κακό; Δεν είσαι συνεχώς χωρίς πίστη; Υπάρχει, λοιπόν, μια απλή λύση: Θα σου αφαιρέσει το δικαίωμά σου να υπηρετείς. Για τον Θεό, το να αφαιρεί το δικαίωμα ενός παρόχου υπηρεσιών να υπηρετεί σημαίνει ότι έχει διακηρυχθεί το τέλος αυτού του παρόχου υπηρεσιών, και δεν θα έχει πλέον το δικαίωμα να υπηρετεί τον Θεό. Ο Θεός δεν χρειάζεται περαιτέρω τις υπηρεσίες αυτού του ατόμου, και ανεξάρτητα από το πόσο ωραία πράγματα μπορεί να λέει, αυτά τα λόγια θα είναι μάταια. Όταν τα πράγματα φτάσουν σ' αυτό το σημείο, η κατάσταση θα έχει γίνει μη αναστρέψιμη· τέτοιοι πάροχοι υπηρεσιών δεν θα μπορούν να επιστρέψουν. Και πώς αντιμετωπίζει ο Θεός αυτούς τους παρόχους υπηρεσιών; Απλώς παύει τις υπηρεσίες τους; Όχι. Απλώς τους εμποδίζει να παραμείνουν; Ή τους βάζει κατά μέρος και περιμένει να κάνουν αναστροφή; Δεν το κάνει. Ο Θεός δεν δείχνει τόση αγάπη όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών, στην πραγματικότητα. Εάν κάποιος έχει τέτοια στάση στην υπηρεσία του προς τον Θεό, ο Θεός, ως αποτέλεσμα αυτής της στάσης, θα του αφαιρέσει το δικαίωμα να υπηρετεί και θα τον ρίξει ξανά πίσω στους άπιστους. Και ποια είναι η μοίρα ενός παρόχου υπηρεσιών που έχει ριχτεί πίσω ανάμεσα στους άπιστους; Είναι η ίδια με αυτήν των άπιστων: Θα μετενσαρκωθεί ως ζώο και θα λάβει την ίδια τιμωρία στον πνευματικό κόσμο όπως οι άπιστοι. Επιπλέον, ο Θεός δεν θα ενδιαφερθεί προσωπικά για την τιμωρία αυτού του ατόμου, διότι ένα τέτοιο άτομο δεν έχει πλέον καμία σχέση με το έργο του Θεού. Αυτό δεν είναι μόνο το τέλος της ζωής της πίστης του στον Θεό, αλλά και το τέλος της δικής του μοίρας, καθώς και η διακήρυξη της μοίρας του. Επομένως, αν οι πάροχοι υπηρεσιών παρέχουν κακές υπηρεσίες, θα πρέπει να υποστούν οι ίδιοι τις συνέπειες. Αν κάποιος πάροχος υπηρεσιών δεν είναι ικανός να υπηρετήσει μέχρι τέλους, ή στην πορεία τού αφαιρεθεί το δικαίωμα να υπηρετεί, τότε θα ριχτεί ανάμεσα στους άπιστους —και αν συμβεί αυτό, ένα τέτοιο άτομο θα αντιμετωπιστεί με τον ίδιο τρόπο όπως τα ζώα, όπως οι άνθρωποι χωρίς νοημοσύνη ή ορθολογισμό. Όταν το εκφράζω κατ' αυτόν τον τρόπο, μπορείτε να το καταλάβετε, σωστά;

Τα παραπάνω αφορούν το πώς χειρίζεται ο Θεός τον κύκλο ζωής και θανάτου των εκλεκτών Του και των παρόχων υπηρεσιών. Αφού τα έχετε ακούσει αυτά, ποια είναι η άποψή σας; Έχω μιλήσει ποτέ για αυτό το θέμα στο παρελθόν; Έχω μιλήσει ποτέ για το ζήτημα των εκλεκτών του Θεού και των παρόχων υπηρεσιών; Οντως έχω μιλήσει, αλλά δεν θυμάστε. Ο Θεός είναι δίκαιος απέναντι στον εκλεκτό Του λαό και τους παρόχους υπηρεσιών. Από κάθε άποψη, είναι δίκαιος. Μπορείτε να κατακρίνετε κάτι από αυτά; Δεν υπάρχουν άνθρωποι που θα πουν: «Γιατί ο Θεός είναι τόσο ανεκτικός προς τους

εκλεκτούς; Και γιατί έχει τόσο λίγη υπομονή προς τους παρόχους υπηρεσιών;» Θέλει κάποιος να υπερασπιστεί τους παρόχους υπηρεσιών; «Μπορεί ο Θεός να δώσει περισσότερο χρόνο στους παρόχους υπηρεσιών και να είναι πιο υπομονετικός και ανεκτικός προς αυτούς;» Είναι σωστή αυτή η ερώτηση; (Όχι, δεν είναι.) Και γιατί δεν είναι σωστή; (Επειδή έχουμε όντως δεχτεί εύνοια μόνο και μόνο λόγω του γεγονότος ότι γίναμε πάροχοι υπηρεσιών.) Οι πάροχοι υπηρεσιών έχουν όντως δεχτεί εύνοια απλώς και μόνο γιατί τους επιτράπηκε να υπηρετήσουν! Χωρίς τον τίτλο «πάροχοι υπηρεσιών» και χωρίς το έργο που κάνουν, πού θα ήταν αυτοί οι άνθρωποι; Θα ήταν μεταξύ των άπιστων που ζουν και πεθαίνουν με τα ζώα. Τι μεγάλες χάρες απολαμβάνουν σήμερα που τους επιτρέπεται να έρθουν ενώπιον του Θεού και να έρθουν στον οίκο του Θεού! Πρόκειται για τεράστια θεία χάρη! Αν ο Θεός δεν σου έδινε τη δυνατότητα να υπηρετήσεις, δεν θα είχες ποτέ την ευκαιρία να έρθεις ενώπιόν Του. Φερ' ειπείν, ακόμα και αν είσαι βουδιστής και έχεις επιτύχει την πραγμάτωση, δεν είσαι παρά παιδί για όλες τις δουλειές στον πνευματικό κόσμο. Ποτέ δεν θα συναντήσεις τον Θεό, δεν θα ακούσεις τη φωνή Του ούτε τα λόγια Του, ούτε θα νιώσεις την αγάπη και τις ευλογίες Του, ούτε θα μπορούσες ποτέ να Τον αντικρίσεις κατά πρόσωπο. Τα μόνα πράγματα που έχουν οι βουδιστές μπροστά τους είναι απλές εργασίες. Δεν μπορούν ποτέ να γνωρίσουν τον Θεό, και απλώς συμμορφώνονται και υπακούν, ενώ οι πάροχοι υπηρεσιών κερδίζουν τόσο πολλά σ' αυτό το στάδιο του έργου! Πρώτον, είναι σε θέση να έρθουν πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό, να ακούσουν τη φωνή Του, να ακούσουν τα λόγια Του και να δοκιμάσουν τις χάρες και τις ευλογίες που παραχωρεί στους ανθρώπους. Επιπλέον, είναι σε θέση να απολαμβάνουν τα λόγια και τις αλήθειες που παραχωρούνται από τον Θεό. Οι πάροχοι υπηρεσιών κερδίζουν στ' αλήθεια πάρα πολλά! Αν, λοιπόν, ως πάροχος υπηρεσιών, δεν μπορείς να καταβάλεις τη δέουσα προσπάθεια, τότε θα μπορεί ο Θεός να εξακολουθεί να σε κρατάει; Δεν μπορεί να σε κρατάει. Δεν ζητά πολλά από εσένα, κι όμως εσύ δεν κάνεις τίποτα σωστά από όσα ζητάει· δεν έχεις συμμορφωθεί με το καθήκον σου. Επομένως, αναμφίβολα, ο Θεός δεν μπορεί να σε κρατήσει. Αυτή είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού. Ο Θεός δεν σε κανακεύει, ούτε και κάνει διακρίσεις εναντίον σου. Αυτές είναι οι θεμελιώδεις αρχές με τις οποίες ενεργεί ο Θεός. Ο Θεός φέρεται σε όλους τους ανθρώπους και τα πλάσματα με αυτόν τον τρόπο.

Όταν πρόκειται για τον πνευματικό κόσμο, εάν τα διάφορα όντα σ' αυτόν κάνουν κάτι λάθος ή δεν κάνουν τη δουλειά τους σωστά, ο Θεός έχει αντίστοιχα ουράνια διατάγματα και διατάξεις με τα οποία τα αντιμετωπίζει· αυτό είναι απόλυτο. Συνεπώς, κατά τη διάρκεια αρκετών χιλιάδων ετών του έργου διαχείρισης του Θεού, ορισμένοι που επιτελούσαν καθήκοντα και διέπραξαν άδικες πράξεις έχουν εξολοθρευτεί, ενώ ορισμένοι —μέχρι και σήμερα— εξακολουθούν να είναι υπό κράτηση και να τιμωρούνται. Με αυτό πρέπει να έρθει αντιμέτωπο κάθε ον στον πνευματικό κόσμο. Αν κάνουν κάτι λανθασμένο ή διαπράξουν κακό, τότε τιμωρούνται —και αυτό είναι ίδιο με την προσέγγιση του Θεού προς τους εκλεκτούς Του και τους παρόχους υπηρεσιών. Συνεπώς, και στον πνευματικό και στον υλικό κόσμο, οι θεμελιώδεις αρχές με τις οποίες

ο Θεός ενεργεί δεν αλλάζουν. Ανεξάρτητα από το αν μπορείς να δεις τις πράξεις του Θεού ή όχι, οι θεμελιώδεις αρχές τους δεν αλλάζουν. Ανέκαθεν, ο Θεός είχε τις ίδιες αρχές στην προσέγγισή Του προς τα πάντα και στον χειρισμό Του όσον αφορά όλα τα πράγματα. Αυτό είναι αμετάβλητο. Ο Θεός θα είναι καλός προς όσους μεταξύ των άπιστων ζουν με σχετικά δέοντα τρόπο, και θα δώσει ευκαιρίες σε όσους σε κάθε θρησκεία συμπεριφέρονται καλά και δεν κάνουν κακό, επιτρέποντάς τους να παίζουν τον ρόλο τους σε όλα όσα διαχειρίζεται ο Θεός και να κάνουν αυτό που οφείλουν. Ομοίως, μεταξύ όσων ακολουθούν τον Θεό και μεταξύ του εκλεκτού Του λαού, ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις εναντίον οποιουδήποτε σύμφωνα μ' αυτές τις αρχές Του. Είναι καλός προς όλους όσοι είναι σε θέση να Τον ακολουθήσουν ειλικρινά και αγαπά όλους όσοι Τον ακολουθούν ειλικρινά. Απλώς, όσον αφορά αυτούς τους διάφορους τύπους ανθρώπων —τους άπιστους, τους διάφορους ανθρώπους της πίστης και τους εκλεκτούς του Θεού— διαφέρει αυτό που τους παραχωρεί. Πάρτε τους άπιστους, για παράδειγμα: Παρόλο που δεν πιστεύουν στον Θεό, και ο Θεός τους βλέπει ως κτήνη, μεταξύ όλων των πραγμάτων, καθένας από αυτούς έχει φαγητό να φάει, δικό του χώρο και έναν φυσιολογικό κύκλο ζωής και θανάτου. Όσοι κάνουν κακό τιμωρούνται, και όσοι κάνουν καλό ευλογούνται και λαμβάνουν την καλοσύνη του Θεού. Έτσι δεν έχουν τα πράγματα; Για τους ανθρώπους της πίστης, αν είναι σε θέση να τηρήσουν αυστηρά τις θρησκευτικές τους αρχές μετά από κάθε αναγέννηση, τότε μετά από όλες αυτές τις μετενσαρκώσεις ο Θεός θα κάνει τελικά τη διακήρυξή Του προς αυτούς. Ομοίως, εσάς σήμερα, είτε ανήκετε στους εκλεκτούς του Θεού είτε στους παρόχους υπηρεσιών, ο Θεός θα σας συμμορφώσει και θα καθορίσει την έκβασή σας ομοίως, σύμφωνα με τους κανονισμούς και τα διοικητικά διατάγματα που έχει ορίσει. Μεταξύ αυτών των τύπων ανθρώπων, των διαφορετικών τύπων ανθρώπων της πίστης —δηλαδή, αυτούς που ανήκουν σε διάφορες θρησκείες— τους έχει δώσει ο Θεός χώρο για να ζήσουν; Πού είναι οι Εβραίοι; Έχει παρέμβει ο Θεός στην πίστη τους; Δεν έχει παρέμβει. Και τι γίνεται με τους χριστιανούς; Ούτε σ' αυτούς έχει παρέμβει. Τους επιτρέπει να τηρούν τις δικές τους διαδικασίες, δεν τους μιλάει ούτε τους δίνει καμία διαφώτιση και, επιπλέον, δεν τους αποκαλύπτει τίποτα. Αν νομίζεις ότι είναι σωστό, τότε πίστευε κατ' αυτόν τον τρόπο. Οι καθολικοί πιστεύουν στη Μαρία και ότι μέσω αυτής η είδηση πέρασε στον Ιησού· τέτοια μορφή έχει η πίστη τους. Έχει διορθώσει ποτέ ο Θεός την πίστη τους; Τους δίνει απόλυτη ελευθερία· δεν τους δίνει προσοχή, και τους δίνει έναν συγκεκριμένο χώρο για να ζήσουν. Προς τους μουσουλμάνους και τους βουδιστές δεν φέρεται το ίδιο; Έχει θέσει όρια και γι' αυτούς, και τους επιτρέπει να έχουν τον δικό τους ζωτικό χώρο, χωρίς να παρεμβαίνει στις αντίστοιχες πεποιθήσεις τους. Όλα είναι καλά οργανωμένα. Και τι διακρίνετε σε όλα αυτά; Ότι ο Θεός κατέχει εξουσία, αλλά δεν την καταχράται. Ο Θεός ρυθμίζει τα πάντα σε άριστη τάξη και το κάνει με μεθοδικό τρόπο, και εκεί βρίσκεται η σοφία και η παντοδυναμία Του.

Σήμερα έχουμε θίξει ένα νέο και ιδιαίτερο θέμα, το οποίο αφορά ζητήματα του πνευματικού κόσμου, το οποίο αντιπροσωπεύει μία πτυχή της διοίκησης του Θεού και

του κράτους Του επί αυτού του βασιλείου. Πριν κατανοήσετε αυτά τα πράγματα, ίσως είπατε: «Όλα όσα έχουν σχέση με αυτά είναι ένα μυστήριο και δεν έχουν καμία σχέση με την είσοδό μας στη ζωή. Αυτά τα πράγματα διαχωρίζονται από τον τρόπο με τον οποίο ζουν οι άνθρωποι στην πραγματικότητα και δεν χρειάζεται να τα κατανοήσουμε ούτε επιθυμούμε να τα ακούσουμε. Δεν έχουν απολύτως καμία σχέση με τη γνώση για τον Θεό». Πιστεύετε, λοιπόν, ότι είναι προβληματικός αυτός ο τρόπος σκέψης; Είναι σωστός; (Όχι.) Αυτός ο τρόπος σκέψης δεν είναι σωστός και είναι άκρως προβληματικός. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι ότι, αν θέλεις να κατανοήσεις πώς ο Θεός κυβερνάει επί των πάντων, δεν μπορείς απλώς και μόνο να κατανοήσεις αυτό που μπορείς να δεις και αυτό που αντιλαμβάνεται η σκέψη σου· πρέπει επίσης να καταλάβεις λίγο τον άλλον κόσμο, ο οποίος ίσως είναι αόρατος σ' εσένα, αλλά είναι άρρηκτα συνδεδεμένος μ' αυτόν τον κόσμο που μπορείς να δεις. Αυτό αφορά την κυριαρχία του Θεού, και αφορά το θέμα «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα». Παρέχει πληροφορίες σχετικά μ' αυτά. Χωρίς αυτές τις πληροφορίες, θα υπήρχαν ατέλειες και ελλείψεις στη γνώση των ανθρώπων για το πώς ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα. Επομένως, αυτά που έχουμε συζητήσει σήμερα θα λέγαμε ότι έχουν ολοκληρώσει τα προηγούμενα θέματά μας, καθώς και το περιεχόμενο του «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα». Έχοντας κατανοήσει αυτό, είστε πλέον σε θέση να γνωρίσετε τον Θεό μέσω αυτού του περιεχομένου; Το πιο σημαντικό είναι ότι σήμερα σας διαβίβασα πολύ κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με τους παρόχους υπηρεσιών. Ξέρω ότι όντως σας αρέσει να ακούτε για θέματα όπως αυτό, και ότι ενδιαφέρεστε πραγματικά για αυτά τα πράγματα. Είστε, λοιπόν, ικανοποιημένοι με ό,τι σας έχω πει σήμερα; (Ναι, είμαστε.) Κάποια από τα άλλα πράγματα ίσως δεν σας έχουν κάνει σπουδαία εντύπωση, αλλά όσα έχω πει για τους παρόχους υπηρεσιών σάς έχουν κάνει ιδιαίτερα έντονη εντύπωση, διότι αυτό το θέμα αγγίζει την ψυχή καθενός σας.

Οι απαιτήσεις του Θεού από την ανθρωπότητα

α. Η ταυτότητα και η θέση του ίδιου του Θεού

Έχουμε φτάσει στο τέλος του θέματος «ο Θεός είναι η πηγή της ζωής για όλα τα πράγματα», καθώς και του θέματος «ο Θεός είναι ο ίδιος ο μοναδικός Θεός». Εφόσον τα ολοκληρώσαμε, πρέπει να κάνουμε μια σύνοψη των πραγμάτων. Τι είδους σύνοψη πρέπει να κάνουμε; Πρόκειται για ένα συμπέρασμα για τον ίδιο τον Θεό. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, πρέπει να υπάρχει μια αναπόφευκτη σύνδεση με κάθε πτυχή του Θεού, καθώς και με το πώς πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό. Συνεπώς, πρώτα πρέπει να σας ρωτήσω: Έχοντας ακούσει αυτά τα κηρύγματα, ποιος είναι ο Θεός με τα μάτια του νου σας; (Ο Δημιουργός.) Ο Θεός στα μάτια του νου σας είναι ο Δημιουργός. Υπάρχει κάτι άλλο; Ο Θεός είναι ο Κύριος των πάντων. Είναι κατάλληλες αυτές οι λέξεις; (Ναι.) Ο Θεός είναι Αυτός που κυβερνάει επί των πάντων και που διοικεί τα πάντα. Αυτός δημιούργησε όλα όσα υπάρχουν, διοικεί όλα όσα υπάρχουν, κυβερνά όλα όσα υπάρχουν, και φροντίζει όλα όσα υπάρχουν. Αυτή είναι η θέση του Θεού και αυτή είναι η ταυτότητά

Του. Για τα πάντα και για όλα όσα υπάρχουν, η αληθινή ταυτότητα του Θεού είναι ο Δημιουργός και ο Κυβερνήτης όλης της δημιουργίας. Αυτή είναι η ταυτότητα που κατέχει ο Θεός, και είναι μοναδικός μεταξύ των πάντων. Κανένα από τα πλάσματα του Θεού —είτε βρίσκονται μεταξύ των ανθρώπων είτε στον πνευματικό κόσμο— δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέσο ή δικαιολογία για να μιμηθεί ή να αντικαταστήσει την ταυτότητα και τη θέση του Θεού, διότι υπάρχει μόνο Ένας, μεταξύ των πάντων, ο οποίος κατέχει αυτή την ταυτότητα, τη δύναμη, την εξουσία, και την ικανότητα να κυριαρχεί επί της δημιουργίας: ο μοναδικός μας ο Θεός ο ίδιος. Ζει και κινείται μεταξύ των πάντων. Μπορεί να φτάσει στο ψηλότερο μέρος, πάνω από τα πάντα. Μπορεί να ταπεινωθεί μέσω της ενανθρώπισής Του, να γίνει ένας μεταξύ εκείνων με σάρκα και αίμα, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τους ανθρώπους και να μοιραστεί τα καλά και τα άσχημα μαζί τους, ενώ ταυτόχρονα, ορίζει όλα όσα υπάρχουν, αποφασίζοντας τη μοίρα όλων όσων υπάρχουν και προς ποια κατεύθυνση κινούνται όλα. Επιπλέον, καθοδηγεί τη μοίρα ολόκληρης της ανθρωπότητας και ορίζει την κατεύθυνση της ανθρωπότητας. Ένας τέτοιος Θεός θα πρέπει να τυγχάνει λατρείας, υπακοής και αναγνώρισης από όλα τα έμβια όντα. Συνεπώς, ανεξαρτήτως σε ποια ομάδα ή τύπο μεταξύ των ανθρώπων ανήκεις, το να πιστεύεις στον Θεό, να ακολουθείς τον Θεό, να σέβεσαι τον Θεό, να αποδέχεσαι την κυριαρχία Του και να αποδέχεσαι τις ρυθμίσεις Του για τη μοίρα σου είναι η μόνη επιλογή —η απαραίτητη επιλογή— για οποιοδήποτε άτομο και για οποιοδήποτε έμβιο ον. Στη μοναδικότητα του Θεού, οι άνθρωποι βλέπουν ότι η εξουσία Του, η δίκαιη διάθεσή Του, η ουσία Του και τα μέσα με τα οποία παρέχει στα πάντα είναι όλα απολύτως μοναδικά· η μοναδικότητά αυτή καθορίζει την πραγματική ταυτότητα του ίδιου του Θεού και καθορίζει επίσης τη θέση Του. Συνεπώς, ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα, εάν ένα έμβιο ον στον πνευματικό κόσμο ή μεταξύ των ανθρώπων επιθυμούσε να πάρει τη θέση του Θεού, η επιτυχία θα ήταν αδύνατη, και το ίδιο ισχύει και για την επιτυχία κάθε προσπάθειας μίμησης του Θεού. Αυτό είναι γεγονός. Ποιες είναι οι απαιτήσεις που έχει από την ανθρωπότητα ένας τέτοιος Δημιουργός και Κυβερνήτης, ο οποίος κατέχει την ταυτότητα, την εξουσία και τη θέση του ίδιου του Θεού; Αυτό θα πρέπει να είναι σαφές σε όλους, και θα πρέπει να το θυμούνται όλοι· είναι πολύ σημαντικό και για τον Θεό και για τον άνθρωπο!

β. Διάφορες στάσεις της ανθρωπότητας προς τον Θεό

Ο τρόπος με τον οποίο οι άνθρωποι συμπεριφέρονται προς τον Θεό κρίνει τη μοίρα τους, καθώς και το πώς ο Θεός θα τους συμπεριφερθεί και θα τους αντιμετωπίσει. Σε αυτό το σημείο, θα δώσω μερικά παραδείγματα για το πώς οι άνθρωποι συμπεριφέρονται προς τον Θεό. Ας ακούσουμε κι ας δούμε κατά πόσο οι τρόποι και οι στάσεις που υιοθετούν ενώπιον του Θεού είναι σωστές ή όχι. Ας εξετάσουμε τη διαγωγή των ακόλουθων επτά τύπων ανθρώπων.

1) Υπάρχει ένας τύπος ανθρώπων, των οποίων η στάση απέναντι στον Θεό είναι ιδιαίτερα παράλογη. Αυτοί οι άνθρωποι θεωρούν ότι ο Θεός είναι σαν ένας μποντισάτβα

ή κάποιο ιερό ον ανθρώπινων θρύλων, και πρέπει οι άνθρωποι να υποκλίνονται τρεις φορές όποτε συναντά ο ένας τον άλλον και να ανάβουν θυμίαμα μετά από κάθε γεύμα. Ως αποτέλεσμα αυτού, όποτε θέλουν να Τον ευχαριστήσουν πολύ για τη χάρη Του και νιώθουν ευγνωμοσύνη προς Αυτόν, συχνά έχουν αυτού του είδους την παρόρμηση. Η επιθυμία τους είναι ο Θεός που πιστεύουν σήμερα να μπορεί, όπως και το άγιο ον που λαχταρούν στις καρδιές τους, να δεχτεί τον τρόπο που υποκλίνονται τρεις φορές όποτε συναντιούνται και ανάβουν θυμίαμα μετά από κάθε γεύμα.

2) Κάποιοι άνθρωποι βλέπουν τον Θεό ως ζωντανό Βούδα ικανό να λυτρώσει όλους τους ανθρώπους από τον πόνο και να τους σώσει· Τον βλέπουν ως ζωντανό Βούδα ικανό να τους πάρει μακριά από τη θάλασσα των δεινών. Η πίστη αυτών των ανθρώπων στον Θεό αφορά τη λατρεία Του ως Βούδα. Παρόλο που δεν ανάβουν θυμίαμα, ούτε προσκυνούν ούτε κάνουν προσφορές, βαθιά μέσα στις καρδιές τους νιώθουν ότι ο Θεός είναι απλώς ένας τέτοιος Βούδας που ζητάει μόνο να είναι καλοί και φιλόανθρωποι, να μη σκοτώνουν κανένα έμβιο ον, να μην εξυβρίζουν τους άλλους, να διάγουν μια ζωή που φαίνεται τίμια και να μη διαπράττουν άδικες πράξεις. Πιστεύουν ότι μόνο αυτά τα πράγματα ζητάει από αυτούς· έτσι είναι ο Θεός στις καρδιές τους.

3) Κάποιοι άνθρωποι λατρεύουν τον Θεό σαν να ήταν κάποιος σπουδαίος ή διάσημος. Για παράδειγμα, ανεξάρτητα από τον τρόπο που θέλει να μιλάει αυτός ο σπουδαίος άνθρωπος, τον επιτονισμό με τον οποίο μιλάει, τις λέξεις και το λεξιλόγιο που χρησιμοποιεί, τον τόνο του, τις χειρονομίες του, τις απόψεις και τις πράξεις του, τη συμπεριφορά του —τα αντιγράφουν όλα αυτά, και αυτά είναι πράγματα που πρέπει να αναπαράγουν πλήρως κατά την πορεία της πίστης τους στον Θεό.

4) Κάποιοι βλέπουν τον Θεό ως μονάρχη, θεωρούν Αυτόν ότι είναι υπεράνω όλων και ότι κανένας δεν τολμά να Τον υβρίσει —και αν το κάνει κάποιος, αυτό το άτομο θα τιμωρηθεί. Λατρεύουν έναν τέτοιο μονάρχη επειδή οι μονάρχες κατέχουν μια ιδιαίτερη θέση στις καρδιές τους. Οι σκέψεις, οι τρόποι, η εξουσία και η φύση τους —ακόμα και τα ενδιαφέροντα και η προσωπική ζωή τους— όλα γίνονται κάτι που οι άνθρωποι νομίζουν ότι πρέπει να κατανοήσουν· γίνονται ζητήματα και θέματα τα οποία τους απασχολούν. Ως αποτέλεσμα αυτού, λατρεύουν τον Θεό ως μονάρχη. Αυτή η μορφή πίστης είναι γελοία.

5) Κάποιοι άνθρωποι έχουν ιδιαίτερη πίστη στην ύπαρξη του Θεού, και αυτή η πίστη είναι βαθιά και ακλόνητη. Επειδή η γνώση τους για τον Θεό είναι τόσο επιφανειακή, εντούτοις, και δεν έχουν μεγάλη εμπειρία όσον αφορά τα λόγια Του, Τον λατρεύουν ως είδωλο. Αυτό το είδωλο είναι ο Θεός στις καρδιές τους· είναι κάτι το οποίο θεωρούν ότι πρέπει να σέβονται, να προσκυνούν, να ακολουθούν και να το μιμούνται. Βλέπουν τον Θεό ως είδωλο, το οποίο πρέπει να ακολουθούν σε ολόκληρη τη ζωή τους. Αντιγράφουν τον τόνο με τον οποίο ο Θεός μιλάει και, εξωτερικά, μιμούνται όσους ευαρεστούν τον Θεό. Κάνουν συχνά πράγματα που φαίνονται αφελή, αγνά και έντιμα, και μάλιστα ακολουθούν αυτό το είδωλο σαν να ήταν κάποιος σύντροφος ή συνοδοιπόρος, τον οποίο δεν μπορούν ποτέ να αποχωριστούν. Αυτή είναι η μορφή της πίστης τους.

6) Υπάρχει ένας τύπος ανθρώπων οι οποίοι, παρόλο που έχουν διαβάσει πολλά από τα λόγια του Θεού και έχουν ακούσει πολλά κηρύγματα, αισθάνονται βαθιά μέσα τους ότι η μόνη θεμελιώδης αρχή πίσω από τη συμπεριφορά τους απέναντι στον Θεό είναι ότι θα πρέπει να είναι πάντοτε δουλοπρεπείς και υποτακτικοί, ή ότι θα πρέπει να δοξολογούν τον Θεό και να Τον αινοούν με τρόπο μη ρεαλιστικό. Πιστεύουν ότι ο Θεός είναι Θεός που απαιτεί από αυτούς να συμπεριφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο. Επιπλέον, πιστεύουν ότι αν δεν το κάνουν, τότε ανά πάσα στιγμή μπορεί να προκαλέσουν τον θυμό Του ή να περιπέσουν σε αμαρτία εναντίον Του και ότι ως αποτέλεσμα αυτής της αμαρτίας, ο Θεός θα τους τιμωρήσει. Έτσι είναι ο Θεός που έχουν στις καρδιές τους.

7) Και μετά υπάρχει η πλειονότητα των ανθρώπων που βρίσκουν πνευματική τροφή στον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή ζουν σ' αυτόν τον κόσμο, δεν έχουν γαλήνη ή ευτυχία, και πουθενά δεν βρίσκουν παρηγοριά. Μόλις βρουν τον Θεό, αφού δουν και ακούσουν τα λόγια Του, αρχίζουν να τρέφουν κρυφή χαρά κι ενθουσιασμό στην καρδιά τους. Αυτό συμβαίνει επειδή πιστεύουν ότι τελικά βρήκαν ένα μέρος που θα κάνει ευτυχισμένο το πνεύμα τους, και έχουν βρει επιτέλους έναν Θεό που θα τους δώσει πνευματική τροφή. Αφού έχουν αποδεχτεί τον Θεό και έχουν αρχίσει να Τον ακολουθούν, γίνονται ευτυχισμένοι και η ζωή τους ολοκληρώνεται. Δεν ενεργούν πλέον όπως οι άπιστοι, οι οποίοι ζουν σαν υπνωτισμένοι και σαν ζώα, και αισθάνονται ότι έχουν κάτι να προσβλέπουν στη ζωή. Έτσι, πιστεύουν ότι αυτός ο Θεός μπορεί να ικανοποιήσει στο έπακρο τις πνευματικές τους ανάγκες και να τους φέρει μεγάλη ευτυχία τόσο στο μυαλό όσο και στο πνεύμα. Χωρίς να το συνειδητοποιούν, δεν μπορούν να εγκαταλείψουν αυτόν τον Θεό που τους δίνει τέτοια πνευματική τροφή, και φέρνει την ευτυχία στο πνεύμα τους και σε όλα τα μέλη της οικογένειάς τους. Πιστεύουν ότι η πίστη στον Θεό δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα περισσότερο από το να τους φέρει πνευματική τροφή.

Έχει κανείς μεταξύ σας αυτές τις διάφορες στάσεις προς τον Θεό που προαναφέρθηκαν; (Ναι.) Αν στην πίστη του στον Θεό, η καρδιά ενός ατόμου τρέφει κάποια από αυτές τις στάσεις, είναι σε θέση να έρθει αληθινά ενώπιον του Θεού; Αν κάποιος έχει κάποια από αυτές τις στάσεις στην καρδιά του, πιστεύει στον Θεό; Πιστεύει ένα τέτοιο άτομο στον μοναδικό Θεό τον ίδιο; (Όχι.) Εφόσον δεν πιστεύεις στον μοναδικό Θεό τον ίδιο, σε ποιον πιστεύεις; Αν αυτό στο οποίο πιστεύεις δεν είναι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος, τότε μάλλον πιστεύεις σ' ένα είδωλο ή σ' έναν σπουδαίο άνθρωπο ή σ' έναν μποντισάτβα, ή λατρεύεις τον Βούδα που έχεις στην καρδιά σου. Επιπλέον, είναι πιθανό να πιστεύεις σ' ένα συνηθισμένο άτομο. Εν ολίγοις, λόγω των διαφορετικών μορφών πίστης και στάσης που έχουν οι άνθρωποι απέναντι στον Θεό, τοποθετούν τον Θεό της δικής τους γνώσης στις καρδιές τους, επιβάλλουν τη φαντασία τους στον Θεό, τοποθετούν τη στάση και τις φαντασιώσεις τους για τον Θεό δίπλα-δίπλα με τον μοναδικό Θεό τον ίδιο, και, στη συνέχεια, τις ανυψώνουν για να τις καθαγιάσουν. Τι σημαίνει όταν οι άνθρωποι έχουν τέτοια ανάρμοστη στάση απέναντι στον Θεό; Σημαίνει ότι έχουν απορρίψει τον αληθινό Θεό τον ίδιο και ότι λατρεύουν έναν ψεύτικο θεό· σημαίνει ότι ενώ πιστεύουν στον Θεό, Τον απορρίπτουν και Του αντιτίθενται, και

αρνούνται την ύπαρξη του αληθινού Θεού. Εάν οι άνθρωποι μένουν προσκολλημένοι σε τέτοιες μορφές πίστης, ποιες θα είναι οι συνέπειες με τις οποίες θα έρθουν αντιμέτωποι; Με αυτές τις μορφές πίστης, θα είναι σε θέση να πλησιάσουν όλο και περισσότερο στην εκπλήρωση των απαιτήσεων του Θεού; (Όχι, δεν θα είναι.) Αντιθέτως, λόγω των αντιλήψεων και των φαντασιώσεών τους, θα απομακρύνονται όλο και περισσότερο από την οδό του Θεού, διότι η κατεύθυνση που αναζητούν είναι αντίθετα από την κατεύθυνση που ο Θεός απαιτεί από αυτούς να πάρουν. Έχετε ακούσει ποτέ την ιστορία που λέει «πηγαίνει νότια οδηγώντας το άρμα προς τα βόρεια»; Αυτή μπορεί κάλλιστα να είναι μια τέτοια περίπτωση όπου κάποιος πηγαίνει νότια οδηγώντας το άρμα προς τα βόρεια. Εάν οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με τέτοιον γελοίο τρόπο, τότε όσο περισσότερο προσπαθείς, τόσο πιο πολύ θα απομακρύνεσαι από τον Θεό. Ως εκ τούτου, σας προειδοποιώ ως εξής: Πριν ξεκινήσετε, πρέπει πρώτα να διακρίνεις αν όντως πηγαίνεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Να επικεντρώνεστε στις προσπάθειές σας, και να φροντίζετε να αναρωτιέστε: «Είναι ο Θεός στον οποίο πιστεύω ο Κυβερνήτης των πάντων; Είναι ο Θεός στον οποίο πιστεύω απλώς κάποιος που μου δίνει πνευματική τροφή; Είναι απλώς το είδωλό μου; Τι ζητάει από μένα αυτός ο Θεός στον οποίο πιστεύω; Ο Θεός εγκρίνει όλα όσα κάνω; Συνάδουν όλες οι ενέργειες και επιδιώξεις μου με την αναζήτηση της γνώσης για τον Θεό; Συμφωνούν με τις απαιτήσεις Του από μένα; Έχει το μονοπάτι που διαβαίνω την αναγνώριση και την έγκριση του Θεού; Είναι ικανοποιημένος με την πίστη μου;» Θα πρέπει συχνά και επανειλημμένα να αναλογίζεσαι αυτά τα ερωτήματα. Εάν επιθυμείς να αναζητήσεις τη γνώση για τον Θεό, τότε πρέπει να έχεις ξεκάθαρη συνείδηση και σαφείς στόχους προτού καταφέρεις να Τον ικανοποιήσεις.

Είναι πιθανό, ως αποτέλεσμα της ανοχής Του, ο Θεός να δεχτεί απρόθυμα αυτές τις ανάρμοστες στάσεις για τις οποίες μόλις μίλησα; Θα μπορούσε ο Θεός να επαινέσει τις στάσεις αυτών των ανθρώπων; (Όχι.) Ποιες είναι οι απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους και όσους Τον ακολουθούν; Τι λογής στάση απαιτεί Αυτός από τους ανθρώπους; Έχετε ξεκάθαρη ιδέα σχετικά μ' αυτά; Σ' αυτό το σημείο, έχω πει πάρα πολλά· έχω μιλήσει πάρα πολύ για το θέμα του ίδιου του Θεού, καθώς και για τα έργα Του και για αυτό που έχει και είναι. Γνωρίζετε τώρα τι επιθυμεί ο Θεός να κερδίσει από τους ανθρώπους; Γνωρίζεις τι θέλει από σένα; Πείτε τη γνώμη σας. Εάν οι γνώσεις σας από τις εμπειρίες και την πράξη εξακολουθούν να έχουν ελλείψεις ή εξακολουθούν να είναι πολύ επιφανειακές, τότε μπορείτε να πείτε κάτι σχετικά με τις γνώσεις σας για αυτά τα λόγια. Έχετε μια συνοπτική γνώση; Τι ζητά ο Θεός από τον άνθρωπο; (Κατά τη διάρκεια αυτών των πολλών επικοινωνιών, ο Θεός έχει καταλήξει στο σημείο να ζητήσει να Τον γνωρίσουμε, να γνωρίσουμε τα έργα Του, να γνωρίσουμε ότι Αυτός είναι η πηγή της ζωής των πάντων, και να γνωρίσουμε τη θέση και την ταυτότητά Του.) Και ποια είναι η τελική έκβαση όταν ο Θεός ζητάει οι άνθρωποι να Τον γνωρίσουν; (Κατανοούν ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός, και ότι οι άνθρωποι είναι δημιουργημένα όντα.) Όταν οι άνθρωποι αποκτούν τέτοια γνώση, ποιες αλλαγές λαμβάνουν χώρα στη στάση τους

απέναντι στον Θεό, στην εκτέλεση του καθήκοντός τους ή στις διαθέσεις της ζωής τους; Το έχετε σκεφτεί ποτέ αυτό; Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι, όταν γνωρίσουν τον Θεό και Τον κατανοήσουν, γίνονται καλοί άνθρωποι; (Η πίστη στον Θεό δεν αφορά την αναζήτηση του να είναι κανείς καλός άνθρωπος. Αντίθετα, είναι η επιδίωξη του να γίνεται κανείς πλάσμα του Θεού που πληροί τις προδιαγραφές, και του να είναι ειλικρινής άνθρωπος.) Υπάρχει κάτι άλλο; (Αφού γνωρίσουμε τον Θεό αληθινά και σωστά, είμαστε σε θέση να Του συμπεριφερθούμε ως Θεό· γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι πάντα ο Θεός, ότι είμαστε δημιουργημένα όντα, ότι θα πρέπει να λατρεύουμε τον Θεό και ότι θα πρέπει να μείνουμε στη σωστή μας θέση.) Πολύ ωραία! Ας ακούσουμε και κάποιους άλλους. (Γνωρίζουμε τον Θεό και τελικά μπορούμε να είμαστε άνθρωποι που υποτάσσονται πραγματικά στον Θεό, σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό.) Σωστά!

γ. Η στάση που απαιτεί ο Θεός να έχουν οι άνθρωποι προς Αυτόν

Στην πραγματικότητα, ο Θεός δεν είναι πολύ απαιτητικός από τους ανθρώπους —ή, τουλάχιστον, δεν είναι τόσο απαιτητικός όσο οι άνθρωποι φαντάζονται. Αν ο Θεός δεν είχε εκφέρει καθόλου λόγια, και αν δεν είχε εκφράσει τη διάθεσή Του ή καμία πράξη, τότε η γνώση για τον Θεό θα ήταν εξαιρετικά δύσκολη για εσάς, διότι οι άνθρωποι θα έπρεπε να συμπεράνουν την πρόθεση και το θέλημά Του· αυτό θα ήταν πολύ δύσκολο. Εντούτοις, στο τελικό στάδιο του έργου Του, ο Θεός έχει εκφράσει πολλά λόγια, έχει επιτελέσει πολύ έργο, και έχει θέσει πολλές απαιτήσεις στον άνθρωπο. Με τα λόγια Του και το εκτενές έργο Του, έχει ενημερώσει τους ανθρώπους για το τι Του αρέσει, τι αποστρέφεται, και τι είδους άνθρωποι θα πρέπει να είναι. Αφού κατανοήσουν αυτά τα πράγματα, οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν έναν ακριβή ορισμό των απαιτήσεων του Θεού στην καρδιά τους, διότι δεν πιστεύουν στον Θεό εν μέσω ασαφειών ούτε πιστεύουν πλέον σε έναν ασαφή Θεό, ούτε πιστεύουν στον Θεό εν μέσω ασάφειας ή κενού. Αντίθετα, είναι σε θέση να ακούσουν τις ομιλίες Του, να κατανοήσουν τις προδιαγραφές των απαιτήσεών Του και να τις επιτύχουν, και ο Θεός χρησιμοποιεί τη γλώσσα της ανθρωπότητας, για να τους πει όλα όσα θα πρέπει να γνωρίζουν και να κατανοούν. Σήμερα, αν οι άνθρωποι εξακολουθούν να μη γνωρίζουν τι είναι ο Θεός και τι απαιτεί από εκείνους, αν δεν γνωρίζουν ούτε γιατί θα πρέπει κανείς να πιστεύει στον Θεό ούτε πώς θα πρέπει να πιστεύει κανείς σε Εκείνον και πώς να Του συμπεριφέρεται, τότε υπάρχει πρόβλημα. Τώρα μόλις, ο καθένας σας μίλησε για έναν ιδιαίτερο τομέα. Γνωρίζετε κάποια πράγματα, είτε αυτά τα πράγματα είναι συγκεκριμένα είτε γενικά. Εντούτοις, Εγώ θέλω να σας πω τις σωστές, ολοκληρωμένες και συγκεκριμένες απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους. Πρόκειται για λίγα και πολύ απλά λόγια· ίσως να τα γνωρίζετε ήδη. Οι σωστές απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους και όσους ακολουθούν τον Θεό είναι οι εξής. Ο Θεός απαιτεί πέντε πράγματα από όσους Τον ακολουθούν: αληθινή πίστη, πιστή τήρηση των κανόνων, απόλυτη υποταγή, αληθινή γνώση και ειλικρινή σεβασμό.

Σε αυτά τα πέντε πράγματα, ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να μην Τον αμφισβητούν πλέον ούτε να Τον ακολουθούν χρησιμοποιώντας τις φαντασιώσεις τους ή ασαφείς και αόριστες απόψεις. Δεν πρέπει να ακολουθούν τον Θεό με βάση οποιεσδήποτε φαντασιώσεις ή αντιλήψεις. Ο Θεός απαιτεί από όσους Τον ακολουθούν να το κάνουν πιστά, όχι με μισή καρδιά ή επιφυλακτικά. Όταν ο Θεός θέτει οποιεσδήποτε απαιτήσεις σ' εσένα ή σε δοκιμάζει, σε κρίνει, σε αντιμετωπίζει και σε κλαδεύει ή σε πειθαρχεί και σε πατάσσει, εσύ θα πρέπει να υποτάσσεσαι απόλυτα σ' Αυτόν. Δεν θα πρέπει να ζητάς την αιτία ή να θέτεις όρους, πολύ λιγότερο δε, θα πρέπει να μιλάς για λόγους. Η υπακοή σου πρέπει να είναι απόλυτη. Η γνώση για τον Θεό είναι ο τομέας στον οποίο οι άνθρωποι έχουν τις περισσότερες ελλείψεις. Συχνά επιβάλλουν στον Θεό εκφράσεις, ομιλίες και λόγια που δεν σχετίζονται μ' Αυτόν, με την πεποίθηση ότι αυτά τα λόγια είναι ο πιο ακριβής ορισμός της γνώσης για τον Θεό. Δεν γνωρίζουν ότι αυτές οι εκφράσεις, οι οποίες προέρχονται από την ανθρώπινη φαντασία, τη δική τους λογική και τη δική τους γνώση, δεν έχουν την παραμικρή σχέση με την ουσία του Θεού. Συνεπώς, θέλω να σας πω ότι, όσον αφορά τη γνώση που επιθυμεί ο Θεός να έχουν οι άνθρωποι, δεν ζητά απλώς να αναγνωρίσεις Αυτόν και τα λόγια Του, αλλά και να είναι σωστή η γνώση σου για Αυτόν. Ακόμα κι αν μπορείς να πεις μόνο μία πρόταση ή γνωρίζεις μόνο ελάχιστα, αυτό το πολύ μικρό κομμάτι της γνώσης είναι σωστό και αληθές, και είναι συμβατό με την ουσία του ίδιου του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή ο Θεός απεχθάνεται οποιαδήποτε δοξολογία ή αίνο γι' Αυτόν όταν είναι μη ρεαλιστικός ή απερίσκεπτος. Επιπλέον, δεν Του αρέσει όταν οι άνθρωποι Τον αντιμετωπίζουν σαν τον αέρα. Δεν Του αρέσει όταν, κατά τη συζήτηση θεμάτων για τον Θεό, οι άνθρωποι μιλάνε χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τα γεγονότα, μιλάνε κατά βούληση και χωρίς δισταγμό, μιλάνε όπως νομίζουν. Επιπλέον, μισεί όσους πιστεύουν ότι γνωρίζουν τον Θεό και κομπάζουν για τις γνώσεις τους για Αυτόν, συζητώντας θέματα σχετικά με Αυτόν ασυγκράτητα ή ανεπιφύλακτα. Η τελευταία από τις πέντε προαναφερθείσες απαιτήσεις ήταν ο ειλικρινής σεβασμός: Αυτή είναι η ύστατη απαίτηση του Θεού από όλους όσους Τον ακολουθούν. Όταν κάποιος κατέχει τη σωστή και αληθινή γνώση για τον Θεό, είναι σε θέση να σέβεται πραγματικά τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Αυτός ο σεβασμός προέρχεται από τα βάθη της καρδιάς του· αυτός ο σεβασμός δίδεται με μεγάλη προθυμία, και όχι ως αποτέλεσμα πίεσης από τον Θεό. Ο Θεός δεν ζητάει να Του κάνεις δώρο οποιαδήποτε καλή στάση, διαγωγή ή εξωτερική συμπεριφορά προς Αυτόν· αντίθετα, ζητάει να έχεις φόβο Θεού και να Τον σέβεσαι από τα βάθη της καρδιάς σου. Αυτός ο σεβασμός επιτυγχάνεται ως αποτέλεσμα των αλλαγών στη διάθεση της ζωής σου, επειδή αποκτάς γνώσεις για τον Θεό και έχεις κατανοήσει τα έργα του Θεού, επειδή έχεις καταφέρει να κατανοήσεις την ουσία του Θεού, και επειδή έχεις αναγνωρίσει το γεγονός ότι είσαι ένα από τα πλάσματα του Θεού. Συνεπώς, όταν χρησιμοποιώ τη λέξη «ειλικρινής» για να ορίσω τον σεβασμό εδώ, ο στόχος Μου είναι να κατανοήσουν οι άνθρωποι ότι ο σεβασμός τους για τον Θεό θα πρέπει να προέρχεται από τα βάθη της καρδιάς τους.

Τώρα εξετάστε αυτές τις πέντε απαιτήσεις: Υπάρχει κάποιος από εσάς ικανός να επιτύχει τις τρεις πρώτες; Τουτέστιν, αναφέρομαι στην αληθινή πίστη, στην πιστή τήρηση των κανόνων και στην απόλυτη υποταγή. Υπάρχει κάποιος ικανός μεταξύ σας για αυτά τα πράγματα; Ξέρω ότι αν έλεγα και τις πέντε, τότε αναμφισβήτητα δεν θα υπήρχε κανένας μεταξύ σας που να είναι ικανός, αλλά έχω μειώσει τον αριθμό στις τρεις. Σκεφτείτε εάν έχετε επιτύχει αυτά τα πράγματα ή όχι. Είναι η «αληθινή πίστη» εύκολο να επιτευχθεί; (Όχι, δεν είναι.) Δεν είναι εύκολο, διότι οι άνθρωποι συχνά αμφισβητούν τον Θεό. Και τι γίνεται με την «πιστή τήρηση των κανόνων»; Τι σημαίνει η λέξη «πιστή»; (Να μην το κάνει κάποιος με μισή καρδιά αλλά αντιθέτως, ολόψυχα.) Να μην το κάνει κάποιος με μισή καρδιά αλλά ολόψυχα. Βρήκατε τη σωστή απάντηση! Άρα, είστε ικανοί να εκπληρώσετε αυτήν την απαίτηση; Πρέπει να προσπαθήσετε περισσότερο, σωστά; Προς το παρόν, δεν έχετε ακόμη εκπληρώσει αυτήν την απαίτηση. Τι γίνεται με την «απόλυτη υπακοή» —την έχετε επιτύχει; (Όχι.) Δεν την έχετε επιτύχει ούτε αυτή. Είστε συχνά ανυπάκουοι και επαναστατικοί· συχνά δεν ακούτε, δεν θέλετε να υπακούσετε ή δεν θέλετε να ακούσετε. Αυτές είναι οι τρεις πιο θεμελιώδεις απαιτήσεις που εκπληρώνουν οι άνθρωποι αφού επιτύχουν την είσοδό τους στη ζωή, αλλά εσείς δεν τις έχετε εκπληρώσει ακόμη. Συνεπώς, επί του παρόντος, έχετε μεγάλες δυνατότητες; Σήμερα, έχοντας ακούσει να λέω αυτά τα λόγια, αισθάνεστε άγχος; (Ναι.) Καλά κάνετε κι έχετε άγχος. Μην προσπαθείτε να αποφύγετε το άγχος. Αισθάνομαι άγχος για λογαριασμό σας. Δεν θα υπεισέλθω στις άλλες δύο απαιτήσεις. Αναμφίβολα, κανείς εδώ δεν είναι ικανός να τις εκπληρώσει. Έχετε άγχος. Άρα, έχετε καθορίσει τους στόχους σας; Με ποιους στόχους και προς ποια κατεύθυνση θα πρέπει να στρέψετε τις επιδιώξεις και να αφιερώσετε τις προσπάθειές σας; Έχετε κάποιον στόχο; Επιτρέψτε Μου να μιλήσω απλά: Μόλις εκπληρώσετε αυτές τις πέντε απαιτήσεις, θα έχετε ικανοποιήσει τον Θεό. Κάθε μία από αυτές είναι ένας δείκτης, καθώς και ένας τελικός στόχος, ότι η είσοδος ενός ατόμου στη ζωή έχει ωριμάσει. Ακόμα κι αν είχα επιλέξει μόνο μία από αυτές τις απαιτήσεις για να μιλήσω λεπτομερώς σχετικά, και να σας ζητήσω να την εκπληρώσετε, δεν θα ήταν εύκολο να επιτευχθεί. Πρέπει να υπομείνετε έναν συγκεκριμένο βαθμό κακουχίας και να κάνετε σε κάποιον βαθμό προσπάθεια. Τι είδους νοοτροπία θα πρέπει να έχετε; Θα πρέπει να είναι η ίδια με αυτήν ενός ασθενή που υποφέρει από καρκίνο και περιμένει να ανέβει στο χειρουργικό τραπέζι. Γιατί το λέω αυτό; Εάν επιθυμείς να πιστεύεις στον Θεό και αν επιθυμείς να κερδίσεις τον Θεό και να κερδίσεις την ικανοποίησή Του, τότε αν δεν υπομείνεις κάποιον βαθμό πόνου και δεν κάνεις κάποια προσπάθεια, δεν θα είσαι σε θέση να τα επιτύχεις αυτά. Έχετε ακούσει πολλά κηρύγματα, αλλά επειδή τα έχεις μόνο και μόνο ακούσει δεν σημαίνει ότι αυτά τα κηρύγματα είναι δικά σου· πρέπει να τα απορροφήσεις και να τα μετατρέψεις σε κάτι που σου ανήκει, Πρέπει να τα ενσωματώσεις στη ζωή σου και να τα βάλεις στην ύπαρξή σου, επιτρέποντας σ' αυτά τα λόγια και τα κηρύγματα να καθοδηγήσουν τον τρόπο που ζεις και να φέρουν υπαρξιακή αξία και νόημα στη ζωή σου. Όταν συμβεί αυτό, τότε θα έχει αξία το ότι έχεις ακούσει αυτά τα λόγια. Αν τα λόγια που εκφράζω δεν φέρουν

οποιαδήποτε βελτίωση στη ζωή σου ή δεν προσθέτουν οποιαδήποτε αξία στην ύπαρξή σου, τότε δεν έχει νόημα να τα ακούς. Το καταλαβαίνετε αυτό, σωστά; Αφού το έχετε καταλάβει, τότε το τι θα ακολουθήσει στην συνέχεια εξαρτάται από εσάς. Πρέπει να ξεκινήσετε δουλειά! Πρέπει να είστε σοβαροί με τα πάντα! Μην είστε σε σύγχυση· ο χρόνος κυλάει γρήγορα! Οι περισσότεροι μεταξύ σας πιστεύουν ήδη στον Θεό πάνω από μια δεκαετία. Αναλογιστείτε αυτά τα δέκα χρόνια: Πόσα έχετε κερδίσει; Και πόσες δεκαετίες σάς έχουν απομείνει να ζήσετε σ' αυτήν τη ζωή; Δεν έχετε πολύ χρόνο. Ξεχάστε το αν το έργο του Θεού σάς περιμένει, αν σας έδωσε μια ευκαιρία ή αν Αυτός θα επιτελέσει ξανά το ίδιο έργο —μη μιλάτε γι' αυτά τα πράγματα. Μπορείς να αντιστρέψεις την πορεία των τελευταίων δέκα χρόνων της ζωής σου; Με κάθε μέρα που περνάει, και με κάθε βήμα που κάνεις, έχεις μία μέρα λιγότερη. Ο χρόνος δεν περιμένει κανέναν! Θα κερδίζεις μόνο από την πίστη σου στον Θεό αν την προσεγγίζεις ως το σπουδαιότερο πράγμα στη ζωή σου, πιο σημαντικό ακόμα κι από την τροφή, τα ρούχα ή οτιδήποτε άλλο. Εάν πιστεύεις μόνο όταν έχεις χρόνο και είσαι ανίκανος να αφιερώσεις ολόκληρη την προσοχή σου στην πίστη σου, και εάν είσαι πάντα σε σύγχυση, τότε δεν θα κερδίσεις τίποτα. Το καταλαβαίνετε αυτό, σωστά; Θα σταματήσουμε εδώ για σήμερα. Θα τα πούμε την επόμενη φορά!

15 Φεβρουαρίου 2014

Ιστότοπος ευαγγελίου
Κωδικός QR

Εφαρμογή της Εκκλησίας
του Παντοδύναμου Θεού

Ιστότοπος ευαγγελίου
<https://el.kingdomsalvation.org>

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/el/video>

E-mail: contact.el@kingdomsalvation.org
